

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

57. vuosikerta

12. kesäkuuta 2014

Sisältö

I Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset

ASETUKSET

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 596/2014, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, markkinoiden väärinkäytöstä (markkinoiden väärinkäyttöasetus) sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/6/EY ja komission direktiivien 2003/124/EY, 2003/125/EY ja 2004/72/EY kumoamisesta ⁽¹⁾ 1

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 597/2014, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, kalastuksen tahattomia valassaaliita koskevista toimenpiteistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 812/2004 muuttamisesta 62

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 598/2014, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, tasapainoisen lähestymistavan mukaista meluun liittyvien toimintarajoitusten asettamista unionin lentoasemilla koskevista säännöistä ja menettelyistä sekä direktiivin 2002/30/EY kumoamisesta 65

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 599/2014, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, kaksikäyttötuotteiden vientiä, siirtoa, välitystä ja kauttakulkua koskevan yhteisön valvontajärjestelmän perustamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 428/2009 muuttamisesta 79

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 600/2014, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, rahoitusvälineiden markkinoista sekä asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta ⁽¹⁾ 84

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

DIREKTIIVIT

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/49/EU, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, talletusten vakuusjärjestelmistä ⁽¹⁾ 149

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/57/EU, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, markkinoiden väärinkäytöstä määrättävistä rikosoikeudellisista seuraamuksista (markkinoiden väärinkäyttödirektiivi) 179

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta ⁽¹⁾ 190

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/65/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, rahoitusvälineiden markkinoista sekä direktiivin 2002/92/EY ja direktiivin 2011/61/EU muuttamisesta ⁽¹⁾ 349

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

I

(Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 596/2014,

annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014,

markkinoiden väärinkäytöstä (markkinoiden väärinkäyttöasetus) sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/6/EY ja komission direktiivien 2003/124/EY, 2003/125/EY ja 2004/72/EY kumoamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Todelliset rahoituspalvelujen sisämarkkinat ovat ratkaisevan tärkeitä unionin taloudellisen kasvun ja työpaikkojen luomisen kannalta.
- (2) Yhdentyneet, tehokkaat ja avoimet rahoitusmarkkinat edellyttävät, että markkinat ovat luotettavat. Arvopaperimarkkinoiden häiriötön toiminta ja yleinen luottamus markkinoihin ovat taloudellisen kasvun ja vaurauden ennakkoehtoja. Markkinoiden väärinkäyttö vähentää rahoitusmarkkinoiden luotettavuutta ja yleistä luottamusta arvopapereihin ja johdannaisiin.
- (3) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2003/6/EY ⁽⁴⁾ täydennettiin ja ajantasaistettiin markkinoiden luotettavuuden suojaamiseen tähtävää unionin lainsäädäntökehystä. Mainitun direktiivin voimaantulon jälkeen tapahtunut lainsäädännön, markkinoiden ja tekniikan kehitys on kuitenkin johtanut huomattaviin muutoksiin rahoitusalaalla, minkä vuoksi kyseinen direktiivi olisi nyt korvattava uudella. Uutta lainsäädäntövälinettä tarvitaan myös varmistamaan, että on olemassa yhdenmukaiset säännöt, keskeiset käsitteet ovat selkeitä ja säännökset on koottu yhtenäiseksi ohjekirjaksi, kuten rahoitusvalvontaa käsittelevän EU:n korkean tason asiantuntijaryhmän, jonka puheenjohtajana toimi Jacques de Larosière, jäljempänä 'de Larosièren ryhmä', 25 päivänä helmikuuta 2009 antaman kertomuksen päätelmissä esitettiin.

⁽¹⁾ EUVL C 161, 7.6.2012, s. 3.

⁽²⁾ EUVL C 181, 21.6.2012, s. 64.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 10. syyskuuta 2013 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 14. huhtikuuta 2014.

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/6/EY, annettu 28 päivänä tammikuuta 2003, sisäpiirikaupoista ja markkinoiden manipuloinnista (markkinoiden väärinkäyttö) (EUVL L 96, 12.4.2003, s. 16).

- (4) Yhdenmukaisemman ja vahvemman sääntelykehyksen laatiminen on tarpeen, jotta voidaan säilyttää markkinoiden luotettavuus, välttää sääntelyn katvealueiden mahdollinen hyväksikäyttö, varmistaa vastuuvollisuus markkinoiden manipulointiyritysten yhteydessä ja tarjota markkinaosapuolille enemmän oikeusvarmuutta ja yksinkertaisempaa sääntelyä. Tällä asetuksella pyritään edistämään merkittäväällä tavalla sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa, ja sen olisi näin ollen perustuttava Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 114 artiklaan, sellaisina kuin sitä on vakiintuneesti tulkittu Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä.
- (5) Jotta voidaan poistaa jäljellä olevat kaupan esteet ja kansallisen lainsäädännön eroista johtuvat merkittävät kilpailun vääristymät sekä ennaltaehkäistä uusien kaupan esteiden ja kilpailun vääristymien syntymistä, on tarpeen antaa asetus, jossa otetaan käyttöön markkinoiden väärinkäyttöä koskevan unionin kehyksen yhdenmukaisempi tulkinta ja vahvistetaan selkeämmin kaikissa jäsenvaltioissa sovellettavat säännöt. Markkinoiden väärinkäyttöä koskevien vaatimusten esittämisellä asetuksessa varmistetaan, että vaatimukset ovat sellaisenaan sovellettavia. Näin voitaisiin varmistaa yhdenmukaiset edellytykset ehkäisemällä direktiivin saattamisesta osaksi kansallista oikeusjärjestystä seuraavat toisistaan poikkeavat kansalliset vaatimukset. Tässä asetuksessa vaaditaan, että kaikki noudattavat samoja sääntöjä koko unionissa. Sillä vähennetään myös sääntelyn monimutkaisuutta ja sen noudattamisesta yrityksille, erityisesti rajat ylittävää toimintaa harjoittaville yrityksille, aiheutuvia kuluja sekä edistetään kilpailun vääristymien poistamista.
- (6) Komission 25 päivänä kesäkuuta 2008 antamassa tiedonannossa ”Eurooppalaisia pk-yrityksiä tukeva aloite (”Small Business Act”)” unionia ja sen jäsenvaltioita kehoitetaan suunnittelemaan sääntöjä hallinnollisten rasitteiden vähentämiseksi, lainsäädännön mukauttamiseksi pienten ja keskisuurten yritysten (pk-yritykset) markkinoilla toimivien liikkeeseenlaskijoiden tarpeisiin ja kyseisten liikkeeseenlaskijoiden rahoituksen saannin helpottamiseksi. Direktiivin 2003/6/EY joissakin säännöksissä asetetaan hallinnollisia rasitteita liikkeeseenlaskijoille, erityisesti sellaisille liikkeeseenlaskijoille, joiden rahoitusvälineet on otettu kaupankäynnin kohteeksi pk-yritysten kasvumarkkinoilla; näitä rasitteita olisi vähennettävä.
- (7) Markkinoiden väärinkäytön käsite kattaa laittoman toiminnan rahoitusmarkkinoilla, ja tätä asetusta sovellettaessa kyseistä käsitettä olisi tulkittava siten, että se sisältää sisäpiirikauput, sisäpiiritiedon laittoman ilmaisemisen ja markkinoiden manipuloinnin. Tällainen toiminta estää markkinoiden täysimääräisen ja asianmukaisen avoimuuden, joka on ennakkoehto kaikkien talouden toimijoiden kaupankäynnille yhdentyneillä rahoitusmarkkinoilla.
- (8) Direktiivin 2003/6/EY soveltamisala keskittyi säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteeksi otettuihin rahoitusvälineisiin tai välineisiin, joiden ottamista kaupankäynnin kohteeksi kyseisillä markkinoilla oli pyydetty. Viime vuosina rahoitusvälineillä on kuitenkin käyty kauppaa yhä enemmän monenkeskisissä kaupankäyntijärjestelmissä (MTF). Lisäksi on rahoitusvälineitä, joilla käydään kauppaa ainoastaan muuntotyypisissä organisoiduissa kaupankäyntijärjestelmissä (OTF) tai OTC-markkinoilla. Tämän vuoksi asetuksen soveltamisalan olisi katettava kaikki säännellyillä markkinoilla, monenkeskisessä kaupankäyntijärjestelmässä tai organisoidussa kaupankäyntijärjestelmässä kaupankäynnin kohteena olevat rahoitusvälineet ja kaikki muut menettelyt tai toimet, joilla voi olla vaikutusta tällaiseen rahoitusvälineeseen riippumatta siitä, toteutetaanko liiketoimi kauppapaikalla. Kun on kyse tietyn tyyppisistä monenkeskisistä kaupankäyntijärjestelmistä, jotka säänneltyjen markkinoiden tapaan auttavat yrityksiä hankkimaan oman pääoman ehtoista rahoitusta, markkinoiden väärinkäyttöä koskevaa kieltoa sovelletaan myös, jos ottamista kaupankäynnin kohteeksi tällaisilla markkinoilla on pyydetty. Tämän asetuksen soveltamisalan olisi näin ollen katettava rahoitusvälineet, joiden ottamista kaupankäynnin kohteeksi monenkeskisessä kaupankäyntijärjestelmässä on pyydetty. Näin voitaisiin parantaa sijoittajansuojaa, säilyttää markkinoiden luotettavuus ja varmistaa, että tällaisten rahoitusvälineiden markkinoiden väärinkäyttö on selkeästi kielletty.
- (9) Säänneltyjen markkinoiden, monenkeskisten kaupankäyntijärjestelmien tai organisoitujen kaupankäyntijärjestelmien ylläpitäjien olisi avoimuussyistä viipymättä ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisilleen yksityiskohtaiset tiedot kaupankäynnin kohteeksi ottamistaan rahoitusvälineistä sekä rahoitusvälineistä, joiden ottamista kaupankäynnin kohteeksi on pyydetty tai joilla on käyty kauppaa niiden kauppapaikalla. Toinen ilmoitus olisi tehtävä, kun välineitä ei enää oteta kaupankäynnin kohteeksi. Tällaisia velvoitteita olisi sovellettava myös rahoitusvälineisiin, joiden ottamista kaupankäynnin kohteeksi niiden kauppapaikalla on pyydetty, ja rahoitusvälineisiin, jotka on otettu kaupankäynnin kohteeksi ennen tämän asetuksen voimaantuloa. Toimivaltaisten viranomaisten olisi toimitettava ilmoitukset Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaiselle, jäljempänä ’arvopaperimarkkinaviranomainen’, ja arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi julkaistava kaikista näistä ilmoitetuista rahoitusvälineistä luettelo. Tätä asetusta sovelletaan rahoitusvälineisiin riippumatta siitä, sisältyvätkö ne arvopaperimarkkinaviranomaisen julkaisemaan luetteloon.
- (10) On mahdollista, että tiettyjä rahoitusvälineitä, joilla ei käydä kauppaa kauppapaikalla, käytetään markkinoiden väärinkäyttöön. Tällaisia ovat rahoitusvälineet, joiden hinta tai arvo määräytyy kauppapaikalla kaupankäynnin kohteena olevan rahoitusvälineen perusteella tai vaikuttaa siihen tai joiden kaupankäynti vaikuttaa kauppapaikalla

kaupankäynnin kohteena olevien muiden rahoitusvälineiden hintaan tai arvoon. Esimerkkeihin tapauksista, joissa tällaisia välineitä voidaan käyttää markkinoiden väärinkäyttöön, kuuluvat osakkeeseen tai joukkovelkakirjaan liitetyvä sisäpiiritieto, jota voidaan käyttää kyseisen osakkeen tai joukkovelkakirjan johdannaisen ostamiseen, tai indeksi, jonka arvo määräytyy kyseisen osakkeen tai joukkovelkakirjan perusteella. Jos rahoitusvälinettä käytetään viitehintana, OTC-markkinoilla kaupankäynnin kohteena olevaa johdannaista voidaan käyttää hyödyn saamiseksi manipuloituista hinnoista tai sitä voidaan käyttää manipuloimaan kauppapaikalla kaupankäynnin kohteena olevan arvopaperin hintaa. Toinen esimerkki on uuden arvopaperierän suunniteltu liikkeeseenlasku, kun kyseiset arvopaperit eivät muutoin kuulu tämän asetuksen soveltamisalaan mutta kaupankäynti niillä voisi vaikuttaa tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien olemassa olevien listattujen arvopapereiden hintaan tai arvoon. Tämän asetuksen piiriin kuuluu myös tilanne, jossa kauppapaikalla kaupankäynnin kohteena olevan välineen hinta tai arvo määräytyy OTC-markkinoilla kaupankäynnin kohteena olevan välineen perusteella. Tätä samaa periaatetta olisi sovellettava hyödykkeitä koskeviin spot-sopimuksiin, joiden hinta perustuu johdannaisen hintaan, sekä sellaisten hyödykkeitä koskevien spot-sopimusten ostamiseen, jotka ovat rahoitusvälineiden vertailukohteina.

- (11) Arvopapereilla tai liitännäisvälineillä arvopapereiden vakauttamiseksi käytävä kauppa tai kaupankäynti omilla osakkeilla takaisinosto-ohjelmien mukaisesti voi olla taloudellisista syistä oikeutettua, ja se olisi näin ollen tietyissä olosuhteissa jätettävä markkinoiden väärinkäyttöä koskevien kieltojen soveltamisalan ulkopuolelle edellyttäen, että toimita noudatetaan asianmukaista avoimuutta siten, että merkitykselliset tiedot vakautus- tai takaisinosto-ohjelmasta julkistetaan.
- (12) Takaisinosto-ohjelmien mukaista kaupankäyntiä omilla osakkeilla tai rahoitusvälineen vakauttamista, johon ei voida soveltaa tämän asetuksen mukaisia poikkeuksia, ei sellaisenaan olisi pidettävä markkinoiden väärinkäyttönä.
- (13) Jäsenvaltioiden, Euroopan keskuspankkijärjestelmän jäsenten, ministeriöiden ja muiden elinten ja yhden tai useamman jäsenvaltion erillisyhtiön tai unionin ja tiettyjen muiden julkisten elinten tai niiden puolesta toimivien henkilöiden toimintaa rahapolitiikan, valuuttakurssipolitiikan tai julkisen velan hoitoa koskevan politiikan alalla ei pitäisi rajoittaa, kunhan toimenpiteet toteutetaan yleisen edun mukaisesti ja ainoastaan näiden politiikkojen toteuttamiseksi. Myöskään unionin, yhden tai useamman jäsenvaltion erillisyhtiön, Euroopan investointipankin, Euroopan rahoitusvakausvälineen, Euroopan vakausmekanismin tai kahden tai useamman jäsenvaltion perustaman kansainvälisen rahoituslaitoksen toteuttamia liiketoimia, toimeksiantoja tai toimintaa rahoituksen keräämiseksi ja rahoitustuen antamiseksi jäsenilleen ei pitäisi rajoittaa. Tällainen tämän asetuksen soveltamisalaa koskeva poikkeus voidaan ulottaa tiettyihin julkisiin elimiin, joiden tehtävänä on julkisen velan hallinnointi tai jotka osallistuvat siihen, ja kolmansien maiden keskuspankkeihin. Rahapolitiikalle, valuuttakurssipolitiikalle tai julkisen velan hoitoa koskevalle politiikalle myönnettyjä poikkeuksia ei pitäisi ulottaa koskemaan tapauksia, joissa kyseiset elimet osallistuvat muihin kuin näiden politiikkojen toteuttamiseen liittyviin liiketoimiin, toimeksiantoihin tai toimintaan tai joissa kyseisten elinten palveluksessa olevat henkilöt osallistuvat liiketoimiin, toimeksiantoihin tai toimintaan omaan lukuunsa.
- (14) Järkevästi toimivat sijoittajat tekevät sijoituspäätöksensä käytettävissään olevien tietojen eli ennen päätöksentekoa saatavilla olevien tietojen perusteella. Kun arvioidaan, ottaisiko järkevästi toimiva sijoittaja tietyn tiedon todennäköisesti huomioon sijoituspäätöstä tehdessään, lähtökohdaksi olisi tämän vuoksi aina otettava ennen päätöksentekoa saatavilla olevat tiedot. Tämänkaltaisessa arvioinnissa on otettava huomioon tietojen odotettavissa olevat vaikutukset, kun niitä tarkastellaan kyseisen liikkeeseenlaskijan koko toiminnan muodostamaa taustaa vasten, tietolähteen luotettavuus ja kaikki muut markkinatekijät, jotka kyseisessä tilanteessa todennäköisesti vaikuttavat kyseiseen rahoitusvälineeseen, siihen liittyvään hyödykettä koskevaan spot-sopimukseen tai päästöoikeuksiin perustuviin huutokauppatuotteisiin.
- (15) Päätöksenteon jälkeen saatavilla olevia tietoja voidaan käyttää testattaessa oletettavaa, jonka mukaan ennen päätöksentekoa saatavilla olleet tiedot ovat vaikuttaneet hintaan. Tätä ei pitäisi käyttää sellaisia henkilöjä vastaan, jotka ovat tehneet ennen päätöksentekoa saatavilla olleiden tietojen perusteella harkittuja johtopäätöksiä.
- (16) Jos sisäpiiritieto koskee vaiheittain tapahtuvaa menettelyä, menettelyn jokainen vaihe samoin kuin menettely kokonaisuudessaan voidaan katsoa sisäpiiritiedoksi. Pitkäkestoisien menettelyn välivaihe voi sellaisenaan merkitä olosuhteita tai tapahtumaa, jotka ovat olemassa tai joiden osalta jo tiedossa olevien osatekijöiden kokonaisvaltaisen arvioinnin perusteella on olemassa todellinen mahdollisuus siitä, että ne ilmenevät tai toteutuvat. Käsitettä ei kuitenkaan ole tulkittava siten, että kyseisten olosuhteiden tai kyseisen tapahtuman vaikutuksen laajuus asianomaisten rahoitusvälineiden hintaan on otettava huomioon. Välivaihe olisi katsottava sisäpiiritiedoksi, jos se sellaisenaan täyttää tässä asetuksessa säädetyt sisäpiiritiedon arviointiperusteet.

- (17) Tapahtumaan tai olosuhteisiin, jotka ovat pitkäkestoisen menettelyn välivaihe, liittyvä tieto voi koskea esimerkiksi sopimusneuvottelujen vaihetta, sopimusneuvotteluissa alustavasti sovittuja ehtoja, mahdollisuutta tarjota rahoitusvälineitä, rahoitusvälineiden tulevia markkinointiedellytyksiä, rahoitusvälineiden tarjoamisen alustavia ehtoja tai harkintaa, joka koskee rahoitusvälineen sisällyttämistä merkittävään indeksiin tai rahoitusvälineen poistamista tällaisesta indeksistä.
- (18) Oikeusvarmuutta olisi markkinaosapuolten kannalta parannettava määrittelemällä tarkemmin kaksi sisäpiiritiedon määritelmään kuuluvaa olennaista osatekijää, jotka ovat sisäpiiritiedon täsmällisyys ja sen mahdollinen huomattava vaikutus rahoitusvälineiden, niihin liittyvien hyödykkeitä koskevien spot-sopimusten tai päästöoikeuksiin perustuvien huutokauppatuotteiden hintoihin. Kun kyse on johdannaisista, jotka ovat tukkukaupan energiatuotteita, sisäpiiritiedoksi olisi katsottava erityisesti tiedot, jotka on julkistettava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1227/2011⁽¹⁾ mukaisesti.
- (19) Tällä asetuksella ei ole tarkoitus estää liikkeeseenlaskijaa koskevia yleisluonteisia keskusteluja liiketoiminnan ja markkinoiden kehityksestä osakkeenomistajien ja johdon välillä. Tällainen vuorovaikutus on markkinoiden tehokkaan toiminnan kannalta keskeisen tärkeää, eikä sitä olisi kiellettävä tällä asetuksella.
- (20) Spot-markkinat ja niihin liittyvät johdannaismarkkinat ovat maailmanlaajuiset ja pitkälti toisiinsa kytköksissä, ja markkinoiden väärinkäyttöä voi esiintyä niin markkinat kuin valtioiden rajatkin ylittävällä tasolla, mikä voi aiheuttaa merkittäviä järjestelmäriskejä. Tämä pitää paikkansa niin sisäpiirikauppojen kuin markkinoiden manipuloinnin kohdalla. Erityisesti spot-markkinoiden sisäpiiritiedosta voi olla hyötyä rahoitusmarkkinoilla kaupankäyntiin osallistuvalla henkilöllä. Hyödykejohdannaista koskeva sisäpiiritieto olisi määriteltävä tiedoksi, joka vastaa rahoitusmarkkinoita koskevan sisäpiiritiedon yleistä määritelmää ja jonka julkistamista kyseisillä hyödykejohdannaista tai spot-markkinoilla edellytetään unionin tai jäsenvaltioiden säännöksissä tai määräyksissä, markkinasäännöissä, sopimuksissa tai käytännöissä. Tärkeitä esimerkkejä tällaisista säännöistä ovat energian tukkumarkkinoiden osalta asetus (EU) N:o 1227/2011 ja öljymarkkinoiden yhteistä tietokantaa koskeva hanke (JODI). Tällainen tieto voi tarjota perustan markkinaosapuolten päätöksille, jotka koskevat liiketoimien toteuttamista hyödykejohdannaisilla tai niihin liittyvillä hyödykkeitä koskevilla spot-sopimuksilla, ja siksi se olisi sisäpiiritietoa, joka on julkistettava, jos sillä on todennäköisesti merkittävä vaikutus tällaisten johdannaisten tai niihin liittyvien hyödykkeitä koskevien spot-sopimusten hintoihin.

Manipulointistrategiat voivat myös ulottua spot- ja johdannaismarkkinoille. Kaupankäyntiä rahoitusvälineillä, myös hyödykejohdannaisilla, voidaan käyttää niihin liittyvien hyödykkeitä koskevien spot-sopimusten manipulointiin ja spot-sopimuksia puolestaan niihin liittyvien rahoitusvälineiden manipulointiin. Markkinoiden manipulointikiellon olisi katettava nämä markkinoiden väliset yhteydet. Tämän asetuksen soveltamisalaa ei kuitenkaan ole asianmukaista tai käytännöllistä laajentaa kattamaan toiminta, joka ei liity rahoitusvälineisiin, kuten hyödykettä koskevan spot-sopimuksen kauppa, joka vaikuttaa ainoastaan spot-markkinoihin. Toimivaltaisten viranomaisten olisi tukkukaupan energiatuotteiden erityistapauksessa otettava huomioon asetuksen (EU) N:o 1227/2011 määritelmien erityispiirteet, kun ne soveltavat tässä asetuksessa vahvistettuja sisäpiiritiedon, sisäpiirikauppojen ja markkinoiden manipuloinnin määritelmiä tukkukaupan energiatuotteisiin liittyviin rahoitusvälineisiin.

- (21) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY⁽²⁾ mukaisesti komissio, jäsenvaltiot ja muut virallisesti nimetyt elimet ovat vastuussa muun muassa päästöoikeuksien teknisestä myöntämisestä, niiden jakamisesta ilmaiseksi niihin oikeutetuille teollisuudenaloille ja uusille tulokkaille sekä yleisemmin sellaisten unionin ilmastopolitiikan säännösten kehittamisestä ja täytäntöönpanosta, jotka ovat perustana päästöoikeuksien jakamiselle ostajille unionin päästökauppajärjestelmässä. Näillä julkisilla elimillä voi edellä mainittuja tehtäviä suorittaessaan olla muun muassa pääsy hintaan vaikuttaviin ei-julkisiin tietoihin, ja direktiivin 2003/87/EY mukaisesti niiden on mahdollisesti suoritettava tiettyjä päästöoikeuksiin liittyviä markkinatoimia. Päästöoikeudet luokitellaan rahoitusvälineiksi Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/39/EY⁽³⁾ tarkistamisen seurauksena, ja tämän vuoksi ne kuuluvat myös tämän asetuksen soveltamisalaa.

(1) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1227/2011, annettu 25 päivänä lokakuuta 2011, energian tukkumarkkinoiden eheydestä ja tarkasteltavuudesta (EUVL L 326, 8.12.2011, s. 1).

(2) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/87/EY, annettu 13 päivänä lokakuuta 2003, kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta (EUVL L 275, 25.10.2003, s. 32).

(3) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/39/EY, annettu 21. huhtikuuta 2004, rahoitusvälineiden markkinoista sekä neuvoston direktiivien 85/611/ETY ja 93/6/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/12/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivin 93/22/ETY kumoamisesta (EUVL L 145, 30.4.2004, s. 1).

Jotta komissio, jäsenvaltiot ja tehtävään virallisesti nimetyt muut elimet säilyttävät kykynsä kehittää ja panna täytäntöön unionin ilmastopolitiikkaa, niiden yleisen edun mukaisesti ja ainoastaan tämän politiikan täytäntöönpanemiseksi ja päästöoikeuksiin liittyen toteuttamat toimet olisi jätettävä tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle. Tällainen poikkeus ei saisi vaikuttaa kielteisesti markkinoiden avoimuuteen, koska kyseisillä julkisilla elimillä on lakisääteisiä velvoitteita toimia tavalla, jolla varmistetaan hintaan vaikuttavien uusien päätösten, muutosten ja tietojen asianmukainen, tasapuolinen ja syrjimätön julkistaminen ja saatavuus. Lisäksi direktiivissä 2003/87/EY ja sen täytäntöönpanotoimenpiteissä on takeet viranomaisten hallussa olevien erityisten hintaan vaikuttavien tietojen tasapuolisesta ja syrjimättömästi julkistamisesta. Unionin ilmastopolitiikkaa täytäntöönpanevia julkisia elimiä koskevaa poikkeusta ei olisi ulotettava koskemaan tapauksia, joissa tällaiset julkiset elimet osallistuvat toimiin tai liiketoimiin, jotka eivät liity unionin ilmastopolitiikan toteuttamiseen, tai joissa tällaisten elinten palveluksessa olevat henkilöt osallistuvat toimiin tai liiketoimiin omaan lukuunsa.

- (22) SEUT 43 artiklan mukaisesti tai SEUT:n mukaisesti tehtyjen kansainvälisten sopimusten täytäntöönpanemiseksi komissio, jäsenvaltiot ja muut virallisesti nimetyt elimet ovat vastuussa muun muassa unionin yhteisen maatalouspolitiikan ja yhteisen kalastuspolitiikan toteuttamisesta. Näitä tehtäviä suorittaessaan nämä julkiset elimet toteuttavat toimia ja toimenpiteitä maatalousmarkkinoiden ja kalastusalan hallinnoimiseksi, mukaan lukien julkiset interventiot sekä lisätuontitullien määrääminen tai tuontitullien poistaminen. Ottaen huomioon tämän asetuksen soveltamisala, jonka mukaisesti tiettyjä tämän asetuksen säännöksiä sovelletaan hyödykkeitä koskeviin spot-sopimuksiin, jotka vaikuttavat tai jotka todennäköisesti vaikuttavat rahoitusvälineisiin, ja rahoitusvälineisiin, joiden arvo määräytyy hyödykkeitä koskevien spot-sopimusten arvon perusteella ja jotka vaikuttavat tai todennäköisesti vaikuttavat hyödykkeitä koskeviin spot-sopimuksiin, on varmistettava, että ei rajoiteta komission, jäsenvaltioiden ja muiden virallisesti nimettyjen elinten unionin yhteisen maatalouspolitiikan ja yhteisen kalastuspolitiikan toteuttamista koskevia toimia. Jotta komissio, jäsenvaltiot ja tehtävään virallisesti nimetyt muut elimet säilyttävät kykynsä kehittää ja panna täytäntöön unionin yhteistä maatalouspolitiikkaa ja yhteistä kalastuspolitiikkaa, niiden yleisen edun mukaisesti ja ainoastaan näiden politiikkojen täytäntöönpanemiseksi toteuttamat toimet olisi jätettävä tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle. Tällainen poikkeus ei saisi vaikuttaa kielteisesti markkinoiden avoimuuteen, koska kyseisillä julkisilla elimillä on lakisääteisiä velvoitteita toimia tavalla, jolla varmistetaan hintaan vaikuttavien uusien päätösten, muutosten ja tietojen asianmukainen, tasapuolinen ja syrjimätön julkistaminen ja saatavuus. Unionin yhteistä maatalouspolitiikkaa ja yhteistä kalastuspolitiikkaa täytäntöönpanevia julkisia elimiä koskevaa poikkeusta ei olisi ulotettava koskemaan tapauksia, joissa kyseiset julkiset elimet osallistuvat toimiin tai liiketoimiin, jotka eivät liity näiden unionin yhteisten politiikkojen toteuttamiseen, tai joissa kyseisten elinten palveluksessa olevat henkilöt osallistuvat toimiin tai liiketoimiin omaan lukuunsa.
- (23) Sisäpiirikaupan olennaisena piirteenä on se, että sisäpiiritiedosta saadaan perusteetonta etua sellaisten kolmansien osapuolten vahingoksi, joilla ei ole kyseistä tietoa, jolloin heikennetään rahoitusmarkkinoiden luotettavuutta ja sijoittajien luottamusta. Sisäpiirikauppojen kieltoa olisi siis sovellettava silloin, kun henkilö, jolla on hallussaan sisäpiiritietoa, käyttää perusteettomasti tämän tiedon hänelle antamaa etua tekemällä markkinoilla kaupan kyseisen tiedon mukaisesti hankkimalla tai luovuttamalla tai yrittämällä hankkia tai luovuttaa rahoitusvälineitä, joihin kyseinen tieto liittyy, tai peruuttamalla tai muuttamalla tai yrittämällä peruuttaa tai muuttaa rahoitusvälineitä koskevaa toimeksiantoa omaan tai toisen lukuun suoraan tai välillisesti. Sisäpiiritiedon käyttö voi olla myös kaupankäyntiä päästöoikeuksilla ja niiden johdannaisilla sekä tarjousten tekemistä komission asetuksen (EU) N:o 1031/2010⁽¹⁾ mukaisesti järjestettävissä päästöoikeuksien tai muiden niihin perustuvien huutokauppatuotteiden huutokaupoissa.
- (24) Sitä, että sisäpiiritietoa hallussaan pitävä luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö hankkii tai luovuttaa tai yrittää hankkia tai luovuttaa omaan tai toisen lukuun suoraan tai välillisesti rahoitusvälineitä, joihin kyseinen tieto liittyy, olisi pidettävä merkinä siitä, että henkilö on käyttänyt kyseistä tietoa. Tämä oletama ei rajoita puolustautumisoikeuksien käyttöä. Se, onko henkilö rikkonut sisäpiirikauppojen kieltoa tai yrittänyt tehdä sisäpiirikaupan, olisi selvitettävä tarkastelemalla tämän asetuksen tarkoitusta, joka on suojata rahoitusmarkkinoiden luotettavuutta ja lujittaa sijoittajien luottamusta, johon vaikuttaa muun muassa varmuus siitä, että sijoittajia kohdellaan yhdenvertaisesti ja suojataan sisäpiiritiedon perusteettomalta käytöltä.

⁽¹⁾ Komission asetus (EU) N:o 1031/2010, annettu 12 päivänä marraskuuta 2010, kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY mukaisen kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien huutokaupan ajoituksesta, hallinnoinnista ja muista näkökohdista (EUVL L 302, 18.11.2010, s. 1).

- (25) Toimeksiantoja, jotka on tehty ennen kuin henkilöllä on hallussaan sisäpiiritietoa, ei olisi katsottava sisäpiirikauppoiksi. Jos henkilö saa haltuunsa sisäpiiritietoa, olisi kuitenkin vallittava oletama, että mikä tahansa muutos, joka yhdistää kyseiset tiedot ennen niiden haltuun saamista tehtyihin toimeksiantoihin, mukaan lukien toimeksiannon peruuttaminen tai muuttaminen tai yritys peruuttaa toimeksianto tai muuttaa sitä, on sisäpiirikauppa. Tämä oletama voitaisiin kuitenkin kumota, jos henkilö osoittaa, että hän ei käyttänyt sisäpiiritietoa liiketoimintaa suorittaessaan.
- (26) Sisäpiiritiedon käyttöä voi olla rahoitusvälineen tai päästöoikeuksiin perustuvan huutokauppatuotteen hankkiminen tai luovuttaminen tai toimeksiannon peruuttaminen tai muuttaminen tai yritys hankkia tai luovuttaa rahoitusväline tai peruuttaa toimeksianto tai muuttaa sitä, jos tekijänä on henkilö, joka tietää tai jonka olisi pitänyt tietää, että tieto on sisäpiiritietoa. Toimivaltaisten viranomaisten olisi tältä osin harkittava, mitä tavallinen ja järvevä henkilö tietää tai mitä hänen olisi pitänyt tietää kyseisissä olosuhteissa.
- (27) Tätä asetusta olisi tulkittava johdonmukaisesti niiden toimenpiteiden kanssa, jotka jäsenvaltiot ovat toteuttaneet suojellakseen äänioikeuden yhtiössä antavien (tai oikeuksien käytön tai vaihdon kautta tällaisen äänioikeuden antavien) siirtokepoisten arvopapereiden haltijoiden etuja, kun yhtiöstä on tehty julkinen ostotarjous tai kun on esitetty muu yhtiöön kohdistuva määräysvallan muutosta koskeva ehdotus. Tätä asetusta olisi tulkittava erityisesti sellaisten lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten mukaisesti, jotka koskevat julkisia ostotarjouksia, keskitymiä ja muita liiketoimia, joilla on vaikutusta yritysten omistukseen tai määräysvaltaan ja joiden sääntelystä vastaavat jäsenvaltioiden Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/25/EY⁽¹⁾ 4 artiklan mukaisesti nimeämät valvontaviranomaiset.
- (28) Julkisesti saatavilla olevien tietojen perusteella tehtyjä tutkimuksia ja arvioita ei olisi sellaisinaan pidettävä sisäpiiritietona, ja pelkästään sitä, että liiketoimi toteutetaan tutkimusten tai arvioiden perusteella, ei näin ollen olisi pidettävä sisäpiiritiedon käyttönä. Tieto voi kuitenkin olla sisäpiiritietoa esimerkiksi silloin, kun markkinat odotavat tiedon julkaisemista tai levittämistä rutiinomaisesti ja tällainen julkaiseminen tai levittäminen vaikuttaa rahoitusvälineiden hinnanmuodostukseen tai kun tällainen julkaiseminen tai levittäminen vaikuttaa tietoihin liittyvien rahoitusvälineiden hintoihin tai sisältää tunnustetun markkina-asiantuntijan tai laitoksen näkemyksiä. Markkinatoimijoiden on tämän vuoksi pohdittava, missä määrin tieto on ei-julkista ja miten se mahdollisesti vaikuttaa rahoitusvälineisiin, joilla käydään kauppaa ennen tiedon julkaisemista tai levittämistä, jotta saataisiin selville, kävisivätkö ne kauppaa sisäpiiritiedon perusteella.
- (29) Jotta ei tahattomasti kiellettäisi sellaisia rahoitustoiminnan muotoja, jotka ovat laillisia ja joissa ei tapahdu markkinoiden väärinkäyttöä, on tunnistettava tiettyjä laillisia toimintatapoja. Tähän voi kuulua esimerkiksi se, että tunnistetaan markkinatakaajien rooli niiden toimiessa laillisessa ominaisuudessaan tarjoamassa likviditeettiä markkinoille.
- (30) Sisäpiiritiedon käytöksi ei olisi katsottava sitä, että markkinatakaajat tai henkilöt, jotka on valtuutettu toimimaan vastapuolena, harjoittavat ainoastaan lainmukaista liiketoimintaansa eli ostavat tai myyvät rahoitusvälineitä, tai sitä, että henkilöt, jotka on valtuutettu toteuttamaan toimeksiantoja kolmansien osapuolten puolesta ja joilla on sisäpiiritietoa, ainoastaan toteuttavat toimeksiannon, peruuttavat sen tai muuttavat sitä asianmukaisesti. Tässä asetuksessa markkinatakaajille, vastapuolena toimimaan oikeutetuille tahoille tai henkilöille, jotka on valtuutettu toteuttamaan toimeksiantoja kolmansien osapuolten puolesta ja joilla on sisäpiiritietoa, säädetty suojia ei kuitenkaan ulotu toimiin, jotka on selkeästi kielletty tässä asetuksessa, esimerkiksi yleisesti "front-running"-käytäntönä tunnettuun käytäntöön. Jos oikeushenkilöt ovat toteuttaneet kaikki kohtuulliset toimenpiteet estääkseen markkinoiden väärinkäyttöä tapahtumasta mutta tästä huolimatta luonnolliset henkilöt harjoittavat markkinoiden väärinkäyttöä työssään oikeushenkilön puolesta, tämän ei olisi katsottava olevan oikeushenkilön harjoittamaa markkinoiden väärinkäyttöä. Toinen esimerkki, jonka ei olisi katsottava olevan sisäpiiritiedon käyttöä, on erääntyneen velvoitteen täyttämiseksi toteutetut liiketoimet. Pelkästään sitä seikkaa, että on pääsy toista yhtiötä koskevaan sisäpiiritietoon, ja tämän tiedon käyttämistä julkisten ostotarjousten yhteydessä määräysvallan hankkimiseksi kyseisessä yhtiössä tai sulauttamista koskevan ehdotuksen tekemiseksi ei olisi katsottava sisäpiirikaupaksi.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/25/EY, annettu 21 päivänä huhtikuuta 2004, julkisista ostotarjouksista (EUVL L 142, 30.4.2004, s. 12).

- (31) Koska rahoitusvälineiden hankinta tai luovutus välttämättä edellyttää tällaiseen liiketoimeen ryhtyvältä etukäteen tehtyä hankinta- tai luovutus päätöstä, pelkäävät sitä, että tällainen hankinta tai luovutus toteutetaan, ei olisi katsottava sisäpiiritiedon käyttämiseksi. Omien kaupankäyntisuunnitelmien ja -strategioiden perusteella toimimista ei olisi katsottava sisäpiiritiedon käytöksi. Mitään näistä oikeushenkilöistä tai ketään näistä luonnollisista henkilöistä ei olisi kuitenkaan suojeltava työtehtäviensä perusteella; heitä olisi suojeltava ainoastaan, jos he toimivat asianmukaisesti ja luotettavasti ja täyttävät sekä ammattinsa edellyttämät että tässä asetuksessa säädetty vaatimukset, joita ovat markkinoiden yhtenäisyys ja sijoittajien suoja. Rikkominen voitaisiin silti katsoa tapahtuneeksi, jos toimivaltainen viranomainen osoittaa, että kyseisiin liiketoimiin tai toimeksiantoihin taikka toimintaan oli oikeudeton peruste tai että henkilö käytti sisäpiiritietoa.
- (32) Markkinoiden tunnustelu on rahoitusvälineen myyjän ja yhden tai useamman mahdollisen sijoittajan välistä vuorovaikutusta, joka tapahtuu ennen kuin liiketoimesta ilmoitetaan ja jonka tarkoituksena on kartoittaa mahdollisten sijoittajien kiinnostusta mahdolliseen liiketoimeen ja sen hintaan, kokoon ja rakenteeseen. Markkinoiden tunnusteluun voisi kuulua arvopapereiden listautumisanti tai toissijainen anti, ja se eroaa tavanomaisesta kaupankäynnistä. Markkinoiden tunnustelu on erittäin tärkeä väline, jolla voidaan kartoittaa mahdollisten sijoittajien näkemyksiä, lisätä vuoropuhelua osakkeenomistajien kanssa sekä varmistaa, että sopimukset toteutetaan moitteettomasti ja että liikkeeseenlaskijoiden, osakkeenomistajien ja mahdollisten uusien sijoittajien näkemykset ovat yhteneväiset. Niistä voi olla erityistä hyötyä, jos markkinoilta puuttuu luottamusta tai asiaa koskevia viitearvoja tai jos markkinat heilahtelevat voimakkaasti. Tämän vuoksi mahdollisuus suorittaa markkinoiden tunnustelua on tärkeää rahoitusmarkkinoiden asianmukaisen toiminnan kannalta, eikä markkinoiden tunnustelua olisi sellaisenaan katsottava markkinoiden väärinkäytöksi.
- (33) Esimerkkeihin markkinoiden tunnustelusta kuuluvat seuraavanlaiset tilanteet: se, kun myyntipuolen yritys käy liikkeeseenlaskijan kanssa keskustelua mahdollisesta liiketoimesta ja on päättänyt kartoittaa mahdollisten sijoittajien kiinnostusta voidakseen määrittää liiketoimen ehdot; se, kun liikkeeseenlaskija aikoo ilmoittaa joukkolainan liikkeeseenlaskusta tai lisäosakeannista ja myyntipuolen yritys ottaa yhteyttä tärkeimpiin sijoittajiin ja antaa niille kaikki sopimusehdot tarkoituksenaan saada niiltä rahoitussitoumus liiketoimeen osallistumisesta; tai se, kun myyntipuoli aikoo myydä suuren määrän arvopapereita sijoittajan puolesta ja pyrkii kartoittamaan muiden mahdollisten sijoittajien mahdollista kiinnostusta näihin arvopapereihin.
- (34) Markkinoiden tunnustelu voi edellyttää sisäpiiritiedon ilmaisemista mahdollisille sijoittajille. Markkinoiden tunnustelun yhteydessä annetun sisäpiiritiedon perusteella tehdyistä kaupoista on yleensä mahdollisuus hyötyä taloudellisesti ainoastaan, jos markkinoiden tunnustelun kohteena olevalle rahoitusvälineelle tai siihen liittyvälle rahoitusvälineelle on olemassa markkinat. Kun otetaan huomioon kyseisten keskustelujen ajoitus, on mahdollista, että sisäpiiritietoa voidaan ilmaista mahdolliselle sijoittajalle markkinoiden tunnustelun aikana sen jälkeen, kun rahoitusväline on otettu kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla tai sillä on käyty kauppaa monenkeskisessä kaupankäyntijärjestelmässä tai organisoidussa kaupankäyntijärjestelmässä. Ennen markkinoiden tunnusteluun ryhtymistä tietoja ilmaisevan markkinaosapuolen olisi arvioitava, kuuluuko markkinoiden tunnusteluun sisäpiiritiedon ilmaisemista.
- (35) Olisi katsottava, että sisäpiiritieto on ilmaistu lainmukaisesti, jos tieto on ilmaistu osana kyseisen henkilön työn, ammatin tai tehtävien tavanomaista suorittamista. Jos markkinoiden tunnusteluun kuuluu sisäpiiritiedon ilmaisemista, tiedon ilmaisevan markkinaosapuolen katsotaan toimivan osana työnsä, ammatin tai tehtäviensä normaalia suorittamista, jos hän tietoa ilmaistessaan ilmoittaa tästä tiedon saavalle henkilölle ja saa tältä suostumuksen siihen, että hänelle saa antaa sisäpiiritietoa, että tämän asetuksen säännökset rajoittavat häntä käymästä kauppaa tai toimimasta kyseisen tiedon perusteella, että on toteutettava kohtuulliset toimenpiteet tiedon luottamuksellisuuden suojaamiseksi ja että hänen on ilmoitettava tiedon ilmaisevalle markkinaosapuolelle kaikkien niiden luonnollisten henkilöiden ja oikeushenkilöiden henkilöllisyydet, joille tietoa ilmaistaan laadittaessa vastausta markkinoiden tunnusteluun. Tiedon ilmaisevan markkinaosapuolen olisi lisäksi noudatettava teknisissä sääntelystandardissa yksityiskohtaisesti vahvistettavia velvoitteita, jotka koskevat ilmaistua tietoa koskevien tietojen säilyttämistä. Ei olisi valittava oletamaa, jonka mukaan markkinaosapuolet, jotka eivät noudata tätä asetusta markkinoiden tunnustelua tehdessään, ovat ilmaisseet laittomasti sisäpiiritietoa, mutta niiden ei pitäisi voida hyötyä kyseisiä säännöksiä noudattaville myönnetystä poikkeuksesta. Se, ovatko kyseiset markkinaosapuolet rikkoneet sisäpiiritiedon laittoman ilmaisemisen kieltoa, olisi selvitettävä tarkastelemalla tämän asetuksen kaikkia asiaa koskevia säännöksiä, ja kaikilla tiedoa ilmaisevilla markkinaosapuolilla olisi oltava velvollisuus kirjata ennen markkinoiden tunnusteluun ryhtymistä arvionsa siitä, kuuluuko markkinoiden tunnusteluun sisäpiiritiedon ilmaisemista.

- (36) Markkinoiden tunnustelun kohteena olevien mahdollisten sijoittajien olisi puolestaan selvitettävä, onko niille ilmaistu tieto sisäpiiritietoa, mikä kieltäisi niitä käymästä kauppaa kyseisen sisäpiiritiedon perusteella tai ilmaise-
masta tätä tietoa edelleen. Mahdollisiin sijoittajiin sovelletaan sisäpiirikauppaa ja sisäpiiritiedon laitonta ilmaisemista
koskevia tässä asetuksessa vahvistettuja sääntöjä. Arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi annettava ohjeita, jotta
mahdollisille sijoittajille voitaisiin tarjota apua niiden pohtiessa, miten toimia, etteivät ne rikkoisi tätä asetusta.
- (37) Asetuksessa (EU) N:o 1031/2010 säädetään kaksi rinnakkaista markkinoiden väärinkäyttöä koskevaa sääntelyjär-
jestelmää, joita sovelletaan päästöoikeuksien huutokauppaan. Päästöoikeuksien luokittelusta rahoitusvälineiksi seu-
raa, että tämän asetuksen olisi muodostettava markkinoiden väärinkäyttötoimenpiteiden osalta yksi sääntökokonai-
suus, jota sovelletaan päästöoikeuksien ensi- ja jälkimarkkinoihin kokonaisuudessaan. Tätä asetusta olisi sovellettava
myös toimintaan ja liiketoimiin, myös tarjouksiin, jotka liittyvät asetuksen (EU) N:o 1031/2010 mukaiseen päästö-
oikeuksien tai muiden niihin perustuvien huutokauppatuotteiden huutokauppaan huutokaupapaikassa, jolle on
annettu säännellyn markkinan toimilupa, myös silloin, kun huutokauppatuotteet eivät ole rahoitusvälineitä.
- (38) Tässä asetuksessa olisi säädettävä markkinoiden manipulointia koskevia toimenpiteitä, joita on mahdollista mu-
kauttaa uusiin kaupankäyntimuotoihin tai uusiin strategioihin, joihin voi liittyä väärinkäyttöä. Koska rahoitusväli-
neiden kaupankäynnissä hyödynnetään yhä enemmän tietotekniikkaa, on toivottavaa, että markkinoiden manipu-
loinnin määritelmä tarjoaa esimerkkejä erityisistä väärinkäyttöstrategioista, joita voidaan toteuttaa kaikilla kaupan-
käyntitavoilla, mukaan lukien algoritmikauppa ja huippunopea kaupankäynti. Esitettyjen esimerkkien on tarkoitus
olla vain suuntaa-antavia eikä niiden ole tarkoitus merkitä, ettei samojen strategioiden noudattaminen toisilla
välineillä olisi niin ikään väärinkäyttöä.
- (39) Markkinoiden väärinkäytön kieltojen olisi katettava myös ne henkilöt, jotka tekevät yhteistyötä markkinoiden
väärinkäyttötarkoituksessa. Tällaisia henkilöitä voisivat olla muun muassa välittäjät, jotka laativat ja suosittelevat
markkinoiden väärinkäyttöön suunniteltuja kaupankäyntistrategioita, henkilöt, jotka kannustavat sisäpiiritietoa hal-
lussaan pitävää henkilöä ilmaisemaan tämän tiedon laittomasti, tai henkilöt, jotka kehittävät kaupankävijän kanssa
yhteistyössä tietokoneohjelmia, joilla on tarkoitus helpottaa markkinoiden väärinkäyttöä.
- (40) Sen varmistamiseksi, että vastuuvollisuus jakautuu sekä oikeushenkilölle että oikeushenkilön päätöksentekoon
mahdollisesti osallistuvalla luonnollisella henkilöllä, on tunnustettava jäsenvaltioiden erilaiset oikeudelliset toimin-
tatavat. Tällaisten toimintatapojen olisi liityttävä suoraan menetelmiin, jotka koskevat vastuuvollisuuden osoit-
tamista kansallisessa lainsäädännössä.
- (41) Markkinoiden manipuloinnin kiellon täydentämiseksi tällä asetuksella olisi kiellettävä markkinoinnin manipuloin-
nin yritys. Markkinoiden manipuloinnin yritys olisi erotettava toiminnasta, joka todennäköisesti johtaa markkinoi-
den manipulointiin, sillä kumpikin toiminta on kielletty tämän asetuksen mukaisesti. Markkinoiden manipuloinnin
yritykseen voivat kuulua tilanteet, joissa toiminta on aloitettu mutta sitä ei ole saatettu päätökseen esimerkiksi
tekniisten ongelmien vuoksi tai siksi, että kaupanteko-ohjetta ei ole noudatettu. Yritys manipuloida markkinoita on
kiellettävä, jotta toimivaltaisille viranomaisille voidaan antaa toimivalta määrätä seuraamuksia tällaisista yrityksistä.
- (42) Henkilö, joka ryhtyy sellaiseen liiketoimeen tai antaa sellaisen kauppaa koskevan toimeksiannon, joka voidaan
katsoa markkinoiden manipuloinniksi, voi pystyä osoittamaan, että hänen perusteensa ryhtyä tällaiseen liiketo-
imeen tai antaa tällainen kauppaa koskeva toimeksianto ovat oikeutettuja ja että liiketoimi tai toimeksianto on
kyseisillä markkinoilla hyväksytyjen käytäntöjen mukainen, sanotun kuitenkin vaikuttamatta tämän asetuksen ja
sen suoraan sovellettavien säännösten tarkoitukseen. Ainoastaan asianomaisten markkinoiden väärinkäytön val-
vonnasta vastaava toimivaltainen viranomainen voi vahvistaa hyväksytyin markkinakäytännön. Käytäntöä, joka on
hyväksytty tietyillä markkinoilla, ei voida katsoa voitavan soveltaa muihin markkinoihin, elleivät näiden markki-
noiden toimivaltaiset viranomaiset ole virallisesti hyväksyneet sitä. Rikkominen voitaisiin silti katsoa tapahtuneeksi,
jos toimivaltainen viranomainen osoittaa, että kyseisiin liiketoimiin tai toimeksiantoihin oli oikeudeton peruste.
- (43) Tässä asetuksessa olisi myös selvennettävä, että rahoitusvälineen markkinoiden manipulointi tai yritys manipuloida
markkinoita voi tapahtua hyödyntämällä kyseiseen rahoitusvälineeseen liittyviä rahoitusvälineitä kuten johdannai-
sinstrumentteja, jotka ovat kaupankäynnin kohteena toisessa kaupapaikassa tai OTC-markkinoilla.

- (44) Monet rahoitusvälineet hinnoitellaan viitearvojen perusteella. Viitearvojen, pankkien toisilleen tarjoamat korot mukaan luettuina, manipuloinnilla tai sen yrityksellä voi olla vakavia seurauksia markkinoiden luottamukselle, ja se voi aiheuttaa sijoittajille huomattavia tappioita tai vääristää reaalitaloutta. Viitearvoja koskevat erityissäännökset ovat tarpeen, jotta voidaan säilyttää markkinoiden luotettavuus ja varmistaa, että toimivaltaiset viranomaiset voivat valvoa niiden sääntöjen noudattamista, joilla viitearvojen manipulointi kielletään. Näiden säännösten olisi katettava kaikki julkaistut viitearvot, myös internetin kautta saatavilla olevat viitearvot, riippumatta siitä, ovatko ne maksuttomia vai eivät, kuten luottoriskijohdannaisia koskevat viitearvot ja indeksien indeksit. Markkinoiden väärinkäytön yleisluonteista kieltämisestä on täydennettävä kieltämällä itse viitearvon manipulointi sekä kieltämällä väärien tai harhaanjohtavien tietojen antaminen tai muu toiminta, jolla manipuloidaan viitearvon laskentaa; tässä yhteydessä laskenta määritellään laajasti niin, että se kattaa kaiken kyseisen viitearvon laskentaan liittyvän tiedon vastaanottamisen ja arvioinnin ja erityisesti kaunistellut tiedot, mukaan luettuna viitearvomenetelmä, oli se sitten kokonaan tai osittain algoritminen tai harkintaan perustuva. Näitä sääntöjä sovelletaan asetuksen (EU) N:o 1227/2011 lisäksi, jossa kielletään tarkoituksellinen väärien tietojen toimittaminen yrityksille, jotka antavat hinta-arvioita tai laativat markkinaraportteja energiamarkkinoiden tukku tuotteista; väärien tietojen antamisesta seuraa, että näiden hinta-arvioiden tai markkinaraporttien pohjalta toimivia markkinaosapuolia johdetaan harhaan.
- (45) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien kauppapaikkojen ja kaupankäyntijärjestelmien yhdenmukaiset markkinaolosuhteet, olisi edellytettävä, että kaikkien henkilöiden, jotka harjoittavat säänneltyjen markkinoiden, monenkeskisten kaupankäyntijärjestelmien ja organisoitujen kaupankäyntijärjestelmien toimintaa, on otettava käyttöön tehokkaat järjestelyt, järjestelmät ja menettelyt, joilla pyritään ennaltaehkäisemään ja havaitsemaan markkinoiden manipulointi ja väärinkäytökset, ja ylläpidettävä näitä järjestelyitä, järjestelmiä ja menettelyitä.
- (46) Rahoitusvälineiden manipulointi tai manipuloinnin yritys voi myös tapahtua antamalla toimeksiantoja, joita ei toteuteta. Rahoitusvälinettä voidaan manipuloida myös toiminnalla, joka tapahtuu kauppapaikan ulkopuolella. Olisi edellytettävä, että liiketoimia ammattimaisesti järjestävät tai toteuttavat henkilöt ottavat käyttöön ja pitävät yllä tehokkaita järjestelyjä, järjestelmiä ja menettelyjä epäilyttävien liiketoimien havaitsemiseksi ja niistä ilmoittamiseksi. Niiden olisi myös ilmoitettava epäilyttävistä toimeksiannoista ja liiketoimista, jotka toteutetaan kauppapaikan ulkopuolella.
- (47) Rahoitusvälineiden manipulointi tai manipuloinnin yritys voi myös tapahtua levittämällä vääriä tai harhaanjohtavia tietoja. Väärien tai harhaanjohtavien tietojen levittämisellä voi olla tuntuva vaikutus rahoitusvälineiden hintoihin suhteellisen lyhyellä aikavälillä. Kyse voi olla ilmeisen vääran tiedon keksimisestä, mutta myös tosiasioiden tahallista julkistamista jättämisestä tai tietoisesti epätarkan tiedon julkistamisesta. Tämä markkinoiden manipulointimuoto on erityisen haitallinen sijoittajille, koska sen vuoksi sijoituspäätökset tehdään väärien tai vääristyneiden tietojen perusteella. Siitä on haittaa myös liikkeeseenlaskijoille, koska se vähentää sijoittajien luottamusta niitä koskeviin käytettävissä oleviin tietoihin. Markkinoiden luottamuksen puute voi puolestaan vaarantaa liikkeeseenlaskijan kyvyn laskea liikkeeseen uusia rahoitusvälineitä tai varmistaa luoton saanti muilta markkinaosapuolilta toimintansa rahoittamiseen. Tieto leviää markkinoilla hyvin nopeasti. Tästä seuraa, että sijoittajille ja liikkeeseenlaskijoille aiheutuneet vahingot voivat olla suhteellisen pitkäkestoisia ennen kuin tieto todetaan vääräksi tai harhaanjohtavaksi ja ennen kuin liikkeeseenlaskija tai tietojen levittämisestä vastaava taho voi oikaista sen. Tästä syystä vääran tai harhaanjohtavan tiedon levittäminen, myös huhujen tai väärien tai harhaanjohtavien uutisten levittäminen, on tarpeen luokitella tämän asetuksen rikkomiseksi. Tämän vuoksi on aiheellista, että rahoitusmarkkinoilla toimivat eivät voi vapaasti esittää oman mielipiteensä tai paremman tiedon vastaisia tietoja, jotka he tietävät tai heidän pitäisi tietää vääräksi tai harhaanjohtaviksi, sijoittajille ja liikkeeseenlaskijoille vahinkoa aiheuttavalla tavalla.
- (48) Koska erilaisten verkkosivustojen, verkkopäiväkirjojen ja sosiaalisen median käyttö on yleistynyt, on tärkeää selvittää, että väärien tai harhaanjohtavien tietojen levittämiseen internetissä, mukaan lukien sosiaalinen media tai anonyymit verkkopäiväkirjat, suhtaudutaan tätä asetusta sovellettaessa samalla tavalla kuin vastaavaan toimintaan perinteisempiä viestintäkanavia käyttäen.
- (49) On tärkeää, että liikkeeseenlaskija julkistaa sisäpiiritiedon, jotta vältetään sisäpiirikaupat ja varmistetaan, ettei sijoittajia johdeta harhaan. Tämän vuoksi olisi vaadittava, että liikkeeseenlaskijat julkistavat sisäpiiritiedon mahdollisimman pian. Tämä velvoite voi kuitenkin tietyissä olosuhteissa vaarantaa liikkeeseenlaskijan oikeutetut edut. Näissä olosuhteissa tietojen julkistamisen lykkääminen olisi sallittava tapauksissa, joissa julkistamisen lykkääminen ei todennäköisesti johda yleisöä harhaan ja liikkeeseenlaskija pystyy takaamaan kyseisen tiedon säilymisen luottamuksellisenä. Liikkeeseenlaskijalla on velvollisuus julkistaa sisäpiiritieto ainoastaan, jos se on pyytänyt rahoitusvälineen ottamista kaupankäynnin kohteeksi tai hyväksynyt sen.

- (50) Sovellettaessa tämän asetuksen vaatimuksia, jotka koskevat sisäpiiritiedon julkistamista ja tällaisen julkistamisen lykkäämistä, oikeutetut edut voivat erityisesti liittyä muun muassa seuraaviin seikkoihin: a) käynnissä olevat neuvottelut tai niihin liittyvät seikat silloin, kun tietojen julkistaminen todennäköisesti vaikuttaisi neuvottelujen tulokseen tai niiden normaaliin kulkuun; erityisesti silloin jos liikkeeseenlaskijan taloudelliseen elinkelpoisuuteen kohdistuu vakava ja välitön uhka, joka ei kuitenkaan anna aiheutta maksukyvyttömyysmenettelyä koskevan lainsäädännön soveltamiseen, tietojen julkistamista voidaan lykätä tilapäisesti, jos tietojen julkistaminen saattaisi vakavasti vaarantaa nykyisten ja potentiaalisten osakkeenomistajien edut haittaamalla sellaisten neuvottelujen loppuunsaattamista, joilla pyritään varmistamaan liikkeeseenlaskijan taloudellisen aseman vahvistuminen pitkällä aikavälillä; b) liikkeeseenlaskijan hallintoelimen tekemät päätökset tai sopimukset, joiden voimaantulo edellyttää liikkeeseenlaskijan muun elimen hyväksyntää, silloin kun liikkeeseenlaskijan organisaatiossa edellytetään näiden elinten pitämistä erillään, edellyttäen että tietojen julkistaminen ennen tämänkaltaista hyväksyntää ja tieto siitä, että hyväksyntää ei ole vielä saatu, todennäköisesti vaarantaisi tietojen asianmukaisen arvioinnin yleisön keskuudessa.
- (51) Lisäksi sisäpiiritiedon julkistamisvaatimuksen on kohdistuttava päästöoikeuksien markkinoilla toimiviin markkinaosapuoliin. Jotta voidaan välttää hyödyttömien raportointivelvoitteiden asettaminen markkinoille ja säilyttää toimenpiteen tarkoitettu kustannus-hyötysuhde, vaikuttaa tarpeelliselta rajoittaa kyseistä vaatimusta koskeva sääntelyvaihtokutus ainoastaan sellaisiin EU:n päästökauppajärjestelmän toiminnanharjoittajiin, joiden voidaan kokonsa ja toimintansa puolesta kohtuullisesti odottaa vaikuttavan tuntuvasti päästöoikeuksien, niihin perustuvien huutokauppatuotteiden tai niihin liittyvien rahoitusjohdannaisten hintaan ja tarjousten tekemiseen asetuksen (EU) N:o 1031/2010 nojalla. Komission olisi hyväksyttävä delegoidulla säädöksellä toimenpiteitä, joilla vahvistetaan alaraja tämän poikkeuksen soveltamista varten. Julkistettavan tiedon olisi koskettava julkistavan osapuolen fyysisiä toimia, ei sen suunnitelmia tai strategioita, jotka koskevat päästöoikeuksien, niihin perustuvien huutokauppatuotteiden tai niihin liittyvien rahoitusjohdannaisten kauppaa. Jos päästöoikeuksien markkinoilla toimivat markkinaosapuolet noudattavat jo vastaavanlaisia sisäpiiritiedon julkistamista koskevia vaatimuksia erityisesti asetuksen (EU) N:o 1227/2011 mukaisesti, päästöoikeuksia koskevan sisäpiiritiedon julkistamisvelvoitteen ei olisi johdettava siihen, että pääosin samat tiedot on julkistettava kahteen kertaan. Niiden päästöoikeuksien markkinoilla toimivien markkinaosapuolten osalta, joiden yhteenlasketut päästöt tai arvioitu lämmöntuotto ovat vahvistetun alarajan tasolla tai sen alapuolella, olisi katsottava, että koska niiden fyysisiä toimia koskevan tiedon katsotaan olevan julkistamisen kannalta merkitykseltään vähäistä, niiden fyysisiä toimia koskevalla tiedolla ei olisi liioin katsottava olevan huomattavaa vaikutusta päästöoikeuksien, niihin perustuvien huutokauppatuotteiden tai niihin liittyvien rahoitusjohdannaisten hintaan. Sisäpiirikauppoja koskevaa kieltoa olisi kuitenkin sovellettava tällaisiin päästöoikeuksien markkinoilla toimiviin markkinaosapuoliin kaiken muun sellaisen tiedon osalta, johon niillä on pääsy ja joka on sisäpiiritietoa.
- (52) Yleisen edun turvaamiseksi, rahoitusjärjestelmän vakauden säilyttämiseksi ja esimerkiksi sen estämiseksi, että rahoituslaitosten maksuvalmiuskriisit muuttuvat vakavaraisuuskriiseiksi siksi, että varoja vedetään yhtäkkiä pois, saattaa olla asianmukaista sallia luottolaitoksille ja rahoituslaitoksille sisäpiiritiedon julkistamisen lykkääminen poikkeuksellisissa olosuhteissa. Tätä voidaan soveltaa erityisesti tilapäisiin maksuvalmiusongelmiin liittyvään tietoon, kun rahoituslaitokset ja luottolaitokset tarvitsevat keskuspankilta lainaa tai hätätilanteen maksuvalmiusapua, jolloin tietojen julkistaminen vaikuttaisi koko järjestelmään. Julkistamisen lykkäämisen ehdoksi olisi asetettava, että liikkeeseenlaskijan on saatava asiasta vastaavan toimivaltaisen viranomaisen suostumus, ja on oltava selvää, että tietojen julkistamisen lykkäämisen yhteydessä laajempi yleinen ja taloudellinen etu on tärkeämpi kuin markkinoiden kiinnostus saada lykkäyksen kohteena olevia tietoja.
- (53) Rahoituslaitosten tapauksessa etenkin silloin, kun ne saavat keskuspankilta lainaa tai hätätilanteen maksuvalmiusapua, toimivaltaisen viranomaisen olisi arvioitava asianomaista kansallista keskuspankkia, makrotason vakaudesta vastaavaa viranomaista tai muuta mahdollista asian kannalta merkityksellistä kansallista viranomaista kuultuaan, onko tiedoilla merkitystä koko järjestelmän kannalta ja onko tietojen julkistamisen lykkääminen yleisen edun mukaista.
- (54) Sisäpiiritiedon käyttö tai sen käytön yrittäminen olisi selkeästi kiellettävä omaan lukuun tai kolmannen osapuolen lukuun tapahtuvassa kaupankäynnissä. Sisäpiiritiedon käyttö voi olla myös kaupankäyntiä päästöoikeuksilla ja niiden johdannaisilla sekä tarjousten tekemistä asetuksen (EU) N:o 1031/2010 mukaisesti järjestettävissä päästöoikeuksien tai muiden niihin perustuvien huutokauppatuotteiden huutokaupoissa, kun tekijöinä ovat henkilöt, jotka tietävät tai joiden pitäisi tietää, että niiden hallussaan pitäminen on sisäpiiritietoa. Markkinaosapuolen omia kaupankäyntisuunnitelmia ja -strategioita koskevaa tietoa ei olisi katsottava sisäpiiritiedoksi, mutta kolmannen osapuolen kaupankäyntisuunnitelmia ja -strategioita koskeva tieto voi olla sisäpiiritietoa.

- (55) Sisäpiiritiedon julkistamisvaatimus voi olla raskas pienille ja keskisuurille yrityksille, sellaisina kuin ne on määritelty Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2014/65/EU⁽¹⁾, joiden rahoitusvälineet on otettu kaupankäynnin kohteeksi pk-yritysten kasvumarkkinoilla, kun otetaan huomioon kustannukset, jotka liittyvät niiden hallussa olevien tietojen seurantaan ja oikeudellisen avun hankkimiseen siitä, mitkä tiedot on julkistettava ja milloin. Sisäpiiritiedon nopea julkistaminen on kuitenkin olennaista, jotta voidaan varmistaa sijoittajien luottamus kyseisiin liikkeeseenlaskijoihin. Tämän vuoksi arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi voitava antaa ohjeita, jotka auttavat liikkeeseenlaskijoita täyttämään sisäpiiritiedon julkistamisvaatimukset vaarantamatta sijoittajien suojaa.
- (56) Sisäpiiriluetelot ovat merkittävä työväline sääntelyviranomaisille markkinoiden mahdollisen väärinkäytön tutkimisessa. Luetteloihin sisällytettävien tietojen maakohtaiset erot aiheuttavat kuitenkin liikkeeseenlaskijoille tarpeettomia hallinnollisia rasitteita. Tämän vuoksi sisäpiirilueteloiden sisältämien tietojen pitäisi olla yhdenmukaisia, jotta näitä kustannuksia voidaan supistaa. On myös tärkeää, että sisäpiiriluetelloissa olevat henkilöt saavat tiedon asiasta ja sen vaikutuksista tämän asetuksen sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/57/EU⁽²⁾ mukaisesti. Sisäpiirilueteloiden pitämistä ja jatkuvaa ajan tasalle saattamista koskeva vaatimus asettaa hallinnollisia rasitteita erityisesti pk-yritysten kasvumarkkinoilla toimiville liikkeeseenlaskijoille. Toimivaltaiset viranomaiset voivat valvoa markkinoiden väärinkäyttöä tehokkaasti, vaikka luetteloita ei olisi jatkuvasti käytettävissä näiden liikkeeseenlaskijoiden osalta. Kyseiset liikkeeseenlaskijat pitäisikin vapauttaa tästä velvoitteesta, jotta tästä asetuksesta johtuvia hallintokuluja voidaan vähentää. Kyseisten liikkeeseenlaskijoiden olisi kuitenkin pyynnöstä toimitettava toimivaltaisille viranomaisille sisäpiiriluetelo.
- (57) Se, että liikkeeseenlaskijat taikka mahdolliset niiden puolesta tai niiden lukuun toimivat henkilöt laativat luettelon henkilöistä, jotka ovat niiden palveluksessa työsopimuksen perusteella tai muuten ja joilla on pääsy liikkeeseenlaskijaan suoraan tai välillisesti liittyvään sisäpiiritietoon, on hyödyllinen toimenpide markkinoiden luotettavuuden varmistamiseksi. Liikkeeseenlaskijat tai mainitut henkilöt voivat tällaisten luetteloiden avulla mahdollisesti valvoa sisäpiiritiedon liikkumista ja siten täyttää salassapitovelvollisuutensa. Tällaiset luettelot voivat lisäksi olla toimivaltaisille viranomaisille hyödyllinen väline saada selville kaikki henkilöt, joilla on pääsy sisäpiiritietoon, sekä päivämäärä, jona nämä ovat saaneet pääsyn tietoihin. Se, että kyseisiin luetteloihin sisältyvillä henkilöillä on pääsy liikkeeseenlaskijaan suoraan tai välillisesti liittyvään sisäpiiritietoon, ei vaikuta tässä asetuksessa säädettyihin kieltoihin.
- (58) Liikkeeseenlaskijan johtotehtävissä toimivien henkilöiden ja tarvittaessa näiden lähipiiriin kuuluvien henkilöiden liiketoimia koskevan avoimuuden lisäämisellä on ennaltaehkäisevä vaikutus markkinoiden väärinkäyttöön, erityisesti sisäpiirikauppaan. Kyseisten liiketoimien julkistaminen ainakin yksittäin voi olla myös sijoittajille arvokas tieto. On syytä selvittää, että johtohenkilöiden liiketoimien julkistamista koskeva vaatimus koskee myös rahoitusvälineiden panttausta tai lainausta, sillä osakkeiden panttauksella voi olla huomattava ja mahdollisesti epävakautta aiheuttava vaikutus yritykseen, jos osakkeita luovutetaan äkillisesti ja odottamatta. Jos tietoja ei julkistettaisi, markkinat eivät tietäisi, että oli olemassa suurempi mahdollisuus, että esimerkiksi osakkeiden omistuksessa tapahtuu tulevaisuudessa merkittävä muutos, osakkeita tulee lisää markkinapaikalle tai menetetään äänioikeuksia kyseisessä yhtiössä. Tästä syystä tämän asetuksen mukaista ilmoittamista edellytetään, jos arvopapereiden panttaus tehdään osana laajempaa liiketoimintaa, jossa johtohenkilö panttaa arvopaperit vakuutena saadakseen lainaa kolmanelta osapuolelta. Lisäksi markkinoiden asianmukainen avoimuus on ennakkoehto markkinatoimijoiden luottamukselle ja erityisesti yhtiön osakkeenomistajien luottamukselle. On myös syytä selvittää, että johtohenkilöiden liiketoimien julkistamista koskeva vaatimus koskee myös harkintavaltaa johtohenkilöiden puolesta käyttävän henkilön liiketoimia. Jotta varmistetaan asianmukainen tasapaino avoimuuden sekä toimivaltaisille viranomaisille ja yleisölle toimitettavien ilmoitusten määrän välillä, tässä asetuksessa olisi asetettava raja-arvot, jotka alittavista liiketoimista ei tarvitse ilmoittaa.
- (59) Johtotehtävissä toimivien henkilöiden omaan lukuun toteuttamista tai heidän lähipiiriinsä kuuluvan henkilön toteuttamista arvopaperikaupoista ilmoittaminen ei ole pelkästään arvokasta tietoa markkinaosapuolille vaan myös muodostaa toimivaltaisille viranomaisille lisäkeinon valvoa markkinoita. Velvoite ilmoittaa liiketoimista ei vaikuta tässä asetuksessa säädettyihin kieltoihin.
- (60) Liiketoimista ilmoittamisessa olisi noudatettava Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 95/46/EY⁽³⁾ vahvistettuja henkilötietojen siirtoa koskevia sääntöjä.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/65/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, rahoitusvälineiden markkinoista sekä direktiivin 2002/92/EY ja direktiivin 2011/61/EU muuttamisesta (ks. tämän virallisen lehden s. 349).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/57/EU, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, markkinoiden väärinkäytöstä määrättävistä rikosoikeudellisista seuraamuksista (markkinoiden väärinkäyttödirektiivi) (ks. tämän virallisen lehden s. 179).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 95/46/EY, annettu 24 päivänä lokakuuta 1995, yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31).

- (61) Johtotehtävissä toimivia henkilöitä olisi kiellettävä käymästä kauppaa ennen kuin on ilmoitettu osavuositarkastuksesta tai vuositilinpäätöksestä, jotka asianomainen liikkeeseenlaskija on velvollinen julkistamaan sen kauppapaikan sääntöjen mukaisesti, jolla liikkeeseenlaskijan osakkeet on otettu kaupankäynnin kohteeksi, tai kansallisen lainsäädännön mukaisesti, elleivät erityiset ja rajoitetut olosuhteet oikeuta sitä, että liikkeeseenlaskija antaa johtotehtävissä toimivalle henkilölle kaupankäyntiluvan. Tällainen liikkeeseenlaskijan antama lupa ei kuitenkaan vaikuta tässä asetuksessa säädettyihin kieltoihin.
- (62) Kunkin jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen käytössä olevat tehokkaat keinot ja valtuudet sekä resurssit takaavat valvonnan tehokkuuden. Vastaavasti tässä asetuksessa säädetään erityisesti valvontaa ja tutkintaa koskevista vähimmäisvaltuuksista, jotka jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille olisi annettava kansallisen lainsäädännön nojalla. Näitä valtuuksia olisi käytettävä, kun kansallinen lainsäädäntö sitä edellyttää, soveltamalla niitä toimivaltaisiin oikeusviranomaisiin. Tämän asetuksen mukaisia valtuuksiaan käyttäessään toimivaltaisten viranomaisten olisi toimittava puolueettomasti ja riippumattomasti ja niiden olisi oltava itsenäisiä päätöksenteossaan.
- (63) Markkinoilla toimivien yritysten ja kaikkien talouden toimijoiden olisi osaltaan edistettävä markkinoiden luotettavuutta. Vaikka markkinoiden väärinkäyttöasioita varten nimetään yksi toimivaltainen viranomainen, tämä ei estä yhteistoimintaa eikä viranomaisen vastuulla tapahtuvaa tehtäviensirtoa viranomaisen ja markkinoilla toimivien yritysten välillä, jotta varmistetaan tämän asetuksen säännösten noudattamisen tehokas valvonta. Jos henkilöt, jotka tuottavat tai levittävät sijoitus-suosituksia tai muuta tietoa, jolla suositellaan tai ehdotetaan yhteen tai useampaan rahoitusvälineeseen sovellettavaa sijoitusstrategiaa, käyvät kauppaa myös omaan lukuunsa kyseisillä rahoitusvälineillä, toimivaltaisten viranomaisten olisi muun muassa voitava vaatia tai pyytää kyseisiltä henkilöiltä tietoja, jotka ovat tarpeen sen määrittämiseksi, ovatko kyseisen henkilön tuottamat tai levittämät suositukset tämän asetuksen mukaisia.
- (64) Jotta voidaan havaita sisäpiirikaupat ja markkinoiden manipulointi, toimivaltaisten viranomaisten on kansallisen lainsäädännön mukaisesti voitava päästä luonnollisten henkilöiden ja oikeushenkilöiden tiloihin takavarikoidakseen asiakirjoja. Kyseisiin tiloihin pääsy on välttämätöntä, jos on olemassa perusteltu epäily, että tutkimuksen kohteena olevaan asiaan liittyviä asiakirjoja ja muuta tietoa on olemassa ja ne voivat olla merkittäviä sisäpiirikaupan tai markkinoiden väärinkäytön osoittamiseksi. Lisäksi kyseisiin tiloihin pääsy on välttämätöntä silloin, kun henkilö, jolle on jo esitetty tietopyyntö, laiminlyö sen noudattamisen kokonaan tai osittain tai kun on perusteltu syy epäillä, että mahdollisesti esitettävää pyyntöä ei noudatettaisi tai tietopyynnön kohteena olevat asiakirjat tai tiedot siirretäisiin pois, niitä muutettaisiin tai ne tuhottaisiin. Jos kansallisen lainsäädännön mukaan tarvitaan kyseisen jäsenvaltion oikeusviranomaisten ennakolta antama lupa, tiloihin pääsyn olisi tapahduttava vasta sen jälkeen, kun oikeusviranomaisilta on saatu tämä ennakolta annettava lupa.
- (65) Toimeksiantoja toteuttavien ja toimeksiantojen toteuttamista dokumentoivien sijoituspalveluyritysten, luottolaitosten tai rahoituslaitosten olemassa olevat puhelu- ja tietoliikennetiedot samoin kuin televiestintäoperaattoreiden olemassa olevat puhelu- ja tietoliikennetiedot ovat ratkaisevan tärkeitä ja toisinaan ainoita todisteita, joiden avulla sisäpiirikaupat ja markkinoiden manipulointi voidaan havaita ja todistaa. Puhelu- ja tietoliikennetiedot voivat paljastaa väärän tai harhaanjohtavan tiedon levittämisestä vastaavan henkilön henkilöllisyyden tai todistaa henkilöiden olleen yhteydessä toisiinsa tietynä ajankohtana ja osoittaa kahden tai useamman henkilön välisen yhteyden. Toimivaltaisten viranomaisten olisi siksi voitava vaatia sijoituspalveluyrityksen, luottolaitoksen tai rahoituslaitoksen hallussa olevia tallenteita puhelinkeskusteluista ja sähköisestä viestinnästä sekä tietoliikennetietoja direktiivin 2014/65/EU mukaisesti. Pääsy tietoliikenne- ja puhelutietoihin on välttämätöntä, jotta voidaan hankkia todisteita mahdollisesta sisäpiirikaupasta tai markkinoiden manipuloinnista, saada johtolankoja tutkimuksia varten ja näin havaita markkinoiden väärinkäyttö ja määrätä siitä seuraamuksia. Jotta voidaan varmistaa, että unionissa on tasapuoliset edellytykset päästä televiestintäoperaattorin hallussa oleviin puhelutietoihin ja olemassa oleviin tietoliikennetietoihin tai sijoituspalveluyrityksen, luottolaitoksen tai rahoituslaitoksen hallussa oleviin olemassa oleviin puhelinkeskustelujen tallenteisiin ja tietoliikennetietoihin, toimivaltaisilla viranomaisilla olisi oltava kansallisen lainsäädännön mukaisesti oikeus pyytää televiestintäoperaattorin hallussa olevia olemassa olevia puhelu- ja tietoliikennetietoja kansallisen lainsäädännön sallimissa puitteissa sekä sijoituspalveluyrityksen hallussa olevia olemassa olevia puhelinkeskustelujen tallenteita sekä tietoliikennetietoja tapauksissa, joissa voidaan perustellusti epäillä, että tällaiset tarkastuksen tai tutkinnan aiheeseen liittyvät tiedot voivat olla merkittäviä tämän asetuksen vastaisen sisäpiirikaupan tai markkinoiden manipuloinnin todistamiseksi. Pääsy televiestintäoperaattorin hallussa oleviin puhelu- ja tietoliikennetietoihin ei pidä sisällään pääsyä puhelimitse välitettyjen ääniviestien sisältöön.

- (66) Tässä asetuksessa vahvistetaan ne vähimmäisvaltuudet, jotka toimivaltaisilla viranomaisilla olisi oltava, mutta näitä valtuuksia olisi käytettävä jäsenvaltioiden oikeusjärjestelmien mukaisesti, mikä takaa perusoikeuksien kunnioittamisen, oikeus yksityisyyteen mukaan luettuna. Käytännössä kyseisiä valtuuksia, jotka voivat vaikuttaa merkittävästi yksityis- ja perhe-elämän, kodin ja viestien kunnioitusta koskevaan oikeuteen, jäsenvaltioilla olisi oltava käytössään asianmukaisia ja tehokkaita suoja-toimia, jotka suojaavat mahdolliselta väärinkäytöltä, esimerkiksi tarvittaessa vaatimus siitä, että on hankittava ennakolta kyseisen jäsenvaltion oikeusviranomaisten lupa. Jäsenvaltioiden olisi annettava toimivaltaisille viranomaisille mahdollisuus käyttää kyseisiä rajoittavia valtuuksia siinä määrin kuin on tarpeen vakavien tapausten asianmukaiseksi tutkimiseksi, kun ei ole olemassa vastaavia keinoja, joilla samaan lopputulokseen päästäisiin tehokkaasti.
- (67) Koska markkinoiden väärinkäyttöä voi esiintyä valtioiden ja eri markkinoiden rajat ylittävällä tasolla, toimivaltaisten viranomaisten olisi poikkeuksellisia olosuhteita lukuun ottamatta tehtävä yhteistyötä ja vaihdettava tietoja toisten toimivaltaisten viranomaisten, sääntelyviranomaisten ja arvopaperimarkkinaviranomaisen kanssa erityisesti tutkimustoiminnan alalla. Jos toimivaltainen viranomainen on vakuuttunut siitä, että markkinoiden väärinkäyttöä esiintyy tai on esiintynyt toisessa jäsenvaltiossa tai se vaikuttaa toisessa jäsenvaltiossa kaupankäynnin kohteena oleviin rahoitusvälineisiin, sen olisi ilmoitettava asiasta toimivaltaiselle viranomaiselle ja arvopaperimarkkinaviranomaiselle. Kun markkinoiden väärinkäytöllä on rajat ylittäviä vaikutuksia, arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi voitava koordinoita tutkimusta, jos jokin asianomaisista toimivaltaisista viranomaisista sitä pyytää.
- (68) Toimivaltaisilla viranomaisilla on oltava tarvittavat välineet tehokkaaseen markkinoiden väliseen tarjouskirjojen valvontaan. Toimivaltaiset viranomaiset voivat direktiivin 2014/65/EU mukaisesti pyytää ja vastaanottaa toisilta toimivaltaisilta viranomaisilta tarjouskirjaan liittyviä tietoja avustukseksi markkinoiden manipuloinnin seurannassa ja havaitsemisessa rajat ylittävällä tasolla.
- (69) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen tehokkaaseen täytäntöönpanoon liittyvä tietojenvaihto ja yhteistyö kolmannen maan viranomaisten kanssa, toimivaltaisten viranomaisten olisi sovittava yhteistyöjärjestelyistä kolmansien maiden vastaavien viranomaisten kanssa. Kyseisten sopimusten perusteella suoritettavassa henkilötietojen siirrossa olisi noudatettava direktiiviä 95/46/EY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 45/2001⁽¹⁾.
- (70) Rahoitusalan moitteettomien vakavaraisuus- ja liiketoimintapuitteiden olisi perustuttava vahvoihin valvonta-, tutkinta- ja seuraamusjärjestelmiin. Tätä varten valvontaviranomaisille olisi annettava riittävä toimivalta, viranomaisten olisi voitava tukeutua kaikkiin rahoitusalan väärinkäytöksiin sovellettaviin tasapuolisiin, tiukkoihin ja ennaltaehkäiseviin seuraamusjärjestelmiin ja seuraamukset olisi pantava tehokkaasti täytäntöön. De Larosièren ryhmä kuitenkin toteaa, että mikään näistä edellytyksistä ei tällä hetkellä toteudu. Nykyistä toimivaltaa seuraamusten määräämiseen ja sen käytännön soveltamista pyrittäessä edistämään eri valvontatoimista johtuvien seuraamusten johdonmukaisuutta on tarkasteltu 8 päivänä joulukuuta 2010 annetussa komission tiedonannossa ”Seuraamusjärjestelmien lujittaminen finanssivalvelujen alalla”.
- (71) Siksi olisi otettava käyttöön hallinnollisia seuraamuksia ja muita hallinnollisia toimenpiteitä, joilla varmistetaan yhdenmukainen lähestymistapa jäsenvaltioissa ja lisätään ennaltaehkäisevää vaikutusta. Toimivaltaisilla viranomaisilla olisi oltava mahdollisuus kieltää pysyvästi toimiminen sijoituspalveluyritysten johtotehtävissä. Tietyissä tapauksissa sovellettavat seuraamukset olisi määritettävä ottaen tarvittaessa huomioon havaittujen taloudellisten etujen mitätöiminen, rikkomisen vakavuus ja kesto, mahdolliset raskauttavat tai lieventävät seikat ja sakon tarpeellinen ennaltaehkäisevä vaikutus. Sakon määrää voitaisiin tarvittaessa alentaa toimivaltaisen viranomaisen kanssa tehdyn yhteistyön perusteella. Erityisesti tietyissä tapauksissa määrättävien hallinnollisten sakkojen todellinen määrä voi olla enintään tässä asetuksessa säädetty enimmäismäärä tai kansallisessa lainsäädännössä säädetty korkeampi määrä erittäin vakavista rikkomisista, kun taas enimmäismäärää huomattavasti alhaisempia sakkoja voidaan määrätä pienemmistä rikkomisista tai jos asia sovitaan. Tällä asetuksella ei rajoiteta jäsenvaltioiden mahdollisuuksia säätää korkeammista hallinnollisista seuraamuksista tai muista hallinnollisista toimenpiteistä.
- (72) Vaikka mikään ei estä jäsenvaltioita antamasta sääntöjä samoista rikkomuksista määrättävistä hallinnollisista ja rikosoikeudellisista seuraamuksista, niitä ei pitäisi vaatia antamaan sääntöjä tämän asetuksen rikkomiseen liittyvistä hallinnollisista seuraamuksista, jos rikkomiseen jo sovelletaan kansallista rikoslainsäädäntöä viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2016. Kansallisen lainsäädännön mukaisesti jäsenvaltiot eivät ole velvollisia määräämään sekä

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 45/2001, annettu 18 päivänä joulukuuta 2000, yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1).

hallinnollisia että rikosoikeudellisia seuraamuksia samasta rikkomisesta, mutta ne voivat tehdä niin, jos niiden kansallinen lainsäädäntö sallii sen. Se, että säilytetään mahdollisuus määrätä tämän asetuksen tai direktiivin 2014/57/EU rikkomisesta rikosoikeudellisia seuraamuksia hallinnollisten seuraamusten sijasta, ei kuitenkaan saisi vähentää toimivaltaisten viranomaisten mahdollisuuksia tehdä tätä asetusta sovellettaessa yhteistyötä ja saada tutustua tietoihin ja vaihtaa tietoja oikea-aikaisesti muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa eikä muullakaan tavoin vaikuttaa näihin mahdollisuuksiin, myöskään sen jälkeen, kun asianomaiset rikkomiset on saatettu toimivaltaisten oikeusviranomaisten käsiteltäviksi syytetoimia varten.

- (73) Jotta voidaan varmistaa, että toimivaltaisten viranomaisten päätöksillä on varoittava vaikutus suureen yleisöön, ne olisi yleensä julkistettava. Päätösten julkistaminen on toimivaltaisille viranomaisille myös tärkeä väline, jolla saatetaan markkinaosapuolten tietoon, millaista käyttäytymistä pidetään tämän asetuksen rikkomisena, ja edistetään hyviä toimintatapoja markkinaosapuolten keskuudessa. Jos julkistaminen aiheuttaa kohtuutonta vahinkoa asianomaisille henkilöille taikka vaarantaa rahoitusmarkkinoiden vakauden tai meneillään olevan tutkinnan, toimivaltaisen viranomaisen olisi julkistettava hallinnolliset seuraamukset ja muut hallinnolliset toimenpiteet anonymisti kansallisen lainsäädännön mukaisesti tai lykättävä julkistamista. Toimivaltaisilla viranomaisilla olisi oltava mahdollisuus jättää seuraamukset ja muut hallinnolliset toimenpiteet julkistamatta, jos anonymiä julkistamista tai julkistamisen lykkäämistä ei pidetä riittävänä sen varmistamiseksi, että rahoitusmarkkinoiden vakaus ei vaarannu. Toimivaltaisia viranomaisia ei myöskään olisi vaadittava julkistamaan vähäisiksi katsottuja toimenpiteitä, jos julkistaminen olisi kohtuutonta.
- (74) Ilmiantajat voivat esittää toimivaltaisille viranomaisille uusia tietoja, jotka auttavat viranomaisia sisäpiirikauppoja ja markkinoiden manipulointia koskevien tapausten havaitsemisessa ja seuraamusten määräämisessä. Ilmiannoista voidaan kuitenkin luopua vastatoimien pelosta tai kannustimien puutteen vuoksi. Tämän asetuksen rikkomisesta ilmoittaminen on välttämätöntä sen varmistamiseksi, että toimivaltaisen viranomaisen voi havaita markkinoiden väärinkäyttöä koskevat tapaukset ja määrätä niistä seuraamuksia. Ilmiantamista koskevat toimenpiteet ovat välttämättömiä, jotta voidaan helpottaa markkinoiden väärinkäytön havaitsemista ja varmistaa ilmiantajan ja syytetyn henkilön suoja ja oikeuksien kunnioittaminen. Tässä asetuksessa olisi tämän vuoksi varmistettava, että käytössä on asianmukaiset järjestelyt, joilla mahdollistetaan se, että ilmiantajat voivat ilmoittaa toimivaltaisille viranomaisille tämän asetuksen mahdollisesta rikkomisesta, ja joilla suojataan ilmiantajia vastatoimilta. Jäsenvaltioiden olisi saatava myöntää taloudellisia kannustimia henkilöille, jotka antavat merkityksellisiä tietoja tämän asetuksen mahdollisesta rikkomisesta. Ilmiantajilla pitäisi kuitenkin olla oikeus tällaisiin taloudellisiin kannustimiin vain silloin, kun he esittävät tietoja, joita lainsäädännön nojalla ei ole velvoitettu ilmoittaa, ja kun nämä tiedot johtavat seuraamuksen määräämiseen tämän asetuksen rikkomisesta. Jäsenvaltioiden olisi myös varmistettava, että niiden soveltamat ilmiantojärjestelmät sisältävät mekanismeja, joilla suojataan syytettyä henkilöä asianmukaisesti, erityisesti tämän oikeutta henkilötietojensa suojaan, ja menettelyjä, joilla varmistetaan syytetyn henkilön puolustautumisoikeus ja oikeus tulla kuulluksi ennen häntä koskevan päätöksen tekemistä sekä oikeus hakea tuomioistuimessa muutosta häntä koskevaan päätökseen.
- (75) Koska jäsenvaltiot ovat hyväksyneet lainsäädäntöä direktiivin 2003/6/EY panemiseksi täytäntöön ja koska tässä asetuksessa tarkoitetut delegoidut säädökset, tekniset sääntelystandardit ja tekniset täytäntöönpanostandardit olisi annettava ennen kuin käyttöön otettavaa kehystä voidaan soveltaa asianmukaisesti, on tarpeen lykätä tämän asetuksen aineellisten säännösten soveltamista riittävän pitkäksi aikaa.
- (76) Jotta tämän asetuksen joustavaa voimaantuloa voidaan helpottaa, sellaisia markkinakäytäntöjä, jotka ovat olleet käytössä ennen tämän asetuksen voimaantuloa ja jotka toimivaltaiset viranomaiset ovat hyväksyneet komission asetuksen (EY) N:o 2273/2003⁽¹⁾ mukaisesti direktiivin 2003/6/EY 1 artiklan 2 kohdan a alakohdan soveltamiseksi, voidaan soveltaa siihen saakka, kunnes toimivaltaisen viranomaisen on tehnyt tämän asetuksen mukaisesti päätöksen näiden käytäntöjen jatkamisesta, edellyttäen että näistä käytännöistä on ilmoitettu arvopaperimarkkina- viranomaiselle määrätyn ajan kuluessa.
- (77) Tässä asetuksessa kunnioitetaan perusoikeuksia ja otetaan huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjassa, jäljempänä 'perusoikeuskirja', tunnustetut periaatteet. Tätä asetusta olisi näin ollen tulkitettava ja sovellettava kyseisten oikeuksien ja periaatteiden mukaisesti. Erityisesti silloin, kun tässä asetuksessa viitataan lehdistönvapautta ja sananvapautta muissa tiedotusvälineissä koskeviin sääntöihin sekä toimittajan ammattia koskeviin sääntöihin tai käytäntöihin, olisi kiinnitettävä huomiota näihin vapauksiin, sellaisina kuin ne on turvattu unionissa ja jäsenvaltioissa ja sellaisina kuin ne on tunnustettu perusoikeuskirjan 11 artiklassa ja muissa asiaa koskevissa määräyksissä.

⁽¹⁾ Komission asetus (EY) N:o 2273/2003, annettu 22 päivänä joulukuuta 2003, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/6/EY täytäntöönpanosta takaisinosto-ohjelmille ja rahoitusvälineiden vakauttamiselle myönnettävien poikkeuksien osalta (EUVL L 336, 23.12.2003, s. 33).

- (78) Jotta voidaan lisätä avoimuutta ja tiedottaa paremmin seuraamusjärjestelmien toiminnasta, toimivaltaisten viranomaisten olisi toimitettava vuosittain anonymisoidut ja yhdistetyt tiedot arvopaperimarkkinaviranomaiselle. Näihin tietoihin olisi sisällyttävä aloitettujen tutkintojen lukumäärä, kesken olevien tutkintojen lukumäärä sekä niiden tutkintojen lukumäärä, jotka on saatu päätökseen kyseisenä ajanjaksona.
- (79) Direktiiviä 95/46/EY ja asetusta (EY) N:o 45/2001 sovelletaan arvopaperimarkkinaviranomaisen tämän asetuksen perusteella harjoittamaan henkilötietojen käsittelyyn, joka tapahtuu toimivaltaisten viranomaisten, erityisesti jäsenvaltioiden nimeämien riippumattomien viranomaisten valvonnassa. Toimivaltaisten viranomaisten tietojenvaihdossa tai tietojensierrossa olisi noudatettava direktiivissä 95/46/EY säädettyjä henkilötietojen siirtoa koskevia sääntöjä. Arvopaperimarkkinaviranomaisen tietojenvaihdossa tai tietojensierrossa olisi noudatettava asetuksessa (EY) N:o 45/2001 säädettyjä henkilötietojen siirtoa koskevia sääntöjä.
- (80) Tämä asetus ja sen mukaisesti hyväksytyt delegoidut säädökset, täytäntöönpanosäädökset, tekniset sääntelystandardit, tekniset täytäntöönpanostandardit ja suuntaviivat eivät rajoita unionin kilpailusääntöjen soveltamista.
- (81) Tässä asetuksessa säädettyjen vaatimusten täsmentämiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä SEUT 290 artiklan mukaisesti seuraavista seikoista: tiettyjen julkisten elinten ja kolmansien maiden keskuspankkien sekä tiettyjen sellaisten kolmansien maiden nimeämien julkisten elinten, jotka ovat tehneet unionin kanssa direktiivin 2003/87/EY 25 artiklassa tarkoitetun yhteyksiä koskevan sopimuksen, jättäminen tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle; tämän asetuksen liitteessä I luetellut manipuloinnin indikaattorit; raja-arvot, joiden perusteella määritetään julkistamisvaatimuksen soveltaminen päästöoikeuksien markkinoilla toimiviin markkinaosapuoliin; olosuhteet, joissa kaupankäynti suljettuna ajanjaksona on sallittua; ja tietyt johtotehtävissä toimivien henkilöiden tai heidän lähipiiriinsä kuuluvien henkilöiden liiketoimintatyytit, jotka johtaisivat ilmoitusvelvollisuuteen. On erityisen tärkeää, että komissio toteuttaa asiaa valmistellessaan asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.
- (82) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano niiden menettelyjen osalta, joita sovelletaan tämän asetuksen rikkomisesta ilmoittamiseen, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa, jotta voidaan täsmentää nämä menettelyt, mukaan lukien ilmoitusten seuranta koskevat järjestelyt ja toimenpiteet työsuojituksen perusteella työskentelevien henkilöiden suojelemiseksi sekä toimenpiteet henkilötietojen suojelemiseksi. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011⁽¹⁾ mukaisesti.
- (83) Rahoituspalveluja koskevilla teknisillä standardeilla olisi varmistettava yhdenmukaiset edellytykset tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvissa asioissa koko unionissa. Koska arvopaperimarkkinaviranomaisella on pitkälle menevä erityisasiantuntemusta, olisi tehokasta ja asianmukaista antaa sen tehtäväksi laatia komissiolle toimitettavat luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi ja luonnokset teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi, joihin ei liity poliittisia valintoja.
- (84) Komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä arvopaperimarkkinaviranomaisen laatimat luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa täsmennetään seuraavat seikat: niiden ilmoitusten sisältö, jotka säänneltyjen markkinoiden, monenkeskisten kaupankäyntijärjestelmien ja organisoitujen kaupankäyntijärjestelmien ylläpitäjien on tehtävä rahoitusvälineistä, jotka ne ovat ottaneet kaupankäynnin kohteeksi tai joiden ottamista kaupankäynnin kohteeksi niiden kauppapaikalla on pyydetty; tapa ja ehdot, joiden mukaisesti arvopaperimarkkinaviranomainen kerää, julkaisee ja pitää yllä luetteloa näistä välineistä; edellytykset, jotka takaisinosto-ohjelmien ja vakauttamistoimenpiteiden on täytettävä, mukaan lukien kaupankäynnin ehdot, aikaa ja volyymia koskevat rajoitukset, julkistamis- ja raportointivaatimukset sekä hintoja koskevat ehdot; menettelyjen ja järjestelyjen osalta kauppapaikkojen järjestelmät, joilla pyritään markkinoiden väärinkäytön estämiseen ja havaitsemiseen, sekä järjestelmät ja mallit, joita voidaan käyttää epäilyttäviä toimeksiantoja ja liiketoimia koskeviin havaintoihin ja ilmoituksiin; asianmukaiset järjestelyt, menettelyt ja tietojen kirjaamista koskevat vaatimukset markkinoiden tunnustelua tehtäessä; ja tekniset

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovalan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

järjestelyt, joiden mukaisesti eri henkilöryhmät voivat esittää puolueettomasti sijoitusstrategioiden suosittamiseen liittyvät tiedot ja julkistaa erityiset edut tai eturistiriidat. Nämä tekniset sääntelystandardit olisi hyväksyttävä SEUT 290 artiklan mukaisesti delegoituina säädöksinä ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1093/2010 ⁽¹⁾ 10–14 artiklaa noudattaen. On erityisen tärkeää, että komissio toteuttaa asiaa valmistellessaan asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla.

- (85) Komissiolle olisi myös siirrettävä toimivalta hyväksyä teknisiä täytäntöönpanostandardeja SEUT 291 artiklan mukaisilla täytäntöönpanosäädöksillä ja asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklaa noudattaen. Arvopaperimarkkina-
viranomaisen tehtäväksi olisi annettava sisäpiiritiedon julkistamista, sisäpiiriluettelojen muotoa ja toimivaltaisten viranomaisten keskinäisiä sekä viranomaisten ja arvopaperimarkkinaviranomaisen välisiä yhteistyö- ja tietojenvaihtomenettelyjä koskevien teknisten täytäntöönpanostandardien luonnosten laatiminen komissiolle.
- (86) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitetta eli sisäpiirikauppoina, sisäpiiritiedon laittomana ilmaisemisena ja markkinoiden manipulointina tapahtuvan markkinoiden väärinkäytön estämistä, vaan se voidaan sen laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.
- (87) Koska direktiivin 2003/6/EY säännökset eivät ole enää asianmukaisia tai riittäviä, kyseinen direktiivi olisi kumottava 3 päivästä heinäkuuta 2016. Tämän asetuksen mukaiset vaatimukset ja kiellot liittyvät läheisesti direktiivin 2014/65/EU vastaaviin säännöksiin, ja niiden olisi sen vuoksi tultava voimaan päivänä, jolloin mainittu direktiivi tulee voimaan.
- (88) Tämän asetuksen asianmukaisen soveltamisen varmistamiseksi on tarpeen, että jäsenvaltiot toteuttavat kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että niiden kansallinen lainsäädäntö on viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2016 tämän asetuksen niiden säännösten mukaista, jotka koskevat toimivaltaisia viranomaisia ja niiden valtuuksia, hallinnollisia seuraamuksia ja muita hallinnollisia toimenpiteitä, asetuksen rikkomisesta ilmoittamista sekä päätösten julkaisemista.
- (89) Euroopan tietosuojavaltuutettu antoi lausunnon 10 päivänä helmikuuta 2012 ⁽²⁾,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Kohde

Tällä asetuksella vahvistetaan sisäpiirikauppoja, sisäpiiritiedon laitonta ilmaisemista ja markkinoiden manipulointia (markkinoiden väärinkäyttö) koskeva yhteinen sääntelykehys sekä toimenpiteitä markkinoiden väärinkäytön estämiseksi, jotta voidaan varmistaa unionin rahoitusmarkkinoiden luotettavuus, parantaa sijoittajansuojaa ja lisätä luottamusta näihin markkinoihin.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä asetusta sovelletaan seuraaviin:

- a) rahoitusvälineet, jotka on otettu kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla tai joiden ottamista kaupankäynnin kohteeksi on pyydetty;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1093/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 12).

⁽²⁾ EUVL C 177, 20.6.2012, s. 1.

- b) rahoitusvälineet, joilla käydään kauppaa monenkeskisessä kaupankäyntijärjestelmässä, jotka on otettu kaupankäynnin kohteeksi monenkeskisessä kaupankäyntijärjestelmässä tai joiden ottamista kaupankäynnin kohteeksi monenkeskisessä kaupankäyntijärjestelmässä on pyydetty;
- c) rahoitusvälineet, joilla käydään kauppaa organisoidussa kaupankäyntijärjestelmässä;
- d) rahoitusvälineet, jotka eivät kuulu a, b tai c alakohdan piiriin ja joiden hinta tai arvo määräytyy kyseisissä alakohdissa tarkoitetun rahoitusvälineen hinnan tai arvon perusteella tai vaikuttaa siihen, mukaan lukien esimerkiksi luottoriskinvaihtosopimukset ja hinnanerosopimukset.

Tätä asetusta sovelletaan myös toimintaan ja liiketoimiin, myös tarjouksiin, jotka liittyvät asetuksen (EU) N:o 1031/2010 mukaiseen päästöoikeuksien tai muiden niihin perustuvien huutokauppatuotteiden huutokauppaan huutokauppapaikassa, jolle on annettu säännellyn markkinan toimilupa, myös silloin, kun huutokauppatuotteet eivät ole rahoitusvälineitä. Vaikuttamatta huutokaupan yhteydessä jätettyjä tarjouksia koskeviin erityissäännöksiin kauppaa koskeviin toimeksiantoihin liittyviä tämän asetuksen mukaisia vaatimuksia ja kieltoja sovelletaan huutokaupan yhteydessä jätettyihin tarjouksiin.

2. Tämän asetuksen 12 ja 15 artiklaa sovelletaan myös:

- a) hyödykkeitä koskeviin spot-sopimuksiin, jotka eivät ole tukkukaupan energiatuotteita, kun niitä koskeva liiketoimi, toimeksianto tai toiminta vaikuttaa, todennäköisesti vaikuttaa tai sen tarkoituksena on vaikuttaa 1 kohdassa tarkoitettun rahoitusvälineen hintaan tai arvoon;
- b) rahoitusvälinetyyppeihin, mukaan lukien johdannaisopimukset tai luottoriskin siirtämiseen tarkoitetut johdannaisinstrumentit, kun niitä koskeva liiketoimi, toimeksianto, tarjous tai toiminta vaikuttaa tai todennäköisesti vaikuttaa hyödykettä koskevan spot-sopimuksen hintaan tai arvoon, kun hinta tai arvo määräytyy kyseisten rahoitusvälineiden hinnan tai arvon perusteella; ja
- c) viitearvoihin liittyvä toimintaan.

3. Tätä asetusta sovelletaan kaikkiin liiketoimiin, toimeksiantoihin tai toimintaan, jotka koskevat mitä tahansa 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuista rahoitusvälineistä, riippumatta siitä, toteutetaanko kyseinen liiketoimi, toimeksianto tai toiminta kauppapaikalla.

4. Tämän asetuksen mukaisia kieltoja ja vaatimuksia sovelletaan unionissa ja kolmannessa maassa toteutettaviin toimiin ja toteuttamatta jätettyihin toimiin, jotka koskevat 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja välineitä.

3 artikla

Määritelmät

1. Tässä asetuksessa tarkoitetaan

- 1) 'rahoitusvälineellä' direktiivin 2014/65/EU 4 artiklan 1 kohdan 15 alakohdassa määriteltyä rahoitusvälinettä;
- 2) 'sijoituspalveluyrityksellä' direktiivin 2014/65/EU 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa määriteltyä sijoituspalveluyritystä;
- 3) 'luottolaitoksella' Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 ⁽¹⁾ 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa määriteltyä luottolaitosta;
- 4) 'rahoituslaitoksella' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 26 alakohdassa määriteltyä rahoituslaitosta;
- 5) 'markkinoiden ylläpitäjällä' direktiivin 2014/65/EU 4 artiklan 1 kohdan 18 alakohdassa määriteltyä markkinoiden ylläpitäjää;
- 6) 'säännellyillä markkinoilla' direktiivin 2014/65/EU 4 artiklan 21 kohdan 5 alakohdassa määriteltyjä säänneltyjä markkinoita;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

- 7) 'monenkeskisellä kaupankäyntijärjestelmällä' direktiivin 2014/65/EU 4 artiklan 1 kohdan 22 alakohdassa määriteltyä monenkeskistä järjestelmää;
- 8) 'organisoidulla kaupankäyntijärjestelmällä' direktiivin 2014/65/EU 4 artiklan 1 kohdan 23 alakohdassa määriteltyä järjestelmää tai välinettä unionissa;
- 9) 'hyväksytyillä markkinakäytännöillä' tiettyä markkinakäytäntöä, jonka toimivaltainen viranomaisen hyväksyy 13 artiklan mukaisesti;
- 10) 'kauppapaikalla' direktiivin 2014/65/EU 4 artiklan 1 kohdan 24 alakohdassa määriteltyä kauppapaikkaa;
- 11) 'pk-yritysten kasvumarkkinoilla' direktiivin 2014/65/EU 4 artiklan 1 kohdan 12 alakohdassa määriteltyjä pk-yritysten kasvumarkkinoita;
- 12) 'toimivaltaisella viranomaisella' 22 artiklan mukaisesti nimettyä viranomaista, ellei tässä asetuksessa toisin määritetä;
- 13) 'henkilöllä' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä;
- 14) 'hyödykkeellä' komission asetuksen (EY) N:o 1287/2006 ⁽¹⁾ 2 artiklan 1 kohdassa määriteltyä hyödykettä;
- 15) 'hyödykettä koskevalla spot-sopimuksella' spot-markkinoilla kaupankäynnin kohteena olevan hyödykkeen, joka toimitetaan pian liiketoimen toteuttamisen jälkeen, toimittamista koskevaa sopimusta, sekä hyödykkeen, joka ei ole rahoitusväline, toimittamista koskevaa sopimusta, mukaan lukien kohde-etuus luovuttaen toteuttava termiinisopimus;
- 16) 'spot-markkinoilla' hyödykemarkkinoita, joilla hyödykkeitä myydään käteissuorituksella ja ne toimitetaan pian liiketoimen toteuttamisen jälkeen, sekä muita markkinoita, jotka eivät ole rahoitusmarkkinoita, kuten hyödykkeiden termiinimarkkinoita;
- 17) 'takaisinosto-ohjelmalla' Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2012/30/EU ⁽²⁾ 21–27 artiklan mukaista kaupankäyntiä omilla osakkeilla;
- 18) 'algoritmikaupalla' direktiivin 2014/65/EU 4 artiklan 1 kohdan 39 alakohdassa määriteltyä algoritmikauppaa;
- 19) 'päästöoikeuksilla' direktiivin 2014/65/EU liitteessä I olevan C jakson 11 kohdassa kuvattuja päästöoikeuksia;
- 20) 'päästöoikeuksien markkinoilla toimivalla markkinaosapuolella' henkilöä, joka ryhtyy päästöoikeuksia, niihin perustuvia huutokauppatuotteita tai niiden johdannaisia koskeviin liiketoimiin, mukaan lukien kauppaa koskevien toimeksiantojen antaminen, ja johon ei sovelleta poikkeusta 17 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan nojalla;
- 21) 'liikkeeseenlaskijalla' yksityis- tai julkisoikeuden soveltamisalaa kuuluvaa oikeussubjektia, joka laskee tai aikoo laskea liikkeeseen rahoitusvälineitä, jolloin liikkeeseenlaskija on rahoitusvälineitä edustavien talletustodistusten tapauksessa edustamansa rahoitusvälineen liikkeeseenlaskija;
- 22) 'tukkukaupan energiatuotteilla' asetuksen (EU) N:o 1227/2011 2 artiklan 4 kohdassa määriteltyjä tukkukaupan energiatuotteita;

⁽¹⁾ Komission asetus (EY) N:o 1287/2006, annettu 10 päivänä elokuuta 2006, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/39/EY täytäntöönpanosta tietojen kirjaamista koskevien sijoituspalveluyritysten veloitteiden, liiketoimista ilmoittamisen, markkinoiden avoimuuden, rahoitusvälineiden kaupankäynnin kohteeksi ottamisen sekä direktiivissä määriteltyjen käsitteiden osalta (EUVL L 241, 2.9.2006, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2012/30/EU, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, niiden takeiden yhteensovittamisesta samanveroisiksi, joita jäsenvaltioissa vaaditaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 54 artiklan toisessa kohdassa tarkoitetuilta yhtiöiltä niiden jäsenten sekä ulkopuolisten etujen suojaamiseksi osakeyhtiöitä perustettaessa sekä niiden pääomaa säilytettäessä ja muutettaessa (EUVL L 315, 14.11.2012, s. 74).

- 23) 'kansallisella sääntelyviranomaisella' asetuksen (EU) N:o 1227/2011 2 artiklan 10 kohdassa määriteltyä kansallista sääntelyviranomaista;
- 24) 'hyödykejohdannaisilla' Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 600/2014 ⁽¹⁾ 2 artiklan 1 kohdan 30 alakohdassa määriteltyjä hyödykejohdannaisia;
- 25) 'johtotehtävissä toimivalla henkilöllä' henkilöä, joka on liikkeeseenlaskijassa, päästöoikeuksien markkinoilla toimivassa markkinaosapuolella tai muussa 19 artiklan 10 kohdassa tarkoitettussa yhteisössä
- a) jäsen kyseisen yhteisön hallinto-, johto- tai valvontaelimessä; tai
- b) ylemmän tason johtaja, joka ei ole jäsen a alakohdassa tarkoitetuissa elimissä, jolla on säännöllinen pääsy kyseistä yhteisöä suoraan tai välillisesti koskevaan sisäpiiritietoon ja jolla on valtuudet tehdä johdolle kuuluvia päätöksiä, jotka vaikuttavat kyseisen yhteisön tulevaan kehitykseen ja liiketoimintanäkymiin;
- 26) 'lähipiiriin kuuluvalla henkilöllä'
- a) puolisoa tai kansallisen lainsäädännön mukaisesti puolisoa vastaavaa kumppania;
- b) kansallisen lainsäädännön mukaisesti huollettavana olevaa lasta;
- c) sukulaista, joka on asunut samassa taloudessa vähintään vuoden ajan kyseisen liiketoimen toteuttamisajankohtana; tai
- d) oikeushenkilöä, trustia tai henkilöyhtiötä, jonka johtotehtäviä hoitaa johtotehtävissä toimiva henkilö tai a, b tai c alakohdassa tarkoitettu henkilö tai joka on tällaisen henkilön välittömässä tai välillisessä määräysvallassa tai joka on perustettu tällaisen henkilön hyväksi tai jonka taloudelliset edut ovat suuressa määrin samat kuin tällaisen henkilön taloudelliset edut;
- 27) 'tietoliikennetiedoilla' Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/58/EY ⁽²⁾ 2 artiklan toisen kohdan b alakohdassa määriteltyjä liikennetietoja koskevia tietoja;
- 28) 'henkilöillä, jotka ammattinsa puolesta järjestävät tai toteuttavat liiketoimia' henkilöitä, jotka ammattinsa puolesta osallistuvat rahoitusvälineillä toteutettavia liiketoimia koskevien toimeksiantojen vastaanottoon tai välittämiseen tai näiden liiketoimien toteuttamiseen;
- 29) 'viitearvolla' mitä tahansa julkisesti saatavilla olevaa tai julkistettua hintaa, indeksiä tai lukua, joka määritetään määrääjain tai säännöllisesti soveltamalla jotain kaavaa yhden tai useamman kohde-etuutena olevan omaisuuserän arvoon tai hintaan taikka käyttäen perusteena kyseistä arvoa tai hintaa, mukaan lukien arvioidut hinnat, todelliset tai arvioidut korkokannat tai muut arvot, tai selvityksiä ja jonka perusteella rahoitusvälineestä maksettava määrä tai rahoitusvälineen arvo määritetään;
- 30) 'markkinatakaajalla' direktiivin 2014/65/EU 4 artiklan 1 kohdan 7 alakohdassa määriteltyä markkinatakaajaa;
- 31) 'osakemäärän kasvattamisella' yhtiön arvopapereiden hankintaa, joka ei aiheuta laillista tai lakisäätteistä velvoitetta tehdä ilmoitus kyseistä yhtiötä koskevasta ostarjouksesta;
- 32) 'tiedon ilmaisevalla markkinaosapuolella' henkilöä, joka kuuluu mihin tahansa 11 artiklan 1 kohdan a–d alakohdassa tai 11 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun luokkaan ja joka ilmaisee tietoja markkinoiden tunnusluvun yhteydessä;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 600/2014, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, rahoitusvälineiden markkinoista sekä asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (ks. tämän virallisen lehden s. 84).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/58/EY, annettu 12 päivänä heinäkuuta 2002, henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta sähköisen viestinnän alalla (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi) (EYVL L 201, 31.7.2002, s. 37).

- 33) 'huippunopealla kaupankäynnillä' direktiivin 2014/65/EU 4 artiklan 1 kohdan 40 alakohdassa määriteltyä huippunopeaa kaupankäyntiä;
- 34) 'sijoitusstrategiasuosituksella tai -ehdotuksella' tietoja,
- i) jotka on tuottanut riippumaton analyytikko, sijoituspalveluyritys, luottolaitos tai muu henkilö, jonka pääasiallista liiketoimintaa on sijoitussuositusten laatiminen, tai niiden palveluksessa työsopimuksen perusteella tai muutoin toimiva luonnollinen henkilö ja jotka suoraan tai välillisesti ilmaisevat rahoitusvälinettä tai liikkeeseenlaskijaa koskevan erityisen sijoitusehdotuksen; tai
 - ii) jotka on tuottanut muu kuin i alakohdassa tarkoitettu henkilö ja joissa suoraan ehdotetaan rahoitusvälinettä koskevan tietyn sijoituspäätöksen tekemistä;
- 35) 'sijoitussuosituksella' jakelukanaville tai yleisölle tarkoitettua suoraan tai epäsuorasti sijoitusstrategiasuosituksia tai -ehdotuksia sisältävää tietoa yhdestä tai useammasta rahoitusvälineestä tai liikkeeseenlaskijoista, mukaan luettuina kaikki arviot tällaisten rahoitusvälineiden nykyisestä tai tulevasta arvosta tai hinnasta.
2. Tämän asetuksen 5 artiklassa tarkoitetaan
- a) 'arvopapereilla':
- i) osakkeita ja osakkeita vastaavia muita arvopapereita;
 - ii) joukkovelkakirjoja ja muita arvopaperistettuja velan muotoja; tai
 - iii) arvopaperistettuja velan muotoja, jotka ovat muunnettavissa tai vaihdettavissa osakkeiksi tai osakkeita vastaaviksi muiksi arvopapereiksi.
- b) 'liitännäisvälineillä' seuraavia rahoitusvälineitä, mukaan luettuina ne välineet, joita ei ole otettu kaupankäynnin kohteeksi tai joilla ei käydä kauppaa kauppapaikassa tai joiden ottamista kaupankäynnin kohteeksi kauppapaikassa ei ole pyydetty:
- i) arvopapereiden merkitsemiseen, hankkimiseen tai luovuttamiseen oikeuttavat sopimukset tai oikeudet;
 - ii) arvopapereihin liittyvät johdannaissopimukset;
 - iii) jos arvopaperit ovat muunnettavissa tai vaihdettavissa olevia vieraan pääoman ehtoisia välineitä, ne arvopaperit, joihin kyseiset muunnettavissa tai vaihdettavissa olevat vieraan pääoman ehtoiset välineet ovat muunnettavissa tai vaihdettavissa;
 - iv) välineet, jotka arvopapereiden liikkeeseenlaskija tai takaaja on laskenut liikkeeseen tai taannut ja joiden markkinahinta vaikuttaa todennäköisesti merkittävästi arvopapereiden hintaan tai päinvastoin;
 - v) jos arvopaperit ovat osakkeita vastaavia arvopapereita, ne osakkeet, joita kyseiset arvopaperit edustavat, ja muut kyseisiä osakkeita vastaavat arvopaperit;
- c) 'merkittävällä liikkeeseenlaskulla' arvopapereiden listautumisantia tai toissijaista antia, joka eroaa tavanomaisesta kaupankäynnistä sekä tarjottavien arvopapereiden arvon että sovellettavan myyntimenetelmän osalta;
- d) 'vakauttamisella' luottolaitoksen tai sijoituspalveluyrityksen harjoittamaa arvopapereiden ostamista tai ostotarjousten tekemistä arvopapereista tai liitännäisvälineillä tehtäviä vastaavia liiketoimia, jotka toteutetaan arvopapereiden merkittävän liikkeeseenlaskun yhteydessä ja joiden yksinomaisena tavoitteena on tukea arvopapereiden markkinahintaa etukäteen määritettynä ajanjaksona kyseisiin arvopapereihin kohdistuvien myyntipaineiden vuoksi.

4 artikla

Ilmoitukset ja luettelo rahoitusvälineistä

1. Säänneltyjen markkinoiden ylläpitäjien sekä monenkeskisiä kaupankäyntijärjestelmiä tai organisoituja kaupankäyntijärjestelmiä ylläpitävien sijoituspalveluyritysten ja markkinoiden ylläpitäjien on tehtävä viipymättä kauppapaikan toimivaltaiselle viranomaiselle ilmoitus rahoitusvälineistä, joiden ottamista kaupankäynnin kohteeksi niiden kauppapaikassa on pyydetty, jotka on otettu kaupankäynnin kohteeksi tai joilla on käyty kauppaa ensimmäistä kertaa.

Niiden on tehtävä kauppapaikan toimivaltaiselle viranomaiselle ilmoitus myös silloin, kun rahoitusvälineellä ei enää käydä kauppaa tai sitä ei enää oteta kaupankäynnin kohteeksi, paitsi jos päivämäärä, jona rahoitusvälineellä ei enää käydä kauppaa tai sitä ei enää oteta kaupankäynnin kohteeksi, on tiedossa ja mainitaan ensimmäisen alakohdan mukaisesti tehdyssä ilmoituksessa.

Tässä kohdassa tarkoitetuissa ilmoituksissa on tilanteen mukaan mainittava kyseessä olevien rahoitusvälineiden nimet ja tunnisteet sekä päivämäärä ja kellonaika, jona kaupankäynnin kohteeksi ottamista pyydettiin, väline otettiin kaupankäynnin kohteeksi ja ensimmäinen kauppa tehtiin.

Markkinoiden ylläpitäjien ja sijoituspalveluyritysten on myös toimitettava kauppapaikan toimivaltaiselle viranomaiselle kolmannessa alakohdassa säädetyt tiedot sellaisten rahoitusvälineiden osalta, joiden ottamista kaupankäynnin kohteeksi on pyydetty tai jotka on otettu kaupankäynnin kohteeksi ennen 2 päivää heinäkuuta 2014 ja jotka ovat edelleen kaupankäynnin kohteeksi otettuina tai joilla käydään edelleen kauppaa kyseisenä päivänä.

2. Kauppapaikan toimivaltaisten viranomaisten on viipymättä toimitettava 1 kohdan nojalla saamansa ilmoitukset arvopaperimarkkinaviranomaiselle. Saatuaan nämä ilmoitukset arvopaperimarkkinaviranomainen julkaisee ne välittömästi verkkosivustollaan luettelon muodossa. Arvopaperimarkkinaviranomainen saattaa tämän luettelon ajan tasalle välittömästi saatuaan kauppapaikan toimivaltaiselta viranomaiselta ilmoituksen. Luettelo ei rajoita tämän asetuksen soveltamisalaa.

3. Luettelossa on mainittava seuraavat tiedot:

- a) niiden rahoitusvälineiden nimet ja tunnisteet, joiden ottamista kaupankäynnin kohteeksi on pyydetty, jotka on otettu kaupankäynnin kohteeksi tai joilla käydään kauppaa ensimmäistä kertaa säännellyillä markkinoilla, monenkeskisessä kaupankäyntijärjestelmässä tai organisoidussa kaupankäyntijärjestelmässä;
- b) päivämäärä ja kellonaika, jona kaupankäynnin kohteeksi ottamista pyydettiin, väline otettiin kaupankäynnin kohteeksi tai ensimmäiset kaupat tehtiin;
- c) täsmälliset tiedot kauppapaikoista, joilla rahoitusvälineiden ottamista kaupankäynnin kohteeksi pyydettiin, joilla ne otettiin kaupankäynnin kohteeksi tai joilla niillä on käyty kauppaa ensimmäistä kertaa; ja
- d) päivämäärä ja kellonaika, jona rahoitusvälineillä ei enää käydä kauppaa tai niitä ei enää oteta kaupankäynnin kohteeksi.

4. Tämän artiklan johdonmukaisen yhdenmukaistamisen varmistamiseksi arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa vahvistetaan

- a) edellä 1 kohdassa tarkoitettujen ilmoitusten sisältö; ja
- b) tapa ja edellytykset, joiden mukaisesti 3 kohdassa tarkoitettu luettelo on koottava ja julkaistava ja sitä on pidettävä yllä.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1095/2010⁽¹⁾ 10–14 artiklan mukaisesti.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1095/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/77/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 84).

5. Tämän artiklan yhdenmukaisten soveltamisedellytysten varmistamiseksi arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnokset teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi, joissa vahvistetaan 1 ja 2 kohdan mukaisesti tehtävien ilmoitusten aikataulu, muoto ja malli.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten täytäntöönpanostandardien asetuksen (EU) N:o 1095/2010 15 artiklan mukaisesti.

5 artikla

Takaisinosto-ohjelmia ja vakauttamista koskeva poikkeus

1. Tämän asetuksen 14 ja 15 artiklan mukaisia kieltoja ei sovelleta takaisinosto-ohjelmien mukaiseen kaupankäyntiin omilla osakkeilla, jos

- a) kaikki ohjelmaa koskevat tiedot on julkistettu ennen kaupankäynnin aloittamista;
- b) kaupat ilmoitetaan 3 kohdan mukaisesti kauppapaikan toimivaltaiselle viranomaiselle osana takaisinosto-ohjelmaa ja sen jälkeen julkistetaan yleisölle;
- c) hintaa ja volyymia koskevia asianmukaisia raja-arvoja noudatetaan; ja
- d) se tapahtuu 2 kohdassa tarkoitettujen tavoitteiden sekä tässä artiklassa ja 6 kohdassa tarkoitetuissa teknisissä sääntelystandardeissa vahvistettujen ehtojen mukaisesti.

2. Jotta takaisinosto-ohjelmaan voitaisiin soveltaa 1 kohdassa säädettyä poikkeusta, sen yksinomaisena tarkoituksena on oltava:

- a) alentaa liikkeeseenlaskijan omaa pääomaa;
- b) täyttää oman pääoman ehtoiksi rahoitusvälineiksi vaihdettavissa olevista vieraan pääoman ehtoista rahoitusvälineistä johtuvat velvoitteet; tai
- c) täyttää osakeoptio-ohjelmista tai muusta osakkeiden jakamisesta liikkeeseenlaskijan tai osakkuusyhtiön työntekijöille tai hallinto-, johto- tai valvontaelinten jäsenille johtuvat velvoitteet.

3. Jotta liikkeeseenlaskija voi hyötyä 1 kohdassa säädetystä poikkeuksesta, sen on ilmoitettava sen kauppapaikan toimivaltaiselle viranomaiselle, jossa osakkeet on otettu kaupankäynnin kohteeksi tai jossa niillä käydään kauppaa, kaikki takaisinosto-ohjelmaan liittyvät liiketoimet, mukaan lukien asetuksen (EU) N:o 600/2014 25 artiklan 1 ja 2 kohdassa sekä 26 artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa yksilöidyt tiedot.

4. Tämän asetuksen 14 ja 15 artiklan mukaisia kieltoja ei sovelleta arvopapereiden vakauttamiseksi toteutettavaan kaupankäyntiin arvopapereilla tai liitännäisvälineillä, jos

- a) vakauttaminen kestää rajatun ajan;
- b) vakauttamista koskevat merkitykselliset tiedot julkistetaan ja ilmoitetaan kauppapaikan toimivaltaiselle viranomaiselle 5 kohdan mukaisesti;
- c) hintaa koskevia asianmukaisia raja-arvoja noudatetaan; ja
- d) kyseinen kaupankäynti noudattaa vakauttamiselle asetettuja ehtoja, jotka on vahvistettu 6 kohdassa tarkoitetuissa teknisissä sääntelystandardeissa.

5. Liikkeeseenlaskijoiden, arvopapereiden tarjoajien tai näiden lukuun tai omaan lukuunsa toimivien vakauttamista harjoittavien yhteisöjen on ilmoitettava kauppapaikan toimivaltaiselle viranomaiselle yksityiskohtaiset tiedot kaikista vakauttamiseen tähtäävistä liiketoimista kyseisten liiketoimien toteuttamispäivää seuraavan seitsemännen kaupankäyntipäivän loppuun mennessä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 23 artiklan 1 kohdan soveltamista.

6. Tämän artiklan johdonmukaisen yhdenmukaistamisen varmistamiseksi arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joilla täsmennetään edellytykset, jotka 1 ja 4 kohdassa tarkoitettujen takaisinosto-ohjelmien ja vakautustoimenpiteiden on täytettävä, mukaan lukien kaupankäynnin ehdot, aikaa ja volyyymia koskevat rajoitukset, julkistamis- ja raportointivaatimukset sekä hintoja koskevat ehdot.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

6 artikla

Rahapolitiikkaa, julkisen velan hoitoa ja ilmastotoimia koskeva poikkeus

1. Tätä asetusta ei sovelleta liiketoimiin, toimeksiantoihin eikä toimintaan rahapolitiikan, valuuttakurssipolitiikan tai julkisen velan hoitamista koskevan politiikan toteuttamiseksi, kun näiden liiketoimien, toimeksiantojen tai toiminnan toteuttajana on

- a) jäsenvaltio;
- b) Euroopan keskuspankkijärjestelmän jäsenet;
- c) yhden tai useamman jäsenvaltion ministeriö, virasto tai erillisyhtiö tai sen puolesta toimiva henkilö;
- d) jos jäsenvaltio on liittovaltio, jokin liittovaltion jäsenistä.

2. Tätä asetusta ei sovelleta liiketoimiin, toimeksiantoihin tai toimintaan julkisen velan hoitamista koskevan politiikan toteuttamiseksi, kun niiden toteuttajana on komissio tai mikä tahansa muu virallisesti nimetty elin tai henkilö, joka toimii sen puolesta.

Tätä asetusta ei sovelleta tällaisiin liiketoimiin, toimeksiantoihin tai toimintaan, joiden toteuttajana on

- a) unioni;
- b) yhden tai useamman jäsenvaltion erillisyhtiö;
- c) Euroopan investointipankki;
- d) Euroopan rahoitusvakausväline;
- e) Euroopan vakausmekanismi;
- f) kahden tai useamman jäsenvaltion perustama kansainvälinen rahoituslaitos, jonka tehtävänä on kerätä rahoitusta ja antaa rahoitustukea jäsenilleen, joilla on vakavia rahoitusongelmia tai joita sellaiset uhkaavat.

3. Tätä asetusta ei sovelleta jäsenvaltion, komission tai muun virallisesti nimetyn toimielimen taikka niiden puolesta toimivan henkilön toimiin, jotka liittyvät päästöoikeuksiin ja jotka toteutetaan osana unionin ilmastopolitiikkaa direktiivin 2003/87/EY mukaisesti.

4. Tätä asetusta ei sovelleta jäsenvaltion, komission tai muun virallisesti nimetyn elimen taikka niiden puolesta toimivan henkilön toimiin, jotka toteutetaan osana unionin yhteistä maatalouspolitiikkaa tai osana unionin yhteistä kalastuspolitiikkaa SEUT:n nojalla hyväksytyjen säädösten tai tehtyjen kansainvälisten sopimusten mukaisesti.

5. Siirretään komissiolle valta antaa 35 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla laajennetaan 1 kohdassa tarkoitettu poikkeus tiettyihin julkisiin elimiin ja kolmansien maiden keskuspankkeihin.

Tätä varten komissio valmistelee ja esittää Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 3 päivänä tammikuuta 2016 kertomuksen, jossa arvioidaan sellaisten julkisten elinten, joiden tehtävänä on julkisen velan hallinnointi tai jotka osallistuvat siihen, sekä kolmansien maiden keskuspankkien kansainvälistä käsittelyä.

Kertomus sisältää vertailevan analyysin siitä, miten näitä elimiä ja keskuspankkeja käsitellään kolmansien maiden oikeusjärjestelmissä, sekä riskinhallintastandardit, joita sovelletaan näiden elinten ja keskuspankkien tekemiin johdannaiskauppoihin kyseisillä lainkäyttöalueilla. Jos kertomuksessa todetaan etenkin vertailuanalyysin valossa, että on tarpeen ottaa käyttöön tässä asetuksessa säädettyjä velvoitteita ja kieltoja koskeva vapautus näiden kolmansien maiden keskuspankkien rahapoliittisten tehtävien osalta, komissio laajentaa 1 kohdassa tarkoitettua poikkeusta koskemaan myös näiden kolmansien maiden keskuspankkeja.

6. Siirretään komissiolle myös valta hyväksyä 35 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla laajennetaan 3 kohdassa tarkoitettu poikkeus tiettyihin kolmansien maiden nimettyihin julkisiin elimiin, jotka ovat tehneet unionin kanssa sopimuksen direktiivin 2003/87/EY 25 artiklan nojalla.

7. Tätä artiklaa ei sovelleta työsopimuksen perusteella tai muuten tässä artiklassa tarkoitettujen yhteisöjen palveluksessa työskenteleviin henkilöihin, kun he toteuttavat liiketoimia tai toimeksiantoja tai osallistuvat toimintaan suoraan tai välillisesti omaan lukuunsa.

2 LUKU

SISÄPIIRITieto, SISÄPIIRIKAUPAT, SISÄPIIRITIEDON LAITON ILMAISEMINEN JA MARKKINOIDEN MANIPULOINTI

7 artikla

Sisäpiiritieto

1. Tässä asetuksessa sisäpiiritiedolla tarkoitetaan seuraaventyypisiä tietoja:
 - a) luonteeltaan täsmällistä ja julkistamatonta tietoa, joka liittyy suoraan tai välillisesti yhteen tai useampaan liikkeenlaskijaan taikka yhteen tai useampaan rahoitusvälineeseen ja jolla, jos se julkistettaisiin, todennäköisesti olisi huomattava vaikutus kyseisten rahoitusvälineiden hintoihin tai niihin liittyvien rahoitusjohdannaisten hintaan;
 - b) hyödykejohdannaisten osalta luonteeltaan täsmällistä ja julkistamatonta tietoa, joka liittyy suoraan tai välillisesti yhteen tai useampaan tällaiseen johdannaiseen tai liittyy suoraan siihen liittyvään hyödykettä koskevaan spot-sopimukseen ja jolla, jos se julkistettaisiin, todennäköisesti olisi huomattava vaikutus kyseisten johdannaisten tai niihin liittyvien hyödykkeitä koskevien spot-sopimusten hintoihin, kun kyseessä on tieto, joka voidaan kohtuudella olettaa julkistettavan tai jonka julkistamista kyseisillä johdannaismarkkinoilla tai spot-markkinoilla edellytetään unionin tai kansallisen tason säännöksissä tai määräyksissä, markkinasäännöissä, sopimuksessa, menettelytavoissa tai käytännöissä;
 - c) päästöoikeuksien tai niihin perustuvien huutokauppatuotteiden osalta luonteeltaan täsmällistä ja julkistamatonta tietoa, joka liittyy suoraan tai välillisesti yhteen tai useampaan tällaiseen välineeseen ja jolla, jos se julkistettaisiin, todennäköisesti olisi huomattava vaikutus tällaisten välineiden tai niihin liittyvien rahoitusjohdannaisten hintoihin;

d) niiden henkilöiden osalta, joiden tehtävänä on rahoitusvälineitä koskevien toimeksiantojen toteuttaminen, sillä tarkoitetaan myös asiakkaan antamaa ja asiakkaalle toteutettavana olevaa rahoitusvälineisiin liittyvää toimeksiantoa koskevaa luonteeltaan täsmällistä tietoa, joka liittyy suoraan tai välillisesti yhteen tai useampaan liikkeeseenlaskijaan taikka yhteen tai useampaan rahoitusvälineeseen ja jolla, jos se julkistettaisiin, todennäköisesti olisi huomattava vaikutus kyseisten rahoitusvälineiden, niihin liittyvien hyödykkeitä koskevien spot-sopimusten tai niihin liittyvien rahoitusjohdannaisten hintaan.

2. Sovelletaessa 1 kohtaa tiedon katsotaan olevan luonteeltaan täsmällistä, jos se viittaa ilmenneisiin olosuhteisiin tai sellaisiin olosuhteisiin, joiden voidaan kohtuudella olettaa ilmenevän, tai toteutuneeseen tapahtumaan tai tapahtumaan, jonka voidaan kohtuudella olettaa toteutuvan, edellyttäen että se on riittävän tarkkaa, jotta sen perusteella voidaan tehdä johtopäätös edellä mainittujen olosuhteiden tai edellä mainitun tapahtuman mahdollisesta vaikutuksesta rahoitusvälineiden tai niihin liittyvien rahoitusjohdannaisten, kyseisiin rahoitusvälineisiin liittyvien hyödykkeitä koskevien spot-sopimusten tai päästöoikeuksiin perustuvien huutokauppatuotteiden hintoihin. Sellaisissa pitkäkestoisissa menettelyissä, joilla pyritään tai jotka johtavat erityisten olosuhteiden ilmenemiseen tai erityisen tapahtuman toteutumiseen, täsmälliseksi tiedoksi voidaan katsoa kyseiset tulevat olosuhteet tai tuleva tapahtuma ja myös kyseisen menettelyn välivaiheet, jotka liittyvät kyseisten tulevien olosuhteiden ilmenemiseen tai kyseisen tulevan tapahtuman toteutumiseen.

3. Pitkäkestoisen menettelyn välivaihetta on pidettävä sisäpiiritietona, jos se sellaisenaan täyttää tässä artiklassa tarkoitettut sisäpiiritiedon kriteerit.

4. Sovelletaessa 1 kohtaa tiedolla, jolla todennäköisesti olisi huomattava vaikutus rahoitusvälineiden, rahoitusjohdannaisten, niihin liittyvien hyödykkeitä koskevien spot-sopimusten tai päästöoikeuksiin perustuvien huutokauppatuotteiden hintoihin, jos se julkistettaisiin, tarkoitetaan tietoa, jota järkevästi toimiva sijoittaja todennäköisesti käyttäisi yhtenä sijoituspäätöksensä perusteena.

Niiden päästöoikeuksien markkinoilla toimivien markkinaosapuolten osalta, joiden yhteenlasketut päästöt tai arvioitu lämmöntuotto ovat 17 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaisesti vahvistetun alarajan tasolla tai sen alapuolella, katsotaan, että niiden fyysisiä toimia koskevalla tiedolla ei ole huomattavaa vaikutusta päästöoikeuksien, niihin perustuvien huutokauppatuotteiden tai rahoitusjohdannaisten hintoihin.

5. Arvopaperimarkkinaviranomainen antaa ohjeet esimerkinomaisen ohjeellisen luettelon laatimiseksi tiedosta, joka voidaan kohtuudella olettaa julkistettavan tai jonka julkistamista kyseisillä johdannaismarkkinoilla tai spot-markkinoilla edellytetään unionin tai kansallisen tason säännöksissä tai määräyksissä, markkinasäännöissä, sopimuksessa, menettelytaivoissa tai käytännöissä, kuten 1 kohdan b alakohdassa säädetään. Arvopaperimarkkinaviranomainen ottaa asianmukaisesti huomioon kyseisten markkinoiden erityispiirteet.

8 artikla

Sisäpiirikaupat

1. Tässä asetuksessa sisäpiirikaupoilla tarkoitetaan tilannetta, jossa henkilöllä on hallussaan sisäpiiritietoa ja hän käyttää kyseistä tietoa hyväkseen hankkimalla tai luovuttamalla omaan tai kolmannen osapuolen lukuun suoraan tai välillisesti rahoitusvälineitä, joihin kyseinen tieto liittyy. Sisäpiirikaupoiksi on katsottava myös sisäpiiritiedon käyttäminen peruuttamalla tai muuttamalla toimeksianto, joka koskee sellaista rahoitusvälinettä, johon kyseinen tieto liittyy, kun toimeksianto annettiin ennen kuin asianomaisella henkilöllä oli hallussaan kyseinen sisäpiiritieto. Asetuksen (EU) N:o 1031/2010 mukaisesti järjestettyjen päästöoikeuksien tai muiden niihin perustuvien huutokauppatuotteiden huutokaupan osalta sisäpiiritiedon käyttämiseksi katsotaan myös kyseisen tiedon käyttäminen henkilön omaan lukuun tai kolmannen osapuolen lukuun tehdyn tarjouksen jättämiseksi, muuttamiseksi tai peruuttamiseksi.

2. Tässä asetuksessa sisäpiirikauppojen tekemisen suosittelemisella toiselle henkilölle tai toisen henkilön houkuttelulla sisäpiirikauppojen tekemiseen tarkoitetaan tilannetta, jossa henkilöllä on hallussaan sisäpiiritietoa ja hän

a) suosittelee kyseisen tiedon perusteella, että toinen henkilö hankkii tai luovuttaa rahoitusvälineitä, joihin kyseinen tieto liittyy, tai houkuttelee kyseistä henkilöä tekemään tällaisen hankinnan tai luovutuksen; tai

b) suosittelee kyseisen tiedon perusteella, että toinen henkilö peruuttaa tai muuttaa toimeksiannon, joka koskee rahoitusvälinettä, johon kyseinen tieto liittyy, tai houkuttelee kyseistä henkilöä tekemään tällaisen peruutuksen tai muutoksen.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettu suosittelu tai houkuttelu katsotaan tässä artiklassa tarkoitetuksi sisäpiirikaupaksi, kun suositteleva tai houkutteleva henkilö tietää tai hänen pitäisi tietää suosituksen tai houkuttelun perustuvan sisäpiiritietoon.

4. Tätä artiklaa sovelletaan kaikkiin henkilöihin, joilla on hallussaan sisäpiiritietoa seuraavista syistä:

- a) he ovat liikkeeseenlaskijan tai päästöoikeuksien markkinoilla toimivan markkinaosapuolen hallinto-, johto- tai valvontaelimen jäseniä;
- b) he omistavat osuuden liikkeeseenlaskijan tai päästöoikeuksien markkinoilla toimivan markkinaosapuolen pääomasta;
- c) heillä on pääsy kyseiseen tietoon osana työn, ammatin tai tehtävien suorittamista; tai
- d) he harjoittavat rikollista toimintaa.

Tätä artiklaa sovelletaan myös kaikkiin henkilöihin, joilla on hallussaan sisäpiiritietoa muissa kuin ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuissa olosuhteissa, kun kyseinen henkilö tietää tai hänen pitäisi tietää sen olevan sisäpiiritietoa.

5. Jos henkilö on oikeushenkilö, tämä artikla koskee kansallisen lainsäädännön mukaisesti myös niitä luonnollisia henkilöitä, jotka osallistuvat päätökseen toteuttaa kyseinen hankinta, luovutus tai toimeksiannon peruuttaminen taikka muuttaminen asianomaisen oikeushenkilön lukuun.

9 artikla

Lailliset toimintatavat

1. Tämän asetuksen 8 ja 14 artiklaa sovellettaessa pelkästään sen perusteella, että oikeushenkilöllä on tai on ollut hallussaan sisäpiiritietoa, ei ole katsottava, että mainittu henkilö on käyttänyt kyseistä tietoa ja siten tehnyt sisäpiirikauppoja hankinnan tai luovutuksen perusteella, jos kyseinen oikeushenkilö

- a) on ottanut käyttöön ja pannut täytäntöön riittävät ja tehokkaat sisäiset järjestelyt ja menettelyt ja ylläpitänyt niitä sen varmistamiseksi tehokkaasti, ettei luonnollisella henkilöllä, joka teki oikeushenkilön puolesta päätöksen hankkia tai luovuttaa rahoitusväline, johon tieto liittyy, eikä muullakaan luonnollisella henkilöllä, jolla on voinut olla vaikutusvaltaa päätökseen, ole ollut hallussaan sisäpiiritietoa; ja
- b) ei ole kehottanut, suosittelut tai houkuttellut oikeushenkilön puolesta toiminutta luonnollista henkilöä ostamaan tai luovuttamaan rahoitusvälinettä, johon tiedot liittyvät, eikä muulla tavoin vaikuttanut tähän luonnolliseen henkilöön.

2. Tämän asetuksen 8 ja 14 artiklaa sovellettaessa pelkästään sen perusteella, että henkilöllä on sisäpiiritietoa, ei ole katsottava, että mainittu henkilö on käyttänyt kyseistä tietoa ja siten tehnyt sisäpiirikauppoja hankinnan tai luovutuksen perusteella, jos kyseinen henkilö

- a) toimii rahoitusvälineelle, johon tieto liittyy, markkinatakaajana tai henkilönä, jolla on lupa toimia vastapuolena, ja rahoitusvälineiden, joihin tieto liittyy, hankkiminen tai luovuttaminen suoritetaan lainmukaisesti osana kyseisen henkilön tehtävän tavanomaista suorittamista kyseisen rahoitusvälineen markkinatakaajana tai vastapuolena; tai
- b) on saanut luvan suorittaa toimeksiantoja kolmansien osapuolten puolesta, ja toimeksiannon kohteena olevien rahoitusvälineiden hankinta tai luovutus toteutetaan niin, että toimeksianto tehdään lainmukaisesti osana kyseisen henkilön työn, ammatin tai tehtävien tavanomaista suorittamista.

3. Tämän asetuksen 8 ja 14 artiklaa sovellettaessa pelkästään sen perusteella, että henkilöllä on sisäpiiritietoa, ei ole katsottava, että mainittu henkilö on käyttänyt kyseistä tietoa ja siten tehnyt sisäpiirikauppoja hankinnan tai luovutuksen perusteella, jos kyseinen henkilö toteuttaa liiketoimen hankkiakseen tai luovuttaakseen rahoitusvälineitä ja kyseinen liiketoimi toteutetaan erääntyneen veloitteen täyttämiseksi vilpittömässä mielessä eikä sisäpiirikauppoja koskevan kiellon kiertämiseksi, ja

- a) kyseinen velvoite johtuu toimeksiannosta tai sopimuksesta, joka tehtiin ennen kuin kyseisellä henkilöllä oli hallussaan sisäpiiritietoa; tai
- b) kyseinen liiketoimi toteutetaan sellaisen oikeudellisen veloitteen tai sääntelyveloitteen täyttämiseksi, joka syntyi ennen kuin kyseisellä henkilöllä oli hallussaan sisäpiiritietoa.

4. Tämän asetuksen 8 ja 14 artiklaa sovellettaessa pelkästään sen perusteella, että henkilöllä on sisäpiiritietoa, ei ole katsottava, että mainittu henkilö on käyttänyt kyseistä tietoa ja siten tehnyt sisäpiirikauppoja, jos kyseinen henkilö on saanut tämän sisäpiiritiedon julkisen ostotarjouksen tai sulautumisen yhteydessä ja käyttää kyseistä sisäpiiritietoa ainoastaan kyseisen sulautumisen tai julkisen ostotarjouksen toteuttamiseen, edellyttäen että sillä hetkellä, kun kyseisen yhtiön osakkeenomistajat hyväksyvät sulautumisen tai ostotarjouksen, mahdollinen lisäpiiritieto on julkistettu tai se on muuten lakannut olemasta sisäpiiritietoa.

Tätä kohtaa ei sovelleta osakemäärän kasvattamiseen.

5. Tämän asetuksen 8 ja 14 artiklaa sovellettaessa pelkästään se seikka, että henkilö käyttää omaa tietoaan siitä, että hän on päättänyt hankkia tai luovuttaa rahoitusvälineitä, kyseisten rahoitusvälineiden hankinta- tai luovutus päätöstä tehdessään, ei ole sellaisenaan sisäpiiritiedon käyttöä.

6. Sen estämättä, mitä tämän artiklan 1–5 kohdassa säädetään, 14 artiklassa säädetyn sisäpiirikaupan kiellon rikkominen voidaan silti katsoa tapahtuneeksi, jos toimivaltainen viranomainen osoittaa, että kyseisiin toimeksiantoihin, liiketoimiin tai toimintaan oli oikeudeton peruste.

10 artikla

Sisäpiiritiedon laitton ilmaiseminen

1. Tässä asetuksessa sisäpiiritiedon laittomalla ilmaisemisella tarkoitetaan tilannetta, jossa henkilöllä on hallussaan sisäpiiritietoa ja hän ilmaisee kyseisen sisäpiiritiedon toiselle henkilölle, jolle tämä ilmaiseminen tapahtuu osana työn, ammatin tai tehtävien tavanomaista suorittamista.

Tätä kohtaa sovelletaan luonnollisiin henkilöihin tai oikeushenkilöihin 8 artiklan 4 kohdassa tarkoitetuissa tilanteissa tai olosuhteissa.

2. Tätä asetusta sovellettaessa 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun suosittelun tai houkuttelun edelleen ilmaiseminen katsotaan tämän artiklan mukaiseksi sisäpiiritiedon laittomaksi ilmaisemiseksi, jos suosittelun tai houkuttelun ilmaiseva henkilö tietää tai hänen pitäisi tietää sen perustuneen sisäpiiritietoon.

11 artikla

Markkinoiden tunnustelu

1. Markkinoiden tunnustelulla tarkoitetaan ennen liiketoimesta ilmoittamista tapahtuvaa tietojen välittämistä yhdelle tai useammalle mahdolliselle sijoittajalle tarkoituksena kartoittaa mahdollisten sijoittajien kiinnostusta mahdolliseen liiketoiimeen ja siihen liittyviä ehtoja kuten kokoa tai hintaa, kun tiedot välittää

- a) liikkeeseenlaskija;
- b) rahoitusvälineen toissijainen tarjoaja, kun liiketoimi eroaa määränsä tai arvonsa vuoksi tavanomaisesta kaupankäynnistä ja siihen sisältyy myyntimenetelmä, joka perustuu mahdollisten sijoittajien kiinnostuksen selvittämiseen etukäteen;

c) päästöoikeuksien markkinoilla toimiva markkinaosapuoli; tai

d) kolmas osapuoli, joka toimii a, b tai c alakohdassa tarkoitetun henkilön puolesta tai lukuun.

2. Rajoittamatta 23 artiklan 3 kohdan soveltamista tilanne, jossa henkilö, joka suunnittelee julkisen ostotarjouksen tekemistä yhtiön arvopapereista tai yhtiöön sulautumista, ilmaisee sisäpiiritietoa osapuolille, joilla on oikeus arvopapereihin, katsotaan myös markkinoiden tunnusteluksi edellyttäen, että

a) osapuolet, joilla on oikeus arvopapereihin, tarvitsevat tietoa voidakseen muodostaa kantansa siihen, haluavatko he tarjota arvopapereitaan; ja

b) osapuolten, joilla on oikeus arvopapereihin, halua tarjota arvopapereitaan voidaan kohtuudella pitää välttämättömänä julkisen ostotarjouksen tekemistä tai sulautumista koskevan päätöksen tekemiseksi.

3. Tiedon ilmaisevan markkinaosapuolen on ennen markkinoiden tunnustelua tarkasteltava erityisesti, kuuluuko markkinoiden tunnusteluun sisäpiiritiedon ilmaisemista. Tiedon ilmaisevan markkinaosapuolen on kirjattava päätelmänsä ja niiden perustelut kirjallisina. Sen on toimitettava tällaiset kirjatut tiedot toimivaltaiselle viranomaiselle pyynnöstä. Tätä velvoitetta sovelletaan joka kerta, kun tietoa ilmaistaan markkinoiden tunnustelun aikana. Tiedon ilmaisevan markkinaosapuolen on saatettava tässä kohdassa tarkoitetut kirjatut tiedot vastaavasti ajan tasalle.

4. Sovellettaessa 10 artiklan 1 kohtaa markkinoiden tunnustelun aikana tapahtunut tietojen ilmaiseminen on katsottava tapahtuneeksi osana henkilön työn, ammatin tai tehtävien tavanomaista suorittamista, jos tiedon ilmaiseva markkinaosapuoli noudattaa tämän artiklan 3 ja 5 kohtaa.

5. Sovellettaessa 4 kohtaa tiedon ilmaisevan markkinaosapuolen on ennen tiedon ilmaisemista:

a) saatava markkinoiden tunnustelun vastaanottavan henkilön suostumus siihen, että hänelle saa antaa sisäpiiritietoa;

b) ilmoitettava markkinoiden tunnustelun vastaanottavalle henkilölle, että hän ei saa käyttää eikä yrittää käyttää kyseistä tietoa hankkimalla tai luovuttamalla omaan lukuunsa tai kolmannen osapuolen lukuun, suoraan tai välillisesti, rahoitusvälineitä, joihin kyseinen tieto liittyy;

c) ilmoitettava markkinoiden tunnustelun vastaanottavalle henkilölle, että hän ei saa käyttää eikä yrittää käyttää kyseistä tietoa muuttamalla tai peruuttamalla toimeksiantoa, joka on jo tehty rahoitusvälineestä, johon kyseinen tieto liittyy; ja

d) ilmoitettava markkinoiden tunnustelun vastaanottavalle henkilölle, että hyväksyessään tietojen vastaanottamisen hän on velvollinen säilyttämään tiedot luottamuksellisina.

Tiedon ilmaisevan markkinaosapuolen on pidettävä kirjaa kaikesta markkinoiden tunnustelun vastaanottavalle henkilölle annettusta tiedosta, ensimmäisen alakohdan a–d alakohdan mukaisesti annetut tiedot mukaan luettuina, sekä mahdollisten sijoittajien, joille tietoa on ilmaistu, henkilöllisyydestä, myös esimerkiksi mahdollisen sijoittajan puolesta toimivista oikeushenkilöistä ja luonnollisista henkilöistä, sekä kunkin tietojen ilmaisemisen päivämäärästä ja kellonajasta. Tiedon ilmaisevan markkinaosapuolen on pyynnöstä toimitettava kirjatut tiedot toimivaltaiselle viranomaiselle.

6. Jos tieto, joka on ilmaistu markkinoiden tunnustelun aikana, lakkaa olemasta sisäpiiritietoa tiedon ilmaisevan markkinaosapuolen mukaan, tiedon ilmaisevan markkinaosapuolen on ilmoitettava tästä mahdollisimman pian tiedon vastaanottajalle.

Tiedon ilmaisevan markkinaosapuolen on pidettävä kirjaa tämän kohdan mukaisesti annetusta tiedosta, ja sen on pyynnöstä toimitettava kirjatut tiedot toimivaltaiselle viranomaiselle.

7. Sen estämättä, mitä tässä artiklassa säädetään, markkinoiden tunnustelun vastaanottavan henkilön on itse arvioitava, onko sen hallussa sisäpiiritietoa tai milloin sen hallussa ei enää ole sisäpiiritietoa.

8. Tiedon ilmaisevan markkinaosapuolen on säilytettävä tässä artiklassa tarkoitetut kirjatut tiedot vähintään viisi vuotta.

9. Tämän artiklan johdonmukaisen yhdenmukaistamisen varmistamiseksi arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, jotta voidaan määrittää asianmukaiset järjestelyt, menettelyt ja tietojen kirjaamista koskevat vaatimukset, joiden avulla henkilöt voivat noudattaa 4, 5, 6 ja 8 kohdassa säädettyjä vaatimuksia.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

10. Tämän artiklan yhdenmukaisten soveltamisedellytysten varmistamiseksi arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnokset teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi, jotta voidaan määrittää järjestelmät ja ilmoitusmallit, joiden avulla henkilöt voivat noudattaa tämän artiklan 4, 5, 6 ja 8 kohdassa vahvistettuja vaatimuksia, erityisesti 4–8 kohdassa tarkoitettujen kirjattujen tietojen täsmällinen muoto sekä tekniset keinot 6 kohdassa tarkoitettujen tietojen ilmoittamiseksi asianmukaisesti markkinoiden tunnustelun vastaanottavalle henkilölle.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 15 artiklan mukaisesti.

11. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii markkinoiden tunnustelun vastaanottaville henkilöille suunnattuja ohjeita asetuksen (EU) N:o 1095/2010 16 artiklan mukaisesti seuraavista seikoista:

- a) tekijät, jotka tällaisten henkilöiden on otettava huomioon, kun tieto ilmaistaan heille osana markkinoiden tunnustelua, jotta he voivat arvioida, onko tieto sisäpiiritietoa;
- b) toimet, joihin tällaisten henkilön on ryhdyttävä tämän asetuksen 8 ja 10 artiklan noudattamiseksi, jos heille on ilmaistu sisäpiiritietoa; ja
- c) tiedot, jotka tällaisten henkilöiden on kirjattava osoittaakseen, että he ovat noudattaneet tämän asetuksen 8 ja 10 artiklaa.

12 artikla

Markkinoiden manipulointi

1. Tässä asetuksessa markkinoiden manipuloinnilla tarkoitetaan seuraavia toimintoja:

a) liiketoimeen ryhtyminen, kauppaa koskevan toimeksiannon antaminen tai muu toiminta, joka

- i) antaa tai todennäköisesti antaa vääriä tai harhaanjohtavia signaaleja rahoitusvälineen, siihen liittyvän hyödykettä koskevan spot-sopimuksen tai päästöoikeuksiin perustuvan huutokauppatuotteen tarjonnasta, kysynnästä tai hinnasta; tai

ii) varmistaa tai todennäköisesti varmistaa, että yhden tai useamman rahoitusvälineen, siihen liittyvän hyödykettä koskevan spot-sopimuksen tai päästöoikeuksiin perustuvan huutokauppatuotteen hinta asettuu epätavalliselle tai keinotekoiselle tasolle,

jollei liiketoimeen ryhtyvä, kauppa koskevan toimeksiannon antava tai muuhun toimintaan osallistuva henkilö osoita, että tällainen liiketoimi, toimeksianto tai toiminta on toteutettu oikeutetuista perusteista ja 13 artiklan mukaista hyväksyttyä markkinakäytäntöä noudattaen;

- b) liiketoimeen ryhtyminen, kauppa koskevan toimeksiannon antaminen tai muu toiminta tai toimintatapa, joka vaikuttaa tai todennäköisesti vaikuttaa yhden tai useamman rahoitusvälineen, siihen liittyvän hyödykettä koskevan spot-sopimuksen tai päästöoikeuksiin perustuvan huutokauppatuotteen hintaan ja jossa käytetään kuvitteellisia keinoja taikka muunlaista vilpillistä menettelyä tai järjestelyä;
- c) tiedon levittäminen tiedotusvälineissä, myös internetissä, tai muulla tavoin, joka antaa tai todennäköisesti antaa vääriä tai harhaanjohtavia signaaleja rahoitusvälineen, siihen liittyvän hyödykettä koskevan spot-sopimuksen tai päästöoikeuksiin perustuvan huutokauppatuotteen tarjonnasta, kysynnästä tai hinnasta taikka varmistaa tai todennäköisesti varmistaa yhden tai useamman rahoitusvälineen, siihen liittyvän hyödykettä koskevan spot-sopimuksen tai päästöoikeuksiin perustuvan huutokauppatuotteen hinnan epätavalliselle tai keinotekoiselle tasolle, mukaan lukien huhujen levittäminen, kun tiedon levittäjä tiesi tai hänen olisi pitänyt tietää, että tieto oli väärä tai harhaanjohtava;
- d) väärien tai harhaanjohtavien tietojen toimittaminen tai väärien tai harhaanjohtavien vastausten antaminen viitearvoon liittyen, kun tiedot toimittanut tai vastaukset antanut henkilö tiesi tai hänen olisi pitänyt tietää, että tiedot olivat vääriä tai harhaanjohtavia, tai muu toiminta, jolla manipuloidaan viitearvon laskentaa.

2. Muun muassa seuraava toiminta katsotaan markkinoiden manipuloinniksi:

- a) yhden henkilön tai useamman yhteistyössä toimivan henkilön toimet määräävän aseman varmistamiseksi rahoitusvälineen, siihen liittyvien hyödykkeitä koskevien spot-sopimusten tai päästöoikeuksiin perustuvien huutokauppatuotteiden tarjonnassa tai kysynnässä siten, että ne suoraan tai välillisesti johtavat tai todennäköisesti johtavat osto- tai myyntihintojen määrääntymiseen taikka aiheuttavat tai todennäköisesti aiheuttavat muita kohtuuttomia kaupankäyntiehtoja;
- b) markkinoiden avautuessa tai sulkeutuessa tapahtuva rahoitusvälineiden ostaminen tai myyminen, jonka seurauksena johdetaan tai todennäköisesti johdetaan harhaan näkyvien hintojen, avaus- ja päätöshinnat mukaan lukien, perusteella toimivia sijoittajia;
- c) toimeksiantojen tekeminen kauppapaikkaan ja niiden peruuttaminen tai muuttaminen millä tahansa kaupankäyntitavoilla, mukaan lukien sähköiset kaupankäyntitavat kuten algoritmi- ja huippunopeat kaupankäyntistrategiat, mikä vaikuttaa jollakin 1 kohdan a tai b alakohdassa tarkoitetulla tavalla, siten että
- i) häiritään tai viivästytetään taikka todennäköisesti häiritään tai viivästytetään kauppapaikan kaupankäyntijärjestelmän toimintaa;
- ii) tehdään tai todennäköisesti tehdään muille henkilöille vaikeammaksi tunnistaa aidot toimeksiannot kauppapaikan kaupankäyntijärjestelmässä, mukaan lukien niin, että tehdään tarjouksia, jotka johtavat tarjouskirjan ylikuormittamiseen tai epävakauteen; tai
- iii) luodaan tai todennäköisesti luodaan väärä tai harhaanjohtava signaali rahoitusvälineen tarjonnasta tai kysynnästä tai hinnasta etenkin niin, että annetaan toimeksiantoja trendin alulle panemiseksi tai sen voimistamiseksi;
- d) perinteisten tai sähköisten tiedotusvälineiden tilapäinen tai säännöllinen hyödyntäminen antamalla lausuntoja rahoitusvälineestä, siihen liittyvästä hyödykettä koskevasta spot-sopimuksesta tai päästöoikeuksiin perustuvasta huutokauppatuotteesta (tai epäsuorasti sen liikkeeseenlaskijasta) sen jälkeen, kun on tehty tätä rahoitusvälinettä, siihen liittyvää hyödykettä koskevaa spot-sopimusta tai päästöoikeuksiin perustuvaa huutokauppatuotetta koskevia osto- tai myyntisitoumuksia, ja myöhemmin hyötyminen lausuntojen vaikutuksesta kyseisen rahoitusvälineen, siihen liittyvän hyödykettä koskevan spot-sopimuksen tai päästöoikeuksiin perustuvan huutokauppatuotteen hintaan, ilman että tämä eturistiriita on samanaikaisesti julkistettu asianmukaisesti ja tehokkaasti;

e) päästöoikeuksien tai niihin liittyvien johdannaisten myyminen tai ostaminen jälkimarkkinoilla ennen asetuksen (EU) N:o 1031/2010 mukaisesti järjestettyä huutokauppaa siten, että huutokauppatuotteita koskeva huutokaupan selvityshinta asettuu epänormaalille tai keinotekoiselle tasolle tai huutokaupassa tarjouksia tekeviä johdetaan harhaan.

3. Edellä olevien 1 kohdan a ja b alakohdan soveltamiseksi ja vaikuttamatta 2 kohdassa lueteltuihin toimintatapoihin liitteessä I määritetään esimerkinomaisesti joitakin valetoiimiin tai muiden vilpillisten menettelyjen tai järjestelyjen käyttöön liittyviä indikaattoreita sekä joitakin väriin tai harhaanjohtaviin signaaleihin ja hinnan varmistamiseen liittyviä indikaattoreita.

4. Jos tässä artiklassa tarkoitettu henkilö on oikeushenkilö, tätä artiklaa sovelletaan kansallisen lainsäädännön mukaisesti myös luonnollisiin henkilöihin, jotka osallistuvat päätökseen toteuttaa toimia kyseisen oikeushenkilön puolesta.

5. Siirretään komissiolle valta antaa 35 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla tarkennetaan liitteessä I vahvistettuja indikaattoreita niihin liittyvien osatekijöiden selventämiseksi ja rahoitusmarkkinoilla tapahtuneen teknisen kehityksen huomioon ottamiseksi.

13 artikla

Hyväksytyt markkinakäytännöt

1. Jäljempänä 15 artiklassa säädettyä kieltoa ei sovelleta 12 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuihin toimiin edellyttäen, että henkilö, joka ryhtyy liiketoimeen, antaa kaupankäyntiä koskevan toimeksiannon tai ryhtyy muuhun toimintaan, osoittaa, että kyseinen liiketoimi, toimeksianto tai toiminta on toteutettu oikeutetuin perustein ja tämän artiklan mukaisesti vahvistetun hyväksytyin markkinakäytännön mukaisesti.

2. Toimivaltainen viranomainen voi vahvistaa hyväksytyin markkinakäytännön ottaen huomioon seuraavat perusteet:

- a) lisääkö markkinakäytäntö merkittävästi markkinoiden läpinäkyvyyttä;
- b) takaako markkinakäytäntö kattavan turvan markkinavoimien toiminnalle sekä kysynnän ja tarjonnan moitteettoman vuorovaikutuksen;
- c) onko markkinakäytännöllä myönteinen vaikutus markkinoiden likviditeettiin ja tehokkuuteen;
- d) otetaanko markkinakäytännössä huomioon asianomaisten markkinoiden kaupankäyntimekanismi ja annetaanko markkinaosapuolille mahdollisuus reagoida asianmukaisesti ja ajoissa kyseisen käytännön luomaan uuteen markkinatilanteeseen;
- e) aiheuttaako markkinakäytäntö riskiä kyseessä olevaan rahoitusvälineeseen suoraan tai välillisesti liittyvien, säänneltyjen tai muiden markkinoiden luotettavuudelle unionissa;
- f) toimivaltaisen viranomaisen tai muun viranomaisen kyseessä olevasta markkinakäytännöstä suorittamien tutkimusten tulokset, erityisesti sen osalta, rikkooko kyseessä oleva markkinakäytäntö sääntöjä tai määräyksiä, joiden tarkoituksena on markkinoiden väärinkäytön estäminen, taikka menettelytapasääntöjä riippumatta siitä, koskeeko asia asianomaisia markkinoita vai niihin suoraan tai välillisesti yhteydessä olevia markkinoita unionissa; ja
- g) asianomaisten markkinoiden rakenteelliset piirteet, muun muassa se, ovatko ne säännellyt vai ei, kaupankäynnin kohteena olevien rahoitusvälineiden ja markkinaosapuolten ominaisuudet sekä se, missä määrin yksityisyysoittajat toimivat kyseisillä markkinoilla.

Markkinakäytäntöä, jonka toimivaltainen viranomainen on vahvistanut hyväksytyksi markkinakäytännöksi tietyillä markkinoilla, ei katsota voitavan soveltaa muihin markkinoihin, elleivät näiden muiden markkinoiden toimivaltaiset viranomaiset ole hyväksyneet sitä tämän artiklan nojalla.

3. Ennen markkinakäytännön vahvistamista 2 kohdan mukaisesti toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle ja muille toimivaltaisille viranomaisille aikomuksestaan vahvistaa hyväksyty markkinakäytäntö ja esitettävä yksityiskohtaiset tiedot 2 kohdassa tarkoitettujen perusteiden mukaisesti suoritetusta arvioinnista. Tällainen ilmoitus on tehtävä vähintään kolme kuukautta ennen kuin hyväksyty markkinakäytännön on tarkoitus tulla voimaan.

4. Arvopaperimarkkinaviranomainen antaa kahden kuukauden kuluessa ilmoituksen vastaanotosta ilmoituksen tehneelle toimivaltaiselle viranomaiselle lausunnon, jossa arvioidaan, onko hyväksyty markkinakäytäntö 2 kohdan mukainen ja 7 kohdan nojalla hyväksytyjen teknisten sääntelystandardien mukainen. Arvopaperimarkkinaviranomainen arvioi myös sitä, uhkaisiko hyväksyty markkinakäytännön vahvistaminen markkinoiden luottamusta unionin rahoitusmarkkinoihin. Lausunto julkaistaan arvopaperimarkkinaviranomaisen verkkosivustolla.

5. Jos toimivaltainen viranomainen vahvistaa hyväksyty markkinakäytännön vastoin arvopaperimarkkinaviranomaisen 4 kohdan mukaisesti antamaa lausuntoa, sen on julkistettava 24 tunnin kuluessa hyväksyty markkinakäytännön vahvistamisesta verkkosivustollaan ilmoitus, jossa selvitetään kaikilta osin, miksi näin on toimittu ja miksi hyväksyty markkinakäytäntö ei uhkaa markkinoiden luottamusta.

6. Jos toimivaltainen viranomainen katsoo, että toinen toimivaltainen viranomainen on vahvistanut hyväksyty markkinakäytännön, joka ei täytä 2 kohdassa säädettyjä perusteita, arvopaperimarkkinaviranomainen auttaa asianomaisia viranomaisia pääsemään yhteisymmärrykseen asetuksen (EU) N:o 1095/2010 19 artiklassa säädettyjen valtuuksiensa mukaisesti.

Jos toimivaltaiset viranomaiset eivät pääse yhteisymmärrykseen, arvopaperimarkkinaviranomainen voi tehdä päätöksen asetuksen (EU) N:o 1095/2010 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

7. Tämän artiklan johdonmukaisen yhdenmukaistamisen varmistamiseksi arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joilla täsmennetään perusteet, menettely ja vaatimukset, jotka koskevat hyväksyty markkinakäytännön vahvistamista 2, 3 ja 4 kohdan mukaisesti, sekä sen säilyttämistä, lopettamista tai sen hyväksymistä koskevien ehtojen muuttamista koskevat vaatimukset.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

8. Toimivaltaisten viranomaisten on tarkasteltava vahvistamiaan hyväksytyjä markkinakäytäntöjä säännöllisesti ja vähintään kahden vuoden välein ottaen erityisesti huomioon merkittävät muutokset niihin liittyvissä markkinaolosuhteissa, kuten kaupankäyntisääntöjen tai markkinarakenteiden muutokset, jotta voidaan päättää, olisiko markkinakäytäntö säilytettävä, lopetettava tai olisiko sen hyväksymisen ehtoja muutettava.

9. Arvopaperimarkkinaviranomainen julkistaa verkkosivustollaan luettelon hyväksytyistä markkinakäytännöistä sekä jäsenvaltioista, joissa niitä sovelletaan.

10. Arvopaperimarkkinaviranomainen seuraa hyväksytyjen markkinakäytäntöjen soveltamista ja antaa komissiolle vuosittain selvityksen siitä, kuinka niitä sovelletaan asianomaisilla markkinoilla.

11. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava ennen 2 päivää heinäkuuta 2014 vahvistamistaan hyväksytyistä markkinakäytännöistä arvopaperimarkkinaviranomaiselle kolmen kuukauden kuluessa 7 kohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien voimaantulosta.

Tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja hyväksytyjä markkinakäytäntöjä sovelletaan edelleen asianomaisessa jäsenvaltiossa, kunnes toimivaltainen viranomainen on tehnyt päätöksen tämän käytännön jatkamisesta 4 kohdassa tarkoitetun arvopaperimarkkinaviranomaisen lausunnon perusteella.

14 artikla

Sisäpiirikauppoja ja sisäpiiritiedon laitonta ilmaisemista koskeva kielto

Henkilö ei saa

- a) tehdä tai yrittää tehdä sisäpiirikauppoja;
- b) suositella, että toinen henkilö tekee sisäpiirikauppoja, tai houkutella toista henkilöä tekemään sisäpiirikauppoja; tai
- c) ilmaista sisäpiiritietoa laittomasti.

15 artikla

Markkinoiden manipulointia koskeva kielto

Henkilö ei saa manipuloida tai yrittää manipuloida markkinoita.

16 artikla

Markkinoiden väärinkäytön estäminen ja havaitseminen

1. Markkinoiden ylläpitäjien ja sijoituspalveluyritysten, jotka toimivat kauppapaikan ylläpitäjinä, on otettava käyttöön direktiivin 2014/65/EU 31 ja 54 artiklan mukaisesti tehokkaat järjestelyt, järjestelmät ja menettelyt, joilla pyritään estämään ja havaitsemaan sisäpiirikauppa, markkinoiden manipulointi sekä sisäpiirikaupan ja markkinoiden manipuloinnin yritykset, sekä ylläpidettävä näitä järjestelyitä, järjestelmiä ja menettelyitä.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun henkilön on ilmoitettava kauppapaikan toimivaltaiselle viranomaiselle viipymättä sellaisista toimeksiannoista ja liiketoimista, myös niiden peruuttamisesta tai muuttamisesta, joissa voi olla kyse sisäpiirikaupoista, markkinoiden manipuloinnista tai yrityksestä harjoittaa sisäpiirikauppa tai manipuloida markkinoita.

2. Kaikkien henkilöiden, jotka ammatinsa puolesta järjestävät tai toteuttavat liiketoimia, on otettava käyttöön tehokkaat järjestelyt, järjestelmät ja menettelyt epäilyttävien toimeksiantojen ja liiketoimien havaitsemiseksi ja niistä ilmoittamiseksi ja ylläpidettävä näitä järjestelyitä, järjestelmiä ja menettelyitä. Jos kyseisellä henkilöllä on perusteltu syy epäillä, että rahoitusvälinettä koskevassa toimeksiannossa tai liiketoimessa, riippumatta siitä, annetaanko tai toteutetaanko se kauppapaikalla tai sen ulkopuolella, voisi olla kyse sisäpiirikaupasta, markkinoiden manipuloinnista taikka yrityksestä harjoittaa sisäpiirikauppa tai manipuloida markkinoita, henkilön on ilmoitettava asiasta 3 kohdassa tarkoitetulle toimivaltaiselle viranomaiselle viipymättä.

3. Henkilöihin, jotka ammatinsa puolesta järjestävät tai toteuttavat liiketoimia, sovelletaan ilmoittamisen osalta sen jäsenvaltion sääntöjä, jossa kyseiset henkilöt on rekisteröity tai jossa niillä on pääkonttori, tai jos kyse on sivuliikkeestä, sen jäsenvaltion sääntöjä, jossa sivuliike sijaitsee, sanotun kuitenkin rajoittamatta 22 artiklan soveltamista. Ilmoitus on osoitettava tämän jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle.

4. Edellä 3 kohdassa tarkoitettujen toimivaltaisten viranomaisten, joille ilmoitetaan epäilyttävistä toimeksiannoista ja liiketoimista, on toimitettava nämä tiedot välittömästi kyseessä olevien kauppapaikkojen toimivaltaisille viranomaisille.

5. Tämän artiklan johdonmukaisen yhdenmukaistamisen varmistamiseksi arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritetään

- a) asianmukaiset järjestelyt, järjestelmät ja menettelyt, joiden avulla henkilöt voivat noudattaa 1 ja 2 kohdassa vahvistettuja vaatimuksia; ja
- b) ilmoitusmallit, joita henkilöiden on käytettävä noudattaakseen 1 ja 2 kohdassa vahvistettuja vaatimuksia.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2016.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

3 LUKU

JULKISTAMISVAATIMUKSET

17 artikla

Sisäpiiritiedon julkistaminen

1. Liikkeeseenlaskijan on ilmoitettava yleisölle mahdollisimman pian sisäpiiritiedosta, joka koskee suoraan kyseistä liikkeeseenlaskijaa.

Liikkeeseenlaskijan on varmistettava, että sisäpiiritieto julkistetaan siten, että yleisöllä on nopea pääsy kyseiseen tietoon ja että tietoa voidaan arvioida perusteellisesti, asianmukaisesti ja oikea-aikaisesti yleisön keskuudessa ja soveltuvin osin Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/109/EY⁽¹⁾ 21 artiklassa tarkoitettussa virallisesti nimetyssä järjestelmässä. Liikkeeseenlaskija ei saa yhdistää sisäpiiritiedon julkistamista toimintansa markkinointiin. Liikkeeseenlaskijan on julkaistava ja säilytettävä verkkosivustollaan vähintään viiden vuoden ajan kaikki sisäpiiritiedot, jotka sen on julkistettava.

Tätä artiklaa sovelletaan liikkeeseenlaskijoihin, jotka ovat pyytäneet rahoitusvälineidensä ottamista kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla jäsenvaltiossa tai hyväksyneet sen, tai jos on kyse välineistä, joilla käydään kauppaa ainoastaan monenkeskisessä kaupankäyntijärjestelmässä tai organisoidussa kaupankäyntijärjestelmässä, liikkeeseenlaskijoihin, jotka ovat hyväksyneet kaupankäynnin rahoitusvälineillään monenkeskisessä kaupankäyntijärjestelmässä tai organisoidussa kaupankäyntijärjestelmässä tai ovat pyytäneet rahoitusvälineidensä ottamista kaupankäynnin kohteeksi monenkeskisessä kaupankäyntijärjestelmässä jäsenvaltiossa.

2. Päästöoikeuksien markkinoilla toimivan markkinaosapuolen on julkistettava tehokkaalla tavalla ja oikea-aikaisesti sisäpiiritieto, joka koskee sen hallussa olevia päästöoikeuksia, jotka liittyvät sen liiketoimintaan, mukaan lukien direktiivin 2003/87/EY liitteessä I luetellut ilmailualan toiminnot tai mainitun direktiivin 3 artiklan e alakohdassa tarkoitettut laitokset, jotka ovat kyseisen markkinaosapuolen tai sen emoyrityksen tai siihen sidossuhteessa olevan yrityksen omistuksessa tai määräysvallassa tai joiden toiminnallisista asioista markkinaosapuoli tai sen emoyritys tai siihen sidossuhteessa oleva yritys vastaa kokonaan tai osittain. Laitosten osalta julkistettavia tietoja ovat laitosten kapasiteetin ja käyttöasteen kannalta merkitykselliset tiedot, mukaan lukien tiedot laitosten suunnitellusta tai ennakoimattomasta olemisesta poissa käytöstä.

Ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta päästöoikeuksien markkinoilla toimivaan markkinaosapuoleen, jos sen omistuksessa, määräysvallassa tai vastuulla olevien laitosten tai ilmailutoimintojen päästöt eivät edellisenä vuonna ylittäneet hiilidioksidiekvivalentin alarajaa ja, jos ne harjoittavat polttotoimintoja, niiden lämmöntuotto ei ylittänyt alarajaa.

Siirretään komissiolle valta antaa 35 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla vahvistetaan hiilidioksidiekvivalentin alaraja ja lämmöntuoton alaraja tämän kohdan toisessa alakohdassa säädetyn poikkeuksen soveltamiseksi.

3. Siirretään komissiolle valta antaa 35 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla määritetään toimivaltainen viranomainen tämän artiklan 4 ja 5 kohdassa tarkoitetuille ilmoituksille.

4. Liikkeeseenlaskija tai päästöoikeuksien markkinoilla toimiva markkinaosapuoli voi omalla vastuullaan lykätä sisäpiiritiedon julkistamista yleisölle, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) välitön julkistaminen todennäköisesti vaarantaisi liikkeeseenlaskijan tai päästöoikeuksien markkinoilla toimivan markkinaosapuolen oikeudet edut;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/109/EY, annettu 15 päivänä joulukuuta 2004, säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteeksi otettavien arvopaperien liikkeeseenlaskijoita koskeviin tietoihin liittyvien avoimuusvaatimusten yhdenmukaistamisesta ja direktiivin 2001/34/EY muuttamisesta (EUVL L 390, 31.12.2004, s. 38).

- b) julkistamisen lykkääminen ei todennäköisesti johtaisi yleisöä harhaan;
- c) liikkeeseenlaskija tai päästöoikeuksien markkinoilla toimiva markkinaosapuoli pystyy takaamaan kyseisen tiedon säilymisen luottamuksellisena.

Vaiheittain tapahtuvassa pitkäkestoisessa menettelyssä, jossa pyritään tai joka johtaa tietyn olosuhteen ilmenemiseen tai tietyn tapahtuman toteutumiseen, liikkeeseenlaskija tai päästöoikeuksien markkinoilla toimiva markkinaosapuoli voi omalla vastuullaan lykätä tähän menettelyyn liittyvän sisäpiiritiedon julkistamista, jollei ensimmäisen alakohdan a, b ja c alakohdasta muuta johdu.

Kun liikkeeseenlaskija tai päästöoikeuksien markkinoilla toimiva markkinaosapuoli on lykännyt sisäpiiritiedon julkistamista tämän kohdan nojalla, sen on ilmoitettava 3 kohdan nojalla määritetyille toimivaltaiselle viranomaiselle tiedon julkistamisen lykkäämisestä ja selvítettävä välittömästi tiedon julkistamisen jälkeen kirjallisesti, miten tässä kohdassa säädetyt ehdot on täytetty. Jäsenvaltiot voivat vaihtoehtoisesti säätää, että kyseinen selvitys on toimitettava ainoastaan 3 kohdan nojalla määritetyn toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä.

5. Rahoitusjärjestelmän vakauden säilyttämiseksi liikkeeseenlaskija, joka on luottolaitos tai rahoituslaitos, voi omalla vastuullaan lykätä sisäpiiritiedon julkistamista, mukaan lukien tieto, joka liittyy tilapäiseen maksuvalmiusongelmaan ja erityisesti tarpeeseen saada tilapäistä maksuvalmiusapua keskuspankilta tai hätärahoittajalta, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) sisäpiiritiedon julkistaminen saattaisi vaarantaa liikkeeseenlaskijan ja rahoitusjärjestelmän rahoitusvakauden;
- b) on yleisen edun mukaista lykätä tiedon julkistamista;
- c) tiedon säilyminen luottamuksellisena voidaan taata; ja
- d) edellä olevan 3 kohdan nojalla määritetty toimivaltainen viranomainen on antanut hyväksyntänsä lykkäämiseen sillä perusteella, että a, b ja c alakohdassa vahvistetut edellytykset täyttyvät.

6. Sovelletaessa 5 kohdan a–d alakohtaa liikkeeseenlaskijan on ilmoitettava 3 kohdan nojalla määritetyille toimivaltaiselle viranomaiselle aikomuksestaan lykätä sisäpiiritiedon julkistamista ja osoitettava, että 5 kohdan a, b ja c alakohdassa vahvistetut edellytykset täyttyvät. Edellä olevan 3 kohdan nojalla määritetyn toimivaltaisen viranomaisen on kuultava tilanteen mukaan kansallista keskuspankkia tai makrotason vakaudesta vastaavaa viranomaista, jos sellainen on perustettu, tai vaihtoehtoisesti seuraavia viranomaisia:

- a) jos liikkeeseenlaskija on luottolaitos tai sijoituspalveluyritys, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU⁽¹⁾ 133 artiklan 1 kohdan mukaisesti nimettyä viranomaista;
- b) muissa kuin a alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa liikkeeseenlaskijan valvonnasta vastaavaa muuta kansallista viranomaista.

Edellä olevan 3 kohdan nojalla määritetyn toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että sisäpiiritiedon julkistamista ei lykätä pitempään kuin yleinen etu edellyttää. Edellä olevan 3 kohdan nojalla määritetyn toimivaltaisen viranomaisen on arvioitava vähintään kerran viikossa, täytyvätkö 5 kohdan a, b ja c alakohdassa vahvistetut edellytykset edelleen.

Jos 3 kohdan nojalla määritetty toimivaltainen viranomainen ei anna hyväksyntäänsä sisäpiiritiedon julkistamisen lykkäykseen, liikkeeseenlaskijan on julkistettava sisäpiiritieto välittömästi.

Tätä kohtaa sovelletaan tapauksiin, joissa liikkeeseenlaskija ei päättää lykätä sisäpiiritiedon julkistamista 4 kohdan mukaisesti.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).

Tässä kohdassa oleva viittaus 3 kohdan nojalla määritettyyn toimivaltaiseen viranomaiseen ei estä toimivaltaista viranomaista hoitamasta tehtäviään 23 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuilla tavoilla.

7. Jos sisäpiiritiedon julkistamista on lykätty 4 tai 5 kohdan mukaisesti eikä tämän sisäpiiritiedon luottamuksellisuutta enää pystytä takaamaan, liikkeeseenlaskijan tai päästöoikeuksien markkinoilla toimivan markkinaosapuolen on julkistettava tämä sisäpiiritieto yleisölle mahdollisimman pian.

Tämä kohta koskee myös tilanteita, joissa jokin huhu liittyy selvästi sisäpiiritietoon, jonka julkistamista on lykätty 4 tai 5 kohdan mukaisesti, kun kyseinen huhu on riittävän täsmällinen osoittamaan, että kyseisen tiedon luottamuksellisuutta ei enää pystytä takaamaan.

8. Kun liikkeeseenlaskija tai päästöoikeuksien markkinoilla toimiva markkinaosapuoli tai niiden puolesta tai lukuun toimiva henkilö ilmaisee sisäpiiritietoa kolmannelle osapuolelle osana työn, ammatin tai tehtävien tavanomaista suorittamista 10 artiklan 1 kohdan mukaisesti, sen on julkistettava kyseinen tieto kokonaan ja tehokkaasti; julkistamisen on tapahduttava samanaikaisesti, jos ilmaiseminen on tarkoituksellista, ja viipymättä, jos ilmaiseminen on tahatonta. Tätä kohtaa ei sovelleta, jos tiedon saavaa henkilöä koskee salassapitovelvollisuus, riippumatta siitä, perustuuko tämä velvollisuus lakiin, sääntöihin, yhtiöjärjestykseen vai sopimukseen.

9. Sisäpiiritieto, joka liittyy liikkeeseenlaskijoihin, joiden rahoitusvälineet on otettu kaupankäynnin kohteeksi pk-yri-tysten kasvumarkkinoilla, voidaan julkaista kauppapaikan verkkosivustolla liikkeeseenlaskijan verkkosivuston sijasta, jos kauppapaikka päättää tarjota tämän mahdollisuuden liikkeeseenlaskijoille kyseisillä markkinoilla.

10. Tämän artiklan yhdenmukaisten soveltamisedellytysten varmistamiseksi arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnokset teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi, joissa määritetään

a) tekniset keinot 1, 2, 8 ja 9 kohdassa tarkoitettua sisäpiiritiedon asianmukaista julkistamista varten; ja

b) tekniset keinot 4 ja 5 kohdassa tarkoitettua sisäpiiritiedon julkistamisen lykkäämistä varten.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2016.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten täytäntöönpanostandardien asetuksen (EU) N:o 1095/2010 15 artiklan mukaisesti.

11. Arvopaperimarkkinaviranomainen antaa ohjeet esimerkinomaisen ohjeellisen luettelon laatimiseksi liikkeeseenlaskijoiden 4 kohdan a alakohdassa tarkoitetuista oikeutetuista eduista ja tilanteista, joissa sisäpiiritiedon julkistamisen lykkääminen todennäköisesti johtaa yleisöä harhaan 4 kohdan b alakohdassa tarkoitettulla tavalla.

18 artikla

Sisäpiiriluetelot

1. Liikkeeseenlaskijoiden tai niiden puolesta tai lukuun toimivien henkilöiden on

a) laadittava luettelo kaikista henkilöistä, joilla on pääsy sisäpiiritietoon ja jotka työskentelevät niille työsopimuksen perusteella tai muuten suorittavat tehtäviä, joiden kautta niillä on pääsy sisäpiiritietoon, kuten neuvonantajista, kirjanpitäjistä tai luottoluokituslaitoksista, jäljempänä 'sisäpiiriluetelo';

b) saatettava sisäpiiriluetelo viipymättä ajan tasalle 4 kohdan mukaisesti; ja

c) toimitettava sisäpiiriluetelo toimivaltaiselle viranomaiselle mahdollisimman pian sen pyynnöstä.

2. Liikkeeseenlaskijoiden tai niiden puolesta tai lukuun toimivien henkilöiden on toteutettava kaikki kohtuulliset toimet varmistaakseen, että kaikki sisäpiiriluetelossa olevat henkilöt hyväksyvät kirjallisesti tähän liittyvät oikeudelliset ja sääntelyyn liittyvät velvoitteet sekä ovat tietoisia sisäpiirikauppoihin ja sisäpiiritiedon laittomaan ilmaisemiseen sovellettavista seuraamuksista.

Jos liikkeeseenlaskijan puolesta tai lukuun toimiva toinen henkilö ottaa tehtäväkseen sisäpiiriluetelon laatimisen ja ajan tasalle saattamisen, liikkeeseenlaskija on kaikilta osin vastuussa tämän artiklan noudattamisesta. Liikkeeseenlaskijalla on aina oikeus tutustua sisäpiirilueteloon.

3. Sisäpiiriluetelossa on oltava ainakin

- a) kaikkien niiden henkilöiden henkilöllisyys, joilla on pääsy sisäpiiritietoon;
- b) syy siihen, että kyseinen henkilö on sisällytetty sisäpiirilueteloon;
- c) päivämäärä ja kellonaika, joka kyseinen henkilö on saanut pääsyn sisäpiiritietoon; ja
- d) päivämäärä, jolloin sisäpiiriluetelo laadittiin.

4. Liikkeeseenlaskijoiden tai niiden puolesta tai lukuun toimivien henkilöiden on saatettava sisäpiiriluetelo ajan tasalle viipymättä ja mainittava ajan tasalle saattamisen päivämäärä seuraavissa tilanteissa:

- a) jos tapahtuu muutos syystä, jonka vuoksi jo luettelossa oleva henkilö sisällytetään sisäpiirilueteloon;
- b) jos uusi henkilö saa pääsyn sisäpiiritietoon ja hänet on tämän vuoksi lisättävä sisäpiirilueteloon; ja
- c) jos henkilöllä ei ole enää pääsyä sisäpiiritietoon.

Kaikkien ajan tasalle saattamisen yhteydessä on mainittava päivämäärä ja kellonaika, jolloin ajan tasalle saattamisen aiheuttanut muutos tapahtui.

5. Liikkeeseenlaskijoiden tai niiden puolesta tai lukuun toimivien henkilöiden on säilytettävä sisäpiiriluetelo vähintään viiden vuoden ajan sen jälkeen, kun luettelo on laadittu tai se on saatettu ajan tasalle.

6. Liikkeeseenlaskijoiden, joiden rahoitusvälineet on otettu kaupankäynnin kohteeksi pk-yritysten kasvumarkkinoilla, ei tarvitse laatia sisäpiirilueteloa, jos seuraavat ehdot täyttyvät:

- a) liikkeeseenlaskija toteuttaa kaikki kohtuulliset toimet varmistaakseen, että kaikki henkilöt, joilla on pääsy sisäpiiritietoon, tunnustavat tähän liittyvät oikeudelliset ja sääntelyyn liittyvät velvoitteet sekä ovat tietoisia sisäpiirikauppoihin ja sisäpiiritiedon laittomaan ilmaisemiseen sovellettavista seuraamuksista; ja
- b) liikkeeseenlaskija pystyy toimittamaan toimivaltaiselle viranomaiselle pyynnöstä sisäpiiriluetelon.

7. Tätä artiklaa sovelletaan liikkeeseenlaskijoihin, jotka ovat pyytäneet rahoitusvälineidensä ottamista kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla jäsenvaltiossa tai hyväksyneet sen, tai jos on kyse välineestä, jolla käydään kauppaa ainoastaan monenkeskisessä kaupankäyntijärjestelmässä tai organisoidussa kaupankäyntijärjestelmässä, liikkeeseenlaskijoihin, jotka ovat hyväksyneet kaupankäynnin rahoitusvälineillään monenkeskisessä kaupankäyntijärjestelmässä tai organisoidussa kaupankäyntijärjestelmässä tai ovat pyytäneet rahoitusvälineidensä ottamista kaupankäynnin kohteeksi monenkeskisessä kaupankäyntijärjestelmässä jäsenvaltiossa.

8. Tämän artiklan 1–5 kohtaa sovelletaan myös

- a) päästöoikeuksien markkinoilla toimiviin markkinaosapuoliin sellaisen sisäpiiritiedon osalta, joka koskee päästöoikeuksia ja liittyy kyseisen päästöoikeuksien markkinoilla toimivan markkinaosapuolen fyysisiin toimiin;

b) kaikkiin asetuksen (EU) N:o 1031/2010 mukaisesti järjestettyjen päästöoikeuksien tai muiden niihin perustuvien huutokauppatuotteiden huutokauppoihin liittyviin huutokauppapaikkoihin, huutokaupanpitäjiin ja huutokauppatarkkailijoihin.

9. Tämän artiklan yhdenmukaisten soveltamisedellytysten varmistamiseksi arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnokset teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi, joilla määritetään tässä artiklassa tarkoitettujen sisäpiiriluettelojen tarkka muoto ja tapa saattaa nämä luettelot ajan tasalle.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2016.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten täytäntöönpanostandardien asetuksen (EU) N:o 1095/2010 15 artiklan mukaisesti.

19 artikla

Johtohenkilöiden liiketoimet

1. Johtotehtävissä toimivien henkilöiden sekä heidän lähipiiriinsä kuuluvien henkilöiden on ilmoitettava liikkeeseenlaskijalle tai päästöoikeuksien markkinoilla toimivalle markkinaosapuolelle ja 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettulle toimivaltaiselle viranomaiselle

a) liikkeeseenlaskijoiden osalta kaikki heidän omaan lukuunsa tehdyt kyseisen liikkeeseenlaskijan osakkeisiin tai vieraan pääoman ehtoihin välineisiin tai niihin liittyviin johdannaisiin tai muihin rahoitusvälineisiin liittyvät liiketoimet;

b) päästöoikeuksien markkinoilla toimivien markkinaosapuolten osalta kaikki heidän omaan lukuunsa tehdyt päästöoikeuksiin, niihin perustuviin huutokauppatuotteisiin tai niihin liittyviin johdannaisiin liittyvät liiketoimet.

Kyseiset ilmoitukset on tehtävä viipymättä ja viimeistään kolme työpäivää liiketoimen toteuttamisen jälkeen.

Ensimmäistä alakohtaa aletaan soveltaa, kun liiketoimien kokonaismäärä on saavuttanut 8 kohdassa tai, tilanteen mukaan, 9 kohdassa vahvistetun raja-arvon kalenterivuoden aikana.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovellettaessa ja rajoittamatta jäsenvaltioiden oikeutta säätää muista kuin tässä artiklassa tarkoitetuista ilmoitusvelvollisuuksista 1 kohdassa tarkoitettujen henkilöiden on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille kaikista omaan lukuunsa toteuttamistaan liiketoimista.

Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen henkilöiden on noudatettava sen jäsenvaltion ilmoittamista koskevia sääntöjä, jossa liikkeeseenlaskija tai päästöoikeuksien markkinoilla toimiva markkinaosapuoli on rekisteröity. Ilmoitukset on tehtävä kolmen työpäivän kuluessa liiketoimen toteuttamispäivästä kyseisen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle. Jos liikkeeseenlaskija ei ole rekisteröity jäsenvaltiossa, ilmoitus on tehtävä direktiivin 2004/109/EY 2 artiklan 1 kohdan i alakohdan mukaisen kotijäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle tai, jos sellaista ei ole, kauppapaikan toimivaltaiselle viranomaiselle.

3. Liikkeeseenlaskijan tai päästöoikeuksien markkinoilla toimivan markkinaosapuolen on varmistettava, että 1 kohdan mukaisesti ilmoitetut tiedot julkistetaan viipymättä ja viimeistään kolmen työpäivän kuluessa liiketoimesta siten, että tietoon voidaan tutustua nopeasti ja syrjimättömästi 17 artiklan 10 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen teknisten täytäntöönpanostandardien mukaisesti.

Liikkeeseenlaskijan tai päästöoikeuksien markkinoilla toimivan markkinaosapuolen on käytettävä sellaista tiedotusvälinettä, jonka voidaan kohtuudella luottaa levittävän tietoja tehokkaasti yleisölle kaikkialla unionissa, ja tapauksen mukaan sen on käytettävä direktiivin 2004/109/EY 21 artiklassa tarkoitettua virallisesti nimettyä järjestelmää.

Vaihtoehtoisesti kansallisessa lainsäädännössä voidaan säätää, että toimivaltainen viranomaislainen voi julkistaa tiedot itse.

4. Tätä artiklaa sovelletaan liikkeeseenlaskijoihin, jotka
- a) ovat pyytäneet rahoitusvälineidensä ottamista kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla tai hyväksyneet sen; tai
 - b) jos on kyse välineestä, jolla käydään kauppaa ainoastaan monenkeskisessä kaupankäyntijärjestelmässä tai organisoidussa kaupankäyntijärjestelmässä, liikkeeseenlaskijoihin, jotka ovat hyväksyneet kaupankäynnin rahoitusvälineillään monenkeskisessä kaupankäyntijärjestelmässä tai organisoidussa kaupankäyntijärjestelmässä tai ovat pyytäneet rahoitusvälineidensä ottamista kaupankäynnin kohteeksi monenkeskisessä kaupankäyntijärjestelmässä.

5. Liikkeeseenlaskijoiden tai päästöoikeuksien markkinoilla toimivien markkinaosapuolten on ilmoitettava johtotehtävissä toimiville henkilöille kirjallisesti heille tästä artiklasta johtuvista velvoitteista. Liikkeeseenlaskijoiden ja päästöoikeuksien markkinoilla toimivien markkinaosapuolten on laadittava luettelo kaikista johtotehtävissä toimivista henkilöistä sekä heidän lähipiiriinsä kuuluvista henkilöistä.

Johtotehtävissä toimivien henkilöiden on ilmoitettava lähipiiriinsä kuuluville henkilöille kirjallisesti tästä artiklasta heille johtuvista velvoitteista ja säilytettävä jäljennös tästä ilmoituksesta.

6. Edellä 1 kohdassa tarkoitettussa liiketoimia koskevassa ilmoituksessa on oltava seuraavat tiedot:

- a) henkilön nimi;
- b) ilmoituksen syy;
- c) asianomaisen liikkeeseenlaskijan tai päästöoikeuksien markkinoilla toimivan markkinaosapuolen nimi;
- d) rahoitusvälineen kuvaus ja tunnistus;
- e) liiketoimen tai liiketoimien luonne (esimerkiksi hankinta tai luovutus), josta käy ilmi, liittyykö liiketoimi osakeoptio-ohjelmien toteuttamiseen tai 7 kohdassa säädettyihin esimerkkeihin;
- f) liiketoimen tai liiketoimien päivämäärä ja paikka; ja
- g) liiketoimen tai liiketoimien hinta ja volyymi. Jos kyseessä on panttaus, jonka ehdoissa määrätään, että sen arvo voi muuttua, tämä olisi julkistettava yhdessä sen arvon kanssa sinä päivänä, jona panttaus tehdään.

7. Sovellettaessa 1 kohtaa ilmoitettaviin liiketoimiin on sisällyttävä myös seuraavat:

- a) rahoitusvälineiden panttaus tai lainaus 1 kohdassa tarkoitetun johtotehtävissä toimivan henkilön tai tämän lähipiiriin kuuluvan henkilön toimesta tai puolesta;
- b) ammattinsa puolesta liiketoimia järjestävän tai toteuttavan henkilön tai toisen henkilön 1 kohdassa tarkoitetun johtotehtävissä toimivan henkilön tai tämän henkilön lähipiiriin kuuluvan henkilön puolesta toteuttamat liiketoimet myös silloin, kun käytetään harkintavaltaa;
- c) liiketoimet, jotka toteutetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/138/EY⁽¹⁾ mukaisesti määritellyn henkivakuutuksen yhteydessä, kun
 - i) vakuutuksenottaja on 1 kohdassa tarkoitettu johtotehtävissä toimiva henkilö tai tämän lähipiiriin kuuluva henkilö;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/138/EY, annettu 25 päivänä marraskuuta 2009, vakuutus- ja jälleenvakuutus-toiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta (Solvenssi II) (EUVL L 335, 17.12.2009, s. 1).

- ii) vakuutuksenottaja on vastuussa sijoituksen riskistä; ja
- iii) vakuutuksenottajalla on valtuudet tai harkintavalta tehdä sijoituspäätöksiä tietyistä välineistä kyseisessä henkivakuutuksessa tai toteuttaa liiketoimia, jotka koskevat kyseisen henkivakuutuksen tietyjä välineitä.

Edellä olevaa a alakohtaa sovellettaessa rahoitusvälineiden panttauksesta tai vastaavasta vakuustarkoituksiin tehtävästä talletuksesta, jonka yhteydessä rahoitusvälineitä talletetaan omaisuudensäilytystilille, ei tarvitse ilmoittaa, jos tai niin kauan kuin kyseinen panttaus tai muu vastaava vakuustarkoituksiin tehtävä talletus ei ole tarkoitettu tietyn luottojärjestelyn takaamiseen.

Sikäli kuin vakuutus sopimuksen vakuutuksenottaja on velvollinen ilmoittamaan liiketoimista tämän kohdan mukaisesti, ilmoitusvelvollisuus ei kuulu vakuutusyhtiölle.

8. Edellä olevaa 1 kohtaa sovelletaan kaikkiin myöhempisiin liiketoimiin, kun 5 000 euron kokonaismäärä on saavutettu kalenterivuoden aikana. Tämä 5 000 euron raja-arvo lasketaan laskemalla yhteen nettouttamatta kaikki 1 kohdassa tarkoitettut liiketoimet.

9. Toimivaltainen viranomaisena voi päättää nostaa 8 kohdassa tarkoitettua raja-arvoa 20 000 euroon, ja sen on ilmoitettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle päätöksensä ja sen perustelut, jotka liittyvät erityisesti markkinaolosuhteisiin, jotta korkeampi raja-arvo voidaan hyväksyä ennen sen soveltamista. Arvopaperimarkkinaviranomainen julkaisee verkkosivustollaan luettelon tämän artiklan mukaisesti sovellettavista raja-arvoista sekä toimivaltaisten viranomaisten toimittamat kyseisten raja-arvojen perustelut.

10. Tätä artiklaa sovelletaan myös liiketoimiin, joita toteuttavat henkilöt, jotka toimivat johtotehtävissä asetuksen (EU) N:o 1031/2010 mukaisesti järjestettyihin huutokauppoihin osallistuvien huutokauppapaikkojen, huutokaupanpitäjien ja huutokauppatarkkailijoiden palveluksessa, sekä heidän lähipiiriinsä kuuluvat henkilöt, sikäli kuin heidän liiketoimensa liittyvät päästöoikeuksiin, niiden johdannaisiin tai niihin perustuviin huutokauppatuotteisiin. Näiden henkilöiden on ilmoitettava liiketoimensa tilanteen mukaan huutokauppapaikalle, huutokaupanpitäjälle ja huutokauppatarkkailijalle sekä sille toimivaltaiselle viranomaiselle, jossa tilanteen mukaan huutokauppapaikka, huutokaupanpitäjä tai huutokauppatarkkailija on rekisteröity. Huutokauppapaikkojen, huutokaupanpitäjien, huutokauppatarkkailijoiden tai toimivaltaisen viranomaisen on julkistettava näin ilmoitetut tiedot 3 kohdan mukaisesti.

11. Rajoittamatta 14 ja 15 artiklan soveltamista henkilö, joka toimii johtotehtävissä liikkeeseenlaskijan palveluksessa, ei saa toteuttaa omaan lukuunsa tai kolmannen osapuolen lukuun, suoraan tai välillisesti, liiketoimia, jotka liittyvät liikkeeseenlaskijan osakkeisiin tai vieraan pääoman ehtoihin välineisiin tai niihin liittyviin johdannaisiin tai muihin rahoitusvälineisiin, 30 kalenteripäivän pituisen suljetun ajanjakson aikana ennen sen osavuositarkastuksen tai vuositilin päätöksen julkaisemista, jonka liikkeeseenlaskija on velvollinen julkistamaan

- a) sen kauppapaikan sääntöjen mukaisesti, jolla liikkeeseenlaskijan osakkeet on otettu kaupankäynnin kohteeksi; tai
- b) kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

12. Rajoittamatta 14 ja 15 artiklan soveltamista liikkeeseenlaskija voi sallia, että henkilö, joka toimii johtotehtävissä sen palveluksessa, saa käydä kauppaa omaan lukuunsa tai kolmannen osapuolen lukuun 11 kohdassa tarkoitettua suljetun ajanjakson aikana joko

- a) tapauskohtaisesti siksi, että poikkeukselliset olosuhteet, kuten vakavat rahoitusvaikeudet, edellyttävät osakkeiden myyntiä välittömästi; tai
- b) johtuen kyseisen kaupankäynnin ominaispiirteistä, kun on kyse liiketoimista, jotka tehdään osana työntekijöiden omistus- tai säästöjärjestelmää taikka johtoaseman edellytyksenä olevien osakkeiden tai osakkeensaantioikeuksien hankintaa tai näihin liittyen, tai liiketoimista, joissa edunsaajan osuus kyseisessä arvopaperissa ei muutu.

13. Siirretään komissiolle valta antaa 35 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa täsmennetään olosuhteet, joissa liikkeeseenlaskija voi sallia kaupankäynnin suljetun ajanjakson aikana 12 kohdassa tarkoitettulla tavalla, mukaan lukien olosuhteet, jotka katsottaisiin poikkeukselliseksi, sekä ne liiketoimityypit, jotka oikeuttaisivat kaupankäyntilupa.

14. Siirretään komissiolle valta antaa 35 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täsmennetään ne liiketoimityypit, jotka johtaisivat 1 kohdassa tarkoitettuun velvollisuuteen.

15. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii 1 kohdan yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi luonnokset teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi, jotka koskevat 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen ilmoittamisen ja julkistamisen muotoa ja mallia.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 15 artiklan mukaisesti.

20 artikla

Sijoitussuosituksen ja tilastot

1. Henkilöiden, jotka tuottavat tai levittävät sijoitussuosituksia tai muuta tietoa, jolla suositellaan tai ehdotetaan investointistrategiaa, on pyrittävä kohtuudella varmistamaan, että tieto esitetään puolueettomasti, ja ilmoitettava niitä rahoitusvälineitä, joihin kyseinen tieto liittyy, koskevat etunsa ja eturistiriidat.

2. Julkisten laitosten, jotka levittävät sellaisia tilastoja tai ennusteita, joilla voi olla huomattava vaikutus rahoitusmarkkinoihin, on levitettävä niitä puolueettomasti ja avoimesti.

3. Tämän artiklan johdonmukaisen yhdenmukaistamisen varmistamiseksi arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joilla määritetään tekniset järjestelyt, joiden mukaisesti 1 kohdassa tarkoitettujen henkilöryhmät voivat esittää puolueettomasti sijoitussuosituksia tai muuta sijoitusstrategioiden suosittamiseen tai ehdottamiseen liittyviä tietoja ja ilmaista erityiset edut tai eturistiriidat.

ESMA toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

Edellä 3 kohdassa tarkoitetuissa teknisissä sääntelystandardeissa vahvistettuja teknisiä järjestelyjä ei sovelleta toimittajiin, joihin sovelletaan jäsenvaltiossa vastaavaa asianmukaista sääntelyä, vastaava asianmukainen itsesääntely mukaan luettuna, edellyttäen, että sääntelyn vaikutukset ovat samat kuin kyseisillä teknisillä järjestelyillä. Jäsenvaltion on ilmoitettava vastaavan asianmukaisen sääntelyn teksti komissiolle.

21 artikla

Tietojen ilmaiseminen tai levittäminen tiedotusvälineissä

Sovellettaessa 10 artiklaa, 12 artiklan 1 kohdan c alakohtaa ja 20 artiklaa, jos tietoja ilmaistaan tai levitetään ja jos suosituksia annetaan tai levitetään journalistisiin tarkoituksiin tai tiedotusvälineissä tapahtuvan muunlaisen ilmaisun tarkoituksiin, tällaista tiedon ilmaisemista tai levittämistä arvioitaessa on otettava huomioon lehdistönvapautta ja ilmaisunvapautta muissa tiedotusvälineissä koskevat säännöt samoin kuin toimittajan ammattia koskevat säännöt, paitsi jos

a) kyseiset henkilöt tai heidän lähipiiriinsä kuuluvat henkilöt saavat suoraan tai välillisesti hyötyä tai voittoa kyseisten tietojen ilmaisemisesta tai levittämisestä; tai

- b) kyseisten tietojen ilmaisemisella tai levittämällä pyritään johtamaan markkinoita harhaan rahoitusvälineiden tarjonnan, kysynnän tai hinnan suhteen.

4 LUKU

ARVOPAPERIMARKKINAVIRANOMAINEN JA TOIMIVALTAISET VIRANOMAISET

22 artikla

Toimivaltaiset viranomaiset

Rajoittamatta oikeusviranomaisten toimivaltaa kunkin jäsenvaltion on nimettävä yksi toimivaltainen hallintoviranomainen tämän asetuksen soveltamista varten. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava tämä komissiolle, arvopaperimarkkinaviranomaiselle ja muiden jäsenvaltioiden muille toimivaltaisille viranomaisille. Toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että tämän asetuksen säännöksiä sovelletaan sen alueella kaikkiin sen alueella toteutettuihin toimiin ja niihin ulkomailla toteutettuihin toimiin, jotka liittyvät välineisiin, jotka on otettu kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla, joiden ottamista kaupankäynnin kohteeksi tällaisilla markkinoilla on pyydetty, jotka on huutokaupattu huutokauppapaikassa tai joilla käydään kauppaa sen alueella toimivassa monenkeskisessä kaupankäyntijärjestelmässä tai organisoidussa kaupankäyntijärjestelmässä tai joiden ottamista kaupankäynnin kohteeksi monenkeskisessä kaupankäyntijärjestelmässä on pyydetty.

23 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten valtuudet

1. Toimivaltaisten viranomaisten on hoidettava tehtävänsä ja käytettävä valtuuksiaan jollakin seuraavista tavoista:
 - a) suoraan;
 - b) yhdessä muiden viranomaisten kanssa tai markkinoilla toimivien yritysten kanssa;
 - c) omalla vastuullaan siirtämällä valtuudet tällaisille viranomaisille tai markkinoilla toimiville yrityksille;
 - d) saattamalla asia toimivaltaisten oikeusviranomaisten käsiteltäväksi.
2. Voidakseen hoitaa tämän asetuksen mukaiset tehtävänsä toimivaltaisilla viranomaisilla on kansallisen lainsäädännön mukaisesti oltava vähintään seuraavat valvonta- ja tutkintavaltuudet:
 - a) saada tutustua mihin tahansa asiakirjaan ja tietoon sen muodosta riippumatta ja saada tai ottaa jäljennös siitä;
 - b) vaatia tai pyytää tietoja kaikilta henkilöiltä, myös niiltä, jotka osallistuvat toimeksiantojen lähettämiseen tai asianomaisten liiketoimien toteuttamiseen, sekä heidän päämiehiltään, ja tarvittaessa kutsua tällainen henkilö kuultavaksi tietojen saamiseksi;
 - c) hyödykejohdannaisten osalta pyytää vakiomuotoisia tietoja niihin liittyvillä spot-markkinoilla toimivilta markkinaosapuolilta, saada raportteja liiketoimista ja päästä suoraan kaupankävijöiden järjestelmiin;
 - d) suorittaa paikalla tehtäviä tarkastuksia ja tutkimuksia muissa kuin luonnollisten henkilöiden yksityisasunnoissa;
 - e) ellei toisesta alakohdasta muuta johdu, päästä luonnollisten henkilöiden ja oikeushenkilöiden tiloihin asiakirjojen ja missä tahansa muodossa olevien tietojen takavarikoimiseksi, jos voidaan perustellusti epäillä, että tarkastuksen tai tutkinnan aiheeseen liittyvillä asiakirjoilla tai tiedoilla voi olla merkitystä todistettaessa sisäpiirikauppoja tai markkinoiden manipulointia, joilla rikotaan tätä asetusta;
 - f) saattaa asioita rikostutkinnan kohteeksi;
 - g) pyytää sijoituspalveluyritysten, luottolaitosten tai rahoituslaitosten hallussa olevia tallenteita puhelinkeskusteluista tai sähköisestä viestinnästä tai tietoliikennetietoja;

- h) vaatia kansallisen lainsäädännön sallimissa puitteissa televiestintäoperaattorin hallussa olevia tietoliikennetietoja, jos voidaan perustellusti epäillä 14 artiklan a tai b alakohdan tai 15 artiklan rikkomista ja jos näillä tiedoilla saattaa olla merkitystä tutkittaessa tällaista rikkomista;
- i) vaatia omaisuuden jäädyttämistä tai takavarikoimista taikka molempia;
- j) keskeyttää kaupankäynti kyseisillä rahoitusvälineillä;
- k) vaatia sellaisen käytännön tilapäistä lopettamista, jonka toimivaltainen viranomainen katsoo olevan ristiriidassa tämän asetuksen kanssa;
- l) asettaa väliaikainen ammattitoimintakielto; ja
- m) toteuttaa kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että yleisölle on tiedotettu asianmukaisesti, muun muassa oikeasemalla ilmaistu väärä tai harhaanjohtava tieto esimerkiksi vaatimalla liikkeeseenlaskijaa tai toista henkilöä, joka on julkaissut tai levittänyt väärää tai harhaanjohtavia tietoja, julkaisemaan oikaisu.

Jos kansallisen lainsäädännön mukaisesti ensimmäisen alakohdan e alakohdassa tarkoitettua luonnollisten henkilöiden ja oikeushenkilöiden tiloihin pääsyä varten tarvitaan kyseisen jäsenvaltion oikeusviranomaisten ennakolta antama lupa, kyseisessä alakohdassa tarkoitettuja valtuuksia saadaan käyttää vasta sen jälkeen, kun tällainen ennakkolupa on saatu.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että on toteutettu asianmukaiset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että toimivaltaisilla viranomaisilla on kaikki tehtäviensä hoitamisen edellyttämät valvonta- ja tutkintavaltuudet.

Tämä asetus ei rajoita niiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten soveltamista, jotka koskevat julkisia ostotarjouksia, sulautumistoimia ja muita liiketoimia, joilla on vaikutusta sellaisten yritysten omistukseen tai määräysvaltaan, joiden sääntelystä vastaavat valvontaviranomaiset, jotka jäsenvaltiot ovat nimenneet direktiivin 2004/25/EY 4 artiklan mukaisesti ja jotka asettavat vaatimuksia tämän asetuksen vaatimusten lisäksi.

4. Henkilön, joka saattaa toimivaltaisen viranomaisen saataville tietoja tämän asetuksen mukaisesti, ei katsota rikkovan mitään tietojen ilmaisemista koskevaa rajoitusta, joka on asetettu sopimuksella taikka lailla, asetuksella tai hallinnollisella määräyksellä, eikä ilmoituksen tekemää henkilöä aseteta minkäänlaiseen vastuuvollisuuteen ilmoituksen osalta.

24 artikla

Yhteistyö arvopaperimarkkinaviranomaisen kanssa

1. Toimivaltaisten viranomaisten on tätä asetusta soveltaessaan tehtävä yhteistyötä arvopaperimarkkinaviranomaisen kanssa asetuksen (EU) N:o 1095/2010 mukaisesti.
2. Toimivaltaisten viranomaisten on asetuksen (EU) N:o 1095/2010 35 artiklan mukaisesti toimitettava viipymättä arvopaperimarkkinaviranomaiselle kaikki tiedot, joita se tarvitsee tehtäviensä suorittamiseksi.
3. Tämän artiklan yhdenmukaisten soveltamisedellytysten varmistamiseksi arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnokset teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi, joissa määritetään menettelyt ja lomakkeet 2 kohdassa tarkoitettua tietojenvaihtoa varten.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2016.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 15 artiklan mukaisesti.

25 artikla

Yhteistyövelvollisuus

1. Toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä yhteistyötä keskenään ja arvopaperimarkkinaviranomaisen kanssa, kun se on välttämätöntä tämän asetuksen soveltamiseksi, ellei sovelleta jotakin 2 kohdassa säädetystä poikkeuksista. Toimivaltaisten viranomaisten on avustettava muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisia viranomaisia ja arvopaperimarkkinaviranomaisia. Niiden on erityisesti vaihdettava tietoja ilman aiheutonta viivästystä ja tehtävä yhteistyötä tutkinta-, valvonta- ja täytäntöönpanotoimissa.

Ensimmäisessä alakohdassa säädettyä yhteistyö- ja avunantovelvollisuutta sovelletaan myös suhteessa komissioon, kun tietojenvaihto liittyy hyödykkeisiin, jotka ovat SEUT:n liitteessä I lueteltuja maataloustuotteita.

Toimivaltaisten viranomaisten ja arvopaperimarkkinaviranomaisen on tehtävä yhteistyötä asetuksen (EU) N:o 1095/2010 ja erityisesti sen 35 artiklan mukaisesti.

Jos jäsenvaltiot ovat päättäneet 30 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti määrätä kyseisessä artiklassa tarkoitettuja rikosoikeudellisia seuraamuksia tämän asetuksen säännösten rikkomisesta, niiden on varmistettava, että on otettu käyttöön asianmukaisia toimenpiteitä, jotta toimivaltaisilla viranomaisilla on kaikki tarvittavat valtuudet olla yhteydessä oikeusviranomaisiin oikeudenkäyttöalueellaan saadakseen yksityiskohtaisia tietoja rikosoikeudellisista tutkimuksista ja menettelyistä, jotka on käynnistetty tämän asetuksen mahdollisista rikkomisista, ja niiden on toimitettava tiedot muille toimivaltaisille viranomaisille ja arvopaperimarkkinaviranomaiselle täyttääkseen velvollisuutensa tehdä yhteistyötä keskenään ja arvopaperimarkkinaviranomaisen kanssa tätä asetusta sovellettaessa.

2. Toimivaltainen viranomainen voi kieltäytyä toimittamasta pyydettyjä tietoja tai tekemästä yhteistyötä tutkinnassa ainoastaan seuraavissa poikkeuksellisissa olosuhteissa, eli jos:

- a) asiaankuuluvien tietojen toimittaminen voisi vaikuttaa haitallisesti pyynnön saaneen jäsenvaltion turvallisuuteen ja erityisesti terrorismin ja muiden vakavien rikosten torjuntaan;
- b) pyynnön noudattaminen vaikuttaisi todennäköisesti haitallisesti sen omaan tutkintaan, täytäntöönpanon valvontaan tai tapauksen mukaan rikostutkimukseen;
- c) samoja toimia ja samoja henkilöitä koskeva oikeudellinen menettely on jo pantu vireille pyynnön saaneen jäsenvaltion viranomaisessa; tai
- d) pyynnön saaneessa jäsenvaltiossa on jo annettu näitä henkilöitä ja näitä tekoja koskeva lainvoimainen tuomio.

3. Toimivaltaisten viranomaisten ja arvopaperimarkkinaviranomaisen on tehtävä yhteistyötä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 713/2009⁽¹⁾ perustetun energia-alan sääntelyviranomaisten yhteistyöviraston (ACER) ja jäsenvaltioiden kansallisten sääntelyviranomaisten kanssa, jotta voidaan varmistaa sääntöjen koordinoitu täytäntöönpano, kun liiketoimet, kauppaa koskevat toimeksiannot tai muut toimet tai toimintatavat liittyvät yhteen tai useampaan rahoitusvälineeseen, johon sovelletaan tätä asetusta, ja myös yhteen tai useampaan tukkukaupan energiatuotteeseen, johon sovelletaan asetuksen (EU) N:o 1227/2011 3, 4 ja 5 artiklaa. Toimivaltaisten viranomaisten on otettava huomioon asetuksen (EU) N:o 1227/2011 2 artiklan määritelmien erityispiirteet sekä asetuksen (EU) N:o 1227/2011 3, 4 ja 5 artiklan säännökset, kun ne soveltavat tämän asetuksen 7, 8 ja 12 artiklaa tukkukaupan energiatuotteisiin liittyviin rahoitusvälineisiin.

4. Toimivaltaisten viranomaisten on pyynnöstä välittömästi toimitettava 1 kohdassa tarkoitettua tarkoitusta varten tarvittavat tiedot.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 713/2009, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, energia-alan sääntelyviranomaisten yhteistyöviraston perustamisesta (EUVL L 211, 14.8.2009, s. 1).

5. Jos toimivaltainen viranomainen on vakuuttunut siitä, että tämän asetuksen säännösten vastaisia tekoja harjoitetaan tai on harjoitettu toisen jäsenvaltion alueella tai että teot vaikuttavat toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevalla kauppapaikalla kaupankäynnin kohteena oleviin rahoitusvälineisiin, sen on ilmoitettava tästä mahdollisimman selkeällä tavalla kyseisen toisen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle ja arvopaperimarkkinaviranomaiselle ja tukkukaupan energiatuotteiden osalta energia-alan sääntelyviranomaisten yhteistyövirastolle. Asianomaisten jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on kuultava toisiaan ja arvopaperimarkkinaviranomaista ja tukkukaupan energiatuotteiden osalta energia-alan sääntelyviranomaisten yhteistyövirastoa aiheellisista toimista ja ilmoitettava toisilleen merkittävistä välivaiheista. Niiden on koordinoitava toimintansa, jotta vältetään mahdolliset kaksinkertaiset ja päällekkäiset toimet sovellettaessa hallinnollisia seuraamuksia ja muita hallinnollisia toimenpiteitä tällaisissa rajat ylittävissä tapauksissa 30 ja 31 artiklan mukaisesti, ja avustettava toisiaan päätöstensä täytäntöönpanossa.

6. Jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi pyytää toisen jäsenvaltion toimivaltaiselta viranomaiselta apua paikalla tehtäviä tarkastuksia tai tutkimuksia varten.

Pyynnön esittävä toimivaltainen viranomainen voi ilmoittaa arvopaperimarkkinaviranomaiselle kaikista ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuista pyynnöistä. Jos on kyse rajat ylittävästä tutkimuksesta tai tarkastuksesta, arvopaperimarkkinaviranomainen koordinoi tutkimuksen tai tarkastuksen, jos jokin toimivaltaisista viranomaisista sitä pyytää.

Kun toimivaltainen viranomainen saa toisen jäsenvaltion toimivaltaiselta viranomaiselta pyynnön, joka koskee paikalla suoritettavan tarkastuksen tai tutkimuksen tekemistä, se voi toimia jollakin seuraavista tavoista:

- a) se voi tehdä paikalla suoritettavan tarkastuksen tai tutkimuksen itse;
- b) se voi antaa pyynnön esittäneen toimivaltaisen viranomaisen osallistua paikalla suoritettavaan tarkastukseen tai tutkimukseen;
- c) se voi antaa pyynnön esittäneen toimivaltaisen viranomaisen tehdä paikalla suoritettavan tarkastuksen tai tutkimuksen itse;
- d) se voi nimetä tarkastajat tai asiantuntijat tekemään paikalla suoritettavan tarkastuksen tai tutkimuksen;
- e) se voi antaa valvontatoimiin liittyviä erityistehtäviä myös toisille toimivaltaisille viranomaisille.

Toimivaltaiset viranomaiset voivat myös tehdä yhteistyötä toisten jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa helpottaakseen taloudellisten seuraamusten perimistä.

7. Rajoittamatta SEUT 258 artiklan soveltamista toimivaltainen viranomainen, jonka 1, 3, 4 ja 5 kohdan mukaista tieto- tai avunantopyyntöä ei ole täytetty kohtuullisessa ajassa tai jonka tieto- tai avunantopyyntö on hylätty, voi saattaa kyseisen pyynnön hylkäyksen tai sen täyttämisen laiminlyönnin kohtuullisessa ajassa arvopaperimarkkinaviranomaisen käsiteltäväksi.

Tällaisissa tilanteissa arvopaperimarkkinaviranomainen voi toimia asetuksen (EU) N:o 1095/2010 19 artiklan mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta arvopaperimarkkinaviranomaisen mahdollisuutta toimia asetuksen (EU) N:o 1095/2010 17 artiklan mukaisesti.

8. Toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä yhteistyötä ja vaihdettava tietoja spot-markkinoista vastaavien kansallisten ja kolmansien maiden sääntelyviranomaisten kanssa, jos niillä on perusteltu syy epäillä, että tämän asetuksen vastaiseksi sisäpiirikaupaksi, sisäpiiritiedon laittomaksi ilmaisemiseksi tai markkinoiden manipuloinniksi luokiteltavia tekoja harjoitetaan tai on harjoitettu. Tällaisen yhteistyön ansiosta saadaan koottu yleiskuva kyseisistä rahoitus- ja spot-markkinoista ja voidaan havaita eri markkinoilla ja eri maissa harjoitettu markkinoiden väärinkäyttö ja määrätä siitä seuraamuksia.

Päästöoikeuksien osalta ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun yhteistyön ja tietojenvaihdon takaavat myös seuraavat tahot:

- a) huutokauppatarkkailija asetuksen (EU) N:o 1031/2010 mukaisesti järjestettyjen päästöoikeuksien tai muiden niihin perustuvien huutokauppatuotteiden huutokauppojen osalta; ja

- b) toimivaltaiset viranomaiset, rekisterien valvojat, mukaan lukien keskusvalvoja, ja muut julkiset elimet, joiden tehtävänä on valvoa direktiivin 2003/87/EY noudattamista.

Arvopaperimarkkinaviranomaisen tehtävänä on helpottaa ja koordinoita yhteistyötä ja tietojenvaihtoa toisten jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden toimivaltaisten viranomaisten ja sääntelyviranomaisten välillä. Toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä yhteistyösopimuksia spot-markkinoista vastaavien kolmansien maiden sääntelyviranomaisten kanssa 26 artiklan mukaisesti aina kun mahdollista.

9. Tämän artiklan yhdenmukaisten soveltamisedellytysten varmistamiseksi arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnokset teknisiksi täytäntöönpanostardeiksi, joissa määritetään menettelyt ja lomakkeet tässä artiklassa tarkoitettua tietojenvaihtoa ja avunantoa varten.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2016.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten täytäntöönpanostandardien asetuksen (EU) N:o 1095/2010 15 artiklan mukaisesti.

26 artikla

Yhteistyö kolmansien maiden kanssa

1. Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on tarvittaessa sovittava kolmansien maiden valvontaviranomaisten kanssa yhteistyöjärjestelyistä, jotka koskevat tietojenvaihtoa kolmansien maiden valvontaviranomaisten kanssa ja tästä asetuksesta johtuvien velvoitteiden täytäntöönpanoa kolmansissa maissa. Näiden yhteistyöjärjestelyjen on varmistettava vähintään tehokas tietojenvaihto, jonka ansiosta toimivaltaiset viranomaiset pystyvät hoitamaan tämän asetuksen mukaiset tehtävänsä.

Toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle ja muille toimivaltaisille viranomaisille tällaisten järjestelyjen tekoa koskevista suunnitelmistaan.

2. Arvopaperimarkkinaviranomainen edistää ja koordinoi mahdollisuuksien mukaan toimivaltaisten viranomaisten ja kolmansien maiden valvontaviranomaisten välisten yhteistyöjärjestelyjen kehittämistä.

Tämän artiklan johdonmukaisen yhdenmukaistamisen varmistamiseksi arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joihin sisältyy yhteistyöjärjestelyjä koskeva malliasiakirja, jota jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on mahdollisuuksien mukaan käytettävä.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä toisessa alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

Arvopaperimarkkinaviranomainen edistää ja koordinoi mahdollisuuksien mukaan myös toimivaltaisten viranomaisten välistä, kolmansien maiden valvontaviranomaisilta saatujen tietojen vaihtoa, jolla voi olla merkitystä 30 ja 31 artiklan mukaisten toimenpiteiden toteutuksessa.

3. Toimivaltaiset viranomaiset voivat sopia tietojenvaihtoa koskevista yhteistyöjärjestelyistä kolmansien maiden valvontaviranomaisten kanssa vain, jos luovutettavien tietojen salassapito taataan vähintään 27 artiklassa säädetyllä tavalla. Tällaisen tietojenvaihdon on palveltava näiden toimivaltaisten viranomaisten tehtävien suorittamista.

27 artikla

Salassapitovelvollisuus

1. Tämän asetuksen nojalla saatuja, vaihdettuja tai siirrettyjä luottamuksellisia tietoja koskee 2 ja 3 kohdassa säädetty salassapitovelvollisuus.
2. Kaikki toimivaltaisten viranomaisten välillä tämän asetuksen mukaisesti vaihdetut tiedot, jotka koskevat liiketoiminta- tai toimintaolosuhteita ja muita taloudellisia tai henkilökohtaisia asioita, on katsottava luottamuksellisiksi, ja niihin on sovellettava salassapitovelvollisuutta koskevia vaatimuksia, paitsi jos toimivaltainen viranomaisen ilmoittaa tietoja toimitaessaan, että tällaiset tiedot saa ilmaista, tai jos niiden ilmaiseminen on tarpeen oikeudellisia menettelyjä varten.
3. Salassapitovelvollisuutta sovelletaan kaikkiin henkilöihin, jotka työskentelevät tai ovat työskennelleet toimivaltaisen viranomaisen tai sellaisten muiden viranomaisten tai markkinoilla toimivien yritysten palveluksessa, joille toimivaltainen viranomaisen on siirtänyt valtuuksiaan, myös toimivaltaisen viranomaisen palkkaamiin tilintarkastajiin ja asiantuntijoihin. Salassapitovelvollisuuden piiriin kuuluu tietoa ei saa ilmaista toiselle henkilölle eikä viranomaiselle, ellei unionin tai kansallisessa oikeudessa toisin säädetä.

28 artikla

Tietosuojat

Toimivaltaisten viranomaisten on suoritettava tässä asetuksessa vahvistetut tehtävänsä, jotka koskevat henkilötietojen käsittelyä tämän asetuksen puitteissa, direktiivin 95/46/EY täytäntöönpanemiseksi annettujen kansallisten lakien, asetusten tai hallinnollisten määräysten mukaisesti. Arvopaperimarkkinaviranomaisen soveltaa asetuksen (EY) N:o 45/2001 säännöksiä henkilötietojen käsittelyyn, jota se suorittaa tämän asetuksen puitteissa.

Henkilötietoja säilytetään enintään viiden vuoden ajan.

29 artikla

Henkilötietojen luovuttaminen kolmansille maille

1. Jäsenvaltion toimivaltainen viranomaisen voi siirtää henkilötietoja kolmanteen maahan, jos direktiivin 95/46/EY vaatimukset täyttyvät, ja ainoastaan tapauskohtaisesti. Toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että siirto on tarpeen tämän asetuksen soveltamiseksi ja että kyseinen kolmas maa ei siirrä tietoja toiselle kolmannelle maalle, jolle sille ole annettu nimenomaista kirjallista lupaa ja jolle se noudattaa jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen määrittämiä ehtoja.
2. Jäsenvaltion toimivaltainen viranomaisen saa luovuttaa toisen jäsenvaltion toimivaltaiselta viranomaiselta saamansa henkilötiedot kolmannen maan valvontaviranomaiselle ainoastaan, jos se on saanut nimenomaisen suostumuksen tiedot toimittaneelta toimivaltaiselta viranomaiselta, ja tietyissä tapauksissa ainoastaan sellaisia tarkoituksia varten, jotka kyseinen toimivaltainen viranomaisen on hyväksynyt.
3. Yhteistyösopimuksessa määrättyssä henkilötietojen vaihdossa on noudatettava direktiivin 95/46/EY täytäntöönpanemiseksi annettuja kansallisia lakeja, asetuksia tai hallinnollisia määräyksiä.

5 LUKU

HALLINNOLLISET TOIMENPITEET JA SEURAAMUKSET

30 artikla

Hallinnolliset seuraamukset ja muut hallinnolliset toimenpiteet

1. Rajoittamatta rikosoikeudellisia seuraamuksia ja rajoittamatta 23 artiklan mukaisia toimivaltaisten viranomaisten valvontavaltuuksia jäsenvaltioiden on säädettävä kansallisen lainsäädännön mukaisesti, että toimivaltaisilla viranomaisilla on valtuudet toteuttaa asianmukaisia hallinnollisia seuraamuksia ja muita hallinnollisia toimenpiteitä ainakin seuraavien rikkomisten osalta:
 - a) tämän asetuksen 14 ja 15 artiklan, 16 artiklan 1 ja 2 kohdan, 17 artiklan 1, 2, 4, 5 ja 8 kohdan, 18 artiklan 1–6 kohdan, 19 artiklan 1, 2, 3, 5, 6, 7 ja 11 kohdan sekä 20 artiklan 1 kohdan rikkominen; ja

- b) kieltäytyminen yhteistyöstä 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettussa tutkimuksessa, tarkastuksessa tai pyynnössä taikka kieltäytyminen suostumasta niihin.

Jäsenvaltiot voivat päättää, että ne eivät vahvista ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja hallinnollisia seuraamuksia koskevia sääntöjä, jos kyseisen alakohdan a tai b alakohdassa tarkoitettuihin rikkomisiin jo sovelletaan niiden kansallisen lainsäädännön nojalla rikosoikeudellisia seuraamuksia viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2016. Jos jäsenvaltiot päättävät toimia näin, niiden on annettava asianomaiset rikoslainsäädäntönsä osat yksityiskohtaisesti tiedoksi komissiolle ja arvopaperimarkkinaviranomaiselle.

Jäsenvaltioiden on annettava ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa tarkoitettut säännöt yksityiskohtaisesti tiedoksi komissiolle ja arvopaperimarkkinaviranomaiselle viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2016. Niiden on viipymättä ilmoitettava komissiolle ja arvopaperimarkkinaviranomaiselle myöhemmistä muutoksista näihin sääntöihin.

2. Jäsenvaltioiden on 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettujen rikkomisten osalta varmistettava kansallisen lainsäädännön mukaisesti, että toimivaltaisilla viranomaisilla on valtuudet vähintään seuraavien hallinnollisten seuraamusten määräämiseen ja seuraavien hallinnollisten toimenpiteiden toteuttamiseen:

- a) määräys, jossa rikkomisesta vastuussa olevaa henkilöä vaaditaan lopettamaan rikkomisen ja olemaan toistamatta sitä;
- b) rikkomisen johdosta saatujen voittojen tai vältettyjen tappioiden luovuttaminen siltä osin kuin ne voidaan määrittää;
- c) julkinen varoitus, josta käy ilmi rikkomisesta vastuussa oleva henkilö ja rikkomisen luonne;
- d) sijoituspalveluyrityksen toimiluvan peruuttaminen tai keskeyttäminen;
- e) väliaikainen kielto, jolla kielletään sijoituspalveluyrityksen palveluksessa johtotehtävissä toimivaa henkilöä tai muuta vastuussa olevana pidettyä luonnollista henkilöä toimimasta johtotehtävissä sijoituspalveluyrityksissä;
- f) jos 14 tai 15 artiklan rikkomisen toistuu, pysyvä kielto, jolla kielletään sijoituspalveluyrityksen palveluksessa johtotehtävissä toimivaa henkilöä tai muuta rikkomisesta vastuussa olevana pidettyä luonnollista henkilöä toimimasta johtotehtävissä sijoituspalveluyrityksissä;
- g) väliaikainen kielto, jolla kielletään sijoituspalveluyrityksen palveluksessa johtotehtävissä toimivaa henkilöä tai muuta rikkomisesta vastuussa olevana pidettyä luonnollista henkilöä käymästä kauppaa omaan lukuunsa;
- h) hallinnolliset taloudelliset enimmäisseuraamukset, jotka ovat vähintään kolme kertaa suuremmat kuin rikkomisen johdosta saadut voitot tai vältetyt tappiot, jos ne voidaan määrittää;
- i) kun on kyse luonnollisesta henkilöstä, hallinnolliset taloudelliset enimmäisseuraamukset, jotka ovat vähintään:
- i) 14 ja 15 artiklan rikkomisista 5 000 000 euroa tai niissä jäsenvaltioissa, joiden rahayksikkö ei ole euro, vastaava arvo kansallisena valuuttana 2 päivänä heinäkuuta 2014;
- ii) 16 ja 17 artiklan rikkomisista 1 000 000 euroa tai niissä jäsenvaltioissa, joiden rahayksikkö ei ole euro, vastaava arvo kansallisena valuuttana 2 päivänä heinäkuuta 2014; ja
- iii) 18, 19 ja 20 artiklan rikkomisista 500 000 euroa tai niissä jäsenvaltioissa, joiden rahayksikkö ei ole euro, vastaava arvo kansallisena valuuttana 2 päivänä heinäkuuta 2014; ja

- j) kun on kyse oikeushenkilöstä, hallinnolliset taloudelliset enimmäisseuraamukset, jotka ovat vähintään:
- i) 14 ja 15 artiklan rikkomisista 15 000 000 euroa tai 15 prosenttia oikeushenkilön vuotuisesta kokonaisliikevaihdosta ylimmän hallintoelimen hyväksymän viimeisimmän tilinpäätöksen mukaisesti taikka niissä jäsenvaltioissa, joiden rahayksikkö ei ole euro, vastaava arvo kansallisena valuuttana 2 päivänä heinäkuuta 2014;
 - ii) 16 ja 17 artiklan rikkomisista 2 500 000 euroa tai 2 prosenttia sen vuotuisesta kokonaisliikevaihdosta ylimmän hallintoelimen hyväksymän viimeisimmän tilinpäätöksen mukaisesti taikka niissä jäsenvaltioissa, joiden rahayksikkö ei ole euro, vastaava arvo kansallisena valuuttana 2 päivänä heinäkuuta 2014; ja
 - iii) 18, 19 ja 20 artiklan rikkomisista 1 000 000 euroa tai niissä jäsenvaltioissa, joiden rahayksikkö ei ole euro, vastaava arvo kansallisena valuuttana 2 päivänä heinäkuuta 2014.

Tässä kohdassa olevat viittaukset toimivaltaiseen viranomaiseen eivät estä toimivaltaista viranomaista hoitamasta tehtäviään 23 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuilla tavoilla.

Sovellettaessa ensimmäisen alakohdan j alakohdan i ja ii alakohtaa, jos oikeushenkilö on emoyritys tai tytäryhtiö, jonka on direktiivin 2013/34/EU ⁽¹⁾ nojalla laadittava konsernitilinpäätös, merkityksellinen vuotuinen kokonaisliikevaihto on johtavan emoyrityksen ylimmän hallintoelimen hyväksymän viimeisen käytettävissä olevan konsernitilinpäätöksen mukainen vuotuinen kokonaisliikevaihto tai vastaava tulotyyppi asianomaisten tilinpäätösdirektiivien – neuvoston direktiivi 86/635/ETY ⁽²⁾ pankkien osalta ja neuvoston direktiivi 91/674/ETY ⁽³⁾ vakuutusyhtiöiden osalta – mukaisesti.

3. Jäsenvaltiot voivat säätää, että toimivaltaisilla viranomaisilla on 2 kohdassa tarkoitettujen valtuuksien lisäksi muita valtuuksia, ja ne voivat säätää suuremmista seuraamuksista kuin tuossa kohdassa säädetään.

31 artikla

Valvontavaltuuksien käyttö ja seuraamusten määrääminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kun määritetään hallinnollisten seuraamusten muotoa ja tasoa, toimivaltaiset viranomaiset ottavat huomioon kaikki merkitykselliset seikat, mukaan lukien tapauksen mukaan
 - a) rikkomisen vakavuus ja kesto;
 - b) rikkomisesta vastuussa olevan henkilön vastuun aste;
 - c) rikkomisesta vastuussa olevan henkilön varallisuus, jonka osoittavat esimerkiksi oikeushenkilön kokonaisliikevaihto tai luonnollisen henkilön vuosiansiot;
 - d) rikkomisesta vastuussa olevan henkilön saamien voittojen tai välttämien tappioiden suuruus, jos ne ovat määritettävissä;
 - e) se, missä määrin rikkomisesta vastuussa oleva henkilö on tehnyt yhteistyötä toimivaltaisen viranomaisen kanssa, sanotun kuitenkaan vaikuttamatta tarpeeseen varmistaa, että kyseinen henkilö joutuu luopumaan saamistaan voitoista tai välttämistään tappioista;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/34/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, tietäntyyppisten yritysten vuositilinpäätöksistä, konsernitilinpäätöksistä ja niihin liittyvistä kertomuksista, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/43/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivien 78/660/ETY ja 83/349/ETY kumoamisesta (EUVL L 182, 29.6.2013, s. 19).

⁽²⁾ Neuvoston direktiivi 86/635/ETY, annettu 8 päivänä joulukuuta 1986, pankkien ja muiden rahoituslaitosten tilinpäätöksestä ja konsolidoidusta tilinpäätöksestä (EYVL L 372, 31.12.1986, s. 1).

⁽³⁾ Neuvoston direktiivi 91/674/ETY, annettu 19 päivänä joulukuuta 1991, vakuutusyritysten tilinpäätöksistä ja konsolidoiduista tilinpäätöksistä (EYVL L 374, 31.12.1991, s. 7).

- f) rikkomisesta vastuussa olevan henkilön aikaisemmat rikkomiset; ja
- g) toimenpiteet, jotka rikkomisesta vastuussa oleva henkilö on toteuttanut estääkseen rikkomisen toistumisen.

2. Käyttäessään valtuuksiaan määrätä hallinnollisia seuraamuksia ja muita hallinnollisia toimenpiteitä 30 artiklan nojalla toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä tiivistä yhteistyötä sen varmistamiseksi, että niiden valvonta- ja tutkintavaltuuksien käyttö sekä niiden määräämät hallinnolliset seuraamukset ja toteuttamat muut hallinnolliset toimenpiteet ovat tehokkaita ja asianmukaisia tämän asetuksen mukaisesti. Niiden on koordinoitava toimintansa 25 artiklan mukaisesti, jotta vältetään kaksinkertaiset ja päällekkäiset toimet niiden käyttäessä valvonta- ja tutkintavaltuuksiaan sekä määrätessä hallinnollisia seuraamuksia rajat ylittävissä tapauksissa.

32 artikla

Rikkomisesta ilmoittaminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset luovat tehokkaat järjestelmät, joilla mahdollistetaan ilmoittaminen toimivaltaisille viranomaisille tämän asetuksen tosiasiallisesta tai mahdollisesta rikkomisesta.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin järjestelmiin on sisällyttävä vähintään
 - a) erityismenettelyt rikkomista koskevien ilmoitusten vastaanottamista ja niihin liittyviä jatkotoimia varten, mukaan lukien turvallisten viestintäkanavien luominen kyseisiä ilmoituksia varten;
 - b) asianmukainen suojeleminen ainakin kustotoimilta, syrjinnältä tai muuntyyppiseltä epäoikeudenmukaiselta kohtelulta sellaisille työsopimuksen perusteella työskenteleville henkilöille työssään, jotka ilmoittavat rikkomisista tai joita syytetään rikkomisista; ja
 - c) rikkomisesta ilmoittavan henkilön ja sen luonnollisen henkilön, jonka väitetään tehneen rikkomisen, henkilötietojen suojeleminen menettelyn kaikissa vaiheissa, mukaan lukien suojeleminen heidän henkilöllisyytensä salassa pitämiseksi, sanotun kuitenkin vaikuttamatta tietojen ilmaisemiseen, jota kansallisessa lainsäädännössä vaaditaan tutkinnan tai sitä seuraavien oikeudellisten menettelyjen yhteydessä.
3. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että työnantajilla, jotka harjoittavat toimintaa, jota säännellään rahoituspalveluita koskevalla sääntelyllä, on käytössään asianmukaiset sisäiset menettelyt työntekijöitään varten, jotta nämä voivat ilmoittaa tämän asetuksen rikkomisesta.
4. Jäsenvaltiot voivat säätää, että henkilöille, jotka antavat merkityksellisiä tietoja tämän asetuksen mahdollisesta rikkomisesta, myönnetään taloudellisia kannustimia kansallisen lainsäädännön mukaisesti, jos kyseisillä henkilöillä ei ole jo ennestään muita oikeudellisia tai sopimukseen perustuvia velvollisuuksia ilmoittaa tällaiset tiedot, ja edellyttäen, että tiedot ovat uusia ja ne johtavat hallinnollisen tai rikosoikeudellisen seuraamuksen määräämiseen tai muun hallinnollisen toimenpiteen toteuttamiseen tämän asetuksen rikkomisen johdosta.
5. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädökset, joilla täsmennetään 1 kohdassa tarkoitettua menettelyä, mukaan lukien ilmoittamista ja ilmoitusten seurantaan koskevat järjestelyt, sekä toimenpiteet työsopimuksen perusteella työskentelevien henkilöiden suojelemiseksi ja toimenpiteet henkilötietojen suojaamiseksi. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 36 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

33 artikla

Tietojenvaihto arvopaperimarkkinaviranomaisen kanssa

1. Toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle vuosittain yhdistetyt tiedot kaikista 30, 31 ja 32 artiklan mukaisista toimivaltaisten viranomaisten määräämistä hallinnollisista seuraamuksista ja muista hallinnollisista toimenpiteistä. Arvopaperimarkkinaviranomainen julkaisee nämä tiedot vuosikertomuksessa. Toimivaltaisten viranomaisten on myös toimitettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle vuosittain anonymisoidut ja yhdistetyt tiedot kaikista mainittujen artiklojen mukaisesti toteutetuista hallinnollisista tutkimuksista.

2. Jos jäsenvaltiot ovat 30 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti määränneet rikosoikeudellisia seuraamuksia kyseisessä artiklassa tarkoitettujen rikkomisten johdosta, niiden toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle vuosittain anonymisoidut ja yhdistetyt tiedot kaikista rikosoikeudellisista tutkimuksista ja rikosoikeudellisista seuraamuksista, jotka oikeusviranomaiset ovat määränneet 30, 31 ja 32 artiklan mukaisesti. Arvopaperimarkkinaviranomainen julkaisee määrättyjä rikosoikeudellisia seuraamuksia koskevat tiedot vuosikertomuksessa.

3. Jos toimivaltainen viranomainen on julkistanut yleisölle hallinnollisia tai rikosoikeudellisia seuraamuksia tai muita hallinnollisia toimenpiteitä, sen on samanaikaisesti ilmoitettava niistä arvopaperimarkkinaviranomaiselle.

4. Jos julkistettu hallinnollinen tai rikosoikeudellinen seuraamus tai muu hallinnollinen toimenpide koskee direktiivin 2014/65/EU mukaisesti toimiluvan saanutta sijoituspalveluyritystä, arvopaperimarkkinaviranomainen lisää maininnan tästä julkistetusta seuraamuksesta tai toimenpiteestä mainitun direktiivin 5 artiklan 3 kohdalla perustettuun sijoituspalveluyritysten rekisteriin.

5. Tämän artiklan yhdenmukaisten soveltamisedellytysten varmistamiseksi arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnokset teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi, joissa määritetään menettelyt ja lomakkeet tässä artiklassa tarkoitettua tietojenvaihtoa varten.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2016.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten täytäntöönpanostandardien asetuksen (EU) N:o 1095/2010 15 artiklan mukaisesti.

34 artikla

Päätösten julkaiseminen

1. Ellei kolmannelta alakohdasta muuta johdu, toimivaltaisten viranomaisten on julkaistava tämän asetuksen rikkomisesta määrättyä hallinnollista seuraamusta tai muuta hallinnollista toimenpidettä koskeva päätös verkkosivustollaan välittömästi sen jälkeen, kun päätöksestä on ilmoitettu henkilölle, jota päätös koskee. Tällaisessa julkaisemisessa on ilmoitettava vähintäänkin tiedot rikkomisen tyypistä ja luonteesta sekä sen henkilön nimi, jota päätös koskee.

Ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta päätöksiin sellaisten toimenpiteiden määrittämisestä, joilla on tutkinnallinen luonne.

Jos toimivaltainen viranomainen katsoo, että sen oikeushenkilön henkilöllisyyden, jota päätös koskee, tai luonnollisen henkilön henkilötietojen julkaiseminen olisi näiden tietojen julkaisemisen oikeasuhteisuudesta tehdyn tapauskohtaisen arvioinnin perusteella kohtuutonta, tai jos tällainen julkaiseminen vaarantaisi meneillään olevan tutkinnan tai rahoitusmarkkinoiden vakauden, sen on noudatettava jotain seuraavista vaihtoehdoista:

- a) lykättävä päätöksen julkaisemista, kunnes perustetta lykkäämiseen ei enää ole;
- b) julkaistava päätös anonymisti kansallisen lainsäädännön mukaisesti, jos asianomaiset henkilötiedot voidaan tehokkaasti suojata tällaisella julkaisemisella;
- c) pidättydyttävä päätöksen julkaisemisesta, jos toimivaltainen viranomainen katsoo, että julkaiseminen a tai b alakohdan mukaisesti on riittämätöntä sen varmistamiseksi, että
 - i) rahoitusmarkkinoiden vakaus ei vaarannu; tai
 - ii) kyseisten päätösten julkaiseminen on oikeassa suhteessa vähäisiksi katsottaviin toimenpiteisiin.

Jos toimivaltainen viranomainen päättää julkaista päätöksen kolmannen alakohdan b alakohdassa tarkoitetun mukaisesti anonyymisti, se voi lykätä asiaankuuluvien tietojen julkaisemista kohtuullisen pituisen ajan, jos on ennakoitavissa, että anonyymien julkaisemisen perusteet lakkaavat olemasta tuon ajan kuluessa.

2. Jos päätökseen haetaan muutosta kansallisissa oikeusviranomaisissa, hallinnollisissa viranomaisissa tai muissa viranomaisissa, toimivaltaisten viranomaisten on lisäksi viipymättä julkaistava verkkosivustollaan tällaiset tiedot ja kaikki tällaisen muutoksenhaun lopputulokseen liittyvät myöhemmät tiedot. Lisäksi on julkaistava kaikki päätökset, joilla kumotaan muutoksenhaun kohteena oleva päätös.

3. Toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että tämän artiklan mukaisesti julkaistut päätökset pysyvät saatavilla niiden verkkosivustolla vähintään viiden vuoden ajan niiden julkaisemisen jälkeen. Julkaisemiseen sisältyvät henkilötiedot säilytetään toimivaltaisen viranomaisen verkkosivustolla niin kauan kuin on sovellettavien tietosuojasääntöjen mukaisesti tarpeellista.

6 LUKU

DELEGOIDUT SÄÄDÖKSET JA TÄYTÄNTÖÖNPANOSÄÄDÖKSET

35 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.
2. Siirretään komissiolle 2 päivästä heinäkuuta 2014 määräämättömäksi ajaksi 6 artiklan 5 ja 6 kohdassa, 12 artiklan 5 kohdassa, 17 artiklan 2 kohdan kolmannessa alakohdassa ja 3 kohdassa sekä 19 artiklan 13 ja 14 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä.
3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 6 artiklan 5 ja 6 kohdassa, 12 artiklan 5 kohdassa, 17 artiklan 2 kohdan kolmannessa alakohdassa ja 3 kohdassa sekä 19 artiklan 13 ja 14 kohdassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyyteen.
4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
5. Edellä olevien 6 artiklan 5 ja 6 kohdan, 12 artiklan 5 kohdan, 17 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan ja 3 kohdan tai 19 artiklan 13 ja 14 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaä jatketaan kolmella kuukaudella.

36 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa komission päätöksellä 2001/528/EY⁽¹⁾ perustettu Euroopan arvopaperikomitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.
2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

⁽¹⁾ Komission päätös 2001/528/EY, tehty 6 päivänä kesäkuuta 2001, Euroopan arvopaperikomitean perustamisesta (EYVL L 191, 13.7.2001, s. 45).

7 LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

37 artikla

Direktiivin 2003/6/EY ja sen täytäntöönpanosäädösten kumoaminen

Kumotaan direktiivi 2003/6/EY, komission direktiivit 2004/72/EY⁽¹⁾, 2003/125/EY⁽²⁾ ja 2003/124/EY⁽³⁾ sekä komission asetus (EY) N:o 2273/2003⁽⁴⁾ 3 päivästä heinäkuuta 2016. Viittauksia direktiiviin 2003/6/EY pidetään viittauksina tähän asetukseen tämän asetuksen liitteessä II olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

38 artikla

Kertomus

Komissio antaa viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2019 Euroopan parlamentille ja neuvostolle tämän asetuksen soveltamista koskevan kertomuksen, johon liitetään tarvittaessa sen muuttamista koskeva lainsäädäntöehdotus. Tässä kertomuksessa arvioidaan muun muassa seuraavia seikkoja:

- a) onko aiheellista ottaa käyttöön yhteiset säännöt siitä, onko kaikkien jäsenvaltioiden säädettävä sisäpiirikaupoista ja markkinoiden manipuloinnista määrättävistä hallinnollisista seuraamuksista;
- b) onko sisäpiiritiedon määritelmä riittävä kattamaan kaikki merkitykselliset tiedot, joiden perusteella toimivaltaiset viranomaiset voivat torjua tehokkaasti markkinoiden väärinkäyttöä;
- c) ovatko edellytykset, joilla kaupankäynti on kielletty 19 artiklan 11 kohdan mukaisesti, asianmukaiset sen selvittämiseksi, olisiko kieltoa sovellettava myös joissakin muissa olosuhteissa;
- d) mahdollisuus luoda unionin tason kehys eri markkinat kattavalle tarjouskirjojen valvonnalle markkinoiden väärinkäytön osalta, mukaan lukien tällaista kehystä koskevat suositukset; ja
- e) viitearvoja koskevien säännösten soveltamisala.

Sovellettaessa ensimmäisen alakohdan a) alakohtaa arvopaperimarkkinaviranomainen tekee kartoituksen hallinnollisten seuraamusten soveltamisesta ja, jos jäsenvaltiot ovat päättäneet 30 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti määrätä siinä tarkoitettuja rikosoikeudellisia seuraamuksia tämän asetuksen rikkomisesta, kyseisten rikosoikeudellisten seuraamusten soveltamisesta jäsenvaltioissa. Kartoituksessa otetaan huomioon myös 33 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti toimitetut tiedot.

39 artikla

Voimaantulo ja soveltaminen

1. Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

⁽¹⁾ Komission direktiivi 2004/72/EY, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2004, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/6/EY täytäntöönpanosta hyväksytyjen markkinakäytäntöjen, hyödykejohtannaisia koskevan sisäpiiritiedon määrittämisen, sisäpiiriluetteloiden laatimisen, johtohenkilöiden arvopaperikaupoista ilmoittamisen ja epäilyttävistä arvopaperikaupoista ilmoittamisen osalta (EUVL L 162, 30.4.2004, s. 70).

⁽²⁾ Komission direktiivi 2003/125/EY, annettu 22 päivänä joulukuuta 2003, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/6/EY täytäntöönpanosta sijoitussuosituksen asianmukaisen esittämisen ja eturistiriitoja koskevien tietojen julkistamisen osalta (EUVL L 339, 24.12.2003, s. 73).

⁽³⁾ Komission direktiivi 2003/124/EY, annettu 22 päivänä joulukuuta 2003, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/6/EY täytäntöönpanosta sisäpiiritiedon määrittämisen ja julkistamisen sekä markkinoiden manipuloinnin määrittämisen osalta (EUVL L 339, 24.12.2003, s. 70).

⁽⁴⁾ Komission asetus (EY) N:o 2273/2003, annettu 22 päivänä joulukuuta 2003, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/6/EY täytäntöönpanosta takaisinosto-ohjelmille ja rahoitusvälineiden vakauttamiselle myönnettävien poikkeuksien osalta (EUVL L 336, 23.12.2003, s. 33).

2. Sitä sovelletaan 3 päivästä heinäkuuta 2016 lukuun ottamatta 4 artiklan 4 ja 5 kohtaa, 5 artiklan 6 kohtaa, 6 artiklan 5 ja 6 kohtaa, 7 artiklan 5 kohtaa, 11 artiklan 9, 10 ja 11 kohtaa, 12 artiklan 5 kohtaa, 13 artiklan 7 ja 11 kohtaa, 16 artiklan 5 kohtaa, 17 artiklan 2 kohdan kolmatta alakohtaa, 17 artiklan 3, 10 ja 11 kohtaa, 18 artiklan 9 kohtaa, 19 artiklan 13, 14 ja 15 kohtaa, 20 artiklan 3 kohtaa, 24 artiklan 3 kohtaa, 25 artiklan 9 kohtaa, 26 artiklan 2 kohdan toista, kolmatta ja neljättä alakohtaa, 32 artiklan 5 kohtaa ja 33 artiklan 5 kohtaa, joita sovelletaan 2 päivästä heinäkuuta 2014.

3. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet 22, 23 ja 30 artiklan, 31 artiklan 1 kohdan sekä 32 ja 34 artiklan noudattamiseksi viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2016.

4. Tässä asetuksessa olevia viittauksia direktiiviin 2014/65/EU ja asetukseen (EU) N:o 600/2014 pidetään ennen 3 päivää heinäkuuta 2017 viittauksina direktiiviin 2004/39/EY direktiivin 2014/65/EU liitteessä IV olevan vastaavuustaulukon mukaisesti siltä osin kuin tämä vastaavuustaulukko sisältää direktiiviin 2004/39/EY viittaavia säännöksiä.

Jos tämän asetuksen säännöksissä viitataan organisoituihin kaupankäyntijärjestelmiin, pk-yritysten kasvumarkkinoihin, päästöoikeuksiin tai niihin perustuviin huutokauppatuotteisiin, näitä säännöksiä ei sovelleta organisoituihin kaupankäyntijärjestelmiin, pk-yritysten kasvumarkkinoihin, päästöoikeuksiin tai niihin perustuviin huutokauppatuotteisiin ennen 3 päivää heinäkuuta 2017.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 16 päivänä huhtikuuta 2014.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

D. KOURKOULAS

LIITE I

A. Vääriin tai harhaanjohtaviin signaaleihin sekä hintojen varmistamiseen liittyvät markkinoiden manipuloinnin indikaattorit

Sovellettaessa tämän asetuksen 12 artiklan 1 kohdan a alakohtaa seuraavat esimerkinomaiset indikaattorit, joita ei kuitenkaan sinänsä tarvitse katsoa markkinoiden manipuloinniksi, on otettava huomioon markkinaosapuolten ja toimivaltaisten viranomaisten tutkiessa liiketoimia tai kauppaa koskevia toimeksiantoja, sanotun kuitenkaan vaikuttamatta kyseisen artiklan 2 kohdassa lueteltuihin toimintatapoihin:

- a) se, missä määrin kauppaa koskevat toimeksiannot tai toteutetut liiketoimet muodostavat merkittävän osuuden kyseessä olevalla rahoitusvälineellä, siihen liittyvällä hyödykettä koskevalla spot-sopimuksella tai päästöoikeuksiin perustuvalla huutokauppatuotteella toteutettujen liiketoimien päivittäisestä volyymista etenkin silloin, kun tämänkaltaiset toimet aiheuttavat merkittävän muutoksen niiden hinnoissa;
- b) se, missä määrin rahoitusvälineen, siihen liittyvän hyödykettä koskevan spot-sopimuksen tai päästöoikeuksiin perustuvan huutokauppatuotteen osalta merkittävän myynti- tai ostoposition omaavien henkilöiden antamat kauppa koskevat toimeksiannot tai toteuttamat liiketoimet aiheuttavat merkittävän muutoksen kyseisen rahoitusvälineen, siihen liittyvän hyödykettä koskevan spot-sopimuksen tai päästöoikeuksiin perustuvan huutokauppatuotteen hintaan;
- c) se, eivätkö toteutetut liiketoimet johda rahoitusvälineen, siihen liittyvän hyödykettä koskevan spot-sopimuksen tai päästöoikeuksiin perustuvan huutokauppatuotteen lopullisen omistajan muuttumiseen;
- d) se, missä määrin kauppaa koskeviin toimeksiantoihin, toteutettuihin liiketoimiin tai peruutettuihin toimeksiantoihin liittyy positoiden muuttumista käänteisiksi lyhyellä aikavälillä, missä määrin kyseiset toimeksiannot tai liiketoimet muodostavat merkittävän osuuden kyseisellä rahoitusvälineellä, siihen liittyvällä hyödykettä koskevalla spot-sopimuksella tai päästöoikeuksiin perustuvalla huutokauppatuotteella toteutettujen liiketoimien päivittäisestä volyymista ja missä määrin ne voitaisiin yhdistää rahoitusvälineen, siihen liittyvän hyödykettä koskevan spot-sopimuksen tai päästöoikeuksiin perustuvan huutokauppatuotteen merkittäviin hinnanmuutoksiin;
- e) se, missä määrin kauppaa koskevat toimeksiannot tai toteutetut liiketoimet keskittyvät pörssipäivän aikana tietylle lyhyelle ajanjaksolle ja johtavat hinnanmuutokseen, joka jatkossa muuttuu käänteiseksi;
- f) se, missä määrin kauppaa koskevat toimeksiannot muuttavat rahoitusvälineen, siihen liittyvän hyödykettä koskevan spot-sopimuksen tai päästöoikeuksiin perustuvan huutokauppatuotteen parhaasta osto- tai myyntitarjouksesta annettuja tietoja tai yleisemmällä tasolla markkinaosapuolten käytössä olevan tarjouskirjan tietoja sekä missä määrin niitä peruutetaan ennen toteuttamista; ja
- g) se, missä määrin kauppaa koskevia toimeksiantoja annetaan tai liiketoimia toteutetaan viitehintojen, tilityshintojen tai arvostusten laskenta-ajankohtana tai lähellä tätä ajankohtaa ja missä määrin ne aiheuttavat edellä mainittuihin hintoihin tai arvostuksiin vaikuttavia hinnanmuutoksia.

B. Valetointen tai muiden vilpillisten menettelyjen tai järjestelyjen käyttöön liittyvät markkinoiden manipuloinnin indikaattorit

Sovellettaessa tämän asetuksen 12 artiklan 1 kohdan b alakohtaa seuraavat esimerkinomaiset indikaattorit, joita ei kuitenkaan sinänsä tarvitse katsoa markkinoiden manipuloinniksi, on otettava huomioon markkinaosapuolten ja toimivaltaisten viranomaisten tutkiessa liiketoimia tai kauppaa koskevia toimeksiantoja, sanotun kuitenkaan vaikuttamatta kyseisen artiklan 2 kohdassa lueteltuihin toimintatapoihin:

- a) se, ovatko kauppaa koskevia toimeksiantoja antaneet tai liiketoimia toteuttaneet henkilöt tai kyseisiin henkilöihin yhteydessä olevat henkilöt levittäneet etu- tai jälkikäteen vääriä tai harhaanjohtavia tietoja; ja
- b) se, ovatko kauppaa koskevia toimeksiantoja antaneet tai liiketoimia toteuttaneet henkilöt tai kyseisiin henkilöihin yhteydessä olevat henkilöt tuottaneet tai levittäneet etu- tai jälkikäteen sijoittamista koskevia suosituksia, jotka ovat virheellisiä tai puolueellisia tai joihin on selkeästi vaikuttanut merkittävä etu.

LIITE II

Vastaavuustaulukko

Tämä asetetus	Direktiivi 2003/6/EY
1 artikla	
2 artikla	
2 artiklan 1 kohdan a alakohta	9 artiklan ensimmäinen kohta
2 artiklan 1 kohdan b alakohta	
2 artiklan 1 kohdan c alakohta	
2 artiklan 1 kohdan d alakohta	9 artiklan toinen kohta
2 artiklan 3 kohta	9 artiklan ensimmäinen kohta
2 artiklan 4 kohta	10 artiklan a alakohta
3 artiklan 1 kohdan 1 alakohta	1 artiklan 3 kohta
3 artiklan 1 kohdan 2 alakohta	
3 artiklan 1 kohdan 3 alakohta	
3 artiklan 1 kohdan 4 alakohta	
3 artiklan 1 kohdan 5 alakohta	
3 artiklan 1 kohdan 6 alakohta	1 artiklan 4 kohta
3 artiklan 1 kohdan 7 alakohta	
3 artiklan 1 kohdan 8 alakohta	
3 artiklan 1 kohdan 9 alakohta	1 artiklan 5 kohta
3 artiklan 1 kohdan 10 alakohta	
3 artiklan 1 kohdan 11 alakohta	
3 artiklan 1 kohdan 12 alakohta	1 artiklan 7 kohta
3 artiklan 1 kohdan 13 alakohta	1 artiklan 6 kohta
3 artiklan 1 kohdan 14–35 alakohta	
4 artikla	
5 artikla	8 artikla
6 artiklan 1 kohta	7 artikla
6 artiklan 2 kohta	
6 artiklan 3 kohta	
6 artiklan 4 kohta	
6 artiklan 5 kohta	
6 artiklan 6 kohta	
6 artiklan 7 kohta	

Tämä asetus	Direktiivi 2003/6/EY
7 artiklan 1 kohdan a alakohta	1 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
7 artiklan 1 kohdan b alakohta	1 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
7 artiklan 1 kohdan c alakohta	
7 artiklan 1 kohdan d alakohta	1 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta
7 artiklan 2 kohta	
7 artiklan 3 kohta	
7 artiklan 4 kohta	
7 artiklan 5 kohta	
8 artiklan 1 kohta	2 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
8 artiklan 2 kohta	
8 artiklan 2 kohdan a alakohta	3 artiklan b alakohta
8 artiklan 2 kohdan b alakohta	
8 artiklan 3 kohta	
8 artiklan 4 kohdan a alakohta	2 artiklan 1 kohdan a alakohta
8 artiklan 4 kohdan b alakohta	2 artiklan 1 kohdan b alakohta
8 artiklan 4 kohdan c alakohta	2 artiklan 1 kohdan c alakohta
8 artiklan 4 kohdan d alakohta	2 artiklan 1 kohdan d alakohta
8 artiklan 4 kohdan toinen alakohta	4 artikla
8 artiklan 5 kohta	2 artiklan 2 kohta
9 artiklan 1 kohta	
9 artiklan 2 kohta	
9 artiklan 3 kohdan a alakohta	2 artiklan 3 kohta
9 artiklan 3 kohdan b alakohta	2 artiklan 3 kohta
9 artiklan 4 kohta	
9 artiklan 5 kohta	
9 artiklan 6 kohta	
10 artiklan 1 kohta	3 artiklan a alakohta
10 artiklan 2 kohta	
11 artikla	
12 artiklan 1 kohta	
12 artiklan 1 kohdan a alakohta	1 artiklan 2 kohdan a alakohta
12 artiklan 1 kohdan b alakohta	1 artiklan 2 kohdan b alakohta
12 artiklan 1 kohdan c alakohta	1 artiklan 2 kohdan c alakohta

Tämä asetus	Direktiivi 2003/6/EY
12 artiklan 1 kohdan d alakohta	
12 artiklan 2 kohdan a alakohta	1 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan ensimmäinen luettel- makohta
12 artiklan 2 kohdan b alakohta	1 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan toinen luettel- makohta
12 artiklan 2 kohdan c alakohta	
12 artiklan 2 kohdan d alakohta	1 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan kolmas luettel- makohta
12 artiklan 2 kohdan e alakohta	
12 artiklan 3 kohta	
12 artiklan 4 kohta	
12 artiklan 5 kohta	1 artiklan 2 kohdan kolmas alakohta
13 artiklan 1 kohta	1 artiklan 2 kohdan a alakohdan toinen alakohta
13 artiklan 1 kohta	
13 artiklan 2 kohta	
13 artiklan 3 kohta	
13 artiklan 4 kohta	
13 artiklan 5 kohta	
13 artiklan 6 kohta	
13 artiklan 7 kohta	
13 artiklan 8 kohta	
13 artiklan 9 kohta	
13 artiklan 10 kohta	
13 artiklan 11 kohta	
14 artiklan a alakohta	2 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
14 artiklan b alakohta	3 artiklan b alakohta
14 artiklan c alakohta	3 artiklan a alakohta
15 artikla	5 artikla
16 artiklan 1 kohta	6 artiklan 6 kohta
16 artiklan 2 kohta	6 artiklan 9 kohta
16 artiklan 3 kohta	
16 artiklan 4 kohta	
16 artiklan 5 kohta	6 artiklan 10 kohdan seitsemäs luettel- makohta
17 artiklan 1 kohta	6 artiklan 1 kohta
17 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta	9 artiklan kolmas kohta
17 artiklan 2 kohta	

Tämä asetetus	Direktiivi 2003/6/EY
17 artiklan 3 kohta	
17 artiklan 4 kohta	6 artiklan 2 kohta
17 artiklan 5 kohta	
17 artiklan 6 kohta	
17 artiklan 7 kohta	
17 artiklan 8 kohta	6 artiklan 3 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta
17 artiklan 9 kohta	
17 artiklan 10 kohta	6 artiklan 10 kohdan ensimmäinen ja toinen luettelukohta
17 artiklan 11 kohta	
18 artiklan 1 kohta	6 artiklan 3 kohdan kolmas alakohta
18 artiklan 2 kohta	
18 artiklan 3 kohta	
18 artiklan 4 kohta	
18 artiklan 5 kohta	
18 artiklan 6 kohta	
18 artiklan 7 kohta	9 artiklan kolmas kohta
18 artiklan 8 kohta	
18 artiklan 9 kohta	6 artiklan 10 kohdan neljäs luettelukohta
19 artiklan 1 kohta	6 artiklan 4 kohta
19 artiklan 1 kohdan a alakohta	6 artiklan 4 kohta
19 artiklan 1 kohdan b alakohta	
19 artiklan 2 kohta	
19 artiklan 3 kohta	
19 artiklan 4 kohdan a alakohta	
19 artiklan 4 kohdan b alakohta	
19 artiklan 5–13 kohta	
19 artiklan 14 kohta	6 artiklan 10 kohdan viides luettelukohta
19 artiklan 15 kohta	6 artiklan 10 kohdan viides luettelukohta
20 artiklan 1 kohta	6 artiklan 5 kohta
20 artiklan 2 kohta	6 artiklan 8 kohta
20 artiklan 3 kohta	6 artiklan 10 kohdan kuudes luettelukohta ja 6 artiklan 11 kohta
21 artikla	1 artiklan 2 kohdan c alakohdan toinen virke
22 artikla	11 artiklan ensimmäinen kohta ja 10 artikla
23 artiklan 1 kohta	12 artiklan 1 kohta

Tämä asetus	Direktiivi 2003/6/EY
23 artiklan 1 kohdan a alakohta	12 artiklan 1 kohdan a alakohta
23 artiklan 1 kohdan b alakohta	12 artiklan 1 kohdan b alakohta
23 artiklan 1 kohdan c alakohta	12 artiklan 1 kohdan c alakohta
23 artiklan 1 kohdan d alakohta	12 artiklan 1 kohdan d alakohta
23 artiklan 2 kohdan a alakohta	12 artiklan 2 kohdan a alakohta
23 artiklan 2 kohdan b alakohta	12 artiklan 2 kohdan b alakohta
23 artiklan 2 kohdan c alakohta	
23 artiklan 2 kohdan d alakohta	12 artiklan 2 kohdan c alakohta
23 artiklan 2 kohdan e alakohta	
23 artiklan 2 kohdan f alakohta	
23 artiklan 2 kohdan g alakohta	12 artiklan 2 kohdan d alakohta
23 artiklan 2 kohdan h alakohta	12 artiklan 2 kohdan d alakohta
23 artiklan 2 kohdan i alakohta	12 artiklan 2 kohdan g alakohta
23 artiklan 2 kohdan j alakohta	12 artiklan 2 kohdan f alakohta
23 artiklan 2 kohdan k alakohta	12 artiklan 2 kohdan e alakohta
23 artiklan 2 kohdan l alakohta	12 artiklan 2 kohdan h alakohta
23 artiklan 2 kohdan m alakohta	6 artiklan 7 kohta
23 artiklan 3 kohta	
23 artiklan 4 kohta	
24 artiklan 1 kohta	15 a artiklan 1 kohta
24 artiklan 2 kohta	15 a artiklan 2 kohta
24 artiklan 3 kohta	
25 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	16 artiklan 1 kohta
25 artiklan 2 kohta	16 artiklan 2 kohta ja 16 artiklan 4 kohdan neljäs alakohta
25 artiklan 2 kohdan a alakohta	16 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan ensimmäinen luettelma-kohta ja 16 artiklan 4 kohdan neljäs alakohta
25 artiklan 2 kohdan b alakohta	
25 artiklan 2 kohdan c alakohta	16 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan toinen luettelma-kohta ja 16 artiklan 4 kohdan neljäs alakohta
25 artiklan 2 kohdan d alakohta	16 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan kolmas luettelma-kohta ja 16 artiklan 4 kohdan neljäs alakohta
25 artiklan 3 kohta	
25 artiklan 4 kohta	16 artiklan 2 kohdan ensimmäinen virke
25 artiklan 5 kohta	16 artiklan 3 kohta
25 artiklan 6 kohta	16 artiklan 4 kohta

Tämä asetus	Direktiivi 2003/6/EY
25 artiklan 7 kohta	16 artiklan 2 kohdan neljäs alakohta ja 16 artiklan 4 kohdan neljäs alakohta
25 artiklan 8 kohta	
25 artiklan 9 kohta	16 artiklan 5 kohta
26 artikla	
27 artiklan 1 kohta	
27 artiklan 2 kohta	
27 artiklan 3 kohta	13 artikla
28 artikla	
29 artikla	
30 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	14 artiklan 1 kohta
30 artiklan 1 kohdan a alakohta	
30 artiklan 1 kohdan b alakohta	14 artiklan 3 kohta
30 artiklan 2 kohta	
30 artiklan 3 kohta	
31 artikla	
32 artikla	
33 artiklan 1 kohta	14 artiklan 5 kohdan ensimmäinen alakohta
33 artiklan 2 kohta	
33 artiklan 3 kohta	14 artiklan 5 kohdan toinen alakohta
33 artiklan 4 kohta	14 artiklan 5 kohdan kolmas alakohta
33 artiklan 5 kohta	
34 artiklan 1 kohta	14 artiklan 4 kohta
34 artiklan 2 kohta	
34 artiklan 3 kohta	
35 artikla	
36 artiklan 1 kohta	17 artiklan 1 kohta
36 artiklan 2 kohta	
37 artikla	20 artikla
38 artikla	
39 artikla	21 artikla
Liite	

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 597/2014,**annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014,****kalastuksen tahattomia valassaaliita koskevista toimenpiteistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 812/2004 muuttamisesta**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Neuvoston asetuksessa (EY) N:o 812/2004 ⁽³⁾ siirretään komissiolle valta panna täytäntöön tiettyjä mainitun asetuksen säännöksiä. Tätä valtaa olisi Lissabonin sopimuksen voimaantulon vuoksi yhdenmukaistettava Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 ja 291 artiklan kanssa.
- (2) Jotta varmistettaisiin asetuksen (EY) N:o 812/2004 tiettyjen säännösten tehokas mukauttaminen tekniseen ja tieteelliseen kehitykseen, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä akustisten karkotinlaitteiden teknisistä eritelmistä ja käyttöedellytyksistä signaalia ja käyttötapaa koskevien ominaisuuksien osalta. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.
- (3) Jotta voidaan varmistaa asetuksen (EY) N:o 812/2004 säännösten yhdenmukainen täytäntöönpano jäsenvaltioiden raportointiin liittyvää menettelyä ja muotoa koskevien sääntöjen osalta, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 ⁽⁴⁾ mukaisesti.
- (4) Kun otetaan huomioon jäsenvaltioille esitetty vaatimus tarvittavien toimenpiteiden toteuttamisesta valaita koskevan tiukan suojelujärjestelmän perustamiseksi asetuksen (EY) N:o 812/2004 mukaisesti sekä komission havaitsemat kyseisen asetuksen puutteet, kyseisen asetuksen valaiden suojelemista koskevien säännösten asianmukaisuutta ja tehokkuutta olisi tarkasteltava uudelleen 31 päivään joulukuuta 2015 mennessä. Komission olisi kyseisen tarkastelun perusteella tarvittaessa toimitettava kattava lainsäädäntöehdotus Euroopan parlamentille ja neuvostolle valaiden tehokkaan suojelun varmistamiseksi, muun muassa alueellistamisen avulla.
- (5) Näin ollen asetus (EY) N:o 812/2004 olisi muutettava vastaavasti,

⁽¹⁾ EUVL C 11, 15.1.2013, s. 85.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 16. huhtikuuta 2013 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä) ja neuvoston ensimmäisen käsittelyn kanta, vahvistettu 3. maaliskuuta 2014 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä). Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 16. huhtikuuta 2014 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽³⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 812/2004, annettu 26 päivänä huhtikuuta 2004, kalastuksen tahattomia valassaaliita koskevista toimenpiteistä sekä asetuksen (EY) N:o 88/98 muuttamisesta (EUVL L 150, 30.4.2004, s. 12).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovalan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 812/2004 seuraavasti:

1) Korvataan 3 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Edellä olevan 2 artiklan 1 kohdan soveltamiseksi käytettävien akustisten karkotinlaitteiden on oltava liitteessä II säädettyjen teknisten eritelmien ja käyttöedellytysten mukaisia. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 8 a artiklan mukaisesti liitteessä II esitettyjen signaalin ominaisuuksien ja vastaavien käyttötapojen ajantasaistamiseksi, jotta varmistetaan, että kyseinen liite on teknisen ja tieteellisen kehityksen suhteen ajantasainen. Näitä delegoituja säädöksiä antaessaan komissio varmistaa, että tällaisten mukautusten täytäntöönpanolle annetaan riittävästi aikaa."

2) Lisätään 7 artiklaan kohta seuraavasti:

"3. Komissio tarkastelee 31 päivään joulukuuta 2015 mennessä uudelleen tässä asetuksessa säädettyjen toimien vaikuttavuutta ja toimittaa tarvittaessa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kattavan lainsäädäntöehdotuksen valaiden tehokkaan suojelun varmistamiseksi."

3) Korvataan 8 artikla seuraavasti:

"8 artikla

Täytäntöönpano

Komissio voi vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä 6 artiklassa esitetyt yksityiskohtaiset säännöt raportoinnin menettelystä ja muodosta. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 8 b artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen."

4) Lisätään artikkelit seuraavasti:

"8 a artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.

2. Siirretään komissiolle 2 päivästä heinäkuuta 2014 neljän vuoden ajaksi 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän neljän vuoden pituisen kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.

4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

5. Edellä olevan 3 artiklan 1 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaä jatketaan kahdella kuukaudella.

8 b artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1380/2013 (*) 47 artiklalla perustettu kalastus- ja vesiviljelyalan komitea. Tämä komitea on Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 182/2011 (**) tarkoitettu komitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1380/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, yhteisestä kalastuspolitiikasta, neuvoston asetusten (EY) N:o 1954/2003 ja (EY) N:o 1224/2009 muuttamisesta sekä neuvoston asetusten (EY) N:o 2371/2002 ja (EY) N:o 639/2004 ja neuvoston päätöksen 2004/585/EY kumoamisesta (EUVL L 354, 28.12.2013, s. 22).

(**) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13)."

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 16 päivänä huhtikuuta 2014.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

D. KOURKOULAS

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 598/2014,**annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014,****tasapainoisen lähestymistavan mukaista meluun liittyvien toimintarajoitusten asettamista unionin lentoasemilla koskevista säännöistä ja menettelyistä sekä direktiivin 2002/30/EY kumoamisesta**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 100 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Kestävä kehitys on eräs keskeinen yhteisen liikennepolitiikan tavoite. Se edellyttää yhdennettyä lähestymistapaa, jolla pyritään varmistamaan sekä unionin liikennejärjestelmien tehokas toiminta että ympäristön suojelu.
- (2) Lentoliikenteen kestävä kehitys edellyttää sellaisten toimenpiteiden toteuttamista, joilla pyritään vähentämään ilmalusten aiheuttamia meluvaikutuksia unionin lentoasemilla. Näillä toimenpiteillä olisi parannettava unionin lentoasemien meluympäristöä lähistön asukkaiden elämänlaadun ylläpitämiseksi tai kohentamiseksi sekä lentoliikenteen ja asuinalueiden rinnakkaiselon edistämiseksi erityisesti kun on kyse yölennoista.
- (3) Kansainvälisen siviili-ilmailujärjestön (ICAO) päätöslauselmassa A33/7 esitetään melunhallintaa koskeva tasapainoisen lähestymistavan konsepti, jäljempänä 'tasapainoinen lähestymistapa', ja vahvistetaan johdonmukainen menetelmä lentomelun vähentämiseksi. Tasapainoisen lähestymistavan olisi oltava maailmanlaajuisen ilmailualan melunhallintaa koskevan sääntelyn perusta. Tasapainoisessa lähestymistavassa tunnustetaan asiaa koskevat lakisääteiset velvoitteet, voimassa olevat sopimukset, nykyinen lainsäädäntö ja vakiintuneet käytännöt eikä rajoiteta niiden soveltamista. Sisällyttämällä tasapainoisen lähestymistavan kansainväliset säännöt tähän asetukseen pyritään vähentämään huomattavasti kansainvälisten kiistojen riskiä tapauksissa, joissa meluun liittyvät toimintarajoitukset vaikuttavat kolmansien maiden lentoliikenteen harjoittajiin.
- (4) Kun meluisimmat ilma-alukset on poistettu käytöstä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/30/EY ⁽⁴⁾ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/93/EY ⁽⁵⁾ mukaisesti, toimintarajoitusten käyttöä koskevat toimenpiteet on tarpeen saattaa ajan tasalle, jotta toimivaltaiset viranomaiset voivat säännellä nykyisten meluisimpien ilma-alusten käyttöä parantaakseen meluympäristöä unionin lentoasemien ympärillä tasapainoista lähestymistapaa koskevien kansainvälisten puitteiden mukaisesti.

⁽¹⁾ EUVL C 181, 21.6.2012, s. 173.

⁽²⁾ EUVL C 277, 13.9.2012, s. 110.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 12. joulukuuta 2012 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä) ja neuvoston ensimmäisen käsittelyn kanta, vahvistettu 24. maaliskuuta 2014 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä). Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 15. huhtikuuta 2014 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/30/EY, annettu 26 päivänä maaliskuuta 2002, meluun liittyvien toimintarajoitusten asettamista yhteisön lentoasemilla koskevien sääntöjen ja menettelyjen vahvistamisesta (EYVL L 85, 28.3.2002, s. 40).

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/93/EY, annettu 12 päivänä joulukuuta 2006, kansainvälisen siviili-ilmailun yleissopimuksen liitteen 16 (toinen painos 1988) niteessä I olevan II osan 3 lukuun kuuluvien ääntä hitaammin lentävien lentokoneiden liikennöimisen sääntelystä (EUVL L 374, 27.12.2006, s. 1).

- (5) Komission 15 päivänä helmikuuta 2008 antamassa kertomuksessa ”Melun rajoittaminen EU:n lentoasemilla” todettiin, että direktiivin 2002/30/EY tekstissä on tarpeen selventää vastuunjako ja eri osapuolten täsmällisiä oikeuksia ja velvollisuuksia melun arviointiprosessissa sen varmistamiseksi, että kunkin lentoaseman meluntorjuntatavoitteisiin pääsemiseksi toteutetaan kustannustehokkaita toimenpiteitä.
- (6) Vaikka jäsenvaltioiden unionin lentoasemilla tapauskohtaisesti asettamat toimintarajoitukset rajoittavat kapasiteettia, niillä voidaan osaltaan parantaa lentoasemia ympäröivien alueiden meluolosuhteita. On kuitenkin mahdollista, että ne vääristävät kilpailua tai haittaavat unionin ilmailuverkoston yleistä tehokkuutta, koska olemassa olevaa kapasiteettia ei käytetä tehokkaasti. Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen erityistä meluntorjuntatavoitetta, vaan se voidaan saavuttaa paremmin unionin tasolla, koska kyse on toimintarajoitusten asettamista koskevista yhdenmukaisista säännöistä osana melunhallintaprosessia. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi. Tällaisessa yhdenmukaistetussa menetelmässä ei aseteta pakollisia melun laatua koskevia tavoitteita, joista säädetään edelleen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2002/49/EY⁽¹⁾, muissa unionin säännöissä tai kunkin jäsenvaltion lainsäädännössä, eikä sillä rajoiteta konkreettisten toimenpiteiden valintaa.
- (7) Tätä asetusta olisi sovellettava vain niihin jäsenvaltioihin, joiden alueella on lentoasema, jolla on kalenterivuoden aikana yli 50 000 siviili-ilmailun liikennetapahtumaa ja jonka osalta harkitaan meluun liittyvien toimintarajoitusten asettamista.
- (8) Tätä asetusta olisi sovellettava siviili-ilmailussa käytettäviin ilma-aluksiin. Sitä ei saisi soveltaa esimerkiksi sotilas-ilma-aluksiin eikä tulli-, poliisi- ja palontorjuntatehtävissä käytettäviin ilma-aluksiin. Poikkeuksellinen lentotoiminta, kuten kiireellisiä humanitaarisia tarkoituksia varten suoritettavat lennot, etsintä- ja pelastustoimet hätätilanteissa sekä lääkintäapu ja katastrofiapu, olisi lisäksi jätettävä tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle.
- (9) Melunarviointeja olisi tehtävä säännöllisesti direktiivin 2002/49/EY mukaisesti, mutta tällaisten arviointien olisi johdettava uusiin meluntorjuntatoimenpiteisiin ainoastaan silloin, kun meluntorjuntatavoitteita ei saavuteta voimassa olevilla meluhaittojen lieventämistoimilla ottaen huomioon lentoaseman odotettu kehitys. Sellaisia lentoasemia varten, joilla on havaittu meluongelma, olisi määritettävä uusia meluntorjuntatoimenpiteitä tasapainoisen lähestymistavan menetelmän mukaisesti. Jotta varmistetaan tasapainoisen lähestymistavan laaja soveltaminen unionissa, sen käyttöä suositellaan aina, kun kyseessä oleva jäsenvaltio pitää sitä asianmukaisena, myös tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolella. Meluun liittyviä toimintarajoituksia olisi otettava käyttöön ainoastaan, jos tasapainoisen lähestymistavan mukaiset muut toimenpiteet eivät riitä kyseisten meluntorjuntatavoitteiden saavuttamiseen.
- (10) Kustannus-hyötyanalyysissa osoitetaan kokonaisvaikutukset taloudelliseen hyvinvointiin vertailemalla kaikkia kustannuksia ja hyötyjä, mutta kustannustehokkuuden arvioinnissa keskitytään siihen, kuinka tietty tavoite saavutetaan kustannustehokkaimmalla tavalla, mikä edellyttää vain kustannusten vertailua. Tämän asetuksen tarkoituksena ei ole estää jäsenvaltioita käyttämästä tarvittaessa kustannus-hyötyanalyysia.
- (11) Terveysnäkökohtien merkitys on tarpeen tunnustaa meluongelmien yhteydessä, ja siksi on tärkeää, että nämä näkökohdat otetaan johdonmukaisesti huomioon kaikilla lentoasemilla, kun tehdään päätös meluntorjuntatavoitteista, samoin kuin se, että tällä alalla on olemassa yhteisiä unionin sääntöjä. Sen vuoksi terveysnäkökohtia olisi arvioitava meluvaikutusten arvioinnista annetun unionin lainsäädännön mukaisesti.
- (12) Melunarviointien olisi perustuttava kaikille jäsenvaltioille yhteisiin, objektiivisiin ja mitattavissa oleviin arviointiperusteisiin, ja niissä olisi käytettävä hyväksi olemassa olevaa tietoa, kuten sitä, joka on saatu direktiivin 2002/49/EY täytäntöönpanosta. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että tällainen tieto on luotettavaa, että se on hankittu avoimella tavalla ja että se on toimivaltaisten viranomaisten ja sidosryhmien saatavilla. Toimivaltaisten viranomaisten olisi otettava käyttöön seurantaan tarvittavat välineet.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/49/EY, annettu 25 päivänä kesäkuuta 2002, ympäristömelun arvioinnista ja hallinnasta (EUVL L 189, 18.7.2002, s. 12).

- (13) Meluun liittyvien toimintarajoitusten hyväksymisestä vastaavan toimivaltaisen viranomaisen olisi oltava riippumaton kaikista lentoaseman toimintaan, lentoliikenteeseen tai lennonvarmistuspalveluiden tarjontaan osallistuvista organisaatioista tai niiden edunvalvojista sekä lentoasemien lähistöllä asuvista asukkaista. Tämän ei olisi katsottava edellyttävän jäsenvaltioilta hallinnollisten rakenteidensa tai päätöksentekomenettelyjensä muuttamista.
- (14) On todettava, että jäsenvaltioissa on päätetty meluun liittyvistä toimintarajoituksista sellaisiin kansallisesti tunnustettuihin meluarviointimenetelmiin perustuvan kansallisen lainsäädännön mukaisesti, jotka eivät välttämättä vielä täysin vastaa Euroopan siviili-ilmailukonferenssin (European Civil Aviation Conference, ECAC) siviili-ilmailun lentoasemia ympäröivien melualueiden laskennan standardimenetelmiä koskevaa virallista asiakirjaa N:o 29, ("Standard Method of Computing Noise Contours around Civil Airports"), jäljempänä 'ECAC-asiakirja N:o 29', ja joissa ei käytetä kansainvälisesti tunnustettuja ilma-alusten melutasotietoja. Meluun liittyvän toimintarajoituksen tehokkuutta ja toimivuutta olisi kuitenkin arvioitava ECAC-asiakirjassa N:o 29 ja tasapainoisessa lähestymistavassa vahvistettujen menetelmien mukaisesti. Jäsenvaltioiden olisi tämän mukaisesti mukautettava kansallisessa lainsäädännössä säädettyjä toimintarajoitusten arviointiaan niin, että ne vastaavat täysin ECAC -asiakirjaa N:o 29.
- (15) Toimintarajoituksista olisi otettava käyttöön uusi ja direktiiviin 2002/30/EY verrattuna laajempi määritelmä, jotta helpotetaan ilma-aluksiin ja maalaiteistoon liittyvän uuden teknologian ja uusien toimintamahdollisuuksien täytäntöönpanoa. Määritelmän soveltaminen ei saisi johtaa viivästymiseen sellaisten operatiivisten toimenpiteiden toteuttamisessa, joilla meluvaikutuksia voitaisiin välittömästi lieventää vaikuttamatta kuitenkaan olennaisesti lentoaseman toimintakapasiteettiin. Tällaisia toimenpiteitä ei sen vuoksi saisi pitää uusina toimintarajoituksina.
- (16) Melua koskevien tietojen keskittämisellä vähennettäisiin huomattavasti sekä ilma-alusten käyttäjien että lentoasemien pitäjien hallinnollista taakkaa. Nykyisin tällaisia tietoja hankitaan ja hallinnoidaan yksittäisten lentoasemien tasolla. Nämä tiedot on tarpeen asettaa ilma-alusten käyttäjien ja lentoasemien saataville operatiivisia tarkoituksia varten. On tärkeää käyttää Euroopan lentoturvallisuusviraston, jäljempänä 'virasto', melutasohyväksyntää koskevaa tietokantaa validointiväliseen Euroopan lennonvarmistusjärjestön, jäljempänä 'Eurocontrol', yksittäisiä lentoja koskevien tietojen kanssa. Tällaisia tietoja pyydetään nykyisin järjestelmällisesti ilmailukenttien keskitetyn hallinnan tarpeita varten, mutta ne eivät toistaiseksi ole komission tai viraston käytettävissä; ne on tarpeen yksilöidä tämän asetuksen soveltamiseksi ja ilmailukenttien hallinnan suorituskyvyn sääntelemiseksi. Kansainvälisesti tunnustettujen prosessien ja parhaiden käytäntöjen mukaisesti määritettyjen validoitujen mallinustietojen helppo saatavuus parantaisi toimintapoliittisten päätösten tueksi tehtävien yksittäisten lentoasemien melualuekartoitusten laatua.
- (17) Havaitessaan, että meluun liittyvien toimintarajoitusten käyttöönotto ei vastaa tämän asetuksen vaatimuksia, komission olisi ilmoitettava asiasta asianomaiselle toimivaltaiselle viranomaiselle, jotta voidaan välttää ei-toivottuja vaikutuksia ilmailun turvallisuuteen, lentoasemien kapasiteettiin ja kilpailuun. Toimivaltaisen viranomaisen olisi tarkasteltava komission ilmoitusta ja ilmoitettava komissiolle aikomuksensa ennen toimintarajoitusten käyttöönottoa.
- (18) Tasapainoisen lähestymistavan huomioon ottamiseksi olisi säädettävä mahdollisuudesta myöntää kehittyvien kolmansien maiden ilma-alusten käyttäjille erityisolosuhteissa poikkeuksia, joita ilman tällaisilla käyttäjillä olisi kohuttomia vaikeuksia. Viittaus "kehitysmaihin" on ymmärrettävä tästä erityisestä lentoliikenteen näkökulmasta, eikä se käsitä kaikkia maita, joita kansainvälisessä yhteisössä voitaisiin pitää kehitysmaina. Erityisesti on varmistettava, että kaikki tällaiset poikkeukset ovat syrjimättömyyden periaatteen mukaisia.
- (19) Jotta voidaan ottaa huomioon ilma-alusten moottori- ja runkoteknologian sekä melualueiden kartoitusmenetelmien kehitys, komissiolle olisi siirrettävä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti valta antaa säädöksiä, joilla saatetaan säännöllisesti ajan tasalle tässä asetuksessa tarkoitetut ilma-alusten melustandardit ja viittaukset niihin liittyviin sertifiointimenetelmiin ottaen tarvittaessa huomioon asiaankuuluvien ICAO:n asiakirjojen muutokset ja joilla saatetaan ajan tasalle viittaukset melualueiden laskentamenetelmiin ottaen tarvittaessa huomioon asiaankuuluvien ICAO:n asiakirjojen muutokset. ECAC-asiakirjaan N:o 29 tehdyt muutokset olisi lisäksi otettava tarpeen mukaan huomioon myös silloin, kun teknisiä vaatimuksia saatetaan ajan tasalle delegoituilla säädöksillä. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.

- (20) Vaikka lentoasemien meluolosuhteet on tämän asetuksen mukaan arvioitava säännöllisesti, tällainen arviointi ei välttämättä johda uusien meluun liittyvien toimintarajoitusten asettamiseen tai olemassa olevien rajoitusten tarkistamiseen. Siksi tässä asetuksessa ei vaadita tarkistamaan sen voimaantulopäivänä jo voimassa olevia meluun liittyviä toimintarajoituksia, mukaan lukien ne, jotka johtuvat tuomioistuimen päätöksistä tai paikallisesta sovittelusta. Toimenpiteisiin tehtäviä vähäisiä teknisiä muutoksia ei saisi pitää uusina meluun liittyvinä toimintarajoituksina, jos niillä ei ole huomattavaa vaikutusta kapasiteettiin tai toimintaan.
- (21) Jos meluun liittyvän toimintarajoituksen asettamista edeltävä kuulemisprosessi on aloitettu direktiivin 2002/30/EY perusteella ja on yhä meneillään tämän asetuksen voimaantulopäivänä, on asianmukaista sallia, että lopullinen päätös tehdään direktiivin 2002/30/EY mukaisesti, jotta tuossa prosessissa jo saavutettu edistys voidaan hyödyntää.
- (22) Koska melunarviointimenetelmiä on tarpeen soveltaa unionin ilmailumarkkinoilla johdonmukaisesti, tässä asetuksessa vahvistetaan meluun liittyviä toimintarajoituksia koskevat yhteiset säännöt.
- (23) Direktiivi 2002/30/EY olisi sen vuoksi kumottava,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Kohde, tavoitteet ja soveltamisala

1. Tässä asetuksessa vahvistetaan tasapainoisen lähestymistavan mukaiset säännöt, jotka koskevat prosessia, jota on meluongelman havaitsemisen jälkeen noudatettava meluun liittyvien toimintarajoitusten asettamiseksi johdonmukaisella tavalla lentoasemakohtaisesti, jotta meluolosuhteiden parantaminen helpottuisi ja lentomelun mahdollisille haittavaikutuksille merkittävästi altistuvien ihmisten määrää voitaisiin rajoittaa tai vähentää.
2. Tämän asetuksen tavoitteet ovat:
 - a) helpottaa erityisten meluntorjuntatavoitteiden, terveysnäkökohdat mukaan lukien, saavuttamista yksittäisten lentoasemien tasolla, noudattaen samalla unionin asiaankuuluvia sääntöjä, erityisesti niitä, joista säädetään direktiivissä 2002/49/EY, ja kunkin jäsenvaltion lainsäädäntöä;
 - b) mahdollistaa toimintarajoitusten käyttö tasapainoisen lähestymistavan mukaisesti, jotta lentoasemien ja ilmaliikenteen hallintaverkoston kapasiteetin kestävä kehitys portilta portille -näkökulmasta toteutuisi.
3. Tätä asetusta sovelletaan siviili-ilmailussa käytettäviin ilma-aluksiin. Tätä asetusta ei sovelleta puolustusvoimien, tullin, poliisin eikä muissa vastaavissa tehtävissä käytettäviin ilma-aluksiin.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

- 1) 'ilma-aluksella' kiinteäsiipistä ilma-alusta, jonka suurin sallittu lentoonlähtömassa on vähintään 34 000 kiloa tai joka kuuluu ilma-alustyyppiin, jonka suurin sallittu matkustajapaikkamäärä miehistölle varattuja istuinpaikkoja lukuun ottamatta on 19 tai enemmän;
- 2) 'lentoasemalla' lentoasemaa, jolla kolmen melunarviointia edeltävän kalenterivuoden liikennetapahtumien keskimääräisen lukumäärän perusteella on kalenterivuoden aikana yli 50 000 siviili-ilmailun liikennetapahtumaa (lentoonlähtöä tai laskua);

- 3) 'tasapainoisella lähestymistavalla' Kansainvälisen siviili-ilmailujärjestön kehittämää prosessia, jossa käytettävissä olevia eri toimenpiteitä, joita ovat ilma-alusten melun vähentäminen sen lähteellä, maankäytön suunnittelu ja hallinta sekä melua vähentävät lentomenetelmät ja toimintarajoitukset, tarkastellaan johdonmukaisella tavalla ja pyritään käsittelemään meluongelmaa kustannustehokkaimmalla tavalla lentoasemakohtaisesti;
- 4) 'vaatimukset niukasti täyttävällä ilma-aluksella' ilma-alusta, joka on hyväksytty 7 päivänä joulukuuta 1944 allekirjoitetun kansainvälisen siviili-ilmailun yleissopimuksen, jäljempänä 'Chicagon yleissopimus', liitteen 16 niteessä 1 olevan II osan 3 luvussa määriteltyjen melurajojen mukaisesti siten, että yhteenlaskettu marginaali on enintään kahdeksan desibeliä tehollista meluisuutta (8 EPNdB) 14 päivänä kesäkuuta 2020 päättyvän siirtymäkauden ajan, ja että siirtymäkauden päättymisen jälkeen yhteenlaskettu marginaali on enintään 10 EPNdB; yhteenlaskettu marginaali on EPNdB:nä ilmaistu luku, joka saadaan laskemalla yhteen yksittäiset marginaalit (tyyppihyväksynnän mukaisen melutason ja suurimman sallitun melutason väliset erot) kussakin Chicagon yleissopimuksen liitteen 16 niteessä 1 olevan II osan 3 luvussa määritellyssä kolmessa vertailumittauspisteessä;
- 5) 'meluun liittyvällä toimella' kaikkia toimenpiteitä, jotka vaikuttavat meluolosuhteisiin lentoasemien ympäristössä ja joihin sovelletaan tasapainoista lähestymistapaa, mukaan lukien muut toimet, jotka eivät liity operatiiviseen toimintaan mutta voivat vaikuttaa lentomelulle altistuvien ihmisten määrään;
- 6) 'toimintarajoituksilla' meluun liittyviä toimia, joilla rajoitetaan pääsyä lentoasemalle tai lentoasemakapasiteetin optimaalista käyttöä, mukaan luettuina toimintarajoitukset, joilla pyritään tietyillä lentoasemilla poistamaan käytöstä vaatimukset niukasti täyttävät ilma-alukset, sekä luonteeltaan osittaiset toimintarajoitukset, joita sovelletaan esimerkiksi tiettyinä vuorokaudenaikoina tai ainoastaan lentoaseman tietyillä kiitoteilla.

3 artikla

Toimivaltaiset viranomaiset

1. Jäsenvaltion, jossa sijaitsee 2 artiklan 2 alakohdassa tarkoitettu lentoasema, on nimettävä yksi tai useampi toimivaltainen viranomainen, joka vastaa toimintarajoituksia hyväksyttäessä noudatettavasta menettelystä.
2. Toimivaltaisten viranomaisten on oltava riippumattomia kaikista organisaatioista, joihin meluun liittyvät toimet voivat vaikuttaa. Tämä riippumattomuus voidaan saavuttaa tehtävien eriyttämisen avulla.
3. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle hyvissä ajoin 1 kohdassa tarkoitettujen nimettyjen toimivaltaisten viranomaisten nimet ja osoitteet. Komissio julkaisee nämä tiedot.

4 artikla

Muutoksenhakuoikeus

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että tämän asetuksen nojalla hyväksytyihin toimintarajoituksiin on oikeus hakea muutosta kansallisen lainsäädännön ja menettelyjen mukaisesti muutoksenhakuelimeltä, joka ei ole sama kuin muutoksenhaun kohteena olevasta rajoituksesta päättänyt viranomainen.
2. Jäsenvaltion, jossa sijaitsee 2 artiklan 2 alakohdassa tarkoitettu lentoasema, on ilmoitettava hyvissä ajoin komissiolle 1 kohdassa tarkoitettujen nimettyjen muutoksenhakuelimen nimi ja osoite tai tarvittaessa järjestelyt, joilla varmistetaan muutoksenhakuelimen nimittäminen.

5 artikla

Lentomelun hallintaa koskevat yleiset säännöt

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 2 artiklan 2 alakohdassa tarkoitettujen yksittäisten lentoasemien meluolosuhteet arvioidaan direktiivin 2002/49/EY mukaisesti.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tasapainoinen lähestymistapa otetaan lentomelun hallinnassa käyttöön sellaisilla lentoasemilla, joilla on havaittu meluongelma. Tätä varten niiden on varmistettava, että

- a) kyseiselle lentoasemalle määritellään meluntorjuntatavoite, jossa otetaan tarvittaessa huomioon direktiivin 2002/49/EY 8 artikla ja liite V;
- b) meluvaikutusten vähentämiseksi käytettävissä olevat toimenpiteet yksilöidään;
- c) meluhaittojen lieventämistoimenpiteiden todennäköinen kustannustehokkuus arvioidaan perusteellisesti;
- d) toimenpiteet valitaan turvallisuutta heikentämättä ja siten, että niissä otetaan huomioon myös lentoliikenteen alaa koskeva yleinen etu jäsenvaltioiden lentoasemien kehitysnäkymien osalta;
- e) sidosryhmiä kuullaan aiottujen toimien johdosta avoimella tavalla;
- f) toimenpiteet hyväksytään ja niistä tehdään riittävät ilmoitukset;
- g) toimenpiteet toteutetaan; ja
- h) säädetään riitojen ratkaisusta.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että meluun liittyviä toimia toteutettaessa tarkastellaan seuraavia käytettävissä olevia toimenpiteitä, jotta voidaan päättää, mikä toimenpide tai toimenpiteiden yhdistelmä on kustannustehokkain:

- a) ennustettavissa oleva vaikutus, joka on lentomelun vähentämisellä sen lähteellä;
- b) maankäytön suunnittelu ja hallinta;
- c) melua vähentävät lentomenetelmät;
- d) toimintarajoitusten soveltamatta jättäminen ensisijaisena keinona, vaan vasta sen jälkeen, kun on harkittu muita tasapainoisen lähestymistavan mukaisia toimenpiteitä.

Käytettävissä oleviin toimenpiteisiin voi tarvittaessa sisältyä vaatimukset niukasti täyttävien ilma-alusten käytöstä poistaminen. Jäsenvaltiot tai lentoaseman pitäjät voivat taloudellisin kannustimin rohkaista ilma-alusten käyttäjiä käyttämään hiljaisempia ilma-aluksia 2 artiklan 4 alakohdassa tarkoitetun siirtymäkauden aikana. Näiden taloudellisten kannustimien on oltava valtiontukeen sovellettavien sääntöjen mukaisia.

4. Toimenpiteet voidaan tasapainoisessa lähestymistavassa eriyttää ilma-alustyyppin, ilma-alusten melutason, lentoasema- ja lennonvarmistuspalvelujen käytön, lentoradan ja/tai ajanjakson mukaan.

5. Rajoittamatta 4 kohdan soveltamista toimintarajoitukset, jotka toteutetaan poistamalla vaatimukset niukasti täyttävät ilma-alukset käytöstä lentoasemalla, eivät saa koskea siviilikäytössä olevia, ääntä hitaammin lentäviä ilma-aluksia, jotka ovat joko alkuperäisen tyyppihyväksynnän tai uudelleenhyväksynnän nojalla Chicagon yleissopimuksen liitteen 16 niiteissä 1 olevan II osan 4 luvussa vahvistettujen melustandardien mukaisia.

6. Tämän asetuksen mukaisesti tietyllä lentoasemalla toteutetut toimenpiteet tai toimenpiteiden yhdistelmät eivät saa olla rajoittavampia kuin on tarpeen kyseisen lentoaseman meluntorjuntaa koskevien ympäristötavoitteiden saavuttamiseksi. Toimintarajoitusten on oltava syrjimättömiä, erityisesti kansallisuuden tai henkilöllisyyden suhteen, eivätkä ne saa olla mielivaltaisia.

6 artikla

Melun arviointia koskevat säännöt

1. Toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että meluolosuhteet lentoasemilla, joista ne vastaavat, arvioidaan säännöllisesti direktiivin 2002/49/EY ja kussakin jäsenvaltiossa sovellettavan lainsäädännön mukaisesti. Toimivaltaiset viranomaiset voivat pyytää apua komission asetuksen (EU) N:o 691/2010 ⁽¹⁾ 3 artiklassa tarkoitetulta suorituskyvyn tarkastuselimeltä.

2. Jos 1 kohdassa tarkoitettussa arvioinnissa käy ilmi, että meluongelman ratkaiseminen lentoasemalla voi edellyttää toimintarajoituksia koskevia uusia toimenpiteitä, toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että

- a) liitteessä I esitettyjä menetelmää, indikaattoreita ja tietoja sovelletaan siten, että kunkin tasapainoiseen lähestymistapaan kuuluvan toimenpidetyypin vaikutus otetaan asianmukaisesti huomioon ennen kuin asetetaan toimintarajoituksia;
- b) lentoaseman pitäjien, ilma-alusten käyttäjien ja lennonvarmistuspalvelujen tarjoajien välillä aloitetaan tarkoituksenmukaisella tasolla tekninen yhteistyö meluhaittojen lieventämistoimenpiteiden tarkastelemiseksi. Toimivaltaisten viranomaisten on myös varmistettava, että paikallisia asukkaita tai heidän edustajiaan ja asiaankuuluvia paikallisviranomaisia kuullaan ja että näille annetaan teknisiä tietoja meluhaittojen lieventämistoimenpiteistä;
- c) kaikkien uusien toimintarajoitusten kustannustehokkuus arvioidaan liitteen II mukaisesti. Vähäisiä teknisiä muutoksia toimenpiteeseen ei pidetä uutena toimintarajoituksena, jos niillä ei ole huomattavaa vaikutusta kapasiteettiin tai toimintaan;
- d) asianomaisten osapuolten kanssa järjestetään hyvissä ajoin kattava kuulemisprosessi, joka voidaan toteuttaa sovitteluna ja jossa varmistetaan tietojen ja laskentamenetelmiä koskeva avoimuus. Asianomaisille osapuolille on annettava vähintään kolme kuukautta aikaa esittää huomautuksia ennen uusien toimintarajoitusten hyväksymistä. Asianomaisia osapuolia ovat ainakin seuraavat:
 - i) lentoaseman läheisyydessä asuvat, lentomelusta kärsivät paikalliset asukkaat tai heidän edustajansa ja asianomaiset paikallisviranomaiset;
 - ii) lentoasemien läheisyyteen sijoittautuneiden paikallisten yritysten edustajat, joiden toimintaan lentoliikenne ja lentoaseman toiminta vaikuttavat;
 - iii) asianomaisten lentoasemien pitäjät;
 - iv) niiden ilma-alusten käyttäjien edustajat, joihin meluun liittyvät toimet voivat vaikuttaa;
 - v) asianomaiset lennonvarmistuspalvelujen tarjoajat;
 - vi) verkon hallinnoija, sellaisena kuin se määritellään komission asetuksessa (EU) N:o 677/2011 ⁽²⁾;
 - vii) tarvittaessa nimetty lähtö- ja saapumisaikojen koordinaattori.

⁽¹⁾ Komission asetus (EU) N:o 691/2010, annettu 29 päivänä heinäkuuta 2010, lennonvarmistuspalvelujen ja verkkotoimintojen suorituskyvyn kehittämisjärjestelmästä ja lennonvarmistuspalvelujen tarjoamista koskevista yhteisistä vaatimuksista annetun asetuksen (EY) N:o 2096/2005 muuttamisesta (EUVL L 201, 3.8.2010, s. 1).

⁽²⁾ Komission asetus (EU) N:o 677/2011, annettu 7 päivänä heinäkuuta 2011, ilmaliikenteen hallintaverkon toimintojen toteuttamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja asetuksen (EU) N:o 691/2010 muuttamisesta (EUVL L 185, 15.7.2011, s. 1).

3. Toimivaltaisten viranomaisten on seurattava ja valvottava toimintarajoitusten täytäntöönpanoa ja toteutettava tarvittavia toimia. Niiden on varmistettava, että asiaankuuluvat tiedot asetetaan lentoasemien läheisyydessä asuvan paikallisen väestön ja asianomaisten paikallisviranomaisten saataville vastikkeetta ja että tiedot ovat niiden saatavilla helposti ja nopeasti.

4. Asiaankuuluviin tietoihin voivat sisältyä myös

a) kansallista lainsäädäntöä noudattaen tiedot lentomenetelmien muutoksista johtuvista väitetyistä rikkomuksista, myös niiden vaikutus ja syyt menetelmien muutokseen;

b) yleiset perusteet, joiden mukaisesti liikenne jaetaan ja sitä ohjataan kullakin lentoasemalla, siltä osin kuin näillä perusteilla voi olla vaikutusta ympäristön tai melun kannalta; ja

c) melunmittausjärjestelmien avulla kerätyt tiedot, jos niitä on saatavilla.

7 artikla

Melutasotiedot

1. Meluun liittyviä toimintarajoituksia koskevien päätösten on perustuttava ilma-aluksen melutasoon, sellaisena kuin se on määritetty Chicagon yleissopimuksen (kuudes painos, maaliskuu 2011) liitteen 16 niteen 1 mukaisessa tyyppihyväksyntämenettelyssä.

2. Ilma-alusten käyttäjien on komission pyynnöstä ilmoitettava seuraavat melutiedot, jotka koskevat niiden unionin lentoasemilla käyttämiä ilma-aluksia:

a) ilma-aluksen kansallisuus ja rekisteritunnus;

b) käytettävien ilma-alusten meluasiakirjat ja niihin liittyvä suurin sallittu lentoonlähtöpaino;

c) ilma-alukseen tehdyt muutostyöt, jotka vaikuttavat sen melutasoon ja jotka mainitaan melua koskevissa asiakirjoissa.

3. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 216/2008⁽¹⁾ mukaisesti myönnetyn ilma-aluksen tyyppihyväksyntätodistuksen tai lisätyyppihyväksyntätodistuksen haltijoiden sekä luonnollisten ja oikeushenkilöiden, jotka käyttävät ilma-alusta, jolle ei ole myönnetty tuon asetuksen mukaista tyyppihyväksyntätodistusta, on viraston pyynnöstä annettava ilma-alusten melutasoa ja suorituskykyä koskevat tiedot melun mallintamista varten. Virasto määrää tarkemmin vaaditut tiedot ja niiden antamisen ajankohdan, muodon ja tavan. Virasto tarkistaa melun mallintamista varten saadut ilma-alusten melutasoa ja suorituskykyä koskevat tiedot ja asettaa ne muiden osapuolten saataville melun mallintamista varten.

4. Tämän artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitetut tiedot on rajoitettava aivan välttämättömiin ja toimitettava vastikkeetta sähköisessä ja soveltuvien osin ennalta määrättyssä muodossa.

5. Viraston on tarkistettava ilma-alusten melu- ja suorituskykytiedot mallintamista varten asetuksen (EY) N:o 216/2008 6 artiklan 1 kohdan mukaisten tehtäviensä suorittamiseksi.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 216/2008, annettu 20 päivänä helmikuuta 2008, yhteisistä siviili-ilmailua koskevista säännöistä ja Euroopan lentoturvallisuusviraston perustamisesta sekä neuvoston direktiivin 91/670/ETY, asetuksen (EY) N:o 1592/2002 ja direktiivin 2004/36/EY kumoamisesta (EUVL L 79, 19.3.2008, s. 1).

6. Tiedot on säilytettävä keskustietokannassa, ja ne on annettava toimivaltaisten viranomaisten, ilma-alusten käyttäjien, lennonvarmistuspalvelujen tarjoajien ja lentoaseman pitäjien saataville toiminnallisiin tarkoituksiin.

8 artikla

Toimintarajoitusten asettamista koskevat säännöt

1. Toimivaltaisten viranomaisten on ennen toimintarajoituksen asettamista annettava jäsenvaltioille, komissiolle ja asianomaisille osapuolille kuuden kuukauden pituinen varautumisaika, joka päättyy viimeistään kaksi kuukautta ennen kuin kyseisellä lentoasemalla asianomaisella aikataulukaudella käytettävistä, neuvoston asetuksen (ETY) N:o 95/93⁽¹⁾ 2 artiklan m alakohdassa määritellyistä lentojen lähtö- ja saapumisaikojen koordinoitiparametreista päätetään.

2. Edellä olevan 6 artiklan mukaisesti tehdyn arvioinnin jälkeen annettavaan ilmoitukseen on liitettävä 5 artiklan vaatimusten mukainen kirjallinen kertomus, jossa selitetään toimintarajoituksen asettamisen syyt, lentoasemalle asetettu meluntorjuntatavoite, tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarkastellut toimenpiteet sekä tarkasteltujen eri toimenpiteiden todennäköisen kustannustehokkuuden ja soveltuvin osin niiden rajatylittävien vaikutusten arviointi.

3. Komissio voi jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan tarkistaa toimintarajoituksen asettamisen menettely kolmen kuukauden kuluessa päivästä, jona se vastaanottaa 1 kohdan mukaisen ilmoituksen. Jos komissio katsoo, että meluun liittyvän toimintarajoituksen asettamisessa ei noudateta tässä asetuksessa säädettyä menettelyä, se voi ilmoittaa asiasta asianomaiselle toimivaltaiselle viranomaiselle. Asianomaisen toimivaltaisen viranomaisen on tarkasteltava komission ilmoitusta ja ilmoitettava komissiolle aikomuksensa ennen toimintarajoituksen asettamista.

4. Jos toimintarajoitus koskee vaatimukset niukasti täyttävien ilma-alusten käytöstä poistamista tietyllä lentoasemalla, kyseisellä lentoasemalla ei, sen jälkeen kun 1 kohdassa tarkoitettua varautumisajan alkamisesta on kulunut kuusi kuukautta, saa sallia uusia palveluja, jotka johtaisivat vaatimukset niukasti täyttävien ilma-alusten liikennetapahtumien lukumäärän kasvamiseen suuremmaksi kuin se oli edellisen vuoden vastaavana ajanjaksona. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset päättävät vaatimukset niukasti täyttävien ilma-alusten liikennetapahtumien vähentämisen vuotuisesta osuudesta niiden ilma-alusten käyttäjien osalta, joihin rajoitus vaikuttaa kyseisellä lentoasemalla, ottaen huomioon ilma-alusten ikä ja koko lentokaluston koostumus. Tämä osuus ei saa olla yli 25 prosenttia kunkin kyseisellä lentoasemalla liikennöivän ilma-alusten käyttäjän vaatimukset niukasti täyttävien ilma-alusten liikennetapahtumien määrästä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 5 artiklan 4 kohdan soveltamista.

9 artikla

Kehitysmaat

1. Kohtuuttomien taloudellisten vaikeuksien välttämiseksi toimivaltaiset viranomaiset voivat myöntää kehitysmaissa rekisteröidyille ilma-aluksille poikkeuksia vaatimukset niukasti täyttävälle ilma-aluksille asetetuista meluun liittyvistä toimintarajoituksista noudattaen täysin syrjimättömyyden periaatetta ja edellyttäen, että

a) tällaisille ilma-aluksille on myönnetty Chicagon yleissopimuksen liitteen 16 niteessä 1 olevassa 3 luvussa määritetyn standardin mukainen meluhyväksyntä;

b) tällaisilla ilma-aluksilla on liikennöity unionissa tämän asetuksen voimaantuloa edeltävien viiden vuoden aikana;

c) ne on rekisteröity kyseisessä kehitysmaassa kyseisen viisivuotiskauden aikana; ja

d) niitä liikennöi edelleen kyseiseen maahan sijoittautunut luonnollinen tai oikeushenkilö.

2. Jos jäsenvaltio myöntää 1 kohdassa säädetyn poikkeuksen, sen on välittömästi ilmoitettava siitä muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille ja komissiolle.

⁽¹⁾ Neuvoston asetukset (ETY) N:o 95/93, annettu 18 päivänä tammikuuta 1993, lähtö- ja saapumisaikojen jakamista yhteisön lentoasemilla koskevista yhteisistä säännöistä (EYVL L 14, 22.1.1993, s. 1).

10 artikla

Poikkeukselliseen lentotoimintaan myönnettävät poikkeukset

Toimivaltaiset viranomaiset voivat tapauskohtaisesti sallia vastuulleen kuuluvilla lentoasemilla vaatimukset niukasti täytävillä ilma-aluksilla suoritettavat yksittäiset lentotapahtumat, joita ei tämän asetuksen perusteella muutoin voitaisi suorittaa.

Poikkeus saa koskea ainoastaan

- a) lentotoimintaa, joka on luonteeltaan niin poikkeuksellista, että väliaikaisen poikkeuksen epääminen olisi kohtuutonta, mukaan lukien humanitaariset avustuslennot; tai
- b) muutostöitä, korjauksia tai huoltoa varten muussa kuin kaupallisessa tarkoituksessa suoritettavia lentoja.

11 artikla

Delegoidut säädökset

Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 12 artiklan mukaisesti

- a) edellä 5 artiklan 5 kohdassa ja 9 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädettyjen meluhyväksyntästandardien sekä 7 artiklan 1 kohdassa säädetyn tyyppihyväksyntämenettelyn teknisestä ajan tasalle saattamisesta;
- b) liitteessä I esitettyjen menetelmien ja indikaattorien teknisestä ajan tasalle saattamisesta.

Ajan tasalle saattamisen tarkoituksena on ottaa tarpeen mukaan huomioon asiaa koskeviin kansainvälisiin sääntöihin tehdyt muutokset.

12 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artikkelissa säädetty edellytykset.
2. Siirretään komissiolle 13 päivästä kesäkuuta 2016 alkaen viiden vuoden ajaksi 11 artikkelissa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän viiden vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.
3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi peruuttaa 11 artikkelissa tarkoitettun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempanä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.
4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
5. Edellä olevan 11 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaika jatketaan kahdella kuukaudella.

*13 artikla***Tietojen antaminen ja asetuksen tarkistaminen**

Jäsenvaltioiden on pyynnöstä annettava komissiolle tietoja tämän asetuksen soveltamisesta.

Komissio esittää Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän asetuksen soveltamisesta viimeistään 14 päivänä kesäkuuta 2021.

Kertomukseen liitetään tarvittaessa ehdotuksia tämän asetuksen tarkistamiseksi.

*14 artikla***Voimassa olevat toimintarajoitukset**

Meluun liittyvät toimintarajoitukset, jotka olivat käytössä jo ennen 13 päivää kesäkuuta 2016, pysyvät voimassa, kunnes toimivaltaiset viranomaiset päättävät tarkistaa niitä tämän asetuksen mukaisesti.

*15 artikla***Kumoaminen**

Kumotaan direktiivi 2002/30/EY 13 päivästä kesäkuuta 2016.

*16 artikla***Siirtymäsäännökset**

Sen estämättä, mitä tämän asetuksen 15 artiklassa säädetään, meluun liittyviä toimintarajoituksia, jotka hyväksytään 13 päivän kesäkuuta 2016 jälkeen, voidaan hyväksyä direktiivin 2002/30/EY mukaisesti, jos niiden hyväksymistä edeltävä kuulemisprosessi oli meneillään tämän asetuksen voimaantulopäivänä ja edellyttäen, että nämä rajoitukset hyväksytään viimeistään vuoden kuluttua tuosta päivästä.

*17 artikla***Voimaantulo**

Tämä asetus tulee voimaan 13 päivänä kesäkuuta 2016.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 16 päivänä huhtikuuta 2014.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

D. KOURKOULAS

LIITE I

LENTOASEMAN MELUOLOSUHTEIDEN ARVIOINTI

Menetelmät:

Toimivaltaiset viranomaiset varmistavat, että käytetään meluarviointimenetelmiä, jotka on laadittu Euroopan siviili-ilmailukonferenssin raportin N:o 29 ”Standard Method of Computing Noise Contours around Civil Airports” (kolmas painos) mukaisesti.

Indikaattorit:

1. Lentoliikenteen meluvaikutusta kuvataan vähintään meluindikaattoreilla L_{den} ja L_{night} , jotka on määritelty ja laskettu direktiivin 2002/49/EY liitteen I mukaisesti.
2. Lisäksi voidaan käyttää muita meluindikaattoreita, joilla on objektiivinen perusta.

Melunhallintaa koskevat tiedot:

1. Nykytilanne
 - 1.1 Lentoaseman kuvaus, johon sisältyvät tiedot sen koosta, sijainnista, ympäristöstä sekä lentoliikenteen määrästä ja jakaumasta.
 - 1.2 Lentoasemalle mahdollisesti asetettujen ympäristötavoitteiden ja kansallisen toimintaympäristön kuvaus. Tähän sisältyy lentoasemalle asetettujen lentomelun torjuntatavoitteiden kuvaus.
 - 1.3 Yksityiskohtaiset tiedot asiaankuuluvien edeltävien vuosien melualueista, myös direktiivin 2002/49/EY liitteen II mukaisesti tehty arvio lentomelulle altistuvien ihmisten määrästä.
 - 1.4 Kuvaus nykyisistä ja suunnitelluista toimenpiteistä, joilla lentomelun hallintaan jo pyritään osana tasapainoista lähestymistapaa, ja niiden vaikutus meluolosuhteisiin ja osallisuus niissä, mainiten seuraavat:
 - 1.4.1 melun vähentäminen sen lähteellä:
 - a) tiedot nykyisestä ilma-aluskalustosta ja odotettavissa olevista teknologisista parannuksista;
 - b) yksittäiset ilma-aluskaluston uusimissuunnitelmat;
 - 1.4.2 maankäytön suunnittelu ja hallinta:
 - a) käytössä olevat suunnitteluvälineet, kuten kattava suunnittelu ja meluvyöhykkeet;
 - b) toteutetut meluhaittoja lieventävät toimenpiteet, kuten rakentamismääräykset, äänieristysohjelmat ja toimenpiteet meluherkkien alueiden käytön vähentämiseksi;
 - c) maankäyttötoimenpiteistä järjestettävä kuulemisprosessi;
 - d) asutuksen lentoaseman läheisyyteen leviämisen seuranta;
 - 1.4.3 melua vähentävät lentomenetelmät, siltä osin kuin ne eivät rajoita lentoaseman kapasiteettia:
 - a) meluntorjuntakiitoteiden käyttö;
 - b) melua vaimentavien reittien käyttö;

- c) melua vähentävien lentoonlähtö- ja lähestymismenetelmien käyttö;
- d) selvitys siitä, missä määrin näitä toimenpiteitä säännellään asetuksen (EU) N:o 691/2010 liitteessä I mainittujen ympäristöindikaattorien nojalla;

1.4.4 toimintarajoitukset:

- a) yleisten rajoitusten, kuten liikennetapahtumien enimmäismäärän tai melukiintiöiden käyttö;
- b) ilma-aluskohtaisten rajoitusten käyttö, kuten vaatimukset niukasti täyttävien ilma-alusten käytöstä poistaminen;
- c) osittaisten rajoitusten käyttö, jolloin päivällä ja yöllä sovelletaan eri toimenpiteitä;

1.4.5 käytössä olevat taloudelliset ohjauskeinot, kuten meluun liittyvät lentoasemamaksut.

2. Ennuste tilanteesta ilman uusia toimenpiteitä

- 2.1 Lentoasemalla mahdollisesti jo hyväksytyjen ja valmisteilla olevien kehityshankkeiden kuvaus, esimerkiksi kapasiteetin lisäys, kiitoteiden pidentäminen ja/tai terminaalien laajentaminen, lähestymisten ja lentoonlähtöjen lukumäärän ennustettu kehitys, ennakoitu liikenteen jakauma ja kasvuarvio sekä yksityiskohtainen selvitys siitä, miten kapasiteetin lisäys, kiitoteiden pidentäminen ja terminaalien laajentaminen sekä lentoratojen ja lähestymis- ja lentoonlähtöreittien muutokset vaikuttavat meluhaittoihin lentoaseman ympäristössä.
- 2.2 Jos lentoaseman kapasiteettia laajennetaan, kuvaus niistä hyödyistä, jotka saavutetaan annettaessa kyseinen lisäkapasiteetti myös laajemmin ilmailuverkoston ja alueen käyttöön.
- 2.3 Meluolosuhteisiin kohdistuvat vaikutukset, jos lisätoimenpiteitä ei toteuteta, ja niistä toimenpiteistä aiheutuvat vaikutukset, joita on jo suunniteltu parantamaan meluolosuhteita samalla ajanjaksolla.
- 2.4 Melualue-ennuste, johon sisältyy arvio lentomelulle todennäköisesti altistuvien henkilöiden määrästä ja jossa tehdään ero vanhojen asuinalueiden, hiljattain rakennettujen tai suunnitteilla olevien asuinalueiden sekä sellaisten suunnitteilla olevien asuinalueiden välillä, joille toimivaltaiset viranomaiset ovat jo myöntäneet luvan.
- 2.5 Arvio seurauksista ja mahdollisista kustannuksista, jos lisääntyvän melun torjumiseksi ei toteuteta toimia (jos melun odotetaan lisääntyvän).

3. Lisätoimenpiteiden arviointi

- 3.1 Hahmotelma käytettävissä olevista lisätoimenpiteistä ja niiden valinnan tärkeimmät syyt. Kuvaus jatkoanalyysiä varten valituista toimenpiteistä ja tiedot kustannustehokkuusanalyysin tuloksista, erityisesti kyseessä olevien toimenpiteiden käyttöönoton kustannuksista; niiden ihmisten määrä, joiden odotetaan hyötävän toimenpiteistä, ja aikataulu; yksittäisten toimenpiteiden vaikuttavuuden mukaan laadittu paremmuusjärjestys.
 - 3.2 Katsaus ehdotettujen toimenpiteiden mahdollisiin ympäristö- ja kilpailuvaikutuksiin, jotka kohdistuvat muihin lentoasemiin, lentotoiminnan harjoittajiin ja muihin asianomaisiin osapuoliin.
 - 3.3 Valitun vaihtoehdon valintaperusteet.
 - 3.4 Ei-tekninen tiivistelmä.
-

LIITE II

Meluun liittyvien toimintarajoitusten kustannustehokkuuden arviointi

Suunniteltujen meluun liittyvien toimintarajoitusten kustannustehokkuus arvioidaan ottaen huomioon seuraavat osatekijät mahdollisuuksien mukaan määrällisesti ilmaistuina:

- 1) suunniteltujen toimenpiteiden ennakoitu meluhyöty nyt ja tulevaisuudessa;
- 2) lentotoiminnan turvallisuus, myös kolmansille osapuolille aiheutuvat riskit;
- 3) lentoaseman kapasiteetti;
- 4) vaikutukset Euroopan ilmailuverkkoon.

Lisäksi toimivaltaiset viranomaiset voivat ottaa asianmukaisesti huomioon seuraavat tekijät:

- 1) lentoaseman läheisyydessä asuvien paikallisten asukkaiden terveys ja turvallisuus;
- 2) ympäristökestävyys, myös melun ja päästöjen keskinäinen riippuvuus;
- 3) suorat, välilliset ja katalyyttiset työllisyys- ja talousvaikutukset.

Komission lausuma direktiivin 2002/49/EY tarkistamisesta

Komissio keskustelee jäsenvaltioiden kanssa direktiivissä 2002/49/EY olevasta liitteestä II (melun laskentamenetelmät), jotta se voitaisiin hyväksyä lähikuukausina.

Komissio aikoo tarkistaa direktiivissä 2002/49/EY olevan liitteen III (terveyteen kohdistuvien vaikutusten arviointi, altistumis-vastekäyrät) WHO:n meneillään olevan työn perusteella, joka koskee menetelmiä terveyteen kohdistuvien melun vaikutusten arvioimiseksi.

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 599/2014,**annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014,****kaksikäyttötuoitteiden vientiä, siirtoa, välitystä ja kauttakulkua koskevan yhteisön valvontajärjestelmän perustamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 428/2009 muuttamisesta**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 207 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksikössä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksiköstä ⁽¹⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Neuvoston asetuksen (EY) N:o 428/2009 ⁽²⁾ mukaan kaksikäyttötuoitteita on valvottava tehokkaasti, kun niitä viedään unionista tai kuljetetaan sen kautta tai kun niitä toimittaa kolmanteen maahan sellaisen välittäjän välityspalvelu, jolla on asuinpaikka unionissa tai joka on sijoittautunut sinne.
- (2) Jotta jäsenvaltiot ja unioni voisivat noudattaa kansainvälisiä sitoumuksiaan, asetuksen (EY) N:o 428/2009 liitteessä I vahvistetaan yhteinen luettelo unionissa valvonnan alaisista kaksikäyttötuoitteista. Valvonnanalaisia tuotteita koskevat päätökset tehdään Australia-ryhmässä ja ydinalan viejäm maiden ryhmässä sekä ohjusteknologian valvontajärjestelyn, Wassenaarin järjestelyn puitteissa ja kemiallisten aseiden kieltosopimuksen mukaisesti.
- (3) Asetuksen (EY) N:o 428/2009 mukaan mainitun asetuksen liitteessä I oleva kaksikäyttötuoitteiden luettelo on saatettava ajan tasalle niiden asiaa koskevien velvoitteiden ja sitoumusten sekä niihin mahdollisesti tehtyjen muutosten mukaisesti, joita jäsenvaltiot ovat hyväksyneet kansainvälisten asensulku- ja vientivalvontajärjestelyjen osapuolina tai ratifioimalla asiaa koskevia kansainvälisiä sopimuksia.
- (4) Asetuksen (EY) N:o 428/2009 liitteessä I oleva kaksikäyttötuoitteiden luettelo on saatettava säännöllisesti ajan tasalle, jotta voidaan varmistaa kansainvälisten turvallisuusvelvoitteiden täysimääräinen noudattaminen, taata avoimuus ja säilyttää viejien kilpailukyky. Viiveet mainitun kaksikäyttötuoitteiden luettelon ajan tasalle saattamisessa voivat vaikuttaa kielteisesti turvallisuuteen, kansainvälisiin toimiin aseiden leviämisen estämiseksi ja unionin viejien taloudelliseen suorituskykyyn. Koska muutokset ovat luonteeltaan teknisiä ja näiden muutosten on vastattava kansainvälisten vientivalvontajärjestelyjen mukaisesti tehtyjä päätöksiä, olisi myös käytettävä nopeutettua menettelyä tarvittavien päivitysten saattamiseksi voimaan unionissa.
- (5) Asetuksessa (EY) N:o 428/2009 otetaan käyttöön unionin yleinen venttilupa yhtenä neljästä mainitun asetuksen mukaisesta venttilupatyypistä. Unionin yleisten venttilupien ansiosta unioniin sijoittautuneet viejät voivat viedä tiettyjä tuotteita tiettyihin yksilöityihin määräraikkoihin näissä luvissa määriteltyjen ehtojen mukaisesti.
- (6) Asetuksen (EY) N:o 428/2009 liitteessä II esitetään unionissa tällä hetkellä voimassa olevat unionin yleiset venttiluvat. Unionin yleisten venttilupien luonteen huomioon ottaen näiden lupien soveltamisalasta saattaa olla tarpeen poistaa joitakin määräraikkoja varsinkin, jos muuttuneiden olosuhteiden johdosta on ilmeistä, ettei venttitoimia olisi enää helpotettava tiettyä määräraikkaa varten myönnettyllä unionin yleisellä venttiluvalla. Tällainen määräraikan poistaminen unionin yleisen venttiluvan soveltamisalasta ei saisi estää viejää hakemasta toisentyyppistä venttilupaa asetuksen (EY) N:o 428/2009 asiaankuuluvien säännösten nojalla.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 23. lokakuuta 2012 (EUVL C 68 E, 7.3.2014, s. 112) ja neuvoston ensimmäisen käsittelyn kanta, vahvistettu 3. maaliskuuta 2014 (EUVL C 100, 4.4.2014, s. 6). Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 3. huhtikuuta 2014 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 428/2009, annettu 5 päivänä toukokuuta 2009, kaksikäyttötuoitteiden vientiä, siirtoa, välitystä ja kauttakulkua koskevan yhteisön valvontajärjestelmän perustamisesta (EUVL L 134, 29.5.2009, s. 1).

- (7) Sen varmistamiseksi, että yhteistä kaksikäyttötuotteiden luettelo saatetaan säännöllisesti ja hyvissä ajoin ajan tasalle vastaamaan jäsenvaltioiden kansainvälisten vientivalvontajärjestelyjen mukaisesti hyväksymiä velvoitteita ja sitoumuksia, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat asetuksen (EY) N:o 428/2009 liitteen I muuttamista mainitun asetuksen 15 artiklan soveltamisalan mukaisesti. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla.
- (8) Jotta unioni voisi unionin yleisten vientilupien nojalla tapahtuvan viennin arkaluontoisuutta arvioidessaan reagoida muuttuviin olosuhteisiin nopeasti, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat asetuksen (EY) N:o 428/2009 liitteen II muuttamista siltä osin kuin on kyse määräpaikkojen poistamisesta unionin yleisten vientilupien soveltamisalasta. Koska tällaisia muutoksia olisi tehtävä vain, jos tarkasteltavana olevaan vientiin liittyvän riskin arvioidaan kasvaneen, ja koska unionin yleisten vientilupien käytön jatkaminen tällaisen viennin osalta saattaa välittömästi vaarantaa unionin ja sen jäsenvaltioiden turvallisuuden, komissio voi käyttää kiireellistä menettelyä.
- (9) Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.
- (10) Tämän vuoksi asetus (EY) N:o 428/2009 olisi muutettava tämän mukaisesti,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 428/2009 seuraavasti:

- 1) Lisätään 9 artiklan 1 kohtaan alakohdat seuraavasti:

”Sen varmistamiseksi, että ainoastaan vähäriskiset vientitoimet kuuluvat liitteissä II a–II f esitettyjen unionin yleisten vientilupien soveltamisalaan, siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 23 a artiklan mukaisesti, jotta kyseisten yleisten vientilupien soveltamisalasta poistetaan määräpaikkoja, jos niihin aletaan soveltaa 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua aseidenvientikieltoa.

Tämän kohdan nojalla annettaviin delegoituihin säädöksiin sovelletaan 23 b artiklassa säädettyä menettelyä, jos tällaisten aseidenvientikieltojen yhteydessä tiettyjä määräpaikkoja on erittäin kiireellisistä syistä poistettava unionin yleisen vientiluvan soveltamisalasta.”

- 2) Lisätään 15 artiklaan kohta seuraavasti:

”3. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 23 a artiklan mukaisesti siltä osin kuin on kyse liitteessä I esitetyn kaksikäyttötuoteluetteloiden ajan tasalle saattamisesta. Liitteen I ajan tasalle saattaminen tapahtuu tämän artiklan 1 kohdassa määritellyn soveltamisalan mukaisesti. Jos liitteen I ajan tasalle saattaminen koskee kaksikäyttötuotteita, jotka on lueteltu myös liitteissä II a–II g tai liitteessä IV, nämä liitteet on muutettava tämän mukaisesti.”

- 3) Lisätään artiklat seuraavasti:

”23 a artikla

1. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä tässä artiklassa säädetyn edellytyksin.

2. Siirretään komissiolle 2 päivästä heinäkuuta 2014 viiden vuoden ajaksi 9 artiklan 1 kohdassa ja 15 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen viiden vuoden pituisen kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 9 artiklan 1 kohdassa ja 15 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua säädösvallan siirtoa. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempanä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.

4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

5. Edellä olevien 9 artiklan 1 kohdan ja 15 artiklan 3 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaika jatketaan kahdella kuukaudella.

23 b artikla

1. Tämän artiklan nojalla annetut delegoidut säädökset tulevat voimaan viipymättä, ja niitä sovelletaan niin kauan kuin niitä ei vastusteta 2 kohdan mukaisesti. Kun delegoitu säädös annetaan tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, esitetään samalla ne perusteet, joiden vuoksi sovelletaan kiireellistä menettelyä.

2. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi 23 a artiklan 5 kohdassa tarkoitettua menettelyä mukaisesti vastustaa delegoitua säädöstä. Siinä tapauksessa komissio kumoaa säädöksen viipymättä sen jälkeen, kun Euroopan parlamentin tai neuvoston päätös vastustaa sitä on annettu sille tiedoksi.”

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 16 päivänä huhtikuuta 2014.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

D. KOURKOULAS

Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission yhteinen lausuma kaksikäyttötuotteiden vientivalvontajärjestelmän tarkistuksesta

Euroopan parlamentti, neuvosto ja komissio ovat tietoisia siitä, että on tärkeää tehostaa jatkuvasti EU:n strategisen vientivalvontajärjestelmän tehokkuutta ja johdonmukaisuutta varmistuen turvallisuuden korkea taso ja asianmukainen avoimuus haittaamatta kilpailukykyä ja kaksikäyttötuotteiden laillista kauppaa.

Nämä kolme toimielintä katsovat, että järjestelmän nykyaikaistaminen ja lähentäminen edelleen on tarpeen, jotta vastattaisiin uusiin uhkiin ja nopeisiin teknologisiin muutoksiin, vähennettäisiin vääristymisiä, luotaisiin aidot yhteismarkkinat kaksikäyttötuotteille (tasapuoliset toimintaedellytykset viejille) ja näytettäisiin edelleen kolmansille maille mallia vientivalvonnasta.

Sitä varten on olennaisen tärkeää virtaviivaistaa prosessia valvontaluetteloiden päivittämiseksi (asetuksen liitteet), tehostaa riskiarviointia ja tiedonvaihtoa, kehittää yhä parempia teollisuusstandardeja ja vähentää eroja täytäntöönpanossa.

Euroopan parlamentti, neuvosto ja komissio ovat tietoisia kysymyksistä, jotka koskevat sellaisten tiettyjen tieto- ja viestintäteknologioiden vientiä, joita voidaan käyttää ihmisoikeuksien rikkomusten yhteydessä ja EU:n turvallisuuden vaarantamiseksi; tämä koskee erityisesti teknologioita, joita käytetään massavalvontaan, seurantaan, jäljittämiseen ja sensurointiin, sekä ohjelmistojen haavoittuvuutta.

Tältä osin on aloitettu tekniset kuulemiset muun muassa EU:n kaksikäyttötuotteita koskevien vertaisarviointivierailujen, kaksikäyttötuotteiden koordinoitiryhmän ja vientivalvontajärjestelmien puitteissa, ja toimia toteutetaan edelleen hätätilanteisiin vastaamiseksi seuraamuksin (SEUT 215 artiklan nojalla), tai toteuttamalla kansallisia toimenpiteitä. Pyrkimyksiä tehostetaan myös monenvälisten sopimusten edistämiseksi vientivalvontajärjestelmien yhteydessä, ja vaihtoehtoja tutkitaan tähän kysymykseen paneutumiseksi EU:n kaksikäyttötuotteiden vientivalvontapolitiikan käynnissä olevan tarkistuksen yhteydessä ja valmistellessa komission tiedonantoa. Kyseiset kolme toimielintä panivat tässä yhteydessä merkille Wasseenaarin järjestelyyn osallistuvien valtioiden 4. joulukuuta 2013 tekemän sopimuksen sellaisten monimutkaisten valvontavälineiden tarkastuksista, joiden avulla tietokonejärjestelmiin pääsee luvatta, ja IP-verkon valvontajärjestelmien tarkastuksista.

Euroopan parlamentti, neuvosto ja komissio sitoutuvat myös kehittämään edelleen olemassa olevaa kaikenkattavaa (catch-all) mekanismia asetuksen liitteeseen I kuulumattomia kaksikäyttötuotteita varten vientivalvontajärjestelmän ja sen soveltamisen kehittämiseksi edelleen Euroopan sisämarkkinoilla.

Komission lausuma delegoiduista säädöksistä

Komissio muistuttaa tämän asetuksen yhteydessä Euroopan parlamentin ja Euroopan komission välisistä suhteista tehdyn puitesopimuksen 15 kohdassa antamastaan sitouuksesta toimittaa delegoituja säädöksiä valmistellessaan parlamentille kaikki kansallisten asiantuntijoiden tapaamisia koskevat tiedot ja asiakirjat.

Komission lausuma asetuksen päivittämisestä

Varmistaakseen lähennetyimmän, tehokkaamman ja johdonmukaisemman eurooppalaisen lähestymistavan strategisten tuotteiden liikkumiseen (vientiin, siirtoon, välitykseen ja kauttakulkuun) komissio aikoo tehdä uuden ehdotuksen asetuksen päivittämiseksi mahdollisimman pian.

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 600/2014,
annettu 15 päivänä toukokuuta 2014,
rahoitusvälineiden markkinoista sekä asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta
(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksjärjestystä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Finanssikriisi on tuonut esiin heikkouksia finanssimekanismin avoimuudessa, millä voi olla haitallisia sosioekonomisia vaikutuksia. Avoimuuden lisääminen on yksi finanssijärjestelmän lujittamiseen tähtäävistä yhteisistä periaatteista, kuten Lontoossa 2 päivänä huhtikuuta 2009 annetussa G20-maiden johtajien julkilausumassa vahvistettiin. Avoimuuden lisäämiseksi ja rahoitusvälineiden sisämarkkinoiden toiminnan parantamiseksi olisi otettava käyttöön uusi kehys, jolla vahvistetaan yhtenäiset vaatimukset rahoitusvälineiden markkinoilla toteutettavien liiketoimien avoimuudelle. Kehyksessä olisi oltava kattavat säännöt, joita sovelletaan laajasti eri rahoitusvälineisiin. Sen olisi täydennettävä osakkeita koskeville toimeksiannoille ja liiketoimille asetettuja avoimuusvaatimuksia, jotka on vahvistettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2004/39/EY ⁽⁴⁾.
- (2) Jacques de Larosièren johtama EU:n rahoitusvalvontaa käsittelevä korkean tason asiantuntijaryhmä on kehottanut unionia yhdenmukaistamaan finanssialan lainsäädäntöä. Tulevaa eurooppalaista valvontarakennetta 18 ja 19 päivänä kesäkuuta 2009 pohtinut Eurooppa-neuvosto painotti tarvetta laatia yhteinen eurooppalainen säännöstö, jota sovellettaisiin kaikkiin sisämarkkinoilla toimiviin rahoituslaitoksiin.
- (3) Sen vuoksi uuden lainsäädännön olisi koostuttava kahdesta säädöksestä, direktiivistä ja tästä asetuksesta. Näiden säädösten olisi muodostettava yhdessä oikeudellinen kehys, jolla säännellään sijoituspalveluyrityksiin, säänneltyihin markkinoihin ja raportointipalvelujen tarjoajiin sovellettavia vaatimuksia. Sen vuoksi tätä asetusta olisi luettava yhdessä kyseisen direktiivin kanssa. Koska on tarpeen vahvistaa kaikkiin rahoituslaitoksiin sovellettava, tiettyjen vaatimusten osalta yhteinen säännöstö, välttää sääntelyn katvealueiden hyväksikäyttöä, lisää oikeusvarmuutta ja vähentää sääntelyn monimutkaisuutta markkinaosapuolten kannalta, on perusteltua käyttää oikeusperustaa, joka mahdollistaa asetuksen antamisen. Jotta voidaan poistaa jäsenvaltioiden lainsäädännön eroista johtuvat jäljellä olevat kaupan esteet ja merkittävät kilpailun vääristymät ja estää todennäköiset uudet kaupan esteet ja merkittävät kilpailun vääristymät, olisi annettava asetukset, jossa vahvistetaan kaikissa jäsenvaltioissa sovellettavat yhtenäiset

⁽¹⁾ EUVL C 161, 7.6.2012, s. 3.

⁽²⁾ EUVL C 143, 22.5.2012, s. 74.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 15. huhtikuuta 2014 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 13. toukokuuta 2014.

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/39/EY, annettu 21 päivänä huhtikuuta 2004, rahoitusvälineiden markkinoista sekä neuvoston direktiivien 85/611/ETY ja 93/6/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/12/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivin 93/22/ETY kumoamisesta (EUVL L 145, 30.4.2004, s. 1).

säännöt. Tällä suoraan sovellettavalla säädöksellä pyritään edistämään määrätietoisesti sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa, minkä vuoksi sen olisi perustuttava Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 114 artiklaan, sellaisena kuin sitä tulkitaan unionin tuomioistuimen vakiintuneessa oikeuskäytännössä.

- (4) Direktiivillä 2004/39/EY vahvistettiin säännöt säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteeksi otetuilla osakkeilla käytävän kaupan muuttamisesta avoimeksi kauppaa edeltävässä ja kaupan jälkeisessä vaiheessa sekä säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteeksi otettuja rahoitusvälineitä koskevien liiketoimien ilmoittamisesta toimivaltaisille viranomaisille. Kyseinen direktiivi olisi laadittava uudelleen, jotta voidaan ottaa asianmukaisesti huomioon finanssimarkkinoiden kehitys ja puuttua sääntelyn heikkouksiin ja poistaa aukot, jotka muun muassa paljastuivat finanssimarkkinoiden kriisin aikana.
- (5) Kaupan ja sääntelyn avoimuusvaatimuksia koskevat säännökset on annettava sellaisenaan sovellettavana säädöksenä, jota sovelletaan kaikkiin sijoituspalveluyrityksiin, joiden olisi noudatettava yhtenäisiä sääntöjä kaikilla unionin markkinoilla, jotta voidaan varmistaa yhteisen sääntelykehityksen yhtenäinen soveltaminen, vahvistaa luottamusta markkinoiden avoimuuteen koko unionissa, vähentää sääntelyn monimutkaisuutta ja sen noudattamisesta sijoituspalveluyrityksille ja etenkin rajojen yli toimiville rahoituslaitoksille aiheutuvia kustannuksia sekä edistää kilpailun vääristymien poistamista. Nämä sääntelytavoitteet voidaan saavuttaa parhaiten antamalla sellaisenaan sovellettava asetus, jolla varmistetaan yhdenmukaiset edellytykset ja estetään kansallisten vaatimusten erot, joita voi aiheutua direktiivin saattamisesta osaksi kansallista lainsäädäntöä.
- (6) On tärkeää varmistaa, että kaupankäynti rahoitusvälineillä tapahtuu mahdollisimman suuressa määrin organisoiduissa kauppapaikoissa ja että kaikkia kauppapaikkoja säännellään asianmukaisesti. Direktiivin 2004/39/EY puitteissa kehittyi kaupankäyntijärjestelmiä, joita sääntelykehityksessä ei katettu riittävän hyvin. Kaikkien rahoitusvälineitä käsittelevien kaupankäyntijärjestelmien, kuten niin kutsuttujen broker crossing -verkostojen, olisi tulevaisuudessa oltava asianmukaisesti säänneltyjä, ja niille olisi myönnettävä toimilupa tietynlaisena monenkeskisenä kauppapaikkana tai kauppajoukon sisäisenä toteuttajana tässä asetuksessa ja direktiivissä 2014/65/EU⁽¹⁾ säädetyin edellytyksin.
- (7) Säännellyn markkinan ja monenkeskisen kaupankäyntijärjestelmän määritelmistä olisi selvennettävä, ja ne olisi pidettävä keskenään yhtenäisinä, jotta kävisi ilmi, että ne edustavat käytännössä samaa järjestäytyneitä kaupankäyntitoimintaa. Määritelmien ulkopuolelle olisi jätettävä sellaiset kahdenväliset järjestelmät, joissa sijoituspalveluyritys osallistuu jokaiseen kauppaan omaan lukuunsa toimivana osapuolena, myös myyjän ja ostajan välillä ilman riskiä toimivana vastapuolena. Säänneltyjen markkinoiden ja monenkeskisten kaupankäyntijärjestelmien ei pitäisi sallia toteuttaa asiakastoimeksiantoja omaa pääomaa vastaan. Käsite ”järjestelmä” kattaa sekä kaikki ne markkinat, jotka muodostuvat joukosta sääntöjä ja kauppapaikasta, että ne markkinat, joiden toiminta perustuu ainoastaan joukkoon sääntöjä. Säännellyillä markkinoilla ja monenkeskisillä kaupankäyntijärjestelmillä ei ole velvollisuutta pitää yllä ”teknistä” järjestelmää toimeksiantojen täsmäyttämiseksi, ja niiden olisi voitava pitää yllä muita kaupankäyntiprotokollia, kuten järjestelmiä, joiden avulla käyttäjät voivat käydä kauppaa useilta tarjoajilta pyytämäänsä hintatarjouksia vastaan. Markkina, joka muodostuu ainoastaan joukosta sääntöjä, jotka sääntelevät jäsenyyteen, rahoitusvälineiden kaupankäynnin kohteeksi hyväksymiseen, jäsenten väliseen kaupankäyntiin, raportointiin ja soveltuvin osin avoimuusvelvoitteisiin liittyviä näkökohtia, katsotaan tässä asetuksessa tarkoitetuksi markkinaksi tai monenkeskiseksi kaupankäyntijärjestelmäksi, ja kyseisten sääntöjen mukaisesti toteutetut liiketoimet katsotaan tehdyiksi säännellyllä markkinalla tai monenkeskisessä kaupankäyntijärjestelmässä. Käsite ”myynti- ja ostointressit” olisi tulkittava laajasti siten, että se kattaa toimeksiannot, hintatarjoukset ja kiinnostuksen ilmaukset.

Yksi tärkeistä vaatimuksista koskee velvollisuutta saattaa intressit yhteen kyseisessä järjestelmässä järjestelmän ylläpitäjän vahvistamien ehdottomien sääntöjen mukaisesti. Tämä vaatimus tarkoittaa, että ne saatetaan yhteen järjestelmän sääntöjen mukaisesti tai käyttämällä järjestelmän protokollia tai sen sisäisiä toimintamenetelmiä, mukaan lukien ohjelmistoihin sisältyvät menetelmät. Käsite ”ehdottomat säännöt” tarkoittaa sääntöjä, jotka eivät anna säännellyille markkinoille, markkinoiden ylläpitäjälle tai monenkeskisistä kaupankäyntijärjestelmää ylläpitävälle sijoituspalveluyritykselle harkintavaltaa intressien keskinäisen vuorovaikutuksen suhteen. Määritelmässä edellytetään intressien saattamista yhteen siten, että tuloksena on sopimus, mikä tapahtuu, kun toteutus on järjestelmän sääntöjen mukainen tai siinä käytetään järjestelmän protokollia tai sen sisäisiä toimintamenetelmiä.

- (8) Unionin rahoitusmarkkinoiden avoimuuden lisäämiseksi ja tehostamiseksi sekä monenkeskisiä kaupankäyntipalveluita tarjoavien eri kauppapaikkojen toimintaedellytysten tasapuolisuuden lisäämiseksi on tarpeen ottaa käyttöön uusi kauppapaikan luokka – organisoitu kaupankäyntijärjestelmä joukkovelkakirjoja, strukturoituja rahoitustuotteita, päästöoikeuksia ja johdannaisia varten – ja varmistaa, että sitä säännellään asianmukaisesti ja että siihen pääsyyn sovelletaan syrjimättömiä sääntöjä. Tämä uusi luokka määritellään laajasti, jotta se voisi kattaa nyt ja tulevaisuudessa kaikki sellaiset kaupankäynnin organisoidun toteuttamisen ja järjestämisen tyypit, jotka eivät vastaa nykyisten

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/65/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, rahoitusvälineiden markkinoista sekä direktiivin 2002/92/EY ja direktiivin 2011/61/EU muuttamisesta (ks. tämän virallisen lehden s. 349).

kauppapaikkojen toimintoja tai sääntelyvaatimuksia. Siksi olisi sovellettava asianmukaisia toiminnan järjestämistä koskevia vaatimuksia ja avoimuussääntöjä, jotka tukevat tehokasta hinnanmuodostusta. Uusi luokka kattaa järjestelmät, joita voidaan käyttää määrittyskelpoisia ja riittävän likvidejä johdannaisia koskevassa kaupankäynnissä.

Siihen ei olisi sisällytettävä järjestelmiä, joissa ei tapahdu varsinaista kauppajen toteutusta tai järjestelyä, kuten ilmoitustauluja, joita käytetään osto- ja myynti-intressien julkistamiseen, muita yhteisöjä, jotka kokoavat yhteen tai yhdistävät mahdollisia osto- tai myynti-intressejä, kaupan jälkeisen sähköisen vahvistuksen antamiseen liittyviä palveluja eikä sijoitussalkkujen tiivistämispalveluja, joilla vähennetään johdannaissalkkujen muita kuin markkinariskejä salkkujen markkinariskiä muuttamatta. Sijoitussalkkujen tiivistämispalveluita voivat tarjota erilaiset yritykset, joiden toimintaa ei sellaisenaan säännellä tällä asetuksella tai direktiivillä 2014/65/EU, kuten keskusvastapuolet ja kauppatietorekisterit sekä sijoituspalveluyritykset tai markkinoiden ylläpitäjät. Olisi syytä selkeyttää, että sijoituspalveluyritysten ja markkinoiden ylläpitäjien suorittaessa sijoitussalkkujen tiivistämistä tiettyä tämän asetuksen ja direktiivin 2014/65/EU säännöksiä ei sovelleta tuohon sijoitussalkkujen tiivistämiseen. Koska arvopaperikeskuksiin tullaan soveltamaan samoja vaatimuksia kuin sijoituspalveluyrityksiin, kun ne tarjoavat tiettyjä sijoituspalveluja tai harjoittavat tiettyä sijoitustoimintaa, tämän asetuksen ja direktiivin 2014/65/EU säännöksiä ei olisi sovellettava niiden soveltamisalan ulkopuolelle jääviin yrityksiin, kun ne suorittavat sijoitussalkkujen tiivistämistä.

- (9) Tämä uusi luokka, organisoitu kaupankäyntijärjestelmä, täydentää nykyisiä kauppapaikkatyyppisiä. Säännellyillä markkinoilla ja monenkeskisillä kaupankäyntijärjestelmillä on ehdottomat säännöt liiketoimen toteuttamista varten, kun taas organisoidun kaupankäyntijärjestelmän ylläpitäjän olisi toteutettava toimeksianto harkinnanvaraisesti, jollei kauppaa edeltävistä avoimuusvaatimuksista ja parhaan toteutuksen velvoitteista muuta johdu. Tämän vuoksi liiketoimiin, jotka toteutetaan sijoituspalveluyrityksen tai markkinoiden ylläpitäjän ylläpitämässä organisoidussa kaupankäyntijärjestelmässä, olisi sovellettava liiketoiminnan menettelytapasääntöjä sekä parasta toteutusta ja asiakastoimeksiantojen käsittelyä koskevia velvoitteita. Lisäksi kaikkien markkinoiden ylläpitäjien, joilla on toimilupa ylläpitää organisoitua kaupankäyntijärjestelmää, olisi noudatettava direktiivin 2014/65/EU I lukua sijoituspalveluyritysten toimiluvan myöntämistä koskevien edellytysten ja menettelyiden osalta. Organisoitua kaupankäyntijärjestelmää ylläpitävän sijoituspalveluyrityksen tai markkinoiden ylläpitäjän olisi voitava käyttää harkintavaltaa kahdella eri tasolla: ensinnäkin päättäessään antaa toimeksiannon organisoidussa kaupankäyntijärjestelmässä tai päättäessään peruuttaa sen, ja toiseksi päättäessään olla täsmäyttämättä tiettyä toimeksiantoa muiden järjestelmässä tietynä ajankohtana saatavilla olevien toimeksiantojen kanssa, edellyttäen että tämä on asiakkailta saatujen erityisten ohjeiden ja parasta toteutusta koskevien velvoitteiden mukaista.

Ylläpitäjän olisi voitava asiakastoimeksiantoja täsmäyttävän järjestelmän osalta päättää, haluaako se täsmäyttää järjestelmässä vähintään kaksi toimeksiantoa sekä milloin ja kuinka suuren osan niistä se haluaa täsmäyttää. Direktiivin 2014/65/EU artiklan 1, 2, 4 ja 5 kohdan mukaisesti ja rajoittamatta direktiivin 2014/65/EU 20 artiklan 3 kohdan soveltamista yrityksen olisi voitava helpottaa asiakkaiden välisiä neuvotteluja saattaakseen yhteen vähintään kaksi mahdollisesti yhteensopivaa liiketoimeen kohdistuvaa kaupankäynti-intressiä. Organisoidun kaupankäyntijärjestelmän ylläpitäjän olisi harkintavaltaa käyttäessään otettava huomioon direktiivin 2014/65/EU 18 ja 27 artiklan mukaiset velvoitteensa. Organisoitua kaupankäyntijärjestelmää ylläpitävän markkinoiden ylläpitäjän tai sijoituspalveluyrityksen olisi tehtävä kauppapaikan käyttäjille selväksi, kuinka se käyttää harkintavaltaa. Koska organisoitu kaupankäyntijärjestelmä on kuitenkin aito kauppapaikka, kauppapaikan ylläpitäjän olisi oltava puolueeton. Sen vuoksi organisoitua kaupankäyntijärjestelmää ylläpitävään sijoituspalveluyritykseen tai markkinoiden ylläpitäjään olisi sovellettava syrjimätöntä toteutusta koskevia vaatimuksia, eikä organisoitua kaupankäyntijärjestelmää ylläpitävällä sijoituspalveluyrityksellä tai markkinoiden ylläpitäjällä eikä myöskään samaan konserniin tai oikeushenkilöön kuuluvalla yhteisöllä saisi olla mahdollisuutta toteuttaa organisoidussa kaupankäyntijärjestelmässä asiakastoimeksiantoja omaa pääomaansa vastaan.

Jotta organisoidun kaupankäyntijärjestelmän ylläpitäjän olisi helpompi toteuttaa yksi tai useampi sellaisia joukko-velkakirjoja, strukturoituja rahoitustuotteita, päästöoikeuksia ja johdannaisia koskeva asiakastoimeksianto, joiden ei ole ilmoitettu kuuluvan määritysvelvollisuuden piiriin Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012⁽¹⁾ 5 artiklan mukaisesti, se voi asiakkaan suostumuksella käyttää direktiivissä 2014/65/EU tarkoitettua päämiehen lukuun täsmäytettyä kaupankäyntiä. Organisoitua kaupankäyntijärjestelmää ylläpitävän sijoituspalveluyrityksen tai markkinoiden ylläpitäjän olisi voitava harjoittaa omaan lukuun muuta kaupankäyntiä kuin päämiehen lukuun täsmäytettyä kaupankäyntiä sellaisilla valtion velkainstrumenteilla, joille ei ole likvidejä markkinoita. Käytettäessä päämiehen lukuun täsmäytettyä kaupankäyntiä on noudatettava kaikkia kauppaa edeltäviä ja kaupan jälkeisiä avoimuusvaatimuksia sekä parasta toteutusta koskevia velvoitteita. Organisoidun kaupankäyntijärjestelmän ylläpitäjä taikka sijoituspalveluyrityksen tai markkinoiden ylläpitäjän kanssa samaan konserniin tai oikeushenkilöön kuuluva yhteisö ei voisi toimia kauppajen sisäisenä toteuttajana ylläpitämässään organisoidussa kaupankäyntijärjestelmässä. Lisäksi organisoidun kaupankäyntijärjestelmän ylläpitäjällä olisi oltava samat velvollisuudet kuin monenkeskisellä kaupankäyntijärjestelmällä mahdollisten eturistiriitojen moitteettoman hallinnoinnin suhteen.

- (10) Kaiken organisoidun kaupankäynnin olisi tapahduttava säännellyissä kauppapaikoissa, ja sen olisi oltava täysin avointa sekä ennen kauppaa että kaupan jälkeen. Sen vuoksi kaikentyyppisiin kauppapaikkoihin ja kaikkiin rahoitusvälineisiin, joilla niissä käydään kauppaa, olisi sovellettava asianmukaisesti mitoitettuja avoimuusvaatimuksia.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 648/2012, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2012, OTC-johdannaisista, keskusvastapuolista ja kauppatietorekistereistä (EUVL L 201, 27.7.2012, s. 1).

- (11) Sen varmistamiseksi, että kaupankäynti tapahtuu enemmän säännellyissä kauppapaikoissa ja kauppojen sisäisten toteuttajien välityksellä, tässä asetuksessa olisi otettava käyttöön kaupankäyntivelvollisuus, joka koskee osakkeita, jotka on otettu kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla tai joilla käydään kauppaa kauppapaikassa. Kaupankäyntivelvollisuus tarkoittaa, että sijoituspalveluyritysten on toteutettava kaikki kaupat, myös omaan lukuun ja asiakastoimeksiantojen johdosta toteutettavat kaupat, säännellyllä markkinalla, monenkeskisessä kaupankäyntijärjestelmässä, kauppojen sisäisen toteuttajan välityksellä tai vastaavassa kolmannen maan kauppapaikassa. Kaupankäyntivelvollisuudesta olisi kuitenkin voitava myöntää poikkeus, jos siihen on perusteltu syy. Tällainen perusteltu syy on, jos kaupat toteutetaan *ad hoc* -pohjalta satunnaisesti, epäsäännöllisesti ja harvoin tai kyseessä on tekninen kaupankäynti, kuten luovutus määritystä ja toimitusta varten (*give-up*), joka ei vaikuta hinnanmuodostusprosessiin. Kaupankäyntivelvollisuudesta myönnettävää poikkeusta ei pidä käyttää niiden rajoitusten kiertämiseen, joita on asetettu viitehintaa koskevan vapautuksen ja neuvoteltua hintaa koskevan vapautuksen käytölle, eikä niin kutsutun broker crossing -verkoston tai muun täsmäytysjärjestelmän ylläpitämiseen.

Kauppojen sisäisen toteuttajan välityksellä käytävää kauppaa koskeva vaihtoehto ei rajoita tämän asetuksen mukaisen kauppojen sisäisen toteuttajan järjestelmän soveltamista. Tarkoituksena on, että jos sijoituspalveluyritys itse täyttää tässä asetuksessa tarkoitetut asiaankuuluvat kriteerit, jotta se voidaan katsoa tietyn osakkeen osalta kauppojen sisäiseksi toteuttajaksi, kauppa voidaan toteuttaa tällä tavalla; jos sijoituspalveluyritystä sen sijaan ei katsota kauppojen sisäiseksi toteuttajaksi tietyn osakkeen osalta, sen olisi silti voitava käydä kauppaa toisen kauppojen sisäisen toteuttajan välityksellä, jos tämä on sen parasta toteutusta koskevien velvoitteiden mukaista ja kyseinen vaihtoehto on sen käytettävissä. Jotta voidaan lisäksi varmistaa, että monenkeskistä kaupankäyntiä osakkeilla, talletustodistuksilla, pörssilistatuilla rahastoilla, todistuksilla ja muilla samankaltaisilla rahoitusvälineillä säännellään asianmukaisesti, monenkeskistä sisäistä täsmäytysjärjestelmää ylläpitävän sijoituspalveluyrityksen olisi saatava toimilupa monenkeskisenä kaupankäyntijärjestelmänä. Olisi tehtävä selväksi, että direktiivin 2014/65/EU säännöksiä parhaasta toteutuksesta olisi sovellettava niin, etteivät ne ole esteenä tämän asetuksen mukaisille kaupankäyntivelvollisuuksille.

- (12) Kaupankäynti talletustodistuksilla, pörssilistatuilla rahastoilla, sijoitustodistuksilla, samankaltaisilla rahoitusvälineillä ja muilla kuin kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla otetuilla osakkeilla tapahtuu paljolti samalla tavalla ja palvelee lähes samaa taloudellista tarkoitusta kuin kaupankäynti osakkeilla, jotka on otettu kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla. Sen vuoksi avoimuussäännökset, joita sovelletaan kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla otettuihin osakkeisiin, olisi laajennettava koskemaan kyseisiä rahoitusvälineitä.
- (13) Vaikka lähtökohtaisesti tunnustetaan, että kaupankäyntiä edeltäviä avoimuusvaatimuksia koskeva vapautusjärjestelmä on tarpeen markkinoiden tehokkaan toiminnan tukemiseksi, osakkeita koskevia nykyisiä vapautussäännöksiä, joita sovelletaan direktiivin 2004/39/EY ja komission asetuksen (EY) N:o 1287/2006⁽¹⁾ mukaisesti, olisi tarkistettava, jotta voidaan selvittää, ovatko niiden soveltamisala ja niihin sovellettavat edellytykset edelleen tarkoituksenmukaisia. Jotta voidaan varmistaa niiden vapautusten yhtenäinen soveltaminen, joita myönnetään kauppaa edeltävistä avoimuusvaatimuksista osakkeiden ja mahdollisesti muiden samankaltaisten rahoitusvälineiden ja muiden kuin oman pääoman ehtoisten tuotteiden sekä tiettyjen markkinamallien ja toimeksiantotyyppien ja toimeksiantojen kokojen osalta, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1095/2010⁽²⁾ perustetun Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen), jäljempänä 'arvopaperimarkkinaviranomainen', olisi arvioitava, ovatko vapautuksen soveltamista koskevat yksittäiset pyynnöt tässä asetuksessa vahvistettujen sääntöjen ja tämän asetuksen nojalla annettujen delegoitujen säädösten mukaisia. Arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi laadittava kyseinen arviointi asetuksen (EU) N:o 1095/2010 29 artiklan mukaisen lausunnon muodossa. Lisäksi arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi tarkasteltava asianmukaiseen määräaikaan mennessä uudelleen vapautuksia, joita sovelletaan jo nyt osakkeisiin, ja laadittava saman menettelyn mukaisesti arviointi siitä, ovatko kyseiset vapautukset edelleen tämän asetuksen ja tämän asetuksen nojalla annettujen delegoitujen säädösten sääntöjen mukaisia.
- (14) Finanssikriisi toi esiin tiettyjä ajoitukseen, yksityiskohtaisuuteen, yhtäläisiin tiedonsaantimahdollisuuksiin ja luotettavuuteen liittyviä heikkouksia tavassa, jolla muiden rahoitusvälineiden kuin osakkeiden kaupankäyntimahdollisuuksia ja hintoja koskevat tiedot asetetaan markkinaosapuolten saataville. Sen vuoksi olisi otettava käyttöön oikea-aikaiset kauppaa edeltävät ja kaupan jälkeiset avoimuusvaatimukset, joissa otetaan huomioon erot tietyn tyyppisten muiden rahoitusvälineiden kuin osakkeiden ominaisuuksissa ja markkinarakenteissa, ja ne olisi tarvittaessa mitoitettava kaupankäyntityypeittäin, joihin kuuluvat tarjouskirjahuutokauppa, hintanoteerauksiin perustuvat kaupankäyntijärjestelmät, hybridijärjestelmät, määräajoin toistuvaan huutokauppaan perustuvat kaupankäyntijärjestelmät ja huutokauppajärjestelmät. Jotta kaikkia asiaankuuluvia rahoitusvälineitä varten olisi vakaat avoimuusvaatimukset, avoimuusvaatimuksia olisi sovellettava joukkovelkakirjoihin, strukturoituihin rahoitustuotteisiin, päästöoikeuksiin ja johdannaisiin, joilla käydään kauppaa kauppapaikassa. Siksi kauppaa edeltävistä avoimuusvaatimuksista olisi voitava myöntää vapautuksia, ja vaatimuksia olisi voitava mukauttaa tietojen julkistamisen lykkäämiseksi vain määrätapauksissa.

⁽¹⁾ Komission asetus (EY) N:o 1287/2006, annettu 10 päivänä elokuuta 2006, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/39/EY täytäntöönpanosta tietojen kirjaamista koskevien sijoituspalveluyritysten velvoitteiden, liiketoimista ilmoittamisen, markkinoiden avoimuuden, rahoitusvälineiden kaupankäynnin kohteeksi ottamisen sekä direktiivissä määriteltyjen käsitteiden osalta (EUVL L 241, 2.9.2006, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1095/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/77/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 84).

- (15) Joukkovelkakirjojen, strukturoitujen rahoitustuotteiden ja johdannaisten markkinoilla käytävään kauppaan olisi tuotava riittävästi avoimuutta tuotteiden arvonmäärityksen helpottamiseksi ja hinnanmuodostuksen tehostamiseksi. Strukturoitujen rahoitustuotteiden olisi katettava etenkin komission asetuksen (EY) N:o 809/2004 ⁽¹⁾ 2 artiklan 5 kohdan määritelmän mukaiset omaisuusvakuudelliset arvopaperit, joita ovat muun muassa vakuudelliset velkasi-toumukset.
- (16) Jotta kauppapaikoissa sovellettavat edellytykset olisivat yhtenäiset, erityyppisiin kauppapaikkoihin olisi sovellettava samoja kauppaa edeltäviä ja kaupan jälkeisiä avoimuusvaatimuksia. Avoimuusvaatimukset olisi mitoitettava rahoitusvälinetyypeittäin, joihin kuuluvat osakkeet, joukkovelkakirjat ja johdannaiset, ja niissä olisi otettava huomioon sijoittajien ja liikkeeseenlaskijoiden, kuten valtion joukkovelkakirjojen liikkeeseenlaskijoiden, edut ja markkinoiden likviditeetti. Avoimuusvaatimukset olisi mitoitettava kaupankäyntityypeittäin, joihin kuuluvat tarjouskirjahuu-tokauppa ja hintanoteerauksiin perustuvat kaupankäyntijärjestelmät, kuten tarjouspyynnöt, sekä hybridi- ja huu-tokauppajärjestelmät, ja niissä olisi otettava huomioon liiketoimen koko, myös kokonaisvaihto, ja muut asiaankuu-luvat perusteet.
- (17) Jotta estetään kielteiset vaikutukset hinnanmuodostusprosessiin, olisi otettava käyttöön asianmukainen volyymin ylärajaa koskeva mekanismi toimeksiannoille, jotka on annettu sellaisia kaupankäyntimenetelmiä käyttävissä jär-jestelmissä, joissa hinta määritetään viitehinnan perusteella, sekä tietyille sopimuskaupoille. Mekanismissa olisi oltava kaksi volyymin ylärajaa, joista toista sovelletaan kuhunkin näitä vapautuksia käyttävään kauppapaikkaan siten, että vain tietty prosenttiosuus kaupankäynnistä voidaan toteuttaa kussakin kauppapaikassa, ja lisäksi sovel-letaan toista, koko unionin kaupankäynnin volyymin ylärajaa, jonka ylittyminen johtaisi näiden vapautusten käytön keskeyttämiseen kaikkialla unionissa. Sopimuskauppojen mekanismeja olisi sovellettava vain liiketoimiin, jotka toteutetaan volyymipainotetun osto- ja myyntihintojen vaihtelualueen rajoissa kyseistä järjestelmää ylläpitävän kauppapaikan tarjouskirjan tai markkinatakaajien hintatarjousten mukaisesti. Sitä ei sovellettaisi sopimuskauppoi-hin, jotka koskevat epälikvidejä osakkeita, talletustodistuksia, pörssilistattuja rahastoja, todistuksia tai muita saman-kaltaisia rahoitusvälineitä, eikä liiketoimiin, joihin sovelletaan muita ehtoja kuin markkinahintaa, koska ne eivät vaikuta hinnanmuodostusprosessiin.
- (18) Jotta voidaan varmistaa, että OTC-kaupankäynti ei vaaranna tehokasta hinnanmuodostusta eikä avoimia ja tasa-puolisia toimintaedellytyksiä eri kaupankäyntitapojen välillä, sijoituspalveluyrityksiin, jotka käyvät kauppaa rahoitusvälineillä omaan lukuun kauppapaikkojen ulkopuolella, olisi sovellettava asianmukaisia kauppaa edeltäviä avoi-muusvaatimuksia siltä osin kuin ne toimivat sellaisia osakkeita, talletustodistuksia, pörssilistattuja rahastoja, sijoitustodistuksia tai muita samankaltaisia rahoitusvälineitä, joille on likvidit markkinat, sekä sellaisia joukkovelkakir-joja, strukturoituja rahoitustuotteita, päästöoikeuksia ja johdannaista, joilla käydään kauppaa kauppapaikassa ja joille on likvidit markkinat, koskevien kauppojen sisäisinä toteuttajina.
- (19) Sijoituspalveluyritys, joka toteuttaa asiakastoimeksiantoja omaa pääomaansa vastaan, olisi katsottava kauppojen sisäiseksi toteuttajaksi, paitsi jos liiketoimet toteutetaan kauppapaikan ulkopuolella *ad hoc* -pohjalta satunnaisesti ja epäsäännöllisesti. Täten kauppojen sisäiset toteuttajat olisi määriteltävä sijoituspalveluyrityksiksi, jotka suunnitel-mallisesti, säännöllisesti, järjestelmällisesti ja merkittävässä määrin käyvät kauppaa omaan lukuunsa toteuttamalla asiakkaiden toimeksiantoja kauppapaikan ulkopuolella. Kauppojen sisäisiä toteuttajia koskevia tässä asetuksessa säädettyjä vaatimuksia olisi sovellettava sijoituspalveluyritykseen vain kunkin sellaisen yksittäisen rahoitusvälineen osalta esimerkiksi ISIN-koodin tasolla, jota koskevien kauppojen sisäinen toteuttaja se on. Jotta kauppojen sisäisen toteuttajan määritelmää sovellettaisiin sijoituspalveluyrityksiin objektiivisesti ja tosiasiallisesti, olisi määriteltävä ennakoita kauppojen sisäisen toteuttamisen kynnyksarvo, jossa täsmennetään, mitä tarkoitetaan säännöllisesti, jär-jestelmällisesti ja merkittävässä määrin käytävällä kaupalla.
- (20) Organisoitu kaupankäyntijärjestelmä voi olla mikä tahansa järjestelmä, jossa useiden kolmansien osapuolten osto- ja myynti-intressit voivat olla keskenään vuorovaikutuksessa järjestelmässä, kun taas kauppojen sisäisellä toteutta-jalla ei pitäisi olla oikeutta saattaa yhteen kolmansien osapuolten osto- ja myynti-intressejä. Esimerkiksi niin sanottua yhden välittäjän kauppapaikkaa, jossa kauppaa käydään aina yhden ainoan sijoituspalveluyrityksen kanssa, olisi pidettävänä kauppojen sisäisenä toteuttajana, jos se täyttää tässä asetuksessa säädetty vaatimukset. Niin sanottua monen välittäjän kauppapaikkaa, jossa useat välittäjät ovat keskenään vuorovaikutuksessa samaa rahoitusvälinettä varten, ei tulisi pitää kauppojen sisäisenä toteuttajana.
- (21) Kauppojen sisäisten toteuttajien olisi voitava päättää liiketoimintapolitiikkansa perusteella sekä objektiivisella ja syrjimättömällä tavalla, mille asiakkaille ne myöntävät pääsyn hintatarjouksiaan koskeviin tietoihin, tekemällä ero eri asiakasryhmien välillä, ja niiden olisi myös voitava ottaa huomioon asiakkaiden väliset erot esimerkiksi luot-toriskin osalta. Kauppojen sisäisiä toteuttajia ei pitäisi velvoittaa julkistamaan sitovia hintatarjouksia, toteuttamaan

⁽¹⁾ Komission asetus (EY) N:o 809/2004, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2004, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/71/EY täytäntöönpanosta esitteiden sisältämien tietojen, esitteiden muodon, viittauksina esitettävien tietojen, julkistamisen ja mainonnan osalta (EUVL L 149, 30.4.2004, s. 1).

asiakastoimeksiantoja eikä myöntämään pääsyä hintatarjouksiaan koskeviin tietoihin sellaisista oman pääoman ehtoisia rahoitusvälineitä koskevistä liiketoimista, jotka ovat tavanomaista markkinakokoa suurempia, eikä sellaisista muuta kuin oman pääoman ehtoisia rahoitusvälineitä koskevistä liiketoimista, jotka ovat rahoitusvälineelle ominaista kokoa suurempia. Toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkistettava, että kauppojen sisäiset toteuttajat täyttävät velvollisuutensa, ja niiden olisi saatava käyttöönsä tiedot, joiden avulla ne voivat tämän tehdä.

- (22) Tämän asetuksen tarkoituksena ei ole edellyttää kauppaa edeltävien avoimuusvaatimusten soveltamista liiketoimiin, jotka toteutetaan OTC-kauppoina, paitsi kun ne toteuttaa kauppojen sisäinen toteuttaja.
- (23) Markkinatietojen olisi oltava helposti ja välittömästi käyttäjien saatavilla mahdollisimman eritellyssä muodossa, jotta sijoittajat ja niiden tarpeita täyttävät raportointipalveluiden tarjoajat voivat mukauttaa tietosovelluksia mahdollisimman kattavasti. Tämän vuoksi avoimuusvaatimusten mukaiset kauppaa edeltävät ja kaupan jälkeiset tiedot olisi asetettava yleisön saataville eriytettyinä, jotta voidaan alentaa markkinaosapuolille tietojen hankinnasta aiheutuvia kustannuksia.
- (24) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 95/46/EY⁽¹⁾ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 45/2001⁽²⁾ olisi sovellettava täysimääräisesti jäsenvaltioiden ja arvopaperimarkkinaviranomaisen tämän asetuksen ja erityisesti sen IV osaston mukaisesti harjoittamaan henkilötietojen vaihtoon, siirtoon ja käsittelyyn.
- (25) Ottaen huomioon G20-maiden johtajien Pittsburghin huippukokouksessa 25 päivänä syyskuuta 2009 tekemä sopimus vakioiduilla OTC-johdannaissopimuksilla käytävän kaupan siirtämisestä tarvittaessa pörsseihin tai sähköisiin kauppapaikkoihin olisi määriteltävä muodollinen sääntelymenettely, jota noudatetaan valtuuksien antamisessa finanssialan vastapuolten ja suurten finanssialan ulkopuolisten vastapuolten väliseen kaupankäyntiin millä tahansa johdannaisilla, jotka on katsottu määrittelykelpoisiksi ja jotka ovat riittävän likvidejä, jotta niitä voidaan käsitellä monenlaisissa kauppapaikoissa, jotka ovat vastaavanlaisen sääntelyn kohteina ja joissa osapuolet voivat käydä kauppaa monien vastapuolten kanssa. Likviditeetin riittävyys arvioinnissa olisi otettava huomioon kansallisten markkinoiden ominaispiirteet, mukaan lukien sellaiset seikat kuin markkinaosapuolten lukumäärä ja tyyppi tietyillä markkinoilla, sekä liiketoimien ominaispiirteet, kuten liiketoimien koko ja toteutustiheys kyseisillä markkinoilla.

Johdannaisten tuotelajin likvideille markkinoille on tunnusomaista suuri määrä sellaisia aktiivisia markkinaosapuolia, mukaan lukien sopiva yhdistelmä likviditeetin tarjoajia ja ottajia suhteessa kaupankäynnin kohteena olevien tuotteiden lukumäärään, jotka toteuttavat näillä tuotteilla usein kauppooja, jotka ovat kooltaan suurta kauppaa pienempiä. Tällaisen markkinatoiminnan pitäisi näkyä johdannaista koskevien osto- ja myyntitarjousten suurena määränä, minkä tuloksena on kapea hintaero markkinakooltaan tavanomaisissa liiketoimissa. Likviditeetin riittävyys arvioinnissa olisi otettava huomioon, että johdannaisten likviditeetti voi vaihdella suuresti markkinaolosuhteiden ja johdannaisten elinkaaren mukaan.

- (26) Ottaen huomioon G20-maiden johtajien Pittsburghin huippukokouksessa 25 päivänä syyskuuta 2009 tekemä sopimus vakioiduilla OTC-johdannaissopimuksilla käytävän kaupan siirtämisestä tarvittaessa pörsseihin tai sähköisiin kauppapaikkoihin sekä monien OTC-johdannaisten suhteellisen alhainen likviditeetti on aiheellista säätää sopivasta määrästä hyväksyttäviä kauppapaikkoja, joissa voidaan käydä kyseiseen sitoumukseen perustuvaa kauppaa. Kaikkiin hyväksyttäviin kauppapaikkoihin olisi sovellettava yhtenäisiä sääntelyvaatimuksia, jotka koskevat toiminnan järjestämistä ja itse toimintaan liittyviä näkökohtia, eturistiriitojen lieventämisjärjestelyjä, kaikenlaisen kaupankäyntitoiminnan valvontaa sekä kauppaa edeltävää ja kaupan jälkeistä avoimuutta mitoitettuna rahoitusväline- ja kaupankäyntityypeittäin, ja useiden kolmansien osapuolten kaupankäynti-intressien on voitava olla vuorovaikutuksessa keskenään. Kauppapaikkojen ylläpitäjille olisi kuitenkin säädettävä mahdollisuus järjestää tähän sitoumukseen perustuvia liiketoimia useiden kolmansien osapuolten välillä harkinnanvaraisesti toteutusta ja likviditeettiä koskevien edellytysten parantamiseksi.
- (27) Velvollisuutta toteuttaa liiketoimia johdannaislajilla, jolla on käytävä kauppaa säännellyllä markkinalla, monenkeskisessä kaupankäyntijärjestelmässä, organisoidussa kaupankäyntijärjestelmässä tai kolmannen maan kauppapaikassa, ei olisi sovellettava sellaisten kaupan jälkeisten riskinvähennyspalvelujen osatekijöihin, jotka eivät vaikuta hinnanmuodostukseen ja joilla vähennetään johdannaissalkkujen muita kuin markkinariskejä asetuksen (EU) N:o 648/2012 mukaisesti salkkujen markkinariskiä muuttamatta. Vaikka sijoitussalkkujen tiivistämisestä annetaan erityiset säännökset, tämän asetuksen tarkoituksena ei ole estää kaupan jälkeisten riskinvähennyspalvelujen käyttöä.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 95/46/EY, annettu 24 päivänä lokakuuta 1995, yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 45/2001, annettu 18 päivänä joulukuuta 2000, yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1).

- (28) Kyseisiä johdannaisia koskevan kaupankäyntivelvollisuuden olisi mahdollistettava tehokas kilpailu hyväksyttävien kauppapaikkojen välillä. Siksi kauppapaikkojen ei pitäisi voida vaatia yksinoikeuksia mihinkään kaupankäyntivelvollisuuden piiriin kuuluviin johdannaisiin voidakseen estää muita kauppapaikkoja tarjoamasta kaupankäyntiä näillä rahoitusvälineillä. Jotta johdannaisilla kauppaa käyvien kauppapaikkojen välillä olisi tehokasta kilpailua, kauppapaikoille olisi varmistettava syrjimätön ja avoin pääsy keskusvastapuoliin. Syrjimätön pääsy keskusvastapuoleen tarkoittaa, että kauppapaikalla on oikeus sen järjestelmässä kaupan kohteena olevien sopimusten syrjimättömään kohteluun vakuusvaatimusten ja taloudellisesti vastaavien sopimusten nettoutuksen osalta sekä samassa keskusvastapuoleessa määritettävien sopimusten, joiden välillä on merkittävä korrelaatio, vakuuksien ristiinkäytön osalta, ja että sillä on lisäksi oikeus syrjimättömiin määritysmaksuihin.
- (29) Toimivaltaisten viranomaisten valtuuksia olisi täydennettävä arvopaperimarkkinaviranomaisen tai, strukturoitujen talletusten tapauksessa, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1093/2010⁽¹⁾ perustetun Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen), jäljempänä 'pankkiviranomainen', asianmukaisten koordinointi- ja varoimenpidevaltuuksien lisäksi erillisellä mekanismilla, jolla kielletään tai rajoitetaan sellaisen rahoitusvälineen tai strukturoidun talletuksen markkinointi, jakelu ja myynti, johon liittyy sijoittajansuojaa, finanssi- tai hyödykemarkkinoiden moitteetonta toimintaa ja eheyttä taikka koko finanssijärjestelmän tai sen osan vakautta koskevia vakavia huolenaiheita. Tällaisten toimivaltaisille viranomaisille ja poikkeustapauksissa arvopaperimarkkinaviranomaiselle tai pankkiviranomaiselle annettavien valtuuksien käytölle olisi asetettava erinäisiä ehtoja. Näiden ehtojen täyttyessä toimivaltaisen viranomaisen tai poikkeustapauksissa arvopaperimarkkinaviranomaisen tai pankkiviranomaisen olisi voitava varoimenpiteenä asettaa kieltä tai rajoitus ennen rahoitusvälineen tai strukturoidun talletuksen markkinointia, jakelua tai myyntiä asiakkaille.

Nämä valtuudet eivät merkitse, että toimivaltaisen viranomaisen, arvopaperimarkkinaviranomaisen tai pankkiviranomaisen olisi otettava käyttöön tai sovellettava tuotteiden hyväksymistä tai käyttöoikeuksia koskevia menettelyjä, eivätkä ne vapauta sijoituspalveluyrityksiä velvollisuudesta noudattaa kaikkia tässä asetuksessa ja direktiivissä 2014/65/EU säädettyjä asiaankuuluvia vaatimuksia. Hyödykemarkkinoiden moitteeton toiminta ja eheys olisi lisätävä perusteeksi toimivaltaisten viranomaisten interventioitoimille, joilla voidaan torjua finanssimarkkinoiden toiminnasta johtuvia mahdollisia kielteisiä ulkoisvaikutuksia hyödykemarkkinoilla. Tämä koskee erityisesti maatalouden hyödykemarkkinoita, joiden tarkoituksena on varmistaa väestön elintarvikehuolto. Näissä tapauksissa toimenpiteet olisi koordinoitava kyseisten hyödykemarkkinoiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa.

- (30) Toimivaltaisten viranomaisten olisi annettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle yksityiskohtaiset tiedot pyynnöstään, jotka koskevat johdannaisopimusposition pienentämistä, mahdollisista kertaluontoisista limiiteistä sekä mahdollisista ennakkoon asetettavista positiolimiiteistä mainittujen valtuuksien käytön koordinoinnin ja yhtenäisyyden parantamiseksi. Toimivaltaisen viranomaisen mahdollisesti soveltamia ennakkoon asetettavia positiolimiittejä koskevat olennaiset tiedot olisi julkaistava arvopaperimarkkinaviranomaisen verkkosivustolla.
- (31) Arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi voitava pyytää keneltä tahansa henkilöltä tietoja tämän johdannaisopimuspositiosta, pyytää kyseisen position pienentämistä sekä rajoittaa henkilöiden mahdollisuutta toteuttaa hyödykejohdannaisia koskevia yksittäisiä liiketoimia. Arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi sen jälkeen ilmoitettava asianomaisille toimivaltaisille viranomaisille toimenpiteistä, joita se ehdottaa toteutettaviksi, ja julkistettava kyseiset toimenpiteet.
- (32) Tiedot rahoitusvälineitä koskevista liiketoimista olisi ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille, jotta nämä voivat havaita ja tutkia mahdolliset markkinoiden väärinkäyttötapaukset sekä seurata markkinoiden tasapuolista ja moitteetonta toimintaa ja sijoituspalveluyritysten harjoittamaa toimintaa. Tämä valvonta kattaa kaikki rahoitusvälineet, joilla käydään kauppaa jossakin kauppapaikassa, ja rahoitusvälineet, joiden kohde-etuutena olevalla rahoitusvälineellä käydään kauppaa kauppapaikassa tai joiden kohde-etuutena on indeksi tai kori, joka koostuu rahoitusvälineistä, joilla käydään kauppaa kauppapaikassa. Velvollisuutta olisi sovellettava riippumatta siitä, toteutettiinko liiketoimet näillä rahoitusvälineillä kauppapaikassa. Sijoituspalveluyritysten tarpeettoman hallinnollisen rasituksen välttämiseksi rahoitusvälineet, jotka eivät todennäköisesti joudu markkinoiden väärinkäytön kohteeksi, olisi jätettävä ilmoitusvelvollisuuden soveltamisalan ulkopuolelle. Näissä ilmoituksissa olisi käytettävä oikeushenkilötunnistetta G20-maiden sitoumusten mukaisesti. Arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi annettava komissiolle kertomus toimivaltaisille viranomaisille tapahtuvan raportoinnin toiminnasta, ja komission olisi toteutettava tarvittaessa toimenpiteitä ehdottaakseen muutoksia.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1093/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 12).

- (33) Kauppapaikan ylläpitäjän olisi toimitettava toimivaltaiselle viranomaiselle asiaankuuluvat rahoitusvälineiden viitetiedot. Toimivaltaisten viranomaisten olisi toimitettava nämä ilmoitukset viipymättä arvopaperimarkkinaviranomaiselle, jonka olisi julkaistava ne välittömästi verkkosivustollaan, jotta arvopaperimarkkinaviranomainen ja toimivaltaiset viranomaiset voisivat käyttää, analysoida ja vaihtaa ilmoituksia liiketoimista.
- (34) Jotta liiketoimista annettavat ilmoitukset palvelisivat tarkoitustaan markkinoiden seurantavälineenä, niissä olisi mainittava sijoituspäätöksen tehnyt henkilö ja päätöksen täytäntöönpanosta vastaavat henkilöt. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 236/2012⁽¹⁾ säädetyn avoimuusjärjestelmän lisäksi lyhyeksi myynnin merkitseminen antaa hyödyllistä lisätietoa, jonka avulla toimivaltaiset viranomaiset voivat valvoa lyhyeksi myynnin määrää. Toimivaltaisten viranomaisten olisi myös saatava kaikki tiedot toimeksiintojen toteuttamisprosessin kaikissa vaiheissa kauppaa koskevasta alustavasta päätöksestä sen toteuttamiseen saakka. Sen vuoksi sijoituspalveluyritysten olisi pidettävä kirjaa kaikista toimeksiannoistaan ja rahoitusvälineitä koskevasta liiketoimistaan, ja kauppapaikkojen ylläpitäjien olisi pidettävä kirjaa kaikista järjestelmiinsä toimitetuista toimeksiannoista. Arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi koordinoitava toimivaltaisten viranomaisten välistä tietojenvaihtoa, jotta voidaan varmistaa, että niillä on mahdollisuus saada kaikki tiedot valvontavaltaansa kuuluvia rahoitusvälineitä koskevasta liiketoimista ja toimeksiannoista, mukaan lukien niiden alueen ulkopuolella toimivissa kauppapaikoissa toteutetut liiketoimet ja toimeksiannot.
- (35) Samojen tietojen ilmoittamista kahteen kertaan olisi vältettävä. Asetuksen (EU) N:o 648/2012 mukaisesti rekisteröidyille tai tunnustetuille kauppätietorekistereille asiaankuuluvista rahoitusvälineistä annettuja ilmoituksia, jotka sisältävät kaikki tiedot, jotka liiketoimista on ilmoitettava, ei pitäisi olla tarpeen antaa toimivaltaisille viranomaisille vaan kauppätietorekistereiden olisi toimitettava ne niille. Asetusta (EU) N:o 648/2012 olisi muutettava vastaavasti.
- (36) Toimivaltaisten viranomaisten vaihtaessa tai siirtäessä tietoja olisi noudatettava direktiivissä 95/46/EY säädettyjä henkilötietojen siirtoa koskevia sääntöjä. Arvopaperimarkkinaviranomaisen vaihtaessa tai siirtäessä tietoja olisi noudatettava asetuksessa (EY) N:o 45/2001 säädettyjä henkilötietojen siirtoa koskevia sääntöjä, ja kyseistä asetusta olisi sovellettava täysimääräisesti tämän asetuksen soveltamiseksi tapahtuvaan henkilötietojen käsittelyyn.
- (37) Asetuksella (EU) N:o 648/2012 säädetään perusteet, joiden mukaan OTC-johdannaislajien olisi kuuluttava määritysvelvollisuuden piiriin. Kyseisellä asetuksella estetään myös kilpailun vääristymät edellyttämällä, että kauppapaikoilla on oltava syrjimätön pääsy keskusvastapuoliin, jotka tarjoavat OTC-johdannaisten määrityspalveluita, ja että keskusvastapuolten, jotka tarjoavat OTC-johdannaisten määrityspalveluita, on saatava syrjimättömästi kauppapaikkojen kauppätiedot. Koska OTC-johdannaiset määritellään johdannaissopimuksiksi, joita ei toteuteta säännellyillä markkinoilla, tässä asetuksessa olisi otettava käyttöön säännellyjä markkinoita koskevat vastaavat vaatimukset. Johdannaiset, joilla käydään kauppaa säännellyillä markkinoilla, olisi myös määritettävä keskusvastapuolella.
- (38) Tällä asetuksella olisi täydennettävä direktiivin 2004/39/EY ja direktiivin 2014/65/EU vaatimuksia, joilla jäsenvaltioita estetään rajoittamasta kohtuuttomasti mahdollisuutta käyttää kaupan jälkeistä infrastruktuuria, kuten keskusvastapuoli- ja määritysjärjestelyitä, poistamalla monia muita kaupan esteitä, joita voidaan käyttää kilpailun estämiseen rahoitusvälineiden määrityspalveluiden tarjonnassa. Syrjivien käytäntöjen välttämiseksi keskusvastapuolten olisi suostuttava määrittämään eri kauppapaikoissa toteutettuja liiketoimia siltä osin kuin kyseisissä kauppapaikoissa noudatetaan keskusvastapuolen vahvistamia toiminnallisia ja teknisiä vaatimuksia, riskienhallintavaatimukset mukaan lukien. Keskusvastapuolen olisi myönnettävä pääsy, jos teknisissä sääntelystandardeissa määritetyt pääsyperusteet täyttyvät. Kun kyseessä ovat siirtokelpoiset arvopaperit ja rahamarkkinavälineet, toimivaltaisten viranomaisten olisi voitava hyväksyä sellaisia vasta perustettuja keskusvastapuolia varten, joille myönnetty toimilupa tai tunnustaminen on tämän asetuksen voimaantulon aikaan voimassa alle kolme vuotta, enintään kahden ja puolen vuoden siirtymäkausi, jonka jälkeen niihin sovelletaan täysimääräistä syrjimätöntä pääsyä siirtokelpoisten arvopapereiden ja rahamarkkinavälineiden osalta. Jos keskusvastapuoli kuitenkin päättää käyttää siirtymäjärjestelyä, sen ei olisi voitava kyseisen järjestelyn aikana hyödyntää tämän asetuksen mukaisia kauppapaikkaan pääsyä koskevia oikeuksia. Myöskään kauppapaikan, jolla on läheiset sidokset kyseiseen keskusvastapuoleen, ei olisi kyseisen siirtymäjärjestelyn aikana voitava hyödyntää tämän asetuksen mukaisia keskusvastapuoleen pääsyä koskevia oikeuksia.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 236/2012, annettu 14 päivänä maaliskuuta 2012, lyhyeksi myynnistä ja tietyistä luottoriskinvaihtosopimuksiin liittyvistä kysymyksistä (EUVL L 86, 24.3.2012, s. 1).

- (39) Asetuksessa (EU) N:o 648/2012 säädetään ehdoista, joiden nojalla keskusvastapuolten ja kauppapaikkojen välillä olisi myönnettävä syrjimätön pääsy OTC-johdannaisien osalta. OTC-johdannaiset määritellään asetuksessa (EU) N:o 648/2012 johdannaisiksi, joita ei panna täytäntöön säännellyllä markkinalla tai sellaisilla kolmannen maan markkinalla, jota pidetään säänneltyä markkinaa vastaavana markkinana direktiivin 2004/39/EY 19 artiklan 6 kohdan mukaisesti. Jotta vältettäisiin mahdolliset puutteet tai päällekkäisyydet ja varmistettaisiin johdonmukaisuus asetuksen (EU) N:o 648/2012 ja tämän asetuksen välillä, tällä asetuksella säädettyjä vaatimuksia keskusvastapuolten ja kauppapaikkojen välisestä syrjimättömästä pääsystä sovelletaan johdannaisiin, joilla käydään kauppaa säännellyillä markkinoilla tai sellaisilla kolmannen maan markkinoilla, joita pidetään säänneltyjä markkinoita vastaavina markkinoina direktiivin 2014/65/EU mukaisesti, sekä kaikkiin rahoitusvälineisiin, jotka eivät ole johdannaisia.
- (40) Kauppapaikat olisi veloitettava mahdollistamaan pääsy, myös kauppatietoihin, avoimin ja syrjimättömin perustein keskusvastapuolille, jotka ovat halukkaat määrittämään kauppapaikassa toteutettuja liiketoimia. Tämän ei kuitenkaan pitäisi edellyttää yhteentoimivuusjärjestelyjen käyttöä johdannaisilla toteuttavien liiketoimien määrittämisessä, eikä se saisi johtaa likviditeetin hajaantumiseen tavalla, joka uhkasi markkinoiden sujuvaa ja moitteetonta toimintaa. Kauppapaikan olisi evättävä pääsy vain jos teknisissä sääntelystandardeissa määritetyt pääsyperusteet eivät täyty. Pörssilistattujen johdannaisien osalta olisi kohtuutonta vaatia pieniä kauppapaikkoja ja erityisesti kauppapaikkoja, joilla on läheiset sidokset keskusvastapuoliin, noudattamaan syrjimättömän pääsyn vaatimuksia välittömästi, jos ne eivät vielä kykene teknisesti harjoittamaan toimintaansa tasapuolisin toimintaedellytyksin pääosassa kaupan jälkeisen infrastruktuurin markkinoita. Sen vuoksi asiaankuuluvan kynnsarvon alle jäävien kauppapaikkojen olisi yhdessä niihin yhteydessä olevien keskusvastapuolten kanssa voitava jättäytyä syrjimätöntä pääsyä koskevien vaatimusten soveltamisalan ulkopuolelle pörssilistattujen johdannaisien osalta 30 kuukauden kaudeksi, jota on mahdollista jatkaa. Jos kauppapaikka päättää jättäytyä soveltamisalan ulkopuolelle, sen ei pitäisi kyseisen vapautuksen aikana voida hyödyntää tämän asetuksen mukaisia keskusvastapuoleen pääsyä koskevia oikeuksia.

Myöskään keskusvastapuolen, jolla on läheiset sidokset kyseiseen kauppapaikkaan, ei olisi voitava kyseisen vapautuksen aikana hyödyntää tämän asetuksen mukaisia kauppapaikkaan pääsyä koskevia oikeuksia. Asetuksessa (EU) N:o 648/2012 todetaan, että jos johdannais sopimukseen liittyviin rahoituspalveluihin liittyy kaupallisia oikeuksia sekä teollis- ja tekijänoikeuksia, käyttöoikeuksia olisi tarjottava oikeasuhteisin, tasapuolisin, kohtuullisin ja syrjimättömin ehdoin. Tämän vuoksi pääsy sellaisia viitearvoja koskeviin käyttöoikeuksiin ja tietoihin, joita käytetään rahoitusvälineiden arvon määrittämisessä, olisi annettava keskusvastapuolille ja muille kauppapaikoille oikeasuhteisin, tasapuolisin, kohtuullisin ja syrjimättömin perustein, ja käyttöoikeudet tulisi antaa kohtuullisin kaupallisin ehdoin. Jos tämän asetuksen voimaantulon jälkeen laaditaan uusi viitearvo, velvollisuutta myöntää käyttöoikeus olisi sovellettava 30 kuukauden kuluttua siitä, kun rahoitusvälineellä, jonka arvon laskemisessa viitearvoa käytetään, alettiin tehdä kauppaa tai kun se otettiin kaupankäynnin kohteeksi, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kilpailusääntöjen soveltamista. Käyttöoikeuksiin pääsy on tärkeää, sillä se helpottaa 35 ja 36 artiklan mukaista kauppapaikkojen ja keskusvastapuolten välistä pääsyä, koska muutoin käyttöoikeusjärjestelyt saattaisivat yhä estää pääsyn sellaisten kauppapaikkojen ja keskusvastapuolten välillä, joihin ne ovat pyytäneet pääsyä.

Esteiden ja syrjivien käytäntöjen poistamisella on tarkoitus lisätä kilpailua rahoitusvälineiden määrittämisen ja niillä käytävän kaupan alalla, jotta voidaan alentaa investointikustannuksia ja vieraan pääoman kustannuksia, poistaa tehottomuuksia ja lisätä innovointia unionin markkinoilla. Komission olisi jatkettava kaupan jälkeisen infrastruktuurin kehityksen tiivistä seuranta ja puututtava tarvittaessa tilanteeseen estääkseen kilpailun vääristymien ilmenemisen sisämarkkinoilla, etenkin silloin kun infrastruktuuriin tai viitearvoihin pääsy evätään Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 101 tai 102 artiklan vastaisesti. Tässä asetuksessa säädettyjen käyttöoikeusvelvollisuuksien ei pidä rajoittaa viitearvoja omistavien henkilöiden unionin kilpailuoikeuteen ja eritoten Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 101 ja 102 artiklaan perustuvaa yleistä velvollisuutta myöntää käyttöoikeus viitearvoihin, joita tarvitaan uusille markkinoille pääsemiseksi. Toimivaltaisen viranomaisen hyväksyntää pääsoikeuksien soveltamatta jättämiselle siirtymäkausien ajaksi ei pidetä lupana eikä luvan muuttamisena.

- (41) Kolmansien maiden yritysten unionissa tarjoamiin palveluihin sovelletaan kansallisia järjestelmiä ja vaatimuksia. Nämä järjestelmät ovat hyvin erilaisia, ja niiden mukaisesti toimiluvan saaneilla yrityksillä ei ole palvelujen tarjoamisen vapautta eikä sijoittautumisvapautta muissa jäsenvaltioissa kuin siinä, johon ne ovat sijoittautuneet. On aiheellista ottaa käyttöön yhteinen unionin tason sääntelykehys. Järjestelmässä olisi yhdenmukaistettava nykyinen hajanainen kehys, taattava oikeusvarmuus ja yhdenmukainen kohtelu unionissa toimilupaa hakeville kolmannen maan yrityksille, varmistettava, että komissio on arvioinut kolmansien maiden vakavaraisuuden ja liiketoiminnan menettelytapojen valvontakehyksen todellisen vastaavuuden, sekä tarjottava vastaavantasoinen suoja asiakkaille, jotka käyttävät kolmansien maiden yritysten palveluja unionissa.

Järjestelmää soveltaessaan komission ja jäsenvaltioiden olisi asetettava etusijalle G20-ryhmän unionin suurimpien kauppakumppaneiden kanssa tekemien sitoumusten ja sopimusten kattamat alat, ja niiden olisi otettava huomioon unionin keskeinen asema maailmanlaajuisilla finanssimarkkinoilla ja varmistettava, että kolmansia maita koskevien vaatimusten soveltaminen ei estä unionin sijoittajia ja liikkeeseenlaskijoita sijoittamasta kolmansiin maihin tai hankkimasta rahoitusta kolmansista maista eikä kolmansien maiden sijoittajia ja liikkeeseenlaskijoita sijoittamasta, hankkimasta pääomaa tai hankkimasta muita finanssialan palveluja unionin markkinoilla, jos tämä ei ole tarpeen toiminnan vakauteen liittyvistä syistä, jotka ovat objektiivisia ja tietoon perustuvia. Suorittaessaan arviointeja komission olisi otettava huomioon Kansainvälisen arvopaperimarkkinavalvojen yhteisön (IOSCO) vahvistamat arvopaperimarkkinoiden sääntelyn tavoitteet ja periaatteet sekä kyseisen yhteisön antamat suositukset, sellaisina kuin se on niitä muuttanut ja tulkinnut.

Jos todellisesta vastaavuudesta ei voida hyväksyä päätöstä, kolmansien maiden yritysten unionissa tarjoamiin palveluihin sovelletaan kansallisia järjestelmiä. Komission olisi käynnistettävä vastaavuuden arviointi omasta aloitteestaan. Jäsenvaltioiden olisi voitava esittää, että komissio suorittaisi vastaavuuden arvioinnin tietyn kolmannen maan tai tiettyjen kolmansien maiden osalta, mutta niiden ehdotukset eivät velvoita komissiota aloittamaan vastaavuusprosessia. Vastaavuuden arvioinnin olisi perustuttava tuloksiin. Siinä olisi arvioitava, missä määrin kolmannen maan sääntely- ja valvontakehyksellä saavutetaan vastaavat ja riittävät sääntelyvaikutukset ja samat tavoitteet kuin unionin oikeudella. Käynnistäessään vastaavuusarvioinnin komission olisi voitava priorisoida kolmansien maiden lainkäyttöalueiden välillä ottamalla huomioon, kuinka olennaista vastaavuuden toteaminen on unionin yritysten ja asiakkaiden kannalta, onko kolmannen maan ja jäsenvaltioiden välillä tehty valvontaa ja yhteistyötä koskevia sopimuksia, onko kolmannella maalla tehokas vastaava järjestelmä ulkomaisten järjestelmien mukaisesti toimiluvan saaneiden sijoituspalveluyritysten tunnustamiseksi ja onko kolmas maa kiinnostunut ja halukas ryhtymään vastaavuudenarviointiprosessiin. Komission olisi seurattava kolmannen maan sääntely- ja valvontakehyksen kehitystä huomattavien muutosten varalta ja tarvittaessa tarkistettava vastaavuuspäätöstä.

- (42) Tämän asetuksen mukainen palvelujen tarjoaminen sivuliikettä perustamatta olisi rajoitettava hyväksyttäviin vastapuoliin ja ammattimaisiin asiakkaisiin. Sen edellytyksenä olisi oltava arvopaperimarkkinaviranomaisen suorittama rekisteröinti ja kyseisessä kolmannessa maassa suoritettava valvonta. Arvopaperimarkkinaviranomaisen ja kolmannen maan toimivaltaisten viranomaisten välillä olisi oltava asianmukaiset yhteistyöjärjestelyt.
- (43) Tämän asetuksen säännökset, joita sovelletaan kolmansien maiden yritysten tarjoamiin palveluihin tai harjoittamaan toimintaan, eivät saisi vaikuttaa unioniin sijoittautuneiden henkilöiden mahdollisuuteen saada sijoituspalveluja kolmannen maan yritykseltä omasta yksinomaisesta aloitteestaan, unionin sijoituspalveluyritysten tai luottolaitosten mahdollisuuteen saada sijoituspalveluja tai -toimintaa kolmannen maan yritykseltä omasta yksinomaisesta aloitteestaan taikka asiakkaan mahdollisuuteen saada kolmannen maan yritykseltä sijoituspalveluja omasta yksinomaisesta aloitteestaan tällaisen luottolaitoksen tai sijoituspalveluyrityksen välityksellä. Kun kolmannen maan yritys tarjoaa palveluja unioniin sijoittautuneelle henkilölle tämän omasta yksinomaisesta aloitteesta, palveluja ei pitäisi katsoa unionin alueella tarjotuksi. Jos kolmannen maan yritys hakee asiakkaita tai potentiaalisia asiakkaita unionissa tai mainostaa sijoituspalveluja tai -toimintaa sekä oheispalveluja unionissa, tätä ei pitäisi katsoa palveluksi, joka tarjotaan asiakkaan omasta yksinomaisesta aloitteesta.
- (44) Kolmansien maiden yritysten tunnustamisen osalta ja niiden kansainvälisten velvoitteiden mukaisesti, joita unionilla on Maailman kauppajärjestön perustamissopimuksen sekä palvelukaupan yleissopimuksen nojalla, päätöksiä kolmansien maiden sääntely- ja valvontakehysten vastaavuudesta unionin sääntely- ja valvontakehyksen kanssa olisi hyväksyttävä vain silloin, jos kolmannen maan lainsäädäntö- ja valvontakehyksessä säädetään tehokkaasta vastaavasta järjestelmästä ulkomaisten oikeusjärjestelmien mukaisesti toimiluvan saaneiden yritysten tunnustamiseksi noudattaen muun muassa G20-maiden syyskuussa 2009 asettamia yleisiä sääntelytavoitteita ja -vaatimuksia, joilla pyritään parantamaan johdannaismarkkinoiden avoimuutta, vähentämään järjestelmäriskiä ja estämään markkinoiden väärinkäyttö. Tällaista järjestelmää olisi pidettävä vastaavana, jos sillä varmistetaan, että sovellettavan sääntelykehyksen olennainen vaikutus vastaa unionin vaatimusten tuottamaa vaikutusta, ja tehokkaana, jos kyseisiä sääntöjä sovelletaan johdonmukaisesti.
- (45) Päästöoikeuksien jälkimarkkinoiden spot-kaupassa on esiintynyt vilpillisiä menettelyjä, jotka voivat heikentää luotamusta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2003/87/EY⁽¹⁾ luotuun päästökauppajärjestelmään, ja parhaillaan toteutetaan toimenpiteitä, joilla pyritään vahvistamaan päästöoikeusrekisterijärjestelmää ja edellytyksiä, jotka on asetettu tilin avaamiselle päästöoikeuskauppaa varten. Kyseisten markkinoiden eheyden tukemiseksi ja

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/87/EY, annettu 13 päivänä lokakuuta 2003, kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta (EUVL L 275, 25.10.2003, s. 32).

niiden tehokkaan toiminnan takaamiseksi, mukaan lukien kaupankäynnin kattava valvonta, on aiheellista täydentää direktiivin 2003/87/EY nojalla toteutettavia toimenpiteitä sisällyttämällä päästöoikeudet kaikilta osin tämän asetuksen ja direktiivin 2014/65/EU sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 596/2014 ⁽¹⁾ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/57/EU ⁽²⁾ soveltamisalaan luokittelemalla ne rahoitusvälineiksi.

- (46) Komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti. Delegoituja säädöksiä olisi hyväksyttävä erityisesti tiettyjen tämän asetuksen säännösten soveltamisalan laajentamisesta kolmansien maiden keskuspankkeihin, määritelmiä koskevista yksityiskohdista, markkinatietojen saatavuuteen liittyvistä kustannuksia koskevista erityissäännöksistä, pääsystä hintatarjouksia koskeviin tietoihin, ko'ista, joilla tai joiden alittuessa yrityksen on toteutettava liiketoimia minkä tahansa muun sellaisen asiakkaan kanssa, jonka saataville hintatarjous on asetettu, sijoitussalkun tiivistämisestä sekä sen tarkemmasta määrittämisestä, milloin on olemassa merkittävä sijoittajansuojaa koskeva ongelma tai sijoittajansuojaan, finanssi- tai hyödykemarkkinoiden moitteettomaan toimintaan ja eheyteen taikka koko finanssijärjestelmän tai sen osan vakauteen unionissa kohdistuva uhka, jonka vuoksi arvopaperimarkkinaviranomaisen, pankkiviranomaisen tai toimivaltaisten viranomaisten voi olla perusteltua toteuttaa toimia, arvopaperimarkkinaviranomaisen positionhallintavaltuuksista, tämän asetuksen 35 artiklan 5 kohdan mukaisen siirtymäkauden pidentämisestä tietyksi ajaksi ja pörssilistattujen johdannaisten jättämisestä tämän asetuksen tiettyjen säännösten soveltamisalan ulkopuolelle tietyksi ajaksi. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaista, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.
- (47) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta hyväksyä kolmannen maan lainsäädäntö- ja valvontakehystä koskeva vastaavuspäätös kolmansien maiden yritysten tai kolmansien maiden kauppapaikkojen palveluntarjonnan mahdollistamiseksi ja niiden hyväksymiseksi kaupankäyntivelvollisuuden piiriin kuuluvien johdannaisten kauppapaikoiksi sekä kolmansien maiden keskusvastapuolten ja kolmansien maiden kauppapaikkojen pääsystä unioniin sijoittautuneisiin kauppapaikkoihin ja keskusvastapuoliin. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 ⁽³⁾ mukaisesti.
- (48) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitteita eli määritellä yhtenäisiä rahoitusvälineisiin sovellettavia vaatimuksia, jotka koskevat kauppapatojen julkistamista, liiketoimista toimivaltaisille viranomaisille annettavia ilmoituksia, kaupankäyntiä johdannaisilla ja osakkeilla organisoiduissa kauppapaikoissa, syrjimätöntä pääsyä keskusvastapuoliin, kauppapaikkoihin ja viitearvoja koskeviin tietoihin, valtuuksia tuotteita koskevien interventiotoimien sekä positioiden hallinnan ja positiolimiittien aloilla sekä kolmansien maiden yritysten harjoittamaa sijoituspalvelujen tarjontaa tai sijoitustoimintaa, sillä vaikka kansallisilla toimivaltaisilla viranomaisilla on paremmat valmiudet seurata markkinakehitystä, kaupan avoimuuteen, liiketoimista annettaviin ilmoituksiin, johdannaiskauppaan sekä tuotteita ja käytäntöjä koskeviin kieltoihin liittyvien ongelmien kokonaisvaikutuksia voidaan ymmärtää kokonaisvaltaisesti vain unionin tasolla, vaan ne voidaan sen laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklalla vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (49) Mikään toimivaltaisen viranomaisen tai arvopaperimarkkinaviranomaisen tehtäviään hoitaessaan toteuttama toimi ei saisi suoraan tai välillisesti syrjiä jotakin jäsenvaltiota tai jäsenvaltioiden ryhmää missä hyvänsä valuutassa tarjottavien sijoituspalvelujen ja harjoitettavan sijoitustoiminnan suorituspaikkana. Mikään pankkiviranomaisen tämän asetuksen mukaisia tehtäviään hoitaessaan toteuttama toimi ei saisi suoraan tai välillisesti syrjiä jotakin jäsenvaltiota tai jäsenvaltioiden ryhmää.
- (50) Finanssipalveluja koskevilla teknisillä standardeilla olisi varmistettava tallettajien, sijoittajien ja kuluttajien riittävä suoja koko unionissa. Koska arvopaperimarkkinaviranomaisella on pitkälle menevää erityisasiantuntemusta, olisi tehokasta ja asianmukaista antaa sen tehtäväksi laatia komissiolle toimitettavat luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joihin ei liity poliittisia valintoja.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 596/2014, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, markkinoiden väärinkäytöstä (markkinoiden väärinkäyttöasetus) sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/6/EY ja komission direktiivien 2003/124/EY, 2003/125/EY ja 2004/72/EY kumoamisesta (ks. tämän virallisen lehden s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/57/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, markkinoiden väärinkäytöstä määrättävistä rikosoikeudellisista seuraamuksista (markkinoiden väärinkäyttödirektiivi) (ks. tämän virallisen lehden s. 179).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovaltaa käyttäen (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (51) Komission olisi hyväksyttävä luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, jotka arvopaperimarkkinaviranomainen laatii kauppaa koskevien avoimuusvaatimusten tarkoista ominaisuuksista, raha-, valuutta- ja rahoitusvakauspoliittisista toimenpiteistä sekä tietyistä tämän asetuksen kannalta merkityksellisistä liiketoimien lajeista, kauppaa edeltävistä avoimuusvaatimuksista myönnettävien vapautusten yksityiskohtaisista edellytyksistä, kaupan jälkeisten tietojen julkistamisen lykkäämistä koskevista järjestelyistä, velvollisuudesta asettaa kauppaa edeltävät ja kaupan jälkeiset tiedot saataville erillään toisistaan, kauppaa edeltävien avoimuusvaatimusten kauppojen sisäisiin toteuttajiin soveltamisen perusteista, sijoituspalveluyritysten kaupan jälkeen antamista tiedoista, avoimuuden vuoksi tai laskelmia varten esitettävien tietopyyntöjen sisällöstä ja esittämistiheydestä, liiketoimista, jotka eivät vaikuta hinnanmuodostusprosessiin, toimeksiannoista säilytettävistä tiedoista, liiketoimista annettavien ilmoitusten sisällöstä ja eritelmistä, rahoitusvälineen viitetietojen sisällöstä ja eritelmistä, sopimuslajeista, joilla on suora, merkittävä ja ennakoitavissa oleva vaikutus unionissa, sekä tapauksista, joissa johdannaisiin on tarpeen soveltaa kaupankäyntivelvollisuutta, velvollisuudesta varmistaa järjestelmin ja menettelyin, että määritettävillä johdannaisilla toteutetut liiketoimet ilmoitetaan ja hyväksytään määritettäväksi, epäsuorien määritysmenettelyjen tyypeistä, johdannaisista, joihin on sovellettava velvollisuutta käydä kauppaa organisoituissa kauppapaikoissa, syrjimättömästä pääsystä keskusvasta-puoleen ja kauppapaikkaan, syrjimättömästä pääsystä viitearvoihin ja velvollisuudesta myöntää viitearvojen käyttö-oikeus, ja tiedoista, joita hakemuksen esittävän kolmannen maan yrityksen olisi toimitettava arvopaperimarkkina-viranomaiselle rekisteröintihakemuksessaan. Komission olisi hyväksyttävä nämä luonnokset teknisiksi sääntelystan-dardeiksi delegoiduilla säädöksillä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan nojalla ja asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.
- (52) Direktiivin 2014/65/EU 95 artiklassa säädetään tiettyjen C osan 6 kohdan energiajohdannaissopimusten osalta siirtymäkauden vapautuksesta. Tämä olisi otettava huomioon teknisissä standardeissa, jotka arvopaperimarkkina-viranomainen laatii asetuksen (EU) No 648/2012 5 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti määritysvelvollisuu-den täsmentämiseksi, jotta tätä velvollisuutta ei asetettaisi johdannaissopimuksille, joihin tämän jälkeen sovellet-taisiin C osan 6 kohdan energiajohdannaissopimuksille myönnettyä siirtymäkauden vapautusta.
- (53) Tässä asetuksessa säädettyjen vaatimusten soveltamista olisi lykättävä, jotta niitä voitaisiin soveltaa rinnan kansal-lisen lainsäädännön osaksi saatettujen uudelleenlaaditun direktiivin säännösten kanssa ja jotta kaikki olennaiset täytäntöönpanotoimenpiteet saataisiin vahvistettua. Koko sääntelypaketin soveltaminen olisi aloitettava samanaikai-sesti. Ainoastaan täytäntöönpanotoimenpiteitä koskevien valtuutusten soveltamista ei pitäisi lykätä, jotta kyseisten toimenpiteiden laatimisen ja antamisen edellyttämät toimet voidaan aloittaa mahdollisimman varhain.
- (54) Tässä asetuksessa kunnioitetaan perusoikeuksia ja noudatetaan erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustettuja periaatteita, etenkin oikeutta henkilötietojen suojaan (8 artikla), elinkeinovapautta (16 artikla), oikeutta kuluttajansuojaan (38 artikla), oikeutta tehokkaiisiin oikeussuojakeinoihin ja puolueettomaan tuomioistuimeen (47 artikla) ja kieltoa, jonka mukaan samasta rikoksesta ei saa syyttää ja rangaista oikeudenkäynnissä kahteen kertaan (50 artikla), ja tätä asetusta on sovellettava kyseisten oikeuksien ja periaatteiden mukaisesti.
- (55) Euroopan tietosuojavaltuutettua on kuultu asetuksen (EY) N:o 45/2001 28 artiklan 2 kohdan mukaisesti, ja hän antoi lausunnon 10 päivänä helmikuuta 2012 ⁽¹⁾,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I OSASTO

KOHDE, SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

1. Tässä asetuksessa vahvistetaan yhtenäiset vaatimukset seuraaville:
 - a) kauppätietojen julkistaminen;
 - b) liiketoimista annettavat ilmoitukset toimivaltaisille viranomaisille;

⁽¹⁾ EUVL C 147, 25.5.2012, s. 1.

- c) kaupankäynti johdannaisilla organisoiduissa kauppapaikoissa;
- d) syrjimätön pääsy määrityspalveluihin ja syrjimätön pääsy kaupankäyntiin viitearvoilla;
- e) toimivaltaisten viranomaisten, arvopaperimarkkinaviranomaisen ja pankkiviranomaisen valtuudet tuotteita koskevien interventiotuomioiden alalla sekä arvopaperimarkkinaviranomaisen valtuudet positioiden hallinnan valvontatoimenpiteiden ja positiolimiittien aloilla;
- f) kolmansien maiden yritysten komission hyväksymän sovellettavan vastaavuuspäätöksen nojalla sivuliikkeen välityksellä tai sivuliikettä perustamatta harjoittama sijoituspalveluiden tarjonta tai sijoitustoiminta.

2. Tätä asetusta sovelletaan direktiivin 2014/65/EU mukaisesti toimiluvan saaneisiin sijoituspalveluyrityksiin ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU ⁽¹⁾ mukaisesti toimiluvan saaneisiin luottolaitoksiin siltä osin kuin ne tarjoavat sijoituspalveluja ja/tai harjoittavat sijoitustoimintaa, ja markkinoiden ylläpitäjiin, niiden ylläpitämät kauppapaikat mukaan lukien.

3. Tämän asetuksen V osastoa sovelletaan myös kaikkiin asetuksen (EU) N:o 648/2012 2 artiklan 8 kohdan määritelmän mukaisiin finanssialan vastapuoliin ja kaikkiin finanssialan ulkopuolisiin vastapuoliin, jotka kuuluvat mainitun asetuksen 10 artiklan 1 kohdan b alakohdan soveltamisalaan.

4. Tämän asetuksen VI osastoa sovelletaan myös keskusvastapuoliin ja henkilöihin, joilla on omistusoikeudet viitearvoihin.

5. Tämän asetuksen VIII osastoa sovelletaan kolmansien maiden yrityksiin, jotka tarjoavat sijoituspalveluja tai harjoittavat sijoitustoimintaa unionissa komission hyväksymän sovellettavan vastaavuuspäätöksen nojalla sivuliikkeen välityksellä tai sivuliikettä perustamatta.

6. Tämän asetuksen 8, 10, 18 ja 21 artiklaa ei sovelleta säännelyihin markkinoihin, markkinoiden ylläpitäjiin eikä sijoituspalveluyrityksiin sellaisten liiketoimien osalta, joissa on vastapuolena Euroopan keskuspankkijärjestelmän, jäljempänä 'EKPJ', jäsen ja jotka toteutetaan osana kyseisen EKPJ:n jäsenen lainsäädäntöön perustuvan valtuutuksen nojalla harjoittamaa raha-, valuutta- ja rahoitusvakauspoliittikkaa ja joissa kyseinen jäsen on ennakolta ilmoittanut vastapuolelleen, että liiketoimeen sovelletaan vapautusta.

7. Edellä olevaa 6 kohtaa ei sovelleta liiketoimiin, jotka EKPJ:n jäsen toteuttaa osana omaa sijoitustoimintaansa.

8. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii tiiviissä yhteistyössä EKPJ:n kanssa luonnokset teknisiksi sääntelystandardiksi, joissa määritetään raha-, valuutta- ja rahoitusvakauspoliittiset toimenpiteet sekä niiden liiketoimien lajit, joihin 6 ja 7 kohtaa sovelletaan.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

9. Siirretään komissiolle valta antaa 50 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla 6 kohdan soveltamisala ulotetaan koskemaan muita keskuspankkeja.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).

Tätä tarkoitusta varten komissio antaa viimeistään 1 päivänä kesäkuuta 2015 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jossa arvioidaan niiden liiketoimien kohtelua, joita toteuttavat kolmansien maiden keskuspankit, joihin tätä kohtaa sovellettaessa kuuluu Kansainvälinen järjestelypankki. Kertomukseen on sisällyttävä analyysi niiden lakisääteisistä tehtävistä ja kaupankäyntivolyymeistä unionissa. Kertomuksessa on

- a) yksilöitävä asianomaisissa kolmansissa maissa sovellettavat säännökset ja määräykset keskuspankkien liiketoimia koskevien tietojen luovuttamisesta, mukaan lukien EKP:n jäsenten kyseisissä kolmansissa maissa toteuttamat liiketoimet, ja
- b) arvioitava unionissa sovellettavien säännöksiin tai määräyksiin perustuvien tietojenluovuttamisvaatimusten mahdollisia vaikutuksia kolmansien maiden keskuspankkien liiketoimiin.

Jos kertomuksessa päädytään tulokseen, että 6 kohdassa säädetty vapautus on tarpeen sellaisten liiketoimien osalta, joissa on vastapuolena raha- ja valuuttapoliittisia ja rahoitusvakautta edistäviä toimenpiteitä toteuttava kolmannen maan keskuspankki, komissio antaa määräykset vapautuksen soveltamisesta kyseiseen kolmannen maan keskuspankkiin.

2 artikla

Määritelmät

1. Tässä asetuksessa tarkoitetaan

- 1) 'sijoituspalveluyrityksellä' direktiivin 2014/65/EU 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa tarkoitettua sijoituspalveluyritystä;
- 2) 'sijoituspalveluilla ja -toiminnalla' direktiivin 2014/65/EU 4 artiklan 1 kohdan 2 alakohdassa määriteltyjä sijoituspalveluja ja -toimintaa;
- 3) 'oheispalveluilla' direktiivin 2014/65/EU 4 artiklan 1 kohdan 3 alakohdassa määriteltyjä lisäpalveluja;
- 4) 'toimeksiantojen toteuttamisella asiakkaiden lukuun' direktiivin 2014/65/EU 4 artiklan 1 kohdan 5 alakohdassa määriteltyä toimeksiantojen toteuttamista asiakkaiden lukuun;
- 5) 'kaupankäynnillä omaan lukuun' lukuun' direktiivin 2014/65/EU 4 artiklan 1 kohdan 6 alakohdassa määriteltyä kaupankäyntiä omaan lukuun;
- 6) 'markkinatakaajalla' direktiivin 2014/65/EU 4 artiklan 1 kohdan 7 alakohdassa määriteltyä markkinatakaajaa;
- 7) 'asiakkaalla' direktiivin 2014/65/EU 4 artiklan 1 kohdan 9 alakohdassa määriteltyä asiakasta;
- 8) 'ammattimaisella asiakkaalla' direktiivin 2014/65/EU 4 artiklan 1 kohdan 10 alakohdassa määriteltyä ammattimaista asiakasta;
- 9) 'rahoitusvälineellä' direktiivin 2014/65/EU 4 artiklan 1 kohdan 15 alakohdassa määriteltyä rahoitusvälinettä;
- 10) 'markkinoiden ylläpitäjällä' direktiivin 2014/65/EU 4 artiklan 1 kohdan 18 alakohdassa määriteltyä markkinoiden ylläpitäjää;
- 11) 'monenkeskisellä järjestelmällä' direktiivin 2014/65/EU 4 artiklan 1 kohdan 19 alakohdassa määriteltyä monenkeskistä järjestelmää;
- 12) 'kauppojen sisäisellä toteuttajalla' direktiivin 2014/65/EU 4 artiklan 1 kohdan 20 alakohdassa määriteltyä kauppojen sisäistä toteuttajaa;

- 13) 'säännellyllä markkinalla' direktiivin 2014/65/EU 4 artiklan 1 kohdan 21 alakohdassa määriteltyä säänneltyä markkinaa;
- 14) 'monenkeskisellä kaupankäyntijärjestelmällä' direktiivin 2014/65/EU 4 artiklan 1 kohdan 22 alakohdassa määriteltyä monenkeskistä kaupankäyntijärjestelmää;
- 15) 'organisoidulla kaupankäyntijärjestelmällä' direktiivin 2014/65/EU 4 artiklan 1 kohdan 23 alakohdassa määriteltyä organisoitua kauppajärjestelmää;
- 16) 'kauppapaikalla' direktiivin 2014/65/EU 4 artiklan 1 kohdan 24 alakohdassa määriteltyä kauppapaikkaa;
- 17) 'likvideillä markkinoilla'
 - a) sovellettaessa 9, 11 ja 18 artiklaa rahoitusvälineen tai rahoitusvälinelajin markkinoita, joilla on jatkuvasti valmiita ja halukkaita ostajia ja myyjiä ja joita arvioidaan seuraavin perustein ottaen huomioon kyseisen rahoitusvälineen tai rahoitusvälinelajin erityiset markkinarakenteet:
 - i) liiketoimien keskimääräinen toteutustiheys ja keskikoko eri markkinaehtojen vallitessa ja ottaen huomioon rahoitusvälinelajiin kuuluvien tuotteiden luonne ja elinkaari;
 - ii) markkinaosapuolten lukumäärä ja tyyppi, mukaan lukien markkinaosapuolten lukumäärä suhteessa kaupankäynnin kohteena olevien rahoitusvälineiden lukumäärään tietyn tuotteen markkinoilla;
 - iii) osto- ja myyntihintojen keskimääräinen erotus, jos se on saatavilla;
 - b) sovellettaessa 4, 5 ja 14 artiklaa sellaisen rahoitusvälineen markkinoita, jolla käydään kauppaa päivittäin, kun markkinoita arvioidaan seuraavin perustein:
 - i) vapaasti vaihdettavien rahoitusvälineiden määrä;
 - ii) kyseisiä rahoitusvälineitä koskevien liiketoimien keskimääräinen päivittäinen lukumäärä;
 - iii) kyseisten rahoitusvälineiden keskimääräinen päivävaihto;
- 18) 'toimivaltaisella viranomaisella' direktiivin 2014/65/EU 4 artiklan 1 kohdan 26 alakohdassa määriteltyä toimivaltaista viranomaista;
- 19) 'luottolaitoksella' Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 ⁽¹⁾ 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa määriteltyä luottolaitosta;
- 20) 'sivuliikkeellä' direktiivin 2014/65/EU 4 artiklan 1 kohdan 30 alakohdassa määriteltyä sivuliikettä;
- 21) 'läheisillä sidoksilla' direktiivin 2014/65/EU 4 artiklan 1 kohdan 35 alakohdassa määriteltyjä läheisiä sidoksia;
- 22) 'ylimmällä hallintoelimellä' direktiivin 2014/65/EU 4 artiklan 1 kohdan 36 alakohdassa määriteltyä ylintä hallintoelintä;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

- 23) 'strukturoidulla talletuksella' direktiivin 2014/65/EU 4 artiklan 1 kohdan 43 alakohdassa määriteltyä strukturoitua talletusta;
- 24) 'siirtokelpoisilla arvopapereilla' direktiivin 2014/65/EU 4 artiklan 1 kohdan 44 alakohdassa määriteltyjä siirtokelpoisia arvopapereita;
- 25) 'talletustodistuksilla' direktiivin 2014/65/EU 4 artiklan 1 kohdan 45 alakohdassa määriteltyjä talletustodistuksia;
- 26) 'pörssilistatulla rahastolla' direktiivin 2014/65/EU 4 artiklan 1 kohdan 46 alakohdassa määriteltyä pörssilistattua rahastoa;
- 27) 'todistuksilla' arvopapereita, jotka ovat vaihdantakelpoisia pääomamarkkinoilla ja jotka etuoikeusjärjestyksessä menevät osakkeiden edelle mutta tulevat vakuudettomien joukkovelkakirjojen ja muiden vastaavien välineiden jälkeen, jos liikkeeseenlaskija palauttaa sijoituksen;
- 28) 'strukturoiduilla rahoitustuotteilla' arvopapereita, jotka on luotu rahoitusomaisuuden ryhmään liittyvän luottoriskin arvopaperistamista ja siirtoa varten ja jotka antavat arvopaperin haltijalle oikeuden vastaanottaa säännöllisiä maksuja, joiden määrä riippuu kohde-etuutena olevista omaisuuseristä saatavasta kassavirrasta;
- 29) 'johdannaisilla' sellaisia direktiivin 2014/65/EU 4 artiklan 1 kohdan 44 alakohdan c alakohdassa määriteltyjä rahoitusvälineitä, joita tarkoitetaan mainitun direktiivin liitteessä I olevan C osan 4–10 kohdassa;
- 30) 'hyödykejohdannaisilla' sellaisia direktiivin 2014/65/EU 4 artiklan 1 kohdan 44 alakohdan c alakohdassa määriteltyjä rahoitusvälineitä, jotka liittyvät direktiivin 2014/65/EU liitteessä I olevan C osan 10 kohdassa taikka sen liitteessä I olevan C osan 5, 6, 7 ja 10 kohdassa tarkoitettuun hyödykkeeseen tai kohde-etuuteen;
- 31) 'keskusvastapuolella' asetuksen (EU) N:o 648/2012 2 artiklan 1 kohdassa määriteltyä keskusvastapuolta;
- 32) 'pörssilistatulla johdannaisella' johdannaista, jolla käydään kauppaa säännellyillä markkinoilla tai sellaisilla kolmannen maan markkinoilla, joita pidetään säänneltyjä markkinoita vastaavina tämän asetuksen 28 artiklan mukaisesti, ja joka ei sellaisenaan kuulu asetuksen (EU) N:o 648/2012 2 artiklan 7 kohdassa määritellyn OTC-johdannaisen määritelmän soveltamisalaan;
- 33) 'toteutuskelpoisella kiinnostuksen ilmauksella' kaupankäyntijärjestelmän yhden jäsenen tai osapuolen toiselle jäsenelle tai osapuolelle lähettämää viestiä, joka koskee saatavilla olevaa kaupankäynti-intressiä ja sisältää kaikki kaupasta sopimiseen tarvittavat tiedot;
- 34) 'hyväksytyllä julkistamisjärjestelyllä' direktiivin 2014/65/EU 4 artiklan 1 kohdan 52 alakohdassa määriteltyä hyväksyttyä julkaisemisjärjestystä;
- 35) 'konsolidoitujen kauppatietojen tarjoajalla' direktiivin 2014/65/EU 4 artiklan 1 kohdan 53 alakohdassa määriteltyä konsolidoitujen kauppatietojen tarjoajaa;
- 36) 'hyväksytyllä ilmoitusjärjestelmällä' direktiivin 2014/65/EU 4 artiklan 1 kohdan 54 alakohdassa määriteltyä hyväksyttyä ilmoitusjärjestelmää;
- 37) 'kotijäsenvaltiolla' direktiivin 2014/65/EU 4 artiklan 1 kohdan 55 alakohdassa määriteltyä kotijäsenvaltiota;
- 38) 'vastaanottavalla jäsenvaltiolla' direktiivin 2014/65/EU 4 artiklan 1 kohdan 56 alakohdassa määriteltyä vastaanottavaa jäsenvaltiota;

- 39) 'viitearvolla' mitä tahansa julkisesti saatavilla olevaa tai julkistettua hintaa, indeksä tai lukua, joka määritetään määräjain tai säännöllisesti soveltamalla jotain kaavaa yhden tai useamman kohde-etuutena olevan omaisuuserän arvoon tai hintaan taikka käyttäen perusteena kyseistä arvoa tai hintaa, mukaan lukien arvioitujen hinnat, todelliset tai arvioitujen korkokannat tai muut arvot, tai selvityksiä ja jonka perusteella rahoitusvälineestä maksettava määrä tai rahoitusvälineen arvo määritetään;
- 40) 'yhteentoimivuusjärjestelyllä' asetuksen (EU) N:o 648/2012 2 artiklan 12 kohdassa määriteltyä yhteentoimivuusjärjestelyä;
- 41) 'kolmannen maan rahoituslaitoksella' yhteisöä, jonka päätoimipaikka sijaitsee kolmannessa maassa ja joka on saanut kyseisen kolmannen maan lainsäädännön nojalla toimiluvan tai valtuutuksen harjoittaa mitä tahansa direktiivissä 2013/36/EU, direktiivissä 2014/65/EU, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2009/138/EY⁽¹⁾, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2009/65/EY⁽²⁾, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2003/41/EY⁽³⁾ tai Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2011/61/EU⁽⁴⁾ luetelluista palveluista tai toimintoista;
- 42) 'kolmannen maan yrityksellä' direktiivin 2014/65/EU 4 artiklan 1 kohdan 57 alakohdassa määriteltyä kolmannen maan yritystä;
- 43) 'tukkutasen energiatuotteella' Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1227/2011⁽⁵⁾ 2 artiklan 4 kohdassa määriteltyä tukkutasen energiatuotetta;
- 44) 'maatalousalan hyödykejohtannaisilla' johdannaissopimuksia, jotka liittyvät Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1308/2013⁽⁶⁾ 1 artiklassa ja liitteessä I olevassa I–XX ja XXIV/1 osassa lueteltuihin tuotteisiin;
- 45) 'likviditeetin hajaantumisella' tilannetta, jossa:
- a) osapuolet jossakin kauppapaikassa eivät kykene toteuttamaan liiketointa yhden tai useamman osapuolen kanssa kyseisessä kauppapaikassa sellaisten määrittämissä menettelyjen puuttumisen vuoksi, joihin kaikilla osapuolilla on pääsy; tai
 - b) määrittäjäosapuoli tai sen asiakkaat joutuisivat pitämään jotakin rahoitusvälinettä koskevat positionsa useammassa kuin yhdessä keskusvastapuolella, mikä rajoittaisi rahoitusvastuiden nettoutusmahdollisuutta;
- 46) 'valtionlainalla' direktiivin 2014/65/EU 4 artiklan 1 kohdan 61 alakohdassa määriteltyä valtionlainaa;
- 47) 'sijoitussalkun tiivistämisellä' riskinvähennyspalvelua, jossa kaksi tai useampia vastapuolia päättää kokonaan tai osittain jotkin tai kaikki sijoitussalkun tiivistämistä varten esittämänsä johdannaissopimukset ja korvaa päätetyt johdannaissopimukset toisella johdannaissopimuksella, jonka yhdistetty nimellisarvo on alempi kuin päätettyjen johdannaissopimusten yhdistetty nimellisarvo.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/138/EY, annettu 25 päivänä marraskuuta 2009, vakuutus- ja jälleenvakuutus-toiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta (Solvenssi II) (EUVL L 335, 17.12.2009, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/65/EY, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, siirtokelpoisin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta (EUVL L 302, 17.11.2009, s. 32).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/41/EY, annettu 3 päivänä kesäkuuta 2003, ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten toiminnasta ja valvonnasta (EUVL L 235, 23.9.2003, s. 10).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/61/EU, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2011, vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajista ja direktiivin 2003/41/EY ja 2009/65/EY sekä asetuksen (EY) N:o 1060/2009 ja (EU) N:o 1095/2010 muuttamisesta (EUVL L 174, 1.7.2011, s. 1).

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1227/2011, annettu 25 päivänä lokakuuta 2011, energian tukkumarkkinoiden eheydestä ja tarkasteltavuudesta (EUVL L 326, 8.12.2011, s. 1).

⁽⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1308/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 992/72, (ETY) N:o 234/79, (EY) N:o 1037/2001 ja (EY) N:o 1234/2007 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 671).

2. Siirretään komissiolle valta antaa 50 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täsmennetään tiettyjen teknisten seikkojen osalta 1 kohdassa säädettyjä määritelmiä niiden mukauttamiseksi markkinoiden kehitykseen.

II OSASTO

KAUPPAPAikkojen AVOIMUUS

1 LUKU

Oman pääoman ehtoisia rahoitusvälineitä koskeva avoimuus

3 artikla

Kauppapaikkojen kauppaa edeltävät avoimuusvaatimukset osakkeiden, talletustodistusten, pörssilistattujen rahastojen, todistusten ja muiden samankaltaisten rahoitusvälineiden osalta

1. Kauppapaikkaa ylläpitävien markkinoiden ylläpitäjien ja sijoituspalveluyritysten on julkistettava järjestelmissään vallitsevat osto- ja myyntihinnat sekä kyseisillä hinnoilla ilmenevä kaupankäyntihalukkuus osakkeille, talletustodistuksille, pörssilistatuille rahastoille, todistuksille ja muille samankaltaisille rahoitusvälineille, joilla käydään kauppaa kauppapaikassa. Tätä vaatimusta on sovellettava myös toteutuskelpoisiin kiinnostuksen ilmauksiin. Kauppapaikkaa ylläpitävien markkinoiden ylläpitäjien ja sijoituspalveluyritysten on asetettava nämä tiedot jatkuvasti yleisön saataville tavanomaisena kaupankäyntiaikana.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut avoimuusvaatimukset on mitoitettava kaupankäyntityypeittäin, joihin kuuluvat tarjouskirjahuutokauppa, hintanoteerauksiin perustuvat kaupankäyntijärjestelmät, hybridijärjestelmät ja määräajoin toistuvaan huutokauppaan perustuvat kaupankäyntijärjestelmät.

3. Kauppapaikkaa ylläpitävien markkinoiden ylläpitäjien ja sijoituspalveluyritysten on asetettava kohtuullisin kaupallisin ehdoin ja syrjimättömästi 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen julkistamiseen käyttämänsä järjestelyt niiden sijoituspalveluyritysten saataville, joiden on julkistettava osakkeita, talletustodistuksia, pörssilistattuja rahastoja, todistuksia ja muita samankaltaisia rahoitusvälineitä koskevat hintatarjouksensa 14 artiklan mukaisesti.

4 artikla

Oman pääoman ehtoisia rahoitusvälineitä koskevat vapautukset

1. Toimivaltaisten viranomaisten on voitava vapauttaa kauppapaikkaa ylläpitävät markkinoiden ylläpitäjät ja sijoituspalveluyritykset velvollisuudesta julkistaa 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut tiedot

a) järjestelmistä, jotka täsmäyttävät toimeksiantoja kaupankäyntimenetelmin, joiden mukaan 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun rahoitusvälineen hinta muodostuu kauppapaikassa, jossa rahoitusväline otettiin ensimmäisen kerran kaupankäynnin kohteeksi, tai rahoitusvälineen merkittävimällä markkinalla likviditeetillä mitattuna, jossa kyseinen viitehintajulkistetaan laajalti ja markkinaosapuolet pitävät sitä yleisesti luotettavana viitehintana. Tämän vapautuksen käytön jatkamiseen sovelletaan 5 artiklassa säädettyjä edellytyksiä;

b) järjestelmistä, joissa virallistetaan sopimuskauppoja,

i) jotka toteutetaan volyymipainotetun osto- ja myyntihintojen vaihtelun rajoissa kyseistä järjestelmää ylläpitävän kauppapaikan tarjouskirjan tai markkinatakaajien hintatarjousten mukaisesti 5 artiklassa säädettyjä edellytyksiä soveltaen;

ii) jotka koskevat epälikvidejä osakkeita, talletustodistuksia, pörssilistattuja rahastoja, todistuksia tai muita samankaltaisia rahoitusvälineitä, jotka eivät kuulu likvideihin markkinoihin ja joilla käydään kauppaa tietyn prosenttiosuuden rajoissa asianmukaisesta viitehinnasta siten, että järjestelmän ylläpitäjä määrittää prosenttiosuuden ja viitehinnan etukäteen; tai

iii) joihin sovelletaan muita ehtoja kuin kyseisen rahoitusvälineen markkinahintaa;

c) toimeksiannoista, jotka ovat kooltaan suuria tavanomaiseen markkinakokoon verrattuna;

d) toimeksiannoista, joita säilytetään kauppapaikan ylläpitämässä toimeksiantojen hallinnointijärjestelmässä ennen tietojen julkistamista.

2. Edellä 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu viitehintaa vahvistetaan käyttämällä perusteena
- vallitsevan osto- ja/tai myyntihinnan keskipistettä kauppapaikassa, jossa kyseinen rahoitusväline otettiin ensimmäisen kerran kaupankäynnin kohteeksi, tai rahoitusvälineen merkittävimmällä markkinalla likviditeetillä mitattuna; tai
 - jos a alakohdassa tarkoitettu hinta ei ole saatavilla, asiaankuuluvan pörssipäivän avaus- tai sulkemishintaa.

Toimeksiannoissa voidaan viitata b alakohdassa tarkoitettuihin hintoihin ainoastaan asiaankuuluvan pörssipäivän jatkuvan kaupankäyntivaiheen ulkopuolella.

3. Kauppapaikan ylläpitäessä järjestelmiä, joissa virallistetaan sopimuskauppoja 1 kohdan b alakohdan i alakohdan mukaisesti,

- liiketoimet toteutetaan kyseisen kauppapaikan sääntöjen mukaisesti;
- kauppapaikan on varmistettava, että käytössä on järjestelyt, järjestelmät ja menettelyt, joilla estetään ja havaitaan markkinoiden väärinkäyttö tai markkinoiden väärinkäytön yritykset tällaisten sopimuskauppojen osalta asetuksen (EU) N:o 596/2014 16 artiklan mukaisesti;
- kauppapaikan on perustettava, pantava täytäntöön ja ylläpidettävä järjestelmiä, joilla havaitaan yritykset käyttää vapautusta muiden tässä asetuksessa tai direktiivissä 2014/65/EU säädettyjen vaatimusten kiertämiseksi.

Kun toimivaltainen viranomaisella myöntää vapautuksen 1 kohdan b alakohdan i tai iii alakohdan mukaisesti, kyseisen toimivaltaisen viranomaisen on valvottava vapautuksen käyttöä kauppapaikassa varmistaakseen, että vapautuksen käytön edellytyksiä noudatetaan.

4. Ennen vapautuksen myöntämistä 1 kohdan mukaisesti toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle ja muille toimivaltaisille viranomaisille kunkin yksittäisen vapautuksen suunniteltu käyttötarkoitus sekä annettava sen toimintaa koskeva selvitys, johon sisältyvät yksityiskohtaiset tiedot kauppapaikasta, jossa viitehintaa muodostuu 1 kohdan a alakohdan mukaisesti. Aikomuksesta myöntää vapautus on annettava ilmoitus vähintään neljä kuukautta ennen kuin vapautuksen on määrä tulla voimaan. Arvopaperimarkkinaviranomainen antaa kahden kuukauden kuluessa ilmoituksen vastaanottamisesta kyseiselle toimivaltaiselle viranomaiselle lausunnon, joka ei ole sitova ja jossa arvioidaan, onko kukin vapautus 1 kohdassa säädettyjen ja 6 kohdan mukaisesti hyväksytyissä teknisissä sääntelystandardaardeissa määritettyjen vaatimusten mukainen. Jos kyseinen toimivaltainen viranomaisella myöntää vapautuksen ja toisen jäsenvaltion toimivaltainen viranomaisella on eri mieltä, jälkimmäinen toimivaltainen viranomaisella voi saattaa asian toistamiseen arvopaperimarkkinaviranomaisen käsiteltäväksi, ja tämä voi käyttää sille asetuksen (EU) N:o 1095/2010 19 artiklan mukaisesti siirrettyä toimivaltaa. Arvopaperimarkkinaviranomainen seuraa vapautusten soveltamista ja antaa komissiolle vuosittain kertomuksen siitä, kuinka niitä sovelletaan käytännössä.

5. Toimivaltainen viranomaisella voi omasta aloitteestaan tai toisen toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä peruuttaa 1 kohdan nojalla ja 6 kohdassa tarkoitettulla tavalla myönnetyn vapautuksen, jos se toteaa vapautusta käytettävän alkupe- räisestä käyttötarkoituksestaan poikkeavalla tavalla tai jos se katsoo, että vapautusta käytetään tässä artiklassa säädettyjen vaatimusten kiertämiseen.

Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle ja muille toimivaltaisille viranomaisille tällaisesta peruutuksesta ja perusteltava päätöksensä.

6. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritetään seuraavat seikat:

- kunkin rahoitusvälinelajin osalta, millä vaihteluvälillä osto- ja myyntihinnat tai nimettyjen markkinatakaajien noteraukset sekä kyseisillä hinnoilla ilmenevä kaupankäyntihalukkuus julkistetaan 3 artiklan 1 kohdan mukaisesti, ottaen huomioon 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu tarvittava mitoittaminen kaupankäyntityypeittäin;

- b) rahoitusvälineen merkittävin markkinalikviditeetillä mitattuna 1 kohdan a alakohdan mukaisesti;
- c) sopimuskaupan erityisominaisuudet suhteessa eri tapoihin, joilla kauppapaikan jäsen tai osapuoli voi toteuttaa tällaisen liiketoimen;
- d) sopimuskaupat, jotka eivät vaikuta hinnanmuodostukseen ja joihin sovelletaan 1 kohdan b alakohdan iii alakohdan mukaista vapautusta;
- e) kunkin rahoitusvälinelajin osalta sellaisten kooltaan suurten toimeksiantojen koko sekä kauppapaikan toimeksiantojen hallintajärjestelmässä ennen tietojen julkistamista säilytettävien toimeksiantojen tyyppi ja vähimmäiskoko, jotka voidaan 1 kohdan mukaisesti vapauttaa velvollisuudesta julkistaa tiedot ennen kaupantekoa.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

7. Arvopaperimarkkinaviranomainen tarkastelee uudelleen vapautuksia, jotka toimivaltaiset viranomaiset ovat myöntäneet direktiivin 2004/39/EY 29 artiklan 2 kohdan ja 44 artiklan 2 kohdan mukaisesti sekä asetuksen (EY) N:o 1287/2006 18, 19 ja 20 artiklan mukaisesti ennen 3 päivää tammikuuta 2017, viimeistään 3 päivänä tammikuuta 2019. Arvopaperimarkkinaviranomainen antaa kyseiselle toimivaltaiselle viranomaiselle lausunnon, jossa arvioidaan, onko kukin vapautus edelleen tässä asetuksessa säädettyjen vaatimusten ja tämän asetuksen nojalla annettujen delegoitujen säädösten ja teknisten sääntelystandardien mukainen.

5 artikla

Volyymin ylärajaa koskeva mekanismi

1. Sen varmistamiseksi, että 4 artiklan 1 kohdan a alakohdassa ja 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan i alakohdassa säädettyjen vapautusten käyttö ei tarpeettomasti haittaa hinnanmuodostusta, kaupankäyntiä näiden vapautusten puitteissa rajoitetaan seuraavasti:

- a) rahoitusvälineellä näiden vapautusten puitteissa kauppapaikassa käydyn kaupan prosenttiosuus rajoitetaan 4 prosenttiin kyseisellä rahoitusvälineellä käydyn kaupan kokonaisvolyymistä kaikissa unionin kauppapaikoissa edeltävän 12 kuukauden aikana;
- b) rahoitusvälineellä näiden vapautusten puitteissa koko unionissa käydyn kaupan prosenttiosuus rajoitetaan 8 prosenttiin kyseisellä rahoitusvälineellä käydyn kaupan kokonaisvolyymistä kaikissa unionin kauppapaikoissa edeltävän 12 kuukauden aikana.

Tätä volyymin ylärajaa koskeva mekanismia ei sovelleta sopimuskauppoihin, jotka koskevat osakkeita, talletustodistuksia, pörssilistattuja rahastoja, todistuksia tai muita samankaltaisia rahoitusvälineitä, joille ei ole 2 artiklan 1 kohdan 17 alakohdan b alakohdan määritelmän mukaisia likvidejä markkinoita ja joilla käydään kauppaa tietyn prosenttiosuuden puitteissa asianmukaisesta viitehinnasta 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan ii alakohdassa tarkoitettulla tavalla, eikä sopimuskauppoihin, joihin sovelletaan muita ehtoja kuin kyseisen rahoitusvälineen markkinahintaa 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan iii alakohdassa tarkoitettulla tavalla.

2. Kun rahoitusvälineellä näiden vapautusten puitteissa kauppapaikassa käydyn kaupan prosenttiosuus on ylittänyt 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua raja-arvon, sen toimivaltaisen viranomaisen, joka antoi luvan näiden vapautusten käyttämiseen kyseisessä kauppapaikassa, on kahden työpäivän kuluessa keskeytettävä niiden käyttö kyseisen rahoitusvälineen osalta kyseisessä kauppapaikassa kuudeksi kuukaudeksi arvopaperimarkkinaviranomaisen julkistamien, 4 kohdassa tarkoitettujen tietojen perusteella.

3. Kun rahoitusvälineellä näiden vapautusten puitteissa koko unionissa käydyn kaupan prosenttiosuus on ylittänyt 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua raja-arvon, kaikkien toimivaltaisten viranomaisten on kahden työpäivän kuluessa keskeytettävä näiden vapautusten käyttö koko unionissa kuudeksi kuukaudeksi.

4. Arvopaperimarkkinaviranomainen julkaisee viiden työpäivän kuluessa kunkin kalenterikuukauden päättymisestä kullakin rahoitusvälineellä unionissa käydyn kaupan kokonaisvolyymien edeltäviltä 12 kuukaudelta, rahoitusvälineellä näiden vapautusten puitteissa koko unionissa ja kussakin kauppapaikassa käydyn kaupan prosenttiosuuden edeltäviltä 12 kuukaudelta sekä prosenttiosuuksien laskemisessa käytettävät menetelmät.

5. Jos 4 kohdassa tarkoitettussa kertomuksessa todetaan, että kaupankäynti jollain rahoitusvälineellä näiden vapautusten puitteissa jossain kauppapaikassa on ylittänyt 3,75 prosenttia kyseisellä rahoitusvälineellä käydyn kaupan kokonaisvolyymistä unionissa edeltävien 12 kuukauden kaupankäynnin perusteella, arvopaperimarkkinaviranomainen julkaisee täydentävän kertomuksen viiden työpäivän kuluessa sen kalenterikuukauden viidennestätoista päivästä, jona 4 kohdassa tarkoitettu kertomus julkaistaan. Kertomuksessa on oltava 4 kohdassa tarkoitettujen tietojen rahoitusvälineistä, joiden osalta 3,75 prosentin osuus on ylitetty.

6. Jos 4 kohdassa tarkoitettussa kertomuksessa todetaan, että kaupankäynti jollain rahoitusvälineellä näiden vapautusten puitteissa koko unionissa on ylittänyt 7,75 prosenttia kyseisellä rahoitusvälineellä käydyn kaupan kokonaisvolyymistä kaikissa unionin kauppapaikoissa edeltävien 12 kuukauden kaupankäynnin perusteella, arvopaperimarkkinaviranomainen julkaisee täydentävän kertomuksen viiden työpäivän kuluessa sen kalenterikuukauden viidennestätoista päivästä, jona 4 kohdassa tarkoitettu kertomus julkaistaan. Kertomuksessa on oltava 4 kohdassa tarkoitettujen tietojen rahoitusvälineistä, joiden osalta 7,75 prosentin osuus on ylitetty.

7. Jotta voidaan luotettavasti seurata näiden vapautusten puitteissa käytävää kauppaa ja määrittää, onko 1 kohdassa tarkoitettujen raja-arvojen ylittyä, kauppapaikkojen ylläpitäjillä on oltava käytössään järjestelmät ja menettelyt, joiden avulla voidaan

a) tunnistaa kaikki kaupat, jotka on tehty näiden vapautusten puitteissa kyseisessä kauppapaikassa; ja

b) varmistaa, ettei kauppapaikka missään olosuhteissa ylitä 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua näiden vapautusten puitteissa sallitun kaupankäynnin prosenttiosuutta.

8. Ajanjakso, jonka aikana arvopaperimarkkinaviranomainen julkistaa kaupankäyntitiedot ja jonka aikana rahoitusvälineellä näiden vapautusten puitteissa käytävää kauppaa seurataan, alkaa 3 päivänä tammikuuta 2016. Rajoittamatta 4 artiklan 5 kohdan soveltamista toimivaltaisilla viranomaisilla on toimivalta keskeyttää näiden vapautusten käyttö tämän asetuksen soveltamispäivästä lähtien kuukausittain.

9. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritetään menetelmä, liiketoimien tunnusmerkinnät mukaan lukien, jolla se kerää, laskee ja julkistaa liiketoimia koskevat tiedot 4 kohdan mukaisesti, jotta kullakin rahoitusvälineellä käydyn kaupan kokonaisvolyymi sekä näiden vapautusten puitteissa koko unionissa ja kussakin kauppapaikassa käytävän kaupan prosenttiosuudet saadaan mitattua tarkasti.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

6 artikla

Kauppapaikkojen kaupan jälkeiset avoimuusvaatimukset osakkeiden, talletustodistusten, pörssilistattujen rahastojen, todistusten ja muiden samankaltaisten rahoitusvälineiden osalta

1. Kauppapaikkaa ylläpitävien markkinoiden ylläpitäjien ja sijoituspalveluyritysten on julkistettava toteutettujen liiketoimien hinta, volyymi ja ajankohta sellaisten osakkeiden, talletustodistusten, pörssilistattujen rahastojen, todistusten ja muiden samankaltaisten rahoitusvälineiden osalta, joilla käydään kauppaa kauppapaikassa. Kauppapaikkaa ylläpitävien markkinoiden ylläpitäjien ja sijoituspalveluyritysten on julkistettava yksityiskohtaiset tiedot näistä liiketoimista niin reaaliaikaisesti kuin on teknisesti mahdollista.

2. Kauppapaikkaa ylläpitävien markkinoiden ylläpitäjien ja sijoituspalveluyritysten on asetettava kohtuullisin kaupallisin ehdoin ja syrjimättömästi tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti annettavien tietojen julkistamiseen käyttämänsä järjestelyt niiden sijoituspalveluyritysten saataville, joiden on julkistettava yksityiskohtaiset tiedot osakkeita, talletustodistuksia, pörssilistattuja rahastoja, todistuksia ja muita samankaltaisia rahoitusvälineitä koskevista liiketoimistaan 20 artiklan mukaisesti.

7 artikla

Lupa tietojen julkistamisen lykkäämiseen

1. Toimivaltaisten viranomaisten on voitava antaa kauppapaikkaa ylläpitäville markkinoiden ylläpitäjille ja sijoituspalveluyrityksille lupa lykätä liiketoimia koskevien yksityiskohtaisten tietojen julkistamista liiketoimien tyyppin tai koon perusteella.

Toimivaltaiset viranomaiset voivat erityisesti antaa luvan lykätä sellaisia liiketoimia koskevien tietojen julkistamista, jotka ovat kooltaan suuria kyseisen osakkeen, talletustodistuksen, pörssilistatun rahaston, todistuksen tai muun samankaltaisen rahoitusvälineen taikka osake-, talletustodistus- tai todistuslajin tai pörssilistatun rahaston tai muun samankaltaisen rahoitusvälineen lajin tavanomaiseen markkinakokoon verrattuna.

Kauppapaikkaa ylläpitävien markkinoiden ylläpitäjien ja sijoituspalveluyritysten on saatava toimivaltaisen viranomaisen ennakkohyväksyntä ehdotetuille järjestelyille, jotka koskevat kauppatietojen julkistamisen lykkäämistä, ja annettava nämä järjestelyt selkeästi tiedoksi markkinaosapuolille ja sijoittajille. Arvopaperimarkkinaviranomainen seuraa kauppatietojen julkistamisen lykkäämistä koskevien järjestelyiden soveltamista ja antaa komissiolle vuosittain kertomuksen siitä, kuinka niitä sovelletaan käytännössä.

Jos toimivaltaisen viranomaisen antaa luvan lykätä tietojen julkistamista ja toisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on lykkäämisestä tai myönnetyn luvan tosiasiallisesta soveltamisesta eri mieltä, jälkimmäinen toimivaltaisen viranomaisen voi saattaa asian toistamiseen arvopaperimarkkinaviranomaisen käsiteltäväksi, ja tämä voi käyttää sille asetuksen (EU) N:o 1095/2010 19 artiklan mukaisesti siirrettyä toimivaltaa.

2. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritetään direktiivin 2014/65/EU 64 artiklassa säädetyn tietojen julkistamisen mahdollistamiseksi seuraavat seikat:

- a) kunkin rahoitusvälinelajin osalta liiketoimien yksityiskohdat, jotka sijoituspalveluyritysten, kauppojen sisäiset toteuttajat mukaan lukien, ja kauppapaikkaa ylläpitävien markkinoiden ylläpitäjien ja sijoituspalveluyritysten on julkistettava 6 artiklan 1 kohdan mukaisesti, mukaan lukien 6 artiklan 1 kohdan ja 20 artiklan mukaisesti julkistettujen erityyppisten liiketoimien tunnistet, jotka jaotellaan pääasiassa rahoitusvälineiden arvostamiseen liittyvien seikkojen ja muiden seikkojen perusteella määräytyviin tunnisteesiin;
- b) määräaika, jonka katsotaan vastaavan vaatimusta julkistaa tiedot mahdollisimman reaaliaikaisesti myös tapauksissa, joissa kaupat toteutetaan muulloin kuin tavanomaisena kaupankäyntiaikana;
- c) kunkin rahoitusvälinelajin osalta edellytykset, joiden täytyessä sijoituspalveluyrityksille, kauppojen sisäiset toteuttajat mukaan lukien, ja kauppapaikkaa ylläpitäville markkinoiden ylläpitäjille ja sijoituspalveluyrityksille voidaan antaa lupa lykätä liiketoimia koskevien yksityiskohtien julkistamista tämän artiklan 1 kohdan ja 20 artiklan 1 kohdan mukaisesti;
- d) kunkin rahoitusvälinelajin osalta perusteet, joita sovelletaan päätettäessä, mitä liiketoimia koskevien tietojen julkistamista voidaan lykätä niiden koon tai tyyppin, myös osakkeen, talletustodistuksen, pörssilistatun rahaston, todistuksen tai muun samankaltaisen rahoitusvälineen likviditeettiprofiilin, vuoksi.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

2 LUKU

Muita kuin oman pääoman ehtoisia rahoitusvälineitä koskeva avoimuus

8 artikla

Kauppapaikkojen kauppaa edeltävät avoimuusvaatimukset joukkovelkakirjojen, strukturoitujen rahoitustuotteiden, päästöoikeuksien ja johdannaisten osalta

1. Kauppapaikkaa ylläpitävien markkinoiden ylläpitäjien ja sijoituspalveluyritysten on julkistettava järjestelmissään vallitsevat osto- ja myyntihinnat sekä kyseisillä hinnoilla ilmenevä kaupankäyntihalukkuus joukkovelkakirjoille, strukturoiduille rahoitustuotteille, päästöoikeuksille ja johdannaisille, joilla käydään kauppaa kauppapaikassa. Tätä vaatimusta on sovellettava myös toteutuskelpoisiin kiinnostuksen ilmauksiin. Kauppapaikkaa ylläpitävien markkinoiden ylläpitäjien ja sijoituspalveluyritysten on asetettava nämä tiedot jatkuvasti yleisön saataville tavanomaisena kaupankäyntiaikana. Tätä julkistamisvelvollisuutta ei sovelleta finanssialan ulkopuolisten vastapuolien johdannaissiiketoimiin, jotka vähentävät suoraan finanssialan ulkopuolisen vastapuolen tai kyseisen ryhmän liiketoimintaan tai rahoitustoimintaan liittyviä riskejä objektiivisesti mitattavissa olevalla tavalla.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut avoimuusvaatimukset olisi mitoitettava kaupankäyntityypeittäin, joihin kuuluvat tarjouskirjahuutokauppa, hintanoteerauksiin perustuvat kaupankäyntijärjestelmät, hybridijärjestelmät, määräajoin toistuvaan huutokauppaan perustuvat kaupankäyntijärjestelmät ja huutokauppajärjestelmät.

3. Kauppapaikkaa ylläpitävien markkinoiden ylläpitäjien ja sijoituspalveluyritysten on asetettava kohtuullisin kaupallisin ehdoin ja syrjimättömästi 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen julkistamiseen käyttämänsä järjestelyt niiden sijoituspalveluyritysten saataville, joiden on julkistettava joukkovelkakirjoja, strukturoituja rahoitustuotteita, päästöoikeuksia ja johdannaista koskevat hintatarjouksensa 18 artiklan mukaisesti.

4. Jos myönnetään vapautus 9 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti, kauppapaikkaa ylläpitävien markkinoiden ylläpitäjien ja sijoituspalveluyritysten on julkistettava ainakin kauppaa edeltävät viitteelliset osto- ja myyntihinnat, jotka ovat lähellä hintoja, joilla ilmenee kaupankäyntihalukkuutta niiden järjestelmissä ilmoitetuille joukkovelkakirjoille, strukturoiduille rahoitustuotteille, päästöoikeuksille ja johdannaisille, joilla käydään kauppaa kauppapaikassa. Kauppapaikkaa ylläpitävien markkinoiden ylläpitäjien ja sijoituspalveluyritysten on asetettava nämä tiedot soveltuvin sähköisin välinein jatkuvasti yleisön saataville tavanomaisena kaupankäyntiaikana. Näillä järjestelyillä varmistetaan, että tiedot annetaan kohtuullisin kaupallisin ehdoin ja syrjimättömästi.

9 artikla

Muita kuin oman pääoman ehtoisia rahoitusvälineitä koskevat vapautukset

1. Toimivaltaisten viranomaisten on voitava vapauttaa kauppapaikkaa ylläpitävät markkinoiden ylläpitäjät ja sijoituspalveluyritykset velvollisuudesta julkistaa 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut tiedot

- a) toimeksiannoista, jotka ovat kooltaan suuria tavanomaiseen markkinakokoon verrattuna, ja toimeksiannoista, joita säilytetään kauppapaikan ylläpitämässä toimeksiantojen hallinnointijärjestelmässä ennen tietojen julkistamista;
- b) sellaisista tarjouspyyntö- ja huutokauppajärjestelmiin kirjatusta toteutuskelpoisista kiinnostuksen ilmauksista, jotka ovat rahoitusvälineelle määritettyä ominaiskokoja suurempia, jolloin likviditeettitarjoajille aiheutuisi tarpeeton riski ja jolloin otetaan huomioon, ovatko asiaankuuluvat markkinaosapuolet yksityis- vai suursijoittajia;
- c) johdannaisista, jotka eivät kuulu 28 artiklassa säädetyn kaupankäyntivelvollisuuden piiriin, ja muista sellaisista rahoitusvälineistä, joille ei ole likvidejä markkinoita.

2. Ennen vapautuksen myöntämistä 1 kohdan mukaisesti toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle ja muille toimivaltaisille viranomaisille kunkin yksittäisen vapautuksen suunniteltu käyttötarkoitus sekä annettava selvitys vapautusten toiminnasta. Aikomuksesta myöntää vapautus on annettava ilmoitus vähintään neljä kuukautta ennen kuin vapautuksen on määrä tulla voimaan. Arvopaperimarkkinaviranomainen antaa kahden kuukauden kuluessa ilmoituksen vastaanottamisesta kyseiselle toimivaltaiselle viranomaiselle lausunnon, jossa arvioidaan, onko vapautus 1 kohdassa säädettyjen ja 5 kohdan mukaisesti hyväksytyissä teknisissä sääntelystandardeissa määritettyjen vaatimusten mukainen. Jos kyseinen toimivaltainen viranomainen myöntää vapautuksen ja toisen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen on eri mieltä, jälkimmäinen toimivaltainen viranomainen voi saattaa asian toistamiseen arvopaperimarkkinaviranomaisen käsiteltäväksi, ja tämä voi toimia sille asetuksen (EU) N:o 1095/2010 19 artiklan mukaisesti siirretyn toimivallan mukaisesti. Arvopaperimarkkinaviranomainen seuraa vapautusten soveltamista ja antaa komissiolle vuosittain kertomuksen siitä, kuinka niitä sovelletaan käytännössä.

3. Toimivaltaiset viranomaiset voivat omasta aloitteestaan tai muiden toimivaltaisten viranomaisten pyynnöstä peruuttaa 1 kohdan nojalla myönnetyn vapautuksen, jos ne toteavat vapautusta käytettävän alkuperäisestä käyttötarkoituksestaan poikkeavalla tavalla tai jos ne katsovat, että vapautusta käytetään tässä artiklassa säädettyjen vaatimusten kiertämiseen.

Toimivaltaisten viranomaisten on viipymättä ilmoitettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle ja muille toimivaltaisille viranomaisille tällaisesta peruutuksesta ja perusteltava päätöksensä.

4. Toimivaltainen viranomainen, joka vastaa yhden tai useamman sellaisen kauppapaikan valvonnasta, jossa käydään kauppaa jollakin joukkovelkakirjan, strukturoidun rahoitustuotteen, päästöoikeuden tai johdannaisen lajilla, voi tilapäisesti keskeyttää 8 artiklassa tarkoitettujen vaatimusten soveltamisen, jos kyseisen rahoitusvälinelajin likviditeetti laskee alle erityisen kynnyksarvon. Tämä erityinen kynnyksarvo määritetään kyseisen rahoitusvälineen markkinoille ominaisten objektiivisten kriteerien pohjalta. Tilapäisestä keskeyttämisestä on ilmoitettava asiaankuuluvan toimivaltaisen viranomaisen verkkosivustolla.

Tilapäinen keskeyttäminen on ensivaiheessa voimassa enintään kolme kuukautta päivästä, jona keskeyttämisestä ilmoitetaan asiaankuuluvan toimivaltaisen viranomaisen verkkosivustolla. Tilapäistä keskeyttämistä voidaan jatkaa enintään kolme kuukautta kerrallaan, jos sille on edelleen olemassa perusteet. Jos tilapäistä keskeyttämistä ei jatketa kyseisen kolmen kuukauden jakson jälkeen, se päättyy ilman eri toimenpiteitä.

Ennen kuin 8 artiklassa säädettyjen vaatimusten soveltaminen keskeytetään tai tilapäistä keskeyttämistä jatketaan tämän kohdan nojalla, asiaankuuluvan toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle aikomuksesta ja perusteltava se. Arvopaperimarkkinaviranomainen antaa toimivaltaiselle viranomaiselle mahdollisimman nopeasti lausunnon siitä, onko keskeyttäminen tai tilapäisen keskeyttämisen jatkaminen sen mielestä perusteltua ensimmäinen ja toinen alakohta huomioon ottaen.

5. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritetään seuraavat seikat:

- a) parametrit ja menetelmät 4 kohdassa tarkoitettuna rahoitusvälineen likviditeetin kynnyksarvon laskentaa varten. Jäsenvaltioiden kynnyksarvon laskemisessa soveltamat parametrit ja menetelmät on asetettava siten, että kynnyksarvon saavuttaminen merkitsee likviditeetin merkittävää alenemista kyseisen rahoitusvälineen osalta kaikissa unionin kauppapaikoissa 2 artiklan 1 kohdan 17 alakohdassa käytetyin perustein arvioituna;
- b) kunkin rahoitusvälinelajin osalta se, millä vaihteluvälillä osto- ja myyntihinnat tai hintatarjoukset, kyseisillä hinnoilla ilmenevä kaupankäyntihalukkuus tai kauppaa edeltävät viitteelliset osto- ja myyntihinnat, jotka ovat lähellä hintoja, joilla ilmenee kaupankäyntihalukkuutta, julkistetaan 8 artiklan 1 ja 4 kohdan mukaisesti, ottaen huomioon 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu tarvittava mitoittaminen eri kaupankäyntityypeittäin;
- c) kunkin rahoitusvälinelajin osalta sellaisten kooltaan suurten toimeksiantojen koko ja toimeksiantojen hallinnointijärjestelmässä ennen tietojen julkistamista säilytettävien toimeksiantojen tyyppi ja vähimmäiskoko, jotka voidaan 1 kohdan mukaisesti vapauttaa velvollisuudesta julkistaa tiedot ennen kaupantekoa;
- d) edellä 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu rahoitusvälineen ominaiskoko sekä niiden tarjouspyyntö- ja huutokaupparjestelmien määritelmä, jotka voidaan 1 kohdan mukaisesti vapauttaa velvollisuudesta julkistaa tiedot ennen kaupantekoa;

Määrittäessään 1 kohdan b alakohdan mukaista rahoitusvälineen kokoa, joka aiheuttaisi likviditeettitarjoajille tarpeettoman riskin ja jossa otetaan huomioon, ovatko asiaankuuluvat markkinaosapuolet yksityis- vai suursijoittajia, arvopaperimarkkinaviranomainen ottaa huomioon seuraavat tekijät:

- i) voivatko likviditeettitarjoajat suojata riskinsä, jos rahoitusväline on tämän kokoinen;
- ii) jos rahoitusvälineen tai rahoitusvälinelajin markkinat koostuvat osittain yksityissijoittajista, näiden sijoittajien toteuttamien liiketoimien keskimääräinen arvo;

- e) rahoitusvälineet tai rahoitusvälinelajit, joille ei ole likvidejä markkinoita, jotka voidaan 1 kohdan mukaisesti vapauttaa velvollisuudesta julkistaa tiedot ennen kaupantekoa.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

10 artikla

Kauppapaikkojen kaupan jälkeiset avoimuusvaatimukset joukkovelkakirjojen, strukturoitujen rahoitustuotteiden, päästöoikeuksien ja johdannaisten osalta

1. Kauppapaikkaa ylläpitävien markkinoiden ylläpitäjien ja sijoituspalveluyritysten on julkistettava toteutettujen liiketoimien hinta, volyyymi ja ajankohta sellaisten joukkovelkakirjojen, strukturoitujen rahoitustuotteiden, päästöoikeuksien ja johdannaisten osalta, joilla käydään kauppaa kauppapaikassa. Kauppapaikkaa ylläpitävien markkinoiden ylläpitäjien ja sijoituspalveluyritysten on julkistettava yksityiskohtaiset tiedot näistä liiketoimista niin reaaliaikaisesti kuin on teknisesti mahdollista.
2. Kauppapaikkaa ylläpitävien markkinoiden ylläpitäjien ja sijoituspalveluyritysten on asetettava kohtuullisin kaupallisin ehdoin ja syrjimättömästi 1 kohdan mukaisesti annettavien tietojen julkistamiseen käyttämänsä järjestelyt niiden sijoituspalveluyritysten saataville, joiden on julkistettava yksityiskohtaiset tiedot joukkovelkakirjoja, strukturoituja rahoitustuotteita, päästöoikeuksia ja johdannaista koskevista liiketoimistaan 21 artiklan mukaisesti.

11 artikla

Lupa tietojen julkistamisen lykkäämiseen

1. Toimivaltaisten viranomaisten on voitava antaa kauppapaikkaa ylläpitäville markkinoiden ylläpitäjille ja sijoituspalveluyrityksille lupa lykätä liiketoimia koskevien yksityiskohtaisten tietojen julkistamista liiketoimien koon tai tyyppin perusteella.

Toimivaltaiset viranomaiset voivat erityisesti antaa luvan lykätä sellaisia liiketoimia koskevien tietojen julkistamista, jotka

- a) ovat kooltaan suuria kyseisen joukkovelkakirjan, strukturoidun rahoitustuotteen, päästöoikeuden tai johdannaisten, jolla käydään kauppaa kauppapaikassa, taikka kyseisen joukkovelkakirjan, strukturoidun rahoitustuotteen, päästöoikeuden tai johdannaisten lajin, jolla käydään kauppaa kauppapaikassa, tavanomaiseen markkinakokoon verrattuna; tai
- b) liittyvät sellaiseen joukkovelkakirjaan, strukturoituun rahoitustuotteeseen, päästöoikeuteen tai johdannaiseen, jolla käydään kauppaa kauppapaikassa, tai joukkovelkakirjan, strukturoidun rahoitustuotteen, päästöoikeuden tai johdannaisten lajiin, jolla käydään kauppaa kauppapaikassa, jolle ei ole likvidejä markkinoita;
- c) ovat kyseisen joukkovelkakirjan, strukturoidun rahoitustuotteen, päästöoikeuden tai johdannaisten, jolla käydään kauppaa kauppapaikassa, tai kyseisen joukkovelkakirjan, strukturoidun rahoitustuotteen, päästöoikeuden tai johdannaisten lajin, jolla käydään kauppaa kauppapaikassa, ominaiskokoja suurempia, jolloin likviditeettitarjoajille aiheutuisi tarpeeton riski ja jolloin otetaan huomioon, ovatko asiaankuuluvat markkinaosapuolet yksityis- vai suursijoittajia.

Kauppapaikkaa ylläpitävien markkinoiden ylläpitäjien ja sijoituspalveluyritysten on saatava toimivaltaisen viranomaisen ennakkohyväksyntä ehdotetuille järjestelyille, jotka koskevat kauppatietojen julkistamisen lykkäämistä, ja annettava nämä järjestelyt selkeästi tiedoksi markkinaosapuolille ja sijoittajille. Arvopaperimarkkinaviranomainen seuraa kauppatietojen julkistamisen lykkäämistä koskevien järjestelyiden soveltamista ja antaa komissiolle vuosittain kertomuksen siitä, kuinka niitä sovelletaan käytännössä.

2. Toimivaltainen viranomainen, joka vastaa yhden tai useamman sellaisen kauppapaikan valvonnasta, jossa käydään kauppaa jollakin joukkovelkakirjan, strukturoidun rahoitustuotteen, päästöoikeuden tai johdannaisten lajilla, voi tilapäisesti keskeyttää 10 artiklassa tarkoitettujen vaatimusten soveltamisen, jos kyseisen rahoitusvälinelajin likviditeetti laskee alle

9 artiklan 5 kohdan a alakohdassa tarkoitetulla menetelmällä määritetyn kynnsarvon. Tämä kynnsarvo määritetään kyseisen rahoitusvälineen markkinoille ominaisten objektiivisten kriteerien pohjalta. Tilapäisestä keskeyttämisestä on ilmoitettava asiaankuuluvan toimivaltaisen viranomaisen verkkosivustolla.

Tilapäinen keskeyttäminen on ensivaiheessa voimassa enintään kolme kuukautta päivästä, jona keskeyttämisestä ilmoitetaan asiaankuuluvan toimivaltaisen viranomaisen verkkosivustolla. Tilapäistä keskeyttämistä voidaan jatkaa enintään kolme kuukautta kerrallaan, jos sille on edelleen olemassa perusteet. Jos tilapäistä keskeyttämistä ei jatketa kyseisen kolmen kuukauden jakson jälkeen, se päättyy ilman eri toimenpiteitä.

Ennen kuin 10 artiklassa säädettyjen vaatimusten soveltaminen keskeytetään tai tilapäistä keskeyttämistä jatketaan, asiaankuuluvan toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle aikomuksestaan ja perusteltava se. Arvopaperimarkkinaviranomainen antaa toimivaltaiselle viranomaiselle mahdollisimman nopeasti lausunnon siitä, onko keskeyttäminen tai tilapäisen keskeyttämisen jatkaminen sen mielestä perusteltua ensimmäinen ja toinen alakohta huomioon ottaen.

3. Myöntäessään luvan lykätä tietojen julkistamista toimivaltaiset viranomaiset voivat

- a) pyytää julkistamaan yksittäisistä liiketoimista rajoitetut yksityiskohtaiset tiedot tai useista liiketoimista koostetut yksityiskohtaiset tiedot taikka näiden yhdistelmän lykkäämisen soveltamiskautena;
- b) antaa luvan jättää julkistamatta yksittäisen liiketoimen volyyymi lykkäämisen jatkettuna soveltamiskautena;
- c) antaa sellaisten muiden kuin oman pääoman ehtoisten rahoitusvälineiden osalta, jotka eivät ole valtion velkaa, luvan julkistaa koostetut tiedot useista liiketoimista lykkäämisen jatkettuna soveltamiskautena;
- d) antaa valtion velkainstrumenttien osalta toistaiseksi luvan julkistaa koostetut tiedot useista liiketoimista.

Valtion velkainstrumenttien osalta b ja d alakohtaa voidaan soveltaa joko erikseen tai peräkkäin, jolloin volyymitiedot voidaan julkistaa koosteena sen jatkettuna kauden päätyttyä, jona volyyymiä ei tarvinnut julkistaa.

Kaikkien muiden rahoitusvälineiden osalta yksittäisistä liiketoimista julkistetaan loput yksityiskohtaiset tiedot ja useista liiketoimista julkistetaan kaikki yksityiskohtaiset tiedot liiketoimikohtaisesti, kun lykkäämisen soveltamiskausi päättyy.

4. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi siten, että mahdollistetaan direktiivin 2014/65/EU 64 artiklassa säädetty tietojen julkistaminen seuraavien seikkojen määrittämiseksi:

- a) kunkin rahoitusvälineen osalta liiketoimien yksityiskohdat, jotka sijoituspalveluyritysten, kauppojen sisäiset toteuttajat mukaan lukien, ja kauppapaikkaa ylläpitävien markkinoiden ylläpitäjien ja sijoituspalveluyritysten on julkistettava 10 artiklan 1 kohdan mukaisesti, mukaan lukien 10 artiklan 1 kohdan ja 21 artiklan 1 kohdan mukaisesti julkistettujen erityyppisten liiketoimien tunnistet, jotka jaotellaan pääasiassa rahoitusvälineiden arvostamiseen liittyvien seikkojen ja muiden seikkojen perusteella määrättyihin tunnistuksiin;
- b) määräaika, jonka katsotaan vastaavan vaatimusta julkistaa tiedot mahdollisimman reaaliaikaisesti myös tapauksissa, joissa kaupat toteutetaan muulloin kuin tavanomaisena kaupankäyntiaikana;
- c) kunkin rahoitusvälineen osalta edellytykset, joiden täytyessä sijoituspalveluyrityksille, kauppojen sisäiset toteuttajat mukaan lukien, ja kauppapaikkaa ylläpitäville markkinoiden ylläpitäjille ja sijoituspalveluyrityksille voidaan antaa lupa lykätä liiketoimia koskevien tietojen julkistamista tämän artiklan 1 kohdan ja 21 artiklan 4 kohdan mukaisesti;

- d) perusteet, joita sovelletaan määrittäessä niiden liiketoimien koko tai tyyppi, joiden osalta voidaan antaa 3 kohdan nojalla lupa lykätä tietojen julkistamista ja julkistaa yksittäisistä liiketoimista rajoitetut yksityiskohtaiset tiedot tai julkistaa useista liiketoimista koostetut yksityiskohtaiset tiedot tai jättää julkistamatta yksittäisen liiketoimen volyyymi, ja joissa on viitattava erityisesti mahdollisuuteen jatkaa lykkäämisen soveltamiskautta tiettyjen rahoitusvälineiden osalta niiden likvideettiprofiilin vuoksi.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

3 LUKU

Velvollisuus kauppatietojen antamiseen erikseen ja kohtuullisin kaupallisin ehdoin

12 artikla

Velvollisuus asettaa kauppaa edeltävät ja kaupan jälkeiset tiedot saataville erillään toisistaan

1. Kauppapaikkaa ylläpitävien markkinoiden ylläpitäjien ja sijoituspalveluyritysten on asetettava 3 ja 4 artiklan sekä 6–11 artiklan mukaisesti julkistettavat tiedot saataville siten, että avoimuusvaatimusten mukaiset kauppaa edeltävät ja kaupan jälkeiset tiedot asetetaan saataville erillään toisistaan.
2. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritetään, miten avoimuusvaatimusten mukaiset kauppaa edeltävät ja kaupan jälkeiset tiedot asetetaan saataville, mukaan lukien se, missä määrin 1 kohdassa tarkoitettut saataville asetettavat tiedot on jaoteltava.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

13 artikla

Velvollisuus asettaa kauppaa edeltävät ja kaupan jälkeiset tiedot saataville kohtuullisin kaupallisin ehdoin

1. Kauppapaikkaa ylläpitävien markkinoiden ylläpitäjien ja sijoituspalveluyritysten on asetettava 3 ja 4 artiklan sekä 6–11 artiklan mukaisesti julkistettavat tiedot saataville kohtuullisin kaupallisin ehdoin ja varmistettava näiden tietojen syrjimätön saatavuus. Nämä tiedot on annettava saataville maksutta 15 minuutin kuluttua julkistamisesta.
2. Komissio antaa 50 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa täsmennetään, mitä pidetään kohtuullisina kaupallisina ehtoina, kun tietoja asetetaan saataville 1 kohdan mukaisesti.

III OSASTO

OTC-KAUPANKÄYNTIÄ HARJOITTAVIEN KAUPPOJEN SISÄISTEN TOTEUTTAJIEN JA SJOITUSPALVELUYRITYSTEN AVOIMUUS

14 artikla

Kauppojen sisäisten toteuttajien velvollisuus julkistaa osakkeita, talletustodistuksia, pörssilistattuja rahastoja, todistuksia ja muita samankaltaisia rahoitusvälineitä koskevat sitovat hintatarjoukset

1. Sijoituspalveluyritysten on julkistettava sellaisia osakkeita, talletustodistuksia, pörssilistattuja rahastoja, todistuksia ja muita samankaltaisia rahoitusvälineitä koskevat sitovat hintatarjoukset, joilla käydään kauppaa kauppapaikassa, joiden sisäisiä toteuttajia ne ovat ja joille on likvidit markkinat.

Jos ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuille rahoitusvälineille ei ole likvidejä markkinoita, kauppojen sisäisten toteuttajien on pyynnöstä ilmoitettava hintatarjoukset asiakkailleen.

2. Tätä artiklaa sekä 15, 16 ja 17 artiklaa sovelletaan kauppojen sisäisiin toteuttajiin, kun niiden liiketoimet ovat enintään tavanomaisen markkinakoon suuruisia. Tätä artiklaa sekä 15, 16 ja 17 artiklaa ei sovelleta kauppojen sisäisiin toteuttajiin, kun niiden liiketoimet ovat tavanomaista markkinakokoa suurempia.

3. Kauppojen sisäiset toteuttajat voivat päättää koon tai koot, jolla tai joilla ne tekevät hintatarjouksen. Hintatarjouksen on oltava kooltaan vähintään 10 prosenttia osakkeen, talletustodistuksen, pörssilistatun rahaston, todistuksen tai muun samankaltaisen rahoitusvälineen, jolla käydään kauppaa kauppapaikassa, tavanomaisesta markkinakoosta. Kunkin sellaista osaketta, talletustodistusta, pörssilistattua rahastoa, todistusta tai muuta samankaltaista rahoitusvälinettä, jolla käydään kauppaa kauppapaikassa, koskevan hintatarjouksen on sisällettävä sitova osto- ja myyntihinta tai sitovat osto- ja myyntihinnat tietylle koolle tai ko'oilte, joka tai jotka voivat vastata enintään sen osake-, talletustodistus- tai todistuslajin taikka pörssilistatun rahaston tai muun samankaltaisen rahoitusvälineen lajin tavanomaista markkinakokoa, johon rahoitusväline kuuluu. Hinnan tai hintojen on heijastettava kyseisen osakkeen, talletustodistuksen, pörssilistatun rahaston, todistuksen tai muun samankaltaisen rahoitusvälineen markkinoilla vallitsevia olosuhteita.

4. Osakkeet, talletustodistukset, pörssilistatut rahastot, todistukset ja muut samankaltaiset rahoitusvälineet on ryhmiteltävä lajeihin sen mukaan, mikä on kyseisen rahoitusvälineen markkinoilla toteutettujen toimeksiantojen keskimääräinen aritmeettinen arvo. Kunkin osake-, talletustodistus- tai todistuslajin taikka pörssilistatun rahaston tai muun samankaltaisen rahoitusvälineen lajin tavanomainen markkinakoko on koko, joka edustaa markkinoilla toteutettujen toimeksiantojen keskimääräistä aritmeettista arvoa kuhunkin lajiin kuuluvien rahoitusvälineiden osalta.

5. Kunkin osakkeen, talletustodistuksen, pörssilistatun rahaston, todistuksen tai muun samankaltaisen rahoitusvälineen markkinat muodostuvat kaikista kyseisen rahoitusvälineen osalta unionissa toteutetuista toimeksiannoista lukuun ottamatta toimeksiantoja, jotka ovat kooltaan suuria tavanomaisen markkinakokoon verrattuna.

6. Jäljempänä 26 artiklassa tarkoitetun, kunkin osakkeen, talletustodistuksen, pörssilistatun rahaston, todistuksen tai muun samankaltaisen rahoitusvälineen likviditeetillä mitattuna merkittävimmän markkinan osalta toimivaltaisen viranomaisen on määritettävä vähintään vuosittain laji, johon kyseinen rahoitusväline kuuluu, kyseisen rahoitusvälineen markkinoilla toteutettujen toimeksiantojen keskimääräisen aritmeettisen arvon perusteella. Nämä tiedot on julkistettava kaikille markkinaosapuolille, ja ne on toimitettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle, joka julkaisee ne verkkosivustollaan.

7. Jotta varmistetaan osakkeiden, talletustodistusten, pörssilistattujen rahastojen, todistusten ja muiden samankaltaisten rahoitusvälineiden tehokas hinnanmuodostus ja annetaan sijoituspalveluyrityksille parhaat mahdollisuudet toteuttaa kaupat asiakkaan kannalta edullisimmalla tavalla, arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa täsmennetään järjestelyt, jotka koskevat 1 kohdassa tarkoitettujen sitovien hintatarjousten julkistamista, sen määrittämistä, heijastavatko hinnat vallitsevia markkinaolosuhteita 3 kohdan mukaisesti, sekä 2 ja 4 kohdassa tarkoitettua tavanomaista markkinakokoa.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

15 artikla

Asiakstoimeksiantojen toteuttaminen

1. Kauppojen sisäisten toteuttajien on julkistettava hintatarjouksensa tavanomaisena kaupankäyntiaikana säännöllisesti ja jatkuvasti. Ne voivat milloin tahansa päivittää hintatarjouksensa. Poikkeuksellisissa markkinaolosuhteissa niillä on oltava oikeus perua hintatarjouksensa.

Jäsenvaltioiden on veloitettava kauppojen sisäisen toteuttajan määritelmää vastaavat yritykset ilmoittamaan tästä toimivaltaiselle viranomaiselleen. Ilmoitus on toimitettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luettelon kaikista unionissa olevista kauppojen sisäisistä toteuttajista.

Hintatarjoukset on julkistettava siten, että ne ovat helposti ja kohtuullisin kaupallisin ehdoin muiden markkinaosapuolten saatavilla.

2. Kauppojen sisäisten toteuttajien on direktiivin 2014/65/EU 27 artiklaa noudattaen toteutettava asiakkailtaan saamansa toimeksiannot, jotka koskevat osakkeita, talletustodistuksia, pörssilistattuja rahastoja, todistuksia ja muita samankaltaisia rahoitusvälineitä, joiden kauppojen sisäisiä toteuttajia ne ovat, toimeksiannon vastaanottamisen aikaan tarjoamaansa hintaan.

Perustelluissa tapauksissa ne voivat kuitenkin toteuttaa nämä toimeksiannot paremmalla hinnalla edellyttäen, että hinta on julkisten hintatarjousten rajoissa ja heijastaa markkinaolosuhteita.

3. Kauppojen sisäiset toteuttajat voivat toteuttaa ammattimaisilta asiakkailtaan saamansa toimeksiannot muilla kuin tarjoamillaan hinnoilla noudattamatta 2 kohdassa säädettyjä vaatimuksia, jos toimeksiannot ovat osa useilla arvopapereilla toteutettavaa yhtä liiketoimea tai niihin sovelletaan muita ehtoja kuin markkinahintaa.

4. Jos kauppojen sisäinen toteuttaja, joka tekee vain yhden hintatarjouksen tai jonka korkein hintatarjous on tavanomaista markkinakokoa pienempi, vastaanottaa asiakkaalta toimeksiannon, joka on kooltaan sen omaa hintatarjousta suurempi mutta tavanomaista markkinakokoa pienempi, se voi päättää toteuttaa toimeksiannosta oman hintatarjouksensa koon ylittävän osan edellyttäen, että toimeksianto toteutetaan tarjotulla hinnalla, jollei 2 ja 3 kohdassa säädettyistä ehdoista muuta johdu. Jos kauppojen sisäinen toteuttaja tekee hintatarjouksen eri ko'oilta ja saa näiden kokojen väliltä toimeksiannon, jonka se päättää toteuttaa, sen on toteutettava toimeksianto jollakin tarjotuista hinnoista direktiivin 2014/65/EU 28 artiklan mukaisesti, jollei tämän artiklan 2 ja 3 kohdasta muuta johdu.

5. Siirretään komissiolle valta antaa 50 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa selvennetään 1 kohdassa tarkoitettuja kohtuulliset kaupalliset ehdot tietojen julkistamiseksi.

16 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten velvollisuudet

Toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava, että

- a) sijoituspalveluyritykset päivittävät säännöllisesti osto- ja myyntihinnat, jotka julkistetaan 14 artiklan mukaisesti, ja ylläpitävät hintoja, jotka heijastavat vallitsevia markkinaolosuhteita;
- b) sijoituspalveluyritykset noudattavat 15 artiklan 2 kohdassa säädettyjä edellytyksiä paremmasta hinnasta.

17 artikla

Pääsy hintatarjouksia koskeviin tietoihin

1. Kauppojen sisäisten toteuttajien on saatava päättää oman liiketoimintapolitiikkansa perusteella ja objektiivisella ja syrjimättömällä tavalla, mille asiakkaille ne myöntävät pääsyn hintatarjouksiinsa koskeviin tietoihin. Tätä varten niillä on oltava selkeät säännöt, jotka koskevat oikeutta tutustua niiden hintatarjouksia koskeviin tietoihin. Kauppojen sisäiset toteuttajat voivat kieltäytyä ryhtymästä liikesuhteisiin asiakkaiden kanssa tai katkaista liikesuhteet asiakkaisiin taloudellisten näkökohtien, esimerkiksi asiakkaan luottokelpoisuuden, vastapuoliriskin ja liiketoimen lopullisen toimituksen, perusteella.

2. Saman asiakkaan kanssa tehtäviin monenkertaisiin liiketoimiin liittyvän riskin vähentämiseksi kauppojen sisäisille toteuttajille on annettava oikeus rajoittaa syrjimättömästi sitä saman asiakkaan liiketoimien määrää, jonka ne sitoutuvat toteuttamaan julkistetuin ehdoin. Ne voivat rajoittaa eri asiakkaiden samanaikaisten liiketoimien kokonaismäärää syrjimättömästi ja direktiivin 2014/65/EU 28 artiklaa noudattaen, kuitenkin vain silloin, kun asiakkaiden antamien toimeksiantojen lukumäärä ja volyymi on huomattavasti tavanomaista suurempi.

3. Jotta varmistetaan osakkeiden, talletustodistusten, pörssilistattujen rahastojen, todistusten ja muiden samankaltaisten rahoitusvälineiden tehokas hinnanmuodostus ja annetaan sijoituspalveluyrityksille parhaat mahdollisuudet toteuttaa kaupat asiakkaan kannalta edullisimmalla tavalla, komissio antaa 50 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa täsmennetään seuraavat:

- a) perusteet sen määrittämiseksi, onko hintatarjous julkistettu säännöllisesti ja jatkuvasti ja onko se helposti saatavissa 15 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulla tavalla, sekä keinot, joita käyttäen sijoituspalveluyritykset voivat täyttää hintatarjousten julkistamisvelvoitteensa ja joihin kuuluvat seuraavat vaihtoehdot:
 - i) sellaisen säännellyn markkinan järjestelmien välityksellä, jolla kyseinen rahoitusväline on otettu kaupankäynnin kohteeksi;
 - ii) hyväksytyin julkistamisjärjestelyn välityksellä;
 - iii) omilla järjestelyillä;
- b) perusteet niiden liiketoimien määrittämiseksi, jotka ovat osa useilla arvopapereilla toteutettavaa yhtä liiketoimea, tai niiden toimeksiantojen määrittämiseksi, joihin sovelletaan muita ehtoja kuin markkinahintaa 15 artiklan 3 kohdassa tarkoitettulla tavalla;
- c) perusteet sen määrittämiseksi, mitä voidaan pitää sellaisina poikkeuksellisina markkinaolosuhteina, jotka mahdollistavat hintatarjousten perumisen, sekä edellytykset hintatarjousten päivittämiseksi 15 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulla tavalla;
- d) perusteet sen määrittämiseksi, milloin asiakkaiden antamien toimeksiantojen lukumäärä ja/tai volyyymi on huomattavasti tavanomaista suurempi 2 kohdassa tarkoitettulla tavalla;
- e) perusteet sen määrittämiseksi, onko hinta julkisten hintatarjousten rajoissa ja heijastaako se markkinaolosuhteita 15 artiklan 2 kohdassa tarkoitettulla tavalla.

18 artikla

Kauppojen sisäisten toteuttajien velvollisuus julkistaa joukkovelkakirjoja, strukturoituja rahoitustuotteita, päästöoikeuksia ja johdannaisia koskevat sitovat hintatarjoukset

1. Sijoituspalveluyritysten on julkistettava sitovat hintatarjoukset niistä joukkovelkakirjoista, strukturoiduista rahoitustuotteista, päästöoikeuksista ja johdannaisista, joilla käydään kauppaa kauppapaikassa, joiden kauppojen sisäisiä toteuttajia ne ovat ja joille on likvidit markkinat, kun seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) kauppojen sisäisen toteuttajan asiakas pyytää niiltä hintatarjousta;
- b) ne suostuvat antamaan hintatarjouksen.

2. Niiden joukkovelkakirjojen, strukturoitujen rahoitustuotteiden, päästöoikeuksien ja johdannaisten osalta, joilla käydään kauppaa kauppapaikassa ja joille ei ole likvidejä markkinoita, kauppojen sisäisten toteuttajien on pyynnöstä annettava hintatarjouksia koskevat tiedot asiakkailleen, jos ne suostuvat antamaan hintatarjouksen. Ne voidaan vapauttaa tästä velvollisuudesta, jos 9 artiklan 1 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät.

3. Kauppojen sisäiset toteuttajat voivat milloin tahansa päivittää hintatarjouksensa. Poikkeuksellisissa markkinaolosuhteissa ne voivat perua hintatarjouksensa.

4. Jäsenvaltioiden on veloitettava kauppojen sisäisen toteuttajan määritelmää vastaavat yritykset ilmoittamaan tästä toimivaltaiselle viranomaiselleen. Ilmoitus on toimitettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luettelon kaikista unionissa olevista kauppojen sisäisistä toteuttajista.

5. Kauppojen sisäisten toteuttajien on asetettava 1 kohdan mukaisesti julkistettavat sitovat hintatarjoukset muiden asiakkaidensa saataville. Niiden on kuitenkin saatava päättää oman liiketoimintapolitiikkansa perusteella ja objektiivisella ja syrjimättömällä tavalla, mille asiakkaille ne myöntävät pääsyn hintatarjouksiinsa koskeviin tietoihin. Tätä varten kauppojen sisäisillä toteuttajilla on oltava selkeät säännöt, jotka koskevat oikeutta tutustua niiden hintatarjouksiinsa koskeviin tietoihin. Kauppojen sisäiset toteuttajat voivat kieltäytyä ryhtymästä liikesuhteisiin asiakkaiden kanssa tai katkaista liikesuhteet asiakkaisiin taloudellisten näkökohtien, esimerkiksi asiakkaan luottokelpoisuuden, vastapuoliriskin ja liiketoimen lopullisen toimituksen, perusteella.

6. Kauppojen sisäisten toteuttajien on sitouduttava toteuttamaan liiketoimia julkistetuilla ehdoilla minkä tahansa muun sellaisen asiakkaan kanssa, jonka saataville hintatarjous on asetettu 5 kohdan mukaisesti, kun hintatarjouksen koko on yhtä suuri tai pienempi kuin kyseiselle rahoitusvälineelle 9 artiklan 5 kohdan d alakohdan mukaisesti määritetty koko.

Kauppojen sisäisillä toteuttajilla ei ole 1 kohdan mukaista velvollisuutta julkistaa sitovaa hintatarjousta rahoitusvälineistä, joiden likviditeetti jää alle 9 artiklan 4 kohdan mukaisesti määritettävän kynnyksen.

7. Kauppojen sisäisten toteuttajien on voitava syrjimättömästi ja avoimesti rajoittaa niiden liiketoimien lukumäärää, jotka ne sitoutuvat toteuttamaan asiakkaiden kanssa tietyn hintatarjouksen perusteella.

8. Hintatarjoukset, jotka julkistetaan 1 ja 5 kohdan mukaisesti, ja hintatarjoukset, joiden koko on yhtä suuri tai pienempi kuin 6 kohdassa tarkoitettu koko, on julkistettava siten, että ne ovat helposti ja kohtuullisin kaupallisin ehdoilla muiden markkinaosapuolten saatavilla.

9. Tarjotun hinnan tai tarjottujen hintojen on oltava sellaiset, että voidaan varmistaa kauppojen sisäisen toteuttajan noudattavan soveltuvin osin direktiivin 2014/65/EU 27 artiklan mukaisia velvollisuuksiaan, ja niiden on heijastettava vallitsevia markkinaolosuhteita suhteessa hintoihin, joilla samoja tai samankaltaisia rahoitusvälineitä koskevat liiketoimet toteutetaan kauppapaikassa.

Perustelluissa tapauksissa ne voivat kuitenkin toteuttaa toimeksiantoja paremmalla hinnalla edellyttäen, että hinta on julkisten hintatarjousten rajoissa ja heijastaa markkinaolosuhteita.

10. Tätä artiklaa ei sovelleta kauppojen sisäisiin toteuttajiin, kun niiden liiketoimet ovat rahoitusvälineelle 9 artiklan 5 kohdan d alakohdan mukaisesti määritettyä kokoa suurempia.

19 artikla

Arvopaperimarkkinaviranomaisen harjoittama valvonta

1. Toimivaltaiset viranomaiset ja arvopaperimarkkinaviranomainen seuraavat 18 artiklan soveltamista niiden kokojen osalta, joilla hintatarjoukset asetetaan sijoituspalveluyrityksen asiakkaiden ja yrityksen muuhun kaupankäyntitoimintaan liittyvien muiden markkinaosapuolten saataville, sekä sitä, missä määrin hintatarjoukset heijastavat vallitsevia markkinaolosuhteita suhteessa liiketoimiin, joita toteutetaan samoilla tai samankaltaisilla rahoitusvälineillä kauppapaikassa. Arvopaperimarkkinaviranomainen antaa viimeistään 3 päivänä tammikuuta 2019 komissiolle kertomuksen 18 artiklan soveltamisesta. Jos arvopaperimarkkinaviranomainen havaitsee merkittävää hintatarjous- ja kaupankäyntitoimintaa, joka ylittää hieman 18 artiklan 6 kohdassa tarkoitettua kynnyksen tai tapahtuu vallitsevien markkinaolosuhteiden ulkopuolella, se antaa komissiolle kertomuksen ennen kyseistä päivää.

2. Komissio hyväksyy 50 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa täsmennetään 18 artiklan 6 kohdassa tarkoitettujen koot, joilla yrityksen on toteutettava liiketoimia minkä tahansa muun sellaisen asiakkaan kanssa, jonka saataville hintatarjous on asetettu. Rahoitusvälineen ominaiskoko määritetään 9 artiklan 5 kohdan d alakohdassa asetetuilla perusteilla.

3. Komissio antaa 50 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa täsmennetään, mitä pidetään kohtuullisina kaupallisina ehtoina, kun hintatarjouksiinsa julkistetaan 18 artiklan 8 kohdan mukaisesti.

20 artikla

Sijoituspalveluyritysten, kauppojen sisäiset toteuttajat mukaan lukien, kaupan jälkeen antamat tiedot osakkeista, talletustodistuksista, pörssilistatuista rahastoista, todistuksista ja muista samankaltaisista rahoitusvälineistä

1. Sijoituspalveluyritysten, jotka toteuttavat joko omaan tai asiakkaiden lukuun liiketoimia osakkeilla, talletustodistuksilla, pörssilistatuilla rahastoilla, todistuksilla ja muilla samankaltaisilla rahoitusvälineillä, joilla käydään kauppaa kaupapaikassa, on julkistettava kyseisten liiketoimien volyyymi ja hinta sekä ajankohta, jona ne toteutettiin. Kyseiset tiedot on julkistettava hyväksytyyn julkistamisjärjestelyn välityksellä.

2. Tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti julkistettavien tietojen ja julkistamisen määräaikojen on oltava 6 artiklassa säädettyjen vaatimusten, myös 7 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti hyväksytyjen teknisten sääntelystandardien, mukaiset. Jos 7 artiklan mukaisesti hyväksytyissä toimenpiteissä määrätään mahdollisuudesta lykätä tietojen julkistamista tietyn tyyppisistä liiketoimista, jotka toteutetaan osakkeilla, talletustodistuksilla, pörssilistatuilla rahastoilla, todistuksilla ja muilla samankaltaisilla rahoitusvälineillä, joilla käydään kauppaa kaupapaikassa, tätä mahdollisuutta sovelletaan kyseisiin liiketoimiin myös silloin, kun ne toteutetaan kaupapaikkojen ulkopuolella.

3. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritetään seuraavat seikat:

- a) tämän artiklan mukaisesti julkistettujen erityyppisten liiketoimien tunnistet, jotka jaotellaan pääasiassa rahoitusvälineiden arvostamiseen liittyvien seikkojen ja muiden seikkojen perusteella määräytyviin tunnisteesiin;
- b) edellä 1 kohdassa säädetyn velvollisuuden soveltaminen liiketoimiin, joissa rahoitusvälineitä käytetään vakuutena, lainanannossa tai muussa tarkoituksessa ja joissa rahoitusvälineiden osto ja myynti tapahtuvat muiden perusteiden kuin rahoitusvälineen markkina-arvon perusteella;
- c) kumman liiketoimen osapuolen on julkistettava liiketoimea koskevat tiedot 1 kohdan mukaisesti, jos liiketoimen molemmat osapuolet ovat sijoituspalveluyrityksiä.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

21 artikla

Sijoituspalveluyritysten, kauppojen sisäiset toteuttajat mukaan lukien, kaupan jälkeen antamat tiedot joukkovelkakirjoista, strukturoiduista rahoitustuotteista, päästöoikeuksista ja johdannaisista

1. Sijoituspalveluyritysten, jotka toteuttavat joko omaan tai asiakkaiden lukuun liiketoimia joukkovelkakirjoilla, strukturoiduilla rahoitustuotteilla, päästöoikeuksilla ja johdannaisilla, joilla käydään kauppaa kaupapaikassa, on julkistettava kyseisten liiketoimien volyyymi ja hinta sekä ajankohta, jona ne toteutettiin. Kyseiset tiedot on julkistettava hyväksytyyn julkistamisjärjestelyn välityksellä.

2. Kukin yksittäinen liiketoimi on julkistettava kerran yhden hyväksytyyn julkistamisjärjestelyn välityksellä.

3. Edellä olevan 1 kohdan mukaisesti julkistettavien tietojen ja julkistamisen määräaikojen on oltava 10 artiklassa säädettyjen vaatimusten, myös 11 artiklan 4 kohdan a ja b alakohdan mukaisesti hyväksytyjen teknisten sääntelystandardien, mukaiset.

4. Toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa sijoituspalveluyrityksille luvan lykätä tietojen julkistamista, tai ne voivat pyytää julkistamaan yksittäisistä liiketoimista rajoitetut yksityiskohtaiset tiedot tai useista liiketoimista koostetut yksityiskohtaiset tiedot taikka näiden yhdistelmän lykkäämisen soveltamiskautena tai antaa luvan jättää julkistamatta yksittäisten liiketoimien volyyymi

lykkäämisen jatkettuna soveltamiskautena tai, kun on kyse muista kuin oman pääoman ehtoisista rahoitusvälineistä, jotka eivät ole valtion velkaa, antaa luvan julkistaa koostetut tiedot useista liiketoimista lykkäämisen jatkettuna soveltamiskautena tai, kun on kyse valtion velkainstrumenteista, antaa toistaiseksi luvan julkistaa koostetut tiedot useista liiketoimista, ja ne voivat tilapäisesti keskeyttää 1 kohdassa tarkoitettujen vaatimusten soveltamisen 11 artiklassa säädettyin edellytyksin.

Jos 11 artiklan mukaisesti hyväksytyissä toimenpiteissä määrätään mahdollisuudesta lykätä tietojen julkistamista tietyn tyyppisistä liiketoimista, jotka toteutetaan joukkovelkakirjoilla, strukturoiduilla rahoitustuotteilla, päästöoikeuksilla ja johdannaisilla, joilla käydään kauppaa kauppapaikassa, sekä mahdollisuudesta julkistaa niistä rajoitetut yksityiskohtaiset tiedot tai koostetut yksityiskohtaiset tiedot taikka näiden yhdistelmä tai jättää niiden volyymin julkistamatta, tätä mahdollisuutta sovelletaan kyseisiin liiketoimiin myös silloin, kun ne toteutetaan kauppapaikkojen ulkopuolella.

5. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi siten, että mahdollistetaan direktiivin 2014/65/EU 64 artiklassa säädetty tietojen julkistaminen seuraavien seikkojen määrittämiseksi:

- a) tämän artiklan mukaisesti julkistettujen erityyppisten liiketoimien tunnistet, jotka jaotellaan pääasiassa rahoitusvälineiden arvostamiseen liittyvien seikkojen ja muiden seikkojen perusteella määräytyviin tunnisteesiin;
- b) edellä 1 kohdassa säädetyn velvollisuuden soveltaminen liiketoimiin, joissa rahoitusvälineitä käytetään vakuutena, lainanannossa tai muussa tarkoituksessa ja joissa rahoitusvälineiden osto ja myynti tapahtuvat muiden perusteiden kuin rahoitusvälineen markkina-arvon perusteella;
- c) kumman liiketoimen osapuolen on julkistettava liiketoimea koskevat tiedot 1 kohdan mukaisesti, jos liiketoimen molemmat osapuolet ovat sijoituspalveluyrityksiä.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

22 artikla

Tietojen antaminen avoimuuden vuoksi tai laskelmia varten

1. Jotta voidaan suorittaa laskelmat, joilla määritetään rahoitusvälineisiin sovellettavat 3–11 artiklassa, 14–21 artiklassa ja 32 artiklassa säädetty kauppaa edeltävät ja kaupan jälkeiset avoimuusvaatimukset sekä kaupankäyntivelvollisuudet ja joilla määritetään, onko sijoituspalveluyritys kauppajien sisäinen toteuttaja, toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia tietoja

- a) kauppapaikoilta;
- b) hyväksytyiltä julkistamisjärjestelyiltä; ja
- c) konsolidoitujen kauppätietojen tarjoajilta.

2. Kauppapaikkojen, hyväksytyjen julkistamisjärjestelyiden ja konsolidoitujen kauppätietojen tarjoajien on säilytettävä tarvittavat tiedot riittävän pitkään.

3. Toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle kaikki tiedot, joita se tarvitsee 5 artiklan 4, 5 ja 6 kohdassa tarkoitettujen kertomusten laatimiseksi.

4. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritetään tietopyyntöjen sisältö ja esittämistiheys sekä se, missä muodossa ja määrääjassa kauppapaikkojen, hyväksytyjen julkistamisjärjestelyiden ja konsolidoitujen kauppatietojen tarjoajien on vastattava tällaisiin pyyntöihin 1 kohdan mukaisesti, minkä tyyppisiä tietoja on säilytettävä ja kuinka kauan kauppapaikkojen, hyväksytyjen julkistamisjärjestelyiden ja konsolidoitujen kauppatietojen tarjoajien on vähintään säilytettävä tietoja voidakseen vastata tällaisiin pyyntöihin 2 kohdan mukaisesti.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä tässä kohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

23 artikla

Sijoituspalveluyritysten kaupankäyntivelvollisuus

1. Sijoituspalveluyrityksen on varmistettava, että kaupat, jotka se toteuttaa kaupankäynnin kohteeksi säännellyllä markkinalla otetuilla osakkeilla tai osakkeilla, joilla käydään kauppaa kauppapaikassa, toteutetaan tapauksen mukaan säännellyllä markkinalla, monenkeskisessä kaupankäyntijärjestelmässä tai kauppojen sisäisen toteuttajan välityksellä taikka direktiivin 2014/65/EU 25 artiklan 4 kohdan a alakohdan mukaisesti vastaavaksi arvioidussa kolmannen maan kaupapaikassa, paitsi jos kauppojen ominaispiirteisiin sisältyy se, että

- a) ne toteutetaan *ad hoc* -pohjalta satunnaisesti, epäsäännöllisesti ja harvoin; tai
- b) ne toteutetaan hyväksytyjen ja/tai ammattimaisten vastapuolten kesken, eivätkä ne vaikuta hinnanmuodostusprosessiin.

2. Sijoituspalveluyrityksen, joka ylläpitää sisäistä täsmäytysjärjestelmää, jolla toteutetaan monenkeskisesti asiakastoi-meksiantoja osakkeilla, talletustodistuksilla, pörssilistatuilla rahastoilla, todistuksilla ja muilla samankaltaisilla rahoitusvälineillä, on varmistettava, että se on saanut toimiluvan monenkeskisenä kaupankäyntijärjestelmänä direktiivin 2014/65/EU mukaisesti, ja sen on noudatettava kaikkia asiaankuuluvia tällaisia toimilupia koskevia säännöksiä.

3. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritetään sellaisten osakkeilla toteutettavien liiketoimien erityispiirteet, jotka eivät 1 kohdan mukaisesti vaikuta hinnanmuodostusprosessiin, ottaen huomioon muun muassa seuraavat tapaukset:

- a) kaupat, jotka eivät lisää likviditeetin saatavuutta; tai
- b) tapaukset, joissa tällaisten rahoitusvälineiden osto tai myynti tapahtuu muun tekijän kuin rahoitusvälineen markkina-arvon perusteella.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

IV OSASTO

LIKETOIMISTA ILMOITETTAVAT TIEDOT

24 artikla

Velvollisuus ylläpitää markkinoiden eheyttä

Toimivaltaisten viranomaisten on arvopaperimarkkinaviranomaisen asetuksen (EU) N:o 1095/2010 31 artiklan mukaisesti suorittaman koordinoinnin avulla seurattava sijoituspalveluyritysten toimintaa varmistaakseen, että ne toimivat rehellisesti, tasapuolisesti ja ammattimaisesti sekä tavalla, joka edistää markkinoiden eheyttä, sanotun kuitenkin rajoittamatta asetuksen (EU) N:o 596/2014 täytäntöönpanoon liittyvää vastuunjakoa.

25 artikla

Velvollisuus säilyttää tiedot

1. Sijoituspalveluyritysten on pidettävä toimivaltaisen viranomaisen saatavilla viiden vuoden ajan merkitykselliset tiedot kaikista toimeksiannoista ja kaikista rahoitusvälineillä omaan lukuunsa tai asiakkaan lukuun toteuttamistaan liiketoimista. Asiakkaan lukuun toteutettavista liiketoimista on säilytettävä yksityiskohtaiset tiedot, joiden avulla asiakas voidaan yksilöidä, ja tiedot, jotka vaaditaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY⁽¹⁾ mukaisesti. Arvopaperimarkkinaviranomainen voi pyytää saada tutustua näihin tietoihin asetuksen (EU) N:o 1095/2010 35 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen ja siinä asetettujen edellytysten mukaisesti.

2. Kauppapaikan ylläpitäjän on pidettävä toimivaltaisen viranomaisen saatavilla vähintään viiden vuoden ajan merkitykselliset tiedot kaikista rahoitusvälineisiin liittyvistä toimeksiannoista, jotka ilmoitetaan niiden järjestelmissä. Säilytettävään tietoihin kuuluvat kaikki merkitykselliset tiedot, jotka muodostavat toimeksiannon ominaispiirteet, mukaan lukien tiedot, jotka liittyvät toimeksiannon sen johdosta toteutettuun liiketoimeen tai toteutettuihin liiketoimiin, ja joita koskevat yksityiskohdat on ilmoitettava 26 artiklan 1 ja 3 kohdan mukaisesti. Arvopaperimarkkinaviranomainen helpottaa ja koordinoi tietojen asettamista toimivaltaisten viranomaisten saataville tämän kohdan mukaisesti.

3. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritetään yksityiskohtaisesti, mitä sellaisia merkityksellisiä tietoja toimeksiannoista on säilytettävä tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti, joihin ei viitata 26 artiklassa.

Näihin teknisten sääntelystandardien luonnoksiin sisältyvät toimeksiannon välittäneen jäsenen tai osapuolen yksilöintikoodi, toimeksiannon yksilöintikoodi, toimeksiannon välityspäivä ja -aika, toimeksiannon ominaispiirteet, mukaan lukien toimeksiannon tyyppi, tarvittaessa rajahinta, voimassaoloaika, toimeksiannon liittyvät erityisohjeet, toimeksiannon mahdollisen muutoksen, peruutuksen tai osittaisen tai täydellisen toteuttamisen yksityiskohdat, edustaja tai päämies.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

26 artikla

Velvollisuus ilmoittaa liiketoimia koskevat tiedot

1. Sijoituspalveluyritysten, jotka toteuttavat liiketoimia rahoitusvälineillä, on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle täydelliset ja täsmälliset yksityiskohtaiset tiedot tällaisista liiketoimista mahdollisimman nopeasti ja viimeistään seuraavan työpäivän aikana.

Toimivaltaisten viranomaisten on otettava direktiivin 2014/65/EU 85 artiklan mukaisesti käyttöön tarvittavat järjestelyt varmistaakseen, että myös kyseisen rahoitusvälineen likviditeetillä mitattuna merkittävimmän markkinan osalta toimivaltainen viranomainen saa edellä mainitut tiedot.

Toimivaltaisten viranomaisten on pyynnöstä asetettava arvopaperimarkkinaviranomaisen saataville mitkä tahansa tämän artiklan mukaisesti ilmoitettavat tiedot.

2. Edellä 1 kohdassa säädettyä velvollisuutta sovelletaan

a) rahoitusvälineisiin, jotka otetaan kaupankäynnin kohteeksi tai joilla käydään kauppaa kauppapaikassa tai joiden osalta on tehty kaupankäynnin kohteeksi ottamista koskeva pyyntö;

b) rahoitusvälineisiin, joiden kohde-etuutena olevalla rahoitusvälineellä käydään kauppaa kauppapaikassa; ja

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/60/EY, annettu 26 päivänä lokakuuta 2005, rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesutarkoituksiin sekä terrorismin rahoitukseen (EUVL L 309, 25.11.2005, s. 15).

- c) rahoitusvälineisiin, joiden kohde-etuutena on indeksi tai kori, joka koostuu rahoitusvälineistä, joilla käydään kauppaa kauppapaikassa.

Tätä velvollisuutta sovelletaan a–c alakohdassa tarkoitetuilla rahoitusvälineillä toteuttaviin liiketoimiin riippumatta siitä, toteutetaanko liiketoimet kauppapaikassa.

3. Ilmoituksissa on oltava erityisesti ostettujen tai myytyjen rahoitusvälineiden yksityiskohtaiset nimet ja numerot, määrä, toteutuspäivät ja -kellonajat ja hinnat sekä tiedot, joiden avulla voidaan yksilöidä asiakkaat, joiden lukuun sijoituspalveluyritys on toteuttanut kyseisen liiketoimen, tiedot, joiden avulla voidaan yksilöidä sijoituspäätöksestä ja liiketoimen toteuttamisesta vastuussa olevat henkilöt ja tietokonealgoritmit sijoituspalveluyrityksessä, tiedot, joiden avulla voidaan yksilöidä vapautus, jonka puitteissa kauppa on tehty, tiedot, joiden avulla voidaan yksilöidä kyseiset sijoituspalveluyritykset, ja tiedot, joiden avulla voidaan yksilöidä asetuksen (EU) N:o 236/2012 2 artiklan 1 kohdan b alakohdassa määritelty lyhyeksi myynti mainitun asetuksen 12, 13 ja 17 artiklan soveltamisalaan kuuluvien osakkeiden ja valtionlainan osalta. Kauppapaikan ulkopuolella toteutettuja liiketoimia koskevilla ilmoituksissa on oltava tiedot, joiden avulla voidaan yksilöidä liiketoimien tyypit 20 artiklan 3 kohdan a alakohdan ja 21 artiklan 5 kohdan a alakohdan mukaisesti hyväksyttävien toimenpiteiden mukaisesti. Hyödykejohtannaisista on ilmoitettava, vähentääkö liiketoimi riskejä objektiivisesti mitattavalla tavalla direktiivin 2014/65/EU 57 artiklan mukaisesti.

4. Sijoituspalveluyritysten, jotka välittävät toimeksiantoja, on toimeksiantoa välittäessään ilmoitettava kaikki 1 ja 3 kohdassa tarkoitetut tiedot. Sen sijaan, että se ilmoittaisi kyseiset tiedot toimeksiantoja välittäessään, sijoituspalveluyritys voi päättää ilmoittaa välitetyn toimeksiannon, jos se toteutetaan, 1 kohdassa säädettyjen vaatimusten mukaisesti liiketoimena. Tässä tapauksessa sijoituspalveluyrityksen liiketoimesta antamassa ilmoituksessa on todettava, että se koskee välitettyä toimeksiantoa.

5. Kauppapaikan ylläpitäjän on annettava yksityiskohtaiset tiedot sellaisen yrityksen sen järjestelmien välityksellä toteuttamista liiketoimista, joka ei kuulu tämän asetuksen soveltamisalaan 1 ja 3 kohdan mukaisesti, rahoitusvälineillä, joilla käydään kauppaa sen kauppapaikassa.

6. Ilmoittaessaan tiedot, joiden avulla asiakkaat voidaan yksilöidä 3 ja 4 kohdan mukaisesti, sijoituspalveluyritysten on käytettävä oikeushenkilötunnistetta, joka on otettu käyttöön niiden asiakkaiden tunnistamiseksi, jotka ovat oikeushenkilöitä.

Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii 3 päivään tammikuuta 2016 mennessä asetuksen (EU) N:o 1095/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeet, joilla varmistetaan, että oikeushenkilötunnisteen käyttö unionissa on kansainvälisten standardien ja erityisesti finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmän vahvistamien standardien mukaista.

7. Ilmoitukset toimittaa 1, 3 ja 9 kohdan mukaisesti toimivaltaiselle viranomaiselle sijoituspalveluyritys itse tai sen puolesta toimiva hyväksytty ilmoitusjärjestelmä, tai ne toimitetaan kauppapaikasta, jonka järjestelmän välityksellä liiketoimi toteutettiin.

Sijoituspalveluyritykset ovat vastuussa toimivaltaiselle viranomaiselle toimitettavien ilmoitusten täydellisyydestä, oikeellisuudesta ja oikea-aikaisesta toimittamisesta.

Tästä vastuusta poiketen, kun sijoituspalveluyritys ilmoittaa yksityiskohtaiset tiedot liiketoimista sen puolesta toimivan hyväksytyyn ilmoitusjärjestelmän tai kauppapaikan välityksellä, sijoituspalveluyritys ei ole vastuussa ilmoitusten täydellisyydessä, oikeellisuudessa tai oikea-aikaisessa toimittamisessa ilmenneistä puutteista, jotka johtuvat hyväksytyyn ilmoitusjärjestelmän tai kauppapaikan toiminnasta. Tällaisissa tapauksissa ja jollei direktiivin 2014/65/EU 66 artiklan 4 kohdasta muuta johdu, hyväksytty ilmoitusjärjestelmä tai kauppapaikka on vastuussa kyseisistä puutteista.

Sijoituspalveluyritysten on kuitenkin toteuttava kohtuulliset toimenpiteet varmentaa, että niiden puolesta ilmoitetut liiketoimia koskevat tiedot ovat täydellisiä ja oikeellisia ja että ne on toimitettu oikea-aikaisesti.

Kotijäsenvaltion on edellytettävä, että kun kauppapaikka antaa ilmoituksia sijoituspalveluyrityksen puolesta, sillä on käytössä vakaat turvajärjestelmät, joiden avulla voidaan varmistaa tiedonsiirtovälineiden suojaus ja todentaminen, mini-moidea tiedon turmeltumisen ja luvattoman käytön riski ja estää tietojen vuotaminen ja jotka turvaavat tiedon luottamuksellisuuden kaikissa vaiheissa. Kotijäsenvaltion on edellytettävä, että kauppapaikalla on riittävät resurssit ja varmuusjärjestelyt palvelujensa tarjoamiseksi ja ylläpitämiseksi jatkuvasti.

Liiketoimia koskevien tietojen ilmoittamiseksi toimivaltaiselle viranomaiselle 1, 3 ja 9 kohdan mukaisesti toimivaltainen viranomainen voi hyväksyä hyväksytyksi ilmoitusjärjestelmäksi sellaiset kauppojen täsmäytys- tai ilmoitusjärjestelmät, mukaan lukien kauppapatiekisterit, jotka on rekisteröity tai tunnustettu asetuksen (EU) N:o 648/2012 VI osaston mukaisesti.

Jos tiedot liiketoimista on ilmoitettu kauppapatiekisteriin, joka on hyväksytty ilmoitusjärjestelmä, asetuksen (EU) N:o 648/2012 9 artiklan mukaisesti ja jos ilmoituksiin sisältyvät 1, 3 ja 9 kohdan mukaisesti vaadittavat yksityiskohtaiset tiedot ja kauppapatiekisteri toimittaa ne toimivaltaiselle viranomaiselle 1 kohdassa asetetussa määräajassa, sijoituspalveluyrityksen on katsottava täyttäneen 1 kohdassa säädetyn velvollisuutensa.

Jos liiketoimista annettavissa ilmoituksissa on virheitä tai puutteita, liiketoimesta ilmoittavan hyväksytyin ilmoitusjärjestelmän, sijoituspalveluyrityksen tai kauppapaikan on korjattava tiedot ja toimitettava korjattu ilmoitus toimivaltaiselle viranomaiselle.

8. Jos tässä artiklassa tarkoitetut ilmoitukset toimitetaan direktiivin 2014/65/EU 35 artiklan 8 kohdan mukaisesti vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, tämän on toimitettava kyseiset tiedot sijoituspalveluyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, paitsi jos kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset päättävät, että tietoja ei ole tarpeen lähettää niille.

9. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritetään

- a) edellä olevien 1 ja 3 kohdan mukaisesti ilmoitettavia tietoja koskevat normit ja muodot, mukaan lukien menetelmät ja järjestelyt, joita sovelletaan rahoitusalan liiketoimista annettavien ilmoitusten antamisessa, ja ilmoitusten muoto ja sisältö;
- b) edellä olevan 1 kohdan mukaisten merkittävien markkinoiden määrityspäätökset;
- c) ostettujen tai myytyjen rahoitusvälineiden viittaustiedot, määrä, toteutuspäivät ja -kellonajat ja hinnat sekä tiedot ja yksityiskohdat, joiden avulla asiakas voidaan yksilöidä, tiedot, joiden avulla voidaan yksilöidä asiakkaat, joiden lukuun sijoituspalveluyritys on toteuttanut kyseisen liiketoimen, tiedot, joiden avulla voidaan yksilöidä sijoituspäätöksestä ja liiketoimen toteuttamisesta vastuussa olevat henkilöt ja tietokonealgoritmit sijoituspalveluyrityksessä, tiedot, joiden avulla voidaan yksilöidä vapautus, jonka puitteissa kauppa on tehty, tiedot, joiden avulla voidaan yksilöidä kyseiset sijoituspalveluyritykset, liiketoimen toteutustapa, tietokentät, jotka tarvitaan liiketoimista ilmoitettavien tietojen käsittelemiseksi ja analysoimiseksi 3 kohdan mukaisesti; ja
- d) tiedot, joiden avulla voidaan yksilöidä osakkeiden ja valtionlainan lyhyeksimyyni 3 kohdassa tarkoitettulla tavalla;
- e) rahoitusvälinetyypit, joista on annettava tiedot 2 kohdan mukaisesti;
- f) ehdot, joiden mukaisesti jäsenvaltiot kehittävät, myöntävät ja ylläpitävät oikeushenkilötunnisteita 6 kohdan mukaisesti, sekä ehdot, joiden mukaisesti sijoituspalveluyritykset käyttävät näitä oikeushenkilötunnisteita, jotta niiden 1 kohdan mukaisesti antamissa liiketoimia koskeissa ilmoituksissa olisi 3, 4 ja 5 kohdan mukaisesti tiedot, joiden avulla asiakkaat voidaan yksilöidä;
- g) liiketoimia koskevien tietojen ilmoittamisvelvollisuuksien soveltaminen sijoituspalveluyritysten sivuliikkeisiin;
- h) mitä liiketoimella ja liiketoimen toteuttamisella tarkoitetaan tätä artiklaa sovellettaessa;

i) milloin sijoituspalveluyrityksen katsotaan välittäneen toimeksiannon 4 kohtaa sovellettaessa.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

10. Arvopaperimarkkinaviranomainen antaa viimeistään 3 päivänä tammikuuta 2019 komissiolle tämän artiklan toiminnasta kertomuksen, jossa tarkastellaan myös tämän artiklan ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 mukaisten ilmoitusvelvollisuuksien vuorovaikutusta ja sitä, onko toimivaltaisten viranomaisten vastaanottamien ja niiden välillä vaihdettavien liiketoimia koskevien ilmoitusten sisältö ja muoto sellainen, että niiden avulla voidaan seurata kattavasti sijoituspalveluyritysten toimintaa tämän asetuksen 24 artiklan mukaisesti. Komissio voi toteuttaa toimenpiteitä ehdottaakseen muutoksia, mukaan lukien määrätä, että liiketoimia koskevat tiedot on toimitettava toimivaltaisten viranomaisten sijaan ainoastaan yhdelle arvopaperimarkkinaviranomaisen nimittämälle järjestelmälle. Komissio toimittaa arvopaperimarkkinaviranomaisen kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

27 artikla

Velvollisuus toimittaa rahoitusvälineen viitetiedot

1. Edellä 26 artiklassa tarkoitettua liiketoimia koskevien tietojen ilmoittamista varten kauppapaikkojen on toimitettava toimivaltaisille viranomaisille sellaisia rahoitusvälineitä koskevat viitetiedot, jotka on otettu kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla tai joilla käydään kauppaa monenkeskisissä kaupankäyntijärjestelmissä tai organisoiduissa kaupankäyntijärjestelmissä.

Kunkin kauppojen sisäisen toteuttajan on annettava toimivaltaiselle viranomaiselle viitetiedot muista 26 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista rahoitusvälineistä, joilla käydään kauppaa sen järjestelmässä.

Standardoidut yksilöivät viitetiedot on valmistettava toimivaltaisille viranomaisille sähköisessä muodossa toimittamista varten ennen kuin kyseisellä rahoitusvälineellä aletaan käydä kauppaa. Viitetiedot on päivitettävä, kun jonkin rahoitusvälineen tiedot muuttuvat. Toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava viitetiedot viipymättä arvopaperimarkkinaviranomaiselle, joka julkaisee ne välittömästi verkkosivustollaan. Arvopaperimarkkinaviranomainen antaa toimivaltaisille viranomaisille oikeuden tutustua viitetietoihin.

2. Jotta toimivaltaiset viranomaiset voivat 26 artiklan mukaisesti valvoa sijoituspalveluyritysten toimintaa ja varmistaa, että ne toimivat rehellisesti, tasapuolisesti, ammattimaisesti ja markkinoiden eheyttä edistävällä tavalla, arvopaperimarkkinaviranomaisen ja toimivaltaisten viranomaisten on perustettava tarvittavat järjestelyt varmistaakseen, että

- a) arvopaperimarkkinaviranomainen ja toimivaltaiset viranomaiset todella saavat 1 kohdassa tarkoitettua rahoitusvälineen viitetiedot;
- b) saadut viitetiedot ovat laadultaan sellaisia, että ne soveltuvat 26 artiklassa tarkoitettuun liiketoimia koskevien tietojen ilmoittamiseen;
- c) asianomaiset toimivaltaiset viranomaiset vaihtavat tehokkaasti 1 kohdan mukaisesti saamiaan rahoitusvälineen viitetietoja.

3. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritetään

- a) edellä 1 kohdassa tarkoitettuja rahoitusvälineen viitetietoja koskevat normit ja muodot, mukaan lukien menetelmät ja järjestelyt, joita sovelletaan tietojen ja päivitettyjen tietojen toimittamisessa toimivaltaisille viranomaisille ja edelleen arvopaperimarkkinaviranomaiselle 1 kohdan mukaisesti, sekä tällaisten tietojen muoto ja sisältö;
- b) arvopaperimarkkinaviranomaisen ja toimivaltaisten viranomaisten 2 kohdan mukaisesti perustamien järjestelyjen edellyttämät tekniset toimenpiteet.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

V OSASTO

JOHDANNAISET

28 artikla

Velvollisuus käydä kauppaa säännellyillä markkinoilla, monenkeskisissä kaupankäyntijärjestelmissä tai organisoiduissa kaupankäyntijärjestelmissä

1. Asetuksen (EU) N:o 648/2012 2 artiklan 8 kohdassa määriteltyjen finanssialan vastapuolten ja mainitun asetuksen 10 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetut edellytykset täyttävien finanssialan ulkopuolisten vastapuolten on toteutettava liiketoimet, jotka eivät ole mainitun asetuksen 3 artiklassa määriteltyjä konsernin sisäisiä transaktioita eivätkä sen 89 artiklan siirtymäsäännösten kattamia liiketoimia, muiden mainitunkaltaisten finanssialan vastapuolten tai muiden asetuksen (EU) N:o 648/2012 10 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetut edellytykset täyttävien finanssialan ulkopuolisten vastapuolten kanssa johdannaisilla, jotka kuuluvat johdannaislajeihin, jonka on ilmoitettu kuuluvan 32 artiklassa säädetyn kaupankäyntivelvollisuusmenettelyn piiriin ja joka mainitaan 34 artiklassa tarkoitetussa rekisterissä, yksinomaan

- a) säännellyillä markkinoilla;
 - b) monenkeskisissä kaupankäyntijärjestelmissä;
 - c) organisoiduissa kaupankäyntijärjestelmissä; tai
 - d) kolmansien maiden kauppapaikoissa edellyttäen, että komissio on hyväksynyt päätöksen 4 kohdan mukaisesti ja että kyseinen kolmas maa tarjoaa tehokkaan vastaavan järjestelmän sellaisten kauppapaikkojen tunnustamiseksi, joille on annettu direktiivin 2014/65/EU mukaisesti lupa ottaa johdannaisia kaupankäynnin kohteeksi tai käydä kauppaa johdannaisilla, joiden on ilmoitettu kuuluvan kaupankäyntivelvollisuuden piiriin kyseisessä kolmannessa maassa ilman yksinoikeutta.
2. Kaupankäyntivelvollisuutta on sovellettava myös 1 kohdassa tarkoitettuihin vastapuoliin, jotka toteuttavat liiketoimia johdannaislajeilla, jonka on ilmoitettu kuuluvan kaupankäyntivelvollisuuden piiriin, sellaisten kolmansien maiden rahoituslaitosten tai muiden sellaisten kolmansien maiden yhteisöjen kanssa, jotka kuuluisivat määritysvelvollisuuden piiriin, jos ne olisivat sijoittautuneet unioniin. Kaupankäyntivelvollisuutta on sovellettava myös sellaisiin kolmansien maiden yhteisöihin, jotka kuuluisivat määritysvelvollisuuden piiriin, jos ne olisivat sijoittautuneet unioniin, ja jotka toteuttavat liiketoimia johdannaislajeilla, jonka on ilmoitettu kuuluvan kaupankäyntivelvollisuuden piiriin, edellyttäen, että sopimuksella on suora, merkittävä ja ennakoitavissa oleva vaikutus unionissa tai tällainen velvollisuus on tarpeen tai asianmukainen tämän asetuksen säännösten kiertämisen estämiseksi.

Arvopaperimarkkinaviranomainen valvoo säännöllisesti sellaisilla johdannaisilla käytävää kauppaa, joiden ei ole ilmoitettu kuuluvan kaupankäyntivelvollisuuden piiriin 1 kohdan mukaisesti, tunnistaakseen tapaukset, joissa tietty sopimuslaji saattaa aiheuttaa järjestelmäriskin, ja estääkseen sääntelyn katvealueiden hyväksikäytön kaupankäyntivelvollisuuden piiriin kuuluvien ja kuulumattomien johdannaisten välillä.

3. Johdannaiset, joiden on ilmoitettu kuuluvan kaupankäyntivelvollisuuden piiriin 1 kohdan mukaisesti, on voitava ottaa kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla tai niillä on voitava käydä kauppaa missä tahansa 1 kohdassa tarkoitetussa kauppapaikassa ilman yksinoikeutta ja syrjimättömästi.

4. Komissio voi hyväksyä 51 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen päätöksiä, joissa todetaan, että kolmannen maan lainsäädäntö- ja valvontakehys antaa varmuuden siitä, että maassa toimiluvan saanut kauppa- paikka noudattaa oikeudellisesti sitovia vaatimuksia, jotka vastaavat tämän artiklan 1 kohdan a, b tai c alakohdassa tarkoitetuille kauppapaikoille asetettuja, tästä asetuksesta, direktiivistä 2014/65/EU ja asetuksesta (EU) N:o 596/2014 johtuvia vaatimuksia ja jotka pannaan täytäntöön ja joita valvotaan tehokkaasti kyseisessä kolmannessa maassa.

Näiden päätösten ainoana tarkoituksena on kauppapaikan määrittäminen kaupankäyntivelvollisuuden alaisten johdannaisten kauppapaikaksi.

Kolmannen maan lainsäädäntö- ja valvontakehystä pidetään vaikutukseltaan vastaavana, jos se täyttää kaikki seuraavat edellytykset:

- a) kolmannen maan kauppapaikoilla on oltava toimilupa, ja ne ovat jatkuvasti tehokkaan valvonnan ja täytäntöönpanon alaisia;
- b) kauppapaikoilla on selkeät ja avoimet säännöt rahoitusvälineiden ottamisesta kaupankäynnin kohteeksi, mikä takaa sen, että rahoitusvälineillä voidaan käydä kauppaa hyvää kauppatapaa noudattaen, asianmukaisesti ja tehokkaasti, sekä sen, että ne ovat vapaasti luovutettavissa;
- c) rahoitusvälineiden liikkeeseenlaskijoihin sovelletaan säännöllistä ja jatkuvaa tiedottamista koskevia vaatimuksia, joilla varmistetaan korkeatasoinen sijoittajansuoja;
- d) lainsäädäntö- ja valvontakehys varmistaa markkinoiden avoimuuden ja eheyden säännöillä, joilla torjutaan sisäpiirikauppoina ja markkinoiden manipulointina tapahtuvaa markkinoiden väärinkäyttöä.

Komission tämän kohdan mukainen päätös voidaan rajoittaa yhteen tai useampaan kauppapaikkatyyppiin. Tässä tapauksessa kolmannen maan kauppapaikka sisällytetään 1 kohdan d alakohdan soveltamisalaan vain jos se on komission päätöksen kattamaa tyyppiä.

5. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan yhdenmukainen soveltaminen, arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa täsmennetään 2 kohdassa tarkoitetut sopimuslajit, joilla on suora, merkittävä ja ennakoitavissa oleva vaikutus unionissa, sekä tapaukset, joissa kaupankäyntivelvollisuus on tarpeen tai asianmukainen tämän asetuksen säännösten kiertämisen estämiseksi.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

Tässä kohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien on mahdollisuuksien mukaan ja kun se on tarkoituksenmukaista vastattava asetuksen (EU) N:o 648/2012 4 artiklan 4 kohdan mukaisesti hyväksytyjä sääntelystandardeja.

29 artikla

Sellaisten johdannaisten määrittämisvelvollisuus, joilla käydään kauppaa säännellyillä markkinoilla, ja määritettäväksi hyväksymisen määraajat

1. Säänneltyjen markkinoiden ylläpitäjän on varmistettava, että kaikki säännellyillä markkinoilla johdannaissilla toteutettavat liiketoimet annetaan keskusvastapuolen määritettäväksi.

2. Asetuksen (EU) N:o 648/2012 2 artiklan 14 kohdan mukaisesti määritysosapuolina toimivilla keskusvastapuolilla, kauppapaikoilla ja sijoituspalveluyrityksillä on oltava käytössä tehokkaat järjestelmät, menettelyt ja järjestelyt määritettävien johdannaisten osalta sen varmistamiseksi, että määritettävillä johdannaissilla toteutettavat liiketoimet ilmoitetaan ja hyväksytään määritettäväksi niin pian kuin se on teknisesti mahdollista automatisoituja järjestelmiä käyttäen.

'Määritettävillä johdannaissilla' tarkoitetaan tässä kohdassa

- a) kaikkia johdannaissia, jotka on määritettävä tämän artiklan 1 kohdan mukaisen määrittämisvelvollisuuden tai asetuksen (EU) N:o 648/2012 4 artiklan mukaisen määrittämisvelvollisuuden nojalla;

b) kaikkia johdannaisia, jotka asiaan liittyvät osapuolet ovat muulla tavoin hyväksyneet määritettäväksi.

3. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritetään tässä artiklassa tarkoitettuja järjestelmiä, menettelyjä ja järjestelyjä koskevat vähimmäisvaatimukset, myös hyväksymisen määräajat, ottaen huomioon tarpeen varmistaa operatiivisten tai muiden riskien asianmukainen hallinta.

Arvopaperimarkkinaviranomaisella on pysyvä toimivalta laatia uusia teknisiä sääntelystandardeja voimassa olevien teknisten sääntelystandardien saattamiseksi ajan tasalle, jos se katsoo, että tämä on tarpeen alan standardien kehityksen perusteella.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

30 artikla

Epäsuorat määrittämenettelyt

1. Pörssilistattuja johdannaisia koskevat epäsuorat määrittämenettelyt voidaan sallia edellyttäen, että menettelyt eivät lisää vastapuoliriskiä ja niillä varmistetaan, että vastapuolen omaisuuseriin ja positioihin sovelletaan suojaa, joka vastaa vaikutukseltaan asetuksen (EU) N:o 648/2012 39 ja 48 artiklassa tarkoitettua suojaa.

2. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritetään niiden käytönotettujen epäsuorien määrittämenettelyjen tyypit, jotka täyttävät 1 kohdassa tarkoitettujen edellytykset, varmistuen yhdenmukaisuuden asetuksen (EU) N:o 149/2013⁽¹⁾ II luvun nojalla vahvistettujen OTC-johdannaisia koskevien säännösten kanssa.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä tässä kohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

31 artikla

Sijoitussalkkujen tiivistäminen

1. Kun sijoituspalveluyritykset, markkinoiden ylläpitäjät, keskusvastapuolet ja kauppatietorekisterit suorittavat sijoitussalkkujen tiivistämistä, niihin ei sovelleta direktiivin 2014/65/EU 27 artiklassa säädettyä parasta toteutusta koskevaa velvoitetta, tämän asetuksen 8, 10, 18 ja 21 artiklan mukaisia avoimuusvaatimuksia eikä direktiivin 2014/65/EU 1 artiklan 6 kohdassa säädettyä velvollisuutta. Johdannaissopimusten päättämiseen tai korvaamiseen sijoitussalkun tiivistämiseksi ei sovelleta tämän asetuksen 28 artiklaa.

2. Sijoitussalkkujen tiivistämistä suorittavien sijoituspalveluyritysten ja markkinoiden ylläpitäjien on julkistettava hyväksytyn julkistamisjärjestelyn välityksellä niiden liiketoimien volyymi, joihin sovelletaan sijoitussalkkujen tiivistämistä, sekä niiden toteuttamisajankohdat 10 artiklassa säädettyjen määräaikaisten puitteissa.

3. Sijoitussalkkujen tiivistämistä suorittavien sijoituspalveluyritysten ja markkinoiden ylläpitäjien on kirjattava täydelliset ja tarkat tiedot kaikista sijoitussalkkujen tiivistämisistä, joita ne järjestävät tai joihin ne osallistuvat. Nämä tiedot on pyynnöstä asetettava nopeasti asiaankuuluvan toimivaltaisen viranomaisen tai arvopaperimarkkinaviranomaisen saataville.

⁽¹⁾ Komission delegoitu asetus (EU) N:o 149/2013, annettu 19 päivänä joulukuuta 2012, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 täydentämisestä epäsuoria määrittämenettelyjä, määrittävelvollisuutta, julkista rekisteriä, markkinapaikkaan pääsyä, finanssialan ulkopuolisia vastapuolia ja sellaisiin OTC-johdannaissopimuksiin sovellettavia riskienpienentämistekniikoita, joita ei määritetä keskusvastapuolessa, koskevien teknisten sääntelystandardien osalta (EUVL L 52, 23.2.2013, s. 11).

4. Komissio voi antaa 50 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään

- a) sijoitussalkkujen tiivistämisen osatekijät,
- b) edellä olevan 2 kohdan nojalla julkistettavat tiedot,

hyödyntäen mahdollisimman suuressa määrin voimassa olevia tietojen kirjaamista, ilmoittamista tai julkistamista koskevia vaatimuksia.

32 artikla

Kaupankäyntivelvollisuusmenettely

1. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritetään seuraavat seikat:

- a) millä niistä johdannaislajeista, joiden on ilmoitettu kuuluvan määrittelyvelvollisuuden piiriin asetuksen (EU) N:o 648/2012 5 artiklan 2 ja 4 kohdan mukaisesti, tai niiden alaryhmistä on käytävä kauppaa tämän asetuksen 28 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa kauppapaikoissa;
- b) päivämäärä tai päivämäärät, josta alkaen kaupankäyntivelvollisuus tulee voimaan, mukaan lukien mahdollinen siirtymäaika ja niiden vastapuolten ryhmät, joihin velvollisuutta sovelletaan, jos tällaisesta siirtymäajasta ja tällaisista vastapuolten ryhmistä on määrätty teknisissä sääntelystandardeissa asetuksen (EU) N:o 648/2012 5 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun komissio on hyväksynyt teknisten sääntelystandardien luonnokset asetuksen (EU) N:o 648/2012 5 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Ennen teknisten sääntelystandardien luonnosten toimittamista komission hyväksyttäviksi arvopaperimarkkinaviranomainen järjestää julkisen kuulemisen ja voi tarvittaessa kuulla kolmansien maiden toimivaltaisia viranomaisia.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

2. Jotta kaupankäyntivelvollisuus tulisi voimaan,

- a) edellä 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu johdannaislaji tai sen alaryhmä on otettava kaupankäynnin kohteeksi tai sillä on käytävä kauppaa vähintään yhdessä 28 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa kauppapaikoissa, ja
- b) johdannaislajin tai sen alaryhmän on oltava kolmansien osapuolten riittävän osto- ja myyntihalukkuuden kohteena, jotta tällainen johdannaislaji katsotaan riittävän likvidiksi kaupankäyntiin vain 28 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa kauppapaikoissa.

3. Laatiessaan 1 kohdassa tarkoitettuja teknisten sääntelystandardien luonnoksia arvopaperimarkkinaviranomainen katsoo johdannaislajin tai sen alaryhmän riittävän likvidiksi seuraavien perusteiden mukaisesti:

- a) kauppojen keskimääräinen toteutustiheys ja keskikoko eri markkinaehtojen vallitessa ja ottaen huomioon johdannaislajiin kuuluvien tuotteiden luonne ja elinkaari;
- b) aktiivisten markkinaosapuolten lukumäärä ja tyyppi, mukaan lukien markkinaosapuolten lukumäärä suhteessa tuotteiden/sopimusten lukumäärään tietyn tuotteen markkinoilla;

c) osto- ja myyntihintojen keskimääräinen erotus.

Näitä teknisten sääntelystandardien luonnoksia laatiessaan arvopaperimarkkinaviranomainen ottaa huomioon tämän kaupankäyntivelvollisuuden ennakoitun mahdollisen vaikutuksen johdannaislajin tai sen alaryhmän likviditeettiin ja sellaisten loppukäyttäjien liiketoimintaan, jotka eivät ole rahoitusyhteisöjä.

Arvopaperimarkkinaviranomainen määrittelee, onko johdannaislaji tai sen alaryhmä riittävän likvidi ainoastaan tiettyä kokoa pienemmissä liiketoimissa.

4. Arvopaperimarkkinaviranomainen yksilöi ja ilmoittaa komissiolle omasta aloitteestaan 2 kohdassa vahvistettujen perusteiden mukaisesti ja järjestettyään julkisen kuulemisen johdannaislajit tai yksittäiset johdannaisopimukset, joihin olisi sovellettava velvollisuutta käydä kauppaa 28 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa kauppapaikoissa, mutta joita koskevaa toimilupaa mikään keskusvastapuoli ei ole vielä saanut asetuksen (EU) N:o 648/2012 14 tai 15 artiklan mukaisesti, taikka joita ei ole otettu kaupankäynnin kohteeksi tai joilla ei käydä kauppaa 28 artiklan 1 kohdassa tarkoitettussa kauppapaikassa.

Komissio voi ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua arvopaperimarkkinaviranomaisen ilmoituksen jälkeen julkaista ehdotusten laatimista koskevan pyynnön, joka koskee kaupankäyntiä kyseisillä johdannaisilla 28 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa kauppapaikoissa.

5. Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa komissiolle 1 kohdan mukaisesti teknisten sääntelystandardien luonnokset voimassa olevien teknisten sääntelystandardien muuttamiseksi, soveltamisen keskeyttämiseksi tai kumoamiseksi aina, kun 2 kohdassa säädettyjä perusteita muutetaan huomattavasti. Ennen kyseisten luonnosten toimittamista arvopaperimarkkinaviranomainen voi tarvittaessa kuulla kolmansien maiden toimivaltaisia viranomaisia.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä tässä kohdassa tarkoitettuja tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

6. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritetään 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja perusteet.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

33 artikla

Menettely päällekkäisten tai ristiriitaisten vaatimusten välttämiseksi

1. Arvopaperimarkkinaviranomaisen avustamana komissio seuraa 28 ja 29 artiklassa säädettyjen periaatteiden kansainvälistä soveltamista ja valmistelee asiaa koskevia, Euroopan parlamentille ja neuvostolle vähintään vuosittain annettavia kertomuksia, joissa käsitellään eritoten markkinaosapuolille asetettujen vaatimusten mahdollista päällekkäisyyttä tai ristiriitaisuutta, sekä suosittelee mahdollisia toimia.

2. Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joissa todetaan kolmannen maan oikeudellisista, valvonta- ja täytäntöönpanojärjestelyistä seuraavaa:

a) ne vastaavat tämän asetuksen 28 ja 29 artiklassa säädettyjä vaatimuksia;

b) niillä taataan salassapitovelvollisuus, joka vastaa tämän asetuksen mukaista salassapitovelvollisuutta;

c) niitä sovelletaan tehokkaasti ja ne pannaan täytäntöön yhdenvertaisella ja vääristämättömällä tavalla siten, että tehokas valvonta ja täytäntöönpano voidaan varmistaa asianomaisessa kolmannessa maassa.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 51 artiklassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitetun vastaavuutta koskevan täytäntöönpanosäädöksen vaikutuksesta vastapuolten, jotka toteuttavat tämän asetuksen soveltamisalaa kuuluvan liiketoimen, katsotaan täyttäneen 28 ja 29 artiklassa säädetyn velvollisuuden, jos ainakin yksi vastapuolista on sijoittautunut kyseiseen kolmanteen maahan ja vastapuolet noudattavat kyseisen kolmannen maan oikeudellisia, valvonta- ja täytäntöönpanojärjestelyjä.

4. Komissio seuraa yhteistyössä arvopaperimarkkinaviranomaisen kanssa, että 28 ja 29 artiklassa säädettyjä vaatimuksia vastaavat vaatimukset pannaan tosiasiallisesti täytäntöön niissä kolmansissa maissa, joiden osalta vastaavuutta koskeva täytäntöönpanosäädös on annettu, ja antaa säännöllisesti ja vähintään vuosittain Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen.

Jos kertomuksesta ilmenee, että kolmannen maan viranomaiset soveltavat vastaavia vaatimuksia riittämättömästi tai epäyhdenäisesti, komissio peruuttaa kyseisen kolmannen maan lainsäädäntökehyksen vastaavuuden tunnustamisen 30 kalenteripäivän kuluessa kertomuksen antamisesta. Jos vastaavuutta koskeva täytäntöönpanosäädös kumotaan, vastapuolten liiketoimiin sovelletaan automaattisesti jälleen kaikkia tämän asetuksen 28 ja 29 artiklassa säädettyjä vaatimuksia.

34 artikla

Kaupankäyntivelvollisuuden piiriin kuuluvien johdannaisten rekisteri

Arvopaperimarkkinaviranomainen julkaisee ja ylläpitää verkkosivustollaan rekisteriä, jossa määritetään tyhjentävästi ja yksiselitteisesti johdannaiset, joihin sovelletaan velvollisuutta käydä kauppaa 28 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa kauppapaikoissa, kauppapaikat, joissa ne otetaan kaupankäynnin kohteeksi tai joissa niillä käydään kauppaa, sekä päivämäärät, joina kaupankäyntivelvollisuus tulee voimaan.

VI OSASTO

SYRJIMÄTÖN PÄÄSY RAHOITUSVÄLINEIDEN MÄÄRITYSJÄRJESTELMIIN

35 artikla

Syrjimätön pääsy keskusvastapuoleen

1. Rajoittamatta asetuksen (EU) N:o 648/2012 7 artiklan soveltamista keskusvastapuolen on suostuttava määrittämään rahoitusvälineitä syrjimättömästi ja avoimesti, myös suhteessa määrittämiseen pääsyyn liittyviin vakuusvaatimuksiin ja siitä veloittaviin maksuihin riippumatta siitä, missä kauppapaikassa liiketoimi toteutetaan. Tällä varmistetaan erityisesti se, että kauppapaikalla on oikeus niiden sopimusten syrjimättömään kohteluun, joilla käydään kauppaa kyseisessä kauppapaikassa, seuraavien seikkojen osalta:

- a) vakuusvaatimukset ja taloudellisesti vastaavien sopimusten nettoutus, kun tällaisten sopimusten sisällyttäminen keskusvastapuolen sulkeutuviin (close-out) ja muihin nettoutusmenettelyihin sovellettavan maksukyvyttömyyslainsäädännön nojalla ei vaaranna näiden menettelyjen moitteetonta ja asianmukaista toimintaa, pätevyyttä tai täytäntöönpanokelpoisuutta; ja
- b) samassa keskusvastapuolella määritettävien sopimusten, joiden välillä on merkittävä korrelaatio, vakuuksien ristiinkäyttö asetuksen (EU) N:o 648/2012 41 artiklan säännösten mukaisen riskienhallintamallin puitteissa.

Keskusvastapuoli voi vaatia, että kauppapaikassa noudatetaan keskusvastapuolen vahvistamia toiminnallisia ja teknisiä vaatimuksia, riskienhallintavaatimukset mukaan lukien. Tässä kohdassa säädettyä vaatimusta ei sovelleta johdannaissopimuksiin, jotka kuuluvat jo pääsyä koskevien velvollisuuksien piiriin asetuksen (EU) N:o 648/2012 7 artiklan nojalla.

Tämän artiklan säännökset eivät sido keskusvastapuolta, jos sillä on läheiset sidokset 36 artiklan 5 kohdan mukaisen ilmoituksen antaneeseen kauppapaikkaan.

2. Kauppapaikan on toimitettava keskusvastapuoleen pääsyä koskeva pyyntö virallisesti keskusvastapuolelle, sen asiankuuluvalla toimivaltaisella viranomaisella ja kauppapaikan toimivaltaisella viranomaisella. Pyyntö on eriteltävä, minkä tyyppisten rahoitusvälineiden osalta pääsyä haetaan.

3. Keskusvastapuolen on annettava kauppapaikalle kolmen kuukauden kuluessa, kun on kyse siirtokelpoisista arvopapereista ja rahamarkkinavälineistä, ja kuuden kuukauden kuluessa, kun on kyse pörssilistatuista johdannaisista, kirjallinen vastaus, jossa se joko myöntää pääsyn edellyttäen, että asiaankuuluva toimivaltainen viranomainen on myöntänyt pääsyn 4 kohdan mukaisesti, tai epää pääsyn. Keskusvastapuoli voi evätä pääsyä koskevan pyynnön vain 6 kohdan a alakohdassa vahvistetuilla edellytyksillä. Jos keskusvastapuoli epää pääsyn, sen on esitettävä vastauksessaan kattavat perustelut päätökselleen ja ilmoitettava päätöksestä toimivaltaiselle viranomaiselle kirjallisesti. Jos kauppapaikka on sijoittautunut eri jäsenvaltioon kuin keskusvastapuoli, keskusvastapuoli antaa tällaisen ilmoituksen perusteluineen myös kauppapaikan toimivaltaiselle viranomaiselle. Keskusvastapuolen on mahdollistettava pääsy järjestelmään kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun se on antanut myönteisen vastauksen pääsystä koskevaan pyyntöön.

4. Keskusvastapuolen toimivaltainen viranomainen tai kauppapaikan toimivaltainen viranomainen myöntää kauppapaikalle pääsyn keskusvastapuoleen vain silloin, jos pääsy

- a) ei edellytä yhteentoimivuuksjärjestelyä, kun on kyse johdannaisista, jotka eivät ole asetuksen (EU) N:o 648/2012 2 artiklan 7 kohdassa tarkoitettuja OTC-johdannaisia; tai
- b) ei uhkaa markkinoiden sujuvaa ja moitteetonta toimintaa erityisesti likviditeetin hajaantumisen johdosta eikä vaikuta kielteisesti järjestelmäriskien.

Mikään ensimmäisen alakohdan a alakohdassa säädetystä ei estä pääsyn myöntämistä, kun 2 kohdassa tarkoitettua pyynnössä edellytetään yhteentoimivuutta ja kauppapaikka ja kaikki ehdotettua yhteentoimivuuksjärjestelyssä osapuolina olevat keskusvastapuolet ovat antaneet suostumuksensa järjestelyyn ja niille riskeille, joille vakiintunut keskusvastapuoli altistuu keskusvastapuolten välisten positioiden johdosta, annetaan vakuudet kolmannessa osapuolella.

Jos pyynnön epääminen perustuu tai osittain perustuu yhteentoimivuuksjärjestelyn välttämättömyyteen, kauppapaikka antaa neuvoja keskusvastapuolelle ja ilmoittaa arvopaperimarkkinaviranomaiselle muut keskusvastapuolet, joilla on pääsy kauppapaikkaan, ja arvopaperimarkkinaviranomainen julkaisee nämä tiedot, jotta sijoituspalveluyritykset voivat valita, käyttävätkö ne direktiivin 2014/65/EU 37 artiklan mukaisia oikeuksiaan kyseisten keskusvastapuolten suhteen, helpottaakseen vaihtoehtoisia pääsyyjärjestelyjä.

Jos toimivaltainen viranomainen epää pääsyn, sen on annettava päätöksensä kahden kuukauden kuluessa 2 kohdassa tarkoitettua pyynnön vastaanottamisesta ja esitettävä toiselle toimivaltaiselle viranomaiselle, keskusvastapuolelle ja kauppapaikalle yksityiskohtaiset perustelut, mukaan lukien näyttö, johon päätös perustuu.

5. Kun kyseessä ovat siirtokelpoiset arvopaperit ja rahamarkkinavälineet, vasta perustettu keskusvastapuoli, jolle on myönnetty lupa toimia asetuksen (EU) N:o 648/2012 2 artiklan 1 kohdassa määriteltynä keskusvastapuolena määritysten tekemiseksi asetuksen (EU) N:o 648/2012 17 artiklan nojalla, joka on tunnustettu asetuksen (EU) N:o 648/2012 25 artiklan nojalla tai jolle on myönnetty aiemman kansallisen lupajärjestelmän mukaisesti toimilupa, joka on 2 päivänä heinäkuuta 2014 voimassa alle kolme vuotta, voi ennen 3 päivää tammikuuta 2017 hakea toimivaltaiselta viranomaiseltaan lupaa soveltaa siirtymäjärjestelyä. Toimivaltainen viranomainen voi päättää, että tätä artiklaa ei sovelleta kyseiseen keskusvastapuoleen siirtokelpoisten arvopapereiden ja rahamarkkinavälineiden osalta siirtymäkaudella, joka kestää 3 päivään heinäkuuta 2019.

Kun tällainen siirtymäkausi hyväksytään, keskusvastapuoli ei voi kyseisen siirtymäjärjestelyn aikana hyödyntää 36 artiklan tai tämän artiklan mukaisia pääsyoikeuksia siirtokelpoisten arvopapereiden ja rahamarkkinavälineiden osalta. Toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava keskusvastapuolen toimivaltaisten viranomaisten kollegion jäsenille ja arvopaperimarkkinaviranomaiselle siirtymäkauden hyväksymisestä. Arvopaperimarkkinaviranomainen julkaisee luettelon kaikista vastaanottamista ilmoituksista.

Jos keskusvastapuolella, jolle on hyväksytty tämän kohdan mukainen siirtymäjärjestely, on läheiset sidokset yhteen tai useampaan kauppapaikkaan, nämä kauppapaikat eivät voi kyseisen järjestelyn aikana hyödyntää 36 artiklan tai tämän artiklan mukaisia pääsyoikeuksia siirtokelpoisten arvopapereiden ja rahamarkkinavälineiden osalta.

Keskusvastapuoli, jolle on myönnetty toimilupa voimaantuloa edeltävien kolmen vuoden aikana, mutta joka muodostetaan sellaisen sulautumisen tai hankinnan avulla, johon osallistuu vähintään yksi keskusvastapuoli, jolle on myönnetty toimilupa ennen tätä kautta, ei voi hakea tämän kohdan mukaista siirtymäjärjestelyä.

6. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritetään
- a) erityiset edellytykset, joiden täytyessä keskusvastapuoli voi evätä pääsyä koskevan pyynnön, mukaan lukien odotettu liiketoimien volyyymi, käyttäjien lukumäärä ja tyyppi, järjestelyt operatiivisten riskien ja monimutkaisuuden hallintaa varten tai muut seikat, jotka luovat huomattavia tarpeettomia riskejä;
 - b) edellytykset, joiden täytyessä pääsy keskusvastapuoleen on myönnettävä ja joihin kuuluvat rahoitusvälineistä niiden kehitysvaiheessa annettujen tietojen luottamuksellisuus sekä määritysmaksujen, vakuusvaatimusten ja vakuusmarginaalin laskemista koskevien toiminnallisten vaatimusten syrjimättömyys ja avoimuus;
 - c) edellytykset, joiden täytyessä pääsy uhkaksi markkinoiden sujuvaa ja moitteetonta toimintaa tai vaikuttaisi kielteisesti järjestelmäriskiin;
 - d) edellä olevan 5 kohdan mukaisen ilmoituksen antamismenettely;
 - e) edellytykset kauppapaikassa kaupan kohteena olevien sopimusten syrjimättömälle kohtelulle vakuusvaatimusten ja taloudellisesti vastaavien sopimusten nettoutuksen osalta sekä samassa keskusvastapuolella määritettävien sopimusten, joiden välillä on merkittävä korrelaatio, vakuuksien ristiinkäytön osalta.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

36 artikla

Syrjimätön pääsy kauppapaikkaan

1. Rajoittamatta asetuksen (EU) N:o 648/2012 8 artiklan soveltamista kauppapaikan on annettava kauppätietoja syrjimättömästi ja avoimesti, mukaan lukien pääsystä veloittavat maksut, minkä tahansa sellaisen keskusvastapuolen pyynnöstä, jolle on myönnetty toimilupa tai joka on tunnustettu asetuksella (EU) N:o 648/2012 ja joka on halukas määrittämään rahoitusvälineillä kyseisessä kauppapaikassa toteutettuja liiketoimia. Tätä vaatimusta ei sovelleta johdannaisopimuksiin, jotka kuuluvat jo pääsyä koskevien velvollisuuksien piiriin asetuksen (EU) N:o 648/2012 8 artiklan nojalla.

Tämä artikla ei sido kauppapaikkaa, jos sillä on läheiset sidokset keskusvastapuoleen, joka on ilmoittanut soveltavansa siirtymäjärjestelyä 35 artiklan 5 kohdan nojalla.

2. Keskusvastapuolen on toimitettava kauppapaikkaan pääsyä koskeva pyyntö virallisesti kauppapaikalle, sen asiaankuuluvalla toimivaltaisella viranomaisella ja keskusvastapuolen toimivaltaisella viranomaisella.

3. Kauppapaikan on annettava keskusvastapuolelle kolmen kuukauden kuluessa, kun on kyse siirtokelpoisista arvopapereista ja rahamarkkinavälineistä, ja kuuden kuukauden kuluessa, kun on kyse pörssilistatuista johdannaisista, kirjallinen vastaus, jossa se joko myöntää pääsyn edellyttäen, että asiaankuuluva toimivaltainen viranomainen on myöntänyt pääsyn 4 kohdan mukaisesti, tai epää pääsyn. Kauppapaikka voi evätä pääsyn vain 6 kohdan a alakohdassa vahvistetuina edellytyksin. Jos kauppapaikka epää pääsyn, sen on esitettävä antamassaan vastauksessa kattavat perustelut päätökselleen ja ilmoitettava päätöksestä kirjallisesti toimivaltaiselle viranomaiselleen. Jos keskusvastapuoli on sijoittautunut eri jäsenvaltioon kuin kauppapaikka, kauppapaikka antaa tällaisen ilmoituksen perusteluineen myös keskusvastapuolen toimivaltaiselle viranomaiselle. Kauppapaikan on mahdollistettava pääsy järjestelmään kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun se on antanut myönteisen vastauksen pääsyä koskevaan pyyntöön.

4. Kauppapaikan toimivaltainen viranomainen tai keskusvastapuolen toimivaltainen viranomainen myöntää keskusvastapuolelle pääsyn kauppapaikkaan vain silloin, jos pääsy

- a) ei edellytä yhteentoimivuusjärjestelyä, kun on kyse johdannaisista, jotka eivät ole asetuksen (EU) N:o 648/2012 2 artiklan 7 kohdassa tarkoitettuja OTC-johdannaista; tai
- b) ei uhkaa markkinoiden sujuvaa ja moitteetonta toimintaa likviditeetin hajaantumisen johdosta ja kauppapaikalla on käytettävissään asiaankuuluvat mekanismit tällaisen hajaantumisen estämiseksi, eikä pääsy vaikuta kielteisesti järjestelmärisktiin.

Mikään ensimmäisen alakohdan a alakohdassa säädetystä ei estä pääsyn myöntämistä, jos 2 kohdassa tarkoitettua pyynnössä edellytetään yhteentoimivuutta ja kauppapaikka ja kaikki ehdotetussa yhteentoimivuusjärjestelyssä osapuolina olevat keskusvastapuolet ovat antaneet suostumuksensa järjestelyyn ja niille riskeille, joille vakiintunut keskusvastapuoli altistuu keskusvastapuolten välisten positioiden johdosta, annetaan vakuudet kolmannessa osapuolella.

Jos pyynnön epääminen perustuu tai osittain perustuu yhteentoimivuusjärjestelyn välttämättömyyteen, kauppapaikka antaa neuvoja keskusvastapuolelle ja ilmoittaa arvopaperimarkkinaviranomaiselle muut keskusvastapuolet, joilla on pääsy kauppapaikkaan, ja arvopaperimarkkinaviranomainen julkaisee nämä tiedot, jotta sijoituspalveluyritykset voivat valita, käyttävätkö ne direktiivin 2014/65/EU 37 artiklan mukaisia oikeuksiaan kyseisten keskusvastapuolten suhteen, helpottaakseen vaihtoehtoisia pääsyjärjestelyjä.

Jos toimivaltainen viranomainen epää pääsyn, sen on annettava päätöksensä kahden kuukauden kuluessa 2 kohdassa tarkoitettua pyynnön vastaanottamisesta ja esitettävä toiselle toimivaltaiselle viranomaiselle, kauppapaikalle ja keskusvastapuolelle yksityiskohtaiset perustelut, mukaan lukien näyttö, johon päätös perustuu.

5. Kun kyseessä ovat pörssilistatut johdannaiset, kauppapaikka, joka jää asiaankuuluvan kynnysarvon alapuolelle tämän asetuksen soveltamisajankohtaa edeltävänä kalenterivuonna, voi ennen tämän asetuksen soveltamisajankohtaa ilmoittaa arvopaperimarkkinaviranomaiselle ja toimivaltaiselle viranomaiselle haluavansa, että tätä artiklaa ei sovelleta siihen kyseiseen kynnysarvoon sisältyvien pörssilistattujen johdannaisten osalta 30 kuukauden ajan tämän asetuksen soveltamisajankohdasta. Kauppapaikka, joka jää asiaankuuluvan kynnysarvon alapuolelle jokaisena vuonna tuon 30 kuukauden jakson tai seuraavien 30 kuukauden jaksojen aikana, voi jakson päättyessä ilmoittaa arvopaperimarkkinaviranomaiselle ja toimivaltaiselle viranomaiselle haluavansa, että tätä artiklaa ei edelleenkään sovelleta siihen seuraavien 30 kuukauden aikana. Kun kauppapaikka on antanut tällaisen ilmoituksen, se ei voi sinä aikana, joksi se jättäytyy soveltamisalan ulkopuolelle, hyödyntää 35 artiklan tai tämän artiklan mukaisia pääsyoikeuksia asiaankuuluvaan kynnysarvoon sisältyvien pörssilistattujen johdannaisten osalta. Arvopaperimarkkinaviranomainen julkaisee luettelon kaikista vastaanottamistaan ilmoituksista.

Soveltamisalan ulkopuolelle jättäytymisen kynnysarvona on 1 000 000 miljoonan euron kaupankäynnin vuotuinen nimellismäärä. Nimellismäärä ilmoitetaan yhden kerran, ja siihen sisältyvät kaikki pörssilistattuja johdannaista koskevat liiketoimet, jotka tehdään kauppapaikan sääntöjen mukaisesti.

Jos kauppapaikka on osa ryhmää, johon kuuluvilla on läheiset sidokset toisiinsa, kynnysarvo lasketaan laskemalla yhteen ryhmän kaikkien unioniin sijoittautuneiden kauppapaikkojen kaupankäynnin vuotuinen nimellismäärä.

Jos tämän kohdan mukaisen ilmoituksen antaneella kauppapaikalla on läheiset sidokset yhteen tai useampaan keskusvastapuoleen, nämä keskusvastapuolet eivät voi sinä aikana, joksi kauppapaikka jättäytyy soveltamisalan ulkopuolelle, hyödyntää 35 artiklan tai tämän artiklan mukaisia pääsyoikeuksia asiaankuuluvaan kynnysarvoon sisältyvien pörssilistattujen johdannaisten osalta.

6. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritetään

- a) erityiset edellytykset, joiden täytyessä kauppapaikka voi evätä pääsyn, mukaan lukien odotettu liiketoimien määrä, käyttäjien lukumäärä, järjestelyt operatiivisten riskien ja monimutkaisuuden hallintaa varten tai muut seikat, jotka luovat huomattavia tarpeettomia riskejä;

- b) edellytykset, joiden täyttyessä pääsy on myönnettävä ja joihin kuuluvat rahoitusvälineistä niiden kehitysvaiheessa annettujen tietojen luottamuksellisuus sekä pääsystä veloitettavien maksujen syrjimättömyys ja avoimuus;
- c) edellytykset, joiden täyttyessä pääsy uhkaa markkinoiden sujuvaa ja moitteetonta toimintaa tai vaikuttaisi kielteisesti järjestelmäriskiin;
- d) edellä olevan 5 kohdan mukaisen ilmoituksen antamismenettely, mukaan lukien lisätiedot nimellismäärän laskemiseksi ja menetelmä, jolla arvopaperimarkkinaviranomainen voi tarkistaa volyymien laskemisen ja hyväksyä soveltamisalan ulkopuolelle jättäytymisen.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

37 artikla

Syrjimätön pääsy viitearvoihin ja velvollisuus myöntää viitearvojen käyttöoikeus

1. Jos rahoitusvälineen arvo lasketaan viitearvoa käyttäen, henkilön, jolla on omistusoikeuksia viitearvoon, on varmistettava, että keskusvastapuolilla ja kauppapaikoilla on kaupankäyntiä ja määrittämistä varten syrjimätön mahdollisuus saada

- a) asiaankuuluvat hintatiedot ja muut kauppätiedot sekä tiedot kyseisen viitearvon koostumuksesta, laatimismenetelmistä ja hinnoittelusta määrittämistä ja kaupankäyntiä varten; ja
- b) käyttöoikeudet.

Käyttöoikeus, johon sisältyy pääsy tietoihin, on myönnettävä tasapuolisin, kohtuullisin ja syrjimättömin perustein kolmen kuukauden kuluessa keskusvastapuolen tai kauppapaikan pyynnön esittämisestä.

Pääsy on annettava kohtuulliseen kaupalliseen hintaan ottaen huomioon hinta, jolla pääsy viitearvoihin tai immateriaalioikeuksien käyttöoikeus myönnetään, vastaavin ehdoin toiselle keskusvastapuolelle, kauppapaikoille tai muille asianomaisille henkilöille määrittämistä ja kaupankäyntiä varten. Eri keskusvastapuolilta, kauppapaikoilta tai muilta asianomaisilta henkilöiltä voidaan periä eri hintoja ainoastaan, jos se on objektiivisesti perusteltua ottaen huomioon kohtuulliset kaupalliset perusteet, kuten pyydetty määrä, soveltamisala tai käyttöalue.

2. Jos 3 päivän tammikuuta 2017 jälkeen laaditaan uusi viitearvo, velvollisuus myöntää käyttöoikeus alkaa viimeistään 30 kuukauden kuluttua siitä, kun rahoitusvälineellä, jonka arvon laskemisessa viitearvoa käytetään, alettiin tehdä kauppaa tai kun se otettiin kaupankäynnin kohteeksi. Kun henkilö, jolla on omistusoikeuksia uuteen viitearvoon, omistaa olemassa olevan viitearvon, kyseisen henkilön on osoitettava uuden viitearvon täyttävän kaikki seuraavat perusteet olemassa oleviin viitearvoihin verrattuna:

- a) uusi viitearvo ei ole pelkkä kopio tai mukaelma jostain olemassa olevasta viitearvosta, ja uutta viitearvoa laadittaessa on käytetty merkittävässä määrin erilaisia menetelmiä ja tietoja kuin olemassa olevia viitearvoja laadittaessa; ja
- b) uudella viitearvolla ei korvata olemassa olevaa viitearvoa.

Tällä kohdalla ei rajoiteta kilpailusääntöjen eikä etenkin Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 101 ja 102 artiklan soveltamista.

3. Yksikään keskusvastapuoli, kauppapaikka tai muu asianomainen yhteisö ei saa tehdä viitearvon tarjoajan kanssa sopimusta, joka

a) estäisi toista keskusvastapuolta tai kauppapaikkaa saamasta pääsyä 1 kohdassa tarkoitettuihin tietoihin tai oikeuksiin; tai

b) estäisi toista keskusvastapuolta tai kauppapaikkaa saamasta käyttöoikeuksia 1 kohdassa tarkoitettulla tavalla.

4. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritetään

a) käyttöoikeuden perusteella annettavat tiedot, jotka asetetaan saataville 1 kohdan a alakohdan nojalla keskusvastapuolen tai kauppapaikan yksinomaista käyttöä varten;

b) muut edellytykset, joiden täyttyessä pääsy myönnetään, mukaan lukien annettavien tietojen luottamuksellisuus;

c) ohjeet viitearvon uutuuden osoittamisesta 2 kohdan a ja b alakohdan mukaisesti.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

38 artikla

Kolmannen maan keskusvastapuolien ja kauppapaikkojen pääsyoikeudet

1. Kolmanteen maahan sijoittautunut kauppapaikka voi pyytää pääsyä unioniin sijoittautuneeseen keskusvastapuoleen vain silloin, jos komissio on hyväksynyt 28 artiklan 4 kohdan mukaisesti päätöksen, joka koskee kyseistä kolmatta maata. Kolmanteen maahan sijoittautunut keskusvastapuoli voi pyytää pääsyä unionin kauppapaikkaan edellyttäen, että kyseinen keskusvastapuoli tunnustetaan asetuksen (EU) N:o 648/2012 25 artiklan nojalla. Kolmanteen maahan sijoittautuneet keskusvastapuolet ja kauppapaikat voivat hyödyntää 35 ja 36 artiklan mukaisia pääsyoikeuksia vain silloin, jos komissio on hyväksynyt 3 kohdan mukaisesti päätöksen, jonka mukaan kolmannen maan lainsäädäntö- ja valvontakehyksen katsotaan tarjoavan tehokkaan vastaavan järjestelmän, jolla ulkomaisten järjestelmien mukaisesti toimiluvan saaneille keskusvastapuolille ja kauppapaikoille myönnetään pääsy kyseiseen kolmanteen maahan sijoittautuneisiin keskusvastapuoliin ja kauppapaikkoihin.

2. Kolmanteen maahan sijoittautuneet keskusvastapuolet ja kauppapaikat voivat pyytää 37 artiklan mukaisia käyttö- ja pääsyoikeuksia vain silloin, jos komissio on hyväksynyt tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti päätöksen, jonka mukaan kyseisen kolmannen maan lainsäädäntö- ja valvontakehyksen katsotaan tarjoavan tehokkaan vastaavan järjestelmän, jonka mukaan ulkomaisella lainkäyttöalueella toimiluvan saaneille keskusvastapuolille ja kauppapaikoille annetaan tasapuolisin, kohtuullisin ja syrjimättömin perustein mahdollisuus saada

a) asiaankuuluvat hintatiedot ja muut kauppatiedot sekä tiedot viitearvojen koostumuksesta, laatimismenetelmistä ja hinnoittelusta määrittämistä ja kaupankäyntiä varten; ja

b) käyttöoikeudet

henkilöiltä, joilla on omistusoikeuksia kyseisessä kolmannessa maassa vahvistettuun viitearvoon.

3. Komissio voi hyväksyä 51 artiklassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen vastaavuspäätöksiä, joissa todetaan, että kolmannen maan lainsäädäntö- ja valvontakehys antaa varmuuden siitä, että maassa toimiluvan saanut kauppa- paikka tai keskusvastapuoli noudattaa oikeudellisesti sitovia vaatimuksia, jotka vastaavat tämän artiklan 2 kohdassa säädettyjä vaatimuksia ja jotka pannaan täytäntöön ja joita valvotaan tehokkaasti kyseisessä kolmannessa maassa.

Kolmannen maan lainsäädäntö- ja valvontakehys katsotaan vastaavaksi, jos se täyttää kaikki seuraavat edellytykset:

- a) kolmannen maan kauppapaikoilla on oltava toimilupa, ja ne ovat jatkuvasti tehokkaan valvonnan ja täytäntöönpanon alaisia;
- b) lainsäädäntö- ja valvontakehys tarjoaa tehokkaan vastaavan järjestelmän, jolla ulkomaisten järjestelmien mukaisesti toimiluvan saaneille keskusvastapuolille ja kauppapaikoille myönnetään pääsy kyseiseen kolmanteen maahan sijoittautuneisiin keskusvastapuoliin ja kauppapaikkoihin;
- c) lainsäädäntö- ja valvontakehys tarjoaa tehokkaan vastaavan järjestelmän, jonka mukaan ulkomaisella lainkäyttöalueella toimiluvan saaneille keskusvastapuolille ja kauppapaikoille annetaan tasapuolisin, kohtuullisin ja syrjimättömin perustein mahdollisuus saada
 - i) asiaankuuluvat hintatiedot ja muut kauppätiedot sekä tiedot viitearvojen koostumuksesta, laatimismenetelmistä ja hinnoittelusta määrittämistä ja kaupankäyntiä varten; ja
 - ii) käyttöoikeudet

henkilöiltä, joilla on omistusoikeuksia kyseisessä kolmannessa maassa vahvistettuun viitearvoon.

VII OSASTO

TUOTTEITA KOSKEVIEN INTERVENTIOTOIMIEN JA POSITIOIDEN VALVONTATOIMENPITEET

1 LUKU

Tuotteita koskevat valvonta- ja interventiotimet

39 artikla

Markkinoiden valvonta

1. Asetuksen (EU) N:o 1095/2010 9 artiklan 2 kohdan mukaisesti arvopaperimarkkinaviranomainen valvoo unionissa markkinoitavien, jaeltavien tai myytävien rahoitusvälineiden markkinoita.
2. Asetuksen (EU) N:o 1093/2010 9 artiklan 2 kohdan mukaisesti pankkiviranomainen valvoo unionissa markkinoitavien, jaeltavien tai myytävien strukturoitujen talletusten markkinoita.
3. Toimivaltaisten viranomaisten on valvottava jäsenvaltioissaan tai niistä käsin markkinoitavien, jaeltavien tai myytävien rahoitusvälineiden ja strukturoitujen talletusten markkinoita.

40 artikla

Arvopaperimarkkinaviranomaisen valtuudet toteuttaa väliaikaisia interventioimia

1. Asetuksen (EU) N:o 1095/2010 9 artiklan 5 kohdan mukaisesti arvopaperimarkkinaviranomainen voi 2 ja 3 kohdan mukaisten edellytysten täytyessä asettaa unionissa väliaikaisen kiellon tai rajoituksen seuraaville:
 - a) tiettyjen rahoitusvälineiden tai ominaisuuksiltaan määrätynlaisten rahoitusvälineiden markkinointi, jakelu tai myynti; tai

b) tietyn tyyppinen finanssialan toiminta tai käytäntö.

Kieltoa tai rajoitusta voidaan soveltaa arvopaperimarkkinaviranomaisen vahvistamissa olosuhteissa, tai siitä voidaan myöntää arvopaperimarkkinaviranomaisen vahvistamia poikkeuksia.

2. Arvopaperimarkkinaviranomainen tekee päätöksen 1 kohdan nojalla vain silloin, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) ehdotetulla toimella ratkaistaan merkittävä sijoittajansuojaa koskeva ongelma tai torjutaan uhka finanssi- tai hyödykemarkkinoiden moitteettomalle toiminnalle ja eheydelle taikka koko finanssijärjestelmän tai sen osan vakaudelle unionissa;
- b) uhkaa ei torjuta unionin oikeuden mukaisilla sääntelyvaatimuksilla, joita sovelletaan kyseiseen rahoitusvälineeseen tai toimintaan;
- c) toimivaltainen viranomais tai toimivaltaiset viranomaiset eivät ole toteuttaneet toimenpiteitä uhan torjumiseksi, tai toteutetut toimenpiteet eivät ole riittäviä uhan torjumiseksi.

Ensimmäisen alakohdan mukaisten edellytysten täyttyessä arvopaperimarkkinaviranomainen voi varotoimenpiteenä asettaa 1 kohdassa tarkoitetun kiellon tai rajoituksen ennen rahoitusvälineen markkinointia, jakelua tai myyntiä asiakkaille.

3. Toteuttaessaan toimenpiteitä tämän artiklan nojalla arvopaperimarkkinaviranomainen varmistaa, että toimi

- a) ei vaikuta sillä saavutettaviin etuihin nähden kohtuuttoman haitallisesti finanssimarkkinoiden tehokkuuteen tai sijoittajiin;
- b) ei aiheuta riskiä sääntelyn katvealueiden hyväksikäytöstä; ja
- c) on toteutettu vasta, kun on kuultu asetuksen (EY) N:o 1234/2007 nojalla fyysisten maatalousmarkkinoiden valvonnasta, hallinnoinnista ja sääntelystä vastaavia julkisia elimiä, jos toimi liittyy maatalousalan hyödykejohdannaisiin.

Jos toimivaltainen viranomais tai toimivaltaiset viranomaiset ovat toteuttaneet toimenpiteen 42 artiklan nojalla, arvopaperimarkkinaviranomainen voi toteuttaa minkä tahansa 1 kohdassa tarkoitetuista toimenpiteistä antamatta 43 artiklassa säädettyä lausuntoa.

4. Ennen kuin arvopaperimarkkinaviranomainen päättää toteuttaa toimenpiteitä tämän artiklan nojalla, se ilmoittaa toimivaltaisille viranomaisille toimesta, jota se ehdottaa.

5. Arvopaperimarkkinaviranomainen julkaisee verkkosivustollaan tiedonannon kaikista päätöksistään toteuttaa toimenpiteitä tämän artiklan nojalla. Tiedonannossa on oltava yksityiskohtaiset tiedot kiellosta tai rajoituksesta ja ilmoitettava tiedonannon julkaisupäivän jälkeinen ajankohta, jona toimenpiteet tulevat voimaan. Kieltoa tai rajoitusta sovelletaan vain toimenpiteiden voimaantulon jälkeen toteutettaviin toimiin.

6. Arvopaperimarkkinaviranomainen tarkastelee 1 kohdan nojalla asetettua kieltoa tai rajoitusta sopivin väliajoin ja vähintään joka kolmas kuukausi. Jos kiellon tai rajoituksen voimassaolo ei jatketa tämän kolmen kuukauden ajanjakson jälkeen, sen voimassaolo lakkaa.

7. Toimenpide, jonka arvopaperimarkkinaviranomainen on toteuttanut tämän artiklan nojalla, on etusijalla suhteessa mahdolliseen aiempaan toimenpiteeseen, jonka toimivaltainen viranomais on toteuttanut.

8. Komissio antaa 50 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään perusteet ja seikat, jotka arvopaperimarkkinaviranomainen ottaa huomioon määrittäessään, milloin on olemassa 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettu merkittävä sijoittajansuojaa koskeva ongelma tai uhka finanssi- tai hyödykemarkkinoiden moitteettomalle toiminnalle ja eheydelle tai koko finanssijärjestelmän tai sen osan vakaudelle unionissa.

Näihin perusteisiin ja seikkoihin kuuluvat

- a) rahoitusvälineen monimutkaisuuden aste ja suhde asiakastyyppeihin, jolle sitä markkinoidaan ja myydään;
- b) rahoitusvälineiden liikkeeseenlaskun suuruus tai nimellisarvo;
- c) rahoitusvälineen, toiminnan tai käytännön innovaatioaste;
- d) rahoitusvälineen tai käytännön vipuvaikutus.

41 artikla

Pankkiviranomaisen valtuudet toteuttaa väliaikaisia interventioita

1. Asetuksen (EU) N:o 1093/2010 9 artiklan 5 kohdan mukaisesti pankkiviranomainen voi 2 ja 3 kohdan mukaisten edellytysten täytyessä asettaa unionissa väliaikaisen kiellon tai rajoituksen seuraaville:

- a) tiettyjen strukturoitujen talletusten tai ominaisuuksiltaan määrätynlaisten strukturoitujen talletusten markkinointi, jakelu tai myynti; tai
- b) tiettyntyyppinen finanssialan toiminta tai käytäntö.

Kieltoa tai rajoitusta voidaan soveltaa pankkiviranomaisen vahvistamissa olosuhteissa, tai siitä voidaan myöntää pankkiviranomaisen vahvistamia poikkeuksia.

2. Pankkiviranomainen tekee päätöksen 1 kohdan nojalla vain jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) ehdotetulla toimella ratkaistaan merkittävä sijoittajansuojaa koskeva ongelma tai torjutaan uhka finanssimarkkinoiden moitteettomalle toiminnalle ja eheydelle taikka koko finanssijärjestelmän tai sen osan vakaudelle unionissa;
- b) uhkaa ei torjuta unionin oikeuden mukaisilla sääntelyvaatimuksilla, joita sovelletaan kyseiseen strukturoituun talletukseen tai toimintaan;
- c) toimivaltainen viranomainen tai toimivaltaiset viranomaiset eivät ole toteuttaneet toimenpiteitä uhan torjumiseksi, tai toteutetut toimenpiteet eivät ole riittäviä uhan torjumiseksi.

Ensimmäisen alakohdan mukaisten edellytysten täytyessä pankkiviranomainen voi varotoimenpiteenä asettaa 1 kohdassa tarkoitettua kiellon tai rajoituksen ennen strukturoidun talletuksen markkinointia, jakelua tai myyntiä asiakkaille.

3. Toteuttaessaan toimenpiteitä tämän artiklan nojalla pankkiviranomainen varmistaa, että toimi

- a) ei vaikuta sillä saavutettaviin etuihin nähden kohtuuttoman haitallisesti finanssimarkkinoiden tehokkuuteen tai sijoittajiin; ja

b) ei aiheuta riskiä sääntelyn katvealueiden hyväksikäytöstä.

Jos toimivaltainen viranomainen tai toimivaltaiset viranomaiset ovat toteuttaneet toimenpiteen 42 artiklan nojalla, pankkiviranomainen voi toteuttaa minkä tahansa 1 kohdassa tarkoitetuista toimenpiteistä antamatta 43 artiklassa säädettyä lausuntoa.

4. Ennen kuin pankkiviranomainen päättää toteuttaa toimenpiteitä tämän artiklan nojalla, se ilmoittaa toimivaltaisille viranomaisille toimesta, jota se ehdottaa.

5. Pankkiviranomainen julkaisee verkkosivustollaan tiedonannon kaikista päätöksistään toteuttaa toimenpiteitä tämän artiklan nojalla. Tiedonannossa on oltava yksityiskohtaiset tiedot kiellosta tai rajoituksesta ja ilmoitettava tiedonannon julkaisupäivän jälkeinen ajankohta, jona toimenpiteet tulevat voimaan. Kieltoa tai rajoitusta sovelletaan vain toimenpiteiden voimaantulon jälkeen toteutettaviin toimiin.

6. Pankkiviranomainen tarkastelee 1 kohdan nojalla asetettua kieltoa tai rajoitusta sopivin väliajoin ja vähintään joka kolmas kuukausi. Jos kiellon tai rajoituksen voimassaoloa ei jatketa tämän kolmen kuukauden ajanjakson jälkeen, sen voimassaolo lakkaa.

7. Toimenpide, jonka pankkiviranomainen on toteuttanut tämän artiklan nojalla, on etusijalla suhteessa mahdolliseen aiempaan toimenpiteeseen, jonka toimivaltainen viranomainen on toteuttanut.

8. Komissio antaa 50 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä niiden perusteiden ja seikkojen määrittämiseksi, jotka pankkiviranomainen ottaa huomioon määrittäessään, milloin on olemassa 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettu merkittävä sijoittajansuojaa koskeva ongelma tai uhka finanssimarkkinoiden moitteettomalle toiminnalle ja eheydelle sekä koko finanssijärjestelmän tai sen osan vakaudelle unionissa.

Näihin perusteisiin ja seikkoihin kuuluvat

- a) strukturoidun talletuksen monimutkaisuuden aste ja suhde asiakastyyppiin, jolle sitä markkinoidaan ja myydään;
- b) strukturoitujen talletusten liikkeeseenlaskun suuruus tai nimellisarvo;
- c) strukturoidun talletuksen, toiminnan tai käytännön innovaatioaste;
- d) strukturoidun talletuksen tai käytännön vipuvaikutus.

42 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten toteuttamat tuotteita koskevat interventiotimet

1. Toimivaltainen viranomainen voi asettaa kiellon tai rajoituksen seuraavien toimintojen harjoittamiselle jäsenvaltiossa tai jäsenvaltiosta käsin:

- a) tiettyjen rahoitusvälineiden tai strukturoitujen talletusten taikka ominaisuuksiltaan määrätynlaisten rahoitusvälineiden tai strukturoitujen talletusten markkinointi, jakelu tai myynti; tai
- b) tiettyntyyppinen finanssialan toiminta tai käytäntö.

2. Toimivaltainen viranomainen voi toteuttaa 1 kohdassa tarkoitetun toimen, jos se on kohtuullisin perustein varma siitä, että

- a) joko
- i) rahoitusväline, strukturoitu talletus, toiminta tai käytäntö aiheuttaa merkittäviä sijoittajansuojaa koskevia ongelmia tai uhan finanssi- tai hyödykemarkkinoiden moitteettomalle toiminnalle ja eheydelle taikka koko finanssijärjestelmän tai sen osan vakaudelle ainakin yhdessä jäsenvaltiossa; tai
 - ii) johdannainen vaikuttaa haitallisesti hinnanmuodostusmekanismiin kohde-etuuksien markkinoilla;
- b) unionin oikeuden mukaiset nykyiset sääntelyvaatimukset, joita sovelletaan kyseiseen rahoitusvälineeseen, strukturoituun talletukseen, toimintaan tai käytäntöön, eivät ole riittäviä a alakohdassa tarkoitettujen riskien poistamiseksi, eikä ongelmaa voida ratkaista paremmin parantamalla nykyisten vaatimusten tai niiden täytäntöönpanon valvontaa;
- c) toimi on oikeassa suhteessa havaittujen riskien luonteeseen, asianomaisten sijoittajien tai markkinaosapuolten kehityneisyyteen sekä vaikutuksiin, joita toimella todennäköisesti on sijoittajiin ja markkinaosapuoliin, jotka saattavat pitää hallussaan tai käyttää rahoitusvälinettä tai strukturoitua talletusta taikka saada hyötyä siitä taikka toiminnasta tai käytännöstä;
- d) toimivaltainen viranomaisena on kuullut asianmukaisesti muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisia viranomaisia, joihin toimella voi olla merkittävä vaikutus;
- e) toimella ei ole syrjivää vaikutusta toisesta jäsenvaltiosta käsin tarjottuihin palveluihin tai toimintoihin; ja
- f) toimivaltainen viranomaisena on asianmukaisesti kuullut asetuksen (EY) N:o 1234/2007 nojalla fyysisten maatalousmarkkinoiden valvonnasta, hallinnoinnista ja sääntelystä vastaavia julkisia elimiä, jos rahoitusväline, toiminta tai käytäntö aiheuttaa vakavan uhan fyysisten maatalousmarkkinoiden moitteettomalle toiminnalle ja eheydelle.

Ensimmäisen alakohdan mukaisten edellytysten täytyessä toimivaltainen viranomaisena voi varotoimenpiteenä asettaa 1 kohdassa tarkoitettua kiellon tai rajoituksen ennen rahoitusvälineen tai strukturoidun talletuksen markkinointia, jakelua tai myyntiä asiakkaille.

Kieltoa tai rajoitusta voidaan soveltaa toimivaltaisen viranomaisen vahvistamissa olosuhteissa, tai siitä voidaan myöntää toimivaltaisen viranomaisen vahvistamia poikkeuksia.

3. Toimivaltainen viranomaisena ei saa asettaa kieltoa tai rajoitusta tämän artiklan nojalla, jollei se ole toimittanut kaikille muille toimivaltaisille viranomaisille ja arvopaperimarkkinaviranomaiselle vähintään kuukautta ennen kuin toimenpiteen on määrä tulla voimaan seuraavia yksityiskohtaisia tietoja kirjallisesti tai muussa viranomaisten keskenään sopimassa muodossa:

- a) rahoitusväline taikka toiminta tai käytäntö, johon ehdotettu toimi liittyy;
- b) ehdotetun kiellon tai rajoituksen täsmällinen luonne ja ajankohta, jolloin sen on määrä tulla voimaan; ja
- c) näyttö, jonka perusteella viranomaisena on tehnyt päätöksensä ja saanut varmuuden siitä, että kukin 2 kohdan mukaisista edellytyksistä täyttyy.

4. Poikkeustapauksissa, joissa toimivaltainen viranomaisena pitää tarpeellisenä ryhtyä tämän artiklan nojalla kiireellisiin toimiin 1 kohdassa tarkoitettujen rahoitusvälineiden, strukturoitujen talletusten, käytäntöjen tai toimintojen haitallisten vaikutusten estämiseksi, se voi toteuttaa tilapäisiä toimia edellyttäen, että se antaa vähintään 24 tuntia ennen toimenpiteen suunniteltua voimaantuloa kaikille muille toimivaltaisille viranomaisille ja arvopaperimarkkinaviranomaiselle, tai strukturoitujen talletusten tapauksessa pankkiviranomaiselle, asiaa koskevan kirjallisen ilmoituksen, että kaikki tässä artiklassa säädetyt edellytykset täyttyvät ja että sen lisäksi on selvää, että kuukauden ennakkoilmoitusajaksi ei ole tarkoituksenmukainen erityisen ongelman tai uhan torjumiseksi. Toimivaltainen viranomaisena ei saa toteuttaa tilapäisiä toimia pidempään kuin kolmen kuukauden ajan.

5. Toimivaltaisen viranomaisen on julkaistava verkkosivustollaan tiedonanto kaikista päätöksistä asettaa 1 kohdassa tarkoitettu kieltä tai rajoitus. Tiedonannossa on oltava yksityiskohtaiset tiedot kiellosta tai rajoituksesta, ilmoitettava tiedonannon julkaisupäivän jälkeinen ajankohta, jona toimenpiteet tulevat voimaan, ja esitettävä näyttö, jonka perusteella viranomaisen on saanut varmuuden 2 kohdan mukaisten edellytysten täyttymisestä. Kieltoa tai rajoitusta sovelletaan vain tiedonannon julkaisemisen jälkeen toteutettaviin toimiin.

6. Toimivaltaisen viranomaisen on peruutettava kieltä tai rajoitus, jos 2 kohdassa säädetyt edellytykset eivät enää täyty.

7. Komissio antaa 50 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään perusteet ja seikat, jotka toimivaltaisten viranomaisten on otettava huomioon määrittäessään, milloin on olemassa 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettu merkittävä sijoittajansuojaa koskeva ongelma tai uhka finanssi- tai hyödykemarkkinoiden moitteettomalle toiminnalle ja eheydelle taikka finanssijärjestelmän vakaudelle ainakin yhdessä jäsenvaltiossa.

Näihin perusteisiin ja seikkoihin kuuluvat

- a) rahoitusvälineen tai strukturoidun talletuksen monimutkaisuuden aste ja suhde asiakastyyppeihin, jolle sitä markkinoidaan, jaellaan ja myydään;
- b) rahoitusvälineen, strukturoidun talletuksen, toiminnan tai käytännön innovaatioaste;
- c) rahoitusvälineen taikka strukturoidun talletuksen tai käytännön vipuvaikutus;
- d) finanssi- tai hyödykemarkkinoiden moitteettomaan toimintaan ja eheyteen liittyvä rahoitusvälineiden tai strukturoitujen talletusten liikkeeseenlaskun suuruus tai nimellisarvo.

43 artikla

Arvopaperimarkkinaviranomaisen ja pankkiviranomaisen harjoittama koordinointi

1. Arvopaperimarkkinaviranomainen, tai strukturoitujen talletusten tapauksessa pankkiviranomainen, helpottaa ja koordinoi toimenpiteitä, joita toimivaltaiset viranomaiset toteuttavat 42 artiklan nojalla. Arvopaperimarkkinaviranomainen, tai strukturoitujen talletusten tapauksessa pankkiviranomainen, varmistaa erityisesti, että toimivaltaisen viranomaisen toteuttama toimi on perusteltu ja oikeasuhteinen ja että toimivaltaiset viranomaiset noudattavat tarvittaessa johdonmukaista lähestymistapaa.

2. Saatuaan 42 artiklan nojalla ilmoituksen toimesta, joka on määrittävä kyseisen artiklan nojalla, arvopaperimarkkinaviranomainen, tai strukturoitujen talletusten tapauksessa pankkiviranomainen, antaa lausunnon siitä, onko kieltä tai rajoitus perusteltu ja oikeasuhteinen. Jos arvopaperimarkkinaviranomainen, tai strukturoitujen talletusten tapauksessa pankkiviranomainen, katsoo, että riskin poistaminen edellyttää muiden toimivaltaisten viranomaisten toimenpidettä, se ilmoittaa tästä lausunnossaan. Lausunto julkaistaan arvopaperimarkkinaviranomaisen, tai strukturoitujen talletusten tapauksessa pankkiviranomaisen, verkkosivustolla.

3. Jos toimivaltainen viranomaisen ehdottaa sellaisen toimen toteuttamista tai toteuttaa sellaisen toimen, joka on arvopaperimarkkinaviranomaisen, tai strukturoitujen talletusten tapauksessa pankkiviranomaisen, 2 kohdan mukaisesti antaman lausunnon vastainen, tai kieltäytyy toteuttamasta toimea mainitun lausunnon vastaisesti, sen on viipymättä julkaistava verkkosivustollaan tiedonanto, jossa se esittää kattavat perusteet toiminnalleen.

2 LUKU

Positiot

44 artikla

Arvopaperimarkkinaviranomaisen harjoittama kansallisten positioiden hallintatoimenpiteiden ja positiolimiittien koordinointi

1. Arvopaperimarkkinaviranomainen helpottaa ja koordinoi toimenpiteitä, joita toimivaltaiset viranomaiset toteuttavat direktiivin 2014/65/EU 69 artiklan 2 kohdan o ja p alakohdan mukaisesti. Arvopaperimarkkinaviranomainen varmistaa erityisesti, että toimivaltaiset viranomaiset noudattavat johdonmukaista lähestymistapaa suhteessa siihen, milloin kyseisiä valtuuksia käytetään, määrättyjen toimenpiteiden luonteeseen ja soveltamisalaan sekä toimenpiteiden kestoon ja seurantaan.

2. Saatuaan ilmoituksen direktiivin 2014/65/EU 79 artiklan 5 kohdan mukaisista toimenpiteistä arvopaperimarkkinaviranomainen kirjaa toimenpiteen ja sen perusteet. Arvopaperimarkkinaviranomainen ylläpitää ja julkaisee verkkosivustollaan direktiivin 2014/65/EU 69 artiklan 2 kohdan o tai p alakohdan mukaisesti toteutettuja toimenpiteitä koskevaa tietokantaa, joka sisältää tiivistelmät voimassa olevista toimenpiteistä, mukaan lukien tiedot asianomaisesta henkilöstä, sovellettavista rahoitusvälineistä, mahdollisista niiden positioiden kokoa koskevista rajoituksista, jotka henkilöllä voi kaikkina aikoina olla, tästä direktiivin 2014/65/EU 57 artiklan mukaisesti mahdollisesti myönnettävistä vapautuksista sekä niiden perusteista.

45 artikla

Arvopaperimarkkinaviranomaisen positionhallintavaltuudet

1. Molempien 2 kohdan mukaisten edellytysten täyttyessä arvopaperimarkkinaviranomainen toteuttaa asetuksen (EU) N:o 1095/2010 9 artiklan 5 kohdan mukaisesti yhden tai useamman seuraavista toimenpiteistä:

- a) pyytää keneltä tahansa henkilöltä kaikki asiaankuuluvat tiedot, jotka koskevat johdannaissopimuksen muodostaman position tai vastuun kokoa ja käyttötarkoitusta;
- b) analysoituaan a alakohdan mukaisesti saamansa tiedot pyytää kyseisiä henkilöitä pienentämään position tai vastuun kokoa tai sulkemaan sen 10 kohdan b alakohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen mukaisesti;
- c) viimeisenä keinona rajoittaa henkilön mahdollisuutta tehdä hyödykejohdannaissopimuksia.

2. Arvopaperimarkkinaviranomainen voi tehdä päätöksen 1 kohdan nojalla vain jos molemmat seuraavista edellytyksistä täyttyvät:

- a) edellä 1 kohdassa luetelluilla toimenpiteillä torjutaan uhka, joka kohdistuu finanssimarkkinoiden moitteettomaan toimintaan ja eheyteen, myös hyödykejohdannaismarkkinoiden moitteettomaan toimintaan ja eheyteen direktiivin 2014/65/EU 57 artiklan 1 kohdassa lueteltujen tavoitteiden mukaisesti sekä fyysisten hyödykkeiden toimitusjärjestelyihin, taikka koko finanssijärjestelmän tai sen osan vakauteen unionissa;
- b) toimivaltainen viranomainen tai toimivaltaiset viranomaiset eivät ole toteuttaneet toimenpiteitä uhan torjumiseksi, tai toteutetut toimenpiteet eivät ole riittäviä uhan torjumiseksi.

Arvopaperimarkkinaviranomainen arvioi tämän kohdan ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen edellytysten täyttymistä tämän artiklan 10 kohdan a alakohdassa tarkoitetussa delegoidussa säädöksessä säädettyjen perusteiden ja seikkojen mukaisesti.

3. Toteuttaessaan 1 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä arvopaperimarkkinaviranomainen varmistaa, että toimenpide

- a) poistaa merkittävän osan uhasta, joka kohdistuu finanssimarkkinoiden moitteettomaan toimintaan ja eheyteen, myös hyödykejohdannaismarkkinoiden moitteettomaan toimintaan ja eheyteen direktiivin 2014/65/EU 57 artiklan 1 kohdassa lueteltujen tavoitteiden mukaisesti sekä fyysisten hyödykkeiden toimitusjärjestelyihin, taikka koko finanssijärjestelmän tai sen osan vakauteen unionissa, tai parantaa merkittävästi toimivaltaisten viranomaisten kykyä valvoa tämän artiklan 10 kohdan a alakohdassa tarkoitetussa delegoidussa säädöksessä säädettyjen perusteiden ja seikkojen mukaisesti arvioitua uhkaa;
- b) ei aiheuta riskiä sääntelyn katvealueiden hyväksikäytöstä, mitä arvioidaan tämän artiklan 10 kohdan c alakohdan mukaisesti;
- c) ei vaikuta sillä saavutettaviin etuihin nähden kohtuuttoman haitallisesti finanssimarkkinoiden tehokkuuteen siten, että se heikentäisi näiden markkinoiden likviditeettiä, rajoittaisi edellytyksiä vähentää finanssialan ulkopuolisen vastapuolen liiketoimintaan suoraan liittyviä riskejä tai aiheuttaisi epävarmuutta markkinaosapuolten keskuudessa.

Ennen kuin arvopaperimarkkinaviranomainen toteuttaa tukkutason energiatuotteisiin liittyviä toimenpiteitä, se kuulee Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 713/2009⁽¹⁾ perustettua energia-alan sääntelyviranomaisten yhteistyövirastoa.

Ennen kuin arvopaperimarkkinaviranomainen toteuttaa maatalousalan hyödykejohtannaisiin liittyviä toimenpiteitä, se kuulee asetuksen (EY) N:o 1234/2007 nojalla fyysisten maatalousmarkkinoiden valvonnasta, hallinnoinnista ja sääntelystä vastaavia julkisia elimiä.

4. Ennen kuin arvopaperimarkkinaviranomainen tekee päätöksen minkä tahansa 1 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden toteuttamisesta tai jatkamisesta, se ilmoittaa asiaankuuluville toimivaltaisille viranomaisille toimenpiteestä, jota se ehdottaa. Jos on kyse 1 kohdan a tai b alakohdan mukaisesta pyynnöstä, ilmoituksessa on oltava tiedot henkilöstä tai henkilöistä, joille pyyntö osoitettiin, sekä pyyntöä koskevat yksityiskohtaiset tiedot ja perustelut. Jos on kyse 1 kohdan c alakohdan mukaisesta toimenpiteestä, ilmoituksessa on oltava tiedot asianomaisesta henkilöstä, sovellettavista rahoitusvälineistä, asianomaisista määrällisistä toimenpiteistä, kuten siitä, minkäkokoinen positio kyseisellä henkilöllä voi enintään olla, sekä tämän perustelut.

5. Ilmoitus on annettava vähintään 24 tuntia ennen kuin toimenpiteen on määrä tulla voimaan tai sen soveltamista on määrä jatkaa. Poikkeuksellisissa tilanteissa arvopaperimarkkinaviranomainen voi antaa ilmoituksen vähemmän kuin 24 tuntia ennen toimenpiteen suunniteltua voimaantuloa, jos ilmoitusta ei ole mahdollista antaa vähintään 24 tuntia ennen.

6. Arvopaperimarkkinaviranomainen julkaisee verkkosivustollaan tiedonannon kaikista päätöksistä, jotka koskevat 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden määräämistä tai jatkamista. Tiedonannossa on oltava tiedot asianomaisesta henkilöstä, sovellettavista rahoitusvälineistä, asianomaisista määrällisistä toimenpiteistä, kuten siitä, minkäkokoinen positio kyseisellä henkilöllä voi enintään olla, sekä tämän perustelut.

7. Edellä 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettu toimenpide tulee voimaan tiedonannon julkaisupäivänä tai jonakin myöhempanä, kyseisessä tiedonannossa mainittuna ajankohtana, ja sitä sovelletaan vain sen voimaantulon jälkeen toteutettaviin liiketoimiin.

8. Arvopaperimarkkinaviranomainen tarkastelee 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettuja toimenpiteitään sopivin väliajoin ja vähintään joka kolmas kuukausi. Jos toimenpiteen voimassaolo ei jatketa tämän kolmen kuukauden ajanjakson jälkeen, sen voimassaolo lakkaa ilman eri toimenpiteitä. Tämän artiklan 2–8 kohtaa sovelletaan myös toimenpiteiden jatkamiseen.

9. Toimenpide, jonka arvopaperimarkkinaviranomainen on toteuttanut tämän artiklan nojalla, on etusijalla suhteessa mahdolliseen aiempaan toimenpiteeseen, jonka toimivaltainen viranomainen on toteuttanut direktiivin 2014/65/EU 69 artiklan 2 kohdan o tai p alakohdan nojalla.

10. Komissio antaa 50 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään perusteet ja seikat, joiden pohjalta määritetään

- a) milloin on olemassa 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettu uhka, joka kohdistuu finanssimarkkinoiden moitteettomaan toimintaan ja eheyteen, myös hyödykejohtannaismarkkinoiden moitteettomaan toimintaan ja eheyteen direktiivin 2014/65/EU 57 artiklan 1 kohdassa lueteltujen tavoitteiden mukaisesti sekä fyysisten hyödykkeiden toimitusjärjestelyihin, taikka koko finanssijärjestelmän tai sen osan vakauteen unionissa, ottaen huomioon sen, missä määrin positioita käytetään fyysisiä hyödykkeitä tai hyödykesopimuksia koskevien positioiden suojaamiseen, sekä sen, missä määrin hinnat kohde-etuuden markkinoilla määritetään hyödykejohtannaisten hintojen perusteella;
- b) kuinka paljon johdannaissopimuksen muodostamaa positiota tai vastuuta on pienennettävä tämän artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettulla tavalla;
- c) missä tilanteissa voi olla vaarana, että sääntelyn katvealueita käytetään hyväksi tämän artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettulla tavalla.

Näissä perusteissa ja seikoissa on otettava huomioon direktiivin 2014/65/EU 57 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardit, ja niissä on erotettava toisistaan tilanteet, joissa arvopaperimarkkinaviranomainen toteuttaa toimenpiteitä, koska toimivaltainen viranomainen ei ole toteuttanut toimenpiteitä, ja tilanteet, joissa arvopaperimarkkinaviranomainen pyrkii torjumaan sellaisen lisäriskin, jota toimivaltainen viranomainen ei voi riittävästi torjua direktiivin 2014/65/EU 69 artiklan 2 kohdan j tai o alakohdan nojalla.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 713/2009, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, energia-alan sääntelyviranomaisten yhteistyöviraston perustamisesta (EUVL L 211, 14.8.2009, s. 1).

VIII OSASTO

KOLMANSIEN MAIDEN YRITYSTEN VASTAAVUUSPÄÄTÖKSEN NOJALLA SIVULIIKKEEN VÄLITYKSELLÄ TAI SIVULIIKETTÄ PERUSTAMATTA HARJOITTAMA PALVELUTARJONTA JA TOIMINTA

46 artikla

Yleiset säännökset

1 Kolmannen maan yritys voi oheispalveluin tai ilman niitä tarjota sijoituspalveluja tai harjoittaa sijoitustoimintaa, jotka on suunnattu mihin tahansa unioniin sijoittautuneille hyväksyttävälle vastapuolille ja direktiivin 2014/65/EU liitteessä II olevassa I osassa tarkoitetuille ammattimaisille asiakkaille sivuliikettä perustamatta, jos se on rekisteröity 47 artiklan mukaisesti rekisteriin, jota arvopaperimarkkinaviranomainen pitää kolmansien maiden yrityksistä.

2. Arvopaperimarkkinaviranomainen rekisteröi kolmannen maan yrityksen, joka on hakenut lupaa tarjota sijoituspalveluja tai harjoittaa sijoitustoimintaa kaikkialla unionissa 1 kohdan mukaisesti, vain seuraavien edellytysten täytyessä:

- a) komissio on hyväksynyt päätöksen 47 artiklan 1 kohdan mukaisesti;
- b) yritys on saanut lainkäyttöalueella, jolla sen päätoimipaikka sijaitsee, luvan tarjota sijoituspalveluita tai harjoittaa sijoitustoimintaa, joita se aikoo tarjota tai harjoittaa unionissa, ja se on tehokkaan valvonnan ja täytäntöönpanon alainen, jotta voidaan varmistaa, että se noudattaa kyseisessä kolmannessa maassa sovellettavia vaatimuksia;
- c) yhteistyöjärjestelyt on otettu käyttöön 47 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

3. Kun kolmannen maan yritys on rekisteröity tämän artiklan mukaisesti, jäsenvaltiot eivät saa asettaa sille lisävaatimuksia tämän asetuksen tai direktiivin 2014/65/EU soveltamisalaan kuuluvissa asioissa eivätkä ne saa kohdella kolmansien maiden yrityksiä suotuisammin kuin unionin yrityksiä.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuna kolmannen maan yrityksen on toimitettava hakemuksensa arvopaperimarkkinaviranomaiselle komission hyväksyttyä 47 artiklassa tarkoitettua päätöksen, jossa todetaan, että sen kolmannen maan lain-säädäntö- ja valvontakehys, jossa kolmannen maan yritykselle on myönnetty toimilupa, vastaa 47 artiklan 1 kohdassa säädettyjä vaatimuksia.

Hakemuksen esittävän kolmannen maan yrityksen on toimitettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle kaikki rekisteröinnin kannalta tarpeelliset tiedot. Arvopaperimarkkinaviranomainen arvioi 30 työpäivän kuluessa hakemuksen vastaanottamisesta, sisältääkö se kaikki tarvittavat tiedot. Jos hakemus on puutteellinen, arvopaperimarkkinaviranomainen asettaa määräajan, jossa hakemuksen esittäneen kolmannen maan yrityksen on annettava lisätietoja.

Rekisteröintipäätöksen on perustuttava 2 kohdassa vahvistettuihin edellytyksiin.

Arvopaperimarkkinaviranomainen antaa hakemuksen jättäneelle kolmannen maan yritykselle 180 työpäivän kuluessa täydellisen hakemuksen jättämisestä perustellun kirjallisen selvityksen siitä, onko rekisteröinti myönnetty vai evätty.

Jäsenvaltiot voivat antaa kolmannen maan yrityksille omalla alueellaan luvan sijoituspalvelujen tarjoamiseen tai sijoitustoiminnan harjoittamiseen sekä oheispalvelujen tarjoamiseen hyväksyttävälle vastapuolille ja direktiivin 2014/65/EU liitteessä II olevassa I osassa tarkoitetuille ammattimaisille asiakkaille kansallisten järjestelmiensä mukaisesti, jos komissio ei ole hyväksynyt päätöstä 47 artiklan 1 kohdan mukaisesti tai jos sen hyväksymä päätös ei ole enää voimassa.

5. Tämän artiklan mukaisesti palveluja tarjoavien kolmansien maiden yritysten on ilmoitettava unioniin sijoittautuneille asiakkaille ennen sijoituspalveluiden tarjoamista, että niillä ei ole lupa tarjota palveluja muille asiakkaille kuin hyväksyttävälle vastapuolille ja direktiivin 2014/65/EU liitteessä II olevassa I osassa tarkoitetuille ammattimaisille asiakkaille ja että niitä ei valvota unionissa. Niiden on ilmoitettava sen toimivaltaisen viranomaisen nimi ja osoite, joka vastaa valvonnasta kolmannessa maassa.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tiedot on toimitettava kirjallisesti ja näkyvästi.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kun kolmannen maan yritys tarjoaa sijoituspalvelua tai -toimintaa unioniin sijoittautuneelle tai unionissa sijaitsevalle hyväksyttävälle vastapuolelle tai direktiivin 2014/65/EU liitteessä II olevassa I osassa tarkoitetulle ammattimaiselle asiakkaalle tämän omasta yksinomaisesta aloitteesta, tätä artiklaa ei sovelleta kyseisen palvelun tai toiminnan tarjoamiseen kyseiselle vastapuolelle tai asiakkaalle eikä myöskään kyseisen palvelun tai toiminnan tarjoamiseen nimenomaisesti liittyvään suhteeseen. Asiakkaan tekemä aloite ei anna kolmannen maan yritykselle oikeutta markkinoida tälle uusia investointituotteiden tai sijoituspalvelujen ryhmiä.

6. Tämän artiklan mukaisesti palveluita tarjoavien tai toimintaa harjoittavien kolmannen maan yritysten on ennen palvelun tai toiminnan tarjoamista unioniin sijoittautuneelle asiakkaalle tarjouduttava saattamaan kyseisiin palveluihin tai kyseiseen toimintaan liittyvät mahdolliset riidat jäsenvaltion tuomioistuimen tai välimiesoikeuden käsiteltäviksi.

7. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi niiden tietojen määrittämiseksi, jotka hakemuksen esittävän kolmannen maan yrityksen on annettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle 4 kohdan mukaisessa rekisteröintihakemuksessaan, ja 5 kohdan mukaisesti annettavien tietojen muodon määrittämiseksi.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

47 artikla

Vastaavuuspäätös

1. Komissio voi hyväksyä 51 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen kolmatta maata koskevan päätöksen, jossa todetaan, että kyseisen kolmannen maan lainsäädäntö- ja valvontajärjestelyillä varmistetaan, että maassa toimiluvan saaneet yritykset noudattavat oikeudellisesti sitovia liiketoiminta- ja vakavaraisuusvaatimuksia, jotka vastaavat vaikutukseltaan tässä asetuksessa, direktiivissä 2013/36/EU ja direktiivissä 2014/65/EU sekä tämän asetuksen ja mainittujen direktiivien nojalla hyväksytyissä täytäntöönpanotoimenpiteissä vahvistettuja vaatimuksia, ja että kyseisen kolmannen maan lainsäädäntökehys tarjoaa tehokkaan vastaavan järjestelmän sellaisten sijoituspalveluyritysten tunnustamiseksi, jotka ovat saaneet toimiluvan kolmannen maan oikeusjärjestyksen nojalla.

Kolmannen maan vakavaraisuuden ja liiketoiminnan menettelytapojen valvontakehystä voidaan pitää vaikutukseltaan vastaavana, jos se täyttää seuraavat edellytykset:

- a) yrityksillä, jotka tarjoavat sijoituspalveluja ja harjoittajat sijoitustoimintaa kyseisessä kolmannessa maassa, on oltava toimilupa, ja ne ovat jatkuvasti tehokkaan valvonnan ja täytäntöönpanon alaisia;
- b) yrityksiin, jotka tarjoavat sijoituspalveluja ja harjoittavat sijoitustoimintaa kyseisessä kolmannessa maassa, sovelletaan pääoman riittävyttä koskevia vaatimuksia, ja niiden osakkeenomistajiin sekä ylimmän hallintoelimen jäseniin sovelletaan tarkoituksenmukaisia vaatimuksia;
- c) yrityksiin, jotka tarjoavat sijoituspalveluja ja harjoittavat sijoitustoimintaa, sovelletaan asianmukaisia toiminnan järjestämistä koskevia vaatimuksia sisäisten valvontatoimintojen alalla;
- d) yrityksiin, jotka tarjoavat sijoituspalveluja ja harjoittavat sijoitustoimintaa, sovelletaan asianmukaisia liiketoiminnan menettelytapasääntöjä;
- e) valvontakehyksellä varmistetaan markkinoiden avoimuus ja eheys, koska sillä estetään markkinoiden väärinkäyttö sisäpiirikauppojen ja markkinoiden manipuloinnin muodossa.

2. Arvopaperimarkkinaviranomainen perustaa yhteistyöjärjestelyitä niiden kolmansien maiden asiaankuuluvien toimivaltaisten viranomaisten kanssa, joiden lainsäädäntö- ja valvontakehykset on tunnustettu tosiasiaa vastaaviksi 1 kohdan mukaisesti. Järjestelyissä on määrítettävä ainakin

- a) arvopaperimarkkinaviranomaisen ja kyseisten kolmansien maiden toimivaltaisten viranomaisten väliset tietojenvaihtojärjestelmät, mukaan lukien arvopaperimarkkinaviranomaisen oikeus saada kaikki pyytämänsä tiedot kolmansissa maissa toimiluvan saaneista unionin ulkopuolisista yrityksistä;
- b) järjestelmä, jota käytetään välittömän ilmoituksen antamiseen arvopaperimarkkinaviranomaiselle siinä tapauksessa, että kolmannen maan toimivaltainen viranomainen katsoo, että kolmannen maan yritys, jota se valvoo ja jonka arvopaperimarkkinaviranomainen on rekisteröinyt 48 artiklassa säädettyyn rekisteriin, rikkoo toimilupaansa koskevia edellytyksiä tai muuta lakia, jota sen on noudatettava;
- c) valvontatoimien koordinoitimenettelyt, mukaan lukien tarvittaessa paikalla tehtävät tarkastukset.

3. Kolmannen maan yritys, joka on sijoittautunut maahan, jonka lainsäädäntö- ja valvontakehys on tunnustettu tosiasiaa vastaavaksi 1 kohdan mukaisesti, ja joka on saanut toimiluvan direktiivin 2014/65/EU 39 artiklan mukaisesti, voi tarjota toimilupansa mukaisia palveluja ja toimintoja hyväksyttävälle vastapuolille ja direktiivin 2014/65/EU liitteessä II olevassa I osassa tarkoitetuille ammattimaisille asiakkaille unionin muissa jäsenvaltioissa sivuliikettä perustamatta. Tätä tarkoitusta varten sen on noudatettava direktiivin 2014/65/EU 34 artiklassa säädettyjä tiedonantovaatimuksia, jotka koskevat rajatylittävää sijoituspalvelujen tarjontaa ja sijoitustoiminnan harjoittamista.

Sivuliike on direktiivin 2014/65/EU 39 artiklan mukaisesti sen jäsenvaltion valvonnan alainen, johon se on sijoittautunut. Rajoittamatta direktiivissä 2014/65/EU säädettyjä yhteistyövelvoitteita sen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen, johon sivuliike on sijoittautunut, ja vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voivat kuitenkin ottaa käyttöön oikeasuhteisia yhteistyöjärjestelyjä, joilla varmistetaan, että unionissa sijoituspalveluja tarjoava kolmannen maan yrityksen sivuliike tarjoaa riittäväntasoisien sijoittajansuojan.

4. Kolmannen maan yritys ei saa enää hyödyntää 46 artiklan 1 kohtaan perustuvia oikeuksia komission hyväksyttyä 51 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen päätöksen, jolla peruutetaan tämän artiklan 1 kohdan nojalla hyväksytty kyseistä kolmatta maata koskeva päätös.

48 artikla

Rekisteri

Arvopaperimarkkinaviranomainen pitää rekisteriä kolmansien maiden yrityksistä, joiden sallitaan tarjota sijoituspalveluja tai harjoittaa sijoitustoimintaa unionissa 46 artiklan mukaisesti. Rekisteri on asetettava julkisesti saataville arvopaperimarkkinaviranomaisen verkkosivustolla, ja siinä on oltava tiedot palveluista tai toiminnoista, joita kolmansien maiden yritykset saavat tarjota ja harjoittaa, sekä toimivaltaisesta viranomaisesta, joka vastaa kyseisten yritysten valvonnasta kolmannessa maassa.

49 artikla

Rekisteröinnin peruuttaminen

1. Arvopaperimarkkinaviranomainen peruuttaa kolmannen maan yrityksen rekisteröinnin 48 artiklan mukaisesti perustettuun rekisteriin, kun

- a) arvopaperimarkkinaviranomaisella on dokumentoituun näyttöön pohjautuvia perusteltuja syitä uskoa, että tarjotessaan sijoituspalveluja tai harjoittaessaan sijoitustoimintaa unionissa kolmannen maan yritys toimii tavalla, joka on selvästi sijoittajien etujen vastainen tai haittaa markkinoiden moitteetonta toimintaa; tai
- b) arvopaperimarkkinaviranomaisella on dokumentoituun näyttöön pohjautuvia perusteltuja syitä uskoa, että tarjotessaan sijoituspalveluja tai harjoittaessaan sijoitustoimintaa unionissa kolmannen maan yritys on rikkonut vakavasti säännöksiä, joita siihen sovelletaan kolmannessa maassa ja joiden perusteella komissio on hyväksynyt päätöksen 47 artiklan 1 kohdan mukaisesti;

- c) arvopaperimarkkinaviranomainen on siirtänyt asian kolmannen maan toimivaltaisen viranomaisen käsiteltäväksi eikä kyseinen kolmannen maan toimivaltainen viranomainen ole toteuttanut aiheellisia toimenpiteitä, jotka ovat tarpeen sijoittajien suojaamiseksi ja markkinoiden moitteettoman toiminnan varmistamiseksi unionissa, tai pystynyt osoittamaan, että kyseinen kolmannen maan yritys noudattaa vaatimuksia, joita siihen sovelletaan kyseisessä kolmannessa maassa; ja
- d) arvopaperimarkkinaviranomainen on ilmoittanut kolmannen maan toimivaltaiselle viranomaiselle aikomuksestaan peruuttaa kolmannen maan yrityksen rekisteröinti vähintään 30 päivää ennen rekisteröinnin peruuttamista.
2. Arvopaperimarkkinaviranomainen ilmoittaa viipymättä komissiolle 1 kohdan mukaisesti toteutetuista toimenpiteistä ja julkaisee päätöksensä verkkosivustollaan.
3. Komissio arvioi, täyttyvätkö edellytykset, joiden perusteella 47 artiklan 1 kohdan mukainen päätös hyväksyttiin, edelleen suhteessa kyseiseen kolmanteen maahan.

IX OSASTO

DELEGOIDUT SÄÄDÖKSET JA TÄYTÄNTÖÖNPANOSÄÄDÖKSET

1 LUKU

Delegoidut säädökset

50 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.
2. Siirretään komissiolle 2 päivästä heinäkuuta 2014 määräämättömäksi ajaksi 1 artiklan 9 kohdassa, 2 artiklan 2 kohdassa, 13 artiklan 2 kohdassa, 15 artiklan 5 kohdassa, 17 artiklan 3 kohdassa, 19 artiklan 2 ja 3 kohdassa, 31 artiklan 4 kohdassa, 40 artiklan 8 kohdassa, 41 artiklan 8 kohdassa, 42 artiklan 7 kohdassa, 45 artiklan 10 kohdassa sekä 52 artiklan 10 ja 12 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä.
3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 1 artiklan 9 kohdassa, 2 artiklan 2 kohdassa, 13 artiklan 2 kohdassa, 15 artiklan 5 kohdassa, 17 artiklan 3 kohdassa, 19 artiklan 2 ja 3 kohdassa, 31 artiklan 4 kohdassa, 40 artiklan 8 kohdassa, 41 artiklan 8 kohdassa, 42 artiklan 7 kohdassa, 45 artiklan 10 kohdassa sekä 52 artiklan 10 ja 12 kohdassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempanä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.
4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
5. Tämän asetuksen 1 artiklan 9 kohdan, 2 artiklan 2 kohdan, 13 artiklan 2 kohdan, 15 artiklan 5 kohdan, 17 artiklan 3 kohdan, 19 artiklan 2 ja 3 kohdan, 31 artiklan 4 kohdan, 40 artiklan 8 kohdan, 41 artiklan 8 kohdan, 42 artiklan 7 kohdan, 45 artiklan 10 kohdan sekä 52 artiklan 10 tai 12 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaä jatketaan kolmella kuukaudella.

2 LUKU

Täytäntöönpanosäädökset

51 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa komission päätöksellä 2001/528/EY⁽¹⁾ perustettu Euroopan arvopaperikomitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.
2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

X OSASTO

LOPPUSÄÄNNÖKSET

52 artikla

Kertomukset ja uudelleentarkastelu

1. Komissio antaa viimeistään 3 päivänä maaliskuuta 2019 arvopaperimarkkinaviranomaista kuultuaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jossa tarkastellaan 3–13 artiklan mukaisesti käyttöön otettujen avoimuusvaatimusten käytännön vaikutuksia ja etenkin 5 artiklassa esitetyn volyymin ylärajaa koskevan mekanismin vaikutuksia muun muassa hyväksyttävillä vastapuolilla ja ammattimaisille asiakkaille kaupankäynnistä aiheutuviin kustannuksiin sekä kaupankäyntiin markkina-arvoltaan pienten ja keskisuurten yritysten osakkeilla, sen tehokkuutta pyrittäessä varmistamaan, ettei asiaankuuluvien vapautusten käyttö häiritse hinnanmuodostusta, ja sitä, miten volyymin ylärajan rikkomisesta määrättäviä seuraamuksia koskeva mahdollinen järjestelmä voisi toimia, sekä 4 artiklan 2 ja 3 kohdan ja 9 artiklan 2–5 kohdan mukaisesti käyttöön otetuista kauppaa edeltävistä avoimuusvaatimuksista myönnettävien vapautusten soveltamista ja sitä, ovatko ne edelleen tarkoituksenmukaisia.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettussa kertomuksessa on lisäksi tarkasteltava 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan ja b alakohdan i alakohdan mukaisen vapautuksen käytön sekä 5 artiklan mukaisen volyymin ylärajaa koskevan mekanismin vaikutusta Euroopan osakemarkkinoihin ja erityisesti seuraavia seikkoja:
 - a) läpinäkymättömiin tarjouskirjoihin perustuvan kaupankäynnin taso ja suuntaukset unionissa tämän asetuksen käyttöönoton jälkeen;
 - b) vaikutus kauppaa edeltävässä vaiheessa julkistettuihin hintaerotarjouksiin;
 - c) vaikutus likviditeetin määrään näkyvissä tarjouskirjoissa;
 - d) vaikutus kilpailuun ja sijoittajiin unionissa;
 - e) vaikutus kaupankäyntiin markkina-arvoltaan pienten ja keskisuurten yritysten osakkeilla;
 - f) kansainvälisen tason kehitys sekä kolmansien maiden ja kansainvälisten organisaatioiden kanssa käydyt keskustelut.
3. Jos kertomuksessa todetaan, että 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan ja b alakohdan i alakohdan mukaisen vapautuksen käyttö häiritse hinnanmuodostusta tai kaupankäyntiä markkina-arvoltaan pienten ja keskisuurten yritysten osakkeilla, komissio tekee tarvittaessa ehdotuksia, mukaan lukien muutokset tähän asetukseen, näiden vapautusten käytöstä. Ehdotuksiin on liitettävä ehdotettujen muutosten vaikutustenarviointi, ja niissä on otettava huomioon tämän asetuksen tavoitteet sekä vaikutukset markkinahäiriöihin ja kilpailuun sekä mahdolliset vaikutukset sijoittajiin unionissa.

4. Komissio antaa viimeistään 3 päivänä maaliskuuta 2019 arvopaperimarkkinaviranomaista kuultuaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen 26 artiklan toimivuudesta, mukaan lukien siitä, onko toimivaltaisten viranomaisten vastaanottamien ja niiden välillä vaihdettujen liiketoimista annettavien ilmoitusten sisältö ja muoto sellainen,

⁽¹⁾ Komission päätös 2001/528/EY, tehty 6 päivänä kesäkuuta 2001, Euroopan arvopaperikomitean perustamisesta (EYVL L 191, 13.7.2001, s. 45).

että niiden avulla voidaan 26 artiklan 1 kohdan mukaisesti seurata kattavasti sijoituspalveluyritysten toimintaa. Komissio voi esittää aiheellisia ehdotuksia, mukaan lukien määrätä, että liiketoimista on ilmoitettava toimivaltaisten viranomaisten sijaan arvopaperimarkkinaviranomaisen nimittämälle järjestelmälle, jonka välityksellä asiaankuuluvat toimivaltaiset viranomaiset voivat saada kaikki tämän artiklan mukaisesti ilmoitettavat tiedot tämän asetuksen ja direktiivin 2014/65/EU soveltamiseksi sekä sisäpiirikauppojen ja markkinoiden manipuloinnin havaitsemiseksi asetuksen (EU) N:o 596/2014 mukaisesti.

5. Komissio antaa viimeistään 3 päivänä maaliskuuta 2019 arvopaperimarkkinaviranomaista kuultuaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen asianmukaisista ratkaisuksista, joilla vähennetään tiedon epäsymmetriaa markkinaosapuolten välillä ja joiden avulla sääntelyviranomaiset voivat tarkkailla tehokkaammin tarjoustoimintaa kauppapaikoissa. Kertomuksessa on ainakin arvioitava mahdollisuuksia kehittää eurooppalainen konsolidoituja hintatarjouksia koskeva parhaiden osto- ja myyntitarjouksien järjestelmä näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.

6. Komissio antaa viimeistään 3 päivänä maaliskuuta 2019 arvopaperimarkkinaviranomaista kuultuaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen edistymisestä vakioitujen OTC-johdannaisten kaupan siirtämisessä pörssiin tai sähköisiin kaupankäyntijärjestelmiin 25 ja 28 artiklan mukaisesti.

7. Komissio antaa viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2019 arvopaperimarkkinaviranomaista kuultuaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen säännellyiltä markkinoilta, monenkeskisiltä kaupankäyntijärjestelmiltä, organisoiduilta kaupankäyntijärjestelmiltä, hyväksytyiltä julkistamisjärjestelyiltä ja konsolidoitujen kauppatietojen tarjoajilta saatavien avoimuusvaatimusten mukaisten kauppaa edeltävien ja sen jälkeisten tietojen hintakehityksestä.

8. Komissio antaa viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2019 arvopaperimarkkinaviranomaista kuultuaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jossa tarkastellaan uudelleen yhteentoimivuutta koskevia tämän asetuksen 36 artiklan ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 8 artiklan säännöksiä.

9. Komissio antaa viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2019 arvopaperimarkkinaviranomaista kuultuaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän asetuksen 35 ja 36 artiklan sekä asetuksen (EU) N:o 648/2012 7 ja 8 artiklan soveltamisesta.

Komissio antaa viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2021 arvopaperimarkkinaviranomaista kuultuaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen 37 artiklan soveltamisesta.

10. Komissio antaa viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2019 arvopaperimarkkinaviranomaista kuultuaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jossa tarkastellaan tämän asetuksen 35 ja 36 artiklan vaikutusta 35 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuihin vasta perustettuihin keskusvastapuoliin, joille on myönnetty toimilupa, ja kauppapaikkoihin, joilla on näihin keskusvastapuoliin läheiset sidokset, sekä mahdollista tarvetta jatkaa 35 artiklan 5 kohdassa säädettyä siirtymäjärjestelyä sekä vertaillaan kilpailun ja markkinaosapuolten valinnanvaran lisäämisestä kuluttajille mahdollisesti koituvia hyötyjä ja toisaalta näiden säännösten mahdollista suhteetonta vaikutusta vasta perustettuihin keskusvastapuoliin, joille on myönnetty toimilupa, paikallisten markkinaosapuolten maailmanlaajuisiin keskusvastapuoliin pääsyä rajoittavia tekijöitä ja markkinoiden moitteetonta toimintaa.

Komissio voi tämän kertomuksen päätelmien perusteella antaa 50 artiklan mukaisesti delegoidun säädöksen, jolla pidentään 35 artiklan 5 kohdan mukaista siirtymäkautta enintään 30 kuukaudella.

11. Komissio antaa viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2019 arvopaperimarkkinaviranomaista kuultuaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen siitä, onko 36 artiklan 5 kohdassa säädetty kynnysarvo edelleen asianmukainen ja onko pörssilistattujen johdannaisten osalta voitava edelleen jättäytyä säännösten soveltamisalan ulkopuolelle.

12. Komissio antaa viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2016 arvopaperimarkkinaviranomaisen Euroopan järjestelmäriskikomiteaa kuullen toteuttaman riskinarvioinnin pohjalta Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jossa arvioidaan tarvetta jättää pörssilistatut johdannaiset väliaikaisesti 35 ja 36 artiklan soveltamisalan ulkopuolelle. Kertomuksessa otetaan huomioon riskit, joita pörssilistattuja johdannaisia koskevasta avointa pääsyä koskevista säännöksistä saattaa aiheutua rahoitusmarkkinoiden yleiselle vakaudelle ja moitteettomalle toiminnalle kaikkialla unionissa.

Komissio voi tämän kertomuksen päätelmien perusteella antaa 50 artiklan mukaisesti delegoidun säädöksen, jolla pörs-silistatut johdannaiset jätetään 35 ja 36 artiklan soveltamisalan ulkopuolelle enintään 30 kuukauden ajaksi 3 päivästä tammikuuta 2017.

53 artikla

Asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttaminen

Muutetaan asetus (EU) N:o 648/2012 seuraavasti:

1. Lisätään 5 artiklan 2 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Laatiessaan tämän kohdan nojalla luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi arvopaperimarkkinaviranomainen ei saa rajoittaa direktiivin 2014/65/EU (*) 95 artiklassa säädetyn, C osan 6 kohdan energijohdannaissopimuksia koskevan siirtymäsäännöksen soveltamista.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/65/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, rahoitusvälineiden markkinoista sekä direktiivin 2002/92/EY ja direktiivin 2011/61/EU muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 349).”

2. Muutetaan 7 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Keskusvastapuolen, jolle on myönnetty toimilupa OTC-johdannaissopimusten määrittämistä varten, on kauppapaikasta riippumatta suostuttava määrittämään tällaisia sopimuksia syrjimättömästi ja avoimesti, myös mitä tulee määrittämisjärjestelmään pääsyyn liittyviin vakuusvaatimuksiin ja siitä veloitettaviin maksuihin. Näin on varmistettava erityisesti se, että kauppapaikalla on oikeus niiden sopimusten syrjimättömään kohteluun, joilla käydään kauppaa kyseisessä kauppapaikassa, seuraavien seikkojen osalta:

- a) vakuusvaatimukset ja taloudellisesti vastaavien sopimusten nettoutus, kun tällaisten sopimusten sisällyttäminen keskusvastapuolen sulkeutuviin (close-out) ja muihin nettoutusmenettelyihin sovellettavan maksukyvyttömyyslainsäädännön nojalla ei vaaranna näiden menettelyjen moitteetonta ja asianmukaista toimintaa, pätevyyttä tai täytäntöönpanokelpoisuutta; ja
- b) samassa keskusvastapuolella määritettävien sopimusten, joiden välillä on merkittävä korrelaatio, vakuuksien ristiinkäyttö 41 artiklan mukaisen riskienhallintamallin puitteissa.

Keskusvastapuoli voi vaatia, että kauppapaikassa noudatetaan keskusvastapuolen vahvistamia toiminnallisia ja teknisiä vaatimuksia, riskienhallintavaatimukset mukaan lukien.”

b) lisätään kohta seuraavasti:

”6. Edellä 1 kohdassa säädetty edellytykset kauppapaikassa kaupan kohteena olevien sopimusten syrjimättömälle kohtelulle vakuusvaatimusten ja taloudellisesti vastaavien sopimusten nettoutuksen osalta sekä samassa keskusvastapuolella määritettävien sopimusten, joiden välillä on merkittävä korrelaatio, vakuuksien ristiinkäytön osalta määritetään tarkemmin teknisissä sääntelystandardeissa, jotka hyväksytään asetuksen (EU) N:o 600/2014 (*) 35 artiklan 6 kohdan e alakohdan mukaisesti.”

3) Lisätään 81 artiklan 3 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Kauppatietorekisterin on toimitettava tiedot toimivaltaisille viranomaisille asetuksen (EU) No 600/2014 (*) 26 artiklassa säädettyjen vaatimusten mukaisesti.”

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 600/2014, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, rahoitusvälineiden markkinoista sekä asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 84).

54 artikla

Siirtymäsäännökset

1. Kolmansien maiden yritykset voivat jatkaa palvelujen tarjoamista ja toiminnan harjoittamista jäsenvaltioissa kansallisten järjestelmien mukaisesti kolmen vuoden ajan siitä, kun komissio on hyväksynyt kyseistä kolmatta maata koskevan päätöksen 47 artiklan mukaisesti.

2. Jos komissio katsoo, että pörssilistattuja johdannaisia ei ole tarpeen jättää 35 ja 36 artiklan soveltamisalan ulkopuolelle 52 artiklan 12 kohdan mukaisesti, keskusvastapuoli tai kauppapaikka voi ennen tämän asetuksen soveltamisajankohdtaa hakea toimivaltaiselta viranomaiseltaan lupaa soveltaa siirtymäjärjestelyä. Toimivaltainen viranomainen voi päättää ottaen huomioon riskit, joita 35 tai 36 artiklan mukaisten pääsyoikeuksien soveltamisesta pörssilistattujen johdannaisten osalta aiheutuu kyseisen keskusvastapuolen tai kauppapaikan moitteettomalle toiminnalle, että 35 tai 36 artiklaa ei sovelleta asiaankuuluvaan keskusvastapuoleen tai kauppapaikkaan pörssilistattujen johdannaisten osalta siirtymäkaudella, joka päättyy 3 päivänä heinäkuuta 2019. Kun tällainen siirtymäkausi hyväksytään, keskusvastapuoli tai kauppapaikka ei voi hyödyntää 35 tai 36 artiklan mukaisia pääsyoikeuksia pörssilistattujen johdannaisten osalta kyseisen siirtymäkauden aikana. Toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle ja keskusvastapuolen tapauksessa kyseisen keskusvastapuolen toimivaltaisten viranomaisten kollegion jäsenille siirtymäkauden hyväksymisestä.

Jos keskusvastapuolella, jolle on hyväksytty siirtymäjärjestely, on läheiset sidokset yhteen tai useampaan kauppapaikkaan, nämä kauppapaikat eivät voi hyödyntää 35 tai 36 artiklan mukaisia pääsyoikeuksia pörssilistattujen johdannaisten osalta kyseisen siirtymäkauden aikana.

Jos kauppapaikalla, jolle on hyväksytty siirtymäjärjestely, on läheiset sidokset yhteen tai useampaan keskusvastapuoleen, nämä keskusvastapuolet eivät voi hyödyntää 35 tai 36 artiklan mukaisia pääsyoikeuksia pörssilistattujen johdannaisten osalta kyseisen siirtymäkauden aikana.

55 artikla

Voimaantulo ja soveltaminen

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tätä asetusta sovelletaan 3 päivästä tammikuuta 2017.

Sen estämättä, mitä toisessa kohdassa säädetään, 1 artiklan 8 ja 9 kohtaa, 2 artiklan 2 kohtaa, 5 artiklan 6 ja 9 kohtaa, 7 artiklan 2 kohtaa, 9 artiklan 5 kohtaa, 11 artiklan 4 kohtaa, 12 artiklan 2 kohtaa, 13 artiklan 2 kohtaa, 14 artiklan 7 kohtaa, 15 artiklan 5 kohtaa, 17 artiklan 3 kohtaa, 19 artiklan 2 ja 3 kohtaa, 20 artiklan 3 kohtaa, 21 artiklan 5 kohtaa, 22 artiklan 4 kohtaa, 23 artiklan 3 kohtaa, 25 artiklan 3 kohtaa, 26 artiklan 9 kohtaa, 27 artiklan 3 kohtaa, 28 artiklan 4 ja 5 kohtaa, 29 artiklan 3 kohtaa, 30 artiklan 2 kohtaa, 31 artiklan 4 kohtaa, 32 artiklan 1, 5 ja 6 kohtaa, 33 artiklan 2 kohtaa, 35 artiklan 6 kohtaa, 36 artiklan 6 kohtaa, 37 artiklan 4 kohtaa, 38 artiklan 3 kohtaa, 40 artiklan 8 kohtaa, 41 artiklan 8 kohtaa, 42 artiklan 7 kohtaa, 45 artiklan 10 kohtaa, 46 artiklan 7 kohtaa, 47 artiklan 1 ja 4 kohtaa, 52 artiklan 10 ja 12 kohtaa sekä 54 artiklan 1 kohtaa sovelletaan välittömästi tämän asetuksen voimaantulon jälkeen.

Sen estämättä, mitä toisessa kohdassa säädetään, 37 artiklan 1, 2 ja 3 kohtaa sovelletaan 3 päivästä tammikuuta 2019.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 15 päivänä toukokuuta 2014.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

D. KOURKOULAS

DIREKTIIVIT

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2014/49/EU,

annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014,

talletusten vakuusjärjestelmistä

(uudelleenlaadittu)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 53 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon ⁽¹⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 94/19/EY ⁽³⁾ on muutettu huomattavasti ⁽⁴⁾. Koska mainittuun direktiiviin on tehtävä uusia muutoksia, se olisi selkeyden vuoksi laadittava uudelleen.
- (2) Luottolaitosten liiketoiminnan aloittamisen ja sen harjoittamisen helpottamiseksi on tarpeen poistaa tietyt erot, joita esiintyy jäsenvaltioiden lainsäädäntöjen välillä talletusten vakuusjärjestelmiä koskeissa säännöissä, joita sovelletaan kyseisiin luottolaitoksiin.
- (3) Tämä direktiivi on olennainen väline sisämarkkinoiden toteuttamisessa luottolaitosten alalla sekä sijoittautumisvapauden että rahoituspalvelujen tarjoamisen vapauden kannalta, ja sillä lisätään pankkijärjestelmän vakautta ja tallettajien suojaa. Kun otetaan huomioon luottolaitoksen maksukyvyttömyyden kokonaistaloudelliset kustannukset ja kielteiset vaikutukset rahoitusvakauteen sekä tallettajien luottamukseen, olisi tallettajille tarjottavien korvaustointojen lisäksi sallittava jäsenvaltioille riittävästi joustoa, jotta talletusten vakuusjärjestelmät voisivat toteuttaa toimenpiteitä talletusten vakuusjärjestelmiin kohdistuvien tulevien vaatimusten todennäköisyyden pienentämiseksi. Kyseisissä toimenpiteissä olisi joka tapauksessa noudatettava valtioneuvoston suositukset.
- (4) Jotta otettaisiin huomioon sisämarkkinoiden lisääntyvä integraatio, olisi oltava mahdollista sulauttaa yhteen eri jäsenvaltioiden talletusten vakuusjärjestelmiä tai perustaa vapaaehtoiselta pohjalta erillisiä rajat ylittäviä järjestelmiä. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava uusien ja olemassa olevien talletusten vakuusjärjestelmien riittävä vakaus ja tasapainoinen rakenne. Olisi vältettävä rahoitusvakauteen kohdistuvia haitallisia vaikutuksia esimerkiksi tapauksissa, joissa yksinomaan korkean riskiprofiilin omaavia luottolaitoksia siirretään rajat ylittävään talletusten vakuusjärjestelmään.

⁽¹⁾ EUVL C 99, 31.3.2011, s. 1.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 16. helmikuuta 2012 (EUVL C 249 E, 30.8.2013, s. 81), ja neuvoston ensimmäisen käsittelyn kanta, vahvistettu 3. maaliskuuta 2014 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä). Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 16. huhtikuuta 2014 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 94/19/EY, annettu 30 päivänä toukokuuta 1994, talletusten vakuusjärjestelmistä (EYVL L 135, 31.5.1994, s. 5).

⁽⁴⁾ Ks. liite III.

- (5) Direktiivissä 94/19/EY edellytetään, että komissio antaa tarvittaessa ehdotuksia tuon direktiivin muuttamiseksi. Tähän direktiiviin sisältyy talletusten vakuusjärjestelmien rahoitusmekanismien yhdenmukaistaminen, riskiperusteisten kannatusmaksujen käyttöönotto ja sen seikan yhdenmukaistaminen, mitä tuotteita ja tallettajia suoja kattaa.
- (6) Direktiivi 94/19/EY pohjautuu yhdenmukaistamisen vähimmäistason periaatteeseen. Sen vuoksi unionissa on tällä hetkellä useita hyvin erilaisia talletusten vakuusjärjestelmiä. Tässä direktiivissä säädettyjen yhteisten vaatimusten myötä tallettajille olisi taattava kaikkialla unionissa yhdenmukainen suoja ja samantasoinen talletusten vakuusjärjestelmien vakuus. Samaan aikaan kyseiset yhteiset vaatimukset ovat äärimmäisen tärkeitä markkinoiden vääristymien poistamiseksi. Näin ollen tämä direktiivi edesauttaa sisämarkkinoiden toteuttamista.
- (7) Tämän direktiivin myötä tallettajien pääsy talletusten vakuusjärjestelmän piiriin parantuu merkittävästi, sillä talletussuojan soveltamisalaa on laajennettu ja selvennetty, takaisinmaksuaikoja on lyhennetty, tiedotusta on parannettu ja rahoitusvaatimuksia on tiukennettu. Tämän on määrä lisätä kuluttajien luottamusta rahoitusvakautteen kaikkialla sisämarkkinoilla.
- (8) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että niiden talletusten vakuusjärjestelmissä on käytössä moitteettomat hallinnointikäytännöt ja että niiden toiminnasta laaditaan vuosikertomus.
- (9) Maksukyvyttöntä luottolaitosta suljettaessa olisi muussa jäsenvaltiossa kuin luottolaitoksen kotipaikassa sijaitsevien sivukonttoreiden tallettajat suojattava samalla talletusten vakuusjärjestelmällä kuin luottolaitoksen muut tallettajat.
- (10) Tämä direktiivi ei estä jäsenvaltioita sisällyttämästä sen soveltamisalaan sellaisia Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 ⁽¹⁾ 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdan määritelmän mukaisia luottolaitoksia, jotka rajautuvat Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU ⁽²⁾ 2 artiklan 5 kohdan nojalla mainitun direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle. Jäsenvaltioiden olisi voitava päättää, että tätä direktiiviä sovellettaessa keskuslaitosta ja kaikkia kyseiseen keskuslaitokseen kuuluvia luottolaitoksia käsitellään yhtenä luottolaitoksena.
- (11) Tässä direktiivissä edellytetään periaatteessa kaikkia luottolaitoksia osallistumaan talletusten vakuusjärjestelmään. Jäsenvaltion, joka hyväksyy sellaisten luottolaitosten sivukonttorit, joiden kotipaikka on kolmannessa maassa, olisi päätettävä, kuinka tätä direktiiviä sovelletaan sivukonttoreihin, ja otettava huomioon tarve suojata tallettajia ja säilyttää rahoitusjärjestelmän eheys. Kyseisten sivukonttoreiden tallettajien tulisi olla täysin tietoisia heitä koskevista vakuusjärjestelyistä.
- (12) Olisi tunnustettava, että on olemassa laitosten järjestelmiä, jotka suojaavat itse luottolaitosta ja jotka erityisesti suojaavat sen maksuvalmiutta ja -kykyä. Jos tällainen järjestelmä on talletusten vakuusjärjestelmään nähden erillinen, sen antama lisäturva olisi otettava huomioon päätettäessä kannatusmaksuista, jotka sen jäsenten on suoritettava talletusten vakuusjärjestelmiin. Yhdenmukaistettu talletussuojan taso ei saisi vaikuttaa järjestelmiin, jotka suojaavat itse luottolaitosta, jollei niistä makseta korvauksia tallettajille.
- (13) Kaikkien luottolaitosten olisi kuuluttava tämän direktiivin mukaiseen talletusten vakuusjärjestelmään, minkä avulla varmistetaan kuluttajansuojan korkea taso ja luottolaitosten yhtäläiset toimintaedellytykset ja ehkäistään sääntelyn katvealueiden hyväksikäyttö. Talletusten vakuusjärjestelmän olisi voitava tarjota tämä suoja kaikkina aikoina.
- (14) Talletusten vakuusjärjestelmän avaintehtävänä on suojata tallettajia luottolaitosten maksukyvyttömyyden seurauksilta. Talletusten vakuusjärjestelmien olisi voitava taata tällainen suoja eri tavoin. Talletusten vakuusjärjestelmää olisi ensisijaisesti käytettävä korvausten maksamiseen tallettajille tämän direktiivin mukaisesti (korvaustoiminto, 'paybox').

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).

- (15) Talletusten vakuusjärjestelmien olisi myös avustettava luottolaitosten kriisintarkkaisu- ja rahoitusta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU⁽¹⁾ mukaisesti.
- (16) Jos kansallinen lainsäädäntö ei sitä estä, talletusten vakuusjärjestelmien olisi voitava toimia pelkkää korvaustoimintoa laajemmin ja ohjata käytettävissä olevia rahoitusvarojaan luottolaitoksen maksukyvyttömyyden ehkäisemiseen, jotta näin vältettäisiin tallettajille maksettavista korvauksista aiheutuvat kustannukset ja muut kielteiset vaikutukset. Nämä toimenpiteet olisi kuitenkin toteutettava selkeästi määriteltyjen edellytysten mukaisesti ja niiden olisi joka tapauksessa noudatettava valtiontukisääntöjä. Talletusten vakuusjärjestelmillä olisi muun muassa oltava käytössään asianmukaiset järjestelmät ja menettelyt tällaisten toimenpiteiden valitsemista ja täytäntöönpanoa sekä asiaan liittyvien riskien seuraamista varten. Toimenpiteiden täytäntöönpanon olisi oltava sidottu luottolaitokselle asetettuihin ehtoihin, joihin kuuluu ainakin tehostetumpi riskivalvonta ja talletusten vakuusjärjestelmän laajennetut tarkistusoikeudet. Luottolaitoksen maksukyvyttömyyden ehkäisemiseksi toteutettujen toimenpiteiden kustannusten ei tulisi ylittää asianomaisen talletusten vakuusjärjestelmän lakisääteisen tai sopimusperusteisen toimeksiannon täyttämisen kustannuksia luottolaitoksessa tai itse laitoksessa suojattujen talletusten suojaamisen osalta.
- (17) Talletusten vakuusjärjestelmät olisi myös voitava toteuttaa laitosten suojajärjestelmänä. Toimivaltaisten viranomaisten olisi voitava tunnustaa laitosten suojajärjestelmät talletusten vakuusjärjestelmiksi, jos ne täyttävät kaikki tässä direktiivissä vahvistetut edellytykset.
- (18) Tätä direktiiviä ei olisi sovellettava sopimusperusteisiin järjestelmiin tai laitosten suojajärjestelmiin, joita ei ole virallisesti tunnustettu talletusten vakuusjärjestelmiksi, paitsi rajallisten mainostamista ja tallettajille tiedottamista koskevien vaatimusten osalta tapauksissa, joissa luottolaitos erotetaan järjestelmästä tai se eroaa siitä. Sopimusperusteisiin järjestelmiin ja laitosten suojajärjestelmiin sovelletaan joka tapauksessa valtiontukisääntöjä.
- (19) Viimeaikaisessa finanssikriisissä talletussuojan koordinoimaton korottaminen eri puolilla unionia johti joissakin tapauksissa siihen, että tallettajat siirsivät rahansa niissä maissa sijaitseviin luottolaitoksiin, joissa talletusten vakuudet olivat suurempia. Tällaiset koordinoimattomat korottamiset ovat vähentäneet luottolaitosten maksuvalmiutta vaikeina aikoina. Vakaina aikoina on mahdollista, että erilaiset talletussuojan tasot johtavat siihen, että tallettajat valitsevat suurimman talletussuojan heille sopivimman talletustuotteen sijasta. On mahdollista, että erilaiset talletussuojan tasot aiheuttavat kilpailun vääristymiä sisämarkkinoilla. Sen vuoksi on välttämätöntä varmistaa kaikkien tunnustettujen talletusten vakuusjärjestelmien yhteydessä yhdenmukaistettu talletussuojan taso riippumatta siitä, missä talletukset sijaitsevat unionissa. Talletussuojan olisi kuitenkin rajoitetun ajan voitava olla korkeampi tietyissä talletuksissa, jotka liittyvät tallettajien henkilökohtaiseen tilanteeseen.
- (20) Talletussuojan tason olisi oltava sama kaikille tallettajille riippumatta siitä, onko jäsenvaltion valuutta euro vai ei. Euroalueeseen kuulumattomien jäsenvaltioiden olisi voitava pyöristää muuntamisen tuloksena saadut määrät, kunhan tämä ei vaaranna tallettajien samantasoista suojaa.
- (21) Tässä direktiivissä säädetyn talletussuojan tason ei toisaalta pitäisi jättää liian merkittävää osuutta talletuksista suojatta ottaen huomioon sekä kuluttajansuojan että rahoitusjärjestelmän vakauden edut. Toisaalta olisi otettava huomioon talletusten vakuusjärjestelmien rahoituskulut. Sen vuoksi on kohtuullista vahvistaa 100 000 euron yhdenmukaistettu talletussuojan taso.
- (22) Tässä direktiivissä säilytetään periaate, jonka mukaan yhdenmukaistettu raja-arvo on tallettaja- eikä talletuskohtainen. Näin ollen on suotavaa ottaa huomioon sellaisten tallettajien tekemät talletukset, joita ei ole merkitty tilinhaltijoiksi tai jotka eivät ole tilin ainoita haltijoita. Raja-arvoa olisi sovellettava jokaiseen tunnistettavaan tallettajaan. Periaatetta, jonka mukaan raja-arvoa sovelletaan jokaiseen tunnistettavaan tallettajaan, ei kuitenkaan pitäisi soveltaa yhteissijoitusrytiksiin, joita koskevia erityisiä suojaamissääntöjä ei sovelleta tällaisiin talletuksiin.
- (23) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2009/14/EY⁽²⁾ otettiin käyttöön kiinteä 100 000 euron talletussuoja, joka on saattanut jotkut jäsenvaltiot tilanteeseen, jossa ne ovat joutuneet alentamaan talletussuojansa tasoa, mikä voi johtaa tallettajien luottamuksen heikentymiseen. Siitä huolimatta, että yhdenmukaistaminen on tärkeää tasapuolisten toimintaedellytysten ja sisämarkkinoiden rahoitusvakauden turvaamisen kannalta, tallettajien luottamuksen heikentämisestä aiheutuvat riskit olisi otettava huomioon. Tämän vuoksi jäsenvaltioiden olisi voitava soveltaa korkeampaa talletussuojan tasoa, jos ne tarjosivat yhdenmukaistettua tasoa korkeamman talletussuojan

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisintarkkaisuohjelmasta sekä kuudennen neuvoston direktiivin 82/891/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (katso tämän virallisen lehden sivu 190).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/14/EY, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2009, talletusten vakuusjärjestelmästä annetun direktiivin 94/19/EY muuttamisesta talletussuojan tason ja korvausten maksuajan osalta (EUVL L 68, 13.3.2009, s. 3).

tason ennen direktiivin 2009/14/EY hyväksymistä. Tällaisen korkeamman talletussuojan tason olisi oltava määräaikainen ja soveltamisalaltaan rajoitettu ja kyseisten jäsenvaltioiden olisi mukautettava tavoitetasoa ja talletusten suojajärjestelmäänsä suoritettavia rahoitusosuuksia suhteellisesti. Koska tavoitetaso mukauttaminen ei ole mahdollista, jos talletussuojan taso on rajoittamaton, on asianmukaista rajata tämän mahdollisuuden käyttöoikeus niille jäsenvaltioille, jotka sovelsivat 1 päivänä tammikuuta 2008 talletussuojan tasoa, joka on vaihteluvälillä 100 000–300 000 euroa. Toisistaan eriävien talletussuojan tasojen vaikutuksen rajoittamiseksi ja ottaen huomioon, että komissio aikoo tarkastella tämän direktiivin täytäntöönpanoa uudelleen 31 päivään joulukuuta 2018 mennessä, on tarkoituksenmukaista rajata tämän vaihtoehdon käyttömahdollisuus enintään mainittuun päivämäärään saakka.

- (24) Talletusten vakuusjärjestelmille tulisi sallia tallettajan velkojen kuittaaminen kyseisen tallettajan tekemiä takaisinmaksuvaatimuksia vastaan ainoastaan, jos kyseiset velat ovat erääntyneet maksettaviksi päivänä, jona niitä ei kyetty maksamaan, tai sitä ennen. Tällainen kuittaaminen ei saisi haitata talletusten vakuusjärjestelmien valmiutta korvata talletuksia tässä direktiivissä säädettyjen määräaikaisten puitteissa. Jäsenvaltiota ei pitäisi estää toteuttamasta tarkoituksenmukaisia toimenpiteitä luottolaitoksen likvidaatio- tai tervehdyttämismenettelyyn liittyvien talletusten vakuusjärjestelmille kuuluvien oikeuksien osalta.
- (25) Olisi voitava rajata takaisinmaksun ulkopuolelle sellaiset talletukset, joissa talletetut varat eivät kansallisen lainsäädännön mukaisesti ole tallettajan käytettävissä siksi, että tallettaja ja luottolaitos ovat tehneet sopimuksen, jonka mukaan talletuksen yksinomaisena tarkoituksena on maksaa takaisin yksityisen kiinteän omaisuuden hankkimista varten otettu laina. Kyseiset lainat olisi kuitattava jäljellä olevaa lainasummaa vastaan.
- (26) Jäsenvaltioiden tulisi varmistaa, että tietyistä liiketapahtumista johtuvat tai tietyt sosiaaliset tai muut tarkoitukset täyttävät talletukset suojataan yli 100 000 euron arvosta tietyllä aikavälillä. Jäsenvaltioiden tulisi päättää väliaikaisesta talletussuojan enimmäistasosta tällaisten talletusten osalta ja näin tehdessään niiden tulisi ottaa huomioon tallettajien suojaamisen merkitys ja jäsenvaltioiden elinolosuhteet. Kaikissa tällaisissa tapauksissa olisi noudatettava valtioneuvoston sääntöjä.
- (27) On tarpeen yhdenmukaistaa talletusten vakuusjärjestelmien rahoitustapoja. Toisaalta talletusten vakuusjärjestelmien rahoituksen hoitamisen olisi periaatteessa kuuluttava itse luottolaitoksille, ja toisaalta talletusten vakuusjärjestelmien rahoituskyvyn olisi oltava suhteessa niiden sitoumuksiin. Sen varmistamiseksi, että tallettajilla on kaikissa jäsenvaltioissa yhtä korkea suojan taso, talletusten vakuusjärjestelmien rahoittaminen olisi yhdenmukaistettava korkealle tasolle ja kaikille talletusten vakuusjärjestelmille olisi säädettävä yhtenäinen rahoituksen ennakkotavoitetaso.
- (28) Tietyissä olosuhteissa luottolaitokset voivat kuitenkin toimia voimakkaasti keskittyneillä markkinoilla, joissa valtaosa luottolaitoksista on kokonsa ja keskinäisten yhteyksiensä asteen puolesta sellaisia, että niiden likvidoinen tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä rahoitusvakauden vaarantumatta on epätodennäköistä, ja näin ollen tavanomaisen kriisinratkaisumenettelyn soveltaminen niihin on todennäköisempi vaihtoehto. Tällaisissa olosuhteissa järjestelmiin voitaisiin soveltaa alemmaa tavoitetasoa.
- (29) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/110/EY⁽¹⁾ mukaisesti sähköistä rahaa ja sähköistä rahaa vastaan vastaanotettuja varoja ei olisi pidettävä talletuksina, eikä niiden näin ollen tulisi kuulua tämän direktiivin soveltamisalaan.
- (30) Jotta talletussuoja voidaan rajoittaa siihen, mikä on tarpeen oikeusvarmuuden ja avoimuuden varmistamiseksi tallettajille, ja jotta voidaan välttää sijoitusriskien siirtyminen talletusten vakuusjärjestelmiin, rahoitusvälineet olisi jätettävä talletussuojan soveltamisalan ulkopuolelle nimetyille henkilölle kuuluvalla talletustodistuksella todennettuja olemassa olevia säästötuotteita lukuun ottamatta.
- (31) Tiettyjen tallettajien, erityisesti viranomaisten tai muiden rahoituslaitosten, ei tulisi olla talletussuojakelpoisia. Koska niitä on vähäinen määrä verrattuna kaikkiin muihin tallettajiin, niillä on luottolaitoksen ajautuessa maksukyvyttömyyteen minimaalinen vaikutus rahoitusvakauteen. Lisäksi viranomaisten on huomattavasti helpompi saada luottoa kuin kansalaisten. Jäsenvaltioiden olisi kuitenkin voitava päättää, että sellaisten paikallisviranomaisten talletukset, joiden vuotuinen talousarvio on alle 500 000 euroa, kuuluvat talletussuojan piiriin. Muiden kuin rahoitusalan yritysten olisi periaatteessa kuuluttava talletussuojan piiriin niiden koosta riippumatta.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/110/EY, annettu 16 päivänä syyskuuta 2009, sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitosten liiketoiminnan aloittamisesta, harjoittamisesta ja toiminnan vakauden valvonnasta, direktiivien 2005/60/EY ja 2006/48/EY muuttamisesta sekä direktiivin 2000/46/EY kumoamisesta (EUVL L 267, 10.10.2009, s. 7).

- (32) Tallettajat, joiden toimintaan kuuluu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY⁽¹⁾ 1 artiklan 2 tai 3 kohdassa tarkoitettua rahanpesua, olisi rajattava talletusten vakuusjärjestelmistä suoritettavien maksujen ulkopuolelle.
- (33) Kuluilla, jotka luottolaitoksille aiheutuvat osallistumisesta talletusten vakuusjärjestelmään, ei ole yhteyttä kuluihin, jotka aiheutuisivat laajamittaisen talletusten irtisanomisen vuoksi sekä vaikeuksissa olevasta luottolaitoksesta että terveistä luottolaitoksista tallettajien pankkijärjestelmään kohdistuvan luottamuksen menettämisen seurauksena.
- (34) On tarpeen, että talletusten vakuusjärjestelmien käytettävissä olevat rahoitusvarat saavuttavat tietyn tavoitetason ja että on mahdollista kerätä ylimääräisiä kannatusmaksuja. Talletusten vakuusjärjestelmillä olisi joka tapauksessa oltava käytössään asianmukaisia vaihtoehtoisia rahoitusjärjestelyjä, joiden avulla ne voivat hankkia lyhyen aikavälin rahoitusta täyttääkseen niitä vastaan esitetyt vaatimukset. Olisi voitava olla mahdollista, että talletusten vakuusjärjestelmien käytettävissä oleviin rahoitusvaroihin luetaan käteisvarat, talletukset, maksusitoumukset ja vähäriskinen varallisuus, jotka voidaan muuttaa rahaksi lyhyen ajan kuluessa. Talletusten vakuusjärjestelmiin suoritettavissa kannatusmaksuissa tulisi ottaa suhdannevaihtelu asianmukaisesti huomioon, talletuksia vastaanottavan alan vakaus ja talletusten vakuusjärjestelmän olemassa olevat velvoitteet.
- (35) Talletusten vakuusjärjestelmien tulisi sijoittaa vähäriskiseen varallisuuteen.
- (36) Talletusten vakuusjärjestelmiin suoritettavien kannatusmaksujen tulisi perustua suojattujen talletusten määrään ja asianomaiseen jäsenen kohdistuvan riskin suuruuteen. Tämä antaisi mahdollisuuden ottaa huomioon yksittäisten luottolaitosten riskiprofiilit, mukaan lukien niiden erilaiset liiketoimintamallit. Tämän tulisi myös johtaa oikeudenmukaiseen kannatusmaksujen laskemiseen ja kannustaa toimimaan vähäriskisemmän liiketoimintamallin mukaisesti. Kannatusmaksujen sovittamiseksi markkinaolosuhteisiin ja riskiprofiileihin, talletusten vakuusjärjestelmien olisi voitava käyttää omia riskiperusteisia menetelmiään. Jotta voidaan ottaa huomioon kansallisella lainsäädännöllä säännellyt, erityisen vähäriskiset alat, jäsenvaltioiden olisi voitava säätää vastaavista kannatusmaksujen alentamisista kunkin talletusten vakuusjärjestelmän tavoitetason puitteissa. Toimivaltaisten viranomaisten tulisi joka tapauksessa hyväksyä laskentamenetelmät. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1093/2010⁽²⁾ perustetun Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen, EPV) olisi annettava ohjeet kannatusmaksujen laskemismenetelmien määrittelemiseksi.
- (37) Talletusten suojaaminen on olennainen tekijä sisämarkkinoiden toteuttamisessa ja korvaamaton täydennys luottolaitosten valvontajärjestelmään ottaen huomioon sen luoma yhteisvastuullisuus samoilla rahoitusmarkkinoilla toimivien laitosten välillä, jos jokin niistä ajautuu maksukyvyttömäksi. Sen vuoksi jäsenvaltioiden olisi voitava sallia, että talletusten vakuusjärjestelmät lainaavat rahaa toisilleen vapaaehtoisesti.
- (38) Nykyisin voimassa oleva korvausten maksuaika on tallettajien luottamuksen ylläpidon kannalta vahingollinen eikä vastaa tallettajien tarpeita. Korvausten maksuaika olisi näin ollen lyhennettävä seitsemään työpäivään.
- (39) Usein lyhyeen korvausten maksuaikaan tarvittavia menettelyjä ei kuitenkaan ole vielä olemassa. Jäsenvaltioille tulisi näin ollen tarjota siirtymäkauden aikana mahdollisuus lyhentää korvausten maksuaikaa asteittain seitsemään työpäivään. Tässä direktiivissä korvausten maksamiselle säädetyt enimmäisajan ei tulisi estää talletusten vakuusjärjestelmiä maksamasta korvauksia tallettajille aiemmin. Sen varmistamiseksi, etteivät tallettajat joudu siirtymäkauden aikana taloudellisiin vaikeuksiin heidän luottolaitoksensa ajautuessa maksukyvyttömyyteen, tallettajilla tulisi kuitenkin pyydettyä olla mahdollisuus saada käyttöönsä tarkoituksenmukainen määrä suojatuista talletuksistaan elinkustannustensa kattamiseksi. Varoja tulisi saada käyttöön ainoastaan luottolaitoksen toimittamien tietojen perusteella. Koska elinkustannukset jäsenvaltioissa poikkeavat toisistaan, jäsenvaltioiden olisi määritettävä kyseinen määrä.
- (40) Korvausten maksamiseen tallettajille tarvittavan ajanjakson osalta olisi otettava huomioon tapaukset, joissa korvausten määrän ja tallettajien oikeuksien määrittäminen aiheuttaa vaikeuksia järjestelmissä, erityisesti jos talletukset ovat muodostuneet asuntokauppojen tai tiettyjen elämäntapahtumien seurauksena, jos tallettajalla ei ole täysimääräistä oikeutta tilillä oleviin varoihin, jos talletukseen kohdistuu oikeustoimia tai tilillä oleviin summiin kohdistuu kilpailevia vaateita tai jos talletukseen kohdistuu kansallisten hallitusten tai kansainvälisten elinten määräämiä taloudellisia seuraamuksia.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/60/EY, annettu 26 päivänä lokakuuta 2005, rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesutarkoituksiin sekä terrorismin rahoitukseen (EUVL L 309, 25.11.2005, s. 15).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1093/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 12).

- (41) Korvausten maksamisen varmistamiseksi talletusten vakuusjärjestelmillä tulisi olla sijaantulo-oikeus korvausta saaneiden tallettajien oikeuksiin maksukyvyttöntä luottolaitosta vastaan. Jäsenvaltioiden tulisi voida määrittellä määräaika, johon mennessä tallettajat, joiden talletuksia ei ole korvattu tai tunnustettu korvausten maksun määräajassa, voivat vaatia talletustensa takaisinmaksua, jotta talletusten vakuusjärjestelmät voivat käyttää saamiaan sijaantulo-oikeuksia siihen päivämäärään mennessä, jona kyseisten oikeuksien kirjaaminen maksukyvyttömyysmenettelyyn on tehtävä.
- (42) Sellaisessa jäsenvaltiossa olevan talletusten vakuusjärjestelmän, johon luottolaitos on perustanut sivukonttoreita, olisi annettava tietoja ja suoritettava korvauksia tallettajille siinä jäsenvaltiossa olevan talletusten vakuusjärjestelmän puolesta, jossa kyseinen luottolaitos on saanut toimiluvan. Takeet ovat tarpeen sen varmistamiseksi, että tallettajille korvaukset maksava talletusten vakuusjärjestelmä saa kotijäsenvaltion järjestelmältä tarvittavat rahoitusvarat ja ohjeet ennen takaisinmaksua. Talletusten vakuusjärjestelmien, joita tämä saattaa koskea, olisi tehtävä ennakolta sopimuksia näiden tehtävien helpottamiseksi.
- (43) Tiedottaminen on olennainen tekijä tallettajien suojaamisessa. Sen vuoksi tallettajien talletussuojasta ja siitä vastaavasta talletusten vakuusjärjestelmästä olisi tiedotettava tallettajille näiden tilioitteissa. Samat tiedot olisi tiedotettava mahdollisille tallettajille vakiomuotoisella tiedotteella, joka näitä olisi pyydettävä ottamaan tiedoksi. Kaikille tallettajille olisi annettava samansisältöiset tiedot. Talletussuojan tasoa ja talletusten vakuusjärjestelmän laajuutta koskevien mainintojen sääntelemätön käyttö mainostarkoituksiin voisi vaikuttaa pankkijärjestelmän vakauteen tai tallettajien luottamukseen. Mainoksissa olevat talletusten vakuusjärjestelmiä koskevat viittaukset olisi sen vuoksi rajoitettava lyhyisiin, asiallisiin toteamuksiin.
- (44) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 95/46/EY⁽¹⁾ sovelletaan myös tämän direktiivin nojalla tapahtuvaan henkilötietojen käsittelyyn. Talletusten vakuusjärjestelmien ja asianomaisten viranomaisten olisi käsiteltävä yksittäisiä talletuksia koskevia tietoja erittäin huolellisesti ja sovellettava korkeita tietosuojavaatimuksia kyseisen direktiivin mukaisesti.
- (45) Tästä direktiivistä ei tulisi seurata jäsenvaltioiden tai niiden viranomaisten vastuuta tallettajia kohtaan, jos ne ovat huolehtineet yhden tai useamman sellaisen järjestelmän perustamisesta ja virallisesta hyväksymisestä, joka takaa talletukset tai suojaa itse luottolaitoksia ja varmistaa korvausten suorittamisen tai tallettajien suojaamisen tässä direktiivissä määriteltyjen edellytysten mukaisesti.
- (46) Asetuksella (EU) N:o 1093/2010 osoitettiin EPV:lle useita direktiiviä 94/19/EY koskevia tehtäviä.
- (47) EPV:n olisi jäsenvaltioiden harjoittamaa talletusten vakuusjärjestelmien valvontaa kunnioittaen myötävaikutettava asetetun tavoitteen saavuttamiseen eli luottolaitosten toiminnan aloittamisen ja harjoittamisen helpottamiseen ja varmistettava samalla tehokas tallettajien suojaaminen ja veronmaksajille aiheutuvan riskin minimointi. Ottaen huomioon tässä direktiivissä säädetyn vaatimuksen EPV:n ja nimettyjen viranomaisten välisestä yhteistyöstä, jäsenvaltioiden olisi annettava komissiolle ja EPV:lle tiedot nimeämästään viranomaisesta.
- (48) On tarpeen ottaa käyttöön rahoituspalveluja koskevat suuntaviivat tasapuolisten toimintaedellytysten ja tallettajien riittävän suojan varmistamiseksi koko unionissa. Tällaiset suuntaviivat olisi annettava, jotta voidaan määrittää riskiperusteisten kannatusmaksujen laskentamenetelmä.
- (49) Sen varmistamiseksi, että talletusten vakuusjärjestelmät ovat tehokkaita ja toimivia ja että niiden asema eri jäsenvaltioissa otetaan tasapuolisesti huomioon, EPV:llä olisi oltava mahdollisuus ratkaista sitovasti niiden väliset erimielisyydet.
- (50) Koska talletusten vakuusjärjestelmiä koskevat hallinnolliset käytännöt jäsenvaltioissa poikkeavat toisistaan, jäsenvaltioiden olisi voitava vapaasti päättää, mikä viranomainen määrittää sen, että talletuksia ei kyetä maksamaan.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 95/46/EY, annettu 24 päivänä lokakuuta 1995, yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31).

- (51) Toimivaltaisen viranomaisen, nimetyn viranomaisen, kriisinratkaisuviranomaisten, asianmukaisten hallintoviranomaisten ja talletusten vakuusjärjestelmän olisi tehtävä yhteistyötä keskenään ja käytettävä toimivaltuuksiaan tämän direktiivin mukaisesti. Niiden olisi jo varhaisesta vaiheesta alkaen tehtävä yhteistyötä kriisinratkaisutoimenpiteiden valmistelun ja täytäntöönpanon osalta sen summan määrittelemiseksi, josta talletusten vakuusjärjestelmän on vastattava, kun rahoitusvaroja käytetään luottolaitosten kriisinratkaisutoimien rahoittamiseen.
- (52) Komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisia delegoituja säädöksiä tässä direktiivissä säädetyn yhden talletajan kaikkien talletusten talletussuojan muuttamiseksi Euroopan unionin inflaatioon kuluttajahintaindeksin muutosten mukaisesti. On erityisen tärkeää, että komissio asjaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.
- (53) Jäsenvaltiot ovat selittävästä asiakirjoista annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman⁽¹⁾ mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, joista käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Lainsäätäjä pitää tämän direktiivin osalta tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna.
- (54) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitetta, joka on talletusten vakuusjärjestelmien toimintaa koskevien sääntöjen yhdenmukaistaminen, vaan se voidaan saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.
- (55) Velvollisuus saattaa tämä direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöä rajoittuu säännöksiin, joilla muutetaan aiempien direktiivien säännöksiä. Velvollisuus saattaa sisällöltään muuttumattomat säännökset osaksi kansallista lainsäädäntöä perustuu aiempiin direktiiveihin.
- (56) Tällä direktiivillä ei ole vaikutusta jäsenvaltioiden velvollisuuteen noudattaa liitteessä II säädettyjä määräaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava mainitut direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

1. Tässä direktiivissä vahvistetaan talletusten vakuusjärjestelmien perustamista ja toimintaa koskevat säännöt ja menettelyt.
2. Tätä direktiiviä sovelletaan:
 - a) lakisääteisiin talletusten vakuusjärjestelmiin;
 - b) sopimusperusteisiin talletusten vakuusjärjestelmiin, jotka on virallisesti tunnustettu talletusten vakuusjärjestelmiksi 4 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
 - c) laitosten suojajärjestelmiin, jotka on virallisesti tunnustettu talletusten vakuusjärjestelmiksi 4 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
 - d) luottolaitoksiin, jotka kuuluvat tämän kohdan a, b tai c alakohdassa tarkoitettuihin järjestelmiin.

⁽¹⁾ Jäsenvaltioiden ja komission yhteinen poliittinen lausuma, annettu 28 päivänä syyskuuta 2011, selittävästä asiakirjoista (EUVL C 369, 17.12.2011, s. 14).

3. Rajoittamatta 16 artiklan 5 tai 7 kohdan soveltamista, tätä direktiiviä ei sovelleta seuraaviin järjestelmiin:

- a) sopimusperusteisiin järjestelmiin, joita ei ole virallisesti tunnustettu talletusten vakuusjärjestelmiksi, mukaan lukien järjestelmät, jotka tarjoavat lisäsuojaa 6 artiklan 1 kohdassa säädetyn talletussuojan tason lisäksi;
- b) laitosten suojajärjestelmiin, joita ei ole virallisesti tunnustettu talletusten vakuusjärjestelmiksi.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitetuilla järjestelmillä on käytössään riittävät rahoitusvarat tai asianmukaiset rahoitusjärjestelyt velvoitteidensa täyttämiseksi.

2 artikla

Määritelmät

1. Tätä direktiiviä sovellettaessa tarkoitetaan:

- 1) 'talletusten vakuusjärjestelmällä' 1 artiklan 2 kohdan a, b tai c alakohdassa tarkoitettuja järjestelmiä;
- 2) 'laitosten suojajärjestelmillä' asetuksen (EU) N:o 575/2013 113 artiklan 7 kohdassa tarkoitettuja laitosten suojajärjestelmiä;
- 3) 'talletuksella' sellaista saatavaa, joka syntyy tilille jätetyistä varoista tai tavanomaisessa pankkitoiminnassa syntyvissä väliaikaisissa maksujen siirroissa ja joka luottolaitoksen edellytetään maksavan sovellettavan lain ja sopimusten ehtojen mukaisesti takaisin, mukaan lukien määräaikaistalletukset ja säästötalletukset, mutta poislukien sellaiset saatavat, joiden:
 - a) olemassaolo on todistettavissa ainoastaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/39/EY ⁽¹⁾ 4 artiklan 17 kohdassa määritellyllä rahoitusvälineellä, ellei kyseessä ole säästötuote, josta on todisteena nimetylle henkilölle kuuluva talletustodistus ja joka on olemassa jäsenvaltiossa 2 päivänä heinäkuuta 2014;
 - b) pääomaa ei voida maksaa takaisin nimellisarvon mukaisesti; tai
 - c) pääoma voidaan maksaa takaisin nimellisarvon mukaisesti ainoastaan luottolaitoksen tai kolmannen osapuolen antaman erityisen vakuuden tai sopimuksen perusteella;
- 4) 'suojakelpoisilla talletuksilla' talletuksia, joita ei ole jätetty 5 artiklan mukaisesti suojan ulkopuolelle;
- 5) 'suojatuilla talletuksilla' sitä osaa suojakelpoisista talletuksista, joka ei ylitä 6 artiklassa säädettyä talletussuojan tasoa;
- 6) 'tallettajalla' talletuksen omistajaa tai yhteistilin ollessa kyseessä talletuksen jokaista osaomistajaa;
- 7) 'yhteistilillä' vähintään kahden henkilön nimissä avattua tiliä tai tiliä, johon vähintään kahdella henkilöllä on oikeuksia, joita käytetään vähintään yhden näistä henkilöistä allekirjoitusta vastaan;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/39/EY, annettu 21 päivänä huhtikuuta 2004, rahoitusvälineiden markkinoista sekä neuvoston direktiivien 85/611/ETY ja 93/6/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/12/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivin 93/22/ETY kumoamisesta (EUVL L 145, 30.4.2004, s. 1).

- 8) 'talletuksella, jota ei kyetä maksamaan' talletusta, joka on erääntynyt ja lankeaa maksettavaksi ja jota luottolaitos ei ole maksanut luottolaitokseen sovellettavan lain tai sopimusten ehtojen mukaisesti, jos
- a) asianmukaiset hallintoviranomaiset ovat määrittäneet kannakseen, että kyseinen luottolaitos ei taloudelliseen tilanteeseensa suoraan liittyvien syiden vuoksi pysty toistaiseksi maksamaan talletuksia eikä laitos todennäköisesti pysty tekemään sitä lähitulevaisuudessa; tai
 - b) oikeusviranomainen on suoraan luottolaitoksen taloudelliseen tilanteen liittyvistä syistä johtuen antanut päätöksen, jonka vaikutuksesta tallettajan oikeus esittää vaatimus luottolaitosta vastaan lykkääntyy;
- 9) 'luottolaitoksella' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa määriteltyä luottolaitosta;
- 10) 'sivukonttorilla' jäsenvaltiossa sijaitsevaa liiketoimipaikkaa, joka on luottolaitoksesta oikeudellisesti riippuvainen osa ja jossa harjoitetaan suoraan kaikkia tai joitain luottolaitosten liiketoimintaan olennaisesti kuuluvia toimia;
- 11) 'tavoitetasolla' käytettävissä olevien rahoitusvarojen määrää, joka talletusten vakuusjärjestelmän edellytetään saavuttavan 10 artiklan 2 kohdan mukaisesti, ilmaistuna prosenttiosuutena sen jäsenten suojatuista talletuksista;
- 12) 'käytettävissä olevilla rahoitusvaroilla' varoja, joihin kuuluvat käteisvarat, talletukset ja vähäriskinen varallisuus, jotka voidaan muuttaa rahaksi 8 artiklan 1 kohdassa säädettyssä määräajassa sekä maksusitoumukset 10 artiklan 3 kohdassa säädettyyn enimmäismäärään saakka;
- 13) 'maksusitoumuksilla' luottolaitoksen talletusten vakuusjärjestelmälle tekemiä maksusitoumuksia, jotka ovat kokonaan vakuudellisia edellyttäen, että:
- a) vakuudet muodostuvat vähäriskisestä varallisuudesta;
 - b) vakuuksiin ei kohdistu kolmansien osapuolten oikeuksiin liittyviä rasitteita ja ne ovat talletusten vakuusjärjestelmien käytettävissä.
- 14) 'vähäriskisellä varallisuudella' eriä, jotka kuuluvat ensimmäiseen tai toiseen asetuksen (EU) N:o 575/2013 336 artiklassa olevassa taulukossa 1 tarkoitettuun luokkaan tai toimivaltaisen tai nimetyn viranomaisen yhtä turvalliseksi ja likvideiksi katsomia varoja;
- 15) 'kotijäsenvaltiolla' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 43 alakohdassa määriteltyä kotijäsenvaltiota;
- 16) 'vastaanottavalla jäsenvaltiolla' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 44 alakohdassa määriteltyä vastaanottavaa jäsenvaltiota;
- 17) 'toimivaltaisella viranomaisella' kansallista asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 40 alakohdassa määriteltyä toimivaltaista viranomaista;
- 18) 'nimetyllä viranomaisella' elintä, joka hallinnoi talletusten vakuusjärjestelmää tämän direktiivin mukaisesti, tai siinä tapauksessa, että talletusten vakuusjärjestelmän toimintaa hallinnoi yksityinen yhteisö, julkista viranomaista, jonka asianomainen jäsenvaltio on nimittänyt valvomaan kyseistä järjestelmää tämän direktiivin mukaisesti.

2. Kun tässä direktiivissä viitataan asetukseen (EU) N:o 1093/2010, talletusten vakuusjärjestelmää hallinnoiva elin, tai siinä tapauksessa, että talletusten vakuusjärjestelmän toimintaa hallinnoi yksityinen yhteisö, kyseistä järjestelmää valvovaa viranomaista pidetään asetusta sovellettaessa kyseisen asetuksen 4 artiklan 2 kohdan mukaisesti toimivaltaisena viranomaisena.

3. Asunto-osuuskuntien (building society) osuudet Isossa-Britanniassa tai Irlannissa, lukuun ottamatta niitä, jotka ovat pääomaluonteisia ja joihin sovelletaan 5 artiklan 1 kohdan b alakohtaa, katsotaan talletuksiksi.

3 artikla

Asianmukaiset hallintoviranomaiset

1. Jäsenvaltioiden on määritettävä asianmukainen hallintoviranomaisensa 2 artiklan 1 kohdan 8 alakohdan a alakohdan soveltamista varten.
2. Toimivaltaisten viranomaisten, nimettyjen viranomaisten ja kriisintarkaisuviranomaisten sekä asianmukaisten hallintoviranomaisten on tehtävä yhteistyötä keskenään ja käytettävä toimivaltuuksiaan tämän direktiivin mukaisesti.

Asianmukainen hallintoviranomainen tekee 2 artiklan 1 kohdan 8 alakohdan a alakohdassa tarkoitettun määrityksen heti, kun se mahdollista, ja joka tapauksessa viimeistään viisi työpäivää sen jälkeen, kun se on ensimmäisen kerran todennut, että luottolaitos ei ole maksanut erääntyneitä ja maksettavaksi langenneita talletuksia.

4 artikla

Virallinen hyväksyminen, jäsenyys ja valvonta

1. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava alueellaan yhden tai useamman talletusten vakuusjärjestelmän perustaminen ja hyväksyminen.

Tämä ei sulje pois eri jäsenvaltioiden talletusten vakuusjärjestelmien sulautumista tai rajat ylittävän talletusten vakuusjärjestelmän perustamista. Hyväksyntä tällaisille rajat ylittävillä tai sulautuneilla talletusten vakuusjärjestelmille on haettava kultakin jäsenvaltiolta, johon asianomaiset talletusten vakuusjärjestelmät ovat sijoittautuneet.

2. Tämän direktiivin 1 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettu sopimusperusteinen järjestelmä voidaan virallisesti hyväksyä talletusten vakuusjärjestelmäksi, jos se on tämän direktiivin mukainen.

Laitosten suojajärjestelmä voidaan virallisesti hyväksyä talletusten vakuusjärjestelmäksi, jos se täyttää asetuksen (EU) N:o 575/2013 113 artiklan 7 kohdassa vahvistetut edellytykset ja on tämän direktiivin mukainen.

3. Jäsenvaltiossa direktiivin 2013/36/EU 8 artiklan nojalla toimiluvan saanut luottolaitos ei saa vastaanottaa talletuksia, ellei se ole kotijäsenvaltiossaan tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti virallisesti hyväksytyin järjestelmän jäsen.

4. Jos luottolaitos ei täytä sille talletusten vakuusjärjestelmän jäsenenä kuuluvia velvoitteita, toimivaltaisille viranomaisille ilmoitetaan tästä heti ja ne toteuttavat yhteistyössä talletusten vakuusjärjestelmän kanssa viivyttämättä aiheelliset toimenpiteet, mukaan lukien tarvittaessa seuraamukset, sen takaamiseksi, että luottolaitos täyttää velvoitteensa.

5. Jos 4 kohdan mukaisesti toteutetuilla toimenpiteillä ei pystytä varmistamaan sitä, että luottolaitos täyttää velvoitteensa, talletusten vakuusjärjestelmä voi kansallisen lainsäädännön sen salliessa ja toimivaltaisten viranomaisten nimenomaisella suostumuksella, ilmoittaa vähintään yhtä kuukautta ennalta aikeestaan erottaa luottolaitos talletusten vakuusjärjestelmästä. Ennen tämän määräajan päättymistä tehdyt talletukset kuuluvat edelleen talletusten vakuusjärjestelmään kokonaisuudessaan. Jos luottolaitos ei kyseisen ennalta ilmoittamista koskevan määräajan päättyessä ole täyttänyt velvoitteitaan, talletusten vakuusjärjestelmä erottaa luottolaitoksen.

6. Talletukset, jotka ovat luottolaitoksen hallussa päivänä, jona luottolaitos erotetaan talletusten vakuusjärjestelmästä, kuuluvat edelleen tuohon talletusten vakuusjärjestelmään.

7. Nimettyjen viranomaisten on valvottava jatkuvasti, että 1 artiklassa tarkoitettut talletusten vakuusjärjestelmät noudattavat tätä direktiiviä.

Rajat ylittäviä talletusten vakuusjärjestelmiä valvovat niiden jäsenvaltioiden nimettyjen viranomaisten edustajat, joissa järjestelmään kuuluvat luottolaitokset ovat saaneet toimiluvan.

8. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että talletusten vakuusjärjestelmä saa jäseniltään milloin tahansa ja sitä pyytäessään kaikki tiedot, jotka tarvitaan tallettajille maksettavien korvausten valmisteluun, 5 artiklan 4 kohdan mukaiset tunnistet mukaan luettuina.

9. Talletusten vakuusjärjestelmien on varmistettava tallettajien tileihin liittyvien tietojen luottamuksellisuus ja suoja. Kyseisten tietojen käsittelyssä on noudatettava direktiiviä 95/46/EY.

10. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että talletusten vakuusjärjestelmissä suoritetaan säännöllisesti järjestelmän stressitestejä ja että vakuusjärjestelmille tiedotetaan mahdollisimman pian, jos toimivaltaiset viranomaiset havaitsevat jonkin luottolaitoksen toiminnassa ongelmia, jotka saattavat edellyttää talletusten vakuusjärjestelmän toimintaa.

Tällaisia testejä suoritetaan vähintään joka kolmas vuosi ja tarvittaessa useammin. Ensimmäinen testi suoritetaan viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2017.

EPV suorittaa vähintään joka viides vuosi stressitesteistä saatujen tuloksien perusteella asetuksen (EU) N:o 1093/2010 30 artiklan mukaisia vertaisarviointoja talletusten vakuusjärjestelmien sietokyvyn tarkastelemiseksi. Talletusten vakuusjärjestelmien on noudatettava salassapitovelvollisuutta mainitun asetuksen 70 artiklan mukaisesti niiden vaihtaessa tietoja EPV:n kanssa.

11. Talletusten vakuusjärjestelmät saavat käyttää järjestelmiensä stressitesteihin tarvittavia tietoja ainoastaan kyseisten testien toteuttamista varten, eivätkä ne saa säilyttää kyseisiä tietoja kauemmin, kuin niitä tarvitaan tähän tarkoitukseen.

12. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että talletusten vakuusjärjestelmien hallinnointikäytännöt ovat moitteettomat ja avoimet. Talletusten vakuusjärjestelmien on laadittava toiminnastaan vuosikertomus.

5 artikla

Talletusten suojakelpoisuus

1. Seuraavista ei saa korvausta talletusten vakuusjärjestelmiltä:

- a) muiden luottolaitosten omissa nimissään ja omaan lukuunsa tekemät talletukset, jollei tämän direktiivin 7 artiklan 3 kohdasta muuta johdu;
- b) omat varat, siten kuin ne on määritelty asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 118 alakohdassa;
- c) talletukset, jotka perustuvat liiketoimiin, joihin liittyen on annettu tuomio direktiivin 2005/60/EY 1 artiklan 2 kohdassa määritellystä rahanpesusta;
- d) asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 26 alakohdassa määriteltyjen rahoituslaitosten talletukset;
- e) direktiivin 2004/39/EY 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa määriteltyjen sijoituspalveluyritysten talletukset;
- f) talletukset, joiden haltijan henkilöllisyyttä ei ole koskaan todistettu direktiivin 2005/60/EY 9 artiklan 1 kohdan mukaisesti, kun kyseisiä talletuksia ei kyetä maksamaan;

- g) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/138/EY⁽¹⁾ 13 artiklan 1–6 alakohdassa tarkoitettujen vakuutusyritysten ja jälleenvakuutusyritysten talletukset;
- h) yhteissijoitusyritysten talletukset;
- i) eläkekassojen talletukset;
- j) julkisten viranomaisten talletukset;
- k) luottolaitoksen antamat velkakirjat sekä omien vekselien tunnustamisesta ja velkakirjoista aiheutuvat vastattavat.

2. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat varmistaa, että 6 artiklan 1 kohdassa vahvistetun talletussuojan tason puitteissa suojakelpoisiksi luetaan:

- a) henkilökohtaisiin eläkejärjestelmiin tai pienten ja keski suurten yritysten ammatillisiin lisäeläkejärjestelmiin tehdyt talletukset;
- b) paikallisviranomaisten, joiden vuotuinen talousarvio on alle 500 000 euroa, tekemät talletukset.

3. Jäsenvaltiot voivat säätää, että talletuksista, jotka voidaan kansallisen lainsäädännön mukaisesti vapauttaa ainoastaan yksityisen kiinteän omaisuuden hankkimista varten otetun lainan maksamiseksi takaisin joko luottolaitokselle tai muulle talletusta hallussa pitävälle laitokselle, ei saa korvausta talletusten vakuusjärjestelmältä.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että luottolaitokset merkitsevät suojakelpoiset talletukset siten, että ne voidaan tunnistaa välittömästi.

6 artikla

Talletussuojan taso

- 1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että saman tallettajan yhteenlaskettujen talletusten talletussuojan taso on 100 000 euroa, jos talletuksia ei kyetä maksamaan.
- 2. Edellä 1 kohdassa säädetyn lisäksi jäsenvaltioiden on varmistettava, että seuraavien talletusten suoja on yli 100 000 euroa vähintään kolmen kuukauden ja korkeintaan 12 kuukauden ajan siitä, kun kyseinen määrä on hyvitetty tai kun kyseiset talletukset ovat laillisesti siirrettävissä:
 - a) yksityisiin asuinkiinteistöihin tehtyihin kiinteistökaappoihin liittyvät talletukset;
 - b) talletukset, jotka täyttävät kansallisessa lainsäädännössä vahvistetut sosiaaliset tarkoitukset ja jotka liittyvät tallettajan erityisiin elämäntapahtumiin, kuten avioliittoon, avioeroon, eläkkeelle siirtymiseen, viraltapanoon, irtisanomiseen, invalideettiin tai kuolemaan;
 - c) talletukset, jotka täyttävät kansallisessa lainsäädännössä vahvistetut tarkoitukset ja jotka perustuvat vakuutus- tai vakuutuslaitosten tai rikoksesta aiheutuneiden vahinkojen tai väärän tuomion perusteella suoritettuihin korvauksiin.
- 3. Edellä olevat 1 ja 2 kohta eivät saa estää jäsenvaltioita pitämästä yllä tai ottamasta käyttöön järjestelmiä, joilla suojataan eläkevakuutus tuotteita ja eläkkeitä, jos tällaisilla järjestelmillä ei suojata pelkästään talletuksia vaan tarjotaan kattava suoja kaikille tuotteille ja tilanteille, jotka ovat merkityksellisiä tässä suhteessa.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/138/EY, annettu 25 päivänä marraskuuta 2009, vakuutus- ja jälleenvakuutus-toiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta (Solvenssi II) (EUVL L 335, 17.12.2009, s. 1).

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että korvaukset maksetaan jollakin seuraavista:

- a) sen jäsenvaltion valuutassa, jossa talletusten vakuusjärjestelmä sijaitsee;
- b) sen jäsenvaltion valuutassa, jossa on tilinhaltija kotipaikka;
- c) euroina;
- d) tilin valuutassa;
- e) sen jäsenvaltion valuutassa, jossa tili sijaitsee.

Tallettajille on ilmoitettava valuutta, jolla korvaus suoritetaan.

Jos tilivaluuttana käytetään muuta valuuttaa kuin korvauksen valuuttaa, käytetyn vaihtokurssin on oltava sen päivän kurssi, jona asianmukainen hallintoviranomainen tekee 2 artiklan 1 kohdan 8 alakohdan a alakohdassa tarkoitetun määrityksen tai jona oikeusviranomainen antaa 2 artiklan 1 kohdan 8 alakohdan b alakohdassa tarkoitetun päätöksen.

5. Edellä tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun määrän kansalliseksi valuutakseen muuntavien jäsenvaltioiden on sovellettava 3 päivänä heinäkuuta 2015 vallitsevaa vaihtokurssia.

Jäsenvaltiot voivat pyöristää muuntamisen tuloksena saadut määrät, jos pyöristäminen ei ylitä 5 000 euroa.

Jäsenvaltioiden on joka viides vuosi mukautettava toiseen valuuttaan muunnetut talletussuojan tasot tämän artiklan 1 kohdassa mainittuun määrään, sanotun kuitenkaan rajoittamatta toisen alakohdan soveltamista. Jäsenvaltioiden on mukautettava talletussuojan tasoja aiemmin komissiota kuultuaan odottamattomien tapahtumien, kuten valuuttakurssivaihteluiden vuoksi.

6. Komissio tarkastelee 1 kohdassa tarkoitettua määrää uudelleen säännöllisesti vähintään joka viides vuosi. Komissio tekee tarvittaessa Euroopan parlamentille ja neuvostolle direktiiviehdotuksen 1 kohdassa tarkoitetun määrän mukauttamiseksi, ottaen huomioon erityisesti pankkialan kehityksen ja unionin taloudellisen ja rahapoliittisen tilanteen. Ensimmäinen uudelleentarkastelu suoritetaan aikaisintaan 3 päivänä heinäkuuta 2020, jollei sitä jouduta aikaistamaan odottamattomien tapahtumien vuoksi.

7. Siirretään komissiolle valta antaa 18 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotta se voi mukauttaa vähintään viiden vuoden välein tehtävää, 6 kohdassa tarkoitettua määrää unionissa vallitsevan inflaatiotason mukaan komission edellisen mukautuksen jälkeen julkaiseman yhdenmukaistetun kuluttajahintaindeksin muutosten perusteella.

7 artikla

Korvattavan määrän määrittäminen

- 1. Edellä 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua raja-arvoa sovelletaan samaan luottolaitokseen tehtyihin talletuksiin, riippumatta talletusten määrästä, valuutasta ja sijainnista unionissa.
- 2. Kunkin tallettajan osuus yhteistilillä otetaan huomioon 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua raja-arvoa laskettaessa.

Ellei erityismääräyksiä ole, tili jaetaan tasan tallettajien kesken.

Jäsenvaltiot voivat säätää, että sellaisen tilin talletukset, johon vähintään kahdella henkilöllä on sellaisen yhtiön osakkaina tai sellaisen yhdistyksen tai vastaavan yhteisön jäsenenä oikeus, joka ei ole oikeushenkilö, voidaan 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun raja-arvon laskemiseksi ryhmitellä ja käsitellä siten, kuin ne olisivat yhden tallettajan tekemiä.

3. Jos tallettajalla ei ole täysimääräistä oikeutta tilille talletettuihin summiin, saa vakuusturvan se henkilö, jolla on niihin täysimääräinen oikeus, jos tämä henkilö on tunnistettu tai on tunnistettavissa ennen sitä päivää, jona asianmukainen hallintoviranomainen tekee 2 artiklan 1 kohdan 8 alakohdan a alakohdassa tarkoitetun määrittelyn tai jona oikeusviranomainen tekee 2 artiklan 1 kohdan 8 alakohdan b alakohdassa tarkoitetun päätöksen. Jos on olemassa useita oikeudenomistajia, otetaan huomioon kunkin osuus summien hallintaa sääntelevien säännösten mukaisesti 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua raja-arvoa laskettaessa.

4. Korvattavan määrän laskennassa käytettävä viitepäivä on se päivä, jona asianmukainen hallintoviranomainen tekee 2 artiklan 1 kohdan 8 alakohdan a alakohdassa tarkoitetun määrittelyn tai jona oikeusviranomainen antaa 2 artiklan 1 kohdan 8 alakohdan b alakohdassa tarkoitetun päätöksen. Korvattavaa määrää laskettaessa ei oteta huomioon tallettajan velkoja luottolaitokselle.

5. Jäsenvaltiot voivat päättää, että tallettajan velat luottolaitokselle otetaan huomioon korvattavan määrän laskennassa, jos ne ovat erääntyneet sinä päivänä tai ennen sitä päivää, jona asianmukainen hallintoviranomainen tekee 2 artiklan 1 kohdan 8 alakohdan a alakohdassa tarkoitetun määrittelyn tai jona oikeusviranomainen antaa 2 artiklan 1 kohdan 8 alakohdan b alakohdassa tarkoitetun päätöksen, jos velkojen kuittaaminen on mahdollista luottolaitoksen ja tallettajan välistä sopimusta koskevien lakisääteisten tai sopimusperusteisten määräysten mukaisesti.

Luottolaitoksen on ilmoitettava tallettajalle ennen sopimuksen tekoa, otetaanko tallettajan velat luottolaitokselle huomioon korvattavan määrän laskennassa.

6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että talletusten vakuusjärjestelmä voi milloin tahansa pyytää luottolaitosta ilmoittamaan sille kunkin tallettajan suojakelpoisten talletusten kokonaismäärän.

7. Korkeus, joka on kertynyt talletuksista siihen päivään saakka, jona asianmukainen hallintoviranomainen tekee 2 artiklan 1 kohdan 8 alakohdan a alakohdassa tarkoitetun määrittelyn tai jona oikeusviranomainen antaa 2 artiklan 1 kohdan 8 alakohdan b alakohdassa tarkoitetun päätöksen, mutta jota ei ole hyvitetty kyseisenä päivänä, on korvattava talletusten vakuusjärjestelmästä. Edellä 6 artiklan 1 kohdassa mainittua raja-arvoa ei saa ylittää.

8. Jäsenvaltiot voivat päättää, että tiettyjen luokkien talletuksia, joilla on kansallisessa lainsäädännössä määritelty sosiaalinen tarkoitus ja joista kolmas osapuoli on antanut valtioneuvoston mukaisen vakuuden, ei oteta huomioon määrittäessä tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen, saman tallettajan samaan luottolaitokseen tekemien talletusten kokonaismäärää. Tällaisissa tapauksissa kolmannen osapuolen antama vakuus on rajoitettava 6 artiklan 1 kohdassa vahvistettuun talletussuojan tasoon.

9. Jos kansallisessa lainsäädännössä sallitaan, että luottolaitokset käyttävät eri toiminimiä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/95/EY⁽¹⁾ 2 artiklan määrittelyn mukaisesti, jäsenvaltion on varmistettava, että tallettajille ilmoitetaan selvästi, että luottolaitos käyttää eri toiminimiä ja että tämän direktiivin 6 artiklan 1, 2 ja 3 kohdan mukaista talletussuojan tasoa sovelletaan tallettajan yhteenlaskettuihin talletuksiin kyseisessä luottolaitoksessa. Tiedot on sisällytettävä tämän direktiivin 16 artiklassa ja liitteessä I tarkoitettuihin tallettajalle annettaviin tietoihin.

8 artikla

Korvaaminen

1. Talletusten vakuusjärjestelmissä on varmistettava, että korvattava määrä asetetaan saataville seitsemän työpäivän kuluessa siitä päivästä, jona asianmukainen hallintoviranomainen tekee 2 artiklan 1 kohdan 8 alakohdan a alakohdassa tarkoitetun määrittelyn tai jona oikeusviranomainen antaa 2 artiklan 1 kohdan 8 alakohdan b alakohdassa tarkoitetun päätöksen.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/95/EY, annettu 22 päivänä lokakuuta 2008, jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä (EUVL L 299, 8.11.2008, s. 25).

2. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin siirtymäkauden ajan 31 päivään joulukuuta 2023 saakka vahvistaa seuraavat enimmäiskorvausajat:

- a) 20 työpäivää 31 päivään joulukuuta 2018 asti;
- b) 15 työpäivää 1 päivästä tammikuuta 2019 alkaen 31 päivään joulukuuta 2020;
- c) 10 työpäivää 1 päivästä tammikuuta 2021 alkaen 31 päivään joulukuuta 2023.

3. Jäsenvaltiot voivat päättää, että 7 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuihin talletuksiin sovelletaan pidempää korvausaikaa, joka ei ylitä kolmea kuukautta siitä päivästä, jona asianmukainen hallintoviranomainen tekee 2 artiklan 1 kohdan 8 alakohdan a alakohdassa tarkoitetun määrityksen tai jona oikeusviranomainen antaa 2 artiklan 1 kohdan 8 alakohdan b alakohdassa tarkoitetun päätöksen.

4. Siirtymäkauden aikana 31 päivään joulukuuta 2023 saakka, jos talletusten vakuusjärjestelmä ei voi asettaa korvattavaa määrää saataville seitsemän työpäivän kuluessa, talletusten vakuusjärjestelmän on varmistettava, että tallettajilla on pyydettyinä viiden työpäivän kuluessa mahdollisuus saada käyttöönsä asianmukainen määrä suojattuja talletuksiaan elinkustannustensa kattamiseksi.

Talletusten vakuusjärjestelmät voivat järjestää mahdollisuuden saada ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu asianmukainen määrä käyttöönsä ainoastaan talletusten vakuusjärjestelmän tai luottolaitoksen toimittamien tietojen perusteella.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu asianmukainen määrä vähennetään 7 artiklassa tarkoitettua korvattavasta määrästä.

5. Edellä 1 ja 4 kohdassa säädettyjen korvausten maksamista voidaan lykätä, jos:

- a) henkilön oikeudesta saada korvaus vallitsee epäselvyys tai talletukseen kohdistuu oikeustoimia;
- b) talletukseen kohdistuu kansallisten hallitusten tai kansainvälisten elinten määräämiä rajoittavia toimenpiteitä;
- c) poiketen siitä, mitä tämän artiklan 9 kohdassa säädetään, talletukseen ei ole liittynyt mitään tapahtumia viimeisten 24 kuukauden aikana (tili on ollut käyttämättömänä);
- d) korvattava määrä katsotaan osaksi tilapäisesti korkeaa saldoa 6 artiklan 2 kohdan määritelmän mukaisesti; tai
- e) korvattava määrä maksetaan kotijäsenvaltion talletusten vakuusjärjestelmästä 14 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

6. Korvattava määrä on asetettava saataville ilman, että sitä tarvitsee pyytää talletusten vakuusjärjestelmästä. Tätä varten luottolaitoksen on toimitettava talletuksia ja tallettajia koskevat tarpeelliset tiedot heti, kun talletusten vakuusjärjestelmä sitä pyytää.

7. Talletusten vakuusjärjestelmän ja tallettajan välinen kirjeenvaihto laaditaan

- a) sillä unionin toimielinten virallisella kielellä, jota luottolaitos, jossa suojattu talletus sijaitsee, käyttää viestinnässään tallettajan kanssa; tai
- b) sen jäsenvaltion yhdellä tai useammalla virallisella kielellä, jossa suojattu talletus sijaitsee.

Jos luottolaitos harjoittaa toimintaansa suoraan toisessa jäsenvaltiossa eikä ole perustanut sinne sivukonttoreita, tiedot on annettava kielellä, jonka tallettaja on valinnut avatessaan tiliä.

8. Tämän artiklan 1 kohdassa vahvistetun määräajan estämättä, jos tallettaja tai muu henkilö, jolla on oikeuksia tilillä oleviin määriin tai niitä koskevia etuja, on asetettu syyteeseen rahanpesua koskevasta rikoksesta, sellaisena kuin se määritellään direktiivin 2005/60/EY 1 artiklan 2 kohdassa, vakuusjärjestelmä voi lykätä kyseiseen tallettajaan liittyviä maksuja oikeuden päätöstä odottaessa.

9. Korvauksia ei makseta, jos talletukseen ei ole liittynyt mitään tapahtumia viimeisten 24 kuukauden aikana ja jos talletuksen arvo on alhaisempi kuin korvauksen maksamisesta talletusten vakuusjärjestelmälle aiheutuvat hallinnolliset kulut.

9 artikla

Talletusten vakuusjärjestelmiä vastaan esitettävät vaatimukset

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että tallettajan korvausoikeus voi olla talletusten vakuusjärjestelmää vastaan nostetun kanteen kohteena.

2. Talletusten vakuusjärjestelmillä, jotka maksavat kansallisia vakuuskorvauksia, on tallettajille suorittamiaan maksuja vastaava sijaantulo-oikeus tallettajien oikeuksiin likvidaatio- tai tervehdyttämismenettelyissä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kansallisessa lainsäädännössä talletusten vakuusjärjestelmille annettuja oikeuksia. Jos talletusten vakuusjärjestelmä maksaa korvaukset kriisinratkaisumenettelyn, muun muassa kriisinratkaisuvälineiden soveltamisen tai kriisinratkaisuvalltuuksien käyttämisen yhteydessä 11 artiklan mukaisesti, talletusten vakuusjärjestelmän on vaadittava asiaankuuluvilta luottolaitokselta suorittamiaan maksuja vastaava määrä. Vaatimusta on pidettävä samantasoisena kuin suojattuja talletuksia direktiivissä 2014/59/EU määriteltyjä tavanomaisia maksukyvyttömyysmenettelyjä sääntelevän kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

3. Jäsenvaltiot voivat rajoittaa sen ajanjakson pituutta, jonka kuluessa tallettajat, joiden talletuksia ei ole korvattu talletusten vakuusjärjestelmästä tai tunnustettu siinä 8 artiklan 1 ja 3 kohdassa vahvistettujen määräaikaisten kuluessa, voivat vaatia talletustensa korvaamista.

10 artikla

Talletusten vakuusjärjestelmien rahoittaminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että talletusten vakuusjärjestelmillä on käytössään asianmukaiset järjestelmät mahdollisten sitoumustensa määrittämiseksi. Talletusten vakuusjärjestelmien käytettävissä olevien rahoitusvarojen on oltava oikeassa suhteessa näihin sitoumuksiin.

Talletusten vakuusjärjestelmien on hankittava käytettävissä olevat rahoitusvarat kannatusmaksulla, joka sen jäsenten on maksettava vähintään vuosittain. Tämä ei estä hankkimasta lisärahoitusta muista lähteistä.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että talletusten vakuusjärjestelmän käytettävissä olevien rahoitusvarojen on oltava tavoitetasoltaan vähintään 0,8 prosenttia sen jäsenten suojattujen talletusten määrästä viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2024.

Jos rahoituskyky jää tavoitetason alapuolelle, kannatusmaksujen maksamista jatketaan siihen asti, kun tavoitetaso on jälleen saavutettu.

Jos käytettävissä olevia rahoitusvaroja on ensimmäisen tavoitetason saavuttamisen jälkeen vähennetty alle kahteen kolmasosaan tavoitetasosta, säännöllinen kannatusmaksu on asetettava tasolle, joka mahdollistaa tavoitetason saavuttamisen kuuden vuoden kuluessa.

Säännöllisessä kannatusmaksussa on otettava asianmukaisesti huomioon suhdannevaihe sekä ne vaikutukset, joita myötäsyklisillä kannatusmaksuilla saattaa olla vuotuisten kannatusmaksujen vahvistamiseen tämän artiklan yhteydessä.

Jäsenvaltiot voivat pidentää ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua alkuvaihetta enintään neljällä vuodella siinä tapauksessa, että talletusten vakuusjärjestelmästä suoritettujen maksujen kokonaismäärä on ylittänyt 0,8 prosenttia suojattujen talletusten määrästä.

3. Käytettävissä oleviin rahoitusvaroihin, jotka on otettava huomioon tavoitetason saavuttamiseksi, voi sisältyä maksusitoumukset. Maksusitoumusten kokonaisuus ei saisi ylittää 30:tä prosenttia tämän artiklan mukaisesti hankittujen käytettävissä olevien rahoitusvarojen kokonaismäärästä.

EPV antaa tämän direktiivin johdonmukaisen soveltamisen varmistamiseksi maksusitoumuksia koskevat suuntaviivat.

4. Sen estämättä, mitä tämän artiklan 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltio voi sen mukaisten velvoitteidensa täyttämiseksi hankkia käytettävissä olevat rahoitusvarat pakollisilla kannatusmaksuilla, joita luottolaitokset maksavat nykyisille jäsenvaltion alueelleen perustamille pakollisten kannatusmaksujen järjestelmille laitosten järjestelmäriskien, maksukyvyttömyyteen ja kriisinratkaisuun liittyvien kustannusten kattamiseksi.

Talletusten vakuusjärjestelmä on oikeutettu määrään, joka vastaa kyseisten kannatusmaksujen määrää tämän artiklan 2 kohdassa säädettyyn tavoitetasoon saakka ja jonka jäsenvaltio viipymättä asettaa kyseisen talletusten vakuusjärjestelmän saataville käytettäväksi yksinomaan 11 artiklassa säädettyihin tarkoituksiin.

Talletusten vakuusjärjestelmä on oikeutettu tähän määrään ainoastaan, jos toimivaltainen viranomaiskatsoo, että talletusten vakuusjärjestelmä ei kykene hankkimaan jäseniltään ylimääräisiä kannatusmaksuja, ja talletusten vakuusjärjestelmän on korvattava tämä määrä jäseniltään saamallaan kannatusmaksuilla 10 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti.

5. Direktiivin 2014/59/EU VII osaston mukaisiin kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyihin tarkoitettuja rahoitusosuuksia, muun muassa käytettävissä olevia rahoitusvaroja, jotka on otettava huomioon kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyjen tavoitetason saavuttamiseksi direktiivin 2014/59/EU 102 artiklan 1 kohdan mukaisesti, ei oteta huomioon tavoitetasoa laskettaessa.

6. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat perustelluissa tapauksissa ja jos komissio sen hyväksyy, sallia vähimmäistavoitetason, joka on alhaisempi kuin tämän artiklan 1 kohdassa säädetty tavoitetaso, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) alentaminen perustuu siihen oletukseen, että on epätodennäköistä, että merkittävä osuus saatavilla olevista rahoitusvaroista käytettäisiin toimenpiteisiin, joilla suojataan muita kuin 11 artiklan 2 ja 6 kohdassa tarkoitettuja suojattuja tallettajia; ja
- b) pankkiala, jolla talletusten vakuusjärjestelmiin kuuluvat luottolaitokset toimivat, on voimakkaasti keskittynyt ja vähäisellä määrällä luottolaitoksia tai pankkiryhmiä on hallussaan suuri määrä varallisuutta ja niihin sovelletaan vakavaraisuusvalvontaa konsolidoidusti, jolloin maksukyvyttömyystapauksissa ne todennäköisesti joutuvat kokonsa vuoksi kriisinratkaisumenettelyyn.

Tarkistettu tavoitetaso ei saa olla alhaisempi kuin 0,5 prosenttia suojatuista talletuksista.

7. Talletusten vakuusjärjestelmän käytössä olevat varat on sijoitettava vähäriskisesti ja riittävän hajautetusti.

8. Jos talletusten vakuusjärjestelmän käytettävissä olevat rahoitusvarat eivät riitä korvausten maksamiseen tallettajille, kun talletuksia ei kyetä maksamaan, sen jäsenten on suoritettava ylimääräisiä kannatusmaksuja, jotka saavat olla enintään 0,5 prosenttia niiden suojatuista talletuksista kalenterivuotta kohden. Vakuusjärjestelmä voi poikkeuksellisissa olosuhteissa ja toimivaltaisen viranomaisen suostumuksella edellyttää korkeampia kannatusmaksuja.

Toimivaltainen viranomaiskatsoo voi lykätä kokonaan tai osittain luottolaitoksen velvoitetta suorittaa ylimääräisiä kannatusmaksuja jälkikäteen talletusten vakuusjärjestelmiin, jos kannatusmaksut vaarantaisivat luottolaitoksen maksuvalmiuden tai maksukyvyt. Lykkäyksen saa myöntää enintään kuudeksi kuukaudeksi, mutta se voidaan uusia luottolaitoksen pyynnöstä. Tämän kohdan mukaisesti lykätty kannatusmaksu on suoritettava sellaisena ajankohtana, jolloin maksu ei enää vaaranna luottolaitoksen maksuvalmiutta ja maksukykyä.

9. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että talletusten vakuusjärjestelmillä on käytössään asianmukaiset vaihtoehtoiset rahoitusjärjestelyt, joiden avulla ne voivat hankkia lyhyen aikavälin rahoitusta täyttääkseen niitä vastaan esitetyt vaatimukset.

10. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava kunkin vuoden maaliskuun 31 päivään mennessä EPV:lle kulloisessakin jäsenvaltiossa olevien suojattujen talletusten määrä ja jäsenvaltioiden talletusten vakuusjärjestelmien käytettävissä olevien rahoitusvarojen määrä edellisen vuoden joulukuun 31 päivänä.

11 artikla

Varojen käyttö

1. Edellä 10 artiklassa tarkoitettuja rahoitusvaroja on käytettävä ensisijaisesti tämän direktiivin mukaisten korvausten maksamiseen tallettajille.

2. Talletusten vakuusjärjestelmän rahoitusvaroja on käytettävä luottolaitosten kriisinratkaisun rahoittamiseen direktiivin 2014/59/EU 109 artiklan edellytysten mukaisesti. Kriisinratkaisuviranomainen määrittää talletusten vakuusjärjestelmää kuultuaan määrän, joka on talletusten vakuusjärjestelmän vastattavana.

3. Jäsenvaltiot voivat sallia, että talletusten vakuusjärjestelmä käyttää saatavilla olevia rahoitusvaroja vaihtoehtoisin toimenpiteisiin estääkseen luottolaitoksen maksukyvyttömyyden, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) kriisinratkaisuviranomainen ei ole toteuttanut direktiivin 2014/59/EU 32 artiklan mukaisia kriisinratkaisutoimia;
- b) talletusten vakuusjärjestelmällä on käytössä asianmukaiset järjestelmät ja menettelyt vaihtoehtoisten toimenpiteiden valintaa ja täytäntöönpanoa ja asiaan liittyvien riskien seurantaa varten;
- c) toimenpiteiden kustannukset eivät ylitä talletusten vakuusjärjestelmän lakisääteisen tai sopimusperusteisen toimeksianton täyttämisen kustannuksia;
- d) talletusten vakuusjärjestelmän käyttämät vaihtoehtoiset toimenpiteet on sidottu vakuutetulle luottolaitokselle asetettuihin ehtoihin, joihin kuuluu ainakin tehostetumpi riskivalvonta ja talletusten vakuusjärjestelmän laajennetut tarkistus-oikeudet;
- e) talletusten vakuusjärjestelmän käyttämät vaihtoehtoiset toimenpiteet on sidottu vakuutetun luottolaitoksen tekemisiin sitoumuksiin, jotta mahdollisuus käyttää suojattuja talletuksia varmistettaisiin;
- f) toimivaltainen viranomainen on vahvistanut arvioinnillaan talletusten vakuusjärjestelmään liittyneiden luottolaitosten kyvyn suorittaa tämän artiklan 5 kohdan mukaisia ylimääräisiä kannatusmaksuja.

Talletusten vakuusjärjestelmän on kuultava kriisinratkaisuviranomaista ja toimivaltaista viranomaista luottolaitokselle asetetuista toimenpiteistä ja ehdoista.

4. Tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja vaihtoehtoisia toimenpiteitä ei saa soveltaa, jos toimivaltainen viranomainen katsoo kriisinratkaisuviranomaista kuultuaan, että direktiivin 2014/59/EU 27 artiklan 1 kohdan mukaisia kriisinratkaisutoimia koskevat edellytykset täyttyvät.

5. Jos saatavilla olevia rahoitusvaroja käytetään tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti, järjestelmään kuuluvien luottolaitosten on välittömästi toimitettava talletusten vakuusjärjestelmälle takaisin varat, jotka on käytetty vaihtoehtoisia toimenpiteitä varten, tarvittaessa ylimääräisinä kannatusmaksuina, jos:

- a) tallettajille on maksettava korvauksia ja talletusten vakuusjärjestelmän saatavilla olevat rahoitusvarat ovat alle kaksi kolmasosaa tavoitetasosta;

b) käytettävissä olevat rahoitusvarat laskevat alle 25 prosentin tavoitetasosta.

6. Jäsenvaltiot voivat päättää, että saatavilla olevia rahoitusvaroja voidaan käyttää myös rahoittamaan toimenpiteitä, joilla säilytetään tallettajien mahdollisuus käyttää suojattuja talletuksia, varallisuuden ja velkojen sekä talletuskirjojen siirrot mukaan lukien, kansallisten maksukyvyttömyysmenettelyjen yhteydessä edellyttäen, että talletusten vakuusjärjestelmille aiheutuvat kustannukset eivät ylitä nettokorvauksen määrää suojatuille tallettajille asianomaisessa luottolaitoksessa.

12 artikla

Talletusten vakuusjärjestelmien välinen lainaaminen

1. Jäsenvaltiot voivat sallia, että talletusten vakuusjärjestelmät myöntävät vapaaehtoisesti luottoa toisille talletusten vakuusjärjestelmille unionin sisällä, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) lainaa ottava talletusten vakuusjärjestelmä ei voi täyttää 9 artiklan 1 kohdasta johtuvia velvoitteitaan 10 artiklassa tarkoitettujen käytettävissä olevien rahoitusvarojen puutteen vuoksi;
- b) lainaa ottava talletusten vakuusjärjestelmä on turvautunut 10 artiklan 8 kohdassa tarkoitettuihin ylimää räisiin kannatusmaksuihin;
- c) lainaa ottava talletusten vakuusjärjestelmä sitoutuu oikeudellisesti siihen, että lainatut varat käytetään 9 artiklan 1 kohdan mukaisten vaatimusten täyttämiseen;
- d) lainaa ottava talletusten vakuusjärjestelmä ei ole jo velvollinen maksamaan takaisin tämän artiklan mukaista lainaa muille talletusten vakuusjärjestelmille;
- e) lainaa ottava talletusten vakuusjärjestelmä ilmoittaa pyydettyjen varojen määrän;
- f) lainan kokonaismäärä saa olla enintään 0,5 prosenttia lainaa ottavan talletusten vakuusjärjestelmän suojatuista talletuksista;
- g) lainaa ottava talletusten vakuusjärjestelmä tiedottaa asiasta viipymättä EPV:lle ja ilmoittaa, millä perusteilla tässä kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät ja kuinka suurta rahamäärää pyydetään.

2. Lainalle on asetettava seuraavat ehdot:

- a) Lainaa ottavan talletusten vakuusjärjestelmän on maksettava laina takaisin viiden vuoden kuluessa. Se voi maksaa lainan takaisin vuotuisina erinä. Korkoa peritään vasta silloin, kun laina maksetaan takaisin.
- b) Koroksi on asetettava vähintään Euroopan keskuspankin maksuvalmiusluoton korko laina-aikana.
- c) Lainaa antava talletusten vakuusjärjestelmä ilmoittaa EPV:lle alkuperäisen koron ja laina-ajan keston.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että lainaa ottavan talletusten vakuusjärjestelmän perimät kannatusmaksut riittävät siihen, että lainattu määrä maksetaan takaisin ja tavoitetaso saavutetaan uudelleen mahdollisimman pian.

13 artikla

Talletusten vakuusjärjestelmiin suoritettavien kannatusmaksujen laskeminen

1. Edellä olevassa 10 artiklassa tarkoitetut talletusten vakuusjärjestelmiin suoritettavat kannatusmaksut perustuvat suojattujen talletusten määrään ja kyseiseen jäseneseen kohdistuvan riskin suuruuteen.

Jäsenvaltiot voivat tarjota edullisempia kannatusmaksuja kansallisella lainsäädännöllä säädellyillä vähäriskisillä aloilla.

Jäsenvaltiot voivat päättää, että laitosten suojajärjestelmien jäsenet suorittavat talletusten vakuusjärjestelmiin pienempiä kannatusmaksuja.

Jäsenvaltiot voivat sallia, että keskuslaitokseen ja kaikkiin asetuksen (EU) N:o 575/2013 10 artiklan 1 kohdan mukaan tähän keskuslaitokseen pysyvästi kuuluviin luottolaitoksiin sovelletaan kokonaisuudessaan konsolidoinnin perusteella keskuslaitokselle ja siihen kuuluville laitoksille määriteltyä riskipainotusta.

Jäsenvaltiot voivat päättää, että luottolaitokset maksavat vähimmäissuuruisen kannatusmaksun niiden suojattujen talletusten määrästä riippumatta.

2. Talletusten vakuusjärjestelmät voivat käyttää omia riskiperusteisia menetelmiään jäsentensä niille suorittamien riskiperusteisten kannatusmaksujen määrittämiseksi ja laskemiseksi. Kannatusmaksujen laskeminen tapahtuu suhteessa jäsenen toimintarisktiin ja siinä otetaan asianmukaisella tavalla huomioon eri liiketoimintamallien riskiprofiilit. Näissä menetelmissä voidaan ottaa huomioon myös taseen vastaavaa-puoli ja riski-indikaattorit, kuten omien varojen riittävyys, omaisuuserien laatu sekä maksuvalmius.

Toimivaltainen viranomainen hyväksyy kunkin menetelmän yhteistyössä nimetyn viranomaisen kanssa. Hyväksytyt menetelmät ilmoitetaan EPV:lle.

3. Tämän direktiivin johdonmukaisen soveltamisen varmistamiseksi EPV antaa 3 päivään heinäkuuta 2015 mennessä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisia ohjeita täsmentääkseen talletusten vakuusjärjestelmään suoritettavien kannatusmaksujen laskemisessa käytettäviä menetelmiä tämän artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti.

Menetelmään kuuluu erityisesti laskukaava, yksittäiset indikaattorit, jäsenten riskiluokat, riskiluokille annettavien riskipainotusten ylärajat sekä muita tarpeellisia osatekijöitä.

EPV tarkastelee talletusten vakuusjärjestelmien käyttämiä riskiperusteisia tai vaihtoehtoisia omaan riskiin perustuvia menetelmiä koskevia ohjeita viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2017 ja sen jälkeen ainakin viiden vuoden välein.

14 artikla

Unionissa tehtävä yhteistyö

1. Talletusten vakuusjärjestelmien piiriin kuuluvat niiden jäseninä olevien luottolaitosten muihin jäsenvaltioihin perustamien sivukonttoreiden tallettajat.

2. Korvauksen luottolaitosten toiseen jäsenvaltioon perustamien sivukonttoreiden tallettajille suorittaa vastaanottavan jäsenvaltion talletusten vakuusjärjestelmä kotijäsenvaltion talletusten vakuusjärjestelmän puolesta. Vastaanottavan jäsenvaltion talletusten vakuusjärjestelmä suorittaa korvaukset kotijäsenvaltion talletusten vakuusjärjestelmän ohjeiden mukaisesti. Vastaanottavan jäsenvaltion talletusten vakuusjärjestelmä ei ole vastuussa kotijäsenvaltion talletusten vakuusjärjestelmän ohjeiden mukaisesti suoritetuista toimista. Kotijäsenvaltion talletusten vakuusjärjestelmän on myönnettävä tarvittava rahoitus ennen korvauksen suorittamista ja korvattava vastaanottavan jäsenvaltion talletusten vakuusjärjestelmälle kaikki aiheutuneet kustannukset.

Vastaanottavan jäsenvaltion talletusten vakuusjärjestelmän on myös annettava kyseisille tallettajille tietoja kotijäsenvaltion talletusten vakuusjärjestelmän puolesta, ja sillä on oikeus vastaanottaa kyseisiltä tallettajilta kirjeenvaihtoa kotijäsenvaltion talletusten vakuusjärjestelmän puolesta.

3. Jos luottolaitoksen jäsenyys talletusten vakuusjärjestelmässä päättyy ja luottolaitos liittyy toiseen talletusten vakuusjärjestelmään, kannatusmaksut, jotka on maksettu jäsenyyden päättymistä edeltävien 12 kuukauden aikana, on siirrettävä kyseiseen toiseen talletusten vakuusjärjestelmään, 10 artiklan 8 kohdan mukaisia ylimääräisiä kannatusmaksuja lukuun ottamatta. Tätä ei sovelleta, jos luottolaitos on erotettu järjestelmästä 4 artiklan 5 kohdan nojalla.

Jos jokin luottolaitoksen toiminnoista siirretään toiseen jäsenvaltioon ja se näin siirtyy toiseen talletusten vakuusjärjestelmään, kannatusmaksut, jotka luottolaitos on maksanut siirtoa edeltävien 12 kuukauden aikana, on siirrettävä kyseiseen toiseen talletusten vakuusjärjestelmään, 10 artiklan 8 kohdan mukaisia ylimääräisiä kannatusmaksuja lukuun ottamatta.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kotijäsenvaltion talletusten vakuusjärjestelmät vaihtavat 4 artiklan 7, 8 ja 10 kohdassa tarkoitettuja tietoja vastaanottavan jäsenvaltion vastaavien järjestelmien kanssa. Tällöin sovelletaan mainitussa artiklassa asetettuja rajoituksia.

Jos luottolaitos aikoo siirtyä toiseen talletusten vakuusjärjestelmään tämän direktiivin mukaisesti, sen on ilmoitettava siitä vähintään kuusi kuukautta etukäteen. Luottolaitos on velvollinen tämän ajanjakson ajan maksamaan kannatusmaksuja alkuperäiselle talletusten vakuusjärjestelmälleen 10 artiklan mukaisesti sekä ennakko- että jälkirahoituksen osalta.

5. Jotta voidaan helpottaa talletusten vakuusjärjestelmien välistä tehokasta yhteistyötä ottaen erityisesti huomioon tämä artikla ja 12 artikla, talletusten vakuusjärjestelmillä tai tarvittaessa nimetyillä viranomaisilla on oltava voimassa olevat kirjalliset yhteistyösopimukset. Kyseisissä sopimuksissa on otettava huomioon 4 artiklan 9 kohdassa asetetut vaatimukset.

Nimetty viranomaisilmoittaa sopimusten olemassaolosta ja sisällöstä EPV:lle, joka voi antaa niistä lausuntoja asetuksen (EU) N:o 1093/2010 34 artiklan mukaisesti. Jos nimetyt viranomaiset tai talletusten vakuusjärjestelmät eivät saa aikaan sopimusta tai jos sopimuksen tulkinnasta on erimielisyyttä, kumpikin osapuoli voi siirtää asian EPV:lle asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan mukaisesti, ja EPV toimii tuon artiklan mukaisesti.

Tällaisten sopimusten puuttuminen ei vaikuta 9 artiklan 1 kohdan mukaisiin tallettajien vaatimuksiin tai tämän artiklan 3 kohdan mukaisiin luottolaitosten vaatimuksiin.

6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että käytössä on asianmukaisia menettelyjä, joiden avulla talletusten vakuusjärjestelmä voi jakaa tietoja ja pitää tehokkaasti yhteyttä muihin talletusten vakuusjärjestelmiin, niihin kuuluviin luottolaitoksiin sekä asiasta vastaaviin toimivaltaisiin ja nimettyihin viranomaisiin heidän omalla lainkäyttöalueellaan sekä tarvittaessa muissa maissa sijaitseviin virastoihin.

7. EPV ja toimivaltaiset ja nimetyt viranomaiset tekevät yhteistyötä keskenään ja käyttävät toimivaltuuksiaan tämän direktiivin säännösten ja asetuksen (EU) N:o 1093/2010 mukaisesti.

Jäsenvaltiot ilmoittavat komissiolle ja EPV:lle nimetyn viranomaisensa viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2015.

8. EPV tekee yhteistyötä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1092/2010 ⁽¹⁾ perustetun Euroopan järjestelmäriskikomitean (EJRK) kanssa talletusten vakuusjärjestelmiä koskevien järjestelmäriskien arvioimiseksi.

15 artikla

Kolmansiin maihin sijoittautuneiden luottolaitosten sivukonttorit

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sellaisen luottolaitoksen, jonka kotipaikka on unionin ulkopuolella, sen alueelle perustamien sivukonttoreiden antama suoja on vastaava kuin tässä direktiivissä säädetty.

Jos suoja ei ole vastaavalla tasolla, jäsenvaltiot voivat säätää, jollei direktiivin 2013/36/EU 47 artiklan 1 kohdasta muuta johdu, että sellaisen luottolaitoksen perustamat sivukonttorit, jonka kotipaikka on unionin ulkopuolella, osallistuu niiden alueella voimassa olevaan talletusten vakuusjärjestelmään.

Suorittaessaan tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua varmistamista jäsenvaltioiden on ainakin tarkistettava, että tallettajilla on tässä direktiivissä säädetyn mukainen talletussuojan taso ja laajuus.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1092/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, finanssijärjestelmän makrotason vakauden valvonnasta Euroopan unionissa ja Euroopan järjestelmäriskikomitean perustamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 1).

2. Kukin sellaisen luottolaitoksen perustama sivukonttori, jonka kotipaikka on unionin ulkopuolella ja joka ei ole jossakin jäsenvaltiossa toimivan talletusten vakuusjärjestelmän jäsen, antaa nykyisille tallettajille ja mahdollisille tallettajille kaikki asian kannalta merkitykselliset, vakuusjärjestelyitä koskevat tiedot, jotka koskevat talletuksia tuohon sivukonttoriin.
3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettujen tietojen on oltava saatavilla kielellä, jonka tallettaja ja luottolaitos ovat sopineet tiliä avattaessa, tai sen jäsenvaltion yhdellä tai useammalla virallisella kielellä, jossa sivukonttori sijaitsee, kansallisessa lainsäädännössä esitetyllä tavalla, ja ne on laadittava selkeästi ja ymmärrettävästi.

16 artikla

Tallettajalle annettavat tiedot

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että luottolaitokset tarjoavat nykyisille ja mahdollisille tallettajille tietoja, joita nämä tarvitsevat yksilöimään ne talletusten vakuusjärjestelmät, johon laitos ja sen sivukonttorit kuuluvat unionissa. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että luottolaitokset ilmoittavat nykyisille ja mahdollisille tallettajille niistä tapauksista, joissa luottolaitos on erotettu talletusten vakuusjärjestelmästä.
 2. Tallettajille on esitettävä 1 kohdassa tarkoitetut tiedot ennen talletusten vastaanottoa koskevan sopimuksen tekoa. Tallettajien on ilmoitettava saaneensa tiedot. Tällöin on käytettävä liitteessä I olevaa mallia.
 3. Vahvistus siitä, että talletukset ovat suojakelpoisia, on esitettävä näiden tallettajien tilioitteissa, mukaan lukien viittaus liitteessä I olevaan tiedotteeseen. Tiedotteessa on ilmoitettava asianomaisen talletusten vakuusjärjestelmän verkkosivusto. Liitteessä I oleva tiedote on annettava tallettajalle ainakin kerran vuodessa.
- Talletusten vakuusjärjestelmän verkkosivustolla on oltava tallettajien tarvitsemat tiedot, erityisesti tiedot, jotka koskevat tämän direktiivin mukaiseen talletussuojaan liittyviä menettelyjä ja ehtoja koskevia säännöksiä.
4. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen on oltava saatavilla kielellä, jonka tallettaja ja luottolaitos ovat sopineet tiliä avattaessa, tai sen jäsenvaltion yhdellä tai useammalla virallisella kielellä, jossa sivukonttori sijaitsee, kansallisessa lainsäädännössä esitetyllä tavalla.
 5. Jäsenvaltioiden on rajoitettava 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen tietojen käyttö mainostarkoituksiin pelkkään asialliseen mainintaan talletusten vakuusjärjestelmästä, jolla mainoksessa mainittu tuote taataan, sekä kansallisessa lainsäädännössä edellytettyihin lisätietoihin.

Nämä tiedot saattavat ulottua talletusten vakuusjärjestelmän toiminnan asialliseen kuvaukseen, mutta niissä ei saa olla mainintaa rajoittamattomasta talletussuojasta.

6. Jos on kyse sulautumisesta, tytäryhtiöiden muuttamisesta sivukonttoreiksi tai samankaltaisesta toimenpiteestä, tallettajille on ilmoitettava vähintään yhtä kuukautta ennen kuin toimenpide tulee voimaan, jollei toimivaltainen viranomaisena anna lupaa lyhyemmälle määräajalle liikesalaisuuden tai rahoitusvakauden perusteella.

Tallettajille on annettava kolme kuukautta aikaa sulautumista, muuttamista tai samankaltaista toimenpidettä koskevasta ilmoituksesta lopettaa talletus tai siirtää se toiseen luottolaitokseen, mukaan lukien kaikki kertyneet korot ja edut, siltä osin kuin ne toimenpiteen ajankohtana ylittävät 6 artiklassa tarkoitetun talletussuojan, ilman seuraamuksia.

7. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos luottolaitos eroaa tai se erotetaan talletusten vakuusjärjestelmästä, eronneen tai erotetun luottolaitoksen on tiedotettava asiasta tallettajilleen kuukauden kuluessa.
8. Jos tallettaja käyttää verkkopankkia, tässä direktiivissä edellytetyt tiedot voidaan ilmoittaa sähköisesti. Tiedot on ilmoitettava kirjallisesti, jos tallettaja sitä pyytää.

17 artikla

Luettelo toimiluvan saaneista luottolaitoksista

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ilmoittaessaan EPV:lle direktiiviin 2013/36/EU 20 artiklan 1 kohdan mukaisesti toimiluvista, toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava, minkä talletusten vakuusjärjestelmän jäsen kukin luottolaitos on.
2. Julkaistessaan ja päivittäessään luetteloja toimiluvan saaneista luottolaitoksista direktiiviin 2013/36/EU 20 artiklan 2 kohdan mukaisesti EPV ilmoittaa, minkä talletusten vakuusjärjestelmän jäsen kukin luottolaitos on.

18 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.
2. Siirretään komissiolle määräämättömäksi ajaksi valta antaa 6 artiklan 7 kohdassa tarkoitettuja delegoituja säädöksiä.
3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 6 artiklan 7 kohdassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempanä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyyteen.
4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
5. Edellä olevan 6 artiklan 7 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kolmella kuukaudella.

19 artikla

Siirtymäsäännökset

1. Jos tiettyihin luokkiin kuuluvia talletuksia tai muita välineitä ei enää suojata kokonaan tai osittain talletusten vakuusjärjestelmillä sen jälkeen, kun tämä direktiivi tai direktiivi 2009/14/EY on saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä, jäsenvaltiot voivat sallia, että nämä talletukset ja muut välineet, joilla on alkuperäinen erääntymispäivä, suojataan niiden alkuperäiseen erääntymispäivään saakka, jos ne on tehty tai merkitty ennen 2 päivää heinäkuuta 2014.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tallettajat saavat tiedot talletuksista tai talletusten luokista tai muista välineistä, joita ei enää suojata talletusten vakuusjärjestelmällä 3 päivästä heinäkuuta 2015 lukien.
3. Ennen kuin tavoitetaso on saavutettu ensimmäistä kertaa, jäsenvaltiot voivat soveltaa 11 artiklan 5 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuja kynnysarvoja suhteessa käytettävissä oleviin rahoitusvaroihin.
4. Poiketen 6 artiklan 1 kohdasta jäsenvaltiot, jotka 1 päivänä tammikuuta 2008 tarjosivat 100 000–300 000 euron talletussuojaa, voivat soveltaa uudelleen tuota korkeaa talletussuojaa 31 päivään joulukuuta 2018 asti. Tällöin luottolaitosten tavoitetaso ja kannatusmaksut sopeutetaan sen mukaisesti.
5. Komissio antaa viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2019 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen ja tarvittaessa säädösehdotuksen, jossa selvitetään, miten unionissa toimivat talletusten vakuusjärjestelmät voivat tehdä yhteistyötä eurooppalaisen järjestelmän kautta sellaisten riskien estämiseksi, jotka aiheutuvat rajatylittävästä toiminnasta, ja talletusten suojaamiseksi tällaisilta riskeiltä.

6. Komissio antaa EPV:n avustuksella Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2019 kertomuksen tämän direktiivin täytäntöönpanon edistymisestä. Kertomuksessa olisi käsiteltävä erityisesti seuraavia:

- a) tavoitetaso suojattujen talletusten perusteella arvioimalla pidätettävän prosenttimäärän asianmukaisuutta ottaen huomioon aiemmat luottolaitosten maksukyvyttömyydet unionissa;
- b) 11 artiklan 3 kohdan mukaisesti käytettyjen vaihtoehtoisten toimenpiteiden vaikutus tallettajien suojaan ja johdonmukaisuus toiminnan hallitun keskeyttämisen kanssa pankkialalla;
- c) vaikutus pankkitoiminnan mallien monimuotoisuuteen;
- d) tallettajien nykyisen talletussuojan riittävyys;
- e) sitä, onko tässä alakohdassa tarkoitettut asiat käsitelty sellaisella tavalla, että säilytetään tallettajien suoja.

Viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2019 EPV raportoi komissiolle laskentamalleista ja niiden merkityksestä jäsenten toimintariskiin. EPV ottaa kertomuksessaan asianmukaisesti huomioon erilaisten liiketoimintamallien riskiprofiilit.

20 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava 1–4 artiklan, 5 artiklan 1 kohdan d–k alakohdan, 5 artiklan 2, 3 ja 4 kohdan, 6 artiklan 2–7 kohdan, 7 artiklan 4–9 kohdan, 8 artiklan 1, 2, 3, 5, 6, 7, ja 9 kohdan, 9 artiklan 2 ja 3 kohdan, 10–16 artiklan, 18 ja 19 artiklan ja liitteen I noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2015. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

Jäsenvaltioiden on saatettava 8 artiklan 4 kohdan noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 31 päivänä toukokuuta 2016.

Jos asianmukaiset viranomaiset perusteellisen tarkastelun jälkeen vahvistavat, että jokin talletusten vakuusjärjestelmä ei vielä pysty noudattamaan 13 artiklaa 3 päivään heinäkuuta 2015 mennessä, asianmukaiset lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset on saatettava voimaan viimeistään 31 päivänä toukokuuta 2016.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Niissä on myös mainittava, että voimassa olevissa laeissa, asetuksissa ja hallinnollisissa määräyksissä olevat viittaukset tällä direktiivillä kumottuihin direktiiveihin on katsottava viittauksiksi tähän direktiiviin. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset ja maininta tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

21 artikla

Kumoaminen

Kumotaan direktiivi 94/19/EY sellaisena kuin se on muutettuna liitteessä II luetelluilla direktiiveillä 4 päivästä heinäkuuta 2019, sanotun kuitenkin rajoittamatta jäsenvaltioiden velvoitteita, jotka liittyvät määräaikoihin, joiden kuluessa jäsenvaltioiden on saatettava liitteessä II mainitut direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä ja sovellettava niitä.

Viittauksia kumottuihin direktiiveihin pidetään viittauksina tähän direktiiviin liitteessä III olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

22 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämän direktiivin 5 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohtaa, 6 artiklan 1 kohtaa, 7 artiklan 1, 2 ja 3 kohtaa, 8 artiklan 8 kohtaa, 9 artiklan 1 kohtaa ja 17 artiklaa sovelletaan 4 päivästä heinäkuuta 2015.

23 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa 16 päivänä huhtikuuta 2014.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

D. KOURKOULAS

LIITE I

TALLETTAJALLE ANNETTAVAN TIEDOTTEEN MALLI

Perustiedot talletussuojasta

Talletukset (luottolaitoksen nimi) kuuluvat talletussuojaan seuraavassa järjestelmässä:	[asianomaisen talletusten vakuusjärjestelmän nimi] ⁽¹⁾
Talletussuojan raja:	100 000 euroa tallettajaa kohti yhdessä luottolaitoksessa ⁽²⁾ [jollei ole euro, korvataan asianmukaisella määrällä valuutassa] [tarvittaessa] Seuraavat toiminimet ovat osa luottolaitostasi [merkitään kaikki toiminimet, jotka toimivat samalla toimiluvalla]
Jos sinulla on useampia talletuksia samassa luottolaitoksessa:	Kaikki talletuksesi samassa luottolaitoksessa ”yhteensä” ja kokonaissummaa koskee 100 000 euron raja-arvo [jollei euro, korvataan asianmukaisella määrällä valuutassa] ⁽²⁾
Jos sinulla on yhteistili toisen henkilön / toisten henkilöiden kanssa:	100 000 euron raja-arvoa [jollei euro, korvataan asianmukaisella määrällä valuutassa] sovelletaan kuhunkin tallettajaan erikseen ⁽³⁾
Korvausaika, jos luottolaitos ei pysty maksamaan talletuksia:	7 työpäivää ⁽⁴⁾ [korvataan tarvittaessa toisella määräajalla]
Korvauksen valuutta:	euro [korvataan tarvittaessa toisella valuutalla]
Yhteystiedot:	[merkitään asianomaisen talletusten vakuusjärjestelmän yhteystiedot (osoite, puhelin, sähköposti jne.)]
Lisätietoja:	[lisätään asianomaisen talletusten vakuusjärjestelmän verkkosivut]
Ilmoitus tallettajan tiedoksisaannista:	

Lisätietoja (kaikki tai osa jäljempänä olevista)

⁽¹⁾ Talletussuojastasi vastaava järjestelmä

[vain tarvittaessa] Talletuksesi kuuluu sopimusperusteiseen järjestelmään, joka on virallisesti tunnustettu talletusten vakuusjärjestelmäksi. Jos luottolaitoksesi joutuu maksukyvyttömäksi, talletuksesi korvataan 100 000 euroon saakka [jollei euro, korvataan asianmukaisella määrällä valuutassa].

[vain tarvittaessa] Luottolaitoksesi on osa laitosten suojajärjestelmää, joka on virallisesti tunnustettu talletusten vakuusjärjestelmäksi. Tämä tarkoittaa, että kaikki laitokset, jotka ovat tämän järjestelmän jäseniä, tukevat toinen toisiaan maksukyvyttömyyden välttämiseksi. Maksukyvyttömyystapauksessa talletuksesi korvataan 100 000 euroon saakka [jollei euro, korvataan asianmukaisella määrällä valuutassa].

[vain tarvittaessa] Talletuksesi kuuluu lakisääteiseen talletusten vakuusjärjestelmään ja sopimusperusteiseen talletusten vakuusjärjestelmään. Maksukyvyttömyystapauksessa talletuksesi korvataan joka tapauksessa 100 000 euroon saakka [jollei euro, korvataan asianmukaisella määrällä valuutassa].

[vain tarvittaessa] Talletuksesi kuuluu lakisääteiseen talletusten vakuusjärjestelmään. Lisäksi luottolaitoksesi kuuluu laitosten suojajärjestelmään, jonka kaikki jäsenet tukevat toinen toisiaan maksukyvyttömyyden välttämiseksi. Maksukyvyttömyystapauksessa talletuksesi korvataan 100 000 euroon saakka [jollei euro, korvataan asianmukaisella määrällä valuutassa] talletusten vakuusjärjestelmästä.

⁽²⁾ Yleinen talletussuojan raja

Jos talletusta ei kyetä maksamaan, koska luottolaitos ei pysty täyttämään rahoitusvelvoitteitaan, tallettajille maksetaan korvaukset talletusten vakuusjärjestelmästä. Korvaus on enintään 100 000 euroa [jollei euro, korvataan asianmukaisella määrällä valuutassa] luottolaitosta kohden. Tämä tarkoittaa, että kaikki samassa luottolaitoksessa olevat talletukset lasketaan yhteen talletussuojan tason määrittämiseksi. Jos esimerkiksi tallettajalla on säästötili, jolla on 90 000 euroa, ja käyttötili, jolla on 20 000 euroa, tallettaja saa korvauksina vain 100 000 euroa.

[vain tarvittaessa] Tätä menetelmää käytetään myös, jos luottolaitos käyttää eri toiminimiä. [Sen luottolaitoksen nimi, jossa tili on] toimii myös toiminimillä [merkitään saman luottolaitoksen kaikki muut toiminimet]. Tämä tarkoittaa, että kaikki talletukset, jotka kuuluvat yhden tai useamman toiminimen alle, korvataan yhteensä 100 000 euroon asti.

(3) Talletussuojan raja yhteistileillä

Yhteistileillä jokaiseen talletajaan sovelletaan 100 000 euron raja-arvoa.

[vain tarvittaessa] Jos kuitenkin talletukset ovat tilillä, johon vähintään kahdella henkilöllä on oikeus sellaisen yhtiön osakkaina tai sellaisen yhdistyksen tai vastaavan yhteisön jäseninä, joka ei ole oikeushenkilö, talletukset kerätään yhteen ja niitä käsitellään siten, kuin ne olisivat yhden tallettajan tekemiä, määritettäessä 100 000 euron raja-arvoa, [jollei euro, korvataan asianmukaisella määrällä valuutassa].

Joissakin tapauksissa [merkitään kansallisessa lainsäädännössä määritellyt tapaukset] talletukset suojataan yli 100 000 euroon [jollei euro, korvataan asianmukaisella määrällä valuutassa]. Lisätietoja on saatavissa seuraavilta sivuilta: [asianomaisen talletusten vakuusjärjestelmän verkkosivusto].

(4) Korvaaminen

Vastuussa oleva talletusten vakuusjärjestelmä on [merkitään nimi, osoite, puhelin, sähköposti ja verkkosivusto]. Se korvaa talletuksesi (100 000 euroon asti [jollei euro, korvataan asianmukaisella määrällä valuutassa]) [merkitään kansallisessa lainsäädännössä edellytetty korvausten maksuaika] kuluessa viimeistään [31. joulukuuta 2023] [7 työpäivän] kuluessa.

[Lisätään tietoa hätätilanteessa sovellettavasta / väliaikaisesta maksusta, jos maksettava määrä ei ole saatavilla 7 työpäivän kuluessa].

Tallettajan, jolle ei ole maksettu korvauksia näiden määräaikojen kuluessa, on otettava yhteyttä talletusten vakuusjärjestelmään, koska korvausvaatimusten esittämisen määräaika saattaa päättyä tietyn ajan kuluttua. Lisätietoja on saatavissa seuraavilta sivuilta: [asianomaisen talletusten vakuusjärjestelmän verkkosivusto].

Muuta tärkeää tietoa

Talletusten vakuusjärjestelmillä suojataan yleensä kaikki yksityisasiakkaiden ja yritysten tekemät talletukset. Tiettyjä talletuksia koskevat poikkeukset ilmoitetaan asianomaisen talletusten vakuusjärjestelmän verkkosivuilla. Luottolaitoksesi antaa myös pyynnöstä tietoja siitä, ovatko jotkin tuotteet suojattuja vai eivät. Jos talletukset ovat suojattuja, luottolaitosten on vahvistettava tämä myös tilotteessa.

LIITE II

A OSA

Kumotut direktiivit ja niiden muutokset (21 artiklassa tarkoitettut)

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 94/19/EY

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/14/EY

B OSA

Määräajat direktiivien saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä (21 artiklassa tarkoitettut)

Direktiivi	Kansallisen lainsäädännön osaksi saattamisen määräaika
94/19/EY	1.7.1995
2009/14/EY	30.6.2009
2009/14/EY (direktiivin 94/19/EY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2009/14/EY, 1 artiklan 3 kohdan i alakohdan toinen alakohta, 7 artiklan 1 a kohta ja 3 kohta ja 10 artiklan 1 kohta)	31.12.2010

LIITE III

VASTAAVUUSTAULUKKO

Direktiivi 94/19/EY	Direktiivi 2009/14/EY	Tämä direktiivi
—	—	1 artikla
1 artiklan 1 kohta		2 artiklan 1 kohdan 1 alakohta
1 artiklan 2 kohta		2 artiklan 1 kohdan 3 alakohta
1 artiklan 3 kohta	1 artiklan 1 kohta	2 artiklan 1 kohdan 4 alakohta
1 artiklan 4 kohta		2 artiklan 1 kohdan 7 alakohta
1 artiklan 5 kohta		2 artiklan 1 kohdan 8 alakohta
		2 artiklan 1 kohdan 9 alakohta
		2 artiklan 1 kohdan 10 alakohta
		2 artiklan 1 kohdan 11–18 alakohta
1 artiklan 1 kohta		2 artiklan 2 kohta
		2 artiklan 3 kohta
3 artiklan 1 kohta		3 artikla
		4 artiklan 1 kohta
3 artiklan 1 kohta		4 artiklan 2 kohta
3 artiklan 2 kohta		4 artiklan 3 kohta
3 artiklan 3 kohta		4 artiklan 4 kohta
		4 artiklan 5 ja 6 kohta
2 artikla		4 artiklan 9 kohta
7 artiklan 2 kohta, liitteessä I oleva 1 kohta		4 artiklan 10 ja 11 kohta
7 artiklan 2 kohta, liitteessä I oleva 10 kohta		5 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohta
7 artiklan 2 kohta, liitteessä I oleva 2 kohta		5 artiklan 1 kohdan d alakohta
7 artiklan 2 kohta, liitteessä I oleva 5 kohta		5 artiklan 1 kohdan e alakohta
7 artiklan 2 kohta, liitteessä I oleva 6 kohta		5 artiklan 1 kohdan f alakohta
7 artiklan 2 kohta, liitteessä I oleva 3 ja 4 kohta		5 artiklan 1 kohdan g alakohta
7 artiklan 2 kohta, liitteessä I oleva 12 kohta		5 artiklan 1 kohdan h alakohta
		5 artiklan 1 kohdan i alakohta
		5 artiklan 1 kohdan j alakohta
		5 artiklan 1 kohdan k alakohta

Direktiivi 94/19/EY	Direktiivi 2009/14/EY	Tämä direktiivi
7 artiklan 1 kohta	1 artiklan 3 kohdan a alakohta	6 artiklan 1 kohta 6 artiklan 2 ja 3 kohta 6 artiklan 4 kohta
7 artiklan 5 kohta	1 artiklan 3 kohdan a alakohta	6 artiklan 5 kohta 6 artiklan 6 kohta
8 artikla	1 artiklan 3 kohdan d alakohta	6 artiklan 7 kohta 7 artiklan 1, 2 ja 3 kohta 7 artiklan 4–9 kohta
10 artiklan 1 kohta	1 artiklan 6 kohdan a alakohta	8 artiklan 1 kohta 8 artiklan 2–6 kohta
10 artiklan 4 kohta		8 artiklan 7 kohta
10 artiklan 5 kohta		8 artiklan 8 kohta 8 artiklan 9 kohta
7 artiklan 6 kohta		9 artiklan 1 kohta
11 artikla		9 artiklan 2 kohta 9 artiklan 3 kohta 10–13 artikla
4 artiklan 1 kohta		14 artiklan 1 kohta 14 artiklan 2–8 kohta
6 artikla		15 artikla
9 artiklan 1 kohta	1 artiklan 5 kohta	16 artiklan 1, 2 ja 3 kohta
9 artiklan 2 kohta		16 artiklan 4 kohta 16 artiklan 5 kohta
13 artikla	1 artiklan 4 kohta	17 artikla 18 artikla

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2014/57/EU,**annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014,****markkinoiden väärinkäytöstä määrättävistä rikosoikeudellisista seuraamuksista (markkinoiden väärinkäyttödirektiivi)**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 83 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksityksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Yhdentyneet ja tehokkaat rahoitusmarkkinat ja sijoittajien vahvempi luottamus edellyttävät, että markkinat ovat luotettavat. Arvopaperimarkkinoiden häiriötön toiminta ja yleinen luottamus markkinoihin ovat taloudellisen kasvun ja vaurauden ennakkoehtoja. Markkinoiden väärinkäyttö vahingoittaa rahoitusmarkkinoiden luotettavuutta ja yleistä luottamusta arvopapereihin, johdannaisiin ja viitearvoihin.
- (2) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2003/6/EY ⁽⁴⁾ täydennettiin ja ajantasaistettiin unionin lainsäädäntökehystä markkinoiden luotettavuuden suojaamiseksi. Siinä myös vaadittiin jäsenvaltioita varmistamaan, että toimivaltaisilla viranomaisilla on valtuudet havaita ja tutkia markkinoiden väärinkäyttötapauksia. Direktiivissä 2003/6/EY myös vaadittiin jäsenvaltioita varmistamaan, että sellaisten henkilöiden suhteen, jotka ovat vastuussa mainitun direktiivin täytäntöönpanemiseksi annettujen kansallisten sääntöjen rikkomisesta, voidaan toteuttaa aiheellisia hallinnollisia toimenpiteitä tai määrätä hallinnollisia seuraamuksia, sanotun kuitenkaan rajoittamatta jäsenvaltioiden oikeutta määrätä rikosoikeudellisia seuraamuksia.
- (3) Jacques de Larosièren johdolla EU:n rahoitusvalvontaa käsitelleen korkean tason asiantuntijaryhmän, jäljempänä 'de Larosièren ryhmä', 25 päivänä helmikuuta 2009 päivätystä raportista suositeltiin, että rahoitusalan moitteettomien vakavaraisuus- ja liiketoimintapuitteiden on perustuttava vahvoihin valvonta- ja seuraamusjärjestelmiin. Tämän vuoksi de Larosièren ryhmä katsoi, että valvontaviranomaisille olisi annettava riittävät toimivaltuudet, kaikkiin rahoitusalan rikoksiin olisi sovellettava tasapuolisia, tiukkoja ja ennalta ehkäiseviä seuraamusjärjestelmiä ja seuraamukset olisi pantava tehokkaasti täytäntöön markkinoiden luotettavuuden säilyttämiseksi. De Larosièren ryhmä totesi lopuksi, että jäsenvaltioiden seuraamusjärjestelmät ovat yleisesti ottaen heikkoja ja epäyhdenäisiä.

⁽¹⁾ EUVL C 161, 7.6.2012, s. 3.

⁽²⁾ EUVL C 181, 21.6.2012, s. 64.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 4. helmikuuta 2014 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä) ja neuvoston päätös, annettu 14. huhtikuuta 2014.

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/6/EY, annettu 28 päivänä tammikuuta 2003, sisäpiirikaupoista ja markkinoiden manipuloinnista (markkinoiden väärinkäyttö) (EUVL L 96, 12.4.2003, s. 16).

- (4) Markkinoiden väärinkäyttöä koskeva hyvin toimiva lainsäädäntökehys edellyttää tehokasta täytäntöönpanoa. Arviotaessa direktiivin 2003/6/EY mukaisia hallinnollisia seuraamuksia varten luotuja kansallisia järjestelmiä on käynyt ilmi, ettei kaikilla kansallisilla toimivaltaisilla viranomaisilla ole täysią toimivaltuuksia sen varmistamiseksi, että ne voivat määrätä markkinoiden väärinkäytöstä tarkoituksenmukaisen seuraamuksen. Kaikki jäsenvaltiot eivät ole säätäneet sisäpiirikaupoista ja markkinoiden manipuloinnista määrättävistä hallinnollisista taloudellisista seuraamuksista, ja seuraamusten tasossa on suuria eroja eri jäsenvaltioiden välillä. Tämän vuoksi tarvitaan uusi säädös varmistamaan yhteiset vähimmäissäännöt kaikkialla unionissa.
- (5) Jäsenvaltioiden määräämät hallinnolliset seuraamukset ovat tähän mennessä osoittautuneet riittämättömiksi varmistamaan, että markkinoiden väärinkäytön ehkäisemiseen ja torjumiseen liittyviä sääntöjä noudatetaan.
- (6) On olennaisen tärkeää, että markkinoiden väärinkäyttöä koskevien sääntöjen noudattamista parannetaan siten, että käytössä on rikosoikeudellisia seuraamuksia osoituksena hallinnollisia seuraamuksia voimakkaammasta yhteiskunnallisesta paheksuttavuudesta. Kun ainakin vakavat markkinoiden väärinkäytön muodot määritellään rikoksiksi, määritetään selkeät rajat sille, millaista toimintaa ei varsinkaan voida pitää hyväksyttävänä, ja suurelle yleisölle ja mahdollisille lainrikkojille viestitetään, että toimivaltaiset viranomaiset suhtautuvat tällaiseen toimintaan hyvin vakavasti.
- (7) Kaikki jäsenvaltiot eivät ole säätäneet rikosoikeudellisista seuraamuksista tietyn tyyppisille direktiivin 2003/6/EY täytäntöönpanemiseksi annetun kansallisen lainsäädännön vakaville rikkomisille. Jäsenvaltioiden erilaiset lähestymistavat heikentävät toimintaedellytysten yhdenmukaisuutta sisämarkkinoilla ja saattavat tarjota henkilöille kannustimen toteuttaa markkinoiden väärinkäyttöä sellaisissa jäsenvaltioissa, joissa ei ole säädetty rikosoikeudellisista seuraamuksista tällaisille rikoksille. Lisäksi tähän mennessä unionin tasolla ei ole ollut yhteistä näkemystä siitä, millainen käyttäytyminen katsotaan markkinoiden väärinkäyttöä koskevien sääntöjen vakavaksi rikkomiseksi. Sen vuoksi olisi vahvistettava vähimmäissäännöt, jotka koskevat luonnollisten henkilöiden tekemien rikosten määrittelyä, oikeushenkilöiden vastuuta ja asianmukaisia seuraamuksia. Yhteiset vähimmäissäännöt antaisivat myös mahdollisuuden käyttää tehokkaampia tutkintamenetelmiä ja mahdollistaisivat tehokkaamman yhteistyön jäsenvaltioissa ja niiden välillä. Rahoituskriisi huomioon ottaen on selvää, että markkinoiden manipulointi voi vaikeuttaa monin tavoin miljoonien ihmisten elämää. Libor-skandaali, jossa oli kyse vakavasta viitearvon manipuloititapauksesta, osoitti, että asiaan liittyvät ongelmat ja porsaanreiät vaikuttavat suuresti markkinoiden luottamukseen ja voivat aiheuttaa sijoittajille huomattavia tappioita sekä vääristää reaalityä. Unionilla ei ole yhteistä rikosoikeudellista seuraamusjärjestelmää, minkä vuoksi markkinoiden väärinkäyttöön syyllistyvät pystyvät käyttämään hyväkseen joissakin jäsenvaltioissa sovellettavia keveämpiä järjestelmiä. Markkinoiden väärinkäytöstä määrättävät rikosoikeudelliset seuraamukset toimivat entistä tehokkaampana pelotteena mahdollisille lainrikkojille.
- (8) Ainakin vakavista markkinoiden väärinkäyttöön liittyvistä rikoksista määrättävien rikosoikeudellisten seuraamusten käyttöönotto kaikissa jäsenvaltioissa on olennaisen tärkeää, jotta varmistettaisiin markkinoiden väärinkäytön torjuntaa koskevan unionin politiikan tehokas täytäntöönpano.
- (9) Jotta tämän direktiivin soveltamisala sovitettaisiin yhteen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 596/2014⁽¹⁾ soveltamisalan kanssa, tätä direktiiviä ei olisi sovellettava kaupankäyntiin omilla osakkeilla takaisinosto-ohjelmien mukaisesti, kaupankäyntiin arvopapereilla tai liitännäisvälineillä arvopapereiden vakauttamiseksi, liiketoimiin, toimeksiantoihin tai toimintaan rahapolitiikan, valuuttakurssipolitiikan tai julkisen velan hoitamista koskevan politiikan toteuttamiseksi, toimiin, jotka liittyvät päästöoikeuksiin ja jotka toteutetaan osana unionin ilmastopolitiikkaa, eikä toimiin, jotka toteutetaan osana unionin yhteistä maatalouspolitiikkaa tai unionin yhteistä kalastuspolitiikkaa.
- (10) Jäsenvaltiot olisi veloitettava säätämään, että ainakin vakavat sisäpiirikauppoja, markkinoiden manipuloitintia ja sisäpiiritiedon laitonta ilmaisemista koskevat tapaukset määritellään rikoksiksi, jos on kyse tahallisista teoista.
- (11) Tätä direktiiviä sovellettaessa sisäpiirikaupat ja sisäpiiritiedon laiton ilmaiseminen olisi katsottava vakaviksi esimerkiksi senkaltaisissa tapauksissa, joissa vaikutus markkinoiden luotettavuuteen, todellinen tai mahdollinen saatu työ tai vältetty tappio, markkinoille aiheutettu vahinko tai kaupattujen rahoitusvälineiden kokonaisarvo on suuri. Muina seikkoina voitaisiin mahdollisesti ottaa huomioon esimerkiksi se, onko rikos tehty rikollisjärjestön puitteissa tai onko henkilö rikoksenuusija.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 596/2014, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, markkinoiden väärinkäytöstä (markkinoiden väärinkäyttöasetus) sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/6/EY ja komission direktiivien 2003/124/EY, 2003/125/EY ja 2004/72/EY kumoamisesta (Katso tämän virallisen lehden sivu 1).

- (12) Tätä direktiiviä sovellettaessa markkinoiden manipulointi olisi katsottava vakavaksi esimerkiksi senkaltaisissa tapauksissa, joissa vaikutus markkinoiden luotettavuuteen, todellinen tai mahdollinen saatu hyöty tai vältetty tappio, markkinoille aiheutettu vahinko, rahoitusvälineiden tai hyödykkeitä koskevien spot-sopimusten arvonmuutos tai alun perin käytettyjen varojen määrä on suuri tai jos manipulointiin on syylistynyt rahoitusallalla taikka valvonta- tai sääntelyviranomaisen palveluksessa oleva tai työskentelevä henkilö.
- (13) Koska sisäpiirikauppojen yritys tai markkinoiden manipuloinnin yritys vaikuttaa kielteisesti rahoitusmarkkinoiden luotettavuuteen ja sijoittajien luottamukseen näillä markkinoilla, tällainen käyttäytyminen olisi myös säädettävä rikosoikeudellisesti rangaistavaksi teoksi.
- (14) Tällä direktiivillä olisi velvoitettava jäsenvaltiot säätämään kansallisessa lainsäädännössään rikosoikeudellisia seuraamuksia sellaisista sisäpiirikaupoista, markkinoiden manipuloinnista ja sisäpiiritiedon laittomasta ilmaisemisesta, joihin sovelletaan tätä direktiiviä. Tällä direktiivillä ei olisi asetettava velvoitteita, jotka koskevat tällaisten seuraamusten tai muun käytettävissä olevan lainvalvontajärjestelmän soveltamista yksittäistapauksissa.
- (15) Tällä direktiivillä olisi myös vaadittava jäsenvaltioita varmistamaan, että rikoksiin yllyttäminen ja avunanto niissä on myös rangaistavaa.
- (16) Jotta seuraamukset tässä direktiivissä tarkoitetuista rikoksista olisivat tehokkaita ja varoittavia, tässä direktiivissä olisi vahvistettava enimmäisvankeusrangaistuksen vähimmäiskesto.
- (17) Tätä direktiiviä olisi sovellettava ottaen huomioon asetuksella (EU) N:o 596/2014 ja sen täytäntöönpanotoimenpiteillä vahvistettu lainsäädäntökehys.
- (18) Jotta varmistettaisiin asetuksella (EU) N:o 596/2014 vahvistetun, rahoitusmarkkinoiden luotettavuuden varmistavan eurooppalaisen politiikan tehokas toteuttaminen, jäsenvaltioiden olisi ulotettava vastuu tässä direktiivissä säädettyistä rikoksista oikeushenkilöihin määräämällä rikosoikeudellisia tai muita kuin rikosoikeudellisia seuraamuksia tai muita toimenpiteitä, jotka ovat tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia, kuten esimerkiksi asetuksessa (EU) N:o 596/2014 säädetty toimenpiteet. Tällaisiin seuraamuksiin tai muihin toimenpiteisiin voi kuulua seuraamusta koskevan lopullisen päätöksen, vastuussa olevan oikeushenkilön henkilöllisyys mukaan lukien, julkistaminen, kun samalla otetaan huomioon perusoikeudet, suhteellisuusperiaate sekä rahoitusmarkkinoiden vakauteen ja käynnissä oleviin tutkimuksiin kohdistuvat riskit. Jäsenvaltioiden olisi, mikäli se katsotaan soveliaaksi, ja silloin, kun kansallisessa lainsäädännössä on säädetty oikeushenkilöiden rikosoikeudellisesta vastuusta, ulotettava tällainen rikosoikeudellinen vastuu kansallisen lainsäädännön mukaisesti tässä direktiivissä säädettyihin rikoksiin. Tämän direktiivin ei olisi estettävä jäsenvaltioita julkaisemasta vastuuta tai seuraamuksia koskevia lopullisia päätöksiä.
- (19) Jäsenvaltioiden olisi toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että lainvalvonta- ja oikeusviranomaisilla ja tässä direktiivissä säädettyjen rikosten tutkinnasta tai niistä syyttämisestä vastaavilla muilla toimivaltaisilla viranomaisilla on kyky käyttää tehokkaita tutkintavälineitä. Ottaen huomioon muun muassa suhteellisuusperiaate, tällaisten keinojen käytön kansallisen lainsäädännön mukaisesti olisi oltava oikeassa suhteessa tutkittavien rikosten luonteeseen ja vakavuuteen.
- (20) Koska tässä direktiivissä säädetään vähimmäissäännöistä, jäsenvaltiot voivat vapaasti toteuttaa tai ylläpitää markkinoiden väärinkäyttöä koskevia tiukempia rikosoikeuden sääntöjä.
- (21) Jäsenvaltiot voivat esimerkiksi säätää, että markkinoiden manipulointi katsotaan rikokseksi, jos se johtuu piittämättömyydestä tai törkeästä huolimattomuudesta.
- (22) Tämän direktiivin mukaiset velvoitteet säätää jäsenvaltioiden kansallisessa lainsäädännössä luonnollisia henkilöitä koskevista rangaistuksista ja oikeushenkilöitä koskevista seuraamuksista eivät vapauta jäsenvaltioita velvoitteesta säätää kansallisessa lainsäädännössä hallinnollisista seuraamuksista ja muista toimenpiteistä, joita sovelletaan asetuksessa (EU) N:o 596/2014 säädettyyn rikkomiseen, elleivät jäsenvaltiot ole päättäneet asetuksen (EU) N:o 596/2014 mukaisesti säätää kansallisessa lainsäädännössään ainoastaan rikosoikeudellisia seuraamuksia tällaisesta rikkomisesta.

- (23) Tämän direktiivin soveltamisala on määritetty siten, että sillä täydennetään asetusta (EU) N:o 596/2014 ja varmistetaan sen tehokas täytäntöönpano. Rikosten olisi oltava rangaistavia tämän direktiivin nojalla, jos ne on tehty tahallisesti ja ainakin vakavissa tapauksissa, kun taas seuraamusten määräämiseksi asetuksen (EU) N:o 596/2014 rikkomisista ei edellytetä, että tahallisuus on näytetty toteen tai että rikkomiset katsotaan vakaviksi. Soveltaessaan kansallista lainsäädäntöä, jolla tämä direktiivi saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä, jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että rikosoikeudellisten seuraamusten määrääminen tämän direktiivin mukaisesti ja hallinnollisten seuraamusten määrääminen asetuksen (EU) N:o 596/2014 mukaisesti ei johda *ne bis in idem* -periaatteen loukkamiseen.
- (24) Rajoittamatta kansallisen rikosoikeuden yleisiä sääntöjä, lain soveltamista ja tuomioiden täytäntöönpanoa kunkin yksittäistapauksen konkreettisten olosuhteiden perusteella, seuraamusten määrääminen olisi oltava oikeasuhteista siten, että otetaan huomioon vastuussa olevien henkilöiden aikaansaamat voitot tai välttämät tappiot sekä rikoksesta muille henkilöille aiheutuneet vahingot ja tarvittaessa markkinoiden toiminnalle tai taloudelle yleensä aiheutuneet vahingot.
- (25) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitetta eli sen varmistamista, että ainakin vakavasta markkinoiden väärinkäytöstä määrätään rikosoikeudelliset seuraamukset kaikkialla unionissa, vaan se voidaan tämän direktiivin laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.
- (26) Rajat ylittävän toiminnan lisääntyminen edellyttää tehokasta ja tuloksekasta yhteistyötä niiden kansallisten viranomaisten välillä, joilla on toimivalta markkinoiden väärinkäyttöön liittyviä rikoksia koskevan tutkinnan ja syytetoimien osalta. Eri jäsenvaltioiden kansallisten viranomaisten organisointitapa ja toimivalta eivät saisi muodostaa esteitä niiden yhteistyölle.
- (27) Tässä direktiivissä kunnioitetaan Euroopan unionin perusoikeuskirjassa, jäljempänä 'perusoikeuskirja', tunnustettuja perusoikeuksia ja noudatetaan siinä tunnustettuja periaatteita, siten kuin Euroopan unionista tehdystä sopimuksessa tunnustetaan. Sen soveltamisessa olisi erityisesti otettava asianmukaisella tavalla huomioon oikeus henkilötietojen suojaan (8 artikla), sananvapaus ja tiedonvälityksen vapaus (11 artikla), elinkeinovapaus (16 artikla), oikeus tehokkaisuuteen oikeussuojakeinoihin ja puolueettomaan tuomioistuimeen (47 artikla), syyttömyysolettama ja oikeus puolustukseen (48 artikla), laillisuusperiaate ja rikoksista määrättävien rangaistusten oikeasuhteisuuden periaate (49 artikla) sekä kielto syyttää ja rangaista rikosoikeudenkäynnissä kahdesti samasta rikoksesta (50 artikla).
- (28) Pannessaan tämän direktiivin täytäntöön jäsenvaltioiden olisi varmistettava epäiltyjen tai syytettyjen henkilöiden prosessuaaliset oikeudet rikosoikeudenkäynneissä. Niiden tästä direktiivistä johtuvat velvoitteet eivät rajoita niiden velvoitteita, jotka johtuvat prosessuaalisia oikeuksia rikosoikeudenkäynneissä koskevasta unionin oikeudesta. Tämän direktiivin tarkoituksena ei ole miltään osin rajoittaa lehdistönvapautta tai sananvapautta tiedotusvälineissä siltä osin kuin ne taataan unionissa ja jäsenvaltioissa erityisesti perusoikeuskirjan 11 artiklan nojalla ja muissa asiaankuuluvissa säännöksissä. Tätä olisi korostettava erityisesti siltä osin kuin kyse on sisäpiiritiedon ilmaisemisesta sitä koskevien tämän direktiivin säännösten mukaisesti.
- (29) Yhdistynyt kuningaskunta ei osallistu tämän direktiivin hyväksymiseen, direktiivi ei sido Yhdistynyttä kuningaskuntaa eikä sitä sovelleta Yhdistyneeseen kuningaskuntaan, sanotun kuitenkin rajoittamatta Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitetyn, Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin asemasta vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen osalta tehdystä pöytäkirjassa N:o 21 olevan 4 artiklan soveltamista.
- (30) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitettyssä, Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin asemasta vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen osalta tehdystä pöytäkirjassa N:o 21 olevien 1, 2, 3 ja 4 artiklan mukaisesti Irlanti on ilmoittanut haluavansa osallistua tämän direktiivin hyväksymiseen ja soveltamiseen.
- (31) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitettyssä, Tanskan asemasta tehdystä pöytäkirjassa N:o 22 olevien 1 ja 2 artiklan mukaisesti Tanska ei osallistu tämän direktiivin hyväksymiseen, direktiivi ei sido Tanskaa eikä sitä sovelleta Tanskaan.

(32) Euroopan tietosuojavaltuutettu antoi lausunnon 10 päivänä helmikuuta 2012 ⁽¹⁾,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

1. Tässä direktiivissä vahvistetaan vähimmäissäännöt rikosoikeudellisille seuraamuksille, jotka määrätään sisäpiirikau-
poista, sisäpiiritiedon laittomasta ilmaisemisesta ja markkinoiden manipuloinnista, jotta varmistetaan unionin rahoitus-
markkinoiden luotettavuus, parannetaan sijoittajansuojaa ja lisätään luottamusta näihin markkinoihin.

2. Tätä direktiiviä sovelletaan seuraaviin:

- a) rahoitusvälineet, jotka on otettu kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla tai joiden ottamista kaupankäyn-
nin kohteeksi säännellyillä markkinoilla on pyydetty;
- b) rahoitusvälineet, joilla käydään kauppaa monenkeskisessä kaupankäyntijärjestelmässä, jotka on otettu kaupankäynnin
kohteeksi monenkeskisessä kaupankäyntijärjestelmässä tai joiden ottamista kaupankäynnin kohteeksi monenkeskisessä
kaupankäyntijärjestelmässä on pyydetty;
- c) rahoitusvälineet, joilla käydään kauppaa organisoidussa kaupankäyntijärjestelmässä;
- d) rahoitusvälineet, jotka eivät kuulu a, b tai c alakohdan piiriin ja joiden hinta tai arvo on sidoksissa mainituissa
alakohdissa tarkoitetun rahoitusvälineen hintaan tai arvoon tai vaikuttaa siihen, mukaan lukien esimerkiksi luottoris-
kinvaihtosopimukset ja hinnanosopimukset.

Tätä direktiiviä sovelletaan myös toimintaan tai liiketoimiin, myös tarjouksiin, jotka liittyvät komission asetuksen (EU)
N:o 1031/2010 ⁽²⁾ mukaiseen päästöoikeuksien tai muiden niihin perustuvien huutokauppatuotteiden huutokauppaan
huutokauppapaikassa, jolle on annettu säännellyn markkinan toimilupa, myös silloin, kun huutokauppatuotteet eivät
ole rahoitusvälineitä. Vaikuttamatta huutokaupan yhteydessä jätettyjä tarjouksia koskeviin erityissäännöksiin kyseisiin
tarjouksiin sovelletaan kaikkia kauppaa koskeviin toimeksiantoihin liittyviä tämän direktiivin säännöksiä.

3. Tätä direktiiviä ei sovelleta

- a) kaupankäyntiin omilla osakkeilla takaisinosto-ohjelmien mukaisesti, kun tällainen kaupankäynti tapahtuu asetuksen
(EU) N:o 596/2014 5 artiklan 1, 2 ja 3 kohdan mukaisesti;
- b) kaupankäyntiin asetuksen (EU) N:o 596/2014 3 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetuilla arvopapereilla tai
liitännäisvälineillä arvopapereiden vakauttamiseksi, kun tällainen kaupankäynti tapahtuu mainitun asetuksen 5 artiklan
4 ja 5 kohdan mukaisesti;
- c) liiketoimiin, toimeksiantoihin tai toimintaan rahapolitiikan, valuuttakurssipolitiikan tai julkisen velan hoitamista kos-
kevan politiikan toteuttamiseksi asetuksen (EU) N:o 596/2014 6 artiklan 1 kohdan mukaisesti, liiketoimiin, toimek-
siantoihin tai toimintaan, jotka toteutetaan mainitun asetuksen 6 artiklan 2 kohdan mukaisesti, toimiin, jotka toteu-
tetaan osana unionin ilmastopolitiikkaa mainitun asetuksen 6 artiklan 3 kohdan mukaisesti, tai toimiin, jotka toteu-
tetaan osana unionin yhteistä maatalouspolitiikkaa tai unionin yhteistä kalastuspolitiikkaa mainitun asetuksen 6 artiklan
4 kohdan mukaisesti.

4. Jäljempänä olevaa 5 artiklaa sovelletaan myös

- a) hyödykettä koskeviin spot-sopimuksiin, jotka eivät ole tukkutasen energiatuotteita, kun niitä koskeva liiketoimi,
toimeksianto tai toiminta vaikuttaa tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetun rahoitusvälineen hintaan tai arvoon;

⁽¹⁾ EUVL C 177, 20.6.2012, s. 1.

⁽²⁾ Komission asetus (EU) N:o 1031/2010, annettu 12 päivänä marraskuuta 2010, kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjes-
telmän toteuttamisesta yhteisössä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY mukaisen kasvihuonekaasujen
päästöoikeuksien huutokaupan ajoituksesta, hallinnoinnista ja muista näkökohdista (EUVL L 302, 18.11.2010, s. 1).

- b) rahoitusvälinetyypeihin, mukaan lukien johdannaissopimukset tai luottoriskin siirtoon tarkoitetut johdannaisinstrumentit, kun niitä koskeva liiketoimi, toimeksianto, tarjous tai toiminta vaikuttaa hyödykettä koskevan spot-sopimuksen hintaan tai arvoon, kun hinta tai arvo on sidoksissa kyseisten rahoitusvälineiden hintaan tai arvoon;
- c) viitearvoja koskevaan toimintaan.

5. Tätä direktiiviä sovelletaan kaikkiin liiketoimiin, toimeksiantoihin tai toimintaan, jotka koskevat 2 ja 4 kohdassa tarkoitettuja rahoitusvälineitä, riippumatta siitä, toteutetaanko kyseinen liiketoimi, toimeksianto tai toiminta kauppapaikalla.

2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan

- 1) 'rahoitusvälineellä' Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/65/EU ⁽¹⁾ 4 artiklan 1 kohdan 15 alakohdassa määriteltyä rahoitusvälinettä;
- 2) 'hyödykettä koskevalla spot-sopimuksella' asetuksen (EU) N:o 596/2014 3 artiklan 1 kohdan 15 alakohdassa määriteltyä hyödykettä koskevaa spot-sopimusta;
- 3) 'takaisinosto-ohjelmalla' Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2012/30/EU ⁽²⁾ 21–27 artiklan mukaista kaupankäyntiä omilla osakkeilla;
- 4) 'sisäpiiritiedolla' asetuksen (EU) N:o 596/2014 7 artiklan 1–4 kohdassa tarkoitettua tietoa;
- 5) 'päästöoikeuksilla' direktiivin 2014/65/EU liitteessä I olevan C jakson 11 kohdassa kuvattua päästöoikeutta;
- 6) 'viitearvolla' asetuksen (EU) N:o 596/2014 3 artiklan 1 kohdan 29 alakohdassa määriteltyä viitearvoa;
- 7) 'hyväksytyllä markkinakäytännöllä' tiettyä markkinakäytäntöä, jonka jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen hyväksyy asetuksen (EU) N:o 596/2014 13 artiklan mukaisesti;
- 8) 'vakauttamisella' asetuksen (EU) N:o 596/2014 3 artiklan 2 kohdan d alakohdassa määriteltyä vakauttamista;
- 9) 'säännellyllä markkinalla' direktiivin 2014/65/EU 4 artiklan 1 kohdan 21 alakohdassa määriteltyä säänneltyä markkinaa;
- 10) 'monenkeskisellä kaupankäyntijärjestelmällä' direktiivin 2014/65/EU 4 artiklan 1 kohdan 22 alakohdassa määriteltyä monenkeskistä kaupankäyntijärjestelmää;
- 11) 'organisoidulla kaupankäyntijärjestelmällä' direktiivin 2014/65/EU 4 artiklan 1 kohdan 23 alakohdassa määriteltyä organisoitua kaupankäyntijärjestelmää;
- 12) 'kauppapaikalla' direktiivin 2014/65/EU 4 artiklan 1 kohdan 24 alakohdassa määriteltyä kauppapaikkaa;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/65/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, rahoitusvälineiden markkinoista sekä direktiivin 2011/61/EU ja direktiivin 2002/92/EY muuttamisesta (Katso tämän virallisen lehden sivu 349).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2012/30/EU, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, niiden takeiden yhteensovittamisesta samanveroisiksi, joita jäsenvaltioissa vaaditaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 54 artiklan toisessa kohdassa tarkoitetuilta yhtiöiltä niiden jäsenten sekä ulkopuolisten etujen suojaamiseksi osakeyhtiöitä perustettaessa sekä niiden pääomaa säilytettäessä ja muutettaessa (EUVL L 315, 14.11.2012, s. 74).

- 13) 'tukkutason energiatuotteella' Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1227/2011⁽¹⁾ 2 artiklan 4 kohdassa määriteltyä tukkutason energiatuotetta;
- 14) 'liikkeeseenlaskijalla' asetuksen (EU) N:o 596/2014 3 artiklan 1 kohdan 21 alakohdassa määriteltyä liikkeeseenlaskijaa.

3 artikla

Sisäpiirikaupat, sisäpiirikauppojen suosittaminen toiselle henkilölle tai toisen henkilön houkuttelu tekemään sisäpiirikauppoja

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että 2–8 kohdassa tarkoitetut sisäpiirikaupat ja sisäpiirikauppojen suosittaminen toiselle henkilölle tai toisen henkilön houkuttelu tekemään sisäpiirikauppoja katsotaan rikoksiksi ainakin vakavissa tapauksissa ja silloin, kun ne tehdään tahallisesti.

2. Tässä direktiivissä sisäpiirikaupoilla tarkoitetaan tilannetta, jossa henkilöllä on hallussaan sisäpiiritietoa ja hän käyttää kyseistä tietoa hyväkseen hankkimalla tai luovuttamalla omaan lukuunsa tai kolmannen osapuolen lukuun suoraan tai välillisesti rahoitusvälineitä, joihin kyseinen tieto liittyy.

3. Tätä artiklaa sovelletaan jokaiseen, jolla on hallussaan sisäpiiritietoa sen johdosta, että kyseinen henkilö

- a) on liikkeeseenlaskijan tai päästöoikeuksien markkinoilla toimivan markkinaosapuolen hallinto-, johto- tai valvontaelimen jäsen;
- b) omistaa osuuden liikkeeseenlaskijan tai päästöoikeuksien markkinoilla toimivan markkinaosapuolen pääomasta;
- c) saa tiedon käyttöönsä työtä, ammattia tai tehtäviä suorittaessaan; tai
- d) harjoittaa rikollista toimintaa.

Tätä artiklaa sovelletaan myös jokaiseen, joka on saanut sisäpiiritietoa muissa kuin ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuissa olosuhteissa, kun kyseinen henkilö tietää sen olevan sisäpiiritietoa.

4. Sisäpiirikaupoiksi katsotaan myös sisäpiiritiedon käyttäminen peruuttamalla tai muuttamalla toimeksianto, joka koskee sellaista rahoitusvälinettä, johon kyseinen tieto liittyy, kun toimeksianto annettiin ennen kuin asianomaisella henkilöllä oli hallussaan sisäpiiritieto.

5. Asetuksen (EU) N:o 1031/2010 mukaisesti järjestettyjen päästöoikeuksien tai muiden niihin perustuvien huutokauppatuotteiden huutokaupan osalta tämän artiklan 4 kohdassa tarkoitettuun sisäpiiritiedon käyttämiseen kuuluu myös henkilön omaan lukuun tai kolmannen osapuolen lukuun tekemän tarjouksen jättäminen, muuttaminen tai peruuttaminen.

6. Tässä direktiivissä sisäpiirikauppojen tekemisen suosittamisella toiselle henkilölle tai toisen henkilön houkuttelulla sisäpiirikauppojen tekemiseen tarkoitetaan tilannetta, jossa henkilöllä on hallussaan sisäpiiritietoa ja hän

- a) suosittelee tämän tiedon perusteella, että toinen henkilö hankkii tai luovuttaa rahoitusvälineitä, joihin kyseinen tieto liittyy, tai houkuttelee toista henkilöä tekemään tällaisen hankinnan tai luovutuksen; tai
- b) suosittelee tämän tiedon perusteella, että toinen henkilö peruuttaa tai muuttaa toimeksiannon, joka koskee rahoitusvälinettä, johon kyseinen tieto liittyy, tai houkuttelee toista henkilöä tekemään tällaisen peruutuksen tai muutoksen.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1227/2011, annettu 25 päivänä lokakuuta 2011, energian tukkumarkkinoiden eheydestä ja tarkasteltavuudesta (EUVL L 326, 8.12.2011, s. 1).

7. Edellä 6 kohdassa tarkoitettujen suositusten tai houkuttelun käyttäminen on sisäpiirikauppaa, jos suositusta tai houkuttelua käyttävä henkilö tietää suosituksen tai houkuttelun perustuvan sisäpiiritietoon.

8. Tätä artiklaa sovellettaessa pelkästään sen perusteella, että henkilöllä on tai on ollut hallussaan sisäpiiritietoa, ei ole katsottava, että mainittu henkilö on käyttänyt kyseistä tietoa ja siten tehnyt sisäpiirikauppoja hankinnan tai luovutuksen perusteella, jos hänen toimintaansa voidaan pitää asetuksen (EU) N:o 596/2014 9 artiklan nojalla lainmukaisena toimintana.

4 artikla

Sisäpiiritiedon laitton ilmaiseminen

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että 2–5 kohdassa tarkoitettu sisäpiiritiedon laitton ilmaiseminen katsotaan rikokseksi ainakin vakavissa tapauksissa ja silloin, kun se on tehty tahallisesti.

2. Tässä direktiivissä sisäpiiritiedon laittomalla ilmaisemisella tarkoitetaan tilannetta, jossa henkilö pitää hallussaan sisäpiiritietoa ja ilmaisee kyseisen tiedon muulle henkilölle, paitsi jos ilmaiseminen tapahtuu osana työn, ammatin tai tehtävien tavanomaista suorittamista, mukaan lukien tilanne, jossa tätä ilmaisemista voidaan pitää asetuksen (EU) N:o 596/2014 11 artiklan 1–8 kohdan nojalla markkinoiden tunnusteluna.

3. Tätä artiklaa sovelletaan kaikkiin henkilöihin 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuissa tilanteissa tai olosuhteissa.

4. Tätä direktiiviä sovellettaessa 3 artiklan 6 kohdassa tarkoitettujen suositusten tai houkuttelun edelleen ilmaiseminen katsotaan sisäpiiritiedon laittomaksi ilmaisemiseksi tämän artiklan nojalla, kun suosituksen tai houkuttelun ilmaiseva henkilö tietää sen perustuneen sisäpiiritietoon.

5. Tätä artiklaa sovellettaessa otetaan huomioon tarve suojella lehdistönvapautta ja sananvapautta.

5 artikla

Markkinoiden manipulointi

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että 2 kohdassa tarkoitettu markkinoiden manipulointi katsotaan rikokseksi ainakin vakavissa tapauksissa ja silloin, kun se tehdään tahallisesti.

2. Tässä direktiivissä markkinoiden manipuloinnilla tarkoitetaan seuraavia toimintoja:

a) liiketoimeen ryhtyminen, kauppaa koskevan toimeksiannon antaminen tai muu toiminta, joka

i) antaa vääriä tai harhaanjohtavia signaaleja rahoitusvälineen tai siihen liittyvän hyödykettä koskevan spot-sopimuksen tarjonnasta, kysynnästä tai hinnasta; tai

ii) varmistaa, että yhden tai useamman rahoitusvälineen tai siihen liittyvän hyödykettä koskevan spot-sopimuksen hinta asettuu epänormaalille tai keinotekoiselle tasolle,

paitsi jos liiketoimien toteuttajan tai toimeksiantojen antajan peruste tehdä liiketoimia tai toimeksiantoja on lainmukainen ja jos liiketoimet tai toimeksiannot ovat hyväksytyjen markkinakäytäntöjen mukaisia kyseisellä kauppapaikalla;

b) liiketoimeen ryhtyminen, kauppaa koskevan toimeksiannon antaminen tai muu toiminta tai toimintatapa, joka vaikuttaa yhden tai useamman rahoitusvälineen tai siihen liittyvän hyödykettä koskevan spot-sopimuksen hintaan ja jossa käytetään kuvitteellisia keinoja taikka muunlaista vilpillistä menettelyä tai järjestelyä;

- c) sellaisen tiedon levittäminen tiedotusvälineissä, internet mukaan lukien, tai muulla tavoin, joka antaa väärää tai harhaanjohtavia signaaleja rahoitusvälineen tai siihen liittyvän hyödykettä koskevan spot-sopimuksen tarjonnasta, kysynnästä tai hinnasta tai varmistaa, että yhden tai useamman rahoitusvälineen tai siihen liittyvän hyödykettä koskevan spot-sopimuksen hinta asettuu epänormaaliselle tai keinotekoiselle tasolle, kun kyseisen tiedon levittämisestä koituu tiedon levittäneelle henkilölle itselleen tai toiselle henkilölle etua tai hyötyä; tai
- d) väärin tai harhaanjohtavien tietojen toimittaminen tai muu toiminta, jolla manipuloidaan viitearvon laskentaa.

6 artikla

Yllyttäminen, avunanto ja yritys

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että yllyttäminen 3 artiklan 2–5 kohdassa sekä 4 ja 5 artiklassa tarkoitettuihin rikoksiin ja avunanto niissä on säädetty rangaistavaksi rikokseksi.
2. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että yritys tehdä jokin 3 artiklan 2–5 ja 7 kohdassa sekä 5 artiklassa tarkoitettu rikos on säädetty rangaistavaksi rikokseksi.
3. Edellä olevaa 3 artiklan 8 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin.

7 artikla

Luonnollisten henkilöiden rikosoikeudelliset seuraamukset

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että 3–6 artiklassa tarkoitetuista rikoksista voidaan määrätä tehokkaat, oikeasuhteiset ja varoittavat rikosoikeudelliset seuraamukset.
2. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että 3 ja 5 artiklassa tarkoitetuista rikoksista voidaan määrätä vankeusrangaistus, jonka enimmäiskesto on vähintään neljä vuotta.
3. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että 4 artiklassa tarkoitettu rikoksesta voidaan määrätä vankeusrangaistus, jonka enimmäiskesto on vähintään kaksi vuotta.

8 artikla

Oikeushenkilöiden vastuu

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että oikeushenkilö voidaan saattaa vastuuseen 3–6 artiklassa tarkoitetuista teoista, jos teot on sen hyväksi tehnyt joko yksin tai oikeushenkilön elimen jäsenenä toimiva henkilö, jolla on oikeushenkilössä johtava asema seuraavin perustein:
 - a) oikeus edustaa oikeushenkilöä;
 - b) valtuus tehdä päätöksiä oikeushenkilön puolesta; tai
 - c) valtuus harjoittaa valvontaa oikeushenkilössä.
2. Jäsenvaltioiden on lisäksi toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että oikeushenkilö voidaan saattaa vastuuseen, jos 1 kohdassa tarkoitettujen henkilöiden harjoittaman ohjauksen tai valvonnan puutteellisuus on mahdollistanut sen, että oikeushenkilön alaisena toimiva henkilö on voinut tehdä 3–6 artiklassa tarkoitettujen rikosten kyseisen oikeushenkilön hyväksi.
3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettu oikeushenkilön vastuu ei sulje pois rikosoikeudellisia menettelyjä sellaisia luonnollisia henkilöitä vastaan, joka ovat mukana tekijöinä, yllyttäjinä tai osallisina 3–6 artiklassa tarkoitetuissa rikoksissa.

*9 artikla***Oikeushenkilöille koituvat seuraamukset**

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että 8 artiklan nojalla vastuussa olevalle oikeushenkilölle määrätään tehokkaita, oikeasuhteiset ja varoittavat seuraamukset, jotka sisältävät rikosoikeudellisia tai muita sakkoja ja joihin voi kuulua muita seuraamuksia, kuten

- a) oikeuden menettäminen julkisista varoista myönnettäviin etuuksiin tai tukiin;
- b) väliaikainen tai pysyvä kielto harjoittaa liiketoimintaa;
- c) tuomioistuimen valvontaan asettaminen;
- d) tuomioistuimen määräys purkaa oikeushenkilö;
- e) rikoksen tekemiseen käytettyjen laitosten sulkeminen väliaikaisesti tai pysyvästi.

*10 artikla***Lainkäyttövalta**

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet ulottaakseen lainkäyttövaltansa 3–6 artiklassa tarkoitettuihin rikoksiin, jos

- a) rikos on tehty kokonaan tai osittain niiden alueella; tai
- b) rikoksen on tehnyt niiden kansalainen, ainakin jos teko katsotaan rikokseksi siellä, missä se tehtiin.

2. Jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle päätöksestään ulottaa laajemmin lainkäyttövaltansa 3–6 artiklassa tarkoitettuihin rikoksiin, jotka on tehty sen alueen ulkopuolella, jos

- a) rikosentekijän vakituinen asuinpaikka on sen alueella; tai
- b) rikos on tehty sen alueelle sijoittautuneen oikeushenkilön hyväksi.

*11 artikla***Koulutus**

Jäsenvaltioiden on pyydettävä niitä tahoja, jotka vastaavat rikosoikeudenkäynneissä ja tutkinnassa mukana olevien tuomareiden, syyttäjien, poliisien ja oikeusalan työntekijöiden sekä toimivaltaisten viranomaisten työntekijöiden koulutuksesta, antamaan tämän direktiivin tavoitteisiin liittyvää asianmukaista koulutusta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tuomioistuinten riippumattomuutta ja eri tapoja, joilla oikeuslaitokset ovat järjestäytyneet unionissa.

*12 artikla***Kertomus**

Komissio antaa viimeistään 4 päivänä heinäkuuta 2018 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän direktiivin toimivuudesta ja mahdollisesta tarpeesta sen muuttamiseen myös siltä osin, mitkä tapaukset tulkitaan 3 artiklan 1 kohdassa, 4 artiklan 1 kohdassa ja 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuiksi vakaviksi tapauksiksi, minkä tasoisia seuraamuksia jäsenvaltiot säätävät ja missä määrin tässä direktiivissä tarkoitettuja valinnaisia osia on otettu käyttöön.

Komission kertomukseen liitetään tarvittaessa lainsäädäntöehdotus.

13 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2016. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

Niiden on sovellettava näitä säännöksiä 3 päivästä heinäkuuta 2016 edellyttäen, että asetus (EU) N:o 596/2014 tulee voimaan.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

14 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

15 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu jäsenvaltioille perussopimusten mukaisesti.

Tehty Strasbourgissa 16 päivänä huhtikuuta 2014.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

D. KOURKOULAS

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2014/59/EU,**annettu 15 päivänä toukokuuta 2014,****luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinvratkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon ⁽¹⁾,ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Rahoituskriisi on paljastanut, että unionissa on huomattava pula välineistä, joilla reagoidaan tehokkaasti epäterveisiin tai lähellä kaatumista oleviin luottolaitoksiin ja sijoituspalveluyrityksiin, jäljempänä 'laitokset'. Tällaisia välineitä tarvitaan erityisesti maksukyvyttömyyden ennalta ehkäisemiseksi tai ilmenneen maksukyvyttömyyden kielteisten vaikutusten rajaamiseksi mahdollisimman vähiin säilyttämällä kyseisen laitoksen järjestelmän kannalta tärkeät toiminnot. Kriisin aikana juuri nämä haasteet pakottivat jäsenvaltioita pelastamaan laitoksia veronmaksajien rahoilla. Uskottavan elvytys- ja kriisinvratkaisukehyksen tavoitteena on tehdä tällaiset toimet mahdollisimman pitkälti tarpeettomiksi.
- (2) Rahoituskriisi oli järjestelmän kannalta merkittävä, sillä se vaikutti useiden luottolaitosten rahoituksen saatavuuteen. Pankkijärjestelmän kaatumisen ja siihen liittyvien, koko taloutta koskevien seurausten välttämiseksi tällaista kriisiä varten olisi otettava käyttöön toimenpiteet, joilla turvataan rahoituksen saatavuus yhtäläisin ehdoin kaikille muutoin vakavaraisille luottolaitoksille. Tällaisiin toimenpiteisiin sisältyy keskuspankkien maksuvalmiusapua ja jäsenvaltioiden vakavaraisten luottolaitosten liikkeeseen laskemille arvopapereille myöntämiä takauksia.
- (3) Unionin rahoitusmarkkinat ovat voimakkaasti yhdentyneet ja kytköksissä moniin laajalti kansallisten rajojen yli toimiviin luottolaitoksiin. Rajatylittävän laitoksen kaatuminen vaikuttaa todennäköisesti rahoitusmarkkinoiden vakauteen niissä jäsenvaltioissa, joissa laitos toimii. Jäsenvaltioiden kyvyttömyys saada hallintaansa lähellä kaatumista oleva laitos ja purkaa se niin, että laajat rahoitusjärjestelmän vauriot ehkäistään tehokkaasti, voi murentaa jäsenvaltioiden keskinäistä luottamusta ja sisämarkkinoiden uskottavuutta rahoituspalvelualalla. Rahoitusmarkkinoiden vakaus on tämän vuoksi olennainen edellytys sisämarkkinoiden toteutumiseksi ja toiminnalle.

⁽¹⁾ EUVL C 39, 12.2.2013, s. 1.

⁽²⁾ EUVL C 44, 15.2.2013, s. 68.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 15. huhtikuuta 2014 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 6. toukokuuta 2014.

- (4) Laitosten kriisinratkaisumenettelyjä ei ole nykyisellään yhdenmukaistettu unionin tasolla. Jotkin jäsenvaltiot soveltavat laitoksiin samoja menettelyjä kuin muuhinkin maksukyvyttömiin yrityksiin, joskin menettelyjä on voitu mukauttaa laitoksia varten. Laitosten maksukyvyttömyyttä sääntelevissä laeissa, asetuksissa ja hallinnollisissa määräyksissä on huomattavia sisällöllisiä ja menettelyllisiä eroja jäsenvaltioiden kesken. Lisäksi rahoituskriisi on osoittanut, etteivät yritysten yleiset maksukyvyttömyysmenettelyt ehkä aina sovellu laitoksiin, sillä niiden avulla ei välttämättä aina voida taata toimenpiteiden riittävää riipeyttä, laitosten kriittisten toimintojen jatkumista eikä rahoitusvakauden säilymistä.
- (5) Tämän vuoksi tarvitaan järjestely, joka antaa viranomaisille uskottavat välineet puuttua riittävän varhain ja nopeasti epäterveen tai lähellä kaatumista olevan laitoksen tilanteeseen tarkoituksena varmistaa laitoksen kriittisten rahoitus- ja talousalan toimintojen jatkuvuus sekä samalla rajoittaa laitoksen maksukyvyttömyydestä talouteen ja rahoitusjärjestelmään kohdistuvat vaikutukset mahdollisimman pieniksi. Järjestelyn avulla olisi huolehdittava siitä, että ensisijaisesti osakkeenomistajat ottavat kantaakseen tappiot ja että osakkeenomistajien jälkeen velkojat ottavat kantaakseen tappiot edellyttäen, että yhdellekään velkojalle ei aiheudu suurempia tappioita kuin sille olisi aiheutunut, jos laitos olisi likvidoitu tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä noudattaen tämän direktiivin mukaisesti periaatetta, jonka mukaan velkojat eivät saa jäädä kriisinratkaisussa huonompaan asemaan. Viranomaisten pitäisi uusien valtuuksien avulla pystyä esimerkiksi ylläpitämään talletusten ja maksuliikenteen keskeytymätön saatavuus, myymään tarvittaessa laitoksen elinkelpoiset osat ja jakamaan tappiot tasapuolisesti ja ennakoitavasti. Näillä tavoitteilla pitäisi pystyä välttämään rahoitusmarkkinoiden vakauden järkkäminen ja rajoittamaan veronmaksajille koituvat kustannukset mahdollisimman pieniksi.
- (6) Meneillään olevan sääntelykehiksen tarkistamisen, etenkin pääoma- ja maksuvalmiuspuskurien vahvistamisen ja makrotalouden vakauden valvontavälineiden parantamisen, olisi vähennettävä tulevien kriisien todennäköisyyttä ja lisättävä laitosten talouden häiriöiden sietokykyä, johtuivat häiriöt sitten järjestelmähäiriöistä tai yksittäisiä laitoksia koskevista tapahtumista. Kuitenkaan ei ole mahdollista luoda sääntely- ja valvontakehystä, joka voisi estää näitä laitoksia koskaan joutumasta vaikeuksiin. Sen vuoksi jäsenvaltioiden olisi valmistauduttava ja niillä olisi oltava riittävät elvytys- ja kriisinratkaisuvälineet käsitellä tilanteita, joihin liittyy sekä järjestelmäkriisejä että yksittäisten laitosten kaatumisia. Näihin välineisiin olisi kuuluttava myös mekanismeja, joiden avulla viranomaiset voivat käsitellä tehokkaasti lähellä kaatumista olevia tai todennäköisesti kaatuvia laitoksia.
- (7) Tällaisten valtuuksien käytössä ja toteutettavissa toimenpiteissä olisi otettava huomioon olosuhteet, joissa kaatuminen tapahtuu. Jos ongelma koskee yksittäistä laitosta eikä vaikuta muuhun rahoitusjärjestelmään, viranomaisten olisi voitava käyttää kriisinratkaisuvaltuuksiaan ilman merkittävää huolta häiriöiden leviämisestä. Toisaalta herkässä ympäristössä on syytä varovaisuuteen, jotta vältetään rahoitusmarkkinoiden vakauden horjuttaminen.
- (8) Laitoksen toiminnan jatkuvuuden varmistamaan kriisinratkaisuun voi viimeisenä keinona sisältyä julkisyhteisöjen rahoitusvakausvälineitä, tilapäinen julkinen omistus mukaan lukien. Tämän vuoksi on tärkeää järjestää kriisinratkaisun valtuudet ja rahoitusjärjestelyt siten, että veronmaksajat saavat hyödyn ylijäämästä, jota saattaa syntyä sellaisen laitoksen uudelleenjärjestelystä, jonka viranomaiset saattavat takaisin vakaalle pohjalle. Vastuullisuudesta ja riskien kantamisesta olisi palkittava.
- (9) Jotkin jäsenvaltiot ovat jo saattaneet voimaan lainsäädännön muutoksia, joilla otetaan käyttöön lähellä kaatumista olevien laitosten kriisinratkaisun mahdollistavia mekanismeja; eräät muut ovat ilmaisseet aikomuksensa ottaa käyttöön vastaavia mekanismeja, jollei niistä säädetä unionin tasolla. Laitosten kriisinratkaisun yhteisten edellytysten, valtuuksien ja prosessien puuttuminen todennäköisesti estää sisämarkkinoiden häiriötöntä toimintaa ja kansallisten viranomaisten välistä yhteistyötä näiden puuttuessa lähellä kaatumista oleviin rajatylittäviin laitosryhmiin. Näin on erityisesti silloin, kun kansallisilla viranomaisilla ei erilaisten lähestymistapojen vuoksi ole samanasteista valvontamahdollisuutta tai samaa kykyä purkaa laitoksia. Tällaiset erot kriisinratkaisujärjestelyissä voivat vaikuttaa eri tavoin laitosryhmien varainhankintakustannuksiin eri jäsenvaltioissa ja mahdollisesti vääristää laitosten välistä kilpailua. Toimivia kriisinratkaisujärjestelyjä tarvitaan kaikissa jäsenvaltioissa varmistamaan, ettei laitosten mahdollisuuksia hyödyntää sisämarkkinoiden tarjoamaa sijoittautumisoikeutta rajoiteta sen perusteella, mitkä ovat niiden kotijäsenvaltion taloudelliset valmiudet hallita niiden maksukyvyttömyyttä.
- (10) Kyseiset esteet olisi poistettava ja annettava säännöt, joilla varmistetaan, ettei sisämarkkinasäännösten toiminta häiriinny. Tätä varten laitosten kriisinratkaisun periaatteista olisi annettava yhdenmukaistamisen vähimmäistasoa koskevat yhteiset säännöt.

- (11) Johdonmukaisuuden varmistamiseksi suhteessa rahoituspalvelujen alalla voimassa olevaan unionin lainsäädäntöön ja mahdollisimman korkeatasoisen rahoitusvakauden säilyttämiseksi erilaisissa laitoksissa, kriisiratkaisujärjestelyä pitäisi soveltaa laitoksiin, jotka kuuluvat Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 575/2013⁽¹⁾ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2013/36/EU⁽²⁾ määriteltyjen vakavaraisuusvaatimusten soveltamisalaan. Järjestelmää tulisi niin ikään soveltaa rahoitusalan holdingyhtiöihin, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2002/87/EY⁽³⁾ tarkoitettuihin rahoitusalan sekaholdingyhtiöihin sekä monialan holdingyhtiöihin ja rahoituslaitoksiin, kun viimeksi mainitut ovat laitoksen tai rahoitusalan holdingyhtiön, rahoitusalan sekaholdingyhtiön tai monialan holdingyhtiön tytäryrityksiä ja kuuluvat emoyrityksensä konsolidoidun valvonnan piiriin. Kriisi on osoittanut, että konserniin kuuluvan yhteisön maksukyvyttömyys voi nopeasti heijastua koko konsernin vakavaraisuuteen ja vaikuttaa sitä kautta myös järjestelmään. Tämän vuoksi viranomaisilla pitäisi olla näihin yhteisöihin vaikuttavat tehokkaat toimintakeinot, jotta estetään häiriöiden leviäminen ja pystytään tarjoamaan johdonmukainen kriisiratkaisun erityissuunnitelma koko konsernille, sillä konserniin kuuluvan yhteisön maksukyvyttömyys voi nopeasti heijastua koko konsernin vakavaraisuuteen.
- (12) Säätelykehysten johdonmukaisuuden varmistamiseksi Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 648/2012⁽⁴⁾ määriteltyistä keskusvastapuolista ja tulevassa arvopaperitoimituksen parantamisesta Euroopan unionissa sekä arvopaperikeskuksista annettavassa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa määriteltyistä arvopaperikeskuksista olisi säädettävä näiden yhteisöjen elvytys- ja kriisiratkaisukehystä koskevassa erillisessä lainsäädäntöaloitteessa.
- (13) Tässä direktiivissä säädettyjen kriisiratkaisuvälineiden ja -valtuuksien käyttö voi keskeyttää osakkeenomistajien ja velkojien oikeudet. Erityisesti viranomaisten valtuudet siirtää laitoksen osakkeet tai sen varat kokonaan tai osittain yksityiselle ostajalle ilman osakkeenomistajien suostumusta rajoittavat osakkeenomistajien omistusoikeutta. Lisäksi valtuudet päättää siitä, mitkä velat siirretään lähellä kaatumista olevasta laitoksesta sillä perusteella, että tavoitteena on varmistaa palvelujen jatkuvuus ja välttää rahoitusvakauteen kohdistuvat haittavaikutukset, voivat vaikuttaa velkojien yhdenvertaiseen kohteluun. Näin ollen kriisiratkaisutoimi olisi toteutettava vain silloin, kun se on yleisen edun kannalta välttämätön, ja kaiken kriisiratkaisutoimesta johtuvan osakkeenomistajien ja velkojien oikeuksiin puuttumisen olisi oltava sopusoinnussa Euroopan unionin perusoikeuskirjan, jäljempänä 'perusoikeuskirja', kanssa. Erityisesti silloin, jos samaan luokkaan kuuluvia velkojia kohdellaan eri tavoin kriisiratkaisutoimen yhteydessä, tällaisen erilaisen kohtelun olisi oltava yleisen edun kannalta perusteltua ja oikeasuhteista kyseessä oleviin riskeihin nähden eikä se saisi olla suoraan eikä välillisesti kansalaisuuden perusteella syrjivää.
- (14) Viranomaisten olisi otettava elvytys- ja kriisiratkaisusuunnitelmien yhteydessä ja käytössään olevia eri valtuuksia ja välineitä soveltaessaan huomioon laitoksen liiketoiminnan laatu, osakkeenomistusrakenne, oikeudellinen muoto, riskiprofiili, koko, oikeudellinen asema, sidokset muihin laitoksiin tai yleensä rahoitusjärjestelmään sekä laitoksen toiminnan laajuus ja monitahoisuus, kuuluminen laitosten suojajärjestelmään tai muuhun osuustoiminnalliseen keskinäiseen yhteisvastuujärjestelmään, laitoksen mahdollinen sijoituspalvelujen tai -toiminnan harjoittaminen sekä se, olisiko sen kaatumisella ja sitä seuraavalla, tavanomaisen maksukyvyttömyysmenettelyn mukaisella likvidatiolla todennäköisesti merkittäviä kielteisiä vaikutuksia rahoitusmarkkinoihin, muihin laitoksiin, rahoitusolosuhteisiin tai koko talouteen, ja niiden olisi varmistettava, että järjestelmää sovelletaan asianmukaisesti ja oikeasuhteisesti ja että elvytys- ja kriisiratkaisusuunnitelman valmisteluun liittyvä hallinnollinen rasite jää mahdollisimman pieneksi. Vaikka tämän direktiivin ja sen liitteen sisällössä ja tiedoissa määritellään järjestelmän kannalta ilmeisen merkittäviä laitoksia koskevat vähimmäisvaatimukset, viranomaiset saavat laitoskohtaisesti soveltaa erilaisia tai merkittävästi vähäisempiä elvytys- ja kriisiratkaisusuunnittelua ja ilmoittamista koskevia vaatimuksia ja sallia harvemmin kuin vuosittain tapahtuvat päivitykset. Sellaisen pienen laitoksen osalta, jonka sidonnaisuus on vähäistä ja toiminta vähemmän monitahoista, elvytysuunnitelma voisi olla suppeampi ja kattaa ainoastaan

(1) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

(2) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).

(3) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/87/EY, annettu 16 päivänä joulukuuta 2002, finanssiryhmittymään kuuluvien luottolaitosten, vakuutusyritysten ja sijoituspalveluyritysten lisävalvonnasta sekä neuvoston direktiivien 73/239/ETY, 79/267/ETY, 92/49/ETY, 92/96/ETY, 93/6/ETY ja 93/22/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 98/78/EY ja 2000/12/EY muuttamisesta (EUVL L 35, 11.2.2003, s. 1).

(4) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 648/2012, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2012, OTC-johdannaisista, keskusvastapuolista ja kauppapatiekistereistä (EUVL L 201, 7.2.2012, s. 1).

tietetyt perustiedot sen rakenteesta sekä elvytyksen käynnistämistä toimista ja elvytystoimintavaihtoehtoista, jos laitoksen annettaisiin ajautua maksukyvyttömyyteen, kriisintarkkaisuun suunnitelmia supistettaisiin. Lisäksi järjestelmää olisi sovellettava siten, että rahoitusmarkkinoiden vakaus ei vaarannu. Erityisesti tilanteissa, joissa on laajempia ongelmia tai jopa epäilyksiä useiden laitosten häiriönsietokyvystä, on hyvin tärkeää, että viranomaiset ottavat huomioon riskin häiriöiden leviämistä yksittäisten laitosten suhteen toteutetuista toimista.

- (15) Varmistaakseen tarvittavan reagointinopeuden, taatakseen riippumattomuuden talouden toimijoista ja estääkseen eturistiriidat jäsenvaltioiden olisi nimettävä hallintoviranomaiset tai viranomaiset, joille on annettu hallinnolliset valtuudet, huolehtimaan tämän direktiivin nojalla tapahtuvan kriisintarkkaisuun toimiennoista ja tehtävistä. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että kriisintarkkaisuviranomaisille osoitetaan asianmukaiset voimavarat. Viranomaisten nimeäminen ei saisi estää kriisintarkkaisuviranomaisen vastuulla tapahtuvaa delegointia. Ei ole kuitenkaan tarpeen säätää siitä, mikä viranomaistyyppi tai mitkä viranomaistyytit jäsenvaltion olisi nimettävä kriisintarkkaisuviranomaiseksi. Vaikka tämän seikan yhdenmukaistaminen saattaisi helpottaa koordinoitua, sen myötä puututtaisiin merkittävässä määrin jäsenvaltioiden perustuslaillisiin ja hallinnollisiin järjestelmiin. Riittävä koordinoitua voidaan saavuttaa myös vähemmän kajoavalla vaatimuksella: kaikkien laitosten kriisintarkkaisuun osallistuvien kansallisten viranomaisten tulisi olla edustettuina kriisintarkkaisuorganisaatioissa, joiden on määrä toimia rajatylittävänä tai unionin tason koordinoitua eliminä. Jäsenvaltioiden pitäisi tämän vuoksi pystyä vapaasti valitsemaan, mitkä viranomaiset ovat vastuussa kriisintarkkaisuvalineiden ja tässä direktiivissä säädettyjen valtuuksien käyttämisestä. Jos jäsenvaltio nimeää kriisintarkkaisuviranomaiseksi viranomaisen, joka vastaa laitosten toiminnan vakauden valvonnasta, jäljempänä 'toimivaltainen viranomainen', olisi otettava käyttöön asianmukaiset rakenteelliset järjestelyt valvonta- ja kriisintarkkaisu-toimintojen erottamiseksi toisistaan. Tämä erottaminen ei saisi estää sitä, että kaikki valvontatoimintoa varten saatavilla olevat tiedot ovat käytettävissä kriisintarkkaisu-toimintoa varten.
- (16) Koska laitoksen kaatuminen saattaa vaikuttaa jäsenvaltion rahoitusjärjestelmään ja talouteen ja koska kriisin ratkaisemiseksi voidaan tarvita julkisia varoja, jäsenvaltioiden valtiovarainministeriöiden tai muiden asiaankuuluvien ministeriöiden olisi osallistuttava tiiviisti jo varhaisvaiheessa kriisinhallinta- ja kriisintarkkaisu-prosessiin.
- (17) Unionin laajuista toimintaa harjoittavien laitosten tai konserniyhteisöjen tehokas kriisintarkkaisu edellyttää toimivaltainen viranomaisten ja kriisintarkkaisuviranomaisten välistä yhteistyötä kriisintarkkaisuorganisaatioissa kaikissa tämän direktiivin kattamissa vaiheissa elvytys- ja kriisintarkkaisuun suunnitelmien valmistelusta aina varsinaiseen laitoksen kriisintarkkaisuun saakka. Jos kansallisten viranomaisten välillä syntyy erimielisyyttä tämän direktiivin mukaisesti tehtävistä laitoksista koskevista päätöksistä, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1093/2010⁽¹⁾ perustetun Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) (EPV) olisi tässä direktiivissä määritellyissä tapauksissa huolehdittava viime kädessä sovittelusta. Tässä direktiivissä säädetään EPV:n suorittamasta asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan mukaisesta sitovasta sovittelusta tietyissä tapauksissa. Tällainen sitova sovittelu ei estä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 31 artiklan mukaista neuvoa-antavaa sovittelua muissa tapauksissa.
- (18) Koko unionin alueella toimivien laitosten ja konsernien kriisintarkkaisuun yhteydessä tehtävissä päätöksissä olisi pyrittävä säilyttämään rahoitusvakaus ja minimoitava taloudelliset ja sosiaaliset vaikutukset niissä jäsenvaltioissa, joissa laitos tai konserni toimii.
- (19) Jotta voitaisiin puuttua tehokkaasti tilanteeseen, jossa laitos on lähellä kaatumista, viranomaisilla olisi oltava valtuudet määrätä varautumis- ja ennaltaehkäisytoimenpiteitä.
- (20) Kun otetaan huomioon tässä asetuksessa säädetty EPV:n vastuiden ja tehtävien laajentuminen, Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission olisi huolehdittava siitä, että saataville asetetaan viipymättä riittävät henkilöstö- ja taloudelliset resurssit. Asetuksen (EU) N:o 1093/2010 63 ja 64 artiklassa tarkoitettua EPV:n talousarvion laatimista, toteutusta ja valvontaa koskevassa menettelyssä olisi sen vuoksi otettava nämä tehtävät asianmukaisesti huomioon. Euroopan parlamentin ja neuvoston olisi varmistettava, että toiminta on mahdollisimman tehokasta.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1093/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 12).

- (21) On olennaisen tärkeää, että laitokset laativat ja säännöllisesti päivittävät elvytysuunnitelmat ja esittävät niissä toimenpiteet, jotka kyseisten laitosten on toteutettava palauttaakseen rahoitusasemansa ennalleen sen merkittävän heikkenemisen jälkeen. Näiden suunnitelmien tulisi olla yksityiskohtaisia ja perustua realistisiin oletuksiin, joita voidaan soveltaa erilaisissa vankooissa ja äärimmäisissä skenaarioissa. Elvytysuunnitelman valmisteluvaatimusta olisi kuitenkin sovellettava suhteessa siihen merkitykseen, joka laitoksella tai konsernilla ja sen sidoksilla, myös keskinäisten takausjärjestelmien kautta syntyneillä sidoksilla, on järjestelmän kannalta. Tämän mukaisesti sisältöä koskevissa vaatimuksissa olisi otettava huomioon, millaisia laitoksen rahoituslähteet, keskinäisen takausjärjestelmän kattama rahoitus tai velat mukaan lukien, ovat luonteeltaan, ja konsernituen saatavuuden uskottavuus. Olisi vaadittava, että laitokset toimittavat suunnitelmansa toimivaltaisille viranomaisille perusteelliseen arviointiin, jossa selvitetään muun muassa, ovatko suunnitelmat kattavia ja voidaanko niiden avulla käytännössä palauttaa laitoksen elinkelpoisuus kohtuujassa myös erittäin vaikeassa rahoitustilanteessa.
- (22) Elvytysuunnitelmissa olisi esitettävä toimenpiteet, jotka laitoksen johto voisi toteuttaa, jos varhaisen tilanteeseen puuttumisen edellytykset täyttyvät.
- (23) Kun arvioidaan, olisiko laitoksen kaatuminen estettävissä kohtuullisessa ajassa jollakin yksityisen sektorin toimella, asianomaisen viranomaisen olisi otettava huomioon toimivaltaisen viranomaisen ennalta määrittelemän ajan kuluessa toteuttamien varhaisen vaiheen toimenpiteiden tehokkuus. Konsernin elvytysuunnitelmia laadittaessa olisi otettava huomioon elvytystoimenpiteiden mahdollinen vaikutus kaikissa niissä jäsenvaltioissa, joissa konserni toimii.
- (24) Jos laitos ei esitä riittävää elvytysuunnitelmaa, toimivaltaisilla viranomaisilla olisi oltava oikeus vaatia laitosta toteuttamaan tarvittavat toimenpiteet suunnitelman olennaisten puutteiden korjaamiseksi. Tämä vaatimus voi vaikuttaa perusoikeuskirjan 16 artiklalla taattuun elinkeinovapauteen. Kyseisen perusoikeuden rajoittaminen on kuitenkin välttämätöntä rahoitusvakautta koskevien tavoitteiden saavuttamiseksi. Tämä rajoitus on erityisesti tarpeen laitosten liiketoiminnan lujittamiseksi ja sen välttämiseksi, että laitokset kasvavat kohtuuttomasti tai ottavat kohtuuttomia riskejä eivätkä kykene selviytymään epäonnistumisista ja tappioista ja palauttamaan pääomapohjaansa ennalleen. Rajoitus on oikeasuhteinen, koska se sallii ehkäisevän toiminnan siinä määrin kuin puutteiden korjaaminen edellyttää, minkä vuoksi se on perusoikeuskirjan 52 artiklan mukainen.
- (25) Suunnittelu on keskeinen osa tehokasta kriisinratkaisua. Viranomaisilla tulisi olla kaikki tarvittavat tiedot, jotta ne voivat määrittellä kriittiset toiminnot ja varmistaa niiden jatkuvuuden. Kriisinratkaisusuunnitelman sisällön olisi kuitenkin oltava oikeasuhteinen siihen nähden, mikä merkitys laitoksella tai konsernilla on järjestelmän kannalta.
- (26) Koska laitoksella on luottamuksellista tietoa omasta toiminnastaan ja mahdollisista siihen liittyvistä ongelmista, kriisinratkaisuviranomaisten olisi laadittava kriisinratkaisusuunnitelmat muun muassa kyseisten laitosten toimittamien tietojen perusteella.
- (27) Suhteellisuusperiaatteen noudattamiseksi ja liiallisen hallinnollisen rasitteen välttämiseksi toimivaltaisten viranomaisten ja tapauksen mukaan kriisinratkaisuviranomaisten mahdollisuus jättää tapauskohtaisesti soveltamatta elvytys- ja kriisinratkaisusuunnitelmien laadintaan liittyviä vaatimuksia olisi sallittava tässä direktiivissä määriteltyissä erityistapauksissa. Tällaisiin tapauksiin kuuluvat keskusyhteisöön kuuluvat laitokset, jotka on kansallisessa lainsäädännössä kokonaan tai osittain vapautettu vakavaraisuusvaatimuksista direktiivin 2013/36/EU 21 artiklan mukaisesti, ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 113 artiklan 7 kohdassa tarkoitettuun laitosten suojajärjestelmään kuuluvat laitokset. Kaikissa tapauksissa vapautuksen myöntämiseen tulisi soveltaa tässä direktiivissä määriteltyjä ehtoja.
- (28) Tätä direktiiviä sovellettaessa keskusyhteisöön kuuluvien laitosten pääomarakenne huomioon ottaen näiden laitosten ei pitäisi olla velvollisia laatimaan kukin erillistä elvytys- tai kriisinratkaisusuunnitelmaa pelkästään sen vuoksi, että keskusyhteisö, johon ne kuuluvat, on Euroopan keskuspankin suorassa valvonnassa.

- (29) Kriisinratkaisuviranomaisilla olisi asianomaisten kriisinratkaisuviranomaisten suorittaman purkamismahdollisuuksien arvioinnin perusteella oltava valtuudet vaatia laitosten rakenteen tai organisaation muuttamista suoraan tai välillisesti toimivaltaisten viranomaisten kautta sekä toteuttaa toimenpiteitä, jotka ovat tarpeen ja oikeasuhteisia, jotta voidaan poistaa kriisinratkaisuvälineiden käytön olennaiset esteet tai vähentää niitä ja varmistaa kyseisten yhteisöjen purkamismahdollisuus. Koska kaikilla laitoksilla on potentiaalisesti merkitystä järjestelmän kannalta, rahoitusvakauden säilyttämiseksi on ratkaisevan tärkeää, että viranomaisilla on mahdollisuus purkaa mikä tahansa laitos. Perusoikeuskirjan 16 artiklassa tarkoitettujen elinkeinovapauden kunnioittamiseksi viranomaisten harkintavalta olisi rajoitettava tarvittavaan, jotta laitoksen rakenne ja toiminnot voidaan yksinkertaistaa yksinomaan sen purkamismahdollisuuksien parantamiseksi. Lisäksi kaikkien tässä tarkoituksessa määrättävien toimenpiteiden olisi oltava unionin lainsäädännön mukaisia. Toimenpiteet eivät saisi olla suoraan eivätkä välillisesti kansalaisuuden perusteella syrjiviä, ja niiden perusteena olisi oltava erittäin tärkeä yleinen etu rahoitusvakauden säilyttämiseksi. Ei myöskään pitäisi tehdä enempää kuin se, mikä on tarpeen tavoiteltujen tavoitteiden saavuttamiseksi. Määriteltäessä toteutettavia toimenpiteitä kriisinratkaisuviranomaisten olisi otettava huomioon Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1092/2010⁽¹⁾ perustetun Euroopan järjestelmäriskikomitean varoitukset ja suositukset.
- (30) Laitoksen tai konsernin purkamismahdollisuuden esteisiin puuttumiseksi tai niiden poistamiseksi ehdotetut toimet eivät saisi estää laitoksia käyttämästä niille Euroopan unionin toiminnasta tehdyssä sopimuksessa annettua sijoitustautumisoikeutta.
- (31) Elvytys- ja kriisinratkaisusuunnitelmissa ei saisi olettaa, että käytettävissä on poikkeuksellista julkista rahoitustukea, eikä saattaa veronmaksajia tappioiden maksajiksi.
- (32) Tässä direktiivissä säädettyä konsernin käsittelyä elvytys- ja kriisinratkaisusuunnittelussa olisi sovellettava kaikkiin konsolidoidun valvonnan piiriin kuuluviin laitosryhmiin, mukaan lukien ryhmät, joiden yritykset ovat keskenään Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/34/EU⁽²⁾ 22 artiklan 7 kohdassa tarkoitettussa suhteessa. Elvytys- ja kriisinratkaisusuunnitelmissa olisi otettava huomioon asiaankuuluvan konsernin rahoitusrakenne, tekninen rakenne ja liiketoimintarakenne. Mikäli laaditaan yksittäisiä elvytys- ja kriisinratkaisusuunnitelmia laitoksille, jotka ovat osa konsernia, asianomaisten viranomaisten olisi pyrittävä mahdollisuuksien mukaan yhdenmukaisuuteen konsernin muiden osien elvytys- ja kriisinratkaisusuunnitelmien kanssa.
- (33) Pääsääntöisesti konsernin elvytys- ja kriisinratkaisusuunnitelmat olisi laadittava koko konsernin tasolla ja toimenpiteet määritellä emoyrityksenä toimivaa laitosta ja kaikkia konserniin kuuluvia yksittäisiä tytäryrityksiä varten. Kriisinratkaisukollegiossa toimivien asianomaisten viranomaisten olisi tehtävä kaikki voitavansa yhteisen päätöksen aikaansaamiseksi kyseisten suunnitelmien arvioinnista ja hyväksynnästä. Kuitenkin yksittäisissä tapauksissa, jolloin yksilöllinen elvytys- tai kriisinratkaisusuunnitelma on laadittu, konsolidointiryhmän valvojan arvioiman konsernin elvytysuunnitelman soveltamisalan tai konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen päättämän konsernin kriisinratkaisusuunnitelman soveltamisalan ei tulisi kattaa niitä konserniyhteisöjä, joita varten asianomaiset viranomaiset ovat arvioineet tai laatineet erilliset suunnitelmat.
- (34) Konsernin kriisinratkaisusuunnitelmia laadittaessa olisi erityisesti otettava huomioon kriisinratkaisutoimien mahdollinen vaikutus kaikissa niissä jäsenvaltioissa, joissa konserni toimii. Niiden jäsenvaltioiden kriisinratkaisuviranomaiset, joissa konsernilla on tytäryrityksiä, olisi otettava mukaan suunnitelman laadintaan.
- (35) Elvytys- ja kriisinratkaisusuunnitelmien olisi sisällettävä menettelyjä, joilla työntekijöiden edustajille annetaan tietoja ja heitä kuullaan tapauksen mukaan koko elvytys- ja kriisinratkaisuprosessien ajan. Soveltuvien osien olisi noudatettava työehtosopimuksia tai muita työmarkkinaosapuolten vahvistamia järjestelyjä sekä kansallisia ja unionin säännöksiä ammattiyhdistysten ja työntekijöiden edustajien osallistumisesta yrityksen rakenneuudistusprosesseihin.

(1) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1092/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, finanssijärjestelmän makrotason vakauden valvonnasta Euroopan unionissa ja Euroopan järjestelmäriskikomitean perustamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 1).

(2) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/34/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, tietuystyyppisten yritysten vuositilinpäätöksistä, konsernitilinpäätöksistä ja niihin liittyvistä kertomuksista, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/43/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivien 78/660/ETY ja 83/349/ETY kumoamisesta (EUVL L 182, 29.6.2013, s. 19).

- (36) Elvytys- ja kriisintarkkaisuun suunnitelmassa oleviin luottamuksellisiin tietoihin olisi sovellettava tässä direktiivissä säädettyjä luottamuksellisuutta koskevia säännöksiä, koska niiden sisältämät tiedot ovat arkaluonteisia.
- (37) Toimivaltaisten viranomaisten olisi toimitettava elvytysuunnitelmat ja kaikki niihin tehdyt muutokset asianomaisille kriisintarkkaisuviranomaisille, joiden puolestaan olisi toimitettava kriisintarkkaisuun suunnitelmien ja kaikki niihin tehdyt muutokset toimivaltaisille viranomaisille, jotta kaikki asianomaiset viranomaiset olisivat jatkuvasti ajan tasalla.
- (38) Rahoitustuen tarjoamista yhdeltä rajatylittävän konsernin yhteisöltä saman konsernin toiselle yhteisölle rajoitetaan nykyään eräissä jäsenvaltioissa monilla kansallisen lainsäädännön säännöksillä. Kyseisten säännösten tarkoituksena on suojata kunkin yhteisön velkoja ja osakkeenomistajia. Niissä ei kuitenkaan oteta huomioon saman konsernin yhteisöjen keskinäistä riippuvuutta. Tämän vuoksi on aiheellista määritellä, missä olosuhteissa rahoitustukea voidaan siirtää rajatylittävän laitosten eri yhteisöjen kesken tarkoituksena varmistaa koko ryhmän rahoitusvakausta vaarantamatta tukea tarjoavan konserniyhteisön maksuvalmiutta tai vakavaraisuutta. Konserniyhteisöjen keskinäisen rahoitustuen olisi oltava vapaaehtoista ja siihen olisi sovellettava asianmukaisia suojatoimia. On asianmukaista, että jäsenvaltiot eivät aseta suoraan tai välillisesti sijoittautumisvapauden käytön ehdoksi sitä, että on olemassa sopimus rahoitustuen antamisesta. Tämän direktiivin säännökset konsernin sisäisestä rahoitustuesta eivät vaikuta laitosten välisiin sopimuksellisiin tai lainmukaisiin takausjärjestelyihin, joilla suojataan niihin osallistuvia laitoksia vastata-kausten ja vastaavien järjestelyjen avulla. Jos toimivaltainen viranomainen rajoittaa konsernin sisäistä rahoitustukea tai kieltää sen ja jos konsernin elvytysuunnitelmassa viitataan konsernin sisäiseen rahoitustukeeseen, tällainen kieltäminen tai rajoitus olisi katsottava olennaiseksi muutokseksi elvytysuunnitelman tarkistamiseksi.
- (39) Tässä direktiivissä säädetyissä elvytysvaiheissa ja varhaisen tilanteeseen puuttumisen vaiheissa osakkeenomistajilla olisi edelleen oltava täysi vastuu laitoksesta ja täysi määräysvalta siinä paitsi silloin, kun toimivaltainen viranomainen on nimittänyt väliaikaisen hallinnonhoitajan. Niillä ei enää pitäisi olla tällaista vastuuta, kun laitos on asetettu kriisintarkkaisuun.
- (40) Rahoitusvakauden säilyttämiseksi on tärkeää, että toimivaltaiset viranomaiset kykenevät korjaamaan laitoksen rahoitus- ja taloustilanteen heikkenemisen ennen laitoksen päättymistä tilanteeseen, jossa viranomaisilla ei ole muuta vaihtoehtoa kuin laitoksen purkamisen. Tätä varten toimivaltaisille viranomaisille olisi myönnettävä valtuudet toimia varhaisessa vaiheessa, mukaan lukien valtuudet nimittää väliaikainen hallinnonhoitaja, joka joko korvaa laitoksen ylimmän hallintoelimen ja toimivan johdon tai työskentelee tilapäisesti niiden kanssa. Väliaikaisen hallinnonhoitajan olisi käytettävä kaikkia saamiaan valtuuksiaan niin, että edistetään ratkaisuja laitoksen taloudellisen tilanteen korjaamiseksi. Väliaikaisen hallinnonhoitajan asettamisella ei kuitenkaan saisi tarpeettomasti kajoa unionin tai kansalliseen yhtiölakiin perustuviin osakkeenomistajien tai omistajien oikeuksiin tai menettelyllisiin velvoitteisiin, ja siinä olisi noudatettava sijoittajansuojaan liittyviä unionin ja jäsenvaltioiden kansainvälisiä velvoitteita. Varhaisten toimenpiteiden valtuuksiin tulisi sisällyttää direktiivissä 2013/36/EU jo säädetyt valtuudet sellaisia tilanteita varten, joissa ei ole kysymys varhaisista toimenpiteistä, sekä sellaisia muita tilanteita varten, joissa nämä valtuudet katsotaan tarpeelliseksi laitoksen taloudellisen vakauden ennalleen palauttamiseksi.
- (41) Kriisintarkkaisuohjelmassa olisi huolehdittava siitä, että kriisintarkkaisuun asettaminen tapahtuu ajoissa ennen kuin rahoituslaitoksen tase osoittaa sen olevan maksukyvytön ja ennen kuin kaikki oma pääoma on kokonaisuudessaan huvennut. Kriisintarkkaisuun olisi käynnistettävä, kun toimivaltainen viranomainen kriisintarkkaisuviranomaisista kuultuaan toteaa, että laitos on lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuu ja tässä direktiivissä määritellyt vaihtoehtoiset toimenpiteet ehkäisisivät kohtuullisessa ajassa tällaisen kaatumisen. Jäsenvaltiot voivat poikkeuksellisesti säätää, että toimivaltaisen viranomaisen lisäksi myös kriisintarkkaisuviranomainen voi toimivaltaista viranomaisista kuultuaan todeta, että laitos on lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuu. Sitä, ettei laitos täytä toimilupaedellytyksiä, ei saisi sellaisenaan käyttää kriisintarkkaisuun asettamisen perusteena, erityisesti jos laitos on tai todennäköisesti on edelleen elinkelpoinen. Laitoksen olisi katsottava olevan lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuvan, kun se rikkoo tai todennäköisesti lähitulevaisuudessa rikkoo toimiluvan voimassaolon jatkamiselle asetettuja vaatimuksia, kun laitoksen varat ovat tai todennäköisesti lähitulevaisuudessa ovat pienemmät kuin sen velat, kun laitos ei kykene tai on todennäköisesti lähitulevaisuudessa kykenemätön maksamaan velkojaan eräpäivään mennessä tai kun laitos pyytää poikkeuksellista julkista rahoitustukea, tässä direktiivissä säädetyistä erityistapauksista lukuun ottamatta. Sitä, että laitos tarvitsee maksuvalmiusapua keskuspankilta, ei saisi sellaisenaan katsoa riittäväksi näytöksi siitä, että laitos ei kykene tai on lähitulevaisuudessa kykenemätön maksamaan velkojaan eräpäivään mennessä.

Jos tämä järjestely on valtion takaama, järjestelyn käyttöön oikeutettuun laitokseen olisi sovellettava valtiontukikehystä. Rahoitusvakauden säilyttämiseksi, erityisesti koko järjestelmän likviditeettivajeen tapauksessa, keskuspankkien tarjoamille maksuvalmiusjärjestelyille tai hiljattain liikkeeseen lasketuille veloille jäsenvaltion vakavan taloudellisen häiriötilan korjaamiseksi myönnettyt valtion takaukset eivät saisi käynnistää kriisinratkaisukehysten käyttöä edellyttäen, että tietyt ehdot täyttyvät. Valtion takaustoimenpiteet olisi hyväksyttävä valtiontukikehysten mukaisesti, eivätkä ne saisi olla osa laajempaa tukipakettia, minkä lisäksi takaustoimenpiteiden käyttö olisi rajoitettava tiukasti ajallisesti. Jäsenvaltioiden takaukset oman pääoman ehtoisille vastuille on kielletty. Kun jäsenvaltio tarjoaa takausta muille hiljattain liikkeeseen lasketuille veloille kuin omalle pääomalle, sen olisi varmistettava, että laitos maksaa takauksesta riittävän korvauksen. Poikkeuksellisen julkisen rahoitustuen myöntämisen ei tulisi käynnistää kriisinratkaisua myöskään silloin, kun jäsenvaltio turvaustoimenpiteenä sijoittaa pääomavaatimuksensa täyttävän laitoksen omaan pääomaan, mukaan lukien julkisesti omistetut laitokset. Näin voi olla esimerkiksi silloin, kun laitosta vaaditaan hankkimaan uutta pääomaa skenaarioperusteisen stressitestin tuloksen johdosta tai sellaisen makrotason valvonnan vakaudesta vastaavien viranomaisten toteuttaman vastaavan toimenpiteen tuloksen johdosta, johon sisältyy rahoitusvakauden säilyttämiseksi järjestelmäkriisin yhteydessä asetettu vaatimus, mutta laitos ei kykene hankkimaan pääomaa yksityisesti markkinoilta. Laitoksen ei pitäisi katsoa olevan lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuvan yksinomaan sillä perusteella, että sille on myönnetty poikkeuksellista julkista rahoitustukea ennen tämän direktiivin voimaantuloa. Keskuspankkien tarjoamien maksuvalmiusjärjestelyjen, kuten hätärahoitusjärjestelyjen, käyttö saattaa olla valtiontukikehysten mukaista valtiontukea.

- (42) Rajatylittävää toimintaa harjoittavan konsernin kriisinratkaisutoimissa olisi otettava huomioon kriisinratkaisun mahdollinen vaikutus kaikissa jäsenvaltioissa, joissa laitos tai konserni toimii.
- (43) Kriisinratkaisuviranomaisten valtuuksia olisi sovellettava myös holdingyhtiöihin, jos sekä holdingyhtiö että jokin joko unionissa tai kolmannessa maassa tytäryrityksenä toimiva laitos ovat lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuvat. Lisäksi myös siinä tapauksessa, että holdingyhtiö ei ehkä ole lähellä kaatumista tai ei todennäköisesti kaadu, kriisinratkaisuviranomaisten valtuuksia olisi sovellettava holdingyhtiöön, jos yksi tai useampi tytäryrityksenä toimiva laitos täyttää kriisinratkaisuedellytykset tai kolmannessa maassa toimiva laitos täyttää kriisinratkaisuedellytykset kyseisessä kolmannessa maassa ja kriisinratkaisuvälineiden ja -valtuuksien soveltaminen holdingyhtiöön on välttämätöntä yhden tai useamman siihen kuuluvan tytäryrityksen kriisinratkaisua tai koko konsernin kriisinratkaisua varten.
- (44) Mikäli laitos on lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuu, kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten käytettävissä olisi oltava vähimmäistasolla yhdenmukaistetut kriisinratkaisuvälineet ja -valtuudet. Niiden käytössä olisi noudatettava yhteisiä edellytyksiä, tavoitteita ja yleisiä periaatteita. Kun kriisinratkaisuviranomainen on tehnyt päätöksen laitoksen asettamisesta kriisinratkaisuun, tavanomaisten maksukyvyttömyysmenettelyjen käyttö olisi suljettava pois, paitsi jos ne on tarpeen yhdistää kriisinratkaisuvälineiden käyttöön ja kyse on kriisinratkaisuviranomaisen aloitteesta. Jäsenvaltioiden olisi voitava antaa kriisinratkaisuviranomaisille tässä direktiivissä niille annettujen valtuuksien ja välineiden lisäksi myös muita valtuuksia ja välineitä. Näiden lisävälineiden ja -valtuuksien käytön olisi kuitenkin oltava johdonmukaista tässä direktiivissä säädettyjen kriisinratkaisuperiaatteiden ja kriisinratkaisutavoitteiden kanssa. Tällaisten välineiden tai valtuuksien käyttö ei saisi varsinkaan vaikuttaa rajatylittävien konsernien tehokkaaseen kriisinratkaisuun.
- (45) Moraalirikon välttämiseksi lähellä kaatumista olevan laitoksen olisi koostaan tai sidoksistaan riippumatta voitava poistua markkinoilta järjestelmähäiriöitä aiheuttamatta. Lähellä kaatumista oleva laitos olisi periaatteessa likvidoitava tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä. Tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä tapahtuva likvidaatio saattaa kuitenkin vaarantaa rahoitusvakauden, keskeyttää kriittisten toimintojen suorittamisen ja heikentää tallettajien suojaa. Tällöin on erittäin todennäköistä, että laitoksen asettaminen kriisinratkaisuun ja kriisinratkaisuvälineiden käyttö tavanomaisiin maksukyvyttömyysmenettelyihin turvautumisen sijasta olisi yleisen edun mukaista. Kriisinratkaisun tavoitteena olisi tämän vuoksi oltava kriittisten toimintojen jatkuvuuden varmistaminen, rahoitusvakauteen kohdistuvien haittavaikutusten välttäminen ja julkisten varojen suojaaminen huolehtimalla siitä, että lähellä kaatumista olevat laitokset turvautuvat poikkeukselliseen julkiseen rahoitustukeen mahdollisimman vähän, sekä suojattujen tallettajien ja sijoittajien sekä asiakkaiden varojen ja rahojen suojaaminen.
- (46) Lähellä kaatumista olevan laitoksen likvidaatiota tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä olisi aina harkittava ennen kriisinratkaisuvälineiden käyttöä. Lähellä kaatumista olevan laitoksen toiminnan jatkuvuutta olisi kriisinratkaisuvälineiden avulla ylläpidettävä niin paljon kuin mahdollista yksityisin varoin. Tähän voidaan päästä joko myymällä laitos yksityisen sektorin ostajalle tai sulauttamalla se sellaiseen taikka tekemällä laitoksen velkaan alaskirjaus tai muuntamalla sen velka omaksi pääomaksi pääomapolun vahvistamiseksi.

- (47) Käyttäessään kriisinratkaisuvälineitä ja -valtuuksia kriisinratkaisuviranomaisten olisi kaikin asianmukaisin toimenpitein varmistettava, että kriisinratkaisutoimi toteutetaan tiettyjen periaatteiden mukaisesti, muun muassa siten, että osakkeenomistajat ja velkojat kantavat asianmukaisen osuuden tappioista, johto tulisi periaatteessa vaihtaa, laitoksen kriisinratkaisun kustannukset jäävät mahdollisimman pieniksi ja samaan luokkaan kuuluvia velkojia kohdellaan yhtäläisesti. Erityisesti silloin, jos samaan luokkaan kuuluvia velkojia kohdellaan eri tavoin kriisinratkaisutoimen yhteydessä, tällaisen erilaisen kohtelun olisi oltava yleisen edun kannalta perusteltua eikä se saisi olla suoraan eikä välillisesti kansalaisuuden perusteella syrjivää. Kun kriisinratkaisuvälineiden käyttöön liittyy valtiontuen myöntäminen, toimia olisi arvioitava sovellettavien valtiontukisääntöjen mukaisesti. Valtiontukea voi olla muun muassa kriisinratkaisu- tai talletussuojarahastojen käyttö apuna lähellä kaatumista olevien laitosten kriisinratkaisussa.
- (48) Käyttäessään kriisinratkaisuvälineitä ja -valtuuksia kriisinratkaisuviranomaisten olisi tapauksen mukaan pidettävä työntekijöiden edustajat ajan tasalla ja kuultava heitä. Työehtosopimuksia ja muita työmarkkinaosapuolten vahvistamia järjestelyjä olisi tällöin soveltuvin osin noudatettava kaikin puolin.
- (49) Osakkeenomistajien ja velkojien oikeuksien rajoitusten olisi oltava sopusoinnussa perusoikeuskirjan 52 artiklan kanssa. Tämän vuoksi kriisinratkaisuvälineitä olisi käytettävä vain sellaisiin laitoksiin, jotka ovat lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuvat, ja ainoastaan silloin, kun tämä on välttämätöntä rahoitusvakaustavoitteen vuoksi yleisen edun nimissä. Kriisinratkaisuvälineitä olisi käytettävä erityisesti silloin, kun laitosta ei voida likvidoida tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä, koska tämä vaarantaisi rahoitusjärjestelmän vakauden ja koska kriisinratkaisutoimet ovat välttämättömiä järjestelmän kannalta tärkeiden toimintojen siirtämiseksi ja jatkamiseksi nopeasti, ja silloin, kun ei voida kohtuudella turvautua mihinkään vaihtoehtoiseen yksityisen sektorin ratkaisuun, kuten nykyisiltä osakkeenomistajilta tai joltakin kolmannelta osapuolelta saatavaan pääomankorotukseen, joka riittäisi palauttamaan laitoksen täyden elinkelpoisuuden. Lisäksi kriisinratkaisuvälineitä ja -valtuuksia käytettäessä olisi otettava huomioon suhteellisuusperiaate ja laitoksen oikeudellisen muodon erityispiirteet.
- (50) Puuttuminen omistusoikeuteen ei saisi olla suhteetonta. Kyseeseen tulevat osakkeenomistajat ja velkojat eivät saisi kärsiä suurempia tappioita kuin niille olisi aiheutunut, jos laitos olisi likvidoitu kriisinratkaisupäätöksen tekemisen ajankohtana. Siinä tapauksessa, että osa kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen varoista siirtyy yksityiselle ostajalle tai omaisuudenhoidoyhtiölle, jäljelle jäävä osa kriisinratkaisun kohteena olevasta laitoksesta olisi likvidoitava tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä. Laitoksen likvidaatiomenettelyyn jäävien osakkeenomistajien ja velkojien suojelemiseksi heillä olisi oltava oikeus saada suorituksina tai korvauksina saamisistaan likvidaatiomenettelyssä vähintään se, minkä he arvion mukaan olisivat saaneet, jos koko laitos olisi likvidoitu tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä.
- (51) Jotta osakkeenomistajien ja velkojien oikeus suojattaisiin, olisi vahvistettava selkeät velvoitteet kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen varojen ja velkojen arvostusta varten ja tämän direktiivin nojalla vaadituissa tapauksissa sen kohtelun arvostusta varten, jonka osakkeenomistajat ja velkojat olisivat saaneet, jos laitos olisi likvidoitu tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä. Tämän arvostuksen tekeminen olisi voitava aloittaa jo toimenpiteiden varhaisvaiheessa. Ennen kriisinratkaisutoimen toteuttamista olisi suoritettava laitoksen varojen ja velkojen oikeudenmukainen ja realistinen arvostus. Tähän arvostukseen olisi voitava hakea muutosta ainoastaan yhdessä kriisinratkaisupäätöksen kanssa. Lisäksi tämän direktiivin nojalla vaadituissa tapauksissa olisi kriisinratkaisuvälineiden soveltamisen jälkeen tehtävä jälkikäteisvertailu, jossa verrataan osakkeenomistajien ja velkojien tosiasiallisesti saamaa kohtelua kohteluun, jonka he olisivat saaneet tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä. Jos todetaan, että osakkeenomistajat ja velkojat ovat saaneet suorituksina tai korvauksina saamisistaan vähemmän kuin he olisivat saaneet tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä, heillä olisi tämän direktiivin nojalla vaadituissa tapauksissa oltava oikeus saada kyseinen erotus. Kriisinratkaisutoimia edeltävästä arvostuksesta poiketen kyseisen vertailun tulokseen olisi voitava hakea muutosta erikseen kriisinratkaisupäätöksestä. Jäsenvaltioiden olisi voitava vapaasti päättää menettelystä, jonka mukaisesti ne maksavat mahdollisesti todetun erotuksen osakkeenomistajille ja velkojille. Tämä mahdollinen erotus olisi maksettava tämän direktiivin mukaisesti perustettavista rahoitusjärjestelyistä.
- (52) On tärkeää, että tappiot kirjataan laitoksen kaaduttua. Lähellä kaatumista olevien laitosten varojen ja velkojen arvostuksen olisi perustuttava oikeudenmukaisiin, varovaisiin ja realistisiin oletuksiin hetkellä, jolloin kriisinratkaisuvälineet otetaan käyttöön. Laitoksen taloudellinen tila ei kuitenkaan saisi arvostuksessa vaikuttaa velkojen arvoon. Asian kiireellisyys vuoksi kriisinratkaisuviranomaisilla olisi oltava mahdollisuus arvostaa lähellä kaatumista olevan laitoksen varat ja velat pikaisesti. Arvostuksen olisi oltava tilapäinen ja sitä olisi käytettävä siihen saakka, kun

riippumaton arvostus on tehty. Arvostusmenetelmiä koskevien EPV:n sitovien teknisten standardien olisi muodostettava periaatteellinen kehys, jota käytetään tällaisia arvostuksia tehtäessä, ja niissä olisi sallittava kriisinratkaisuviranomaisten ja riippumattomien arvostajien käyttöä tarvittaessa erilaisia erityismenetelmiä.

- (53) Nopea ja koordinoitu toiminta on välttämätöntä, jotta säilytetään markkinoiden luottamus ja estetään mahdollisimman pitkälle häiriöiden leviäminen. Kun laitoksen katsotaan olevan lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuvan eikä voida kohtuudella ennakoida, että laitoksen kaatuminen olisi estettävissä kohtuullisessa ajassa millään vaihtoehtoisella yksityisen sektorin toimella tai valvontatoimella, kriisinratkaisuviranomaiset eivät saisi viivytellä asianmukaisen ja koordinoitun yleisen edun mukaisen kriisinratkaisutoimen toteuttamisessa. Olosuhteissa, joissa laitos voi kaatua, kriisinratkaisuviranomaisten olisi erityisesti ottaen huomioon tilanteen mahdollisen kiireellisyyden voitava toteuttaa kriisinratkaisutoimia ilman, että niiden täytyisi ensin käyttää valtuuksia, jotka liittyvät varhaiseen tilanteeseen puuttumiseen.
- (54) Kriisinratkaisuviranomaisten olisi kriisinratkaisutoimia toteuttaessaan otettava huomioon kriisinratkaisusuunnitelmien mukaiset toimet ja noudatettava niitä, paitsi jos kriisinratkaisuviranomaiset arvioivat kulloistenkin olosuhteiden perusteella, että kriisinratkaisutavoitteet saavutetaan tehokkaammin toteuttamalla muita kuin kriisinratkaisusuunnitelman mukaisia toimia.
- (55) Kriisinratkaisuvälineet olisi otettava käyttöön ennen mahdollista laitokselle julkiselta sektorilta tulevaa pääomanlisyästä tai vastaavaa poikkeuksellista julkista rahoitustukea, jollei tässä direktiivissä nimenomaisesti toisin säädetä. Tämä ei kuitenkaan saisi estää talletussuojajärjestelmistä tai kriisinratkaisurahastoista saatavien varojen käyttöä sellaisten tappioiden kattamiseksi, jotka olisivat muutoin aiheutuneet suojatuille tallettajille tai harkinnanvaraisesti poissuljetuille velkojille. Tällöin poikkeuksellista julkista rahoitustukea, kriisinratkaisurahastoja tai talletussuojajärjestelmiä olisi käytettävä apuna lähellä kaatumista olevien laitosten kriisinratkaisussa asiaankuuluvien valtioneuvoston sääntöjen mukaisesti.
- (56) Rahoitusmarkkinoiden ongelmilla, jotka juontuvat koko järjestelmän laajuisista tapahtumista, voisi olla haittavaikutuksia unionin taloudelle ja unionin kansalaisille. Kriisinratkaisuvälineet olisivatkin suunniteltava toimimaan asianmukaisesti hyvin monenlaisissa eri skenaarioissa, jotka suureksi osaksi eivät ole ennakoitavissa, ja olisi otettava huomioon, että yksittäisen laitoksen kriisi ja laajempi koko järjestelmää koskeva pankkialan kriisi voivat erota toisistaan.
- (57) Komission olisi julkisyhteisöjen vakausvälineitä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 artiklan mukaisesti valtioneuvoston arvioitavana erikseen sitä, rikkovatko ilmoitetut julkisyhteisöjen vakausvälineet joitakin asiaan liittyviä unionin oikeuden säännöksiä, mukaan lukien tämän direktiivin mukainen vaatimus siitä, että vähintään 8 prosenttia tappioista on oltava katettuna, ja sitä, onko kyseessä erittäin epätavallinen järjestelmäkriisitilanne, joka oikeuttaa tämän direktiivin mukaisten välineiden käytön, samalla kun varmistetaan tasapuoliset toimintaedellytykset sisämarkkinoilla. Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 ja 108 artiklan mukaisesti tämä arviointi olisi tehtävä ennen kuin julkisyhteisöjen vakausvälineitä käytetään.
- (58) Julkisyhteisöjen vakausvälineiden soveltamisen olisi keskipitkällä aikavälillä oltava finanssipoliittisesti neutraalia.
- (59) Kriisinratkaisuvälineisiin olisi sisällytettävä mahdollisuus myydä kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen liiketoiminta tai osakkeita, perustaa omaisuudenhoitoyhtiö, erottaa lähellä kaatumista olevan laitoksen hyvälaatuiset omaisuusserät arvoltaan alentuneista tai heikotuottoisista omaisuusseristä ja tehdä lähellä kaatumista olevan laitoksen osakkeenomistajien ja velkojien velkakirjojen arvon alaskirjaus.
- (60) Mikäli kriisinratkaisuvälineitä on käytetty laitoksen järjestelmän kannalta tärkeiden palvelujen tai elinkelpoisen liiketoiminnan siirtämiseen terveelle yhteisölle, esimerkiksi yksityisen sektorin ostajalle tai omaisuudenhoitoyhtiölle, laitoksen jäljelle jäävä osa olisi selvitettävä asianmukaisessa määräajassa ottaen huomioon lähellä kaatumista olevan laitoksen mahdollinen tarve tarjota palveluja tai tukea ostajalle tai omaisuudenhoitoyhtiölle, jotta tämä pystyy suorittamaan siirron yhteydessä hankkimiaan toimintoja tai palveluja.

- (61) Turvautuessaan liiketoiminnan myyntiin viranomaisilla olisi oltava mahdollisuus toteuttaa laitoksen tai sen liiketoiminnan osien myynti yhdelle tai useammalle ostajalle ilman osakkeenomistajien suostumusta. Liiketoiminnan myynnin yhteydessä viranomaisten olisi tehtävä järjestelyjä markkinoidakseen laitosta tai sen liiketoiminnan osia avoimella, läpinäkyvällä ja syrjimättömällä tavalla pyrkien mahdollisuuksien mukaan maksimoimaan myyntihinnan. Jos tällainen menettely ei ole mahdollinen asian kiireellisyyden vuoksi, viranomaisten olisi toteutettava toimenpiteitä kilpailuun ja sisämarkkinoihin kohdistuvien haitallisten vaikutusten torjumiseksi.
- (62) Kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen varojen tai velkojen siirrosta liiketoimintaa myytäessä mahdollisesti saatava nettotuotto olisi kohdennettava likvidaatiomenettelyyn jäävän laitoksen hyödyksi. Kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen liikkeeseen laskemien osakkeiden tai muiden omistusinstrumenttien siirrosta liiketoimintaa myytäessä mahdollisesti saatava nettotuotto olisi kohdennettava näiden osakkeiden tai muiden omistusinstrumenttien omistajien hyödyksi. Tuottoa laskettaessa siitä olisi vähennettävä laitoksen kaatumisesta ja kriisinratkaisuprosessista aiheutuneet kustannukset.
- (63) Jotta liiketoiminta voitaisiin myydä oikea-aikaisesti ja suojata rahoitusvakautta, määräosuuden ostavan ostajan arviointi olisi tehtävä ajoissa siten, ettei liiketoiminnan myynti viivästy, tämän direktiivin mukaisesti ja poiketen direktiivissä 2013/36/EU ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2014/65/EU⁽¹⁾ säädetyistä aikarajoista ja menettelyistä.
- (64) Lähellä kaatumista olevan laitoksen markkinointiin sekä mahdollisten ostajien kanssa ennen liiketoiminnan myyntiä käytäviin neuvotteluihin liittyvät tiedot ovat todennäköisesti järjestelmän kannalta tärkeitä tietoja. Rahoitusvakauden varmistamiseksi on tärkeää, että näiden tietojen julkistamista yleisölle, mitä edellytetään Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 596/2014⁽²⁾, voidaan lykätä markkinoiden väärinkäyttöä estävässä järjestelmässä sallitun määrärajan puitteissa laitoksen kriisinratkaisun suunnitteluun ja jäsentelyyn tarvittavan ajan.
- (65) Omaisuudenhoitoyhtiö on yhden tai useamman viranomaisen kokonaan tai osittain omistama tai yhden tai useamman viranomaisen määräysvallassa oleva laitos, jonka päätarkoituksena olisi sen varmistaminen, että olennaisia rahoituspalveluja tarjotaan lähellä kaatumista olevan laitoksen asiakkaille vastakin ja että olennaiset rahoitusalan toiminnot toimivat edelleen. Omaisuudenhoitoyhtiötä olisi johdettava elinkelpoisuuden ja toiminnan jatkuvuuden pohjalta, ja se olisi palautettava markkinoille asianmukaisten edellytysten täytyessä ja tässä direktiivissä säädetyssä määrääjässä tai likvidoitava, jos se ei ole elinkelpoinen.
- (66) Varojen erottelun avulla viranomaisten olisi pystyttävä siirtämään kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen varat, oikeudet tai velat erilliseen yksikköön. Tätä mahdollisuutta olisi käytettävä ainoastaan muiden välineiden kanssa, jotta estetään lähellä kaatumista olevan laitoksen aiheen kilpailu.
- (67) Tehokkaassa kriisinratkaisujärjestelyssä olisi minimoitava lähellä kaatumista olevan laitoksen kriisinratkaisusta veronmaksajille aiheutuvat kustannukset. Siinä olisi varmistettava, että järjestelmän kannalta merkittävien laitosten kriisinratkaisusta voidaan huolehtia vaarantamatta rahoitusvakautta. Velkakirjojen arvon alaskirjauksella saavutetaan tämä tavoite varmistamalla, että lähellä kaatumista olevan laitoksen osakkeenomistajat ja velkojat kärsivät asianmukaiset tappiot ja kantavat asianmukaisen osan kustannuksista, joita laitoksen kaatumisesta aiheutuu. Velkakirjojen arvon alaskirjaus kannustaa näin ollen tehokkaammin laitosten osakkeenomistajia ja velkojia seuraamaan laitoksen kuntoa normaaliolosuhteissa ja vastaa finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmän suositusta, että lakisääteiset valtuudet velkakirjojen arvon alaskirjauksiin ja muuntamiseen sisällytettäisiin kriisinratkaisukehykseen täydentävänä vaihtoehtona yhdessä muiden kriisinratkaisuvälineiden kanssa.
- (68) Jotta kriisinratkaisuviranomaiset voivat toimia riittävän joustavasti kohdentaakseen tappiot velkojille erilaisissa olosuhteissa, on aiheellista, että viranomaiset pystyvät käyttämään velkakirjojen arvon alaskirjausta sekä silloin, kun tavoitteena on huolehtia lähellä kaatumista olevan laitoksen kriisinratkaisusta toiminnan jatkuvuutta silmällä pitäen – mikäli laitoksen elinkelpoisuuden palauttaminen on realistinen tavoite –, että silloin, kun järjestelmän kannalta tärkeät palvelut siirretään omaisuudenhoitoyhtiöön ja laitoksen jäljelle jäävä osa lakkaa toimimasta ja likvidoidaan.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/65/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, rahoitusvälineiden markkinoista sekä direktiivin 2002/92/EY ja direktiivin 2011/61/EU muuttamisesta (ks. tämän virallisen lehden s. 349).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 596/2014, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, markkinoiden väärinkäytöstä (markkinoiden väärinkäyttöasetus) sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/6/EY ja komission direktiivien 2003/124/EY, 2003/125/EY ja 2004/72/EY kumoamisesta (ks. tämän virallisen lehden s. 1).

- (69) Kun velkakirjojen arvon alaskirjausta käytetään lähellä kaatumista olevan laitoksen pääomapohjan vahvistamiseksi, jotta se pystyisi jatkamaan toimintaansa edelleen, velkakirjojen arvon alaskirjauksen avulla tapahtuvaan kriisinratkaisuun olisi liitettävä johdon vaihto, paitsi jos johdon jatkaminen tehtävässään on asianmukaista ja tarpeen kriisinratkaisutavoitteiden saavuttamiseksi, sekä laitoksen ja sen toimintojen uudelleenjärjestely niin, että oikaistaan ongelmiin johtaneet syyt. Uudelleenjärjestely olisi toteutettava liiketoiminnan tervehtämässuunnitelman avulla. Näiden suunnitelmien olisi soveltuvin osin oltava yhteensopivia rakenneuudistussuunnitelman kanssa, joka laitoksen on toimitettava komissiolle valtioneuvoston mukaisesti. Laitoksen pitkän aikavälin elinkelpoisuuden palauttamiseen tähtävien toimien lisäksi suunnitelmassa olisi erityisesti esitettävä toimet, joilla huolehditaan tuen rajaamisesta vähimmäistasoiseen taakanjakoon sekä kilpailun vääristymisen rajoittamisesta.
- (70) Velkakirjojen arvon alaskirjausta ei ole aiheellista käyttää saamisiin niiltä osin kuin niiden vakuudeksi on annettu pantti tai kiinnitys tai ne ovat muulla tavoin vakuudellisia. Jotta velkakirjojen arvon alaskirjaus saavuttaa tehokkaasti tavoitteensa, on suotavaa, että sitä voidaan käyttää lähellä kaatumista olevan laitoksen vakuudettomiin velkoihin mahdollisimman laajalti. On kuitenkin asianmukaista rajata tietyntyyppiset vakuudettomat velat alaskirjauksen soveltamisalan ulkopuolelle. Suojattujen talletusten haltijoiden suojaamiseksi velkakirjojen arvon alaskirjausta ei pitäisi soveltaa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/49/EU⁽¹⁾ nojalla turvattuihin talletuksiin. Kriittisten toimintojen jatkuvuuden varmistamiseksi velkakirjojen arvon alaskirjausta ei pitäisi soveltaa tiettyihin lähellä kaatumista olevan laitoksen henkilöstön saamisiin eikä kaupallisiin saamisiin, jotka liittyvät laitoksen päivittäisessä toiminnassa kriittisiin hyödykkeisiin ja palveluihin. Jotta ei kajottaisi eläkeoikeuksiin ja eläkesäätiöiden ja eläkkeiden edunvalvojen omistamiin ja niiden valvomiin eläkemääriin, velkakirjojen arvon alaskirjausta ei pitäisi soveltaa lähellä kaatumista olevan laitoksen velkoihin, joiden edunsaajana on eläkejärjestelmä. Velkakirjojen arvon alaskirjausta olisi kuitenkin sovellettava silloin kun velat liittyvät muuttuviin palkkioihin perustuviin eläke-etuihin, jotka eivät perustu työehtosopimuksiin, sekä riskinottoa edellyttävissä tehtävissä toimivien palkkion muuttuvaan osaan. Järjestelmäriskin pienentämiseksi velkakirjojen arvon alaskirjausta ei pitäisi soveltaa maksujärjestelmiin osallistumisesta johtuviin velkoihin, joiden jäljellä oleva maturiteetti on alle seitsemän päivää, eikä velkoihin, joiden edunsaajana on laitos, samaan konserniin kuuluvia yhteisöjä lukuun ottamatta, ja joiden alkuperäinen maturiteetti on alle seitsemän päivää.
- (71) Koska suojattujen tallettajien suojeleminen on yksi kriisinratkaisun tärkeimmistä tavoitteista, velkakirjojen arvon alaskirjausta ei pitäisi soveltaa suojattuihin talletuksiin. Talletussuojajärjestelmän olisi kuitenkin osallistuttava kriisinratkaisuprosessin rahoitukseen kattamalla tappiot siltä osin kuin sille olisi aiheutunut nettotappioita sen jälkeen kun se olisi suorittanut korvauksia tallettajille tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä. Velkakirjojen arvon alaskirjausvaltuuksien käyttö varmistaisi, että tallettajien talletukset ovat jatkuvasti heidän saatavillaan vähintään talletussuojan tasoon asti, mikä on pääsyy siihen, että talletussuojajärjestelmät on otettu käyttöön. Jos talletussuojajärjestelmien osallistumista ei otettaisi huomioon näissä tapauksissa, muodostaisi tämä aiheettoman edun suhteessa muihin velkoihin, joihin sovellettaisiin kriisinratkaisuviranomaisen valtuuksia.
- (72) Kriisinratkaisuviranomaisten olisi voitava rajata velat kokonaan tai osittain velkakirjojen arvon alaskirjauksen soveltamisen ulkopuolelle joukossa tapauksia, kuten silloin, kun näiden velkojen osalta ei ole mahdollista suorittaa alaskirjausta kohtuullisessa ajassa, ulkopuolelle rajaaminen on ehdottoman välttämätöntä ja oikeasuhteista kriittisten toimintojen ja ydinliiketoiminta-alueiden jatkuvuuden varmistamiseksi tai alaskirjauksen soveltaminen velkoihin johtaisi kyseisten velkojen arvon sellaiseen alentumiseen, että siitä muille velkojille koituvat tappiot olisivat suuremmat kuin jos kyseiset velat rajattaisiin alaskirjauksen ulkopuolelle. Kriisinratkaisuviranomaisten olisi voitava rajata velat kokonaan tai osittain velkakirjojen arvon alaskirjauksen soveltamisen ulkopuolelle, jos se on tarpeen, jotta vältetään häiriöiden ja rahoitusalan epävakauden leviäminen, joka voisi aiheuttaa vakavia häiriöitä jonkin jäsenvaltion talouteen. Näitä arvioita tehdessään kriisinratkaisuviranomaisten olisi otettava huomioon sellaiset velkojen arvon mahdollisen alaskirjauksen seuraukset, jotka aiheutuisivat luonnollisten henkilöiden sekä mikro-yritysten ja pienten ja keskisuurten yritysten hallussa olevista suojakelpoisista talletuksista silloin, kun nämä talletukset ylittävät direktiivissä 2014/49/EU säädetyt talletussuojan tason.
- (73) Jos tällaisia ulkopuolelle rajaamisia sovelletaan, muiden hyväksyttävien velkojen arvon alaskirjauksen tai muuntamisen tasoa voidaan korottaa kyseisten ulkopuolelle rajaamisen ottamiseksi huomioon edellyttäen, että noudatetaan periaatetta, jonka mukaan velkojat eivät saa jäädä huonompaan asemaan kuin tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä. Jos tappioita ei voida siirtää muille velkojille, kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyllä voidaan antaa kriisinratkaisun kohteena olevalle laitokselle rahoitusta tietyn tiukoin ehdoin, joihin kuuluu muun muassa vaatimus siitä, että tappioihin, jotka edustavat vähintään 8:aa prosenttia velkojen kokonaismäärästä, omat varat mukaan lukien, on jo katettu, ja kriisinratkaisurahastosta annettu rahoitus rajataan enintään 5 prosenttiin velkojen kokonaismäärästä, omat varat mukaan lukien, tai kriisinratkaisurahaston käytettävissä oleviin varoihin ja määrään, joka voidaan periä jälkikäteen suoritettavina rahoitusosuuksina kolmen vuoden aikana.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/49/EU, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, talletusten vakuusjärjestelmistä (ks. tämän virallisen lehden s. 149).

- (74) Poikkeuksellisissa tilanteissa, joissa velat on rajattu velkakirjojen arvon alaskirjauksen soveltamisen ulkopuolelle ja kriisinratkaisurahastoa on näiden velkojen sijasta käytetty alaskirjaukseen sallittuun ylärajaan asti, kriisinratkaisuviranomaisen olisi voitava pyrkiä saamaan rahoitusta vaihtoehtoisista rahoituslähteistä.
- (75) Vähimmäismäärä tappioiden kattamiseen osallistumiselle ja pääomapohjan vahvistamiselle, jota sovelletaan 8 prosenttiin velkojen kokonaismäärästä, oma pääoma mukaan lukien, tai tarvittaessa 20 prosenttiin riskipainotetuista varoista, olisi laskettava tämän direktiivin mukaisen kriisinratkaisua varten tapahtuvan arvostuksen perusteella. Näihin prosenttimääriin ei pitäisi sisällyttää aikaisempia tappioita, jotka osakkeenomistajat jo ovat kattaneet vähentämällä omia varoja ennen 30 artiklan mukaista arvostusta.
- (76) Minkään tässä direktiivissä ei pitäisi velvoittaa jäsenvaltioita rahoittamaan kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyjä yleisen talousarvion varoista.
- (77) Kriisinratkaisuviranomaisten olisi käytettävä velkakirjojen arvon alaskirjausta niin, että säilytetään velkojen tasa-vertainen kohtelu ja lakisääteinen maksunsaantijärjestys sovellettavan maksukyvyttömyyslainsäädännön nojalla, jollei tässä direktiivissä toisin säädetä. Tappiot olisi ensin katettava omiin varoihin perustuvilla pääomainstrumenteilla ja kohdennettava osakkeenomistajiin joko osakkeiden mitätöimisen tai siirron tai voimakkaan laimentamisen avulla. Jos nämä instrumentit eivät riitä, olisi muunnettava tai alaskirjattava etuoikeudeltaan huonompia velkoja. Ylimmän etuoikeusluokan velkoja olisi muunnettava tai alaskirjattava, jos etuoikeudeltaan huonommat velat on muunnettu tai kirjattu alas kokonaisuudessaan.
- (78) Jos velkoihin sovelletaan poikkeuksia, jotka koskevat esimerkiksi maksu- ja selvitysjärjestelmiä, työntekijä- tai kaupallisia velkoja tai esimerkiksi luonnollisten henkilöiden sekä mikroyritysten ja pienten ja keskiuurten yritysten etuoikeusasemaa, niitä olisi sovellettava sekä unioniin että kolmansiiin maihin. Jotta varmistetaan, että kolmansissa maissa kyetään tarvittaessa alaskirjaamaan tai muuntamaan velkoja, maininta tästä mahdollisuudesta olisi sisällytettävä sopimusmääräyksiin, joihin sovelletaan kolmansien maiden lainsäädäntöä, erityisesti kun on kyse veloista, jotka ovat velkojen ensisijaisuusjärjestyksessä alemmalla tasolla. Tällaista sopimusehtoa ei olisi vaadittava, kun on kyse veloista, joita luonnollisten henkilöiden sekä mikroyritysten ja pienten ja keskiuurten yritysten talletusten arvon alaskirjaus ei koske, tai kun kolmannen maan lainsäädännössä tai tämän kolmannen maan kanssa tehdyssä sitovassa sopimuksessa sallitaan se, että jäsenvaltion kriisinratkaisuviranomainen käyttää alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksiaan.
- (79) Jotta vältettäisiin se, että laitokset strukturoivat velkansa velkakirjojen arvon alaskirjauksen tuloksekkua heikentävällä tavalla, on aiheellista edellyttää, että laitokset täyttävät jatkuvasti sellaiset omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevat vähimmäisvaatimukset, jotka ilmaistaan prosentteina laitoksen kaikista veloista. Kriisinratkaisuviranomaisten olisi voitava edellyttää tapauskohtaisesti, että kyseinen prosenttiosuus muodostuu kokonaan tai osittain omista varoista tai tiettytyyppisistä veloista.
- (80) Tässä direktiivissä sovelletaan ylhäältä alaspäin suuntautuvaa lähestymistapaa sen määrittämiseksi, mikä on omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskeva vähimmäisvaatimus konsernin sisällä. Lähestymistavassa hyväksytään myös se, että kriisinratkaisutoimea sovelletaan yksittäiseen oikeushenkilöön ja että tappioiden kattamiseen käytettävissä olevaa kapasiteettia on ehdottomasti oltava siinä konserniin kuuluvassa oikeushenkilössä, jossa tappioita esiintyy, tai oltava sen saatavilla. Tätä varten kriisinratkaisuviranomaisten olisi varmistettava, että konsernin sisäinen kapasiteetti tappioiden kattamiseen jakaantuu koko konsernissa sen mukaan, millainen riskitaso konsernin muodostavilla oikeushenkilöillä on. Kutakin yksittäistä tytäryritystä koskeva vähimmäisvaatimus olisi arvioitava erikseen. Lisäksi kriisinratkaisuviranomaisten olisi varmistettava, että koko pääoma ja kaikki velat, jotka otetaan huomioon konsolidoitua vähimmäisvaatimusta laskettaessa, ovat keskittyneet yhteisöihin, joissa tappioita todennäköisesti esiintyy, tai ne ovat muulla tavoin käytettävissä tappioiden kattamiseen. Tässä direktiivissä olisi sallittava useita kriisinratkaisuun asettamisen ajankohtia tai ainoastaan yksi kriisinratkaisuun asettamisen ajankohta. Omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vaatimuksen olisi vastattava kriisinratkaisustrategiaa, joka kriisinratkaisusuunnitelman mukaisesti soveltuu konsernille. Useita kriisinratkaisuun asettamisen ajankohtia olisi vaadittava erityisesti asianmukaisella tasolla konsernissa, jotta ilmennetään kriisinratkaisusuunnitelmaan sisältyvää, yhden tai useampia kriisinratkaisuun asettamisen ajankohtia käsittävää lähestymistapaa samalla, kun pidetään mielessä, että voisi olla tilanteita, joissa käytetään suunnitelmaan sisältyvästä lähestymistavasta poikkeavaa lähestymistapaa, koska sen avulla voitaisiin esimerkiksi saavuttaa kriisinratkaisutavoitteet tehokkaammin. Riippumatta siitä, onko konserni valinnut yhden tai useamman kriisinratkaisuun asettamisen ajankohdan käsittävän lähestymistavan, kaikilla konsernin laitoksilla ja muilla oikeushenkilöillä olisi edellä esitetyn mukaisesti aina oltava pitävä mahdollisuus soveltaa useita kriisinratkaisuun asettamisen ajankohtia, jotta vältetään häiriöiden leviämisen ja talletuspäön riski.

- (81) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että tappiot voidaan kattaa täysimääräisesti ensisijaisen lisäpääoman (Additional Tier 1) instrumenttien ja toissijaisen pääoman (Tier 2) instrumenttien avulla liikkeeseenlaskijalaitoksen elinkyvyytömäksi toteamisen ajankohtana. Sen vuoksi olisi edellytettävä, että kriisinratkaisuviranomaiset alaskirjaavat kyseiset instrumentit täysimääräisesti tai muuntavat ne ydinpääoman instrumenteiksi, kun laitos todetaan elinkelvottomaksi ja ennen kuin toteutetaan kriisinratkaisutoimia. Tässä yhteydessä elinkelvottomaksi toteamisen hetkellä tarkoitetaan hetkeä, jolloin asianomainen viranomainen katsoo laitoksen täyttävän kriisinratkaisun edellytykset tai jolloin viranomainen päättää, että laitos lakkaisi olemasta elinkelpoinen ilman kyseisten päämainstrumenttien alaskirjausta tai muuntamista. Viranomaisten aikomus alaskirjata tai muuntaa näitä instrumentteja tässä direktiivissä edellytetyissä olosuhteissa on mainittava kutakin instrumenttia sääntelevissä ehtoissa ja mahdollisissa esitteissä tai antia koskevissa asiakirjoissa, joita julkaistaan tai tarjotaan instrumenttien yhteydessä.
- (82) Jotta mahdollistetaan kriisinratkaisun tuloksellisuus, velkakirjojen arvon alaskirjausta olisi oltava mahdollista käyttää ennen 1 päivää tammikuuta 2016.
- (83) Kriisinratkaisuviranomaisten olisi voitava käyttää velkakirjojen arvon alaskirjausta osittain silloin, kun arviointi mahdollisista vaikutuksista rahoitusjärjestelmän vakauteen asianomaisissa jäsenvaltioissa ja muualla unionissa osoittaa, että alaskirjauksen täysimääräinen käyttö olisi vastoin jäsenvaltion tai koko unionin yleistä kokonaisuutta.
- (84) Kriisinratkaisuviranomaisilla olisi oltava kaikki tarvittavat lakisääteiset valtuudet, joita voidaan käyttää eri yhdistelminä kriisinratkaisuvälineiden yhteydessä. Niihin olisi kuuluttava valtuudet siirtää lähellä kaatumista olevan laitoksen osakkeita tai varoja, oikeuksia tai velkoja toiselle yhteisölle, esimerkiksi toiselle laitokselle tai omaisuudenhoitoyhtiölle, valtuudet alaskirjata tai mitätöidä osakkeita taikka alaskirjata tai muuntaa lähellä kaatumista olevan laitoksen velkoja, valtuudet vaihtaa johto ja valtuudet määrätä keskeyttämään väliaikaisesti saamisten maksaminen. Lisävaltuudet ovat tarpeen, kuten valtuudet vaatia olennaisten palvelujen jatkamista konsernin muilta osilta.
- (85) Ei ole tarpeen säätää yksityiskohtaisesti keinoista, joilla kriisinratkaisuviranomaisten olisi puututtava lähellä kaatumista olevan laitoksen toimintaan. Kriisinratkaisuviranomaisilla olisi oltava mahdollisuus valita, ottavatko ne määräysvallan suoran laitoksen toimintaan puuttumisen vai täytäntöönpanomääräyksen avulla. Viranomaisten olisi tehtävä päätöksensä tapauksen mukaan. Jäsenvaltioiden välisen tehokkaan yhteistyön kannalta ei vaikuta välttämättömältä velvoittaa niitä käyttämään yhtenäistä mallia tässä vaiheessa.
- (86) Kriisinratkaisukehykseen olisi sisällytettävä menettelylliset vaatimukset, joilla varmistetaan, että kriisinratkaisutoimet annetaan asianmukaisesti tiedoksi, jollei tässä direktiivissä säädetyistä harvoista poikkeuksista muuta johdu, ja julkistetaan. Koska kriisinratkaisuviranomaisten ja niiden ammatillisten neuvonantajien kriisinratkaisuprosessin aikana haltuunsa saamat tiedot ovat todennäköisesti arkaluonteisia, tietoihin olisi ennen kriisinratkaisupäätöksen julkistamista sovellettava tehokkaita luottamuksellisuusjärjestelyjä. Olisi otettava huomioon, että elvytys- ja kriisinratkaisusuunnitelmien sisältöä ja yksityiskohtia koskevalla tiedolla ja näiden suunnitelmien mahdollisen arvioinnin tuloksilla saattaa olla kauaskantoisia vaikutuksia erityisesti kyseisiin yrityksiin. Kaikenlaisella päätöksellä ennen sen tekemistä annettulla tiedolla, koska se sitten kriisinratkaisun edellytysten täyttymistä, tietyn välineen käyttöä tai mahdollista menettelyn aikaista toimea, on oletettava olevan vaikutuksia yleisiin ja yksityisiin etuihin, joihin kyseinen toimi liittyy. Jo tiedolla siitä, että kriisinratkaisuviranomainen tutkii tiettyä laitosta, voi olla kielteisiä vaikutuksia tähän laitokseen. Sen vuoksi on välttämätöntä varmistaa, että käytettävissä on asianmukaisia menettelyjä, joiden avulla säilytetään luottamuksellisuus, kun on kyse tällaisesta tiedosta, kuten elvytys- ja kriisinratkaisusuunnitelmien sisältö ja yksityiskohdat sekä niiden mahdollisten arviointien tulokset.
- (87) Kriisinratkaisuviranomaisilla olisi oltava lisävaltuudet, joilla varmistetaan osakkeiden tai velkainstrumenttien ja varojen, oikeuksien ja velkojen siirron tuloksellisuus. Jollei tässä direktiivissä säädetyistä suojatoimista muuta johdu, näihin valtuuksiin olisi sisällytettävä valtuudet riisua kolmansien osapuolten oikeudet siirrettävistä instrumenteista tai varoista ja valtuudet täyttää sopimuksia ja huolehtia siitä, että siirrettyjen varojen ja osakkeiden saaja jatkaa järjestelyjä. Työntekijöiden oikeuksia irtisanoa työsopimus ei tulisi rajoittaa. Osapuolen oikeutta purkaa kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen tai sen konserniyhteisön kanssa tehty sopimus muista syistä kuin lähellä kaatumista olevan laitoksen kriisinratkaisun vuoksi ei myöskään pitäisi rajoittaa. Kriisinratkaisuviranomaisilla olisi niin

ikään oltava lisävaltuudet edellyttää, että laitoksen jäljelle jäänyt osa, joka likvidoidaan tavanomaisen maksukyvyttömyysmenettelyn mukaisesti, tarjoaa palveluja, jotka ovat välttämättömiä sen laitoksen liiketoiminnan harjoittamiseksi, jolle varat tai osakkeet on siirretty liiketoiminnan myynnin tai omaisuudenhoitoyhtiön käytön myötä.

- (88) Perusoikeuskirjan 47 artiklan mukaisesti asianosaisilla osapuolilla on oikeus oikeudenmukaiseen menettelyyn ja tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin niitä koskevien toimenpiteiden osalta. Tämän vuoksi kriisintarkaisuviranomaisten tekemiin päätöksiin olisi voitava hakea muutosta.
- (89) Kansallisten kriisintarkaisuviranomaisten toteuttamat kriisinhallintatoimet saattavat vaatia monimutkaisia taloudellisia arviointeja ja laajaa harkintavallan käyttöä. Nimenomaan kansallisilla kriisintarkaisuviranomaisilla on asian tuntemus, jota tarvitaan näiden arviointien tekemiseen ja harkintavallan asianmukaisesta käytöstä päättämiseen. Sen vuoksi on tärkeää varmistaa, että kansalliset tuomioistuimet käyttävät kansallisten kriisintarkaisuviranomaisten tässä yhteydessä tekemiä monimutkaisia taloudellisia arviointeja perustana tarkastellessaan kriisinhallintatoimia kussakin tapauksessa. Näiden arviointien monimutkainen luonne ei kuitenkaan saisi estää kansallisia tuomioistuimia tutkimasta sitä, onko kriisintarkaisuviranomaisten käyttämä näyttö asiallisesti tarkkaa, luotettavaa ja yhdenmukaista, sisältääkö tämä näyttö kaiken merkityksellisen tiedon, joka olisi otettava huomioon monimutkaisen tilanteen arvioimiseksi, ja voidaanko näytön avulla osoittaa oikeiksi siitä tehdyt johtopäätökset.
- (90) Koska tämän direktiivin on määrä kattaa erittäin kiireellisiä tilanteita ja koska kriisintarkaisuviranomaisten päätösten täytäntöönpanon keskeyttäminen voi estää kriittisten toimintojen jatkuvuuden, on tarpeen edellyttää, että muutoksenhaku ei saisi automaattisesti keskeyttää riitautetun päätöksen oikeusvaikutuksia ja että kriisintarkaisuviranomaisen päätöksen olisi oltava välittömästi täytäntöönpanokelpoinen, koska oletetaan, että sen täytäntöönpanon keskeyttäminen olisi yleisen edun vastaista.
- (91) Lisäksi jotta voitaisiin tarvittaessa suojella kolmansia osapuolia, jotka ovat vilpittömässä mielessä hankkineet kriisintarkaisun kohteena olevan laitoksen varoja, oikeuksia ja velkoja viranomaisten käyttämien kriisintarkaisuvaltuuksien myötä, ja jotta voitaisiin varmistaa rahoitusmarkkinoiden vakaus, oikeus hakea muutosta ei saisi vaikuttaa mahdolliseen myöhempään mitätöidyn päätöksen nojalla toteutettuun hallinnolliseen toimeen tai transaktioon. Tällaisissa tapauksissa laittoman päätöksen korjaustoimet olisi tämän vuoksi rajattava korvauksen maksamiseen kyseeseen tulevien henkilöiden kärsimästä vahingosta.
- (92) Koska kriisinhallintatoimia voidaan jäsenvaltioissa ja unionissa ilmenevien vakavien rahoitusvakausriskien vuoksi joutua toteuttamaan kiireellisesti, kansallisen lainsäädännön mukainen hakumenettely tuomioistuimen ennakkohyväksynnän saamiseksi kriisinhallintatoimelle ja hakemuksen tarkastelu tuomioistuimessa olisi hoidettava kiireellisinä. Kriisinhallintatoimen kiireellisen toteuttamisen vaatimuksen johdosta tuomioistuimen olisi annettava päätöksensä 24 tunnin kuluessa ja jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että asianomainen viranomaislainen voi tehdä päätöksensä viipymättä sen jälkeen, kun tuomioistuin on antanut hyväksyntänsä. Tämä ei vaikuta asianomaisten osapuolten mahdolliseen oikeuteen jättää tuomioistuimelle hakemus päätöksen kumoamiseksi rajoitetun ajan kuluessa siitä, kun kriisintarkaisuviranomaislainen on toteuttanut kriisinhallintatoimen.
- (93) Kriisintarkaisun tehokkuuden vuoksi ja toimivaltaristiriitojen välttämiseksi on aiheellista, ettei lähellä kaatumista olevassa laitoksessa aloiteta tai jatketa tavanomaista maksukyvyttömyysmenettelyä niin kauan kuin kriisintarkaisuviranomaislainen käyttää kriisintarkaisuvaltuuksiaan tai kriisintarkaisuvälineitä, paitsi kriisintarkaisuviranomaisen aloitteesta tai suostumuksella. On niin ikään hyödyllistä ja välttämätöntä keskeyttää tiettyjen sopimusvelvoitteiden voimassaolo rajalliseksi ajaksi, jotta kriisintarkaisuviranomaisella on aikaa käyttää kriisintarkaisuvälineitä. Tätä ei kuitenkaan olisi sovellettava Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/26/EY⁽¹⁾ mukaisesti nimettyihin järjestelmiin, keskusvastapuoliin ja keskuspankkeihin. Direktiivillä 98/26/EY vähennetään riskiä, joka liittyy maksu- ja arvopapereiden selvitysjärjestelmiin osallistumiseen, erityisesti vähentämällä häiriöitä tällaiseen järjestelmään osallistujan maksukyvyttömyyden tapauksessa. Jotta varmistetaan, että näitä suojatoimia sovelletaan asianmukaisesti kriisitilanteissa samalla, kun ylläpidetään maksu- ja arvopapereiden selvitysjärjestelmien ylläpitäjien ja muiden markkinatoimijoiden varmuutta, tässä direktiivissä säädetään, että pelkkää kriisinehkäisy- tai kriisinhallintatoimea ei olisi pidettävä direktiivissä 98/26/EY tarkoitettuna maksukyvyttömyysmenettelynä, edellyttäen, että sopimuksen mukaiset merkittävät velvoitteet täytetään edelleen. Mikään tässä direktiivissä ei kuitenkaan vaikuta direktiivin 98/26/EY mukaisesti nimetyin järjestelmän toimintaan tai oikeuteen direktiivin 98/26/EY 9 artiklassa tarkoitettuun vakuuteen.

(¹) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/26/EY, annettu 19 päivänä toukokuuta 1998, selvityksen lopullisuudesta maksujärjestelmissä ja arvopapereiden selvitysjärjestelmissä (EYVL L 166, 11.6.1998, s. 45).

- (94) Jotta kriisinratkaisuviranomaisilla on varoja ja velkoja yksityisen sektorin ostajalle tai omaisuudenhoitoyhtiölle siirtäessään riittävästi aikaa yksilöidä siirrettävät sopimukset, voisi olla aiheellista asettaa oikeasuhtaisia rajoituksia vastapuolten oikeuksille sulkea, nopeuttaa tai muulla tavoin purkaa rahoitus sopimuksia ennen siirron suorittamista. Tällainen rajoitus olisi välttämätön, jotta viranomaiset saisivat oikean kuvan lähellä kaatumista olevan laitoksen taseesta ilman niitä arvon ja soveltamisalan muutoksia, joita laajamittainen sopimusten purkamisoikeuksien käyttö aiheuttaisi. Jotta vastapuolten sopimusperusteisiin oikeuksiin puuttuminen rajoittuisi vain välttämättömimpään, purkamisoikeuksien rajoittamista olisi käytettävä yksinomaan kriisinehkäisy- tai kriisinhallintatoimen sekä tällaisen toimen soveltamiseen suoraan liittyvän tapahtuman toteutumisen yhteydessä, ja oikeudet purkaa sopimus muiden laiminlyöntien, kuten maksun laiminlyönnin tai marginaalin realisoinnin, perusteella olisi säilytettävä ennallaan.
- (95) Kun lähellä kaatumista olevan laitoksen varoista, oikeuksista ja veloista vain osa siirretään, perusteltujen pääomamarkkinajärjestelyjen säilyttämiseksi on aiheellista ottaa mukaan suojatoimia, joilla tapauksen mukaan estetään toisiinsa liittyvien velkojen, oikeuksien ja sopimusten pilkkominen. Tällaiset toisiinsa liittyviä sopimuksia koskevien valittujen käytäntöjen rajoitukset olisi ulotettava koskemaan myös saman vastapuolen kanssa tehtyjä sopimuksia, jotka on katettu vakuusjärjestelyin, omistusoikeuden siirtävin rahoitusvakuusjärjestelyin, kuittausjärjestelyin, sulkeutuvaan nettoutukseen perustuvien järjestelyin ja strukturoiduin rahoitusjärjestelyin. Kun suojatoimea sovelletaan, kriisinratkaisuviranomaisilla olisi oltava velvollisuus siirtää kaikki suojattuun järjestelyyn kuuluvat toisiinsa liittyvät sopimukset tai jätettävä ne kaikki osaksi jäljelle jäävään lähellä kaatumista olevaan laitokseen. Suojatoimilla olisi varmistettava, etteivät vaikutukset kohdistu direktiivissä 2013/36/EU tarkoitettuun nettoutussopimuksen avulla katettujen pääomariskien käsittelyyn.
- (96) Olisi varmistettava, että kriisinratkaisuviranomaisilla on käytettävissään samat välineet ja valtuudet, jotta helpotetaan toimien koordinoitua rajatylittävän konsernin kaaduttua, mutta ilmeisesti tarvitaan vielä lisätoimia yhteistyön edistämiseksi ja kansallisten toimintatapojen hajanaisuuden ehkäisemiseksi. Kriisinratkaisuviranomaisia olisi vaadittava kuulemaan toisiaan ja tekemään yhteistyötä kriisinratkaisukollegioissa ratkaistessaan konserniyhteisöjen kriisejä, jotta voidaan sopia koko konsernin kattavista kriisinratkaisun erityissuunnitelmista. Kriisinratkaisukollegioita olisi perustettava nykyisten valvontakollegioiden ympärille ottamalla niihin mukaan kriisinratkaisuviranomaisia ja mahdollistamalla toimivaltaisten ministeriöiden, keskuspankkien, EPV:n ja tarvittaessa talletussuojajärjestelmistä vastaavien viranomaisten osallistuminen. Kriisin ilmetessä kriisinratkaisukollegion olisi tarjottava foorumi tiedonvaihtoa ja kriisinratkaisutoimien koordinoitua varten.
- (97) Rajatylittävien konsernin kriisinratkaisussa olisi löydettävä tasapaino siten, että voidaan toisaalta ottaa huomioon, että tarvitaan menettelyjä, joissa korostuu tilanteen kiireellisyys ja mahdollistetaan tehokkaat, oikeudenmukaiset ja nopeat ratkaisut koko konsernille, ja toisaalta voidaan suojella rahoitusvakautta kaikissa jäsenvaltioissa, joissa konserni toimii. Eri kriisinratkaisuviranomaisten olisi esitettävä näkemyksensä kriisinratkaisukollegiossa. Eri kriisinratkaisuviranomaisten olisi valmisteltava konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen ehdottamat kriisinratkaisutoimet ja keskusteltava niistä konsernin kriisinratkaisusuunnitelmien yhteydessä. Kriisinratkaisukollegioissa olisi otettava huomioon kaikkien niiden jäsenvaltioiden kriisinratkaisuviranomaisten näkemykset, joissa konserni toimii, jotta voidaan mahdollisuuksien mukaan helpottaa nopeiden ja yhteisten päätösten tekoa. Konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen kriisinratkaisutoimissa olisi aina otettava huomioon niiden vaikutus rahoitusvakautteen jäsenvaltioissa, joissa konserni toimii. Tämä olisi varmistettava siten, että sen jäsenvaltion kriisinratkaisuviranomaisilla, johon tytäryritys on sijoittautunut, on mahdollisuus vastustaa konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen päätöksiä ja perustella tätä paitsi kriisinratkaisutoimien tarkoituksenmukaisuuteen liittyvillä syillä myös tarpeella suojata rahoitusvakautta kyseisessä jäsenvaltiossa.
- (98) Kriisinratkaisukollegion ei pitäisi olla päätöksentekoa vaan kansallisten viranomaisten päätöksentekoa helpottava foorumi. Asianomaisten kansallisten viranomaisten olisi tehtävä yhteiset päätökset.
- (99) Koko konsernin kattavan kriisinratkaisun erityissuunnitelman laatimisella olisi helpotettava kriisinratkaisun koordinoitua, jolla saataneen aikaan parhaat tulokset konsernin kaikkien laitosten kannalta. Kansallisten kriisinratkaisuviranomaisen olisi ehdotettava konsernin kriisinratkaisun erityissuunnitelmaa ja toimitettava se kriisinratkaisukollegiolle. Kriisinratkaisuviranomaisten, jotka vastustavat erityissuunnitelmaa tai jotka päättävät toteuttaa itsenäisen kriisinratkaisutoimen, olisi perusteltava, miksi ne vastustavat sitä, ja ilmoitettava nämä perustelut sekä aikomansa itsenäisen kriisinratkaisutoimen yksityiskohdat konsernitason kriisinratkaisuviranomaiselle ja muille konsernin kriisinratkaisun erityissuunnitelman piiriin kuuluville kriisinratkaisuviranomaisille. Kansallisen viranomaisen, joka päättää poiketa konsernin kriisinratkaisun erityissuunnitelmasta, olisi otettava asianmukaisesti huomioon, miten tämä mahdollisesti vaikuttaa rahoitusvakautteen jäsenvaltioissa, joissa toiset kriisinratkaisuviranomaiset sijaitsevat, sekä konsernin muihin osiin.

- (100) Viranomaisia olisi kehotettava soveltamaan samaa välinettä konsernin kriisinratkaisun erityissuunnitelman osana kriisinratkaisun edellytykset täyttäviin oikeushenkilöihin. Konsernitason kriisinratkaisuviranomaisilla olisi niin ikään oltava valtuudet käyttää omaisuudenhoitoyhtiötä konsernitasolla (tarvittaessa hyödyntää myös taakanjakojärjestelyjä) konsernin vakauttamiseksi kokonaisuudessaan. Tytäryritysten omistus voitaisiin siirtää omaisuudenhoitoyhtiöön tavoitteena myydä ne edelleen joko pakettina tai erikseen, kun markkinatilanne on sopiva. Lisäksi konsernitason kriisinratkaisuviranomaisella olisi oltava valtuudet käyttää velkakirjojen arvon alaskirjausta emoyrityksen tasolla.
- (101) Kansainvälisesti toimivien laitosten ja konsernien tehokas kriisinratkaisu edellyttää yhteistyötä unionin, jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden kriisinratkaisuviranomaisten välillä. Yhteistyö helpottuu, jos kolmansien maiden kriisinratkaisujärjestelmät perustuvat finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmässä ja G20-maiden kesken kehitettyihin yhteisiin periaatteisiin ja lähestymistapoihin. Tätä tarkoitusta varten EPV:lle olisi annettava valtuudet laatia ja tehdä yhteistyötä koskevia ei-sitovia kehysjärjestelyjä kolmansien maiden viranomaisten kanssa asetuksen (EU) N:o 1093/2010 33 artiklan mukaisesti, ja kansallisille viranomaisille olisi annettava lupa tehdä kahdenvälisiä järjestelyjä, joissa noudatetaan EPV:n kehysjärjestelyjä. Tällaisten järjestelyjen kehittäminen niiden kansallisten viranomaisten kesken, jotka ovat vastuussa maailmanlaajuisesti toimivien yritysten kriisien hallitusta ratkaisusta, olisi keino varmistaa kansainvälisiä konserneja koskevan suunnittelun, päätöksenteon ja koordinoinnin tehokkuus. Näiden järjestelyjen olisi yleisesti ottaen oltava vastavuoroisia. Kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten olisi osana eurooppalaista kriisinratkaisukollegiota tapauksen mukaan tunnustettava ja pantava täytäntöön kolmannen maan kriisinratkaisumenettelyt tässä direktiivissä säädetyissä olosuhteissa.
- (102) Yhteistyön olisi kosettava sekä unionin tai kolmansien maiden konsernien tytäryrityksiä että unionin tai kolmansien maiden laitosten sivuliikkeitä. Kolmansien maiden konsernien tytäryritykset ovat unioniin sijoittautuneita yrityksiä, minkä vuoksi niihin sovelletaan täysimääräisesti unionin lainsäädäntöä, myös tässä direktiivissä säädettyjä kriisinratkaisuvälineitä. On kuitenkin tarpeen, että jäsenvaltioilla on oikeus ulottaa toimensa sellaisten laitosten sivuliikkeisiin, joiden pääkonttori on kolmannessa maassa, jos sivuliikkeeseen liittyvien kolmannen maan kriisinratkaisumenettelyjen tunnustaminen ja soveltaminen vaarantaisivat unionin rahoitusvakauden tai jos unionin tallettajat eivät saisi tasapuolista kohtelua verrattuna kolmannen maiden tallettajiin. Näissä olosuhteissa ja muissa tässä direktiivissä säädetyissä olosuhteissa jäsenvaltioilla olisi oltava oikeus kansallisia kriisinratkaisuviranomaisia kuultuaan kieltäytyä tunnustamasta kolmansien maiden kriisinratkaisumenettelyjä, jotka liittyvät unionissa sijaitseviin kolmansien maiden laitosten sivuliikkeisiin.
- (103) On tilanteita, joissa käytettävien kriisinratkaisuvälineiden tehokkuus voi riippua laitoksen tai omaisuudenhoitoyhtiön lyhytaikaisen rahoituksen saatavuudesta, takauksien tarjoamisesta mahdollisille ostajille tai pääoman hankkimisesta omaisuudenhoitoyhtiölle. Huolimatta keskuspankkien roolista, joka niillä on rahoitusjärjestelmän maksuvalmiuden ylläpitäjänä myös häiriötilanteissa, on tärkeää, että jäsenvaltiot tekevät rahoitusjärjestelyjä niin, ettei niihin tarkoituksiin tarvittavia varoja tarvitse ottaa kansallisista talousarvioista. Rahoitustoimialan olisi kokonaisuudessaan rahoitettava rahoitusjärjestelmän vakautus.
- (104) Yleissääntönä kunkin jäsenvaltion olisi perustettava kriisinratkaisuviranomaistensa määräysvallassa olevan rahaston avulla oma kansallinen rahoitusjärjestelynsä käytettäväksi tässä direktiivissä säädettyihin tarkoituksiin. Pääsäännöstä olisi säädettävä tarkoin rajattu poikkeus, joka sallii jäsenvaltioiden perustaa kansalliset rahoitusjärjestelynsä alueellaan toimiluvan saaneiden laitosten pakollisilla rahoitusosuuksilla, joita ei ole suoritettu niiden kriisinratkaisuviranomaisten määräysvallassa olevien rahastojen kautta, edellyttäen, että tietyt ehdot täyttyvät.
- (105) Periaatteessa rahoitusta olisi kerättävä rahoitusosalta ennen yksittäistä kriisinratkaisutoimea ja sellaisista toimista riippumatta. Jos ennakkoiva rahoitus ei riitä kattamaan tappioita tai rahoitusjärjestelyjen käytöstä aiheutuneita kustannuksia, olisi kerättävä lisävaroja kattamaan lisäkustannukset tai -tappiot.
- (106) Jotta varat saavuttaisivat kriittisen massan ja jotta voitaisiin välttää myötäsykliiset vaikutukset, joita syntyisi, jos rahoitusjärjestelyissä nojaututtaisiin yksinomaan jälkikäteen suoritettaviin rahoitusosuuksiin järjestelmäkriisin valitessa, kansallisissa rahoitusjärjestelyissä etukäteen käytettävissä olevien varojen määrässä on ehdottomasti saavutettava ainakin tietty vähimmäistavoitetaso.

- (107) Jotta voidaan varmistaa rahoitusosuuksien oikeudenmukainen laskeminen ja tarjota kannustimia toimia pienemällä riskillä, kansallisten rahoitusjärjestelyjen rahoitusosuuksissa olisi otettava huomioon laitoksille aiheutuvan luotto-, maksuvalmius- ja markkinariskin suuruus.
- (108) Lähellä kaatumista olevien laitosten kriisien tehokkaan kriisinratkaisun varmistaminen unionissa on olennainen osa sisämarkkinoiden toteuttamista. Tällaisten laitosten kaatuminen vaikuttaa rahoitusvakautteen paitsi niillä markkinoilla, joilla laitos välittömästi toimii, myös koko unionin rahoitusmarkkinoilla. Rahoituspalvelujen sisämarkkinoiden toteutus on lisännyt kansallisten rahoitusjärjestelmien keskinäistä vuorovaikutusta. Laitokset toimivat sijoittautumisjäsenvaltionsa ulkopuolella ja ovat kytköksissä toisiinsa pankkienvälisillä ja muilla markkinoilla, jotka ovat olennaisilta osin yleiseurooppalaisia. Tehokkaan rahoituksen varmistaminen näiden laitosten kriisinratkaisua varten kaikissa jäsenvaltioissa on paitsi niiden jäsenvaltioiden etujen mukaista, joissa laitokset toimivat, myös yleensä kaikkien jäsenvaltioiden edun mukaista, koska sen avulla voidaan taata tasapuoliset kilpailuedellytykset ja parantaa unionin rahoitusalan sisämarkkinoiden toimintaa. Rahoitusjärjestelyjen eurooppalaisen järjestelmän perustamisella olisi voitava varmistaa, että kaikkiin unionissa toimiviin laitoksiin sovelletaan yhtä tehokkaita kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyjä ja että ne edistävät osaltaan sisämarkkinoiden vakautta.
- (109) Jotta voitaisiin lujittaa rahoitusjärjestelyjen eurooppalaisen järjestelmän häiriönsietokykyä ja jotta rahoitus tulisi ensisijaisesti kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen osakkeenomistajilta ja velkojilta ja sen jälkeen rahoitusosalta eikä julkisista talousarvioista, rahoitusjärjestelyillä olisi oltava valtuudet tarpeen tullen esittää lainapyynnön muille rahoitusjärjestelyille. Samoin niillä olisi oltava valtuudet myöntää lainoja muille lainaa tarvitseville järjestelyille. Lainan antamisen olisi oltava täysin vapaaehtoista. Päätös lainan antamisesta muille järjestelyille olisi tehtävä lainan antavassa rahoitusjärjestelyssä, mutta mahdollisten finanssipoliittisten vaikutusten vuoksi jäsenvaltioiden olisi voitava vaatia toimivaltaisen ministeriön kuulemistä tai sen suostumusta.
- (110) Kansallisella tasolla perustettavien rahoitusjärjestelyjen olisi toimittava vastavuoroisesti konsernin kriisinratkaisussa edellyttäen, että laitoksen kriisinratkaisusta päästään sopimukseen kansallisten viranomaisten välillä. Talletussuojajärjestelmien suojaamien talletusten ei pitäisi vastata mistään tappioista kriisinratkaisuprosessissa. Jos kriisinratkaisu toimi takaa, että tallettajien talletukset ovat edelleen heidän käytettävissään, talletussuojajärjestelmiltä, joihin kriisinratkaisun kohteena oleva laitos kuuluu, olisi edellytettävä enintään niiden tappioiden määrää vastaavan rahoitusosuuden maksamista, jotka olisivat koituneet niiden kannettaviksi, jos laitos olisi likvidoitu tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä.
- (111) Vaikka suojatut talletukset on kriisinratkaisussa suojattu tappioiden varalta, tappioiden kattamiseen on mahdollisesti käytettävissä muita suojakelpoisia talletuksia. Tietyntasoisen suojan tarjoamiseksi luonnollisille henkilöille sekä mikroyrityksille ja pienille ja keskisuurille yrityksille, joilla on suojattujen talletusten tason ylittäviä suojakelpoisia talletuksia, tällaisten talletusten olisi oltava ensisijaisuusjärjestyksessä korkeammalla kuin tavallisten, vakuudettomien, etuoikeudettomien velkojien saamisen tavanomaista maksukyvyttömyysmenettelyä koskevan kansallisen lainsäädännön nojalla. Talletussuojajärjestelmän saamisen olisi oltava järjestyksessä kansallisen lainsäädännön nojalla vielä korkeammalla tasolla kuin edellä mainitut suojakelpoisten talletusten luokat. Kansallisen maksukyvyttömyyslainsäädännön yhdenmukaistaminen tällä alalla on niin ikään tarpeen jäsenvaltioiden kriisinratkaisurahastojen riskien minimoimiseksi noudattaen tässä direktiivissä säädettyä periaatetta, jonka mukaan velkojat eivät saa jäädä kriisinratkaisussa huonompaan asemaan.
- (112) Mikäli talletukset siirretään laitoksen kriisinratkaisun yhteydessä toiseen laitokseen, tallettajille ei tulisi tarjota direktiivissä 2014/49/EU säädettyä tasoa parempaa vakuutuskatetta. Siksi kriisinratkaisun kohteena olevaan laitokseen jääviin talletuksiin perustuvat saamiset olisi rajattava määrään, joka vastaa siirrettyjen varojen ja direktiivissä 2014/49/EU säädetyn vakuutuskatteen erotusta. Mikäli siirretyt talletukset ovat vakuutuskatteen tasoa suuremmat, tallettaja ei voi vaatia talletussuojajärjestelmästä korvausta talletuksista, jotka jäävät kriisinratkaisun kohteena olevaan laitokseen.
- (113) Ottamalla käyttöön rahoitusjärjestelyjä, joilla luodaan tässä direktiivissä tarkoitettu rahoitusjärjestelyjen eurooppalainen järjestelmä, olisi varmistettava koordinointi kansallisella tasolla kriisinratkaisuun käytettävissä olevien varojen käytössä.

- (114) Komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, joilla määritetään perusteet, joiden mukaisesti ”kriittiset toiminnot” ja ”ydinliiketoiminta-alueet” määritellään tätä direktiiviä sovellettaessa; olosuhteet, joissa velkojen rajaaminen alaskirjauksen tai muuntamisen ulkopuolelle on tarpeen; erityyppiset järjestelyt, joiden osalta jäsenvaltioiden olisi varmistettava asianmukainen suoja osittaisissa siirroissa; se, miten laitosten rahoitusosuuksia kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyistä on mukautettava suhteessa niiden riskiprofiiliin; rekisteröinti-, kirjanpito- ja raportointivelvoitteet ja muut velvoitteet sen varmistamiseksi, että rahoitusosuudet tosiasiallisesti maksetaan; ja olosuhteet, joissa, ja ehdot, joiden vallitessa laitos voidaan väliaikaisesti vapauttaa maksamasta jälkikäteen suoritettavia rahoitusosuuksia. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle samanaikaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.
- (115) Tässä direktiivissä määritellyissä tapauksissa on aiheellista, että EPV tukisi kansallisten viranomaisten käytäntöjen lähentämistä ohjeilla asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti. Aloilla, jotka eivät kuulu teknisten sääntely- tai täytäntöönpanostandardien soveltamisalaan, EPV:lla on toimivalta antaa omasta aloitteestaan unionin oikeuden soveltamista koskevia ohjeita ja suosituksia.
- (116) Euroopan parlamentin ja neuvoston olisi voitava vastustaa delegoitua säädöstä kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun säädös on annettu tiedoksi. Euroopan parlamentin ja neuvoston olisi voitava ilmoittaa muille toimielimille, etteivät ne aio vastustaa säädöstä.
- (117) Rahoituspalvelualan teknisillä standardeilla olisi helpotettava jatkuvaa yhdenmukaistamista sekä tallettajien, sijoittajien ja kuluttajien riittävää suojaa kaikkialla unionissa. Koska EPV:lla on pitkälle menevää erityisasiantuntemusta, olisi tehokasta ja asianmukaista antaa tässä direktiivissä määritellyissä tapauksissa sen tehtäväksi laatia komissiolle toimitettavat luonnokset teknisiksi sääntely- ja täytäntöönpanostandardeiksi, joihin ei liity toimintapolitiittisia valintoja.
- (118) Komission olisi hyväksyttävä EPV:n laatimat teknisten sääntelystandardien luonnokset delegoiduilla säädöksillä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan ja asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti. Komission olisi hyväksyttävä EPV:n laatimat teknisten sääntelystandardien luonnokset täytäntöönpanosäädöksillä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 291 artiklan ja asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.
- (119) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2001/24/EY⁽¹⁾ säädetään sellaisten laitosten, joilla on sivuliikkeitä muussa jäsenvaltiossa kuin niiden sääntömääräisen kotipaikan sijaintivaltiossa, tervehdyttämistä ja likvidaatiota koskevien päätösten vastavuoroisesta tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta kaikissa jäsenvaltioissa. Direktiivillä varmistetaan, että laitoksen kaikkia varoja ja velkoja käsitellään yhdessä menettelyssä laitoksen kotijäsenvaltiossa riippumatta siitä, missä maassa ne sijaitsevat, ja että vastaanottavan jäsenvaltion velkoja kohdellaan samalla tavalla kuin kotijäsenvaltion velkoja. Tehokkaan kriisinratkaisun mahdollistamiseksi direktiiviä 2001/24/EY olisi sovellettava silloin, kun käytetään kriisinratkaisuvälineitä joko laitoksiin tai muihin kriisinratkaisujärjestelmän kattamiin yhteisöihin. Direktiivi 2001/24/EY olisi sen vuoksi muutettava vastaavasti ja johdonmukaisuuden vuoksi sovellettava kaikkiin sijoituspalveluyrityksiin.
- (120) Unionin yhtiöoikeutta koskeviin direktiiveihin sisältyy pakottavia säännöksiä kyseisten direktiivien soveltamisalaan kuuluvien laitosten osakkeenomistajien ja velkojien suojaamiseksi. Tilanteissa, joissa kriisinratkaisuviranomaisten on toimittava nopeasti, nämä säännöt voivat estää kriisinratkaisuviranomaisten tehokkaan toiminnan ja niiden kriisinratkaisuvälineiden ja -valtuuksien käytön, minkä vuoksi tähän direktiiviin olisi sisällytettävä asianmukaisia poikkeuksia. Sidosryhmien mahdollisimman suuren oikeusvarmuuden takaamiseksi poikkeukset olisi määriteltävä selvästi ja tarkasti, ja niitä olisi käytettävä ainoastaan yleisen edun nimissä, kun kriisinratkaisun käynnistävät edellytykset täyttyvät. Kriisinratkaisuvälineiden käytössä oletetaan, että tässä direktiivissä säädetty kriisinratkaisutavoitteet ja kriisinratkaisuedellytykset täytetään.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/24/EY, annettu 4 päivänä huhtikuuta 2001, luottolaitosten tervehdyttämisestä ja likvidaatiosta (EYVL L 125, 5.5.2001, s. 15).

- (121) Direktiiviin 2012/30/EU⁽¹⁾ sisältyy sääntöjä osakkeenomistajien oikeudesta päättää pääoman korotuksesta tai alentamisesta ja osallistua mahdollisiin uusiin osakeantoihin käteiskorvauksesta, velkojen suojaamisesta pääoman alentamisen yhteydessä ja yhtiökokouksen kokoon kutumisesta huomattavan pääomanmenetyksen yhteydessä. Nämä säännöt voivat haitata kriisinratkaisuviranomaisten toiminnan riipeyttä, joten olisi säädettävä mahdollisuudesta poiketa niistä.
- (122) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2011/35/EU⁽²⁾ vahvistetaan säännöt muun muassa sulautumisen hyväksymiselle jokaisen sulautumiseen osallistuvan yhtiön yhtiökokouksessa, sulautumissuunnitelmaa koskeville vaatimuksille, johtoelimen laatimalle kertomukselle, asiantuntijalausunnolle sekä velkojen suojaamiselle. Neuvoston direktiivi 82/891/ETY⁽³⁾ sisältää vastaavat säännöt osakeyhtiöiden jakautumisesta. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2005/56/EY⁽⁴⁾ annetaan vastaavat säännöt pääomayhtiöiden rajatylittävistä sulautumisista. Olisi annettava säännökset asianmukaisista poikkeuksista näihin direktiiveihin, jotta kriisinratkaisuviranomaisten ripeä toiminta tulee mahdolliseksi.
- (123) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2004/25/EY⁽⁵⁾ säädetään velvoitteesta antaa pakollinen julkinen ostotarjous yhtiön kaikista osakkeista direktiivissä säädetyllä tavalla määritettyyn käypään hintaan, jos osakkeenomistaja hankkii välittömästi tai välillisesti ja yksin tai yhdessä muiden kanssa toimien kyseisen yhtiön osakkeista tietyin kansallisissa lainsäädännössä määritellyn prosentiosuuden, joka antaa sille määräysvallan yhtiössä. Pakollista ostotarjousta koskevan säännöksen tarkoituksena on suojata vähemmistöosakkeenomistajia määräysvallan vaihtuessa. Tällaisen kalliiksi tulevan velvoitteen olemassaolo voi kuitenkin saada mahdolliset sijoittajat luopumaan sijoituksista kyseiseen laitokseen, jolloin kriisinratkaisuviranomaisten kyky hyödyntää kaikkia kriisinratkaisuvaltuuksiaan heikkenee. Pakollista ostotarjousta koskevasta säännöksestä olisi myönnettävä asianmukaisia poikkeuksia kriisinratkaisuvaltuuksien käytön edellyttämässä laajuudessa, mutta pakollista ostotarjousta koskevaa säännöstä olisi sovellettava kriisinratkaisuprosessin jälkeen jokaiseen osakkeenomistajaan, joka hankkii määräysvallan kriisinratkaisun piiriin joutuneessa laitoksessa.
- (124) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2007/36/EY⁽⁶⁾ säädetään yhtiökokouksia koskevista osakkeenomistajien menettelyllisistä oikeuksista. Direktiivissä 2007/36/EY säädetään muun muassa siitä, kuinka paljon ennen yhtiökokouksia koskeva ilmoitus on viimeistään lähetettävä, sekä yhtiökokousta koskevan ilmoituksen sisällöstä. Nämä säännöt voivat haitata kriisinratkaisuviranomaisten toiminnan riipeyttä, joten olisi säädettävä asianmukaisista poikkeuksista näihin direktiiveihin. Ennen kriisinratkaisua voidaan tarvita nopeaa pääoman korotusta, jollei laitos täytä tai todennäköisesti täytä asetuksen (EU) N:o 575/2013 ja direktiivin 2013/36/EU vaatimuksia ja pääoman korotuksella todennäköisesti pystytään palauttamaan ennalleen rahoitustilanne ja välttämään tilanne, jossa kriisinratkaisun kynnyshdot täyttyvät. Tällaisissa tilanteissa olisi oltava mahdollisuus kutsua yhtiökokous nopeasti koolle. Päätösvalta pääoman korotuksesta ja yhtiökokouksia koskevan ilmoitusajan lyhentämisestä olisi joka tapauksessa säilytettävä osakkeenomistajilla. Olisi säädettävä asianmukaisista poikkeuksista direktiiviin 2007/36/EY tämän mekanismin perustamista varten.
- (125) Sen varmistamiseksi, että kriisinratkaisuviranomaiset ovat edustettuina asetuksella (EU) N:o 1092/2010, asetuksella (EU) N:o 1093/2010, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1094/2010⁽⁷⁾ ja Euroopan

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2012/30/EU, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, niiden takeiden yhteensovittamisesta samanveroisiksi, joita jäsenvaltioissa vaaditaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 54 artiklan toisessa kohdassa tarkoitetuilta yhtiöiltä niiden jäsenten sekä ulkopuolisten etujen suojaamiseksi osakeyhtiöitä perustettaessa sekä niiden pääomaa säilytettäessä ja muutettaessa (EUVL L 315, 14.11.2012, s. 74).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/35/EU, annettu 5 päivänä huhtikuuta 2011, osakeyhtiöiden sulautumisista (EUVL L 110, 29.4.2011, s. 1).

⁽³⁾ Kuudes neuvoston direktiivi 82/891/ETY, annettu 17 päivänä joulukuuta 1982, 54 artiklan 3 kohdan g alakohdan nojalla osakeyhtiöiden jakautumisesta (EYVL L 378, 31.12.1982, s. 47).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/56/EY, annettu 26 päivänä lokakuuta 2005, pääomayhtiöiden rajatylittävistä sulautumisista (EUVL L 310, 25.11.2005, s. 1).

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/25/EY, annettu 21 päivänä huhtikuuta 2004, julkisista ostotarjouksista (EUVL L 142, 30.4.2004, s. 12).

⁽⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/36/EY, annettu 11 päivänä heinäkuuta 2007, osakkeenomistajien eräiden oikeuksien käyttämisestä julkisesti noteeratuissa yhtiöissä (EUVL L 184, 14.7.2007, s. 17).

⁽⁷⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1094/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäläkeviranomaisen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/79/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 48).

parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1095/2010⁽¹⁾ perustetussa Euroopan finanssivalvontajärjestelmässä ja että EPV:lla on tarvittava asiantuntemus tässä direktiivissä säädettyjen tehtävien hoitamiseksi, asetusta (EU) N:o 1093/2010 olisi muutettava siten, että kyseisen asetuksen mukainen toimivaltaisten viranomaisten määrittelmä kattaa myös tässä direktiivissä määritellyt kansalliset kriisinratkaisuviranomaiset. Kriisinratkaisuviranomaisten sisällyttäminen toimivaltaisiin viranomaisiin asetuksen (EU) N:o 1093/2010 nojalla vastaa EPV:lle asetuksen (EU) N:o 1093/2010 25 artiklan nojalla annettuja tehtäviä myötävaikuttaa ja osallistua aktiivisesti tervehdyttämis- ja kriisinratkaisusuunnitelmien kehittämiseen ja koordinoimiseen ja pyrkii helpottamaan lähellä kaatumista olevien laitosten ja erityisesti rajatylittävien konsernien kriisinratkaisua.

- (126) Sen varmistamiseksi, että laitokset, henkilöt, joilla on tosiasiallinen määräysvalta niiden liiketoiminnassa, ja niiden johto noudattavat tästä direktiivistä johtuvia velvoitteita ja että niitä kohdellaan samalla tavoin koko unionissa, jäsenvaltiot olisi velvoitettava säätämään hallinnollisista seuraamuksista ja muista hallinnollisista toimenpiteistä, jotka ovat tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Sen vuoksi jäsenvaltioiden säätämien hallinnollisten seuraamusten ja muiden hallinnollisten toimenpiteiden olisi täytettävä tietyt keskeiset vaatimukset, jotka koskevat seuraamusten ja muiden toimenpiteiden kohdetta, seuraamusten tai muiden hallinnollisten toimenpiteiden soveltamisessa huomioon otettavia kriteerejä, seuraamusten tai muiden toimenpiteiden julkistamista sekä keskeisiä seuraamusvaltuuksia ja hallinnollisten sakkujen suuruutta. Ehdotonta salassapitovelvollisuutta noudattaen EPV:n olisi pidettävä yllä keskustietokantaa kaikista hallinnollisista seuraamuksista ja tiedoista, jotka koskevat toimivaltaisten viranomaisten ja kriisinratkaisuviranomaisten sille ilmoittamia muutoksenhakutapauksia.
- (127) Tässä direktiivissä käsitellään sekä hallinnollisia seuraamuksia että muita hallinnollisia toimenpiteitä, jotta mukana olisivat kaikki toimet, joita sovelletaan rikkomuksen jälkeen ja joilla pyritään estämään uudet rikkomukset, riippumatta siitä, pidetäänkö niitä kansallisessa lainsäädännössä seuraamuksina vai muina hallinnollisina toimenpiteinä.
- (128) Vaikka mikään ei estä jäsenvaltioita antamasta hallinnollisia seuraamuksia ja rikosoikeudellisia seuraamuksia koskevia sääntöjä samojen rikkomusten osalta, jäsenvaltioiden ei pitäisi edellyttää antavan hallinnollisia seuraamuksia koskevia sääntöjä sellaisten tähän direktiiviin kohdistuvien rikkomusten osalta, joihin sovelletaan kansallista rikosoikeutta. Kansallisen lainsäädännön mukaisesti jäsenvaltiot eivät ole velvollisia määräämään sekä hallinnollisia että rikosoikeudellisia seuraamuksia samasta rikkomuksesta, mutta ne voivat tehdä niin, jos niiden kansallinen lainsäädäntö mahdollistaa sen. Tämän direktiivin rikkomisesta aiheutuvien rikosoikeudellisten seuraamusten säilyttäminen hallinnollisten seuraamusten tai muiden hallinnollisten toimenpiteiden sijaan ei kuitenkaan saisi vähentää kriisinratkaisuviranomaisten ja toimivaltaisten viranomaisten mahdollisuuksia tehdä tätä direktiiviä sovellettaessa yhteistyötä, tutustua tietoihin ja vaihtaa tietoja oikea-aikaisesti muiden jäsenvaltioiden kriisinratkaisuviranomaisten ja toimivaltaisten viranomaisten kanssa eikä muullakaan tavoin vaikuttaa näihin mahdollisuuksiin, myöskään sen jälkeen, kun asianomaiset rikkomukset on saatettu toimivaltaisten oikeusviranomaisten käsiteltäviksi syytetoimia varten.
- (129) Jäsenvaltiot ovat selittävistä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman⁽²⁾ mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, joista käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjät pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna.
- (130) Tässä direktiivissä kunnioitetaan perusoikeuksia ja noudatetaan erityisesti perusoikeuskirjassa tunnustettuja oikeuksia, vapauksia ja periaatteita, varsinkin omistusoikeutta, oikeutta tehokkaihin oikeussuojakeinoihin ja puolueettomaan tuomioistuimeen ja oikeutta puolustukseen.
- (131) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitteita eli laitosten kriisinratkaisua koskevien sääntöjen ja prosessien yhdenmukaistamista, koska yhdenkin laitoksen kaatumisen vaikutukset tuntuvat koko unionissa, vaan ne voidaan saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1095/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/77/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 84).

⁽²⁾ EUVL C 369, 17.12.2011, s. 14.

- (132) Tehdessään päätöksiä tai toteuttaessaan toimia tämän direktiivin nojalla toimivaltaisten viranomaisten ja kriisintarkaisuviranomaisten olisi aina otettava asianmukaisesti huomioon päätöstensä ja toimiensa vaikutus muiden jäsenvaltioiden rahoitusvakauteen ja muiden jäsenvaltioiden taloustilanteeseen ja tutkittava tytäryritysten ja sivuliikkeiden merkittävyys sen jäsenvaltion rahoitusalan ja talouden kannalta, johon tuollainen tytäryritys tai sivuliike on sijoittautunut, jopa silloin, kun asianomaisella tytäryrityksellä tai sivuliikkeellä on vähäisempi merkitys konsernille.
- (133) Komissio tarkastelee tämän direktiivin yleistä soveltamista ja erityisesti arvioi jonkin unionin säädöksen nojalla toteutettujen, useampaa kuin yhtä jäsenvaltiota koskevan kriisintarkaisumenettelyn luovien järjestelyjen perusteella, miten tämän direktiivin mukaisia EPV:n valtuuksia käytetään sovittelun johtamisessa menettelyyn osallistuvan jäsenvaltion kriisintarkaisuviranomaisen ja menettelyyn osallistumattoman jäsenvaltion kriisintarkaisuviranomaisen välillä,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I OSASTO

SOVELTAMISALA, MÄÄRITELMÄT JA VIRANOMAISET

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

1. Tässä direktiivissä vahvistetaan säännöt ja menettelyt seuraavien yhteisöjen elvytystä ja kriisintarkaisua varten:
 - a) unioniin sijoittautuneet laitokset;
 - b) unioniin sijoittautuneet rahoituslaitokset, jotka ovat luottolaitoksen tai sijoituspalveluyrityksen taikka c tai d alakohdassa tarkoitetun yhtiön tytäryrityksiä ja kuuluvat konsolidoinnin perusteella emoyrityksensä valvonnan piiriin asetuksen (EU) N:o 575/2013 6–17 artiklan mukaisesti;
 - c) unioniin sijoittautuneet rahoitusalan holdingyhtiöt, rahoitusalan sekaholdingyhtiöt ja monialan holdingyhtiöt;
 - d) jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivat rahoitusalan holdingyhtiöt, unionissa emoyrityksenä toimivat rahoitusalan holdingyhtiöt, jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivat rahoitusalan sekaholdingyhtiöt ja unionissa emoyrityksenä toimivat rahoitusalan sekaholdingyhtiöt;
 - e) unionin ulkopuolelle sijoittautuneiden tai sijaitsevien laitosten sivuliikkeet tässä direktiivissä säädettyjen erityisedellytysten mukaisesti.

Kriisintarkaisuviranomaisten ja toimivaltaisten viranomaisten on tämän direktiivin mukaisia vaatimuksia asettaessaan ja soveltaessaan sekä käyttäessään saatavillaan olevia eri välineitä jonkin ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun yhteisön suhteen otettava erityisten säännösten mukaisesti huomioon yhteisön liiketoiminnan luonne, osakkeenomistusrakenne, oikeudellinen muoto, riskiprofiili, koko, oikeudellinen asema, sidokset muihin laitoksiin tai yleensä rahoitusjärjestelmään sekä laitoksen toiminnan laajuus ja monitahoisuus ja sen kuuluminen asetuksen (EU) N:o 575/2013 113 artiklan 7 kohdan vaatimukset täyttävään laitosten suojajärjestelmään tai mainitun asetuksen 113 artiklan 6 kohdan mukaiset vaatimukset täyttävään muuhun osuustoiminnalliseen keskinäiseen yhteisvastuujärjestelmään ja laitoksen mahdollinen direktiivin 2014/65/EU 4 artiklan 1 kohdan 2 alakohdassa tarkoitettujen sijoituspalvelujen tai -toiminnan harjoittaminen.

2. Jäsenvaltiot voivat hyväksyä tai pitää voimassa tässä direktiivissä ja sen nojalla annetuissa delegoiduissa säädöksissä ja täytäntöönpanosäädöksissä säädettyjä tiukempia tai täydentäviä sääntöjä edellyttäen, että näitä sääntöjä sovelletaan yleisesti ja ne eivät ole ristiriidassa tämän direktiivin ja sen nojalla annettujen delegoitujen säädösten ja täytäntöönpanosäädösten kanssa.

2 artikla

Määritelmät

1. Tässä direktiivissä tarkoitetaan

- 1) 'kriisintarkaisulla' kriisintarkaisuvälineen tai 37 artiklan 9 kohdassa tarkoitetun välineen soveltamista yhden tai useamman 31 artiklan 2 kohdassa määritellyn kriisintarkaisutavoitteen saavuttamiseksi;
- 2) 'luottolaitoksella' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa määriteltyä luottolaitosta direktiivin 2013/36/EU 2 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuja yhteisöjä lukuun ottamatta;
- 3) 'sijoituspalveluyrityksellä' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 2 alakohdassa säädettyä sijoituspalveluyritystä, johon sovelletaan direktiivin 2013/36/EU 28 artiklan 2 kohdassa vahvistettua perustamispääomavaatimusta;
- 4) 'rahoituslaitoksella' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 26 alakohdassa määriteltyä rahoituslaitosta;
- 5) 'tytäryrityksellä' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 16 alakohdassa määriteltyä tytäryritystä;
- 6) 'emoyrityksellä' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 15 alakohdan a alakohdassa määriteltyä emoyritystä;
- 7) ilmauksella 'konsolidoinnin perusteella' ilmausta 'konsolidoidun aseman perusteella' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 47 alakohdassa esitetyn määritelmän mukaisesti;
- 8) 'laitosten suojajärjestelmällä' järjestelmää, joka täyttää asetuksen (EU) N:o 575/2013 113 artiklan 7 kohdassa tarkoitettua vaatimukset;
- 9) 'rahoitusalan holdingyhtiöllä' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 20 alakohdassa määriteltyä rahoitusalan holdingyhtiötä;
- 10) 'rahoitusalan sekaholdingyhtiöllä' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 21 alakohdassa määriteltyä rahoitusalan sekaholdingyhtiötä;
- 11) 'monialan holdingyhtiöllä' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 22 alakohdassa määriteltyä monialan holdingyhtiötä;
- 12) 'jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivalla rahoitusalan holdingyhtiöllä' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 30 alakohdassa määriteltyä jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivaa rahoitusalan holdingyhtiötä;
- 13) 'unionissa emoyrityksenä toimivalla rahoitusalan holdingyhtiöllä' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 31 alakohdassa määriteltyä Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivaa rahoitusalan holdingyhtiötä;
- 14) 'jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivalla rahoitusalan sekaholdingyhtiöllä' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 32 alakohdassa määriteltyä jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivaa rahoitusalan sekaholdingyhtiötä;
- 15) 'unionissa emoyrityksenä toimivalla rahoitusalan sekaholdingyhtiöllä' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 33 alakohdassa määriteltyä Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivaa rahoitusalan sekaholdingyhtiötä;
- 16) 'kriisintarkaisutavoitteilla' 31 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja kriisintarkaisun tavoitteita;
- 17) 'sivuliikkeellä' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 17 alakohdassa määriteltyä sivuliikettä;

- 18) 'kriisinratkaisuviranomaisella' jäsenvaltion 3 artiklan mukaisesti nimeämää viranomaista;
- 19) 'kriisinratkaisuvälineellä' 37 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua kriisinratkaisun välinettä;
- 20) 'kriisinratkaisuvaltuuksilla' 63–72 artiklassa tarkoitettuja valtuuksia;
- 21) 'toimivaltaisella viranomaisella' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 40 alakohdassa määriteltyä toimivaltaista viranomaista, mukaan lukien Euroopan keskuspankki sille neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1024/2013 ⁽¹⁾ annettujen erityistehtävien osalta;
- 22) 'toimivaltaisilla ministeriöillä' jäsenvaltioiden valtiovarainministeriöitä tai muita ministeriöitä, jotka vastaavat talousteen, rahoitusalaan ja talousarvioon liittyvistä kansallisella tasolla tehtävistä päätöksistä kansallisten toimivaltuuksien mukaisesti ja jotka on nimetty 3 artiklan 5 kohdan mukaisesti;
- 23) 'laitoksella' luottolaitosta tai sijoituspalveluyritystä;
- 24) 'ylimmällä hallintoelimellä' direktiivin 2013/36/EU 3 artiklan 1 kohdan 7 alakohdassa määriteltyä ylintä hallintoelintä;
- 25) 'toimivalla johdolla' direktiivin 2013/36/EU 3 artiklan 1 kohdan 9 alakohdassa määriteltyä toimivaa johtoa;
- 26) 'konsernilla' emoyritystä ja sen tytäryrityksiä;
- 27) 'rajatylittävällä konsernilla' konsernia, johon kuuluu useampaan kuin yhteen jäsenvaltioon sijoittautuneita konserniyhteisöjä;
- 28) 'poikkeuksellisella julkisella rahoitustuella' Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettun yhteisön tai konsernin, johon tällainen laitos tai yhteisö kuuluu, elinkelpoisuuden, likviditeetin tai vakavaraisuuden säilyttämiseksi tai palauttamiseksi ennalleen myönnettävää valtiontukea tai mitä tahansa muuta julkista ylikansallista rahoitustukea, joka kansallisella tasolla myönnettynä katsottaisiin valtiontueksi;
- 29) 'häätärahoituksena annetulla maksuvalmiusavulla' keskuspankin tarjoamaa keskuspankkirahaa tai mitä tahansa muuta apua, joka saattaa johtaa keskuspankkirahan lisääntymiseen, vakavaraisille rahoituslaitoksille tai vakavaraisten rahoituslaitosten ryhmälle, jolla on tilapäisiä maksuvalmiusongelmia, ilman että tällainen operaatio olisi osa rahapolitiikkaa;
- 30) 'järjestelmäkriisillä' sellaista häiriötä rahoitusjärjestelmässä, jolla saattaa olla vakavia kielteisiä vaikutuksia sisämarkkinoihin ja reaalityouteen. Kaikentyyppiset rahoitusalan välittäjät, markkinat ja rakenteet voivat olla jossakin määrin järjestelmän kannalta merkittäviä;
- 31) 'konserniyhteisöllä' konserniin kuuluvaa oikeushenkilöä;
- 32) 'elvytysuunnitelmalla' laitoksen 5 artiklan mukaisesti laatimaa ja ylläpitämää elvytysuunnitelmaa;
- 33) 'konsernin elvytysuunnitelmalla' 7 artiklan mukaisesti laadittua ja ylläpidettyä konsernin elvytysuunnitelmaa;
- 34) 'merkittävällä sivuliikkeellä' sivuliikettä, joka katsottaisiin vastaanottavassa jäsenvaltiossa merkittäväksi direktiivin 2013/36/EU 51 artiklan 1 kohdan mukaisesti;

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EU) N:o 1024/2013, annettu 15 päivänä lokakuuta 2013, luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille (EUVL L 287, 29.10.2013, s. 63).

- 35) 'kriittisillä toiminnoilla' toimintaa, palveluja tai toimintoja, joiden keskeytyminen todennäköisesti aiheuttaisi reaalitalouden kannalta elintärkeiden palvelujen häiriintymisen tai todennäköisesti häiritsisi rahoitusvakautta laitoksen tai konsernin koon tai markkinaosuuden, ulkoisten ja sisäisten sidosten, monitahoisuuden tai rajatylittävän toiminnan johdosta yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa erityisesti tämän toiminnan ja näiden palvelujen tai toimintojen korvattavuus huomioon ottaen;
- 36) 'ydinliiketoiminta-alueella' niitä liiketoiminta-alueita ja niihin liittyviä palveluja, jotka edustavat laitokselle tai konsernille, johon laitos kuuluu, olennaisia tulon, voiton tai franchise-arvon lähteitä;
- 37) 'konsolidointiryhmän valvojalla' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 41 alakohdassa määriteltyä konsolidointiryhmän valvojaa;
- 38) 'omilla varoilla' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 118 alakohdassa määriteltyjä omia varoja;
- 39) 'kriisintarkaisuedellytyksillä' 32 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja edellytyksiä;
- 40) 'kriisintarkaisuomella' päätöstä viedä laitos tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettu yhteisö kriisintarkaisuun 32 tai 33 artiklan nojalla taikka jonkin kriisintarkaisuvälineen tai yhden tai useamman kriisintarkaisuvaltuuden soveltamista;
- 41) 'kriisintarkaisusuunnitelmalla' 10 artiklan mukaisesti laitokselle laadittua kriisintarkaisusuunnitelmaa;
- 42) 'konsernin kriisintarkaisulla' jompaakumpaa seuraavista:
- a) kriisintarkaisutoimen käynnistämistä emoyrityksen tai konsolidoidun valvonnan piiriin kuuluvan laitoksen tasolla tai
 - b) kriisintarkaisuviranomaisten suorittaman kriisintarkaisuvälineiden ja -valtuuksien käytön koordinoitua suhteessa kriisintarkaisuedellytykset täyttäviin konserniyhteisöihin;
- 43) 'konsernin kriisintarkaisusuunnitelmalla' 12 ja 13 artiklan mukaisesti laadittua suunnitelmaa konsernin kriisintarkaisua varten;
- 44) 'konsernitason kriisintarkaisuviranomaisella' sen jäsenvaltion kriisintarkaisuviranomaista, jossa konsolidointiryhmän valvoja sijaitsee;
- 45) 'konsernin kriisintarkaisun erityissuunnitelmalla' 91 artiklan mukaisesti laadittua suunnitelmaa konsernin kriisintarkaisua varten;
- 46) 'kriisintarkaisukollegiolla' kollegiota, joka on perustettu 88 artiklan mukaisesti huolehtimaan 88 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista tehtävistä;
- 47) 'tavanomaisella maksukyvyttömyysmenettelyllä' kaikkia velkoja koskevaa maksukyvyttömyysmenettelyä, jossa velallinen menettää osittain tai kokonaan määräysvallan ja jossa nimitetään selvittäjä tai hallinnonhoitaja ja jota yleensä sovelletaan laitoksiin kansallisen lainsäädännön mukaisesti ja joko erityisesti kyseisiin laitoksiin tai yleisesti kaikkiin luonnollisiin henkilöihin tai oikeushenkilöihin;
- 48) 'velkainstrumenteilla', joihin viitataan 63 artiklan 1 kohdan g ja j alakohdassa, joukkovelkakirjoja ja muuta siirrettävissä olevaa velkaa sekä instrumentteja, jotka synnyttävät velkaa, instrumentteja, joilla velka tunnustetaan, ja instrumentteja, jotka antavat oikeuden hankkia velkainstrumentteja;
- 49) 'jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivalla laitoksella' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 28 alakohdassa määriteltyä jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivaa laitosta;

- 50) 'unionissa emoyrityksenä toimivalla laitoksella' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 29 alakohdassa määriteltyä unionissa emoyrityksenä toimivaa laitosta;
- 51) 'omia varoja koskevilla vaatimuksilla' asetuksen (EU) N:o 575/2013 92–98 artiklassa määriteltyjä vaatimuksia;
- 52) 'valvontakollegiolla' direktiivin 2013/36/EU 116 artiklan nojalla perustettua valvontakollegiota;
- 53) 'unionin valtiontukikehyksellä' Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107, 108 ja 109 artiklalla perustettua kehystä sekä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 108 artiklan 4 kohdan tai 109 artiklan nojalla laadittuja tai hyväksytyjä asetuksia ja kaikkia unionin säädöksiä, mukaan lukien suuntaviivat, tiedonannot ja ilmoitukset;
- 54) 'likvidaatiolla' laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c, tai d alakohdassa tarkoitetun yhteisön varojen rahaksi muuttamista;
- 55) 'varojen erottelulla' menettelyä, jossa kriisinratkaisuviranomainen voi 42 artiklan mukaisesti suorittaa kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen varojen, oikeuksien tai velkojen siirron erilliselle varainhoitoyhtiölle;
- 56) 'erillisellä varainhoitoyhtiöllä' oikeushenkilöä, joka täyttää 42 artiklan 2 kohdassa säädetyt edellytykset;
- 57) 'velkakirjojen arvon alaskirjauksella' menettelyä, jossa kriisinratkaisuviranomainen voi 43 artiklan mukaisesti käyttää alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksia kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen velkoihin;
- 58) 'liiketoiminnan myynnillä' menettelyä, jolla kriisinratkaisuviranomainen voi 38 artiklan mukaisesti suorittaa kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen liikkeeseen laskemien osakkeiden tai muiden omistusinstrumenttien tai sen varojen, oikeuksien tai velkojen siirron ostajalle, joka ei ole omaisuudenhoitoyhtiö;
- 59) 'omaisuudenhoitoyhtiöllä' tarkoitetaan oikeushenkilöä, joka täyttää 40 artiklan 2 kohdassa säädetyt vaatimukset;
- 60) 'omaisuudenhoitoyhtiön käytöllä' menettelyä, jolla sellaisia osakkeita tai muita omistusinstrumentteja, jotka kriisinratkaisun kohteena oleva laitos on laskenut liikkeeseen, tai kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen varoja, oikeuksia tai velkoja siirretään 40 artiklan mukaisesti omaisuudenhoitoyhtiölle;
- 61) 'omistusinstrumenteilla' osakkeita, muita omistusoikeuteen oikeuttavia instrumentteja, osakkeiksi tai muiksi omistusinstrumenteiksi muunnettavia tai tällaisen osto-oikeuden antavia instrumentteja sekä omistusyhteyttä osakkeisiin tai muihin omistusinstrumentteihin edustavia instrumentteja;
- 62) 'osakkeenomistajilla' osakkeenomistajia tai muiden omistusinstrumenttien omistajia;
- 63) 'siirtovaltuuksilla' 63 artiklan 1 kohdan c tai d alakohdassa eriteltyjä oikeuksia siirtää osakkeita, muita omistusinstrumentteja, velkainstrumentteja, varoja, oikeuksia tai velkoja tai näiden yhdistelmiä kriisinratkaisun kohteena olevasta laitoksesta vastaanottajalle;
- 64) 'keskusvastapuolella' asetuksen (EU) N:o 648/2012 2 artiklan 1 alakohdassa määriteltyä keskusvastapuolta;
- 65) 'johdannaisella' asetuksen (EU) N:o 648/2012 2 artiklan 5 alakohdassa määriteltyä johdannaista;
- 66) 'alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksilla' 59 artiklan 2 kohdassa ja 63 artiklan 1 kohdan e–i alakohdassa tarkoitettuja valtuuksia;

- 67) 'vakuudellisella velalla' velkaa, jonka osalta velkojan oikeus maksuun tai muuhun suoritukseen on taattu veloituksella, sitoumuksella, panttivakuudella tai vakuusjärjestelyillä, mukaan lukien repo-operaatioista ja muista omistusoikeuden siirtävistä vakuusjärjestelyistä johtuvat velat;
- 68) 'ydinpääomainstrumenteilla' pääomainstrumentteja, jotka täyttävät asetuksen (EU) N:o 575/2013 28 artiklan 1–4 kohdassa, 29 artiklan 1–5 kohdassa tai 31 artiklan 1 kohdassa säädetty edellytykset;
- 69) 'ensisijaisen lisäpääoman instrumenteilla' pääomainstrumentteja, jotka täyttävät asetuksen (EU) N:o 575/2013 52 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut edellytykset;
- 70) 'kokonaismäärällä' kokonaismäärää, joka hyväksyttävistä veloista on kriisinratkaisuviranomaisen arvion mukaan alaskirjattava tai muunnettava 46 artiklan 1 kohdan mukaisesti;
- 71) 'hyväksyttävillä veloilla' niitä laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettujen yhteisön velkoja ja pääomainstrumentteja, jotka eivät ole ydinpääomainstrumentteja, ensisijaisen lisäpääoman instrumentteja tai toissijaisen pääoman instrumentteja, joita ei ole rajattu velkakirjojen arvon alaskirjauksen soveltamisalan ulkopuolelle 44 artiklan 2 kohdan nojalla;
- 72) 'talletussuojajärjestelmällä' talletussuojajärjestelmää, jonka jäsenvaltio on perustanut ja hyväksynyt direktiivin 2014/49/EU 4 artiklan mukaisesti;
- 73) 'toissijaisen pääoman instrumenteilla' pääomainstrumentteja tai etuoikeudeltaan huonompia lainoja, jotka täyttävät asetuksen (EU) N:o 575/2013 63 artiklassa säädetty edellytykset;
- 74) 'kyseeseen tulevilla pääomainstrumenteilla' IV osaston IV luvun 5 jakson ja IV osaston V luvun soveltamiseksi ensisijaisen lisäpääoman instrumentteja ja toissijaisen pääoman instrumentteja;
- 75) 'muuntokurssilla' kerrointa sille, kuinka moneksi osakkeeksi tai muuksi omistusinstrumentiksi tiettyyn luokkaan kuuluva velka muunnetaan käyttäen perustana joko jotakin kyseiseen luokkaan kuuluvaa yksittäistä instrumenttia tai velkasaamisen arvoyksikköä;
- 76) 'kyseeseen tulevilla velkojalla' velkojaa, jonka saaminen koskee velkaa, joka vähennetään tai muunnetaan osakkeiksi tai omistusinstrumenteiksi käyttämällä alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia velkakirjojen arvon alaskirjauksen soveltamisen johdosta;
- 77) 'kyseeseen tulevilla omistajalla' omistusinstrumenttien omistajaa, jonka omistusinstrumentit mitätöidään 63 artiklan 1 kohdan h alakohdassa mainittuja valtuuksia käyttäen;
- 78) 'asiaankuuluvalla viranomaisella' 61 artiklan mukaisesti yksilöityä jäsenvaltion viranomaista, joka kyseisen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön nojalla vastaa 59 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen toteamusten tekemisestä;
- 79) 'asiaankuuluvalla emoyrityksellä' jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivaa laitosta, unionissa emoyrityksenä toimivaa laitosta, rahoitusalan holdingyhtiötä, rahoitusalan sekaholdingyhtiötä, monialan holdingyhtiötä, jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivaa rahoitusalan holdingyhtiötä, unionissa emoyrityksenä toimivaa rahoitusalan holdingyhtiötä, jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivaa rahoitusalan sekaholdingyhtiötä tai unionissa emoyrityksenä toimivaa rahoitusalan sekaholdingyhtiötä, johon velkakirjojen arvon alaskirjausta sovelletaan;
- 80) 'vastaanottajalla' yhteisöä, jolle osakkeet, muut omistusinstrumentit, velkainstrumentit, varat, oikeudet tai velat taikka näiden yhdistelmä siirretään kriisinratkaisun kohteena olevasta laitoksesta;
- 81) 'pankkipäivällä' muita päiviä kuin lauantaita, sunnuntaita tai päiviä, jotka ovat yleisiä vapaapäiviä asianomaisessa jäsenvaltiossa;

- 82) 'sopimuksen purkamisoikeudella' oikeutta purkaa sopimus, velvoitteiden aikaistamista, sulkeutumista, kuittausta tai nettoutusta koskevaa oikeutta tai mitä tahansa vastaavaa sopimuksen osapuolen velvoitetta lykkäävää tai muuttavaa tai sen lakkauttavaa määräystä tai määräystä, joka estää sopimuksesta muussa tapauksessa syntyvän velvoitteen syntymisen;
- 83) 'kriisintarkaisun kohteena olevalla laitoksella' laitosta, rahoituslaitosta, rahoitusalan holdingyhtiötä, rahoitusalan sekaholdingyhtiötä, monialan holdingyhtiötä, jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivaa rahoitusalan holdingyhtiötä, unionissa emoyrityksenä toimivaa rahoitusalan holdingyhtiötä, jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivaa rahoitusalan sekaholdingyhtiötä tai unionissa emoyrityksenä toimivaa rahoitusalan sekaholdingyhtiötä, jonka suhteen kriisintarkaisutoimi toteutetaan;
- 84) 'unionissa tytäryrityksenä toimivalla yrityksellä' laitosta, joka on sijoittautunut johonkin jäsenvaltioon ja joka on kolmannen maan laitoksen tai kolmannen maan emoyritys;
- 85) 'unionissa emoyrityksenä toimivalla yrityksellä' unionissa emoyrityksenä toimivaa laitosta, unionissa emoyrityksenä toimivaa rahoitusalan holdingyhtiötä tai unionissa emoyrityksenä toimivaa rahoitusalan sekaholdingyhtiötä;
- 86) 'kolmannen maan laitoksella' yhteisöä, jonka sääntömääräinen kotipaikka on kolmannessa maassa, jota koskisi laitoksen määritelmä, jos se olisi sijoittautunut unioniin;
- 87) 'kolmannessa maassa emoyrityksenä toimivalla yrityksellä' kolmannessa maassa emoyrityksenä toimivaa laitosta, emoyrityksenä toimivaa rahoitusalan holdingyhtiötä tai emoyrityksenä toimivaa rahoitusalan sekaholdingyhtiötä
- 88) 'kolmannen maan kriisintarkaisumenettelyllä' kolmannen maan lainsäädännön mukaista toimea, jonka tarkoituksena on kolmannen maan laitoksen tai kolmannessa maassa emoyrityksenä toimivan yrityksen kaatumisen hallinta ja joka tavoitteiltaan ja odotetuilta tuloksiltaan vastaa tässä direktiivissä tarkoitettuja kriisintarkaisutoimia;
- 89) 'unionissa toimivalla sivuliikkeellä' kolmannen maan laitoksen sivuliikettä, joka sijaitsee jäsenvaltiossa;
- 90) 'asiaankuuluvalla kolmannen maan viranomaisella' kolmannen maan viranomaista, jonka tehtävät vastaavat tehtäviä, joista kriisintarkaisuviranomaiset tai toimivaltaiset viranomaiset huolehtivat tämän direktiivin nojalla;
- 91) 'konsernitason rahoitusjärjestelyllä' konsernitason kriisintarkaisuviranomaisen jäsenvaltion rahoitusjärjestelyä tai -järjestelyjä;
- 92) 'back-to-back-sopimuksella' kahden konserniyhteisön välillä tehtyä sopimusta, jolla siirretään kokonaan tai osittain riski, joka johtuu toisesta, yhden kyseisistä konserniyhteisöistä ja kolmannen osapuolen välillä tehdystä sopimuksesta;
- 93) 'konsernin sisäisellä takauksella' sopimusta, jolla yksi konserniin kuuluvista yhteisöistä takaa toisen konserniyhteisön velvoitteet jollekin ulkopuoliselle taholle.
- 94) 'suojatuilla talletuksilla' suojattuja talletuksia sellaisina kuin ne on määritelty direktiivin 2014/49/EU 2 artiklan 1 kohdan 5 alakohdassa;
- 95) 'suojakelpoisilla talletuksilla' direktiivin 2014/49/EU 2 artiklan 1 kohdan 4 alakohdassa määriteltyjä suojakelpoisia talletuksia;
- 96) 'katetulla joukkovelkakirjalainalla' Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/65/EY⁽¹⁾ 52 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua instrumenttia;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/65/EY, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta (EUVL L 302, 17.11.2009, s. 32).

- 97) 'omistusoikeuden siirtävällä rahoitusvakuusjärjestelyllä' Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/47/EY⁽¹⁾ 2 artiklan 1 kohdan b alakohdassa määriteltyä omistusoikeuden siirtävää rahoitusvakuusjärjestelyä;
- 98) 'nettoutusjärjestelyllä' järjestelyä, jonka nojalla useat saamiset tai velvoitteet voidaan muuntaa yhdeksi nettosaamiseksi, mukaan lukien sulkeutuva nettoutus, jossa täytäntöönpanoon oikeuttavan tapahtuman (määriteltiinpä se miten tai missä tahansa) toteutuessa osapuolten velvoitteita aikaistetaan niin, että ne erääntyvät välittömästi, tai ne puretaan ja kummassakin tapauksessa muunnetaan yhdeksi nettosaamiseksi tai korvataan yhdellä nettosaamisella, mukaan lukien direktiivin 2002/47/EY 2 artiklan 1 kohdan n alakohdan i alakohdassa määritellyt 'sulkeutuvaa nettoutusta koskevat lausekkeet' ja direktiivin 98/26/EY 2 artiklan k alakohdassa määritelty 'nettoutus';
- 99) 'kuittausjärjestelyllä' järjestelyä, jonka nojalla vähintään kaksi kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen ja vastaapuolen välillä olevaa saamista tai velvoitetta voidaan kuitata vastakkain;
- 100) 'rahoitus sopimuksilla' seuraavanlaisia sopimuksia:
- a) arvopaperia koskevat sopimukset, mukaan lukien
- i) arvopaperin, arvopaperiryhmän tai arvopaperi-indeksin ostoa, myyntiä tai lainausta koskevat sopimukset,
 - ii) arvopaperia, arvopaperiryhmää tai arvopaperi-indeksiä koskeva optio,
 - iii) arvopaperin, arvopaperiryhmän tai arvopaperi-indeksin takaisinostosopimukset ja käänteiset takaisinostosopimukset;
- b) hyödykettä koskevat sopimukset, mukaan lukien
- i) hyödykkeen, hyödykeryhmän tai hyödykeindeksin ostoa, myyntiä tai lainausta koskevat sopimukset sen myöhempää toimitusta varten,
 - ii) hyödykettä, hyödykeryhmää tai hyödykeindeksiä koskeva optio,
 - iii) hyödykkeen, hyödykeryhmän tai hyödykeindeksin takaisinostosopimukset ja käänteiset takaisinostosopimukset;
- c) futuuri- ja termiinisopimukset, mukaan lukien (hyödykettä koskevia sopimuksia lukuun ottamatta) hyödykkeen tai minkä tahansa muun omaisuuden, palvelun, oikeuden tai omistusosuuden ostoa, myyntiä tai siirtoa tiettyyn hintaan myöhempänä ajankohtana koskevat sopimukset;
- d) swap-sopimukset, mukaan lukien
- i) swapit ja optiot, joiden kohde-etuutena ovat korot, spot-sopimukset tai muut valuuttakurssisopimukset, valuutat, osakeindeksi tai osakkeet, luottoindeksi tai luotot, hyödykeindeksi tai hyödykkeet, säänvaihtelut, päästöoikeudet tai inflaatio,
 - ii) tuottojen, luottoriskimarginaalien tai luottoriskin vaihtoa koskevat sopimukset,
 - iii) edellä i tai ii alakohdassa tarkoitettua sopimusta vastaavat sopimukset, joilla käydään toistuvasti kauppaa swap- tai johdannaismarkkinoilla;
- e) pankkien väliset lainasopimukset, joissa luottoaika on enintään kolme kuukautta;
- f) edellä a–e alakohdassa tarkoitettujen sopimusten puitesopimukset;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/47/EY, annettu 6 päivänä kesäkuuta 2002, rahoitusvakuusjärjestelyistä (EYVL L 168, 27.6.2002, s. 43).

- 101) 'kriisinehkäisytoimella' 6 artiklan 6 kohdan mukaista valtuuksien käyttöä purkamismahdollisuuksien puutteiden tai esteiden poistamiseksi suoraan, 17 tai 18 artiklan mukaista valtuuksien käyttöä purkamismahdollisuuksien esteisiin puuttumiseksi tai niiden poistamiseksi, 27 artiklan mukaisen varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteen toteuttamista, 29 artiklan mukaista väliaikaisen hallinnonhoitajan nimeämistä tai 59 artiklan mukaisten alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksien käyttämistä;
- 102) 'kriisinhallintatoimella' kriisinsuoritusvelvoitetta tai erityisen hallinnonhoitajan nimittämistä 35 artiklan nojalla tai henkilön nimittämistä 51 artiklan 2 kohdan tai 72 artiklan 1 kohdan nojalla;
- 103) 'elvytyksen toteuttamiseksi' laitoksen kykyä palauttaa rahoitusasemansa ennalleen sen merkittävän heikkenemisen jälkeen;
- 104) 'tallettajalla' direktiivin 2014/49/EU 2 artiklan 1 kohdan 6 alakohdassa määriteltyä tallettajaa;
- 105) 'sijoittajalla' Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/9/EY⁽¹⁾ 1 artiklan 4 alakohdassa tarkoitettua sijoittajaa;
- 106) 'nimetyllä makrovakauserityisillä kansallisella viranomaisella' viranomaista, jonka tehtäväksi on annettu kansallisten viranomaisten makrotason valvontatehtävästä 22 päivänä joulukuuta 2011 annettuun Euroopan järjestelmäriskikomitean suositukseen (EJRK/2011/3) sisältyvässä suosituksessa B1 tarkoitettua makrotason vakautta koskevan politiikan toteuttaminen;
- 107) 'mikroyrityksillä sekä pienillä ja keskisuurilla yrityksillä' komission suosituksen 2003/361/EY⁽²⁾ 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen vuotuisen liikevaihdon perusteiden mukaisesti määriteltyjä mikroyrityksiä sekä pieniä ja keskisuuria yrityksiä.
- 108) 'säännellyllä markkinalla' direktiivin 2014/65/EU 4 artiklan 1 kohdan 21 alakohdassa määriteltyä säänneltyä markkinaa.

2. Siirretään komissiolle valta antaa 115 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritellään perusteet, joiden mukaisesti määritellään ensimmäisen alakohdan 35 alakohdassa tarkoitettujen toimintojen, palvelujen ja toimintojen "kriittisten toimintojen" määrittämisen osalta, ja perusteet, joiden mukaisesti määritellään ensimmäisen alakohdan 36 alakohdassa tarkoitettujen liiketoiminta-alueiden ja niihin liittyvien palvelujen "ydinliiketoiminta-alueiden" määrittämisen osalta.

3 artikla

Kriisinsuoritusvelvoitteen vastaavien viranomaisten nimeäminen

1. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä yksi tai poikkeuksellisesti useampi kriisinsuoritusvelvoitteen vastaava viranomainen, jolla on valtuudet käyttää kriisinsuoritusvelvoitteen vastaavien viranomaisten nimeämistä koskevia välineitä ja kriisinsuoritusvelvoitteen vastaavien viranomaisten nimeämistä koskevia välineitä.
2. Kriisinsuoritusvelvoitteen vastaavien viranomaisten on oltava hallintoviranomaisia tai viranomaisia, jolle on annettu hallinnolliset valtuudet.
3. Kriisinsuoritusvelvoitteen vastaavien viranomaisten voivat olla kansallisia keskuspankkeja, toimivaltaisia ministeriöitä tai muita hallintoviranomaisia tai viranomaisia, joille on annettu hallinnolliset valtuudet. Jäsenvaltiot voivat poikkeuksellisesti säätää, että kriisinsuoritusvelvoitteen vastaavien viranomainen voi olla asetusta (EU) N:o 575/2013 ja direktiiviä 2013/36/EU sovellettaessa valvonnasta vastaava toimivaltainen viranomainen. On otettava käyttöön asianmukaiset rakenteelliset järjestelyt, joilla varmistetaan toiminnallinen riippumattomuus ja vältetään eturistiriidat asiaankuuluvien valvontaviranomaisten asetuksen (EU) N:o 575/2013 ja direktiivin 2013/36/EU mukaisten valvontatehtävien tai niiden muiden tehtävien ja kriisinsuoritusvelvoitteen vastaavien viranomaisten tämän direktiivin mukaisten tehtävien kesken, sanotun kuitenkin vaikuttamatta 4 kohdassa edellytettyä tiedonvaihtoa ja yhteistyötä koskeviin velvoitteisiin. Jäsenvaltioiden on erityisesti varmistettava, että yhtäältä kriisinsuoritusvelvoitteen vastaavien ja toisaalta asiaankuuluvan viranomaisen valvonta- tai muut tehtävät ovat toiminnallisesti riippumattomia toisistaan toimivaltaisten viranomaisten, kansallisten keskuspankkien, toimivaltaisten ministeriöiden tai muiden viranomaisten sisällä.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 97/9/EY, annettu 3 päivänä maaliskuuta 1997, sijoittajien korvausjärjestelmistä (EYVL L 84, 26.3.1997, s. 22).

⁽²⁾ Mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten määrittämisestä 6 päivänä toukokuuta 2003 annettu komission suositus 2003/361/EY (EUVL L 124, 20.5.2003, s. 36).

Tämän direktiivin mukaisten kriisinratkaisuviranomaisen tehtävien hoitamiseen osallistuvan henkilöstön on oltava rakenteellisesti ja raportointisuhteiltaan erillään asetuksen (EU) N:o 575/2013 ja direktiivin 2013/36/EU mukaisten tehtävien hoitoon osallistuvasta henkilöstöstä tai asiaankuuluvan viranomaisen muihin tehtäviin nähden.

Tätä kohtaa sovellettaessa jäsenvaltioiden tai kriisinratkaisuviranomaisten on annettava ja julkistettava mahdollisesti tarvittavia asiaan liittyviä sisäisiä sääntöjä, mukaan lukien säännöt salassapitovelvollisuudesta ja eri tehtäväalueiden välisestä tiedonvaihdesta.

4. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että valvonta- ja kriisinratkaisutehtäviä suorittavat viranomaiset sekä niiden puolesta kyseisiä tehtäviä suorittavat henkilöt tekevät tiivistä yhteistyötä kriisinratkaisupäätösten valmistelussa, suunnittelussa ja soveltamisessa sekä silloin, kun kriisinratkaisuviranomainen ja toimivaltainen viranomainen ovat erillisiä yhteisöjä, että silloin, kun toiminnot suoritetaan samassa yhteisössä.

5. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä yksi ministeriö, joka vastaa tämän direktiivin mukaisten toimivaltaisen ministeriön tehtävien hoitamisesta.

6. Mikäli jäsenvaltion kriisinratkaisuviranomainen ei ole toimivaltainen ministeriö, sen on ilmoitettava toimivaltaiselle ministeriölle tämän direktiivin nojalla tehtävistä päätöksistä, ja jollei kansallisessa lainsäädännössä toisin säädetä, sen on saatava ministeriön hyväksyntä ennen sellaisten päätösten täytäntöönpanoa, joilla on suoria finanssipoliittisia tai järjestelmään kohdistuvia vaikutuksia.

7. Toimivaltaisten viranomaisten, kriisinratkaisuviranomaisten ja EPV:n tämän direktiivin nojalla tekemissä päätöksissä on otettava huomioon päätöksen mahdolliset vaikutukset kaikissa niissä jäsenvaltioissa, joissa laitos tai konserni toimii, ja pidettävä rahoitusvakauteen kohdistuvat kielteiset vaikutukset sekä taloudelliset ja sosiaaliset vaikutukset mahdollisimman pieninä kyseisissä jäsenvaltioissa. EPV:n päätösten on oltava asetuksen (EU) N:o 1093/2010 38 artiklan mukaisia.

8. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kullakin kriisinratkaisuviranomaisella on kriisinratkaisutoimien soveltamiseen tarvittava asiantuntemus, voimavarat ja toimintakapasiteetti ja että ne kykenevät käyttämään valtuuksiaan kriisinratkaisutavoitteiden saavuttamisen edellyttämää nopeutta ja joustavuutta osoittaen.

9. EPV hankkii yhteistyössä toimivaltaisten viranomaisten ja kriisinratkaisuviranomaisten kanssa tarvittavan asiantuntemuksen, voimavarat ja toimintakapasiteetin ja seuraa 8 kohdan täytäntöönpanoa myös määrärajoin tehtävien vertaisarviointien avulla.

10. Mikäli jäsenvaltio 1 a kohdan mukaisesti nimeää useamman kuin yhden viranomaisen käyttämään kriisinratkaisuvälineitä ja kriisinratkaisuvaltuuksia, sen on annettava menettelystään kattavasti perusteltu ilmoitus EPV:lle ja komissiolle ja jaettava tehtävät ja vastuut yksiselitteisesti näiden viranomaisten kesken, varmistettava asianmukainen koordinaatio viranomaisten kesken ja nimettävä niistä yksi yhteysviranomaiseksi muiden jäsenvaltioiden asiaankuuluvien viranomaisten kanssa tehtävää yhteistyötä ja koordinaatiota varten.

11. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava EPV:lle kriisinratkaisuviranomaiseksi ja yhteysviranomaiseksi nimeämänsä kansallinen viranomainen tai kansalliset viranomaiset ja tarvittaessa niiden erityiset tehtävät ja vastuualueet. EPV julkaisee luettelon kyseisistä kriisinratkaisuviranomaisista ja yhteysviranomaisista.

12. Jäsenvaltiot voivat rajoittaa kansallisten lakien mukaisesti kriisinratkaisuviranomaisen, toimivaltaisen viranomaisen ja niiden henkilöstön vastuuta tekoja ja laiminlyöntejä koskevan velvollisuuden osalta niiden hoitaessa tämän direktiivin mukaisia tehtäviään, sanotun kuitenkin rajoittamatta 85 artiklan soveltamista.

II OSASTO

VARAUTUMINEN

I LUKU

Elvytyksen ja kriisinratkaisun suunnittelu

1 jakso

Yleiset säännökset

4 artikla

Yksinkertaistetut velvoitteet tiettyjä laitoksia varten

1. Ottaen huomioon vaikutuksen, joka laitoksen kaatumisella voi olla johtuen sen liiketoiminnan luonteesta, osakkeenomistusrakenteesta, oikeudellisesta muodosta, riskiprofilista, koosta, oikeudellisesta asemasta ja sidoksista muihin laitoksiin tai yleensä rahoitusjärjestelmään sekä laitoksen toiminnan laajuudesta ja monitahoisuudesta ja sen kuulumisesta laitosten suojajärjestelmään tai asetuksen (EU) N:o 575/2013 113 artiklan 7 kohdan mukaiset vaatimukset täyttävään muuhun osuustoiminnalliseen keskinäiseen yhteisvastuujärjestelmään ja laitoksen mahdollisesta direktiivin 2014/65/EU 4 artiklan 1 kohdassa määriteltyjen sijoituspalvelujen tai -toiminnan harjoittamisesta, sekä sen olisiko sen kaatumisella sekä sitä seuraavalla, tavanomaisen maksukyvyttömyysmenettelyn mukaisella likvidaatiolla merkittäviä kielteisiä vaikutuksia rahoitusmarkkinoihin, muihin laitoksiin tai rahoitusolosuhteisiin tai koko talouteen, jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset ja kriisinratkaisuviranomaiset määrittelevät seuraavat tekijät:

- a) 5–12 artiklassa tarkoitettu elvytys- ja kriisinratkaisusuunnitelmien sisältö ja yksityiskohdat;
 - b) päivä, jolloin ensimmäisten elvytys- ja kriisinratkaisusuunnitelmien on viimeistään oltava laadittuina, sekä elvytys- ja kriisinratkaisusuunnitelmien päivitysväli, joka voi olla pienempi kuin mitä 5 artiklan 2 kohdassa, 7 artiklan 5 kohdassa, 10 artiklan 6 kohdassa ja 13 artiklan 3 kohdassa on säädetty;
 - c) laitoksilta 5 artiklan 5 kohdan, 11 artiklan 1 kohdan ja 12 artiklan 2 kohdan mukaisesti edellytettävien tietojen, myös liitteessä olevissa A ja B jaksoissa tarkoitettujen tietojen, sisältö ja yksityiskohdat;
 - d) 15 ja 16 artiklassa ja liitteessä olevassa C jaksossa tarkoitettujen purkamismahdollisuuksien arvioinnin tarkkuus.
2. Toimivaltaisten viranomaisten ja tarvittaessa kriisinratkaisuviranomaisten on suoritettava 1 kohdassa tarkoitettu arviointi tarvittaessa makrovakaussvalvonnasta vastaavaa kansallista viranomaista kuultuaan.
3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yksinkertaistettuja velvoitteita sovellettaessa toimivaltaiset viranomaiset ja tarvittaessa kriisinratkaisuviranomaiset voivat milloin tahansa määrätä täysimääräisiä yksinkertaistamattomia velvoitteita.
4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yksinkertaistettujen velvoitteiden soveltaminen ei yksinään vaikuta toimivaltaisen viranomaisen ja tarvittaessa kriisinratkaisuviranomaisen valtuuksiin toteuttaa kriisinehkäisy- tai kriisinhallintatoimia.
5. EPV antaa viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2015 asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeet, joilla määritellään 1 kohdassa tarkoitettujen perusteiden, joilla arvioidaan 1 kohdan mukaisesti laitoksen kaatumisen vaikutus rahoitusmarkkinoihin, muihin laitoksiin ja rahoitusolosuhteisiin.
6. Ottaen tarvittaessa huomioon 5 kohdassa tarkoitettujen ohjeiden soveltamisessa saadut kokemukset EPV laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritellään 1 kohdassa tarkoitettujen perusteiden, joilla arvioidaan 1 kohdan mukaisesti laitoksen kaatumisen vaikutus rahoitusmarkkinoihin, muihin laitoksiin ja rahoitusolosuhteisiin.

EPV toimittaa teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2017.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

7. Toimivaltaisten viranomaisten ja kriisinratkaisuviranomaisten on ilmoitettava EPV:lle siitä, miten ne ovat soveltaneet 1, 8, 9 ja 10 kohtaa laitoksiin omalla lainkäyttöalueellaan. EPV antaa Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2017 kertomuksen 1, 8, 9 ja 10 kohdan täytäntöönpanosta. Kertomuksessa määritetään erityisesti mahdolliset erot 1, 8, 9 ja 10 kohdan kansallisessa täytäntöönpanossa.

8. Jollei 9 ja 10 kohdassa säädetystä muuta johdu, jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset ja tarvittaessa kriisinratkaisuviranomaiset voivat vapauttaa:

- a) tämän luvun 2 ja 3 jakson vaatimuksista keskusyhteisöön kuuluvat laitokset, jotka on kansallisessa lainsäädännössä kokonaan tai osittain vapautettu vakavaraisuusvaatimuksista asetuksen (EU) N:o 575/2013 10 artiklan mukaisesti;
- b) tämän luvun 2 jakson vaatimuksista laitokset, jotka kuuluvat laitosten suojajärjestelmään.

9. Kun on myönnetty 8 kohdassa tarkoitettu vapautus, jäsenvaltioiden on

- a) sovellettava tämän luvun 2 ja 3 jaksossa olevia vaatimuksia konsolidoinnin perusteella keskusyhteisöön ja siihen asetuksen (EU) N:o 575/2013 10 artiklassa tarkoitettulla tavalla liittyneisiin laitoksiin;
- b) vaadittava laitosten suojajärjestelmää täyttämään 2 jakson vaatimukset yhteistyössä kunkin vapautetun jäsenensä kanssa.

Tätä tarkoitusta varten kaikkiin tämän luvun 2 ja 3 jaksossa oleviin konserneja koskeviin viittauksiin on luettava mukaan keskusyhteisö ja siihen asetuksen (EU) N:o 575/2013 10 artiklassa tarkoitettulla tavalla liittyneet laitokset ja niiden tytäryritykset, ja kaikkiin direktiivin 2013/36/EU 111 artiklan nojalla konsolidoidun valvonnan piiriin kuuluvia emoyrityksiä tai laitoksia koskeviin viittauksiin on luettava mukaan keskusyhteisö.

10. Laitosten, joita Euroopan keskuspankki valvoo suoraan asetuksen (EU) N:o 1024/2013 6 artiklan 4 kohdan mukaisesti, tai muun laitoksen, joka muodostaa merkittävän osan jonkin jäsenvaltion rahoitusjärjestelmästä, on laadittava omat elvytysuunnitelmansa tämän luvun 2 jakson mukaisesti, ja niihin sovelletaan erillisiä kriisinratkaisusuunnitelmia 3 jakson mukaisesti.

Tätä kohtaa sovellettaessa laitoksen toiminnan on katsottava muodostavan merkittävän osan kyseisen jäsenvaltion rahoitusjärjestelmästä, jos jokin seuraavista edellytyksistä täyttyy:

- a) sen varojen kokonaisarvo on yli 30 000 000 000 euroa; tai
- b) sen kokonaisvarojen osuus sijoittautumisjäsenvaltion bruttokansantuotteesta on yli 20 prosenttia, paitsi jos sen varojen kokonaisarvo on alle 5 000 000 000 euroa;

11. EPV laatii luonnokset teknisiksi täytäntöönpanostandardiksi, joissa määritellään yhtenäinen muoto, mallit ja määritelmät, joita käytetään toimivaltaisten viranomaisten ja kriisinratkaisuviranomaisten tunnistaessa tietoja ja toimittaessa niitä EPV:lle 7 kohdan soveltamiseksi samalla, kun noudatetaan asianmukaisesti suhteellisuusperiaatetta.

EPV toimittaa teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.

2 j a k s o

Elvytyksen suunnittelu

5 artikla

Elvytysuunnitelmat

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jokainen laitos, joka ei kuulu direktiivin 2013/36/EU 111 ja 112 artiklan nojalla konsolidoidun valvonnan piiriin kuuluvaan konserniin, laatii elvytysuunnitelman, jossa esitetään toimia, joita laitoksen on määrä toteuttaa palauttaakseen rahoitusasemansa ennalleen rahoitustilanteensa merkittävän heikkenemisen jälkeen, ja että laitos ylläpitää tällaista suunnitelmaa. Elvytysuunnitelmat on katsottava direktiivin 2013/36/EU 74 artiklassa tarkoitetuksi päätöksenteko-, ohjaus- ja valvontajärjestelmäksi.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että laitokset päivittävät elvytysuunnitelmansa ainakin vuosittain tai sellaisen laitoksen oikeudelliseen tai organisatoriseen rakenteeseen, liiketoimintaan tai rahoitustilanteeseen kohdistuneen muutoksen jälkeen, joka voisi vaikuttaa olennaisesti elvytysuunnitelman muuttamiseen tai edellyttää sen muuttamista. Toimivaltaiset viranomaiset voivat edellyttää, että laitokset päivittävät elvytysuunnitelmansa tätä useammin.

3. Elvytysuunnitelmissa ei saa olettaa poikkeuksellisen julkisen rahoitustuen saatavuutta tai vastaanottamista.

4. Elvytysuunnitelmiin on soveltuvin osin sisällyttävä selvitys siitä, miten ja milloin laitos saattaa hakeutua keskuspankin järjestelyjen piiriin silloin, kun olosuhteet ovat sellaiset, joiden varalta suunnitelma on laadittu, ja niissä on eriteltävä varat, joiden voidaan olettaa käyvän vakuudesta.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että liitteessä olevassa A jaksossa luetellut tiedot sisältyvät elvytysuunnitelmiin, sanotun kuitenkin rajoittamatta 4 artiklan soveltamista. Jäsenvaltiot voivat edellyttää lisätietojen esittämistä elvytysuunnitelmissa.

Elvytysuunnitelmissa on myös esitettävä mahdolliset toimet, jotka laitos voisi toteuttaa, jos varhaisen tilanteeseen puutumisen edellytykset täyttyvät 27 artiklan mukaisesti.

6. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että elvytysuunnitelmat sisältävät asianmukaiset edellytykset ja menettelyt, joilla ne varmistavat elvytystoimien oikea-aikaisen täytäntöönpanon, sekä useita eri toimintavaihtoehtoja elvytystä varten. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että elvytysuunnitelmissa tarkastellaan useita erilaisia laitoksen erityisolosuhteita vastaavia vakavia makrotalouden ja rahoitusalan stressiskenaarioita, mukaan lukien koko järjestelmän laajuiset tapahtumat sekä yksittäisiä oikeushenkilöitä ja konsernia koskevat ongelmatilanteet.

7. EPV laatii läheisessä yhteistyössä Euroopan järjestelmärisikokomitean (EJRK) kanssa asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2015 ohjeet, joissa tarkennetaan tämän artiklan 6 kohdan soveltamiseksi käytettävät eri skenaariot.

8. Jäsenvaltiot voivat säätää, että toimivaltaisilla viranomaisilla on valtuudet vaatia laitosta pitämään yksityiskohtaisesti kirjaa rahoitussopimuksista, joissa asianomainen laitos on osapuolena.

9. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun laitoksen ylimmän hallintoelimen on arvioitava ja hyväksyttävä elvytysuunnitelma ennen sen toimittamista toimivaltaiselle viranomaiselle.

10. EPV laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa tarkennetaan rajoittamatta 4 artiklan soveltamista tämän artiklan 5 kohdassa tarkoitettuun elvytysuunnitelmassa esitettävät tiedot.

EPV toimittaa teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

6 artikla

Elvytyssuunnitelmien arviointi

1. Jäsenvaltioiden on veloitettava laitokset, joiden edellytetään laativan 5 artiklan 1 kohdan ja 7 artiklan 1 kohdan mukainen elvytyssuunnitelma, toimittamaan kyseiset elvytyssuunnitelmat toimivaltaisen viranomaisen tarkastettaviksi. Jäsenvaltioiden on veloitettava laitokset osoittamaan toimivaltaisten viranomaisten hyväksymällä tavalla, että kyseiset suunnitelmat täyttävät 2 kohdan perusteet.

2. Toimivaltaisen viranomaisen on kuuden kuukauden kuluessa kunkin suunnitelman toimittamisesta ja niiden jäsenvaltioiden toimivaltaisia viranomaisia kuultuaan, joissa on merkittäviä sivuliikkeitä, siltä osin kuin se on merkittävän sivuliikkeen osalta tarkoituksenmukaista, tarkastettava kyseiset suunnitelmat ja arvioitava, täyttävätkö kukin suunnitelma 5 artiklassa säädetyt vaatimukset ja seuraavat arviointiperusteet:

- a) suunnitelmassa ehdotettujen järjestelyjen täytäntöönpano säilyttäisi tai palauttaisi ennalleen kohtuullisella todennäköisyydellä laitoksen tai konsernin elinkelpoisuuden ja rahoitusaseman ottaen huomioon laitoksen toteuttamat tai toteutettaviksi suunnittelemat varautumistoimenpiteet;
- b) suunnitelma ja suunnitelmassa esitetyt yksittäiset vaihtoehdot voitaisiin kohtuullisella todennäköisyydellä panna täytäntöön nopeasti ja tehokkaasti myös vaikeassa rahoitustilanteessa välttämättä mahdollisimman pitkälle aiheuttamasta merkittävää haittaa rahoitusjärjestelmälle myöskään sellaisten skenaarioiden tapauksessa, jotka johtaisivat siihen, että muut laitokset panevat elvytyssuunnitelmansa täytäntöön saman jaksan aikana.

3. Elvytyssuunnitelmien asianmukaisuutta arvioidessaan toimivaltaisen viranomaisen on otettava huomioon laitoksen pääoma- ja rahoitusrakenteen asianmukaisuus suhteessa laitoksen organisaatorakenteen monitahoisuuteen ja riskiprofiiliin.

4. Toimivaltaisen viranomaisen on toimitettava elvytyssuunnitelma kriisinratkaisuviranomaiselle. Kriisinratkaisuviranomainen voi tarkastella elvytyssuunnitelmaa havaitakseen elvytyssuunnitelmassa toimia, jotka saattaisivat vaikuttaa kielteisesti laitoksen purkamismahdollisuuksiin, ja esittää toimivaltaiselle viranomaiselle asiaa koskevia suosituksia.

5. Jos toimivaltainen viranomainen arvioi, että elvytyssuunnitelmassa on olennaisia puutteita tai olennaisia täytäntöönpanon esteitä, sen on ilmoitettava arvionsa laitokselle tai konsernin emoyritykselle ja vaadittava laitosta toimittamaan kahden kuukauden määräajassa, jota viranomaisten suostumuksella voidaan pidentää yhdellä kuukaudella, tarkistettu suunnitelma, josta käy ilmi, millä tavoin kyseisiin puutteisiin tai esteisiin puututaan.

Ennen kuin toimivaltainen viranomainen vaatii laitosta toimittamaan elvytyssuunnitelman uudelleen, se antaa laitokselle mahdollisuuden esittää mielipiteensä tästä vaatimuksesta.

Jos toimivaltainen viranomainen katsoo, ettei puutteisiin tai esteisiin ole puututtu riittäväällä tavalla tarkistetussa suunnitelmassa, se voi määrätä laitoksen tekemään suunnitelmaan erityisiä muutoksia.

6. Jos laitos jättää tarkistetun elvytyssuunnitelman toimittamatta tai jos toimivaltainen viranomainen katsoo, ettei tarkistetussa elvytyssuunnitelmassa ole korjattu riittävässä määrin tämän viranomaisen alkuperäisessä arviossa todettuja puutteita ja mahdollisia esteitä, eikä puutteita tai esteitä ole mahdollista riittävässä määrin korjata määrämällä tekemään suunnitelmaan erityisiä muutoksia, toimivaltaisen viranomaisen on vaadittava laitosta osoittamaan kohtuullisen ajan kuluessa muutokset, joita se voi tehdä liiketoimintaansa puuttuakseen elvytyssuunnitelman puutteisiin tai sen täytäntöönpanon esteisiin.

Jos laitos ei osoita tällaisia muutoksia toimivaltaisen viranomaisen asettaman määräajan kuluessa tai jos toimivaltainen viranomainen arvioi, ettei laitoksen ehdottamilla toimilla puututtaisi riittävässä määrin puutteisiin tai esteisiin, toimivaltainen viranomainen voi määrätä laitoksen toteuttamaan kaikki toimet, jotka se katsoo tarpeellisiksi ja oikeasuhteisiksi, kun otetaan huomioon puutteiden ja esteiden vakavuus ja toimien vaikutus laitoksen liiketoimintaan.

Toimivaltainen viranomainen voi direktiivin 2013/36/EU 104 artiklassa säädettyyn vaikuttamatta määrätä laitoksen:

- a) vähentämään riskiprofiliaan ja myös vähentämään maksuvalmiusriskiä;
- b) mahdollistamaan pääomapohjan vahvistamisen oikea-aikaisesti;
- c) tarkistamaan laitoksen strategiaa ja rakennetta;
- d) tekemään muutoksia rahoitusstrategiaan ydinliiketoiminta-alueiden ja kriittisten toimintojen häiriönsietokyvyn parantamiseksi;
- e) tekemään muutoksia laitoksen päätöksenteko-, ohjaus- ja valvontarakenteeseen.

Tässä kohdassa tarkoitettu toimenpideluettelo ei estä jäsenvaltioita antamasta toimivaltaisille viranomaisille lupaa toteuttaa kansallisen lainsäädännön mukaisia lisätoimenpiteitä.

7. Kun toimivaltainen viranomainen vaatii laitosta toteuttamaan 6 kohdan mukaisia toimenpiteitä, sen toimenpiteitä koskevan päätöksen on oltava perusteltu ja oikeasuhteinen.

Päätös on annettava kirjallisesti tiedoksi laitokselle, ja siihen on voitava hakea muutosta.

8. EPV laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritellään vähimmäisperusteet, jotka toimivaltaisen viranomaisen on arvioitava tämän artiklan 2 kohdassa ja 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun arvioinnin tekemiseksi.

EPV toimittaa teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

7 artikla

Konsernin elvytyssuunnitelmat

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että unionissa emoyrityksenä toimivat yritykset laativat ja toimittavat konsolidointiryhmän valvojalle konsernin elvytyssuunnitelman. Konsernin elvytyssuunnitelman on muodostuttava koko unionissa emoyrityksenä toimivan yrityksen johtamaa konsernia varten tehdystä elvytyssuunnitelmasta. Konsernin elvytyssuunnitelmassa on esitettävä toimenpiteet, joita saatetaan joutua panemaan täytäntöön unionissa emoyrityksenä toimivan yrityksen ja kunkin yksittäisen tytäryrityksen tasolla.

2. Toimivaltaiset viranomaiset voivat 8 artiklan mukaisesti vaatia tytäryrityksiä laatimaan ja toimittamaan erilliset elvytyssuunnitelmat.

3. Edellyttäen, että tässä direktiivissä säädettyjä salassapitovelvollisuutta koskevia vaatimuksia noudatetaan, konsolidointiryhmän valvojan on välitettävä konsernin elvytyssuunnitelmat

- a) direktiivin 2013/36/EU 115 ja 116 artiklassa tarkoitetuille asiaankuuluville toimivaltaisille viranomaisille;
- b) niiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille, joissa sijaitsee merkittäviä sivuliikkeitä, siltä osin kuin se on merkittävän sivuliikkeen osalta tarkoituksenmukaista;
- c) konsernitason kriisintarkaisuviranomaiselle; ja
- d) tytäryritysten kriisintarkaisuviranomaisille.

4. Konsernin elvytysuunnitelmassa on tähdättävä koko konsernin tai siihen kuuluvan yksittäisen laitoksen vakauttamiseen sen jouduttua ongelmatilanteeseen, jotta voidaan puuttua ongelmien syihin tai poistaa ne ja palauttaa konsernin tai laitoksen rahoitusasema ennalleen, ottaen samalla huomioon muiden konserniyhteisöjen rahoitusasema.

Konsernin elvytysuunnitelmaan on sisällytettävä järjestelyt koordinoinnin ja johdonmukaisuuden varmistamiseksi toimenpiteissä, jotka toteutetaan unionissa emoyrityksenä toimivan yrityksen tasolla ja 1 artiklan 1kohdan c ja d alakohdassa tarkoitettujen yhteisöjen tasolla, sekä toimenpiteissä, jotka toteutetaan tytäryritysten tasolla ja tapauksen mukaan direktiivin 2013/36/EU mukaisesti merkittävien sivuliikkeiden tasolla.

5. Konsernin elvytysuunnitelmaan ja kaikkiin yksittäisiin tytäryrityksiä varten laadittuihin suunnitelmiin on sisällytettävä 5 artiklassa eriteltyt seikat. Näihin suunnitelmiin on tapauksen mukaan sisällytettävä myös järjestelyt sellaista konsernin sisäistä rahoitustukea varten, joka on hyväksytty konsernin sisäistä rahoitustukea koskevan, III luvun mukaisesti tehdyn sopimuksen nojalla.

6. Konsernin elvytysuunnitelmissa on esitettävä erilaisia elvytystoimintavaihtoehtoja 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettuja skenaarioita varten.

Konsernin elvytysuunnitelmassa on esitettävä kunkin skenaarion osalta, onko elvytystoimenpiteiden täytäntöönpanolle konsernissa esteitä, myös suunnitelman kattamien yksittäisten yhteisöjen tasolla, ja onko nopealle omien varojen siirrolle tai velkojen tai varojen takaisinmaksulle konsernin sisällä olennaisia käytännöllisiä tai oikeudellisia esteitä.

7. Konsernin elvytysuunnitelman 1 kohdan mukaisesti laativan yhteisön ylimmän hallintoelimen on arvioitava ja hyväksyttävä konsernin elvytysuunnitelma ennen sen toimittamista konsolidointiryhmän valvojalle.

8 artikla

Konsernien elvytysuunnitelmien arviointi

1. Konsolidointiryhmän valvojan on yhdessä tytäryritysten toimivaltaisten viranomaisten kanssa direktiivin 2013/36/EU 116 artiklassa tarkoitettuja toimivaltaisia viranomaisia kuultuaan ja yhdessä merkittävien sivuliikkeiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa siinä määrin kuin se on merkittävien sivuliikkeiden kannalta tarkoituksenmukaista tarkastettava konsernin elvytysuunnitelma ja arvioitava, missä määrin se täyttää 6 ja 7 artiklassa säädetty vaatimukset ja arviointiperusteet. Arviointi on tehtävä 6 artiklan ja tämän artiklan mukaista menettelyä noudattaen ja ottaen huomioon elvytystoimenpiteiden mahdolliset vaikutukset rahoitusvakauteen kaikissa niissä jäsenvaltioissa, joissa konserni toimii.

2. Konsolidointiryhmän valvojan ja tytäryritysten toimivaltaisten viranomaisten on pyrittävä saamaan aikaan yhteinen päätös:

- a) konsernin elvytysuunnitelman tarkastamisesta ja arvioinnista;
- b) siitä, onko konserniin kuuluville laitoksille laadittava omat erilliset elvytysuunnitelmansa; ja
- c) 6 artiklan 5 ja 6 kohdassa tarkoitettujen toimien soveltamisesta.

Osapuolten on pyrittävä saamaan aikaan yhteinen päätös neljän kuukauden kuluessa päivästä, jona konsolidointiryhmän valvoja on välittänyt konsernin elvytysuunnitelman 7 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

EPV voi toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä auttaa toimivaltaisia viranomaisia saamaan aikaan yhteisen päätöksen asetuksen (EU) N:o 1093/2010 31 artiklan c alakohdan mukaisesti.

3. Jolleivät toimivaltaiset viranomaiset tee yhteistä päätöstä neljän kuukauden kuluessa välittämispäivästä konsernin elvytysuunnitelman tarkastuksesta ja arvioinnista tai mahdollisista muista unionissa emoyrityksenä toimivalta yritykseltä 6 artiklan 5 ja 6 kohdan nojalla vaadituista toimenpiteistä, konsolidointiryhmän valvojan on tehtävä oma päätöksensä näistä kysymyksistä. Konsolidointiryhmän valvoja tekee päätöksensä tarkasteltuaan muiden toimivaltaisten viranomaisten neljän kuukauden määräajan kuluessa ilmaisemia kantoja ja varauksia. Konsolidointiryhmän valvojan on toimitettava päätös unionissa emoyrityksenä toimivalle yritykselle ja muille toimivaltaisille viranomaisille.

Jos jokin 2 kohdassa tarkoitetuista toimivaltaisista viranomaisista on neljän kuukauden määräajan kuluessa saattanut 7 kohdassa mainitun asian EPV:n käsiteltäväksi asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan mukaisesti, konsolidointiryhmän valvojan on lykättävä omaa päätöstään, odotettava EPV:n mainitun asetuksen 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti tekemää päätöstä ja tehtävä oma päätöksensä EPV:n tekemän päätöksen mukaisesti. Neljän kuukauden määräaikaa pidetään mainitussa asetuksessa tarkoitettuna sovitteluaikana. EPV:n on tehtävä päätöksensä yhden kuukauden kuluessa. Asiaa ei voi saattaa EPV:n käsiteltäväksi sen jälkeen, kun neljän kuukauden määräaika on päättynyt tai on tehty yhteinen päätös. Jos EPV ei ole tehnyt päätöstä yhden kuukauden kuluessa, sovelletaan konsolidointiryhmän valvojan päätöstä.

4. Jos toimivaltaiset viranomaiset eivät ole neljän kuukauden kuluessa välittämispäivästä tehneet yhteistä päätöstä, kunkin toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä oma päätöksensä seuraavista kysymyksistä:

- a) siitä, laaditaanko laitoksille, jotka sijaitsevat sen lainkäyttöalueella, omat erilliset elvytysuunnitelmat tai
- b) 6 artiklan 5 ja 6 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden soveltamisesta tytäryritysten tasolla.

Jos jokin asiaankuuluvista toimivaltaisista viranomaisista on neljän kuukauden määräajan kuluessa saattanut 7 kohdassa mainitun asian EPV:n käsiteltäväksi asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan mukaisesti, tytäryrityksen toimivaltaisen viranomaisen on lykättävä omaa päätöstään, odotettava EPV:n mainitun asetuksen 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti tekemää päätöstä ja tehtävä oma päätöksensä EPV:n tekemän päätöksen mukaisesti. Neljän kuukauden määräaikaa pidetään mainitussa asetuksessa tarkoitettuna sovitteluaikana. EPV:n on tehtävä päätöksensä yhden kuukauden kuluessa. Asiaa ei voi saattaa EPV:n käsiteltäväksi sen jälkeen, kun neljän kuukauden määräaika on päättynyt tai on tehty yhteinen päätös. Jos EPV ei ole tehnyt päätöstä yhden kuukauden kuluessa, sovelletaan yksittäisen tytäryrityksen osalta toimivaltaisen viranomaisen päätöstä.

5. Muut toimivaltaiset viranomaiset, jotka eivät ole eri mieltä 4 kohdan mukaisesti, voivat tehdä yhteisen päätöksen lainkäyttöalueellaan sijaitsevien konserniyhteisöjen konsernin elvytysuunnitelmasta.

6. Toimivaltaisten viranomaisten on tunnustettava 2 tai 5 kohdassa tarkoitettu yhteinen päätös ja 3 ja 4 kohdassa tarkoitettujen toimivaltaisten viranomaisten yhteisen päätöksen puuttuessa tekemät päätökset lopullisiksi ja sovellettava niitä asianomaisissa jäsenvaltioissa.

7. Toimivaltaisen viranomaisen pyytäessä 3 tai 4 kohdan nojalla EPV voi ainoastaan avustaa toimivaltaisia viranomaisia niiden pyrkiessä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti yhteisymmärryksen elvytysuunnitelmien arvioinnista ja 6 artiklan 6 kohdan a, b ja d alakohdassa säädettyjen toimenpiteiden täytäntöönpanosta.

9 artikla

Elvytysuunnitelmaa koskevat indikaattorit

1. Toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava 5–8 artiklan soveltamiseksi, että jokainen elvytysuunnitelma sisältää laitoksen vahvistamat indikaattoreita koskevat yleiset puitteet, joilla määritetään, minä ajankohtina suunnitelmassa tarkoitettuja asianmukaisia toimenpiteitä voidaan ryhtyä toteuttamaan. Toimivaltaiset viranomaiset sopivat näistä indikaattoreista tehdessään elvytysuunnitelmista 6 ja 8 artiklan mukaista arviointia. Indikaattorit voivat olla laadullisia tai määrittäviä ja liittyä laitoksen rahoitusasemaan, ja niitä on voitava seurata vaivattomasti. Toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että laitokset ottavat käyttöön asianmukaiset järjestelyt, joiden avulla indikaattoreita voidaan seurata säännöllisesti.

Sen estämättä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, laitos voi:

- a) toteuttaa elvytysuunnitelmansa mukaisia toimia, vaikka asiaankuuluva indikaattori ei ole täytynyt, jos laitoksen ylin hallintoelin katsoo sen olosuhteet huomioon ottaen olevan aiheellista; tai
- b) pidättyä toteuttamasta kyseisiä toimia, jos laitoksen ylin hallintoelin ei katso sen tilanteen olosuhteet huomioon ottaen olevan aiheellista.

Päätöksestä toteuttaa elvytysuunnitelmassa tarkoitettu toimi tai päätöksestä pidättyä sellaisesta toimesta on ilmoitettava viipymättä toimivaltaiselle viranomaiselle.

2. EPV antaa viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2015 asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeet, joissa esitetään vähimmäisluettelo 1 kohdassa tarkoitetuista laadullisista ja määrällisistä indikaattoreista.

3 j a k s o

Kriisinratkaisun suunnittelu

10 artikla

Kriisinratkaisusuunnitelmat

1. Kriisinratkaisuviranomaisen on toimivaltaista viranomaista kuultuaan ja, siltä osin kuin se on merkittävän siviiliikkeen osalta tarkoituksenmukaista, kuultuaan kriisinratkaisuviranomaisia, joiden lainkäyttöalueella sijaitsee merkittäviä siviiliikkeitä, laadittava kriisinratkaisusuunnitelma jokaiselle laitokselle, joka ei kuulu konserniin, johon sovelletaan konsolidoitua valvontaa direktiivin 2013/36/EU 111 ja 112 artiklan nojalla. Kriisinratkaisusuunnitelmassa on varauduttava kriisinratkaisutoimiin, jotka kriisinratkaisuviranomainen voi toteuttaa, jos laitos täyttää kriisinratkaisun edellytykset. Edellä 7 kohdan a alakohdassa tarkoitettut tiedot on luovutettava kyseiselle laitokselle.

2. Laatiessaan kriisinratkaisusuunnitelmaa kriisinratkaisuviranomaisen on pantava merkille kaikki olennaiset purkamismahdollisuuksien esteet ja silloin, kun se on välttämätöntä ja oikeasuhteista, esitettävä pääpiirteittäin asiaankuuluvat toimet näihin esteisiin puuttumiseksi tämän osaston II luvun mukaisesti.

3. Kriisinratkaisusuunnitelmassa on otettava huomioon asianmukaiset skenaariot, mukaan lukien se, että vaikeudet aiheuttanut tapahtuma voi olla epäsystemaattinen tai ilmetä laajemman rahoitusalan epävakauden tai koko järjestelmää koskevien tapahtumien aikana. Kriisinratkaisusuunnitelmassa ei saa olettaa mitään seuraavista:

- a) poikkeuksellista julkista rahoitustukea paitsi 100 artiklan mukaisesti perustettujen rahoitusjärjestelyjen käyttämistä;
- b) keskuspankin hätärahoituksena antamaa maksuvalmiusapua; tai
- c) keskuspankin epätavallisin vakuuksia, juoksuaikaa ja korkoa koskevin ehdoin antamaa maksuvalmiusapua.

4. Kriisinratkaisusuunnitelmaan on sisällyttävä selvitys siitä, miten ja milloin laitos saattaa hakeutua keskuspankin järjestelyjen piiriin silloin, kun olosuhteet ovat sellaiset, joiden varalta suunnitelma on laadittu, ja niissä on eriteltävä varat, joiden voidaan olettaa käyvän vakuudesta.

5. Kriisinratkaisuviranomaiset voivat edellyttää laitosten auttavan niitä suunnitelmien laatimisessa ja päivittämisessä.

6. Kriisinratkaisusuunnitelmat on tarkistettava ja tarvittaessa päivitettävä ainakin vuosittain ja jokaisen sellaisen laitoksen oikeudelliseen tai organisatoriseen rakenteeseen, liiketoimintaan tai rahoitusasemaan kohdistuneen olennaisen muutoksen jälkeen, joka voisi vaikuttaa olennaisesti suunnitelman tehokkuuteen tai muuten vaatisi kriisinratkaisusuunnitelman tarkistamista.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen kriisinratkaisusuunnitelmien tarkistamiseksi tai päivittämiseksi laitosten ja toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava viipymättä kriisinratkaisuviranomaisille kaikista muutoksista, joiden vuoksi kriisinratkaisusuunnitelmaa on tarkistettava tai päivitettävä.

7. Kriisinratkaisusuunnitelmassa on esitettävä vaihtoehdot IV osastossa tarkoitettujen kriisinratkaisuvälineiden ja -valtuuksien soveltamiseksi laitokseen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 4 artiklan soveltamista. Siinä on esitettävä tarvittaessa ja mahdollisuuksien mukaan määrällisesti ilmaistuna:

- a) tiivistelmä suunnitelman keskeisistä osista;
- b) tiivistelmä laitokseen edellisten sitä koskevien kriisinratkaisutietojen toimittamisen jälkeen kohdistuneista olennaisista muutoksista;
- c) sen osoittaminen, miten kriittiset toiminnot ja ydinliiketoiminta-alueet voidaan tarvittavissa määrin erotella oikeudellisesti ja taloudellisesti muista toiminnoista niiden jatkuvuuden varmistamiseksi laitoksen kaaduttua;
- d) arvio suunnitelman jokaisen olennaisen osan toteuttamiseksi tarvittavasta ajasta;
- e) yksityiskohtainen kuvaus tämän artiklan 2 kohdan ja 15 artiklan mukaisesti tehdystä purkamismahdollisuuden arvioinnista;
- f) kuvaus 17 artiklan nojalla edellytettävistä toimenpiteistä, joilla puututaan 15 artiklan mukaisesti tehdyn arvioinnin perusteella todettuihin purkamismahdollisuuden esteisiin tai poistetaan ne;
- g) kuvaus prosesseista, joilla määritetään laitoksen kriittisten toimintojen, ydinliiketoiminta-alueiden ja varojen arvo ja markkinoitavuus;
- h) yksityiskohtainen kuvaus järjestelyistä, joilla varmistetaan, että 11 artiklan nojalla edellytetyt tiedot ovat ajan tasalla ja aina kriisinratkaisuviranomaisten käytettävissä;
- i) kriisinratkaisuviranomaisen selvitys siitä, miten kriisinratkaisun vaihtoehdot voitaisiin rahoittaa olettamatta mitään seuraavista:
 - i) poikkeuksellista julkista rahoitustukea paitsi 100 artiklan mukaisesti perustettujen rahoitusjärjestelyjen käyttämistä;
 - ii) keskuspankin hätärahoituksena antamaa maksuvalmiusapua; tai
 - iii) keskuspankin epätavallisin vakuuksia, juoksuaikaa ja korkoa koskevin ehdoin antamaa maksuvalmiusapua;
- j) yksityiskohtainen kuvaus erilaisista kriisinratkaisustrategioista, joita voidaan soveltaa erilaisten skenaarioiden ja sovellettavien määräaikojen mukaisesti;
- k) kuvaus kriittisistä keskinäisistä sidoksista;
- l) kuvaus vaihtoehdoista maksu- ja selvityspalvelujen ja muiden infrastruktuurien käytön jatkuvuuden ylläpitämiseksi sekä arvio asiakkaiden positioiden siirrettävyydestä;
- m) selvitys suunnitelman vaikutuksista laitoksen työntekijöihin, mukaan lukien arvio tähän liittyvistä kustannuksista, sekä selvitys suunnitelluista menettelyistä henkilökunnan kuulemiseksi kriisinratkaisumenettelyn aikana, ottaen tarvittaessa huomioon työmarkkinaosapuolten kanssa käytävää vuoropuhelua koskevat kansalliset järjestelmät;
- n) tiedotusvälineille ja yleisölle tiedottamista koskeva suunnitelma;

- o) 45 artiklan 1 kohdan mukainen vähimmäisvaatimus omien varojen ja hyväksyttävien velkojen määräksi ja tarvittaessa määräaika kyseisen tason saavuttamiselle;
- p) tarvittaessa 45 artiklan 1 kohdan mukainen vähimmäisvaatimus omien varojen ja velkakirjojen arvon sopimusperusteisen alaskirjauksen instrumenttien määräksi ja tarvittaessa määräaika kyseisen tason saavuttamiselle;
- q) kuvaus toiminnoista ja järjestelmistä, jotka ovat olennaisia laitoksen operatiivisten prosessien jatkuvan ylläpidon kannalta;
- r) soveltuvin osin kaikki laitoksen esittämät näkemykset kriisintarkausuunnitelmasta.

8. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisintarkausviranomaisilla on valtuudet vaatia laitosta ja 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettua yhteisöä pitämään yksityiskohtaisesti kirjaa rahoitussopimuksista, joissa se on osapuolena. Kriisintarkausviranomainen voi määrittää aikarajan, johon mennessä laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettua yhteisön on kyettävä huolehtimaan tästä kirjanpidosta. Samaa aikarajaa sovelletaan kaikkiin laitoksiin ja kaikkiin 1 artiklan 1 kohdan b, c ja d alakohdassa tarkoitettuihin yhteisöihin, jotka sijaitsevat kriisintarkausviranomaisen lainkäyttöalueella. Kriisintarkausviranomainen voi päättää asettaa eri aikarajat 2 artiklan 100 kohdassa eritellyille eri rahoitussopimustyypeille. Tämä kohta ei vaikuta toimivaltaisen viranomaisen tiedonkeruuvaltuuksiin.

9. EPV laatii EJRK:ta kuultuaan luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa tarkennetaan kriisintarkausuunnitelman sisältö.

EPV toimittaa teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

11 artikla

Kriisintarkausuunnitelmiin tarvittavat tiedot ja laitoksilta vaadittava yhteistyö

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisintarkausviranomaisilla on valtuudet vaatia laitoksilta
 - a) yhteistyötä siinä määrin kuin se on tarpeen kriisintarkausuunnitelmien laatimiseksi;
 - b) kaikki kriisintarkausuunnitelmien laatimiseksi ja täytäntöönpanemiseksi tarvittavat tiedot joko suoraan tai toimivaltaisen viranomaisen kautta.

Kriisintarkausviranomaisilla on erityisesti oltava valtuudet vaatia muiden tietojen ohella liitteessä olevassa B jaksossa määritellyt tiedot ja selvitykset.

2. Asianomaisten jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä yhteistyötä kriisintarkausviranomaisten kanssa tarkistaakseen, ovatko 1 kohdassa tarkoitettua tiedot osin tai kokonaisuudessaan jo saatavilla. Mikäli tiedot ovat saatavilla, toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava kyseiset tiedot kriisintarkausviranomaisille.

3. EPV laatii luonnokset teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi, joilla täsmennetään menettelyt sekä vähimmäismäärät vakionuotoisia lomakkeita ja malleja tämän artiklan mukaisten tietojen toimittamista varten.

EPV toimittaa teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.

12 artikla

Konsernin kriisinratkaisusuunnitelmat

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että konsernitason kriisinratkaisuviranomaiset laativat konsernin kriisinratkaisusuunnitelmat yhdessä tytäryritysten osalta toimivaltaisten viranomaisten kanssa ja merkittävien sivuliikkeiden kriisinratkaisuviranomaisia kuultuaan siltä osin kuin se on merkittävän sivuliikkeen kannalta tarkoituksenmukaista. Konsernin kriisinratkaisusuunnitelmiin on sisällyttävä suunnitelma koko unionissa emoyrityksenä toimivan yrityksen johtaman konsernin kriisinratkaisua varten joko unionissa emoyrityksenä toimivan yrityksen tasolla tapahtuvan kriisinratkaisun tai tytäryritysten paloittelun ja kriisinratkaisun avulla. Konsernin kriisinratkaisusuunnitelmassa on osoitettava toimenpiteet seuraavien yhteisöjen kriisinratkaisua varten:

- a) unionissa emoyrityksenä toimiva yritys;
 - b) konserniin kuuluvat tytäryritykset, joka sijaitsevat unionissa;
 - c) 1 artiklan 1 kohdan c ja d alakohdassa tarkoitettut yhteisöt; ja
 - d) VI osaston mukaisesti konserniin kuuluvat tytäryritykset, joka sijaitsevat unionin ulkopuolella.
2. Konsernin kriisinratkaisusuunnitelma on laadittava 11 artiklan nojalla toimitettujen tietojen perusteella.
3. Konsernin kriisinratkaisusuunnitelmassa on
- a) esitettävä konserniyhteisöjen osalta toteutettavat kriisinratkaisutoimet käyttäen 1 artiklan 1 kohdan b, c ja d alakohdassa tarkoitettuihin yhteisöihin, emoyritykseen ja tytäryrityksinä toimiviin laitoksiin kohdistuvia kriisinratkaisutoimia sekä tytäryrityksinä toimiviin laitoksiin kohdistuvia koordinoituja kriisinratkaisutoimia 10 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuissa skenaarioissa;
 - b) tarkasteltava, missä määrin kriisinratkaisuvälineitä ja -valtuuksia voitaisiin käyttää koordinoitusti unioniin sijoittautuneisiin konserniyhteisöihin, mukaan lukien toimenpiteet, joiden avulla kolmatta osapuolta voidaan kannustaa ostamaan konserni kokonaisuudessaan taikka erikseen liiketoiminta-alueita tai konsernin eri yhteisöjen tuottamia toimintoja tai yksittäisiä konserniyhteisöjä sekä tunnistaa koordinoitun kriisinratkaisun mahdolliset esteet;
 - c) esitettävä asianmukaiset yhteistyö- ja koordinoitijärjestelyt kolmansien maiden asiaankuuluvien viranomaisten kanssa ja niiden vaikutukset unionissa tapahtuvaan kriisinratkaisuun, sikäli kuin konserniin sisältyy näihin kolmansiin maihin perustettuja yhteisöjä;
 - d) esitettävä konsernin kriisinratkaisun edistämistä helpottavat toimet kriisinratkaisun edellytysten täytyessä, myös yksittäisten toimintojen tai liiketoiminta-alueiden oikeudellinen ja taloudellinen erottelu;
 - e) esitettävä mahdolliset lisätoimet, joita ei ole mainittu tässä direktiivissä ja joita konsernitason kriisinratkaisuviranomainen aikoo soveltaa konsernin kriisinratkaisussa;
 - f) esitettävä konsernin kriisinratkaisutoimien rahoitusmahdollisuudet ja rahoitusjärjestelyjä tarvittaessa periaatteet rahoitusvastuun jakamiseksi eri jäsenvaltioissa olevien rahoituslähteiden kesken. Suunnitelmassa ei saa olettaa mitään seuraavista:
 - i) poikkeuksellista julkista rahoitustukea paitsi 100 artiklan mukaisesti perustettujen rahoitusjärjestelyjen käyttämistä;
 - ii) keskuspankin hätärahoituksena antamaa maksuvalmiusapua; tai

iii) keskuspankin epätavallisin vakuuksia, juoksuaikaa ja korkoa koskevin ehdoin antamaa maksuvalmiusapua.

Kyseiset periaatteet on vahvistettava tasapuolisin ja tasapainoisin perustein, ja niissä on erityisesti otettava huomioon 107 artiklan 5 kohta ja vaikutus rahoitusvakauteen kaikissa asianomaisissa jäsenvaltioissa.

4. Jäljempänä olevan 16 artiklan mukainen konsernin purkamismahdollisuuksien arviointi on suoritettava samanaikaisesti tämän artiklan mukaisen konsernin kriisinratkaisusuunnitelman laatimisen ja päivittämisen kanssa. Konsernin kriisinratkaisusuunnitelmaan on sisällytettävä yksityiskohtainen kuvaus 16 artiklan mukaisesti suoritetusta purkamismahdollisuuksien arvioinnista.

5. Konsernin kriisinratkaisusuunnitelmalla ei saa olla kohtuuttomia vaikutuksia mihinkään jäsenvaltioon.

6. EPV laatii EJRK:ta kuultuaan luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritellään konsernien kriisinratkaisusuunnitelmien sisältö ottaen huomioon konsernien liiketoimintamallien moninaisuus sisämarkkinoilla.

EPV toimittaa teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

13 artikla

Konsernin kriisinratkaisusuunnitelmia koskeva vaatimus ja menettely

1. Unionissa emoyrityksinä toimivien yritysten on toimitettava 11 artiklan mukaisesti mahdollisesti edellytettävät tiedot konsernitason kriisinratkaisuviranomaiselle. Nämä tiedot on toimitettava unionissa emoyrityksenä toimivasta yrityksestä ja kustakin konserniyhteisöstä siinä laajuudessa kuin se on niiden osalta tarpeen, myös 1 artiklan 1 kohdan c ja d alakohdissa tarkoitetuista yhteisöistä.

Edellyttäen, että tässä direktiivissä säädettyjä salassapitovelvollisuutta koskevia vaatimuksia noudatetaan, konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen on välitettävä tämän kohdan mukaisesti toimitettujen tietojen:

- a) EPV:lle;
- b) tytäryritysten kriisinratkaisuviranomaisille;
- c) niiden lainkäyttöalueiden kriisinratkaisuviranomaisille, joilla sijaitsee merkittäviä sivuliikkeitä, siinä määrin kuin se on merkittävän sivuliikkeen kannalta tarkoituksenmukaista;
- d) direktiivin 2013/36/EU 115 ja 116 artiklassa tarkoitetuille asiaankuuluville toimivaltaisille viranomaisille; ja
- e) niiden jäsenvaltioiden kriisinratkaisuviranomaisille, joihin 1 artiklan 1 kohdan c ja d alakohdassa tarkoitettujen yhteisöjen sijaintipaikat ovat sijoittautuneet.

Konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen tytäryrityksen kriisinratkaisuviranomaisille ja toimivaltaisille viranomaisille, niiden lainkäyttöalueiden kriisinratkaisuviranomaisille, joissa sijaitsee jokin merkittävä sivuliike, ja direktiivin 2013/36/EU 115 ja 116 artiklassa tarkoitetuille asiaankuuluville toimivaltaisille viranomaisille toimitettujen tietojen on sisällettävä vähintään kaikki tytäryrityksen tai merkittävän sivuliikkeen kannalta olennaiset tiedot. EPV:lle toimitettujen tietojen on sisällettävä kaikki konsernitason kriisinratkaisusuunnitelmiin liittyvien EPV:n tehtävien kannalta olennaiset tiedot. Kolmansissa maissa olevia tytäryrityksiä koskevien tietojen osalta konsernitason kriisinratkaisuviranomaisella ei ole velvoitetta toimittaa näitä tietoja ilman asianomaisen kolmannen maan valvontaviranomaisen tai kriisinratkaisuviranomaisen suostumusta.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että konsernitason kriisinratkaisuviranomaiset laativat konsernin kriisinratkaisusuunnitelmat ja ylläpitävät niitä kriisinratkaisukollegioissa yhdessä tämän artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettujen kriisinratkaisuviranomaisten kanssa ja kuultuaan asiaankuuluvia toimivaltaisia viranomaisia, mukaan lukien sellaisten jäsenvaltioiden lainkäyttöalueiden toimivaltaiset viranomaiset, joilla sijaitsee merkittäviä sivuliikkeitä. Konsernin kriisinratkaisuviranomainen voi oman harkintansa mukaisesti ottaa konsernin kriisinratkaisusuunnitelmien laadintaan ja ylläpitämiseen mukaan kolmansien maiden kriisinratkaisuviranomaisia, joiden lainkäyttöalueilla konserni on perustanut tytäryritystä, rahoitusalan holdingyhtiötä tai direktiivin 2013/36/EU 51 artiklassa tarkoitettuja merkittäviä sivuliikkeitä ja edellyttäen, että ne noudattavat tämän direktiivin 98 artiklassa säädettyjä salassapitovelvollisuutta koskevia vaatimuksia.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että konsernin kriisinratkaisusuunnitelmat tarkistetaan ja tarvittaessa päivitetään ainakin vuosittain ja jokaisen sellaisen konsernin, kaikki konserniyhteisöt mukaan lukien, oikeudelliseen tai organisatoriseen rakenteeseen, liiketoimintaan tai rahoitusasemaan kohdistuneen muutoksen jälkeen, joka voisi vaikuttaa olennaisesti suunnitelmiin tai edellyttää niihin muutoksia.

4. Konsernin kriisinratkaisusuunnitelma on hyväksyttävä yhteisellä päätöksellä, jonka tekevät konsernitason kriisinratkaisuviranomainen ja tytäryritysten kriisinratkaisuviranomaiset.

Kyseisten kriisinratkaisuviranomaisten on tehtävä yhteinen päätös neljän kuukauden kuluessa siitä päivästä, jona konsernitason kriisinratkaisuviranomainen välittää 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettut tiedot.

EPV voi kriisinratkaisuviranomaisen pyynnöstä auttaa kriisinratkaisuviranomaisia saamaan aikaan yhteisen päätöksen asetuksen (EU) N:o 1093/2010 31 artiklan toisen kohdan c alakohdan mukaisesti.

5. Jollei yhteistä päätöstä saada aikaan kriisinratkaisuviranomaisten kesken neljän kuukauden määräajassa, konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen on tehtävä oma päätöksensä konsernin kriisinratkaisusuunnitelmasta. Päätöksen on oltava kaikilta osin perusteltu, ja siinä on otettava huomioon muiden kriisinratkaisuviranomaisten näkemykset ja varaukset. Konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen on toimitettava päätös unionissa emoyrityksenä toimivalle yritykselle.

Jollei tämän artiklan 9 kohdan säännöksistä muuta johdu, jos jokin kriisinratkaisuviranomaisista on neljän kuukauden määräajan kuluessa saattanut asian EPV:n käsiteltäväksi asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan mukaisesti, konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen on lykättävä omaa päätöstään, odotettava EPV:n mainitun asetuksen 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti tekemää päätöstä ja tehtävä oma päätöksensä EPV:n tekemän päätöksen mukaisesti. Neljän kuukauden määräaika pidetään mainitun asetuksen tarkoittamana sovitteluajana. EPV:n on tehtävä päätöksensä yhden kuukauden kuluessa. Asiaa ei voi saattaa EPV:n käsiteltäväksi sen jälkeen, kun neljän kuukauden määräaika on päättynyt tai on tehty yhteinen päätös. Jos EPV ei ole tehnyt päätöstä yhden kuukauden kuluessa, sovelletaan konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen päätöstä.

6. Jollei yhteistä päätöstä saada aikaan kriisinratkaisuviranomaisten kesken neljän kuukauden määräajassa, kunkin tytäryrityksestä vastaavan kriisinratkaisuviranomaisen on tehtävä oma päätöksensä sekä laadittava kriisinratkaisusuunnitelma lainkäyttöalueellaan sijaitsevia yhteisöjä varten ja ylläpidettävä sitä. Kunkin yksittäisen päätöksen on oltava kaikilta osin perusteltu, siinä on esitettävä ehdotetusta konsernin kriisinratkaisusuunnitelmasta eriävän mielipiteen syyt, ja siinä on otettava huomioon muiden toimivaltaisten viranomaisten ja kriisinratkaisuviranomaisten näkökannat ja varaukset. Kunkin kriisinratkaisuviranomaisen on ilmoitettava päätöksestään muille kriisinratkaisukollegion jäsenille.

Jollei tämän artiklan 9 kohdan säännöksistä muuta johdu, jos jokin kriisinratkaisuviranomaisista on neljän kuukauden määräajan kuluessa saattanut asian EPV:n käsiteltäväksi asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan mukaisesti, asianomaisen kriisinratkaisuviranomaisen on lykättävä omaa päätöstään, odotettava EPV:n mainitun asetuksen 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti tekemää päätöstä ja tehtävä oma päätöksensä EPV:n tekemän päätöksen mukaisesti. Neljän kuukauden määräaika pidetään mainitussa asetuksessa tarkoitettuna sovitteluajana. EPV:n on tehtävä päätöksensä yhden kuukauden kuluessa. Asiaa ei voi saattaa EPV:n käsiteltäväksi sen jälkeen, kun neljän kuukauden määräaika on päättynyt tai on tehty yhteinen päätös. Jos EPV ei ole tehnyt päätöstä yhden kuukauden kuluessa, sovelletaan tytäryrityksen kriisinratkaisuviranomaisen päätöstä.

7. Muut kriisinratkaisuviranomaiset, jotka eivät ole eri mieltä 6 kohdan mukaisesti, voivat tehdä yhteisen päätöksen lainkäyttöalueellaan sijaitsevien konserniyhteisöiden konsernin kriisinratkaisusuunnitelmasta.

8. Muiden kriisinratkaisuviranomaisten on tunnustettava 4 ja 7 kohdassa tarkoitettujen yhteisten päätösten ja 5 ja 6 kohdassa tarkoitettujen kriisinratkaisuviranomaisten yhteisen päätöksen puuttuessa tekemät päätökset lopullisiksi ja sovellettava niitä.

9. Tämän artiklan 5 ja 6 kohdan mukaisesti EPV voi kriisinratkaisuviranomaisen pyynnöstä auttaa kriisinratkaisuviranomaisia pääsemään yhteisymmärrykseen asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti, ellei jokin asianomaisista kriisinratkaisuviranomaisista katso, että erimielisyys on asiasisällöltään sellainen, että se saattaisi jollakin tavoin vaikuttaa sen vastuualueeseen kuuluvien jäsenvaltioiden finanssipoliittiseen vastuuseen.

10. Jos yhteiset päätökset tehdään 4 ja 7 kohtien nojalla ja jos kriisinratkaisuviranomainen arvioi 9 kohdan mukaisesti, että konsernin kriisinratkaisusuunnitelmaa koskeva erimielisyys on asiasisällöltään sellainen, että se vaikuttaa sen vastuualueeseen kuuluvan jäsenvaltion finanssipoliittiseen vastuuseen, konsernin kriisinratkaisuviranomaisen on käynnistettävä konsernin kriisinratkaisusuunnitelman uudelleenarviointi, johon sisältyy myös omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskeva vähimmäisvaatimus.

14 artikla

Kriisinratkaisusuunnitelmien toimittaminen toimivaltaisille viranomaisille

1. Kriisinratkaisuviranomaisen on toimitettava kriisinratkaisusuunnitelmat ja kaikki niihin tehdyt muutokset asiaankuuluville toimivaltaisille viranomaisille.

2. Konsernin kriisinratkaisuviranomaisen on toimitettava konsernin kriisinratkaisusuunnitelmat ja kaikki niihin tehdyt muutokset asiaankuuluville toimivaltaisille viranomaisille.

II LUKU

Purkamismahdollisuudet

15 artikla

Laitosten purkamismahdollisuuksien arviointi

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kuultuaan toimivaltaista viranomaista ja siltä osin kuin se on merkittävien sivuliikkeiden osalta tarkoituksenmukaista, kriisinratkaisuviranomaisia, joiden lainkäyttöalueella sijaitsee merkittäviä sivuliikkeitä, kriisinratkaisuviranomainen arvioi, missä määrin konserniin kuulumaton laitos on purkamiskelpoinen olettamatta mitään seuraavista:

- a) poikkeuksellista julkista rahoitustukea 100 artiklan mukaisesti perustettujen rahoitusjärjestelyjen käyttämistä;
- b) keskuspankin hätärahoituksena antamaa maksuvalmiusapua;
- c) keskuspankin epätavallisin, vakuuksia, juoksuaikaa ja korkoa koskevin ehdoin antamaa maksuvalmiusapua.

Laitos katsotaan purkamiskelpoiseksi, jos kriisinratkaisuviranomainen pystyy uskottavasti joko selvittämään sen tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä tai toteuttamaan sen kriisinratkaisun soveltaen eri kriisinratkaisuvälineitä ja -valtuuksia laitokseen välttämättä mahdollisimman pitkälle aiheuttamasta merkittävää haittaa sen jäsenvaltion, johon laitos on sijoittautunut, tai muiden jäsenvaltioiden tai unionin rahoitusjärjestelmille, olipa kyse laajemmasta rahoitusalan epävakaudesta tai koko järjestelmän laajuisista tapahtumista, ja pyrkien varmistamaan, että laitoksen kriittisten toimintojen jatkuvuus varmistetaan. Kriisinratkaisuviranomaisten on ilmoitettava EPV:lle hyvissä ajoin aina, kun laitosta ei katsota purkamiskelpoiseksi.

2. Edellä olevassa 1 kohdassa tarkoitetun purkamismahdollisuuksien arvioinnin yhteydessä kriisinratkaisuviranomaisen on arvioitava ainakin liitteessä olevassa C jaksossa eritellyt seikat.

3. Kriisinratkaisuviranomaisen on suoritettava tämän artiklan mukainen purkamismahdollisuuksien arviointi samanaikaisesti 10 artiklan mukaisen kriisinratkaisusuunnitelman laatimisen ja päivittämisen kanssa ja niitä varten.

4. EPV laatii EJRK:ta kuultuaan luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritellään seikat ja perusteet, joita tämän artiklan 2 kohdassa ja 16 artiklassa tarkoitetussa laitosten tai konsernien purkamismahdollisuuksien arvioinnissa sovelletaan.

EPV toimittaa teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

16 artikla

Konsernien purkamismahdollisuuksien arviointi

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että konsernitason kriisinratkaisuviranomaiset yhdessä konsolidoidun valvonnan piiriin kuuluvien tytäryritysten kriisinratkaisuviranomaisten kanssa ja kuultuaan konsolidointiryhmän valvojaa ja tällaisten tytäryritysten osalta toimivaltaista viranomaista ja, siltä osin kuin se on merkittävien sivuliikkeiden osalta tarkoituksenmukaista, kriisinratkaisuviranomaisia, joiden lainkäyttöalueella sijaitsee merkittäviä sivuliikkeitä, arvioivat, missä määrin konsernit ovat purkamiskelpoisia olettamatta mitään seuraavista:

- a) poikkeuksellista julkista rahoitustukea paitsi 100 artiklan mukaisesti perustettujen rahoitusjärjestelyjen käyttämistä;
- b) keskuspankin hätärahoituksena antamaa maksuvalmiusapua;
- c) keskuspankin epätavallisin vakuuksia, juoksuaikaa ja korkoa koskevin ehdoin antamaa maksuvalmiusapua.

Konserni katsotaan purkamiskelpoiseksi, jos kriisinratkaisuviranomaiset pystyvät uskottavasti joko likvidoimaan konserniyhteisöt tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä tai toteuttamaan konserniyhteisöjen kriisinratkaisun soveltaen niihin kriisinratkaisuvälineitä ja -valtuuksia välttämättä mahdollisimman pitkälle aiheuttamasta merkittävää haittaa niiden jäsenvaltioiden, joihin konserniyhteisöt ovat sijoittautuneet, muiden jäsenvaltioiden tai unionin rahoitusjärjestelmille, olipa kyse laajemmasta rahoitusalan epävakaudesta tai koko järjestelmän laajuisista tapahtumista, ja pyrkien varmistamaan konserniyhteisöiden kriittisten toimintojen jatkuvuuden, jos ne ovat helposti erotettavissa hyvissä ajoin tai muilla keinoin. Konsernitason kriisinratkaisuviranomaisten on ilmoitettava EPV:lle hyvissä ajoin aina, kun konsernia ei katsota purkamiskelpoiseksi.

Jäljempänä 88 artiklassa tarkoitetut kriisinratkaisukollegiot tarkastelevat konsernin purkamismahdollisuuksien arviointia.

2. Konsernin purkamismahdollisuuksien arvioinnin yhteydessä kriisinratkaisuviranomaisten on arvioitava ainakin liitteessä olevassa C jaksossa eritellyt seikat.

3. Konsernin purkamismahdollisuuksien arviointi on toteutettava samanaikaisesti 12 artiklan mukaisten kriisinratkaisusuunnitelmien laatimisen ja päivittämisen kanssa ja niitä varten. Arviointi on toteutettava 13 artiklassa säädetyn päätöksentekomenettelyn nojalla.

17 artikla

Valtuudet puuttua purkamismahdollisuuksien esteisiin tai poistaa ne

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos kriisinratkaisuviranomainen toimivaltaista viranomaista kuultuaan toteaa 15 ja 16 artiklan mukaisesti tehdyn purkamismahdollisuuksien arvioinnin perusteella, että asianomaisen laitoksen purkamismahdollisuuksille on mahdollisia olennaisia esteitä, se ilmoittaa asiasta kirjallisesti kyseiselle laitokselle, toimivaltaiselle viranomaiselle ja kriisinratkaisuviranomaisille, joiden lainkäyttöalueella sijaitsee merkittäviä sivuliikkeitä.

2. Edellä 10 artiklan 1 kohdassa asetettua kriisinratkaisuviranomaisia koskevaa vaatimusta kriisinratkaisusuunnitelmien laatimisesta ja 13 artiklan 4 kohdassa asetettua asiaankuuluvia konsernin kriisinratkaisuviranomaisia koskevaa vaatimusta saada aikaan yhteinen päätös konsernin kriisinratkaisusuunnitelmista ei sovelleta tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen jälkeen siihen asti, kun kriisinratkaisuviranomainen on tämän artiklan 3 kohdan nojalla hyväksynyt toimenpiteet purkamismahdollisuuksien olennaisten esteiden poistamiseksi tai tehnyt päätöksen tämän artiklan 4 kohdan mukaisesti.

3. Laitoksen on neljän kuukauden kuluessa päivästä, jona se vastaanottaa 1 kohdan mukaisesti annetun ilmoituksen, ehdotettava kriisinratkaisuviranomaisille mahdollisia toimenpiteitä, joilla puututaan ilmoituksessa yksilöityihin olennaisiin esteisiin tai poistetaan ne. Kriisinratkaisuviranomaisen on toimivaltaista viranomaista kuultuaan arvioitava, voidaanko näillä toimenpiteillä puuttua tosiasiallisesti kyseisiin olennaisiin esteisiin tai poistaa ne.

4. Mikäli kriisinratkaisuviranomainen arvioi, etteivät laitoksen 3 kohdan mukaisesti ehdottamat toimenpiteet tosiasiaa pienennä tai poista kyseisiä esteitä, kriisinratkaisuviranomaisen on joko suoraan tai toimivaltaisen viranomaisen välityksellä vaadittava laitosta toteuttamaan vaihtoehtoisia toimenpiteitä, joilla tavoite voidaan saavuttaa, ja ilmoitettava nämä toimenpiteet kirjallisesti laitokselle, jonka on yhden kuukauden kuluessa ehdotettava suunnitelmaa näiden toimenpiteiden toteuttamiseksi.

Kriisinratkaisuviranomaisen on vaihtoehtoisia toimenpiteitä esittäessään osoitettava, että laitoksen ehdottamilla toimenpiteillä ei ole kyettäisi poistamaan purkamismahdollisuuksien esteitä ja että ehdotetut vaihtoehtoiset toimenpiteet ovat oikeasuhteisia esteiden poistamiseksi. Kriisinratkaisuviranomaisen on otettava huomioon kyseisten purkamismahdollisuuksien esteiden rahoitusvakaudelle muodostama uhka ja toimenpiteiden vaikutukset laitoksen liiketoimintaan, sen vakauteen ja sen kykyyn edistää taloutta.

5. Edellä olevan 4 kohdan soveltamiseksi kriisinratkaisuviranomaisilla on oltava valtuudet toteuttaa mitkä tahansa seuraavista toimenpiteistä, joiden puitteissa ne voivat:

- a) vaatia laitosta tarkistamaan konsernin sisäisiä rahoitusjärjestelyjä tai tarkastamaan niiden puuttuminen tai laatimaan (joko konsernin sisällä tai kolmansien osapuolten kanssa) palvelusopimuksia, jotka kattavat kriittisten toimintojen tarjoamisen;
- b) vaatia laitosta rajoittamaan yksittäisten riskien tai kokonaisriskin enimmäismäärää;
- c) vaatia kriisinratkaisun kannalta merkityksellisiä erityisiä tai yleisiä lisätietoja;
- d) vaatia laitosta luopumaan tietyistä varoista;
- e) vaatia laitosta rajoittamaan tai lopettamaan yksittäisiä nykyisiä tai ehdotettuja toimintoja;
- f) rajoittaa uusien tai olemassa olevien liiketoiminta-alueiden kehitystä tai uusien tai olemassa olevien tuotteiden myyntiä tai estää ne;
- g) vaatia muutoksia laitoksen tai minkä tahansa suoraan tai välillisesti hallinnassaan olevan konserniyhteisön oikeudellisiin tai toiminnallisiin rakenteisiin tarkoituksena vähentää monitahoisuutta sen varmistamiseksi, että kriittiset toiminnot voidaan erotella oikeudellisesti ja toiminnallisesti muista toiminnoista kriisinratkaisuvälineitä käyttäen;

- h) velvoittaa laitos tai emoyritys perustamaan jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimiva rahoitusalan holdingyhtiö tai unionissa emoyrityksenä toimiva rahoitusalan holdingyhtiö;
- i) velvoittaa laitos tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettu yhteisö laskemaan liikkeeseen hyväksyttävii velkoja 45 artiklassa säädettyjen vaatimusten täyttämiseksi;
- j) velvoittaa laitos tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettu yhteisö toteuttamaan muita toimenpiteitä täyttääkseen 45 kohdassa säädetyn omia varoja ja hyväksyttävii velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen ja pyrkimään erityisesti neuvottelemaan uudelleen liikkeeseen laskemiensa hyväksyttävien velkojen, ensisijaisen lisäpääoman instrumenttien tai toissijaisen pääoman instrumenttien ehdot sen varmistamiseksi, että kriisinratkaisuviranomaisen mahdollinen päätös alaskirjata asianomainen velka tai instrumentti tai muuntaa sitä tehtäisiin sen lainkäyttöalueen lain-säädännön mukaisesti, jota kyseiseen velkaan tai instrumenttiin sovelletaan; ja
- k) sikäli kuin laitos on monialan holdingyhtiön tytäryritys, velvoitetaan kyseinen monialan holdingyhtiö perustamaan erillinen rahoitusalan holdingyhtiö valvomaan laitosta, jos tämä on tarpeen laitoksen kriisinratkaisun edistämiseksi ja sen välttämiseksi, että IV osastossa tarkoitettujen kriisinratkaisuvälineiden ja -valtuuksien käyttö vaikuttaa haitallisesti konsernin muihin kuin rahoituksellisiin osiin.
6. Edellä olevan 1 tai 4 kohdan nojalla tehtävän päätöksen on täytettävä seuraavat vaatimukset:
- a) siinä on perusteltava kyseisen arvioinnin tai toteamuksen syyt;
- b) siinä on ilmoitettava, millä tavoin kyseinen arviointi tai toteamus täyttää 4 kohdassa säädetyn oikeasuhteisen sovel-tamisen vaatimuksen; ja
- c) siihen on voitava hakea muutosta.
7. Ennen kuin kriisinratkaisuviranomainen esittää 4 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä toimivaltaista viranomaista ja tarvittaessa nimettyä makrovakauserävalvonnasta vastaavaa kansallista viranomaista kuultuaan, sen on otettava asianmukai-sesti huomioon näiden toimenpiteiden mahdollinen vaikutus tiettyyn laitokseen, rahoituspalvelujen sisämarkkinoihin sekä rahoitusjärjestelmän vakautteen toisissa jäsenvaltioissa ja koko unionissa.
8. EPV antaa viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2015 asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeet, joissa määritellään tarkemmin 5 kohdassa tarkoitettut toimenpiteet ja missä olosuhteissa niitä voidaan soveltaa.

18 artikla

Valtuudet puuttua purkamismahdollisuuksien esteisiin tai poistaa ne: konsernin käsittely

1. Konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen on yhdessä tytäryritysten kriisinratkaisuviranomaisten kanssa ja kuultuaan valvontakollegiota ja siltä osin kuin se on merkittävien sivuliikkeiden osalta tarkoituksenmukaista, kriisinratkaisuviran-omaisia, joiden lainkäyttöalueella sijaitsee merkittäviä sivuliikkeitä, harkittava 16 artiklassa edellytettyä arviointia krii-sinratkaisukollegiossa ja toteutettava kaikki kohtuulliset toimenpiteet, jotta voidaan saada aikaan yhteinen päätös 17 ar-tiklan 4 kohdan mukaisesti esitettyjen toimenpiteiden soveltamisesta kaikkiin konserniin kuuluviin laitoksiin.
2. Konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen on asetuksen (EU) N:o 1093/2010 25 artiklan 1 kohdan mukaisesti yhteistyössä konsolidointiryhmän valvojan ja EPV:n kanssa laadittava asiaa koskeva kertomus ja lähetettävä se unionissa emoyrityksenä toimivalle yritykselle ja tytäryritysten kriisinratkaisuviranomaisille, jotka toimittavat sen valvonnassaan oleville tytäryrityksille, sekä kriisinratkaisuviranomaisille, joiden lainkäyttöalueella sijaitsee merkittäviä sivuliikkeitä. Kerto-mus on laadittava toimivaltaisten viranomaisten kuulemisen jälkeen, ja siinä on käsiteltävä olennaisia esteitä kriisinrat-kaisuvälineiden ja -valtuuksien tehokkaalle käytölle konserniin. Kertomuksessa on tarkasteltava vaikutusta laitoksen lii-ke-toimintamalliin ja suositeltava oikeasuhteisia ja kohdennettuja toimenpiteitä, jotka viranomaisen mukaan ovat välttä-mättömiä tai asianmukaisia näiden esteiden poistamiseksi.

3. Unionissa emoyrityksenä toimiva yritys voi neljän kuukauden kuluessa siitä päivästä, jona se on vastaanottanut kertomuksen, toimittaa huomautuksensa ja ehdottaa konsernitason kriisinratkaisuviranomaiselle vaihtoehtoisia toimenpiteitä kertomuksessa yksilöityjen esteiden korjaamiseksi.

4. Konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen on ilmoitettava unionissa emoyrityksenä toimivan yrityksen mahdollisesti ehdottamat toimenpiteet konsolidointiryhmän valvojalle, EPV:lle, tytäryritysten kriisinratkaisuviranomaisille ja kriisinratkaisuviranomaisille, joiden lainkäyttöalueella sijaitsee merkittäviä sivuliikkeitä, siltä osin kuin se on merkittävän sivuliikkeen kannalta tarkoituksenmukaista. Konsernitason kriisinratkaisuviranomaisten ja tytäryritysten kriisinratkaisuviranomaisten on kuultuaan toimivaltaisia viranomaisia ja niiden lainkäyttöalueiden kriisinratkaisuviranomaisia, joissa sijaitsee merkittäviä sivuliikkeitä, tehtävä kaikkensa, jotta kriisinratkaisukollegiossa saadaan aikaan yhteinen päätös olennaisten esteiden osoittamisesta ja tarvittaessa unionissa emoyrityksenä toimivan yrityksen ehdottamien toimenpiteiden ja viranomaisten vaatimien toimenpiteiden arvioinnista esteisiin puuttumiseksi tai niiden poistamiseksi, jolloin on otettava huomioon toimenpiteiden mahdollinen vaikutus kaikissa jäsenvaltioissa, joissa konserni toimii.

5. Yhteiseen päätökseen on päästävä neljän kuukauden kuluessa unionissa toimivan emoyrityksen mahdollisten havaintojen toimittamisesta tai 3 kohdassa tarkoitetun määräajan päättymisestä, sen mukaan kumpi niistä on aikaisempi. Päätöksen on oltava perusteltu, ja se on esitettävä asiakirjassa, joka konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen on toimitettava unionissa emoyrityksenä toimivalle yritykselle.

EPV voi kriisinratkaisuviranomaisen pyynnöstä auttaa kriisinratkaisuviranomaisia saamaan aikaan yhteisen päätöksen asetuksen (EU) N:o 1093/2010 31 artiklan c alakohdan mukaisesti.

6. Jollei yhteistä päätöstä tehdä 5 kohdassa tarkoitetun määräajan kuluessa, konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen on tehtävä oma päätöksensä konsernitason 17 artiklan 4 kohdan nojalla toteutettavista tarkoituksenmukaisista toimenpiteistä.

Päätöksen on oltava kaikilta osin perusteltu, ja siinä on otettava huomioon muiden kriisinratkaisuviranomaisten näkemykset ja varaukset. Konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen on toimitettava päätös unionissa emoyrityksenä toimivalle yritykselle.

Jos jokin kriisinratkaisuviranomainen on neljän kuukauden määräajan kuluessa saattanut 9 kohdassa mainitun asian EPV:n käsiteltäväksi asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan mukaisesti, konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen on lykättävä omaa päätöstään, odotettava EPV:n mainitun asetuksen 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti tekemää päätöstä ja tehtävä oma päätöksensä EPV:n tekemän päätöksen mukaisesti. Neljän kuukauden määräaika pidetään mainitussa asetuksessa tarkoitettuna sovitteluajana. EPV:n on tehtävä päätöksensä yhden kuukauden kuluessa. Asiaa ei voi saattaa EPV:n käsiteltäväksi sen jälkeen, kun neljän kuukauden määräaika on päättynyt tai on tehty yhteinen päätös. Jos EPV ei ole tehnyt päätöstä yhden kuukauden kuluessa, sovelletaan konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen päätöstä.

7. Jollei yhteistä päätöstä ole, tytäryritysten kriisinratkaisuviranomaiset tekevät omat päätöksensä tarkoituksenmukaisista toimenpiteistä, jotka kunkin tytäryrityksen on toteutettava 17 artiklan 4 kohdan mukaisesti. Päätöksen on oltava kaikilta osin perusteltu, ja siinä on otettava huomioon muiden kriisinratkaisuviranomaisten näkemykset ja varaukset. Päätös on toimitettava asianomaiselle tytäryritykselle ja konsernitason kriisinratkaisuviranomaiselle.

Jos jokin kriisinratkaisuviranomainen on neljän kuukauden määräajan kuluessa saattanut tämän artiklan 9 kohdassa mainitun asian EPV:n käsiteltäväksi asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan mukaisesti, tytäryrityksen kriisinratkaisuviranomaisen on lykättävä omaa päätöstään, odotettava EPV:n mainitun asetuksen 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti tekemää päätöstä ja tehtävä oma päätöksensä EPV:n tekemän päätöksen mukaisesti. Neljän kuukauden määräaika pidetään mainitussa asetuksessa tarkoitettuna sovitteluajana. EPV:n on tehtävä päätöksensä yhden kuukauden kuluessa. Asiaa ei voi saattaa EPV:n käsiteltäväksi sen jälkeen, kun neljän kuukauden määräaika on päättynyt tai on tehty yhteinen päätös. Jos EPV ei ole tehnyt päätöstä yhden kuukauden kuluessa, sovelletaan tytäryrityksen kriisinratkaisuviranomaisen päätöstä.

8. Muiden kriisinratkaisuviranomaisten on tunnustettava 5 kohdassa tarkoitettu yhteinen päätös ja 6 kohdassa tarkoitettujen kriisinratkaisuviranomaisten yhteisen päätöksen puuttuessa tekemät päätökset lopullisiksi ja sovellettava niitä.
9. Jollei yhteistä päätöstä tehdä minkään 17 artiklan 5 kohdan g, h tai k alakohdassa säädetyn toimenpiteen toteuttamisesta, EPV voi kriisinratkaisuviranomaisen tämän artiklan 6 tai 7 artiklan nojalla esittämästä pyynnöstä auttaa kriisinratkaisuviranomaisia pääsemään sopimukseen asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

III LUKU

Konsernin sisäinen rahoitustuki

19 artikla

Konsernin rahoitustukisopimus

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimiva laitos, unionissa emoyrityksenä toimiva laitos tai 1 artiklan 1 kohdan c tai d alakohdassa tarkoitettu yhteisö ja sen muissa jäsenvaltioissa tai kolmansissa maissa sijaitsevat tytäryritykset, jotka ovat emoyrityksen konsolidoidun valvonnan piiriin kuuluvia laitoksia tai rahoituslaitoksia, voivat tehdä sopimuksen rahoitustuen tarjoamisesta toiselle, rahoitusvaikeuksiin joutuneelle sopimuksen osapuolelle, joka täyttää 27 artiklassa säädetty varhaisen tilanteeseen puuttumisen edellytykset, jos tässä luvussa vahvistetut edellytykset täyttyvät.
2. Tämä luku ei vaikuta konsernin sisäisiin taloudellisiin järjestelyihin, rahoitusjärjestelyt mukaan lukien, eikä keskitettyjen rahoitusjärjestelyjen toteuttamiseen edellyttäen, että yksikään mainittujen järjestelyjen osapuolista ei täytä varhaisen tilanteeseen puuttumisen edellytyksiä.
3. Konsernin rahoitustukisopimus ei ole edellytys:
- a) konsernin rahoitustuen tarjoamiselle taloudellisiin vaikeuksiin joutuneelle konsernin yhtiölle, jos laitos päättää tarjota rahoitustukea tapauskohtaisesti ja konsernin käytäntöjen mukaisesti ja jos tästä ei aiheudu riskiä koko konsernille; tai
 - b) jäsenvaltiossa toimimiselle.
4. Jäsenvaltioiden on poistettava kansallisesta lainsäädännöstä kaikki oikeudelliset esteet konsernin sisäisiltä rahoitustukitransaktioilta, jotka toteutetaan tämän luvun mukaisesti, edellyttäen, ettei mikään tässä luvussa estä jäsenvaltioita asettamasta rajoituksia konsernin sisäisille transaktioille sellaisten kansallisten säädösten nojalla, joilla saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä direktiivi 2013/36/EU tai käytetään asetuksessa (EU) N:o 575/2013 säädettyjä vaihtoehtoja tai jotka edellyttävät konsernin osien tai konsernin sisällä rahoitusvakaudesta johtuvista syistä toteutettavien toimintojen erottamista toisistaan.
5. Konsernin rahoitustukisopimus voi
- a) kattaa yhden tai useamman konsernin tytäryrityksen ja sisältää rahoitustukea konsernin emoyritykseltä tytäryritykselle, tytäryritykseltä emoyritykselle, sopimuksen osapuolina olevien konsernin tytäryritysten välillä tai minkä tahansa edellä mainittujen yhdistelmän;
 - b) sisältää rahoitustukea, joka on muodoltaan lainaa, takauksien asettamista, varojen tarjoamista käytettäväksi vakuutena tai mitä tahansa näiden rahoitustukimuotojen yhdistelmää yhdessä tai useammassa muun muassa tuensaajan ja kolmannen osapuolen välisessä järjestelyssä.
6. Jos konserniyhteisö suostuu konsernin rahoitustukisopimuksen määräysten nojalla tarjoamaan rahoitustukea toiselle konserniyhteisölle, sopimukseen voidaan sisällyttää tukea vastaanottavan konserniyhteisön vastavuoroinen suostumus tarjota rahoitustukea tukea tarjoavalle konserniyhteisölle.

7. Konsernin rahoitustukisopimuksessa on esitettävä periaatteet sopimuksen nojalla tehtävän järjestelyn yhteydessä maksettavan vastikkeen laskemiseksi. Periaatteisiin on sisällytettävä vaatimus, jonka mukaan vastikkeen arvo on määrittävä rahoitustuen tarjoamisen yhteydessä. Sopimuksen, mukaan lukien periaatteet rahoitustuen tarjoamiseen liittyvän vastikkeen laskemiseksi ja muut sopimuksen ehdot, on oltava seuraavien periaatteiden mukainen:

- a) kunkin osapuolen on tehtävä sopimus vapaasta tahdostaan;
- b) kunkin osapuolen on sopimusta tehdessään ja rahoitustuen vastikkeesta päättäessään toimittava omien etujensa mukaisesti; niissä voidaan ottaa huomioon osapuolelle rahoitustuen tarjoamisesta koituva välitön tai välillinen hyöty;
- c) kunkin rahoitustukea tarjoavan osapuolen on saatava rahoitustukea vastaanottavalta osapuolelta kaikki tarvittavat tiedot ennen rahoitustuen tarjoamiseen liittyvän vastikkeen määrittämistä ja ennen rahoitustuen antamista koskevan päätöksen tekemistä;
- d) rahoitustuen tarjoamiseen liittyvässä vastikkeessa voidaan ottaa huomioon seikkoja, jotka ovat rahoitustukea tarjoavan osapuolen tiedossa siksi, että se kuuluu samaan konserniin kuin rahoitustukea vastaanottava osapuoli, ja jotka eivät ole markkinoiden tiedossa; ja
- e) rahoitustuen tarjoamiseen liittyvän vastikkeen laskemista koskevissa periaatteissa ei tarvitse ottaa huomioon ennakoituja, konsernin ulkopuolisista tapahtumista johtuvia väliaikaisia vaikutuksia markkinahintoihin.

8. Konsernin rahoitustukisopimus voidaan tehdä vain, jos asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten mukaan yksikään osapuolista ei täytä varhaisen tilanteeseen puuttumisen edellytyksiä ehdotetun sopimuksen tekohetkellä.

9. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että konsernin rahoitustukisopimuksesta johtuvia oikeuksia, saamia tai oikeustoimia voivat ajaa vain sopimuksen osapuolet eivätkä kolmannet osapuolet.

20 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten suorittama ehdotetun sopimuksen tarkastus ja sovittelu

1. Unionissa emoyrityksenä toimivan laitoksen on toimitettava konsolidointiryhmän valvojalle hakemus 19 artiklan nojalla ehdotetun konsernin rahoitustukisopimuksen sallimiseksi. Hakemuksen on sisällytettävä ehdotetun sopimuksen teksti, ja siinä on yksilöitävä sopimuksen osapuoliksi pyrkivät konserniyhteisöt.

2. Konsolidointiryhmän valvojan on välitettävä hakemus viipymättä kunkin sopimuksen osapuoleksi pyrkivän tytäryrityksen toimivaltaiselle viranomaiselle yhteisen päätöksen tekemistä silmällä pitäen.

3. Konsolidointiryhmän valvojan on tämän artiklan 5 ja 6 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti myönnettävä lupa, jos ehdotetun sopimuksen määräykset sopivat yhteen 23 artiklassa esitettyjen rahoitustuen edellytysten kanssa.

4. Konsolidointiryhmän valvoja voi tämän artiklan 5 ja 6 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti kieltää ehdotetun sopimuksen tekemisen, jos sen katsotaan olevan ristiriidassa 23 artiklassa säädettyjen rahoitustuen edellytysten kanssa.

5. Toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä kaikkensa saadakseen aikaan yhteisen päätöksen, jossa otetaan huomioon ehdotetun sopimuksen täytäntöönpanon mahdollinen vaikutus ja sen finanssipoliittiset seuraukset kaikissa jäsenvaltioissa, joissa konserni toimii, siitä, ovatko ehdotetun sopimuksen määräykset yhdenmukaiset 23 artiklassa säädettyjen rahoitustuen ehtojen kanssa neljän kuukauden kuluessa päivästä, jona konsolidointiryhmän valvoja on vastaanottanut hakemuksen. Yhteinen päätös on esitettävä asiakirjassa, joka sisältää täysin perustellun päätöksen ja jonka konsolidointiryhmän valvojan on toimitettava hakijalle.

EPV voi toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä auttaa toimivaltaisia viranomaisia pääsemään sopimukseen asetuksen (EU) N:o 1093/2010 31 artiklan mukaisesti.

6. Jollei toimivaltaisten viranomaisten kesken saada aikaan yhteistä päätöstä neljän kuukauden kuluessa, konsolidointiryhmän valvojan on tehtävä oma päätöksensä hakemuksesta. Päätös on esitettävä asiakirjassa, joka sisältää täydet perustelut ja jossa on otettava huomioon muiden toimivaltaisten viranomaisten neljän kuukauden määräajan kuluessa ilmaiset kannat ja varaukset. Konsolidointiryhmän valvojan on toimitettava päätöksensä hakijalle ja muille toimivaltaisille viranomaisille.

7. Jos jokin asiaankuuluvista toimivaltaisista viranomaisista on neljän kuukauden määräajan kuluessa saattanut asian EPV:n käsiteltäväksi asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan mukaisesti, konsolidointiryhmän valvojan on lykättävä omaa päätöstään, odotettava EPV:n mainitun asetuksen 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti tekemää päätöstä ja tehtävä oma päätöksensä EPV:n tekemän päätöksen mukaisesti. Neljän kuukauden määräaika pidetään mainitussa asetuksessa tarkoitettuna sovitteluajana. EPV tekee päätöksensä yhden kuukauden kuluessa. Asiaa ei voi saattaa EPV:n käsiteltäväksi sen jälkeen, kun neljän kuukauden määräaika on päättynyt tai on tehty yhteinen päätös.

21 artikla

Osakkeenomistajien hyväksyntä ehdotetulle sopimukselle

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että toimivaltaisten viranomaisten hyväksynnän saanut sopimusehdotus annetaan jokaisen sopimuksen osapuoleksi pyrkivän konserniyhteisön yhtiökokouksen hyväksyttäväksi. Sopimus koskee vain niitä osapuolia, joiden osakkeenomistajat ovat hyväksyneet sopimuksen 2 kohdan mukaisesti.

2. Konsernin rahoitustukisopimus koskee vain konserniyhteisöjä, jos sen osakkeenomistajat ovat myöntäneet asianomaisen konserniyhtiön ylimmälle hallintoelimelle luvan tehdä päätöksen siitä, että konserniyhteisö tarjoaa tai saa rahoitustukea sopimuksen määräysten nojalla ja tässä luvussa säädettyjen edellytysten mukaisesti edellyttäen, että edellä mainittua osakkeenomistajien lupaa ei ole kumottu.

3. Jokaisen sopimukseen liittyneen yhteisön ylimmän hallintoelimen on annettava osakkeenomistajille vuosittain kertomus sopimuksen toiminnasta ja sopimuksen nojalla mahdollisesti tehtyjen päätösten täytäntöönpanosta.

22 artikla

Konsernin rahoitustukisopimusten toimittaminen kriisinratkaisuviranomaisille

Toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava asiaankuuluville kriisinratkaisuviranomaisille konsernin rahoitustukisopimukset, joille ne ovat myöntäneet luvan, sekä niihin mahdollisesti tehdyt muutokset.

23 artikla

Konsernin rahoitustuen edellytykset

1. Konserniyhteisö voi tarjota rahoitustukea 19 artiklan mukaisesti vain, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) tarjotun tuen avulla voidaan kohtuullisella todennäköisyydellä merkittävässä määrin korjata tukea saavan konserniyhteisön rahoitusvaikeuksia;

b) rahoitustuen tarjoamisen tarkoituksena on koko konsernin tai jonkin sen yhteisön rahoitusvakauden säilyttäminen tai palauttaminen, ja sen on oltava tukea tarjoavan konserniyhtiön etujen mukaista;

c) rahoitustukea tarjotaan 19 artiklan 7 kohdassa säädettyjen vastiketta koskevien ehtojen ja muiden ehtojen mukaisesti;

- d) rahoitustuen myöntämistä koskevan päätöksen tekohetkellä rahoitustukea tarjoavan konserniyhteisön johtavan hallintoelimen käytettävissä olevien tietojen perusteella on kohtuullista olettaa, että tukea saava konserniyhteisö maksaa vastikkeen ja, jos tuki on annettu lainan muodossa, maksaa lainan takaisin. Jos tuki annetaan takauksen tai minkä tahansa vakuuden muodossa, tuen saajalle lankeavaan velkaan sovelletaan samaa ehtoa siinä tapauksessa, että takaus tai vakuus pannaan täytäntöön;
- e) rahoitustuen tarjoaminen ei vaarantaisi tukea tarjoavan konserniyhteisön maksuvalmiutta tai vakavaraisuutta;
- f) rahoitustuen tarjoaminen ei muodostaisi uhkaa rahoitusvakaudelle erityisesti jäsenvaltiossa, jossa tukea tarjoava konserniyhteisö sijaitsee;
- g) tukea tarjoava konserniyhteisö täyttää tuen tarjoamishetkellä direktiivin 2013/36/EU pääomaan tai maksuvalmiuteen liittyvät vaatimukset ja mahdolliset direktiivin 2013/36/EU 104 artiklan 2 kohdan nojalla asetettavat vaatimukset, ja rahoitustuen tarjoaminen ei johda siihen, että konserniyhteisö rikkoo kyseisiä vaatimuksia paitsi, jos tukea tarjoavan yhteisön yhteisökohtaisesta valvonnasta vastaava toimivaltainen viranomainen myöntää siihen luvan;
- h) tukea tarjoava konserniyhteisö täyttää tuen tarjoamishetkellä asetuksessa (EU) N:o 575/2013 ja direktiivissä 2013/36/EU säädetyt suuriin riskikeskittymiin liittyvät vaatimukset ja noudattaa mahdollista kansallista lainsäädäntöä, jolla mainitussa direktiivissä säädetyt vaihtoehtoja toteutetaan, ja rahoitustuen tarjoaminen ei johda siihen, että konserniyhtiö rikkoo kyseisiä vaatimuksia paitsi, jos tukea tarjoavan konserniyhteisön yhteisökohtaisesta valvonnasta vastaava toimivaltainen viranomainen myöntää siihen luvan;
- i) rahoitustuen tarjoaminen ei heikentäisi tukea tarjoavan konserniyhteisön purkamismahdollisuuksia.

2. EPV laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritellään a, c, e ja i alakohdassa säädetyt edellytykset.

EPV toimittaa teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta antaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

3. EPV antaa 3 päivään tammikuuta 2016 mennessä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti käytäntöjen yhdenmukaistamisen edistämiseksi ohjeet, joissa täsmennetään tämän artiklan 1 kohdan b, d, f, g ja h alakohdassa säädetyt edellytykset.

24 artikla

Päätös rahoitustuen tarjoamisesta

Päätöksen konsernin rahoitustuen tarjoamisesta sopimuksen mukaisesti tekee rahoitustukea tarjoavan konserniyhteisön ylin hallintoelin. Kyseisen päätöksen on oltava perusteltu, ja siinä on mainittava ehdotetun rahoitustuen tarkoitus. Erityisesti päätöksessä on osoitettava, miten rahoitustuen tarjoaminen täyttää 23 artiklan 1 kohdassa säädetyt edellytykset. Päätöksen konsernin rahoitustuen hyväksymisestä sopimuksen mukaisesti tekee rahoitustukea saavan konserniyhtiön ylin hallintoelin.

25 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten vastustamisoikeus

1. Rahoitustuen tarjontaa harkitsevan konserniyhteisön ylimmän hallintoelimen on ennen tuen tarjoamista konsernin rahoitustukisopimuksen nojalla ilmoitettava asiasta:

- a) toimivaltaiselle viranomaiselleen;

- b) tapauksen mukaan konsolidointiryhmän valvojalle, jos se on eri viranomainen kuin a ja c alakohdassa mainitut;
- c) rahoitustukea saavan konserniyhteisön osalta toimivaltaiselle viranomaiselle, jos se on eri viranomainen kuin a ja b kohdassa mainitut; ja
- d) EPV:lle.

Ilmoitukseen on liitettävä 24 artiklan mukainen ylimmän hallintojohdon perusteltu päätös ja ehdotetusta rahoitustuesta yksityiskohtaiset tiedot, mukaan lukien jäljennös konsernin rahoitustukisopimuksesta.

2. Rahoitustukea tarjoavan konserniyhteisön toimivaltainen viranomainen voi viiden pankkipäivän kuluessa siitä päivästä, jona se on vastaanottanut täydellisen ilmoituksen, hyväksyä rahoitustuen tarjoamisen tai kieltää sen tai rajoittaa sitä, jos se arvioi, etteivät 23 artiklassa säädetyt konsernin rahoitustuen tarjoamisen edellytykset ole täyttyneet. Toimivaltaisen viranomaisen on perusteltava rahoitustuen kieltämistä tai sen rajoittamista koskeva päätöksensä.

3. Toimivaltaisen viranomaisen rahoitustuen hyväksymistä, kieltämistä tai sen rajoittamista koskevasta päätöksestä on ilmoitettava välittömästi:

- a) konsolidointiryhmän valvojalle;
- b) tukea saavan konserniyhteisön toimivaltaiselle viranomaiselle; ja
- c) EPV:lle.

Konsolidointiryhmän valvojan on välittömästi ilmoitettava asiasta valvontakollegion muille jäsenille ja kriisinratkaisukollegion jäsenille.

4. Mikäli konsolidointiryhmän valvoja tai toimivaltainen viranomainen, jonka vastuualueeseen tukea saava konserniyhteisö kuuluu, vastustaa päätöstä kieltää rahoitustuki tai rajoittaa sitä, se voi kahden päivän kuluessa saattaa asian EPV:n ratkaistavaksi ja pyytää siltä apua asetuksen (EU) N:o 1093/2010 31 artiklan mukaisesti.

5. Jollei toimivaltainen viranomainen kiellä tai rajoita rahoitustukea 2 kohdassa ilmoitetussa määräajassa tai jos se on hyväksynyt tuen määräajan kuluessa, rahoitustukea voidaan tarjota toimivaltaiselle viranomaiselle ilmoitettujen ehtojen mukaisesti.

6. Laitoksen ylimmän hallintoelimen päätös rahoitustuen tarjoamisesta on toimitettava:

- a) toimivaltaiselle viranomaiselle;
- b) tapauksen mukaan konsolidointiryhmän valvojalle, jos se on eri viranomainen kuin a ja c alakohdassa mainitut;
- c) rahoitustukea saavan konserniyhteisön osalta toimivaltaiselle viranomaiselle, jos se on eri viranomainen kuin a ja b kohdassa mainitut; ja
- d) EPV:lle.

Konsolidointiryhmän valvojan on välittömästi ilmoitettava asiasta valvontakollegion muille jäsenille ja kriisinratkaisukollegion jäsenille.

7. Jos toimivaltainen viranomainen rajoittaa konsernin rahoitustukea tai kieltää sen tämän artiklan 2 kohdan nojalla ja jos 7 artiklan 5 kohdan mukaisessa konsernin elvytysuunnitelmassa viitataan konsernin sisäiseen rahoitustukeen, sen konserniyhteisön osalta toimivaltainen viranomainen, jolle tarjottava tukea on rajoitettu tai jolle tarjottava tuki on kielletty, voi pyytää konsolidointiryhmän valvojaa käynnistämään konsernin elvytysuunnitelman uudelleenarvioinnin 8 artiklan nojalla tai, jos elvytysuunnitelma on laadittu yhteisökohtaisesti, pyytää konserniyhteisöä toimittamaan tarkistettua elvytysuunnitelmaa.

26 artikla

Julkistaminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että konserniyhteisöt ilmoittavat julkisesti, ovatko ne tehneet 19 artiklan nojalla konsernin rahoitustukisopimuksen ja julkistavat kuvauksen sopimuksen yleisistä ehdoista ja sen osapuolina olevien konserniyhteisöjen nimet sekä päivittävät nämä tiedot ainakin vuosittain.

Tällöin sovelletaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 431 ja 434 artiklaa.

2. EPV laatii luonnokset teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi, joilla täsmennetään 1 kohdassa tarkoitetun kuvauksen muotoa ja sisältöä.

EPV toimittaa teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.

III OSASTO

VARHAINEN PUUTTUMINEN TILANTEeseen

27 artikla

Varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteet

1. Jos laitos rikkoo tai jos se todennäköisesti rikkoo lähitulevaisuudessa muun muassa toimenpiteiden käytön käynnistävien tekijöiden, joihin voi kuulua muun muassa laitoksen omia varoja koskeva vaatimus lisätynä 1,5 prosenttiyksiköllä, perusteella nopeasti huononevaksi arvioitun rahoitustilanteen vuoksi, kuten maksuvalmiustilanteen huononemisen, velkaantuneisuuden lisääntymisen, huonolaatuisten lainojen tai riskien keskittymisen vuoksi, asetuksessa (EU) N:o 575/2013, direktiivissä 2013/36/EU tai direktiivin 2014/65/EU II osastossa tai asetuksen (EU) N:o 600/2014 3–7, 14–17 ja 24, 25 ja 26 artiklassa säädettyjä lupaa koskevia vaatimuksia, jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaisilla viranomaisilla on käytettävissään, tapauksen mukaan direktiivin 2013/36/EU 104 artiklassa tarkoitettujen toimenpiteiden soveltamista rajoittamatta, vähintään seuraavat toimenpiteet, joiden puitteissa ne voivat:

- a) vaatia laitoksen ylintä hallintoelintä toteuttamaan yksi tai useampi elvytysuunnitelmassa esitetyistä järjestelyistä tai toimenpiteistä tai päivittämään elvytysuunnitelma 5 artiklan 2 kohdan mukaisesti, kun varhaiseen tilanteeseen puuttumiseen johtaneet olosuhteet eroavat alkuperäisessä elvytysuunnitelmassa esitetyistä oletuksista, sekä toteuttamaan yksi tai useampi päivityksessä suunnitelmassa esitetty järjestely tai toimenpide tietyssä ajassa, ja jotta varmistetaan, että johdantolauseessa tarkoitettu tilanne on korjaantunut;
- b) vaatia laitoksen ylintä hallintoelintä tutkimaan tilanne, osoittamaan toimenpiteet mahdollisesti todettujen ongelmien ratkaisemiseksi sekä laatimaan toimintaohjelma ongelmien ratkaisemiseksi sekä aikataulu sen täytäntöönpanolle;
- c) vaatia laitoksen ylintä hallintoelintä kutsumaan koolle tai, jos ylin hallintoelin ei toteuta tätä vaatimusta, kutsua suoraan koolle laitoksen osakkeenomistajien yhtiökokouksen, ja molemmissa tapauksissa laatia esityslistan ja vaatia osakkeenomistajia käsittelemään tiettyjen päätösten tekemistä;
- d) vaatia ylimmän hallintoelimen tai toimivan johdon yhden tai useamman jäsen erottamista tai korvaamista, mikäli kyseiset henkilöt direktiivin 2013/36/EU 13 artiklan tai direktiivin 2014/65/EU 9 artiklan nojalla todetaan soveltumattomiksi hoitamaan tehtäviään;
- e) tapauksen mukaan vaatia laitoksen ylintä hallintoelintä laatimaan suunnitelman, joka koskee velkojen uudelleenjärjestelystä neuvottelemista joidenkin sen velkojen tai sen kaikkien velkojen kanssa elvytysuunnitelman mukaisesti;

- f) vaatia muutoksia laitoksen liiketoimintastrategiaan;
- g) vaatia muutoksia laitoksen oikeudellisiin tai toiminnallisiin rakenteisiin; ja
- h) hankkia muun muassa paikan päällä tehtävin tarkastuksin kaikki tarvittavat tiedot elvytysuunnitelman päivittämiseksi ja laitoksen mahdollisen kriisinratkaisun valmistelemiseksi sekä laitoksen varojen ja velkojen arvottamiseksi 36 artiklan mukaisesti ja toimittaa kyseiset tiedot kriisinratkaisuviranomaiselle;

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset ilmoittavat kriisinratkaisuviranomaisille viipymättä, kun ne ovat todenneet 1 kohdassa säädettyjen edellytysten täyttyvän laitoksen osalta, ja että kriisinratkaisuviranomaisten valtuuksiin kuuluu valtuus vaatia laitosta ottamaan yhteyttä mahdollisiin ostajiin laitoksen kriisinratkaisun valmistelemiseksi noudattaen 39 artiklan 2 kohdassa säädettyjä edellytyksiä ja 84 artiklassa säädettyjä salassapitosäännöksiä:

3. Toimivaltaisten viranomaisten on asetettava asianmukainen määräaika kunkin 1 kohdassa tarkoitetun toimenpiteen päätökseen saattamiselle, jotta toimivaltainen viranomainen voi arvioida toimenpiteen tehokkuutta.

4. EPV antaa viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2015 ohjeet asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti, jotta voidaan edistää tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden käytön käynnistävän tekijän yhdenmukaista soveltamista.

5. Ottaen tarvittaessa huomioon ohjeiden soveltamisessa saadut kokemukset EPV voi laatia 4 kohdassa tarkoitetut luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritellään vähimmäistasolla tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden käytön käynnistävät tekijät.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

28 artikla

Ylimmän hallintoelimen ja toimivan johdon erottaminen

Jos laitoksen rahoitustilanne heikkenee merkittävästi tai jos lakeja, määräyksiä tai laitoksen yhtiöjärjestyksestä rikotaan vakavasti tai todetaan vakavia hallinnollisia sääntöjenvastaisuuksia eivätkä muut 27 artiklassa tarkoitetut toimenpiteet riitä kääntämään kehitystä päinvastaiseen suuntaan, jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia laitoksen koko ylimmän hallintoelimen tai toimivan johdon tai tiettyjen niihin kuuluvien yksittäisten henkilöiden erottamista. Uuden ylimmän hallintoelimen tai toimivan johdon nimittämisessä on noudatettava kansallista ja unionin lainsäädäntöä, ja toimivaltaisen viranomaisen on annettava sille hyväksyntänsä tai suostumuksensa.

29 artikla

Väliaikainen hallinnonhoitaja

1. Kun toimivaltainen viranomainen katsoo, että 28 artiklassa tarkoitettu ylimmän hallintoelimen tai toimivan johdon vaihtaminen ei riitä korjaamaan tilannetta, jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset voivat nimittää laitokselle yhden tai useamman väliaikaisen hallinnonhoitajan. Toimivaltaiset viranomaiset voivat olosuhteisiin nähden oikeasuhteisin perustein nimittää väliaikaisen hallinnonhoitajan joko korvaamaan väliaikaisesti laitoksen hallintoelimen tai työskentelemään väliaikaisesti laitoksen hallintoelimen kanssa, ja toimivaltaisen viranomaisen on täsmennettävä päätöksensä nimityksen yhteydessä. Jos toimivaltainen viranomainen nimittää väliaikaisen hallinnonhoitajan työskentelemään laitoksen hallintoelimen kanssa, toimivaltaisen viranomaisen on nimityksen yhteydessä lisäksi täsmennettävä, mitkä ovat väliaikaisen hallinnonhoitajan asema, tehtävät ja valtuudet ja asetetaanko laitoksen hallintoelimelle vaatimus neuvotella väliaikaisen hallinnonhoitajan kanssa tai saada tämän suostumus ennen tietynlaisten päätösten tekemistä tai toimien toteuttamista. Toimivaltaista viranomaista on vaadittava julkaisemaan kaikki väliaikaisten hallinnonhoitajien nimitykset paitsi, jos väliaikaisella hallinnonhoitajalla ei ole valtuuksia edustaa laitosta. Jäsenvaltioiden on lisäksi varmistettava, että väliaikaisella hallinnonhoitajalla on tarvittava pätevyys, kyvyt ja taidot huolehtia tehtävistään ja että hänellä ei ole minkäänlaisia eturistiriitoja.

2. Toimivaltaisen viranomaisen on väliaikaista hallinnoitajaa nimitettäessä määriteltävä tämän valtuudet olosuhteisiin nähden oikeasuhteisin perustein. Tällaisiin valtuuksiin voivat kuulua jotkin tai kaikki laitoksen yhtiöjärjestykseen ja kansalliseen lainsäädäntöön perustuvat, laitoksen hallintoelimen valtuudet, mukaan lukien valtuudet hoitaa joitakin tai kaikkia laitoksen hallintoelimen hallinnollisia tehtäviä. Väliaikaisen hallinnoitajan valtuuksien laitokseen nähden on oltava sovellettavan yhtiöoikeuden mukaiset.

3. Toimivaltaisen viranomaisen on nimityksen yhteydessä määriteltävä väliaikaisen hallinnoitajan asema ja tehtävät, joihin voi kuulua laitoksen rahoitusaseman selvittäminen, laitoksen liiketoiminnan tai sen osan johtaminen laitoksen rahoitusaseman säilyttämiseksi tai palauttamiseksi ja toimenpiteiden toteuttaminen laitoksen liiketoiminnan terveen ja varovaisen johtamisen palauttamiseksi. Toimivaltaisen viranomaisen on nimityksen yhteydessä määriteltävä väliaikaisen hallinnoitajan asemaa ja tehtäviä koskevat rajoitukset.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaisilla viranomaisilla on yksinomainen valta nimittää ja erottaa väliaikainen hallinnoitaja. Toimivaltainen viranomainen voi erottaa väliaikaisen hallinnoitajan milloin tahansa ja mistä syystä tahansa. Toimivaltainen viranomainen voi muuttaa väliaikaisen hallinnoitajan nimityksehoja milloin tahansa, jollei tästä artiklasta muuta johdu.

5. Toimivaltainen viranomainen voi vaatia, että tietyille väliaikaisen hallinnoitajan toimille tarvitaan toimivaltaisen viranomaisen ennalta myöntämä lupa. Toimivaltaisen viranomaisen on täsmennettävä tällaiset vaatimukset väliaikaisen hallinnoitajan nimityksen yhteydessä tai väliaikaisen hallinnoitajan nimityksehojen muuttamisen yhteydessä.

Väliaikainen hallinnoitaja voi joka tapauksessa käyttää valtuuksia kutsua kokoon laitoksen osakkeenomistajien yhtiökokous ja laatia tällaisen kokouksen esityslista ainoastaan toimivaltaisen viranomaisen ennalta antaman luvan nojalla.

6. Toimivaltainen viranomainen voi vaatia, että väliaikainen hallinnoitaja laatii kertomuksia laitoksen rahoitusasemasta sekä nimityskautensa aikana toteutetuista toimista toimivaltaisen viranomaisen määräämin välein sekä nimityskautensa lopussa.

7. Väliaikaisen hallinnoitajan nimityskausi saa kestää enintään vuoden ajan. Kautta voidaan poikkeuksellisesti jatkaa, mikäli väliaikaisen hallinnoitajan nimityksen edellytykset edelleen täyttyvät. Toimivaltaisen viranomaisen on vastattava sen määrittelystä, ovatko edellytykset asianmukaiset väliaikaisen hallinnoitajan tehtävän jatkamiseksi, ja perusteltava tällainen päätös osakkeenomistajille.

8. Jollei tästä artiklasta muuta johdu, väliaikaisen hallinnoitajan nimittäminen ei vaikuta unionin ja kansalliseen yhtiölakiin perustuviin osakkeenomistajien oikeuksiin.

9. Jäsenvaltiot voivat kansallisten lakien mukaisesti rajoittaa väliaikaisen hallinnoitajan vastuuta tämän väliaikaisen hallinnoitajan tehtäviä 3 kohdan mukaisesti suorittaessaan toteuttamien tai toteuttamatta jättämien toimien osalta.

10. Tämän artiklan nojalla nimitettyä väliaikaista hallinnoitajaa ei saa pitää kansallisen lainsäädännön mukaisena varjojohtajana eikä tosiasiallisena johtajana.

30 artikla

Varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteiden ja väliaikaisen hallinnoitajan nimityksen koordinointi konsernien osalta

1. Jos edellytykset vaatimusten asettamiselle unionissa emoyrityksenä toimivalle yritykselle 27 artiklan nojalla tai väliaikaisen hallinnoitajan nimittämiseksi kyseiselle yritykselle 29 artiklan nojalla täyttyvät, konsolidointiryhmän valvojan on ilmoitettava asiasta EPV:lle ja kuultava muita valvontakollegioon kuuluvia toimivaltaisia viranomaisia.

2. Tämän ilmoituksen ja kuulemisen jälkeen konsolidointiryhmän valvojan on päätettävä, sovelletaanko unionissa emoyrityksenä toimivaan yritykseen jotakin 27 artiklan mukaista toimenpidettä tai nimitetäänkö sille 29 artiklan nojalla väliaikainen hallinnonhoitaja, ottaen huomioon näiden toimenpiteiden vaikutus konserniyhteisöihin muissa jäsenvaltioissa. Konsolidointiryhmän valvojan on toimitettava päätös muille valvontakollegioon kuuluville toimivaltaisille viranomaisille ja EPV:lle.

3. Jos edellytykset vaatimusten asettamiselle unionissa emoyrityksenä toimivan yrityksen tytäryritykselle 27 artiklan nojalla tai väliaikaisen hallinnonhoitajan nimittämiseksi kyseiselle yritykselle 29 artiklan nojalla täyttyvät, yhteisökohtaisesta valvonnasta vastaavan toimivaltaisen viranomaisen, joka aikoo toteuttaa toimenpiteen mainittujen artiklojen mukaisesti, on ilmoitettava asiasta EPV:lle ja kuultava konsolidointiryhmän valvojaa.

Konsolidointiryhmän valvoja voi ilmoituksen vastaanotettuaan arvioida, miten vaatimusten asettaminen 27 artiklan nojalla tai väliaikaisen hallinnonhoitajan nimittäminen kyseiselle laitokselle 29 artiklan mukaisesti todennäköisesti vaikuttaa kyseiseen konserniin tai konserniyhtiöihin muissa jäsenvaltioissa. Sen on toimitettava tämä arvio toimivaltaiselle viranomaiselle kolmen päivän kuluessa.

Tämän ilmoituksen ja kuulemisen jälkeen toimivaltaisen viranomaisen on päätettävä, sovelletaanko jotakin 27 artiklan toimenpidettä tai nimitetäänkö väliaikainen hallinnonhoitaja 29 artiklan nojalla. Päätöksessä on otettava asianmukaisesti huomioon konsolidointiryhmän valvojan arvio. Toimivaltaisen viranomaisen on toimitettava päätös konsolidointiryhmän valvojalta ja muille valvontakollegioon kuuluville toimivaltaisille viranomaisille sekä EPV:lle.

4. Jos useampi kuin yksi toimivaltainen viranomainen aikoo nimetä väliaikaisen hallinnonhoitajan useammalle kuin yhdelle laitokselle saman konsernin sisällä tai soveltaa niihin jotakin 27 artiklan toimenpidettä, konsolidointiryhmän valvojan ja muiden asiaankuuluvien toimivaltaisten viranomaisten on harkittava, olisiko aiheellisempaa nimittää sama väliaikainen hallinnonhoitaja kaikille asianomaisille yhteisöille tai koordinoita mahdollisten 27 artiklan mukaisten toimenpiteiden soveltamista useampaan kuin yhteen laitokseen, jotta olisi helpompaa ratkaista, miten asianomaisen laitoksen rahoitusasema voidaan palauttaa. Arvion on oltava muodoltaan konsolidointiryhmän valvojan ja muiden asiaankuuluvien toimivaltaisten viranomaisten yhteinen päätös. Yhteinen päätös on saatava aikaan viiden vuorokauden kuluessa 1 kohdassa tarkoitettun ilmoituksen antopäivästä. Yhteisen päätöksen on oltava perusteltu, ja se on esitettävä asiakirjassa, joka konsolidointiryhmän valvojan on toimitettava unionissa emoyrityksenä toimivalle yritykselle.

EPV voi toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä auttaa toimivaltaisia viranomaisia pääsemään sopimukseen asetuksen (EU) N:o 1093/2010 31 artiklan mukaisesti.

Jollei yhteistä päätöstä tehdä viiden päivän kuluessa, konsolidointiryhmän valvoja ja tytäryritysten osalta toimivaltaiset viranomaiset voivat tehdä erilliset päätökset väliaikaisen hallinnonhoitajan nimittämisestä vastuualueeseensa kuuluville laitoksille ja minkä tahansa 27 artiklan mukaisen toimenpiteen soveltamisesta.

5. Jos asianomainen toimivaltainen viranomainen on eri mieltä 1 kohdan tai 3 kohdan mukaisesti ilmoitetusta päätöksestä tai jos 6 kohdan mukaista yhteistä päätöstä ei ole tehty, toimivaltainen viranomainen voi siirtää asian EPV:n käsiteltäväksi 3 kohdan mukaisesti.

6. EPV voi minkä tahansa toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä auttaa toimivaltaisia viranomaisia, jotka aikovat soveltaa yhtä tai useampaa tämän direktiivin 27 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaista toimenpidettä tämän direktiivin liitteessä olevan A jakson 4, 10, 11 ja 19 kohdan osalta tai yhtä tai useampaa tämän direktiivin 27 artiklan 1 kohdan e tai g alakohdan mukaista toimenpidettä, pääsemään sopimukseen asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

7. Kunkin toimivaltaisen viranomaisen päätöksen on oltava perusteltu. Päätöksessä on otettava huomioon muiden toimivaltaisten viranomaisten 1 tai 3 kohdassa tarkoitettuna kuulemisaikana tai 4 kohdassa tarkoitettuna viiden päivän määräajan kuluessa esittämät näkemykset ja varaukset sekä päätöksen mahdollinen vaikutus rahoitusvakauteen asianomaisissa jäsenvaltioissa. Konsolidointiryhmän valvojan on toimitettava päätökset unionissa emoyrityksenä toimivalle yritykselle ja asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava ne tytäryrityksille.

Jos tämän artiklan 6 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa jokin asianomaisista toimivaltaisista viranomaisista on saattanut asian EPV:n ratkaistavaksi asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti ennen tämän artiklan 1 tai 3 kohdassa tarkoitettuna kuulemisajan päättymistä tai tämän artiklan 4 kohdassa tarkoitettuna viiden päivän määräajan päättyessä, konsolidointiryhmän valvojan ja muiden toimivaltaisten viranomaisten on lykättävä päätöksiään, kunnes EPV on mahdollisesti tehnyt päätöksensä mainitun asetuksen 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti, ja niiden on tehtävä päätöksensä EPV:n päätöksen mukaisesti. Viiden päivän määräaika pidetään mainitussa asetuksessa tarkoitettuna sovitteluaikana. EPV tekee päätöksensä kolmen päivän kuluessa. Asiaa ei voi saattaa EPV:n käsiteltäväksi sen jälkeen, kun viiden päivän määräaika on päättynyt tai on tehty yhteinen päätös.

8. Jos EPV ei ole tehnyt päätöstä kolmen päivän kuluessa, sovelletaan 1 tai 3 kohdan tai 4 kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti tehtyjä erillisiä päätöksiä.

IV OSASTO

KRIISINRATKAISU

I LUKU

Tavoitteet, edellytykset ja yleiset periaatteet

31 artikla

Kriisinratkaisutavoitteet

1. Kriisinratkaisuviranomaisten on kriisinratkaisuvälineitä ja -valtuuksia käyttäessään otettava huomioon kriisinratkaisutavoitteet ja valittava ne välineet ja valtuudet, joiden avulla parhaiten voidaan saavuttaa kunkin yksittäistapauksen kannalta merkitykselliset tavoitteet.

2. Edellä olevassa 1 kohdassa tarkoitettujen kriisinratkaisutavoitteiden ovat:

- a) varmistaa kriittisten toimintojen jatkuvuus;
- b) välttää merkittävien haittojen aiheutuminen rahoitusvakaudelle, erityisesti estämällä häiriöiden leviäminen muun muassa markkinoiden perusrakenteisiin ja ylläpitämällä markkinakuria;
- c) suojata julkisia varoja huolehtimalla siitä, että turvautuminen poikkeukselliseen julkiseen tukeen on mahdollisimman vähäistä;
- d) suojata direktiivin 2014/49/EU soveltamisalaan kuuluvia tallettajia ja direktiivin 97/9/EY soveltamisalaan kuuluvia sijoittajia;
- e) suojata asiakkaiden varoja ja omaisuutta.

Edellä mainittuihin tavoitteisiin pyrkiessään kriisinratkaisuviranomaisen on pyrittävä pitämään kriisinratkaisun kustannukset mahdollisimman alhaisina ja välttämään arvon alentumista paitsi, jos se on välttämätöntä kriisinratkaisutavoitteiden saavuttamiseksi.

3. Jollei tämän direktiivin säännöksistä muuta johdu, kaikki kriisinratkaisutavoitteet ovat yhtä merkittäviä ja kriisinratkaisuviranomaisten on luotava niiden välille asianmukainen tasapaino kunkin yksittäistapauksen luonteen ja olosuhteiden mukaisesti.

32 artikla

Kriisinratkaisun edellytykset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisinratkaisuviranomaiset toteuttavat 1 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua laitosta koskevan kriisinratkaisutoimen ainoastaan, jos kriisinratkaisuviranomainen katsoo, että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) toimivaltainen viranomainen on todennut kriisinratkaisuviranomaista kuultuaan, tai 2 kohdassa säädettyjen ehtojen täytyessä kriisinratkaisuviranomainen toimivaltaista viranomaista kuultuaan, että laitos on lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuu.
- b) ottaen huomioon aika ja muut asiaankuuluvat olosuhteet ei voida kohtuudella olettaa, että laitoksen kaatuminen on estettävissä kohtuullisessa ajassa millään laitokseen kohdistuvilla yksityisen sektorin toimenpiteillä, mukaan lukien laitosten suojajärjestelmien toimenpiteet, tai valvontatoimella, mukaan lukien varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteet tai asianomaisten pääomainstrumenttien alaskirjaus tai muuntaminen 59 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
- c) kriisinratkaisutoimi on 5 kohdan mukaisesti yleisen edun kannalta välttämätön.

2. Jäsenvaltiot voivat säätää, että toimivaltaisen viranomaisen lisäksi myös kriisinratkaisuviranomainen voi toimivaltaista viranomaista kuultuaan 1 kohdan a alakohdan nojalla todeta, että laitos on lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuu, jos kriisinratkaisuviranomaisilla on kansallisten säännösten mukaisesti tällaisen toteamuksen tekemiseen tarvittavat keinot, erityisesti asianmukaiset mahdollisuudet saada asiaan liittyviä tietoja. Toimivaltaisen viranomaisen on ilman aiheetonta viivytystä annettava kriisinratkaisuviranomaiselle kaikki asiaan liittyvät tiedot, joita tämä pyytää arviointiaan varten.

3. Varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteen aiempi toteuttaminen 27 artiklan nojalla ei ole edellytys kriisinratkaisutoimen toteuttamiselle.

4. Edellä olevan 1 kohdan a alakohdan soveltamiseksi laitoksen on katsottava olevan lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuvan, jos se on yhdessä tai useammassa seuraavista tilanteista:

- a) laitos rikkoo tai sen voidaan objektiivisten tosiseikkojen perusteella todeta lähitulevaisuudessa rikkovan toimiluvan voimassaolon jatkamiselle asetettuja vaatimuksia siten, että toimivaltaisen viranomaisen olisi perusteltua peruuttaa lupa, muun muassa koska laitos on kärsinyt tai todennäköisesti kärsii tappioita, jotka kuluttavat sen kaikki omat varat tai merkittävän osan niistä;
- b) laitoksen varat ovat tai niiden voidaan objektiivisten tosiseikkojen perusteella todeta lähitulevaisuudessa olevan pienemmät kuin sen velat;
- c) laitos ei kykene tai sen voidaan objektiivisten tosiseikkojen perusteella ennakoida lähitulevaisuudessa olevan kykenemätön maksamaan velkojaan tai suorittamaan muita vastuutaan eräpäivään mennessä;
- d) poikkeuksellinen julkinen rahoitustuki on tarpeen, lukuun ottamatta kuitenkaan tapauksia, joissa vakavan häiriön välttämiseksi tai korjaamiseksi jäsenvaltion taloudessa ja rahoitusvakauden säilyttämiseksi poikkeuksellinen julkinen rahoitustuki on jossakin seuraavista muodoista:
 - i) valtion takaus keskuspankkien tarjoamille maksuvalmiusjärjestelyille keskuspankkien ehtojen mukaisesti;

- ii) valtion takaus hiljattain liikkeeseen lasketuille veloille; tai
- iii) omien varojen lisäys tai pääomainstrumenttien hankinta sellaiseen hintaan ja sellaisin ehdoin, joista ei aiheudu laitokselle etua, kun tämän kohdan a, b tai c alakohdassa tarkoitetut tilanteet ja 59 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut tilanteet eivät kummatkaan vallitse silloin, kun julkinen tuki myönnetään.

Kussakin ensimmäisen alakohdan d alakohdan i, ii ja iii alakohdassa mainitussa tapauksessa kyseisissä alakohdissa tarkoitetut takaukset tai vastaavat toimenpiteet on rajoitettava vakavaraisiin laitoksiin ja ne on lopullisesti hyväksyttävä unionin valtioneuvoston mukaisesti. Kyseisten toimien on oltava luonteeltaan ennakkollisia ja väliaikaisia sekä oikeasuhteisia vakavan häiriön seurausten korjaamiseksi, eikä niitä saa käyttää niiden tappioiden kattamiseen, joita laitos on kärsinyt tai todennäköisesti kärsii lähitulevaisuudessa.

Edellä olevan d alakohdan iii alakohdan mukaiset tukitoimenpiteet on rajoitettava lisäyksiin, jotka ovat tarpeen, jotta voidaan puuttua Euroopan keskuspankin, EPV:n tai kansallisten viranomaisten toteuttamien, kansallisella, unionin tai yhteisen valvontamekanismin tasolla sovellettavien stressitestien, omaisuuserien laadun tarkastelujen tai vastaavien menettelyjen perusteella todettuihin pääomavajeisiin, jotka toimivaltainen viranomainen soveltuvin osin on vahvistanut.

EPV antaa viimeistään 3 päivänä tammikuuta 2015 asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeet, jotka koskevat edellä tarkoitettujen tällaiseen tukeen mahdollisesti johtavien testien, tarkastelujen ja menettelyjen tyyppiä.

Komissio tarkastelee 31 päivään joulukuuta 2015 mennessä, onko tarpeen sallia ensimmäisen alakohdan d alakohdan iii alakohdan mukaisten tukitoimien jatkuminen, ja edellytyksiä, jotka on täytettävä, jos jatkuminen sallitaan, sekä raportoitava näistä asioista Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Kertomukseen sisällytetään tarvittaessa lainsäädäntöehdotus.

5. Tämän artiklan 1 kohdan c alakohdan soveltamiseksi kriisinratkaisutoimea on pidettävä yleisen edun mukaisena, jos se on tarpeen yhden tai useamman sellaisen 31 artiklassa tarkoitetun kriisinratkaisutavoitteen saavuttamiseksi, jota ei voitaisi saavuttaa samassa laajuudessa tavanomaisten maksukyvyttömyysmenettelyjen mukaisella laitoksen likvidaatiolla, ja jos kriisinratkaisutoimi on oikeassa suhteessa kyseisiin tavoitteisiin.

6. Valvonta- ja kriisinratkaisukäytäntöjen lähentämiseksi EPV antaa viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2015 asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeita, joiden avulla voidaan tulkita niitä erilaisia olosuhteita, joissa laitoksen katsotaan olevan lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuvan.

33 artikla

Kriisinratkaisun edellytykset rahoituslaitoksille ja holdingyhtiöille

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisinratkaisuviranomaiset voivat toteuttaa kriisinratkaisutoimen 1 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun rahoituslaitoksen suhteen, kun 32 artiklan 1 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät sekä rahoituslaitoksen osalta että konsolidoidun valvonnan piiriin kuuluvan emoyrityksen osalta.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisinratkaisuviranomaiset voivat toteuttaa kriisinratkaisutoimen 1 artiklan 1 kohdan c tai d alakohdassa tarkoitetulle yhteisölle, kun 32 artiklan 1 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät sekä 1 artiklan 1 kohdan c tai d alakohdassa tarkoitetun yhteisön osalta että yhden tai useamman laitoksena toimivan tytäryrityksen osalta tai, jos tytäryritys ei ole sijoittautunut unioniin, kun kolmannen maan viranomainen on todennut, että se täyttää kriisinratkaisun edellytykset tämän kolmannen maan lainsäädännön mukaisesti.

3. Jos monialan holdingyhtiön tytäryrityksenä toimivat laitokset ovat suoraan tai välillisesti välitason rahoitusholdingyhtiön omistuksessa, jäsenvaltioiden on varmistettava, että konsernin kriisinratkaisuun tarkoitetut kriisinratkaisutoimet toteutetaan välitason rahoitusholdingyhtiön eikä monialan holdingyhtiön suhteen.

4. Jollei tämän artiklan 3 kohdan säännöksistä muuta johdu kriisinratkaisuviranomaiset voivat huolimatta siitä, ettei 1 artiklan 1 kohdan c tai d alakohdassa tarkoitettu yhteisö täytä 32 artiklan 1 kohdassa säädettyjä edellytyksiä, toteuttaa kriisinratkaisutoimen 1 artiklan 1 kohdan c tai d alakohdassa tarkoitettun yhteisön suhteen, kun yksi tai useampi laitoksena toimivista tytäryrityksistä täyttää 32 artiklan 1, 4 ja 5 kohdassa säädetyt edellytykset ja niiden varat ja velat ovat sellaiset, että niiden kaatuminen uhkaksi laitosta tai koko konsernia, tai jäsenvaltion maksukyvyttömyyslainsäädäntö edellyttää, että konserneja käsitellään kokonaisuutena, ja kun kriisinratkaisutoimi on tarpeen 1 artiklan 1 kohdan c tai d alakohdassa tarkoitettulle yhteisölle, jotta yhden tai useamman tytäryrityksenä toimivan laitoksen tai koko konsernin kriisinratkaisusta voidaan huolehtia.

Tämän artiklan 2 kohdan ja tämän kohdan ensimmäisen alakohdan soveltamiseksi laitoksen kriisinratkaisuviranomainen ja 1 artiklan 1 kohdan c tai d alakohdassa tarkoitettun yhteisön kriisinratkaisuviranomainen voivat arvioidessaan 32 artiklan 1 kohdan edellytysten täyttymistä yhden tai useamman laitoksena toimivan tytäryrityksen osalta yhteisellä sopimuksella jättää ottamatta huomioon konsernin sisäisiä pääoman tai tappioiden siirtoja yhteisöjen kesken, mukaan lukien alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksien käyttö.

34 artikla

Kriisinratkaisua koskevat yleiset periaatteet

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisinratkaisuviranomaiset käyttäessään kriisinratkaisuvälineitä ja -valtuuksia toteuttavat kaikki asianmukaiset toimenpiteet sen takaamiseksi, että kriisinratkaisutoimi toteutetaan seuraavia periaatteita noudattaen:

- a) tappioista vastaavat ensin kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen osakkeenomistajat;
- b) kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen velkojat vastaavat tappioista osakkeenomistajien jälkeen noudattaen tavanomaisen maksukyvyttömyysmenettelyn mukaista saamistensa ensisijaisuusjärjestystä, jollei tässä direktiivissä nimenomaisesti toisin säädetä;
- c) kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen ylin hallintoelin ja toimiva johto vaihdetaan, lukuun ottamatta tapauksia, joissa katsotaan, että olosuhteiden mukaan koko ylimmän hallintoelimen ja toimivan johdon tai niiden osan jatkaminen tehtävässään on tarpeen kriisinratkaisutavoitteiden saavuttamiseksi;
- d) kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen ylin hallintoelin ja toimiva johto antavat kaiken tarvittavan tuen kriisinratkaisutavoitteiden saavuttamiseksi;
- e) luonnolliset henkilöt ja oikeushenkilöt asetetaan jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti siviili- ja rikosoikeudelliseen vastuuseen laitoksen kaatumisesta;
- f) samaan luokkaan kuuluvia velkojia käsitellään yhdenmukaisella tavalla, jollei tässä direktiivissä muuten säädetä;
- g) velkojille ei saa aiheutua suurempia tappioita kuin mitä niille olisi aiheutunut, jos laitos tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettu yhteisö olisi likvidoitu tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä 73–75 artiklassa määriteltujen suojatoimien mukaisesti;
- h) suojattujen talletusten suoja on täydellinen; ja
- i) kriisinratkaisutoimi toteutetaan tässä direktiivissä määriteltujen suojatoimien mukaisesti.

2. Jos laitos on konserniyhteisö, kriisinratkaisuviranomaisten on käytettävä kriisinratkaisuvälineitä ja -valtuuksia tavalla, joka minimoi muille konserniyhtiöille ja koko konsernille aiheutuvat vaikutukset sekä haittavaikutukset rahoitusvakauteen unionissa ja sen jäsenvaltioissa ja erityisesti maissa, joissa konserni toimii, sanotun kuitenkin rajoittamatta 31 artiklan soveltamista.

3. Jäsenvaltioiden on kriisinratkaisuvälineitä ja -valtuuksia käyttäessään soveltuvin osin varmistettava, että unionin valtiontukikehystä noudatetaan.
4. Jos laitokseen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettuun yhteisöön sovelletaan liiketoiminnan myyntiä, omaisuudenhoitoyhtiön käyttöä tai varojen erottelua, kyseisen laitoksen tai yhteisön katsotaan olevan konkurssimenettelyn tai muun samankaltaisen maksukyvyttömyysmenettelyn kohteena neuvoston direktiivin 2001/23/EY⁽¹⁾ 5 artiklan 1 kohdan soveltamiseksi.
5. Käyttäessään kriisinratkaisuvälineitä ja -kriisinratkaisuvaltuuksia kriisinratkaisuviranomaisten on tapauksen mukaan pidettävä työntekijöiden edustajat ajan tasalla ja kuultava heitä.
6. Kriisinratkaisuviranomaisten on käytettävä kriisinratkaisuvälineitä ja -valtuuksia siten, että se ei vaikuta työntekijöiden edustusta hallintoelimissä koskevien kansallisten säännösten tai käytäntöjen soveltamiseen.

II LUKU

Poikkeustoimenpiteenä nimetty johto

35 artikla

Poikkeustoimenpiteenä nimetty johto

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisinratkaisuviranomaiset voivat nimetä erityisjohtajan kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen johtoelimen tilalle. Kriisinratkaisuviranomaisten on julkistettava erityisjohtajan nimitys. Jäsenvaltioiden on lisäksi varmistettava, että erityisjohtajalla on pätevyys, tiedot ja taidot, joita hänen tehtäviensä hoitaminen edellyttää.
2. Erityisjohtajalla on oltava kaikki laitoksen osakkeenomistajien ja ylimmän hallintoelimen valtuudet. Erityisjohtaja voi kuitenkin käyttää näitä valtuuksia ainoastaan kriisinratkaisuviranomaisen valvonnan alaisena.
3. Erityisjohtajalla on lakisääteinen velvollisuus toteuttaa kaikki tarvittavat toimenpiteet 31 artiklassa tarkoitettujen kriisinratkaisutavoitteiden edistämiseksi ja toteuttaa kriisinratkaisutoimia kriisinratkaisuviranomaisen päätöksen mukaisesti. Tätä tehtävää on tarvittaessa pidettävä ensisijaisena suhteessa kaikkiin muihin laitoksen johdon yhtiöjärjestyksestä tai kansallisesta lainsäädännöstä johtuviin tehtäviin, jos ne ovat ristiriitaisia. Kyseisiin toimenpiteisiin voi kuulua pääoman korotus, laitoksen omistusrakenteen uudelleen järjestely tai rahoituksellisesti ja organisatorisesti vakaiden laitosten suoritamat ostot IV luvussa tarkoitettujen kriisinratkaisuvälineiden mukaisesti.
4. Kriisinratkaisuviranomaiset voivat asettaa rajoituksia erityisjohtajan toiminnalle tai vaatia, että tietyille erityisjohtajan toimille tarvitaan kriisinratkaisuviranomaisen ennalta antama suostumus. Kriisinratkaisuviranomaiset voivat erottaa erityisjohtajan milloin tahansa.
5. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että erityisjohtaja laatii nimittävälle kriisinratkaisuviranomaiselle kertomuksia laitoksen talous- ja rahoitustilanteesta sekä tehtäviensä hoitamisen yhteydessä toteutetuista toimista kriisinratkaisuviranomaisen määräämin määrävälein sekä erityisjohtajan nimityskauden alussa ja lopussa.
6. Erityisjohtaja voidaan nimittää enintään vuoden pituiseksi kaudeksi. Kausi voidaan poikkeuksellisesti uusia, jos kriisinratkaisuviranomainen toteaa, että erityisjohtajan nimittämisen edellytykset täyttyvät edelleen.
7. Mikäli useampi kuin yksi kriisinratkaisuviranomainen aikoo nimetä erityisjohtajan konserniin kuuluville yhteisöille, niiden on harkittava, olisiko aiheellisempaa nimittää sama erityisjohtaja kaikille kyseisille yhteisöille, jotta olisi helpompaa ratkaista, miten kyseisten yhteisöjen taloudellinen vakaus voidaan palauttaa.

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 2001/23/EY, annettu 12 päivänä maaliskuuta 2001, työntekijöiden oikeuksien turvaamista yrityksen tai liikkeen taikka yritys- tai liiketoiminnan osan luovutuksen yhteydessä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä (EYVL L 82, 22.3.2001, s. 16).

8. Kun kansallisessa lainsäädännössä säädetään maksukyvyttömyystilanteen johdon nimittämisestä, kyseinen johto voi muodostaa tässä artiklassa tarkoitetun poikkeustoimenpiteenä nimetyn johdon.

III LUKU

Arvostus

36 artikla

Arvostus kriisinratkaisua varten

1. Ennen kriisinratkaisutoimen toteuttamista tai asiaankuuluvien pääomainstrumenttien alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksien käyttämistä kriisinratkaisuviranomaisten on varmistettava, että laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitetun yhteisön varojen ja velkojen varovaisen ja realistisen arvostuksen tekee henkilö, joka on riippumaton viranomaisista, myös kriisinratkaisuviranomaisesta, ja laitoksesta tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitetusta yhteisöstä. Jollei tämän artiklan 13 kohdasta ja 85 artiklasta muuta johdu, arvostus on katsottava lopulliseksi, jos kaikkia tässä artiklassa säädettyjä vaatimuksia noudatetaan.

2. Jos 1 kohdan mukainen riippumaton arvostus ei ole mahdollinen, laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitetun yhteisön varojen ja velkojen tilapäisen arvostuksen voivat tehdä kriisinratkaisuviranomaiset tämän artiklan 9 kohdan mukaisesti.

3. Arvostuksen tavoitteena on oltava sellaisen lähellä kaatumista olevan tai todennäköisesti kaatuvan laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitetun yhteisön varojen ja velkojen arvon arvioiminen, joka täyttää 32 ja 33 artiklassa säädetty kriisinratkaisun edellytykset.

4. Arvostuksen tarkoituksena on oltava:

- a) auttaa tekemään perusteltu toteamus siitä, täytyvätkö kriisinratkaisun edellytykset tai pääomainstrumenttien alaskirjauksen tai muuntamisen edellytykset;
- b) jos kriisinratkaisun edellytykset täyttyvät, auttaa tekemään perusteltu päätös laitosta tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettua yhteisöä koskevan asianmukaisen kriisinratkaisutoimen toteuttamisesta;
- c) asianomaisten pääomainstrumenttien alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia käytettäessä auttaa tekemään perusteltu päätös osakkeiden tai muiden omistusinstrumenttien mitätöimisen tai laimentamisen laajuudesta sekä kyseeseen tulevien pääomainstrumenttien alaskirjauksen tai muuntamisen laajuudesta;
- d) velkakirjojen arvon alaskirjausta käytettäessä auttaa tekemään perusteltu päätös hyväksyttävien velkojen alaskirjauksen tai muuntamisen laajuudesta;
- e) omaisuudenhoitoyhtiötä tai varojen erottelua käytettäessä auttaa tekemään perusteltu päätös siirrettävistä varoista, oikeuksista, veloista tai osakkeista tai muista omistusinstrumenteista sekä perusteltu päätös kriisinratkaisun kohteena olevalle laitokselle taikka tapauksen mukaan osakkeiden tai muiden omistusinstrumenttien omistajille maksettavan vastikkeen arvosta;
- f) liiketoimintaa myytessä auttaa tekemään perusteltu päätös siirrettävistä varoista, oikeuksista, veloista tai osakkeista tai muista omistusinstrumenteista sekä auttaa kriisinratkaisuviranomaista saamaan oikea käsitys siitä, mitkä ovat 38 artiklaa sovellettaessa käytettävät kaupalliset ehdot;
- g) kaikissa tapauksissa varmistaa, että mahdolliset tappiot, jotka kohdistuvat laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitetun yhteisön varoihin, otetaan kokonaisuudessaan huomioon sovellettaessa kriisinratkaisuvälineitä tai käytettäessä pääomainstrumenttien alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia.

5. Unionin valtiontukikehyksen soveltamista rajoittamatta arvostuksen on soveltuvin osin perustuttava varovaisiin oletuksiin, mukaan lukien maksukyvyttömyysaste ja tappioiden laajuus. Arvostuksessa ei saa olettaa mitään mahdollista tulevaa poikkeuksellista julkista rahoitustukea tai keskuspankin epätavallisin vakuuksia, juoksuaikaa ja korkoa koskevin ehdoin antamaa maksuvalmiusapua laitokselle tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettulle yhteisölle siitä ajankohdasta alkaen, jona kriisinratkaisutoimi toteutetaan tai asianomaisten pääomainstrumenttien alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia käytetään. Arvostuksessa on lisäksi otettava huomioon se, että jos kriisinratkaisuvälinettä käytetään,

- a) kriisinratkaisuviranomainen ja mahdollinen 101 artiklan nojalla toimiva rahoitusjärjestely voivat saada korvauksen kaikista asianmukaisesti aiheutuneista kohtuullisista kustannuksista kriisinratkaisun kohteena olevalta laitokselta 37 artiklan 7 kohdan mukaisesti;
- b) kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyssä voidaan periä korkoa tai maksuja kriisinratkaisun kohteena olevalle laitokselle myönnettyistä lainoista tai takauksista 101 artiklan mukaisesti.

6. Arvostusta on täydennettävä seuraavilla laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettujen yhteisön kirjanpidosta saatavilla tiedoilla:

- a) päivitetty tase ja selvitys laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettujen yhteisön rahoitusasemasta;
- b) analyysi ja arvio varojen kirjanpitoarvosta;
- c) luettelo laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettujen yhteisön kirjanpitoon merkityistä taseeseen kirjatuista tai taseen ulkopuolisista maksamattomista veloista sekä vastaavat luottotiedot ja tasot sovellettavan maksukyvyttömyyslainsäädännön mukaisessa saamisten ensisijaisuusjärjestyksessä.

7. Edellä olevan 4 kohdan e ja f alakohdassa tarkoitettujen päätösten perustelemiseksi voidaan 6 kohdan b alakohdassa mainittuja tietoja tarpeen mukaan täydentää analyysillä ja arviolla laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettujen yhteisön varojen ja velkojen arvosta markkina-arvon perusteella.

8. Arvostuksessa on ilmoitettava velkojen jaottelu luokkiin sen mukaan, millä tasoilla ne ovat sovellettavan maksukyvyttömyyslainsäädännön mukaisessa saamisten ensisijaisuusjärjestyksessä, ja arvioitava kohtelu, joka kunkin osakkeenomistajien ja velkojen luokan olisi ennakoitu saavan, jos laitos tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettu yhteisö olisi likvidoitu tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä.

Tämä arvio ei saa vaikuttaa sen 74 artiklassa tarkoitettujen periaatteen soveltamiseen, jonka mukaan velkojat eivät saa jäädä kriisinratkaisussa huonompaan asemaan.

9. Jos kiireellisten olosuhteiden vuoksi ei ole mahdollista noudattaa 6 ja 8 kohdan vaatimuksia tai jos sovelletaan 2 kohtaa, on tehtävä tilapäinen arvostus. Tilapäisen arvostuksen on oltava 3 kohdan vaatimusten mukainen ja, siltä osin kuin kulloissakin olosuhteissa on kohtuudella mahdollista, 1, 6 ja 8 kohdan vaatimusten mukainen.

Tässä kohdassa tarkoitettuun tilapäiseen arvostukseen on sisällyttävä puskuri lisätappioita varten sekä asianmukaiset perustelut.

10. Arvostus, joka ei ole kaikkien tässä artiklassa säädettyjen vaatimusten mukainen, on katsottava tilapäiseksi, kunnes riippumaton henkilö on tehnyt arvostuksen, jossa on noudatettu täysin kaikkia tässä artiklassa säädettyjä vaatimuksia. Tämä jälkikäteen suoritettava lopullinen arvostus on tehtävä niin pian kuin se on käytännössä mahdollista. Se voidaan tehdä erillään 74 artiklassa tarkoitettua arvostuksesta, tai sama riippumaton henkilö voi tehdä kummatkin arvostukset samanaikaisesti siten, että arvostukset kuitenkin ovat toisistaan erilliset.

Jälkikäteen suoritettavan lopullisen arvostuksen tarkoituksena on

- a) varmistaa, että mahdolliset tappiot, jotka kohdistuvat laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettujen yhteisön varoihin, otetaan kokonaisuudessaan huomioon 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettujen laitoksen tai yhteisön kirjanpidossa;
- b) auttaa tekemään perusteltu päätös velkojien saamisten palauttamiseksi kirjanpitoon tai maksetun vastikkeen arvon lisäämiseksi 11 kohdan mukaisesti.

11. Jos jälkikäteen suoritettavassa lopullisessa arvostuksessa laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettujen yhteisön varojen nettoarvo arvioidaan korkeammaksi kuin tilapäisessä arvostuksessa arvioitu 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettujen laitoksen tai yhteisön varojen nettoarvo, kriisinratkaisuviranomainen voi:

- a) käyttää valtuuksiaan lisätä niiden velkojien tai kyseeseen tulevien pääomainstrumenttien omistajien saamisten arvoa, jotka on kirjattu alas velkakirjojen arvon alaskirjauksen yhteydessä;
- b) määrätä omaisuudenhoitoyhtiön tai erillisen varainhoitoyhtiön suorittamaan uuden vastikemaksun varojen, oikeuksien tai velkojen osalta kriisinratkaisun kohteena olevalle laitokselle tai tapauksen mukaan osakkeiden tai omistusinstrumenttien osalta osakkeiden tai muiden omistusinstrumenttien omistajille.

12. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, 9 ja 10 kohdan mukaisesti tehty tilapäinen arvostus on kriisinratkaisuviranomaisille pätevä peruste toteuttaa kriisinratkaisutoimia, ottaa 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettu lähellä kaatumista oleva laitos tai yhteisö määräysvaltaansa tai käyttää pääomainstrumenttien alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia.

13. Arvostuksen on oltava erottamaton osa päätöstä kriisinratkaisuvälineen soveltamisesta tai kriisinratkaisuvalltuuden käyttämisestä tai päätöstä pääomainstrumenttien alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksien käyttämisestä. Arvostukseen ei voida hakea muutosta erikseen vaan ainoastaan yhdessä päätöksen kanssa 85 artiklan mukaisesti.

14. EPV laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritellään tämän artiklan 1 kohdan sekä 74 artiklan soveltamiseksi olosuhteet, joissa henkilö on riippumaton kriisinratkaisuviranomaisesta ja laitoksesta tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettua yhteisöstä.

15. EPV voi laatia luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritellään seuraavat perusteet tämän artiklan 1, 3 ja 9 kohdan sekä 74 artiklan soveltamiseksi:

- a) menetelmät, joita käytetään laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettujen yhteisön varojen ja velkojen arvon arvioimiseen;
- b) 36 ja 74 artiklassa tarkoitettujen arvostusten pitäminen erillään.

c) menetelmät, joita käytetään, kun lasketaan puskuria lisätappioiden varalta ja sisällytetään se tilapäiseen arvostukseen.

16. EPV toimittaa 14 kohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä 14 ja 15 kohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

IV LUKU

Kriisintarkaisuvälineet

1 jaks o

Yleiset periaatteet

37 artikla

Kriisintarkaisuvälineitä koskevat yleiset periaatteet

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisintarkaisuviranomaisilla on tarvittavat valtuudet soveltaa kriisintarkaisuvälineitä laitokseen ja 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettuihin yhteisöihin, joka täyttää sovellettavat kriisintarkaisun edellytykset.
2. Jos kriisintarkaisuviranomainen päättää soveltaa kriisintarkaisuvälinettä johonkin laitokseen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettuun yhteisöön ja jos kriisintarkaisutoimi johtaisi velkojille lankeaviin tappioihin tai niiden saamisen muuntamiseen, kriisintarkaisuviranomaisen on käytettävä pääomainstrumenttien alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksia 59 artiklan mukaisesti viipymättä ennen kriisintarkaisuvälineen soveltamista tai yhtä aikaa sen kanssa.
3. Edellä olevassa 1 kohdassa tarkoitettut kriisintarkaisuvälineet ovat seuraavat:
 - a) liiketoiminnan myynti;
 - b) omaisuudenhoitoyhtiön käyttö;
 - c) varojen erottelu;
 - d) velkakirjojen arvon alaskirjaus.
4. Jollei 5 kohdasta muuta johdu, kriisintarkaisuviranomaiset voivat soveltaa kriisintarkaisuvälineitä yksittäin tai minä tahansa yhdistelmänä.
5. Kriisintarkaisuviranomaiset voivat soveltaa varojen erottelua ainoastaan yhdessä toisen kriisintarkaisuvälineen kanssa.
6. Jos vain tämän artiklan 3 kohdan a tai b alakohdassa tarkoitettuja kriisintarkaisuvälineitä käytetään, ja niitä käytetään siirtämään ainoastaan osa kriisintarkaisun kohteena olevan laitoksen varoista, oikeuksista tai veloista, jäljelle jäävä laitos tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettu yhteisö, josta varat, oikeudet tai velat on siirretty, on likvidoitava tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä. Tämä likvidointi on tehtävä kohtuullisessa ajassa ottaen huomioon laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettun yhteisön mahdollinen tarve tarjota palveluja tai tukea 65 artiklan nojalla, jotta vastaanottaja pystyy suorittamaan siirron yhteydessä hankkimiaan toimintoja tai palveluja, ja mikä tahansa muu syy, jonka perusteella jäljelle jääneen laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettun yhteisön jatkaminen on tarpeen kriisintarkaisutavoitteiden saavuttamiseksi tai 34 artiklassa tarkoitettujen periaatteiden noudattamiseksi.
7. Kriisintarkaisuviranomainen ja mahdollinen 101 artiklan nojalla toimiva rahoitusjärjestely voivat saada korvauksen kaikista kohtuullisista kustannuksista, jotka ovat asianmukaisesti aiheutuneet kriisintarkaisuvälineiden tai -valtuuksien taikka julkishallinnon rahoitusvakausvälineiden käytöstä, jossakin tai joissakin seuraavista muodoista:
 - a) vähennyksenä kaikista vastikkeista, joita vastaanottaja on maksanut kriisintarkaisun kohteena olevalle laitokselle, tai mahdollisesti osakkeiden tai muiden omistusinstrumenttien omistajille;

- b) kriisinratkaisun kohteena olevasta laitoksesta etuoikeutettuna velkojana; tai
- c) omaisuudenhoitoyhtiön tai erillisen varainhoitoyhtiön lopettamisesta syntyneestä mahdollisesta tuotosta etuoikeutettuna velkojana.

8. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansallista maksukyvyttömyyslainsäädäntöä, joka koskee velkojia vahingoittavien oikeustointien pätemättömyyttä tai peräytymistä, ei sovelleta sellaisiin varoihin, oikeuksiin tai velkoihin, jotka siirretään kriisinratkaisun kohteena olevasta laitoksesta toiseen yksikköön kriisinratkaisuvälineitä tai -valtuutta taikka julkishallinnon rahoitusvakaussäilytysvälineitä käyttämällä.

9. Jäsenvaltioita voivat antaa kriisinratkaisuviranomaisille lisävälineitä ja -valtuuksia, joita voidaan käyttää laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettujen yhteisön täyttämässä kriisinratkaisun edellytykset, edellyttäen että:

- a) kun niitä sovelletaan rajatylittävään konserniin, lisävaltuuksilla ei estetä tehokasta konsernin kriisinratkaisua; ja
- b) ne ovat sopuosinnussa 31 ja 34 artiklassa tarkoitettujen kriisinratkaisutavoitteiden ja kriisinratkaisua koskevien yleisten periaatteiden kanssa.

10. Erittäin epätavallisessa järjestelmäkriisitilanteessa kriisinratkaisuviranomainen voi hakea rahoitusta vaihtoehtoisista rahoituslähteistä 56–58 artiklassa säädettyjen julkisyhteisöjen vakaussäilytysvälineiden avulla seuraavien edellytysten täytyessä:

- a) osakkeenomistajat ja muiden omistusinstrumenttien omistajat ja kyseeseen tulevien pääomainstrumenttien ja muiden hyväksyttävien velkojen omistajat ovat alaskirjauksella, muuntamisella tai muulla tavoin suorittaneet rahoitusosuuden tappioiden kattamiseksi ja pääomapohjan vahvistamiseksi määrällä, joka on vähintään 8 prosenttia kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen velkojen kokonaismäärästä, omat varat mukaan luettuina, kriisinratkaisutoimen ajankohtana 36 artiklassa säädetyn arvostuksen mukaisesti mitattuna;
- b) rahoituksen ehtona on unionin valtiontukikehyksen mukainen ennakkohyväksyntä tai lopullinen hyväksyntä.

2 j a k s o

Liiketoiminnan myynti

38 artikla

Liiketoiminnan myynti

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisinratkaisuviranomaisilla on valtuudet siirtää ostajalle, joka ei ole omaisuudenhoitoyhtiö,

- a) kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen liikkeeseen laskemia osakkeita tai muita omistusinstrumentteja;
- b) kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen kaikki tai mitkä tahansa varat, oikeudet tai velat;

Jollei tämän artiklan 8 ja 9 kohdasta sekä 85 artiklasta muuta johdu, ensimmäisessä kohdassa tarkoitettu siirto on toteutettava ilman kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen osakkeenomistajien tai minkään muun kolmannen osapuolen kuin ostajan suostumusta ja noudattamatta muita kuin 39 artiklaan sisältyviä yhtiöoikeus- tai arvopaperilainsäädännössä asetettuja menettelyllisiä vaatimuksia.

2. Edellä olevassa 1 kohdassa tarkoitettu siirto on tehtävä kaupallisin ehdoin olosuhteet huomioon ottaen ja unionin valtiontukikehyksen mukaisesti.

3. Tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti kriisinratkaisuviranomaisten on toteutettava kaikki kohtuulliset toimenpiteet, jotta siirto voidaan tehdä kaupallisin ehdoin, jotka vastaavat 36 artiklan mukaisesti tehtyä arvostusta olosuhteet huomioon ottaen.

4. Jollei 37 artiklan 7 kohdasta muuta johdu, kaikkien ostajan maksamien vastikkeiden on koiduttava seuraavien hyödyksi:

a) osakkeiden tai omistusinstrumenttien omistajat, jos liiketoiminnan myynti on tapahtunut siirtämällä kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen liikkeeseen laskemia osakkeita tai omistusinstrumentteja näiden osakkeiden tai instrumenttien haltijoilta ostajalle;

b) kriisinratkaisun kohteena oleva laitos, jos liiketoiminnan myynti on tapahtunut siirtämällä jotkin tai kaikki kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen varat tai velat ostajalle.

5. Myydessään liiketoimintaa kriisinratkaisuviranomainen voi käyttää siirtovaltuutta useammin kuin kerran, jotta kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen liikkeeseen laskemia osakkeita tai muita omistusinstrumentteja tai tapauksen mukaan kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen varoja, oikeuksia tai velkoja voidaan siirtää lisää.

6. Liiketoiminnan myynnin jälkeen kriisinratkaisuviranomaiset voivat ostajan suostumuksella käyttää siirtovaltuuksia ostajalle siirrettyihin varoihin, oikeuksiin tai velkoihin, jotta varoja, oikeuksia tai velkoja voidaan siirtää takaisin kriisinratkaisun kohteena olevaan laitokseen, taikka osakkeita tai muita omistusinstrumentteja takaisin niiden alkuperäisille omistajille, ja kriisinratkaisun kohteena olevalla laitoksella tai alkuperäisillä omistajilla on velvollisuus ottaa takaisin kaikki tällaiset varat, oikeudet tai velat taikka osakkeet tai muut omistusinstrumentit.

7. Ostajalla on oltava asianmukainen lupa suorittaa liiketoimintaa, jonka se hankkii, kun siirto tehdään 1 kohdan nojalla. Toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että lupahakemus käsitellään siirron yhteydessä kohtuullisessa ajassa.

8. Poiketen direktiivin 2013/36/EU 22–25 artiklasta, direktiivin 2013/36/EU 26 artiklan mukaisesta velvollisuudesta ilmoittaa toimivaltaisille viranomaisille, direktiivin 2014/65/EU 10 artiklan 3 kohdasta, 11 artiklan 1 ja 2 kohdasta ja 12 ja 13 artiklasta sekä viimeksi mainitun direktiivin 11 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusta koskevasta vaatimuksesta tapauksissa, joissa osakkeiden tai muiden omistusinstrumenttien siirto liiketoiminnan myynnissä johtaisi direktiivin 2013/36/EU 22 artiklan 1 kohdassa tai direktiivin 2014/65/EU 11 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua kaltaisen määräosuu-den hankkimiseen tai lisäämiseen laitoksessa, tuon laitoksen toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä kyseisissä artikloissa vaadittu arviointi ajoissa, jotta liiketoiminnan myynti ei viivästy ja jotta kriisinratkaisutoimella saavutetaan asiaankuuluvat kriisinratkaisutavoitteet.

9. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos kyseisen laitoksen osalta toimivaltainen viranomainen ei ole saattanut päätökseen 8 kohdassa tarkoitettua arviointia, siitä päivästä lähtien, jona kriisinratkaisuviranomainen suorittaa osakkeiden tai muiden omistusinstrumenttien siirron liiketoiminnan myynnissä, sovelletaan seuraavia säännöksiä:

a) osakkeiden tai muiden omistusinstrumenttien siirrolla hankkijalle on välitön oikeusvaikutus;

b) arviointikautena ja f alakohdassa säädettyinä luopumisaikana kyseisiin osakkeisiin tai muihin omistusinstrumentteihin liittyvä hankkijan äänioikeus on keskeytettävä ja osoitettava yksinomaan kriisinratkaisuviranomaiselle, joka ei ole millään tavoin velvollinen käyttämään näitä äänioikeuksia eikä minkäänlaisessa vastuussa näiden äänioikeuksien käyttämisestä tai jättämisestä;

- c) arviointikautena ja f alakohdassa säädettyä luopumisaikana kyseisiin osakkeiden tai muiden omistusinstrumenttien siirtoihin ei sovelleta niitä seuraamuksia ja toimenpiteitä, joita sovelletaan rikottaessa direktiivin 2013/36/EU 66, 67 ja 68 artiklan mukaisia määräosuuden hankkimista tai sen luovuttamista koskevia vaatimuksia;
- d) viipymättä sen jälkeen, kun toimivaltainen viranomainen on saattanut arvioinnin päätökseen, toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava kriisintarkausviranomaiselle ja hankkijalle kirjallisesti siitä, hyväksyykö toimivaltainen viranomainen osakkeiden tai muiden omistusinstrumenttien siirron hankkijalle vai vastustaa se sitä direktiivin 2013/36/EU 22 artiklan 5 kohdan mukaisesti;
- e) jos toimivaltainen viranomainen hyväksyy osakkeiden tai muiden omistusinstrumenttien siirron hankkijalle, kyseisiin osakkeisiin tai muihin omistusinstrumentteihin liittyvän äänioikeuden katsotaan kuuluvan täysimääräisesti hankkijalle välittömästi sen jälkeen, kun kriisintarkausviranomainen ja hankkija ovat vastaanottaneet hyväksymisilmoituksen toimivaltaiselta viranomaiselta;
- f) jos toimivaltainen viranomainen vastustaa osakkeiden tai muiden omistusinstrumenttien siirtämistä hankkijalle,
- i) b alakohdassa säädetty kyseisiin osakkeisiin tai muihin omistusinstrumentteihin liittyvä äänioikeus pysyy täysimääräisesti voimassa;
 - ii) kriisintarkausviranomainen voi vaatia hankkijaa luopumaan kyseisistä osakkeista ja tai muista omistusinstrumenteista luopumisaikana, jonka kriisintarkausviranomainen on määrittänyt ottaen huomioon vallitsevat markkinaolosuhteet; ja
 - iii) jos hankkija ei saata luopumista päätökseen kriisintarkausviranomaisen vahvistamana luopumisaikana, toimivaltainen viranomainen voi asettaa kriisintarkausviranomaisen suostumuksella hankkijalle seuraamuksia ja toimenpiteitä, joita sovelletaan rikottaessa direktiivin 2013/36/EU 66, 67 ja 68 artiklan mukaisia määräosuuden hankkimista tai sen luovuttamista koskevia vaatimuksia.

10. Liiketoiminnan myynnin nojalla tehtyihin siirtoihin on sovellettava IV osaston VII luvussa tarkoitettuja suojatoimia.

11. Direktiiveissä 2013/36/EU ja 2014/65/EU säädettyjen palvelujen tarjoamista toisessa jäsenvaltiossa koskevan oikeuden ja toiseen jäsenvaltioon sijoittautumista koskevan oikeuden käyttämiseksi ostajan katsotaan jatkavan kriisintarkauskohteena olevan laitoksen toimintaa ja se voi käyttää edelleen mitä tahansa kriisintarkauskohteena olevan laitoksen käyttämää oikeutta siirrettyjen varojen, oikeuksien tai velkojen suhteen.

12. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 kohdassa tarkoitettu ostaja voi käyttää edelleen oikeutta kriisintarkauskohteena olevan laitoksen maksu- ja selvitysjärjestelmien, arvopaperipörssien, sijoittajien korvausjärjestelmien ja talletussuojajärjestelmien jäsenyyteen ja käyttöön, jos ostaja täyttää säännösten mukaiset perusteet näihin järjestelmiin osallistumisesta koskevat jäsenyyden- ja osallistumisvaatimukset.

Sen estämättä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, jäsenvaltioiden on varmistettava, että:

- a) pääsyoikeutta ei voida evätä sillä perusteella, että ostajalla ei ole luottoluokituslaitoksen antamaa luokitusta tai tämä luokitus ei ole oikeassa suhteessa luokitustasoihin, joita ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuihin järjestelmiin pääsyn myöntäminen edellyttää,
- b) jos ostaja ei täytä asiaankuuluvan maksu- tai selvitysjärjestelmän, arvopaperipörssin, sijoittajien korvausjärjestelmän tai talletussuojajärjestelmän jäsenyyden- tai osallistumisperusteita, ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja oikeuksia on käytettävä sellaisen kriisintarkausviranomaisen mahdollisesti määrittelemän ajanjakson ajan, joka ei ylitä 24:ää kuukautta ja joka on uusittavissa ostajan kriisintarkausviranomaiselle osoittaman hakemuksen perusteella.

13. Kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen osakkeenomistajilla tai velkojilla ja muilla kolmansilla osapuolilla, joiden varoja, oikeuksia tai velkoja ei ole siirretty, ei ole minkäänlaisia oikeuksia siirrettyihin varoihin, oikeuksiin tai velkoihin nähden eikä näihin liittyviä oikeuksia, sanotun kuitenkin rajoittamatta IV osaston VII luvun soveltamista.

39 artikla

Liiketoiminnan myynti: menettelylliset vaatimukset

1. Jollei tämän artiklan 3 kohdasta muuta johdu, kriisinratkaisuviranomaisen on laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitetun yhteisön liiketoimintaa myydessään markkinoitava kyseisen laitoksen sellaiset varat, oikeudet, velat, osakkeet tai muut omaisuusinstrumentit, jotka se aikoo siirtää, tai tehtävä järjestelyjä tällaista markkinointia varten. Yhdistellyt oikeudet, varat ja velat voidaan myydä erikseen.

2. Rajoittamatta unionin valtioneuvoston päätöksen soveltamista soveltuvin osin on 1 kohdassa tarkoitettussa markkinoinnissa noudatettava seuraavia perusteita:

a) markkinointi tapahtuu mahdollisimman läpinäkyvästi eikä se saa olennaisesti vääristää kyseisen laitoksen niitä varoja, oikeuksia, velkoja, osakkeita tai muita omistusinstrumentteja, jotka viranomaisen aikoo siirtää, ottaen huomioon olosuhteet ja erityisesti tarve säilyttää rahoitusvakaus;

b) markkinointi ei perusteettomasti suosi eikä syrji ketään mahdollista ostajaa;

c) markkinointiin ei liity minkäänlaista eturistiriitää;

d) markkinointi ei tuota epäoikeudenmukaista etua mahdolliselle ostajalle;

e) markkinoinnissa otetaan huomioon tarve toteuttaa kriisinratkaisutoimi nopeasti;

f) markkinoinnissa pyritään mahdollisuuksien mukaan maksimoimaan sen kohteena olevien osakkeiden tai muiden omistusinstrumenttien, varojen, oikeuksien tai velkojen myyntihinta.

Jollei ensimmäisen alakohdan b alakohdasta muuta johdu, tässä kohdassa tarkoitettut periaatteet eivät estä kriisinratkaisuviranomaista ottamasta yhteyttä yksittäisiin mahdollisiin ostajiin.

Laitoksen tai tämän direktiivin 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitetun yhteisön markkinoinnin julkistamista, jota tavanomaisesti edellytettäisiin asetuksen (EU) N:o 596/2014 17 artiklan 1 kohdan mukaisesti, voidaan lykätä kyseisen asetuksen 17 artiklan 4 tai 5 kohdan mukaisesti.

3. Kriisinratkaisuviranomainen voi toteuttaa liiketoiminnan myynnin noudattamatta 1 kohdassa säädettyjä markkinointivaatimuksia, jos se katsoo, että kyseisten vaatimusten noudattaminen todennäköisesti heikentäisi yhden tai useamman kriisinratkaisutavoitteen saavuttamista, ja erityisesti, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) se katsoo, että kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen kaatumisesta tai todennäköisestä kaatumisesta aiheutuu merkittävä uhka rahoitusvakaudelle tai että se pahentaa tätä uhkaa; ja

b) se katsoo, että näiden vaatimusten noudattaminen todennäköisesti heikentäisi liiketoiminnan myynnin tuloksellisuutta pyrittäessä poistamaan mainittu uhka tai saavuttamaan 31 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettu kriisinratkaisutavoite.

4. EPV antaa viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2015 asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi luonnokset, joissa määritellään 3 kohdan a alakohdassa tarkoitetut merkittävän uhan aiheuttavat konkreettiset olosuhteet ja 3 kohdan b alakohdassa tarkoitetut liiketoiminnan myynnin tuloksellisuuteen liittyvät tekijät.

3 j a k s o

Omaisuu denhoitoyhtiön käyttö

40 artikla

Omaisuu denhoitoyhtiön käyttö

1. Omaisuu denhoitoyhtiön käyttämiseksi ja ottaen huomioon tarve pitää yllä omaisuu denhoitoyhtiön kriittiset toiminnot jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisintarkaisuviranomaisilla on valtuudet siirtää omaisuu denhoitoyhtiöön

- a) kriisintarkaisun kohteena olevan yhden tai useamman laitoksen liikkeeseen laskemat osakkeet tai muut omistusunstrumentit; tai
- b) kriisintarkaisun kohteena olevan yhden tai useamman laitoksen kaikki tai mitkä tahansa varat, oikeudet tai velat.

Jollei 85 artiklasta muuta johdu, ensimmäisessä kohdassa tarkoitettu siirto voidaan toteuttaa ilman kriisintarkaisun kohteena olevien laitosten osakkeenomistajien tai minkään muun kolmannen osapuolen kuin omaisuu denhoitoyhtiön suostumusta ja noudattamatta yhtiöoikeus- tai arvopaperilainsäädännössä asetettuja menettelyllisiä vaatimuksia.

2. Omaisuu denhoitoyhtiön on oltava oikeushenkilö, joka täyttää kaikki seuraavat vaatimukset:

- a) sen omistaa kokonaan tai osittain yksi tai useampi viranomainen, joihin voi kuulua kriisintarkaisuviranomainen tai kriisintarkaisun rahoitusjärjestely, ja se kriisintarkaisuviranomaisen määräysvallassa;
- b) se perustetaan kriisintarkaisun kohteena olevan laitoksen liikkeeseen laskemien kaikkien tai joidenkin osakkeiden tai muiden omistusunstrumenttien taikka kriisintarkaisun kohteena olevan yhden tai useamman laitoksen kaikkien tai joidenkin varojen, oikeuksien ja velkojen vastaanottamista ja hallussapitoa varten, jotta mahdollisuutta käyttää kriittisiä toimintoja ylläpidetään ja että laitos tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettu yhteisö, sen varat, oikeudet tai velat voidaan myydä.

Velkakirjojen arvon alaskirjaus 43 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettusta syystä ei saa vaikuttaa kriisintarkaisuviranomaisen kykyyn käyttää määräysvaltaa omaisuu denhoitoyhtiössä.

3. Kriisintarkaisuviranomaisen on omaisuu denhoitoyhtiötä käyttäessään varmistettava, että omaisuu denhoitoyhtiölle siirrettyjen velkojen kokonaisarvo ei ylitä kriisintarkaisun kohteena olevasta laitoksesta siirrettyjen tai muista lähteistä peräisin olevien oikeuksien ja varojen kokonaisarvoa.

4. Jollei 37 artiklan 7 kohdasta muuta johdu, kaikkien omaisuu denhoitoyhtiön maksamien vastikkeiden on koiduttava seuraavien hyödyksi:

- a) osakkeiden tai omistusunstrumenttien omistajat, jos siirto omaisuu denhoitoyhtiöön on tapahtunut siirtämällä kriisintarkaisun kohteena olevan laitoksen liikkeeseen laskemia osakkeita tai omistusunstrumentteja näiden osakkeiden tai instrumenttien haltijoilta omaisuu denhoitoyhtiölle;
- b) kriisintarkaisun kohteena oleva laitos, jos siirto omaisuu denhoitoyhtiöön on tapahtunut siirtämällä jotkin tai kaikki kriisintarkaisun kohteena olevan laitoksen varat tai velat omaisuu denhoitoyhtiölle.

5. Käyttäessään omaisuudenhoitoyhtiötä kriisinratkaisuviranomainen voi käyttää siirtovaltuutta useammin kuin kerran, jotta kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen liikkeeseen laskemia osakkeita tai muita omistusinstrumentteja tai tapauksen mukaan kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen varoja, oikeuksia tai velkoja voidaan siirtää lisää.

6. Kriisinratkaisuviranomainen voi omaisuudenhoitoyhtiötä käytettyään:

a) siirtää oikeudet, varat ja velat omaisuudenhoitoyhtiöstä takaisin kriisinratkaisun kohteena olevaan laitokseen, taikka osakkeet tai muut omistusinstrumentit takaisin niiden alkuperäisille omistajille, ja kriisinratkaisun kohteena olevalla laitoksella tai alkuperäisillä omistajilla on velvollisuus ottaa takaisin kaikki tällaiset varat, oikeudet tai velat taikka osakkeet tai muut omistusinstrumentit, edellyttäen että 7 kohdassa säädetty ehdot täyttyvät;

b) siirtää osakkeita tai muita omistusinstrumentteja taikka varoja, oikeuksia tai velkoja omaisuudenhoitoyhtiöstä kolmannelle osapuolelle.

7. Kriisinratkaisuviranomaiset saavat siirtää osakkeet tai muut omistusinstrumentit tai varat, oikeudet tai velat omaisuudenhoitoyhtiöstä takaisin seuraavissa tilanteissa:

a) mahdollisuus siirtää takaisin tietyt osakkeet tai muut omistusinstrumentit, varat, oikeudet tai velat mainitaan nimenomaisesti instrumentissa, jonka nojalla siirto on tehty;

b) kyseiset tietyt osakkeet tai muut omistusinstrumentit, varat, oikeudet tai velat eivät tosiasiaa kuulu niiden osakkeiden tai muiden omistusinstrumenttien, varojen, oikeuksien, tai velkojen luokkiin, jotka on määritelty instrumentissa, jonka nojalla siirto on tehty, tai täytyä tällaisten osakkeiden tai muiden omistusinstrumenttien, varojen, oikeuksien tai velkojen siirtämiselle asetettuja ehtoja.

Tällainen takaisinsiirto voidaan tehdä kyseisessä instrumentissa kyseistä tarkoitusta varten määritellyssä määräajassa, ja sen on oltava mahdollisten muiden instrumentissa määriteltyjen ehtojen mukainen.

8. Siirtoihin toisaalta kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen tai osakkeiden tai muiden omistusinstrumenttien alkuperäisten omistajien ja toisaalta omaisuudenhoitoyhtiön välillä on sovellettava IV osaston VII luvussa tarkoitettuja suojatoimia.

9. Direktiiveissä 2013/36/EU tai 2014/65/EU säädettyjen palvelujen tarjoamista toisessa jäsenvaltiossa koskevan oikeuden ja toiseen jäsenvaltioon sijoittautumista koskevan oikeuden käyttämiseksi omaisuudenhoitoyhtiön katsotaan jatkavan kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen toimintaa ja se voi käyttää edelleen mitä tahansa kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen käyttämää oikeutta siirrettyjen varojen, oikeuksien tai velkojen suhteen.

Muilta osin kriisinratkaisuviranomaiset voivat vaatia, että omaisuudenhoitoyhtiön katsotaan jatkavan kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen toimintaa ja se pystyy käyttämään edelleen mitä tahansa kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen käyttämää oikeutta siirrettyjen varojen, oikeuksien tai velkojen suhteen.

10. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että omaisuudenhoitoyhtiö voi käyttää edelleen oikeutta kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen maksu- ja selvitysjärjestelmien, arvopaperipörssien, sijoittajien korvausjärjestelmien ja talletussuojajärjestelmien jäsenyyteen ja käyttöön, jos omaisuudenhoitoyhtiö täyttää säännösten mukaiset perusteet näihin järjestelmiin osallistumista koskevat jäsenyys- ja osallistumisvaatimukset.

Sen estämättä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, jäsenvaltioiden on varmistettava, että

a) pääsoikeutta ei evätä sillä perusteella, että omaisuudenhoitoyhtiöllä ei ole luottoluokituslaitoksen antamaa luokitusta tai tämä luokitus ei ole oikeassa suhteessa luokitustasoihin, joita ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuihin järjestelmiin pääsyn myöntäminen edellyttää,

b) jos omaisuudenhoitoyhtiö ei täytä asiaankuuluvan maksu- tai selvitysjärjestelmän, arvopaperipörssin, sijoittajien korvausjärjestelmän tai talletussuojajärjestelmän jäsenyys- tai osallistumisperusteita, ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja oikeuksia on käytettävä sellaisen kriisinratkaisuviranomaisen mahdollisesti määrittelemän ajanjakson ajan, joka ei ylitä 24:ää kuukautta ja joka on uusittavissa omaisuudenhoitoyhtiön kriisinratkaisuviranomaiselle osoittaman hakemuksen perusteella.

11. Kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen osakkeenomistajilla tai velkojilla ja muilla kolmansilla osapuolilla, joiden varoja, oikeuksia tai velkoja ei ole siirretty omaisuudenhoitoyhtiölle, ei ole minkäänlaisia oikeuksia omaisuudenhoitoyhtiölle, sen ylimmälle hallintoelimelle tai sen toimivalle johdolle siirrettyihin varoihin, oikeuksiin tai velkoihin nähden eikä niihin liittyviä oikeuksia, sanotun kuitenkin rajoittamatta IV osaston VII luvun soveltamista.

12. Omaisuudenhoitoyhtiön tavoitteisiin ei sisälly minkäänlaista velvoitetta tai vastuuta kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen osakkeenomistajiin tai velkoihin nähden, eivätkä ylin hallintoelin tai toimiva johto ole näille osakkeenomistajille tai velkojille vastuussa toimista, jotka ne toteuttavat tai jättävät toteuttamatta osana tehtäviensä suorittamista, jollei toimien toteuttamiseen tai toteuttamatta jättämiseen liity sellaista kansallisessa lainsäädännössä tarkoitettua törkeää huolimattomuutta tai vakavaa väärinkäytöstä, joka vaikuttaa suoraan näiden osakkeenomistajien tai velkojien oikeuksiin.

Jäsenvaltiot voivat kansallisten lakien mukaisesti rajoittaa lisää omaisuudenhoitoyhtiön ja sen ylimmän hallintoelimen tai toimivan johdon vastuuta näiden tehtäviään suorittaessaan toteuttamien tai toteuttamatta jättämien toimien osalta.

41 artikla

Omaisuudenhoitoyhtiön toiminta

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että omaisuudenhoitoyhtiön toiminnassa noudatetaan seuraavia vaatimuksia:
 - a) kriisinratkaisuviranomainen hyväksyy omaisuudenhoitoyhtiön perustamisasiakirjojen sisällön;
 - b) omaisuudenhoitoyhtiön omistusrakenteen mukaisesti kriisinratkaisuviranomainen nimittää tai hyväksyy omaisuudenhoitoyhtiön ylimmän hallintoelimen;
 - c) kriisinratkaisuviranomainen hyväksyy ylimmän hallintoelimen jäsenten palkat ja palkkiot sekä määrittelee heidän asianmukaiset vastuualueensa;
 - d) kriisinratkaisuviranomainen hyväksyy omaisuudenhoitoyhtiön strategian ja riskiprofiilin;
 - e) omaisuudenhoitoyhtiölle annetaan tapauksen mukaan toimilupa direktiivin 2013/36/EU tai 2014/65/EU nojalla, ja sillä on oltava sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukainen toimilupa suorittaa toimintoja tai palveluja, jotka se hankkii tämän direktiivin 63 artiklassa tarkoitettun siirron yhteydessä;
 - f) omaisuudenhoitoyhtiö täyttää tapauksen mukaan asetuksessa (EU) N:o 575/2013 sekä direktiiveissä 2013/36/EU ja 2014/65/EU asetetut vaatimukset, ja siihen sovelletaan mainituissa direktiiveissä säädettyä valvontaa;
 - g) omaisuudenhoitoyhtiön toiminnan on oltava unionin valtioneuvoston päätöksen mukaista, ja kriisinratkaisuviranomainen voi määrittellä tämän mukaisesti sen toiminnan rajoitukset.

Omaisuudenhoitoyhtiö voidaan perustaa ja sille voidaan antaa toimilupa noudattamatta direktiiviä 2013/36/EU tai direktiiviä 2014/65/EU sen toiminnan alkuvaiheessa sen estämättä, mitä ensimmäisen alakohdan e ja f alakohdassa tarkoitetuissa säännöksissä säädetään, ja kun se on kriisinratkaisutavoitteiden saavuttamisen kannalta tarpeen. Tätä varten kriisinratkaisuviranomaisen on toimitettava tämän mukainen pyyntö toimivaltaiselle viranomaiselle. Jos toimivaltainen viranomainen päättää antaa tällaisen toimiluvan, sen on ilmoitettava ajanjakso, jona omaisuudenhoitoyhtiö on vapautettu näiden direktiivien vaatimusten noudattamisesta.

2. Jollei unionin tai jäsenvaltioiden kilpailusääntöjen mukaisesti asetetuista rajoituksista muuta johdu, omaisuudenhoitoyhtiötä on johdettava pitäen silmällä sitä, että mahdollisuutta käyttää kriittisiä toimintoja ylläpidetään ja että laitos tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettu yhteisö, sen varat, oikeudet tai velat voidaan myydä yhdelle tai useammalle yksityiseltä sektorilta tulevalle ostajalle asianmukaisissa olosuhteissa ja tämän artiklan 4 kohdassa tai tapauksen mukaan tämän artiklan 6 kohdassa määritellyssä määräajassa.

3. Kriisinratkaisuviranomaisen on päätettävä, että omaisuudenhoitoyhtiö ei enää ole 40 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu omaisuudenhoitoyhtiö, jos sitä koskee jokin seuraavista tilanteista:

- a) omaisuudenhoitoyhtiö sulautuu toisen yhteisön kanssa;
- b) omaisuudenhoitoyhtiö ei enää täytä 40 artiklan 2 kohdan vaatimuksia;
- c) omaisuudenhoitoyhtiön kaikki tai lähes kaikki varat, oikeudet tai velat myydään kolmannelle osapuolelle;
- d) jäljempänä 5 tai tapauksen mukaan 6 kohdassa täsmennetty määräaika päättyy.
- e) omaisuudenhoitoyhtiön varat on kokonaan likvidoitu ja sen velat kokonaan suoritettu.

4. Tapauksissa, joissa kriisinratkaisuviranomainen pyrkii myymään omaisuudenhoitoyhtiön tai sen varat, oikeudet tai velat, jäsenvaltioiden on varmistettava, että omaisuudenhoitoyhtiö tai kyseiset varat tai velat markkinoidaan avoimella ja läpinäkyvällä tavalla ja ettei myynnissä olennaisesti vääristetä niitä tai perusteettomasti suosita eikä syrjitä mahdollisia ostajia.

Myynti on toteutettava kaupallisin ehdoin olosuhteet huomioon ottaen ja unionin valtiontukikehyksen mukaisesti.

5. Jos kyseeseen ei tule mikään 3 kohdan a, b, c ja e alakohdassa tarkoitetuista tilanteista, kriisinratkaisuviranomaisen on lopetettava omaisuudenhoitoyhtiön toiminta mahdollisimman pian ja joka tapauksessa viimeistään kahden vuoden kuluttua päivästä, jona kriisinratkaisun kohteena olevasta laitoksesta on tehty viimeinen siirto omaisuudenhoitoyhtiötä käyttäen.

6. Kriisinratkaisuviranomainen voi pidentää 5 kohdassa tarkoitettua määräaikaa yhdellä tai useammalla yhden vuoden lisämääräajalla, jos

- a) pidennyksellä tuetaan jotakin 3 kohdan a, b, c tai e alakohdassa tarkoitetuista lopputuloksista; tai
- b) pidennys on tarpeen keskeisten pankki- tai rahoituspalvelujen jatkuvuuden takaamiseksi.

7. Kriisinratkaisuviranomaisen päätökset pidentää 5 kohdassa tarkoitettua määräaikaa on perusteltava, ja niihin on sisällyttävä määräajan pidentämiseen oikeuttava yksityiskohtainen tilannearvio muun muassa markkinaolosuhteista ja -näkymistä.

8. Jos omaisuudenhoitoyhtiön toiminta lopetetaan 3 kohdan c tai d alakohdassa mainituissa olosuhteissa, omaisuudenhoitoyhtiö on likvidoitava tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä.

Jollei 37 artiklan 7 kohdasta muuta johdu, omaisuudenhoitoyhtiön toiminnan lopettamisesta syntyneen mahdollisen tuoton on koiduttava omaisuudenhoitoyhtiön osakkeenomistajien hyödyksi.

9. Jos omaisuudenhoitoyhtiötä käytetään kriisintarkaisun kohteena olevan useamman kuin yhden laitoksen varojen ja velkojen siirtämiseen, 8 kohdassa tarkoitettu velvoite koskee kustakin kriisintarkaisun kohteena olevasta laitoksesta siirrettyjä varoja ja velkoja, ei itse omaisuudenhoitoyhtiötä.

4 j a k s o

V a r o j e n e r o t t e l u

42 artikla

V a r o j e n e r o t t e l u

1. Varojen erottelemiseksi jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisintarkaisuviranomaisilla on valtuudet siirtää kriisintarkaisun kohteena olevan laitoksen tai omaisuudenhoitoyhtiön varat, oikeudet tai velat yhteen tai useampaan erilliseen varainhoitoyhtiöön.

Jollei 85 artiklasta muuta johdu, ensimmäisessä kohdassa tarkoitettu siirto voidaan toteuttaa ilman kriisintarkaisun kohteena olevien laitosten osakkeenomistajien tai minkään muun kolmannen osapuolen kuin omaisuudenhoitoyhtiön suostumusta ja noudattamatta yhtiöoikeus- tai arvopaperilainsäädännössä asetettuja menettelyllisiä vaatimuksia.

2. Varojen erottelun soveltamiseksi on erillisen varainhoitoyhtiön oltava oikeushenkilö, joka täyttää kaikki seuraavat vaatimukset:

a) sen omistaa kokonaan tai osittain yksi tai useampi viranomainen, joihin voi kuulua kriisintarkaisuviranomainen tai kriisintarkaisun rahoitusjärjestely, ja se kriisintarkaisuviranomaisen määräysvallassa;

b) se on perustettu kriisintarkaisun kohteena olevan yhden tai useamman laitoksen tai omaisuudenhoitoyhtiön kaikkien tai joidenkin varojen, oikeuksien ja velkojen vastaanottamista varten.

3. Erillisen varainhoitoyhtiön on hoidettava sille siirrettyjä varoja, jotta niiden arvo voidaan maksimoida mahdollisen myynnin tai hyvässä järjestyksessä tapahtuvan likvidaation yhteydessä.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että erillisen varainhoitoyhtiön toiminnassa noudatetaan seuraavia säännöksiä:

a) kriisintarkaisuviranomainen hyväksyy erillisen varainhoitoyhtiön perustamisasiakirjojen sisällön;

b) erillisen varainhoitoyhtiön omistusrakenteen mukaisesti kriisintarkaisuviranomainen nimittää tai hyväksyy varainhoitoyhtiön ylimmän hallintoelimen;

c) kriisintarkaisuviranomainen hyväksyy ylimmän hallintoelimen jäsenten palkat ja palkkiot sekä määrittelee heidän asianmukaiset vastuualueensa;

d) kriisintarkaisuviranomainen hyväksyy erillisen varainhoitoyhtiön strategian ja riskiprofiilin.

5. Kriisintarkaisuviranomaiset saavat käyttää 1 kohdassa määriteltyjä varojen, oikeuksien tai velkojen siirtovaltuuksia ainoastaan, jos

a) tilanne kyseisten varojen markkinoilla on sellainen, että yksille tai useammille rahoitusmarkkinoille voisi aiheutua häiriötä kyseisten varojen likvidoinnista tavanomaisessa maksukyvyyttömyysmenettelyssä;

b) siirto on tarpeen kriisintarkaisun kohteena olevan laitoksen tai omaisuudenhoitoyhtiön asianmukaisen toiminnan varmistamiseksi; tai

c) siirto on tarpeen likvidaation yhteydessä saatavien tuottojen maksimoimiseksi.

6. Varojen, oikeuksien ja velkojen erottelua soveltaessaan kriisinratkaisuviranomaisten on 36 artiklassa vahvistettujen periaatteiden ja unionin valtioneuvoston mukaisesti määriteltävä vastike, jota vastaan varoja, oikeuksia ja velkoja siirretään erilliseen varainhoitoyhtiöön. Tämä kohta ei estä vastiketta saamasta nimellistä tai negatiivista arvoa.

7. Jollei 37 artiklan 7 kohdasta muuta johdu, kaikkien erillisen varainhoitoyhtiön suoraan kriisinratkaisun kohteena olevalta laitokselta hankkimien varojen, oikeuksien tai velkojen osalta maksamien vastikkeiden on koiduttava kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen hyödyksi. Vastike voidaan maksaa erillisen varainhoitoyhtiön liikkeeseen laskeman velan muodossa.

8. Jos on käytetty omaisuudenhoitoyhtiötä, erillinen varainhoitoyhtiö voi omaisuudenhoitoyhtiön käytön jälkeen hankkia omaisuudenhoitoyhtiöltä varoja, oikeuksia tai velkoja.

9. Kriisinratkaisuviranomaiset voivat siirtää varoja, oikeuksia tai velkoja kriisinratkaisun kohteena olevasta laitoksesta yhteen tai useampaan erilliseen varainhoitoyhtiöön useammin kuin kerran ja siirtää varat, oikeudet tai velat takaisin yhdestä tai useammasta erillisestä varainhoitoyhtiöstä kriisinratkaisun kohteena olevaan laitokseen, edellyttäen että 10 kohdassa määritellyt ehdot täyttyvät.

Kriisinratkaisun kohteena olevalla laitoksella on velvollisuus ottaa takaisin kaikki tällaiset varat, oikeudet tai velat.

10. Kriisinratkaisuviranomaiset saavat siirtää oikeudet, varat tai velat takaisin erillisestä varainhoitoyhtiöstä kriisinratkaisun kohteena olevaan laitokseen vain, kun

- a) mahdollisuus siirtää takaisin tietyt oikeudet, varat tai velat mainitaan nimenomaisesti instrumentissa, jonka nojalla siirto on tehty;
- b) kyseiset tietyt oikeudet, varat tai velat eivät tosiasiaa kuulu niiden oikeuksien, varojen tai velkojen luokkiin, jotka on määritelty instrumentissa, jonka nojalla siirto on tehty, eivätkä täytä tällaisten oikeuksien, varojen ja velkojen siirrolle asetettuja ehtoja.

Kummassakin a ja b alakohdassa tarkoitettussa tapauksessa takaisinsiirto voidaan tehdä kyseisessä instrumentissa kyseistä tarkoitusta varten määritellyssä määräajassa, ja sen on oltava mahdollisten muiden ehtojen mukainen.

11. Kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen ja erillisen varainhoitoyhtiön välillä tehtäviin siirtoihin on sovellettava IV osaston VII luvussa määriteltyjä omaisuuden osittaista siirtoa koskevia suoja-toimia.

12. Kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen osakkeenomistajilla tai velkojilla ja muilla kolmansilla osapuolilla, joiden varoja, oikeuksia tai velkoja ei ole siirretty erilliselle varainhoitoyhtiölle, ei ole minkäänlaisia oikeuksia erilliselle varainhoitoyhtiölle tai sen ylimmälle hallintoelimelle tai toimivalle johdolle siirrettyihin varoihin, oikeuksiin tai velkoihin nähden eikä näihin varoihin, oikeuksiin tai velkoihin liittyviä oikeuksia, sanotun kuitenkaan rajoittamatta IV osaston VII luvun soveltamista.

13. Erillisen varainhoitoyhtiön tavoitteisiin ei sisälly minkäänlaista velvoitetta tai vastuuta kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen osakkeenomistajille tai velkojille nähden, eivätkä ylin hallintoelin tai toimiva johto ole näille osakkeenomistajille tai velkojille vastuussa toimista, jotka ne toteuttavat tai jättävät toteuttamatta osana tehtäviensä suorittamista, jollei toimien toteuttamiseen tai toteuttamatta jättämiseen liity sellaista kansallisessa lainsäädännössä tarkoitettua törkeää huolimattomuutta tai vakavaa väärinkäytöstä, joka vaikuttaa suoraan näiden osakkeenomistajien tai velkojien oikeuksiin.

Jäsenvaltiot voivat kansallisten lakien mukaisesti rajoittaa erillisen varainhoitoyhtiön ja sen ylimmän hallintoelimen tai toimivan johdon vastuuta näiden tehtäviään suorittaessaan toteuttamien tai toteuttamatta jättämien toimien osalta.

14. EPV antaa viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2015 asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeita, joiden avulla voidaan edistää valvonta- ja kriisinratkaisukäytäntöjen lähentämistä määrittämällä, milloin tavanomaisen maksukyvyttömyysmenettelyn mukaisesta varojen tai velkojen likvidaatiosta voisi tämän artiklan 5 kohdan mukaisesti aiheutua haittaa yksille tai useammille finanssimarkkinoille.

5 jakso

Velkakirjojen arvon alaskirjaus

1 alajakso

Velkakirjojen arvon alaskirjauksen tavoite ja soveltamisala

43 artikla

Velkakirjojen arvon alaskirjaus

1. Velkakirjojen arvon alaskirjauksen toteuttamiseksi jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisinratkaisuviranomaisilla on 63 artiklan 1 kohdassa määritellyt kriisinratkaisuvaltuudet.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisinratkaisuviranomaiset voivat soveltaa velkakirjojen arvon alaskirjausta 31 artiklassa määriteltyjen kriisinratkaisutavoitteiden saavuttamiseksi 34 artiklassa määriteltyjen kriisinratkaisun periaatteiden mukaisesti jotakin seuraavaa tarkoitusta varten:

- a) kriisinratkaisun edellytykset täyttävän laitoksen tai tämän direktiivin 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettua yhteisön pääoman vahvistaminen riittävässä määrin, jotta voidaan palauttaa laitoksen kyky noudattaa toimiluvan ehtoja (siltä osin kuin kyseisiä ehtoja sovelletaan yhteisöön) ja suorittaa edelleen toiminnot, joita varten se on saanut toimiluvan direktiivin 2013/36/EU tai direktiivin 2014/65/EU nojalla jos kyseinen yhteisö on saanut toimiluvan näiden direktiivien nojalla, ja jotta voidaan säilyttää markkinoiden luottamus laitokseen tai yhteisöön riittävästi;
- b) saamisten tai velkainstrumenttien pääoman muuntaminen omaksi pääomaksi tai vähentäminen silloin, kun ne siirretään:
 - i) omaisuudenhoitoyhtiöön, jotta omaisuudenhoitoyhtiölle olisi tarjottavana pääomaa; tai
 - ii) sovellettaessa liiketoiminnan myyntiä tai varojen erottelua.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisinratkaisuviranomaiset saavat kirjata velkakirjojen arvon alas tämän artiklan 2 kohdan a alakohdassa mainittua tarkoitusta varten vain, jos yhdessä muiden asiaankuuluvien toimenpiteiden kanssa, mukaan lukien 52 artiklassa vaadittu liiketoiminnan tervehtymissuunnitelman mukaisesti toteutetut toimenpiteet, voidaan asiaankuuluvien kriisinratkaisutavoitteiden saavuttamisen lisäksi kohtuudella odottaa, että kyseisen laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettua yhteisön taloudellinen vakaus ja pitkän aikavälin elinkelpoisuus voidaan palauttaa.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisinratkaisuviranomaiset voivat soveltaa mitä tahansa 37 artiklan 3 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettua kriisinratkaisuvälinettä ja tämän artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettua velkakirjojen arvon alaskirjausta, jos ensimmäisessä kohdassa säädetyt edellytykset eivät täyty.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisinratkaisuviranomaiset voivat soveltaa velkakirjojen arvon alaskirjausta kaikkiin laitoksiin tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d kohdassa tarkoitettuihin yhteisöihin ottaen samalla kussakin tapauksessa huomioon kyseisen laitoksen tai yhteisön oikeudellisen muodon, tai muuttaa oikeudellista muotoa.

44 artikla

Velkakirjojen arvon alaskirjauksen soveltamisala

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että velkakirjojen arvon alaskirjausta voidaan soveltaa laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettua yhteisön kaikkiin sellaisiin velkoihin, joita ei ole rajattu kyseisen välineen soveltamisalan ulkopuolelle tämän artiklan 2 tai 3 kohdan nojalla.

2. Kriisinratkaisuviranomaiset eivät saa käyttää alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia seuraaviin velkoihin riippumatta siitä, säännelläkö niitä jonkin jäsenvaltion tai kolmannen maan lainsäädännössä:

- a) suojatut talletukset;
- b) vakuudelliset velat, mukaan lukien katetut joukkovelkakirjalainat ja suojaustarkoituksessa käytettyjen rahoitusinstrumenttien muodossa olevat velat, jotka muodostavat katepoolin erottamattoman osan ja jotka ovat kansallisen lainsäädännön mukaisesti samalla tavalla vakuudellisia kuin katetut joukkovelkakirjalainat;
- c) velat, jotka aiheutuvat siitä, että laitoksen tai tämän direktiivin 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettun yhteisön hallussa on asiakkaan varoja tai asiakkaan rahaa, mukaan lukien direktiivin 2009/65/EY 1 artiklan 2 kohdassa määriteltyjen yhteissijoitusyritysten tai Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/61/EU⁽¹⁾ 4 artiklan 1 kohdan a alakohdassa määriteltyjen vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen puolesta hallussa pidetyt varat tai hallussa pidetty raha, edellyttäen että asiakas on suojattu maksukyvyttömyyslainsäädännön nojalla;
- d) velat, jotka aiheutuvat varainhoitosuhteesta laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettun yhteisön (varainhoitaja) ja toisen henkilön (edunsaaja) välillä edellyttäen, että edunsaaja on suojattu sovellettavan maksukyvyttömyys- tai siviililainsäädännön nojalla;
- e) velat, joiden alkuperäinen maturiteetti on alle seitsemän päivää ja joiden edunsaajana on laitos, samaan konserniin kuuluvia yhteisöjä lukuun ottamatta;
- f) velat, joiden jäljellä oleva maturiteetti on alle seitsemän päivää ja joiden edunsaajina ovat direktiiviä 98/26/EY sovellettaessa nimetyt järjestelmät tai järjestelmien ylläpitäjät tai niiden osapuolet ja jotka aiheutuvat tällaiseen järjestelmään osallistumisesta;
- g) velat, joiden edunsaajana on jokin seuraavista:
 - i) työntekijä kertyneen palkan, eläke-etuuden tai muun kiinteän palkkion osalta, lukuun ottamatta palkkion muuttuvaa osaa, jota ei säännellä työehtosopimuksella;
 - ii) kaupallinen velkoja, joka tarjoaa laitokselle tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettulle yhteisölle sen jokapäiväisen toiminnan kannalta kriittisiä tavaroita ja palveluja, poislukien rahoituspalvelut, mukaan lukien IT-palvelut, yleishyödylliset palvelut sekä tilojen vuokraus, huolto ja ylläpito;
 - iii) vero- ja sosiaaliturvaviranomainen, edellyttäen että kyseiset velat ovat etuoikeutettuja sovellettavan lainsäädännön nojalla;
 - iv) talletussuojajärjestelmät, jotka muodostuvat direktiivin 2014/49/EU mukaisesti maksettavista rahoitusosuuksista.

Ensimmäisen alakohdan g alakohdan i alakohtaa ei sovelleta direktiivin 2013/36/EU 92 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun riskinottoa edellyttävissä tehtävissä toimivien palkkion muuttuvaan osaan.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikki tiettyyn katettujen joukkovelkakirjalainojen katepooliin liittyvät vakuudeksi annetut varat säilyvät koskemattomina ja pidetään erillään ja riittävästi rahoitettuina. Tämä vaatimus ja ensimmäisen alakohdan b alakohta eivät estä kriisinratkaisuviranomaisia käyttämästä näitä valtuuksia tapauksen mukaan vakuudellisen velan tai sellaisen velan, jonka vakuudeksi on annettu pantti tai kiinnitys, siihen osaan, jota vakuutena käytettyjen varojen, pantin tai kiinnityksen tai muun vakuuden arvo ei riitä kattamaan.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/61/EU, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2011, vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajista ja direktiivin 2003/41/EY ja 2009/65/EY sekä asetuksen (EY) N:o 1060/2009 ja (EU) N:o 1095/2010 muuttamisesta (EUVL L 174, 1.7.2011, s. 1).

Ensimmäisen alakohdan a alakohta ei estä kriisinratkaisuviranomaisia tapauksen mukaan käyttämästä näitä valtuuksia siihen osaan talletuksesta, joka ylittää direktiivin 2014/49/EU 6 artiklassa säädetyn tason.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisinratkaisuviranomaiset rajoittavat tämän direktiivin 17 artiklan 5 kohdan b alakohdan mukaisesti laitosten ja konsernien purkamismahdollisuuksien varmistamiseksi sitä, missä määrin muut laitoksen pitävät hallussaan tämän direktiivin velkakirjojen arvon alaskirjaukseen hyväksyttäviä velkoja, lukuun ottamatta samaan konserniin kuuluvien yhteisöjen hallussa olevia velkoja, sanotun kuitenkin rajoittamatta asetuksen (EU) N:o 575/2013 ja direktiivin 2013/36/EU asiakasriskejä koskevia sääntöjä.

3. Poikkeuksellisissa tilanteissa velkakirjojen arvon alaskirjausta sovellettaessa kriisinratkaisuviranomainen voi rajata tai osittain rajata tietyt velat alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksien soveltamisalan ulkopuolelle, jos

- a) kyseisen velan osalta velkakirjojen arvon alaskirjausta ei ole mahdollista suorittaa kohtuullisessa ajassa kriisinratkaisuviranomaisen vilpittömistä pyrkimyksistä huolimatta;
- b) ulkopuolelle rajaaminen on ehdottoman välttämätöntä ja oikeasuhteista kriittisten toimintojen ja ydinliiketoiminta-alueiden jatkuvuuden varmistamiseksi niin, että säilytetään kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen kyky jatkaa keskeisiä toimintoja, palveluja ja transaktioita;
- c) ulkopuolelle rajaaminen on ehdottoman välttämätöntä ja oikeasuhteista sellaisen laajan häiriöiden leviämisen välttämiseksi erityisesti luonnollisten henkilöiden sekä mikroyritysten ja pienten ja keskisuurten yritysten hallussa olevien suojakelpoisten talletusten osalta, joka haittaisi vakavasti rahoitusmarkkinoiden ja niiden perusrakenteiden toimintaa tavalla, josta voisi aiheutua vakavia häiriöitä jäsenvaltioiden tai unionin taloudelle; tai
- d) velkakirjojen arvon alaskirjauksen soveltaminen näihin velkoihin johtaisi kyseisten velkojen arvon sellaiseen alentumiseen, että siitä muille velkojille koituvat tappiot olisivat suuremmat kuin jos kyseisiä velat rajattaisiin velkakirjojen alaskirjauksen ulkopuolelle.

Jos kriisinratkaisuviranomainen päättää rajata tai osittain rajata hyväksyttävän velan tai hyväksyttävien velkojen luokan soveltamisalan ulkopuolelle tämän kohdan nojalla, muihin hyväksyttäviin velkoihin sovellettavaa alaskirjaus- tai muuntamistasoa voidaan korottaa kyseisten ulkopuolelle rajaamisen ottamiseksi huomioon edellyttäen, että muihin hyväksyttäviin velkoihin sovellettava alaskirjaus- ja muuntamistaso on 34 artiklan 1 kohdan g alakohdassa esitetyn periaatteen mukainen.

4. Jos kriisinratkaisuviranomainen päättää rajata tai osittain rajata hyväksyttävän velan tai hyväksyttävien velkojen luokan soveltamisalan ulkopuolelle tämän artiklan nojalla ja tappioita, jotka olisivat langenneet näistä veloista, ei ole siirretty täysimääräisesti muille velkojille, kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyllä voidaan antaa kriisinratkaisun kohteena olevalle laitokselle rahoitusta, jotta se voi toteuttaa toisen tai molemmat seuraavista toimenpiteistä:

- a) kattaa tappiot, joita ei ole katettu hyväksyttävillä veloilla, ja palauttaa kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen varojen nettoarvo nollassi 46 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti;
- b) ostaa kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen osakkeita tai muita omistusinstrumentteja tai pääomainstrumentteja laitoksen pääomapoljan vahvistamiseksi 46 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti.

5. Kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyllä parannetaan laitoksen tilannetta 4 kohdassa tarkoitettulla tavalla ainoastaan, jos:

- a) osakkeenomistajat ja muiden omistusinstrumenttien omistajat ja kyseeseen tulevien pääomainstrumenttien ja muiden hyväksyttävien velkojen omistajat ovat alaskirjauksella, muuntamisella tai muulla tavoin suorittaneet rahoitusosuuden tappioiden kattamiseksi ja pääomapoljan vahvistamiseksi määrällä, joka on vähintään 8 prosenttia kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen velkojen kokonaismäärästä, omat varat mukaan luettuina, kriisinratkaisutoimen ajankohtana 36 artiklassa säädetyn arvostuksen mukaisesti mitattuna; ja

b) kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyn rahoitusosuus ei ylitä 5:tä prosenttia kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen velkojen kokonaismäärästä, omat varat mukaan luettuina, kriisinratkaisutoimen ajankohtana 36 artiklassa säädetyn arvostuksen mukaisesti mitattuna.

6. Edellä 4 kohdassa tarkoitetun kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyn rahoitusosuus voidaan rahoittaa:

a) kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyyn käytettävissä olevalla määrällä, joka on peritty laitoksilta ja unionissa toimivilta sivuliikkeiltä rahoitusosuuksina 100 artiklan 6 kohdan ja 103 artiklan mukaisesti;

b) määrällä, joka voidaan periä jälkikäteen suoritettavina rahoitusosuuksina 104 artiklan mukaisesti kolmen vuoden aikana; ja

c) vaihtoehtoisista rahoituslähteistä kerätyillä määrillä 105 artiklan mukaisesti, jos tämän kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetut järjestelyt eivät riitä.

7. Poikkeuksellisissa tilanteissa kriisinratkaisuviranomainen voi pyrkiä saamaan lisärahoitusta vaihtoehtoisista rahoituslähteistä sen jälkeen, kun

a) edellä olevan 5 kohdan b alakohdassa säädetty 5 prosentin raja on saavutettu; ja

b) kaikki vakuudettomat, etuoikeudettomat velat, jotka eivät ole suojakelpoisia talletuksia, on kirjattu alas tai muunnettu täysimääräisesti.

Vaihtoehtoisesti tai sen lisäksi, jos ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdassa säädetty edellytykset täyttyvät, kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyllä voidaan suorittaa rahoitusosuus varoista, jotka on peritty etukäteen suoritettavina rahoitusosuuksina 100 artiklan 6 kohdan ja 103 artiklan mukaisesti ja joita ei ole vielä käytetty.

8. Edellä olevan 5 kohdan a alakohdasta poiketen kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyllä voidaan antaa myös 4 kohdassa tarkoitettua rahoitusta edellyttäen, että:

a) edellä 5 kohdan a alakohdassa tarkoitettu tappioiden kattamiseen ja pääomapohjan vahvistamiseen annettu rahoitus on määrältään vähintään 20 prosenttia asianomaisen laitoksen riskipainotetuista varoista;

b) asianomaisen jäsenvaltion kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyllä on 100 artiklan 6 kohdan ja 103 artiklan mukaisesti perittyinä, etukäteen suoritettavina rahoitusosuuksina (poislukien osuudet talletussuojajärjestelmään) käytettävissään määrä, joka on vähintään 3 prosenttia kaikkien tuon jäsenvaltion alueella toimiluvan saaneiden laitosten suojattujen talletusten määrästä; ja

c) asianomaisen laitoksen konsolidoidut varat ovat alle 900 miljardia euroa.

9. Edellä 3 kohdassa tarkoitettua harkintavaltaa harjoittaessaan kriisinratkaisuviranomaisten on otettava asianmukaisesti huomioon seuraavat seikat:

a) periaate, jonka mukaan tappioiden olisi langettava ensisijaisesti kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen osakkeenomistajien ja sen jälkeen yleensä velkojien maksettaviksi etuoikeusjärjestyksessä;

b) kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen kapasiteetti tappioiden kattamiseen, jos velka tai velkaluokka jätetään soveltamisalan ulkopuolelle; ja

c) tarve säilyttää riittävät varat kriisinratkaisun rahoitusta varten.

10. Edellä olevan 3 kohdan mukaisia ulkopuolelle jättämissä voidaan soveltaa joko velan jättämiseksi kokonaan alaskirjauksen ulkopuolelle tai kyseiseen velkaan sovellettavan alaskirjauksen laajuuden rajoittamiseksi.

11. Siirretään komissiolle valta antaa 115 artiklan nojalla delegoituja säädöksiä, joissa täsmennetään olosuhteet, joissa ulkopuolelle jättäminen on tarpeen tämän artiklan 3 kohdassa esitettyjen tavoitteiden saavuttamiseksi.

12. Kriisinratkaisuviranomaisen on ennen 3 kohdassa tarkoitettun, velan ulkopuolelle rajaamista koskevan harkintavalan käyttöä ilmoitettava asiasta komissiolle. Jos ulkopuolelle rajaaminen edellyttäisi rahoitusta kriisinratkaisun rahoitusjärjestelystä tai vaihtoehtoisesta rahoituslähteestä 4–8 kohdan nojalla, komissio voi 24 tunnin kuluessa tai kriisinratkaisuviranomaisen suostumuksella pidemmän ajan kuluessa ilmoituksen vastaanottamisesta kieltää ehdotetun ulkopuolelle rajaamisen tai vaatia siihen muutoksia, jos tässä artiklassa ja delegoiduissa säädöksissä vahvistetut vaatimukset eivät täyty, sisämarkkinoiden eheyden turvaamiseksi Tämä ei kuitenkaan vaikuta siihen, miten komissio soveltaa unionin valtioneuvoston kirkkettä.

2 alajakso

Omien varojen ja hyväksyttävien velkojen määrää koskeva vähimmäisvaatimus

45 artikla

Vähimmäisvaatimuksen soveltaminen

1. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että laitokset täyttävät jatkuvasti omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen. Vähimmäisvaatimus lasketaan omien varojen ja hyväksyttävien velkojen määränä, joka ilmaistaan prosenttiosuutena laitoksen velkojen ja omien varojen kokonaismäärästä.

Ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa johdannaisista aiheutuneet velat luetaan mukaan velkojen kokonaismäärään siten, että vastapuolen nettoutusoikeudet tunnustetaan täysimääräisesti.

2. EPV laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa täsmennetään 6 kohdan a–f alakohdassa mainitut arviointiperusteet, joiden mukaisesti on määriteltävä kunkin laitoksen osalta vähimmäisvaatimus, joka koskee sellaisia omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja, mukaan lukien etuoikeudeltaan huonommat velat ja etuoikeutettuihin saamiin kuuluvat vakuudettomat velat, joiden voimassaolosta on jäljellä vähintään 12 kuukautta, joihin voidaan soveltaa alaskirjausvaltuuksia ja jotka luetaan omiksi varoiksi.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettun vähimmäisperusteita koskevat tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

Jäsenvaltiot voivat säätää lisäperusteista, joiden mukaisesti omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskeva vähimmäisvaatimus on määriteltävä.

3. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, kriisinratkaisuviranomaiset voivat kokonaan vapauttaa katetuilla joukkovelkakirjalainoilla rahoitetun kiinnitysluottolaitokset, jotka kansallisen lainsäädännön mukaisesti eivät saa ottaa vastaan talletuksia, omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevasta vähimmäisvaatimuksesta, jos

a) nämä laitokset puretaan niitä silmällä pitäen säädetyt kansalliset maksukyvyttömyysmenettelyt tai muuntotyypisiä tämän direktiivin 38, 40 tai 42 artiklan mukaisesti täytäntöön pantavia menettelyjä noudattaen ja

b) tällaisiin kansallisiin maksukyvyttömyysmenettelyihin tai muuntotyypisiin menettelyihin pyritään varmistamaan, että näiden laitosten velkojat, mukaan lukien tapauksen mukaan katettujen joukkovelkakirjojen haltijat, kantavat tappioita siten, että kriisinratkaisutavoitteet täytetään.

4. Hyväksyttävät velat on sisällytettävä 1 kohdassa tarkoitettuun omien varojen ja hyväksyttävien velkojen kokonaismäärään vain, jos ne täyttävät seuraavat edellytykset:

- a) instrumentti on laskettu liikkeeseen, ja se on kokonaan maksettu;
- b) velka ei ole velkaa laitokselle itselleen eikä sillä ole laitoksen itsensä antamaa vakuutta tai takausta;
- c) laitos ei ole rahoittanut suoraan tai välillisesti instrumenttien ostoa;
- d) velan jäljellä oleva maturiteetti on vähintään yksi vuosi;
- e) velka ei ole aiheutunut johdannaisesta;
- f) velka ei ole aiheutunut talletuksesta, joka hyötyy 108 artiklan mukaisen maksukyvyttömyyttä koskevan kansallisen ensisijaisuusjärjestyksen suomasta edusta.

Edellä olevan d alakohdan soveltamiseksi jos velka antaa omistajalleen oikeuden aikaiseen takaisinmaksuun, velan maturiteetin on oltava ensimmäinen päivä, josta lähtien oikeus on olemassa.

5. Jos velkaa säännellään kolmannen maan lainsäädännöllä, kriisinratkaisuviranomaiset voivat vaatia laitosta osoittamaan, että kriisinratkaisuviranomaisen päätös velan alaskirjaamisesta tai muuntamisesta olisi tehokas kyseisen kolmannen maan oikeuden nojalla, kun otetaan huomioon velan sopimusehdot, kriisinratkaisumenettelyjen tunnustamista koskevat kansainväliset sopimukset ja muut asiaankuuluvat seikat. Jos kriisinratkaisuviranomainen ei ole vakuuttunut siitä, että kyseisen kolmannen maan lainsäännön mukainen päätös olisi tehokas, velkaa ei oteta huomioon omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimusta laskettaessa.

6. Kriisinratkaisuviranomaisen on määritettävä kunkin laitoksen omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskeva 1 kohdassa tarkoitettu vähimmäisvaatimus toimivaltaista viranomaista kuultuaan vähintään seuraavien perusteiden mukaisesti:

- a) tarve varmistaa, että laitoksen kriisi voidaan ratkaista soveltamalla kriisinratkaisuvälineitä, tarvittaessa myös velkakirjojen arvon alaskirjausta, kriisinratkaisutavoitteiden mukaisesti;
- b) tarve varmistaa, että laitoksella on tarvittaessa riittävästi hyväksyttäviä velkoja sen varmistamiseksi, että jos velkakirjojen arvon alaskirjausta sovellettaisiin, tappiot voitaisiin kattaa ja laitoksen ydinpääoman suhde voitaisiin palauttaa tarvittavalle tasolle, jolla laitos kykenisi edelleenkin täyttämään toimiluvalla asetetut ehdot ja suorittamaan edelleen toiminnot, joita varten sille on myönnetty toimilupa direktiivin 2013/36/EU tai direktiivin 2014/65/EU nojalla, ja että markkinoiden luottamus laitokseen tai yhteisöön voidaan säilyttää riittävänä;
- c) tarve varmistaa, että jos kriisinratkaisusuunnitelmassa ennakoidaan hyväksyttävien velkojen tiettyjen luokkien jättämistä 44 artiklan 3 kohdan mukaisen velkakirjojen arvon alaskirjauksen ulkopuolelle tai että hyväksyttävien velkojen tietyt luokat saatetaan siirtää vastaanottajalle täysimääräisesti osittaisella siirrolla, laitoksella on riittävästi muita hyväksyttäviä velkoja varmistamaan tappioiden kattaminen, ja laitoksen ydinpääoman suhde voitaisiin palauttaa tasolle, jolla laitos kykenisi edelleenkin täyttämään toimiluvalla asetetut ehdot ja suorittamaan edelleen toiminnot, joita varten sille on myönnetty toimilupa direktiivin 2013/36/EU tai 2014/65/EU nojalla;
- d) laitoksen koko, liiketoimintamalli, rahoitusmalli ja riskiprofiili;
- e) se, missä määrin talletussuojajärjestelmästä voitaisiin rahoittaa kriisinratkaisua 109 artiklan mukaisesti;

f) se, missä määrin laitoksen kaatuminen haittaisi rahoitusvakautta, jos häiriöt leviäisivät muihin laitoksiin sen vuoksi, että laitoksella on sidonnaisuuksia muihin laitoksiin tai muuhun rahoitusjärjestelmään.

7. Kunkin yksittäisen laitoksen on noudatettava tässä artiklassa säädettyjä vähimmäisvaatimuksia.

Kriisinratkaisuviranomainen voi toimivaltaista viranomaista kuultuaan päättää tässä artiklassa säädetyn vähimmäisvaatimuksen soveltamisesta 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettuun yhteisöön.

8. Edellä olevan 7 kohdan lisäksi unionissa emoyrityksenä toimivien yritysten on noudatettava tässä artiklassa säädettyjä vähimmäisvaatimuksia konsolidoinnin perusteella.

Unionissa emoyrityksenä toimivaan yritykseen konsolidoidulla tasolla sovellettavasta omien varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevasta vähimmäisvaatimuksesta päättää konsernitason kriisinratkaisuviranomainen konsolidointiryhmän valvojaa kuultuaan 9 kohdan mukaisesti vähintään 6 kohdassa säädettyjä perusteita noudattaen, kuten myös siitä, onko konsernin kolmannessa maassa toimivat tytäryritykset purettava erikseen kriisinratkaisusuunnitelman mukaisesti.

9. Konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen ja yksittäisistä tytäryrityksistä vastuussa olevien kriisinratkaisuviranomaisen on tehtävä kaikki voitavansa yhteisen päätöksen aikaansaamiseksi konsolidoidulla tasolla sovellettavasta vähimmäisvaatimuksesta.

Yhteinen päätös on perusteltava kaikilta osin, ja konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen on toimitettava päätös unionissa emoyrityksenä toimivalle yritykselle.

Jollei tällaista yhteistä päätöstä tehdä neljän kuukauden kuluessa, konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen on päätettävä konsolidoidusta vähimmäisvaatimuksesta asiaankuuluvien kriisinratkaisuviranomaisten suorittaman tytäryrityksiä koskevan arvioinnin asianmukaisen tarkastelun pohjalta. Jos jokin asiaankuuluvista kriisinratkaisuviranomaisista on neljän kuukauden määräajan kuluessa saattanut asian EPV:n käsiteltäväksi asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan mukaisesti, konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen on lykättävä omaa päätöstään, odotettava EPV:n mainitun asetuksen 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti tekemää päätöstä ja tehtävä oma päätöksensä EPV:n tekemän päätöksen mukaisesti. Neljän kuukauden määräaika pidetään mainitussa asetuksessa tarkoitettuna sovitteluajana. EPV tekee päätöksensä yhden kuukauden kuluessa. Asiaa ei voi saattaa EPV:n käsiteltäväksi sen jälkeen, kun neljän kuukauden määräaika on päättynyt tai on tehty yhteinen päätös. Jos EPV ei ole tehnyt päätöstä yhden kuukauden kuluessa, sovelletaan konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen päätöstä.

Yhteinen päätös ja konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen yhteisen päätöksen puuttuessa tekemä päätös sitovat kriisinratkaisuviranomaisia asianomaisissa jäsenvaltioissa.

Yhteistä päätöstä ja sen puuttuessa tehtyä päätöstä on tarkistettava ja tarpeen mukaan päivitettävä säännöllisesti.

10. Kriisinratkaisuviranomaisen on asetettava vähimmäisvaatimus, jota sovelletaan konserniin kuuluviin yksittäisiin tytäryrityksiin. Vähimmäisvaatimukset on asetettava tytäryrityksen kannalta asianmukaisella tasolla ottaen huomioon

a) 6 kohdassa luetellut perusteet, erityisesti tytäryrityksen koko, liiketoimintamalli ja riskiprofiili, mukaan lukien sen omat varat; ja

b) 9 kohdan mukaisesti konsernille asetettu konsolidoitu vaatimus.

Konsernitason kriisintarkkaisuviranomaisen ja yksittäisistä tytäryrityksistä vastuussa olevien kriisintarkkaisuviranomaisten on tehtävä kaikki voitavansa yhteisen päätöksen aikaansaamiseksi kuhunkin yksittäiseen tytäryritykseen sovellettavasta vähimmäisvaatimuksesta.

Yhteinen päätös on perusteltava kaikilta osin, ja tytäryritysten kriisintarkkaisuviranomaisen on toimitettava päätös tytäryrityksille ja vastaavasti konsernitason kriisintarkkaisuviranomaisen on toimitettava päätös unionissa emoyrityksenä toimivalle yritykselle.

Jollei tällaista yhteistä päätöstä tehdä kriisintarkkaisuviranomaisten välillä neljän kuukauden kuluessa, tytäryritysten asianomaisten kriisintarkkaisuviranomaisten on tehtävä päätös ottaen asianmukaisesti huomioon konsernitason kriisintarkkaisuviranomaisen esittämät näkemykset ja varaukset.

Jos konsernitason kriisintarkkaisuviranomaisen on neljän kuukauden määräajan kuluessa saattanut asian EPV:n käsiteltäväksi asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan mukaisesti, yksittäisistä tytäryrityksistä vastuussa olevien kriisintarkkaisuviranomaisten on lykättävä omaa päätöstään, odotettava EPV:n mainitun asetuksen 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti tekemää päätöstä ja tehtävä oma päätöksensä EPV:n tekemän päätöksen mukaisesti. Neljän kuukauden määräaikaa pidetään mainitussa asetuksessa tarkoitettuna sovitteluajana. EPV tekee päätöksensä yhden kuukauden kuluessa. Asiaa ei voi saattaa EPV:n käsiteltäväksi sen jälkeen, kun neljän kuukauden määräaika on päättynyt tai on tehty yhteinen päätös. Konsernitason kriisintarkkaisuviranomaisen ei voi saattaa asiaa EPV:n käsiteltäväksi sitovaa sovittelua varten, jos tytäryrityksen kriisintarkkaisuviranomaisen asettama taso poikkeaa enintään yhden prosenttiyksikön verran tämän artiklan 9 kohdan mukaisesti asetetusta konsolidoidusta tasosta.

Jos EPV ei ole tehnyt päätöstä yhden kuukauden kuluessa, sovelletaan tytäryritysten kriisintarkkaisuviranomaisten päätöksiä.

Yhteiset päätökset ja tytäryritysten kriisintarkkaisuviranomaisten yhteisen päätöksen puuttuessa tekemät päätökset sitovat asianomaisia kriisintarkkaisuviranomaisia.

Yhteistä päätöstä ja sen puuttuessa tehtyä päätöstä on tarkistettava ja tarpeen mukaan päivitettävä säännöllisesti.

11. Konsernitason kriisintarkkaisuviranomaisen voi kaikilta osin vapauttaa unionissa emoyrityksenä toimivan laitoksen erillisen vähimmäisvaatimuksen soveltamisesta, jos

- a) unionissa emoyrityksenä toimiva laitos noudattaa 8 kohdan mukaista vähimmäisvaatimusta konsolidoinnin perusteella; ja
- b) unionissa emoyrityksenä toimivan laitoksen osalta toimivaltainen viranomaisen on kokonaan vapauttanut asetuksen (EU) N:o 575/2013 7 artiklan 3 kohdan mukaisesti yrityksen erillisten pääomavaatimusten soveltamisesta.

12. Tytäryrityksen kriisintarkkaisuviranomaisen voi kokonaan vapauttaa tytäryrityksen 7 kohdan soveltamisesta, jos

- a) sekä tytäryritys että sen emoyritys ovat saaneet toimiluvan ja niiden toimintaa valvotaan samassa jäsenvaltiossa;
- b) tytäryritys sisältyy konsolidoinnin perusteella emoyrityksenä toimivan laitoksen valvontaan;
- c) tytäryrityksen jäsenvaltiossa toimiva korkeimman tason konsernilaitos, jos se on eri kuin unionissa emoyrityksenä toimiva laitos, noudattaa alakonsolidoinnin perusteella 7 kohdan mukaisesti asetettua vähimmäisvaatimusta;

- d) emoyrityksen tytäryritykselle suorittamalle nopealle omien varojen siirrolle tai velkojen takaisinmaksulle ei ole senhetkisiä tai ennakoitavissa olevia olennaisia käytännön tai oikeudellisia esteitä;
- e) joko emoyritys pystyy osoittamaan toimivaltaisten viranomaisten hyväksymällä tavalla, että tytäryrityksiä johdetaan vakaasti, ja on toimivaltaisen viranomaisen suostumuksella esittänyt ilmoituksen, että se takaa tytäryrityksensä sitoumukset, tai että tytäryritykseen liittyvät riskit ovat merkitykseltään vähäisiä;
- f) tytäryritys kuuluu emoyrityksen riskien arviointi-, mittaamis- ja valvontamenettelyjen piiriin;
- g) emoyrityksellä on yli 50 prosenttia tytäryrityksen osuuksiin tai osakkeisiin kuuluvista äänioikeuksista tai oikeus nimittää tai erottaa enemmistö tytäryrityksen ylimmän hallintoelimen jäsenistä; ja
- h) tytäryrityksen osalta toimivaltainen viranomainen on kokonaan vapauttanut asetuksen (EU) N:o 575/2013 7 artiklan 1 kohdan mukaisesti tytäryrityksen erillisten pääomavaatimusten soveltamisesta.

13. Tämän artiklan mukaisesti tehtävissä päätöksissä voidaan säätää, että omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimus täyttyy osittain konsolidoidulla tai erillisellä tasolla sopimusperusteisen alaskirjauksen instrumenttien avulla.

14. Jotta sopimusperusteinen alaskirjauksen instrumentti voidaan katsoa 13 kohdan mukaiseksi, kriisinratkaisuviranomaisen on vakuutettava siitä, että instrumentti:

- a) sisältää sopimusehdon, jonka mukaan kriisinratkaisuviranomaisen päättäessä soveltaa velkakirjojen arvon alaskirjausta kyseiseen laitokseen instrumentti alaskirjataan tai muunnetaan vaadittavassa määrin ennen muiden hyväksyttävien velkojen, joiden pääomaa voidaan alentaa 43 artiklan 1 kohdan d alakohdan nojalla, alaskirjaamista tai muuntamista; ja
- b) siihen sovelletaan etuoikeusasemaa koskevaa sitovaa sopimusta, sitoumusta tai säännöstä, jonka mukaan tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä se on muita hyväksyttäviä velkoja, joiden pääomaa voidaan alentaa 43 artiklan 1 kohdan d alakohdan nojalla, huonommassa asemassa eikä sitä voida maksaa takaisin, ellei muita hyväksyttäviä tuolloin jäljellä olevia velkoja ole selvitetty.

15. Kriisinratkaisuviranomaisten on yhteensovitetusti toimivaltaisten viranomaisten kanssa vaadittava ja tarkistettava, että laitokset täyttävät 1 kohdassa säädetyn omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen ja tapauksen mukaan 13 kohdassa säädetyn vaatimuksen, ja tehtävä tämän artiklan mukaiset päätökset samanaikaisesti kriisinratkaisusuunnitelmien laatimisen ja päivittämisen kanssa.

16. Kriisinratkaisuviranomaisten on koordinoitusti toimivaltaisten viranomaisten kanssa ilmoitettava EPV:lle säädetty omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskeva vähimmäisvaatimus ja tapauksen mukaan 13 kohdassa säädetty vaatimus, jotka on asetettu kullekin niiden lainkäyttöalueella sijaitsevalle laitokselle.

17. EPV laatii koordinoitusti toimivaltaisten viranomaisten kanssa luonnokset teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi, joissa määritellään yhtenäinen muoto, mallit ja määritelmät, joita käytetään kriisinratkaisuviranomaisten tietojen tunnistamisessa ja toimittamisessa EPV:lle 16 kohdan soveltamiseksi.

EPV toimittaa teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten täytäntöönpanostandardien asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.

18. Komissio toimittaa tarvittaessa Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2016 19 kohdassa tarkoitetun kertomuksen tulosten pohjalta säädösehdotuksen omien varojen ja hyväksyttävien velkojen määrää koskevan vähimmäisvaatimuksen yhdenmukaisesta soveltamisesta. Tähän ehdotukseen kuuluu tarvittaessa ehdotuksia vähimmäisvaatimuksen vähimmäistasojen asianmukaisen määrän ottamiseksi käyttöön, ottaen huomioon laitosten ja konsernien erilaiset liiketoimintamallit. Ehdotukseen sisällytetään asianmukaiset vähimmäisvaatimuksen parametrien muutokset ja tarvittaessa asianmukaiset muutokset, jotka koskevat vähimmäisvaatimuksen soveltamista konserneihin.

19. EPV antaa komissiolle viimeistään 31 päivänä lokakuuta 2016 kertomuksen vähintään seuraavista:

- a) miten omien varojen ja hyväksyttävien velkojen määrää koskeva vähimmäisvaatimus on pantu täytäntöön kansallisella tasolla ja erityisesti onko jäsenvaltioiden välillä ollut eroja vastaaville laitoksille asetetuissa tasoissa;
- b) miten jäsenvaltioissa on sovellettu valtuuksia vaatia laitoksia täyttämään vähimmäisvaatimus sopimusperusteisen alaskirjauksen instrumenttien avulla ja onko lähestymistavoissa ollut eroja;
- c) missä liiketoimintamalleissa otetaan huomioon laitosten yleiset riskiprofiilit;
- d) vähimmäisvaatimuksen asianmukainen taso kutakin c alakohdan mukaisesti määritettyä liiketoimintamallia varten;
- e) olisiko vähimmäisvaatimuksen laajuus vahvistettava kunkin liiketoimintamallin osalta;
- f) asianmukainen siirtymäkausi, jonka kuluessa laitosten on täytettävä säädetty yhdenmukaistettu vähimmäistaso;
- g) ovatko 45 artiklassa säädetty vaatimukset riittävät sen varmistamiseksi, että kullakin laitoksella on riittävä kapasiteetti tappioiden kattamiseksi, ja jos näin ei ole, millaista vahvistusta tarvitaan tämän tavoitteen saavuttamiseksi;
- h) onko tarpeellista tehdä muutoksia tässä artiklassa säädettyyn laskentamenetelmään sen varmistamiseksi, että vähimmäisvaatimusta voidaan käyttää asianmukaisena indikaattorina laitoksen kapasiteetista kattaa tappioita;
- i) onko asianmukaista perustaa vaatimus velkojen ja omien varojen kokonaismäärään, ja erityisesti onko asianmukaisempaa käyttää laitoksen riskipainotettuja varoja nimittäjänä vaatimukselle;
- j) onko tämän artiklan tapa käsitellä vähimmäisvaatimuksen soveltamista konserneihin asianmukainen, ja erityisesti varmistaako tämä lähestymistapa riittävästi sen, että konsernin kapasiteettia tappioiden kattamiseen on niissä yhteisöissä, joissa tappioita voi esiintyä, tai on niiden saatavilla;
- k) ovatko vähimmäisvaatimuksen soveltamisesta vapauttamisen ehdot asianmukaiset ja erityisesti voisivatko tytäryritykset saada kyseiset vapautukset yli rajojen;
- l) onko asianmukaista, että kriisinratkaisuviranomaiset voivat vaatia, että vähimmäisvaatimus täytetään sopimusperusteisen alaskirjauksen instrumenttien avulla, ja onko sopimusperusteisen alaskirjauksen instrumentteja koskevan lähestymistavan edelleen yhdenmukaistaminen asianmukaista;
- m) ovatko 14 kohdassa olevat sopimusperusteisen alaskirjauksen instrumentteja koskevat vaatimukset asianmukaiset; ja
- n) onko asianmukaista, että laitoksia ja konserneja vaaditaan julkistamaan omien varojen ja hyväksyttävien velkojen määrää koskeva vähimmäisvaatimuksensa tai omien varojen ja hyväksyttävien velkojen tasonsa, ja jos näin on, tällaisen julkistamisen aikaväli ja muoto.

20. Edellä 19 kohdassa tarkoitetun kertomuksen on katettava ainakin 2 päivän heinäkuuta 2014 ja 30 päivän kesäkuuta 2016 välinen aika, ja siinä on otettava huomioon ainakin seuraavat:

- a) vähimmäisvaatimuksen ja ehdotettujen yhdenmukaistettujen vähimmäisvaatimuksen tasojen vaikutukset seuraaviin:
- i) rahoitusmarkkinat yleensä, ja erityisesti vakuudettomien velkojen ja johdannaisten markkinat;
 - ii) laitosten liiketoimintamallit ja taseiden rakenteet, erityisesti laitosten rahoitusprofiili ja rahoitusstrategia, ja konsernien oikeudellinen ja toiminnallinen rakenne;
 - iii) laitosten kannattavuus, erityisesti niiden rahoituskustannukset;
 - iv) vastuiden siirtäminen yhteisöihin, joihin vakavaraisuusvalvontaa ei sovelleta;
 - v) rahoitusalan innovointi;
 - vi) sopimusperusteisen alaskirjauksen instrumenttien yleisyys ja kyseisten instrumenttien luonne ja markkinoitavuus;
 - vii) laitosten riskinottoikäyttäytyminen;
 - viii) laitosten omaisuuden kiinnitysten taso;
 - ix) laitosten toteuttamat toimet vähimmäisvaatimusten noudattamiseksi ja erityisesti se, missä määrin vähimmäisvaatimukset on täytetty velkaantumisen purkamisen, pitkäaikaisten velkojen liikkeeseen laskemisen ja pääoman hankinnan keinoin; ja
 - x) luottolaitosten antolainauksen taso, erityisesti antolainaus mikroyrityksille sekä pienille ja keskisuurille yrityksille, paikallisviranomaisille, aluehallinnoille, julkisyhteisöille ja julkisoikeudellisille laitoksille sekä ulkomaankaupan rahoitukseen, virallisiin vientiluottovakuutusjärjestelmiin kuuluva luototus mukaan lukien;
- b) vähimmäisvaatimusten ja asetuksessa (EU) N:o 575/2013 sekä direktiivissä 2013/36/EU säädettyjen omia varoja koskevien vaatimusten, velkaantuneisuusasteen ja maksuvalmiusvaatimusten vuorovaikutus;
- c) laitosten kyky hankkia itsenäisesti pääomaa tai rahoitusta markkinoilta kaikkien ehdotettujen yhdenmukaistettujen vähimmäisvaatimusten täyttämiseksi;
- d) yhtenäisyys sellaisten vähimmäisvaatimusten suhteen, jotka liittyvät kansainvälisissä elimissä kehitettyihin kansainvälisiin standardeihin.

3 alajakso

Velkakirjojen arvon alaskirjauksen täytäntöönpano

46 artikla

Velkakirjojen arvon alaskirjauksen arviointi

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kirjatessaan velkakirjojen arvon alas kriisinratkaisuviranomaiset arvioivat 36 artiklan vaatimusten mukaisen arvostuksen perusteella kokonaismäärän seuraavista:

- a) tapauksen mukaan määrän, jolla hyväksyttävien velkojen arvo on kirjattava alas sen varmistamiseksi, että kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen varojen nettoarvo on nolla, ja

b) tapauksen mukaan määrän, jolla hyväksyttäviä velkoja on muunnettava osakkeiksi tai muuntuyppisiksi pääomainstrumenteiksi ydinpääoman suhteen palauttamiseksi, kun on kyseessä joko

i) kriisinratkaisun kohteena oleva laitos; tai

ii) omaisuudenhoitoyhtiö.

2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettussa arvioinnissa on vahvistettava määrä, jolla hyväksyttävien velkojen arvoa on kirjattava alas tai muunnettava kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen ydinpääoman suhteen palauttamiseksi tai tarpeen mukaan omaisuudenhoitoyhtiön ydinpääoman suhteen vahvistamiseksi, ottaen huomioon tämän direktiivin 101 artiklan 1 kohdan d alakohdan nojalla mahdollisesti tehty pääoman lisääminen kriisinratkaisun rahoitusjärjestelystä, ja markkinoiden riittävän luottamuksen säilyttämiseksi kriisinratkaisun kohteena olevaan laitokseen tai omaisuudenhoitoyhtiöön ja sen varmistamiseksi, että laitos voi edelleen täyttää toimilupaehdot vähintään yhden vuoden ajan ja suorittaa edelleen toimintoja, joihin sillä on toimilupa direktiivin 2013/36/EU tai 2014/65/EU nojalla.

Jos kriisinratkaisuviranomaisten tarkoituksena on käyttää 42 artiklassa tarkoitettua varojen erottelua, määrässä, jonka verran hyväksyttäviä velkoja on vähennettävä, on otettava huomioon soveltuvin osin erillisen varainhoitoyhtiön pääomatärpeiden varovainen arvio.

3. Kun pääomaa on alaskirjattu 59–62 artiklan mukaisesti ja velkakirjojen arvon alaskirjausta on sovellettu 43 artiklan 2 kohdan nojalla, ja 36 artiklan mukaiseen ennalta tehtävään arvostukseen perustuvan alaskirjauksen tason todetaan ylittävän vaatimukset, kun sitä arvioidaan 36 artiklan 10 kohdan mukaiseen lopulliseen arvostukseen nähden, voidaan soveltaa arvon korotusmekanismia korvauksien maksamiseksi velkojille ja sen jälkeen osakkeenomistajille tarvittavassa määrin.

4. Kriisinratkaisuviranomaisten on vahvistettava järjestelyt sen varmistamiseksi, että arviointi ja arvostus perustuvat mahdollisimman ajantasaiseen ja kattavaan tietoon kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen varoista ja veloista, ja pidettävä niitä yllä.

47 artikla

Osakkeenomistajien käsittely velkakirjojen arvon alaskirjauksessa tai pääomainstrumenttien alaskirjauksessa tai muuntamisessa

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 43 artiklan 2 kohdan mukaista velkakirjojen arvon alaskirjausta tai 59 artiklan mukaista pääomainstrumenttien alaskirjausta tai muuntamista soveltaessaan kriisinratkaisuviranomaiset toteuttavat toisen tai kummankin seuraavista osakkeenomistajiin ja muiden omistusinstrumenttien omistajiin kohdistuvista toimenpiteistä:

a) mitätöivät olemassa olevat osakkeet tai muut omistusinstrumentit tai siirtävät ne velkojille, joita velkakirjojen arvon alaskirjaus koskee;

b) edellyttäen, että 36 artiklan nojalla suoritettujen arvostusten mukaisesti kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen nettoarvo on positiivinen, laimentavat olemassa olevia osakkeiden ja muiden omistusinstrumenttien osakkuuksia seuraavien osakkeiksi tai muiksi omistusinstrumenteiksi muuntamisten tuloksena:

i) laitoksen 59 artiklan 2 kohdan mukaisella valtuutuksella liikkeeseen laskemat kyseeseen tulevat pääomainstrumentit; tai

ii) kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen 63 artiklan 1 kohdan f alakohdassa tarkoitettulla valtuutuksella liikkeeseen laskemat hyväksyttävät velat.

Edellä olevan b alakohdan ensimmäisen alakohdan osalta muuntaminen on suoritettava muuntokurssilla, joka merkittävästi laimentaa osakkeiden ja muiden omistusinstrumenttien olemassa olevia osakkuuksia.

2. Myös osakkeenomistajiin ja muiden omistusinstrumenttien omistajiin on sovellettava 1 kohdassa tarkoitettuja toimia, jos osakkeet tai muut omistusinstrumentit on laskettu liikkeeseen tai luovutettu seuraavissa olosuhteissa:

a) muunnettaessa velkainstrumentteja osakkeiksi tai muiksi omistusinstrumenteiksi alkuperäisten velkainstrumenttien sopimusehtojen mukaisesti sellaisen tapahtuman toteutuessa, joka toteutui ennen tai samaan aikaan kuin kriisinratkaisuviranomainen arvioi, että laitos tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d kohdassa tarkoitettu yhteisö täytti kriisinratkaisun edellytykset;

b) muunnettaessa kyseeseen tulevia pääomainstrumentteja ydinpääomainstrumenteiksi 60 artiklan nojalla.

3. Harkitessaan, mikä 1 kohdassa tarkoitettu toimi on toteutettava, kriisinratkaisuviranomaisten on otettava huomioon

a) 36 artiklan mukaisesti tehty arvostus;

b) määrä, jolla kriisinratkaisuviranomainen on arvioinut, että ydinpääoman eriä on vähennettävä ja asiaankuuluvia pääomainstrumentteja on alaskirjattava tai muunnettava 60 artiklan 1 kohdan nojalla; ja

c) kriisinratkaisuviranomaisen 46 artiklan mukaisesti arvioimat kokonaismäärät.

4. Poiketen direktiivin 2013/36/EU 22–25 artiklasta, direktiivin 2013/36/EU 26 artiklan mukaisesta ilmoitusta koskevasta vaatimuksesta, direktiivin 2014/65/EU 10 artiklan 3 kohdasta, 11 artiklan 1 ja 2 kohdasta, 12 ja 13 artiklasta sekä direktiivin 2014/65/EU 11 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusta koskevasta vaatimuksesta tapauksissa, joissa velkakirjojen arvon alaskirjaus tai pääomainstrumenttien muuntaminen johtaisi direktiivin 2013/36/EU 22 artiklan 1 kohdassa tai direktiivin 2014/65/EU 11 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua määräosuuden hankkimiseen tai lisäämiseen laitoksessa, toimivaltainen viranomaisen on tehtävä kyseisissä artikloissa vaadittu arviointi ajoissa, jotta velkakirjojen arvon alaskirjaus tai pääomainstrumenttien muuntaminen ei viivästy ja jotta ei estetä asiaankuuluvien kriisinratkaisutavoitteiden saavuttamista kriisinratkaisutoimen avulla.

5. Jos kyseisen laitoksen osalta toimivaltainen viranomaisen ei ole saattanut 4 kohdassa vaadittua arviointia päätökseen velkakirjojen arvon alaskirjauksen tai pääomainstrumenttien muuntamisen päivämäärästä lukien, kaikkeen hankkijan toimesta tapahtuvaan määräosuuden hankintaan tai lisäämiseen, jotka ovat syntyneet velkakirjojen arvon alaskirjauksen tai pääomainstrumenttien muuntamisen tuloksena, sovelletaan 38 artiklan 9 kohtaa.

6. EPV antaa viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2016 asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeet olosuhteista, joissa tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen yksittäisten toimien olisivat asianmukaisia ottaen huomioon tämän artiklan 3 kohdassa mainitut tekijät.

48 artikla

Alaskirjauksen ja muuntamisen järjestys

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että käyttäessään velkakirjojen arvon alaskirjausta kriisinratkaisuviranomaiset käyttävät alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksia, jollei 44 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisista ulkopuolelle jättämisistä muuta johdu, seuraavien vaatimusten mukaisesti:

a) ydinpääoman eriä vähennetään 60 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti;

b) jos ja vain jos a alakohdan mukaisesti tehty kokonaisvähennys on vähemmän kuin 47 artiklan 3 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitettujen määrien yhteismäärä, viranomaiset vähentävät ensisijaisen lisäpääoman instrumenttien pääomaa siinä määrin, kuin se on tarpeen, ja enintään niiden kapasiteettia vastaavasti;

- c) jos ja vain jos a ja b alakohdan mukaisesti tehty kokonaisvähennys on vähemmän kuin 47 artiklan 3 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitettujen määrien yhteismäärä, viranomaiset vähentävät toissijaisen pääoman instrumenttien pääomaa siinä määrin, kuin se on tarpeen ja enintään niiden kapasiteettia vastaavasti;
- d) jos ja vain jos a, b ja c alakohdan mukaisesti tehty osakkeiden tai muiden omistusinstrumenttien ja kyseeseen tulevien päämainstrumenttien kokonaisvähennys on vähemmän kuin 47 artiklan 3 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitettujen määrien yhteismäärä, viranomaiset vähentävät tarvittavalla määrällä ensisijaiseen lisäpääomaan tai toissijaiseen pääomaan kuulumattomien etuoikeudeltaan huonompien velkojen pääomaa tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä sovellettavan saamisen ensisijaisuusjärjestyksen mukaisesti yhdessä a, b ja c alakohdassa tarkoitettujen määrien kanssa, jotta tulokseksi saadaan 47 artiklan 3 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitettujen määrien yhteismäärä;
- e) jos ja vain jos a–d alakohdan mukaisesti tehty osakkeiden tai muiden omistusinstrumenttien, asiaankuuluvien pääomainsstrumenttien ja hyväksyttävien velkojen kokonaisvähennys on vähemmän kuin 47 artiklan 3 kohdan b ja d alakohdassa tarkoitettujen määrien yhteismäärä, viranomaiset vähentävät tarvittavalla määrällä 44 artiklan nojalla jäljellä olevien, hyväksyttävien velkojen pääomaa tai niiden maksamatta olevaa määrää tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä sovellettavan saamisen ensisijaisuusjärjestyksen mukaisesti, mukaan lukien 108 artiklassa säädetty talletusten ensisijaisuus, yhdessä tämän kohdan a, b, c ja d alakohdassa tarkoitettujen alaskirjauksen kanssa, jotta tulokseksi saadaan 47 artiklan 3 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitettujen määrien yhteismäärä.

2. Käyttäessään alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksia kriisinratkaisuviranomaisten on osoitettava 47 artiklan 3 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitettujen määrien yhteismäärässä edustettuina olevat tappiot yhtäläisesti ensisijaisuusjärjestyksessä samalla sijalla oleville osakkeille tai muille omaisuusinstrumenteille ja hyväksyttävillä veloilla vähentämällä kyseisten osakkeiden tai muiden omistusinstrumenttien ja hyväksyttävien velkojen pääomaa tai niiden maksamatta olevaa määrää samassa suhteessa niiden arvoon, paitsi silloin, kun tappioiden toisenlainen jakaminen ensisijaisuusjärjestyksessä samalla sijalla olevien velkojen kesken on sallittua 44 artiklan 3 kohdassa määritetyissä tilanteissa.

Tämä kohta ei estä soveltamasta 44 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisen velkakirjojen arvon alaskirjauksen ulkopuolelle jätettyihin velkoihin suotuisampaa kohtelua kuin mitä sovelletaan tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä ensisijaisuusjärjestyksessä samalla sijalla oleviin hyväksyttäviin velkoihin.

3. Ennen 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettua alaskirjausta tai muuntamista kriisinratkaisuviranomaisten on muunnettava tai vähennettävä 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettujen instrumenttien pääomaa, kun kyseisiin instrumentteihin sisältyvät seuraavat ehdot ja niitä ei vielä ole muunnettu:

- a) ehdot, joiden mukaan instrumentin pääomaa on vähennettävä laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d kohdassa tarkoitettujen yhteisön taloudelliseen tilanteeseen, vakavaraisuuteen tai omien varojen tasoon vaikuttavan tapahtuman toteutuessa;
- b) ehtoja, joiden mukaan instrumentit on muunnettava osakkeiksi tai muiksi omistusinstrumenteiksi tällaisen tapahtuman toteutuessa.

4. Kun instrumentin pääomaa on vähennetty, mutta ei nollaan, 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen kaltaisten ehtojen mukaisesti ennen velkakirjojen arvon alaskirjausta 1 kohdan mukaisesti, kriisinratkaisuviranomaisten on käytettävä alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksia kyseisen pääoman jäljellä olevaan määrään 1 kohdan mukaisesti.

5. Päättyessään velkojen alaskirjauksesta tai muuntamisesta omaksi pääomaksi kriisinratkaisuviranomaiset eivät saa muuntaa tietyn velkaluokan pääomaa silloin, kun kyseistä luokkaa huonommassa etuoikeusasemassa oleva velkaluokka on suureksi osaksi muuntamatta omaksi pääomaksi tai kirjaamatta alas, jollei tämä ole sallittua 44 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti.

6. Tämän artiklan soveltamiseksi EPV antaa viimeistään 3 päivänä tammikuuta 2016 asetuksen (EU) N:o 1930/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeita, joiden avulla voidaan tarvittaessa tulkita tämän direktiivin sekä asetuksen (EU) N:o 575/2013 ja direktiivin 2013/36/EU säännösten keskinäisiä suhteita.

49 artikla

Johdannaiset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tätä artiklaa noudatetaan, kun kriisinratkaisuviranomaiset käyttävät alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksia johdannaisista aiheutuviin velkoihin.

2. Kriisinratkaisuviranomaisten on käytettävä alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksia velkaan, joka aiheutuu johdannaisista vasta johdannaisten sulkeutuessa tai sulkeutumisen jälkeen. Kriisinratkaisun käynnistyessä kriisinratkaisuviranomaisilla on valtuudet päättää ja sulkea mikä tahansa johdannaissopimus tätä varten.

Jos johdannaisesta aiheutunut velka on jätetty 44 artiklan 3 kohdan mukaisen velkakirjojen arvon alaskirjauksen ulkopuolelle, kriisinratkaisuviranomaiset eivät ole velvollisia päättämään tai sulkemaan johdannaissopimusta.

3. Jos johdannaistransaktioihin sovelletaan nettoutussopimusta, kriisinratkaisuviranomaisen tai riippumattoman arvioijan on määritettävä osana 36 artiklan mukaista arvostusta kyseisistä transaktioista johtuva velka nettomääräisenä sopimuksen ehtojen mukaisesti.

4. Kriisinratkaisuviranomaisten on määritettävä johdannaisista aiheutuvien velkojen arvo soveltaen:

a) asianmukaisia menetelmiä eri luokkiin kuuluvien johdannaisten arvon määrittämiseksi, mukaan lukien nettoutussopimusten alaiset transaktiot;

b) periaatteita, joilla vahvistetaan asianmukainen ajankohta, jona johdannaision arvo olisi määritettävä; ja

c) soveltuvia menetelmiä, joilla verrataan johdannaisten sulkemisesta ja velkakirjojen arvon alaskirjauksesta aiheutuvaa arvon alentumista tappioihin, joita johdannaisista aiheutuisi velkakirjojen arvon alaskirjauksessa.

5. EPV laatii asetuksella (EU) N:o 1095/2010 perustettua Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen), jäljempänä 'EAMV', kuultuaan luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritellään 4 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettut menetelmät ja periaatteet, joita sovelletaan johdannaista aiheutuvien velkojen arvostukseen.

Kun on kyse johdannaistransaktioista, joihin sovelletaan nettoutussopimusta, EPV ottaa huomioon nettoutussopimuksessa määrätyn sulkemismenetelmän.

EPV toimittaa teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 3 päivänä tammikuuta 2016.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

50 artikla

Muuntokurssi velan muuntamiseksi pääomaksi

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisinratkaisuviranomaiset 59 artiklan 3 kohdassa ja 63 artiklan 1 kohdan f alakohdassa mainittuja valtuuksia käyttäessään voivat soveltaa erilaista muuntokurssia eri pääomaväline- ja velkaluokkiin noudattaen toista tai kumpaakin tämän artiklan 2 ja 3 kohdassa esitetystä periaatteista.
2. Muuntokurssilla on saatava kyseeseen tulevalle velkojalle asianmukainen korvaus mistä tahansa mahdollisesta tappiosta, joka alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksien käytöstä aiheutuu.
3. Kun 1 kohdan mukaisesti sovelletaan erilaisia muuntokursseja, sovellettavan maksukyvyttömyyslainsäädännön mukaisesti etuoikeutettuina pidettäviin velkoihin sovellettavan muuntokurssin on oltava korkeampi kuin etuoikeudeltaan huonompiin velkoihin sovellettava muuntokurssi.
4. EPV antaa viimeistään 3 päivänä tammikuuta 2016 asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeet muuntokurssien määrittämisestä.

Näissä ohjeissa esitetään erityisesti, kuinka kyseeseen tuleville velkojille voidaan suorittaa asianmukainen korvaus muuntokurssin avulla, sekä mitkä muuntokurssit voisivat olla aiheellisia etuoikeutettujen velkojen ensisijaisuusaseman huomioonottamiseksi sovellettavan maksukyvyttömyyslainsäädännön mukaisesti.

51 artikla

Velkakirjojen arvon alaskirjaukseen liitettävät elvytys- ja tervehdyttämistoimenpiteet

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisinratkaisuviranomaisten käyttäessä velkakirjojen arvon alaskirjausta laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettun yhteisön pääoman vahvistamiseksi 43 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti vahvistetaan järjestelyt, joilla kyseistä laitosta tai yhteisöä varten laaditaan ja toteutetaan liiketoiminnan tervehdyttämissuunnitelma 52 artiklan mukaisesti.
2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin järjestelyihin voi kuulua se, että kriisinratkaisuviranomainen nimittää 72 artiklan 1 kohdan mukaisesti yhden tai useamman henkilön, jolloin tavoitteena on 52 artiklassa edellytetyn liiketoiminnan tervehdyttämissuunnitelman laatiminen ja toteuttaminen.

52 artikla

Liiketoiminnan tervehdyttämissuunnitelma

1. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että yhden kuukauden kuluessa siitä, kun velkakirjojen arvon alaskirjausta on 43 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti sovellettu laitokseen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettuun yhteisöön, ylin hallintoelin tai 72 artiklan 1 kohdan nojalla nimitetty yksi tai useampi henkilö laatii ja toimittaa kriisinratkaisuviranomaiselle liiketoiminnan tervehdyttämissuunnitelman, joka täyttää tämän artiklan 4 ja 5 kohdassa säädetyt vaatimukset. Siltä osin kuin sovelletaan unionin valtiontukikehystä, jäsenvaltioiden on varmistettava, että kyseinen suunnitelma on yhteensopiva rakenneuudistussuunnitelman kanssa, joka laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettun yhteisön on toimitettava komissiolle unionin valtiontukikehysten mukaisesti.
2. Kun 43 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaista velkakirjojen arvon alaskirjausta sovelletaan kahteen tai useampaan konserniyhteisöön, unionissa emoyrityksenä toimivan laitoksen on valmisteltava liiketoiminnan tervehdyttämissuunnitelma, jonka on katettava kaikki konserniin kuuluvat laitokset 7 ja 8 artiklassa esitetyn menettelyn mukaisesti ja joka on toimitettava konsernitason kriisinratkaisuviranomaiselle. Konsernin tason kriisinratkaisuviranomainen toimittaa suunnitelman muille asiaankuuluville kriisinratkaisuviranomaisille ja EPV:lle.
3. Poikkeuksellisissa olosuhteissa kriisinratkaisuviranomainen voi pidentää 1 kohdassa mainittua aikaa siten, että se on enintään kaksi kuukautta velkakirjojen arvon alaskirjauksesta, jos se on tarpeen kriisinratkaisutavoitteiden saavuttamiseksi.

Jos liiketoimintasuunnitelmasta on ilmoitettava myös unionin valtiontukikehyksen puitteissa, kriisintarkaisuviranomainen voi pidentää 1 kohdassa mainittua aikaa siten, että se on enintään kaksi kuukautta velkakirjojen arvon alaskirjauksesta, tai enintään unionin valtiontukikehyksessä säädettyyn määräaikaan asti, sen mukaan, kumpi on aikaisempi.

4. Liiketoiminnan tervehdyttämissuunnitelmassa on esitettävä toimenpiteet, joilla on määrä palauttaa laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c ja d alakohdassa tarkoitettun yhteisön tai sen liiketoimintalohkojen pitkän aikavälin elinkelpoisuus kohtuullisessa ajassa. Toimenpiteiden on perustuttava realistisiin oletuksiin niistä talouden ja rahoitusmarkkinoiden olosuhteista, joissa laitos tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettu yhteisö toimii.

Liiketoiminnan tervehdyttämissuunnitelmassa on otettava huomioon muun muassa rahoitusmarkkinoiden tilanne ja ennakoitu kehitys optimistisempien ja pessimistisempien oletamusten perusteella, mukaan lukien tapahtumien yhdistelmät, joiden avulla voidaan osoittaa laitoksen merkittävimmät haavoittuvuudet. Oletuksia on verrattava asianmukaisiin toimialakohtaisiin vertailuarvoihin.

5. Liiketoiminnan tervehdyttämissuunnitelmassa on esitettävä vähintään seuraavat osatekijät:

- a) yksityiskohtainen selvitys tekijöistä ja ongelmista, joiden vuoksi laitos tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettu yhteisö on kaatunut tai todennäköisesti kaatuu, sekä näihin vaikeuksiin johtaneista olosuhteista;
- b) kuvaus toimenpiteistä, joilla on tarkoitus palauttaa laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettun yhteisön pitkän aikavälin elinkelpoisuus;
- c) kyseisten toimenpiteiden toteuttamisaikataulu.

6. Toimenpiteisiin, joilla on määrä palauttaa laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettun yhteisön pitkän aikavälin elinkelpoisuus, voivat kuulua:

- a) laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d kohdassa tarkoitettun yhteisön toimintojen tervehdyttäminen;
- b) laitoksen toiminnallisiin järjestelmiin ja infrastruktuuriin tehtävät muutokset;
- c) luopuminen tappiollisista toiminnoista;
- d) sellaisten toimintojen uudelleenjärjestely, jotka voidaan saattaa kilpailukykyisiksi;
- e) omaisuuserien tai liiketoiminta-alueiden myynti.

7. Asiaankuuluvan kriisintarkaisuviranomaisen on kuukauden kuluessa päivästä, jona liiketoiminnan tervehdyttämissuunnitelma on toimitettu, arvioitava, millä todennäköisyydellä suunnitelman toteuttaminen palauttaa laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d kohdassa tarkoitettun yhteisön pitkän aikavälin elinkelpoisuuden. Arviointi on tehtävä yhteisymmärryksessä toimivaltaisen viranomaisen kanssa.

Jos kriisintarkaisuviranomainen ja toimivaltainen viranomainen katsovat, että suunnitelman avulla päästäisiin kyseiseen tavoitteeseen, kriisintarkaisuviranomaisen on hyväksyttävä suunnitelma.

8. Jos kriisintarkaisuviranomainen ei katso, että suunnitelman avulla päästäisiin 7 kohdassa tarkoitettuun tavoitteeseen, kriisintarkaisuviranomaisen on yhteisymmärryksessä toimivaltaisen viranomaisen kanssa ilmoitettava ylimmälle hallintolimelle tai 72 artiklan 1 kohdan mukaisesti nimitetylle yhdelle tai useammalle henkilölle huolenaiheistaan ja vaadittava muuttamaan suunnitelmaa niin, että huolenaiheet saadaan poistettua.

9. Ylimmän hallintoelimen tai 72 artiklan 1 kohdan mukaisesti nimitetyn yhden tai useamman henkilön on kahden viikon kuluttua päivästä, jona se on vastaanottanut 8 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen, toimitettava muutettu suunnitelma kriisinratkaisuviranomaiselle hyväksyttäväksi. Kriisinratkaisuviranomaisen on arvioitava muutettu suunnitelma ja ilmoitettava ylimmälle hallintoelimelle tai 72 artiklan 1 kohdan mukaisesti nimitetylle yhdelle tai useammalle henkilölle viikon kuluessa, katsooko sen muutetun suunnitelman poistavan ilmoitetut huolenaiheet vai tarvitaanko muita muutoksia.

10. Ylimmän hallintoelimen tai 72 artiklan 1 kohdan mukaisesti nimitetyn yhden tai useamman henkilön on toteutettava tervehdyttämissuunnitelma sellaisena kuin kriisinratkaisuviranomainen ja toimivaltainen viranomainen ovat sen hyväksyneet ja annettava kriisinratkaisuviranomaiselle vähintään kuuden kuukauden välein kertomus suunnitelman toteuttamisen edistymisestä.

11. Ylimmän hallintoelimen tai 72 artiklan 1 kohdan mukaisesti nimitetyn yhden tai useamman henkilön on tarkistettava suunnitelmaa, jos kriisinratkaisuviranomaisen yhdessä toimivaltaisen viranomaisen kanssa muodostaman käsityksen mukaan se on tarpeen 4 kohdassa tarkoitetun tavoitteen saavuttamiseksi, ja toimitettava mahdolliset tarkistukset kriisinratkaisuviranomaiselle hyväksyttäväksi.

12. EPV laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa täsmennetään:

a) vähimmäisosatekijät, joita liiketoiminnan tervehdyttämissuunnitelmassa olisi 5 kohdan mukaisesti käsiteltävä; ja

b) edellä 10 kohdassa edellytettyjen raporttien vähimmäisisältö.

EPV toimittaa teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 3 päivänä tammikuuta 2016.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

13. EPV antaa viimeistään 3 päivänä tammikuuta 2016 asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeet, joissa täsmennetään vähimmäisperusteet, jotka tervehdyttämissuunnitelman on täytettävä, jotta kriisinratkaisuviranomainen voi hyväksyä sen 7 kohdan mukaisesti.

14. Ottaen tarvittaessa huomioon 13 kohdassa tarkoitettujen ohjeiden soveltamisessa saadut kokemukset EPV voi laatia luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa täsmennetään vähimmäisperusteet, jotka tervehdyttämissuunnitelman on täytettävä, jotta kriisinratkaisuviranomainen voi hyväksyä sen 7 kohdan mukaisesti.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

4 alajakso

Velkakirjojen arvon alaskirjaus: Liitännäismääräykset

53 artikla

Velkakirjojen arvon alaskirjauksen voimaantulo

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kun kriisinratkaisuviranomainen käyttää 59 artiklan 2 alakohdassa ja 63 artiklan 1 kohdan e–i alakohdassa tarkoitettuja valtuuksia, pääoman tai maksamatta olevan määrän vähentäminen, muuntaminen tai peruuttaminen tulee voimaan ja sitoo välittömästi kriisinratkaisun kohteena olevaa laitosta, kyseeseen tulevia velkojia ja osakkeenomistajia.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisinratkaisuviranomaisella on valtuudet saattaa päätökseen tai vaatia saattamaan päätökseen kaikki 59 artiklan 2 alakohdassa ja 63 artiklan 1 kohdan e–i alakohdassa tarkoitettujen valtuuksien voimaantulon kannalta tarpeelliset hallintotoimet ja menettelyt, mukaan lukien:

- a) kaikkien asiaa koskevien rekistereiden muuttaminen;
- b) osakkeiden tai muiden omistusinstrumenttien tai velkainstrumenttien poistaminen pörssilistalta tai kaupankäynnistä;
- c) uusien osakkeiden tai muiden omistusinstrumenttien listaus tai kaupankäynnin kohteeksi ottaminen;
- d) alaskirjattujen velkainstrumenttien uudelleenlistaus tai ottaminen uudelleen kaupankäynnin kohteeksi ilman vaatimusta antaa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/71/EY⁽¹⁾ mukainen esite.

3. Jos kriisinratkaisuviranomainen vähentää nolleen velan pääoman tai maksamatta olevan määrän 63 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettuja valtuuksia käyttäen, kyseinen velka ja kaikki siitä johtuvat veloitteet tai saamiset, jotka eivät ole kertyneet valtuuksien käytön ajankohtaan mennessä, katsotaan suoritetuiksi kaikissa olosuhteissa, eivätkä ne ole osoitettavissa suoritettaviksi missään myöhemmissä menettelyissä, jotka koskevat kriisinratkaisun kohteena olevaa laitosta tai sen seuraajayhteisöä mahdollisessa myöhemmässä likvidaatiassa.

4. Kun kriisinratkaisuviranomainen vähentää ainoastaan osittain velan pääomaa tai maksamatta olevaa määrää 63 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettuja valtuuksia käyttäen:

- a) se määrä, joka velasta on vähennetty, on katsottava suoritetuksi;
- b) instrumenttia tai sopimusta, johon alkuperäinen velka perustuu, on sovellettava edelleen jäljellä olevaan velan pääoman määrään tai maksamatta olevaan määrään, paitsi että kertyneen koron määrää voidaan muuttaa velan pääoman vähenemisen huomioon ottamiseksi ja että muita ehtoja voidaan muuttaa kriisinratkaisuviranomaisen päätöksellä 63 artiklan 1 kohdan j kohdassa mainittuja valtuuksia käyttäen.

54 artikla

Velkakirjojen arvon alaskirjausta koskevien menettelyllisten esteiden poistaminen

1. Rajoittamatta 63 artiklan 1 kohdan i alakohdan soveltamista jäsenvaltioiden on tarvittaessa vaadittava laitoksia ja 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettuja yhteisöjä ylläpitämään aina riittävää määrää osakepääomaa tai muita ydinpääoman instrumentteja siten, jos kriisinratkaisuviranomainen käyttää 63 artiklan 1 kohdan e ja f alakohdassa tarkoitettuja valtuuksia laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettun yhteisön tai minkä tahansa sen tytäryrityksen suhteen, laitos tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettu yhteisö voi laskea liikkeeseen riittävän määrän uusia osakkeita tai muita omistusinstrumentteja sen varmistamiseksi, että velat voidaan muuntaa osakkeiksi tai muiksi omistusinstrumenteiksi tehokkaalla tavalla.

2. Kriisinratkaisuviranomaisten on arvioitava, onko tietylle laitokselle tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa säädetylle yhteisölle aiheellista asettaa kyseistä laitosta tai konsernia koskevan kriisinratkaisusuunnitelman laatimisen ja ylläpitämisen yhteydessä 1 kohdassa säädetty vaatimus, erityisesti kun otetaan huomioon kyseisessä suunnitelmassa kaavailut kriisinratkaisutoimet. Jos kriisinratkaisusuunnitelma sisältää mahdollisuuden käyttää velkakirjojen arvon alaskirjausta, viranomaisten on tarkistettava, että osakepääoma tai muut ydinpääoman instrumentit riittävät kattamaan 47 artiklan 3 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitettujen määrien yhteismäärän.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/71/EY, annettu 4 päivänä marraskuuta 2003, arvopapereiden yleisölle tarjoamisen tai kaupankäynnin kohteeksi ottamisen yhteydessä julkistettavasta esitteestä ja direktiivin 2001/34/EY muuttamisesta (EUVL L 345, 31.12.2003, s. 64).

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, ettei velkojen muuntamiselle osakkeiksi tai muiksi omistusinstrumenteiksi ole menettelyllisiä esteitä laitosten rahastosäännöissä tai yhtiöjärjestyksessä, mukaan luettuina osakkeenomistajien merkintäoikeus tai vaatimus osakkeenomistajien suostumuksesta pääoman korottamiseksi.

4. Tämä artikla ei rajoita tämän direktiivin X osastossa säädettyjä muutoksia direktiiveihin 82/891/ETY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU ja direktiiviin 2012/30/EU.

55 artikla

Velkakirjojen arvon alaskirjauksen tunnustaminen sopimuksissa

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava laitoksia ja 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettuja yhteisöjä ottamaan käyttöön sopimusehto, jolla velkoja tai velkasopimuksen osapuoli tunnustaa, että velkaan voidaan soveltaa alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia, sekä sitoutuu hyväksymään pääoman tai maksamatta olevan määrän mahdollisen vähentämisen, muuntamisen tai mitätöimisen sen seurauksena, että kriisinratkaisuviranomainen käyttää kyseisiä valtuuksia, sillä edellytyksellä, että:

a) velkaa ei 44 artiklan 2 kohdan mukaisesti ole rajattu soveltamisalan ulkopuolelle;

b) velka ei ole 108 artiklan a alakohdassa tarkoitettu talletus;

c) velkaan sovelletaan kolmannen maan lainsäädäntöä; ja

d) velka on laskettu liikkeeseen tai otettu ennen päivää, jona jäsenvaltio soveltaa tämän osan saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annettuja säädöksiä.

Ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta, jos jäsenvaltion kriisinratkaisuviranomainen päättää, että jäsenvaltion kriisinratkaisuviranomainen voi käyttää ensimmäisessä kohdassa tarkoitettuihin velkoihin tai instrumentteihin alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksia kolmannen maan lainsäädännön tai sitovan tässä kolmannessa maassa tehdyn sopimuksen perusteella.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisinratkaisuviranomaiset voivat vaatia laitoksia ja 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettuja yhteisöjä toimittamaan viranomaisille oikeudellisen lausunnon tällaisen ehdon täytäntöönpanokelpoisuudesta ja pätevydestä.

2. Jos laitos tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettu yhteisö ei sisällytä 1 kohdassa tarkoitettua ehtoa sopimusehtoihin, joita velkaan sovelletaan, se ei estä kriisinratkaisuviranomaista käyttämästä alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksia kyseiseen velkaan.

3. EPV laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritellään tarkemmin 1 kohdassa edellytetyn ehdon sisältö ja niiden velkojen luettelo, joihin 1 a kohdassa tarkoitettua soveltamisalan ulkopuolelle rajaamista sovelletaan ottaen huomioon pankkien erilaiset liiketoimintamallit.

EPV toimittaa teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

56 artikla

Julkishallinnon rahoitusvakaussäilytysvälineet

1. Jäsenvaltiot voivat antaa poikkeuksellista julkista rahoitustukea täydentävien rahoitusvakaussäilytysvälineiden avulla tämän artiklan 3 kohdan, 37 artiklan 10 kohdan sekä unionin valtiontukikehyksen mukaisesti osallistua laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettua yhteisön kriisintorjuntaan muun muassa puuttamalla suoraan tilanteeseen laitoksen tai yhteisön likvidaation välttämiseksi, jotta saavutetaan 31 artiklan 2 kohdassa asetetut kriisintorjuntavoitteet jäsenvaltiossa tai koko unionissa. Tällaisia toimia johtaa toimivaltainen ministeriö tai julkisyhteisö, joka toimii läheisessä yhteistyössä kriisintorjuntaviranomaisen kanssa.

2. Julkishallinnon rahoitusvakaussäilytysvälineiden toteuttamiseksi jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden toimivaltaisilla ministeriöillä tai julkisyhteisöillä on 63–72 artiklassa määritellyt asiaankuuluvat kriisintorjuntavaltuudet, ja että 66, 68, 83 ja 117 artiklaa sovelletaan.

3. Julkisyhteisöjen rahoitusvakaussäilytysvälineitä käytetään viimesijaisesti sen jälkeen, kun on arvioitu ja hyödynnetty muita kriisintorjuntavälineitä niin laajalti kuin mahdollista samalla rahoitusvakautta ylläpitäen, toimivaltaisen ministeriön tai julkisyhteisön kriisintorjuntaviranomaista kuultuaan tekemän päätöksen mukaisesti.

4. Kun jäsenvaltiot soveltavat julkishallinnon rahoitusvakaussäilytysvälineitä, niiden on varmistettava, että toimivaltaiset ministeriöt tai julkisyhteisöt ja kriisintorjuntaviranomainen käyttävät välineitä vain, jos kaikki 32 artiklan 1 kohdassa säädetyt ehdot täyttyvät ja toinen seuraavista ehdoista täyttyy:

- a) keskuspankkia ja toimivaltaista viranomaista kuultuaan toimivaltainen ministeriö tai julkisyhteisö ja kriisintorjuntaviranomainen päättävät, että muiden kriisintorjuntavälineiden soveltaminen ei riittäisi rahoitusvakauteen kohdistuvien merkittävien haittojen torjumiseen;
- b) toimivaltainen ministeriö tai julkisyhteisö ja kriisintorjuntaviranomainen päättävät, että muiden kriisintorjuntavälineiden soveltaminen ei riittäisi suojelemaan yleistä etua, kun keskuspankki on jo myöntänyt laitokselle poikkeuksellista maksuvalmiusapua;
- c) toimivaltainen ministeriö päättää toimivaltaista viranomaista ja kriisintorjuntaviranomaista kuultuaan tilapäisen julkisen omistuksen osalta, että muiden kriisintorjuntavälineiden soveltaminen ei riittäisi suojelemaan yleistä etua, kun laitokselle on jo annettu julkista pääomatukea.

5. Rahoitusvakaussäilytysvälineet koostuvat seuraavista:

- a) 57 artiklassa tarkoitettu pääomatuki;
- b) 58 artiklassa tarkoitettu tilapäinen julkinen omistus.

57 artikla

Pääomatuki

1. Jäsenvaltiot voivat kansallisen yhtiöoikeuden säännöksiä noudattaen osallistua laitoksen tai tämän direktiivin 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettua yhteisön pääomapolun vahvistamiseen tarjoamalla sille asetuksen (EU) N:o 575/2013 vaatimusten mukaisesti pääomaa vastineeksi seuraavista instrumenteista:

- a) ydinpääoma (Tier 1);
- b) ensisijaisen lisäpääoman instrumentit tai toissijaisen pääoman instrumentit.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, siinä määrin kuin niiden osakeomistus laitoksessa tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettu yhteisössä sallii, että laitoksia tai yhteisöjä, joihin tämän artiklan mukaista pääomatukea sovelletaan, hallinnoidaan kaupallisin ja ammattimaisin perustein.

3. Kun jäsenvaltio antaa tämän artiklan mukaista julkista pääomatukea, sen on varmistettava, että sen osuus laitoksesta ai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettu yhteisöstä siirretään takaisin yksityissektorille heti kaupallisten ja rahoitusolosuhteiden salliessa.

58 artikla

Tilapäinen julkinen omistus

1. Jäsenvaltio voi ottaa laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitetun yhteisön tilapäiseen julkiseen omistukseen.

2. Tätä varten jäsenvaltio voi tehdä yhden tai useamman osakkeiden siirtomääräyksen, jossa siirron saaja on:

a) jäsenvaltion nimeämä edustaja; tai

b) jäsenvaltion kokonaan omistama yhtiö.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että laitoksia tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettuja yhteisöjä, joihin tässä artiklassa säädettyä väliaikaista julkista omistusta sovelletaan, hallinnoidaan kaupallisin ja ammattimaisin perustein ja että ne siirretään takaisin yksityissektorille heti kaupallisten ja rahoitusolosuhteiden salliessa.

V LUKU

Pääomainstrumenttien alaskirjaus

59 artikla

Pääomainstrumenttien alaskirjausta tai muuntamista koskeva vaatimus

1. Kyseeseen tulevien pääomainstrumenttien alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia voidaan käyttää joko:

a) erillään kriisintarkkailutoimesta tai

b) yhdessä kriisintarkkailutoimen kanssa, jos 32 ja 33 artiklassa säädetty kriisintarkkailuedellytykset täyttyvät.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisintarkkailuviranomaisilla on valtuudet alaskirjata tai muuntaa kyseeseen tulevat pääomainstrumentit laitosten tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettujen yhteisöjen osakkeiksi tai muiksi omistusrakenteiksi.

3. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että kriisintarkkailuviranomaiset käyttävät alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia 60 artiklan mukaisesti ja viipymättä laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitetun yhteisön liikkeeseen laskemiin kyseeseen tuleviin pääomainstrumentteihin, jos kyseessä on yksi tai useampi seuraavista tapauksista:

a) edellä olevassa 32 ja 33 artiklassa säädettyjen edellytysten on todettu täyttyneen ennen kuin mitään kriisintarkkailutoimea on toteutettu;

b) asiaankuuluva viranomainen toteaa, että jollei kyseeseen tuleviin pääomainstrumentteihin käytetä kyseisiä valtuuksia, laitos tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettu yhteisö ei ole enää elinkelpoinen;

- c) jos kyseeseen tulevat pääomainstrumentit on laskenut liikkeeseen tytäryritys ja jos nämä pääomainstrumentit on hyväksytty omia varoja koskevien vaatimusten täyttämiseksi laitos- tai yhteisökohtaisesti ja konsolidoinnin perusteella, konsolidointiryhmän valvojan jäsenvaltion asiaankuuluva viranomaisen ja tytäryrityksen jäsenvaltion asiaankuuluva viranomaisen toteavat yhteisesti 92 artiklan 3 ja 4 kohdan mukaisella yhteisellä päätöksellä, että konserni ei ole enää elinkelpoinen, jollei kyseisiin instrumentteihin käytetä alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia;
- d) jos kyseeseen tulevat pääomainstrumentit on laskenut liikkeeseen emoyritys ja jos nämä pääomainstrumentit on hyväksytty omia varoja koskevien vaatimusten täyttämiseksi yksittäisen emoyrityksen tasolla tai konsolidoinnin perusteella ja konsolidointiryhmän valvojan jäsenvaltion asiaankuuluva viranomaisen toteaa, että konserni ei ole enää elinkelpoinen, jos näitä instrumentteja ei alaskirjata tai muunneta.
- e) laitos tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettu yhteisö pyytää poikkeuksellista julkista rahoitustukea, lukuun ottamatta 32 artiklan 4 kohdan d alakohdan iii alakohdassa tarkoitetuissa tilanteissa.
4. Edellä olevan 3 kohdan soveltamiseksi on katsottava, että laitos tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettu yhteisö taikka konserni ei ole enää elinkelpoinen ainoastaan, jos molemmat seuraavat edellytykset täyttyvät:
- a) laitos tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettu yhteisö taikka konserni on lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuu;
- b) ottaen huomioon aika ja muut asiaankuuluvat olosuhteet ei voida kohtuudella olettaa, että laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettun yhteisön taikka konsernin kaatuminen olisi estettävissä kohtuullisessa ajassa millään muulla toimenpiteellä, kuten vaihtoehtoisella yksityisen sektorin toimenpiteellä tai valvontatoimella (mukaan lukien varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteet), kuin pääomainstrumenttien alaskirjauksella tai muuntamisella erillisenä toimenpiteenä tai yhdessä kriisinratkaisutoimen kanssa.
5. Tämän artiklan 4 kohdan a alakohdan soveltamiseksi laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettun yhteisön on katsottava olevan lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuvan, jos se on yhdessä tai useammassa 32 artiklan 4 kohdassa esitetyistä tilanteista.
6. Edellä olevan 4 kohdan a alakohdan soveltamiseksi konsernin on katsottava olevan lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuvan, jos konserni rikkoo tai sen voidaan objektiivisten tekijöiden perusteella ennakoida lähitulevaisuudessa rikkovan konsolidoituja vakavaraisuusvaatimuksia siten, että toimivaltaisen viranomaisen olisi perusteltua toteuttaa toimia, muun muassa koska konserni on kärsinyt tai todennäköisesti kärsii tappioita, jotka kuluttavat sen kaikki omat varat tai merkittävän osan niistä.
7. Tytäryrityksen liikkeeseen laskemia kyseeseen tulevia pääomainstrumentteja ei saa alaskirjata suuremmassa määrin eikä muuntaa 3 kohdan c alakohdan nojalla huomattavasti nopeammin kuin mitä ensisijaisuusjärjestyksessä samalla sijalla olevia pääomainstrumentteja on alaskirjattu tai muunnettu emoyrityksen tasolla.
8. Jos asiaankuuluva viranomaisen tekee tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitettun toteamuksen, sen on viipymättä ilmoitettava tästä sille kriisinratkaisuviranomaiselle, joka vastaa kriisinratkaisun kohteena olevasta laitoksesta tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettusta yhteisöstä, jos se on muu kuin kyseinen asiaankuuluva viranomaisen.
9. Ennen kuin tytäryrityksestä, joka laskee liikkeeseen sellaisia kyseeseen tulevia pääomainstrumentteja, jotka on hyväksytty omia varoja koskevien vaatimusten täyttämiseksi laitos- tai yhteisökohtaisesti ja konsolidoinnin perusteella, tehdään tämän artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitettu toteamus, asiaankuuluvan viranomaisen on noudatettava 62 artiklassa säädettyjä ilmoitus- ja kuulemisvaatimuksia.

10. Kriisintarkaisuviranomaisten on ennen pääomainsstrumenttien alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksien käyttämistä varmistettava, että laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettujen yhteisön varojen ja velkojen arvostus toteutetaan 36 artiklan mukaisesti. Arvostusta käytetään pohjana laskettaessa kyseeseen tuleviin pääomainsstrumentteihin tappioiden kattamiseksi sovellettavaa alaskirjausta ja kyseeseen tuleviin pääomainsstrumentteihin laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettujen yhteisön pääomapohjan vahvistamiseksi sovellettavaa muuntamisen tasoa.

60 artikla

Pääomainsstrumenttien alaskirjaukseen tai muuntamiseen sovellettavat säännökset

1. Noudattaessaan 59 artiklassa säädettyä vaatimusta kriisintarkaisuviranomaisten on sovellettava alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä sovellettavan saamisten ensisijaisuusjärjestyksen mukaisesti niin, että saadaan seuraavat tulokset:

- a) ydinpääoman erää vähennetään ensin suhteessa tappioihin ja enintään niiden kapasiteettia vastaavasti, ja kriisintarkaisuviranomainen toteuttaa toisen tai molemmat 47 artiklan 1 kohdassa määritellyistä toimista ydinpääoman instrumenttien osalta ydinpääoman instrumenttien haltijoiden osalta;
- b) kyseeseen tulevien ensisijaisen lisäpääoman instrumenttien pääoma kirjataan alas tai muunnetaan ydinpääoman instrumenteiksi tai toteutetaan kumpikin toimenpide siinä määrin kuin 31 artiklassa asetettujen kriisintarkaisutavoitteiden saavuttamiseksi on tarpeen, ja enintään kyseeseen tulevien pääomainsstrumenttien kapasiteettia vastaavasti, sen mukaan kumpi on alhaisempi;
- c) kyseeseen tulevien toissijaisen pääoman instrumenttien pääoma kirjataan alas tai muunnetaan ydinpääoman instrumenteiksi tai toteutetaan kumpikin toimenpide siinä määrin kuin 31 artiklassa asetettujen kriisintarkaisutavoitteiden saavuttamiseksi on tarpeen, ja enintään kyseeseen tulevien pääomainsstrumenttien kapasiteettia vastaavasti, sen mukaan kumpi on alhaisempi.

2. Jos kyseeseen tulevien pääomainsstrumenttien pääoma kirjataan alas,

- a) kyseisen pääoman vähennyksen on oltava pysyvä, jollei 46 artiklan 3 kohdan korvausmekanismin mukaisesta mahdollisesta uudelleenarvostuksesta muuta johdu;
- b) kyseeseen tulevan pääomainsstrumentin haltijalle ei jää velkoja kyseisen instrumentin alaskirjatun määrän nojalla tai sen yhteydessä lukuun ottamatta mahdollisia jo kertyneitä velkoja sekä vahingonkorvausvastuuta, johon alaskirjausta koskevien valtuuksien käytöstä tehty muutoksenhaku voi johtaa;
- c) kyseeseen tulevien pääomainsstrumenttien haltijoille ei makseta korvausta muuten kuin 3 kohdan mukaisesti.

Edellä oleva b alakohta ei estä ydinpääomainsstrumenttien tarjoamista kyseeseen tulevien pääomainsstrumenttien haltijalle 3 kohdan mukaisesti.

3. Kriisintarkaisuviranomaiset voivat kyseeseen tulevien pääomainsstrumenttien muuntamiseksi tämän artiklan 1 kohdan b alakohdan nojalla velvoittaa laitokset ja 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettujen yhteisöt laskemaan liikkeeseen ydinpääoman instrumentteja kyseeseen tulevien pääomainsstrumenttien haltijoille. Kyseeseen tulevat pääomainsstrumentit voidaan muuntaa vain, jos seuraavat ehdot täyttyvät:

- a) kyseiset ydinpääoman instrumentit laskee liikkeeseen laitos tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettu yhteisö taikka laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettujen yhteisön emoyritys laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettujen yhteisön kriisintarkaisuviranomaisen hyväksynnällä tai tapauksen mukaan emoyrityksen kriisintarkaisuviranomaisen hyväksynnällä;

- b) kyseiset ydinpääoman instrumentit lasketaan liikkeeseen ennen kuin kyseinen laitos tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettu yhteisö laskee liikkeeseen osakkeita tai muita omistusinstrumentteja, jotta valtio tai julkisyhteisö lisäisi laitoksen omia varoja;
- c) kyseiset ydinpääoman instrumentit myönnetään ja siirretään viipymättä muuntamisvaltuuksien käytön jälkeen;
- d) muuntokurssi, jonka perusteella kutakin kyseeseen tulevaa pääomainstrumenttia kohti tarjottavien ydinpääomainstrumenttien lukumäärä määritetään, vastaa 50 artiklan mukaisia periaatteita ja mahdollisia EPV:n 50 artiklan 4 kohdan nojalla laatimia ohjeita.
4. Ydinpääoman instrumenttien tarjoamiseksi 3 kohdan mukaisesti kriisinratkaisuviranomaiset voivat velvoittaa laitokset ja 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettut yhteisöt ylläpitämään jatkuvasti tarvittavaa ennakkolupaa laskea liikkeeseen tarvittava määrä ydinpääoman instrumentteja.
5. Jos laitos täyttää kriisinratkaisun edellytykset ja kriisinratkaisuviranomainen päättää soveltaa siihen kriisinratkaisuvälinettä, kriisinratkaisuviranomaisen on ennen kriisinratkaisuvälineen soveltamista noudatettava 59 artiklan 3 kohdassa esitettyä vaatimusta.

61 artikla

Toteamuksista vastaavat viranomaiset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 59 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuista toteamuksista vastaavat viranomaiset ovat tässä artiklassa mainitut viranomaiset.
2. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä kansallisessa lainsäädännössä asiaankuuluva viranomainen, joka vastaa toteamusten tekemisestä 59 artiklan nojalla. Asiaankuuluva viranomainen voi 32 artiklan mukaisesti olla toimivaltainen viranomainen tai kriisinratkaisuviranomainen.
3. Jos kyseeseen tulevat pääomainstrumentit hyväksytään omia varoja koskevien vaatimusten täyttämiseksi laitos- tai yhteisökohtaisesti asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan mukaisesti, tämän direktiivin 59 artiklan 3 kohdassa mainitun toteamuksen tekemisestä vastaava viranomainen on sen jäsenvaltion asiaankuuluva viranomainen, jossa laitos tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettu yhteisö on saanut toimiluvan direktiivin 2013/36/EU III osaston mukaisesti.
4. Jos kyseeseen tulevat pääomainstrumentit laskee liikkeeseen tytäryrityksenä toimiva laitos tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettu yhteisö ja ne hyväksytään omia varoja koskevien vaatimusten täyttämiseksi laitos- tai yhteisökohtaisesti ja konsolidoinnin perusteella, 59 artiklan 3 kohdassa mainittujen toteamusten tekemisestä vastaava viranomainen on seuraava:
 - a) sen jäsenvaltion asiaankuuluva viranomainen, johon kyseiset instrumentit liikkeeseen laskenut laitos tai tämän direktiivin 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettu yhteisö on sijoittautunut direktiivin 2013/36/EU III osaston mukaisesti, vastaa tämän direktiivin 59 artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen toteamusten tekemisestä;

- b) konsolidointiryhmän valvojan jäsenvaltion asiaankuuluva viranomainen ja sen jäsenvaltion asiaankuuluva viranomainen, johon kyseiset instrumentit liikkeeseen laskenut laitos tai tämän direktiivin 1 artiklan b, c tai d alakohdassa tarkoitettu yhteisö on sijoittautunut direktiivin 2013/36/EU III osaston mukaisesti, vastaa yhteisen toteamuksen tekemisestä tämän direktiivin 59 artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitetun yhteisen päätöksen muodossa.

62 artikla

Konsolidoitu soveltaminen: toteamusmenettely

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ennen 59 artiklan 3 kohdan b, c, d tai e alakohdassa tarkoitetun toteamuksen tekemistä tytäryrityksestä, joka laskee liikkeeseen kyseeseen tulevat pääomainstrumentit, jotka hyväksytään omia varoja koskevien vaatimusten täyttämiseksi laitos- tai yhteisökohtaisesti ja konsolidoinnin perusteella, asiaankuuluvat viranomaiset noudattavat seuraavia vaatimuksia:
 - a) asiaankuuluvan viranomaisen, joka harkitsee, onko tehtävä 59 artiklan 3 kohdan b, c, d tai e alakohdassa tarkoitettu toteamus, on ilmoitettava asiasta viipymättä konsolidointiryhmän valvojalle ja sen jäsenvaltion asiaankuuluvalla viranomaiselle, jossa konsolidointiryhmän valvoja sijaitsee, jos se on muu kuin ensin mainittu viranomainen;
 - b) asiaankuuluvan viranomaisen, joka harkitsee, onko tehtävä 59 artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitettu toteamus, on ilmoitettava asiasta viipymättä kustakin sellaisesta laitoksesta tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettua yhteisöstä vastaavalle toimivaltaiselle viranomaiselle, joka on laskenut liikkeeseen kyseeseen tulevat pääomainstrumentit, joihin alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia on sovellettava siinä tapauksessa, että kyseinen toteamus tehdään, ja sen jäsenvaltion asiaankuuluvalla viranomaiselle, jossa nuo toimivaltaiset viranomaiset ja konsolidointiryhmän valvoja sijaitsevat, jos se on muu kuin ensin mainittu viranomainen.
2. Asiaankuuluvien viranomaisten on 59 artiklan 3 kohdan c, d ja e b alakohdassa tarkoitetussa toteamuksessaan rajat ylittävää toimintaa harjoittavan laitoksen tai konsernin kriisintarkkailusta otettava huomioon kriisintarkkailun mahdollinen vaikutus kaikissa jäsenvaltioissa, joissa laitos tai konserni toimii.
3. Asiaankuuluvan viranomaisen on liitettävä 1 kohdan mukaisesti tehtävään ilmoitukseen selvitys syistä, miksi se harkitsee kyseessä olevan toteamuksen tekemistä.
4. Jos ilmoitus on tehty 1 kohdan nojalla, asiaankuuluvan viranomaisen on niitä viranomaisia kuultuaan, joille ilmoitus on annettu, arvioitava seuraavat seikat:
 - a) onko 59 artiklan 3 kohdan mukaiselle alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksien käytölle vaihtoehtoa;
 - b) jos tällainen vaihtoehto on, onko se toteutuskelpoinen;
 - c) jos tällainen vaihtoehto on helposti sovellettavissa, voidaanko sen avulla tosiasiallisesti puuttua kohtuullisessa ajassa olosuhteisiin, jotka edellyttäisivät muutoin 59 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun toteamuksen tekemistä.
5. Tämän artiklan 4 kohdan soveltamiseksi vaihtoehdoilla tarkoitetaan tämän direktiivin 27 artiklassa tarkoitettuja varhaisen puuttumisen toimenpiteitä, direktiivin 2013/36/EU 104 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä taikka varojen tai pääoman siirtoa emoyritykseltä.
6. Jos asiaankuuluva viranomainen niitä viranomaisia kuultuaan, joille ilmoitus on annettu, arvioi 4 kohdan soveltamiseksi, että yksi tai useampi vaihtoehto on käytettävissä ja helposti sovellettavissa ja että sillä päästäisiin mainitun kohdan c alakohdassa tarkoitettuihin tuloksiin, sen on varmistettava, että kyseisiä vaihtoehtoisia toimenpiteitä sovelletaan.
7. Jos asiaankuuluva viranomainen 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetussa tapauksessa ja niitä asiaankuuluvia viranomaisia kuultuaan, joille ilmoitus on annettu, arvioi tämän artiklan 4 kohdan soveltamiseksi, ettei ole käytettävissä vaihtoehtoja, joilla päästäisiin 4 kohdan c alakohdassa tarkoitettuihin tuloksiin, asiaankuuluvan viranomaisen on päätettävä, onko sen harkitsema 59 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu toteamus aiheellista tehdä.

8. Jos asiaankuuluva viranomaislainen päättää tehdä toteamuksen 59 artiklan 3 kohdan c alakohdan nojalla, sen on välittömästi ilmoitettava tästä sen jäsenvaltion asiaankuuluville viranomaisille, jossa kyseeseen tulevat tytäryritykset sijaitsevat, ja toteamuksen on oltava muodoltaan 92 artiklan 3 ja 4 kohdan mukainen yhteinen päätös. Yhteisen päätöksen puuttuessa 59 artiklan 3 kohdan c kohdan mukaista toteamusta ei tehdä.

9. Sen jäsenvaltion kriisintarkausviranomaisten, jossa kukin kyseeseen tuleva tytäryritys sijaitsee, on pantava viipymättä täytäntöön tämän artiklan mukaisesti tehty päätös pääomainstrumenttien alaskirjauksesta tai muuntamisesta ottaen asianmukaisesti huomioon tilanteen kiireellisyys.

VI LUKU

Kriisintarkausvaltuudet

63 artikla

Yleiset valtuudet

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisintarkausviranomaisilla on tarvittavat valtuudet soveltaa kriisintarkausvälineitä laitoksiin ja 1 artiklan 1 kohdan b, c ja d alakohdassa tarkoitettuihin yhteisöihin, jotka täyttävät sovellettavat kriisintarkaus edellytykset. Kriisintarkausviranomaisten on erityisesti voitava käyttää yksittäin tai yhdistelmänä valtuuksia

- a) vaatia mitä tahansa henkilöä antamaan kriisintarkausviranomaiselle kaikki tiedot, joita se tarvitsee kriisintarkausuudesta päättämiseksi ja sen valmistelemiseksi, mukaan lukien päivitykset ja täydennykset kriisintarkausuunnitelmissa annettuihin tietoihin ja paikalla tehtävin tarkastuksin toimitettavat tiedot;
- b) ottaa kriisintarkaus kohteena oleva laitos määräysvaltaansa ja käyttää kaikkia kriisintarkaus kohteena olevan laitoksen osakkeenomistajille, muille omistajille ja ylimmälle hallintoelimelle annettuja oikeuksia ja valtuuksia;
- c) siirtää kriisintarkaus kohteena olevan laitoksen liikkeeseen laskemia osakkeita tai muita omistusinstrumentteja;
- d) siirtää kriisintarkaus kohteena olevan laitoksen tietyt oikeudet, varat ja velat toiselle yhteisölle tämän suostumuksella;
- e) vähentää, myös nollaan, kriisintarkaus kohteena olevan laitoksen hyväksyttävien velkojen pääoma tai maksamatta oleva määrä;
- f) muuntaa kriisintarkaus kohteena olevan laitoksen hyväksyttävät velat kyseisen laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettua yhteisön, asianomaisen emoyrityksenä toimivan laitoksen tai sellaisen omaisuudenhoitoyhtiön osakkeiksi tai muiksi omistusinstrumenteiksi, johon laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettua yhteisön varat, oikeudet tai velat siirretään;
- g) mitätöidä kriisintarkaus kohteena olevan laitoksen liikkeeseen laskemia velkainstrumentteja, sellaisia vakuudellisia velkoja lukuun ottamatta, joihin sovelletaan 44 artiklan 2 kohtaa;
- h) vähentää, myös nollaan, kriisintarkaus kohteena olevan laitoksen osakkeiden tai muiden omistusinstrumenttien nimellismäärä ja mitätöidä kyseiset osakkeet tai muut omistusinstrumentit;
- i) vaatia kriisintarkaus kohteena olevaa laitosta tai asianomaista emoyrityksenä toimivaa laitosta laskemaan liikkeeseen uusia osakkeita tai muita omistusinstrumentteja taikka muita pääomainstrumentteja, mukaan lukien etuoikeutetut osakkeet ja ehdolliset vaihtokelpoiset instrumentit;

- j) muuttaa kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen liikkeeseen laskemien velkainstrumenttien ja muiden hyväksyttävien velkojen maturiteettia tai tällaisista instrumenteista ja muista hyväksyttävistä veloista maksettavan koron määrää tai päivämäärää, jona korko lankeaa maksettavaksi, myös keskeyttämällä maksaminen tilapäisesti, sellaisia vakuudellisia velkoja lukuun ottamatta, joihin sovelletaan 44 artiklan 2 kohtaa;
- k) sulkea ja päättää rahoitussopimuksia tai johdannaisopimuksia 49 artiklan soveltamiseksi;
- l) erottaa tai vaihtaa kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen ylin hallintoelin ja toimiva johto;
- m) vaatii toimivaltaista viranomaista arvioimaan määräosuuden ostavan ostajan oikea-aikaisesti, poiketen direktiivin 2013/36/EU 22 artiklassa ja direktiivin 2014/65/EU 12 artiklassa säädetyistä aikarajoista.

2. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimet sen varmistamiseksi, ettei kriisinratkaisuviranomaisiin sovelleta kriisinratkaisuvälineiden ja -valtuuksien käyttämisen yhteydessä mitään seuraavista vaatimuksista, joita niihin tavanomaisesti sovellettaisiin kansallisen lainsäädännön tai sopimuksen nojalla taikka muulla perusteella:

- a) jollei 3 artiklan 6 kohdasta ja 85 artiklan 1 kohdasta muuta johdu, vaatimus hyväksynnän tai suostumuksen saamisesta julkis- tai yksityisoikeudellisilta henkilöiltä, mukaan lukien kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen osakkeenomistajat tai velkojat;
- b) menettelylliset vaatimukset mille tahansa henkilölle ilmoittamisesta ennen valtuuksien käyttöä, mukaan lukien vaatimukset julkistaa kaikki ilmoitukset tai esitteet taikka toimittaa tai ilmoittaa kaikki asiakirjat mille tahansa muulle viranomaiselle.

Jäsenvaltioiden on erityisesti varmistettava, että kriisinratkaisuviranomaiset voivat käyttää niille tämän artiklan nojalla annettuja valtuuksia riippumatta siitä, millaisia rajoituksia tai suostumusvaatimuksia kyseisten rahoitusvälineiden, oikeuksien, varojen ja velkojen siirtoon voitaisiin muuten soveltaa.

Ensimmäisen alakohdan b alakohta ei rajoita 81 ja 83 artiklassa säädettyjen vaatimusten eikä mahdollisten unionin valtiontukikehyksen mukaisten ilmoitusvaatimusten soveltamista.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että siinä määrin kuin mitään tämän artiklan 1 kohdassa luetelluista valtuuksista ei sovelleta tämän direktiivin 1 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan kuuluvaan yhteisöön sen erityisen oikeudellisen muodon johdosta, kriisinratkaisuviranomaisilla on mahdollisimman samanlaiset valtuudet, myös niiden vaikutusten suhteen.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisinratkaisuviranomaisten käyttäessä 3 kohdan mukaisia valtuuksia, tässä direktiivissä säädettyjä suojatoimia tai vaikutukseltaan vastaavia suojatoimia sovelletaan henkilöihin, joihin valtuuksien käyttö vaikuttaa, mukaan lukien osakkeenomistajat, velkojat ja vastapuolet.

64 artikla

Liitännäisvaltuudet

- 1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisinratkaisuviranomaisilla on kriisinratkaisuvaltuuksia käyttäessään valtuudet:
 - a) jollei 78 artiklasta muuta johdu, huolehtia siitä, että siirto tapahtuu ilman, että siirrettyihin rahoitusvälineisiin, oikeuksiin, varoihin tai velkoihin liittyy mitään niihin vaikuttavaa velvollisuutta tai vastuuta; tätä sovellettaessa tämän direktiivin mukaista oikeutta korvaukseen ei pidetä velvollisuutena tai vastuuna;

- b) poistaa oikeudet hankkia uusia osakkeita tai muita omistusinstrumentteja;
- c) vaatia asiaankuuluvaa viranomaista lopettamaan tai keskeyttämään rahoitusinstrumenttien ottaminen kaupankäynnin kohteeksi säännellyllä markkinalla tai viralliselle listalle Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/34/EY⁽¹⁾ mukaisesti;
- d) huolehtia siitä, että vastaanottajaa kohdellaan kuin se olisi kriisinratkaisun kohteena oleva laitos kaikkien kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen oikeuksien tai velvoitteiden taikka sen toteuttamien toimien osalta, mukaan lukien, jollei 38 ja 40 artiklassa muuta säädetä, kaikki oikeudet tai velvoitteet, jotka liittyvät osallisuuteen jossakin markkinainfrastruktuurissa;
- e) vaatia kriisinratkaisun kohteena olevaa laitosta ja vastaanottajaa vaihtamaan keskenään tietoja ja antamaan toisilleen apua; ja
- f) peruuttaa kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen tekemän sopimuksen ehdot tai muuttaa niitä taikka korvata laitos vastaanottajalla.

2. Kriisinratkaisuviranomaiset saavat käyttää 1 kohdassa määriteltyjä valtuuksia vain, jos kriisinratkaisuviranomainen katsoo tämän aiheelliseksi, jotta voidaan auttaa varmistamaan kriisinratkaisutoimen tehokkuus tai saavuttamaan yksi tai useampi kriisinratkaisutavoite.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisinratkaisuviranomaisilla on kriisinratkaisuvaltuuksia käyttäessään valtuudet määrätä tarvittavista jatkuvuusjärjestelyistä sen varmistamiseksi, että kriisinratkaisutoimi on tehokas ja tarvittaessa, että vastaanottaja voi harjoittaa siirrettyä liiketoimintaa. Näihin jatkuvuusjärjestelyihin kuuluvat erityisesti

- a) kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen tekemien sopimusten jatkaminen siten, että vastaanottaja ottaa vastattavakseen kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen oikeudet ja velat, jotka liittyvät siirrettyihin rahoitusvälineisiin, oikeuksiin, varoihin tai velkoihin, ja korvaa kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen nimenomaisesti tai hiljaisesti kaikissa asianomaisissa sopimusasiakirjoissa;
- b) kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen korvaaminen vastaanottajalla kaikissa oikeudellisissa menettelyissä, jotka liittyvät siirrettyihin rahoitusvälineisiin, oikeuksiin, varoihin tai velkoihin.

4. Edellä 1 kohdan d alakohdassa ja 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettut valtuudet eivät vaikuta:

- a) kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen työntekijöiden oikeuteen purkaa työ sopimus;
- b) sopimuksen osapuolen oikeuteen käyttää sopimuksesta johtuvia oikeuksia, mukaan lukien oikeus purkaa sopimus, jos se on sopimusehtojen mukaan mahdollista jonkin sellaisen toimen seurauksena, jonka kriisinratkaisun kohteena oleva laitos on toteuttanut tai jättänyt toteuttamatta ennen siirtoa tai jonka vastaanottaja on toteuttanut tai jättänyt toteuttamatta siirron jälkeen, jollei 69, 70 tai 71 artiklasta muuta johdu.

65 artikla

Valtuudet vaatia palvelujen ja toimintojen tarjoamista

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisinratkaisuviranomaisilla on valtuudet vaatia kriisinratkaisun kohteena olevaa laitosta tai mitä tahansa sen konserniyhteisöistä tarjoamaan vastaanottajalle tarvittavat palvelut ja toiminnot, jotta vastaanottaja voi harjoittaa tehokkaasti sille siirrettyä liiketoimintaa.

Ensimmäistä alakohtaa sovelletaan myös silloin, kun kriisinratkaisun kohteena oleva laitos tai sen konserniyhteisö on asetettu tavanomaiseen maksukyvyyttömyysmenettelyyn.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/34/EY, annettu 28 päivänä toukokuuta 2001, arvopaperien ottamisesta viralliselle pörssilistalle sekä siihen liittyvästä tiedonantovelvollisuudesta (EYVL L 184, 6.7.2001, s. 1).

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden kriisintarkaisuviranomaisilla on valtuudet panna täytäntöön velvoitteet, joita muiden jäsenvaltioiden kriisintarkaisuviranomaiset ovat 1 kohdan nojalla asettaneet niiden alueelle sijoittautuneille konserniyhteisöille.
3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettut palvelut ja toiminnot koskevat ainoastaan toiminnan kannalta tärkeitä palveluja ja toimintoja, eikä niihin sisälly minkäänlaista rahoitustukea.
4. Edellä 1 ja 2 kohdassa säädettyt palvelut ja toiminnot tarjotaan:
 - a) samoin ehdoin, jos palvelut ja toiminnot tarjottiin kriisintarkaisun kohteena olevalle laitokselle välittömästi ennen kriisintarkaisutoimen toteuttamista sopimuksen nojalla, ja mainitun sopimuksen keston ajan;
 - b) kohtuullisin ehdoin, jos sopimusta ei ole tai sopimus on päättynyt.
5. EPV antaa viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2015 asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeet, joissa määritellään luettelo palveluista tai toiminnoista, jotka vastaanottaja vähintään tarvitsee voidakseen harjoittaa tehokkaasti sille siirrettyä liiketoimintaa.

66 artikla

Valtuudet panna täytäntöön kriisinhallinta- tai kriisinehkäisytoimia muissa jäsenvaltioissa

1. Jos osakkeiden, muiden omistusinstrumenttien tai varojen, oikeuksien taikka velkojen siirto kattaa varoja, jotka sijaitsevat muussa jäsenvaltiossa kuin kriisintarkaisuviranomaisen jäsenvaltiossa, tai oikeuksia taikka velkoja, joihin sovelletaan muun kuin kriisintarkaisuviranomaisen jäsenvaltion lainsäädäntöä, jäsenvaltioiden on varmistettava, että siirto on voimassa kyseisessä toisessa jäsenvaltiossa tai sen lainsäädännön nojalla.
2. Jäsenvaltioiden on annettava kriisintarkaisuviranomaiselle, joka on tehnyt tai aikoo tehdä siirron, kaikki kohtuullinen apu sen varmistamiseksi, että osakkeet tai muut omistusinstrumentit taikka varat, oikeudet tai velat siirretään vastaanottajalle kansallisen lainsäädännön sovellettavien vaatimusten mukaisesti.
3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että osakkeenomistajilla, velkojilla ja kolmansilla osapuolilla, joihin 1 kohdassa tarkoitettu osakkeiden, muiden omistusinstrumenttien, varojen, oikeuksien tai velkojen siirto vaikuttaa, ei ole oikeutta estää, riitauttaa tai mitätöidä siirtoa minkään sen jäsenvaltion, jossa varat sijaitsevat, lainsäädännön säännöksen tai minkään sellaisen lainsäädännön nojalla, jota näihin osakkeisiin, muihin omistusinstrumentteihin, oikeuksiin tai velkoihin sovelletaan.
4. Jos jäsenvaltion, jäljempänä 'jäsenvaltio A', kriisintarkaisuviranomainen käyttää alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia, myös 59 artiklan mukaisten pääomainstrumenttien suhteen, ja jos kriisintarkaisun kohteena olevan laitoksen hyväksytyt velat tai kyseeseen tulevat pääomainstrumentit koostuvat
 - a) instrumenteista tai veloista, joihin sovelletaan muun jäsenvaltion, jäljempänä 'jäsenvaltio B', kuin alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia käyttäneen kriisintarkaisuviranomaisen jäsenvaltion lainsäädäntöä;
 - b) veloista jäsenvaltiossa B sijaitseville velkojille,

jäsenvaltion B on varmistettava, että kyseisten velkojen tai instrumenttien pääomaa vähennetään tai että velat tai instrumentit muunnetaan jäsenvaltion A kriisintarkaisuviranomaisen käyttämien alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksien mukaisesti.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että velkojilla, joihin 4 kohdassa tarkoitettut alaskirjaus- tai muuntamisvaltuudet vaikuttavat, ei ole oikeutta riitauttaa instrumentin tai velan pääoman vähentämistä tai tapauksen mukaan sen muuntamista jäsenvaltion B lainsäädännön nojalla.

6. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että kriisinratkaisuviranomaisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti säädetään:

- a) osakkeenomistajien, velkojien ja kolmansien osapuolten oikeudesta hakea muutosta 85 artiklan mukaisesti tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen osakkeiden, muiden omistusinstrumenttien, varojen, oikeuksien tai velkojen siirtoon;
- b) velkojien oikeudesta hakea muutosta 85 artiklan mukaisesti tämän artiklan 4 kohdan a tai b alakohdassa tarkoitettun instrumentin tai velan pääoman vähentäminen tai sen muuntamiseen;
- c) VII luvussa tarkoitetuista osittaista siirtoa koskevista suojatoimista, jotka koskevat 1 kohdassa mainittuja varoja, oikeuksia tai velkoja.

67 artikla

Kolmannessa maassa sijaitsevia varoja, oikeuksia, velkoja, osakkeita ja muita omistusinstrumentteja koskevat valtuudet

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että tapauksissa, joissa kriisinratkaisutoimi kohdistuu myös kolmannessa maassa sijaitseviin varoihin tai kolmannen maan lainsäädännön alaisiin osakkeisiin, muihin omistusinstrumentteihin, oikeuksiin tai velkoihin, kriisinratkaisuviranomaiset voivat vaatia, että:

- a) hallinnonhoitaja, pesänhoitaja tai muu henkilö, joka käyttää määräysvaltaa kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen suhteen, ja vastaanottaja toteuttavat kaikki tarvittavat toimet sen varmistamiseksi, että siirto, alaskirjaus, muuntaminen tai toimi tulee voimaan;
- b) hallinnonhoitaja, pesänhoitaja tai muu henkilö, joka käyttää määräysvaltaa kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen suhteen, pitää osakkeet, muut omistusinstrumentit, varat tai oikeudet hallussaan taikka suorittaa velat vastaanottajan puolesta, kunnes siirto, alaskirjaus, muuntaminen tai toimi tulee voimaan;
- c) kohtuulliset kulut, joita vastaanottajalle asianmukaisesti aiheutuu tämän kohdan a ja b alakohdassa vaadittujen toimien toteuttamisesta, katetaan jollakin 57 artiklan 7 kohdassa tarkoitetuista tavoista.

2. Kun kriisinratkaisuviranomainen arvioi, että kaikista hallinnonhoitajan, pesänhoitajan tai muun henkilön 1 kohdan a alakohdan mukaisesti toteuttamista tarvittavista toimista huolimatta on erittäin epätodennäköistä, että tiettyihin kolmannessa maassa sijaitseviin varoihin tai tiettyihin kolmannen maan lainsäädännön alaisiin osakkeisiin, muihin omistusinstrumentteihin, oikeuksiin tai velkoihin kohdistuva siirto, alaskirjaus, muuntaminen tai toimi tulee voimaan, kriisinratkaisuviranomainen ei saa suorittaa siirtoa, alaskirjausta, muuntamista tai toimea. Jos se on jo määrännyt siirron, alaskirjauksen, muuntamisen tai toimen, määräys on kyseisten varojen, osakkeiden, omistusinstrumenttien, oikeuksien tai velkojen osalta mitätön.

68 artikla

Tiettyjen sopimusehtojen poissulkeminen varhaisesta tilanteeseen puuttumisesta ja kriisinratkaisusta

1. Jonkin yhteisön suhteen tämän direktiivin mukaisesti toteutettua pelkkänä kriisinehkäisy- tai kriisinhallintatoimea, mukaan lukien minkä tahansa tällaisen toimen soveltamiseen suoraan liittyvän tapahtuman toteutuminen, ei pidetä yksinään kyseisen yhteisön tekemän sopimuksen nojalla direktiivissä 2002/47/EY tarkoitettuna täytäntöönpanoon oikeuttavana tapahtumana tai direktiivissä 98/26/EY tarkoitettuna maksukyvyttömyysmenettelynä edellyttäen, että aineelliset sopimusvelvoitteet, kuten maksu- ja toimitusvelvoitteet sekä vakuuksien antaminen, täytetään edelleen.

Lisäksi pelkkää mainittua kriisinehkäisy- tai kriisinhallintatoimea ei myöskään yksinään tunnusteta täytäntöönpanoon oikeuttavaksi tapahtumaksi tai maksukyvyttömyysmenettelyksi

- a) laitoksen tytäryrityksen tekemän sellaisen sopimuksen nojalla, johon sisältyy velvoitteita joiden takaamisesta tai muunlaisesta tukemisesta vastaa emoyritys tai mikä tahansa konserniyhteisö; tai
- b) minkä tahansa samaan konserniin laitoksen kanssa kuuluvan yhteisön tekemän sellaisen sopimuksen nojalla, johon sisältyy ristikkäisiä maksukyvyttömyysmääräyksiä.

2. Jos kolmannen maan kriisintarkaisumenettely tunnustetaan 94 artiklan nojalla tai jos kriisintarkaisuviranomainen muuten niin päättää, tällaista menettelyä pidetään tätä artiklaa sovellettaessa kriisinhallintatoimena.

3. Edellyttäen, että aineelliset sopimusvelvoitteet, kuten maksu- ja toimitusvelvoitteet sekä vakuuksien antaminen, täytetään edelleen, pelkkä kriisinehkäisy- tai kriisinhallintatoimi, mukaan lukien minkä tahansa tällaisen toimen soveltamiseen suoraan liittyvän tapahtuman toteutuminen, ei saa antaa kenellekään mahdollisuutta:

- a) käyttää purkamis-, keskeyttämis-, muuttamis-, nettoutus- tai kuittausoikeuksia, myös sellaisten sopimusten osalta, jotka on tehnyt
 - i) tytäryhtiö ja joihin perustuvien velvoitteiden takaamisesta tai muunlaisesta tukemisesta vastaa konserniyhteisö;
 - ii) konserniyhteisö ja joihin sisältyy ristikkäisiä maksukyvyttömyysmääräyksiä;
- b) saada haltuunsa asianomaisen laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitetun yhteisön omaisuutta tai konserniyhteisön omaisuutta sellaiseen sopimukseen liittyen, johon sisältyy ristikkäisiä maksukyvyttömyysmääräyksiä, käyttää määräysvaltaa sen suhteen tai panna täytäntöön mitä tahansa vakuutta sen suhteen;
- c) vaikuttaa asianomaisen laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitetun yhteisön sopimusperusteisiin oikeuksiin tai konserniyhteisön sopimusperusteisiin oikeuksiin sellaiseen sopimukseen liittyen, johon sisältyy ristikkäisiä maksukyvyttömyysmääräyksiä.

4. Tämä artikla ei vaikuta henkilöiden oikeuteen toteuttaa 3 kohdassa tarkoitettuja toimia, jos tämä oikeus johtuu muusta tapahtumasta kuin kriisinehkäisutoimesta, kriisinhallintatoimesta tai minkä tahansa tällaisen toimen soveltamiseen suoraan liittyvän tapahtuman toteutumisesta.

5. Jäljempänä olevan 69, 70 tai 71 artiklan mukainen keskeyttäminen tai rajoittaminen ei muodosta sopimusvelvoitteen täyttämättä jättämistä tämän artiklan 1 ja 2 kohtaa sovellettaessa.

6. Tämän artiklan säännöksiä pidetään Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 593/2008 ⁽¹⁾ 9 artiklassa tarkoitettuina kansainvälisesti pakottavina säännöksinä.

69 artikla

Valtuudet keskeyttää tiettyjä velvoitteita

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisintarkaisuviranomaisilla on valtuudet keskeyttää maksu- tai toimitusvelvoite, joka kriisintarkaisun kohteena olevalla laitoksella on sen tekemän sopimuksen nojalla, 83 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua keskeyttämisilmoituksen julkaisemisesta alkaen kyseistä julkaisemista seuraavan pankkipäivän keskiyöhön saakka kriisintarkaisun kohteena olevan laitoksen kriisintarkaisuviranomaisen jäsenvaltiossa.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 593/2008, annettu 17 päivänä kesäkuuta 2008, sopimusvelvoitteisiin sovellettavasta laista (Rooma I) (EUVL L 177, 4.7.2008, s. 6).

2. Kun maksu- tai toimitusvelvoite olisi eräänynyt keskeyttämisjakson aikana, maksu- tai toimitusvelvoite eräännyy välittömästi keskeyttämisjakson päätyttyä.
3. Jos sopimuksen mukaiset kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen maksu- tai toimitusvelvoitteet keskeytetään 1 kohdan nojalla, kyseisen sopimuksen mukaiset kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen vastapuolten maksu- tai toimitusvelvoitteet on keskeytettävä samanpituisiksi ajaksi.
4. Edellä olevan 1 kohdan nojalla tehtävää keskeyttämistä ei sovelleta:
 - a) suojakelpoisiin talletuksiin;
 - b) maksu- ja toimitusvelvoitteisiin direktiiviä 98/26/EY sovellettaessa nimettyihin järjestelmiin tai järjestelmien ylläpitäjiin, keskusvastapuoliin ja keskuspankkeihin nähden;
 - c) direktiiviä 97/9/EY sovellettaessa korvaamiskelpoisiin saataviin.
5. Kriisinratkaisuviranomaisten on tämän artiklan mukaisia valtuuksia käyttäessään otettava huomioon, millainen vaikutus näiden valtuuksien käyttämisellä saattaa olla rahoitusmarkkinoiden asianmukaiseen toimintaan.

70 artikla

Valtuudet rajoittaa vakuusoikeuksien täytäntöönpanoa

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisinratkaisuviranomaisilla on valtuudet rajoittaa kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen vakuudellisia velkoja panemasta täytäntöön kyseisen kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen varoihin liittyviä vakuusoikeuksia 83 artiklan 4 kohdan mukaisesta rajoittamisilmoituksen julkaisemisesta alkaen kyseistä julkaisemista seuraavan pankkipäivän keskiyöhön saakka kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen kriisinratkaisuviranomaisen jäsenvaltiossa.
2. Kriisinratkaisuviranomaiset eivät saa käyttää 1 kohdassa tarkoitettuja valtuuksia direktiiviä 98/26/EY sovellettaessa nimettyjen järjestelmien tai järjestelmien ylläpitäjien, keskusvastapuolten ja keskuspankkien vakuusoikeuksiin, jotka koskevat kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen marginaalina tai vakuutena asettamia tai tarjoamia varoja.
3. Sovellettaessa 80 artiklaa kriisinratkaisuviranomaisten on varmistettava, että tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen valtuuksien nojalla asetetut rajoitukset ovat samat kaikille konserniyhteisöille, joihin kriisinratkaisutoimea sovelletaan.
4. Kriisinratkaisuviranomaisten on tämän artiklan mukaisia valtuuksia käyttäessään otettava huomioon, millainen vaikutus näiden valtuuksien käyttämisellä saattaa olla rahoitusmarkkinoiden asianmukaiseen toimintaan.

71 artikla

Valtuudet keskeyttää tilapäisesti sopimuksen purkamisoikeudet

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisinratkaisuviranomaisilla on valtuudet keskeyttää kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen kanssa tehdyn sopimuksen osapuolen purkamisoikeudet 83 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua ilmoituksen julkaisemisesta alkaen kyseistä julkaisemista seuraavan pankkipäivän keskiyöhön saakka kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen kriisinratkaisuviranomaisen jäsenvaltiossa edellyttäen, että aineelliset sopimusvelvoitteet, kuten maksu- ja toimitusvelvoitteet sekä vakuuksien antaminen, täytetään edelleen.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisinratkaisuviranomaisilla on valtuudet keskeyttää kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen tytäryrityksen kanssa tehdyn sopimuksen osapuolen purkamisoikeudet, kun:
 - a) kyseiseen sopimukseen perustuvien velvoitteiden takaamisesta tai muunlaisesta tukemisestä vastaa kriisinratkaisun kohteena oleva laitos;

- b) kyseisen sopimuksen purkamisoikeudet perustuvat ainoastaan kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen maksukyvyttömyyteen tai rahoitustilanteeseen; ja
- c) tapauksessa, jossa siirto-oikeutta on käytetty tai voidaan käyttää kriisinratkaisun kohteena olevaan laitokseen nähden, joko
 - i) kaikki tuohon sopimukseen liittyvät tytäryrityksen varat ja velat on siirretty tai voidaan siirtää vastaanottajalle ja se on ottanut ne vastattaviksi; tai
 - ii) kriisinratkaisuviranomainen antaa jollakin muulla tavalla riittävän suojan tällaisille velvoitteille.

Keskeyttäminen on voimassa 83 artiklan 4 kohdan mukaisesta ilmoituksen julkaisemisesta alkaen kyseistä julkaisemista seuraavan pankkipäivän keskiyöhön saakka siinä jäsenvaltiossa, johon kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen tytäryritys on sijoittautunut.

3. Edellä olevan 1 tai 2 kohdan mukaista keskeyttämistä ei sovelleta direktiiviä 98/26/EY sovellettaessa nimettyihin järjestelmiin tai järjestelmien ylläpitäjiin, keskusvastapuoliin tai keskuspankkeihin.

4. Henkilö voi käyttää sopimuksen purkamisoikeutta sopimuksen nojalla ennen 1 tai 2 kohdassa tarkoitettujen ajanjakson päättymistä, jos kyseinen henkilö on saanut kriisinratkaisuviranomaiselta ilmoituksen siitä, että sopimuksen kattamia oikeuksia ja velkoja ei

- a) siirretä toiselle yhteisölle tai
- b) alaskirjata tai muunneta velkakirjojen arvon alaskirjauksen soveltamiseksi 43 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti.

5. Jos kriisinratkaisuviranomainen käyttää tämän artiklan 1 tai 2 kohdassa säädettyjä valtuuksia keskeyttää sopimuksen purkamisoikeudet ja jos tämän artiklan 4 kohdan mukaista ilmoitusta ei ole annettu, kyseisiä oikeuksia voidaan käyttää keskeyttämisyksikön päätyttyä, jollei 68 artiklasta muuta johdu, seuraavasti:

- a) jos sopimuksen kattamat oikeudet ja velat on siirretty toiselle yhteisölle, vastapuoli voi käyttää sopimuksen purkamisoikeuksia kyseisen sopimuksen ehtojen mukaisesti vain, jos vastaanottavaa yhteisöä koskee täytäntöönpanoon oikeuttava tapahtuma tai myöhemmin käy ilmi, että näin on;
- b) jos sopimuksen kattamat oikeudet ja velat jäävät kriisinratkaisun kohteena olevaan laitokseen eikä kriisinratkaisuviranomainen ole soveltanut kyseiseen sopimukseen velkakirjojen arvon alaskirjausta 43 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti, vastapuoli voi käyttää sopimuksen purkamisoikeuksia kyseisen sopimuksen ehtojen mukaisesti 1 kohdan mukaisen keskeyttämisyksikön päätyttyä.

6. Kriisinratkaisuviranomaisten on tämän artiklan mukaisia valtuuksia käyttäessään otettava huomioon, millainen vaikutus näiden valtuuksien käyttämisellä saattaa olla rahoitusmarkkinoiden asianmukaiseen toimintaan.

7. Toimivaltaiset viranomaiset tai kriisinratkaisuviranomaiset voivat vaatia laitosta tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettua yhteisöä pitämään yksityiskohtaisesti kirjaa rahoitussopimuksista.

Kauppätietorekisterin on toimivaltaisen viranomaisen tai kriisinratkaisuviranomaisen pyynnöstä annettava tarpeelliset tiedot toimivaltaisten viranomaisten tai kriisinratkaisuviranomaisten saataville, jotta ne voivat toteuttaa tehtävänsä ja toimeksiantonsa asetuksen (EU) N:o 648/2012 81 artiklan mukaisesti.

8. EPV laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritellään 7 kohdan soveltamiseksi seuraavat seikat:
- a) yksityiskohtaiseen kirjanpitoon vähintään sisällytettävät tiedot rahoitussopimuksista; ja
 - b) olosuhteet, joissa kyseinen vaatimus olisi asetettava.

EPV toimittaa teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

72 artikla

Kriisintarkaisuvaltuuksien käyttö

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisintarkaisuviranomaiset voivat kriisintarkaisuun toteuttamista varten käyttää kriisintarkaisuun kohteena olevan laitoksen suhteen määräysvaltaa
 - a) harjoittaakseen sekä suorittaakseen kriisintarkaisuun kohteena olevan laitoksen toimintoja ja palveluja kaikkien laitoksen osakkeenomistajille ja ylimmälle hallintoelimelle myönnettyjen valtuuksien nojalla; ja
 - b) hallinnoidakseen ja luovuttaakseen kriisintarkaisuun kohteena olevan laitoksen varoja ja omaisuutta.

Ensimmäisen alakohdassa tarkoitettua määräysvaltaa voivat käyttää suoraan kriisintarkaisuviranomaisen tai välillisesti yksi tai useampi kriisintarkaisuviranomaisen nimittämä henkilö. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisintarkaisuun kohteena olevan laitoksen osakkeiden tai muiden omistusinstrumenttien suoma äänioikeutta ei voida käyttää kriisintarkaisuun aikana.

2. Jollei 85 artiklan 1 kohdasta muuta johdu, jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisintarkaisuviranomaiset kykenevät toteuttamaan kriisintarkaisuun täytäntöönpanomääräyksellä kansallisten hallinnollisten toimivaltuuksien ja menettelyjen mukaisesti käyttämättä määräysvaltaa kriisintarkaisuun kohteena olevan laitoksen suhteen.

3. Kriisintarkaisuviranomaisten on päätettävä tapauskohtaisesti, onko kriisintarkaisuun aiheellista toteuttaa 1 tai 2 kohdassa määritellyllä tavalla, ottaen huomioon kriisintarkaisuun tavoitteet, kriisintarkaisuun koskevat yleiset periaatteet, kriisintarkaisuun kohteena olevan laitoksen erityisolosuhteet ja tarve helpottaa rajatylittävien konsernien tehokasta kriisintarkaisuun.

4. Kriisintarkaisuviranomaisia ei saa pitää jäsenvaltioiden kansallisen lainsäädännön mukaisina varjojohtajina eikä tosiasiallisina johtajina.

VII LUKU

Suojatoimet

73 artikla

Osakkeenomistajien ja velkojien kohtelu osittaisten siirtojen ja velkakirjojen arvon alaskirjauksen tapauksessa

Jos on sovellettu yhtä tai useampaa kriisintarkaisuvälinettä, jäsenvaltioiden on erityisesti 75 artiklan soveltamiseksi varmistettava, että

- a) lukuun ottamatta tapauksia, joissa sovelletaan b) alakohtaa, kriisintarkaisuviranomaisten siirtäessä vain osan kriisintarkaisuun kohteena olevan laitoksen oikeuksista, varoista ja veloista osakkeenomistajat ja velkojat, joiden saatavia ei ole siirretty, saavat suorituksena saatavistaan vähintään yhtä paljon kuin ne olisivat saaneet, jos kriisintarkaisuun kohteena oleva laitos olisi likvidoitu tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä 82 artiklassa tarkoitettuna päätöksen tekemisen ajankohtana;

- b) kriisinratkaisuviranomaisten soveltaessa velkakirjojen arvon alaskirjausta osakkeenomistajille ja velkojille, joiden saatavat on alaskirjattu tai muunnettu omaksi pääomaksi, ei aiheudu suurempia tappioita kuin niille olisi aiheutunut, jos kriisinratkaisun kohteena oleva laitos olisi likvidoitu tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä välittömästi 82 artiklassa tarkoitetun päätöksen tekemisen ajankohtana.

74 artikla

Arvostus ja erilainen kohtelu

1. Sen arvioimiseksi, olisiko osakkeenomistajia ja velkojia kohdeltu paremmin, jos kriisinratkaisun kohteena oleva laitos olisi asetettu tavanomaiseen maksukyvyttömyysmenettelyyn, jäsenvaltioiden on muun muassa 73 artiklan soveltamiseksi varmistettava, että riippumaton henkilö tekee arvostuksen mahdollisimman pian kriisinratkaisutoimen tai -toimien toteuttamisen jälkeen. Kyseinen arvostus on tehtävä erillään 36 artiklan mukaisesti tehtävästä arvostuksesta.

2. Edellä olevan 1 kohdan mukaisessa arvostuksessa on määritettävä:

- a) se, miten osakkeenomistajia ja velkojia olisi kohdeltu, myös asiaankuuluvat talletussuojajärjestelmät, jos kriisinratkaisun kohteena oleva laitos, jonka suhteen kriisinratkaisutoimi tai -toimet on toteutettu, olisi asetettu tavanomaiseen maksukyvyttömyysmenettelyyn 82 artiklassa tarkoitetun päätöksen tekemisen ajankohtana;
- b) se, miten osakkeenomistajia ja velkojia on tosiasiallisesti kohdeltu kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen kriisinratkaisun yhteydessä; ja
- c) se, eroaako a alakohdassa tarkoitettu kohtelu b alakohdassa tarkoitettua kohtelusta.

3. Arvostuksessa on:

- a) oletettava, että kriisinratkaisun kohteena oleva laitos, jonka suhteen kriisinratkaisutoimi tai -toimet on toteutettu, olisi asetettu tavanomaiseen maksukyvyttömyysmenettelyyn 82 artiklassa tarkoitetun päätöksen tekemisen ajankohtana;
- b) oletettava, että kriisinratkaisutoimea tai -toimia ei ole toteutettu;
- c) jätettävä huomiotta kriisinratkaisun kohteena olevalle laitokselle mahdollisesti myönnetty poikkeuksellinen julkinen rahoitustuki.

4. EPV voi laatia luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritellään menetelmät tämän artiklan mukaisen arvostuksen tekemiseksi ja erityisesti menetelmät sen arvioimiseksi, miten osakkeenomistajia ja velkojia olisi kohdeltu, jos kriisinratkaisun kohteena oleva laitos olisi asetettu maksukyvyttömyysmenettelyyn 82 artiklassa tarkoitetun päätöksen tekemisen ajankohtana.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

75 artikla

Osakkeenomistajiin ja velkoihin kohdistuvat suojatoimet

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos 74 artiklan mukaisesti tehdyssä arvostuksessa todetaan, että jollekin 73 artiklassa tarkoitetulle osakkeenomistajalle tai velkojalle tai 109 artiklan 1 kohdan mukaiselle talletussuojajärjestelmälle on aiheutunut suurempia tappioita kuin niille olisi aiheutunut tavanomaisen maksukyvyttömyysmenettelyn mukaisessa likvidaatiossa, sillä on oikeus saada kyseinen erotus maksuna kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyistä.

76 artikla

Vastapuoliin kohdistuvat suojatoimet osittaisissa siirroissa

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 2 kohdassa tarkoitettua suojaa sovelletaan seuraavissa tapauksissa:
 - a) kriisinratkaisuviranomainen siirtää kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen varat, oikeudet tai velat osittain mutta ei kokonaan toiselle yhteisölle tai jotakin kriisinratkaisuvälinettä käytettäessä omaisuudenhoitoyhtiöstä tai erillisestä varainhoitoyhtiöstä toiselle henkilölle;
 - b) kriisinratkaisuviranomainen käyttää 64 artiklan 1 kohdan f alakohdassa tarkoitettuja valtuuksia.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava asianmukainen suoja seuraaville järjestelyille ja niiden vastapuolille:
 - a) vakuusjärjestelyt, joiden nojalla henkilöllä on vakuuden kautta tosiasiallinen tai ehdollinen intressi siirron kohteena oleviin varoihin tai oikeuksiin riippumatta siitä, onko intressi turvattu erityisten varojen tai oikeuksien kautta tai yrityskiinnityksen tai vastaavan järjestelyn avulla;
 - b) omistusoikeuden siirtävät rahoitusvakuusjärjestelyt, joiden nojalla tiettyjen sitoumusten toteuttamisen varmistava tai kattava vakuus annetaan siirtämällä varojen täysi omistusoikeus vakuuden antajalta vakuuden saajalle ehdoin, joiden mukaan vakuuden saajan on siirrettävä varat, jos kyseiset tietyt sitoumukset toteutetaan;
 - c) kuitausjärjestelyt, joiden nojalla vähintään kaksi kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen ja vastapuolen välillä olevaa saatavaa tai sitoumusta voidaan kuitata vastakkain;
 - d) nettoutusjärjestelyt;
 - e) katetut joukkovelkakirjalainat;
 - f) strukturoidut rahoitusjärjestelyt (mukaan lukien arvopaperistamiset ja suojaustarkoituksessa käytetyt instrumentit, jotka muodostavat katepoolin erottamattoman osan ja jotka ovat kansallisen lainsäädännön mukaisesti samalla tavalla vakuudellisia kuin katetut joukkovelkakirjalainat), joissa järjestelyn osapuoli taikka omaisuudenhoitaja, asiamies tai nimetty edustaja antaa vakuuden ja pitää sitä hallussaan.

Asianmukainen suojatoimien muoto tämän kohdan a–f alakohdassa tarkoitettuja erityyppisiä järjestelyjä varten määritellään tarkemmin 77–80 artiklassa, ja suojatoimiin sovelletaan 68–71 artiklassa tarkoitettuja rajoituksia.

3. Edellä olevan 2 kohdan vaatimusta sovelletaan riippumatta järjestelyjen osapuolten lukumäärästä ja siitä,
 - a) onko järjestelyt luotu sopimuksella, säätöimällä tai muulla tavalla vai ovatko ne syntyneet automaattisesti lain nojalla;
 - b) ovatko ne syntyneet tai hallinnoidaanko niitä kokonaan tai osittain jonkin toisen jäsenvaltion tai kolmannen maan lainsäädännön nojalla.
4. Komissio hyväksyy 115 artiklan mukaisesti annetuilla delegoiduilla säädöksillä toimenpiteitä, joissa täsmennetään tämän artiklan 2 kohdan a–f alakohdan soveltamisalaan kuuluvat erityyppiset järjestelyt.

77 artikla

Rahoitusvakuus-, kuittaus- ja nettoutusjärjestelyjen suoja

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava asianmukainen suoja omistusoikeuden siirtäville rahoitusvakuusjärjestelyille sekä kuittaus- ja nettoutusjärjestelyille, jotta voidaan estää omistusoikeuden siirtävällä rahoitusvakuusjärjestelyllä, kuittausjärjestelyllä tai nettoutusjärjestelyllä suojattujen oikeuksien ja velkojen siirto osittain mutta ei kokonaan kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen ja toisen henkilön välillä sekä kyseisillä järjestelyillä suojattujen oikeuksien ja velkojen muuttaminen tai purkaminen liitännäisvaltuuksia käyttämällä.

Ensimmäisen alakohdan soveltamiseksi oikeudet ja velat on katsottava tällaisella järjestelyllä suojatuiksi, jos järjestelyn osapuolilla on oikeus kuitata tai nettouttaa ne.

2. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, kriisinratkaisuviranomaisen on voitava, jos se on tarpeen suojattujen talletusten saatavuuden varmistamiseksi:

a) siirtää suojattuja talletuksia, jotka muodostavat osan mistä tahansa 1 kohdassa mainitusta järjestelystä, siirtämättä muita varoja, oikeuksia tai velkoja, jotka muodostavat osan samasta järjestelystä; ja

b) siirtää, muuttaa tai purkaa kyseisiä varoja, oikeuksia tai velkoja suojattuja talletuksia siirtämättä.

78 artikla

Vakuusjärjestelyjen suoja

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava asianmukainen suoja vakuusjärjestelyllä suojatuille veloille, jotta voidaan estää

a) velan vakuutena olevien varojen siirto, paitsi jos myös kyseinen velka ja itse vakuus siirretään;

b) vakuudellisen velan siirto, paitsi jos myös itse vakuus siirretään;

c) vakuuden siirto, paitsi jos myös itse vakuudellinen velka siirretään; tai

d) vakuusjärjestelyn muuttaminen tai purkaminen liitännäisvaltuuksia käyttämällä, jos velka ei enää ole vakuudellinen tämän muuttamisen tai purkamisen vaikutuksesta.

2. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, kriisinratkaisuviranomaisen on voitava, jos se on tarpeen suojattujen talletusten saatavuuden varmistamiseksi:

a) siirtää suojattuja talletuksia, jotka muodostavat osan mistä tahansa 1 kohdassa mainitusta järjestelystä, siirtämättä muita varoja, oikeuksia tai velkoja, jotka muodostavat osan samasta järjestelystä; ja

b) siirtää, muuttaa tai purkaa kyseisiä varoja, oikeuksia tai velkoja suojattuja talletuksia siirtämättä.

79 artikla

Strukturoitujen rahoitusjärjestelyjen ja katettujen joukkovelkakirjalainojen suoja

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava asianmukainen suoja strukturoiduille rahoitusjärjestelyille, mukaan lukien 76 artiklan 2 kohdan e ja f alakohdassa tarkoitettujen järjestelyt, jotta voidaan estää

a) sellaisten varojen, oikeuksien ja velkojen siirtäminen osittain mutta ei kokonaan, jotka muodostavat strukturoidun rahoitusjärjestelyn tai osan sellaisesta strukturoidusta rahoitusjärjestelystä, mukaan lukien 76 artiklan 2 kohdan e ja f alakohdassa tarkoitettujen järjestelyt, jonka osapuolena kriisinratkaisun kohteena oleva luottolaitos on;

b) sellaisten varojen, oikeuksien ja velkojen purkaminen tai muuttaminen liitännäisoikeuksia käyttämällä, jotka muodostavat strukturoidun rahoitusjärjestelyn tai osan sellaisesta strukturoidusta rahoitusjärjestelystä, mukaan lukien 76 artiklan 2 kohdan e ja f alakohdassa tarkoitetut järjestelyt, jonka osapuolena kriisinratkaisun kohteena oleva luottolaitos on.

2. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, kriisinratkaisuviranomaisen on voitava, jos se on tarpeen suojattujen talletusten saatavuuden varmistamiseksi:

a) siirtää suojattuja talletuksia, jotka muodostavat osan mistä tahansa 1 kohdassa mainitusta järjestelystä, siirtämättä muita varoja, oikeuksia tai velkoja, jotka muodostavat osan samasta järjestelystä; ja

b) siirtää, muuttaa tai purkaa kyseisiä varoja, oikeuksia tai velkoja suojattuja talletuksia siirtämättä.

80 artikla

Osittaiset siirrot: kauppa- ja selvitysjärjestelmien suoja

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisinratkaisuvälineen soveltaminen ei vaikuta direktiivin 98/26/EY soveltamisalaan kuuluvien järjestelmien toimintaan ja sääntöihin, jos kriisinratkaisuviranomainen

a) siirtää kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen varat, oikeudet tai velat osittain mutta ei kokonaan toiselle yhteisölle; tai

b) käyttää 64 artiklassa tarkoitettuja valtuuksia peruuttaakseen tai muuttaakseen sellaisen sopimuksen ehtoja, jonka osapuoli kriisinratkaisun kohteena oleva laitos on, tai korvatakseen osapuolen vastaanottajalla.

2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu siirto, peruutus tai muutos ei varsinkaan saa johtaa siirtomääräyksen peruuttamiseen direktiivin 98/26/EY 5 artiklan vastaisesti eikä muuttaa tai kumota mainitun direktiivin 3 ja 5 artiklassa edellytettyä siirtomääräysten ja nettoutuksen täytäntöönpanokelpoisuutta, sen 4 artiklan mukaista varojen, arvopapereiden tai luottojärjestelyjen käyttöä eikä sen 9 artiklan mukaista vakuuksien suojaa.

VIII LUKU

Menettelylliset velvoitteet

81 artikla

Ilmoitusvaatimukset

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettua yhteisön ylintä hallintoelintä ilmoittamaan toimivaltaiselle viranomaiselle, jos se katsoo laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettua yhteisön olevan lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuvan 32 artiklan 4 kohdassa tarkoitettulla tavalla.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava asiaankuuluville kriisinratkaisuviranomaisille, mitä ilmoituksia ne ovat saaneet tämän artiklan 1 kohdan nojalla ja mitä kriisinehkäisytoimia tai direktiivin 2013/36/EU 104 artiklassa tarkoitettuja toimia ne vaativat laitokselta tai tämän direktiivin 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettulta yhteisöltä.

3. Jos toimivaltainen viranomainen tai kriisinratkaisuviranomainen toteaa, että 32 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettuja edellytykset täyttyvät laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettua yhteisön suhteen, sen on ilmoitettava tämä toteamus viipymättä seuraaville viranomaisille, jos kyseessä on eri viranomainen:

a) laitoksesta tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettua yhteisöstä vastaava kriisinratkaisuviranomainen;

b) laitoksesta tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettua yhteisöstä vastaava toimivaltainen viranomainen;

- c) laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitetun yhteisön jonkin sivuliikkeen toimivaltainen viranomainen;
- d) laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitetun yhteisön jonkin sivuliikkeen kriisintarkaisuviranomainen;
- e) keskuspankki;
- f) talletussuojajärjestelmä, johon luottolaitos kuuluu, jos se on tarpeen talletussuojajärjestelmän tehtävien hoitamiseksi;
- g) kriisintarkaisun rahoitusjärjestelyistä vastaava elin, jos se on tarpeen kriisintarkaisun rahoitusjärjestelyjen tehtävien hoitamiseksi;
- h) tarvittaessa konsernitason kriisintarkaisuviranomainen;
- i) toimivaltainen ministeriö;
- j) konsolidointiryhmän valvoja, jos laitos tai tämän direktiivin 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettu yhteisö kuuluu konsolidoidun valvonnan piiriin direktiivin 2013/36/EU VII osaston 3 luvun perusteella; ja
- k) EJRK ja nimetty makrovakauseroavonnasta vastaava kansallinen viranomainen.

4. Jos 3 kohdan f ja g alakohdassa tarkoitettujen tietojen toimittamisessa ei taata luottamuksellisuuden asianmukaista tasoa, toimivaltaisen viranomaisen tai kriisintarkaisuviranomaisen on otettava käyttöön vaihtoehtoisia viestintämenettelyjä, joilla saavutetaan samat tavoitteet ja varmistetaan samalla luottamuksellisuuden asianmukainen taso.

82 artikla

Kriisintarkaisuviranomaisen päätös

1. Saatuaan toimivaltaiselta viranomaiselta 81 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen tai omasta aloitteestaan kriisintarkaisuviranomaisen on todettava 32 artiklan 1 kohdan ja 33 artiklan mukaisesti, täyttyvätkö kyseisen kohdan edellytykset kyseessä olevan laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitetun yhteisön suhteen.
2. Päätökseen siitä, toteutetaanko kriisintarkaisutoimi laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettujen yhteisön suhteen vai ei, on sisällyttävä seuraavat tiedot:
 - a) kyseisen päätöksen perustelut, mukaan lukien toteamus siitä, että laitos täyttää kriisintarkaisuedellytykset tai ei täytä niitä;
 - b) toimi, jonka kriisintarkaisuviranomainen aikoo toteuttaa, mukaan lukien soveltuvin osin likvidaatiopyyntö, hallinnonhoitajan nimittäminen tai mikä tahansa muu sovellettavan tavanomaisen maksukyvyttömyysmenettelyn tai 37 artiklan 9 kohtaa sovellettaessa kansallisen lainsäädännön mukainen toimi.
3. EPV laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritellään seuraaviin vaatimuksiin liittyvät menettelyt ja sisältö:
 - a) 81 artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen ilmoitukset,

b) 83 artiklassa tarkoitettu keskeyttämisilmoitus.

EPV toimittaa teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

83 artikla

Kriisinratkaisuviranomaisia koskevat menettelylliset velvoitteet

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisinratkaisuviranomaiset täyttävät 2, 3 ja 4 kohdassa säädetyt vaatimukset mahdollisimman pian kriisinratkaisutoimen toteuttamisen jälkeen.

2. Kriisinratkaisuviranomaisen on ilmoitettava kriisinratkaisutoimesta kriisinratkaisun kohteena olevalle laitokselle ja seuraaville viranomaisille, jos kyseessä on eri viranomainen:

- a) kriisinratkaisun kohteena olevasta laitoksesta vastaava toimivaltainen viranomainen;
- b) kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen jonkin sivuliikkeen toimivaltainen viranomainen;
- c) keskuspankki;
- d) talletussuojajärjestelmä, johon kriisinratkaisun kohteena oleva luottolaitos kuuluu;
- e) kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyistä vastaava elin;
- f) tarvittaessa konsernitason kriisinratkaisuviranomainen;
- g) toimivaltainen ministeriö;
- h) konsolidointiryhmän valvoja, jos kriisinratkaisun kohteena oleva laitos kuuluu konsolidoidun valvonnan piiriin direktiivin 2013/36/EU VII osaston 3 luvun perusteella;
- i) nimetty makrovakauserävalvonnasta vastaava kansallinen viranomainen ja EJRK;
- j) komissio, Euroopan keskuspankki, EAMV, asetuksella (EU) N:o 1094/2010 perustettu Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen), jäljempänä 'EVLEV', ja EPV;
- k) sellaisten järjestelmien ylläpitäjät, joihin kriisinratkaisun kohteena oleva laitos osallistuu, jos se on direktiivin 98/26/EY 2 artiklan b alakohdassa tarkoitettu laitos.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettuun ilmoitukseen on liitettävä jäljennös määräyksestä tai instrumentista, jonka nojalla asiaa koskevia valtuuksia käytetään, ja siinä on ilmoitettava päivämäärä, josta alkaen kriisinratkaisutoimi on tai kriisinratkaisutoimet ovat voimassa.

4. Kriisinratkaisuviranomaisen on julkaistava jäljennös siitä määräyksestä tai instrumentista, jonka nojalla kriisinratkaisutoimi toteutetaan, tai ilmoitus, jossa esitetään tiivistetysti kriisinratkaisutoimen vaikutukset ja erityisesti vähittäisasiakasiin kohdistuvat vaikutukset sekä soveltuvin osin 69, 70 ja 71 artiklassa tarkoitettujen keskeyttämisen tai rajoittamisen ehdot ja kesto, taikka varmistettava jommankumman julkaiseminen

- a) omalla virallisella verkkosivustollaan;

- b) toimivaltaisen viranomaisen verkkosivustolla, jos viranomainen on muu kuin kriisintarkaisuviranomainen, ja EPV:n verkkosivustolla;
- c) kriisintarkaisun kohteena olevan laitoksen verkkosivustolla;
- d) samoja säännelyjen tietojen paljastamista koskevia keinoja käyttäen, joista säädetään Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/109/EY⁽¹⁾ 21 artiklan 1 kohdassa, jos kriisintarkaisun kohteena olevan laitoksen osakkeet, muut omistusinstrumentit tai velkainstrumentit on otettu kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla.

5. Jos osakkeita, omistusinstrumentteja tai velkainstrumentteja ei ole otettu kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla, kriisintarkaisuviranomaisen on varmistettava, että 4 kohdassa tarkoitetuista instrumenteista todistavat asiakirjat toimitetaan niille kriisintarkaisun kohteena olevan laitoksen osakkeenomistajille ja velkojille, jotka ovat tiedossa kriisintarkaisuviranomaisen saatavilla olevien kriisintarkaisun kohteena olevan laitoksen rekisterien tai tietokantojen kautta.

84 artikla

Luottamuksellisuus

1. Salassapitovelvollisuus sitoo seuraavia henkilöitä:
 - a) kriisintarkaisuviranomaiset;
 - b) toimivaltaiset viranomaiset ja EPV;
 - c) toimivaltaiset ministeriöt;
 - d) tämän direktiivin mukaisesti nimitetyt erityisjohtajat tai väliaikaiset hallinnoijat;
 - e) mahdolliset ostajat, joihin toimivaltaiset viranomaiset ovat ottaneet yhteyttä, tai kriisintarkaisuviranomaisten etsimät mahdolliset ostajat riippumatta siitä, tapahtuiko yhteydenotto tai etsintä osana liiketoiminnan myynnin valmistelua ja johtiko etsintä ostoon;
 - f) tilintarkastajat, kirjanpitäjät, oikeudelliset ja muut ammatilliset neuvonantajat, arvioijat sekä muut asiantuntijat, joita kriisintarkaisuviranomaiset, toimivaltaiset viranomaiset, toimivaltaiset ministeriöt tai e alakohdassa tarkoitettut mahdolliset ostajat ovat suoraan tai välillisesti ottaneet palvelukseensa;
 - g) talletussuojajärjestelmiä hallinnoivat elimet;
 - h) sijoittajien korvausjärjestelmiä hallinnoivat elimet;
 - i) kriisintarkaisun rahoitusjärjestelyistä vastaava elin;
 - j) keskuspankit ja muut kriisintarkaisuprosessiin osallistuvat viranomaiset;
 - k) omaisuudenhoitoyhtiö tai erillinen varainhoitoyhtiö;
 - l) muut henkilöt, jotka suoraan tai välillisesti, pysyvästi tai satunnaisesti tarjoavat tai ovat tarjonneet palveluja a–k alakohdassa tarkoitetuille henkilöille;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/109/EY, annettu 15 päivänä joulukuuta 2004, säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteeksi otettavien arvopaperien liikkeeseenlaskijoita koskeviin tietoihin liittyvien avoimuusvaatimusten yhdenmukaistamisesta ja direktiivin 2001/34/EY muuttamisesta (EUVL L 390, 31.12.2004, s. 38).

m) edellä a–k alakohdassa tarkoitettujen elinten tai yhteisöjen toimiva johto, ylimmän hallintoelimen jäsenet ja työntekijät ennen näiden nimittämistä, sen aikana ja sen jälkeen.

2. Sen varmistamiseksi, että 1 ja 3 kohdassa säädettyjä salassapitovelvollisuutta koskevia vaatimuksia noudatetaan, 1 kohdan a, b, c, g, h, j ja k alakohdassa tarkoitettujen henkilöiden on varmistettava, että asiasta on olemassa sisäisiä sääntöjä, mukaan lukien säännöt tietojen salassapidon turvaamiseksi kriisinratkaisuprosessiin suoraan osallistuvien henkilöiden välillä.

3. Rajoittamatta 1 kohdassa tarkoitettujen vaatimusten yleistä soveltamista kyseisessä kohdassa tarkoitettujen henkilöt eivät saa paljastaa yhdellekään henkilölle tai viranomaiselle luottamuksellisia tietoja, jotka on saatu osana työnkuvaa taikka toimivaltaiselta viranomaiselta tai kriisinratkaisuviranomaiselta sen tämän direktiivin mukaisten tehtävien yhteydessä, paitsi tiedot antaneen viranomaisen taikka laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettun yhteisön nimenomaisella etukäteen antamalla luvalla tai kun kyse on tämän direktiivin mukaisten tehtävien hoitamisesta ja tiedot ovat sellaisena tiivistelmänä tai koosteena, ettei niiden perusteella voi tunnistaa yksittäisiä laitoksia tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettuja yhteisöjä.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 kohdassa tarkoitettujen henkilöt eivät paljasta luottamuksellisia tietoja, ja että arvioidaan ne vaikutukset, joita paljastamisella saattaisi olla finanssi-, raha- tai talouspolitiikkaa koskevaan yleiseen etuun sekä luonnollisten henkilöiden ja oikeushenkilöiden kaupallisiin etuihin tarkastusten, tutkimusten ja tilintarkastusten yhteydessä.

Menettelyssä, jolla tutkitaan tietojen paljastamisen vaikutukset, on erityisesti arvioitava 5, 7, 10, 11 ja 12 artiklassa tarkoitettujen elvytys- ja kriisinratkaisusuunnitelmien sisällön ja yksityiskohtien sekä 6, 8 ja 15 artiklan nojalla tehtyjen arviointien tulosten paljastamisen vaikutukset.

Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen henkilöt tai yhteisöt ovat kansallisen lainsäädännön mukaisesti siviilioikeudellisessa vastuussa tämän artiklan vaatimusten rikkomisesta.

4. Tämän artiklan säännökset eivät estä

a) edellä 1 kohdan a–j alakohdassa tarkoitettujen elinten tai yhteisöjen työntekijöitä ja asiantuntijoita vaihtamasta tietoja keskenään kyseisen elimen tai yhteisön sisällä; tai

b) kriisinratkaisuviranomaisia ja toimivaltaisia viranomaisia, niiden työntekijät ja asiantuntijat mukaan lukien, vaihtamasta tietoja keskenään ja muiden unionin kriisinratkaisuviranomaisten, muiden unionin toimivaltaisten viranomaisten, toimivaltaisten ministeriöiden, keskuspankkien, talletussuojajärjestelmien, sijoittajien korvausjärjestelmien, tavanomaisista maksukyvyttömyysmenettelyistä vastaavien jäsenvaltioiden viranomaisten, rahoitusjärjestelmän vakauden ylläpitämisestä jäsenvaltioissa makrovakaussääntöjen avulla vastaavien viranomaisten, lakisäätteisten tilintarkastusten tekemisestä vastaavien henkilöiden, EPV:n tai, jollei 98 artiklan säännöksistä muuta johdu, sellaisten kolmannen maan viranomaisten kanssa, jotka suorittavat vastaavia toimintoja kuin kriisinratkaisuviranomaiset, taikka, tiukkoja luottamuksellisuussääntöjä noudattaen mahdollisen ostajan tai tarvittaessa muun henkilön kanssa kriisinratkaisutoimen suunnittelemiseksi tai toteuttamiseksi.

5. Sen estämättä, mitä tämän artiklan muissa säännöksissä säädetään, jäsenvaltiot voivat antaa luvan tietojen vaihtoon seuraavien kanssa:

a) tiukkoja luottamuksellisuussääntöjä noudattaen kenen tahansa muun henkilön kanssa, jos se on tarpeen kriisinratkaisutoimen suunnittelemiseksi tai toteuttamiseksi;

b) parlamentaarisille tutkintavaliokunnille asianomaisessa jäsenvaltiossa, tilintarkastustuomioistuimille asianomaisessa jäsenvaltiossa ja muille asianomaisessa jäsenvaltiossa tutkinnasta vastaaville elimille asianmukaisin edellytyksin; ja

c) maksujärjestelmien valvonnasta vastaavat kansalliset viranomaiset, tavanomaisista maksukyvyttömyysmenettelyistä vastaavat viranomaiset, muiden finanssialan yhteisöjen julkisesta valvonnasta vastuussa olevat viranomaiset, rahoitusmarkkinoiden ja vakuutusyriyten valvonnasta vastuussa olevat viranomaiset ja niiden puolesta toimivat tarkastajat, rahoitusjärjestelmän vakauden ylläpitämisestä jäsenvaltioissa makrotason vakavaraisuussääntöjen kautta vastaavat viranomaiset, rahoitusjärjestelmän vakauden säilyttämisestä vastaavat viranomaiset ja lakisääteisen tilintarkastuksen suorittamisesta vastuussa oleville henkilöt;

6. Tämän artiklan säännökset eivät vaikuta tietojen paljastamista rikos- tai riita-asioiden oikeudenkäyntejä varten koskevan kansallisen lainsäädännön soveltamiseen.

7. EPV antaa viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2015 asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeet, joissa määritellään tietojen toimittaminen tiivistelmänä tai koosteena 3 kohdan soveltamiseksi.

IX LUKU

Muutoksenhakuoikeus ja muiden toimien poissulkeminen

85 artikla

Tuomioistuimen ennakkohyväksyntä ja oikeus riitauttaa päätökset

1. Jäsenvaltiot voivat vaatia, että kriisinehkäisy- tai kriisinhallintatoimen toteuttamispäätökselle on saatava tuomioistuimen ennakkohyväksyntä, edellyttäen että kriisinhallintatoimen toteuttamispäätökseen liittyvä kansallisen lainsäädännön mukainen hyväksynnän hakumenettely ja tarkastelu tuomioistuimessa hoidetaan kiireellisinä.

2. Jäsenvaltioiden on säädettävä kansallisessa lainsäädännössä tämän direktiivin mukaisesta oikeudesta hakea muutosta kriisinehkäisytöimen toteuttamispäätökseen tai muun valtuuden käyttämispäätökseen kuin kriisinhallintatoimeen.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikilla henkilöillä, joihin kriisinhallintatoimen toteuttamispäätös vaikuttaa, on oikeus hakea kyseiseen päätökseen muutosta. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että muutoksenhakumenettely hoidetaan kiireellisenä ja että kansalliset tuomioistuimet käyttävät kriisinviranomaisen tekemiä tosiseikkojen monimutkaisia taloudellisia arviointia oman arviointinsa perustana.

4. Edellä 3 kohdassa tarkoitettuun muutoksenhakuoikeuteen sovelletaan seuraavia säännöksiä:

a) muutoksen hakeminen ei saa automaattisesti keskeyttää riitautetun päätöksen vaikutuksia;

b) kriisinviranomaisen päätöksen on oltava välittömästi täytäntöönpanokelpoinen, ja sen on johdettava kumottavissa olevaan olettamaan, että sen täytäntöönpanon keskeyttäminen olisi yleisen edun vastaista.

Jos se on tarpeen sellaisten kolmansien osapuolten etujen suojelemiseksi, jotka ovat hankkineet vilpittömässä mielessä kriisinviranomaisen kohteena olevan laitoksen osakkeita, muita omistusinstrumentteja, varoja, oikeuksia tai velkoja sillä perusteella, että kriisinviranomaisen on käyttänyt kriisinviromaisvälineitä tai -valtuuksia, kriisinviranomaisen päätöksen mitättömäksi julistaminen ei saa vaikuttaa mahdollisiin myöhempiin hallinnollisiin toimiin tai transaktioihin, jotka asianomainen kriisinviranomaisen on toteuttanut mitätöidyn päätöksen nojalla. Siinä tapauksessa kriisinviranomaisen laittoman päätöksen tai toimen korjaustoimet on rajoitettava hakijalle suoritettavaan korvaukseen tappiosta, jonka tämä on kärsinyt päätöksen tai toimen seurauksena.

86 artikla

Muiden menettelyjen rajoitukset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava kriisinviranomaisen kohteena olevan laitoksen tai sellaisen laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitetun yhteisön suhteen, jonka katsotaan täyttävän kriisinviromaisedellytykset, että tavanomaisista maksukyvyttömyysmenettelyä ei voida aloittaa muutoin kuin kriisinviranomaisen aloitteesta ja että päätös laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitetun yhteisön asettamisesta tavanomaiseen maksukyvyttömyysmenettelyyn tehdään vain kriisinviranomaisen suostumuksella, sanotun kuitenkin rajoittamatta 82 artiklan 2 kohdan b alakohdan soveltamista.

2. Edellä olevan 1 kohdan soveltamiseksi jäsenvaltioiden on varmistettava, että
- a) toimivaltaisille viranomaisille ja kriisintarkaisuviranomaisille ilmoitetaan viipymättä kaikista hakemuksista, jotka koskevat tavanomaisen maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamista laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitetun yhteisön suhteen, riippumatta siitä, onko laitos tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettu yhteisö kriisintarkaisun kohteena tai onko julkistettu 83 artiklan 4 ja 5 kohdassa tarkoitettu päätös;
 - b) hakemus ratkaistaan vasta sitten, kun a alakohdassa tarkoitetut ilmoitukset on tehty ja jompikumpi seuraavista on tapahtunut:
 - i) kriisintarkaisuviranomainen on ilmoittanut tavanomaisesta maksukyvyttömyysmenettelystä vastaaville viranomaisille, ettei se aio toteuttaa kriisintarkaisutoimea laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitetun yhteisön suhteen;
 - ii) edellä a alakohdassa tarkoitettujen ilmoitusten antamispäivästä on kulunut seitsemän päivää.
3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisintarkaisuviranomaiset voivat pyytää tuomioistuinta lykkäämään tilapäisesti sellaista oikeudenkäyntiä tai oikeudellista menettelyä, jossa kriisintarkaisun kohteena oleva laitos on osapuolena tai johon se tulee osapuoleksi, tavoitteen saavuttamisen kannalta tarvittavan ajan verran, jos se on kriisintarkaisuvälineiden ja -valtuuksien tehokkaan soveltamisen kannalta tarpeen, sanotun kuitenkin rajoittamatta 70 artiklan nojalla käyttöön otettuja vakuusoikeuksien täytäntöönpanon rajoituksia.

V OSASTO

RAJATYLIITTÄVÄN KONSERNIN KRIISINTARKAISU

87 artikla

Päätöksenteon yleiset periaatteet, kun osallisena on useampi kuin yksi jäsenvaltio

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden viranomaiset ottavat huomioon seuraavat yleiset periaatteet tehdessään tämän direktiivin mukaisia päätöksiä tai toteuttaessaan tämän direktiivin mukaisia toimia, joilla voi olla vaikutuksia yhteen tai useampaan muuhun jäsenvaltioon:

- a) että päätöksenteko on tehokasta ja kriisintarkaisusta aiheutuvat kustannukset pidetään mahdollisimman pieninä kriisintarkaisutoimia toteutettaessa;
- b) että päätökset ja toimet toteutetaan oikea-aikaisesti ja tarvittaessa riittävän nopeasti;
- c) että kriisintarkaisuviranomaiset, toimivaltaiset viranomaiset ja muut viranomaiset tekevät yhteistyötä varmistaakseen, että päätökset ja toimet toteutetaan yhteensovitusti ja tehokkaasti;
- d) että kunkin jäsenvaltion asiaankuuluvien viranomaisten tehtävät ja vastuut määritellään selkeästi;
- e) että asianmukaista huomiota kiinnitetään niiden jäsenvaltioiden etuihin, joihin unionissa emoyrityksenä toimivat yritykset ovat sijoittautuneet, ja erityisesti vaikutuksiin, joita mahdollisella päätöksellä tai toimella tai toimimatta jättämisellä on kyseisten jäsenvaltioiden rahoitusvakauteen, verovaroihin, kriisintarkaisurahastoon, talletussuojajärjestelmään tai sijoittajien korvausjärjestelmään;
- f) että asianmukaista huomiota kiinnitetään kunkin sellaisen jäsenvaltion etuihin, johon on sijoittautunut jokin tytäryritys, ja erityisesti vaikutuksiin, joita mahdollisella päätöksellä tai toimella tai toimimatta jättämisellä on kyseisten jäsenvaltioiden rahoitusvakauteen, verovaroihin, kriisintarkaisurahastoon, talletussuojajärjestelmään tai sijoittajien korvausjärjestelmään;
- g) että asianmukaista huomiota kiinnitetään kunkin sellaisen jäsenvaltion etuihin, jossa sijaitsee merkittäviä sivuliikkeitä, ja erityisesti vaikutuksiin, joita mahdollisella päätöksellä tai toimella tai toimimatta jättämisellä on kyseisten jäsenvaltioiden rahoitusvakauteen;

- h) että asianmukaista huomiota kiinnitetään tavoitteisiin, jotka koskevat osallisina olevien eri jäsenvaltioiden etujen tasapainottamista sekä tiettyjen jäsenvaltioiden etujen epäoikeudenmukaisen rajoittamisen tai epäoikeudenmukaisen suojelemisen välttämistä, myös vastuun epäoikeudenmukaisen jakautumisen välttämistä jäsenvaltioiden kesken;
- i) että tämän direktiivin mukaisiin velvoitteisiin kuulla viranomaista ennen päätöksen tekemistä tai toimen toteuttamista sisältyy ainakin velvoite kuulla kyseistä viranomaista ehdotetun päätöksen tai toimen niiden tekijöiden osalta, joilla on tai joilla todennäköisesti on:
- i) vaikutuksia unionissa emoyrityksenä toimivaan yritykseen, tytäryritykseen tai sivuliikkeeseen (tapauksen mukaan),
 - ii) vaikutuksia sen jäsenvaltion vakauteen, johon tapauksen mukaan unionissa emoyrityksenä toimiva yritys, tytäryritys tai sivuliike on sijoittautunut tai jossa se sijaitsee;
- j) että kriisinratkaisuviranomaiset ottavat kriisinratkaisutoimia toteuttaessaan huomioon 13 artiklassa tarkoitetut kriisinratkaisusuunnitelmat ja noudattavat niitä, paitsi jos ne arvioivat kulloistenkin olosuhteiden perusteella, että kriisinratkaisutavoitteet saavutetaan tehokkaammin toteuttamalla muita kuin kriisinratkaisusuunnitelman mukaisia toimia;
- k) että avoimuusvaatimus otetaan huomioon aina, kun ehdotetulla päätöksellä tai toimella todennäköisesti on vaikutuksia asianomaisten jäsenvaltioiden rahoitusvakauteen, verovaroihin, kriisinratkaisurahastoon, talletussuojajärjestelmään tai sijoittajien korvausjärjestelmään; ja
- l) että otetaan huomioon, että koordinoinnin ja yhteistyön avulla saavutetaan todennäköisimmin tulos, joka pienentää kriisinratkaisun kokonaiskustannuksia.

88 artikla

Kriisinratkaisukollegiot

1. Konsernitason kriisinratkaisuviranomaisten on perustettava kriisinratkaisukollegioita hoitamaan 12, 13, 16, 18, 45, 91 ja 92 artiklassa tarkoitetut tehtävät sekä soveltuvin osin varmistamaan yhteistyö ja koordinointi kolmansien maiden kriisinratkaisuviranomaisten kanssa.

Kriisinratkaisukollegioiden on erityisesti tarjottava konsernitason kriisinratkaisuviranomaiselle, muille kriisinratkaisuviranomaisille ja tarvittaessa asiaankuuluville toimivaltaisille viranomaisille ja konsolidointiryhmän valvojille puitteet, joissa ne voivat suorittaa seuraavat tehtävät:

- a) vaihtaa tietoja, joilla on merkitystä konsernin kriisinratkaisusuunnitelmien laatimisessa, varautumis- ja ennaltaehkäisyvaltuuksien soveltamisessa konserneihin sekä konsernin kriisinratkaisussa;
- b) laatia konsernin kriisinratkaisusuunnitelmia 12 ja 13 artiklan nojalla;
- c) arvioida konsernien purkamismahdollisuuksia 16 artiklan nojalla;
- d) käyttää valtuuksia konsernien purkamismahdollisuuksien esteisiin puuttumiseksi tai niiden poistamiseksi 18 artiklan nojalla;
- e) päättää tarpeesta ottaa käyttöön 91 tai 92 artiklassa tarkoitettu konsernin kriisinratkaisun erityissuunnitelma;
- f) päästä sopimukseen 91 tai 92 artiklan mukaisesti ehdotetusta konsernin kriisinratkaisun erityissuunnitelmasta;
- g) koordinoida julkista viestintää konsernin kriisinratkaisustrategioista ja kriisinratkaisun erityissuunnitelmista;
- h) koordinoida VII osaston nojalla perustettujen rahoitusjärjestelyjen käyttöä;

i) vahvistaa konserneja koskevat vähimmäisvaatimukset konsernin ja tytäryrityksen tasolla 45 artiklan nojalla.

Kriisintarkaisukollegioita voidaan lisäksi käyttää foorumina keskusteltaessa rajatylittävän konsernin kriisintarkaisuun liittyvistä kysymyksistä.

2. Kriisintarkaisukollegion jäseninä ovat seuraavat tahot:

- a) konsernitason kriisintarkaisuviranomainen;
- b) kunkin sellaisen jäsenvaltion kriisintarkaisuviranomaiset, johon on sijoittautunut konsolidoidun valvonnan piiriin kuuluva tytäryritys;
- c) niiden jäsenvaltioiden kriisintarkaisuviranomaiset, joihin on sijoittautunut yhden tai useamman konserniin kuuluvan laitoksen emoyritys, joka on 1 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettu yhteisö;
- d) niiden jäsenvaltioiden kriisintarkaisuviranomaiset, joissa sijaitsee merkittäviä sivuliikkeitä;
- e) konsolidointiryhmän valvoja ja jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset, kun kriisintarkaisuviranomainen on kriisintarkaisukollegion jäsen. Jos jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen ei ole kyseisen jäsenvaltion keskuspankki, toimivaltainen viranomainen voi päättää ottaa mukaansa jäsenvaltion keskuspankin edustajan;
- f) toimivaltaiset ministeriöt, jos kriisintarkaisukollegion jäseninä olevat kriisintarkaisuviranomaiset eivät ole toimivaltaisia ministeriöitä;
- g) jäsenvaltion talletussuojajärjestelmästä vastaava viranomainen, jos kyseisen jäsenvaltion kriisintarkaisuviranomainen on kriisintarkaisukollegion jäsen;
- h) EPV, jollei 4 kohdasta muuta johdu.

3. Jos unioniin sijoittautuneella emoyrityksellä tai laitoksella on kolmannessa maassa sijaitseva tytäryrityksenä toimiva laitos tai sivuliike, jota pidettäisiin merkittävänä, jos se sijaitsisi unionissa, kyseisen kolmannen maan kriisintarkaisuviranomaiset voidaan niiden pyynnöstä kutsua osallistumaan kriisintarkaisukollegioon tarkkailijoina edellyttäen, että niihin sovelletaan salassapitovelvollisuutta koskevia vaatimuksia, jotka konsernitason kriisintarkaisuviranomaisen näkemyksen mukaan vastaavat 98 artiklassa vahvistettuja vaatimuksia.

4. EPV edistää osaltaan ja seuraa kriisintarkaisukollegioiden toiminnan tehokkuutta, tuloksellisuutta ja johdonmukaisuutta ottaen huomioon kansainväliset standardit. EPV kutsutaan tätä tarkoitusta varten osallistumaan kriisintarkaisukollegioiden kokouksiin. EPV:lla ei ole äänioikeutta siltä osin kuin äänestykset tapahtuvat kriisintarkaisukollegioiden puitteissa.

5. Konsernitason kriisintarkaisuviranomainen toimii kriisintarkaisukollegion puheenjohtajana. Sen on tässä ominaisuudessa:

- a) otettava käyttöön kirjallisia järjestelyjä ja menettelyjä kriisintarkaisukollegion toimintaa varten kriisintarkaisukollegion muita jäseniä kuultuaan;
- b) koordinoitava kaikkea kriisintarkaisukollegion toimintaa;
- c) kutsuttava koolle kaikki sen kokoukset ja toimittava sen puheenjohtajana sekä toimitettava kaikille kriisintarkaisukollegion jäsenille ennalta täydelliset tiedot kriisintarkaisukollegion kokousten järjestämisestä, keskeisistä käsiteltävistä kysymyksistä ja tarkasteltavista asioista;
- d) ilmoitettava kriisintarkaisukollegion jäsenille kaikista suunnitelluista kokouksista, jotta ne voivat pyytää saada osallistua niihin;

- e) päätettävä, mitkä jäsenet ja tarkkailijat kutsutaan erityistarpeiden perusteella osallistumaan tiettyihin kriisinratkaisukollegion kokouksiin, ottaen huomioon käsiteltävän kysymyksen merkitys kyseisten jäsenten ja tarkkailijoiden kannalta, erityisesti mahdollinen vaikutus kyseisten jäsenvaltioiden rahoitusvakauteen;
- f) toimitettava kaikille kriisinratkaisukollegion jäsenille oikea-aikaisesti tiedot kyseisten kokousten päätöksistä ja tuloksista.

Kriisinratkaisukollegioon osallistuvien jäsenten on tehtävä tiivistä yhteistyötä.

Sen estämättä, mitä e alakohdassa säädetään, kriisinratkaisuviranomaisilla on oikeus osallistua kriisinratkaisukollegion kokouksiin aina, kun esityslistalla on asioita, joihin sovelletaan yhteistä päätöksentekoa tai jotka liittyvät niiden jäsenvaltioissa sijaitsevaan konserniyhteisöön.

6. Konsernitason kriisinratkaisuviranomaiset eivät ole velvollisia perustamaan kriisinratkaisukollegiota, jos muut konsernit tai kollegiot jo suorittavat tässä artiklassa mainitut toiminnot ja tehtävät ja noudattavat kaikkia tässä artiklassa ja 90 artiklassa vahvistettuja edellytyksiä ja menettelyjä, mukaan lukien kriisinratkaisukollegioiden jäsenyyttä ja niihin osallistumista koskevat edellytykset ja menettelyt. Tällöin kaikki tämän direktiivin viittaukset kriisinratkaisukollegioihin katsotaan myös viittauksiksi kyseisiin muihin konserneihin tai kollegioihin.

7. EPV laatii kansainväliset standardit huomioon ottaen luonnokset sääntelystandardeiksi, joissa määritellään kriisinratkaisukollegioiden operatiivinen toiminta 1 kohdassa tarkoitettujen tehtävien hoitamiseksi.

EPV toimittaa teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

89 artikla

Eurooppalaiset kriisinratkaisukollegiot

1. Jos kolmannen maan laitoksella tai kolmannen maan emoyrityksellä on kahteen tai useampaan jäsenvaltioon sijoittautuneita unionissa tytäryrityksenä toimivia yrityksiä tai vähintään kaksi kahden tai useamman jäsenvaltion merkittävänä pitämää unionissa toimivaa sivuliikettä, niiden jäsenvaltioiden kriisinratkaisuviranomaisten, joihin kyseiset unionissa tytäryrityksenä toimivat laitokset tai unionissa toimivat sivuliikkeet ovat sijoittautuneet, on perustettava eurooppalainen kriisinratkaisukollegio.

2. Eurooppalaisen kriisinratkaisukollegion on suoritettava 88 artiklassa mainitut toiminnot ja tehtävät tytäryrityksenä toimivien laitosten ja, siltä osin kuin kyseiset tehtävät ovat merkityksellisiä, sivuliikkeiden osalta.

3. Jos unionissa tytäryrityksenä toimivat yritykset tai merkittävät sivuliikkeet ovat unioniin direktiivin 2013/36/EU 127 artiklan 3 kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti sijoittautuneen rahoitusalan holdingyhtiön hallussa, eurooppalaisen kriisinratkaisukollegion puheenjohtajana toimii mainitussa direktiivissä tarkoitettua konsolidoitua valvontaa varten sen jäsenvaltion kriisinratkaisuviranomainen, jossa konsolidointiryhmän valvoja sijaitsee.

Jos ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta, eurooppalaisen kriisinratkaisukollegion jäsenten on nimitettävä ja hyväksyttävä puheenjohtaja.

4. Jäsenvaltiot voivat kaikkien asianomaisten osapuolten keskinäisellä sopimuksella olla soveltamatta vaatimusta perustaa eurooppalainen kriisinratkaisukollegio, jos muut konsernit tai kollegiot, mukaan lukien 88 artiklan nojalla perustettu kriisinratkaisukollegio, jo suorittavat tässä artiklassa mainitut toiminnot ja tehtävät ja noudattavat kaikkia tässä artiklassa ja 90 artiklassa vahvistettuja edellytyksiä ja menettelyjä, mukaan lukien kriisinratkaisukollegioiden jäsenyyttä ja niihin osallistumista koskevat edellytykset ja menettelyt. Tällöin kaikki tämän direktiivin viittaukset eurooppalaisiin kriisinratkaisukollegioihin katsotaan myös viittauksiksi kyseisiin muihin konserneihin tai kollegioihin.

5. Eurooppalainen kriisintarkaisukollegio toimii muilta osin 88 artiklan mukaisesti, jollei tämän artiklan 3 ja 4 kohdasta muuta johdu.

90 artikla

Tiedonvaihto

1. Jollei 84 artiklasta muuta johdu, kriisintarkaisuviranomaisten ja toimivaltaisten viranomaisten on pyynnöstä annettava toisilleen kaikki tiedot, joilla on merkitystä muiden viranomaisten tämän direktiivin mukaisten tehtävien hoitamisessa.

2. Konsernitason kriisintarkaisuviranomaisen on koordinoitava kaikkea merkityksellistä tiedonkulkua kriisintarkaisuviranomaisten välillä. Erityisesti konsernitason kriisintarkaisuviranomaisen on annettava muiden jäsenvaltioiden kriisintarkaisuviranomaisille oikea-aikaisesti kaikki merkitykselliset tiedot 88 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan b-i alakohdassa tarkoitettujen tehtävien hoitamisen helpottamiseksi.

3. Pyydettyä kolmannen maan kriisintarkaisuviranomaisen antamia tietoja kriisintarkaisuviranomaisen on pyydettyä suostumusta kyseiseltä kolmannen maan kriisintarkaisuviranomaiselta kyseisten tietojen luovuttamiseen edelleen paitsi, jos kolmannen maan kriisintarkaisuviranomainen on jo antanut suostumuksensa kyseisten tietojen luovuttamiseen edelleen.

Kriisintarkaisuviranomaiset eivät ole velvollisia toimittamaan kolmannen maan kriisintarkaisuviranomaisen antamia tietoja, jos kolmas maa ei ole antanut suostumustaan niiden eteenpäin toimittamiselle.

4. Kriisintarkaisuviranomaisten on vaihdettava tietoja toimivaltaisen ministeriön kanssa, jos ne liittyvät päätökseen tai asiaan, joka edellyttää ilmoittamista toimivaltaiselle ministeriölle, sen kuulemista tai sen suostumusta, tai jolla voi olla vaikutuksia julkisiin varoihin.

91 artikla

Konsernin tytäryritystä koskeva konsernin kriisintarkaisu

1. Jos kriisintarkaisuviranomainen päättää, että laitos tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettu yhteisö, joka on konserniin kuuluva tytäryritys, täyttää 32 tai 33 artiklassa tarkoitettuja edellytykset, kyseisen viranomaisen on ilmoitettava seuraavat tiedot viipymättä konsernitason kriisintarkaisuviranomaiselle, jos se on muu kuin ensin mainittu viranomainen, konsolidointiryhmän valvojalle ja kyseessä olevan konsernin kriisintarkaisukollegion jäsenille:

a) päätös siitä, että laitos tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettu yhteisö täyttää 32 tai 33 artiklassa tarkoitettuja edellytykset;

b) kriisintarkaisu- tai maksukyvyttömyystoimet, jotka kriisintarkaisuviranomainen katsoo aiheellisiksi kyseistä laitosta tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettua yhteisöä varten.

2. Vastaanotettuaan 1 kohdassa tarkoitettujen ilmoitusten konsernitason kriisintarkaisuviranomaisen on asiaankuuluvan kriisintarkaisukollegion muita jäseniä kuultuaan arvioitava 1 kohdan b alakohdan mukaisesti ilmoitettujen kriisintarkaisutoimien tai muiden toimien todennäköinen vaikutus konserniin ja konserniyhteisöihin muissa jäsenvaltioissa ja erityisesti se, saadanko kriisintarkaisutoimilla tai muilla toimilla todennäköisesti aikaan se, että kriisintarkaisuedellytykset täyttyvät toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevan konserniyhteisön osalta.

3. Jos konsernitason kriisintarkaisuviranomainen muita kriisintarkaisukollegion jäseniä kuultuaan arvioi, että 1 kohdan b alakohdan mukaisesti ilmoitetuilla kriisintarkaisutoimilla tai muilla toimilla ei todennäköisesti saataisi aikaan 32 tai 33 artiklassa säädettyjen edellytysten täyttymistä toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevan konserniyhteisön osalta, kyseisestä laitoksesta tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettua yhteisöstä vastaava kriisintarkaisuviranomainen voi toteuttaa tämän artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti ilmoittamansa kriisintarkaisutoimet tai muut toimet.

4. Jos konsernitason kriisintarkaisuviranomainen muita kriisintarkaisukollegion jäseniä kuultuaan arvioi, että tämän artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti ilmoitetuilla kriisintarkaisutoimilla tai muilla toimilla todennäköisesti saataisiin aikaan 32 tai 33 artiklassa säädettyjen edellytysten täytyminen toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevan konserniyhteisön osalta, konsernitason kriisintarkaisuviranomaisen on 24 tunnin kuluessa 1 kohdan mukaisen ilmoituksen vastaanottamisesta ehdotettava konsernin kriisintarkaisun erityissuunnitelmaa ja toimitettava se kriisintarkaisukollegiolle. Tätä 24 tunnin määräaikaa voidaan pidentää tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen ilmoituksen tehneen kriisintarkaisuviranomaisen suostumuksella.

5. Jos konsernitason kriisintarkaisuviranomainen ei ole tehnyt arviota 24 tunnin tai sovitun pidemmän määräajan kuluessa 1 kohdan mukaisen ilmoituksen vastaanottamisesta, 1 kohdassa tarkoitettujen ilmoituksen tehnyt kriisintarkaisuviranomainen voi toteuttaa mainitun kohdan b alakohdan mukaisesti ilmoittamansa kriisintarkaisutoimet tai muut toimet.

6. Edellä 4 kohdassa edellytetyssä konsernin kriisintarkaisun erityissuunnitelmassa on:

- a) otettava huomioon 13 artiklassa tarkoitettujen kriisintarkaisusuunnitelmat ja noudatettava niitä, paitsi jos kriisintarkaisuviranomaiset arvioivat kulloistenkin olosuhteiden perusteella, että kriisintarkaisutavoitteet saavutetaan tehokkaammin toteuttamalla muita kuin kriisintarkaisusuunnitelman mukaisia toimia;
- b) esitettävä kriisintarkaisutoimet, jotka asiaankuuluvien kriisintarkaisuviranomaisten olisi toteutettava unionissa emoyrityksenä toimivan yrityksen tai yksittäisten konserniyhteisöjen suhteen 31 artiklassa esitettyjen kriisintarkaisutavoitteiden saavuttamiseksi ja 34 artiklassa tarkoitettujen kriisintarkaisuperiaatteiden noudattamiseksi;
- c) määriteltävä, miten kyseiset kriisintarkaisutoimet olisi koordinoitava;
- d) vahvistettava rahoitussuunnitelma, jossa on otettava huomioon konsernin kriisintarkaisusuunnitelma, 12 artiklan 3 kohdan f alakohdan mukaisesti vahvistetut periaatteet vastuun jakamiseksi ja 107 artiklassa tarkoitettujen vastavuoroisuutta koskevat periaatteet.

7. Jollei 8 kohdasta muuta johdu, konsernin kriisintarkaisun erityissuunnitelman on oltava muodoltaan yhteinen päätös, jonka tekevät konsernitason kriisintarkaisuviranomainen ja konsernin kriisintarkaisun erityissuunnitelman piiriin kuuluvista tytäryrityksistä vastaavat kriisintarkaisuviranomaiset.

EPV voi kriisintarkaisuviranomaisen pyynnöstä auttaa kriisintarkaisuviranomaisia saamaan aikaan yhteisen päätöksen asetuksen (EU) N:o 1093/2010 31 artiklan toisen kohdan c alakohdan mukaisesti.

8. Jos jokin kriisintarkaisuviranomainen vastustaa konsernitason kriisintarkaisuviranomaisen ehdottamaa konsernin kriisintarkaisun erityissuunnitelmaa tai poikkeaa siitä taikka katsoo, että sen on tarpeen rahoitusvakauden vuoksi toteuttaa itsenäisesti kriisintarkaisutoimia tai muita kuin erityissuunnitelmassa laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettujen yhteisön suhteen ehdotettuja toimia, sen on perusteltava yksityiskohtaisesti, miksi se vastustaa konsernin kriisintarkaisun erityissuunnitelmaa tai poikkeaa siitä, ilmoitettava perustelunsa konsernitason kriisintarkaisuviranomaiselle ja muille konsernin kriisintarkaisun erityissuunnitelman piiriin kuuluville kriisintarkaisuviranomaisille ja ilmoitettava niille toimista, joita se aikoo toteuttaa. Perustellessaan, miksi se vastustaa konsernin kriisintarkaisun erityissuunnitelmaa, kriisintarkaisuviranomaisen on otettava huomioon 13 artiklassa tarkoitettujen kriisintarkaisusuunnitelmat, mahdollinen vaikutus asianomaisten jäsenvaltioiden rahoitusvakauteen sekä toimien mahdollinen vaikutus konsernin muihin osiin.

9. Kriisintarkaisuviranomaiset, jotka eivät ole vastustaneet konsernin kriisintarkaisun erityissuunnitelmaa 8 kohdan mukaisesti, voivat tehdä yhteisen päätöksen konsernin kriisintarkaisun erityissuunnitelmasta, jonka piiriin kuuluvat niiden jäsenvaltioissa sijaitsevat konserniyhteisöt.

10. Asianomaisten jäsenvaltioiden kriisintarkaisuviranomaisten on tunnustettava 7 tai 9 kohdassa tarkoitettu yhteinen päätös ja 8 kohdassa tarkoitettujen kriisintarkaisuviranomaisten yhteisen päätöksen puuttuessa tekemät päätökset lopullisiksi ja sovellettava niitä.

11. Viranomaisten on toteutettava kaikki tässä artiklassa tarkoitetut toimet viipymättä ja siten, että tilanteen kiireellisyys otetaan asianmukaisesti huomioon.

12. Jos konsernin kriisintarkaisun erityissuunnitelmaa ei panna täytäntöön ja kriisintarkaisuviranomaiset toteuttavat kriisintarkaisutoimia minkä tahansa konserniyhteisön suhteen, kyseisten kriisintarkaisuviranomaisten on joka tapauksessa tehtävä tiivistä yhteistyötä kriisintarkaisukollegiossa koordinoitun kriisintarkaisustrategian aikaansaamiseksi kaikille konserniyhteisöille, jotka ovat lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuvat.

13. Kriisintarkaisuviranomaisten, jotka toteuttavat kriisintarkaisutoimia minkä tahansa konserniyhteisön suhteen, on annettava kriisintarkaisukollegion jäsenille säännöllisesti täydelliset tiedot kyseisistä toimista ja niiden etenemisestä.

92 artikla

Konsernin kriisintarkaisu

1. Jos konsernitason kriisintarkaisuviranomainen päättää, että unionissa emoyrityksenä toimiva yritys, josta se vastaa, täyttää 32 tai 33 artiklassa tarkoitetut edellytykset, sen on ilmoitettava 91 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetut tiedot viipymättä konsolidointiryhmän valvojalle, jos se on muu kuin ensin mainittu viranomainen, ja kyseessä olevan konsernin kriisintarkaisukollegion muille jäsenille.

Edellä 91 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin kriisintarkaisutoimiin tai maksukyvyttömyystoimiin voi kuulua 91 artiklan 6 kohdan mukaisesti laaditun konsernin kriisintarkaisun erityissuunnitelman täytäntöönpano seuraavissa tapauksissa:

- a) edellä olevan 91 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti ilmoitetut emoyritystason kriisintarkaisutoimet tai muut toimet lisäävät 32 tai 33 artiklassa säädettyjen edellytysten täyttymisen todennäköisyyttä toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevan konserniyhteisön osalta;
- b) emoyritystason kriisintarkaisutoimet tai muut toimet eivät yksinään ole riittäviä tilanteen vakauttamiseksi tai eivät todennäköisesti johda parhaisiin mahdollisiin tuloksiin;
- c) yksi tai useampi tytäryritys täyttää 32 tai 33 artiklassa tarkoitetut edellytykset kyseisistä tytäryrityksistä vastaavien kriisintarkaisuviranomaisten toteamuksen mukaisesti; tai
- d) konsernitason kriisintarkaisutoimet tai muut toimet hyödyttävät konsernin tytäryrityksiä siten, että konsernin kriisintarkaisun erityissuunnitelman käyttö on tarkoituksenmukaista.

2. Jos konsernitason kriisintarkaisuviranomaisen 1 kohdan nojalla ehdottamiin toimiin ei sisälly konsernin kriisintarkaisun erityissuunnitelmaa, konsernitason kriisintarkaisuviranomaisen on tehtävä päätöksensä kriisintarkaisukollegion jäseniä kuultuaan.

Konsernitason kriisintarkaisuviranomaisen päätöksessä on otettava huomioon:

- a) 13 artiklassa tarkoitetut kriisintarkaisusuunnitelmat ja noudatettava niitä, paitsi jos kriisintarkaisuviranomaiset arvioivat kulloistenkin olosuhteiden perusteella, että kriisintarkaisutavoitteet saavutetaan tehokkaammin toteuttamalla muita kuin kriisintarkaisusuunnitelman mukaisia toimia;
- b) rahoitusvakaas asianomaisissa jäsenvaltioissa.

3. Jos konsernitason kriisintarkaisuviranomaisen 1 kohdan nojalla ehdottamiin toimiin sisältyy konsernin kriisintarkaisun erityissuunnitelma, konsernitason kriisintarkaisun erityissuunnitelman on oltava muodoltaan yhteinen päätös, jonka tekevät konsernitason kriisintarkaisuviranomainen ja konsernin kriisintarkaisun erityissuunnitelman piiriin kuuluvista tytäryrityksistä vastaavat kriisintarkaisuviranomaiset.

EPV voi kriisinratkaisuviranomaisen pyynnöstä auttaa kriisinratkaisuviranomaisia saamaan aikaan yhteisen päätöksen asetuksen (EU) N:o 1093/2010 31 artiklan toisen kohdan c alakohdan mukaisesti.

4. Jos jokin kriisinratkaisuviranomainen vastustaa konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen ehdottamaa konsernin kriisinratkaisun erityissuunnitelmaa tai poikkeaa siitä taikka katsoo, että sen on tarpeen rahoitusvakauden vuoksi toteuttaa itsenäisesti kriisinratkaisutoimia tai muita kuin erityissuunnitelmassa laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c, tai d alakohdassa tarkoitettua yhteisön suhteen ehdotettuja toimia, sen on perusteltava yksityiskohtaisesti, miksi se vastustaa konsernin kriisinratkaisun erityissuunnitelmaa tai poikkeaa siitä, ilmoitettava perustelunsa konsernitason kriisinratkaisuviranomaiselle ja muille konsernin kriisinratkaisun erityissuunnitelman piiriin kuuluville kriisinratkaisuviranomaisille ja ilmoitettava niille toimista, joita se aikoo toteuttaa. Perustellessaan, miksi se vastustaa konsernin kriisinratkaisun erityissuunnitelmaa, kriisinratkaisuviranomaisen on otettava huomioon 13 artiklassa tarkoitettua kriisinratkaisusuunnitelmat, mahdollinen vaikutus asianomaisten jäsenvaltioiden rahoitusvakauteen sekä toimien mahdollinen vaikutus konsernin muihin osiin.

5. Kriisinratkaisuviranomaiset, jotka eivät ole vastustaneet konsernin kriisinratkaisun erityissuunnitelmaa 4 kohdan mukaisesti, voivat tehdä yhteisen päätöksen konsernin kriisinratkaisun erityissuunnitelmasta, jonka piiriin kuuluvat niiden jäsenvaltioissa sijaitsevat konserniyhteisöt.

6. Asianomaisten jäsenvaltioiden kriisinratkaisuviranomaisten on tunnustettava 3 tai 5 kohdassa tarkoitettu yhteinen päätös ja 4 kohdassa tarkoitettua kriisinratkaisuviranomaisten yhteisen päätöksen puuttuessa tekemät päätökset lopullisiksi ja sovellettava niitä.

7. Viranomaisten on toteutettava kaikki tässä artiklassa tarkoitettua toimet viipymättä ja siten, että tilanteen kiireellisyys otetaan asianmukaisesti huomioon.

Jos konsernin kriisinratkaisun erityissuunnitelmaa ei panna täytäntöön ja kriisinratkaisuviranomaiset toteuttavat kriisinratkaisutoimia minkä tahansa konserniyhteisön suhteen, kyseisten kriisinratkaisuviranomaisten on joka tapauksessa tehtävä tiivistä yhteistyötä kriisinratkaisukollegiossa koordinoitua kriisinratkaisustrategian aikaansaamiseksi kaikille asianomaisille konserniyhteisöille.

Kriisinratkaisuviranomaisten, jotka toteuttavat kriisinratkaisutoimia minkä tahansa konserniyhteisön suhteen, on annettava kriisinratkaisukollegion jäsenille säännöllisesti täydelliset tiedot kyseisistä toimista ja niiden etenemisestä.

VI OSASTO

SUHTEET KOLMANSIIN MAIHIN

93 artikla

Kolmansien maiden kanssa tehdyt sopimukset

1. Komissio voi Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 218 artiklan mukaisesti tehdä neuvostolle ehdotuksia yhden tai useamman kolmannen maan kanssa tehtävien sellaisten sopimusten neuvottelemisesta, jotka koskevat keinoja kriisinratkaisuviranomaisten ja asiaankuuluvien kolmansien maiden viranomaisten väliseen yhteistyöhön muun muassa tietojen vaihtamiseksi laitosten, rahoituslaitosten, emoyritysten ja kolmansien maiden laitosten elvytys- ja kriisinratkaisusuunnittelussa seuraavissa tilanteissa:

- a) kolmannessa maassa emoyrityksenä toimivalla yrityksellä on tytäryrityksenä toimivia laitoksia tai sivuliikkeitä, kun kyseisiä sivuliikkeitä pidetään merkittävänä kahdessa tai useammassa jäsenvaltiossa;
- b) jäsenvaltioon sijoittautuneella emoyrityksellä, jolla on tytäryritys tai merkittävä sivuliike vähintään yhdessä muussa jäsenvaltiossa, on yksi tai useampi kolmannessa maassa tytäryrityksenä toimiva laitos;
- c) jäsenvaltioon sijoittautuneella laitoksella, jolla on emoyritys, tytäryritys tai merkittävä sivuliike vähintään yhdessä muussa jäsenvaltiossa, on yksi tai useampi sivuliike yhdessä tai useammassa kolmannessa maassa.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuissa sopimuksissa on erityisesti pyrittävä varmistamaan, että vahvistetaan prosessit ja järjestetyt kriisintarkaisuviranomaisten ja asiaankuuluvien kolmansien maiden viranomaisten välistä yhteistyötä varten joidenkin tai kaikkien 97 artiklassa mainittujen tehtävien hoitamiseksi ja joidenkin tai kaikkien siinä mainittujen valtuuksien käyttämiseksi.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuissa sopimuksissa ei saa antaa yksittäisiin laitoksiin, rahoituslaitoksiin, emoyrityksiin tai kolmansien maiden laitoksiin liittyviä määräyksiä.

4. Jäsenvaltiot voivat tehdä kolmannen maan kanssa kahdenvälisiä sopimuksia, jotka koskevat 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja seikkoja, asiaankuuluvan kolmannen maan kanssa tehdyn 1 kohdassa tarkoitettun sopimuksen voimaantuloon saakka, siltä osin kuin kyseiset kahdenväliset sopimukset eivät ole ristiriidassa tämän osaston kanssa.

94 artikla

Kolmannen maan kriisintarkaisumenettelyjen tunnustaminen ja täytäntöönpano

1. Kolmannen maan kriisintarkaisumenettelyihin sovelletaan tätä artiklaa, paitsi jos ja siihen saakka kun 93 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu asianomaisen kolmannen maan kanssa tehty kansainvälinen sopimus tulee voimaan. Sitä sovelletaan myös 93 artiklan 1 kohdassa tarkoitettun asianomaisen kolmannen maan kanssa tehdyn kansainvälisen sopimuksen voimaantulon jälkeen, siltä osin kuin kolmannen maan kriisintarkaisumenettelyjen tunnustaminen ja täytäntöönpano ei kuulu kyseisen sopimuksen soveltamisalaan.

2. Jos 89 artiklan mukaisesti on perustettu eurooppalainen kriisintarkaisukollegio, sen on tehtävä yhteinen päätös siitä, tunnustetaanko 95 artiklassa tarkoitettuja tilanteita lukuun ottamatta sellaiseen kolmannen maan laitokseen tai emoyritykseen kohdistettavat kolmannen maan kriisintarkaisumenettelyt, jolla

a) on kahteen tai useampaan jäsenvaltioon sijoittautuneita unionissa tytäryrityksenä toimivia yrityksiä tai kahden tai useamman jäsenvaltion merkittävänä pitämiä unionissa toimivia sivuliikkeitä;

b) on varoja, oikeuksia tai velkoja, jotka sijaitsevat kahdessa tai useammassa jäsenvaltiossa tai joihin sovelletaan kyseisten jäsenvaltioiden lainsäädäntöä.

Jos kolmannen maan kriisintarkaisumenettelyjen tunnustamisesta saadaan aikaan yhteinen päätös, asianomaisten kansallisten kriisintarkaisuviranomaisten on pantava tunnustetut kolmannen maan kriisintarkaisumenettelyt täytäntöön kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti.

3. Jolleivät eurooppalaiseen kriisintarkaisukollegioon osallistuvat kriisintarkaisuviranomaiset tee yhteistä päätöstä tai jollei eurooppalaista kriisintarkaisukollegiota ole perustettu, kunkin asianomaisen kriisintarkaisuviranomaisen on tehtävä oma päätöksensä siitä, tunnustaako ja paneeko se täytäntöön 95 artiklassa tarkoitettuja tilanteita lukuun ottamatta kolmannen maan laitokseen tai emoyritykseen kohdistettavat kolmannen maan kriisintarkaisumenettelyt.

Päätöksessä on kiinnitettävä asianmukaista huomiota kunkin sellaisen jäsenvaltion etuihin, jossa kolmannen maan laitos tai emoyritys toimii, ja erityisesti mahdollisiin vaikutuksiin, joita kolmannen maan kriisintarkaisumenettelyjen tunnustamisella ja täytäntöönpanolla on konsernin muihin osiin ja kyseisten jäsenvaltioiden rahoitusvakauteen.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisintarkaisuviranomaisilla on vähintään valtuudet

a) käyttää kriisintarkaisuvaltuuksia seuraaviin:

i) kolmannen maan laitoksen tai emoyrityksen varat, jotka sijaitsevat niiden omissa jäsenvaltiossa tai joihin sovelletaan niiden oman jäsenvaltion lainsäädäntöä;

- ii) kolmannen maan laitoksen oikeudet tai velat, jotka on kirjattu niiden omassa jäsenvaltiossa olevaan unionissa toimivaan sivuliikkeeseen tai joihin sovelletaan niiden oman jäsenvaltion lainsäädäntöä tai joihin liittyvät vaateet ovat täytäntöönpanokelpoisia niiden omassa jäsenvaltiossa;
- b) saattaa päätökseen tai vaatia toista henkilöä saattamaan päätökseen omassa jäsenvaltiossaan unionissa tytäryrityksenä toimivan yrityksen osakkeiden tai omistusinstrumenttien siirto;
- c) käyttää 69, 70 tai 71 artiklan mukaisia valtuuksia tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettun yhteisön kanssa tehdyn sopimuksen osapuolten oikeuksien suhteen, jos tällaiset valtuudet ovat tarpeen kolmannen maan kriisinratkaisumenettelyjen panemiseksi täytäntöön; ja
- d) tehdä täytäntöönpanokelvottomiksi kaikki sopimusperusteiset oikeudet purkaa, realisoida tai nopeuttaa 2 kohdassa tarkoitettujen yhteisöjen ja muiden konserniyhteisöjen sopimuksia tai vaikuttaa 2 kohdassa tarkoitettujen yhteisöjen ja muiden konserniyhteisöjen sopimusperusteisiin oikeuksiin, kun kyseinen oikeus johtuu tällaisten yhteisöjen ja muiden konserniyhteisöjen kolmannen maan laitoksen, emoyrityksen tai muiden konserniyhteisöjen suhteen toteutetusta kriisinratkaisutoimesta, riippumatta siitä, onko kolmannen maan kriisinratkaisuviranomainen itse toteuttanut toimen vai onko se muuten toteutettu kyseisen maan kriisinratkaisujärjestelyä koskevien säädöksiin tai määräyksiin perustuvien vaatimusten nojalla, edellyttäen, että aineelliset sopimusvelvoitteet, kuten maksu- ja toimitusvelvoitteet sekä vakuuksien antaminen, täytetään edelleen.
5. Kun se on tarpeen yleisen edun vuoksi, kriisinratkaisuviranomaiset voivat toteuttaa kriisinratkaisutoimia emoyrityksen suhteen, jos asiaankuuluva kolmannen maan viranomainen toteaa, että kyseisessä kolmannessa maassa perustettu laitos täyttää kriisinratkaisuedellytykset tämän kolmannen maan lainsäädännön mukaisesti. Jäsenvaltioiden on tätä varten varmistettava, että kriisinratkaisuviranomaisilla on valtuudet käyttää kaikkia kriisinratkaisuvaltuuksia tämän emoyrityksen suhteen, jolloin sovelletaan 68 artiklaa.

6. Kolmannen maan kriisinratkaisumenettelyjen tunnustamisella ja täytäntöönpanolla ei rajoiteta tarvittaessa tämän direktiivin mukaisesti sovellettavaa kansallisen lainsäädännön mukaista tavanomaista maksukyvyttömyysmenettelyä.

95 artikla

Oikeus kieltäytyä tunnustamasta tai panemasta täytäntöön kolmannen maan kriisinratkaisumenettelyjä

Kriisinratkaisuviranomainen voi 89 artiklan mukaisesti muita kriisinratkaisuviranomaisia kuultuaan, jos eurooppalainen kriisinratkaisukollegio on perustettu, kieltäytyä tunnustamasta tai panemasta täytäntöön 94 artiklan 2 kohdan nojalla kolmannen maan kriisinratkaisumenettelyjä, jos se katsoo seuraavaa:

- a) kolmannen maan kriisinratkaisumenettelyt haittaisivat rahoitusvakautta jäsenvaltiossa, jossa kriisinratkaisuviranomainen sijaitsee, tai menettelyillä olisi kielteinen vaikutus rahoitusvakautteen jossakin muussa jäsenvaltiossa;
- b) unionissa toimivaan sivuliikkeeseen kohdistuva 96 artiklassa tarkoitettu itsenäinen kriisinratkaisutoimi on tarpeen yhden tai useamman kriisinratkaisutavoitteen saavuttamiseksi;
- c) velkojat, erityisesti tallettajat, jotka sijaitsevat jäsenvaltiossa tai joiden saamiset ovat jäsenvaltiossa, eivät saisi samaa kohtelua kuin kolmannen maan velkojat ja tallettajat, joilla on samanlaiset lakisääteiset oikeudet kolmannen maan kotimaan kriisinratkaisumenettelyissä;
- d) kolmannen maan kriisinratkaisumenettelyjen tunnustamisella tai täytäntöönpanolla olisi jäsenvaltion kannalta olennaisia finanssipoliittisia vaikutuksia; tai
- e) tällaisen tunnustamisen tai täytäntöönpanon vaikutukset olisivat kansallisen lainsäädännön vastaisia.

96 artikla

Unionissa toimivien sivuliikkeiden kriisintarkaisu

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisintarkaisuviranomaisilla on tarvittavat valtuudet toteuttaa sellaiseen unionissa toimivaan sivuliikkeeseen kohdistuva toimi, johon ei sovelleta kolmannen maan kriisintarkaisumenettelyjä tai johon sovelletaan kolmannen maan menettelyjä ja kyseessä on jokin 95 artiklassa tarkoitetuista tilanteista.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 68 artiklaa sovelletaan sellaisten valtuuksien käyttöön.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisintarkaisuviranomaiset voivat käyttää 1 kohdassa edellytettyjä valtuuksia, jos kriisintarkaisuviranomainen katsoo toimen tarpeelliseksi yleisen edun vuoksi ja yksi tai useampi seuraavista ehdoista täyttyy:

- a) unionissa toimiva sivuliike ei enää täytä tai ei todennäköisesti täytä kansallisen lainsäädännön ehtoja sen toimiluvulle ja toiminnalle kyseisessä jäsenvaltiossa eikä voida ennakoita, että millään yksityisen sektorin, valvontaviranomaisen tai asianomaisen kolmannen maan toimella voitaisiin kohtuullisessa ajassa palauttaa tilanne, jossa sivuliike täyttää vaatimukset ja sen kaatuminen estyy;
- b) kolmannen maan laitos ei kriisintarkaisuviranomaisen näkemyksen mukaan pysty tai ei ole halukas tai ei todennäköisesti pysty maksamaan sitoumuksiaan unionin velkojille tai sivuliikkeen kautta luotuja tai kirjattuja sitoumuksia niiden erääntyessä ja kriisintarkaisuviranomainen on vakuuttunut siitä, ettei kyseisen kolmannen maan laitoksen suhteen ole aloitettu tai aloiteta mitään kolmannen maan kriisintarkaisumenettelyjä tai maksukyvyttömyysmenettelyjä kohtuullisessa ajassa;
- c) asiaankuuluva kolmannen maan viranomainen on aloittanut kolmannen maan kriisintarkaisumenettelyt kolmannen maan laitoksen suhteen tai ilmoittanut kriisintarkaisuviranomaiselle aikeestaan aloittaa tällainen menettely.

3. Jos kriisintarkaisuviranomainen toteuttaa itsenäisen toimen unionissa toimivan sivuliikkeen suhteen, sen on otettava huomioon kriisintarkaisutavoitteet ja toteutettava toimi noudattaen soveltuvin osin seuraavia periaatteita ja vaatimuksia:

- a) 34 artiklassa esitetyt periaatteet;
- b) kriisintarkaisuvälineiden soveltamiseen liittyvät IV osaston III luvun vaatimukset.

97 artikla

Yhteistyö kolmansien maiden viranomaisten kanssa

1. Yhteistyöhön kolmannen maan kanssa sovelletaan tätä artiklaa, paitsi jos ja siihen saakka kun 93 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu asianomaisen kolmannen maan kanssa tehty kansainvälinen sopimus tulee voimaan. Sitä sovelletaan myös 93 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna asianomaisen kolmannen maan kanssa tehdyn kansainvälisen sopimuksen voimaantulon jälkeen, siltä osin kuin tämän artiklan kohde ei kuulu kyseisen sopimuksen soveltamisalaan.

2. EPV voi tehdä muita kuin sitovia kehysyhteistyöjärjestelyjä seuraavien asiaankuuluvien kolmannen maan viranomaisten kanssa:

- a) tapauksissa, joissa unionissa tytäryrityksenä toimiva yritys on sijoittautunut kahteen tai useampaan jäsenvaltioon, sen kolmannen maan asiaankuuluvat viranomaiset, johon emoyritys tai 1 artiklan 1 kohdan c ja d alakohdassa tarkoitettu yhtiö on sijoittautunut;
- b) tapauksissa, joissa kolmannen maan laitoksella on unionissa toimivia sivuliikkeitä kahdessa tai useammassa jäsenvaltiossa, sen kolmannen maan asiaankuuluvat viranomaiset, johon kyseinen laitos on sijoittautunut;

- c) tapauksissa, joissa emoyrityksellä tai 1 artiklan 1 kohdan c ja d alakohdassa tarkoitettulla jäsenvaltioon sijoittautuneella yhtiöllä, jolla on tytäryrityksenä toimiva laitos tai merkittävä sivuliike toisessa jäsenvaltiossa, on myös yksi tai useampi kolmannessa maassa tytäryrityksenä toimiva laitos, niiden kolmansien maiden asiaankuuluvat viranomaiset, joihin kyseiset tytäryrityksenä toimivat laitokset ovat sijoittautuneet;
- d) tapauksissa, joissa laitoksella, jolla on tytäryrityksenä toimiva laitos tai merkittävä sivuliike toisessa jäsenvaltiossa, on yksi tai useampi sivuliike yhdessä tai useammassa kolmannessa maassa, niiden kolmansien maiden asiaankuuluvat viranomaiset, joissa kyseiset sivuliikkeet sijaitsevat.

Tässä kohdassa tarkoitetuissa järjestelyissä ei saa antaa yksittäisiin laitoksiin liittyviä määräyksiä. Niistä ei saa aiheutua oikeudellisia velvoitteita jäsenvaltioille.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitetuissa kehysyhteistyöjärjestelyissä on vahvistettava prosessit ja järjestelyt kriisinratkaisuviranomaisten välistä tarvittavien tietojen vaihtoa ja yhteistyötä varten joidenkin tai kaikkien seuraavassa mainittujen tehtävien hoitamiseksi ja joidenkin tai kaikkien seuraavassa mainittujen valtuuksien käyttämiseksi 2 kohdan a–d alakohdassa tarkoitettuihin laitoksiin tai kyseisiin laitoksiin tai konserneihin:

- a) kriisinratkaisusuunnitelmien laatiminen 10–13 artiklan ja asianomaisten kolmansien maiden lainsäädännön vastaavien vaatimusten mukaisesti;
- b) kyseisten laitosten ja konsernien purkamismahdollisuuksien arviointi 15 ja 16 artiklan ja asianomaisten kolmansien maiden lainsäädännön vastaavien vaatimusten mukaisesti;
- c) valtuuksien käyttäminen purkamismahdollisuuksien esteisiin puuttumiseksi tai niiden poistamiseksi 17 ja 18 artiklan nojalla ja asianomaisten kolmansien maiden lainsäädännön vastaavien valtuuksien käyttäminen;
- d) varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteiden toteuttaminen 27 artiklan nojalla ja asianomaisten kolmansien maiden lainsäädännön vastaavien valtuuksien käyttäminen;
- e) kriisinratkaisuvälineiden soveltaminen ja kriisinratkaisuvaltuuksien käyttäminen sekä asianomaisten kolmansien maiden viranomaisten käytössä olevien vastaavien valtuuksien käyttäminen.

4. Toimivaltaisten viranomaisten tai tapauksen mukaan kriisinratkaisuviranomaisten on tehtävä muita kuin sitovia yhteistyöjärjestelyjä EPV:n 2 kohdassa mainittujen asiaankuuluvien kolmannen maan viranomaisten kanssa tekemän kehysjärjestelyn mukaisesti.

Tämän artiklan säännökset eivät estä jäsenvaltioita tai niiden toimivaltaisia viranomaisia tekemästä kahden- tai monenvälisiä järjestelyjä kolmansien maiden kanssa asetuksen (EU) N:o 1093/2010 33 artiklan mukaisesti.

5. Jäsenvaltioiden kriisinratkaisuviranomaisten ja kolmansien maiden välillä tämän artiklan nojalla tehtäviin yhteistyöjärjestelyihin voidaan liittää määräyksiä seuraavista seikoista:

- a) kriisinratkaisusuunnitelmien valmistelun ja ylläpitämisen edellyttämä tiedonvaihto;
- b) kriisinratkaisusuunnitelmien laatimiseen liittyvä kuuleminen ja yhteistyö, mukaan lukien periaatteet 94 ja 96 artiklan mukaisten valtuuksien ja asianomaisten kolmansien maiden lainsäädännön vastaavien valtuuksien käyttämiselle;
- c) tiedonvaihto, jota tarvitaan kriisinratkaisuvälineiden soveltamiseksi ja kriisinratkaisuvaltuuksien käyttämiseksi sekä asianomaisten kolmansien maiden lainsäädännön vastaavien valtuuksien käyttämiseksi;

- d) yhteistyöjärjestelyn osapuolten varoittaminen varhaisessa vaiheessa tai kuuleminen ennen sellaisten tämän direktiivin mukaisten tai asianomaisen kolmannen maan lainsäädännön mukaisten merkittävien toimien toteuttamista, jotka vaikuttavat laitokseen tai konserniin, jota järjestely koskee;
- e) julkisen viestinnän koordinointi yhteisten kriisintarkkailutoimien tapauksessa;
- f) menettelyt ja järjestelyt a–e alakohdan mukaista tiedonvaihtoa ja yhteistyötä varten, mukaan lukien tarvittaessa kriisinhallintaryhmien perustaminen ja toiminta.
6. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava EPV:lle kaikista kriisintarkkailuviranomaisten ja toimivaltaisten viranomaisten tämän artiklan mukaisesti tekemistä yhteistyöjärjestelyistä.

98 artikla

Luottamuksellisten tietojen vaihto

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisintarkkailuviranomaiset, toimivaltaiset viranomaiset ja toimivaltaiset ministeriöt vaihtavat luottamuksellisia tietoja, mukaan lukien elvytyssuunnitelmat, asiaankuuluvien kolmannen maan viranomaisten kanssa ainoastaan, jos seuraavat ehdot täyttyvät:

- a) kolmannen maan viranomaisiin sovellettavat salassapitovelvollisuutta koskevat vaatimukset katsotaan kaikkien asianomaisten viranomaisten näkemyksen mukaan vähintään vastaaviksi kuin 84 artiklassa asetetut vaatimukset.

Siltä osin kuin tiedonvaihto liittyy henkilötietoihin, tällaisten henkilötietojen käsittelyyn ja toimittamiseen kolmannen maan viranomaisille sovelletaan unionin ja kansallista tietosuojalainsäädäntöä;

- b) tiedot ovat tarpeen, jotta asiaankuuluvat kolmannen maan viranomaiset voivat suorittaa kansallisen lainsäädännön mukaiset kriisintarkkailutehtävänsä, jotka vastaavat tämän direktiivin mukaisia tehtäviä, ja tietoja ei käytetä mihinkään muihin tarkoituksiin, jollei tämän kohdan a alakohdasta muuta johdu.

2. Jos luottamukselliset tiedot ovat peräisin toisesta jäsenvaltiosta, kriisintarkkailuviranomaiset, toimivaltaiset viranomaiset ja toimivaltaiset ministeriöt eivät saa luovuttaa niitä asiaankuuluville kolmannen maan viranomaisille, paitsi jos seuraavat ehdot täyttyvät:

- a) sen jäsenvaltion asiaankuuluva viranomainen, josta tiedot ovat peräisin, jäljempänä 'tiedot antava viranomainen', hyväksyy tietojen luovuttamisen;

- b) tiedot luovutetaan ainoastaan tiedot antavan viranomaisen sallimiin tarkoituksiin.

3. Tämän artiklan soveltamiseksi tiedot katsotaan luottamuksellisiksi, jos niihin sovelletaan unionin lainsäädännön mukaisia salassapitovelvollisuutta koskevia vaatimuksia.

VII OSASTO

RAHOITUSJÄRJESTELYT

99 artikla

Rahoitusjärjestelyjen eurooppalainen järjestelmä

Perustetaan rahoitusjärjestelyjen eurooppalainen järjestelmä, joka muodostuu

- a) 100 artiklan mukaisesti perustetuista kansallisista rahoitusjärjestelyistä;
- b) 106 artiklassa tarkoitettusta kansallisten rahoitusjärjestelyjen välisestä lainauksesta;

- c) 107 artiklassa tarkoitetusta kansallisten rahoitusjärjestelyjen vastavuoroisuudesta konsernin kriisinratkaisun tapauksessa.

100 artikla

Kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyjen käyttöönottoa koskeva vaatimus

1. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön yksi tai useampi rahoitusjärjestely, jotta voidaan varmistaa, että kriisinratkaisuviranomainen käyttää kriisinratkaisuvälineitä ja -valtuuksia tehokkaasti.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisinratkaisuviranomainen tai viranomainen, jolle on annettu hallinnolliset valtuudet, voi käynnistää rahoitusjärjestelyjen käytön.

Rahoitusjärjestelyjä on käytettävä ainoastaan 31 ja 34 artiklassa esitettyjen kriisinratkaisutavoitteiden ja kriisinratkaisuperiaatteiden mukaisesti.

2. Jäsenvaltiot voivat käyttää rahoitusjärjestelynsä hallintorakennetta talletussuojajärjestelmässään.
3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että rahoitusjärjestelyihin on käytettävissä riittävät rahoitusvarat.
4. Edellä olevan 3 kohdan soveltamiseksi rahoitusjärjestelyissä on erityisesti voitava:
- a) periä 103 artiklassa tarkoitettuja etukäteen suoritettavia rahoitusosuuksia 102 artiklassa tarkoitetun tavoitetason saavuttamiseksi;
- b) periä 104 artiklassa tarkoitettuja ylimääräisiä jälkikäteen suoritettavia rahoitusosuuksia, jos a alakohdassa tarkoitetut rahoitusosuudet eivät riitä; ja
- c) tehdä lainasopimuksia ja sopia 105 artiklassa tarkoitetuista muista tukimuodoista.
5. Kunkin jäsenvaltion on perustettava 101 artiklan 1 kohdassa säädettyjä tarkoituksia varten kansallinen rahoitusjärjestelynsä sellaisen rahaston avulla, jonka käytön sen kriisinratkaisuviranomainen voi käynnistää, paitsi 6 kohdan nojalla sallituissa tapauksissa.
6. Sen estämättä, mitä tämän artiklan 5 kohdassa säädetään, jäsenvaltio voi tämän artiklan 1 kohdan mukaiset velvoitteensa täyttääkseen perustaa kansallisen rahoitusjärjestelynsä alueellaan toimiluvan saaneiden laitosten sellaisten pakollisten rahoitusosuuksien kautta, jotka perustuvat 103 artiklan 7 kohdassa tarkoitettuihin seikkoihin ja joita ei ole suoritettu sen kriisinratkaisuviranomaisen määräysvallassa olevan rahaston kautta, edellyttäen, että kaikki seuraavat ehdot täyttyvät:
- a) rahoitusosuuksina peritty määrä on vähintään yhtä suuri kuin 102 artiklan nojalla perittäväksi vaadittu määrä;
- b) jäsenvaltion kriisinratkaisuviranomainen on oikeutettu määrään, joka on yhtä suuri kuin rahoitusosuuksien määrä ja jonka jäsenvaltio saattaa välittömästi tuon kriisinratkaisuviranomaisen käyttöön tämän pyynnöstä yksinomaan 101 artiklassa säädettyjä tarkoituksia varten; ja
- c) jäsenvaltio ilmoittaa komissiolle päätöksestä käyttää harkintavaltaansa rahoitusjärjestelynsä järjestämiseen tämän kohdan mukaisesti;
- d) jäsenvaltion on ilmoitettava b alakohdassa tarkoitettu määrä komissiolle vähintään kerran vuodessa;
- e) jollei tässä direktiivissä nimenomaisesti toisin säädetä, rahoitusjärjestelyjen on noudatettava 99–102 artiklan, 103 artiklan 1–4 ja 6 kohdan sekä 104–109 artiklan vaatimuksia.

Sovellettaessa tätä kohtaa jäljempänä 102 artiklassa määritetyn tavoitetason saavuttamiseksi käytettävissä oleviin varoihin voidaan sisällyttää pakollisia rahoitusosuuksia mistä tahansa pakollisten rahoitusosuuksien järjestelmästä, jonka jäsenvaltio on perustanut 17 päivän kesäkuuta 2010 ja 2 päivän heinäkuuta 2014 välisenä aikana sen alueella sijaitsevilta laitoksilta saaduista rahoitusosuuksista laitosten järjestelmäriskien, kaatumiseen ja kriisinratkaisuun liittyvien kustannusten kattamiseksi, edellyttäen, että jäsenvaltio noudattaa tämän osaston säännöksiä. Rahoitusosuuksia talletussuojajärjestelmiin ei oteta huomioon laskettaessa 102 artiklassa säädettyä kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyjen tavoitetasoa.

101 artikla

Kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyjen käyttö

1. Kriisinratkaisuviranomainen voi käyttää 100 artiklan mukaisesti perustettuja rahoitusjärjestelyjä vain siinä määrin kuin on tarpeen kriisinratkaisuvälineiden tehokkaan soveltamisen varmistamiseksi seuraaviin tarkoituksiin:

- a) kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen, sen tytäryritysten, omaisuudenhoitoyhtiön tai erillisen varainhoitoyhtiön varojen tai velkojen takaamiseksi;
- b) lainojen myöntämiseksi kriisinratkaisun kohteena olevalle laitokselle, sen tytäryrityksille, omaisuudenhoitoyhtiölle tai erilliselle varainhoitoyhtiölle;
- c) kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen omaisuuserien ostamiseksi;
- d) rahoitusosuuksien suorittamiseksi omaisuudenhoitoyhtiöön ja erilliseen varainhoitoyhtiöön;
- e) korvausten maksamiseksi osakkeenomistajille tai velkojille 75 artiklan mukaisesti;
- f) rahoitusosuuden suorittamiseksi kriisinratkaisun kohteena olevalle laitokselle tiettyjen velkojen alaskirjauksella tai muuntamisella, kun sovelletaan velkakirjojen arvon alaskirjausta ja kriisinratkaisuviranomainen päättää rajata tietyt velkojat velkakirjojen arvon alaskirjauksen soveltamisalan ulkopuolelle 44 artiklan 3–8 kohdan mukaisesti;
- g) lainojen myöntämiseksi vapaaehtoisesti muille rahoitusjärjestelyille 106 artiklan mukaisesti;
- h) edellä a–g alakohdassa tarkoitettujen toimien yhdistämiseksi.

Rahoitusjärjestelyissä voidaan soveltaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja toimia myös ostajaan liiketoiminnan myynnin yhteydessä.

2. Kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyä ei saa käyttää suoraan laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettun yhteisön tappioiden kattamiseen eikä tällaisen laitoksen tai yhteisön pääomapohjan vahvistamiseen. Siinä tapauksessa, että kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyn käyttö tämän artiklan 1 kohdan mukaisiin tarkoituksiin välillisesti johtaa siihen, että osa laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettun yhteisön tappioista siirtyy kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyyn, sovelletaan 44 artiklassa säädettyä kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyn käyttöä koskevia periaatteita.

102 artikla

Tavoitetaso

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden rahoitusjärjestelyissä käytettävissä olevat varat ovat viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2024 vähintään 1 prosentti kaikkien niiden alueella toimiluvan saaneiden laitosten suojattujen talletusten määrästä. Jäsenvaltiot voivat asettaa kyseisen määrän ylittäviä tavoitetasoja.

2. Rahoitusosuuksien periminen rahoitusjärjestelyihin 103 artiklan mukaisesti on 1 kohdassa tarkoitetun ensimmäisen vaiheen aikana jaksotettava ajallisesti mahdollisimman tasaisesti, kunnes tavoitetaso saavutetaan, ottaen kuitenkin asiaankuuluvasti huomioon suhdannevaiheen ja myötäsyklisten rahoitusosuuksien mahdollisen vaikutuksen rahoitusosuuksia suorittavien laitosten rahoitusasemaan.

Jäsenvaltiot voivat pidentää ensimmäistä vaihetta enintään neljällä vuodella, jos rahoitusjärjestelyistä suoritettujen maksujen kokonaismäärä ylittää 0,5 prosenttia kaikkien niiden alueella toimiluvan saaneiden laitosten direktiivin 2014/49/EU nojalla suojattujen talletusten määrästä.

3. Jos 1 kohdassa tarkoitetun ensimmäisen vaiheen jälkeen käytettävissä olevat varat vähenevät alle mainitussa kohdassa määrätyn tavoitetason, säännöllisten rahoitusosuuksien perimistä on jatkettava 103 artiklan mukaisesti siihen asti, kun tavoitetaso on jälleen saavutettu. Jos sen jälkeen, kun tavoitetaso on saavutettu ensimmäisen kerran, käytettävissä olevat varat vähenevät alle kahteen kolmasosaan tavoitetasosta, tämä rahoitusosuus on vahvistettava sellaiselle tasolle, että tavoitetaso voidaan saavuttaa kuuden vuoden kuluessa.

Säännöllisessä rahoitusosuudessa on otettava asiaankuuluvasti huomioon suhdannevaihe ja myötäsyklisten rahoitusosuuksien mahdollinen vaikutus tämän kohdan mukaisia vuotuisia rahoitusosuuksia vahvistettaessa.

4. EPV antaa komissiolle viimeistään 31 päivänä lokakuuta 2016 kertomuksen, joka sisältää suosituksia asianmukaisesta vertailukohdasta kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyjen tavoitetason asettamista varten ja erityisesti siitä, olisiko tarkoituksenmukaisempaa käyttää perusteena velkojen kokonaismäärää tai suojattuja talletuksia.

5. Komissio toimittaa 4 kohdassa tarkoitetun kertomuksen tulosten perusteella tarvittaessa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2016 Euroopan parlamentille ja komissiolle lainsäädäntöehdotuksen, joka koskee kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyjen tavoitetason perustetta.

103 artikla

Etukäteen suoritettavat rahoitusosuudet

1. Edellä 102 artiklassa määrätyn tavoitetason saavuttamiseksi jäsenvaltioiden on varmistettava, että rahoitusosuudet peritään vähintään vuosittain niiden alueella toimiluvan saaneilta laitoksilta, mukaan lukien unionissa toimivat sivuliikkeet.

2. Kultakin laitokselta perittävä rahoitusosuus on sama kuin sen velkojen määrä (poislukien omat varat), josta on vähennetty suojatut talletukset, suhteessa kaikkien kyseisen jäsenvaltion alueella toimiluvan saaneiden laitosten velkojen kokonaismäärään (poislukien omat varat), josta on vähennetty suojatut talletukset.

Näitä rahoitusosuuksia on mukautettava laitosten riskiprofiilin perusteella 7 kohdan nojalla hyväksytyjä perusteita noudattaen.

3. Edellä 102 artiklassa määrätyn tavoitetason saavuttamiseksi käytettävissä oleviin varoihin voidaan sisällyttää peruuttamattomat maksusitoumukset, joiden täydeksi vakuudeksi on asetettu vähäriskiset varat, joihin ei kohdistu kolmansien osapuolten oikeuksia ja jotka ovat kriisinratkaisuviranomaisten vapaasti käytettävissä ja korvamerkittyjä niiden yksinomaiseen käyttöön 101 artiklan 1 kohdassa määritetyjä tarkoituksia varten. Peruuttamattomien maksusitoumusten osuus saa olla enintään 30 prosenttia tämän artiklan mukaisesti perittävien rahoitusosuuksien kokonaismäärästä.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että velvoite suorittaa tässä artiklassa tarkoitetut rahoitusosuudet on täytäntöönpanokelpoinen kansallisen lainsäädännön nojalla ja että erääntyvät rahoitusosuudet maksetaan täysimääräisinä.

Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön asianmukaiset rekisteröinti-, kirjanpito- ja raportointivelvoitteet ja muut velvoitteet sen varmistamiseksi, että erääntyvät rahoitusosuudet maksetaan täysimääräisinä. Jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteitä, jotta voidaan todentaa asianmukaisesti, onko rahoitusosuudet maksettu oikein. Jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteitä rahoitusosuuksien välttämisen, kiertämisen ja väärinkäytösten estämiseksi.

5. Tämän artiklan mukaisesti perittyjä määriä saa käyttää ainoastaan 101 artiklan 1 kohdassa määriteltyihin tarkoituksiin.

6. Jollei 37, 38, 40, 41 ja 42 artiklasta muuta johdu, kriisintarkoituksena olevalta laitokselta tai omaisuudenhoitoyhtiöltä saatavat määrät sekä korko ja muu sijoituksista saatava tuotto ja mahdollinen muu tuotto voidaan kohdentaa rahoitusjärjestelyjen hyödyksi.

7. Siirretään komissiolle valta antaa 115 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettu käsite rahoitusosuuksien mukauttamisesta laitosten riskiprofiiliin ottaen huomioon kaikki seuraavat seikat:

- a) laitoksen riskialtius, mukaan lukien sen kaupankäynnin merkittävyys, taseen ulkopuoliset sitoumukset ja sen velkaantuneisuusaste;
- b) yhtiön rahoituslähteiden vakaus ja monipuolisuus sekä kiinnittämättömät erittäin likvidit varat;
- c) laitoksen rahoitustilanne;
- d) todennäköisyys, että laitos asetetaan kriisintarkoitukseseen;
- e) laitoksen aiemmin saama poikkeuksellinen julkinen rahoitustuki;
- f) laitoksen rakenteen monitahoisuus ja sen purkamismahdollisuudet;
- g) laitoksen merkitys yhden tai useamman jäsenvaltion tai unionin rahoitusjärjestelmän vakaudelle tai taloudelle;
- h) laitoksen kuuluminen laitosten suojajärjestelmään.

8. Siirretään komissiolle valta antaa 115 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään

- a) edellä 4 kohdassa tarkoitettujen rekisteröinti-, kirjanpito- ja raportointivelvoitteet ja muut velvoitteet sen varmistamiseksi, että rahoitusosuudet tosiasiallisesti maksetaan;
- b) edellä 4 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteet, joilla todennetaan asianmukaisesti, onko rahoitusosuudet maksettu oikein.

104 artikla

Ylimääräiset jälkikäteen suoritettavat rahoitusosuudet

1. Jos käytettävissä olevat varat eivät riitä rahoitusjärjestelyjen käytöstä aiheutuvien tappioiden, kustannusten tai muiden menojen kattamiseen, jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden alueella toimiluvan saaneilta laitoksilta peritään jälkikäteen ylimääräisiä rahoitusosuuksia, jotta lisämäärät voidaan kattaa. Nämä ylimääräiset jälkikäteen suoritettavat rahoitusosuudet on laskettava yksittäisille laitoksille 103 artiklan 2 kohdassa säädettyjä sääntöjä noudattaen.

Ylimääräiset jälkikäteen suoritettavat rahoitusosuudet eivät saa olla yli kolminkertaisia suhteessa 103 artiklan mukaisesti määritettyyn rahoitusosuuksien vuotuisen määrään.

2. Tämän artiklan nojalla perittyihin rahoitusosuuksiin sovelletaan 103 artiklan 4–8 kohtaa.
3. Kriisinratkaisuviranomainen voi lykätä kokonaan tai osittain laitoksen velvoitetta suorittaa ylimääräisiä rahoitusosuuksia jälkikäteen kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyyn, jos rahoitusosuuksien maksaminen vaarantaisi laitoksen maksuvalmiuden tai maksukyvyn. Lykkäyksen saa myöntää enintään kuudeksi kuukaudeksi, mutta se voidaan uusia luottolaitoksen pyynnöstä. Tämän kohdan mukaisesti lykätty rahoitusosuus on suoritettava myöhemmin sellaisena ajankohtana, jolloin maksu ei enää vaaranna laitoksen maksuvalmiutta tai maksukykyä.
4. Siirretään komissiolle valta antaa 115 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä niiden olosuhteiden ja edellytysten määrittelemiseksi, joiden täytyessä laitoksen rahoitusosuuden maksamista voidaan lykätä tämän artiklan 3 kohdan nojalla.

105 artikla

Vaihtoehtoiset rahoitusjärjestelyt

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden lainkäyttövaltaan kuuluvissa rahoitusjärjestelyissä voidaan tehdä lainasopimuksia tai sopia muista tukimuodoista laitosten, rahoituslaitosten tai muiden kolmansien osapuolten kanssa, jos 103 artiklan mukaisesti perityt määrät eivät riitä rahoitusjärjestelyjen käytöstä aiheutuvien tappioiden, kustannusten tai muiden menojen kattamiseen ja 104 artiklassa säädetty ylimääräiset jälkikäteen suoritettavat rahoitusosuudet eivät ole välittömästi käytettävissä tai ne eivät riitä.

106 artikla

Rahoitusjärjestelyjen välinen lainaus

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden lainkäyttövaltaan kuuluvat rahoitusjärjestelyt voivat esittää lainapyyntönsä kaikille muille rahoitusjärjestelyille unionissa, jos
 - a) 103 artiklan nojalla perityt määrät eivät riitä rahoitusjärjestelyjen käytöstä aiheutuvien tappioiden, kustannusten tai muiden menojen kattamiseen;
 - b) 104 artiklassa säädetty ylimääräiset jälkikäteen suoritettavat rahoitusosuudet eivät ole välittömästi käytettävissä; ja
 - c) 105 artiklassa säädetty vaihtoehtoiset rahoitusjärjestelyt eivät ole kohtuullisin ehdoin välittömästi käytettävissä.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden lainkäyttövaltaan kuuluvilla rahoitusjärjestelyillä on valtuudet antaa lainoja muille rahoitusjärjestelyille unionissa 1 kohdassa määritetyissä olosuhteissa.
3. Unionin kunkin muun rahoitusjärjestelyn on 1 kohdan mukaisen pyynnön jälkeen päätettävä, antaako se lainan pyynnön esittäneelle rahoitusjärjestelylle. Jäsenvaltiot voivat vaatia, että kyseinen päätös tehdään toimivaltaisen ministeriön tai hallituksen kuulemisen jälkeen tai sen suostumuksella. Päätös on tehtävä riittävän nopeasti.
4. Lainojen korosta, takaisinmaksuajasta ja muista ehdoista on sovittava lainan ottavan rahoitusjärjestelyn ja niiden muiden rahoitusjärjestelyjen kesken, jotka ovat päättäneet osallistua. Kaikkien osallistuvien rahoitusjärjestelyjen lainoilla on oltava sama korko, takaisinmaksuaika ja muut ehdot, paitsi jos kaikki osallistuvat rahoitusjärjestelyt toisin sopivat.

5. Kunkin osallistuvan kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyn lainaksi antama määrä on sama kuin asianomaisen kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyn jäsenvaltiossa olevien suojattujen talletusten määrä suhteessa osallistuvien kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyjen jäsenvaltioissa olevien suojattujen talletusten kokonaismäärään. Kyseiset rahoitusosuudet voivat vaihdella kaikkien osallistuvien rahoitusjärjestelyjen sopimuksen perusteella.

6. Tämän artiklan mukaista lainasaamista toisen jäsenvaltion kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyltä on kohdeltava lainan antaneen kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyn varoina, ja se voidaan ottaa huomioon kyseisen rahoitusjärjestelyn tavoitetasoa laskettaessa.

107 artikla

Kansallisten rahoitusjärjestelyjen vastavuoroisuus konsernin kriisinratkaisussa

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 91 tai 92 artiklassa tarkoitettussa konsernin kriisinratkaisussa kunkin konserniin kuuluvan laitoksen kansallinen rahoitusjärjestely osallistuu konsernin kriisinratkaisun rahoitukseen tämän artiklan mukaisesti.

2. Edellä olevan 1 kohdan soveltamiseksi konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen on konserniin kuuluvien laitosten kriisinratkaisuviranomaisia kuultuaan ja tarvittaessa ennen kriisinratkaisutoimen toteuttamista ehdotettava rahoitussuunnitelmaa osana 91 ja 92 artiklassa säädettyä konsernin kriisinratkaisun erityissuunnitelmaa.

Rahoitussuunnitelma on hyväksyttävä 91 ja 92 artiklassa tarkoitettua päätöksentekomenettelyä noudattaen.

3. Rahoitussuunnitelmaan on sisällytettävä

- a) 36 artiklan mukainen arvostus asianomaisten konserniyhteisöjen osalta;
- b) tappiot, jotka kunkin asianomaisen konserniyhteisön on kirjattava kriisinratkaisuvälineiden käyttöjankohtana;
- c) kunkin asianomaisen konserniyhteisön osalta tappiot, jotka aiheutuisivat kullekin osakkeenomistajien ja velkojien luokalle;
- d) rahoitusosuudet, jotka talletussuojajärjestelmien olisi suoritettava 109 artiklan 1 kohdan mukaisesti;
- e) kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyiltä vaadittava rahoitusosuuden kokonaismäärä ja rahoitusosuuden tarkoitus ja muoto;
- f) perusteet sen määrän laskemiseksi, joka niiden jäsenvaltioiden, joissa asianomaiset konserniyhteisöt sijaitsevat, kunkin kansallisen rahoitusjärjestelyn on suoritettava konsernin kriisinratkaisun rahoittamiseen e alakohdassa tarkoitettun rahoitusosuuden kokonaismäärän täyttämiseksi;
- g) määrä, joka kunkin asianomaisen konserniyhteisön kansallisen rahoitusjärjestelyn on suoritettava konsernin kriisinratkaisun rahoittamiseen, ja kyseisten rahoitusosuuksien muoto;
- h) niiden lainojen määrä, joista niiden jäsenvaltioiden, joissa asianomaiset konserniyhteisöt sijaitsevat, rahoitusjärjestelyt tekevät sopimuksia laitosten, rahoituslaitosten tai muiden kolmansien osapuolten kanssa 105 artiklan nojalla;
- i) määräaika, jota olisi voitava tarvittaessa jatkaa, niiden jäsenvaltioiden, joissa asianomaiset konserniyhteisöt sijaitsevat, rahoitusjärjestelyjen käyttämiseksi.

4. Edellä 3 kohdan e alakohdassa tarkoitetuissa rahoitusosuuden jakamisperusteissa on noudatettava tämän artiklan 5 kohtaa ja 12 artiklan 3 kohdan f alakohdan mukaisen konsernin kriisinratkaisusuunnitelman periaatteita, paitsi jos rahoitusuunnitelmassa toisin sovitaan.

5. Jollei rahoitusuunnitelmassa toisin sovita, kunkin kansallisen rahoitusjärjestelyn rahoitusosuuden laskentaperusteissa on erityisesti otettava huomioon

a) se osuus konsernin riskipainotetuista varoista, jota kyseisen kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyn jäsenvaltioon sijoittautuneet laitokset ja 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettut yhteisöt pitävät hallussaan;

b) se osuus konsernin varoista, jota kyseisen kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyn jäsenvaltioon sijoittautuneet laitokset ja 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettut yhteisöt pitävät hallussaan;

c) se osuus konsernin kriisinratkaisun tarpeen aiheuttaneista tappioista, joka oli peräisin kyseisen kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyn jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten valvonnassa olevista konserniyhteisöistä; ja

d) se osuus konsernitason rahoitusjärjestelyn rahoitusvaroista, joka rahoitusuunnitelman mukaan on tarkoitus käyttää kyseisen kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyn jäsenvaltioon sijoittautuneiden konserniyhteisöjen välittömäksi hyödyksi.

6. Jäsenvaltioiden on vahvistettava etukäteen säännöt ja menettelyt sen varmistamiseksi, että kukin kansallinen rahoitusjärjestely voi suorittaa rahoitusosuutensa konsernin kriisinratkaisun rahoittamiseen viipymättä, sanotun kuitenkin rajoittamatta 2 kohdan soveltamista.

7. Tämän artiklan soveltamiseksi jäsenvaltioiden on varmistettava, että konsernitason rahoitusjärjestelyt voivat 105 artiklassa säädetyn edellytyksin tehdä lainasopimuksia tai sopia muista tukimuodoista laitosten, rahoituslaitosten tai muiden kolmansien osapuolten kanssa.

8. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden lainkäyttövaltaan kuuluvat kansalliset rahoitusjärjestelyt voivat taata lainan, josta konsernin rahoitusjärjestelyt sopivat 7 kohdan mukaisesti.

9. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että mahdollinen konsernin rahoitusjärjestelyjen käytöstä aiheutuva tuotto tai hyöty kohdennetaan kansallisten rahoitusjärjestelyjen hyödyksi suhteessa niiden rahoitusosuuksiin 2 kohdassa tarkoitettussa kriisinratkaisun rahoittamisessa.

108 artikla

Talletukset maksukyvyttömyyttä koskevassa ensisijaisuusjärjestyksessä

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tavanomaisiin maksukyvyttömyysmenettelyihin sovellettavassa kansallisessa lainsäädännössä

a) seuraavat luonnollisten henkilöiden ja mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten suojakelpoiset talletukset ovat ensisijaisuusjärjestyksessä korkeammalla kuin tavallisten, vakuudettomien, etuoikeudettomien velkojien saatavat:

i) se luonnollisten henkilöiden ja mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten talletusten osa, joka ylittää direktiivin 2014/49/EU 6 artiklassa säädetyn suojatason;

ii) talletukset, jotka olisivat luonnollisten henkilöiden ja mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten suojakelpoisia talletuksia, jollei niitä olisi tehty unioniin sijoittautuneiden laitosten unionin ulkopuolella sijaitsevien sivuliikkeiden kautta;

b) seuraavat talletukset ovat ensisijaisuusjärjestyksessä korkeammalla kuin mitä a alakohdassa on säädetty:

i) suojatut talletukset;

ii) suojattujen tallettajien oikeudet ja velvoitteet maksukyvyttömyystilanteessa korvaavalla talletussuojajärjestelmät.

109 artikla

Talletussuojajärjestelmien käyttö kriisinratkaisun yhteydessä

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos kriisinratkaisuviranomaiset toteuttavat kriisinratkaisutoimen ja jos toimella taataan, että tallettajien talletukset ovat edelleen heidän käytettävissään, talletussuojajärjestelmä, johon laitos kuuluu, vastaa

a) velkakirjojen arvon alaskirjausta sovellettaessa siitä määrästä, jolla suojatut talletukset olisi kirjattu alas laitoksen tappioiden kattamiseksi 46 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti, jos suojatut talletukset olisi sisällytetty velkakirjojen arvon alaskirjauksen soveltamisalaan ja kirjattu alas samassa määrin kuin ensisijaisuusjärjestyksessä samalla tasolla olevat velkojat tavanomaista maksukyvyttömyysmenettelyä koskevan kansallisen lainsäädännön nojalla; tai

b) yhtä tai useampaa muuta kriisinratkaisuvälinettä kuin velkakirjojen arvon alaskirjausta sovellettaessa siitä tappioiden määrästä, joka suojatuille tallettajille olisi aiheutunut, jos suojatuille tallettajille olisi aiheutunut tappioita suhteessa ensisijaisuusjärjestyksessä samalla tasolla olevien velkojien tappioihin tavanomaista maksukyvyttömyysmenettelyä koskevan kansallisen lainsäädännön nojalla.

Kaikissa tapauksissa talletussuojajärjestelmän vastuu ei saa ylittää sitä tappioiden määrää, joka olisi koitunut sen kannettavaksi, jos laitos olisi likvidoitu tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä.

Velkakirjojen arvon alaskirjausta sovellettaessa talletussuojajärjestelmää ei saa vaatia suorittamaan rahoitusosuuksia laitoksen tai omaisuudenhoitoyhtiön 46 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesta pääomapohjan vahvistamisesta aiheutuviin kustannuksiin.

Jos 74 artiklan mukaisessa arvostuksessa määritetään, että talletussuojajärjestelmän kriisinratkaisuun suorittama rahoitusosuus oli suurempi kuin se tappioiden nettomäärä, joka sille olisi aiheutunut, jos laitos olisi tavanomaisen maksukyvyttömyysmenettelyn mukaisessa likvidaatioissa, talletussuojajärjestelmällä on oikeus saada kyseinen erotus maksuna kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyistä 75 artiklan mukaisesti.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sen määrän määrittäminen, josta talletussuojajärjestelmä vastaa tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti, täyttää 36 artiklassa tarkoitetut edellytykset.

3. Talletussuojajärjestelmästä 1 kohdan soveltamiseksi suoritettava rahoitusosuus on maksettava käteisenä.

4. Jos kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen suojakelpoiset talletukset siirretään toiseen yhteisöön liiketoiminnan myynnin tai omaisuudenhoitoyhtiön käytön myötä, tallettajat eivät voi vaatia direktiivin 2014/49/EU nojalla korvausta talletussuojajärjestelmästä sille osalle kriisinratkaisun kohteena olevaan laitokseen tekemistään talletuksista, joita ei siirretä, edellyttäen, että siirrettyjen varojen määrä on yhtä suuri tai suurempi kuin direktiivin 2014/49/EU 6 artiklassa säädetty vakuutuskatteen kokonaismäärä.

5. Sen estämättä, mitä 1–4 kohdassa säädetään, jos talletusten vakuusjärjestelmän käytettävissä olevat varat käytetään kyseisten säännösten mukaisesti ja ne vähenevät myöhemmin alle kahteen kolmasosaan talletusten vakuusjärjestelmän tavoitetasosta, säännöllinen rahoitusosuus talletusten vakuusjärjestelmään on vahvistettava sellaiselle tasolle, että tavoitetaso voidaan saavuttaa kuuden vuoden kuluessa.

Kaikissa tapauksissa talletusten vakuusjärjestelmien vastuu ei saa ylittää määrää, joka vastaa 50:tä prosenttia talletusten vakuusjärjestelmille direktiivissä 2014/49/EU 10 artiklassa vahvistetusta tavoitetasosta. Jäsenvaltiot voivat kansallisen pankkialansa erityispiirteet huomioon ottaen vahvistaa prosenttiosuuden, joka on suurempi kuin 50 prosenttia.

Talletussuojajärjestelmän tämän direktiivin mukainen osuus ei missään tapauksessa saa ylittää sitä tappioiden määrää, joka sille olisi aiheutunut tavanomaisen maksukyvyttömyysmenettelyn mukaisessa likvidaatiossa.

VIII OSASTO

SEURAAMUKSET

110 artikla

Hallinnolliset seuraamukset ja muut hallinnolliset toimenpiteet

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä hallinnollisia seuraamuksia ja muita hallinnollisia toimenpiteitä koskevat säännöt, joita sovelletaan, jos tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi annettuja kansallisia säännöksiä ei ole noudatettu, ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että säännöt pannaan täytäntöön, sanotun kuitenkaan rajoittamatta jäsenvaltioiden oikeutta säätää ja määrätä rikosoikeudellisia seuraamuksia. Jos jäsenvaltiot päättävät olla vahvistamatta hallinnollisia seuraamuksia koskevia sääntöjä niiden rikkomisten osalta, joihin sovelletaan kansallista rikosoikeutta, niiden on ilmoitettava komissiolle asianomaiset rikosoikeuden säännökset. Hallinnollisten seuraamusten ja muiden hallinnollisten toimenpiteiden on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kun laitoksiin, rahoituslaitoksiin ja unionissa emoyrityksenä toimiviin yrityksiin sovelletaan 1 kohdassa tarkoitettuja velvoitteita, niitä rikottaessa on kansallisessa lainsäädännössä säädetyin edellytyksin mahdollista soveltaa hallinnollisia seuraamuksia ylimmän hallintoelimen jäseniin sekä muihin luonnollisiin henkilöihin, jotka kansallisen lainsäädännön nojalla ovat rikkomuksesta vastuussa.

3. Toimivalta määrätä hallinnollisia seuraamuksia on rikkomuksen lajin mukaan annettava kriisinratkaisuviranomaisille tai, jos kyseessä on eri viranomainen, toimivaltaisille viranomaisille. Kriisinratkaisuviranomaisilla ja toimivaltaisilla viranomaisilla on oltava kaikki tiedonkeruu- ja tutkintavaltuudet, jotka ovat tarpeen niiden tehtävien hoitamiseksi. Kriisinratkaisuviranomaisten ja toimivaltaisten viranomaisten on seuraamusten määräämistä koskevia valtuuksiaan käyttäessään tehtävä tiivistä yhteistyötä, jotta varmistetaan, että hallinnolliset seuraamukset tai muut hallinnolliset toimenpiteet tuottavat toivotut tulokset, ja rajatylittäviä tapauksia käsitellessään koordinoitava toimintaansa.

4. Kriisinratkaisuviranomaisten ja toimivaltaisten viranomaisten on käytettävä hallinnollisia valtuuksiaan määrätä seuraamuksia tämän direktiivin ja kansallisen lainsäädännön mukaisesti jollakin seuraavista tavoista:

- a) suoraan;
- b) yhteistyössä muiden viranomaisten kanssa;
- c) niiden vastuulla antamalla tehtävä tällaisille viranomaisille;
- d) saattamalla asia toimivaltaisten oikeusviranomaisten käsiteltäväksi.

111 artikla

Erityissäännökset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden laeissa, asetuksissa ja hallinnollisissa määräyksissä vahvistetaan seuraamuksia ja muita hallinnollisia toimenpiteitä vähintään seuraavissa tapauksissa:

- a) elvytysuunnitelmat tai konsernin kriisinratkaisusuunnitelmat jätetään laatimatta, ylläpitämättä tai päivittämättä 5 tai 7 artiklan vastaisesti;

- b) aikomus antaa konsernin rahoitustukea jätetään ilmoittamatta toimivaltaiselle viranomaiselle 25 artiklan vastaisesti;
- c) kaikkia tarvittavia tietoja kriisinratkaisusuunnitelmien laatimiseksi ei anneta 11 artiklan vastaisesti;
- d) laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitetun yhteisön ylin hallintoelin jättää ilmoittamatta toimivaltaiselle viranomaiselle, kun laitos tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettu yhteisö on lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuu, 81 artiklan 1 kohdan vastaisesti.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että hallinnollisiin seuraamuksiin ja muihin hallinnollisiin toimenpiteisiin, joita voidaan soveltaa 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa, kuuluvat ainakin seuraavat:

- a) julkinen lausuma, jossa ilmoitetaan vastuussa oleva luonnollinen henkilö, laitos, rahoituslaitos, unionissa emoyrityksenä toimiva yritys tai muu oikeushenkilö ja rikkomuksen luonne;
- b) määräys, jolla vastuussa olevaa luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä vaaditaan lopettamaan rikkominen ja olemaan toistamatta sitä;
- c) väliaikainen kielto, jolla kielletään ketä tahansa laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitetun yhteisön ylimmän hallintoelimen tai toimivan johdon jäsentä tai muuta vastuussa olevana pidettyä luonnollista henkilöä hoitamasta tehtäviään laitoksissa tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitetuissa yhteisöissä;
- d) kun on kyse oikeushenkilöstä, hallinnolliset sakot, jotka ovat enintään 10 prosenttia kyseisen oikeushenkilön vuotuisesta nettomääräisestä kokonaisliikevaihdosta edellisenä tilikautena; jos oikeushenkilö on emoyrityksen tytäryritys, asiaankuuluva liikevaihto on perimmäisen emoyrityksen konsolidoidun tilinpäätöksen mukainen liikevaihto edellisenä tilikautena;
- e) kun on kyse luonnollisesta henkilöstä, enintään 5 000 000 euron suuruiset hallinnolliset sakot tai niissä jäsenvaltioissa, joiden virallinen valuutta ei ole euro, vastaava arvo kansallisena valuuttana 2 päivänä heinäkuuta 2014;
- f) hallinnolliset sakot, jotka ovat enintään kaksi kertaa suuremmat kuin rikkomuksesta saatu hyöty, jos se voidaan määrittää.

112 artikla

Hallinnollisten seuraamusten julkistaminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisinratkaisuviranomaiset ja toimivaltaiset viranomaiset julkistavat virallisella verkkosivustollaan vähintään ne tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi annettujen kansallisten säännösten rikkomisesta määräämänsä hallinnolliset seuraamukset, joihin ei ole haettu muutosta tai joihin muutoksenhakuoikeus on rauennut. Julkistamisen on tapahduttava ilman aiheetonta viivytystä sen jälkeen, kun luonnolliselle henkilölle tai oikeushenkilölle on ilmoitettu kyseisestä seuraamuksesta, mukaan lukien tiedot rikkomuksen lajista ja luonteesta sekä sen luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön nimi, jolle seuraamus on määrätty.

Jos jäsenvaltiot sallivat sellaisten seuraamusten julkistamisen, joihin voi hakea muutosta, kriisinratkaisuviranomaisten ja toimivaltaisten viranomaisten on ilman aiheetonta viivytystä julkistettava virallisella verkkosivustollaan myös tiedot muutoksenhaun tilanteesta ja sen lopputuloksesta.

2. Kriisinratkaisuviranomaisten ja toimivaltaisten viranomaisten on julkistettava määräämänsä seuraamukset ilman nimiä kansallisen lainsäädännön mukaisella tavalla seuraavissa tapauksissa:

- a) seuraamus on määrätty luonnolliselle henkilölle ja henkilötietojen julkistaminen osoittautuu tällaisen julkistamisen oikeasuhteisuudesta tehdyn pakollisen ennakoarvioinnin perusteella suhteettomaksi;

- b) julkistaminen vaarantaisi rahoitusmarkkinoiden vakauden tai käynnissä olevan rikostutkinnan;
- c) julkistaminen aiheuttaisi suhteetonta vahinkoa, jos se on määritettävissä, laitoksille tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitetuille yhteisöille tai osallisina oleville luonnollisille henkilöille.

Vaihtoehtoisesti tällaisissa tapauksissa voidaan kyseessä olevien tietojen julkistamista lykätä kohtuullisella ajalla, jos katsotaan, että tällaisen ajan kuluessa ilman nimiä tapahtuvan julkistamisen perusteet lakkaavat olemasta voimassa.

3. Kriisintarkausviranomaisten ja toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että tämän artiklan mukaisesti julkistetut tiedot pysyvät niiden virallisella verkkosivustolla vähintään viiden vuoden ajan. Julkistettujen tietojen sisältämiä henkilötietoja pidetään kriisintarkausviranomaisen tai toimivaltaisen viranomaisen virallisella verkkosivustolla ainoastaan tarvittavan ajan sovellettavien tietosuojasääntöjen mukaisesti.

4. EPV antaa viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2016 komissiolle kertomuksen 2 kohdassa säädetystä seuraamusten julkistamisesta ilman nimiä jäsenvaltioissa ja erityisesti siitä, onko jäsenvaltioiden välillä ollut tältä osin merkittäviä eroja. Lisäksi kertomuksessa käsitellään merkittävistä eroista seuraamusten julkistamista koskevan jäsenvaltioiden kansallisen lainsäädännön mukaisessa seuraamusten julkistamisen kestossa.

113 artikla

EPV:n keskustietokannan ylläpitäminen

1. Jollei 84 artiklassa tarkoitetuista salassapitovelvollisuutta koskevista vaatimuksista muuta johdu, kriisintarkausviranomaisten ja toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava EPV:lle kaikista 111 artiklan nojalla määrittämistään hallinnollisista seuraamuksista ja muutoksenhaun tilanteesta ja sen lopputuloksesta. EPV pitää yllä keskustietokantaa sille ilmoitetuista seuraamuksista yksinomaan kriisintarkausviranomaisten välistä tiedonvaihtoa varten. Tietokantaan on pääsy ainoastaan kriisintarkausviranomaisilla, ja sitä päivitetään kriisintarkausviranomaisten antamien tietojen perusteella. EPV pitää yllä keskustietokantaa sille ilmoitetuista seuraamuksista yksinomaan toimivaltaisten viranomaisten välistä tiedonvaihtoa varten. Tietokantaan on pääsy ainoastaan toimivaltaisilla viranomaisilla, ja sitä päivitetään toimivaltaisten viranomaisten antamien tietojen perusteella.

2. EPV pitää yllä verkkosivua, josta on linkit kunkin kriisintarkausviranomaisen ja kunkin toimivaltaisen viranomaisen 112 artiklan nojalla julkistamiin seuraamuksiin, ja ilmoittaa ajanjakson, jonka osalta kukin jäsenvaltio julkistaa seuraamuksia.

114 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten ja kriisintarkausviranomaisten määräämien seuraamusten tehokas soveltaminen ja seuraamusten määräämistä koskevien valtuuksien käyttö

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset ja kriisintarkausviranomaiset hallinnollisten seuraamusten tai muiden hallinnollisten toimenpiteiden lajia sekä hallinnollisten sakkojen tasoa määrittäessään ottavat huomioon kaikki asiaan vaikuttavat olosuhteet, mukaan lukien tarvittaessa seuraavat:

- a) rikkomuksen vakavuus ja ajallinen kesto;
- b) vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön vastuun aste;
- c) vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön taloudellinen vahvuus, josta ovat osoituksena esimerkiksi vastuussa olevan oikeushenkilön kokonaisliikevaihto tai vastuussa olevan luonnollisen henkilön vuosiansiot;
- d) vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön saamien voittojen tai välttämien tappioiden määrä, jos ne ovat määritettävissä;

- e) rikkomuksen kolmansille osapuolille aiheuttamat tappiot, jos ne ovat määritettävissä;
- f) vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön toimivaltaisen viranomaisen ja kriisintarkkailuviranomaisen kanssa tekemän yhteistyön laajuus;
- g) vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön aiemmat rikkomukset;
- h) rikkomuksen mahdolliset seuraukset järjestelmän kannalta.

IX OSASTO

TÄYTÄNTÖÖNPANOVALTUUDET

115 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetty edellytykset.
2. Siirretään komissiolle 2 päivästä heinäkuuta 2014 määräämättömäksi ajaksi valta antaa 2 artiklan toisessa kohdassa, 44 artiklan 11 kohdassa, 76 artiklan 4 kohdassa, 103 artiklan 7 ja 8 kohdassa ja 104 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja delegoituja säädöksiä.
3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 2 artiklan toisessa kohdassa, 44 artiklan 11 kohdassa, 76 artiklan 4 kohdassa, 103 artiklan 7 ja 8 kohdassa ja 104 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempanä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.
4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
5. Edellä olevien 2 artiklan toisen kohdan, 44 artiklan 11 kohdan, 76 artiklan 4 kohdan, 103 artiklan 7 ja 8 kohdan tai 104 artiklan 4 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaä jatketaan kolmella kuukaudella.
6. Komissio ei anna delegoituja säädöksiä, jos Euroopan parlamentin tarkasteluäika, mahdollinen määräajan pidennys mukaan lukien, lyhenee lomakauden vuoksi alle viiteen kuukauteen.

X OSASTO

MUUTOKSET DIREKTIIVEIHIN 82/891/ETY, 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU JA 2013/36/EU JA ASETUKSIIN (EU) N:o 1093/2010 JA (EU) N:o 648/2012

116 artikla

Direktiivin 82/891/ETY muuttaminen

Korvataan direktiivin 82/891/ETY 1 artiklan 4 kohta seuraavasti:

"4. Sovelletaan, mitä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/35/EU (*) 1 artiklan 2, 3 ja 4 kohdassa säädetään.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/35/EU, annettu 5 päivänä huhtikuuta 2011, osakeyhtiöiden sulautumisista (EUVL L 110, 29.4.2011, s. 1)."

117 artikla

Direktiivin 2001/24/EY muuttaminen

Muutetaan direktiivi 2001/24/EY seuraavasti:

1) Lisätään 1 artiklaan kohdat seuraavasti:

”3. Tätä direktiiviä sovelletaan lisäksi Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 (*) 4 artiklan 1 kohdan 2 alakohdassa määriteltyihin sijoituspalveluyrityksiin ja niiden sivuliikkeisiin, jotka on perustettu muihin jäsenvaltioihin kuin niiden sääntömääräisen kotipaikan sijaintivaltioon.

4. Jos käytetään Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2014/59/EU (**) säädetyjä kriisinratkaisuvälineitä ja -valtuuksia, tätä direktiiviä sovelletaan myös direktiivin 2014/59/EU soveltamisalaan kuuluviin rahoituslaitoksiin, yrityksiin ja emoyrityksiin.

5. Tämän direktiivin 4 ja 7 artiklaa ei sovelleta, kun direktiivin 2014/59/EU 83 artiklaa sovelletaan.

6. Tämän direktiivin 33 artiklaa ei sovelleta, kun direktiivin 2014/59/EU 84 artiklaa sovelletaan.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

(**) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä kuudennen neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190).”

2) Korvataan 2 artikla seuraavasti:

”2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan

— ’kotijäsenvaltiolla’ asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 43 alakohdassa määriteltyä kotijäsenvaltiota,

— ’vastaanottavalla jäsenvaltiolla’ asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 44 alakohdassa määriteltyä vastaanottavaa jäsenvaltiota,

— ’sivuliikkeellä’ asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 17 alakohdassa määriteltyä sivuliikettä,

— ’toimivaltaisella viranomaisella’ asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 40 alakohdassa määriteltyä toimivaltaista viranomaista tai direktiivin 2014/59/EU 2 artiklan 1 kohdan 18 kohdassa tarkoitettua kriisinratkaisuviranomaista mainitussa direktiivissä tarkoitettujen tervehdyttämistoimenpiteiden osalta,

- 'hallinnonhoitajalla' hallinnollisten tai oikeusviranomaisten nimeämää henkilöä tai elintä, jonka tehtävänä on huolehtia tervehdyttämistoimenpiteistä,
- 'hallinnollisilla tai oikeusviranomaisilla' sellaisia jäsenvaltioiden hallinnollisia tai oikeusviranomaisia, joiden toimivaltaan tervehdyttämistoimenpiteet tai likvidaatiomenettelyt kuuluvat,
- 'tervehdyttämistoimenpiteillä' toimenpiteitä, joilla on tarkoitus säilyttää tai palauttaa ennalleen asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 2 alakohdassa määritellyn luottolaitoksen tai sijoituspalveluyrityksen taloudellinen tilanne ja jotka voivat vaikuttaa kolmansien osapuolten olemassa oleviin oikeuksiin, mukaan lukien toimenpiteitä, joihin voi kuulua maksujen keskeyttäminen, täytäntöönpanotoimenpiteiden keskeyttäminen tai saatavien alentaminen; näihin toimenpiteisiin sisältyy direktiivissä 2014/59/EU säädettyjen kriisiratkaisuvälineiden soveltaminen ja kriisiratkaisuvälineiden käyttö,
- 'selvittäjällä' hallinnollisten tai oikeusviranomaisten nimeämää henkilöä tai elintä, jonka tehtävänä on huolehtia likvidaatiomenettelyistä,
- 'likvidaatiomenettelyillä' kaikkia velkoja koskevia menettelyjä, joita jäsenvaltion hallinnolliset tai oikeusviranomaiset aloittavat ja joita ne valvovat ja joiden tarkoituksena on omaisuuden muuttaminen rahaksi kyseisten viranomaisten valvonnassa, myös silloin, kun menettelyt päätetään akordiin tai muuhun vastaavaan toimenpiteeseen,
- 'säännellyillä markkinoilla' Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/65/EU 4 artiklan 1 kohdan 21 alakohdassa määriteltyä säänneltyä markkinaa, (*)
- 'välineillä' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 50 alakohdan b alakohdassa määriteltyjä rahoitusvälineitä.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/65/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, rahoitusvälineiden markkinoista ja direktiivin 2002/92/EY ja direktiivin 2011/61/EU muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 349)."

3) Korvataan 25 artikla seuraavasti:

"25 artikla

Nettoutussopimukset

Nettoutussopimusten oikeusvaikutukset määräytyvät yksinomaan sen lain perusteella, jota kyseisiin sopimuksiin sovelletaan, sanotun kuitenkaan rajoittamatta direktiivin 2014/59/EU 68 ja 71 artiklan soveltamista."

4) Korvataan 26 artikla seuraavasti:

"26 artikla

Takaisinostosopimukset

Takaisinostosopimusten oikeusvaikutukset määräytyvät yksinomaan sen lain perusteella, jota kyseisiin sopimuksiin sovelletaan, sanotun kuitenkaan rajoittamatta direktiivin 2014/59/EU 68 ja 71 artiklan sekä tämän direktiivin 24 artiklan soveltamista."

118 artikla

Direktiivin 2002/47/EY muuttaminen

Muutetaan direktiivi 2002/47/EY seuraavasti:

1) Lisätään 1 artiklaan kohta seuraavasti:

”6. Tämän direktiivin 4–7 artiklaa ei sovelleta rahoitusvakuusjärjestelyn täytäntöönpanon rajoitukseen, panttioikeuteen perustuvaa rahoitusvakuusjärjestelyä, sulkeutuvaa nettoutusta tai kuittausta koskevan lausekkeen voimaantulon rajoitukseen, joka on annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU (*) IV osaston IV tai V luvun nojalla, tai mihinkään rajoitukseen, joka on annettu jäsenvaltion lainsäädännössä vastaavien valtuuksien nojalla, jotta helpotetaan 2 kohdan c alakohdan iv alakohdassa ja d alakohdassa tarkoitettujen yhteisön asianmukaista kriisintarkkailua, johon sovelletaan suojatoimia, jotka vastaavat tasoltaan vähintään direktiivin 2014/59/EU IV osaston VI luvussa säädettyjä suojatoimia.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisintarkkailukehyksestä sekä kuudennen neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190).”

2) Korvataan 9 a artikla seuraavasti:

”9 a artikla

Direktiivit 2008/48/EY ja 2014/59/EU

Tämä direktiivi ei rajoita direktiivien 2008/48/EY ja 2014/59/EU soveltamista.”

119 artikla

Direktiivin 2004/25/EY muuttaminen

Lisätään direktiivin 2004/25/EY 4 artiklan 5 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän direktiivin 5 artiklan 1 kohtaa ei sovelleta, jos käytetään Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU IV osastossa säädettyjä kriisintarkkailuvälineitä, -valtuuksia ja -mekanismeja. (*)

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisintarkkailukehyksestä sekä kuudennen neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190).”

120 artikla

Direktiivin 2005/56/EY muuttaminen

Lisätään direktiivin 2005/56/EY 3 artiklaan kohta seuraavasti:

”4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tätä direktiiviä ei sovelleta yhtiöihin, joihin sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU (*) IV osastossa säädettyjä kriisintarkkailuvälineitä, -valtuuksia ja -mekanismeja.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisintarkkailukehyksestä sekä kuudennen neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190).”

121 artikla

Direktiivin 2007/36/EY muuttaminen

Muutetaan direktiivi 2007/36/EY seuraavasti:

1. Lisätään 1 artiklaan kohta seuraavasti:

”4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tätä direktiiviä ei sovelleta, jos käytetään Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU (*) IV osastossa säädettyjä kriisinratkaisuvälineitä, -valtuuksia ja -mekanismeja.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä kuudennen neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190).”

2) Lisätään 5 artiklaan kohdat seuraavasti:

”5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että direktiiviä 2014/59/EU sovellettaessa yhtiökokous voi kahden kolmasosan enemmistöllä pätevästi annettujen äänien määrästä päättää tai muuttaa yhtiöjärjestystä siten, että kutsu yhtiökokoukseen, jossa päätetään pääoman korotuksesta, lähetetään lyhyemmällä varoitusajalla kuin tämän artiklan 1 kohdassa säädetään, edellyttäen että kokouksen ajankohtaan on vähintään kymmenen kalenteripäivää kutumisesta ja että direktiivin 2014/59/EU 27 tai 29 artiklan edellytykset täyttyvät ja pääoman korotus on välttämätön mainitun direktiivin 32 ja 33 artiklassa vahvistettujen kriisinratkaisuedellytysten välttämiseksi.

6. Edellä olevan 5 kohdan soveltamiseksi 6 artiklan 3 kohdassa säädettyä kunkin jäsenvaltion velvoitetta asettaa yksi ajankohta, 6 artiklan 4 kohdassa säädettyä velvoitetta varmistaa, että tarkistettu asialista on saatavilla hyvissä ajoin, ja 7 artiklan 3 kohdassa säädettyä kunkin jäsenvaltion velvoitetta asettaa yksi ainoa määräpäivä ei sovelleta.”

122 artikla

Direktiivin 2011/35/EU muuttaminen

Lisätään direktiivin 2011/35/EU 1 artiklaan kohta seuraavasti:

”4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tätä direktiiviä ei sovelleta yhtiöihin, joihin sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU (*) IV osastossa säädettyjä kriisinratkaisuvälineitä, -valtuuksia ja -mekanismeja.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä kuudennen neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190).”

123 artikla

Direktiivin 2012/30/EU muuttaminen

Lisätään direktiivin 2012/30/EU 45 artiklaan kohta seuraavasti:

”3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän direktiivin 10 artiklaa, 19 artiklan 1 kohtaa, 29 artiklan 1, 2 ja 3 kohtaa, 31 artiklan 2 kohdan ensimmäistä alakohtaa sekä 33–36, 40, 41 ja 42 artiklaa ei sovelleta, jos käytetään Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU (*) IV osastossa säädetyjä kriisinratkaisuvälineitä, -valtuuksia ja -mekanismeja.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä kuudennen neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190).”

124 artikla

Direktiivin 2013/36/EU muuttaminen

Kumotaan direktiivin 2013/36/EU 74 artiklan 4 kohta.

125 artikla

Asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttaminen

Muutetaan asetus (EU) N:o 1093/2010 seuraavasti:

1) Korvataan 4 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2) ’toimivaltaisella viranomaisella’:

- i) asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 40 alakohdassa määriteltyä ja direktiiveissä 2007/64/EY ja 2009/110/EY tarkoitettua toimivaltaista viranomaista;
- ii) direktiivien 2002/65/EY ja 2005/60/EY osalta viranomaisia, joilla on toimivalta varmistaa, että luotto- ja rahoituslaitokset noudattavat niille noissa direktiiveissä asetettuja vaatimuksia;
- iii) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/49/EU (*) osalta mainitun direktiivin 2 artiklan 1 kohdan 18 alakohdassa määriteltyä valvovaa viranomaista; ja
- iv) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU (**) osalta mainitun direktiivin 2 artiklan 1 kohdan 18 alakohdassa määriteltyä kriisinratkaisuviranomaista.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/49/EU, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, talletusten vakuusjärjestelmistä (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 149).

(**) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä kuudennen neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190).”

2. Lisätään 40 artiklan 6 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Kun toimitaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU soveltamisalalla, 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettun hallintoneuvoston jäsenen mukana voi tarvittaessa olla kyseisen jäsenvaltion kriisintarkkailuviranomaisen edustaja, joka ei osallistu äänestyksiin.”

126 artikla

Asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttaminen

Lisätään asetuksen (EU) N:o 648/2012 81 artiklan 3 kohtaan alakohta seuraavasti:

”k) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU (*) 3 artiklan mukaisesti nimetyt kriisintarkkailuviranomaiset.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisintarkkailusukehyksestä sekä kuudennen neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190).”

XI OSASTO

LOPPUSÄÄNNÖKSET

127 artikla

EPV:n kriisintarkkailukomitea

EPV perustaa asetuksen (EU) N:o 1093/2010 41 artiklan nojalla pysyvän sisäisen komitean valmistelemaan sen 44 artiklan mukaisesti tehtävät EPV:n päätökset, mukaan lukien päätökset luonnoksista teknisiksi sääntelystandardeiksi ja teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi, kriisintarkkailuviranomaisille tämän direktiivin mukaisesti annetuista tehtävistä. Erityisesti EPV varmistaa asetuksen (EU) N:o 1093/2010 38 artiklan 1 kohdan mukaisesti, että mikään mainitussa artiklassa tarkoitettu päätös ei vaikuta millään tavalla jäsenvaltioiden finanssipoliittiseen vastuuseen. Sisäinen komitea on muodostettava siten, että sen jäseninä ovat tämän direktiivin 3 artiklassa tarkoitettut kriisintarkkailuviranomaiset.

Tämän direktiivin soveltamiseksi EPV tekee yhteistyötä EVLEV:n ja EAMV:n kanssa asetuksen (EU) N:o 1093/2010 54 artiklalla perustetun Euroopan valvontaviranomaisten yhteiskomitean, asetuksen (EU) N:o 1094/2010 ja asetuksen (EU) N:o 1095/2010 puitteissa.

Tämän direktiivin soveltamiseksi EPV varmistaa, että kriisintarkkailukomitea ja muut asetuksessa (EU) N:o 1093/2010 tarkoitettut tehtävät on rakenteellisesti erotettu toisistaan. Kriisintarkkailukomitean on edistettävä kriisintarkkailusuunnitelmien laatimista ja koordinoitua ja kehitettävä menetelmiä lähellä kaatumista olevien rahoituslaitosten kriisintarkkailua varten.

128 artikla

Yhteistyö EPV:n kanssa

Toimivaltaisten viranomaisten ja kriisintarkkailuviranomaisten on tehtävä yhteistyötä EPV:n kanssa tätä direktiiviä sovellettaessa asetuksen (EU) N:o 1093/2010 mukaisesti.

Toimivaltaisten viranomaisten ja kriisintarkkailuviranomaisten on asetuksen (EU) N:o 1093/2010 35 artiklan mukaisesti toimitettava EPV:lle viipymättä kaikki tiedot, jotka ovat tarpeen sen tehtävien hoitamiseksi.

129 artikla

Uudelleentarkastelu

Komissio tarkastelee viimeistään 1 päivänä kesäkuuta 2018 tämän direktiivin täytäntöönpanoa ja antaa siitä kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Se arvioi erityisesti seuraavia seikkoja:

- a) 4 artiklan 7 kohdassa tarkoitetun EPV:n kertomuksen perusteella tarve muutoksiin kansallisten erojen minimoimiseksi;
- b) 45 artiklan 16 kohdassa tarkoitetun EPV:n kertomuksen perusteella tarve muutoksiin kansallisten erojen minimoimiseksi;
- c) EPV:lle tällä direktiivillä annetun tehtävän toiminta ja tehokkuus, mukaan lukien sovittelijana toimiminen.

Kertomuksiin liitetään tarvittaessa lainsäädäntöehdotus.

Sen estämättä, mitä ensimmäisessä kohdassa säädetään uudelleentarkastelusta, komissio tarkastelee viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2017 erityisesti 13, 18 ja 45 artiklan soveltamista sen osalta, miten EPV:n valtuuksia käytetään sitovan sovittelun johtamisessa, rahoituspalvelualan lainsäädännön tulevan kehityksen huomioon ottamiseksi. Kertomus ja siihen mahdollisesti liittyvät ehdotukset toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

130 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2014. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

Jäsenvaltioiden on sovellettava näitä säännöksiä 1 päivästä tammikuuta 2015.

Jäsenvaltioiden on kuitenkin sovellettava IV osaston IV luvun 5 jakson noudattamiseksi annettuja säännöksiä viimeistään 1 päivästä tammikuuta 2016.

2. Näissä jäsenvaltioiden antamissa 1 kohdassa tarkoitetuissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

3. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle ja EPV:lle.

131 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämän direktiivin 124 artikla tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2015.

*132 artikla***Osoitus**

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 15 päivänä toukokuuta 2014.

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies
M. SCHULZ

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
D. KOURKOULAS

LIITE

A JAKSO

Elvytyssuunnitelmiin sisällytettävät tiedot

Elvytyssuunnitelmassa on esitettävä:

- 1) tiivistelmä suunnitelman keskeisistä osista ja yhteenveto kokonaiselvytyskapasiteetista;
- 2) tiivistelmä laitokseen edellisen sitä koskevan elvytyssuunnitelman jälkeen tehdyistä olennaisista muutoksista;
- 3) viestintä- ja julkistamissuunnitelma, jossa esitetään, millä tavoin yritys aikoo hallita mahdolliset kielteiset markkina-reaktiot;
- 4) laitoksen elinkelpoisuuden ja rahoitusaseman säilyttämiseen tai ennalleen palauttamiseen tarvittavat erinäiset pääoma- ja maksuvalmiustoimet;
- 5) arvio suunnitelman jokaisen olennaisen osan toteuttamiseksi tarvittavasta ajasta;
- 6) yksityiskohtainen kuvaus mahdollisista olennaisista esteistä suunnitelman tehokkaalle toteuttamiselle kohtuuajassa, mukaan lukien vaikutus muuhun konserniin, asiakkaisiin ja vastapuoliin;
- 7) kriittisten toimintojen yksilöinti;
- 8) yksityiskohtainen kuvaus menetelmistä, joilla määritetään laitoksen ydinliiketoiminta-alueiden, toimintojen ja varojen arvo ja markkinoitavuus;
- 9) yksityiskohtainen kuvaus siitä, millä tavoin elvytyssuunnittelu on sisällytetty laitoksen päätöksenteko-, ohjaus- ja valvontarakenteeseen, sekä periaatteet ja menettelyt, joilla ohjataan elvytyssuunnitelman hyväksymistä ja yksilöidään organisaatiossa suunnitelman valmistelusta ja täytäntöönpanosta vastuussa olevat henkilöt;
- 10) järjestelyt ja toimenpiteet, joilla säilytetään tai palautetaan ennalleen laitoksen omat varat;
- 11) järjestelyt ja toimenpiteet, joilla varmistetaan, että laitoksella on riittävät vararahoituslähteet, mukaan lukien mahdolliset likviditeettilähteet, arvio käytettävissä olevista vakuuksista ja arvio mahdollisuuksista siirtää likviditeettiä konserniyhteisöjen ja liiketoiminta-alueiden kesken sen varmistamiseksi, että laitos pystyy edelleen suorittamaan toimintansa ja täyttämään veloitteensa näiden erääntyessä;
- 12) järjestelyt ja toimenpiteet riskin ja velkaantuneisuusasteen alentamiseksi;
- 13) järjestelyt ja toimenpiteet velkojen uudelleenjärjestelemiseksi;
- 14) järjestelyt ja toimenpiteet liiketoiminta-alueiden uudelleenjärjestelemiseksi;
- 15) järjestelyt ja toimenpiteet, joita tarvitaan rahoitusmarkkinoiden infrastruktuurien jatkuvan käytettävyyden ylläpitämiseksi;
- 16) järjestelyt ja toimenpiteet, joita tarvitaan laitoksen operatiivisten prosessien jatkuvan toiminnan ylläpitämiseksi, mukaan lukien infrastruktuuri ja IT-palvelut;
- 17) valmistelevat järjestelyt, joilla helpotetaan varojen tai liiketoiminta-alueiden myyntiä taloudellisen vakauden ennalleen palauttamisen kannalta soveliaassa ajassa;
- 18) muut johdon toimet tai strategiat taloudellisen vakauden palauttamiseksi ennalleen ja niiden ennakoitujen rahoitusvaikutukset;

- 19) valmistelevat toimenpiteet, joita laitos on toteuttanut tai aikoo toteuttaa elvytysuunnitelman täytäntöönpanon helpottamiseksi, mukaan lukien toimenpiteet, jotka ovat tarpeen laitoksen pääomapoljan vahvistamiseksi kohtuujassa;
- 20) indikaattorit, joilla yksilöidään, missä vaiheessa suunnitelmassa tarkoitettuja asianmukaisia toimia voidaan ryhtyä toteuttamaan.

B JAKSO

Tiedot, joita kriisinratkaisuviranomaiset voivat pyytää laitoksia toimittamaan kriisinratkaisusuunnitelmien laadintaa ja ylläpitoa varten

Kriisinratkaisuviranomaiset voivat pyytää laitoksia toimittamaan kriisinratkaisusuunnitelmien laadintaa ja ylläpitoa varten vähintään seuraavat tiedot:

- 1) yksityiskohtainen kuvaus laitoksen organisaatorakenteesta, mukaan lukien luettelo kaikista oikeushenkilöistä;
- 2) suoran haltijan tunnistetiedot ja kunkin oikeushenkilön äänioikeudelliset ja äänioikeudettomat omistusosuudet;
- 3) kunkin oikeushenkilön sijainti, perustamispaikan oikeudenkäyttöalue, toimilupa ja toimiva johto;
- 4) kartoitus laitoksen kriittisistä toiminnoista ja ydinliiketoiminta-alueista, mukaan lukien kunkin oikeushenkilön näihin toimintoihin ja liiketoiminta-alueisiin liittyvät olennaiset omaisuusarvot ja vastuut;
- 5) yksityiskohtainen kuvaus laitoksen ja sen kaikkien oikeussubjektien vastuiden rakenteesta, erotellen ainakin lyhyt- ja pitkäaikaisten velkojen, vakuudellisten, vakuudettomien ja etuoikeudeltaan huonompien velkojen tyypit ja määrät;
- 6) yksityiskohdat laitoksen hyväksyttäviksi veloiksi katsutuista vastuista;
- 7) erittely prosesseista, joiden avulla päätellään, kenelle laitos on antanut vakuuksia, kenen hallussa vakuus on ja millä oikeudenkäyttöalueella vakuus sijaitsee;
- 8) kuvaus laitoksen ja sen oikeussubjektien taseen ulkopuolisista sitoumuksista, mukaan lukien kartoitus suhteessa sen kriittisiin toimintoihin ja ydinliiketoiminta-alueisiin;
- 9) laitoksen olennaiset suojaukset (hedge), mukaan lukien kartoitus oikeushenkilöittäin;
- 10) laitoksen suurimpien tai kriittisimpien vastapuolten tunnistetiedot sekä selvitys suurimpien vastapuolten kaatumisen vaikutuksista laitoksen rahoitustilanteeseen;
- 11) kaikki järjestelmät, joissa laitos harjoittaa merkittävässä määrin tai merkittävän arvoista arvopaperikauppaa, mukaan lukien kartoitus suhteessa laitoksen oikeushenkilöihin, kriittisiin toimintoihin ja ydinliiketoiminta-alueisiin;
- 12) kaikki maksu- ja selvitysjärjestelmät, joiden jäsenenä laitos välittömästi tai välillisesti on, mukaan lukien kartoitus suhteessa laitoksen oikeushenkilöihin, kriittisiin toimintoihin ja ydinliiketoiminta-alueisiin;
- 13) yksityiskohtainen luettelo ja kuvaus johdon keskeisistä tietojärjestelmistä, mukaan lukien laitoksen käyttämät riskinhallinnan, kirjanpidon sekä taloudellisen ja lakisääteisen raportoinnin järjestelmät, mukaan lukien kartoitus suhteessa laitoksen oikeushenkilöihin, kriittisiin toimintoihin ja ydinliiketoiminta-alueisiin;
- 14) tunnistetiedot 13 kohdassa lueteltujen järjestelmien omistajista, näitä koskevista palvelutasosopimuksista ja mahdollisista ohjelmistoista ja järjestelmistä tai käyttöoikeuksista, mukaan lukien kartoitus suhteessa niiden oikeussubjekteihin, kriittisiin toimintoihin ja ydinliiketoiminta-alueisiin;

- 15) tunnistetiedot ja kartoitus oikeushenkilöistä ja niiden keskinäisistä kytköksistä ja riippuvuuksista, esimerkiksi
 - yhteinen tai yhteisesti käytetty henkilöstö, tilat ja järjestelmät;
 - pääoma-, rahoitus- tai maksuvalmiusjärjestelyt;
 - nykyiset tai mahdolliset luottoriskit;
 - vastatakaussopimukset, vastavakuusjärjestelyt, ristikkäiset maksukyvyttömyysmääräykset ja tytäryritysten keskinäiset nettoutusjärjestelyt;
 - riskinsiirto- ja back-to-back-sopimukset; palvelutasosopimukset;
- 16) kunkin oikeushenkilön toimivaltainen viranomainen ja kriisinratkaisuviranomainen;
- 17) laitoksen kriisinratkaisusuunnitelman valmistelussa tarvittavien tietojen antamisesta vastuussa oleva ylimmän hallintoelimen jäsen sekä mahdolliset muut vastuuhenkilöt eri oikeushenkilöissä, kriittisissä toiminnoissa ja ydinliiketoiminta-alueilla;
- 18) kuvaus järjestelyistä, joita laitos on toteuttanut varmistaakseen, että kriisinratkaisuviranomaisella on kriisinratkaisun yhteydessä kaikki tiedot, jotka se on määritellyt välttämättömiksi kriisinratkaisuvälineiden ja -valtuuksien käyttämiseksi;
- 19) kaikki laitosten ja niiden oikeussubjektien kolmansien osapuolten kanssa tekemät sopimukset, jotka voidaan sanoa irti, kun viranomaiset päättävät käyttää kriisinratkaisuvälinettä, ja selvitys siitä, voivatko irtisanomisen seuraukset vaikuttaa kriisinratkaisuvälineen käyttöön;
- 20) kuvaus mahdollisista likviditeetilähteistä, joita voidaan käyttää kriisinratkaisun tukena;
- 21) tiedot omaisuuden kiinnityksistä, likvideistä varoista, taseen ulkopuolisista toiminnoista, suojausstrategioista ja kirjanpitoikänteistä.

C JAKSO

Seikat, jotka kriisinratkaisuviranomaisen on arvioitava arvioidessaan laitoksen tai konsernin purkamismahdollisuuksia

Arvioidessaan laitoksen tai konsernin purkamismahdollisuuksia kriisinratkaisuviranomaisen on arvioitava seuraavat seikat.

Konsernin purkamismahdollisuuksia arvioitaessa viittaukset laitokseen katsotaan myös viittauksiksi konserniin kuuluviin laitoksiin tai 1 artiklan c tai d alakohdassa tarkoitettuihin yhteisöihin:

- 1) missä määrin laitos kykenee siirtämään ydinliiketoiminta-alueita ja kriittisiä toimintoja oikeushenkilöille;
- 2) missä määrin oikeudelliset rakenteet ja yhtiörakenteet on sovitettu ydinliiketoiminta-alueisiin ja kriittisiin toimintoihin;
- 3) missä määrin käytössä on järjestelyjä, joilla tarjotaan olennainen henkilöstö, infrastruktuuri, rahoitus, maksuvalmius ja pääoma ydinliiketoiminta-alueiden ja kriittisten toimintojen tukemiseksi ja ylläpitämiseksi;
- 4) missä määrin laitoksen voimassa pitämät palvelusopimukset ovat täysin täytäntöönpanokelpoisia, jos laitos asetetaan kriisinratkaisuun;
- 5) missä määrin laitoksen päätöksenteko-, ohjaus- ja valvontarakente riittää laitoksen sisäisten periaatteiden noudattamisen hallinnointiin ja varmistukseen palvelutasosopimuksissa;

- 6) missä määrin laitoksessa on käytössä prosessi palvelutasosopimusten nojalla tarjottujen palvelujen siirtämiseksi kolmansille osapuolille kriittisten toimintojen tai ydinliiketoiminta-alueiden erottelun yhteydessä;
- 7) missä määrin on laadittu varasuunnitelmia ja otettu käyttöön varotoimenpiteitä maksu- ja selvitysjärjestelmien käytön jatkuvuuden varmistamiseksi;
- 8) johdon tietojärjestelmien riittävyys sen varmistamiseen, että kriisinratkaisuviranomaiset kykenevät keräämään tarkat ja riittävät tiedot ydinliiketoiminta-alueista ja kriittisistä toiminnoista nopean päätöksenteon edistämiseksi;
- 9) johdon tietojärjestelmien valmiudet tarjota laitoksen tehokkaan kriisinratkaisun kannalta olennaista tietoa keskeytymättä, myös nopeasti muuttuvissa tilanteissa;
- 10) missä määrin laitos on testannut johdon tietojärjestelmiä kriisinratkaisuviranomaisen määrittelemissä stressiskenariorioissa;
- 11) missä määrin laitos pystyy varmistamaan johdon tietojärjestelmien jatkuvuuden niin vaikeuksiin joutuneessa kuin uudessakin laitoksessa, jos kriittiset toiminnot ja ydinliiketoiminta-alueet erotetaan muista toiminnoista ja liiketoiminta-alueista;
- 12) missä määrin laitos on ottanut käyttöön riittävät prosessit sen varmistamiseksi, että se voi antaa kriisinratkaisuviranomaisille tiedot, joita tarvitaan talletussuojajärjestelmien kattamien tallettajien ja määrien yksilöimiseksi;
- 13) jos konserni käyttää konsernin sisäisiä vakuuksia, missä määrin nämä vakuudet on annettu markkinaehtoisesti ja kuinka vankat näitä vakuuksia koskevat riskinhallintajärjestelmät ovat;
- 14) jos konserni sitoutuu back-to-back-sopimuksiin, missä määrin nämä sopimukset tapahtuvat markkinaehtoisesti ja kuinka vankat näitä sopimuksia koskevat riskinhallintajärjestelmät ovat;
- 15) missä määrin konsernin sisäisten vakuuksien tai back-to-back-sopimusten käyttö lisää kriisin leviämistä konsernin muihin osiin;
- 16) missä määrin konsernin oikeudellinen rakenne estää kriisinratkaisuvälineiden käyttöä oikeushenkilöiden lukumäärän tai konsernirakenteen monitahoisuuden vuoksi tai siksi, että liiketoiminta-alueiden kohdentaminen konserniyhteisöihin on vaikeaa;
- 17) laitoksen hyväksyttävien velkojen määrä ja laji;
- 18) jos arviointiin kuuluu monialan holdingyhtiö, missä määrin sellaisten konserniyhteisöjen, jotka ovat laitoksia tai rahoituslaitoksia, kriisinratkaisu voisi vaikuttaa haitallisesti konsernin muihin kuin rahoituslalla toimiviin osiin;
- 19) palvelutasosopimusten olemassaolo ja vakaus;
- 20) onko kolmannen maan viranomaisilla tarvittavat kriisinratkaisuvälineet unionin kriisinratkaisuviranomaisten kriisinratkaisutoimien tukemiseksi ja missä määrin toimintaa unionin ja kolmannen maan viranomaisten välillä voidaan koordinoita;
- 21) mahdollisuudet käyttää kriisinratkaisuvälineitä siten, että kriisinratkaisutavoitteet saavutetaan ottaen huomioon käytävissä olevat välineet ja laitoksen rakenne;
- 22) missä määrin konsernin rakenne antaa kriisinratkaisuviranomaiselle mahdollisuuden purkaa koko konserni tai yksi tai useampi sen konserniyhteisöistä aiheuttamatta merkittävää suoraa tai välillistä haittaa rahoitusjärjestelmälle, markkinoiden luottamukselle tai taloudelle ja pyrkien koko konsernin arvon maksimointiin;

- 23) järjestelyt ja keinot, joiden avulla kriisinratkaisua voitaisiin helpottaa sellaisten konsernien tapauksessa, joilla on tytäryrityksiä eri lainkäyttöalueilla;
 - 24) miten uskottavasti kriisinratkaisuvälineillä voidaan saavuttaa kriisinratkaisutavoitteet, kun otetaan huomioon mahdolliset vaikutukset velkojiin, vastapuoliin, asiakkaisiin ja työntekijöihin sekä toimet, joihin kolmannen maan viranomaiset mahdollisesti ryhtyvät;
 - 25) missä määrin laitoksen kriisinratkaisun vaikutus rahoitusjärjestelmään ja rahoitusmarkkinoiden luottamukseen voidaan arvioida riittävästi;
 - 26) missä määrin laitoksen kriisinratkaisulla voi olla merkittävää suoraa tai välillistä haittaa rahoitusjärjestelmälle, markkinoiden luottamukseen tai talouteen;
 - 27) missä määrin kriisin leviäminen muihin laitoksiin tai rahoitusmarkkinoihin voitaisiin estää käyttämällä kriisinratkaisuvälineitä ja -valtuuksia;
 - 28) missä määrin laitoksen kriisinratkaisulla voi olla merkittävä haitallinen vaikutus maksu- ja selvitysjärjestelmien toimintaan.
-

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2014/65/EU,**annettu 15 päivänä toukokuuta 2014,****rahoitusvälineiden markkinoista sekä direktiivin 2002/92/EY ja direktiivin 2011/61/EU muuttamisesta****(uudelleenlaadittu)****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 53 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksityksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2004/39/EY ⁽⁴⁾ on muutettu useita kertoja ja huomattavilta osin ⁽⁵⁾. Koska siihen on määrä tehdä uusia muutoksia, se olisi selkeyden vuoksi laadittava uudelleen.
- (2) Neuvoston direktiivin 93/22/ETY ⁽⁶⁾ tarkoituksena oli vahvistaa edellytykset, joiden täyttyessä toimiluvan saaneet sijoituspalveluyritykset ja pankit voisivat kotijäsenvaltion myöntämän toimiluvan ja sen harjoittaman valvonnan perusteella tarjota tiettyjä palveluja tai perustaa sivuliikkeitä muissa jäsenvaltioissa. Direktiivillä pyrittiin siten yhdenmukaistamaan sijoituspalveluyritysten toimiluvan myöntäminen ja näiden yritysten toiminnalle asetettavat vaatimukset, liiketoiminnan menettelytapasäännöt mukaan luettuina. Sillä yhdenmukaistettiin lisäksi eräitä sääntelyjen markkinoiden toiminnalle asetettuja ehtoja.
- (3) Viime vuosina yhä useammat sijoittajat ovat alkaneet toimia rahoitusmarkkinoilla, ja sijoittajille on tarjolla entistä moninaisempi ja runsaampi palvelujen ja rahoitusvälineiden valikoima. Tämän kehityksen vuoksi unionin oikeudellisen kehityksen olisi katettava kaikki sijoittajiin kohdistuva toiminta. Tämän saavuttamiseksi on tarpeen säätää yhdenmukaistamisesta siinä laajuudessa, jossa se on tarpeen, jotta sijoittajille voitaisiin tarjota korkeatasoinen suoja ja sijoituspalveluyrityksille mahdollisuus palvelujen tarjoamiseen kaikkialla unionissa sen muodostamalla sisämarkkinoilla kotijäsenvaltion harjoittaman valvonnan perusteella. Direktiivi 93/22/ETY korvattiin tämän vuoksi direktiivillä 2004/39/EY.
- (4) Finanssikriisi on tuonut esiin heikkouksia rahoitusmarkkinoiden toiminnassa ja avoimuudessa. Rahoitusmarkkinoiden kehitys on tuonut esiin tarpeen vahvistaa rahoitusvälineiden markkinoiden sääntelykehystä myös silloin, kun tällaisilla markkinoilla käydään kauppaa johdannaisilla pörssin ulkopuolella (OTC-johdannaiset), jotta voidaan lisätä avoimuutta, parantaa sijoittajansuojaa, vahvistaa luottamusta, puuttua sääntelemättömiin osa-alueisiin ja varmistaa, että valvontaviranomaisille annetaan riittävät valtuudet tehtäviensä hoitamiseksi.

⁽¹⁾ EUVL C 161, 7.6.2012, s. 3.

⁽²⁾ EUVL C 191, 29.6.2012, s. 80.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 15. huhtikuuta 2014 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 13. toukokuuta 2014.

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/39/EY, annettu 21 päivänä huhtikuuta 2004, rahoitusvälineiden markkinoista sekä neuvoston direktiivien 85/611/ETY ja 93/6/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/12/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivin 93/22/ETY kumoamisesta (EUVL L 145, 30.4.2004, s. 1).

⁽⁵⁾ Ks. liite III, A osa.

⁽⁶⁾ Neuvoston direktiivi 93/22/ETY, annettu 10 päivänä toukokuuta 1993, sijoituspalveluista arvopaperimarkkinoilla (EYVL L 141, 11.6.1993, s. 27).

- (5) Sääntelyelimet ovat kansainvälisesti yhtä mieltä siitä, että puutteet rahoituslaitosten ohjaus- ja hallintojärjestelmissä, muun muassa tehokkaiden sisäisten tarkastusten ja valvontatoimien puuttuminen, on ollut osasy syy finanssikriisiin. Liiallinen ja varomaton riskinotto voi johtaa yksittäisten rahoituslaitosten konkurssiin ja järjestelmäongelmiin jäsenvaltioissa ja muualla maailmassa. Asiakkaille palveluja tarjoavien yritysten epäasianmukainen menettely voi aiheuttaa vahinkoa sijoittajille ja heikentää sijoittajien luottamusta. Jotta näiden ohjaus- ja hallintojärjestelmien heikkouksien potentiaaliin haittavaikutuksiin voitaisiin puuttua, direktiiviä 2004/39/EY olisi täydennettävä yksityiskohtaisemmillä periaatteilla ja vähimmäisvaatimuksilla. Näitä periaatteita ja vaatimuksia olisi sovellettava ottaen huomioon sijoituspalveluyritysten toiminnan luonne, laajuus ja monimuotoisuus.
- (6) EU:n rahoitusvalvontaa käsittelevä korkean tason työryhmä on kehottanut unionia yhdenmukaistamaan finanssilainsäädäntöä. Tulevaa eurooppalaista valvontarakennetta 18 ja 19 päivänä kesäkuuta 2009 pohtinut Eurooppa-neuvosto painotti myös tarvetta laatia yhteinen eurooppalainen sääntökirja, jota sovellettaisiin kaikkiin rahoituslaitoksiin sisämarkkinoilla.
- (7) Direktiivi 2004/39/EY olisi nyt näin ollen osittain laadittava uudelleen täksi direktiiviksi ja osittain korvattava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 600/2014⁽¹⁾. Näiden kahden säädöksen olisi yhdessä muodostettava oikeudellinen kehys, jolla säännellään vaatimuksia, joita sovelletaan sijoituspalveluyrityksiin, säännelyihin markkinoihin, raportointipalvelujen tarjoajiin ja kolmansien maiden yrityksiin, jotka tarjoavat sijoituspalveluja tai harjoittavat sijoitustoimintaa unionissa. Sen vuoksi tätä direktiiviä olisi luettava yhdessä kyseisen asetuksen kanssa. Direktiivin olisi sisällettävä säännökset, jotka koskevat toimilupaa liiketoiminnan harjoittamiseksi, huomattavien omistusosuuksien hankkimista, sijoittautumisvapauden ja palvelujen tarjoamisen vapauden käyttöä, sijoituspalveluyritysten toimintaedellytyksiä sijoittajansuojan varmistamiseksi, kotijäsenvaltion ja vastaanottavan jäsenvaltion valvontaviranomaisten toimivaltuuksia sekä seuraamusten määräämistä koskevaa järjestelmää. Koska tämän direktiivin pääasiallisena tavoitteena ja kohteena on yhdenmukaistaa kansalliset säännökset mainituilla aloilla, sen olisi perustuttava Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 53 artiklan 1 kohtaan. Säädöksen antaminen direktiivinä on tarkoituksenmukaista, jotta täytäntöönpanosäännökset voidaan tämän direktiivin soveltamisalaa kuuluvilla aloilla tarvittaessa mukauttaa vastaamaan kunkin jäsenvaltion markkina- ja oikeusjärjestelmien erityispiirteitä.
- (8) On tarkoituksenmukaista sisällyttää rahoitusvälineiden luetteloon hyödyke- ja muut johdannaiset, jotka on muodostettu ja joilla käydään kauppaa siten, että niiden sääntelyyn liittyy samankaltaisia kysymyksiä kuin perinteisten rahoitusvälineiden sääntelyyn.
- (9) Rahoitusvälineisiin luetaan myös kohde-etuus luovuttaen toteutettavat energiasopimukset, joilla käydään kauppaa organisoidussa kaupankäyntijärjestelmässä, lukuun ottamatta sopimuksia, joita jo säännellään Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1227/2011⁽²⁾. Useita toimenpiteitä on toteutettu näillä tuotteilla kauppaa käyvien yritysten sisällyttämisen vaikutuksen lieventämiseksi. Nämä yritykset on nykyään vapautettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 575/2013⁽³⁾ säädetyistä omien varojen vaatimuksesta, ja tätä vapautusta tarkastellaan uudelleen mainitun asetuksen 493 artiklan 1 kohdan nojalla ennen kyseisen vapautuksen voimaantulon päättymistä viimeistään vuoden 2017 lopussa. Koska nämä sopimukset ovat rahoitusvälineitä, rahoitusmarkkinalainsäädännön mukaisia vaatimuksia sovellettaisiin alusta alkaen, joten positiolimiittejä, liiketoimista ilmoittamista ja markkinoiden väärinkäyttöä koskevia vaatimuksia sovellettaisiin tämän direktiivin ja asetuksen (EU) N:o 600/2014 soveltamispäivästä. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 648/2012⁽⁴⁾ säädetyt määräysvelvollisuuden ja siinä säädettyjen vakuusvaatimusten soveltamisen aloittamisen osalta on kuitenkin säädetty 42 kuukauden siirtymäkaudesta.
- (10) Soveltamisalaa olisi rajoitettava sellaisten kohde-etuus luovuttavien hyödykejohdannaisten osalta, joilla käydään kauppaa organisoidussa kaupankäyntijärjestelmässä, jotta estetään sellaisen porsaanreiän muodostuminen, joka saattaisi johtaa sääntelyn katvealueiden hyväksikäyttöön. Sen vuoksi on tarpeen säätää, että annetaan delegoitu säädös, jossa määritellään, mitä tarkoitetaan ilmaisulla ”on toteutettava kohde-etuus luovuttamalla”, ja otettava huomioon vähintään sellaisen täytäntöönpanokelpoisen ja sitovan velvoitteen luominen, joka edellyttäisi kohde-etuuden toimittamisen kautta tapahtuvaa toteuttamista, joka ei ole purettavissa ja johon ei liity oikeutta nettoarvon tilityksen kautta tapahtuvaan toteutukseen tai liiketoimien hyvittämiseen, jos kyseessä ei ole ylivoimainen este, maksukyvyttömyys tai muu vilpittömässä mielessä toimien syntynyt kykenemättömyys suoriutua velvoitteista.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 600/2014, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, rahoitusvälineiden markkinoista sekä asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (katso tämän virallisen lehden sivu 84).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1227/2011, annettu 25 päivänä lokakuuta 2011, energian tukkumarkkinoiden eheydestä ja tarkasteltavuudesta (EUVL L 326, 8.12.2011, s. 1).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 648/2012, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2012, OTC-johdannaisista, keskusvastapuolista ja kauppapätorekistereistä (EUVL L 201, 27.7.2012, s. 1).

- (11) Päästöoikeuksien jälkimarkkinoiden spot-kaupassa on esiintynyt vilpillisiä menettelyjä, jotka voivat heikentää luotamusta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2003/87/EY⁽¹⁾ luotuun päästökauppajärjestelmään, ja parhaillaan toteutetaan toimenpiteitä, joilla pyritään vahvistamaan päästöoikeusrekisterijärjestelmää ja edellytyksiä, jotka on asetettu tilin avaamiselle päästöoikeuskauppaa varten. Kyseisten markkinoiden eheyden tukemiseksi ja niiden tehokkaan toiminnan takaamiseksi, mukaan lukien kaupankäynnin kattava valvonta, on aiheellista täydentää direktiivin 2003/87/EY nojalla toteutettavia toimenpiteitä sisällyttämällä päästöoikeudet kaikilta osin tämän direktiivin ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 600/2014⁽²⁾ soveltamisalaa luokittelemalla ne rahoitusvälineiksi.
- (12) Tämän direktiivin on tarkoitus kattaa yritykset, joiden tavanomaisena ammatti- tai liiketoimintana on ammattimainen sijoituspalvelujen tarjoaminen ja/tai sijoitustoiminnan harjoittaminen. Sen soveltamisalan ulkopuolelle olisi tämän vuoksi jätettävä henkilöt, jotka harjoittavat muuta ammattitoimintaa.
- (13) On tarpeen luoda kattava sääntelyjärjestelmä, jota sovelletaan rahoitusvälineitä koskevien liiketoimien toteuttamiseen näiden liiketoimien toteuttamisessa käytettävistä kaupankäyntimenetelmistä riippumatta, jotta voidaan varmistaa sijoittajien liiketoimien laadukas toteutus sekä säilyttää rahoitusjärjestelmän eheys ja yleinen tehokkuus. Olisi luotava johdonmukaiset ja riskit huomioon ottavat puitteet Euroopan rahoitusmarkkinoilla toimeksiantojen toteuttamista varten nykyisin käytössä olevien tärkeimpien järjestelyjen sääntelemiseksi. On tarpeen ottaa huomioon säänneltyjen markkinoiden rinnalle kehittyneet uudentyyppiset organisoidut kaupankäyntijärjestelmät, joilta olisi edellytettävä rahoitusmarkkinoiden tehokkaan ja asianmukaisen toiminnan varmistamiseksi asetettujen velvoitteiden noudattamista, sekä varmistaa, etteivät tällaiset organisoidut kaupankäyntijärjestelmät hyödynnä sääntelyssä olevia aukkoja.
- (14) Kaikkien kauppapaikkojen eli säänneltyjen markkinoiden, monenkeskisten kaupankäyntijärjestelmien ja organisoitujen kaupankäyntijärjestelmien olisi vahvistettava avoimet ja syrjimättömät säännöt kauppapaikkaan pääsystä. Säänneltyihin markkinoihin ja monenkeskeisiin kaupankäyntijärjestelmiin olisi edelleen sovellettava samanlaisia vaatimuksia siitä, kenet ne voivat hyväksyä jäseneksi tai osapuoleksi, ja organisoitujen kaupankäyntijärjestelmien olisi voitava määrittää pääsy ja rajoittaa sitä muun muassa sen perusteella, mikä rooli ja mitkä velvoitteet niillä on suhteessa asiakkaisiinsa. Kauppapaikkojen olisi tässä mielessä voitava määritellä järjestelmää sääntelevät parametrit, kuten vähimmäislatenssi, edellyttäen, että tämä tehdään avoimesti ja läpinäkyvästi eikä kauppapaikan ylläpitäjä harjoita syrjintää.
- (15) Asetuksessa (EU) N:o 648/2012 keskusvastapuoli määritellään oikeushenkilöksi, joka asettuu sellaisten osapuolten väliin, joiden välisillä sopimuksilla käydään kauppaa yhdellä tai useammalla rahoitusmarkkinalla, ja joka tulee jokaiseen myyjään nähden ostajaksi ja jokaiseen ostajaan nähden myyjäksi. Tässä direktiivissä määritelty termi organisoitu kaupankäyntijärjestelmä ei kata keskusvastapuolia.
- (16) Henkilöitä, joilla on pääsy säännellyille markkinoille tai monenkeskeisiin kaupankäyntijärjestelmiin, viitataan sanalla jäsen tai osapuoli. Molempia termejä voidaan käyttää samassa merkityksessä. Nämä termit eivät kata käyttäjiä, joilla on pääsy kauppapaikkoihin vain suoralla sähköisellä markkinoillepääsillä.
- (17) Kauppojen sisäiset toteuttajat olisi määriteltävä sijoituspalveluyrityksiksi, jotka suunnitelmallisesti, säännöllisesti, järjestelmällisesti ja merkittävässä määrin käyvät kauppaa omaan lukuunsa toteuttaessaan asiakkaiden toimeksiantoja säänneltyjen markkinoiden, monenkeskisen kaupankäyntijärjestelmän tai organisoidun kaupankäyntijärjestelmän ulkopuolella. Sen varmistamiseksi, että tätä määritelmää sovelletaan objektiivisesti ja tehokkaasti sijoituspalveluyrityksiin, kaikki asiakkaiden kanssa harjoitettu kahdenvälinen kauppa olisi katsottava relevantiksi ja kauppojen sisäisiksi toteuttajiksi rekisteröitävien sijoituspalveluyritysten yksilöimiseksi olisi otettava käyttöön kriteerit. Kauppapaikat ovat palveluja, joissa useiden kolmansien osapuolten osto- ja myynti-intressit ovat keskenään vuorovaikutuksessa järjestelmässä, kun taas kauppojen sisäisellä toteuttajalla ei saisi olla oikeutta koota yhteen kolmansien osapuolten osto- ja myynti-intressejä toiminnallisesti samalla tavalla kuin kauppapaikassa.
- (18) Henkilöt, jotka hallinnoivat omia varojaan, ja yritykset, jotka eivät tarjoa muita sijoituspalveluja tai harjoita muuta sijoitustoimintaa kuin sellaisten rahoitusvälineiden kaupankäyntiä omaan lukuunsa, jotka eivät ole hyödykejohtannaisia taikka päästöoikeuksia tai niiden johdannaisia, olisi jätettävä tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle, elleivät nämä ole markkinatakaajia tai säänneltyjen markkinoiden tai monenkeskisen kaupankäyntijärjestelmän jäseniä tai osapuolia tai elleivät nämä käytä suoraa sähköistä markkinoillepääsyä kauppapaikkaan, sovelta huippunopeaa algoritmista kaupankäyntimenetelmää tai toteuta asiakkaiden toimeksiantoja käymällä kauppaa omaan lukuunsa.

(¹) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/87/EY, annettu 13 päivänä lokakuuta 2003, kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta (EUVL L 275, 25.10.2003, s. 32).

(²) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 596/2014, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, markkinoiden väärinkäytöstä (markkinoiden väärinkäyttöasetus) sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/6/EY ja komission direktiivien 2003/124/EY, 2003/125/EY ja 2004/72/EY kumoamisesta (katso tämän virallisen lehden sivu 1)

- (19) G20-maiden valtiovarainministerit ja keskuspankkien johtajat antoivat 15 päivänä huhtikuuta 2011 julkilausuman, jonka mukaan hyödykejohdannaisten markkinoiden osapuoliin olisi sovellettava asianmukaista sääntelyä ja valvontaa, ja sen vuoksi joitakin vapautuksia direktiivin 2004/39/EY soveltamisesta on muutettava.
- (20) Henkilöt, jotka käyvät kauppaa hyödykejohdannaisilla taikka päästöoikeuksilla tai niiden johdannaisilla omaan lukuunsa, mukaan lukien markkinatakaajat, lukuun ottamatta henkilöitä, jotka käyvät kauppaa omaan lukuunsa toteuttaessaan asiakkaiden toimeksiantoja, tai henkilöt, jotka tarjoavat hyödykejohdannaisiin taikka päästöoikeuksiin tai niiden johdannaisiin liittyviä sijoituspalveluja pääasiallisen liiketoimintansa kohteena oleville asiakkaille tai toimittajille olisi jätettävä tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle edellyttäen, että tämä toiminta on näiden henkilöiden pääasiallisen liiketoiminnan oheistoimintaa ryhmätasolla ja että tämä pääasiallinen liiketoiminta ei ole tässä direktiivissä tarkoitettua sijoituspalvelujen tarjontaa tai Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2013/36/EU ⁽¹⁾ tarkoitettua pankkitoimintaa tai markkinatakaustoimintaa hyödykejohdannaisissa eivätkä nämä henkilöt sovelta huippunopeaa algoritmista kaupankäyntimenetelmää. Tekniset kriteerit sille, milloin toiminta on pääasiallisen liiketoiminnan oheistoimintaa, olisi selvennettävä teknisissä sääntelystandardeissa tässä direktiivissä määritetyt kriteerit huomioon ottaen.

Näillä kriteereillä olisi varmistettava, että finanssialan ulkopuoliset yritykset, joiden kaupankäynti rahoitusvälineillä on suhteettoman suurta verrattuna pääasialliseen liiketoimintaan tehtyjen sijoitusten tasoon, kuuluvat tämän direktiivin soveltamisalaan. Näissä kriteereissä olisi sen vuoksi otettava huomioon vähintään vaatimus, että oheistoiminta on toiminnassa vähemmistönä ryhmätasolla, sekä oheistoiminnan kaupankäynnin volyyymi verrattuna kokonaismarkkinoiden kaupankäyntitoimintaan kyseisessä omaisuuseräluokassa. Ei ole asianmukaista, että toimivaltaisten viranomaisten unionin oikeuden tai kansallisten lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten mukaisesti tai kauppapaikkojen edellyttäessä likviditeetin tarjoamista kauppapaikalle koskevien velvoitteiden täyttämistä, näiden velvoitteiden täyttämiseksi toteutettuja liiketoimia ei olisi otettava huomioon arvioitaessa sitä, onko toiminta oheistoimintaa.

- (21) Kun sovelletaan tätä direktiiviä ja asetusta (EU) N:o 600/2014, joilla säännellään asetuksessa (EU) N:o 600/2014 tarkoitettuja OTC-johdannaisten ja pörssilistattujen johdannaisten, toimintaa, jonka katsotaan voivan objektiivisesti mitattavalla tavalla vähentää kaupalliseen toimintaan tai rahoitustoimintaan välittömästi liittyviä riskejä, sekä konsernin sisäisiä transaktioita olisi tarkasteltava asetuksen (EU) N:o 648/2012 kanssa johdonmukaisella tavalla.
- (22) Henkilöt, jotka käyvät kauppaa hyödykejohdannaisilla sekä päästöoikeuksilla ja niiden johdannaisilla, voivat käydä kauppaa myös muilla rahoitusvälineillä osana kaupalliseen rahoitukseen liittyvää riskinhallintatoimintaansa esimerkiksi valuuttakurssiriskien kaltaisilta riskeiltä suojautuakseen. Tästä syystä on tärkeää selvittää, että poikkeuksia sovelletaan kumulatiivisesti. Esimerkiksi 2 artiklan 1 kohdan j alakohdassa säädettyä poikkeusta voidaan käyttää yhdessä 2 artiklan 1 kohdan d alakohdassa säädetyn poikkeuksen kanssa.
- (23) Poikkeusten mahdollisen väärinkäytön välttämiseksi rahoitusvälineiden markkinatakaajien, jotka ovat muiden kuin hyödykejohdannaisten taikka päästöoikeuksien tai niiden johdannaisten markkinatakaajia, edellyttäen että niiden markkinatakaustoiminta on niiden pääasiallisen liiketoiminnan oheistoimintaa ryhmätasolla tarkasteltuna ja edellyttäen että ne eivät sovelta huippunopeaa algoritmista kaupankäyntimenetelmää, olisi kuitenkin kuuluttava tämän direktiivin soveltamisalaan eikä niihin olisi sovellettava minkäänlaista poikkeusta. Henkilöiden, jotka käyvät kauppaa omaan lukuunsa toteuttaessaan asiakkaiden toimeksiantoja tai jotka soveltavat huippunopeaa algoritmista kaupankäyntimenetelmää, olisi myös kuuluttava tämän direktiivin soveltamisalaan eikä niihin olisi sovellettava mitään poikkeuksia.
- (24) Myös sellaisten yritysten, jotka toteuttavat eri asiakkaiden toimeksiantoja täsmäyttämällä kauppvoja (back-to-back trading), olisi katsottava harjoittavan kaupankäyntiä omaan lukuunsa asiakkaiden toimeksiantoja toteuttamalla ja toimivan päämiehenä, ja niihin olisi sovellettava tämän direktiivin vaatimuksia, jotka koskevat sekä toimeksiantojen toteuttamista asiakkaiden lukuun että kaupankäyntiä omaan lukuun.
- (25) Kaupankäynniksi omaan lukuun asiakkaiden toimeksiantoja toteutettaessa ei olisi katsottava sellaista rahoitusvälineisiin liittyvien toimeksiantojen toteuttamista, jota harjoitetaan kahden sellaisen henkilön välisenä oheistoimintana, joiden pääasiallinen liiketoiminta ei ryhmätasolla ole tässä direktiivissä tarkoitettua sijoituspalvelujen tarjontaa eikä direktiivissä 2013/36/EU tarkoitettua pankkitoimintaa.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).

- (26) Viittauksilla henkilöihin tarkoitetaan tekstissä sekä luonnollisia henkilöitä että oikeushenkilöitä.
- (27) Ne henki- ja vahinkovakuutusyritykset, joiden toiminta on toiminnan vakauden valvonnasta vastaavien toimivaltaisten viranomaisten harjoittaman asianmukaisen valvonnan alaista ja joihin sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2009/138/EY⁽¹⁾, olisi jätettävä tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle silloin, kun ne harjoittavat kyseisessä direktiivissä tarkoitettua toimintaa.
- (28) Tätä direktiiviä ei pitäisi soveltaa henkilöihin, jotka eivät tarjoa palveluja kolmansille osapuolille, vaan joiden liiketoiminta koostuu sijoituspalvelujen tarjonnasta ainoastaan niiden omille emoyrityksille, tytäryrityksille tai emoyritysten muille tytäryrityksille.
- (29) Osa unionin päästökauppajärjestelmään kuuluvista paikallisista energialaitoksista ja teollisuuslaitosten toiminnanharjoittajista yhdistää ja ulkoistaa kaupankäyntitoimintojaan suojatakseen konsolidoimattomia tytäryrityksiä kaupallisilta riskeiltä. Nämä yhteisytykset eivät tarjoa mitään muita palveluja ja hoitavat aivan samoja tehtäviä kuin johdanto-osan 28 kappaleessa tarkoitettut henkilöt. Tasapuolisten toimintaedellytysten varmistamiseksi tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle olisi voitava jättää myös direktiivin 2003/87/EY 3 artiklan f alakohdan soveltamisalaan kuuluvien paikallisten energialaitosten tai toiminnanharjoittajien yhteisytykset, jotka eivät tarjoa muita palveluja kuin sijoituspalveluja direktiivin 2003/87/EY 3 artiklan f alakohdan soveltamisalaan kuuluville energialaitoksille tai toiminnanharjoittajille, edellyttäen lisäksi, että näitä paikallisia energialaitoksia tai toiminnanharjoittajia koskee 2 artiklan 1 kohdan j alakohdan mukainen poikkeus, jos ne suorittavat nämä sijoituspalvelut itse. Jotta kuitenkin voidaan varmistaa, että sovelletaan asianmukaisia suojatoimia ja että sijoittajat ovat asianmukaisesti suojattuja, jäsenvaltioiden, jotka päättävät vapauttaa tällaiset yhteisytykset, olisi sovellettava niihin vaatimuksia, jotka vähintäänkin vastaavat tässä direktiivissä vahvistettuja vaatimuksia, erityisesti kun ollaan myöntämässä toimilupaa, kun arvioidaan niiden mainetta ja kokemusta ja mahdollisten osakkeenomistajien sopivuutta ja kun tarkastellaan toimiluvan myöntämisen ja jatkuvan valvonnan edellytyksiä ja menettelytapavaroitteita.
- (30) Henkilöt, jotka tarjoavat sijoituspalveluja ainoastaan satunnaisesti ammattitoimintansa yhteydessä, olisi niin ikään jätettävä tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle edellyttäen, että tämä toiminta on säänneltyä ja ettei tämä sääntely estä sijoituspalvelujen tarjoamista satunnaisesti.
- (31) Tätä direktiiviä ei pitäisi soveltaa henkilöihin, joiden tarjoamat sijoituspalvelut koostuvat ainoastaan työntekijöiden osallistumisjärjestelmien hallinnoinnista ja jotka eivät näin ollen tarjoa sijoituspalveluja kolmansille osapuolille.
- (32) Tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle on tarpeen jättää keskuspankit ja muut vastaavanlaista toimintaa harjoittavat yhteisöt sekä julkiset elimet, joiden tehtävänä on hoitaa julkista velkaa tai jotka osallistuvat kyseisen velan hoitoon, kun tämä käsittää myös sen sijoittamisen, lukuun ottamatta valtion osittain tai kokonaan omistamia yhteisöjä, joiden tehtävä on kaupallinen tai liittyy omistussuosuuksien hankintaan.
- (33) Vapautusten soveltamisen selventämiseksi Euroopan keskuspankkijärjestelmän (EKPJ) sekä muiden sellaisten vastaavanlaista toimintaa harjoittavien kansallisten yhteisöjen ja elinten osalta, joiden tehtävänä on hoitaa julkista velkaa, tällaiset vapautukset on syytä rajoittaa sellaisiin elimiin ja laitoksiin, jotka hoitavat tehtäviään jonkin jäsenvaltion lainsäädännön tai unionin oikeuden mukaisesti sekä kansainvälisiin elimiin, joiden jäsenenä on kaksi tai useampia jäsenvaltioita ja joiden tarkoituksena on hankkia rahoitusta ja antaa rahoitustukea niille jäsenilleen, joilla on tai joille uhkaa tulla vakavia rahoitusongelmia, kuten Euroopan vakausmekanismi.
- (34) Tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle on tarpeen jättää yhteissijoitusyritykset ja eläkerahastot riippumatta siitä, onko ne sovitettu unionin tasolla yhteen, sekä tällaisten yritysten säilytysyhteisöt ja omaisuudenhoitajat, koska heihin sovelletaan heidän toimintaansa suoraan mukautettuja erityissääntöjä.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/138/EY, annettu 25 päivänä marraskuuta 2009, vakuutus- ja jälleenvakuutus-toiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta (Solvenssi II) (EUVL L 335, 17.12.2009, s. 1).

- (35) Tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle on tarpeen jättää Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/72/EY⁽¹⁾ 2 artiklan 4 kohdassa tai Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/73/EY⁽²⁾ 2 artiklan 4 kohdassa tarkoitetut siirtoverkonhaltijat niiden hoitaessa kyseisten direktiivien, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 714/2009⁽³⁾, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 715/2009⁽⁴⁾ tai näiden säädösten nojalla hyväksytyjen verkkosääntöjen ja suuntaviivojen mukaisia tehtäviään. Mainittujen säädösten mukaisesti siirtoverkonhaltijoilla on erityiset velvoitteet ja vastuut, niihin sovelletaan erityistä sertifiointia ja niitä valvovat alakohtaiset toimivaltaiset viranomaiset. Siirtoverkonhaltijoihin olisi sovellettava tällaista vapautusta myös silloin, kun ne käyttävät palveluntarjoajina niiden puolesta toimivia muita henkilöitä mainittujen säädösten tai mainittujen asetusten nojalla hyväksytyjen verkkosääntöjen ja suuntaviivojen mukaisten tehtäviensä suorittajina. Siirtoverkonhaltijoilla ei saisi olla mahdollisuutta hyötyä tällaisesta vapautuksesta, kun ne tarjoavat rahoitusvälineisiin liittyviä sijoituspalveluja tai harjoittavat niihin liittyvää sijoitustoimintaa, mukaan lukien kun ne ylläpitävät kauppapaikkaa jälkemarkkinoilla käytävää finanssisiirto-oikeuksien kauppaa varten.
- (36) Jotta henkilöön voidaan soveltaa tässä direktiivissä säädettyjä poikkeuksia, henkilön on täytettävä jatkuvasti tällaisten poikkeusten myöntämistä koskevat edellytykset. Erityisesti, jos henkilö tarjoaa sijoituspalveluja tai harjoittaa sijoitustoimintaa siten, että tämä jää tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle sillä perusteella, että nämä palvelut tai toimet ovat ryhmätasolla tarkasteltuna kyseisen henkilön pääasiallisen liiketoiminnan oheistoimintoja, oheistoimintoja koskevaa poikkeusta ei enää sovelleta kyseiseen henkilöön, jos kyseiset palvelut tai toimet lakkaavat olemasta tämän henkilön pääasiallisen liiketoiminnan oheistoimintoja.
- (37) Tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvia sijoituspalveluja tarjoavien ja/tai sijoitustoimintaa harjoittavien henkilöiden toiminnan olisi sijoittajien suojaamiseksi ja rahoitusjärjestelmän vakauden varmistamiseksi oltava näiden henkilöiden kotijäsenvaltion antaman toimiluvan varaista.
- (38) Direktiivin 2013/36/EU mukaisesti toimiluvan saaneet luottolaitokset eivät tarvitse toista, tämän direktiivin mukaista toimilupaa tarjotakseen sijoituspalveluja tai harjoittaakseen sijoitustoimintaa. Jos luottolaitos päättää tarjota sijoituspalveluja tai harjoittaa sijoitustoimintaa, toimivaltaisten viranomaisten olisi ennen direktiivin 2013/36/EU mukaisen toimiluvan myöntämistä tarkistettava, että se täyttää tämän direktiivin mukaiset vaatimukset.
- (39) Strukturoidut talletukset ovat nousseet esiin uutena sijoitustuotteena, mutta ne eivät kuulu sijoittajansuojaa koskevien säädösten piiriin unionin tasolla, vaikka kyseiset säädökset kattavat muut strukturoidut sijoitukset. Sen vuoksi on asianmukaista vahvistaa sijoittajaluottamusta ja yhdenmukaistaa vähittäismarkkinoille tarkoitettujen eri paketoitujen sijoitustuotteiden tarjonnan sääntelyä, jotta voidaan varmistaa riittävän tasoinen sijoittajansuoja kaikkialla unionissa. Tästä syystä strukturoidut talletukset on syytä sisällyttää tämän direktiivin soveltamisalaan. Tässä yhteydessä on tarpeen selventää, että koska strukturoidut talletukset ovat sijoitustuote, ne eivät sisällä pelkästään korkoon, kuten Euriboriin tai Liboriin, kytkettyjä yksinkertaisia talletuksia riippumatta siitä, onko korko vahvistettu ennalta tai onko se kiinteä vai vaihteleva. Tällaiset talletukset olisi sen vuoksi jätettävä tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle.
- (40) Tämän direktiivin soveltaminen sijoituspalveluyrityksiin ja luottolaitoksiin niiden myydessä strukturoituja talletuksia tai antaessa niihin liittyvää neuvontaa, olisi rinnastettava toimimiseen välittäjinä näille tuotteille, jotka ovat direktiivin 2013/36/EU mukaisesti talletusten vastaanottamiseen oikeutettujen luottolaitosten liikkeeseen laskemia.
- (41) Arvopaperikeskukset ovat järjestelmän kannalta merkittäviä laitoksia rahoitusmarkkinoille, sillä ne hoitavat arvopaperien ensimmäisen kirjaamisen, liikkeeseen laskettuihin arvopapereihin liittyvien tilien ylläpidon ja käytännöllisesti katsoen kaikkien arvopaperikauppojen selvittämisen. Arvopaperikeskuksia säännellään erityisesti unionin oikeudessa ja niihin sovelletaan erityisesti toimiluvan myöntämistä ja toiminnan harjoittamista koskevia edellytyksiä. Arvopaperikeskukset saattavat kuitenkin muussa unionin oikeudessa tarkoitettujen ydinpalvelujen lisäksi tarjota sijoituspalveluja ja harjoittaa sijoitustoimintaa, joita säännellään tällä direktiivillä.

(1) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/72/EY, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2003/54/EY kumoamisesta (EUVL L 211, 14.8.2009, s. 55).

(2) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/73/EY, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, maakaasun sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2003/55/EY kumoamisesta (EUVL L 211, 14.8.2009, s. 94).

(3) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 714/2009, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, verkkoon pääsyä koskevista edellytyksistä rajat ylittävässä sähkön kaupassa ja asetuksen (EY) N:o 1228/2003 kumoamisesta (EUVL L 211, 14.8.2009, s. 15).

(4) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 715/2009, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, maakaasunsiirtoverkkoihin pääsyä koskevista edellytyksistä ja asetuksen (EY) N:o 1775/2005 kumoamisesta (EUVL L 211, 14.8.2009, s. 36).

Sen varmistamiseksi, että kaikkiin sijoituspalveluja tarjoaviin ja sijoitustoimintaa harjoittaviin yhteisöihin sovelletaan samaa sääntelykehystä, on syytä varmistaa, että tällaisiin arvopaperikeskuksiin ei sovelleta tämän direktiivin vaatimuksia, jotka koskevat toimiluvan myöntämistä ja tiettyjä toiminnan harjoittamista koskevia edellytyksiä, mutta arvopaperikeskuksia sellaisenaan sääntelevässä unionin oikeudessa olisi varmistettava, että niihin sovelletaan tämän direktiivin säännöksiä niiden tarjotessa sijoituspalveluja tai harjoittaessa sijoitustoimintaa kyseisessä unionin oikeudessa tarkoitettujen palvelujen lisäksi.

- (42) Sijoittajansuojan vahvistamiseksi unionissa on aiheellista rajoittaa olosuhteita, joissa jäsenvaltiot voivat jättää tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle henkilöt, jotka tarjoavat sijoituspalveluja asiakkaille, joilla ei siitä syystä ole tämän direktiivin mukaista suojaa. Erityisesti on syytä vaatia jäsenvaltioita soveltamaan kyseisiin henkilöihin vaatimuksia, jotka vähintäänkin vastaavat tässä direktiivissä vahvistettuja vaatimuksia, erityisesti kun ollaan myöntämässä toimilupaa, kun arvioidaan näiden mainetta ja kokemusta ja mahdollisten osakkeenomistajien sopivuutta ja kun tarkastellaan toimiluvan myöntämisen ja jatkuvan valvonnan edellytyksiä ja menettelytapavaihtoehtoja.

Tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle jätettyjen henkilöiden olisi lisäksi kuuluttava Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/9/EY⁽¹⁾ mukaisesti tunnustettuun sijoittajien korvausjärjestelmään, tai niillä olisi oltava ammatillinen vastuuvakuutus, joka takaa vastaavan suojan niiden asiakkaille mainitun direktiivin soveltamisalaan kuuluvissa tilanteissa.

- (43) Jos sijoituspalveluyritys satunnaisesti tarjoaa yhtä tai useampaa sellaista sijoituspalvelua tai harjoittaa yhtä tai useampaa sellaista sijoitustoimintaa, joka ei kuulu sen toimiluvan piiriin, sen ei pitäisi tarvita tähän tämän direktiivin mukaista uutta toimilupaa.
- (44) Tätä direktiiviä sovellettaessa toimeksiantojen vastaanottamiseen ja välittämiseen olisi kuuluttava myös kahden tai useamman sijoittajan saattaminen yhteen niin, että näiden välillä on mahdollista toteuttaa liiketoimi.
- (45) Sijoituspalveluyrityksiin ja luottolaitoksiin, jotka tarjoavat itse liikkeeseen laskemiaan rahoitusvälineitä, olisi sovellettava tätä direktiiviä siltä osin kuin ne antavat sijoitusneuvontaa asiakkailleen. Epävarmuuden poistamiseksi ja sijoittajansuojan vahvistamiseksi on aiheellista säätää, että tätä direktiiviä sovelletaan myös silloin, kun sijoituspalveluyritykset ja luottolaitokset tarjoavat itse liikkeeseen laskemiaan rahoitusvälineitä ensimarkkinoilla antamatta neuvontaa. Tätä varten olisi laajennettava sellaisen palvelun määritelmää, joka muodostuu toimeksiantojen toteuttamisesta asiakkaiden lukuun.
- (46) Vastavuoroisen tunnustamisen ja kotijäsenvaltion suorittaman valvonnan periaatteet edellyttävät, että minkään jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset eivät saisi myöntää toimilupaa tai että niiden olisi peruutettava toimilupa tapauksissa, joissa esimerkiksi toimintaohjelmien sisällön, toiminnan alueellisen jakautumisen tai tosiasiaa harjoitetun toiminnan perusteella on ilmeistä, että sijoituspalveluyritys on valinnut jonkin jäsenvaltion oikeusjärjestelmän kiertääkseen ankarammat vaatimukset, jotka ovat voimassa siinä jäsenvaltiossa, jonka alueella se pääasiallisesti aikoo harjoittaa tai harjoittaa toimintaansa. Sijoituspalveluyrityksellä, joka on oikeushenkilö, olisi oltava sen jäsenvaltion myöntämä toimilupa, jossa sen sääntömääräinen kotipaikka on. Sijoituspalveluyrityksellä, joka ei ole oikeushenkilö, olisi oltava sen jäsenvaltion myöntämä toimilupa, jossa sen päätoimipaikka sijaitsee. Lisäksi jäsenvaltioiden olisi edellytettävä, että sijoituspalveluyrityksen päätoimipaikka sijaitsee aina sen kotijäsenvaltiossa ja että se tosiasiallisesti toimii siellä.
- (47) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2007/44/EY⁽²⁾ vahvistetaan yksityiskohtaiset perusteet sijoituspalveluyrityksessä ehdotetun hankinnan arvioimiseksi toiminnan vakauden kannalta sekä menettely näiden perusteiden soveltamiseksi. Arviointiprosessin ja sen tulosten oikeusvarmuuden, selkeyden ja ennustettavuuden turvaamiseksi on aiheellista vahvistaa mainitussa direktiivissä säädetyt toiminnan vakauden arviointiperusteet ja -prosessi.

(1) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 97/9/EY, annettu 3 päivänä maaliskuuta 1997, sijoittajien korvausjärjestelmistä (EYVL L 84, 26.3.1997, s. 22).

(2) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/44/EY, annettu 5 päivänä syyskuuta 2007, neuvoston direktiivin 92/49/ETY sekä direktiivien 2002/83/EY, 2004/39/EY, 2005/68/EY ja 2006/48/EY muuttamisesta rahoitusalaan tapahtuvaan omistusosuuksien hankintaan ja lisäämiseen sovellettavien toiminnan vakauden arviointia koskevien menettelysääntöjen ja periaatteiden osalta (EUVL L 247, 21.9.2007, s. 1).

Toimivaltaisten viranomaisten olisi erityisesti arvioitava hankkijaehdokkaan sopivuus ja ehdotetun hankinnan taloudellinen järjestyminen kaikkien seuraavien perusteiden avulla: hankkijaehdokkaan maine, niiden henkilöiden maine ja kokemus, joiden on tarkoitus johtaa sijoituspalveluyrityksen liiketoimintaa aiotun hankinnan seurauksena, hankkijaehdokkaan taloudellinen vakaus sekä se, pystyykö sijoituspalveluyritys täyttämään tähän direktiiviin ja muihin direktiiveihin, erityisesti Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiveihin 2002/87/EY⁽¹⁾ ja 2013/36/EU, perustuvat toiminnan vakautta koskevat vaatimukset, ja onko perusteltua syytä epäillä, että ehdotetun hankinnan yhteydessä syyllistytään tai pyritään tai on syyllistytty tai pyritty Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY⁽²⁾ 1 artiklassa tarkoitettuun rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen tai että ehdotettu hankinta saattaisi lisätä näiden vaaraa.

- (48) Kotijäsenvaltioltaan toimiluvan saaneella sijoituspalveluyrityksellä olisi oltava oikeus tarjota sijoituspalveluja ja/tai harjoittaa sijoitustoimintaa kaikkialla unionissa ilman, että sen tarvitsee hakea erillistä toimilupaa sen jäsenvaltion toimivaltaiselta viranomaiselta, jossa se haluaa tarjota tällaisia palveluja tai harjoittaa tällaista toimintaa.
- (49) Koska eräät sijoituspalveluyritykset on vapautettu tietyistä direktiivissä 2013/36/EU asetetuista velvoitteista, niiltä olisi vaadittava joko tietyn suuruista vähimmäispääomaa tai ammatillista vastuuvakuutusta tai näiden yhdistelmää. Edellä mainitun vakuutuksen määrien mukautuksissa olisi otettava huomioon Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/92/EY⁽³⁾ mukaiset mukautukset. Tämä omien varojen riittävyyden osalta sovellettava erityiskohdeltu ei kuitenkaan saisi vaikuttaa päätöksiin, jotka koskevat näiden yritysten asianmukaista kohtelua omien varojen riittävyyttä koskevan unionin oikeuden tulevien muutosten nojalla.
- (50) Koska toiminnan vakauden valvontaa koskevan sääntelyn soveltamisala olisi rajoitettava yhteisöihin, jotka pitävät ammattimaisesti yllä kaupankäyntivarastoa ja muodostavat näin muille markkinaosapuolille vastapuoliriskin, tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle olisi jätettävä yhteisöt, jotka käyvät omaan lukuunsa kauppaa muilla rahoitusvälineillä kuin hyödykejohdannaisilla taikka päästöoikeuksilla tai niiden johdannaisilla, edellyttäen, että ne eivät ole markkinatakaajia, ne eivät käy kauppaa omaan lukuunsa toteuttaessaan asiakkaiden toimeksiantoja, ne eivät ole säännellyn markkinan tai monenkeskisen kaupankäyntijärjestelmän jäseniä tai osapuolia, ne eivät käytä suoraa sähköistä markkinoillepääsyä kauppapaikkaan eivätkä ne sovelta huippunopeaa algoritmista kaupankäyntimenetelmää.
- (51) Sijoittajan omistusoikeuksien ja muiden vastaavanlaisten arvopapereihin kohdistuvien oikeuksien sekä yritykselle uskottuihin varoihin kohdistuvien sijoittajan oikeuksien suojaamiseksi nämä oikeudet olisi pidettävä erillään yrityksen oikeuksista. Tämän periaatteen ei kuitenkaan olisi estettävä yritystä toimimasta omilla nimissään vaan sijoittajan lukuun ja suostumuksella silloin, kun liiketoimen luonne sitä edellyttää, kuten osakkeiden lainauksessa.
- (52) Asiakkaan varojen suojaamista koskevat vaatimukset ovat olennainen väline asiakkaiden suojaamiseksi palvelujen tarjonnassa ja toiminnan harjoittamisessa. Näiden vaatimusten soveltamisesta voidaan luopua, jos sijoituspalveluyritykselle siirretään varojen ja rahoitusvälineiden koko omistusoikeus nykyisten tai tulevien, tosiasiallisten tai ehdollisten taikka mahdollisten velvoitteiden kattamiseksi. Tämä laaja mahdollisuus voi aiheuttaa epävarmuutta ja vaarantaa asiakkaan varojen suojaamista koskevien vaatimusten tehokkuuden. Sen vuoksi on aiheellista rajoittaa sijoituspalveluyritysten mahdollisuutta tehdä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2002/47/EY⁽⁴⁾ määritellyt omistusoikeuden siirtäviä rahoitusvakuusjärjestelyjä, joissa sijoituspalveluyritys varmistaa tai muutoin kattaa velvoitteitaan, ainakin siltä osin kuin on kyse yksityisasiakkaiden varoista.
- (53) On tarpeen vahvistaa sijoituspalveluyritysten, säänneltyjen markkinoiden ja raportointipalvelujen tarjoajien ylimpien hallintoelinten roolia yritysten järkevän ja vakaan hoidon varmistamisessa sekä markkinoiden eheyden ja sijoittajien etujen edistämiseksi. Sijoituspalveluyrityksen, säänneltyjen markkinoiden ja raportointipalvelujen tarjoajien ylimmän hallintoelimen olisi varattava aina riittävästi aikaa ja sillä olisi oltava kokonaisuutena riittävästi tietoja, taitoja ja kokemusta, jotta se kykenee ymmärtämään yrityksen toimintaa, tärkeimmät riskit mukaan luettuina. Jotta välttyttäisiin ryhmäajattelulta ja helpotettaisiin itsenäistä mielipiteenmuodostusta ja kriittistä kyseenalaistamista,

(1) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/87/EY, annettu 16 päivänä joulukuuta 2002, finanssiryhmittymään kuuluvien luottolaitosten, vakuutusyritysten ja sijoituspalveluyritysten lisävalvonnasta sekä neuvoston direktiivien 73/239/ETY, 79/267/ETY, 92/49/ETY, 92/96/ETY, 93/6/ETY ja 93/22/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 98/78/EY ja 2000/12/EY muuttamisesta (EUVL L 35, 11.2.2003, s. 1).

(2) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/60/EY, annettu 26 päivänä lokakuuta 2005, rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesutarkoituksiin sekä terrorismin rahoitukseen (EUVL L 309, 25.11.2005, s. 15).

(3) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/92/EY, annettu 9 päivänä joulukuuta 2002, vakuutusdustuksesta (EYVL L 9, 15.1.2003, s. 3).

(4) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/47/EY, annettu 6 päivänä kesäkuuta 2002, rahoitusvakuusjärjestelyistä (EYVL L 168, 27.6.2002, s. 43).

ylimpien hallintoelinten olisi oltava riittävän heterogeenisia jäsentensä iän, sukupuolen, maantieteellisen jakautumisen sekä koulutus- ja ammattitaustan suhteen edustaakseen erilaisia mielipiteitä ja kokemuksia. Työntekijöiden edustusta ylimmissä hallintoelimissä voitaisiin myös pitää myönteisenä keinona lisätä monimuotoisuutta, sillä näin lisätään uusi keskeinen näkökulma ja aitoa tietämystä yritysten sisäisestä työskentelystä. Monimuotoisuuden olisi sen vuoksi oltava yksi ylimpien hallintoelinten kokoonpanon perusteista. Monimuotoisuuteen olisi kiinnitettävä huomiota myös yleisemmin yritysten rekrytointipolitiikassa. Rekrytointipolitiikan olisi esimerkiksi kannustettava yrityksiä valitsemaan ehdokkaita esivalinnan jälkeen laadituista luetteloista, joissa molemmat sukupuolet ovat edustettuina. Yritysten ohjaus- ja hallintojärjestelmien johdonmukaisuuden vuoksi on toivottavaa yhdenmukaistaa sijoituspalveluyrityksiä koskevat vaatimukset mahdollisimman pitkälti direktiiviin 2013/36/EU sisältyvien vaatimusten kanssa.

- (54) Sijoituspalveluyritysten, säänneltyjen markkinoiden ja raportointipalvelujen tarjoajien toimintojen tehokasta valvontaa varten ylimmän hallintoelimen olisi vastattava yrityksen yleisestä strategiasta ja otettava huomioon yrityksen liiketoiminta ja riskiprofiili. Ylimmällä hallintoelimellä olisi oltava selkeät vastuut yrityksen suhdannesyklissä, yrityksen strategisten tavoitteiden, riskistrategian ja sisäisen ohjauksen ja hallinnon yksilöinnissä ja määrittelyssä, sen sisäisen organisaation hyväksymisessä, mukaan lukien kriteerit henkilöstön valintaa ja koulutusta varten, toimivan johdon tehokkaassa valvonnassa sekä palvelujen tarjoamiseen ja toimintojen harjoittamiseen sovellettavien yleisten toimintaperiaatteiden määrittelyssä, mukaan lukien myyntihenkilöstön palkkaus ja asiakkaille tarjottavien uusien tuotteiden hyväksyminen. Yritysten strategisten tavoitteiden, sisäisen organisaation sekä palvelujen tarjontaan ja toimintojen harjoittamiseen sovellettavien toimintaperiaatteiden säännöllisellä seurannalla ja arvioinnilla olisi varmistettava, että sijoituspalveluyritykset kykenevät jatkuvasti huolehtimaan järkevästä ja vakaasta liiketoiminnan hoidosta markkinoiden eheyden ja sijoittajansuojan etujen mukaisesti. Liian monen johtotehtävän hoitaminen on omiaan estämään ylimmän hallintoelimen jäsentä käyttämästä riittävästi aikaa valvontatehtävänsä hoitamiseen.

Sen vuoksi on tarpeen rajoittaa niiden johtotehtävien määrää, jotka laitoksen ylimmän hallintoelimen jäsenellä voi olla samaan aikaan eri yhteisöissä. Tällaista rajoitusta sovellettaessa ei kuitenkaan tulisi ottaa lukuun johtotehtäviä organisaatioissa, joilla ei ole ensisijaisesti kaupallisia tavoitteita, kuten voittoa tavoittelemattomat tai hyväntekeväisyysjärjestöt.

- (55) Jäsenvaltioissa on käytössä erilaisia ohjaus- ja hallintorakenteita. Useimmiten käytetään yksi- tai kaksiportaista rakennetta. Tässä direktiivissä käytetyillä määritelmillä pyritään kattamaan kaikki olemassa olevat rakenteet painottamatta mitään erityistä rakennetta. Ne ovat puhtaasti toiminnallisia, ja niiden tarkoituksena on vahvistaa säännöt tietyn tuloksen saavuttamiseksi huolimatta siitä, mitä kansallista yhtiölakia laitokseen sovelletaan kussakin jäsenvaltiossa. Määritelmät eivät näin ollen saisi vaikuttaa kansallisen yhtiölain mukaiseen yleiseen toimivallan jakautumiseen.
- (56) Koska monet sijoituspalveluyritykset harjoittavat samanaikaisesti yhä useampia toimintoja, näiden erilaisten toimintojen ja yritysten asiakkaiden välisten eturistiriitojen mahdollisuus on lisääntynyt. Tämän vuoksi on tarpeen vahvistaa säännöt sen varmistamiseksi, etteivät tällaiset ristiriidat vahingoita niiden asiakkaiden etua. Yritysten velvollisuus on toteuttaa tehokkaita toimia eturistiriitojen havaitsemiseksi, estämiseksi ja hallitsemiseksi ja näiden riskien mahdollisten vaikutusten vähentämiseksi mahdollisuuksien mukaan. Jos vielä kuitenkin on olemassa riski asiakkaan etujen vahingoittumisesta, asiakkaalle on selkeästi ilmoitettava eturistiriidan yleinen luonne ja/tai sen aiheuttajat, ja näiden riskien vähentämiseksi olisi ryhdyttävä toimiin ennen liiketoimien aloittamista asiakkaan lukuun.
- (57) Komission direktiivin 2006/73/EY⁽¹⁾ nojalla jäsenvaltiot voivat edellyttää sijoituspalveluyritysten toiminnan järjestämistä koskevin vaatimuksina asiakkaiden toimeksiantoihin liittyvien puhelinkeskustelujen tai niihin liittyvän sähköisen viestinnän tallentamista. Asiakkaiden toimeksiantoihin liittyvien puhelinkeskustelujen tai sähköisen viestinnän tallentaminen on sopusoinnussa Euroopan unionin perusoikeuskirjan, jäljempänä 'perusoikeuskirja', kanssa ja perusteltua sijoittajansuojan vahvistamiseksi, markkinoiden valvonnan parantamiseksi ja oikeusvarmuuden lisäämiseksi sijoituspalveluyritysten ja niiden asiakkaiden etujen mukaisesti. Tällaisten tallenteiden merkitykseen viitataan myös Euroopan arvopaperimarkkinavalvojen komitean komissiolle 29 päivänä heinäkuuta 2010 antamissa teknisisä lausunnoissa. Tällaisilla tallenteilla olisi varmistettava, että on olemassa todisteita, joilla näytetään toteen asiakkaiden antamien toimeksiantojen ehdot ja se, vastaavatko sijoituspalveluyritysten toteuttamat liiketoimet asiakkaan toimeksiantoa, ja havaitaan markkinoiden väärinkäytön kannalta mahdollisesti merkityksellinen toiminta, myös yritysten toimiessa omaan lukuunsa.

⁽¹⁾ Komission direktiivi 2006/73/EY, annettu 10 päivänä elokuuta 2006, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/39/EY täytäntöönpanosta sijoituspalveluyritysten toiminnan järjestämistä koskevien vaatimusten, toiminnan harjoittamisen edellytysten ja kyseisessä direktiivissä määriteltyjen käsitteiden osalta (EUVL L 241, 2.9.2006, s. 26).

Tästä syystä tallenteet ovat tarpeen kaikista keskusteluista, joihin yrityksen edustajat osallistuvat käydessään tai aikooaan käydä kauppaa omaan lukuunsa. Kun asiakas tekee toimeksiannon muulla tavoin kuin puhelimitse, toimeksianto olisi toimitettava pysyvällä välineellä, kuten postilähetyksellä, faksilla, sähköpostiviestillä tai kokouksissa tehtyjä asiakkaan toimeksiantoja koskevilla asiakirjoilla. Asiakkaan kanssa kasvokkain käytyjen asiaa koskevien keskustelujen sisältö voitaisiin esimerkiksi tallentaa pöytäkirjaa tai kirjallisia muistiinpanoja käyttäen. Tällaisten toimeksiantojen olisi katsottava vastaavan puhelimitse vastaanotettuja toimeksiantoja. Kun asiakkaan kanssa kasvokkain käydyistä keskusteluista pidetään pöytäkirjaa, jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että sovelletaan asianmukaisia suojatoimia, jotta varmistetaan, että asiakas ei jää häviölle sen vuoksi, että osapuolten välinen keskustelu on kirjattu epätarkasti pöytäkirjaan. Tällaisiin suojatoimiin ei saisi sisältyä oletusta asiakkaan vastuusta.

Oikeusvarmuuden aikaansaamiseksi veloitteen soveltamisalasta on tarkoituksenmukaista soveltaa sitä kaikkiin yrityksen toimittamiin laitteisiin tai laitteisiin, joita sijoituspalveluyrityksellä on lupa käyttää, ja edellyttää sijoituspalveluyritysten toteuttavan kohtuulliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että liiketoimiin ei käytetä yksityisomistuksessa olevia laitteita. Näiden tallenteiden olisi oltava toimivaltaisten viranomaisten saatavilla niiden toteuttaessa valvontatehtävänsä ja suorittaessa tämän direktiivin, asetuksen (EU) N:o 600/2014, asetuksen (EU) N:o 596/2014 sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/57/EU⁽¹⁾ mukaisia lainvalvontatoimia, joilla pyritään auttamaan toimivaltaisia viranomaisia havaitsemaan toimintaa, joka ei ole sijoituspalveluyritysten toimintaa sääntelevän oikeudellisen kehyksen mukaista. Näiden tallenteiden olisi oltava myös sijoituspalveluyritysten ja asiakkaiden saatavilla, jotta niiden välisen suhteen kehittyminen voidaan osoittaa asiakkaiden antamien toimeksiantojen ja sijoituspalveluyritysten toteuttamien liiketoimien osalta. Näistä syistä tässä direktiivissä on tarkoituksenmukaista vahvistaa periaatteet yleiselle järjestelmälle, joka koskee asiakkaiden toimeksiantoihin liittyvien puhelinkeskustelujen tai niihin liittyvän sähköisen viestinnän tallentamista.

- (58) Neuvoston kesäkuussa 2009 antamien Euroopan finanssivalvonnan vahvistamista koskevien päätelmien mukaisesti unioni on sitoutunut soveltuvin osin minimoimaan jäsenvaltioiden käytössä olevan harkintavallan kaikessa unionin rahoituspalvelulainsäädännössä, mikä luo osaltaan yhteistä säännöstöä unionin finanssimarkkinoille, auttaa tasa-puolisten toimintaedellytysten luomisessa jäsenvaltioille ja markkinaosapuolille, tehostaa sijoittajansuojaa sekä parantaa valvontaa ja täytäntöönpanoa. Sen lisäksi, että tässä direktiivissä otetaan käyttöön yhteinen järjestelmä asiakkaiden toimeksiantoihin liittyvien puhelinkeskustelujen tai niihin liittyvän sähköisen viestinnän tallentamiseksi, on tarkoituksenmukaista vähentää toimivaltaisten viranomaisten mahdollisuutta delegoida valvontatehtäviä tietyissä tapauksissa ja rajoittaa harkintavaltaa vaatimuksissa, joita sovelletaan sidonnaisasiamiehiin ja sivuliikkeistä raportointiin.
- (59) Kaupankäyntiteknologian käyttö on kehittynyt merkittävästi viimeksi kuluneen vuosikymmenen aikana, ja kaupankäyntiteknologia on nyt laajalti markkinaosapuolten käytössä. Monet markkinaosapuolet käyttävät nyt algoritmista kaupankäyntiä, jossa tietokonealgoritmi määrittää automaattisesti toimeksiannon osatekijöitä niin, että ihmisen työpanosta tarvitaan vain vähän tai ei lainkaan. Algoritmista kaupankäynnistä aiheutuvia riskejä olisi säänneltävä. Algoritmien käyttö kaupan jälkeiseen toteutettujen liiketoimien käsittelyyn ei ole algoritmista kaupankäyntiä. Algoritmista kaupankäyntiä harjoittavan sijoituspalveluyrityksen, joka käyttää markkinatakausstrategiaa, olisi toteutettava markkinatakausta keskeytyksettä tietyn osan kauppapaikan kaupankäyntiajasta. Teknisissä sääntelystandardeissa olisi selvennettävä, mitä tarkoitetaan tietyllä osalla kauppapaikan kaupankäyntiajasta, ja varmistettava, että tämä osa on merkittävä koko kaupankäyntiaikaan verrattuna, kun otetaan huomioon kyseisten markkinoiden likviditeetti, laajuus ja luonne sekä kaupankäynnin kohteena olevan rahoitusvälineen ominaispiirteet.
- (60) Sijoituspalveluyrityksillä, jotka harjoittavat algoritmista kaupankäyntiä ja toteuttavat markkinatakausstrategiaa, olisi oltava käytettävissä asianmukaiset järjestelmät ja valvontatoimet tätä toimintaa varten. Tällainen toiminta olisi ymmärrettävä erityisellä tavalla sen asiayhteyden ja tarkoituksen suhteen. Tällaisen toiminnan määritelmä on näin ollen riippumaton sellaisista määritelmistä kuten Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) No 236/2012⁽²⁾ oleva "markkinatakaustoiminnan" määritelmä.
- (61) Algoritmisen kaupankäynnin alalaji on huippunopea algoritmisen kaupankäynti, jossa kaupankäyntijärjestelmä analysoi markkinatietoa tai -signaaleja nopeasti ja sitten lähettää tai päivittää suuria määriä toimeksiantoja erittäin lyhyessä ajassa kyseisen analyysin perusteella. Huippunopeaan algoritmiseen kaupankäyntiin voi sisältyä muun muassa toimeksiannon aloittaminen, tuottaminen, tiettyyn kohteeseen ohjaaminen ja toteuttaminen järjestelmän määrittämällä tavalla ilman, että ihminen osallistuu jokaiseen yksittäiseen kauppaan tai toimeksiantoon, positioiden vahvistaminen ja rahaksi muuttaminen lyhyen ajan sisällä, suuri päivittäinen salkun kiertonopeus, korkea päivänsisäinen toimeksiannosta kauppaan -suhde ja kaupankäyntipäivän päättäminen nettopositioon tai lähelle sitä. Huippunopean algoritmisen kaupankäynnin piirteisiin kuuluu muun muassa korkea päivänsisäinen viestimäärä, joka koostuu toimeksiannoista, hintatarjouksista tai peruutuksista. Korkeiden päivänsisäisten viestimäärien määrittämisessä olisi otettava huomioon toiminnan taustalla olevan asiakkaan henkilöllisyys, tarkkailujakson pituus,

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/57/EU, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, markkinoiden väärinkäytöstä määrättävistä rikosoikeudellisista seuraamuksista (markkinoiden väärinkäyttödirektiivi) (katso tämän virallisen lehden sivu 179).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 236/2012, annettu 14 päivänä maaliskuuta 2012, lyhyeksi myynnistä ja tietyistä luottoriskinvaihtosopimuksiin liittyvistä kysymyksistä (EUVL L 86, 24.3.2012, s. 1).

vertaaminen kokonaismarkkinoiden toimintaan kyseisellä jaksolla ja toiminnan suhteellinen keskittyminen tai pirstoutuminen. Huippunopeaa algoritmista kauppaa käyvät tyypillisesti pörssikauppiat, jotka käyttävät omaa pääomaansa kaupankäyntiin, ja siinä ei ole kyse erillisestä strategiasta vaan yleensä pitkälle kehitetyn teknologian käytöstä perinteisten kaupankäyntistrategioiden, kuten markkinatakaustoiminnan tai arbitraasin, toteuttamiseksi.

- (62) Teknologian kehitys on mahdollistanut huippunopean tietokoneistetun kaupankäynnin ja liiketoimintamallien kehittymisen. Huippunopeaa tietokoneistettua kaupankäyntiä helpottaa se, että markkinaosapuolten järjestelmät ovat fyysisesti lähellä kauppapaikan täsmäytysjärjestelmää. Jotta voidaan varmistaa asianmukainen ja hyvän kauppatavan mukainen kaupankäynti, on tarpeen edellyttää, että kauppapaikat tarjoavat tällaisia konesalipalveluja syrjimättömästi, tasapuolisesti ja avoimesti. Kaupankäyntiteknologian käyttö on lisännyt sijoittajien harjoittaman kaupankäynnin nopeutta, kapasiteettia ja monimutkaisuutta. Sen avulla markkinaosapuolet ovat myös voineet helpottaa asiakkaidensa suoraa sähköistä markkinoillepääsyä tarjoamalla kaupankäyntijärjestelmiensä käyttömahdollisuutta, välitöntä markkinoillepääsyä tai sponsoroitua markkinoillepääsyä. Kaupankäyntiteknologia on yleisesti hyödyttänyt markkinoita ja markkinaosapuolia, koska markkinaosallistuminen on laajentunut, likviditeetti on lisääntynyt, kurssierot ovat kaventuneet, lyhyen aikavälin volatilitteetti on vähentynyt ja asiakkaiden toimeksiannot on voitu toteuttaa paremmin. Toisaalta kaupankäyntiteknologia aiheuttaa myös potentiaalisia riskejä, joita ovat lisääntynyt riski kauppapaikkojen järjestelmien ylikuormittumisesta toimeksiantojen suuren määrän vuoksi sekä riskit algoritmisen kaupankäynnin synnyttämistä päällekkäisistä tai virheellisistä toimeksiannoista tai muista toimintahäiriöistä, jotka saattavat johtaa markkinoiden tavanomaisesta poikkeavaan toimintaan.

Lisäksi riskinä on, että algoritmiset kaupankäyntijärjestelmät ylireagoivat muihin markkinoiden tapahtumiin, mikä voi lisätä volatilitteettia tilanteessa, jossa markkinaongelma on jo ilmennyt. Algoritmisen tai huippunopea algoritmisen kaupankäyntimenetelmä voi muiden kaupankäynnin muotojen tavoin johtaa myös tietyn tyyppiseen asetuksen (EU) N:o 596/2014 nojalla kiellettyyn toimintaan. Koska huippunopea tietokoneistettu kaupankäynti tarjoaa sitä harjoittaville tiedonsaantiin liittyvän edun, se voi myös saada sijoittajia toteuttamaan kauppooja kauppapaikoissa, joissa nämä voivat välttää vuorovaikutuksen huippunopeaa tietokoneistettua kauppaa käyvien kanssa. On aiheellista soveltaa erityistä sääntelyvalvontaa sellaisiin huippunopeisiin algoritmisiin kaupankäyntimenetelmiin, jotka hyödyntävät tiettyjä erityisominaisuuksia. Kyseiset menetelmät perustuvat pääasiassa omaan lukuun käytävään kauppaan, mutta tällaista valvontaa olisi sovellettava silloinkin, kun menetelmän käyttö on järjestetty siten, että voidaan välttää omaan lukuun tapahtuva toteuttaminen.

- (63) Teknologian kasvaneen käytön potentiaalisia riskejä voidaan parhaiten lieventää yhdistämällä toimenpiteitä ja erityisiä riskinhallintamenetelmiä, jotka kohdistetaan algoritmista kaupankäyntiä tai huippunopeaa algoritmista kaupankäyntimenetelmää käyttäviin yrityksiin ja niihin, jotka tarjoavat suoran sähköisen markkinoillepääsyn, sekä muita toimenpiteitä, jotka kohdistetaan tällaisten yritysten käyttämien kauppapaikkojen ylläpitäjiin. Näissä toimenpiteissä olisi otettava huomioon Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1095/2010⁽¹⁾ perustetun Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen), jäljempänä 'arvopaperimarkkinaviranomainen', helmikuussa 2012 kaupankäyntijärjestelmille, sijoituspalveluyrityksille ja toimivaltaisille viranomaisille antamat tekniset ohjeet automatisoidun kaupankäyntiympäristön järjestelmistä ja tarkastuksista (ES-MA/2012/122) ja kehitettävä näitä ohjeita, jotta voidaan vahvistaa markkinoiden sietokykyä teknologian kehityksen varalta. On aiheellista varmistaa, että kaikilla huippunopeaa algoritmista kauppaa käyvillä yrityksillä on toimilupa. Tällä toimiluvan myöntämisellä olisi varmistettava, että näihin yrityksiin sovelletaan tämän direktiivin mukaisia toiminnan järjestämistä koskevia vaatimuksia ja että niitä valvotaan asianmukaisesti. Finanssialaa sääntelevän unionin oikeuden mukaisesti toimiluvan saaneilta ja valvotuilta yhteisöiltä, jotka on jätetty tämän direktiivin soveltamisen ulkopuolelle, mutta jotka käyttävät algoritmista tai huippunopeaa algoritmista kaupankäyntimenetelmää, ei kuitenkaan pitäisi edellyttää tämän direktiivin mukaisen toimiluvan saamista, ja niihin olisi sovellettava ainoastaan tämentyyppisestä kaupankäynnistä aiheutuvien erityisten riskien vähentämiseen tarkoitettuja toimenpiteitä ja valvontaa. Tältä osin arvopaperimarkkinaviranomaisella olisi oltava merkittävä koordinoiva rooli asianmukaisten hinnanmuutosvälien määrittämiseksi, jotta voidaan varmistaa unionin tason markkinoiden asianmukainen toiminta.
- (64) Sekä sijoituspalveluyritysten että kauppapaikkojen olisi varmistettava, että käytössä on tehokkaat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että algoritmisen kaupankäynnin tai huippunopean algoritmisen kaupankäynnin menetelmät eivät luo tavanomaisesta poikkeavia markkinaolosuhteita ja ettei niitä voida käyttää markkinoiden väärinkäyttöön liittyviin tarkoituksiin. Kauppapaikkojen olisi myös varmistettava kaupankäyntijärjestelmien häiriönsietokyky ja asianmukainen testaus, jotta ne voivat käsitellä kasvaneet toimeksiantovirrat ja selviytyä markkinoiden stressiolosuhteista, ja niiden olisi myös varmistettava, että kauppapaikoilla on käytössä kauppohen hintavaihtelurajat (circuit breakers) kaupankäynnin pysäyttämiseksi tai rajoittamiseksi väliaikaisesti, jos esiintyy yhtäkkiä odottamattomia hinnanmuutoksia.
- (65) On myös tarpeen varmistaa, että kauppapaikkojen palkkiorakenteet ovat avoimia, syrjimättömiä ja tasapuolisia ja että niitä ei suunnitella tavalla, joka edistää tavanomaisesta poikkeavia markkinaolosuhteita. Sen vuoksi on tarpeen

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1095/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/77/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 84).

sallia, että kauppapaikat mukauttavat peruutettuja toimeksiantoja koskevia palkkioitaan sen mukaan, miten kauan toimeksianto oli voimassa, ja mitoittavat palkkiot kuhunkin rahoitusvälineeseen, johon niitä sovelletaan. Jäsenvaltioiden olisi myös voitava sallia, että kauppapaikat vahvistavat suurempia palkkioita sellaisten toimeksiantojen tekemisestä, jotka myöhemmin peruutetaan, tai osapuolille, joilla on suuri peruutettujen toimeksiantojen osuus, sekä osapuolille, jotka käyttävät huippunopeaa algoritmista kaupankäyntimenetelmää, jotta voidaan ottaa huomioon järjestelmän kapasiteettiin kohdistuva ylimääräinen rasitus ilman, että se välttämättä hyödyttää muita markkinaosapuolia.

- (66) Algoritmiseen tai huippunopeaan algoritmiseen kaupankäyntimenetelmään liittyvien toimenpiteiden lisäksi on aiheellista kieltää sijoituspalveluyritysten asiakkailleen tarjoama suora sähköinen markkinoillepääsy, jos tällaiseen pääsyyn ei sovelleta asianmukaisia järjestelmiä ja valvontaa. Riippumatta siitä, missä muodossa suoraa sähköistä markkinoillepääsyä tarjotaan, tällaista pääsyä tarjoavien yritysten olisi arvioitava ja tarkistettava tätä palvelua käyttävien henkilöiden sopivuus ja varmistettava, että palvelun käyttöön sovelletaan riskinvalvontaa ja että näillä yrityksillä säilyy vastuu asiakkaidensa niiden järjestelmiä tai kaupankäyntikoodeja käyttäen toteuttamasta kaupankäynnistä. Näihin kaupankäynnin uusiin muotoihin liittyvät toiminnan järjestämistä koskevat vaatimukset on aiheellista vahvistaa yksityiskohtaisemmin teknisissä sääntelystandardeissa. Näin varmistettaisiin, että vaatimuksia voidaan tarvittaessa mukauttaa tämän alan tuleviin innovaatioihin kehitykseen.
- (67) Jotta varmistetaan valvonnan tehokkuus ja jotta toimivaltaiset viranomaiset voivat ajoissa ryhtyä asianmukaisiin toimenpiteisiin virheellisten tai huonojen algoritmisten strategioiden torjumiseksi, on tarpeen merkitä kaikki algoritmisessa kaupankäynnissä tehdyt toimeksiannot. Tunnusmerkintöjen avulla toimivaltaisten viranomaisten olisi pystyttävä tunnistamaan ja erottamaan eri algoritmeista peräisin olevat toimeksiannot sekä rekonstruoimaan tehokkaasti ja arvioimaan strategiat, joita algoritmikauppaa harjoittavat välittäjät käyttävät. Tämä pienentäisi riskiä, että toimeksiantoja ei yhdistettäisi yksiselitteisesti johonkin algoritmiseen strategiaan ja pörssivälittäjään. Merkitsemisen avulla toimivaltaiset viranomaiset voivat tehokkaasti ja vaikuttavasti torjua sellaisia algoritmisiä kaupankäyntistrategioita, joissa syyllistytään väärinkäyttöön tai joista aiheutuu riskejä markkinoiden asianmukaiselle toiminnalle.
- (68) Sen varmistamiseksi, että rahoitusmarkkinoiden eheys säilyy niiden kehittyessä teknisesti, arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi säännöllisesti käännyttävä kansallisten asiantuntijoiden puoleen, jotta nämä voivat esittää näkemyksiään kaupankäyntiteknologian kehityksestä, mukaan lukien huippunopea kaupankäynti, sekä uusista käytännöistä, jotka voivat muodostua markkinoiden väärinkäytöksi, jotta määritellään ja edistetään tehokkaita strategioita tällaisen väärinkäytön estämiseksi ja siihen puuttumiseksi.
- (69) Unionissa toimii nykyään suuri määrä kauppapaikkoja, joista monet käyvät kauppaa keskenään samanlaisilla rahoitusvälineillä. Sijoittajien etuihin kohdistuvien potentiaalisten riskien minimoimiseksi on tarpeen virallistaa ja edelleen sovittaa yhteen prosesseja muille kauppapaikoille aiheutuvien seurausten osalta siinä tapauksessa, että jotakin kauppapaikkaa ylläpitävä sijoituspalveluyritys tai markkinoiden ylläpitäjä päättää keskeyttää tai lopettaa kaupankäynnin tietyllä rahoitusvälineellä. Oikeusvarmuuden vuoksi ja eturistiriitöiden ratkaisemiseksi asianmukaisesti siinä tapauksessa, että kaupankäynti rahoitusvälineillä päätetään keskeyttää tai lopettaa, olisi varmistettava, että jos jotakin kauppapaikkaa ylläpitävä sijoituspalveluyritys tai markkinoiden ylläpitäjä lopettaa kaupankäynnin sen sääntöjen noudattamatta jättämisen vuoksi, myös muut noudattavat kyseistä päätöstä, jos kunkin osalta toimivaltainen viranomainen niin päättää, paitsi jos kaupankäynnin jatkaminen on perusteltua poikkeuksellisten olosuhteiden vuoksi. Lisäksi on tarpeen virallistaa ja parantaa tiedonvaihtoa ja yhteistyötä toimivaltaisten viranomaisten välillä, kun rahoitusvälineillä kauppapaikalla käytävä kauppa keskeytetään tai lopetetaan. Näitä järjestelyjä olisi sovellettava siten, että kauppapaikkoja estetään käyttämästä kaupallisiin tarkoituksiin tietoja, jotka on toimitettu rahoitusvälineillä käytävän kaupan keskeyttämisen tai lopettamisen yhteydessä.
- (70) Yhä useammat sijoittajat ovat alkaneet toimia rahoitusmarkkinoilla, ja sijoittajille on tarjolla aiempaa moninaisempi ja runsaampi palvelujen ja rahoitusvälineiden valikoima; tämän kehityksen vuoksi on tarpeen säätää yhdenmukais-tamisesta sellaisessa laajuudessa, että sijoittajille voidaan tarjota korkeatasoinen suoja kaikkialla unionissa. Kun direktiivi 2004/39/EY annettiin, sijoittajien kasvava riippuvuus henkilökohtaisista suosituksista edellytti, että sijoitusneuvonta oli saatettava toimiluvanvaraiseksi sijoituspalveluksi, johon sovelletaan erityisiä menettelytapavelvoitteita. Henkilökohtaisten suositusten jatkuva merkitys asiakkaille ja palvelujen ja rahoitusvälineiden kasvava monimutkaisuus edellyttävät menettelytapavelvoitteiden tehostamista sijoittajansuojan vahvistamiseksi.
- (71) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että sijoituspalveluyritykset toimivat asiakkaiden edun mukaisesti ja että ne pystyvät täyttämään tämän direktiivin mukaiset velvoitteensa. Tämän vuoksi sijoituspalveluyritysten olisi ymmärrettävä tarjottujen ja suositeltujen rahoitusvälineiden ominaispiirteet ja niiden olisi luotava ja tarkistettava tehokkaita toimintatapoja ja järjestelyjä, joiden avulla voidaan selvittää, mille asiakkaiden luokalle tuotteita ja palveluja on

määrä tarjota. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että sijoituspalveluyritykset, jotka valmistavat rahoitusvälineitä asiakkaille myytäväksi, varmistavat, että nämä tuotteet valmistetaan siten, että ne täyttävät yksilöidyn loppuasiakkaiden kohdemarkkinan tarpeet asiaankuuluvassa asiakkaiden luokassa ja että rahoitusvälineet tarjotaan tälle määritellylle kohdemarkkinalle ja tarkistetaan tämän kohdemarkkinan yksilöinti ja kyseisen yrityksen tarjoamien tuotteiden toimivuus määrävälein. Sijoituspalveluyrityksillä, jotka tarjoavat tai suosittelevat asiakkailleen rahoitusvälineitä, joita ne eivät ole itse valmistaneet, olisi myös oltava käytössä asianmukaiset järjestelyt, joiden avulla ne hankkivat ja ymmärtävät tuotteiden hyväksymistä koskevaan menettelyyn liittyvät asiaankuuluvat tiedot, mukaan lukien niiden tarjoaman tai suositteleman tuotteen yksilöity kohdemarkkina ja ominaisuudet. Tätä velvoitetta olisi sovellettava rajoittamatta asianmukaisuuden tai sopivuuden arviointia, jonka sijoituspalveluyritys mahdollisesti tekee myöhemmin tarjotessaan sijoituspalveluja asiakkailleen heidän henkilökohtaisten tarpeidensa, ominaisuuksiensa ja tavoitteidensa perusteella.

Sen varmistamiseksi, että rahoitusvälineitä tarjotaan ja suositellaan ainoastaan silloin, kun se on asiakkaan edun mukaista, tämän direktiivin mukaisten tuotevalvontavaatimusten soveltamisalaan kuulumattomien yritysten tai kolmansien maiden yritysten valmistamia tuotteita tarjoavilla tai suosittelevilla sijoituspalveluyrityksillä olisi myös oltava käytössään asianmukaiset järjestelyt saadakseen riittävästi tietoa näistä rahoitusvälineistä.

- (72) Kaiken merkityksellisen tiedon antamiseksi sijoittajille on aiheellista velvoittaa sijoitusneuvontaa tarjoavat sijoituspalveluyritykset ilmoittamaan neuvonnan kustannukset, selventämään tarjoamansa neuvonnan lähtökohdat ja erityisesti se, mitkä tuotteet ne ottavat huomioon antaessaan yksilöllisiä suosituksia asiakkaille, tarjoavatko ne sijoitusneuvontaa riippumattomasti ja tarjoavatko ne asiakkaille määrävälein arviointia suositeltujen rahoitusvälineiden sopivuudesta. Lisäksi on aiheellista velvoittaa sijoituspalveluyritykset selittämään asiakkailleen syyt neuvontaan, jota ne tarjoavat heille.
- (73) Sijoitusneuvonnan tarjoamisen sääntelykehyksen vahvistamiseksi tarkemmin, jättäen kuitenkin valinnanvaraa sijoituspalveluyrityksille ja asiakkaille, on aiheellista vahvistaa edellytykset tämän palvelun tarjoamiselle tapauksissa, joissa yritykset ilmoittavat asiakkaille, että palvelu tarjotaan riippumattomasti. Kun neuvontaa tarjotaan riippumattomasti, riittävän laaja valikoima erilaisten tuotteiden tarjoajien tuotteita olisi arvioitava ennen yksilöllisen suosituksen tekemistä. Neuvonantajan ei tarvitse arvioida kaikkien tuotteiden tarjoajien tai liikkeeseenlaskijoiden markkinoilla olevia sijoitustuotteita, mutta rahoitusvälineiden valikoimaa ei saisi rajata vain rahoitusvälineisiin, jotka ovat sellaisten yhteisöjen liikkeeseen laskemia tai tarjoamia, joilla on sijoituspalveluyritykseen läheiset sidokset tai muu oikeudellinen tai taloudellinen suhde, kuten sopimussuhde, jotka ovat niin läheisiä, että ne voivat vaarantaa neuvonannon riippumattomuuden.
- (74) Jotta vahvistetaan sijoittajansuojaa ja jotta asiakkailta olisi selkeämpi käsitys saamastaan palvelusta, on myös aiheellista rajoittaa riippumatonta sijoitusneuvontapalvelua tai salkunhoitopalvelua tarjoavien yritysten mahdollisuutta hyväksyä ja pitää itsellään välityspalkkioita, provisioita tai muita rahallisia tai ei-rahallisia etuja kolmansilta osapuolilta ja erityisesti liikkeeseenlaskijoilta tai tuotteiden tarjoajilta. Tämä tarkoittaa, että kaikki palkkiot, provisiot ja rahalliset edut, joita kolmas osapuoli on maksanut tai antanut, on palautettava täysimääräisesti asiakkaalle mahdollisimman pian sen jälkeen, kun kyseinen yritys on nämä maksut vastaanottanut, ja yritys ei saisi hyvittää kolmannen osapuolen maksuja palkkioista, jotka asiakkaan on määrä maksaa yritykselle. Asiakkaalle olisi annettava tarvittaessa määrävälein tietoja kaikista palkkioista, provisioista ja eduista, jotka yritys on saanut asiakkaalle annetun sijoituspalvelun yhteydessä ja siirtänyt hänelle. Riippumatonta neuvontaa tai salkunhoitoa tarjoavien yritysten olisi myös osana toiminnan järjestämistä koskevia vaatimuksia määrittävä menettelytavat, joilla varmistetaan, että kolmannelta osapuolelta saadut maksut jaetaan ja siirretään asiakkaille. Ainoastaan vähäiset ei-rahalliset edut olisi sallittava edellyttäen, että niistä ilmoitetaan selkeästi asiakkaalle, että ne voivat parantaa palvelun laatua ja että niiden ei voida katsoa haittaavan sijoituspalveluyritysten kykyä toimia asiakkaidensa edun mukaisesti.
- (75) Riippumatonta sijoitusneuvontapalvelua tai salkunhoitopalvelua tarjottaessa henkilön asiakkaan puolesta maksamien tai tarjoamien palkkioiden, provisioiden tai muiden kuin rahallisten etujen olisi oltava sallittuja ainoastaan, jos henkilö on tietoinen siitä, että tällaisia maksuja on suoritettu hänen puolestaan ja että maksun määrästä ja maksamisvälistä on sovittu asiakkaan ja sijoituspalveluyrityksen välillä eivätkä ne ole kolmannen osapuolen määrittämiä. Tämä vaatimus täyttyy muun muassa silloin, kun asiakas maksaa suoraan yrityksen laskun tai lasku maksetaan toimien ainoastaan asiakkaan ohjeiden mukaisesti ja kun asiakas neuvottelee palkkion sellaisen riippumattoman kolmannen osapuolen tarjoamasta palvelusta, jolla ei ole yhteyksiä sijoituspalveluyritykseen asiakkaalle tarjotun palvelun osalta ja joka on sijoituspalveluyritys, ja maksaa kyseisen palkkion. Tämä koskisi yleensä kirjanpitäjiä ja juristeja, jotka toimivat asiakkaan antaman selkeän maksuohjeistuksen mukaisesti, tai tapauksia, joissa henkilö toimii pelkästään maksukanavana.

- (76) Tässä direktiivissä säädetään edellytyksistä ja menettelyistä, joita jäsenvaltioiden on noudatettava aikoessaan asettaa lisävaatimuksia. Tällaisiin vaatimuksiin voi kuulua se, että kielletään tarjoamasta tai hyväksymästä välityspalkkioita, provisioita tai muita rahallisia ja ei-rahallisia etuja, jotka kolmas osapuoli tai kolmannen osapuolen puolesta toimiva henkilö maksaa tai tarjoaa asiakkaalle tarjotun palvelun yhteydessä, taikka tiukennetaan niiden tarjoamista tai hyväksymistä koskevia rajoituksia.
- (77) Kuluttajien suojelemiseksi on lisäksi aiheellista varmistaa, että sijoituspalveluyritykset eivät palkitse tai arvioi henkilöstöään tavalla, joka on vastoin yrityksellä olevaa velvollisuutta toimia asiakkaidensa edun mukaisesti, esimerkiksi ottamalla käyttöön palkkioita, myyntitavoitteita tai muita toimintatapoja, jotka kannustavat henkilöstöä suosittamaan tai myymään tiettyä rahoitusvälinettä tapauksissa, joissa toinen tuote saattaisi vastata paremmin asiakkaan tarpeita.
- (78) Kun muun unionin oikeuden mukaisesti on tarjottu riittävästi tietoja itse rahoitusvälineeseen liittyvistä kuluista ja liitännäisistä veloituksista tai riskeistä, nämä tiedot olisi katsottavat asianmukaisiksi tämän direktiivin mukaisesti asiakkaille tietoja annettaessa. Kyseistä rahoitusvälinettä tarjoavien sijoituspalveluyritysten tai luottolaitosten olisi kuitenkin lisäksi ilmoitettava asiakkailleen kaikista muista kuluista ja liitännäisistä veloituksista, jotka liittyvät sijoituspalvelujen tarjoamiseen kyseisen rahoitusvälineen osalta.
- (79) Sijoitustuotteiden monimutkaisuuden ja niiden suunnitteluun liittyvän jatkuvan innovoinnin vuoksi on niin ikään tärkeää varmistaa, että yksityisasiakkaille sijoitustuotteita koskevaa neuvontaa antavalla tai niitä myyvällä henkilöstöllä on tarjottuihin tuotteisiin liittyvät asianmukaiset tiedot ja taidot. Sijoituspalveluyritysten olisi annettava henkilöstölleen riittävästi aikaa ja resursseja saada tällaiset tiedot ja taidot sekä soveltaa niitä palvelujen tarjoamiseen asiakkaille.
- (80) Sijoituspalveluyritykset voivat tarjota sijoituspalveluja, jotka koostuvat pelkästään asiakkaan toimeksiantojen toteuttamisesta ja/tai näiden toimeksiantojen vastaanottamisesta ja välittämisestä, ilman että niiden tarvitsee pyytää tietoja asiakkaan tietämyksestä ja kokemuksesta, jotta ne voivat arvioida palvelun tai rahoitusvälineen sopivuuden asiakkaalle. Koska näissä palveluissa asiakkaan suoja vähenee vastaavasti, on aiheellista parantaa niiden tarjoamisen edellytyksiä. Erityisesti on syytä poistaa mahdollisuus tarjota näitä palveluja yhdessä sellaisen oheispalvelun kanssa, joka muodostuu luoton- tai lainanannosta sijoittajille sellaisen liiketoimen toteuttamiseksi, johon sijoituspalveluyritys osallistuu, koska tämä lisää liiketoimen monimutkaisuutta ja vaikeuttaa siihen liittyvien riskien ymmärtämistä. Lisäksi on syytä määritellä tarkemmin niiden rahoitusvälineiden valintaperusteet, joihin näiden palvelujen olisi liityttävä, jotta voidaan sulkea pois tietyt rahoitusvälineet, jotka sisältävät johdannaisia tai ovat rakenteeltaan sellaisia, että asiakkaan on vaikea ymmärtää niihin liittyviä riskejä, sellaisten yritysten osakkeet, jotka eivät ole yhteissijoitusyrityksiä (yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavat yritykset, jotka eivät ole yhteissijoitusyrityksiä), sekä komission asetuksen (EU) N:o 583/2010⁽¹⁾ 36 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettujen strukturoitujen yhteissijoitusyritysten osakkeet. Tiettyjen yhteissijoitusyritysten kohtelu monimutkaisina tuotteina ei saisi vaikuttaa tulevaan unionin oikeuteen, jossa määritellään tällaisiin tuotteisiin sovellettavien sääntöjen soveltamisala.
- (81) Ristiinmyyntikäytännöt ovat yleinen strategia vähittäisrahoituspalvelujen tarjoajien keskuudessa kaikkialla unionissa. Nämä käytännöt voivat tarjota etuja yksityisasiakkaille, mutta niissä voi myös olla kyse käytännöistä, joissa asiakkaan etua ei oteta riittävästi huomioon. Esimerkiksi tietyt ristiinmyyntikäytäntöjen muodot, ennen muuta niin kutsuttu sitominen, jossa vähintään kaksi rahoituspalvelua myydään yhdessä paketissa ja ainakin yksi näistä palveluista ei ole saatavilla erikseen, voivat vääristää kilpailua ja vaikuttaa kielteisesti asiakkaiden liikkuvuuteen ja heidän mahdollisuuksiinsa tehdä tietoon perustuvia valintoja. Yhtenä esimerkkinä sitomisesta on pakollinen käytötilin avaaminen, kun sijoituspalvelu tarjotaan yksityisasiakkaille. Niputuskäytännöt, joissa yksi tai useampi rahoituspalvelu myydään yhdessä paketissa, mutta kukin niistä voidaan myös ostaa erikseen, voivat nekin vääristää kilpailua ja vaikuttaa kielteisesti asiakkaiden liikkuvuuteen ja mahdollisuuksiin tietoon perustuvia valintoja, mutta ne ainakin jättävät asiakkaalle valinnanvaraa, minkä vuoksi niihin voi liittyä vähäisempi riski siitä, etteivät sijoituspalveluyritykset noudata tämän direktiivin mukaisia velvoitteitaan. Tällaisten käytäntöjen käyttöä olisi arvioitava huolellisesti, jotta voidaan edistää kilpailua ja kuluttajien valinnanvaraa.
- (82) Sijoituspalveluyrityksen olisi sijoitusneuvontaa tarjotessaan täsmennettävä kirjallisessa sopivuutta koskevassa lausunnossa, miten sen antama neuvonta vastaa yksityisasiakkaan mieltymyksiä, tarpeita ja muita ominaisuuksia. Lausunto olisi toimitettava pysyvällä välineellä, mukaan lukien sähköisessä muodossa. Sijoituspalveluyritys vastaa sopivuuden arvioinnista ja tarkan sopivuutta koskevan selvityksen antamisesta asiakkaalle, ja käytössä olisi oltava

⁽¹⁾ Komission asetus (EU) N:o 583/2010, annettu 1 päivänä heinäkuuta 2010, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/65/EY täytäntöönpanosta sijoittajalle annettavien avaintietojen osalta ja avaintietojen tai tarjousesitteen toimittamisessa muuta pysyvää välinettä kuin paperia käyttäen tai verkkosivuston välityksellä noudatettavien ehtojen osalta (EUVL L 176, 10.7.2010, s. 1).

asianmukaiset suojaotoimet, jotta varmistetaan, että asiakkaalle ei aiheudu tappiota sen vuoksi, että henkilökohtainen suositus esitetään selvityksessä epätarkasti tai vilpillisesti, mukaan lukien selvitys siitä, kuinka annettu suositus sopii asiakkaalle ja mitä huonoja puolia suositellulla menettelytavalla on.

- (83) Määrittäessään, milloin tiedot katsotaan annetuiksi hyvissä ajoin ennen tässä direktiivissä säädettyä ajankohtaa, sijoituspalveluyrityksen olisi myös tilanteen kiireellisyys huomioon ottaen kiinnitettävä huomiota siihen, että asiakkaalla on riittävästi aikaa tietojen lukemiseen ja ymmärtämiseen ennen sijoituspäätöksen tekemistä. Asiakas tarvitsee todennäköisesti enemmän aikaa tutustuakseen tietoihin, jotka koskevat monimutkaista tai asiakkaalle vierasta tuotetta tai palvelua, tai sellaista tuotetta tai palvelua, josta asiakkaalla ei ole kokemusta, verrattuna asiakkaaseen, joka harkitsee yksinkertaisempaa tai tutumpaa tuotetta tai palvelua tai jolla on jo aiempaa kokemusta asiasta.
- (84) Tässä direktiivissä sijoituspalveluyrityksiä ei olisi velvoitettava antamaan viipymättä ja samanaikaisesti kaikkia vaadittuja tietoja sijoituspalveluyrityksestä, rahoitusvälineistä, kuluista ja liitännäisistä veloituksista tai asiakkaan rahoitusvälineiden tai varojen suojaamisesta, jos ne noudattavat yleistä velvollisuutta antaa kyseiset tiedot hyvissä ajoin ennen tässä direktiivissä säädettyä ajankohtaa. Jos kyseiset tiedot annetaan asiakkaalle hyvissä ajoin ennen palvelujen tarjoamista, tässä direktiivissä sijoituspalveluyrityksiä ei velvoiteta siihen, että tieto olisi annettava erikseen tai sisällytettävä asiakassopimukseen.
- (85) Palvelu olisi katsottava annetun asiakkaan aloitteesta, paitsi jos asiakas pyytää palvelua yrityksestä tai yrityksen puolesta kyseiselle asiakkaalle lähetetyn henkilökohtaisen viestin perusteella, joka sisältää kehotuksen tai jonka tarkoituksena on vaikuttaa asiakkaan päätökseen tietyn rahoitusvälineen tai liiketoimen osalta. Palvelu voidaan katsoa asiakkaan aloitteesta annetuksi, vaikka asiakas pyytää sitä sellaisen rahoitusvälineitä koskevan mainoksen tai tarjouksen sisältävän viestin perusteella, joka on kohdistettu yleisölle tai jollekin suuremmalle asiakkaiden tai potentiaalisten asiakkaiden ryhmälle tai luokalle mitä tahansa luonteeltaan yleistä viestintävälinettä käyttäen.
- (86) Tämän direktiivin yhtenä tavoitteena on sijoittajien suojaaminen. Sijoittajien suojausta koskevat toimenpiteet olisi mukautettava kunkin sijoittajaryhmän (ei-ammattimaisten eli vähittäis- tai yksityissijoittajien, ammattimaisten sijoittajien ja vastapuolten) erityispiirteiden mukaisiksi. Jotta voidaan tehostaa palvelujen tarjontaan sovellettavaa säätelykehystä asiakasryhmistä riippumatta, on kuitenkin aiheellista ilmaista selvästi, että periaatteita rehellisestä, tasapuolisesta ja ammattimaisesta toiminnasta sekä rehellisestä, selkeästä ja harhaanjohtamattomasta viestinnästä sovelletaan kaikkiin asiakassuhteisiin.
- (87) Vakuutus sopimuksia sisältäviä sijoituksia tarjotaan usein asiakkaille tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien rahoitusvälineiden mahdollisina vaihtoehtoina tai niitä korvaavina sijoituksina. Yksityisasiakkaiden suojelemiseksi johdonmukaisesti ja erilaisten tuotteiden tasapuolisten toimintaedellytysten varmistamiseksi on tärkeää soveltaa asianmukaisia vaatimuksia vakuutus pohjaisiin sijoitustuotteisiin. Vaikka tässä direktiivissä vahvistettuja sijoittajan suojausta koskevia vaatimuksia olisi tämän vuoksi sovellettava yhtäläisesti näihin vakuutus sopimuksiin paketoituihin sijoituksiin, niiden erilaisten markkinarakenteiden ja tuoteominaisuuksien vuoksi olisi asianmukaisempaa asettaa yksityiskohtaiset vaatimukset direktiivin 2002/92/EY käynnissä olevan tarkistamisen yhteydessä kuin tässä direktiivissä. Vakuutusedustajia ja -yrityksiä sääntelevässä tulevassa unionin oikeudessa olisi sen vuoksi asianmukaisesti varmistettava johdonmukaisen lähestymistavan soveltaminen sellaisten erilaisten rahoitustuotteiden tarjontaan, jotka vastaavat samanlaisiin sijoittajien tarpeisiin ja sen vuoksi johtavat vastaavanlaisiin sijoittajasuojaa koskeviin haasteisiin. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1094/2010⁽¹⁾ perustetun Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen), jäljempänä 'vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen', ja arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi toimittava yhdessä mahdollisimman suuren johdonmukaisuuden varmistamiseksi näitä investointituotteita koskevissa menettelytapasäännöissä. Näistä uusista vakuutus pohjaisista sijoitustuotteista koskevista vaatimuksista olisi säädettävä direktiivissä 2002/92/EY.
- (88) Direktiiviä 2002/92/EY olisi muutettava siten, että yhdenmukaistetaan säännöt, jotka koskevat eturistiriitoja, yleisiä periaatteita ja tietojen antamista asiakkaille, ja että jäsenvaltioille annetaan mahdollisuus asettaa vakuutusedustajien palkkioita koskevia rajoituksia.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1094/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/79/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 48).

- (89) Vakuutus pohjaiset sijoitustuotteet, jotka eivät tarjoa sijoitusmahdollisuuksia, ja talletukset, jotka ovat alttiina ainoastaan korkoriskille, olisi jätettävä tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle. Yksilölliset eläketuotteet ja lisäeläketuotteet, joiden pääasiallinen tarkoitus on eläketulojen tarjoaminen sijoittajalle, olisi jätettävä tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle niiden erityispiirteiden ja tavoitteiden vuoksi.
- (90) Poiketen periaatteesta, jonka mukaan kotijäsenvaltio myöntää sivuliikkeiden toimiluvat sekä vastaa niiden toimintaa säätelevien velvoitteiden täytäntöönpanosta ja valvonnasta, on tarkoituksenmukaista, että vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen ottaa vastuun tiettyjen tämän direktiivin mukaisten velvoitteiden täytäntöönpanosta, kun liiketoimet toteutetaan sivuliikkeen kautta sen jäsenvaltion alueella, jossa sivuliike sijaitsee, koska tämä viranomainen on lähimpänä sivuliikettä ja pystyy paremmin havaitsemaan sivuliikkeen toimia koskevien sääntöjen rikkomisen ja puuttumaan siihen.
- (91) On tarpeen asettaa tehokas "parasta toteutusta" (best execution) koskeva velvoite, jotta sijoituspalveluyritykset toteuttavat asiakkaiden toimeksiannot asiakkaalle mahdollisimman edullisin ehdoin. Tätä velvoitetta olisi sovellettava, kun yrityksellä on sopimus- tai asiamiessuhteen perusteella velvoitteita asiakasta kohtaan.
- (92) Koska unionissa on käytettävissä entistä suurempi valikoima toteuttamispaikkoja, on aiheellista parantaa yksityis-sijoittajia koskevan parhaan toteutuksen edellytyksiä. Parhaan toteutuksen seurantaan koskevan teknologian kehitys olisi otettava huomioon sovellettaessa parhaan toteutuksen edellytyksiä 27 artiklan 1 kohdan toisen ja kolmannen alakohdan mukaisesti.
- (93) Määritettäessä parasta toteutusta yksityisasiakkaiden toimeksiantojen osalta toteuttamiskulujen olisi sisällettävä asiakkaalta veloittavia sijoituspalveluyrityksen omia provisioita tai palkkioita vain rajoitetusti silloin, kun toimeksianto voidaan toteuttaa sijoituspalveluyrityksen toteuttamispolitiikan mukaan useammassa kuin yhdessä toteuttamispaikassa. Tällaisissa tapauksissa sijoituspalveluyrityksen omat provisiot ja kulut, jotka se veloittaa toimeksiannon toteuttamisesta kussakin kyseeseen tulevassa toteuttamispaikassa, olisi otettava huomioon arvioitaessa ja verrattaessa asiakkaan kannalta tuloksia, jotka saavutettaisiin toimeksiannon toteuttamisesta kussakin näistä toteuttamispaikoista. Tarkoituksena ei ole kuitenkaan edellyttää, että sijoituspalveluyrityksen olisi verrattava tuloksia, jotka asiakkaan kannalta saavutettaisiin sijoituspalveluyrityksen oman toteuttamispolitiikan ja sen veloittamien omien provisioiden ja palkkioiden perusteella, sellaisiin tuloksiin, jotka toinen sijoituspalveluyritys voisi saavuttaa samalle asiakkaalle noudattamalla eri toteuttamispolitiikkaa tai soveltamalla erilaista provisio- tai palkkiorakennetta. Tarkoituksena ei ole myöskään edellyttää, että sijoituspalveluyritys vertaa omien provisioidensa eroja, jotka perustuvat asiakkaille tarjottavien sijoituspalvelujen luonteen eroihin.
- (94) Tämän direktiivin säännöksiä, joiden mukaan toteuttamiskulujen on sisällettävä sijoituspalveluyrityksen omat provisiot tai palkkiot, joita se veloittaa asiakkaalta sijoituspalvelun tarjoamisesta, ei olisi sovellettava määritettäessä, mitkä toteuttamispaikat olisi sisällytettävä sijoituspalveluyrityksen toteuttamispolitiikkaan tämän direktiivin 27 artiklan 5 kohtaa sovellettaessa.
- (95) Sijoituspalveluyrityksen olisi katsottava muodostavan tai perivän provisionsa toteuttamispaikkoja asiattomasti syrjien, jos se veloittaa asiakkailta toteuttamisesta eri provision tai hintaeron eri toteuttamispaikoissa eikä ero perustu sijoituspalveluyritykselle toimeksiannon toteuttamisesta kyseisissä toteuttamispaikoissa aiheutuvien kustannusten todellisiin eroihin.
- (96) Jotta voidaan parantaa olosuhteita, joissa sijoituspalveluyritykset noudattavat velvoitettaan toteuttaa toimeksiannot asiakkailleen mahdollisimman edullisin ehdoin tämän direktiivin mukaisesti, on aiheellista vaatia, että asetuksen (EU) N:o 600/2014 23 ja 28 artiklassa säädetyn kaupankäyntivollisuuden piiriin kuuluvien rahoitusvälineiden osalta kukin kauppapaikka ja kauppojen sisäinen toteuttaja ja muiden rahoitusvälineiden osalta kukin toteuttamispaikka julkistaa tiedot toimeksiantojen toteuttamisen laadusta kussakin toteuttamispaikassa.
- (97) Tiedot, jotka sijoituspalveluyritykset antavat asiakkailleen toimeksiantojen toteuttamispolitiikastaan, ovat usein yleisiä vakiotietoja, joiden perusteella asiakkaat eivät saa käsitystä siitä, miten toimeksiannot toteutetaan, eivätkä voi todentaa, noudattavatko yritykset velvoitettaan toteuttaa toimeksiannot asiakkailleen mahdollisimman edullisin ehdoin. Sijoittajansuojan parantamiseksi on aiheellista määrittää periaatteet, joiden mukaisesti sijoituspalveluyritykset antavat asiakkailleen tiedot toteuttamispolitiikastaan, sekä veloittaa yritykset julkistamaan vuosittain kunkin rahoitusvälinealuokan osalta tiedot viidestä tärkeimmästä toteuttamispaikasta, joissa ne toteuttivat asiakkaiden toimeksiantoja edellisvuoden aikana, ja ottamaan huomioon kyseiset tiedot ja kauppapaikkojen toteutuksen laadusta julkistamat tiedot parasta toteutusta koskevissa toimintaperiaatteissaan.

- (98) Sopiessaan liikesuhteesta asiakkaan kanssa sijoituspalveluyritys voi pyytää asiakasta tai potentiaalista asiakasta hyväksymään samalla kertaa sekä toimeksiantojen toteuttamispolitiikan että mahdollisuuden, että kyseisen henkilön toimeksianto voidaan toteuttaa kauppapaikan ulkopuolella.
- (99) Henkilöiden, jotka tarjoavat sijoituspalveluja useamman kuin yhden sijoituspalveluyrityksen puolesta, ei olisi katsottava olevan sidonnaisasiamiehiä vaan sijoituspalveluyrityksiä, jos ne sisältyvät tämän direktiivin määritelmän piiriin, lukuun ottamatta tiettyjä henkilöitä, jotka voidaan jättää sen soveltamisalan ulkopuolelle.
- (100) Tämä direktiivi ei saisi vaikuttaa sidonnaisasiamiesten oikeuteen harjoittaa muiden direktiivien piiriin kuuluvaa toimintaa tai siihen liittyvää toimintaa, joka koskee rahoituspalveluja tai -tuotteita, jotka eivät kuulu tämän direktiivin soveltamisalaan, myöskään silloin, kun tämä tapahtuu saman finanssiryhmän osien lukuun.
- (101) Tätä direktiiviä ei tulisi soveltaa sijoituspalveluyrityksen toimitilojen ulkopuolella harjoitettavan toiminnan (ovelta ovelle -myynti) edellytyksiin.
- (102) Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten olisi evättävä rekisteröinti tai peruutettava se, mikäli tosiasiallisesti harjoitetun toiminnan perusteella on ilmeistä, että sidonnaisasiamies on valinnut yhden jäsenvaltion oikeusjärjestelmän kiertääkseen sen jäsenvaltion ankarammat vaatimukset, jossa se pääasiallisesti aikoo harjoittaa tai jo harjoittaa toimintaansa.
- (103) Hyväksytyjen vastapuolten olisi tätä direktiiviä sovellettaessa katsottava toimivan asiakkaina.
- (104) Finanssikriisi on osoittanut, että muiden kuin yksityisasiakkaiden kyky arvioida sijoituksiinsa liittyviä riskejä on rajallinen. Olisi vahvistettava liiketoiminnan menettelytapasäännöt eniten suojelua tarvitsevien asiakkaiden osalta, mutta samalla on aiheellista mitoittaa paremmin eri asiakasryhmiin sovellettavia vaatimuksia. Tältä osin on aiheellista laajentaa jotkin tieto- ja ilmoittamisvaatimukset koskemaan myös suhteita hyväksyttäviin vastapuoliin. Asianomaisten vaatimusten pitäisi erityisesti koskea asiakkaiden rahoitusvälineiden ja varojen suojaamista samoin kuin monimutkaisempiin rahoitusvälineisiin ja liiketoimiin liittyvää tietoa ja ilmoittamista. Kuntien ja paikallisviranomaisten luokittelun määrittämiseksi paremmin on aiheellista sulkea ne selkeästi pois hyväksyttävien vastapuolten luettelosta ja ammattimaisiksi katsottujen asiakkaiden luettelosta, mutta näillä asiakkailla pitäisi edelleen olla mahdollisuus tulla pyynnöstä kohdelluksi ammattimaisina asiakkaina.
- (105) Hyväksyttävien vastapuolten kesken toteutettavien liiketoimien osalta olisi velvoitetta julkistaa asiakkaan rahaintatoimeksiannot sovellettava ainoastaan, jos vastapuoli nimenomaisesti lähettää rahaintatoimeksiannon sijoituspalveluyrityksen toteutettavaksi.
- (106) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava henkilötietojen suojan noudattaminen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/46/EY⁽¹⁾ sekä direktiivin 2002/58/EY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/58/EY⁽²⁾ mukaisesti, joissa säännellään henkilötietojen käsittelyä tätä direktiiviä sovellettaessa. Arvopaperiviranomaisen tätä direktiiviä soveltaessaan suorittamaan henkilötietojen käsittelyyn sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 45/2001/EY⁽³⁾.
- (107) Kaikilla sijoituspalveluyrityksillä olisi oltava samat mahdollisuudet tulla säännelyjen markkinoiden jäseniksi tai päästä niille kaikkialla unionissa. Riippumatta siitä, miten liiketoimet on tällä hetkellä jäsenvaltioissa järjestetty, on tärkeää poistaa tekniset ja oikeudelliset rajoitukset, jotka koskevat pääsyä säännellyille markkinoille.

(1) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 95/46/EY, annettu 24 päivänä lokakuuta 1995, yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelystä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31).

(2) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/58/EY, annettu 12 päivänä heinäkuuta 2002, henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta sähköisen viestinnän alalla (yksityisyyden ja sähköisen viestinnän direktiivi) (EYVL L 201, 31.7.2002, s. 37).

(3) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 45/2001, annettu 18 päivänä joulukuuta 2000, yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelystä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1).

- (108) Rajatylittävien liiketoimien loppuunsaattamisen helpottamiseksi on niin ikään tarkoituksenmukaista tarjota sijoituspalveluyrityksille mahdollisuus käyttää selvitysjärjestelmiä kaikkialla unionissa siitä riippumatta, onko liiketoimet toteutettu kyseisen jäsenvaltion säännellyillä markkinoilla. Sijoituspalveluyritysten, jotka haluavat suoraan osallistua muiden jäsenvaltioiden selvitysjärjestelmiin, olisi täytettävä jäsenyydelle asetetut asianmukaiset toiminnalliset ja kaupalliset vaatimukset sekä toiminnan vakauden valvontatoimenpiteitä koskevat vaatimukset rahoitusmarkkinoiden moitteettoman ja asianmukaisen toiminnan ylläpitämiseksi.
- (109) Kolmansien maiden yritysten unionissa tarjoamiin palveluihin sovelletaan kansallisia järjestelmiä ja vaatimuksia. Niiden mukaisesti toimiluvan saaneilla yrityksillä ei ole palvelujen tarjoamisen vapautta eikä sijoittautumisvapautta muissa jäsenvaltioissa kuin siinä, johon ne ovat sijoittautuneet. Jäsenvaltion katsoessa, että sen yksityisasiakkaiden tai niiden yksityisasiakkaiden, jotka ovat pyytäneet tulla kohdelluiksi ammattimaisina asiakkaina, asianmukaisen suojelun taso voidaan saavuttaa siten, että kolmannen maan yritys perustaa sivuliikkeen, unionissa on aiheellista ottaa käyttöön vähimmäistasoinen yhteinen sääntelykehys, joka koskee näihin sivuliikkeisiin sovellettavia vaatimuksia ja jossa otetaan huomioon periaate, että kolmansien maiden yrityksiä ei saisi kohdella edullisemmin kuin unionin yrityksiä.
- (110) Jäsenvaltioiden olisi tämän direktiivin säännöksiä täytäntöön pannaan otettava asianmukaisesti huomioon rahanpesun vastaisen toimintaryhmän (FATF) suositukset lainkäyttöalueista, joilla on strategisia rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaan liittyviä puutteita ja joihin sovelletaan vastatoimia, tai lainkäyttöalueista, joilla on strategisia rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaan liittyviä puutteita ja jotka eivät ole edistyneet riittävästi näiden puutteiden korjaamisessa tai eivät ole sitoutuneet FATF:n kanssa laadittuun toimintasuunnitelmaan näiden puutteiden korjaamiseksi.
- (111) Tämän direktiivin säännökset, joita sovelletaan kolmansien maiden yritysten unionissa tarjoamiin sijoituspalveluihin tai harjoittamaan sijoitustoimintaan, eivät saisi vaikuttaa unioniin sijoittautuneiden henkilöiden mahdollisuuteen saada sijoituspalveluja kolmannen maan yritykseltä omasta yksinomaisesta aloitteestaan. Kun kolmannen maan yritys tarjoaa palveluja unioniin sijoittautuneelle henkilölle tämän omasta yksinomaisesta aloitteesta, palveluja ei saisi katsoa unionin alueella tarjotuiksi. Kun kolmannen maan yritys hakee asiakkaita tai potentiaalisia asiakkaita unionissa tai mainostaa sijoituspalveluja tai -toimintaa yhdessä oheispalvelujen kanssa unionissa, tätä ei pitäisi katsoa palveluksi, joka tarjotaan asiakkaan omasta yksinomaisesta aloitteesta.
- (112) Säännellyn markkinan ylläpitoa koskevan toimiluvan olisi katettava kaikki toimet, jotka liittyvät suoraan toimeksiantoon nähtävilläpitoon, käsittelyyn, toteuttamiseen, vahvistamiseen ja niistä ilmoittamiseen siitä lukien, kun säännelty markkina vastaanottavaa toimeksiannon, ja päättyen siihen, kun toimeksianto toimitetaan loppuun saatettavaksi, sekä toimet, jotka liittyvät rahoitusvälineiden kaupankäynnin kohteeksi ottamiseen. Tähän olisi sisällytettävä myös liiketoimet, jotka toteutetaan säänneltyjen markkinoiden nimeämien markkinatakaajien välityksellä näiden markkinoiden järjestelmien puitteissa ja kyseistä järjestelmää sääntelevien sääntöjen mukaisesti. Kaikkia säänneltyjen markkinoiden, monenkeskisten kaupankäyntijärjestelmien tai organisoitujen kaupankäyntijärjestelmien jäsenten tai puolten toteuttamia liiketoimia ei ole katsottava toteutetuiksi säänneltyjen markkinoiden, monenkeskisen kaupankäyntijärjestelmän tai organisoidun kaupankäyntijärjestelmän järjestelmien puitteissa. Liiketoimia, jotka jäsenet tai osapuolet toteuttavat kahdenvälisesti ja jotka eivät täytä kaikkia säännellyille markkinoille, monenkeskiselle kaupankäyntijärjestelmälle tai organisoidulle kaupankäyntijärjestelmälle tämän direktiivin mukaisesti säädettyjä velvoitteita, olisi pidettävä kauppojen sisäisten toteuttajien määritelmää sovellettaessa liiketoimina, jotka on toteutettu säänneltyjen markkinoiden, monenkeskisen kaupankäyntijärjestelmän tai organisoidun kaupankäyntijärjestelmän ulkopuolella. Tällöin sijoituspalveluyrityksen olisi oltava velvollinen julkistamaan sitovat hintatarjoukset, jos tässä direktiivissä ja asetuksessa (EU) N:o 600/2014 säädetty edellytykset täyttyvät.
- (113) Koska likviditeetin tarjoaminen on tärkeää markkinoiden asianmukaisen ja tehokkaan toiminnan kannalta, algoritmiseen kaupankäyntiin markkinatakausstrategiaa toteuttaakseen osallistuvilla sijoituspalveluyrityksillä olisi oltava kauppapaikkojen kanssa kirjallisia sopimuksia, joissa selvitetään niiden velvoitteet, jotka koskevat likviditeetin tarjoamista markkinoille.
- (114) Tässä direktiivissä ei olisi edellytettävä toimivaltaisten viranomaisten hyväksyvän tai tarkastelevan sellaisen säänneltyjen markkinoiden ja sijoituspalveluyrityksen välisen kirjallisen sopimuksen sisältöä, jollaista edellytetään markkinatakausjärjestelmään osallistujilta. Se ei kuitenkaan estä viranomaisia antamasta tällaista hyväksyntää tai suorittamasta tällaista tarkastelua, jos niiden perustana on ainoastaan säänneltyjen markkinoiden 48 artiklan mukaisten velvoitteiden noudattaminen.

- (115) Markkinoiden perustietoja tarjoavien palvelujen, jotka ovat keskeisen tärkeitä, jotta käyttäjät voivat saada halutun yleiskäsityksen kaupankäyntitoiminnasta unionin rahoitusmarkkinoilla ja jotta toimivaltaiset viranomaiset voivat saada tarkat ja kattavat tiedot liiketoimista, olisi oltava toimiluvan varaisia ja sääntelyn alaisia tarvittavan laatutason varmistamiseksi.
- (116) Hyväksytyjen julkistamisjärjestelyiden käyttöönoton olisi parannettava organisoidun kaupankäyntijärjestelmän yhteydessä julkaistavia avoimuusvaatimusten mukaisia kauppaa koskevia tietoja ja merkittävästi autettava varmistamaan, että tällaiset tiedot julkaistaan tavalla, joka helpottaa niiden konsolidointia kauppapaikkojen julkistamiin tietoihin.
- (117) Koska käytössä on markkinarakenne, joka sallii useiden kauppapaikkojen välisen kilpailun, on välttämätöntä ottaa mahdollisimman pian käyttöön tehokkaat ja kattavat konsolidoidut kaupankäyntitiedot. Kaupallisen ratkaisun käyttöönotto konsolidoitujen kaupankäyntitietojen keräämiselle osakkeiden ja oman pääoman ehtoisten rahoitusvälineiden osalta edistäisi yhdenmukaisten eurooppalaisten markkinoiden luomista ja helpottaisi sitä, että markkinaosapuolet saavat kokonaiskäsityksen saatavilla olevista avoimuusvaatimusten mukaisista kauppaa koskevista tiedoista. Johdonmukaisten ja täsmällisten markkinatietojen saatavuuden varmistamiseksi ja markkinoiden palvelemiseksi mahdollisimman hyvin kaavailtu ratkaisu perustuu toimiluvan myöntämiseen ennalta määriteltyjen ja valvottujen parametrien mukaisesti työskenteleville tarjoajille, jotka kilpailevat keskenään toimittaakseen teknisesti pitkälle kehitettyjä ja innovatiivisia ratkaisuja. Edellyttämällä, että kaikki konsolidoitujen kaupankäyntitietojen tarjoajat konsolidoivat kaikista hyväksytyistä julkistamisjärjestelyistä ja kauppapaikoista saadut tiedot, varmistetaan, että kilpailu toteutuu asiakkaille tarjottavien palvelujen laadun eikä niinkään tietojen laajuuden perusteella. On silti aiheellista varautua tässä vaiheessa siihen, että konsolidoitujen kaupankäyntitietojen ylläpito järjestetään julkisen hankintamenettelyn kautta, jos kaupallinen ratkaisu ei johda osakkeita ja oman pääoman ehtoisia rahoitusvälineitä koskevien tehokkaiden ja kattavien konsolidoitujen kaupankäyntitietojen oikea-aikaiseen tarjoamiseen.
- (118) Konsolidoitujen kaupankäyntitietojen keräämistä muista kuin oman pääoman ehtoisista rahoitusvälineistä pidetään vaikeampana toteuttaa kuin konsolidoitujen kaupankäyntitietojen keräämistä oman pääoman ehtoisista rahoitusvälineistä, ja tällaisten kaupankäyntitietojen potentiaalisten tarjoajien olisi ensin voitava saada kokemusta oman pääoman ehtoisten rahoitusvälineiden osalta. Konsolidoitujen kaupankäyntitietojen asianmukaisen keräämisen helpottamiseksi muiden kuin oman pääoman ehtoisten rahoitusvälineiden osalta olisi siksi huolehdittava siitä, että niiden toimenpiteiden toteuttamiselle, joilla kyseisen säännös saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä, asetetaan pidennetty määräaika. On silti aiheellista varautua tässä vaiheessa siihen, että konsolidoitujen kaupankäyntitietojen ylläpito järjestetään julkisen hankintamenettelyn kautta, jos kaupallinen ratkaisu ei johda muuta kuin oman pääoman ehtoisia rahoitusvälineitä koskevien tehokkaiden ja kattavien konsolidoitujen kaupankäyntitietojen oikea-aikaiseen tarjoamiseen.
- (119) Kun arvopaperimarkkinaviranomainen määrittää muiden kuin oman pääoman ehtoisten rahoitusvälineiden osalta kauppapaikkoja ja hyväksytyjä julkistamisjärjestelyjä, joiden on sisällyttävä konsolidoitujen kaupankäyntitietojen tarjoajien levittämiin kaupanteon jälkeisiin tietoihin, sen olisi varmistettava, että tavoite yhdenmukaisten unionin markkinoiden perustamisesta näitä rahoitusvälineitä varten saavutetaan ja että hyväksytyjä julkistamisjärjestelyjä ja kauppapaikkoja kohdellaan syrjimättömästi.
- (120) Omien varojen vaatimuksia koskevassa unionin oikeudessa olisi vahvistettava ne vähimmäispääomavaatimukset, jotka säänneltyjen markkinoiden olisi täytettävä toimiluvan saamiseksi, ja näin tehtäessä olisi otettava huomioon niihin markkinoihin liittyvien riskien erityinen luonne.
- (121) Säänneltyjen markkinoiden ylläpitäjien olisi voitava ylläpitää myös monenkeskistä kaupankäyntijärjestelmää tai organisoitua kaupankäyntijärjestelmää tämän direktiivin asiaankuuluvien säännösten mukaisesti.
- (122) Tämän direktiivin säännösten, jotka koskevat rahoitusvälineiden ottamista kaupankäynnin kohteeksi säännellyn markkinan sääntöjen mukaisesti, ei tulisi vaikuttaa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/34/EY⁽¹⁾ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/71/EY⁽²⁾ säännösten soveltamiseen. Säännellyn markkinan olisi voitava soveltaa tässä direktiivissä asetettuja vaatimuksia tiukempia vaatimuksia sellaisten rahoitusvälineiden liikkeeseenlaskijoihin, joita tämä markkina harkitsee ottavansa kaupankäynnin kohteeksi.

(1) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/34/EY, annettu 28 päivänä toukokuuta 2001, arvopaperien ottamisesta viralliselle pörssilistalle sekä siihen liittyvästä tiedonantovelvollisuudesta (EYVL L 184, 6.7.2001, s. 1).

(2) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/71/EY, annettu 4 päivänä marraskuuta 2003, arvopapereiden yleisölle tarjoamisen tai kaupankäynnin kohteeksi ottamisen yhteydessä julkistettavasta esitteestä (EUVL L 345, 31.12.2003, s. 64).

- (123) Jäsenvaltioiden olisi voitava nimetä eri toimivaltaisia viranomaisia vastaamaan tässä direktiivissä säädettyjen moinaisten velvoitteiden täytäntöönpanosta. Näiden viranomaisten olisi oltava luonteeltaan julkisia, millä taataan niiden riippumattomuus taloudellisista toimijoista ja vältetään eturistiriidat. Jäsenvaltioiden olisi kansallisen lain-säädännön mukaisesti varmistettava toimivaltaisen viranomaisen asianmukainen rahoitus. Vaikka valvontaan on nimetty julkiset viranomaiset, valvontatehtävien olisi oltava siirrettävissä toimivaltaisen viranomaisen vastuulla.
- (124) Tehokkaan ja ajoissa tapahtuvan toimivaltaisten viranomaisten välisen viestinnän varmistamiseksi keskeytyksistä, poistoista, toimintahäiriöistä, tavanomaisesta poikkeavista kaupankäynnin edellytyksistä ja olosuhteista, jotka voivat viitata markkinoiden väärinkäyttöön, tarvitaan toimivat, kansallisten toimivaltaisten viranomaisten väliset viestintä- ja yhteensovittamismenettelyt, jotka toteutetaan arvopaperimarkkinaviranomaisen kehittämien järjestelyjen avulla.
- (125) Pittsburghissa 25 päivänä syyskuuta 2009 pidetyssä G20-huippukokouksessa G20-johtajat sopivat parantavansa rahoitus- ja hyödykemarkkinoiden sääntelyä, toimintaa ja avoimuutta, jotta hyödykkeiden hintojen liialliseen heilahteluun voitaisiin puuttua. Lokakuun 28 päivänä 2009 annetussa komission tiedonannossa Toimivampi elintarvikeketju Eurooppaan ja 2 päivänä helmikuuta 2011 annetussa komission tiedonannossa Perushyödykemarkkinoihin ja raaka-aineisiin liittyviin haasteisiin vastaaminen hahmotellaan toimenpiteitä, jotka on määrä toteuttaa direktiivin 2004/39/EY tarkistamisen yhteydessä. Kansainvälinen arvopaperimarkkinavalvojen yhteisö julkaisi syyskuussa 2011 hyödykejohdannaismarkkinoiden sääntelyä ja valvontaa koskevat periaatteet. Nämä periaatteet hyväksyttiin Cannesissa 4 päivänä marraskuuta 2011 G20-huippukokouksessa, jossa vaadittiin markkinoiden sääntelyviranomaisille muodollisia positionhoitovaltuuksia, mukaan lukien valtuudet asettaa positiolimiitit tarvittaessa etukäteen.
- (126) Toimivaltaisille viranomaisille annettuja valtuuksia olisi täydennettävä nimenomaisilla valtuuksilla saada keneltä tahansa henkilöltä tietoja hyödykkeisiin liittyvän johdannaispimusposition suuruudesta ja käyttötarkoituksesta sekä pyytää henkilöä toteuttamaan toimenpiteitä johdannaispimusposition koon pienentämiseksi.
- (127) On tarpeen ottaa käyttöön yhdenmukaistettu positiolimiittijärjestelmä, jotta varmistetaan G20-sopimuksen soveltamisen tehokkaampi koordinointi ja suurempi johdonmukaisuus erityisesti koko unionissa kaupankäynnin kohteena olevien sopimusten osalta. Sen vuoksi toimivaltaisille viranomaisille olisi annettava nimenomaiset valtuudet vahvistaa arvopaperimarkkinaviranomaisen määrittelemää laskentamenetelmää käyttäen limiitit, jotka koskevat hyödykejohdannaispimuksen positiota, joka henkilöllä enintään voi ryhmätasolla kaikkina aikoina olla, jotta estetään markkinoiden väärinkäyttö, myös markkinoiden nurkkaaminen, ja tuetaan asianmukaisia hinnoittelu- ja toimitusedellytyksiä, mukaan lukien markkinoita vääristävien positioiden estäminen. Tällaisten limiittien olisi edistettävä kyseisen johdannaisen ja kohde-etuutena olevan hyödykkeen markkinoiden eheyttä rajoittamatta kuitenkin hinnanmuodostusta kohde-etuutena olevan hyödykkeen markkinoilla, eikä niitä saisi soveltaa positiioihin, jotka objektiivisesti vähentävät hyödykkeeseen liittyvään kaupalliseen toimintaan välittömästi liittyviä riskejä. Olisi selvennettävä hyödykkeitä koskevien spot-sopimusten ja hyödykejohdannaispimusten välistä eroa. Yhdenmukaisen järjestelmän luomiseksi on myös tarpeen, että arvopaperimarkkinaviranomainen seuraa positiolimiittien toteutumista ja että toimivaltaiset viranomaiset huolehtivat yhteistyöjärjestelyistä, jotka koskevat muun muassa asiaan liittyvien tietojen vaihtamista niiden kesken ja joiden avulla voidaan huolehtia positiolimiittien seurannasta ja täytäntöönpanosta.
- (128) Kaikilla kauppapaikoilla, jotka tarjoavat kaupankäyntiä hyödykejohdannaisilla, olisi oltava käytössä asianmukaiset positioiden hoidon valvontatoimenpiteet ja niiden edellyttämät valtuudet vähintään seurata ja arvioida hyödykejohdannaispositioita koskevaa tietoa, vaatia näiden positioiden pienentämistä tai sulkemista ja vaatia, että likviditeettiä tarjotaan takaisin markkinoille suuren tai määrävään position vaikutusten lieventämiseksi. Arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi julkaistava luettelo, jossa on tiivistelmät kaikista voimassa olevista positiolimiiteistä ja positioiden hoidon valvontatoimenpiteistä, ja pidettävä tätä luetteloa yllä. Näitä limiittejä ja järjestelyjä olisi sovellettava johdonmukaisella tavalla ja kyseisten markkinoiden erityisominaisuudet huomioon ottaen. Niissä olisi määriteltävä selkeästi, kuinka niitä sovelletaan ja mitkä ovat asianomaiset määrälliset kynnysarvot, joista limiitit muodostuvat tai jotka voivat laukaista muita velvoitteita.
- (129) Kauppapaikkojen olisi julkaistava viikoittain kootut erittelyt eri luokkiin kuuluvien henkilöiden positiosta niiden eri hyödykejohdannaispimusten sekä päästöoikeuksien ja niiden johdannaisen osalta, joilla käydään kauppaa niiden kauppapaikoissa. Kattava ja yksityiskohtainen kaikkien henkilöiden positioiden erittely olisi annettava toimivaltaisten viranomaisten käyttöön vähintään päivittäin. Tässä direktiivissä säädettyissä ilmoittamisjärjestelyissä olisi soveltuvin osin otettava huomioon asetuksen (EU) N:o 1227/2011 8 artiklassa jo säädetty ilmoitusvaatimukset.

- (130) Vaikka positiolimiittien laskennassa käytetty menetelmä ei saisi luoda esteitä uusien hyödykejohdannaisten kehittämiselle, arvopaperiviranomaisen olisi laskentamenetelmää määrittäessään varmistettava, että uusien hyödykejohdannaisten kehittämistä ei voida käyttää positiolimiittijärjestelmän kiertämiseen.
- (131) Positiolimiitti olisi asetettava kullekin yksittäiselle hyödykejohdannaissopimukselle. Jotta vältettäisiin positiolimiittijärjestelmän kiertäminen kehitteillä olevilla uusilla hyödykejohdannaissopimuksilla, arvopaperiviranomaisen olisi varmistettava, että laskentamenetelmässä estetään tällainen kiertäminen ottamalla huomioon sellaisten muiden hyödykejohdannaisten avoimena olevien sopimusten määrä, joissa kohde-etuutena on sama hyödyke.
- (132) Olisi helpotettava pienten ja keskisuurten yritysten (pk-yritykset) mahdollisuuksia saada pääomaa ja sellaisten erityismarkkinoiden kehitystä, joiden tarkoituksena on palvella pienten ja keskisuurten liikkeeseenlaskijoiden tarpeita. Nämä markkinat, jotka yleensä toimivat tämän direktiivin nojalla monenkeskinä kaupankäyntijärjestelminä, tunnetaan yleisesti pk-yritysten kasvumarkkinoina, kasvumarkkinoina tai nuorina markkinoina. Uuden pk-yritysten kasvumarkkinoiden alaluokan luomisen monenkeskisten kaupankäyntijärjestelmien luokkaan sekä näiden markkinoiden rekisteröinnin olisi lisättävä niiden näkyvyyttä ja profiilia ja edesautettava yhteisten sääntelystandardien kehittämistä unionissa näille markkinoille. Olisi kiinnitettävä huomiota siihen, miten tulevilla lainsäädännöllä voidaan edistää näiden markkinoiden käyttöä siten, että niistä tulee sijoittajien kannalta houkuttelevia, ja miten voidaan vähentää hallinnollista rasitetta ja luoda pk-yrityksille uusia kannustimia, jotta ne pääsevät pääomamarkkinoille pk-yritysten kasvumarkkinoiden kautta.
- (133) Tähän uuteen markkinoiden luokkaan sovellettavien vaatimusten on oltava riittävän joustavia, jotta voidaan ottaa huomioon kaikki nykyiset menestyksekkäät markkinamallit Euroopassa. Niissä on myös löydettävä oikea tasapaino siten, että voidaan säilyttää sijoittajansuojan korkea taso, mikä on edellytyksenä sijoittajien luottamuksen kasvulla näiden markkinoiden liikkeeseenlaskijoihin, ja samalla vähentää näiden markkinoiden liikkeeseenlaskijoille aiheutuva tarpeetonta hallinnollista rasitetta. Pk-yritysten kasvumarkkinoita koskevat vaatimukset, muun muassa kaupankäynnin kohteeksi ottamista koskevat perusteet näillä markkinoilla, ehdotetaan määriteltävän yksityiskohtaisemmin delegoiduissa säädöksissä tai teknisissä standardeissa.
- (134) Koska on tärkeää välttää kielteiset seuraukset nykyisille menestyksekkäille markkinoille, pienille ja keskisuurille liikkeeseenlaskijoille tarkoitettujen markkinoiden ylläpitäjillä olisi edelleen oltava mahdollisuus päättää jatkaa tällaisen markkinan ylläpitämistä tämän direktiivin vaatimuksia noudattaen ilman, että niiden tarvitsee hakea rekisteröintiä pk-yritysten kasvumarkkinana. Jos liikkeeseenlaskija on pk-yritys, sillä ei pitäisi olla velvoitetta hakea rahoitusvälineensä ottamista kaupankäynnin kohteeksi pk-yritysten kasvumarkkinoilla.
- (135) Vähintään 50 prosentin liikkeeseenlaskijoista, joiden rahoitusvälineillä käydään kauppaa pk-yritysten kasvumarkkinoilla, olisi oltava pk-yrityksiä, jotta tämä uusi markkinoiden luokka hyödyttäisi pk-yrityksiä. Tämä arviointi olisi tehtävä vuosittain. Tämä 50 prosentin kriteeri olisi pantava täytäntöön joustavasti. Tämän kriteerin tilapäisen täyttämättä jättämisen ei pitäisi merkitä velvoitetta poistaa kauppapaikka välittömästi rekisteristä tai evätä sen rekisteröityminen pk-yritysten kasvumarkkinana, jos sen voi kohtuudella odottaa täyttävän 50 prosentin kriteerin seuraavasta vuodesta alkaen. Arviointi siitä, onko liikkeeseenlaskija pk-yritys, olisi tehtävä kolmen edeltävän kalenterivuoden markkina-arvon perusteella. Tämän pitäisi taata näiden liikkeeseenlaskijoiden osalta joustavampi siirtyminen näiltä erityismarkkinoilta päämarkkinoille.
- (136) Jonkin jäsenvaltion yhteysviranomaisen toisen jäsenvaltion yhteysviranomaiselta saamia luottamuksellisia tietoja ei olisi pidettävä pelkästään kyseistä maata koskevinä.
- (137) On tarpeen lähentää toimivaltaisten viranomaisten valtuuksia, jotta valvonta olisi vaikutuksiltaan samankaltaista kaikkialla yhdentyneillä rahoitusmarkkinoilla. Kaikille yhteisin vähimmäisvaltuuksin ja niihin yhdistetyin riittävin resurssein olisi voitava taata tehokas valvonta. Tämän vuoksi tässä direktiivissä olisi säädettävä valvontaa ja tutkintaa koskevista vähimmäisvaltuuksista, jotka jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille olisi annettava kansallisen lainsäädännön mukaisesti. Näitä valtuuksia olisi käytettävä, kun kansallinen lainsäädäntö sitä edellyttää, soveltamalla niitä toimivaltaisiin oikeusviranomaisiin. Tämän direktiivin mukaisia valtuuksiaan käyttäessään toimivaltaisten viranomaisten olisi toimittava puolueettomasti ja riippumattomasti ja niiden olisi oltava itsenäisiä päätöksenteossaan.
- (138) Vaikka tässä direktiivissä vahvistetaan ne vähimmäisvaltuudet, jotka toimivaltaisilla viranomaisilla olisi oltava, näitä valtuuksia olisi käytettävä jäsenvaltioiden oikeusjärjestelmien mukaisesti, mikä takaa perusoikeuksien kunnioittamisen, oikeus yksityisyyteen mukaan luettuna. Käyttäkseen kyseisiä valtuuksia, jotka voivat vaikuttaa merkittävästi yksityis- ja perhe-elämän, kodin ja viestinnän kunnioitusta koskevaan oikeuteen, jäsenvaltioilla olisi oltava

käytössään asianmukaisia ja tehokkaita suojaotoimia, jotka suojaavat mahdolliselta väärinkäytöltä, tapauksen mukaan esimerkiksi kyseisen jäsenvaltion oikeusviranomaisten antama ennakkolupa. Jäsenvaltioiden olisi annettava toimivaltaisille viranomaisille mahdollisuus käyttää kyseisiä rajoittavia valtuuksia siinä määrin kuin on tarpeen vakavien tapausten asianmukaiseksi tutkimiseksi, kun ei ole olemassa vastaavia keinoja, joilla samaan lopputulokseen päästäisiin tehokkaasti.

- (139) Mikään toimivaltaisen viranomaisen tai arvopaperimarkkinaviranomaisen tehtäviään hoitaessaan toteuttama toimi ei saisi suoraan tai välillisesti syrjiä jotakin jäsenvaltiota tai jäsenvaltioiden ryhmää missä hyvänsä valuutassa tarjottavien sijoituspalvelujen ja harjoitettavan sijoitustoiminnan suorituspaikkana.
- (140) Erilaisten monenkeskisten kaupankäyntijärjestelmien merkittävän vaikutuksen ja markkinaosuuden vuoksi on aiheellista varmistaa, että monenkeskisen kaupankäyntijärjestelmän osalta toimivaltaisen viranomaisen ja sen lainkäyttöalueen toimivaltaisen viranomaisen, jolla monenkeskinen kaupankäyntijärjestelmä tarjoaa palveluja, välille luodaan riittävät yhteistyöjärjestelyt. Vastaavan kehityksen ennakoidemiseksi tämä vaatimus olisi laajennettava koskemaan myös organisoituja kaupankäyntijärjestelmiä.
- (141) Sen varmistamiseksi, että sijoituspalveluyritykset, monenkeskisen kaupankäyntijärjestelmän tai organisoidun kaupankäyntijärjestelmän ylläpitoon toimiluvan saaneet markkinoiden ylläpitäjät, säännellyt markkinat, hyväksytyt julkistamisjärjestelyt, konsolidoitujen kaupankäyntitietojen tarjoajat ja hyväksytyt ilmoitusjärjestelmät, niiden liikkeenjohdosta tosiasiallisesti vastaavat johtajat ja niiden ylimmän hallintoelimen jäsenet noudattavat tästä direktiivistä ja asetuksesta (EU) N:o 600/2014 johtuvia velvoitteita ja että niitä kohdellaan samalla tavoin koko unionissa, jäsenvaltiot olisi velvoitettava säätämään seuraamuksista ja toimenpiteistä, jotka ovat tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden vahvistamien hallinnollisten seuraamusten ja toimenpiteiden olisi täytettävä tietyt keskeiset vaatimukset, jotka koskevat tällaisten seuraamusten ja toimenpiteiden osoittamista niiden kohteena oleville, seuraamuksen tai toimenpiteen soveltamisessa huomioon otettavia kriteerejä, niiden julkistamista sekä keskeisiä seuraamusten määräämistä koskevia valtuuksia ja hallinnollisten sakkujen suuruutta.
- (142) Toimivaltaisille viranomaisille olisi erityisesti annettava valtuudet määrätä sakkoja, jotka ovat riittävän suuria ylittääkseen todennäköiset hyödyt ja joilla on varoittava vaikutus myös suurempiin laitoksiin ja niiden johtajiin.
- (143) Toimivaltaisten viranomaisten on lisäksi voitava päästä luonnollisten henkilöiden ja oikeushenkilöiden tiloihin kansallista lainsäädäntöä ja perusoikeuskirjaa noudattaen. Kyseisiin tiloihin pääsy on välttämätöntä, kun on olemassa perusteltu epäily, että tutkinnan kohteena olevaan asiaan liittyviä asiakirjoja ja muuta tietoa on olemassa ja niillä voi olla merkitystä tämän direktiivin tai asetuksen (EU) N:o 600/2014 rikkomisen osoittamiseksi. Kyseisiin tiloihin pääsy on välttämätöntä myös silloin, kun henkilö, jolle on jo esitetty tietopyyntö, laiminlyö tällaisen pyynnön noudattamisen kokonaan tai osittain tai kun on perusteltu syy epäillä, että mahdollisesti esitettävää pyyntöä ei noudatettaisi tai tietopyynnön kohteena olevat asiakirjat tai tiedot siirrettäisiin pois, niitä muutettaisiin tai ne tuhottaisiin. Mikäli kansallisen lain mukaan tarvitaan kyseisen jäsenvaltion oikeusviranomaisen ennalta myöntämä lupa, valtuuksia tiloihin pääsystä olisi käytettävä oikeusviranomaisen ennakkoluvan saamisen jälkeen.
- (144) Liiketoimia toteuttavien ja niiden toteuttamista dokumentoivien sijoituspalveluyritysten olemassa olevat puhelin-keskustelutallenteet ja tietoliikennetiedot samoin kuin televiestintäoperaattoreiden olemassa olevat puhelu- ja tietoliikennetiedot ovat ratkaisevan tärkeitä ja toisinaan ainoita todisteita, joiden avulla markkinoiden väärinkäyttö voidaan havaita ja näyttää toteen sekä tarkistaa, noudattavatko yritykset tässä direktiivissä tai asetuksessa (EU) N:o 600/2014 säädetyt sijoittajansuoja- ja muita vaatimuksia. Toimivaltaisten viranomaisten olisi sen vuoksi voitava vaatia sijoituspalveluyrityksen tai luottolaitoksen hallussa olevia tallenteita puhelinkeskusteluista ja sähköisestä viestinnästä sekä tietoliikennetietoja. Pääsy puhelu- ja muihin tietoihin on välttämätöntä, jotta markkinoiden väärinkäyttö ja tämän direktiivin tai asetuksen (EU) N:o 600/2014 rikkomiset voidaan havaita ja määrätä niistä seuraamuksia.

Jotta unionissa olisi yhtäläiset edellytykset tutustua televiestintäoperaattorin hallussa oleviin puhelutietoihin ja olemassa oleviin tietoliikennetietoihin tai sijoituspalveluyrityksen hallussa oleviin olemassa oleviin puhelinkeskustelujen tallenteisiin ja tietoliikennetietoihin, toimivaltaisilla viranomaisilla olisi oltava kansallisen lainsäädännön mukaisesti oikeus pyytää televiestintäoperaattorin hallussa olevia olemassa olevia puhelu- ja tietoliikennetietoja kansallisen lainsäädännön sallimissa puitteissa sekä sijoituspalveluyrityksen hallussa olevia olemassa olevia puhelinkeskustelujen tallenteita sekä tietoliikennetietoja silloin, kun voidaan perustellusti epäillä, että tällaisilla tarkastuksen tai tutkinnan aiheeseen liittyvillä tiedoilla voi olla merkitystä asetuksen (EU) N:o 596/2014 nojalla kielletyn menettelyn taikka tämän direktiivin tai asetuksen (EU) N:o 600/2014 vaatimusten rikkomisen toteen näyttämiseksi. Pääsyn televiestintäoperaattorin hallussa oleviin puhelu- ja tietoliikennetietoihin ei olisi pidettävä sisällään pääsyä puhelimitse välitettyjen ääniviestien sisältöön.

- (145) Seuraamusten yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi kaikkialla unionissa jäsenvaltiot olisi velvoitettava varmistamaan, että päättäessään hallinnollisten seuraamusten tai toimenpiteiden tyyppistä ja hallinnollisten sakkojen suuruudesta toimivaltaiset viranomaiset ottavat huomioon kaikki merkitykselliset olosuhteet.
- (146) Jotta voidaan varmistaa, että toimivaltaisten viranomaisten päätöksillä on varoittava vaikutus suureen yleisöön, ne olisi yleensä julkistettava. Päätösten julkistaminen on toimivaltaisille viranomaisille myös tärkeä väline, jolla saatetaan markkinaosapuolten tietoon, millaista menettelyä pidetään tämän direktiivin rikkomisena, ja edistetään laajemmin hyviä toimintatapoja markkinaosapuolten keskuudessa. Jos julkistaminen aiheuttaa kohtuutonta vahinkoa asianomaisille henkilöille taikka vaarantaa rahoitusmarkkinoiden vakauden tai meneillään olevan tutkinnan, toimivaltaisen viranomaisen olisi julkistettava seuraamukset ja toimenpiteet anonymisti kansallisen lainsäädännön mukaisella tavalla tai lykättävä julkistamista.

Toimivaltaisilla viranomaisilla olisi oltava mahdollisuus jättää seuraamukset julkistamatta, jos anonymiä julkistamista tai julkistamisen lykkäämistä ei pidetä riittävänä sen varmistamiseksi, että rahoitusmarkkinoiden vakaus ei vaarannu. Toimivaltaisia viranomaisia ei olisi vaadittava julkistamaan vähäisiksi katsottuja toimenpiteitä, jos julkistaminen olisi kohtuutonta. On aiheellista ottaa käyttöön menettely julkistamattomien seuraamusten ilmoittamiseksi arvopaperimarkkinaviranomaiselle, jotta toimivaltaiset viranomaiset voivat ottaa ne huomioon meneillään olevassa valvonnassa. Tässä direktiivissä ei edellytetä mutta siinä ei myöskään olisi estettävä tämän direktiivin tai asetuksen (EU) N:o 600/2014 rikkomisista määrättyjen rikosoikeudellisten seuraamusten julkistamista.

- (147) Mahdollisten rikkomisten havaitsemiseksi toimivaltaisilla viranomaisilla olisi oltava tarvittavat tutkintavaltuudet, ja niiden olisi luotava tehokkaat ja luotettavat mekanismit, joilla kannustetaan ilmoittamaan mahdollisista tai tosiasiallisista rikkomisista, mukaan lukien sellaisten työntekijöiden suojele, jotka ilmoittavat rikkomisista omassa laitoksessaan. Nämä mekanismit eivät saisi rajoittaa riittävän suojan takaamista syytetyille. Olisi otettava käyttöön asianmukaiset menettelyt, joilla varmistetaan syytetyin henkilön asianmukainen suojaaminen, erityisesti tämän oikeus henkilötietojen suojaan, ja menettelyt, joilla varmistetaan syytetyin henkilön oikeus puolustukseen ja oikeus tulla kuulluksi ennen häntä koskevan päätöksen tekemistä sekä oikeus hakea tuomioistuimelta muutosta häntä koskevaan päätökseen.
- (148) Tässä direktiivissä olisi käsiteltävä sekä seuraamuksia että toimenpiteitä, jotta sen soveltamisalaan kuuluisivat kaikki toimet, joita sovelletaan rikkomisen jälkeen ja joilla pyritään estämään uudet rikkomiset, riippumatta siitä, pidetäänkö niitä kansallisessa lainsäädännössä seuraamuksina vai toimenpiteinä.
- (149) Tämän direktiivin ei olisi vaikutettava jäsenvaltioiden rikosoikeudellisia seuraamuksia koskevaan lainsäädäntöön.
- (150) Vaikka mikään ei estä jäsenvaltioita antamasta sääntöjä hallinnollisista ja rikosoikeudellisista seuraamuksista, joita määrätään samoista rikkomisista, jäsenvaltioita ei pitäisi vaatia antamaan sääntöjä tämän direktiivin tai asetuksen (EU) N:o 600/2014 rikkomisesta määrättävistä hallinnollisista seuraamuksista, jos rikkomiseen sovelletaan kansallista rikoslainsäädäntöä. Kansallisen lainsäädännön mukaisesti jäsenvaltiot eivät ole velvollisia määräämään sekä hallinnollisia että rikosoikeudellisia seuraamuksia samasta rikkomisesta, mutta niiden olisi voitava tehdä niin, jos niiden kansallinen lainsäädäntö mahdollistaa sen. Se, että säilytetään mahdollisuus määrätä tämän direktiivin tai asetuksen (EU) N:o 600/2014 rikkomisesta rikosoikeudellisia seuraamuksia hallinnollisten seuraamusten sijasta, ei kuitenkaan saisi vähentää toimivaltaisten viranomaisten mahdollisuuksia tehdä tätä direktiiviä tai asetusta (EU) N:o 600/2014 sovellettaessa yhteistyötä, päästä tietoihin ja vaihtaa tietoja oikea-aikaisesti muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa eikä muullakaan tavoin vaikuttaa näihin mahdollisuuksiin, myöskään sen jälkeen, kun asianomaiset rikkomiset on saatettu toimivaltaisten oikeusviranomaisten käsiteltäviksi syytetoimia varten.
- (151) Asiakkaiden suojaamiseksi ja rajoittamatta asiakkaan oikeutta saattaa asia tuomioistuimen käsiteltäväksi on tarkoituksenmukaista, että jäsenvaltiot varmistavat, että tuomioistuinten ulkopuolista riita-asiain ratkaisua varten perustetaan julkisia tai yksityisiä elimiä tekemään yhteistyötä rajatylittävien riitojen ratkaisemisessa ottaen huomioon komission suositus 98/257/EY⁽¹⁾ ja komission suositus 2001/310/EY⁽²⁾. Kun jäsenvaltiot panevat täytäntöön säännöksiä, jotka koskevat valitus- ja muutoksenhakumenettelyjä tuomioistuinten ulkopuolisia riitoja ratkaistaessa, niitä olisi rohkaistava käyttämään nykyisiä rajatylittäviä yhteistyöjärjestelmiä ja etenkin rahoituspalvelualan riitojen ratkaisuverkostoa (FIN-Net).

(¹) Komission suositus 98/257/EY, annettu 30. maaliskuuta 1998, tuomioistuinten ulkopuolisiin kuluttajariitoja ratkaiseviin elimiin sovellettavista periaatteista (EYVL L 115, 17.4.1998, s. 31).

(²) Komission suositus 2001/310/EY, annettu 4 päivänä huhtikuuta 2001, kuluttajariitojen sovitteluun osallistuvia tuomioistuinten ulkopuolisia elimiä koskevista periaatteista (EYVL L 109, 19.4.2001, s. 56).

- (152) Kaiken toimivaltaisten viranomaisten, muiden viranomaisten, elinten tai henkilöiden välisen tietojen vaihdon tai toimittamisen olisi tapahduttava henkilötietojen siirtoa kolmansiin maihin koskevien sääntöjen mukaisesti, joista on säädetty direktiivissä 95/46/EY. Kaiken arvopaperimarkkinaviranomaisen ja kolmansien maiden välisen henkilötietojen vaihdon tai toimittamisen olisi tapahduttava asetuksessa (EY) N:o 45/2001 säädettyjen henkilötietojen siirtoa koskevien sääntöjen mukaisesti.
- (153) On tarpeen tehostaa säännöksiä, jotka koskevat kansallisten toimivaltaisten viranomaisten välistä tiedonvaihtoa sekä vahvistaa niiden keskinäisiä avunanto- ja yhteistyövelvoitteita. Toimivaltaisten viranomaisten olisi rajatylittävän toiminnan lisääntymisen vuoksi annettava toisilleen tehtäviensä hoitamisen edellyttämät tiedot, jotta ne voivat varmistaa tämän direktiivin tehokkaan täytäntöönpanon myös silloin, kun säännösten rikkominen tai epäily niiden rikkomisesta saattaa olla kahden tai useamman jäsenvaltion viranomaisten asia. Tiedonvaihto edellyttää ehdotonta salassapitovelvollisuutta, jotta voidaan varmistaa toimiva tietojenvaihto sekä henkilöiden oikeuksien suoja.
- (154) Kun kauppapaikka on toteuttanut järjestelyjä vastaanottavassa jäsenvaltiossa ja sen toiminnasta siellä on tullut kyseisen vastaanottavan jäsenvaltion arvopaperimarkkinoiden toiminnan ja sijoittajansuojan kannalta merkittävää, käyttöön otettavien oikeasuhteisten yhteistyöjärjestelyjen olisi muodoltaan vastattava kotijäsenvaltion ja vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten mahdollisia yhteistyökäytäntöjä ja oltava oikeasuhteiset rajatylittävän valvontayhteistyön tarpeisiin nähden erityisesti, kun otetaan huomioon vastaanottavan jäsenvaltion arvopaperimarkkinoihin ja sijoittajansuojaan kohdistuvan vaikutuksen luonne ja laajuus, jolloin kyseeseen tulisi esimerkiksi tilapäinen tai määräväleihin tapahtuva tietojen vaihto, kuuleminen ja avustaminen.
- (155) Tämän direktiivin tavoitteiden saavuttamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegeoituja säädöksiä, jotka koskevat poikkeusten yksityiskohtaisia sääntöjä, määritelmien täsmentämistä, perusteita sijoituspalveluyrityksen ehdotetun hankinnan arvioimiseksi, sijoituspalveluyritysten toiminnan järjestämistä koskevia vaatimuksia, hyväksytyjä julkistamisjärjestelyjä ja konsolidoitujen kaupankäyntitietojen tarjoajia, eturistiriitojen hallintaa, sijoituspalvelujen tarjoamisen menettelytapavelvoitteita, toimeksiantojen toteuttamista asiakkaan kannalta mahdollisimman edullisin ehdoin, asiakkaiden toimeksiantojen käsittelyä, hyväksyttävien vastapuolten kanssa toteutettavia liiketoimia, tilanteita, joissa monenkeskistä kaupankäyntijärjestelmää tai organisoitua kaupankäyntijärjestelmää ylläpitävillä sijoituspalveluyrityksillä ja markkinoiden ylläpitäjillä ja säänneltyjen markkinoiden ylläpitäjillä on ilmoitusvelvollisuus, tilanteita, joista aiheutuu merkittävää haittaa sijoittajien eduille ja markkinoiden asianmukaiselle toiminnalle, kun kyse on rahoitusvälineellä monenkeskisessä kaupankäyntijärjestelmässä, organisoidussa kaupankäyntijärjestelmässä tai säännellyllä markkinalla käytävän kaupan keskeyttämisestä ja lopettamisesta, pk-yritysten kasvumarkkinoita, kynnysarvoja, joiden ylityessä sovelletaan positiosta ilmoittamista koskevia velvoitteita, sekä perusteita, joiden nojalla vastaanottavan jäsenvaltion kauppapaikan toiminnan voitaisiin katsoa olevan merkittävää arvopaperimarkkinoiden toiminnan ja sijoittajien suojan kannalta. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegeoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.
- (156) Finanssipalvelujen teknisillä standardeilla olisi varmistettava yhdenmukaistaminen johdonmukaisella tavalla sekä sijoittajien, mukaan lukien strukturoituihin talletuksiin sijoittavien sijoittajien, ja kuluttajien riittävä suoja koko unionissa. Koska arvopaperimarkkinaviranomaisella on pitkälle menevää erityisasiantuntemusta, olisi tehokasta ja asianmukaista antaa sen tehtäväksi laatia komissiolle toimitettavat luonnokset sääntelystandardeiksi ja teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi, joihin ei liity poliittisia valintoja. Sijoittajien ja kuluttajien johdonmukaisen suojan varmistamiseksi kaikilla finanssipalvelujen aloilla, arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi hoidettava tehtäviään niin pitkälle kuin mahdollista läheisessä yhteistyössä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1093/2010⁽¹⁾ perustetun Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen), jäljempänä 'pankkiviranomainen', ja vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen kanssa.
- (157) Komission olisi hyväksyttävä arvopaperimarkkinaviranomaisen laatimat luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, jotka koskevat pääasiallisen liiketoiminnan oheistoiminnaksi katsottavaan toimintaan liittyviä poikkeuksia, sijoituspalveluyritysten toimilupien myöntämiseksi ja epäämiseksi sovellettavien menettelyjen yhteydessä toimitettavia tietoja ja tiettyjä vaatimuksia, huomattavien omistusosuusien hankkimista, algoritmista kaupankäyntiä, velvoitetta toteuttaa asiakkaiden toimeksiannot heille mahdollisimman edullisin ehdoin, rahoitusvälineellä säännellyllä markkinalla, monenkeskisessä kaupankäyntijärjestelmässä tai organisoidussa kaupankäyntijärjestelmässä käytävän kaupan keskeyttämistä ja lopettamista, vapautta tarjota sijoituspalveluja ja harjoittaa sijoitustoimintaa, sivuliikkeen perustamista, järjestelmien häiriönsietokykyä, kauppojen hintavaihtelurajoja ja sähköistä kaupankäyntiä,

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1093/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 12).

hinnanmuutosvälejä, liiketoimintakellojen synkronointia, rahoitusvälineiden ottamista kaupankäynnin kohteeksi, hyödykejohdannaisten positiolimiittejä ja positioiden hoidon valvontatoimenpiteitä, raportointipalvelujen tarjoajien toimilupien myöntämistä ja epäämistä, hyväksytyille julkistamisjärjestelyille, konsolidoitujen kaupankäyntitietojen tarjoajille ja hyväksytyille ilmoitusjärjestelmille asetettavia toiminnan järjestämistä koskevia vaatimuksia sekä toimivaltaisten viranomaisten välistä yhteistyötä. Komission olisi hyväksyttävä nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset delegoiduilla säädöksillä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan ja asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

- (158) Komissiolle olisi myös siirrettävä toimivalta hyväksyä teknisiä täytäntöönpanostandardeja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 291 artiklan mukaisilla täytäntöönpanosäädöksillä ja asetuksen (EU) N:o 1095/2010 15 artiklan mukaisesti. Arvopaperimarkkinaviranomaiselle olisi annettava tehtäväksi laatia ja toimittaa komissiolle luonnokset teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi, jotka koskevat menettelyjä sijoituspalveluyritysten toimilupien myöntämiseksi ja epäämiseksi, huomattavien omistusosuuksien hankkimista, kaupankäyntimenettelyä ja liiketoimien loppuunsaattamista monenkeskisissä kaupankäyntijärjestelmissä ja organisoiduissa kaupankäyntijärjestelmissä, rahoitusvälineellä käytävän kaupan keskeyttämistä ja lopettamista, vapautta tarjota sijoituspalveluja ja harjoittaa sijoituspalvelutoimintaa, sivuliikkeen perustamista, positioista ilmoittamista positioiden haltijoiden luokkien mukaan, raportointipalvelujen tarjoajien toimilupien myöntämistä ja epäämistä, päätösten julkaisemiseen liittyvien tietojen toimittamista koskevia menettelyjä ja lomakkeita, yhteistyövelvoitetta, toimivaltaisten viranomaisten välistä yhteistyötä, tiedonvaihtoa sekä kuulemista ennen toimiluvan myöntämistä sijoituspalveluyritykselle.
- (159) Komission olisi annettava Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomus, jossa arvioidaan organisoitujen kaupankäyntijärjestelmien toimintaa, pk-yritysten kasvumarkkinoiden järjestelmän toimintaa, automatisoidulle ja huippunopealle tietokoneistetulle kaupankäynnille asetettujen vaatimusten vaikutusta, tiettyjen tuotteiden tai käytäntöjen kieltämismenettelystä saatuja kokemuksia sekä hyödykejohdannaismarkkinoihin kohdistuvien toimenpiteiden vaikutusta.
- (160) Komission olisi annettava viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2018 kertomus, jossa arvioidaan, mitä potentiaalista vaikutusta energiahintoihin ja energiamarkkinoiden toimintaan on ollut asetuksessa (EU) N:o 648/2012 säädettyjen määräysvelvollisuuden ja vakuusvaatimusten soveltamista koskevan siirtymäajan päättymisellä. Komission olisi tarvittaessa esitettävä lainsäädäntöehdotus asiaa koskevan lainsäädännön antamiseksi tai muuttamiseksi, mukaan lukien alakohtainen erityislainsäädäntö kuten asetus (EU) N:o 1227/2011.
- (161) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2011/61/EU⁽¹⁾ säädetään, että jäsenvaltiot voivat antaa vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajille toimiluvan tarjota vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen yhteisen hoidon lisäksi tiettyjä sijoituspalveluja, kuten sijoitussalkkujen hoitoa, sijoitusneuvontaa, yhteissijoitusyritysten osakkeiden tai osuuksien säilytystä ja hallinnointia sekä rahoitusvälinettä koskevien toimeksiantojen vastaanottamista ja välittämistä. Koska näiden palvelujen tarjoamista sääntelevät vaatimukset on yhdenmukaistettu unionissa, niihin yhteissijoitusrahastojen hoitajiin, joille niiden kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ovat antaneet toimiluvan tarjota näitä palveluja, ei olisi sovellettava vastaanottavassa jäsenvaltiossa mitään täydentävää toimilupamenettelyä tai mitään muuta vaikutukseltaan vastaavaa toimenpidettä.
- (162) Voimassa olevaa oikeudellista kehystä sovellettaessa niiden vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajien, joille on annettu toimilupa tarjota näitä palveluja ja jotka aikovat tarjota niitä muussa jäsenvaltiossa kuin omassa kotijäsenvaltiossaan, on täytettävä kansalliset lisävaatimukset, mukaan lukien erillisen oikeushenkilön perustaminen. Jotta poistettaisiin esteet yhdenmukaistettujen sijoituspalvelujen tarjoamiselta yli rajojen ja varmistettaisiin samoja sijoituspalveluja samojen oikeudellisten vaatimusten mukaisesti tarjoavien yhteisöjen tasapuoliset toimintaedellytykset, näiden palvelujen tarjoamiseen toimiluvan saaneen vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajan olisi voitava tarjota näitä palveluja yli rajojen asianmukaisten ilmoitusvaatimusten mukaisesti kotijäsenvaltionsa toimivaltaisten viranomaisten antaman toimiluvan nojalla.
- (163) Direktiiviä 2011/61/EU olisi sen vuoksi muutettava vastaavasti.
- (164) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitetta, joka on sellaisten yhdentyneiden rahoitusmarkkinoiden luominen, joilla sijoittajilla on tehokas suoja ja joilla markkinoiden tehokkuus ja eheys on yleisesti turvattu, ja joka edellyttää sellaisten yhteisten sääntelyvaatimusten asettamista, joita sovelletaan sijoituspalveluyrityksiin siitä riippumatta, missä ne ovat unionissa saaneet toimiluvan, ja joilla säännellään säännelyjen

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/61/EU, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2011, vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajista ja direktiivin 2003/41/EY ja 2009/65/EY sekä asetuksen (EY) N:o 1060/2009 ja (EU) N:o 1095/2010 muuttamisesta (EUVL L 174, 1.7.2011, s. 1).

markkinoiden ja muiden kaupankäyntijärjestelmien toimintaa sen ehkäisemiseksi, että avoimuuden puute ja toiminnan häiriöt yksittäisillä markkinoilla vaarantaisivat unionin koko rahoitusjärjestelmän tehokkaan toiminnan, vaan se voidaan tämän direktiivin laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.

- (165) Kun otetaan huomioon tästä direktiivistä ja asetuksesta (EU) N:o 600/2014 aiheutuva arvopaperimarkkinaviranomaisen tehtävien lisääntyminen, Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission olisi varmistettava, että saatavilla on riittävät henkilöstöresurssit ja taloudelliset resurssit.
- (166) Tässä direktiivissä kunnioitetaan perusoikeuksia ja noudatetaan perusoikeuskirjassa tunnustettuja periaatteita, varsinkin oikeutta henkilötietojen suojaan, elinkeinonvapautta, oikeutta kuluttajansuojaan, oikeutta tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin ja puolueettomaan tuomioistuimeen sekä oikeutta siihen, ettei oikeudenkäynnissä voida syyttää ja rangaista kahdesti samasta rikoksesta, ja tämä direktiivi olisi pantava täytäntöön näiden oikeuksien ja periaatteiden mukaisesti.
- (167) Euroopan tietosuojavaltuutettua on kuultu asetuksen (EY) N:o 45/200128 artiklan 2 kohdan mukaisesti, ja hän antoi lausunnon 10 päivänä helmikuuta 2012 ⁽¹⁾.
- (168) Jäsenvaltiot ovat selittävästä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman ⁽²⁾ mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, joista käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjällä pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna.
- (169) Velvollisuus saattaa tämä direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöä rajoittuu säännöksiin, joilla muutetaan aiempien direktiivien säännöksiä. Velvollisuus saattaa sisällöltään muuttumattomat säännökset osaksi kansallista lainsäädäntöä perustuu aiempiin direktiiveihin.
- (170) Tällä direktiivillä ei ole vaikutusta jäsenvaltioiden velvollisuuteen noudattaa liitteessä III olevassa B osassa olevia määräaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava siinä mainitut direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä, ja tuossa osassa mainittuja soveltamispäiviä,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I OSASTO

SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla

Soveltamisala

1. Tätä direktiiviä sovelletaan sijoituspalveluyrityksiin, markkinoiden ylläpitäjiin, raportointipalvelujen tarjoajiin ja kolmansien maiden yrityksiin, jotka tarjoavat sijoituspalveluja tai harjoittavat sijoitustoimintaa unionissa sinne perustetun sivuliikkeen välityksellä.

2. Tässä direktiivissä vahvistetaan vaatimukset seuraaville:

a) sijoituspalveluyritysten toimiluvan myöntämistä ja toiminnan harjoittamista koskevat edellytykset;

b) sijoituspalvelujen tarjoaminen tai sijoitustoiminta, jota kolmansien maiden yritykset harjoittavat sivuliikkeen perustamisen välityksellä;

⁽¹⁾ EUVL C 147, 25.5.2012, s. 1.

⁽²⁾ EUVL C 369, 17.12.2011, s. 14.

- c) säänneltyjen markkinoiden toimiluvan myöntäminen ja toiminta;
- d) raportointipalvelujen tarjoajien toimiluvan myöntäminen ja toiminta; ja
- e) toimivaltaisten viranomaisten toteuttama valvonta, yhteistyö ja täytäntöönpano.

3. Seuraavia säännöksiä sovelletaan myös direktiivin 2013/36/EU mukaisesti toimiluvan saaneisiin luottolaitoksiin siltä osin kuin ne tarjoavat yhtä tai useampaa sijoituspalvelua ja/tai harjoittavat sijoitustoimintaa:

- a) 2 artiklan 2 kohta, 9 artiklan 3 kohta sekä 14 ja 16–20 artikla;
- b) II osaston II luku lukuun ottamatta 29 artiklan 2 kohdan toista alakohtaa;
- c) II osaston III luku lukuun ottamatta 34 artiklan 2 ja 3 kohtaa ja 35 artiklan 2–6 ja 9 kohtaa;
- d) 67–75 sekä 80, 85 ja 86 artikla.

4. Seuraavia säännöksiä sovelletaan myös sijoituspalveluyrityksiin ja direktiivin 2013/36/EU mukaisesti toimiluvan saaneisiin luottolaitoksiin siltä osin kuin ne myyvät strukturoituja talletuksia tai tarjoavat asiakkaille niihin liittyvää neuvontaa:

- a) 9 artiklan 3 kohta, 14 artikla ja 16 artiklan 2, 3 ja 6 kohta;
- b) 23–26 ja 28 artikla, 29 artikla lukuun ottamatta sen 2 kohdan toista alakohtaa, ja 30 artikla; ja
- c) 67–75 artikla.

5. Jäljempänä olevia 17 artiklan 1–6 kohtaa sovelletaan myös säänneltyjen markkinoiden ja monenkeskisten kaupankäyntijärjestelmien jäseniin tai osapuoliin, joilta ei 2 artiklan 1 kohdan a, e, i ja j alakohdan nojalla edellytetä tämän direktiivin mukaista toimilupaa.

6. Jäljempänä olevia 57 ja 58 artiklaa sovelletaan myös henkilöihin, joita koskee 2 artiklassa säädetty poikkeus.

7. Kaikkien rahoitusvälineillä kauppaa käyvien monenkeskisten järjestelmien on toiminnassaan noudatettava joko monenkeskisiä kaupankäyntijärjestelmiä tai organisoituja kaupankäyntijärjestelmiä koskevia II osaston säännöksiä tai säänneltyjä markkinoita koskevia III osaston säännöksiä.

Sijoituspalveluyritysten, jotka suunnitelmallisesti, toistuvasti, järjestelmällisesti ja oleellisesti käyvät kauppaa omaan lukuunsa toteuttaessaan asiakastoimeksiantoja säännellyn markkinan, monenkeskisen kaupankäyntijärjestelmän tai organisoitun kaupankäyntijärjestelmän ulkopuolella, on toiminnassaan noudatettava asetuksen (EU) N:o 600/2014 III osastoa.

Kaikissa ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa tarkoitetuissa rahoitusvälineitä koskevissa liiketoimissa, joita ei toteuteta monenkeskisessä järjestelmässä tai kauppojen sisäisessä toteuttajassa, on noudatettava asetuksen (EU) N:o 600/2014 III osaston asiaankuuluvia säännöksiä, sanotun kuitenkin rajoittamatta asetuksen (EU) N:o 600/2014 23 ja 28 artiklan soveltamista.

2 artikla

Poikkeukset

1. Tätä direktiiviä ei sovelleta seuraaviin:
 - a) vakuutusyritykset tai direktiivissä 2009/138/EY tarkoitettua jälleen- tai edelleenvakuutustoimintaa harjoittavat yritykset siltä osin kuin ne harjoittavat mainitussa direktiivissä tarkoitettua toimintaa;
 - b) henkilöt, jotka tarjoavat sijoituspalveluja yksinomaan emoyrityksilleen, tytäryrityksilleen tai emoyritystensä muille tytäryrityksille;
 - c) henkilöt, jotka tarjoavat sijoituspalvelua, kun tätä palvelua tarjotaan satunnaisesti ammattitoiminnan yhteydessä ja kun tätä ammattitoimintaa säännellään lain säännöksin tai hallinnollisin määräyksin tai ammattikunnan eettisin säännöin, joissa ei suljeta pois tällaisen palvelun tarjoamista;
 - d) henkilöt, jotka käyvät kauppaa omaan lukuunsa muilla rahoitusvälineillä kuin hyödykejohdannaisilla taikka päästöoikeuksilla tai niiden johdannaisilla ja jotka eivät tarjoa muita sijoituspalveluja tai harjoita muuta sijoitustoimintaa muilla rahoitusvälineillä kuin hyödykejohdannaisilla taikka päästöoikeuksilla tai niiden johdannaisilla, paitsi siinä tapauksessa, että nämä henkilöt:

i) ovat markkinatakaajia;

ii) ovat säännellyn markkinan tai monenkeskisen kaupankäyntijärjestelmän jäseniä tai osapuolia tai käyttävät suoraa sähköistä markkinoillepääsyä kaupapaikkaan;

iii) soveltavat huippunopeaa algoritmista kaupankäyntimenetelmää; tai

iv) käyvät kauppaa omaan lukuunsa toteuttaessaan asiakastoimeksiantoja;

Henkilöiden, joihin sovelletaan a, i tai j alakohdassa säädettyä poikkeusta, ei poikkeuksen soveltamiseksi tarvitse täyttää tässä alakohdassa säädettyjä edellytyksiä;

- e) toiminnanharjoittajat, joille on asetettu direktiivin 2003/87/EY noudattamista koskevia velvoitteita ja jotka päästöoikeuksilla kauppaa käydessään eivät toteuta asiakastoimeksiantoja eivätkä tarjoa muita sijoituspalveluja tai harjoita muuta sijoitustoimintaa kuin kaupankäyntiä omaan lukuunsa, edellyttäen, että kyseiset henkilöt eivät sovelta huippunopeaa algoritmista kaupankäyntimenetelmää;
- f) henkilöt, joiden tarjoamat sijoituspalvelut muodostuvat yksinomaan työntekijöiden osallistumisjärjestelmien hallinnoinnista;
- g) henkilöt, joiden tarjoamat sijoituspalvelut koostuvat ainoastaan sekä työntekijöiden osallistumisjärjestelmien hallinnoinnista että yksinomaan niiden emoyrityksille, niiden tytäryrityksille tai niiden emoyritysten muille tytäryrityksille tarjotuista sijoituspalveluista;
- h) EKP:n jäsenet ja muut kansalliset elimet, jotka harjoittavat vastaavanlaista toimintaa unionissa, muut julkiset elimet, joiden vastuulla on julkisen velan hoito tai jotka osallistuvat sen hoitoon unionissa, sekä kansainväliset kahden tai useamman jäsenvaltion perustamat kansainväliset rahoituslaitokset, joiden tarkoituksena on hankkia rahoitusta ja antaa rahoitustukea niille jäsenilleen, joilla on tai joille uhkaa tulla vakavia rahoitusongelmia;

i) yhteissijoitusyritykset ja eläkerahastot riippumatta siitä, koordinoidaanko niitä unionin tasolla, sekä näiden yritysten tai rahastojen säilytysyhteisöt ja omaisuudenhoitajat;

j) henkilöt, jotka

i) käyvät kauppaa hyödykejohtannaisilla taikka päästöoikeuksilla tai niiden johdannaisilla omaan lukuunsa, mukaan lukien markkinatakaajat, lukuun ottamatta henkilöitä, jotka käyvät kauppaa omaan lukuunsa toteuttaessaan asiakastoimeksiantoja; tai

ii) tarjoavat muussa kuin omaan lukuunsa käytävässä kaupassa sijoituspalveluja, jotka liittyvät hyödykejohtannaisiin taikka päästöoikeuksiin tai niiden johdannaisiin, pääasiallisen liiketoimintansa kohteena oleville asiakkaille tai toimittajille,

edellyttäen, että

— kunkin mainitun tapauksen osalta erikseen ja kokonaisuutena tämä tapahtuu ryhmätasolla tarkasteltuna niiden pääasiallisen liiketoiminnan oheistoimintana ja että niiden pääasiallinen liiketoiminta ei ole tässä direktiivissä tarkoitettua sijoituspalvelujen tarjoamista tai direktiivissä 2013/36/EU tarkoitettua pankkitoimintaa tai hyödykejohtannaisiin liittyvää markkinatakaajana toimimista;

— nämä henkilöt eivät sovelta huippunopeaa algoritmista kaupankäyntimenetelmää; ja

— nämä henkilöt ilmoittavat asianomaiselle toimivaltaiselle viranomaiselle vuosittain, että ne soveltavat kyseistä poikkeusta, ja ilmoittavat pyynnöstä toimivaltaiselle viranomaiselle, millä perusteella ne katsovat, että niiden i ja ii alakohdan mukainen toiminta on niiden pääasiallisen liiketoiminnan oheistoimintaa;

k) henkilöt, jotka tarjoavat sijoitusneuvontaa muun tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolisen ammattitoiminnan yhteydessä edellyttäen, ettei tämä neuvonta ole maksullista;

l) tanskalaisten ja suomalaisten eläkerahastojen perustamat yhdistykset, joiden ainoana tarkoituksena on hoitaa jäseniään olevien eläkerahastojen varoja;

m) agente di cambio -nimiset välittäjät, joiden toimintaa ja tehtäviä säännellään 24 päivänä helmikuuta 1998 annetun Italian kansallisen asetuksen nro 58 201 artiklassa;

n) direktiivin 2009/72/EY 2 artiklan 4 kohdassa tai direktiivin 2009/73/EY 2 artiklan 4 kohdassa tarkoitettut siirtoverkonhaltijat niiden hoitaessa kyseisten direktiivien tai asetuksen (EY) N:o 714/2009 tai asetuksen (EY) N:o 715/2009 tai mainittujen asetusten nojalla hyväksytyjen verkkosääntöjen tai suuntaviivojen mukaisia tehtäviään, henkilöt, jotka toimivat niiden puolesta palveluntarjoajina ja hoitavat niiden kyseisten säädösten tai kyseisten asetusten nojalla hyväksytyjen verkkosääntöjen ja suuntaviivojen mukaisia tehtäviä, sekä energiantasausjärjestelmän, johtoverkoston tai muun energian tarjonnan ja käytön pitämiseksi tasapainossa tarkoitettujen järjestelmän ylläpitäjät tai hallinnoijat niiden hoitaessa kyseisiä tehtäviä.

Tätä poikkeusta on sovellettava tässä alakohdassa tarkoitettua toimintaa harjoittaviin henkilöihin ainoastaan siltä osin kuin ne harjoittavat hyödykejohtannaisiin liittyvää sijoitustoimintaa tai tarjoavat niihin liittyviä sijoituspalveluja kyseisen toiminnan harjoittamiseksi. Tätä poikkeusta ei sovelleta jälkimarkkinoiden toimintaan, mukaan lukien kaupapaikka jälkimarkkinoilla käytävää finanssisiirto-oikeuksien kauppaa varten;

o) arvopaperikeskukset, joita säännellään sellaisina unionin oikeudessa, siinä määrin kuin niitä säännellään kyseisessä unionin oikeudessa.

2. Tässä direktiivissä annettuja oikeuksia ei uloteta palvelujen tarjoamiseen vastapuolena sellaisissa liiketoimissa, joiden toteuttajina ovat valtionvelkaa hoitavat julkiset laitokset tai EKPJ:n jäsenet, jotka hoitavat tehtäviään Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen sekä Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännöstä tehdyn pöytäkirjan N:o 4 mukaisesti tai hoitavat vastaavia tehtäviä kansallisten säännösten mukaisesti.

3. Komissio hyväksyy 89 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä 1 kohdan c alakohdan soveltamiseksi sen selvittämiseksi, milloin toimintaa harjoitetaan satunnaisesti.

4. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii 1 kohdan j alakohdan soveltamiseksi luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritetään perusteet sen selvittämiseksi, milloin toiminta on ryhmätasolla katsottava pääasiallisen liiketoiminnan oheistoiminnaksi.

Näissä perusteissa on otettava huomioon ainakin seuraavat osatekijät:

- a) vaatimus, että oheistoiminta on toiminnassa vähemmistönä ryhmätasolla;
- b) oheistoiminnan kaupankäynnin volyyymi verrattuna kokonaismarkkinoiden kaupankäyntitoimintaan kyseisessä omaisuuseräluokassa.

Määrittäessään, onko oheistoiminta toiminnassa vähemmistönä ryhmätasolla, arvopaperimarkkinaviranomainen voi päätätä, että oheistoiminnan harjoittamisessa käytetty pääoma suhteessa pääasiallisen liiketoiminnan harjoittamiseen käytettyyn pääomaan on otettava huomioon. Tämä seikka ei kuitenkaan missään tapauksessa riitä osoittamaan, että toiminta on ryhmän pääasiallisen liiketoiminnan oheistoimintaa.

Tässä kohdassa tarkoitettua toimintaa on tarkasteltava ryhmätasolla.

Toisessa ja kolmannessa alakohdassa tarkoitettuihin osatekijöihin eivät kuulu:

- a) asetuksen (EU) N:o 648/2012 3 artiklassa tarkoitettujen konsernin sisäiset transaktiot, joiden tarkoituksena on koko konsernia koskeva likviditeetin tai riskien hallinta;
- b) johdannaisia koskevat liiketoimet, jotka vähentävät suoraan liiketoimintaan tai rahoitustoimintaan liittyviä riskejä objektiivisesti mitattavalla tavalla;
- c) hyödyke johdannaisia ja päästöoikeuksia koskevat liiketoimet, jotka toteutetaan likviditeetin tarjoamista kauppapaikalle koskevien velvoitteiden täyttämiseksi, kun tällaisten velvoitteiden täyttämistä edellyttävät joko sääntelyviranomaiset unionin oikeuden tai kansallisten lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten mukaisesti taikka kauppapaikat.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

3 artikla

Valinnaiset poikkeukset

1. Jäsenvaltiot voivat päätätä olla soveltamatta tätä direktiiviä sellaisiin henkilöihin, joiden kotijäsenvaltioita ne ovat, edellyttäen, että nämä henkilöt ovat saaneet toimiluvan ja näiden henkilöiden toimintaa säännellään kansallisella tasolla ja että nämä henkilöt

- a) eivät saa pitää hallussaan asiakkaiden varoja tai asiakkaiden arvopapereita eivätkä tämän vuoksi koskaan saa olla velkaa asiakkailleen;

- b) saavat tarjota ainoastaan sijoituspalvelua, joka muodostuu siirtokelpoisia arvopapereita ja yhteissijoitusyritysten osuuksia koskevien toimeksiantojen vastaanottamisesta ja välittämisestä ja/tai kyseisiin rahoitusvälineisiin liittyvän sijoitusneuvonnan tarjoamisesta; ja
- c) kyseistä palvelua tarjotessaan voivat välittää toimeksiantoja ainoastaan
- i) tämän direktiivin mukaisesti toimiluvan saaneille sijoituspalvelu yrityksille;
 - ii) direktiivin 2013/36/EU mukaisesti toimiluvan saaneille luottolaitoksille;
 - iii) kolmansissa maissa toimiluvan saaneiden sijoituspalvelu yritysten ja luottolaitosten sivuliikkeille, joihin sovelletaan ja jotka noudattavat toiminnan vakautta koskevia sääntöjä, joiden toimivaltaiset viranomaiset katsovat olevan vähintään yhtä tiukat kuin ne, joista on säädetty tässä direktiivissä, asetuksessa (EU) N:o 575/2013 tai direktiivissä 2013/36/EU;
 - iv) yhteissijoitus yrityksille, joille on jonkin jäsenvaltion lain nojalla annettu lupa markkinoida rahasto-osuuksia yleisölle, ja tällaisten yritysten omaisuudenhoitajille; tai
 - v) kiinteän pääoman sijoitusyhtiöille, sellaisina kuin ne on määritelty Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2012/30/EU⁽¹⁾ 17 artiklan 7 kohdassa, joiden arvopaperit on listattu tai joiden arvopapereilla käydään kauppaa jonkin jäsenvaltion säännellyllä markkinalla; tai
- d) tarjoavat yksinomaan hyödykkeisiin, päästöoikeuksiin ja/tai niiden johdannaisiin liittyviä sijoituspalveluja ainoana tarkoituksenaan suojata asiakkaidensa kaupalliset riskit, jos nämä asiakkaat ovat yksinomaan direktiivin 2009/72/EY 2 artiklan 35 kohdassa määriteltyjä paikallisia sähköalan yrityksiä ja/tai direktiivin 2009/73/EY 2 artiklan 1 kohdassa määriteltyjä maakaasualan yrityksiä, edellyttäen, että näillä asiakkailla on yhteisesti hallussaan 100 prosenttia kyseisten henkilöiden pääomasta tai äänioikeuksista, ne käyttävät yhteistä määräysvaltaa ja niitä koskee tämän direktiivin 2 artiklan 1 kohdan j alakohdassa tarkoitettu poikkeus, jos ne tarjoavat kyseiset sijoituspalvelut itse; tai
- e) tarjoavat yksinomaan päästöoikeuksiin ja/tai niiden johdannaisiin liittyviä sijoituspalveluja ainoana tarkoituksenaan suojata asiakkaidensa kaupalliset riskit, jos nämä asiakkaat ovat yksinomaan direktiivin 2003/87/EY 3 artiklan f alakohdassa määriteltyjä toiminnanharjoittajia, edellyttäen, että näillä asiakkailla on yhteisesti hallussaan 100 prosenttia kyseisten henkilöiden pääomasta tai äänioikeuksista, ne käyttävät yhteistä määräysvaltaa ja niitä koskee tämän direktiivin 2 artiklan 1 kohdan j alakohdassa tarkoitettu poikkeus, jos ne tarjoavat kyseiset sijoituspalvelut itse.
2. Jäsenvaltioiden järjestelmissä 1 kohdassa tarkoitettuihin henkilöihin on sovellettava vaatimuksia, jotka vähintään vastaavat seuraavia tämän direktiivin vaatimuksia:
- a) toimiluvan myöntämistä ja jatkuvaa valvontaa koskevat edellytykset ja menettelyt, joista säädetään 5 artiklan 1 ja 3 kohdassa, 7–10, 21, 22 ja 23 artiklassa sekä vastaavissa delegoiduissa säädöksissä, jotka komissio hyväksyy 89 artiklan mukaisesti;
 - b) menettelytapavelvoitteet, joista säädetään 24 artiklan 1, 3, 4, 5, 7 ja 10 kohdassa, 25 artiklan 2, 5 ja 6 kohdassa ja, jos kansallisessa järjestelmässä sallitaan näiden henkilöiden nimetä sidonnaisasiamiehiä, 29 artiklassa sekä vastaavissa täytäntöönpanotoimenpiteissä;

(¹) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2012/30/EU, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, niiden takeiden yhteensovittamisesta samanveroisiksi, joita jäsenvaltioissa vaaditaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 54 artiklan toisessa kohdassa tarkoitetuilta yhtiöiltä niiden jäsenten sekä ulkopuolisten etujen suojaamiseksi osakeyhtiöitä perustettaessa sekä niiden pääomaa säilytettäessä ja muutettaessa (EUVL L 315, 14.11.2012, s. 74).

- c) toiminnan järjestämistä koskevat vaatimukset, joista säädetään 16 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä, kuudennessa ja seitsemännessä alakohdassa ja 16 artiklan 6 ja 7 kohdassa sekä vastaavissa delegoiduissa säädöksissä, jotka komissio hyväksyy 89 artiklan mukaisesti.

Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle tämän artiklan 1 kohdan nojalla jätetyt henkilöt kuuluvat direktiivin 97/9/EY mukaisesti hyväksytyyn sijoittajien korvausjärjestelmään. Jäsenvaltiot voivat sallia, että sijoituspalveluyritykset eivät kuulu tällaiseen järjestelmään, edellyttäen, että niillä on ammatillinen vastuuvakuutus, joka soveltamisalan ulkopuolelle tämän artiklan 1 kohdan nojalla jätettyjen henkilöiden koon, riskiprofiilin ja oikeudellisen luonteen huomioon ottaen varmistaa vastaavan suojan niiden asiakkaille.

Poiketen siitä, mitä tämän kohdan toisessa alakohdassa säädetään, jäsenvaltiot, jotka ovat jo antaneet tällaisia lakeja, asetuksia tai hallinnollisia määräyksiä ennen 2 päivää heinäkuuta 2014, voivat 3 päivään heinäkuuta 2019 saakka vaatia, että kun tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle tämän artiklan 1 kohdan nojalla jätetyt henkilöt tarjoavat sijoituspalveluja yhteissijoitusyritysten osuuksiin liittyvien toimeksiantojen vastaanottamiseksi ja välittämiseksi ja/tai sijoitusneuvonnan tarjoamiseksi ja toimivat välittäjinä direktiivissä 2009/65/EY määritellyn rahastoyhtiön kanssa, nämä henkilöt ovat yhteisvastuussa rahastoyhtiön kanssa kaikista näihin palveluihin liittyvistä asiakkaalle aiheutuvista vahingoista.

3. Tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle 1 kohdan nojalla jätettyjä henkilöitä ei koske 34 artiklassa säädetty sijoituspalvelujen tarjoamisen tai sijoitustoiminnan harjoittamisen vapaus eikä 35 artiklassa säädetty vapaus perustaa sivuliikkeitä.

4. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ja arvopaperimarkkinaviranomaiselle, käyttävätkö ne tämän artiklan mukaista vaihtoehtoa, ja varmistettava, että kussakin 1 kohdan mukaisesti myönnetyssä toimiluvassa mainitaan, että se on myönnetty tämän artiklan mukaisesti.

5. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle kansalliset säännökset, jotka vastaavat 2 kohdassa lueteltuja tämän direktiivin vaatimuksia.

4 artikla

Määritelmät

1. Tässä direktiivissä tarkoitetaan

- 1) 'sijoituspalveluyrityksellä' oikeushenkilöä, jonka tavanomaisena ammatti- tai liiketoimintana on yhden tai useamman sijoituspalvelun ammattimainen tarjoaminen kolmansille osapuolille ja/tai yhden tai useamman sijoitustoimen ammattimainen harjoittaminen.

Jäsenvaltiot voivat sisällyttää sijoituspalveluyritysten määritelmään yrityksiä, jotka eivät ole oikeushenkilöitä, jos:

- a) niiden oikeudellinen asema varmistaa kolmansien osapuolten eduille oikeushenkilön tarjoamaa suojaa vastaavan suojan; ja
- b) niiden toiminnan vakautta valvotaan tehokkaasti niiden oikeudellista muotoa vastaavalla tavalla.

Jos luonnollinen henkilö tarjoaa palveluja, joihin liittyy kolmansien osapuolten varojen tai siirtokelpoisten arvopaperien hallintaa, kyseistä henkilöä voidaan kuitenkin pitää tätä direktiiviä ja asetusta (EU) N:o 600/2014 sovellettaessa sijoituspalveluyrityksenä ainoastaan, jos kyseinen henkilö täyttää seuraavat edellytykset, rajoittamatta kuitenkaan muiden tässä direktiivissä, asetuksessa (EU) N:o 600/2014 ja direktiivissä 2013/36/EU asetettujen vaatimusten noudattamista:

- a) kolmansien osapuolten omistusoikeus välineisiin ja varoihin on suojattava erityisesti yrityksen tai sen omistajien maksukyvyttömyystilanteessa taikka takavarikon, kuittauksen tai yrityksen tai sen omistajien velkojien muiden toimien yhteydessä;

- b) yrityksen on oltava sellaisten sääntöjen alainen, joiden tarkoituksena on valvoa sen ja sen omistajien vakavaraisuutta;
 - c) yhden tai useamman sellaisen henkilön, jolla on kansallisen lainsäädännön nojalla valtuudet tilintarkastusten suorittamiseen, on vuosittain tarkastettava yrityksen tilinpäätös;
 - d) jos yrityksellä on vain yksi omistaja, tämän henkilön on suojattava sijoittajat sen varalta, että yrityksen toiminta lakkaa omistajan kuoleman tai toimintakyvyttömyyden tai muun vastaavan tapahtuman vuoksi;
- 2) 'sijoituspalveluilla ja -toiminnalla' liitteessä I olevassa A osassa lueteltuja palveluja ja toimintaa, jotka liittyvät liitteessä I olevassa C osassa lueteltuihin välineisiin.

Komissio hyväksyy 89 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä toimenpiteistä, joilla määritetään

- a) liitteessä I olevan C osan 6 kohdassa tarkoitetut johdannaissopimukset, jotka ovat luonteeltaan tukkutason energiatuotteiden kaltaisia ja jotka on fyysisesti selvitettävä, ja C osan 6 kohdan energiajohdannaissopimukset;
 - b) liitteessä I olevan C osan 7 kohdassa tarkoitetut johdannaissopimukset, jotka ovat luonteeltaan muiden johdannaisrahoitusvälineiden kaltaisia;
 - c) liitteessä I olevan C osan 10 kohdassa tarkoitetut johdannaissopimukset, jotka ovat luonteeltaan muiden johdannaisrahoitusvälineiden kaltaisia, ottaen huomioon muun muassa se, käydäänkö niillä kauppaa säännellyllä markkinalla, monenkeskisessä kaupankäyntijärjestelmässä tai organisoidussa kaupankäyntijärjestelmässä;
- 3) 'oheispalveluilla' mitä tahansa liitteessä I olevassa B osassa lueteltua palvelua;
- 4) 'sijoitusneuvonnalla' joko asiakkaan pyynnöstä tai sijoituspalveluyrityksen aloitteesta tapahtuvaa yksilöllisten suositusten antamista asiakkaalle yhdestä tai useammasta rahoitusvälineisiin liittyvästä liiketoimesta;
- 5) 'toimeksiantojen toteuttamisella asiakkaiden lukuun' toimimista sopimusten tekemiseksi yhden tai useamman rahoitusvälineen ostosta tai myynnistä asiakkaan lukuun, ja tähän kuuluu sijoituspalveluyrityksen tai luottolaitoksen liikkeeseenlaskemien rahoitusvälineiden myymistä koskevien sopimusten tekeminen niiden liikkeeseenlaskun ajankohtana;
- 6) 'kaupankäynnillä omaan lukuun' omaa pääomaa vastaan tapahtuvaa kaupankäyntiä, jonka tuloksena on yhtä tai useampaa rahoitusvälinettä koskevien liiketoimien toteuttaminen;
- 7) 'markkinatakaajalla' henkilöä, joka rahoitusmarkkinoilla tarjoutuu käymään kauppaa jatkuvasti omaan lukuunsa ostemalla ja myymällä rahoitusvälineitä omaa pääomaansa vastaan itse määrittämiensä hinnoin;
- 8) 'salkunhoidolla' sijoitusten hoitamista asiakkaiden antaman valtuutuksen mukaan harkinnanvaraisesti sekä asiakas-kohtaisesti, jos kyseiseen salkkuun kuuluu yksi tai useampi rahoitusväline;
- 9) 'asiakkaalla' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jolle sijoituspalveluyritys tarjoaa sijoitus- tai oheispalveluja;
- 10) 'ammattimaisella asiakkaalla' asiakasta, joka täyttää liitteessä II vahvistetut perusteet;
- 11) 'yksityisasiakkaalla' asiakasta, joka ei ole ammattimainen asiakas;

- 12) 'pk-yritysten kasvumarkkinalla' monenkeskistä kaupankäyntijärjestelmää, joka on rekisteröity pk-yritysten kasvumarkkinaksi 33 artiklan mukaisesti;
- 13) 'pienillä ja keskiuurilla yrityksillä' tätä direktiiviä sovellettaessa yrityksiä, joiden keskimääräinen markkina-arvo oli alle 200 000 000 euroa kolmen edellisen kalenterivuoden lopun hintatarjousten perusteella;
- 14) 'rajahintatoimeksiannolla' rahoitusvälineen osto- tai myyntitoimeksiannosta, joka annetaan toteutettavaksi sille määrättyyn rajahintaan tai tätä parempaan hintaan sekä tietyn suuruisena;
- 15) 'rahoitusvälineellä' liitteessä I olevassa C osassa eriteltyjä välineitä;
- 16) 'C osan 6 kohdan energiajohdannaissopimuksilla' liitteessä I olevan C osan 6 kohdassa mainittuja hiileen tai öljyyn liittyviä optioita, futuureja, swapeja ja muita johdannaissopimuksia, joilla käydään kauppaa organisoidussa kaupankäyntijärjestelmässä ja jotka on fyysisesti selvitettävä;
- 17) 'rahamarkkinavälineillä' välinelajeja, joilla tavallisesti käydään kauppaa rahamarkkinoilla, kuten esimerkiksi valtion velkasitoumuksia, talletustodistuksia ja yritystodistuksia, lukuun ottamatta maksuvälineitä;
- 18) 'markkinoiden ylläpitäjällä' yhtä tai useampaa henkilöä, joka hallinnoi ja/tai ylläpitää säänneltyä markkinan liiketoimintaa ja joka voi olla säännelty markkina itse;
- 19) 'monenkeskisellä järjestelmällä' järjestelmää, jossa useiden kolmansien osapuolten rahoitusvälineitä koskevat osto- ja myynti-intressit voivat olla keskenään vuorovaikutuksessa;
- 20) 'kauppojen sisäisellä toteuttajalla' sijoituspalveluyritystä, joka suunnitelmallisesti, säännöllisesti, järjestelmällisesti ja merkittävässä määrin käy kauppaa omaan lukuunsa toteuttaessaan asiakkaiden toimeksiantoja säänneltyjen markkinoiden taikka monenkeskisen kaupankäyntijärjestelmän tai organisoidun kaupankäyntijärjestelmän ulkopuolella ylläpitämättä monenkeskistä järjestelmää;

Kaupankäynnin säännöllisyyttä ja järjestelmällisyyttä mitataan niiden OTC-kauppojen lukumäärällä, jotka sijoituspalveluyritys tekee rahoitusvälineensä omaan lukuunsa toteuttaessaan asiakastoimeksiantoja. Kaupankäynnin merkittävää määrää mitataan joko vertaamalla sijoituspalveluyrityksen OTC-kaupan suuruutta suhteessa sijoituspalveluyrityksen tietyn rahoitusvälineen kokonaiskauppaan taikka vertaamalla sijoituspalveluyrityksen OTC-kaupan suuruutta suhteessa tietyn rahoitusvälineen kokonaiskauppaan unionissa. Kauppojen sisäisen toteuttajan määritelmää sovelletaan ainoastaan, jos sekä kaupankäynnin säännöllisyyttä ja järjestelmällisyyttä että sen merkittävää määrää koskevat edellytykset täyttyvät tai jos sijoituspalveluyritys päättää osallistua kauppojen sisäisen toteuttajan järjestelmään;

- 21) 'säännellyllä markkinalla' markkinoiden ylläpitäjän ylläpitämää ja/tai hallinnoimaa monenkeskistä järjestelmää, jossa järjestelmän ehdottomien sääntöjen mukaisesti saatetaan yhteen rahoitusvälineitä koskevia useiden kolmansien osapuolten osto- ja myynti-intressejä tai helpotetaan niiden yhteen saattamista siten, että tuloksena on sopimus kaupankäynnin kohteeksi markkinan sääntöjen ja/tai järjestelmien mukaisesti otetuista rahoitusvälineistä, jolla on toimilupa ja joka toimii säännöllisesti ja tämän direktiivin III osaston mukaisesti;
- 22) 'monenkeskisellä kaupankäyntijärjestelmällä' sijoituspalveluyrityksen tai markkinoiden ylläpitäjän ylläpitämää monenkeskistä järjestelmää, jossa järjestelmän ehdottomien sääntöjen mukaisesti saatetaan yhteen rahoitusvälineitä koskevia useiden kolmansien osapuolten osto- ja myynti-intressejä siten, että tuloksena on sopimus tämän direktiivin II osaston mukaisesti;
- 23) 'organisoidulla kaupankäyntijärjestelmällä' monenkeskistä järjestelmää, joka ei ole säännelty markkina tai monenkeskinen kaupankäyntijärjestelmä ja jossa useiden kolmansien osapuolten joukkovelkakirjoja, strukturoituja rahoitustuotteita, päästöoikeuksia tai johdannaisia koskevat osto- ja myynti-intressit voivat olla keskenään vuorovaikutuksessa siten, että tuloksena on sopimus tämän direktiivin II osaston mukaisesti;

- 24) 'kauppapaikalla' mitä tahansa säänneltyä markkinaa, monenkeskistä kaupankäyntijärjestelmää tai organisoitua kaupankäyntijärjestelmää;
- 25) 'likvideillä markkinoilla' rahoitusvälineen tai rahoitusvälinelajin markkinoita, joilla on jatkuvasti valmiita ja halukkaita ostajia ja myyjiä ja joita arvioidaan seuraavin perustein ottaen huomioon kyseisen rahoitusvälineen tai rahoitusvälinelajin erityiset markkinarakenteet:
- a) liiketoimien keskimääräinen toteutustiheys ja keskikoko eri markkinaehtojen vallitessa ja ottaen huomioon rahoitusvälineisiin kuuluvien tuotteiden luonne ja elinkaari;
 - b) markkinaosapuolten lukumäärä ja tyyppi, mukaan lukien markkinaosapuolten lukumäärä suhteessa kaupankäynnin kohteena olevien rahoitusvälineiden lukumäärään tietyn tuotteen markkinoilla;
 - c) osto- ja myyntihintojen keskimääräinen erotus, jos se on saatavilla;
- 26) 'toimivaltaisella viranomaisella' kunkin jäsenvaltion 67 artiklan mukaisesti nimeämää viranomaista, jollei tässä direktiivissä toisin säädetä;
- 27) 'luottolaitoksella' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa määriteltyä luottolaitosta;
- 28) 'yhteissijoitusyrityksen rahastoyhtiöllä' Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/65/EY⁽¹⁾ 2 artiklan 1 kohdan b alakohdassa määriteltyä rahastoyhtiötä;
- 29) 'sidonnaisasiamiehellä' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka toimii vain yhden ainoan sijoituspalveluyrityksen lukuun ja sen täydellisellä ja ehdottomalla vastuulla, markkinoi sijoitus- ja/tai oheispalveluja asiakkaille tai mahdollisille asiakkaille, vastaanottaa ja välittää sijoituspalveluihin tai rahoitusvälineisiin liittyviä asiakkaiden ohjeita tai toimeksiantoja, välittää rahoitusvälineitä asiakkaille tai mahdollisille asiakkaille tai tarjoaa asiakkaille tai mahdollisille asiakkaille kyseisiä rahoitusvälineitä tai palveluja koskevaa neuvontaa;
- 30) 'sivuliikkeellä' muuta sellaista liiketoimipaikkaa kuin päätoimipaikkaa, joka on osa sijoituspalveluyritystä, joka ei ole oikeushenkilö ja joka tarjoaa sijoituspalveluja ja/tai harjoittaa sijoitustoimintaa ja voi myös tarjota oheispalveluja, joiden tarjoamiseen sijoituspalveluyritys on saanut toimiluvan; kaikkia sijoituspalveluyrityksen samaan jäsenvaltioon perustamia liiketoimipaikkoja pidetään yhtenä sivuliikkeenä silloin, kun sijoituspalveluyrityksen päätoimipaikka on toisessa jäsenvaltiossa;
- 31) 'huomattavalla omistusosuudella' suoraa tai välillistä omistusosuutta sijoituspalveluyrityksessä, kun tämä osuus on vähintään 10 prosenttia pääomasta tai äänioikeuksista Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/109/EY⁽²⁾ 9 ja 10 artiklan mukaisesti, kun otetaan huomioon mainitun direktiivin 12 artiklan 4 ja 5 kohdassa vahvistetut osuuskien yhteen laskemista koskevat ehdot, tai kun sen nojalla on mahdollista vaikuttaa huomattavasti sen sijoituspalveluyrityksen johtamiseen, jossa omistusosuus on;
- 32) 'emoyrityksellä' Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/34/EU⁽³⁾ 2 artiklan 9 kohdassa ja 22 artiklassa tarkoitettua emoyritystä;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/65/EY, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta (EUVL L 302, 17.11.2009, s. 32).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/109/EY, annettu 15 päivänä joulukuuta 2004, säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteeksi otettavien arvopapereiden liikkeeseenlaskijoita koskeviin tietoihin liittyvien avoimuusvaatimusten yhdenmukaistamisesta ja direktiivin 2001/34/EY muuttamisesta (EUVL L 390, 31.12.2004, s. 38).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/34/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, tietyntyyppisten yritysten vuositilinpäätöksistä, konsernitilinpäätöksistä ja niihin liittyvistä kertomuksista, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/43/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivien 78/660/ETY ja 83/349/ETY kumoamisesta (EUVL L 182, 29.6.2013, s. 19).

- 33) 'tytäryrityksellä' direktiivin 2013/34/EU 2 artiklan 10 kohdassa ja 22 artiklassa tarkoitettua tytäryritystä, mukaan lukien kaikki perimmäisen emoyrityksen tytäryrityksen tytäryritykset;
- 34) 'konsernilla' direktiivin 2013/34/EU 2 artiklan 11 kohdassa määriteltyä konsernia;
- 35) 'läheisillä sidoksilla' tilannetta, jossa kahden tai useamman luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön välillä on sidoksena
- a) omistusyhteys eli suora tai määräysvallan kautta välillinen vähintään 20 prosentin omistusosuus yrityksen äänioikeuksista tai pääomasta;
- b) 'määräysvalta' eli emoyrityksen ja tytäryrityksen välinen yhteys kaikissa direktiivin 2013/34/EU 22 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa taikka samankaltainen luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön ja yrityksen välinen yhteys, siten että mahdollinen tytäryrityksen tytäryritys katsotaan näiden yritysten johdossa olevan emoyrityksen tytäryrityksiksi;
- c) molempien tai kaikkien pysyvä sidos samaan henkilöön määräysvallan kautta;
- 36) 'ylimmällä hallintoelimellä' sijoituspalveluyrityksen, markkinoiden ylläpitäjän tai raportointipalvelujen tarjoajan yhtä tai useampaa kansallisen lainsäädännön mukaisesti nimettyä elintä, jolla on toimivalta vahvistaa yhteisön strategia, tavoitteet ja yleinen johtaminen, joka valvoo ja seuraa johdon päätöksentekoa ja johon kuuluu yhteisön liiketoimintaa tosiasiallisesti johtavia henkilöitä.
- Jos tässä direktiivissä viitataan ylimpään hallintoelimeen ja kansallisessa lainsäädännössä ylimmän hallintoelimen johto- tai valvontatehtävät on annettu eri elimille tai yhden elimen eri jäsenille, jäsenvaltion on yksilöitävä ylimmän hallintoelimen asiasta vastaavat elimet tai jäsenet kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti, jollei tässä direktiivissä toisin säädetä;
- 37) 'toimivalla johdolla' luonnollisia henkilöitä, jotka vastaavat sijoituspalveluyrityksen, markkinoiden ylläpitäjän tai raportointipalvelujen tarjoajan päivittäisestä johtamisesta ja ovat siitä tili- ja vastuuvollisia ylimmälle hallintoelimelle, mukaan lukien niiden käytänteiden toteuttaminen, jotka koskevat palvelujen ja tuotteiden jakelua asiakkaille yrityksen ja sen henkilöstön toimesta;
- 38) 'päämiehen lukuun täsmäytetyllä kaupankäynnillä' liiketoimea, jossa kaupan mahdollistava taho toimii liiketoimen ostajan ja myyjän välillä siten, ettei siihen kohdistu markkinariskiä liiketoimen toteutuksen missään vaiheessa, ja jossa liiketoimen molemmat puolet toteutetaan samanaikaisesti ja liiketoimi toteutetaan hintaan, josta kaupan mahdollistavalle taholle ei koidu muuta voittoa tai tappiota kuin aiemmin ilmoitettu palkkio, maksu tai kulut liiketoimesta;
- 39) 'algoritmisella kaupankäynnillä' rahoitusvälineillä tapahtuvaa kaupankäyntiä, jossa tietokonealgoritmi määrittää automaattisesti toimeksiantojen yksittäiset parametrit, kuten toimeksiannon käynnistämisen, ajoituksen, hinnan ja määrän sekä toimeksiantojen hoidon niiden jättämisen jälkeen siten, että ihmisen työpanosta tarvitaan vain vähän tai ei lainkaan; tähän eivät kuulu järjestelmät, joita käytetään ainoastaan toimeksiantojen reitittämiseen yhteen tai useampaan kauppapaikkaan, sellaiseen toimeksiantojen käsittelyyn, johon ei sisälly kaupankäynnin parametrien määrittystä, toimeksiantojen vahvistamiseen tai kaupan jälkeiseen toteutettujen liiketoimien käsittelyyn;
- 40) 'huippunopealla algoritmisella kaupankäyntimenetelmällä' mitä tahansa algoritmista kaupankäyntimenetelmää, jolle ovat ominaisia
- a) infrastruktuuri, jolla pyritään minimoimaan verkkoon liittyvä ja muuntyyppinen viive ja joka sisältää vähintään yhden seuraavista toimeksiantojen algoritmista kirjausta koskevista palveluista: erilaiset konesalipalvelut (co-location tai proximity hosting) tai huippunopea suora sähköinen markkinoillepääsy;

- b) järjestelmän määrittämä toimeksiantojen käynnistäminen, tuottaminen, reitittäminen tai toteuttaminen siten, että ihminen ei osallistu yksittäisiin liiketoimiin tai toimeksiantoihin; ja
- c) korkea päivänsisäinen viestimäärä, joka koostuu toimeksiannoista, hintatarjouksista tai peruutuksista;
- 41) 'suoralla sähköisellä markkinoillepääsillä' järjestelyä, jossa kauppapaikan jäsen tai osapuoli taikka asiakas antaa henkilölle luvan käyttää sen kaupankäyntikoodia, niin että henkilö voi välittää rahoitusvälineeseen liittyviä toimeksiantoja sähköisesti suoraan kauppapaikkaan, mukaan lukien järjestelyt, joissa kyseinen henkilö käyttää jäsenen tai osapuolen taikka asiakkaan infrastruktuuria tai jäsenen tai osapuolen taikka asiakkaan käyttöön antamaa yhteysjärjestelmää toimeksiantojen välittämiseksi (suora pääsy markkinoille), sekä järjestelyt, joissa henkilö ei käytä tällaista infrastruktuuria (tuettu pääsy);
- 42) 'ristiinmyyntikäytännöllä' sijoituspalvelun tarjoamista yhdessä toisen palvelun tai tuotteen kanssa osana pakettia tai ehtona saman sopimuksen tai paketin osalta;
- 43) 'strukturoidulla talletuksella' Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/49/EU⁽¹⁾ 2 artiklan 1 kohdan c alakohdassa määriteltyä talletusta, jonka pääoma voidaan maksaa kokonaan takaisin talletusajan päätyttyä ehdoin, joiden mukaisesti mahdollinen korko tai lisäkorko maksetaan tai sen maksamiseen kohdistuu riski, noudattaen kaavaa, jossa otetaan huomioon seuraavanlaisia tekijöitä:
- a) indeksi tai indeksien yhdistelmä, lukuun ottamatta vaihtuvakorkoisia talletuksia, joiden tuotto on suoraan sidoksissa korkoindeksiin, kuten Euriboriin tai Liboriin;
- b) rahoitusväline tai rahoitusvälineiden yhdistelmä;
- c) hyödyke tai hyödykkeiden yhdistelmä tai muut aineelliset tai aineettomat omaisuserät, jotka eivät ole keskenään vaihdettavissa; tai
- d) valuuttakurssi tai valuuttakurssien yhdistelmä;
- 44) 'siirtokelpoisilla arvopapereilla' sellaisia arvopaperilajeja maksuvälineitä lukuun ottamatta, jotka ovat vaihdantakelpoisia pääomamarkkinoilla, kuten
- a) yhtiöiden osakkeita ja muita arvopapereita, jotka vastaavat yhtiöiden, henkilöyhtiöiden ja muiden yhteisöjen osakkeita, sekä osaketalletustodistuksia;
- b) joukkovelkakirjoja tai muita arvopaperistettuja velan muotoja, mukaan lukien tällaisia arvopapereita koskevat talletustodistukset;
- c) kaikkia muita arvopapereita, jotka oikeuttavat hankkimaan tai myymään edellä mainitun kaltaisia siirtokelpoisia arvopapereita tai jotka edellyttävät käteissuoritusta, joka määräytyy siirtokelpoisten arvopapereiden, valuuttojen, korkojen tai tuottojen, hyödykkeiden taikka muiden indeksien tai mittareiden perusteella;
- 45) 'talletustodistuksilla' sellaisia arvopapereita, jotka ovat vaihdantakelpoisia pääomamarkkinoilla ja jotka edustavat sellaisen liikkeeseenlaskijan arvopaperiomistusta, jonka kotipaikka on muualla, mutta jotka voidaan ottaa kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla ja joilla voidaan käydä kauppaa erillään sellaisen liikkeeseenlaskijan arvopapereista, jonka kotipaikka on muualla;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/49/EU, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, talletusten vakuusjärjestelmistä (katso tämän virallisen lehden sivu 149).

- 46) 'pörssilistatulla rahastolla' rahastoa, jonka osuuksista tai osakelajeista vähintään yksi on jatkuvan kaupankäynnin kohteena vähintään yhdessä kauppapaikassa siten, että vähintään yksi markkinatakaaja varmistaa, että sen osuuksien tai osakkeiden hinta kauppapaikassa ei poikkea merkittävästi nettoarvosta ja soveltuvin osin ohjeellisesta nettoarvosta;
- 47) 'todistuksilla' asetuksen (EU) N:o 600/2014 2 artiklan 1 kohdan 27 alakohdassa määriteltyjä todistuksia;
- 48) 'strukturoidulla rahoitustuotteilla' asetuksen (EU) N:o 600/2014 2 artiklan 1 kohdan 28 alakohdassa määriteltyjä strukturoituja rahoitustuotteita;
- 49) 'johdannaisilla' asetuksen (EU) N:o 600/2014 2 artiklan 1 kohdan 29 alakohdassa määriteltyjä johdannaisia;
- 50) 'hyödykejohdannaisilla' asetuksen (EU) N:o 600/2014 2 artiklan 1 kohdan 30 alakohdassa määriteltyjä hyödykejohdannaisia;
- 51) 'keskusvastapuolella' asetuksen (EU) N:o 648/2012 2 artiklan 1 kohdassa määriteltyä keskusvastapuolta;
- 52) 'hyväksytyllä julkistamisjärjestelyllä' henkilöä, joka on saanut tämän direktiivin mukaisesti toimiluvan tarjota palvelua kauppajia koskevien ilmoitusten julkistamiseksi sijoituspalveluyritysten puolesta asetuksen (EU) N:o 600/2014 20 ja 21 artiklan mukaisesti;
- 53) 'konsolidoitujen kauppatietojen tarjoajalla' henkilöä, joka on saanut tämän direktiivin mukaisesti toimiluvan tarjota palvelua asetuksen (EU) N:o 600/2014 6, 7, 10, 12, 13, 20 ja 21 artiklassa lueteltuja rahoitusvälineillä käytäviä kauppajia koskevien ilmoitusten keräämiseksi säännellyiltä markkinoilta, monenkeskisiltä kaupankäyntijärjestelmiltä, organisoiduilta kaupankäyntijärjestelmiltä ja hyväksytyiltä julkistamisjärjestelyiltä sekä ilmoitusten konsolidoimiseksi jatkuvaksi sähköiseksi muuttuvaksi datavirraksi, josta saa kutakin rahoitusvälinettä koskevia reaaliaikaisia hinta- ja määrätietoja;
- 54) 'hyväksytyllä ilmoitusjärjestelmällä' järjestelmää, jonka mukaan henkilö on saanut tämän direktiivin mukaisesti toimiluvan tarjota palvelua liiketoimia koskevien ilmoitusten antamiseksi toimivaltaisille viranomaisille tai arvopaperimarkkinaviranomaiselle sijoituspalveluyritysten puolesta;
- 55) 'kotijäsenvaltiolla'
- a) sijoituspalveluyritysten tapauksessa jäsenvaltiota, jossa
- i) sijoituspalveluyrityksen päätoimipaikka sijaitsee, jos yritys on luonnollinen henkilö;
- ii) sijoituspalveluyrityksellä on sääntömääräinen kotipaikka, jos yritys on oikeushenkilö;
- iii) sijoituspalveluyrityksen päätoimipaikka sijaitsee, jos yrityksellä ei sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaan ole sääntömääräistä kotipaikkaa;
- b) säännellyn markkinan tapauksessa jäsenvaltiota, jossa säännelty markkina on rekisteröity tai, jos sillä ei kyseisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan ole sääntömääräistä kotipaikkaa, jäsenvaltiota, jossa säännellyn markkinan päätoimipaikka sijaitsee;
- c) hyväksytyyn julkistamisjärjestelyyn, konsolidoitujen kauppatietojen tarjoajan tai hyväksytyyn ilmoitusjärjestelmän tapauksessa jäsenvaltiota, jossa
- i) hyväksytyyn julkistamisjärjestelyyn, konsolidoitujen kauppatietojen tarjoajan tai hyväksytyyn ilmoitusjärjestelmän päätoimipaikka sijaitsee, jos se on luonnollinen henkilö;

- ii) hyväksytyllä julkistamisjärjestelyllä, konsolidoitujen kauppatietojen tarjoajalla tai hyväksytyllä ilmoitusjärjestelmällä on sääntömääräinen kotipaikka, jos se on oikeushenkilö;
- iii) hyväksytyyn julkistamisjärjestelyyn, konsolidoitujen kauppatietojen tarjoajan tai hyväksytyyn ilmoitusjärjestelmän päätoimipaikka sijaitsee, jos sillä ei sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaan ole sääntömääräistä kotipaikkaa;
- 56) 'vastaanottavalla jäsenvaltiolla' muuta jäsenvaltiota kuin kotijäsenvaltiota, jossa sijoituspalveluyrityksellä on sivuliike tai jossa se tarjoaa sijoituspalveluja ja/tai harjoittaa sijoitustoimintaa, tai jäsenvaltiota, jossa säännellyllä markkinalla on tarkoituksenmukaisia järjestelyjä, joilla helpotetaan tähän samaan jäsenvaltioon sijoittautuneiden etäkaupankäyntiä harjoittavien jäsenten tai osapuolten kaupankäyntiä sen järjestelmässä;
- 57) 'kolmannen maan yrityksellä' yritystä, joka olisi sijoituspalveluja tarjoava tai sijoitustoimintaa harjoittava luottolaitos tai sijoituspalveluyritys, jos sen päätoimipaikka tai sääntömääräinen kotipaikka sijaitisi unionin alueella;
- 58) 'tukkutason energiatuotteella' asetuksen (EU) N:o 1227/2011 2 artiklan 4 kohdassa määriteltyjä tukkutason energia- tuotteita;
- 59) 'maatalousalan hyödykejohdannaisilla' johdannaisopimuksia, jotka liittyvät Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1308/2013 ⁽¹⁾ 1 artiklassa ja liitteessä I olevassa I–XX ja XXIV/1 osassa luetteluihin tuotteisiin;
- 60) 'valtionlainan liikkeeseenlaskijalla' seuraavia velkainstrumenttien liikkeeseen laskijoita:
- i) unioni;
 - ii) jäsenvaltio, mukaan lukien mikä hyvänsä jäsenvaltion julkishallinnon yksikkö, virasto tai erillisyyhtiö;
 - iii) jos jäsenvaltio on liittovaltio, jokin tämän liittovaltion osavaltio;
 - iv) useita jäsenvaltioita varten perustettu erillisyyhtiö;
 - v) kahden tai useamman jäsenvaltion perustama kansainvälinen finanssilaitos, jonka tarkoituksena on hankkia varoja ja antaa rahoitusapua jäsenilleen, joilla on vakavia rahoitusongelmia tai joita sellaiset vaikeudet uhkaavat; tai
 - vi) Euroopan investointipankki;
- 61) 'valtionlainalla' velkainstrumenttia, jonka valtionlainan liikkeeseenlaskija on laskenut liikkeeseen;
- 62) 'pysyvällä välineellä' mitä tahansa välinettä,
- a) jonka avulla asiakas voi tallentaa tälle henkilökohtaisesti osoitettuja tietoja siten, että tiedot ovat saatavilla myöhemmää käyttöä varten tietojen käyttötarkoituksen kannalta asianmukaisen ajan; ja
 - b) joka mahdollistaa tallennettujen tietojen jäljentämisen muuttumattomina;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 1308/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 992/72, (ETY) N:o 234/79, (EY) N:o 1037/2001 ja (EY) N:o 1234/2007 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 671).

63) 'raportointipalvelujen tarjoajalla' hyväksyttyä julkistamisjärjestelyä, konsolidoitujen kauppätietojen tarjoajaa tai hyväksyttyä ilmoitusjärjestelmää.

2. Siirretään komissiolle valta hyväksyä 89 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täsmennetään teknisen sisällön osalta 1 kohdassa säädettyjä määritelmiä niiden mukauttamiseksi markkinoiden kehitykseen, tekniseen kehitykseen ja asetuksessa (EU) N:o 596/2014 kielletystä toiminnasta saatuihin kokemuksiin sekä tämän direktiivin yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi.

II OSASTO

SIJOITUSPALVELUYRITYSTEN TOIMILUVAN MYÖNTÄMISTÄ JA TOIMINNAN HARJOITTAMISTA KOSKEVAT EDELLYTYKSET

I LUKU

Toimiluvan myöntämistä koskevat edellytykset ja menettelyt

5 artikla

Toimilupavaatimus

1. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että sijoituspalvelujen tarjoamiseen ja/tai sijoitustoiminnan harjoittamiseen ammatillisesti säännöllisenä ammatti- tai liiketoimintana tarvitaan tämän luvun mukainen etukäteen annettava toimilupa. Tällaisen toimiluvan myöntää 67 artiklan mukaisesti nimetty kotijäsenvaltion toimivaltainen viranomainen.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltioiden on myönnettävä kaikille markkinoiden ylläpitäjille toimilupa ylläpitää monenkeskistä kaupankäyntijärjestelmää tai organisoitua kaupankäyntijärjestelmää edellyttäen, että tarkistetaan etukäteen, että ne noudattavat tätä lukua.

3. Jäsenvaltioiden on rekisteröitävä kaikki sijoituspalveluyritykset. Rekisterin on oltava yleisön saatavilla, ja sen on sisällettävä tiedot niistä palveluista tai siitä toiminnasta, joita varten sijoituspalveluyrityksellä on toimilupa. Se on saatettava ajan tasalle säännöllisesti. Jokainen toimilupa on annettava tiedoksi arvopaperimarkkinaviranomaiselle.

Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luettelon kaikista unionissa olevista sijoituspalveluyrityksistä. Luettelo sisältää tiedot niistä palveluista tai siitä toiminnasta, joita varten kullakin sijoituspalveluyrityksellä on toimilupa, ja se on saatettava ajan tasalle säännöllisesti. Arvopaperimarkkinaviranomainen julkistaa luettelon verkkosivustollaan ja pitää sen ajan tasalla.

Jos toimivaltainen viranomainen on peruuttanut toimiluvan 8 artiklan b, c ja d alakohdan mukaisesti, peruuttaminen julkistetaan luettelossa viiden vuoden ajan.

4. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että

a) sijoituspalveluyrityksellä, joka on oikeushenkilö, on päätoimipaikka samassa jäsenvaltiossa, jossa sen sääntömääräinen kotipaikka on;

b) sijoituspalveluyrityksellä, joka ei ole oikeushenkilö, tai sijoituspalveluyrityksellä, joka on oikeushenkilö mutta jolla ei kansallisen lainsäädännön mukaisesti ole sääntömääräistä kotipaikkaa, on päätoimipaikka siinä jäsenvaltiossa, jossa se tosiasiallisesti harjoittaa liiketoimintaansa.

6 artikla

Toimiluvan laajuus

1. Kotijäsenvaltion on varmistettava, että toimiluvassa määritetään sijoituspalvelut tai -toiminta, joita varten sijoituspalveluyrityksellä on toimilupa. Toimilupa voi kattaa yhden tai useamman liitteessä I olevassa B osassa luetelluista oheispalveluista. Toimilupaa ei saa missään tapauksessa myöntää yksinomaan oheispalvelujen tarjoamista varten.

2. Jos sijoituspalveluyritys haluaa luvan laajentaa liiketoimintansa muihin sijoituspalveluihin tai muuhun sijoitustoimintaan taikka oheispalveluihin, jotka eivät kuulu sen alkuperäiseen toimilupaan, sen on haettava toimilupansa laajentamista.

3. Toimilupa on voimassa koko unionissa, ja sijoituspalveluyritys voi sen nojalla tarjota niitä sijoituspalveluja tai harjoittaa sitä sijoitustoimintaa, joita varten sillä on toimilupa, kaikkialla unionissa joko sijoittautumisoikeuden, myös sivuliikkeen kautta tapahtuvan, tai palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella.

7 artikla

Toimiluvan myöntämisessä ja toimilupahakemusten hylkäämisessä noudatettavat menettelyt

1. Toimivaltainen viranomainen ei saa myöntää toimilupaa, ennen kuin se on täysin varmistunut siitä, että hakija täyttää kaikki tämän direktiivin nojalla annettujen säännösten mukaiset vaatimukset.

2. Sijoituspalveluyrityksen on annettava kaikki sellaiset tiedot, mukaan lukien toimintaohjelma, josta käyvät ilmi muun muassa suunnitellut liiketoimintamuodot ja organisaatorakenne, joita toimivaltainen viranomainen tarvitsee varmistuakseen siitä, että sijoituspalveluyritys on toimiluvan myöntämisaikana ottanut käyttöön kaikki tarvittavat järjestelyt tämän luvun mukaisten velvoitteidensa täyttämiseksi.

3. Hakijalle on ilmoitettava kuuden kuukauden kuluessa täydellisen hakemuksen jättämisestä, onko toimilupa myönnetty.

4. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritetään

a) toimivaltaisille viranomaisille tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti annettavat tiedot, mukaan lukien toimintaohjelma;

b) sijoituspalveluyritysten hoitoa 9 artiklan 6 kohdan nojalla koskevat vaatimukset ja 9 artiklan 5 kohdan mukaisissa ilmoituksissa annettavat tiedot;

c) sellaisia osakkeenomistajia ja jäseniä koskevat vaatimukset, joilla on huomattavia omistususuuksia, sekä seikat, jotka voivat estää toimivaltaista viranomaista hoitamasta tehokkaasti valvontatehtäviään 10 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

5. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnokset teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi, joissa vahvistetaan vakio- ja lomakkeet, mallit ja menettelyt tämän artiklan 2 kohdassa ja 9 artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen tietojen ilmoittamista tai toimittamista varten.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 3 päivänä tammikuuta 2016.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten täytäntöönpanostandardien asetuksen (EU) N:o 1095/2010 15 artiklan mukaisesti.

8 artikla

Toimiluvan peruuttaminen

Toimivaltainen viranomainen voi peruuttaa sijoituspalveluyritykselle myönnetyn toimiluvan, jos sijoituspalveluyritys

a) ei käytä toimilupaa 12 kuukauden kuluessa, nimenomaisesti luopuu siitä tai ei ole tarjonnut sijoituspalveluja tai harjoittanut sijoitustoimintaa kuuden edeltävän kuukauden aikana, paitsi jos kyseinen jäsenvaltio on säättänyt, että näissä tapauksissa toimilupa raukeaa;

- b) on saanut toimiluvan väärin tietojen perusteella tai muilla sääntöjenvastaisilla keinoilla;
- c) ei enää täytä niitä edellytyksiä, joiden perusteella toimilupa on myönnetty, kuten asetuksessa (EU) N:o 575/2013 säädettyjä edellytyksiä;
- d) on vakavalla ja järjestelmällisellä tavalla rikkonut tämän direktiivin tai asetuksen (EU) N:o 600/2014 nojalla annettuja säännöksiä, jotka koskevat sijoituspalveluyritysten toiminnan harjoittamisen edellytyksiä;
- e) kuuluu tapauksiin, joissa kansallisessa lainsäädännössä säädetään toimiluvan peruuttamisesta tämän direktiivin soveltamisalaan kuulumattomien seikkojen perusteella.

Jokainen toimiluvan peruutus on annettava tiedoksi arvopaperimarkkinaviranomaiselle.

9 artikla

Ylin hallintoelin

1. Toimivaltaisten viranomaisten, jotka myöntävät toimiluvan 5 artiklan mukaisesti, on varmistettava, että sijoituspalveluyritykset ja niiden ylimmät hallintoelimet täyttävät direktiivin 2013/36/EU 88 ja 91 artiklan vaatimukset.

Arvopaperimarkkinaviranomainen ja pankkiviranomainen antavat yhdessä direktiivin 2013/36/EU 91 artiklan 12 kohdassa lueteltuja seikkoja koskevat ohjeet.

2. Toimivaltaiset viranomaiset voivat toimilupaa 5 artiklan mukaisesti myöntäessään antaa ylimmän hallintoelimen jäsenille luvan hoitaa lisäksi yhtä liikkeenjohtoon osallistumattoman johtajan tehtävää direktiivin 2013/36/EU 91 artiklan 3 kohdan mukaisesti sallittujen tehtävien ohella. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle säännöllisesti tällaisista luvista.

Pankkiviranomainen ja arvopaperimarkkinaviranomainen koordinoivat tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa ja direktiivin 2013/36/EU 91 artiklan 6 kohdassa säädettyjen tietojen keruuta sijoituspalveluyritysten osalta.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sijoituspalveluyrityksen ylin hallintoelin määrittelee ohjaus- ja hallintojärjestelmät, joilla varmistetaan sijoituspalveluyrityksen tehokas ja vakaa hoito, mukaan lukien tehtävien eriyttäminen sijoituspalveluyrityksessä ja eturistiriitojen ehkäiseminen, tavalla, joka edistää markkinoiden eheyttä ja asiakkaiden etuja, ja valvoo näiden järjestelmien täytäntöönpanoa ja vastaa niistä.

Näillä järjestelmillä on myös varmistettava, että ylin hallintoelin määrittelee ja hyväksyy seuraavat seikat sekä valvoo niitä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta direktiivin 2013/36/EU 88 artiklan 1 kohdassa vahvistettujen vaatimusten soveltamista:

- a) sijoituspalvelujen tarjoamiseen ja sijoitustoiminnan harjoittamiseen sekä oheispalvelujen tarjoamiseen käytettävä yrityksen organisaatio, mukaan lukien henkilöstöltä vaadittavat taidot, tietämys ja asiantuntemus sekä palvelujen tarjoamiseen ja toiminnan harjoittamiseen käytettävät resurssit, menettelyt ja järjestelyt ottaen huomioon yrityksen liiketoiminnan luonne, laajuus ja monimuotoisuus ja kaikki vaatimukset, joita yrityksen on noudatettava;
- b) tarjottuihin palveluihin ja tuotteisiin ja harjoitettuun toimintaan sovellettavat toimintaperiaatteet yrityksen riskirajan sekä yrityksen asiakkaiden ominaispiirteiden ja tarpeiden mukaisesti, mukaan lukien tarvittaessa asianmukaisten stressitestien suorittaminen;
- c) palvelujen tarjoamiseen asiakkaille osallistuvien henkilöiden palkitsemisjärjestelmät, joiden tavoitteena on kannustaa vastuulliseen liiketoimintaan ja asiakkaiden tasapuoliseen kohteluun ja välttää eturistiriitoja suhteissa asiakkaisiin.

Ylimmän hallintoelimen on valvottava ja määrääjain arvioitava sijoituspalvelujen tarjoamiseen ja sijoitustoiminnan harjoittamiseen sekä oheispalvelujen tarjoamiseen liittyvien yrityksen strategisten tavoitteiden asianmukaisuutta ja täytäntöönpanoa, sijoituspalveluyrityksen ohjaus- ja hallintojärjestelmien tehokkuutta ja palvelujen tarjoamiseen asiakkaille sovellettavien toimintaperiaatteiden asianmukaisuutta sekä toteutettava asianmukaiset toimet mahdollisten puutteiden korjaamiseksi.

Ylimmän hallintoelimen jäsenillä on oltava käytössään riittävät tiedot ja asiakirjat, joita se tarvitsee johdon päätöksenteon seuraamiseksi ja valvomiseksi.

4. Toimivaltaisen viranomaisen on evättävä toimilupa, jos se ei katso, että sijoituspalveluyrityksen ylimmän hallintoelimen jäsenet ovat riittävän hyvämaineisia ja heillä on riittävä tietämys, taidot ja kokemus ja he käyttävät riittävästi aikaa tehtäviensä hoitamiseen sijoituspalveluyrityksessä, tai jos on osoitettavissa objektiivisia syitä, joiden perusteella voidaan katsoa, että yrityksen ylin hallintoelin saattaa vaarantaa yrityksen tehokkaan, järkevän ja vakaa hoidon sekä sen asiakkaiden etujen ja markkinoiden eheyden asianmukaisen huomioonottamisen.

5. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että sijoituspalveluyritys ilmoittaa toimivaltaiselle viranomaiselle kaikki ylimmän hallintoelimensä jäsenet ja kaikki jäsenten vaihdokset sekä antaa kaikki tarpeelliset tiedot sen arvioimiseksi, täyttääkö yritys 1, 2 ja 3 kohdan vaatimukset.

6. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että vähintään kaksi 1 kohdassa säädetyt edellytykset täyttävää henkilöä tosiasiallisesti johtaa hakemuksen esittäneen sijoituspalveluyrityksen liiketoimintaa.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat myöntää toimiluvan sijoituspalveluyritykselle, joka on luonnollinen henkilö, tai sijoituspalveluyritykselle, joka on oikeushenkilö ja jota johtaa yksi luonnollinen henkilö yrityksen perustamisasiakirjojen ja kansallisen lainsäädännön mukaisesti. Jäsenvaltioiden on kuitenkin edellytettävä, että

- a) käytössä on vaihtoehtoisia järjestelyjä, joilla varmistetaan tällaisten sijoituspalveluyritysten järkevä ja vakaa hoito sekä niiden asiakkaiden etujen ja markkinoiden eheyden asianmukainen huomioonottaminen;
- b) kyseiset luonnolliset henkilöt ovat riittävän hyvämaineisia, heillä on riittävä tietämys, taidot ja kokemus ja he käyttävät riittävästi aikaa tehtäviensä hoitamiseen.

10 artikla

Osakkeenomistajat ja jäsenet, joilla on huomattavia omistusosuuksia

1. Toimivaltaiset viranomaiset eivät saa myöntää sijoituspalveluyritykselle toimilupaa sijoituspalvelujen tarjoamiseen tai sijoitustoiminnan harjoittamiseen ennen kuin niille on ilmoitettu sellaisten suoraan tai välillisesti osakkeenomistajina tai jäseninä olevien luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden nimet, joilla on huomattavia omistusosuuksia, ja näiden osuuksien määrät.

Toimivaltaisten viranomaisten on evättävä toimilupa, jos ne eivät ole varmistuneita niiden osakkeenomistajien tai jäsenten sopivuudesta, joilla on huomattavia omistusosuuksia, kun otetaan huomioon tarve varmistaa sijoituspalveluyrityksen järkevä ja vakaa hoito.

Jos sijoituspalveluyrityksen ja muiden luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden välillä on läheisiä sidoksia, toimivaltaisen viranomaisen voi myöntää toimiluvan ainoastaan, jos kyseiset sidokset eivät estä sitä hoitamasta tehokkaasti valvontatehtäviään.

2. Toimivaltaisen viranomaisen on evättävä toimilupa, jos yritykseen läheisesti sidoksissa olevaan yhteen tai useampaan luonnolliseen henkilöön tai oikeushenkilöön sovellettavat kolmannen maan lait, asetukset tai hallinnolliset määräykset tai niiden täytäntöönpanoon liittyvät vaikeudet estävät kyseistä viranomaista hoitamasta tehokkaasti valvontatehtäviään.

3. Niissä tapauksissa, joissa 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen henkilöiden käyttämä vaikutusvalta todennäköisesti haittaa sijoituspalveluyrityksen järkevää ja vakaata hoitoa, jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että toimivaltainen viranomainen toteuttaa tilanteen lopettamiseksi aiheelliset toimenpiteet.

Toimenpiteet voivat olla hakemuksia johtajiin ja yrityksen johdosta vastaaviin kohdistuvien tuomioistuimen määräysten saamiseksi tai seuraamusten asettamiseksi tai kyseisten osakkeenomistajien tai jäsenten omistamiin osakkeisiin tai osuuksiin kuuluvien äänioikeuksien käyttöön kohdistuvia keskeytyksiä.

11 artikla

Ehdotettujen hankintojen ilmoittaminen

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön tai tällaisten yhdessä toimivien henkilöiden, jäljempänä 'hankkijaehdokas', jotka ovat päättäneet hankkia suoraan tai välillisesti huomattavan omistusosuuden sijoituspalveluyrityksestä tai lisätä suoraan tai välillisesti huomattavaa omistusosuuttaan siten, että hankkijaehdokkaan osuus äänioikeuksista tai pääomasta olisi vähintään 20, 30 tai 50 prosenttia, taikka siten, että sijoituspalveluyrityksestä tulee hankkijaehdokkaan tytäryritys, jäljempänä 'ehdotettu hankinta', on ensin ilmoitettava hankinnasta etukäteen kirjallisesti sen sijoituspalveluyrityksen toimivaltaisille viranomaisille, josta ne pyrkivät hankkimaan huomattavan omistusosuuden tai lisäämään sitä, mainiten samalla aiotun osuuden suuruuden ja antaen 13 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua asiaa koskevat tiedot.

Jäsenvaltioiden on säädettävä, että luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön, joka on päättänyt luopua suoraan tai välillisesti huomattavasta omistusosuudestaan sijoituspalveluyrityksessä, on ensin ilmoitettava tästä kirjallisesti kotijäsenvaltion viranomaisille mainiten samalla aiotun osuuden suuruuden. Tällaisen henkilön on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille myös päätöksestään vähentää huomattavaa omistusosuuttaan siten, että kyseisen henkilön osuus äänioikeuksista tai pääomasta olisi alle 20, 30 tai 50 prosenttia, tai siten, että sijoituspalveluyritys lakkaa olemasta kyseisen henkilön tytäryritys.

Jäsenvaltioiden ei edellytetä soveltavan 30 prosentin raja-arvoa, jos ne soveltavat direktiivin 2004/109/EY 9 artiklan 3 kohdan a alakohdan mukaisesti yhden kolmasosan raja-arvoa.

Määritettäessä, täyttyvätkö 10 artiklassa ja tässä artiklassa tarkoitettua huomattavaa omistusosuutta koskevat arviointiperusteet, jäsenvaltiot eivät saa ottaa huomioon sellaisia äänioikeuksia tai osakkeita, joita sijoituspalveluyrityksillä tai luottolaitoksilla voi olla sen vuoksi, että ne ovat antaneet merkintäsitoumuksen rahoitusvälineiden liikkeeseenlaskuun ja/tai rahoitusvälineiden liikkeeseenlasku on järjestetty liitteessä I olevan A osan 6 kohdassa tarkoitettua merkintätakauksen perusteella, edellyttäen, että kyseisiä oikeuksia ei käytetä eikä niillä muuten vaikuteta liikkeeseenlaskijan johtamiseen ja että niistä luovutaan vuoden kuluessa hankkimisesta.

2. Asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten on 13 artiklan 1 kohdassa säädettyä arviointia, jäljempänä 'arviointi', suorittaessaan kuultava toisiaan täysimääräisesti, jos hankkijaehdokas on

- a) luottolaitos, henkivakuutusyritys, vahinkovakuutusyritys, jälleenvakuutusyritys, sijoituspalveluyritys tai yhteissijoitusyrityksen rahastoyhtiö, jolle on myönnetty toimilupa toisessa jäsenvaltiossa tai muulla alalla kuin millä ehdotetun hankinnan kohde toimii;
- b) sellaisen luottolaitoksen, henkivakuutusyrityksen, vahinkovakuutusyrityksen, jälleenvakuutusyrityksen, sijoituspalveluyrityksen tai yhteissijoitusyrityksen rahastoyhtiön emoyritys, jolle on myönnetty toimilupa toisessa jäsenvaltiossa tai muulla alalla kuin millä ehdotetun hankinnan kohde toimii; tai
- c) luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, jolla on määräysvalta sellaisessa luottolaitoksessa, henkivakuutusyrityksessä, vahinkovakuutusyrityksessä, jälleenvakuutusyrityksessä, sijoituspalveluyrityksessä tai yhteissijoitusyrityksen rahastoyhtiössä, jolle on myönnetty toimilupa toisessa jäsenvaltiossa tai muulla alalla kuin millä ehdotetun hankinnan kohde toimii.

Toimivaltaisten viranomaisten on ilman aiheetonta viivytystä toimitettava toisilleen kaikki arvioinnin kannalta olennaiset tai asiaan vaikuttavat tiedot. Toimivaltaisten viranomaisten on tältä osin toimitettava pyynnöstä toisilleen kaikki asiaan vaikuttavat tiedot ja oma-aloitteisesti kaikki olennaiset tiedot. Ehdotetun hankinnan kohteena olevalle sijoituspalveluyritykselle toimiluvan myöntäneen toimivaltaisen viranomaisen tekemässä päätöksessä on esitettävä hankkijaehdokkaasta vastaavan toimivaltaisen viranomaisen mahdolliset lausunnot ja varaukset.

3. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että jos sijoituspalveluyritys saa tietää sellaisista sen omaa pääomaa koskevista omistuosuuksien hankinnoista tai niistä luopumisista, joiden vuoksi kyseinen omistusosuus muodostuu 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua raja-arvoa suuremmaksi tai pienemmäksi, sen on ilmoitettava tästä toimivaltaiselle viranomaiselle viipymättä.

Sijoituspalveluyritysten on lisäksi vähintään kerran vuodessa ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle sellaisten osakkeenomistajien ja jäsenten nimet, joilla on huomattavia omistuosuuksia, sekä näiden osuuksien suuruudet esimerkiksi sellaisina kuin nämä tiedot esitetään yhtiö- tai vuosikokouksessa tai sellaisina kuin tiedot saadaan sellaisiin yrityksiin sovellettavien säännösten noudattamiseksi, joiden siirtokelpoiset arvopaperit on otettu kaupankäynnin kohteeksi säännellyllä markkinalla.

4. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että toimivaltaiset viranomaiset soveltavat 10 artiklan 3 kohdassa säädettyjä toimenpiteitä vastaavia toimenpiteitä henkilöihin, jotka eivät noudata velvoitetta antaa ennakkotietoja huomattavan omistuosuuden hankinnasta tai kasvattamisesta. Jos osuus hankitaan toimivaltaisten viranomaisten vastustuksesta huolimatta, jäsenvaltioiden on riippumatta siitä, otetaanko käyttöön muita mahdollisia seuraamuksia, joko määrättävä keskeytettäväksi osuuksia vastaavien äänioikeuksien käyttäminen tai määrättävä, että annetut äänet ovat mitättömiä taikka että ne voidaan mitätöidä.

12 artikla

Arviointijakso

1. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava hankkijaehdokkaalle kirjallisesti heti ja joka tapauksessa kahden työpäivän kuluessa 11 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua ilmoituksen vastaanottamisesta sekä tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tietojen mahdollisesta myöhemmästä vastaanottamisesta, että ne ovat vastaanottaneet ilmoituksen tai tiedot.

Toimivaltaisilla viranomaisilla on enintään 60 työpäivää aikaa ilmoituksen ja sellaisten asiakirjojen vastaanottamista koskevan kirjallisen ilmoituksen päiväyksestä, joiden liittäminen ilmoitukseen jäsenvaltio edellyttää 13 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua luettelon perusteella, jäljempänä 'arviointijakso', suorittaa arviointi.

Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava hankkijaehdokkaalle arviointijakson päättymispäivämäärä antaessaan vastaanottamista koskevan ilmoituksen.

2. Toimivaltaiset viranomaiset voivat arviointijakson 50 ensimmäisen työpäivän aikana tarvittaessa pyytää lisätietoja, jotka ovat tarpeen arvioinnin suorittamiseksi. Pyyntö on esitettävä kirjallisesti, ja siinä on yksilöitävä tarvittavat lisätiedot.

Arviointijakso keskeytetään sinä päivänä, jona toimivaltaiset viranomaiset ovat pyytäneet tietoja, siihen päivään saakka, jona hankkijaehdokkaan toimittamat lisätiedot on saatu. Keskeytys ei saa olla pitempi kuin 20 työpäivää. Toimivaltaiset viranomaiset voivat harkintansa mukaan pyytää vielä täydentämään tai tarkentamaan tietoja, mutta tämä ei saa enää keskeyttää arviointijaksoa.

3. Toimivaltaiset viranomaiset voivat pidentää 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettua keskeytystä enintään 30 työpäiväksi, jos hankkijaehdokka on jompikumpi seuraavista:

a) unionin ulkopuolella sijaitseva tai siellä säännelty luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö;

b) luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, johon ei sovelleta tämän direktiivin tai direktiivien 2009/65/EY, 2009/138/EY tai 2013/36/EU mukaista valvontaa.

4. Jos toimivaltaiset viranomaiset arvioinnin suoritettuaan päättävät vastustaa ehdotettua hankintaa, niiden on ilmoitettava tästä hankkijaehdokkaalle kirjallisesti kahden työpäivän kuluessa ylittämättä arviointijaksoa ja perusteltava päätöksensä. Jollei kansallisesta lainsäädännöstä muuta johdu, yleisön saataville voidaan hankkijaehdokkaan pyynnöstä saattaa asianmukainen selvitys päätöksen perusteluista. Tämä ei estä jäsenvaltiota sallimasta toimivaltaisen viranomaisen julkistaa tällaisia tietoja ilman hankkijaehdokkaan pyyntöä.

5. Jos toimivaltaiset viranomaiset eivät arviointijakson kuluessa vastusta kirjallisesti ehdotettua hankintaa, se katsotaan hyväksytyksi.

6. Toimivaltaiset viranomaiset voivat määrätä enimmäisajan, jonka kuluessa ehdotettu hankinta on saatettava päätökseen, ja tarvittaessa pidentää tätä määräaika.

7. Jäsenvaltiot eivät saa asettaa vaatimuksia, jotka ovat tiukempia kuin tässä direktiivissä säädetyt, sen osalta, miten toimivaltaisille viranomaisille on ilmoitettava äänioikeuksien tai pääoman suorista tai välillisistä hankinnoista tai miten toimivaltaiset viranomaiset hyväksyvät ne.

8. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi tyhjentävän luettelon laatimiseksi niistä 13 artiklan 4 kohdassa tarkoitetuista tiedoista, jotka hankkijaehdokkaiden on sisällytettävä ilmoitukseensa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän artiklan 2 kohdan soveltamista.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

9. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnokset teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi, joissa vahvistetaan vakio- ja lomakkeet, mallit ja menettelyt 11 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten välistä kuulemismenettelyä varten.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 15 artiklan mukaisesti.

13 artikla

Arviointi

1. Arvioidessaan 11 artiklan 1 kohdassa edellytettyä ilmoitusta ja 12 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja tietoja toimivaltaisten viranomaisten on hankinnan kohteena olevan sijoituspalveluyrityksen järkevän ja vakaan hoidon varmistamiseksi ja ottaen huomioon hankkijaehdokkaan todennäköinen vaikutus sijoituspalveluyritykseen arvioitava hankkijaehdokkaan sopivuus ja ehdotetun hankinnan taloudellinen järkevyys kaikkien seuraavien perusteiden mukaisesti:

a) hankkijaehdokkaan maine;

b) niiden henkilöiden, jotka tulevat johtamaan sijoituspalveluyrityksen liiketoimintaa aiotun hankinnan seurauksena, maine ja kokemus;

c) hankkijaehdokkaan taloudellinen vakaus erityisesti suhteessa siihen, millaista liiketoimintaa hankinnan kohteena olevassa sijoituspalveluyrityksessä harjoitetaan ja aiotaan harjoittaa;

- d) se, pystyykö sijoituspalveluyritys täyttämään jatkuvasti tähän direktiiviin ja soveltuvin osin muihin direktiiveihin, erityisesti direktiiveihin 2002/87/EY ja 2013/36/EU, perustuvat vakavaraisuusvaatimukset, erityisesti se, onko ryhmällä, jonka osa sijoituspalveluyrityksestä tulee, rakenne, joka mahdollistaa tehokkaan valvonnan, tehokkaan tietojenvaihdon toimivaltaisten viranomaisten välillä ja toimivaltaisten viranomaisten keskinäisen vastuunjaon määrittämisen;
- e) se, onko perusteltu syytä epäillä, että ehdotetun hankinnan yhteydessä syyllistytään tai pyritään tai on syyllistytty tai pyritty direktiivin 2005/60/EY 1 artiklassa tarkoitettuun rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen tai että ehdotettu hankinta saattaisi lisätä tämän vaaraa.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä 89 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla mukautetaan tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädettyjä perusteita.

2. Toimivaltaiset viranomaiset voivat vastustaa ehdotettua hankintaa vain, jos se on perusteltua 1 kohdassa säädettyjen perusteiden nojalla tai jos hankkijaehdokkaan toimittamat tiedot ovat puutteellisia.
3. Jäsenvaltiot eivät saa asettaa ennakkoehtoja sen suhteen, millainen omistusosuuden taso on hankittava, eivätkä sallia toimivaltaisten viranomaistensa tarkastelevan ehdotettua hankintaa markkinoiden taloudellisten tarpeiden pohjalta.
4. Jäsenvaltioiden on julkistettava luettelo tiedoista, jotka tarvitaan arvion tekemiseen ja jotka on toimitettava toimivaltaisille viranomaisille 11 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua ilmoitusta annettaessa. Vaadittavien tietojen on oltava suhteutettuja ja mukautettuja hankkijaehdokkaan ja ehdotetun hankinnan luonteeseen. Jäsenvaltiot eivät saa vaatia tietoja, joilla ei ole merkitystä toiminnan vakauden arvioinnille.
5. Sen estämättä, mitä 12 artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa säädetään, toimivaltaisen viranomaisen on kohdeltava hankkijaehdokkaista syrjimättömällä tavalla, jos kyseinen viranomainen on saanut ilmoituksen kahdesta tai useammasta ehdotuksesta hankkia huomattava omistusosuus tai lisätä huomattavaa omistusosuutta samasta sijoituspalveluyrityksestä.

14 artikla

Jäsenyys hyväksytyssä sijoittajien korvausjärjestelmässä

Toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että kaikki sijoituspalveluyrityksen toimilupaa hakevat yhteisöt täyttävät direktiivin 97/9/EY mukaiset velvoitteensa toimiluvan myöntämisaikana.

Ensimmäisessä kohdassa säädetty velvoite on täytettävä strukturoitujen talletusten osalta, jos strukturoidun talletuksen liikkeeseen laskenut luottolaitos on direktiivin 2014/49/EU nojalla tunnustetun talletusten vakuusjärjestelmän jäsen.

15 artikla

Perustamis pääoma

Jäsenvaltioiden on varmistettava, etteivät toimivaltaiset viranomaiset myönnä toimilupaa, jos sijoituspalveluyrityksellä ei ole asetuksen (EU) N:o 575/2013 vaatimusten mukaista kyseisen sijoituspalvelun tai -toiminnan edellyttämää riittävää perustamis pääomaa.

16 artikla

Toiminnan järjestämistä koskevat vaatimukset

1. Kotijäsenvaltion on edellytettävä, että sijoituspalveluyritykset noudattavat tämän artiklan 2–10 kohdassa ja 17 artiklassa säädettyjä toiminnan järjestämistä koskevia vaatimuksia.

2. Sijoituspalveluyrityksen on otettava käyttöön riittäviä toimintaperiaatteita ja menettelyjä sen varmistamiseksi, että yritys, mukaan lukien sen johto, työntekijät ja sidonnaisasiamiehet, noudattaa tämän direktiivin mukaisia velvoitteitaan, sekä kyseisten henkilöiden henkilökohtaisia liiketoimia koskevia asianmukaisia sääntöjä.

3. Sijoituspalveluyrityksen on pidettävä yllä ja käytettävä tehokkaita organisaatio- ja hallintojärjestelyjä voidakseen ryhtyä kaikkiin kohtuullisiin toimiin, jotta 23 artiklassa määritellyt eturistiriidat eivät vaikuttaisi haitallisesti sen asiakkaiden etuihin.

Sijoituspalveluyrityksen, joka valmistaa rahoitusvälineitä asiakkaille myytäväksi, on pidettävä yllä, käytettävä ja tarkasteltava prosessia, jossa kukin rahoitusväline ja olemassa olevien rahoitusvälineiden merkittävät mukautukset hyväksytään ennen rahoitusvälineen markkinointia tai jakelua asiakkaille.

Tuotteiden hyväksyntää koskevassa menettelyssä on täsmennettävä loppuasiakkaiden yksilöity kohdemarkkina kunkin rahoitusvälineen asiaankuuluvassa asiakkaiden luokassa ja varmistettava, että kaikki tällaisen yksilöidyn kohdemarkkinan kannalta merkitykselliset riskit arvioidaan ja että aiottu jakelustrategia on yksilöidyn kohdemarkkinan mukainen.

Sijoituspalveluyrityksen on myös säännöllisesti tarkasteltava tarjoamiaan tai markkinoimiaan rahoitusvälineitä ottaen huomioon kaikki tapahtumat, jotka voivat olennaisesti vaikuttaa yksilöityyn kohdemarkkinaan kohdistuvaan potentiaaliseen riskiin, ja vähintään arvioitava, onko rahoitusväline edelleen yksilöidyn kohdemarkkinan tarpeiden mukainen ja onko aiottu jakelustrategia edelleen asianmukainen.

Rahoitusvälineitä valmistavan sijoituspalveluyrityksen on asetettava jakelijoiden saataville kaikki asianmukaiset tiedot rahoitusvälineestä ja tuotteiden hyväksymistä koskevasta menettelystä, mukaan lukien tieto rahoitusvälineen yksilöidystä kohdemarkkinasta.

Jos sijoituspalveluyritys tarjoaa tai suosittelee rahoitusvälineitä, joita se ei itse valmista, sillä on oltava käytössään asianmukaiset järjestelyt, joiden avulla voidaan saada viidennessä alakohdassa tarkoitetut tiedot ja saada käsitys kunkin rahoitusvälineen ominaispiirteistä ja tarkoitetusta kohdemarkkinasta.

Tässä kohdassa tarkoitetut toimintaperiaatteet, menettelyt ja järjestelyt eivät rajoita muita tämän direktiivin ja asetuksen (EU) N:o 600/2014 mukaisia vaatimuksia, mukaan lukien tietojen julkistamista, soveltuvuutta tai asianmukaisuutta, eturistiriitojen havaitsemista ja hallintaa sekä kannustimia koskevat vaatimukset.

4. Sijoituspalveluyrityksen on toteutettava kohtuulliset toimenpiteet sijoituspalvelujen tarjoamisen ja sijoitustoiminnan harjoittamisen jatkuvuuden ja säännönmukaisuuden turvaamiseksi. Tätä varten sijoituspalveluyrityksen on käytettävä tarkoituksenmukaisia ja oikeasuhteisia järjestelmiä, resursseja ja menettelyjä.

5. Sijoituspalveluyrityksen on antaessaan kolmannen osapuolen suoritettavaksi operatiivisia toimintoja, jotka ovat ratkaisevan tärkeitä jatkuvan ja hyvän palvelun tarjoamiseksi asiakkaille sekä sijoitustoiminnan harjoittamiseksi jatkuvalla ja tyydyttävällä tavalla, varmistettava, että se toteuttaa kohtuulliset toimenpiteet aiheettoman operatiivisen lisäriskin välttämiseksi. Tärkeiden operatiivisten toimintojen ulkoistamista ei saa toteuttaa tavalla, joka heikentäisi olennaisesti yrityksen sisäisen valvonnan laatua ja valvontaviranomaisen mahdollisuuksia seurata, miten yritys täyttää kaikki velvoitteensa.

Sijoituspalveluyrityksellä on oltava moitteettomat hallinto- ja kirjanpitoimenettelyt, omat sisäiset valvontamekanismit, tehokkaat riskinarviointimenettelyt sekä tehokkaat valvonta- ja turvajärjestelyt tietojenkäsittelyjärjestelmiä varten.

Sijoituspalveluyrityksellä on oltava käytössään vakaat turvajärjestelmät, joiden avulla voidaan varmistaa tiedonsiirtovälineiden suojaus ja todentaminen, minimoida tiedon turmeltumisen ja luvattoman käytön riski ja estää tietojen vuotaminen ja jotka turvaavat tiedon luottamuksellisuuden kaikissa vaiheissa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta toimivaltaisten viranomaisten mahdollisuutta vaatia viestien käyttöoikeutta tämän direktiivin ja asetuksen (EU) N:o 600/2014 mukaisesti.

6. Sijoituspalveluyrityksen on huolehdittava siitä, että sen tarjoamista palveluista, harjoittamasta toiminnasta ja toteuttamista liiketoimista on olemassa riittävä kirjanpitoa, jotta toimivaltainen viranomaisiin voi hoitaa valvontatehtävänsä ja suorittaa tämän direktiivin, asetuksen (EU) N:o 600/2014, direktiivin 2014/57/EU ja asetuksen (EU) N:o 596/2014 mukaiset lainvalvontatoimet ja erityisesti varmistaa, että sijoituspalveluyritys on täyttänyt kaikki velvoitteensa, mukaan lukien sen asiakkaisiin tai potentiaalsiin asiakkaisiin ja markkinoiden eheyteen liittyvät velvoitteet.

7. Kirjanpidon on sisällettävä tallenteet puhelinkeskusteluista tai sähköisistä viesteistä, jotka liittyvät ainakin toteutettuihin liiketoimiin käytessä kauppaa omaan lukuun ja asiakastoimeksiantoja koskevien palvelujen tarjoamiseen asiakastoimeksiantojen vastaanottamisen, välittämisen ja toteuttamisen yhteydessä.

Tällaisten puhelinkeskusteluiden ja sähköisten viestien on sisällettävä myös ne, joiden on tarkoitus johtaa toteutettuihin liiketoimiin käytessä kauppaa omaan lukuun tai asiakastoimeksiantoja koskevien palvelujen tarjoamiseen asiakastoimeksiantojen vastaanottamisen, välittämisen ja toteuttamisen yhteydessä, vaikka tällaiset keskustelut tai viestit eivät johtaisi tällaisten liiketoimien toteuttamiseen tai asiakastoimeksiantoja koskevien palvelujen tarjoamiseen.

Sijoituspalveluyrityksen on tätä varten toteutettava kaikki kohtuulliset toimenpiteet pitääkseen kirjaa asiaa koskevista puhelinkeskusteluista, jotka on käyty, ja sähköisistä viesteistä, jotka on lähetetty tai vastaanotettu, laitteilla, jotka sijoituspalveluyritys on toimittanut työntekijälle tai toimeksisaajalle tai joiden käyttöön työntekijällä tai toimeksisaajalla on sijoituspalveluyrityksen hyväksyntä tai lupa.

Sijoituspalveluyrityksen on ilmoitettava uusille ja nykyisille asiakkaille, että sijoituspalveluyrityksen ja sen asiakkaiden välinen puhelinviestintä tai niiden väliset keskustelut, jotka johtavat tai voivat johtaa liiketoimiin, tallennetaan.

Tällainen ilmoitus voidaan tehdä kerran, ennen sijoituspalvelujen tarjoamista uusille ja nykyisille asiakkaille.

Sijoituspalveluyritys ei saa tarjota sijoituspalveluja tai harjoittaa sijoitustoimintaa puhelimitse asiakkaille, joille ei ole etukäteen ilmoitettu tämän puhelinviestinnän tai näiden keskustelujen tallentamisesta, jos sijoituspalvelut ja sijoitustoiminta liittyvät asiakastoimeksiantojen vastaanottamiseen, välittämiseen ja toteuttamiseen.

Asiakkaat voivat tehdä toimeksiantoja muita kanavia käyttäen, mutta ne on toimitettava pysyvällä välineellä kuten postilähetyksellä, faksilla, sähköpostiviestillä tai kokouksissa tehdyistä asiakastoimeksiannoista laadituilla asiakirjoilla. Eriyisesti asiakkaan kanssa kasvokkain käytyjen asiaa koskevien keskustelujen sisältö voidaan tallentaa pöytäkirjaa tai kirjallisia muistiinpanoja käyttäen. Tällaisten toimeksiantojen katsotaan vastaavan puhelimitse vastaanotettuja toimeksiantoja.

Sijoituspalveluyrityksen on toteutettava kaikki kohtuulliset toimenpiteet estääkseen työntekijää tai toimeksisaajaa käymästä, lähettämästä tai vastaanottamasta yksityisomistuksessa olevin laittein asiaa koskevia puhelinkeskusteluja ja sähköisiä viestejä, joista sijoituspalveluyritys ei pysty pitämään kirjaa tai joita se ei pysty jäljentämään.

Tämän kohdan mukaisesti pidetty kirjanpito on toimitettava kyseiselle asiakkaalle pyynnöstä ja säilytettävä viiden vuoden ajan ja toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä enintään seitsemän vuoden ajan.

8. Sijoituspalveluyrityksen, jolla on hallussaan asiakkaille kuuluvia rahoitusvälineitä, on riittävin järjestelyin suojattava asiakkaiden omistusoikeudet erityisesti sijoituspalveluyrityksen maksukyvyttömyyden varalta ja estettävä asiakkaiden rahoitusvälineiden käyttö yrityksen omaan lukuun muutoin kuin asiakkaan nimenomaisella suostumuksella.

9. Sijoituspalveluyrityksen, jolla on hallussaan asiakkaille kuuluvia varoja, on riittävin järjestelyin suojattava asiakkaiden oikeudet ja luottolaitoksia lukuun ottamatta estettävä asiakkaiden varojen käyttö yrityksen omaan lukuun.

10. Sijoituspalveluyritys ei saa tehdä omistusoikeuden siirtäviä rahoitusvakuusjärjestelyjä yksityisasiakkaiden kanssa asiakkaiden nykyisten tai tulevien, tosiasiallisten tai ehdollisten taikka mahdollisten velvoitteiden turvaamiseksi tai kattamiseksi.

11. Kun kyse on sijoituspalveluyritysten sivuliikkeistä, sen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen, jossa sivuliike sijaitsee, on pantava täytäntöön 6 ja 7 kohdassa säädetty velvoite sivuliikkeen toteuttamien liiketoimien osalta, sanotun kuitenkin rajoittamatta sijoituspalveluyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen mahdollisuutta saada suoraan kyseiset tiedot.

Jäsenvaltiot voivat poikkeustapauksissa asettaa sijoituspalveluyrityksille asiakkaan varojen suojaamista koskevia vaatimuksia 8, 9 ja 10 kohdassa sekä vastaavissa 12 kohdassa tarkoitetuissa delegoiduissa säädöksissä vahvistettujen vaatimusten lisäksi. Tällaisten vaatimusten on oltava objektiivisesti perusteltuja ja oikeasuhteisia, ja niissä on otettava huomioon kyseisen jäsenvaltion markkinarakenteen kannalta erityisen tärkeät sijoittajansuojaa tai markkinoiden eheyttä koskevat erityisriskit, kun sijoituspalveluyritykset suojaavat asiakkaan varoja.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kaikista vaatimuksista, joita ne aikovat asettaa tämän kohdan mukaisesti, ilman aiheutonta viivytystä ja vähintään kaksi kuukautta ennen kyseisen vaatimuksen aiottua voimaantulopäivää. Ilmoitukseen on liitettävä kyseisen vaatimuksen perustelut. Tällaiset lisävaatimukset eivät saa rajoittaa 34 ja 35 artiklasta johtuvia sijoituspalveluyritysten oikeuksia tai muulla tavoin vaikuttaa niihin.

Komissio antaa kahden kuukauden kuluessa kolmannessa alakohdassa tarkoitettusta ilmoituksesta lausunnon lisävaatimusten oikeasuhteisuudesta ja perusteluista.

Jäsenvaltiot voivat pitää voimassa lisävaatimuksia, edellyttäen että niistä on ilmoitettu komissiolle direktiivin 2006/73/EY 4 artiklan mukaisesti ennen 2 päivää heinäkuuta 2014 ja että kyseisessä artiklassa vahvistetut edellytykset täyttyvät.

Komissio antaa jäsenvaltioille tiedoksi ja julkistaa verkkosivustollaan tämän kohdan mukaisesti asetetut lisävaatimukset.

12. Siirretään komissiolle valta hyväksyä 89 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla määritetään tämän artiklan 2–10 kohdassa vahvistetut toiminnan järjestämistä koskevat käytännön vaatimukset, joita sovelletaan erilaisia sijoituspalveluja tarjoaviin ja/tai sijoitustoimintaa harjoittaviin sekä oheispalveluja taikka niiden yhdistelmiä tarjoaviin sijoituspalveluyrityksiin ja 41 artiklan mukaisesti toimiluvan saaneisiin kolmansien maiden yritysten sivuliikkeisiin.

17 artikla

Algoritminen kaupankäynti

1. Algoritmista kaupankäyntiä harjoittavalla sijoituspalveluyrityksellä on oltava käytössään sen harjoittamaan liiketoimintaan soveltuvat tehokkaat järjestelmät ja riskinhallintamenetelmät, joiden avulla voidaan varmistaa sen kaupankäyntijärjestelmien häiriönsietokyky ja riittävä kapasiteetti sekä asianmukaiset kaupankäynnin raja-arvot ja limiitit sekä estää virheellisten toimeksiantojen lähettäminen tai järjestelmien muu toiminta, joka voi aiheuttaa tai lisätä markkinoiden tavanomaisesta poikkeavaa toimintaa. Tällaisella yrityksellä on myös oltava käytössään tehokkaat järjestelmät ja riskinhallintamenetelmät sen varmistamiseksi, että kaupankäyntijärjestelmiä ei voida käyttää asetuksen (EU) N:o 596/2014 vastaisiin tarkoituksiin tai sen kauppapaikan sääntöjen vastaisesti, johon sillä on yhteys. Sijoituspalveluyrityksellä on oltava käytössään tehokkaat liiketoiminnan jatkuvuutta koskevat järjestelyt, joiden avulla voidaan korjata sen kaupankäyntijärjestelmissä esiintyvät häiriöt, ja sen on varmistettava, että sen järjestelmät ovat kaikilta osin testattuja ja niitä valvotaan asianmukaisesti, jotta ne täyttävät tässä kohdassa säädetyt vaatimukset.

2. Algoritmista kaupankäyntiä jäsenvaltiossa harjoittavan sijoituspalveluyrityksen on ilmoitettava tästä kotijäsenvaltionsa sekä sen kauppapaikan toimivaltaisille viranomaisille, jossa sijoituspalveluyritys kauppapaikan jäsenenä tai osapuolena harjoittaa algoritmista kaupankäyntiä.

Sijoituspalveluyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi pyytää sijoituspalveluyritystä toimittamaan säännöllisesti tai tapauskohtaisesti kuvauksen sen algoritmisten kaupankäyntistrategioiden luonteesta, yksityiskohtaiset tiedot järjestelmään sovellettavista kaupankäynnin parametreista tai limiiteistä, tiedot keskeisistä vaatimustenmukaisuuden ja riskinhallinnan varmistavista menetelmistä, joita se käyttää varmistaakseen 1 kohdassa säädettyjen edellytysten täyttyminen, sekä sen järjestelmien testausta koskevat tiedot. Sijoituspalveluyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi milloin tahansa pyytää sijoituspalveluyritykseltä lisätietoja tämän algoritmista kaupankäynnistä ja siihen käytettävistä järjestelmistä.

Sijoituspalveluyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on sen kauppapaikan toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä, jossa sijoituspalveluyritys kauppapaikan jäsenenä tai osapuolena harjoittaa algoritmista kaupankäyntiä, toimittava ilman aiheetonta viivytystä toisessa alakohdassa tarkoitetut tiedot, jotka se saa algoritmista kaupankäyntiä harjoittavalta sijoituspalveluyritykseltä.

Sijoituspalveluyrityksen on huolehdittava siitä, että tässä kohdassa tarkoitetuista seikoista on olemassa kirjanpito, ja varmistettava, että kyseinen kirjanpito on riittävää, jotta sen toimivaltainen viranomainen voi valvoa tämän direktiivin vaatimusten noudattamista.

Huippunopeaa algoritmista kaupankäyntimenetelmää soveltavan sijoituspalveluyrityksen on tallennettava hyväksytyssä muodossa kaikkien kauppapaikoissa tekemiensä toimeksiantojen, mukaan lukien peruutetut toimeksiannot, toteutetut toimeksiannot ja hintatarjoukset, tarkka ja aikasekvensoitu kirjanpito ja annettava se pyynnöstä toimivaltaiselle viranomaiselle.

3. Algoritmista kaupankäyntiä markkinatakausstrategian toteuttamiseksi harjoittavan sijoituspalveluyrityksen on, ottaen huomioon kyseisten markkinoiden likviditeetti, laajuus ja luonne sekä kaupankäynnin kohteena olevan välineen ominaispiirteet:

- a) toteutettava tällaista markkinatakausta keskeytymättä tietyn osan kauppapaikan kaupankäyntiajasta poikkeustapauksia lukuun ottamatta siten, että kyseiselle kauppapaikalle tarjotaan likviditeettiä säännöllisesti ja ennakoitavasti;
- b) tehtävä kauppapaikan kanssa sitova kirjallinen sopimus, jossa on määritettävä ainakin a alakohdan mukaiset sijoituspalveluyrityksen velvoitteet; ja
- c) otettava käyttöön tehokkaat järjestelmät ja valvontamenetelmät sen varmistamiseksi, että se aina täyttää b alakohdassa tarkoitetun sopimuksen mukaiset velvoitteensa.

4. Tätä artiklaa ja 48 artiklaa sovellettaessa algoritmista kaupankäyntiä harjoittavan sijoituspalveluyrityksen katsotaan toteuttavan markkinatakausstrategiaa, kun sen ollessa yhden tai useamman kauppapaikan jäsenenä tai osapuolena sen strategiassa, jota se soveltaa käydessään kauppaan omaan lukuunsa, tehdään sitovia, kooltaan vertailukelpoisia ja hinnoitellaan kilpailukyisiä samanaikaisia osto- ja myyntitarjouksia, jotka koskevat yhtä tai useampaa rahoitusvälinettä yhdessä kauppapaikassa tai eri kauppapaikoissa, siten, että kokonaismarkkinoille tarjotaan likviditeettiä säännöllisesti ja toistuvasti.

5. Sijoituspalveluyrityksellä, joka tarjoaa suoraa sähköistä markkinoillepääsyä kauppapaikkaan, on oltava käytössään tehokkaat järjestelmät ja valvontamenetelmät, joiden avulla voidaan varmistaa, että kyseistä palvelua käyttävien asiakkaiden sopivuus arvioidaan ja todennetaan asianmukaisesti, että kyseistä palvelua käyttäviä asiakkaita estetään ylittämästä asianmukaisia ennalta asetettuja kaupankäynnin ja luottojen raja-arvoja, että kyseistä palvelua käyttävien asiakkaiden toteuttamaa kaupankäyntiä seurataan asianmukaisesti ja että asianmukaisilla riskinhallintamenetelmillä estetään kaupankäynti, joka voi aiheuttaa riskejä sijoituspalveluyritykselle itselleen tai joka voisi aiheuttaa tai lisätä markkinoiden tavanomaisesta poikkeavaa toimintaa taikka olla asetuksen (EU) N:o 596/2014 tai kauppapaikan sääntöjen vastaista. Suora sähköinen markkinoillepääsy ilman tällaisia valvontamenetelmiä on kielletty.

Sijoituspalveluyritys, joka tarjoaa suoraa sähköistä markkinoillepääsyä, vastaa siitä, että kyseistä palvelua käyttävät asiakkaat noudattavat tämän direktiivin vaatimuksia ja kauppapaikan sääntöjä. Sijoituspalveluyrityksen on seurattava liiketoimia havaitakseen kyseisten sääntöjen rikkomiset, tavanomaisesta poikkeavan kaupankäynnin tai mahdollisen markkinoiden väärinkäytön, joista on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle. Sijoituspalveluyrityksen on varmistettava, että yrityksen ja asiakkaan välillä on sitova kirjallinen sopimus palvelun tarjoamiseen liittyvistä keskeisistä oikeuksista ja velvoitteista ja että sopimuksen nojalla sijoituspalveluyrityksellä säilyy tämän direktiivin mukainen vastuu.

Sijoituspalveluyrityksen, joka tarjoaa suoraa sähköistä markkinoillepääsyä kauppapaikkaan, on ilmoitettava tästä kotijäsenvaltionsa ja sen kauppapaikan toimivaltaisille viranomaisille, johon sijoituspalveluyritys tarjoaa suoraa sähköistä markkinoillepääsyä.

Sijoituspalveluyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi pyytää sijoituspalveluyritystä toimittamaan säännöllisesti tai tapauskohtaisesti kuvauksen ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuista järjestelmistä ja valvontamenetelmistä sekä todisteet niiden käytöstä.

Sijoituspalveluyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on sen kauppapaikan toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä, jonka osalta sijoituspalveluyritys tarjoaa suoraa sähköistä markkinoillepääsyä, toimitettava ilman aiheetonta viivytystä neljännessä alakohdassa tarkoitettut tiedot, jotka se saa sijoituspalveluyritykseltä.

Sijoituspalveluyrityksen on huolehdittava siitä, että tässä kohdassa tarkoitetuista seikoista on olemassa kirjanpitoa, ja varmistettava, että kyseinen kirjanpito on riittävää, jotta sen toimivaltainen viranomainen voi valvoa tämän direktiivin vaatimusten noudattamista.

6. Sijoituspalveluyrityksellä, joka toimii yleisenä selvitysosapuolena muille henkilöille, on oltava käytössään tehokkaat järjestelmät ja valvontamenetelmät sen varmistamiseksi, että selvityspalveluja sovelletaan ainoastaan sopiviin ja selkeät perusteet täyttäviin henkilöihin ja että kyseisiin henkilöihin sovelletaan asianmukaisia vaatimuksia sijoituspalveluyritykseen ja markkinoihin kohdistuvien riskien vähentämiseksi. Sijoituspalveluyrityksen on varmistettava, että sijoituspalveluyrityksen ja henkilön välillä on sitova kirjallinen sopimus palvelun tarjoamiseen liittyvistä keskeisistä oikeuksista ja velvoitteista.

7. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritetään

- a) edellä 1–6 kohdassa vahvistetut toiminnan järjestämistä koskevat yksityiskohtaiset vaatimukset, joita sovelletaan erilaisia sijoituspalveluja tarjoaviin ja/tai sijoitustoimintaa harjoittaviin sekä oheispalveluja taikka niiden yhdistelmiä tarjoaviin sijoituspalveluyrityksiin, jolloin 5 kohdassa vahvistettujen toiminnan järjestämistä koskevien vaatimusten osalta on määritettävä suoraa markkinoillepääsyä ja tuettua pääsyä koskevat erityisvaatimukset siten, että voidaan varmistaa, että tuettuun pääsyyn sovellettavat valvontamenetelmät vastaavat vähintään suoraan markkinoillepääsyyn sovellettavia valvontamenetelmiä;
- b) tilanteet, joissa sijoituspalveluyritys on velvollinen tekemään 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettua markkinatakausso-
pimuksen, sekä tällaisten sopimusten sisältö, mukaan lukien 3 artiklassa vahvistettu osuus kauppapaikan kaupan-
käyntiajasta;
- c) tilanteet, joita pidetään 3 kohdassa tarkoitettuina poikkeustapauksina, mukaan lukien äärimmäisen vaihtelevat olosu-
hteet, poliittiset ja makrotaloudelliset kysymykset, järjestelmää koskevat ja operatiiviset seikat sekä olosuhteet, jotka
heikentävät sijoituspalveluyrityksen kykyä ylläpitää 1 kohdassa säädettyjä järkeviä riskinhallintakäytäntöjä;
- d) edellä 2 kohdan viidennessä alakohdassa tarkoitettua hyväksytyyn muodon sisältö ja esitystapa sekä ajanjakso, jolta
sijoituspalveluyrityksellä on oltava tällainen kirjanpito.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 3 päi-
vänä heinäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU)
N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

18 artikla

Kaupankäyntimenettely ja liiketoimien loppuunsaattaminen monenkeskisessä kaupankäyntijärjestelmässä ja organisoidussa kaupankäyntijärjestelmässä

1. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että monenkeskistä kaupankäyntijärjestelmää tai organisoitua kaupankäyntijärjestelmää ylläpitävät sijoituspalveluyritykset ja markkinoiden ylläpitäjät 16 artiklassa säädettyjen toiminnan järjestämistä koskevien vaatimusten täyttämisen lisäksi ottavat käyttöön avoimet säännöt ja menettelyt tasapuolista ja asianmukaista kaupankäyntiä varten sekä vahvistavat objektiiviset perusteet toimeksiantojen tehokasta toteuttamista varten. Niillä on oltava järjestelyt, joilla varmistetaan järjestelmän moitteeton tekninen toimivuus, mukaan lukien tehokkaat varajärjestelmät varsinaisen järjestelmän toimintahäiriöihin liittyvien riskien hallitsemiseksi.

2. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että monenkeskistä kaupankäyntijärjestelmää tai organisoitua kaupankäyntijärjestelmää ylläpitävät sijoituspalveluyritykset ja markkinoiden ylläpitäjät ottavat käyttöön avoimet säännöt niiden rahoitusvälineiden määrittämistä koskevista perusteista, joilla voidaan käydä kauppaa niiden järjestelmissä.

Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että monenkeskistä kaupankäyntijärjestelmää tai organisoitua kaupankäyntijärjestelmää ylläpitävät sijoituspalveluyritykset ja markkinoiden ylläpitäjät tarjoavat riittävästi julkisesti saatavilla olevaa tietoa tai soveltuvin osin varmistuvat tällaisen tiedon saatavuudesta, jotta järjestelmän käyttäjät pystyvät muodostamaan arvion sijoituksesta, ottaen huomioon sekä käyttäjien luonne että kaupankäynnin kohteena olevien rahoitusvälineiden lajit.

3. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että monenkeskistä kaupankäyntijärjestelmää tai organisoitua kaupankäyntijärjestelmää ylläpitävät sijoituspalveluyritykset ja markkinoiden ylläpitäjät ottavat käyttöön, julkistavat ja pitävät voimassa sekä panevat täytäntöön objektiivisiin perusteisiin perustuvat avoimet ja syrjimättömät säännöt, jotka koskevat pääsyä niiden järjestelmiin.

4. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että monenkeskistä kaupankäyntijärjestelmää tai organisoitua kaupankäyntijärjestelmää ylläpitävät sijoituspalveluyritykset ja markkinoiden ylläpitäjät ovat ottaneet käyttöön järjestelyt, joilla voidaan selkeästi havaita ja hallita monenkeskisen kaupankäyntijärjestelmän, organisoidun kaupankäyntijärjestelmän, niiden omistajien taikka monenkeskistä kaupankäyntijärjestelmää tai organisoitua kaupankäyntijärjestelmää ylläpitävän sijoituspalveluyrityksen tai markkinoiden ylläpitäjän välisten eturistiriitojen mahdolliset haittavaikutukset monenkeskisen kaupankäyntijärjestelmän tai organisoidun kaupankäyntijärjestelmän ylläpitämiselle taikka järjestelmän jäsenille tai osapuolille ja käyttäjille sekä järjestelmien moitteettomalle toiminnalle.

5. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että monenkeskistä kaupankäyntijärjestelmää tai organisoitua kaupankäyntijärjestelmää ylläpitävät sijoituspalveluyritykset ja markkinoiden ylläpitäjät noudattavat 48 ja 49 artiklan vaatimuksia ja että niillä on sitä varten käytössään kaikki tarvittavat tehokkaat järjestelmät, menettelyt ja järjestelyt.

6. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että monenkeskistä kaupankäyntijärjestelmää tai organisoitua kaupankäyntijärjestelmää ylläpitävät sijoituspalveluyritykset ja markkinoiden ylläpitäjät tiedottavat selkeästi järjestelmän jäsenille tai osapuolille näiden velvoitteista järjestelmässä toteutettujen liiketoimien toimituksen osalta. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että monenkeskistä kaupankäyntijärjestelmää tai organisoitua kaupankäyntijärjestelmää ylläpitävät sijoituspalveluyritykset ja markkinoiden ylläpitäjät ovat ottaneet käyttöön tarvittavat järjestelyt kyseisessä monenkeskisessä kaupankäyntijärjestelmässä tai organisoidussa kaupankäyntijärjestelmässä toteutettujen liiketoimien tehokkaan toimituksen helpottamiseksi.

7. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että monenkeskisillä kaupankäyntijärjestelmillä tai organisoiduilla kaupankäyntijärjestelmillä on vähintään kolme merkittävässä määrin aktiivista jäsentä tai käyttäjää, joista kullakin on mahdollisuus olla vuorovaikutuksessa kaikkien muiden kanssa hinnanmuodostuksessa.

8. Kun kaupankäynnin kohteeksi säännellyllä markkinalla otetulla siirtokelpoisella arvopaperilla käydään kauppaa myös monenkeskisessä kaupankäyntijärjestelmässä tai organisoidussa kaupankäyntijärjestelmässä ilman liikkeeseenlaskijan suostumusta, liikkeeseenlaskijalla ei ole velvoitetta julkistaa sitä koskevia taloudellisia tietoja ensimarkkinoilla, jatkuvasti eikä tapauskohtaisesti kyseisessä monenkeskisessä kaupankäyntijärjestelmässä tai organisoidussa kaupankäyntijärjestelmässä.

9. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että monenkeskistä kaupankäyntijärjestelmää tai organisoitua kaupankäyntijärjestelmää ylläpitävät sijoituspalveluyritykset ja markkinoiden ylläpitäjät noudattavat viipymättä toimivaltaisen viranomaisensa 69 artiklan 2 kohdan mukaisesti antamia ohjeita rahoitusvälineen kaupankäynnin keskeyttämisestä tai lopettamisesta.

10. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että monenkeskistä kaupankäyntijärjestelmää tai organisoitua kaupankäyntijärjestelmää ylläpitävät sijoituspalveluyritykset ja markkinoiden ylläpitäjät toimittavat toimivaltaiselle viranomaiselle yksityiskohtaisen kuvauksen monenkeskisen kaupankäyntijärjestelmän tai organisoidun kaupankäyntijärjestelmän toiminnasta, mukaan lukien mahdolliset sidokset säänneltyyn markkinaan, monenkeskiseen kaupankäyntijärjestelmään, organisoituun kaupankäyntijärjestelmään tai saman sijoituspalveluyrityksen tai markkinoiden ylläpitäjän omistamaan kauppohenkilöstön toteuttajaan taikka sellaisen omistusyhteys, sekä luettelo niiden jäsenistä, osapuolista ja/tai käyttäjistä, sanotun kuitenkin rajoittamatta 20 artiklan 1, 4 ja 5 kohdan soveltamista. Toimivaltaisten viranomaisten on pyynnöstä asetettava nämä tiedot arvopaperimarkkinaviranomaisen saataville. Kaikki sijoituspalveluyrityksille ja markkinoiden ylläpitäjille myönnetty toimitukset ylläpitää monenkeskistä kaupankäyntijärjestelmää tai organisoitua kaupankäyntijärjestelmää on ilmoitettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luettelon kaikista unionissa olevista monenkeskisistä kaupankäyntijärjestelmistä ja organisoiduista kaupankäyntijärjestelmistä. Luettelossa on oltava tiedot monenkeskisen kaupankäyntijärjestelmän tai organisoidun kaupankäyntijärjestelmän tarjoamista palveluista sekä monenkeskisen kaupankäyntijärjestelmän tai organisoidun kaupankäyntijärjestelmän tunnistekoodi, jota käytetään asetuksen (EU) N:o 600/2014 6, 10 ja 26 artiklan mukaisesti annettavissa tiedoissa. Se on saatettava ajan tasalle säännöllisesti. Arvopaperimarkkinaviranomainen julkistaa luettelon verkkosivustollaan ja pitää sen ajan tasalla.

11. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnokset teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi, joissa määritetään 10 kohdassa tarkoitetun kuvauksen ja ilmoituksen sisältö ja muoto.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 3 päivänä tammikuuta 2016.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 15 artiklan mukaisesti.

19 artikla

Monenkeskisiä kaupankäyntijärjestelmiä koskevat erityisvaatimukset

1. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että monenkeskistä kaupankäyntijärjestelmää ylläpitävät sijoituspalveluyritykset ja markkinoiden ylläpitäjät 16 ja 18 artiklassa säädettyjen vaatimusten täyttämisen lisäksi ottavat käyttöön ja panevat täytäntöön syrjimättömät säännöt järjestelmässä tapahtuvaa toimeksiantojen toteuttamista varten.

2. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että monenkeskiseen kaupankäyntijärjestelmään pääsyä koskevat 18 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut säännöt täyttävät 53 artiklan 3 kohdan mukaiset edellytykset.

3. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että monenkeskistä kaupankäyntijärjestelmää ylläpitävillä sijoituspalveluyrityksillä ja markkinoiden ylläpitäjillä on

- a) riittävät valmiudet hallita siihen kohdistuvia riskejä, panna täytäntöön asianmukaiset järjestelyt ja järjestelmät kaikkien sen ylläpitoon kohdistuvien merkittävien riskien havaitsemiseksi ja toteuttaa tehokkaita toimenpiteitä tällaisten riskien lieventämiseksi;
- b) toimivat järjestelyt, joilla helpotetaan sen järjestelmien välityksellä toteutettujen liiketoimien tehokasta ja oikea-aikaista loppuunsaattamista; ja
- c) käytettävissään toimilupaa myönnettäessä ja sen jälkeen jatkuvasti riittävät taloudelliset resurssit, joilla helpotetaan sen asianmukaista toimintaa, ottaen huomioon markkinoilla toteutettujen liiketoimien luonne ja suuruus sekä siihen kohdistuvien riskien lajit ja suuruus.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 24 ja 25 artiklaa, 27 artiklan 1, 2 ja 4–10 kohtaa sekä 28 artiklaa ei sovelleta järjestelmän käytön osalta monenkeskistä kaupankäyntijärjestelmää koskevien sääntöjen mukaisesti toteutettuihin jäsenten tai osapuolten välisiin liiketoimiin tai monenkeskisen kaupankäyntijärjestelmän ja sen jäsenten tai osapuolten välisiin liiketoimiin. Monenkeskisen kaupankäyntijärjestelmän jäsenten tai osapuolten on kuitenkin täytettävä asiakkaitaan koskevat 24, 25, 27 ja 28 artiklan mukaiset velvoitteet silloin, kun ne toteuttavat asiakkaiden toimeksiantoja niiden lukuun monenkeskisen kaupankäyntijärjestelmän järjestelmien välityksellä.

5. Jäsenvaltiot eivät saa sallia, että monenkeskistä kaupankäyntijärjestelmää ylläpitävät sijoituspalveluyritykset tai markkinoiden ylläpitäjät toteuttavat asiakastoimeksiantoja omaa pääomaa vastaan tai harjoittavat päämiehen lukuun täsmäytettyä kaupankäyntiä.

20 artikla

Organisoituja kaupankäyntijärjestelmiä koskevat erityisvaatimukset

1. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että organisoitua kaupankäyntijärjestelmää ylläpitävä sijoituspalveluyritys ja markkinoiden ylläpitäjä ottaa käyttöön järjestelyt, joilla estetään asiakastoimeksiantojen toteuttaminen organisoitussa kaupankäyntijärjestelmässä sitä ylläpitävän sijoituspalveluyrityksen tai markkinoiden ylläpitäjän taikka sijoituspalveluyrityksen tai markkinoiden ylläpitäjän kanssa samaan konserniin tai oikeushenkilöön kuuluvan yhteisön omaa pääomaa vastaan.

2. Jäsenvaltioiden on sallittava se, että organisoitua kaupankäyntijärjestelmää ylläpitävä sijoituspalveluyritys tai markkinoiden ylläpitäjä harjoittaa joukkovelkakirjalainojen, strukturoitujen rahoitustuotteiden, päästöoikeuksien ja tiettyjen johdannaisten päämiehen lukuun täsmäytettyä kaupankäyntiä ainoastaan silloin, kun asiakas on antanut suostumuksensa prosessiin.

Organisoitua kaupankäyntijärjestelmää ylläpitävä sijoituspalveluyritys tai markkinoiden ylläpitäjä ei saa käyttää päämiehen lukuun täsmäytettyä kaupankäyntiä toteuttaakseen asiakastoimeksiantoja organisoidussa kaupankäyntijärjestelmässä sellaisiin johdannaislajeihin kuuluvissa johdannaisissa, joiden on ilmoitettu kuuluvan määräysvelvollisuuden piiriin asetuksen (EU) N:o 648/2012 5 artiklan mukaisesti.

Organisoitua kaupankäyntijärjestelmää ylläpitävän sijoituspalveluyrityksen tai markkinoiden ylläpitäjän on otettava käyttöön järjestelyt, joilla varmistetaan, että 4 artiklan 1 kohdan 38 alakohdassa olevaa päämiehen lukuun täsmäytetyn kaupankäynnin määritelmää noudatetaan.

3. Jäsenvaltiot voivat sallia organisoitua kaupankäyntijärjestelmää ylläpitävän sijoituspalveluyrityksen tai markkinoiden ylläpitäjän harjoittavan omaan lukuunsa muuta kuin päämiehen lukuun täsmäytettyä kaupankäyntiä ainoastaan sellaisten valtion velkainstrumenttien osalta, joille ei ole likvidejä markkinoita.

4. Jäsenvaltiot eivät saa sallia organisoidun kaupankäyntijärjestelmän ylläpitoa ja kauppohen sisäistä toteutusta saman oikeussubjektin sisällä. Organisoidulla kaupankäyntijärjestelmällä ei saa olla kauppohen sisäiseen toteuttajaan yhteyttä, joka mahdollistaa organisoidun kaupankäyntijärjestelmän toimeksiantojen ja kauppohen sisäisen toteuttajan toimeksiantojen tai hintatarjousten vuorovaikutuksen. Organisoidulla kaupankäyntijärjestelmällä ei saa olla toiseen organisoituun kaupankäyntijärjestelmään yhteyttä, joka mahdollistaa eri organisoitujen kaupankäyntijärjestelmien toimeksiantojen vuorovaikutuksen.

5. Jäsenvaltiot eivät saa estää organisoitua kaupankäyntijärjestelmää ylläpitävää sijoituspalveluyritystä tai markkinoiden ylläpitäjää antamasta toisen sijoituspalveluyrityksen tehtäväksi toteuttaa tässä organisoidussa kaupankäyntijärjestelmässä markkinatakausta itsenäisesti.

Tätä artiklaa sovellettaessa sijoituspalveluyrityksen ei katsota toteuttavan organisoidussa kaupankäyntijärjestelmässä markkinatakausta itsenäisesti, jos sillä on läheinen sidos organisoitua kaupankäyntijärjestelmää ylläpitävään sijoituspalveluyritykseen tai markkinoiden ylläpitäjään.

6. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että toimeksiannot toteutetaan organisoidussa kaupankäyntijärjestelmässä harkinnanvaraisesti.

Organisoitua kaupankäyntijärjestelmää ylläpitävällä sijoituspalveluyrityksellä tai markkinoiden ylläpitäjällä on harkintavaltaa vain jommassakummassa tai molemmissa seuraavista tilanteista:

- a) kun se päättää antaa tai peruuttaa toimeksiannon ylläpitämässään organisoidussa kaupankäyntijärjestelmässä;
- b) kun se päättää olla täsmäyttämättä tiettyä asiakastoimeksiantoa muiden järjestelmässä tietynä ajankohtana olevien toimeksiantojen kanssa edellyttäen, että se noudattaa asiakkaalta saamiaan nimenomaisia ohjeita ja täyttää 27 artiklan mukaiset velvoitteensa.

Organisoitua kaupankäyntijärjestelmää ylläpitävä sijoituspalveluyritys tai markkinoiden ylläpitäjä voi asiakastoimeksiantoja täsmäyttävän järjestelmän osalta päättää, haluaako se täsmäyttää järjestelmässä vähintään kaksi toimeksiantoa ja milloin ja kuinka suuren määrän se täsmäyttää niitä. Edellä olevien 1, 2, 4 ja 5 kohdan mukaisesti organisoitua kaupankäyntijärjestelmää ylläpitävä sijoituspalveluyritys tai markkinoiden ylläpitäjä voi liiketoimia muilla kuin oman pääoman ehtoisilla rahoitusvälineillä järjestävän järjestelmän osalta helpottaa asiakkaiden välisiä neuvotteluja saattaakseen yhteen vähintään kaksi mahdollisesti yhteensopivaa liiketoimeen kohdistuvaa kaupankäynti-intressiä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 3 kohdan soveltamista.

Tämä velvoite ei rajoita 18 ja 27 artiklan soveltamista.

7. Toimivaltainen viranomainen voi edellyttää, että joko silloin, kun sijoituspalveluyritys tai markkinoiden ylläpitäjä hakee toimilupaa organisoidun kaupankäyntijärjestelmän ylläpitämiseen, tai tapauskohtaisesti annetaan yksityiskohtainen selvitys siitä, miksi järjestelmä ei vastaa säänneltyä markkinaa, monenkeskistä kaupankäyntijärjestelmää tai kauppohen sisäistä toteuttajaa eikä voi toimia sellaisena, sekä yksityiskohtainen kuvaus siitä, miten harkintavaltaa käytetään erityisesti silloin, kun organisoidussa kaupankäyntijärjestelmässä annettu toimeksianto voidaan peruuttaa, ja milloin ja miten organisoidussa kaupankäyntijärjestelmässä täsmäytetään vähintään kaksi asiakastoimeksiantoa. Lisäksi organisoitua kaupankäyntijärjestelmää ylläpitävän sijoituspalveluyrityksen tai markkinoiden ylläpitäjän on annettava toimivaltaiselle viranomaiselle tiedot, joissa selvitetään sen päämiehen lukuun täsmäytetyn kaupankäynnin käyttö. Toimivaltaisen viranomaisen on valvottava, miten sijoituspalveluyritys tai markkinoiden ylläpitäjä harjoittaa päämiehen lukuun täsmäytettyä kaupankäyntiä, varmistaakseen, että se täyttää edelleen tällaisen kaupankäynnin määritelmän ja että sen harjoittama päämiehen lukuun täsmäytetty kaupankäynti ei aiheuta eturistiriitoja sijoituspalveluyrityksen tai markkinoiden ylläpitäjän ja sen asiakkaiden välillä.

8. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 24, 25, 27 ja 28 artiklaa sovelletaan organisoidussa kaupankäyntijärjestelmässä toteutettaviin liiketoimiin.

II LUKU

Sijoituspalveluyritysten toiminnan harjoittamista koskevat edellytykset

1 j a k s o

Yleiset säännökset

21 artikla

Toimiluvan myöntämistä koskevien edellytysten säännöllinen tarkastelu

1. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että niiden alueella toimiluvan saanut sijoituspalveluyritys täyttää jatkuvasti I luvussa asetetut toimiluvan myöntämistä koskevat edellytykset.

2. Jäsenvaltioiden on vaadittava toimivaltaisia viranomaisia ottamaan käyttöön tarkoituksenmukaiset menetelmät sen valvomiseksi, että sijoituspalveluyritykset täyttävät 1 kohdan mukaisen vaatimuksen. Niiden on vaadittava sijoituspalveluyrityksiä ilmoittamaan toimivaltaisille viranomaisille kaikista toimiluvan myöntämistä koskevien edellytysten olennaisista muutoksista.

Arvopaperimarkkinaviranomainen voi laatia tässä kohdassa tarkoitettuja valvontamenetelmiä koskevia ohjeita.

22 artikla

Jatkuvaa valvontaa koskeva yleinen velvoite

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset valvovat sijoituspalveluyritysten toimintaa arvioidakseen, täyttävätkö ne tässä direktiivissä säädetyt toiminnan harjoittamista koskevat edellytykset. Jäsenvaltioiden on varmistettava asianmukaisten toimenpiteiden toteuttaminen, jotta toimivaltaiset viranomaiset voivat hankkia tarvittavat tiedot arvioidakseen, täyttävätkö sijoituspalveluyritykset edellä mainitut velvoitteet.

23 artikla

Eturistiriidat

1. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että sijoituspalveluyritykset toteuttavat kaikki asianmukaiset toimenpiteet havaitakseen ja estääkseen tai hallitakseen niiden, mukaan lukien niiden johto, työntekijät ja sidonnaisiamiehet tai muut niihin määräysvallan kautta suoraan tai välillisesti sidoksissa olevat henkilöt, ja niiden asiakkaiden välisiä eturistiriitoja tai asiakkaiden välisiä eturistiriitoja, joita syntyy sijoitus- tai oheispalvelujen tai niiden yhdistelmien tarjoamisen yhteydessä, mukaan lukien kannustimien vastaanottamisesta kolmansilta osapuolilta tai sijoituspalveluyrityksen omista palkkiorakenteista ja muista kannustinrakenteista aiheutuvat eturistiriidat.

2. Jos sijoituspalveluyrityksen 16 artiklan 3 kohdan mukaisesti soveltamalla organisaatio- tai hallintojärjestelyillä, joiden tavoitteena on estää eturistiriitoja vaikuttamasta haitallisesti sen asiakkaan etuihin, ei pystytä riittävällä tavalla varmistamaan, että asiakkaan etuihin kohdistuvat riskit vältetään, sijoituspalveluyrityksen on selkeästi ilmoitettava asiakkaalle eturistiriitojen yleinen luonne ja/tai lähteet sekä kyseisten riskien pienentämiseksi toteutetut toimenpiteet, ennen kuin se alkaa suorittaa liiketoimia asiakkaan lukuun.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettuun ilmoitukseen sovelletaan seuraavia vaatimuksia:

a) se on tehtävä pysyvällä välineellä; ja

b) sen on sisällettävä asiakkaan kannalta arvioituna riittävästi yksityiskohtaista tietoa, jotta asiakas voi sen pohjalta tehdä sitä palvelua koskevan perustellun päätöksen, jonka yhteydessä eturistiriita aiheutuu.

4. Siirretään komissiolle valta hyväksyä 89 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla
 - a) määritetään toimenpiteet, jotka sijoituspalveluyrityksen voidaan kohtuudella edellyttää toteuttavan eturistiriitojen tunnistamiseksi, ehkäisemiseksi, hallitsemiseksi ja ilmoittamiseksi, kun se tarjoaa sijoitus- tai oheispalveluja tai niiden yhdistelmiä;
 - b) vahvistetaan asianmukaiset perusteet sellaisten eturistiriitojen määrittämiseksi, jotka saattavat vahingoittaa sijoituspalveluyrityksen asiakkaiden tai potentiaalisten asiakkaiden etuja.

2 j a k s o

Säännökset, joilla varmistetaan sijoittajansuoja

24 artikla

Yleiset periaatteet ja asiakkaille annettava tieto

1. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että sijoituspalveluyritys toimii rehellisesti, tasapuolisesti ja ammattimaisesti asiakkaidensa etujen mukaisesti tarjotessaan näille sijoituspalveluja tai tarvittaessa oheispalveluja ja noudattaa erityisesti tässä artiklassa ja 25 artiklassa määritettyjä periaatteita.

2. Sijoituspalveluyrityksen, joka valmistaa rahoitusvälineitä asiakkaille myytäväksi, on varmistettava, että kyseiset rahoitusvälineet suunnitellaan siten, että ne täyttävät loppuasiakkaiden yksilöidyn kohdemarkkinan tarpeet asiaankuuluvassa asiakkaiden luokassa, että rahoitusvälineiden jakelustrategia on yhteensopiva yksilöidyn kohdemarkkinan kanssa ja että sijoituspalveluyritys toteuttaa kohtuulliset toimenpiteet varmistaakseen, että rahoitusvälinettä jaetaan yksilöidylle kohdemarkkinalle.

Sijoituspalveluyrityksellä on oltava käsitys tarjoamistaan tai suosittelemistaan rahoitusvälineistä, ja sen on arvioitava rahoitusvälineiden yhteensopivuus niiden asiakkaiden tarpeiden kanssa, joille se tarjoaa sijoituspalveluja, ottaen huomioon myös 16 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu loppuasiakkaiden yksilöity kohdemarkkina, sekä varmistettava, että rahoitusvälineitä tarjotaan tai suositellaan vain, jos tämä on asiakkaan edun mukaista.

3. Kaiken tiedon, markkinointiviestintä mukaan lukien, jonka sijoituspalveluyritys osoittaa asiakkaille tai potentiaalisille asiakkaille, on oltava tasapuolista ja selkeää eikä se saa olla harhaanjohtavaa. Markkinointiviestinnän on oltava selvästi tunnistettavissa markkinointiviestinnäksi.

4. Asiakkaille tai potentiaalisille asiakkaille on annettava hyvissä ajoin asianmukaista tietoa sijoituspalveluyrityksestä ja sen tarjoamista palveluista, rahoitusvälineistä ja ehdotetuista sijoitusstrategioista, toteuttamispaikoista sekä kaikista kuluista ja liitännäisistä veloituksista. Näihin tietoihin on sisällyttävä seuraavat:

a) jos sijoitusneuvontaa tarjotaan, sijoituspalveluyrityksen on hyvissä ajoin ennen kuin se tarjoaa sijoitusneuvontaa ilmoitettava asiakkaalle,

i) tarjotaanko neuvonta riippumattomasti vai ei;

ii) perustuuko neuvonta laajaan vai rajoitetumpaan analyysiin eri rahoitusvälinelajeista ja erityisesti rajoittuuko valikoima sellaisten yhteisöjen liikkeeseenlaskemiin tai tarjoamiin rahoitusvälineisiin, joilla on sijoituspalveluyritykseen läheinen sidos tai niin läheinen muu oikeudellinen tai taloudellinen suhde, kuten sopimussuhde, että se voi vaarantaa tarjotun neuvonnan riippumattomuuden;

iii) tarjoaako sijoituspalveluyritys asiakkaalle säännöllistä arviointia kyseiselle asiakkaalle suositeltujen rahoitusvälineiden soveltuvuudesta;

- b) rahoitusvälineitä ja ehdotettuja sijoitusstrategioita koskevien tietojen on sisällettävä asianmukaisia ohjeita ja varoituksia kyseisiin rahoitusvälineisiin tehtäviin sijoituksiin ja erityisiin sijoitusstrategioihin sisältyvistä riskeistä sekä siitä, onko rahoitusväline tarkoitettu yksityisasiakkaille vai ammattimaisille asiakkaille, ottaen huomioon 2 kohdan mukainen yksilöity kohdemarkkina;
- c) kuluja ja liitännäisiä veloituksia koskevien tietojen on sisällettävä sekä sijoitus- että oheispalveluihin liittyvät tiedot, mukaan lukien neuvonnan kulut, asiakkaalle suositellun tai markkinoidun rahoitusvälineen kulut ja se, miten asiakas voi maksaa ne, myös mahdollisten kolmansien osapuolten maksujen osalta.

Tiedot kaikista kuluista ja veloituksista, mukaan lukien sijoituspalvelun ja rahoitusvälineen yhteydessä syntyvät kulut ja veloitukset, jotka eivät aiheudu markkinariskin toteutumisesta, on koottava siten, että asiakas saa käsityksen kokonaiskuluista sekä kumulatiivisesta vaikutuksesta sijoituksen tuottoon, ja asiakkaan pyynnöstä eriteltävä. Tällaiset tiedot on tapauksen mukaan annettava asiakkaalle säännöllisesti, vähintään vuosittain, sijoituksen voimassaoloaikana.

5. Tämän artiklan 4 ja 9 kohdassa tarkoitetut tiedot on annettava ymmärrettävässä muodossa siten, että asiakkaat tai potentiaaliset asiakkaat voivat kohtuullisesti ymmärtää tarjottavan sijoituspalvelun ja tietyn rahoitusvälinelajin luonteen ja siihen sisältyvät riskit ja siten tehdä perusteltuja sijoituspäätöksiä. Jäsenvaltiot voivat sallia, että nämä tiedot esitetään vakio muodossa.

6. Jos sijoituspalvelu tarjotaan osana rahoitustuotetta, johon jo sovelletaan muita luottolaitoksiin ja kulutusluottoihin liittyviä unionin oikeuden säännöksiä tietoja koskevien vaatimusten osalta, 3, 4 ja 5 kohdassa asetetut velvoitteet eivät koske tätä palvelua.

7. Kun sijoituspalveluyritys ilmoittaa asiakkaalle, että sijoitusneuvonta tarjotaan riippumattomasti,

a) sijoituspalveluyrityksen on arvioitava riittävä valikoima markkinoilla saatavilla olevia rahoitusvälineitä, joiden on riittävän laajasti edustettava eri lajeja ja liikkeeseenlaskijoita tai tuotteiden tarjoajia sen varmistamiseksi, että asiakkaan sijoitustavoitteet voidaan asianmukaisesti saavuttaa, eivätkä ne saa rajoittua rahoitusvälineisiin, joita laskevat liikkeeseen tai tarjoavat

i) sijoituspalveluyritys itse tai sellaiset yhteisöt, joilla on läheinen sidos sijoituspalveluyritykseen; tai

ii) muut yhteisöt, joihin sijoituspalveluyrityksellä on niin läheinen muu oikeudellinen tai taloudellinen suhde, kuten sopimussuhde, että se voi vaarantaa tarjotun neuvonnan riippumattomuuden;

b) sijoituspalveluyritys ei saa vastaanottaa ja pitää itsellään välityspalkkioita, provisioita tai muita rahallisia tai ei-rahallisia etuja, jotka kolmas osapuoli tai kolmannen osapuolen lukuun toimiva henkilö maksaa tai tarjoaa ja jotka liittyvät kyseisen palvelun tarjoamiseen asiakkaille. Vähäiset ei-rahalliset edut, jotka ovat omiaan parantamaan asiakkaalle tarjottavan palvelun laatua ja jotka ovat laajuudeltaan ja luonteeltaan sellaisia, että niiden ei voida katsoa haittaavan sen velvoitteen noudattamista, jonka mukaan sijoituspalveluyrityksen on toimittava asiakkaan edun mukaisesti, on ilmoitettava selkeästi, eivätkä ne kuulu tämän alakohdan soveltamisalaan.

8. Tarjotessaan salkunhoitoa sijoituspalveluyritys ei saa vastaanottaa ja pitää itsellään välityspalkkioita, provisioita tai muita rahallisia tai ei-rahallisia etuja, jotka kolmas osapuoli tai kolmannen osapuolen lukuun toimiva henkilö maksaa tai tarjoaa ja jotka liittyvät kyseisen palvelun tarjoamiseen asiakkaille. Vähäiset ei-rahalliset edut, jotka ovat omiaan parantamaan asiakkaalle tarjottavan palvelun laatua ja jotka ovat laajuudeltaan ja luonteeltaan sellaisia, että niiden ei voida katsoa haittaavan sen velvoitteen noudattamista, jonka mukaan sijoituspalveluyrityksen on toimittava asiakkaan etujen mukaisesti, on ilmoitettava selkeästi, eivätkä ne kuulu tämän kohdan soveltamisalaan.

9. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sijoituspalveluyritysten ei katsota täyttävän 23 artiklan tai tämän artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan, kun ne maksavat mille tahansa osapuolelle asiakasta tai asiakkaan lukuun toimivaa henkilöä lukuun ottamatta tai saavat tällaiselta osapuolelta välityspalkkion tai provision taikka tarjoavat mille tahansa osapuolelle asiakasta tai asiakkaan lukuun toimivaa henkilöä lukuun ottamatta tai saavat tällaiselta osapuolelta ei-rahallisen edun sijoitus- tai oheispalvelun tarjoamisen yhteydessä, paitsi jos maksu tai etu

a) on tarkoitettu parantamaan asiaankuuluvan asiakkaalle tarjottavan palvelun laatua; ja

b) ei haittaa sen veloitteen noudattamista, jonka mukaan sijoituspalveluyrityksen on toimittava rehellisesti, tasapuolisesti ja ammattimaisesti asiakkaidensa etujen mukaisesti.

Asiakkaalle on ennen asianomaisen sijoitus- tai oheispalvelun tarjoamista annettava selkeässä muodossa kattavat, paikansäilyttävät ja ymmärrettävät tiedot ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun maksun tai edun olemassaolosta, sen luonteesta ja määrästä tai, kun määrää ei pystytä määrittämään, sen laskentamenetelmästä. Sijoituspalveluyrityksen on tapauksen mukaan ilmoitettava asiakkaalle myös mekanismeista, joilla sijoitus- tai oheispalvelun tarjoamisen yhteydessä saatu välityspalkkio, provisio tai rahallinen tai ei-rahallinen etu siirretään asiakkaalle.

Ensimmäisessä alakohdassa asetettuja vaatimuksia ei sovelleta maksuun tai etuun, joka mahdollistaa sijoituspalvelujen tarjoamisen tai on tarpeen niiden tarjoamiseksi, kuten säilytyskulut, toimitus- ja vaihtopalkkiot sekä säännöksiin tai lainsäädäntöön perustuvat verot ja maksut, eikä luonteensa vuoksi voi johtaa ristiriitaan sen veloitteen kanssa, jonka mukaan sijoituspalveluyrityksen on toimittava rehellisesti, tasapuolisesti ja ammattimaisesti asiakkaidensa etujen mukaisesti.

10. Sijoituspalveluyrityksen, joka tarjoaa asiakkaille sijoituspalveluja, on varmistettava, että se ei palkitse tai arvioi henkilöstöään tavalla, joka on ristiriitainen suhteessa sen veloitteeseen toimia asiakkaidensa edun mukaisesti. Se ei erityisesti saa ottaa käyttöön palkitsemista, myyntitavoitteita tai muita seikkoja koskevia järjestelyjä, jotka voisivat kannustaa sen henkilöstöä suositteluun tiettyä rahoitusvälinettä yksityisasiakkaalle, kun sijoituspalveluyritys voisi tarjota toista rahoitusvälinettä, joka paremmin vastaisi asiakkaan tarpeita.

11. Jos sijoituspalvelu tarjotaan yhdessä toisen palvelun tai tuotteen kanssa osana pakettia tai ehtona samalle sopimukselle tai paketille, sijoituspalveluyrityksen on ilmoitettava asiakkaalle, voidaanko eri osatekijät ostaa erikseen, ja selvitettävä erikseen kunkin osatekijän kulut ja veloitukset.

Jos tällaisesta yksityisasiakkaalle tarjottavasta sopimuksesta tai paketista aiheutuvat riskit todennäköisesti poikkeavat erikseen käsiteltyihin osatekijöihin liittyvistä riskeistä, sijoituspalveluyrityksen on annettava riittävä kuvaus sopimuksen tai paketin eri osatekijöistä ja siitä, miten niiden vuorovaikutus muuttaa riskejä.

Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii yhteistyössä pankkiviranomaisen ja vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen kanssa viimeistään 3 päivänä tammikuuta 2016 ja saattaa määräajoin ajan tasalle ristiinmyyntikäytäntöjen arviointia ja valvontaa koskevat ohjeet, joissa selvitetään erityisesti tilanteet, joissa ristiinmyyntikäytännöt ovat vastoin 1 kohdassa säädettyjä velvoitteita.

12. Jäsenvaltiot voivat poikkeustapauksissa asettaa sijoituspalveluyrityksille lisävaatimuksia tämän soveltamisalaan kuuluvien seikkojen osalta. Tällaisten vaatimusten on oltava objektiivisesti perusteltuja ja oikeasuhteisia, ja niissä on otettava huomioon kyseisen jäsenvaltion markkinarakenteen kannalta erityisen tärkeät sijoittajansuojaa tai markkinoiden eheyttä koskevat erityisriskit.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kaikista vaatimuksista, joita ne aikovat asettaa tämän kohdan mukaisesti, ilman aiheutonta viivytystä ja vähintään kaksi kuukautta ennen kyseisen vaatimuksen aiottua voimaantulopäivää. Ilmoitukseen on liitettävä kyseisen vaatimuksen perustelut. Tällaiset lisävaatimukset eivät saa rajoittaa tämän direktiivin 34 ja 35 artiklasta johtuvia sijoituspalveluyritysten oikeuksia tai muulla tavoin vaikuttaa niihin.

Komissio antaa kahden kuukauden kuluessa toisessa alakohdassa tarkoitettusta ilmoituksesta lausunnon lisävaatimusten oikeasuhteisuudesta ja perusteluista.

Komissio antaa jäsenvaltioille tiedoksi ja julkistaa verkkosivustollaan tämän kohdan mukaisesti asetetut lisävaatimukset.

Jäsenvaltiot voivat pitää voimassa lisävaatimuksia, jotka on ilmoitettu komissiolle direktiivin 2006/73/EY 4 artiklan mukaisesti ennen 2 päivää heinäkuuta 2014, edellyttäen, että kyseisessä artiklassa vahvistetut edellytykset täyttyvät.

13. Siirretään komissiolle valta hyväksyä 89 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla varmistetaan, että sijoituspalveluyritykset noudattavat tässä artiklassa vahvistettuja periaatteita tarjotessaan asiakkailleen sijoitus- tai oheispalveluja, mukaan lukien:

- a) edellytykset, joka tiedon on täytettävä ollakseen tasapuolista ja selkeää eikä harhaanjohtavaa;
- b) yksityiskohtaiset ohjeet asiakkaille asiakkaiden luokittelusta, sijoituspalveluyrityksistä ja niiden palveluista, rahoitusvälineistä sekä kuluista ja veloituksista annettavan tiedon muodosta ja sisällöstä;
- c) perusteet, jotka koskevat markkinoilla saatavilla olevien rahoitusvälineiden valikoiman arviointia;
- d) perusteet, joiden avulla arvioidaan, ovatko kannustimia vastaanottavat yritykset noudattaneet velvoitetta toimia rehellisesti, tasapuolisesti ja ammattimaisesti asiakkaan etujen mukaisesti.

Määritettäessä vaatimuksia, jotka koskevat 4 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdan mukaisia tietoja rahoitusvälineistä, on otettava mukaan tiedot tuotteen rakenteesta ja soveltuvin osin otettava huomioon mahdolliset unionin lain-säädännön mukaisesti edellytetyt vakiomuotoiset tiedot.

14. Edellä 13 kohdassa tarkoitetuissa delegoiduissa säädöksissä on otettava huomioon

- a) asiakkaalle tai potentiaaliselle asiakkaalle tarjottavan palvelun tai tarjottavien palvelujen luonne ottaen huomioon liiketoimien laji, kohde, suuruus ja tiheys;
- b) tarjottavien tai harkittavien tuotteiden luonne ja valikoima, mukaan lukien eri rahoitusvälinelajit;
- c) se, onko asiakas tai potentiaalinen asiakas yksityisasiakas vai ammattimainen asiakas, tai 4 ja 5 kohdassa tarkoitettussa tapauksessa asiakkaan luokittelu hyväksyttäväksi vastapuoleksi.

25 artikla

Soveltuvuuden ja asianmukaisuuden arviointi sekä tietojen antaminen asiakkaille

1. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että sijoituspalveluyritykset varmistavat ja osoittavat toimivaltaisille viranomaisille pyynnöstä, että luonnollisilla henkilöillä, jotka antavat sijoitusneuvontaa tai tietoa rahoitusvälineistä, sijoituspalveluista tai oheispalveluista asiakkaille sijoituspalveluyrityksen lukuun, on tarvittava tietämys ja pätevyys 24 artiklan ja tämän artiklan mukaisten velvoitteidensa täyttämiseksi. Jäsenvaltioiden on julkaistava tällaisen tietämyksen ja pätevyyden arvioimiseksi käytetyt perusteet.

2. Tarjotessaan sijoitusneuvontaa tai salkunhoitoa sijoituspalveluyrityksen on hankittava tarvittavat tiedot asiakkaan tai potentiaalisen asiakkaan tietämyksestä ja kokemuksesta tietystä tuotteesta tai palvelusta sekä tämän taloudellisesta tilanteesta, mukaan lukien tappionsietokyky, ja sijoitustavoitteista, mukaan lukien riskiraja, jotta sijoituspalveluyritys voi suositella asiakkaalle tai potentiaaliselle asiakkaalle soveltuvia ja erityisesti tämän riskirajan ja tappionsietokyvyn mukaisia sijoituspalveluja ja rahoitusvälineitä.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kun sijoituspalveluyritys tarjoaa sijoitusneuvontaa, jossa suositellaan 24 artiklan 11 kohdan mukaisesti niputettujen palvelujen tai tuotteiden pakettia, koko niputettu paketti on soveltuva.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sijoituspalveluyritys muita kuin 2 kohdassa tarkoitettuja sijoituspalveluja tarjotessaan pyytää asiakasta tai potentiaalista asiakasta antamaan tietoja tietämyksestään ja kokemuksestaan tietystä tarjotusta tai pyydetystä tuotteesta tai palvelusta, jotta yritys voi arvioida, onko suunniteltu sijoituspalvelu tai -tuote asiakkaalle asianmukainen. Kun suunnitellaan 24 artiklan 11 kohdan mukaisesti niputettujen palvelujen tai tuotteiden pakettia, arvioinnissa on otettava huomioon, onko koko niputettu paketti asianmukainen.

Jos sijoituspalveluyritys katsoo ensimmäisen alakohdan mukaisesti saadun tiedon perusteella, että tuote tai palvelu ei ole asiakkaalle tai potentiaaliselle asiakkaalle soveltuva, sen on varoitettava asiakasta tai potentiaalista asiakasta. Varoitus voidaan esittää vakiomuodossa.

Jos asiakkaat tai potentiaaliset asiakkaat eivät anna ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja tietoja tai antavat riittämättömät tiedot tietämyksestään ja kokemuksestaan, sijoituspalveluyrityksen on varoitettava asiakkaita tai potentiaalisia asiakkaita siitä, että sijoituspalveluyrityksellä ei ole mahdollisuutta määrittää, onko suunniteltu palvelu tai tuote näille soveltuva. Varoitus voidaan esittää vakiomuodossa.

4. Kun sijoituspalveluyritys tarjoaa sijoituspalveluja, jotka koostuvat yksinomaan asiakastoimeksiantojen toteuttamisesta tai näiden toimeksiantojen vastaanottamisesta ja välittämisestä oheispalveluin tai niitä ilman, lukuun ottamatta liitteessä I olevan B osan 1 kohdassa täsmennettyä luoton- tai lainanantoa, joka ei sisällä asiakkaiden nykyisiä lainojen luottorajoja, käyttötilejä ja tilinylitysoikeuksia, jäsenvaltioiden on sallittava kyseisten sijoituspalvelujen tarjoaminen asiakkaille ilman 3 kohdassa säädettyjen tietojen hankkimista tai siinä säädettyä asianmukaisuuden määrittämistä, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) palvelut liittyvät johonkin seuraavista rahoitusvälineistä:

i) osakkeet, jotka on otettu kaupankäynnin kohteeksi säännellyllä markkinalla tai vastaavalla kolmannen maan markkinalla tai monenkeskisessä kaupankäyntijärjestelmässä, kun on kyse yhtiöiden osakkeista mutta ei kuitenkaan sellaisten yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten osakkeista, jotka eivät ole yhteissijoitusyrityksiä, eikä johdannaisia sisältäviä osakkeista;

ii) joukkovelkakirjalainat tai muut arvopaperistetut velan muodot, jotka on otettu kaupankäynnin kohteeksi säännellyllä markkinalla tai vastaavalla kolmannen maan markkinalla tai monenkeskisessä kaupankäyntijärjestelmässä, paitsi jos ne sisältävät johdannaisia tai ovat rakenteeltaan sellaisia, että asiakkaan on vaikea ymmärtää niihin liittyviä riskejä;

iii) rahamarkkinavälineet, paitsi jos ne sisältävät johdannaisia tai ovat rakenteeltaan sellaisia, että asiakkaan on vaikea ymmärtää niihin liittyviä riskejä;

iv) yhteissijoitusyritysten osakkeet tai osuudet, lukuun ottamatta asetuksen (EU) N:o 583/2010 36 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuja strukturoituja yhteissijoitusyrityksiä;

v) strukturoidut talletukset, paitsi jos ne ovat rakenteeltaan sellaisia, että asiakkaan on vaikea ymmärtää tuottoon liittyvää riskiä tai tuotteen irtisanomisesta ennen määräaikaan aiheutuvia kustannuksia;

vi) muut yksinkertaiset rahoitusvälineet sovellettaessa tätä kohtaa.

Edellyttäen, että direktiivin 2003/71/EY 4 artiklan 1 kohdan kolmannessa ja neljännessä alakohdassa säädettyjä vaatimuksia ja niiden mukaista menettelyä noudatetaan, kolmansien maiden markkinoita pidetään tätä kohtaa sovellettaessa säänneltyjä markkinoita vastaavina;

b) palvelu tarjotaan asiakkaan tai potentiaalisen asiakkaan aloitteesta;

c) asiakkaalle tai potentiaaliselle asiakkaalle on selkeästi ilmoitettu, että sijoituspalveluyrityksellä ei kyseistä palvelua tarjotessaan ole velvoitetta arvioida tarjotun rahoitusvälineen tai palvelun asianmukaisuutta, eikä asiakas tässä tapauksessa näin ollen kuulu liiketoiminnan menettelytapasäännösten antaman suojan piiriin. Tällainen varoitus voidaan esittää vakio muodossa;

d) sijoituspalveluyritys täyttää 23 artiklan mukaiset velvoitteensa.

5. Sijoituspalveluyrityksen on luotava arkisto, joka sisältää asiakkaan ja sijoituspalveluyrityksen välillä sovitun asiakirjan tai sovitut asiakirjat, jossa tai joissa määritetään osapuolten oikeudet ja velvoitteet sekä muut sijoituspalveluyrityksen asiakkaalle tarjoamien palvelujen ehdot. Sopimuspuolten oikeudet ja velvoitteet voidaan sisällyttää viitteinä muihin asiakirjoihin tai oikeudellisesti sitoviin teksteihin.

6. Sijoituspalveluyrityksen on annettava asiakkaalle riittävät tiedot tarjotusta palvelusta pysyvällä välineellä. Näihin tietoihin on sisällytettävä säännölliset ilmoitukset asiakkaille ottaen huomioon kyseisten rahoitusvälineiden laji ja monimutkaisuus ja asiakkaalle tarjottavan palvelun luonne, ja niihin on sisällytettävä soveltuvin osin tiedot asiakkaan lukuun suoritettujen liiketoimien ja palvelujen kustannuksista.

Sijoituspalveluyrityksen on sijoitusneuvontaa tarjotessaan toimitettava asiakkaalle ennen liiketoimien toteuttamista pysyvällä välineellä soveltuvuutta koskeva lausunto, jossa täsmennetään, millaista neuvontaa annetaan ja miten se vastaa yksityisasiakkaan mieltymyksiä, tavoitteita ja muita ominaisuuksia.

Kun rahoitusvälineestä tehdään osto- tai myyntisopimus käyttäen etäviestintä, joka estää soveltuvuutta koskevan lausunnon toimittamisen etukäteen, sijoituspalveluyritys voi toimittaa soveltuvuutta koskevan kirjallisen lausunnon pysyvällä välineellä heti sen jälkeen, kun sopimuksesta on tullut kyseistä asiakasta sitova, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) asiakas on antanut suostumuksensa siihen, että soveltuvuutta koskeva lausunto toimitetaan ilman aiheutonta viivytystä liiketoimien toteuttamisen jälkeen; ja

b) sijoituspalveluyritys on antanut asiakkaalle mahdollisuuden lykätä liiketoimea, jotta asiakas voi saada soveltuvuutta koskevan lausunnon etukäteen.

Kun sijoituspalveluyritys tarjoaa salkunhoitoa tai on ilmoittanut asiakkaalle, että se aikoo tehdä soveltuvuuden säännöllisen arvioinnin, säännöllisesti annettaviin tietoihin on sisällytettävä ajan tasalle saatettu lausunto siitä, miten sijoitus vastaa yksityisasiakkaan mieltymyksiä, tavoitteita ja muita ominaisuuksia.

7. Jos kiinteää asunto-omaisuutta koskeva luottosopimus, johon sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2014/17/EU⁽¹⁾ säädettyjä kuluttajien luottokelpoisuuden arviointia koskevia säännöksiä, edellyttää sellaisen kiinnitystodistukseen liittyvän sijoituspalvelun tarjoamista samalle kuluttajalle, joka on erityisesti tarkoitettu takaamaan kyseisen kiinteään asunto-omaisuuteen liittyvän luottosopimuksen rahoitus ja jolla on samat ehdot kuin mainitulla sopimuksella, jotta laina voitaisiin maksaa, jälleenrahoittaa tai lunastaa, kyseiseen palveluun ei sovelleta tässä artiklassa asetettuja velvoitteita.

8. Siirretään komissiolle valta hyväksyä 89 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä toimenpiteistä, joilla varmistetaan, että sijoituspalveluyritykset noudattavat tämän artiklan 2–6 kohdassa vahvistettuja periaatteita tarjotessaan asiakkailleen sijoitus- tai oheispalveluja, mukaan lukien tiedot, jotka on saatava arvioitaessa palvelujen ja rahoitusvälineiden soveltuvuutta tai asianmukaisuutta yritysten asiakkaille, yksinkertaisten rahoitusvälineiden arviointiperusteet tämän artiklan 4 kohdan a alakohdan vi alakohdalla sovellettaessa sekä palvelujen tarjoamista asiakkaille koskevien arkistojen ja sopimusten sekä asiakkaille tarjotuista palveluista säännöllisesti annettavien tietojen sisältö ja muoto. Näissä delegoiduissa säädöksissä on otettava huomioon

- a) asiakkaalle tai potentiaaliselle asiakkaalle tarjottavan palvelun tai tarjottavien palvelujen luonne ottaen huomioon liiketoimien laji, kohde, suuruus ja tiheys;
- b) tarjottavien tai harkittavien tuotteiden luonne, mukaan lukien eri rahoitusvälinelajit;
- c) se, onko asiakas tai potentiaalinen asiakas yksityisasiakas vai ammattimainen asiakas, tai 6 kohdassa tarkoitettussa tapauksessa asiakkaiden luokittelu hyväksyttäväksi vastapuoleksi.

9. Arvopaperimarkkinaviranomainen antaa viimeistään 3 päivänä tammikuuta 2016 ohjeita, joissa täsmennetään 1 kohdan mukaisesti edellytetyn tietämyksen ja pätevyyden arviointiperusteet.

10. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii viimeistään 3 päivänä tammikuuta 2016 ja saattaa määräajoin ajan tasalle ohjeita seuraavien arvioinnista:

- a) rahoitusvälineet, jotka ovat 4 kohdan a alakohdan ii ja iii alakohdan mukaisesti rakenteeltaan sellaisia, että asiakkaan on vaikea ymmärtää niihin liittyviä riskejä;
- b) strukturoidut talletukset, jotka ovat 4 kohdan a alakohdan v alakohdan mukaisesti rakenteeltaan sellaisia, että asiakkaan on vaikea ymmärtää tuottoon liittyvää riskiä tai tuotteen irtisanomisesta ennen määräaikaan aiheutuvia kustannuksia.

11. Arvopaperimarkkinaviranomainen voi laatia ja saattaa määräajoin ajan tasalle ohjeita sellaisten rahoitusvälineiden arvioinnista, jotka luokitellaan yksinkertaisiksi 4 kohdan a alakohdan vi alakohdalla sovellettaessa, ottaen huomioon 8 kohdan nojalla annetut delegoidut säädökset.

26 artikla

Palvelujen tarjoaminen toisen sijoituspalveluyrityksen välityksellä

Jäsenvaltioiden on sallittava, että sijoituspalveluyritys, joka vastaanottaa toisen sijoituspalveluyrityksen välityksellä ohjeen sijoitus- tai oheispalvelujen tarjoamisesta asiakkaan lukuun, voi luottaa välittäjänä toimivalta sijoituspalveluyritykseltä saamiinsa asiakastietoihin. Toimeksiannon välittävä sijoituspalveluyritys vastaa edelleen antamiensa tietojen täydellisyydestä ja oikeellisuudesta.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/17/EU, annettu 4 päivänä helmikuuta 2014, kuluttajille tarkoitetuista kiinteää asunto-omaisuutta koskevista luottosopimuksista ja direktiivien 2008/48/EY ja 2013/36/EU sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta (EUVL L 60, 28.2.2014, s. 34).

Sijoituspalveluyrityksen, joka vastaanottaa tällä tavalla annetun ohjeen palvelujen tarjoamisesta asiakkaan lukuun, on myös voitava luottaa palvelua tai liiketoimea koskeviin suosituksiin, jotka toinen sijoituspalveluyritys on antanut asiakkaalle. Toimeksiannon välittävä sijoituspalveluyritys vastaa edelleen asiakkaalle annettujen suositusten tai neuvojen soveltuvuudesta.

Sijoituspalveluyritys, joka vastaanottaa asiakkaan ohjeen tai toimeksiannon toisen sijoituspalveluyrityksen välityksellä, on vastuussa palvelun tai liiketoimen toteuttamisesta tällaisten tietojen tai suositusten perusteella tämän osaston asiaa koskevien säännösten mukaisesti.

27 artikla

Velvoite toteuttaa toimeksiannot asiakkaan kannalta mahdollisimman edullisin ehdoin

1. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että sijoituspalveluyritykset toteuttavat kaikki riittävät toimet päästäkseen toimeksiantoja toteuttaessaan asiakkaidensa kannalta parhaimpaan mahdolliseen tulokseen ottaen huomioon hinnan, kustannukset, nopeuden, toteuttamisen ja toimituksen todennäköisyyden, suuruuden, luonteen ja muut toimeksiannon toteuttamisen kannalta olennaiset seikat. Jos asiakas on kuitenkin antanut erityisen ohjeen toimeksiannon toteuttamisesta, sijoituspalveluyrityksen on toteutettava se kyseisen ohjeen mukaisesti.

Kun sijoituspalveluyritys toteuttaa toimeksiannon yksityisasiakkaan lukuun, paras mahdollinen tulos määräytyy kokonaisuorituksen perusteella, joka muodostuu rahoitusvälineen hinnasta ja toimeksiannon toteuttamiseen liittyvistä kustannuksista, joiden on sisällettävä kaikki suoraan toimeksiannon toteuttamisesta asiakkaalle aiheutuvat kulut, mukaan lukien toteuttamispaikan maksut, määritys- ja toimitusmaksut sekä kaikki muut toimeksiannon toteuttamiseen osallistuville kolmansille osapuolille suoritettavat maksut.

Jotta voidaan saavuttaa ensimmäisen alakohdan mukaisesti paras tulos silloin, kun useampi kuin yksi paikka kilpailee rahoitusvälinettä koskevan toimeksiannon toteuttamisesta, ja arvioida ja verrata tuloksia, jotka saavutettaisiin asiakkaan kannalta toteuttamalla toimeksianto kussakin sellaisessa sijoituspalveluyrityksen toimeksiantojen toteuttamisperiaatteiden mukaisessa toteuttamispaikassa, joka pystyy toteuttamaan kyseisen toimeksiannon, arvioinnissa on otettava huomioon sijoituspalveluyrityksen omat provisiot ja kulut toimeksiannon toteuttamisesta kussakin näistä toteuttamispaikoista.

2. Sijoituspalveluyritys ei saa vastaanottaa asiakastoimeksiantojen reitittämisestä tiettyyn kauppapaikkaan tai toteuttamispaikkaan sellaista palkkiota, alennusta tai ei-rahallista etua, joka on tämän artiklan 1 kohdassa, 16 artiklan 3 kohdassa sekä 23 ja 24 artiklassa säädettyjen eturistiriitoja tai kannustimia koskevien vaatimusten vastainen.

3. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että asetuksen (EU) N:o 600/2014 23 ja 28 artiklassa säädetyn kaupankäyntivollisuuden piiriin kuuluvien rahoitusvälineiden osalta kukin kauppapaikka ja kauppojen sisäinen toteuttaja ja muiden rahoitusvälineiden osalta kukin toteuttamispaikka asettaa vähintään vuosittain maksutta yleisön käyttöön tiedot liiketoimien toteuttamisen laadusta kyseisessä paikassa ja että sen jälkeen, kun toimeksianto on toteutettu asiakkaan lukuun, sijoituspalveluyritys ilmoittaa asiakkaalle, missä toimeksianto toteutettiin. Säännöllisesti annettaviin tietoihin on sisällytettävä yksityiskohtaiset tiedot toteuttamisen hinnasta, kustannuksista, nopeudesta ja todennäköisyydestä yksittäisten rahoitusvälineiden osalta.

4. Jäsenvaltioiden on veloitettava sijoituspalveluyritykset laatimaan ja ottamaan käyttöön toimivat järjestelyt 1 kohdan vaatimusten täyttämiseksi. Jäsenvaltioiden on erityisesti edellytettävä, että sijoituspalveluyritykset laativat ja ottavat käyttöön toimeksiantojen toteuttamisperiaatteet, jotta sijoituspalveluyritykset voivat päästä asiakastoimeksiantojen osalta parhaaseen mahdolliseen tulokseen 1 kohdan mukaisesti.

5. Toimeksiantojen toteuttamisperiaatteisiin on sisällyttävä kunkin rahoitusvälinelajin osalta tiedot niistä paikoista, joissa sijoituspalveluyritys toteuttaa asiakastoimeksiantonsa, sekä toteuttamispaikan valintaan vaikuttavista tekijöistä. Niissä on mainittava ainakin ne paikat, joissa sijoituspalveluyrityksen on mahdollista päästä asiakastoimeksiantojen toteuttamisen kannalta jatkuvasti parhaaseen mahdolliseen tulokseen.

Jäsenvaltioiden on veloitettava sijoituspalveluyritykset antamaan asiakkailleen asianmukaiset tiedot niiden toimeksiantojen toteuttamisperiaatteista. Näissä tiedoissa on selitettävä selkeästi, riittävän yksityiskohtaisesti ja asiakkaiden kannalta helposti ymmärrettävällä tavalla, miten sijoituspalveluyritys toteuttaa toimeksiannot asiakkaalle. Jäsenvaltioiden on veloitettava sijoituspalveluyritykset hankkimaan asiakkailtaan etukäteen suostumus toimeksiantojen toteuttamisperiaatteille.

Kun toimeksiantojen toteuttamisperiaatteiden mukaan asiakastoimeksiannot voidaan toteuttaa kauppapaikan ulkopuolella, jäsenvaltioiden on veloitettava sijoituspalveluyritykset antamaan asiakkailleen tiedot erityisesti tästä mahdollisuudesta. Jäsenvaltioiden on veloitettava sijoituspalveluyritykset hankkimaan asiakkailtaan etukäteen nimenomainen suostumus toimeksiantojen toteuttamiselle kauppapaikan ulkopuolella. Sijoituspalveluyritykset voivat hankkia tällaisen suostumuksen joko yleisenä suostumuksena tai erikseen kutakin liiketoimea varten.

6. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että asiakastoimeksiantoja toteuttavat sijoituspalveluyritykset laativat tiivistetyssä muodossa ja julkistavat vuosittain kunkin rahoitusvälinelajin osalta viisi kaupankäyntivolyymilla mitattuna tärkeintä toteuttamispaikkaa, joissa ne toteuttivat asiakastoimeksiantoja edellisenä vuonna, sekä tiedot toteutusten laadusta.

7. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että asiakastoimeksiantoja toteuttavat sijoituspalveluyritykset seuraavat toimeksiantojen toteuttamista koskevien järjestelyjensä ja periaatteidensa toimivuutta todetakseen ja tarvittaessa korjatakseen mahdolliset puutteet. Sijoituspalveluyritysten on erityisesti arvioitava säännöllisesti, ovatko toimeksiantojen toteuttamisperiaatteisiin sisältyvät toimeksiantojen toteuttamispaikat sellaisia, että niillä voidaan saavuttaa asiakkaan kannalta paras mahdollinen tulos, ottaen huomioon muun muassa 3 ja 6 kohdan nojalla julkaistut tiedot. Jäsenvaltioiden on veloitettava sijoituspalveluyritykset ilmoittamaan asiakkailleen, joiden kanssa niillä on jatkuva asiakassuhde, kaikista toimeksiantojen toteuttamista koskeviin järjestelyihin tai periaatteisiin tehtävistä olennaisista muutoksista.

8. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että sijoituspalveluyritykset voivat osoittaa asiakkailleen näiden pyynnöstä, että ne ovat toteuttaneet näiden toimeksiannot sijoituspalveluyrityksen toimeksiantojen toteuttamisperiaatteiden mukaisesti, ja osoittaa toimivaltaiselle viranomaiselle sen pyynnöstä, että ne noudattavat tätä artiklaa.

9. Siirretään komissiolle valta hyväksyä 89 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä seuraavista:

- a) perusteet niiden eri tekijöiden suhteellisen merkityksen arvioimiseksi, jotka 1 kohdan mukaisesti voidaan ottaa huomioon parhaan mahdollisen tuloksen määrittämiseksi, ottaen huomioon toimeksiannon suuruus ja laji sekä se, onko asiakas yksityisasiakas vai ammattimainen asiakas;
- b) tekijät, jotka sijoituspalveluyritys voi ottaa huomioon tarkistaessaan toimeksiantojen toteuttamista koskevia järjestelyjään, sekä tilanteet, joissa muutokset näihin järjestelyihin voivat olla tarkoituksenmukaisia. Tämä koskee erityisesti tekijöitä, joiden perusteella määritetään, missä toteuttamispaikoissa sijoituspalveluyrityksen on mahdollista päästä asiakastoimeksiantojen toteuttamisen kannalta jatkuvasti parhaaseen mahdolliseen tulokseen;
- c) niiden tietojen luonne ja laajuus, jotka asiakkaille annetaan toimeksiantojen toteuttamisperiaatteista 5 kohdan mukaisesti.

10. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritetään

- a) edellä olevan 3 kohdan mukaisesti julkaistavien toteutuksen laatua koskevien tietojen täsmällinen sisältö, muoto ja jaksottaisuus ottaen huomioon toteuttamispaikan laji ja kyseisen rahoitusvälineen laji;
- b) niiden tietojen sisältö ja muoto, jotka sijoituspalveluyritykset julkaisevat 6 kohdan mukaisesti.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

28 artikla

Asiakastoimeksiintojen käsittelyä koskevat säännöt

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava sijoituspalveluyrityksiä, joilla on toimilupa asiakkaiden lukuun tapahtuvaa toimeksiintojen toteuttamista varten, ottamaan käyttöön menettelyt ja järjestelyt, joiden avulla asiakastoimeksiannot voidaan toteuttaa täsmällisesti, tasapuolisesti ja nopeasti verrattuna muihin asiakastoimeksiintoihin tai sijoituspalveluyrityksen omiin kaupankäynti-intresseihin.

Näiden menettelyjen ja järjestelyjen avulla on voitava toteuttaa keskenään samankaltaisia asiakastoimeksiintoja sen mukaisesti, milloin sijoituspalveluyritys on vastaanottanut toimeksiannon.

2. Jos asiakas on antanut rahaintoimeksiannon osakkeista, jotka on otettu kaupankäynnin kohteeksi säännellyllä markkinalla tai joilla käydään kauppaa kauppapaikassa, eikä toimeksiantoa toteuteta välittömästi vallitsevissa markkinaolosuhteissa, jäsenvaltioiden on vaadittava sijoituspalveluyritystä, paitsi jos asiakas nimenomaan antaa tästä poikkeavat ohjeet, toteuttamaan toimenpiteitä kyseisen toimeksiannon mahdollisimman pikaiseksi toteuttamiseksi julkistamalla välittömästi kyseinen asiakkaan rahaintoimeksianto tavalla, joka on helposti muiden markkinaosapuolten saatavilla. Jäsenvaltiot voivat päättää, että sijoituspalveluyritykset täyttävät tämän veloitteen, mikäli ne välittävät asiakkaan rahaintoimeksiannon kauppapaikkaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa luvan poiketa veloitteesta julkistaa rahaintoimeksianto, kun se on kooltaan suuri asetuksen (EU) N:o 600/2014 4 artiklan mukaisesti määritettyyn tavanomaiseen markkinakokoon verrattuna.

3. Siirretään komissiolle valta hyväksyä 89 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla määritetään

- a) niiden menettelyjen ja järjestelyjen ehdot ja luonne, joiden avulla asiakastoimeksiannot toteutetaan täsmällisesti, tasapuolisesti ja nopeasti, sekä sellaiset tilanteet tai liiketoimien lajit, joiden yhteydessä sijoituspalveluyritykset voivat perustellusti poiketa nopeasta toteutuksesta saavuttaakseen asiakkaiden kannalta edullisemmat ehdot;
- b) eri menetelmät, joita soveltamalla sijoituspalveluyrityksen katsotaan täyttäneen veloitteensa julkistaa markkinoille tiedot asiakkaan rahaintoimeksiannoista, joita ei voida toteuttaa välittömästi.

29 artikla

Sijoituspalveluyritysten veloitteet niiden nimetessä sidonnaisasiamiehiä

1. Jäsenvaltioiden on sallittava, että sijoituspalveluyritys nimeää sidonnaisasiamiehiä edistämään sijoituspalveluyrityksen tarjoamien palvelujen myyntiä, hankkimaan asiakkaita tai ottamaan vastaan toimeksiintoja asiakkailta tai potentiaalisilta asiakkailta ja välittämään niitä, tarjoamaan rahoitusvälineitä sekä tarjoamaan neuvontaa kyseisen sijoituspalveluyrityksen tarjoamista rahoitusvälineistä ja palveluista.

2. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että jos sijoituspalveluyritys päättää nimetä sidonnaisasiamiehiä, sijoituspalveluyritys on yksin ja varauksetta vastuussa näiden asiamiesten toimista tai laiminlyönneistä näiden toimiessa sijoituspalveluyrityksen lukuun. Jäsenvaltioiden on vaadittava sijoituspalveluyritystä varmistamaan, että sidonnaisasiamies ilmoittaa asemansa ja edustamansa sijoituspalveluyrityksen nimen ottaessaan yhteyttä asiakkaaseen tai potentiaaliseen asiakkaaseen tai ennen kaupankäyntiä tämän kanssa.

Jäsenvaltiot voivat 16 artiklan 6, 8 ja 9 kohdan mukaisesti sallia, että niiden alueella rekisteröidyt sidonnaisasiamiehet pitävät hallussaan asiakkaiden varoja ja/tai rahoitusvälineitä sen sijoituspalveluyrityksen lukuun ja sen täydellä vastuulla, jonka puolesta kyseiset asiamiehet toimivat niiden alueella tai, jos kyseessä on rajatylittävä liiketoimi, sen jäsenvaltion alueella, joka sallii sidonnaisasiamiehen pitävän hallussaan asiakkaiden varoja.

Jäsenvaltioiden on vaadittava sijoituspalveluyrityksiä valvomaan sidonnaisasiamiestensä toimintaa sen varmistamiseksi, että yritykset noudattavat jatkuvasti tätä direktiiviä toimiessaan sidonnaisasiamiesten välityksellä.

3. Sidonnaisasiamiehet on rekisteröitävä sen jäsenvaltion julkiseen rekisteriin, johon kyseiset asiamiehet ovat sijoittautuneet. Arvopaperimarkkinaviranomainen julkaisee verkkosivustollaan viitteet tai hyperlinkit niiden jäsenvaltioiden tämän artiklan mukaisesti perustamiin julkisiin rekistereihin, jotka päättävät sallia, että sijoituspalveluyritykset nimeävät sidonnaisasiamiehiä.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että julkiseen rekisteriin kirjataan vain sellaisia sidonnaisasiamiehiä, jotka on todettu riittävän hyvämaineiseksi ja joilla on asianmukainen yleinen, taloudellinen ja ammatillinen tietämys ja pätevyys, jotta nämä pystyvät tarjoamaan sijoitus- tai oheispalvelun ja antamaan asiakkaalle tai potentiaaliselle asiakkaalle kaikki ehdotettua palvelua koskevat olennaiset tiedot.

Jäsenvaltiot voivat päättää, että sijoituspalveluyritykset voivat asianmukaisen valvonnan perusteella todentaa, ovatko niiden nimeämät sidonnaisasiamiehet riittävän hyvämaineisia ja onko näillä toisessa alakohdassa tarkoitettu tietämys ja pätevyys.

Rekisteri on saatettava säännöllisesti ajan tasalle. Siihen sisältyvien tietojen on oltava julkisesti saatavilla.

4. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että sidonnaisasiamiehiä nimeävät sijoituspalveluyritykset toteuttavat asianmukaisia toimenpiteitä niiden kielteisten vaikutusten estämiseksi, joita sidonnaisasiamiehen tämän direktiivin soveltamisalaan kuumattomalla toiminnalla saattaa olla toimintaan, jota sidonnaisasiamies toteuttaa sijoituspalveluyrityksen lukuun.

Jäsenvaltiot voivat sallia toimivaltaisten viranomaisten tekevän yhteistyötä sijoituspalveluyritysten ja luottolaitosten tai niiden yhteenliittymien ja muiden yhteisöjen kanssa rekisteröidessään sidonnaisasiamiehiä ja valvoessaan, että nämä täyttävät 3 kohdan vaatimukset. Sijoituspalveluyritykset, luottolaitokset tai niiden yhteenliittymät ja muut yhteisöt saavat erityisesti rekisteröidä sidonnaisasiamiehiä toimivaltaisen viranomaisen valvonnassa.

5. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että sijoituspalveluyritykset nimeävät ainoastaan 3 kohdassa tarkoitettuihin julkisiin rekistereihin kirjattuja sidonnaisasiamiehiä.

6. Jäsenvaltiot voivat antaa säännöksiä, jotka ovat tämän artiklan säännöksiä tiukempia, tai pitää tällaiset säännökset voimassa taikka säätää muista vaatimuksista lainkäyttöalueellaan rekisteröidyille sidonnaisasiamiehille.

30 artikla

Hyväksyttävien vastapuolten kanssa toteutettavat liiketoimet

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sijoituspalveluyritykset, joilla on toimilupa asiakkaiden lukuun tapahtuvaa toimeksiantojen toteuttamista ja/tai omaan lukuun tapahtuvaa kaupankäyntiä ja/tai toimeksiantojen vastaanottamista tai välittämistä varten, voivat helpottaa tai toteuttaa liiketoimia hyväksyttävien vastapuolten kanssa ilman, että niiden on noudatettava 24 artiklan, lukuun ottamatta sen 4 ja 5 kohtaa, 25 artiklan, lukuun ottamatta sen 6 kohtaa, 27 artiklan ja 28 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteita kyseisissä liiketoimissa tai kyseisiin liiketoimiin suoraan liittyvissä oheispalveluissa.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sijoituspalveluyritykset toimivat suhteissaan hyväksyttäviin vastapuoliin rehellisesti, tasapuolisesti ja ammattimaisesti ja viestivät näiden kanssa tavalla, joka on tasapuolinen ja selkeä eikä harhaanjohtava, ottaen huomioon hyväksyttävän vastapuolen ja sen liiketoiminnan luonteen.

2. Jäsenvaltioiden on pidettävä tässä artiklassa tarkoitettuina hyväksyttävänä vastapuolina sijoituspalveluyrityksiä, luottolaitoksia, vakuutusyrityksiä, yhteissijoitusyrityksiä ja niiden rahastoyhtiöitä, eläkesäätiöitä ja niiden rahastoyhtiöitä, muita unionin oikeuden tai jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaisesti toimiluvan saaneita tai säänneltyjä rahoituslaitoksia, kansallisia hallituksia ja niiden vastaavia virastoja, mukaan lukien valtionvelkaa kansallisella tasolla hoitavat julkisyhteisöt, keskuspankit ja ylikansalliset organisaatiot.

Ensimmäisen alakohdan mukainen luokittelu hyväksyttäväksi vastapuoleksi ei vaikuta näiden yhteisöjen oikeuteen hakea yleisesti tai kauppakohtaisesti sellaisen asiakkaan asemaa, jonka sijoituspalveluyrityksen kanssa toteutettiin liiketoimiin sovelletaan 24, 25, 27 ja 28 artiklaa.

3. Jäsenvaltiot voivat pitää hyväksyttävänä vastapuolina myös muita yrityksiä, jotka täyttävät ennalta vahvistetut oikeasuhteiset vaatimukset, kuten määrälliset raja-arvot. Jos liiketoimen mahdolliset osapuolet sijaitsevat eri lainkäyttöalueilla, sijoituspalveluyrityksen on hyväksyttävä toisena osapuolena olevan yrityksen asema sellaisena kuin se määritetään tämän toisen osapuolen sijoittautumisjäsenvaltion lainsäädännössä tai muissa toimenpiteissä.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sijoituspalveluyritys saa ryhtyessään 1 kohdan mukaisesti liiketoimiin tällaisten yritysten kanssa aiotulta vastapuolelta nimenomaisen vahvistuksen, että tämä hyväksyy hyväksyttävän vastapuolen aseman. Jäsenvaltioiden on sallittava, että sijoituspalveluyritys voi hankkia kyseisen vahvistuksen joko yleisenä suostumuksena tai erikseen kutakin liiketoimea varten.

4. Jäsenvaltiot voivat pitää hyväksyttävänä vastapuolina 2 kohdassa tarkoitettuja yhteisöjen ryhmiä vastaavia kolmansien maiden yhteisöjä.

Jäsenvaltiot voivat pitää hyväksyttävänä vastapuolina myös 3 kohdassa tarkoitettujen kaltaisia kolmansien maiden yrityksiä samoin edellytyksin ja vaatimuksin kuin 3 kohdassa säädetään.

5. Siirretään komissiolle valta hyväksyä 89 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla määritetään

- a) menettelyt, joilla haetaan 2 kohdan mukaista asiakkaan asemaa;
- b) menettelyt nimenomaisen vahvistuksen saamiseksi 3 kohdan mukaisilta aiotuilta vastapuolilta;
- c) ennalta vahvistetut oikeasuhteiset vaatimukset, mukaan lukien määrälliset raja-arvot, joiden perusteella yritystä voidaan pitää 3 kohdan mukaisena hyväksyttävänä vastapuolena.

3 j a k s o

Markkinoiden avoimuus ja eheys

31 artikla

Monenkeskisen kaupankäyntijärjestelmän tai organisoidun kaupankäyntijärjestelmän sääntöjen sekä muiden oikeudellisten velvoitteiden noudattamisen valvonta

1. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että monenkeskistä kaupankäyntijärjestelmää tai organisoitua kaupankäyntijärjestelmää ylläpitävät sijoituspalveluyritykset ja markkinoiden ylläpitäjät ottavat käyttöön ja pitävät voimassa monenkeskisen kaupankäyntijärjestelmän tai organisoidun kaupankäyntijärjestelmän kannalta tehokkaat järjestelyt ja menettelyt valvoakseen säännöllisesti, että järjestelmän jäsenet tai osapuolet taikka käyttäjät noudattavat sen sääntöjä. Monenkeskistä kaupankäyntijärjestelmää tai organisoitua kaupankäyntijärjestelmää ylläpitävien sijoituspalveluyritysten ja markkinoiden ylläpitäjien on seurattava lähetettyjä toimeksiantoja, mukaan lukien peruutukset, ja liiketoimia, joita jäsenet tai osapuolet taikka käyttäjät toteuttavat niiden järjestelmiä käyttäen, havaitakseen järjestelmän sääntöjen rikkomisen, tavanomaisesta poikkeavan kaupankäynnin, menettelyn, johon saattaa liittyä asetuksessa (EU) N:o 596/2014 kiellettyä toimintaa, tai rahoitusvälineeseen liittyviä järjestelmän toimintahäiriöitä, ja niiden on otettava käyttöön tarvittavat resurssit varmistaakseen, että tällainen seuranta on tuloksellista.

2. Jäsenvaltioiden on veloitettava monenkeskistä kaupankäyntijärjestelmää tai organisoitua kaupankäyntijärjestelmää ylläpitävät sijoituspalveluyritykset ja markkinoiden ylläpitäjät ilmoittamaan toimivaltaiselle viranomaiselle välittömästi järjestelmän sääntöjen merkittävästä rikkomisesta, tavanomaisesta poikkeavasta kaupankäynnistä, menettelystä, johon saattaa liittyä asetuksessa (EU) N:o 596/2014 kiellettyä toimintaa, tai rahoitusvälineeseen liittyvistä järjestelmän toimintahäiriöistä.

Monenkeskistä kaupankäyntijärjestelmää tai organisoitua kaupankäyntijärjestelmää ylläpitävien sijoituspalveluyritysten ja markkinoiden ylläpitäjien toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tiedot arvopaperimarkkinaviranomaiselle ja muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille.

Kun kyseessä on menettely, johon saattaa liittyä asetuksessa (EU) N:o 596/2014 kiellettyä toimintaa, toimivaltaisen viranomaisen on oltava vakuuttunut siitä, että tällaista toimintaa tapahtuu tai on tapahtunut, ennen kuin se ilmoittaa asiasta muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille ja arvopaperimarkkinaviranomaiselle.

3. Jäsenvaltioiden on lisäksi velvoitettava monenkeskistä kaupankäyntijärjestelmää tai organisoitua kaupankäyntijärjestelmää ylläpitävät sijoituspalveluyritykset ja markkinoiden ylläpitäjät toimittamaan 2 kohdassa tarkoitetut tiedot ilman aiheutonta viivytystä viranomaiselle, joka vastaa markkinoiden väärinkäyttöä koskevasta tutkinta- ja syytetoimista, ja avustamaan sitä kaikin tavoin tällaisissa järjestelmissä tai niiden välityksellä tapahtuvaa markkinoiden väärinkäyttöä koskevissa tutkinta- ja syytetoimissa.

4. Siirretään komissiolle valta hyväksyä 89 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä niiden tilanteiden määrittämiseksi, joita koskee tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettu ilmoitusvaatimus.

32 artikla

Rahoitusvälineellä monenkeskisessä kaupankäyntijärjestelmässä tai organisoidussa kaupankäyntijärjestelmässä käytävän kaupan keskeyttäminen ja lopettaminen

1. Monenkeskistä kaupankäyntijärjestelmää tai organisoitua kaupankäyntijärjestelmää ylläpitävä sijoituspalveluyritys tai markkinoiden ylläpitäjä voi keskeyttää tai lopettaa kaupankäynnin rahoitusvälineellä, joka ei enää ole monenkeskisen kaupankäyntijärjestelmän tai organisoidun kaupankäyntijärjestelmän sääntöjen mukainen, paitsi jos tällaisesta keskeyttämisestä tai lopettamisesta todennäköisesti aiheutuu merkittävää haittaa sijoittajien eduille tai markkinoiden asianmukaiselle toiminnalle, sanotun kuitenkin rajoittamatta toimivaltaisen viranomaisen oikeutta vaatia 69 artiklan 2 kohdan nojalla rahoitusvälineellä käytävän kaupan keskeyttämistä tai lopettamista.

2. Jäsenvaltioiden on vaadittava monenkeskistä kaupankäyntijärjestelmää tai organisoitua kaupankäyntijärjestelmää ylläpitävää sijoituspalveluyritystä tai markkinoiden ylläpitäjää, joka keskeyttää tai lopettaa kaupankäynnin rahoitusvälineellä, keskeyttämään tai lopettamaan kaupankäynti myös liitteessä I olevan C osan 4–10 kohdassa tarkoitetuilla johdannaisilla, jotka liittyvät tai joissa viitataan tähän rahoitusvälineeseen, kun tämä on tarpeen kohde-etuutena olevalla rahoitusvälineellä käytävän kaupan keskeyttämisen tai lopettamisen tavoitteiden tukemiseksi. Monenkeskistä kaupankäyntijärjestelmää tai organisoitua kaupankäyntijärjestelmää ylläpitävän sijoituspalveluyrityksen tai markkinoiden ylläpitäjän on julkistettava päätöksensä, joka koskee kyseisellä rahoitusvälineellä tai mahdollisella siihen liittyvällä johdannaisella käytävän kaupan keskeyttämistä tai lopettamista, ja annettava asiaa koskevat päätökset tiedoksi toimivaltaiselle viranomaiselle.

Toimivaltaisen viranomaisen, jonka lainkäyttöalueella kaupankäynnin keskeyttämisestä tai lopettamisesta on päätetty, on myös vaadittava säänneltyjä markkinoita, muita monenkeskisiä kaupankäyntijärjestelmiä, muita organisoituja kaupankäyntijärjestelmiä ja kauppohen sisäisiä toteuttajia, jotka kuuluvat sen lainkäyttövaltaan ja käyvät kauppaa samalla rahoitusvälineellä tai tämän direktiivin liitteessä I olevan C osan 4–10 kohdassa tarkoitetuilla johdannaisilla, jotka liittyvät tai joissa viitataan tähän rahoitusvälineeseen, keskeyttämään tai lopettamaan kaupankäynti kyseisellä rahoitusvälineellä tai johdannaisilla, jos keskeyttäminen tai lopettaminen johtuu epäilystä markkinoiden väärinkäytöstä, ostotarjouksesta tai siitä, että asetuksen (EU) N:o 596/2014 7 ja 17 artiklan vastaisesti liikkeeseenlaskijasta tai rahoitusvälineestä on jätetty julkistamatta sisäpiiritietoa, paitsi jos tällaisesta keskeyttämisestä tai lopettamisesta voisi aiheutua merkittävää haittaa sijoittajien eduille tai markkinoiden asianmukaiselle toiminnalle.

Toimivaltaisen viranomaisen on välittömästi julkistettava päätös ja annettava se tiedoksi arvopaperimarkkinaviranomaiselle ja muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille.

Muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten, joille päätös on annettu tiedoksi, on myös vaadittava säänneltyjä markkinoita, muita monenkeskisiä kaupankäyntijärjestelmiä, muita organisoituja kaupankäyntijärjestelmiä ja kauppohen sisäisiä toteuttajia, jotka kuuluvat niiden lainkäyttövaltaan ja käyvät kauppaa samalla rahoitusvälineellä tai liitteessä I olevan C osan 4–10 kohdassa tarkoitetuilla johdannaisilla, jotka liittyvät tai joissa viitataan tähän rahoitusvälineeseen, keskeyttämään tai lopettamaan kaupankäynti kyseisellä rahoitusvälineellä tai johdannaisilla, jos keskeyttäminen tai lopettaminen johtuu epäilystä markkinoiden väärinkäytöstä, ostotarjouksesta tai siitä, että asetuksen (EU) N:o 596/2014 7 ja 17 artiklan vastaisesti liikkeeseenlaskijasta tai rahoitusvälineestä on jätetty julkistamatta sisäpiiritietoa, paitsi jos tällaisesta keskeyttämisestä tai lopettamisesta voisi aiheutua merkittävää haittaa sijoittajien eduille tai markkinoiden asianmukaiselle toiminnalle.

Kunkin toimivaltaisen viranomaisen, jolle päätös on annettu tiedoksi, on annettava päätöksensä tiedoksi arvopaperimarkkinaviranomaiselle ja muille toimivaltaisille viranomaisille sekä perusteltava päätöksensä, jos kaupankäyntiä rahoitusvälineellä tai liitteessä I olevan C osan 4–10 kohdassa tarkoitetuilla johdannaisilla, jotka liittyvät tai joissa viitataan tähän rahoitusvälineeseen, ei keskeytetä tai lopeteta.

Tätä kohtaa sovelletaan myös siinä tapauksessa, että rahoitusvälineellä tai liitteessä I olevan C osan 4–10 kohdassa tarkoitetuilla johdannaisilla, jotka liittyvät tai joissa viitataan tähän rahoitusvälineeseen, käytävän kaupan keskeyttäminen lopetetaan.

Tässä kohdassa tarkoitettua tiedoksiantomenettelyä sovelletaan myös siinä tapauksessa, että toimivaltainen viranomainen päättää 69 artiklan 2 kohdan m ja n alakohdan nojalla keskeyttää tai lopettaa kaupankäynnin rahoitusvälineellä tai liitteessä I olevan C osan 4–10 kohdassa tarkoitetuilla johdannaisilla, jotka liittyvät tai joissa viitataan tähän rahoitusvälineeseen.

Sen varmistamiseksi, että velvoitetta tällaisilla johdannaisilla käytävän kaupan keskeyttämisestä tai lopettamisesta sovelletaan oikeasuhteisesti, arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa täsmennetään tapaukset, joissa yhteys liitteessä I olevan C osan 4–10 kohdassa tarkoitetun johdannaisen, joka liittyy tai jossa viitataan rahoitusvälineeseen, jolla käytävä kauppa on keskeytetty tai lopetettu, ja alkuperäisen rahoitusvälineen välillä on sellainen, että myös kaupankäynti johdannaisella on keskeytettävä tai lopetettava kohde-etuutena olevalla rahoitusvälineellä käytävän kaupan keskeyttämisen tai lopettamisen tavoitteiden tukemiseksi.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

3. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnokset teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi, joissa määritetään 2 kohdan mukaisten päätösten tiedoksiantamisen ja julkistamisen muoto ja aikataulu.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 3 päivänä tammikuuta 2016.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 15 artiklan mukaisesti.

4. Siirretään komissiolle valta hyväksyä 89 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa luetellaan tilanteet, joista aiheutuu tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettua merkittävää haittaa sijoittajien eduille ja markkinoiden asianmukaiselle toiminnalle.

4 j a k s o

Pk-yritysten kasvumarkkinat

33 artikla

Pk-yritysten kasvumarkkinat

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että monenkeskisen kaupankäyntijärjestelmän ylläpitäjä voi hakea kotijäsenvaltionsa toimivaltaiselta viranomaiselta monenkeskisen kaupankäyntijärjestelmän rekisteröintiä pk-yritysten kasvumarkkinana.

2. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että kotijäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi rekisteröidä monenkeskisen kaupankäyntijärjestelmän pk-yritysten kasvumarkkinana, jos toimivaltainen viranomainen vastaanottaa 1 kohdassa tarkoitetun hakemuksen ja katsoo, että 3 kohdan mukaiset vaatimukset täyttyvät monenkeskisen kaupankäyntijärjestelmän osalta.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että monenkeskiseen kaupankäyntijärjestelmään sovelletaan tehokkaita sääntöjä, järjestelmiä ja menettelyjä, joilla varmistetaan seuraavien vaatimusten täyttyminen:

a) vähintään 50 prosenttia liikkeeseenlaskijoista, joiden rahoitusvälineet otetaan kaupankäynnin kohteeksi monenkeskisessä kaupankäyntijärjestelmässä, on pk-yrityksiä ajankohtana, jolloin monenkeskinen kaupankäyntijärjestelmä rekisteröidään pk-yritysten kasvumarkkinaksi, ja kaikkina sen jälkeisinä kalenterivuosina;

- b) käytössä on asianmukaiset perusteet, joiden mukaisesti liikkeeseenlaskijoiden rahoitusvälineet otetaan kaupankäynnin kohteeksi ja pidetään kaupankäynnin kohteena markkinalla;
- c) kun rahoitusvälineet otetaan ensimmäisen kerran kaupankäynnin kohteeksi markkinalla, julkaistaan riittävät tiedot, joiden perusteella sijoittajat voivat tehdä perustellun päätöksen sijoittamisesta näihin rahoitusvälineisiin; tiedot julkaisetaan joko asianmukaisena listallemuutosta koskevana asiakirjana tai esitteenä, jos direktiivissä 2003/71/EY säädetyt vaatimuksia sovelletaan rahoitusvälineiden ensimmäisen kerran monenkeskisessä kaupankäyntijärjestelmässä kaupankäynnin kohteeksi ottamisen yhteydessä tapahtuvaan rahoitusvälineiden yleisölle tarjoamiseen;
- d) markkinalla toimiva liikkeeseenlaskija antaa tai sen puolesta annetaan asianmukaiset tilinpäätösraportit, kuten tilintarkastajien hyväksymät vuosikertomukset;
- e) asetuksen (EU) N:o 596/2014 3 artiklan 1 kohdan 21 alakohdassa määritellyt markkinoilla toimivat liikkeeseenlaskijat, asetuksen (EU) N:o 596/2014 3 artiklan 1 kohdan 25 alakohdassa määritellyt johtotehtävissä toimivat henkilöt ja asetuksen (EU) N:o 596/2014 3 artiklan 1 kohdan 26 alakohdassa määritellyt näiden lähipiiriin kuuluvat henkilöt noudattavat vaatimuksia, joita heihin sovelletaan asetuksen (EU) N:o 596/2014 nojalla;
- f) markkinalla toimivia liikkeeseenlaskijoita koskevat lakisäätöiset tiedot tallennetaan ja levitetään julkisesti;
- g) käytössä on tehokkaat järjestelmät ja valvontamenetelmät, joiden tarkoituksena on estää ja havaita markkinoiden väärinkäyttö asetuksessa (EU) N:o 596/2014 edellytetyllä tavalla.

4. Edellä olevan 3 kohdan mukaiset vaatimukset eivät rajoita monenkeskistä kaupankäyntijärjestelmää ylläpitävän sijoituspalveluyrityksen tai markkinoiden ylläpitäjän veloitetta noudattaa muita tämän direktiivin mukaisia monenkeskisten kaupankäyntijärjestelmien ylläpitoon liittyviä veloitteita. Ne eivät myöskään estä monenkeskistä kaupankäyntijärjestelmää ylläpitävää sijoituspalveluyritystä tai markkinoiden ylläpitäjää asettamasta lisävaatimuksia kyseisessä kohdassa mainittujen vaatimusten lisäksi.

5. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että kotijäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi poistaa monenkeskisen kaupankäyntijärjestelmän pk-yritysten kasvumarkkinoiden rekisteristä seuraavissa tapauksissa:

- a) markkinaa ylläpitävä sijoituspalveluyritys tai markkinoiden ylläpitäjä hakee sen poistamista rekisteristä;
- b) edellä olevan 3 kohdan mukaiset vaatimukset eivät enää täyty monenkeskisen kaupankäyntijärjestelmän osalta.

6. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että jos kotijäsenvaltion toimivaltainen viranomainen rekisteröi monenkeskisen kaupankäyntijärjestelmän pk-yritysten kasvumarkkinana tai poistaa sen rekisteristä tämän artiklan nojalla, sen on mahdollisimman pian ilmoitettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle rekisteröinnistä tai rekisteristä poistamisesta. Arvopaperimarkkinaviranomainen julkaisee verkkosivustollaan luettelon pk-yritysten kasvumarkkinoista ja pitää sen ajan tasalla.

7. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että jos liikkeeseenlaskijan rahoitusväline otetaan kaupankäynnin kohteeksi jollakin pk-yritysten kasvumarkkinalla, kyseisellä rahoitusvälineellä voidaan käydä kauppaa myös toisella pk-yritysten kasvumarkkinalla mutta ainoastaan, jos siitä on ilmoitettu liikkeeseenlaskijalle eikä se ole vastustanut tätä. Tässä tapauksessa liikkeeseenlaskijaan ei kuitenkaan sovelleta viimeksi mainitun pk-yritysten kasvumarkkinan osalta veloitteita, jotka koskevat ohjaus- ja hallintojärjestelmiä tai ensimarkkinoilla tapahtuvaa, jatkuvaa tai tapauskohtaista tietojen julkistamista.

8. Siirretään komissiolle valta hyväksyä 89 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa täsmennetään tämän artiklan 3 kohdassa säädetyt vaatimukset. Toimenpiteissä on otettava huomioon, että vaatimuksilla on ylläpidettävä korkeaa sijoittajansuojan tasoa sijoittajaluottamuksen edistämiseksi kyseisillä markkinoilla ja samalla minimoitava markkinalla toimivalle liikkeeseenlaskijalle aiheutuva hallinnollinen rasite ja ettei rekisteristä poistaminen tai rekisteröinnin epääminen johdu ainoastaan tilapäisestä kyvyttömyydestä täyttää tämän artiklan 3 kohdan a alakohdassa säädetyt vaatimukset.

III LUKU

Sijoituspalveluyritysten oikeudet

34 artikla

Sijoituspalvelujen tarjoamisen ja sijoitustoiminnan harjoittamisen vapaus

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sijoituspalveluyritykset, jotka ovat tämän direktiivin ja luottolaitosten osalta direktiivin 2013/36/EU mukaisesti saaneet toimiluvan toisen jäsenvaltion toimivaltaisilta viranomaisilta ja joita kyseiset viranomaiset valvovat, voivat vapaasti tarjota sijoituspalveluja ja/tai harjoittaa sijoitustoimintaa sekä tarjota oheispalveluja niiden alueella edellyttäen, että mainitut palvelut ja toiminta kuuluvat sijoituspalveluyrityksen toimiluvan piiriin. Oheispalveluja saa tarjota ainoastaan sijoituspalvelun ja/tai -toiminnan yhteydessä.

Jäsenvaltiot eivät saa asettaa tällaiselle sijoituspalveluyritykselle tai luottolaitokselle lisävaatimuksia tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien asioiden osalta.

2. Sijoituspalveluyrityksen, joka aikoo ensimmäistä kertaa tarjota sijoituspalveluja tai harjoittaa sijoitustoimintaa toisen jäsenvaltion alueella tai joka aikoo muuttaa tarjoamiensa palvelujen tai harjoittamansa toiminnan valikoimaa, on ilmoitettava seuraavat tiedot kotijäsenvaltionsa toimivaltaiselle viranomaiselle:

a) jäsenvaltio, jonka alueella se aikoo toimia;

b) toimintaohjelma, jossa ilmoitetaan erityisesti sijoituspalvelut, joita se aikoo tarjota, ja/tai sijoitustoiminta, jota se aikoo harjoittaa, sekä oheispalvelut, joita se aikoo tarjota kyseisen jäsenvaltion alueella, sekä se, aikooko yritys käyttää tässä kotijäsenvaltionsa sijoittautuneita sidonnaisasiamiehiä. Jos sijoituspalveluyritys aikoo käyttää sidonnaisasiamiehiä, sijoituspalveluyrityksen on ilmoitettava kotijäsenvaltionsa toimivaltaiselle viranomaiselle kyseisten sidonnaisasiamiesten nimet.

Jos sijoituspalveluyritys aikoo käyttää kotijäsenvaltionsa sijoittautuneita sidonnaisasiamiehiä sen jäsenvaltion alueella, jossa se aikoo tarjota palveluja, sijoituspalveluyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on kuukauden kuluessa kaikkien tietojen vastaanottamisesta ilmoitettava vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, joka on nimetty yhteysviranomaiseksi 79 artiklan 1 kohdan mukaisesti, niiden sidonnaisasiamiesten nimet, joita sijoituspalveluyritys aikoo käyttää sijoituspalvelujen tarjoamiseksi ja sijoitustoiminnan harjoittamiseksi kyseisessä jäsenvaltiossa. Vastaanottavan jäsenvaltion on julkaistava nämä tiedot. Arvopaperimarkkinaviranomainen voi pyytää saada tutustua näihin tietoihin asetuksen (EU) N:o 1095/2010 35 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen ja siinä asetettujen edellytysten mukaisesti.

3. Kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on toimitettava tiedot kuukauden kuluessa niiden vastaanottamisesta vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, joka on nimetty yhteysviranomaiseksi 79 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Sijoituspalveluyritys voi tämän jälkeen ryhtyä tarjoamaan kyseisiä sijoituspalveluja ja harjoittamaan kyseistä sijoitustoimintaa vastaanottavassa jäsenvaltiossa.

4. Jos 2 kohdan mukaisesti ilmoitettuihin tietoihin tulee muutos, sijoituspalveluyrityksen on ilmoitettava muutoksesta kirjallisesti kotijäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle viimeistään kuukautta ennen muutoksen toteuttamista. Kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava muutoksesta vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle.

5. Luottolaitoksen, joka aikoo tarjota sijoituspalveluja tai harjoittaa sijoitustoimintaa sekä tarjota oheispalveluja 1 kohdan mukaisesti sidonnaisasiamiesten välityksellä, on ilmoitettava kyseisten sidonnaisasiamiesten nimet kotijäsenvaltionsa toimivaltaiselle viranomaiselle.

Jos luottolaitos aikoo käyttää kotijäsenvaltionsa sijoittautuneita sidonnaisasiamiehiä sen jäsenvaltion alueella, jossa se aikoo tarjota palveluja, luottolaitoksen kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on kuukauden kuluessa kaikkien tietojen vastaanottamisesta ilmoitettava vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, joka on nimetty yhteysviranomaiseksi 79 artiklan 1 kohdan mukaisesti, niiden sidonnaisasiamiesten nimet, joita luottolaitos aikoo käyttää palvelujen tarjoamiseksi kyseisessä jäsenvaltiossa. Vastaanottavan jäsenvaltion on julkaistava nämä tiedot.

6. Jäsenvaltioiden on ilman oikeudellisia tai hallinnollisia lisävaatimuksia sallittava, että muihin jäsenvaltioihin sijoittautuneet monenkeskisiä kaupankäyntijärjestelmiä ja organisoituja kaupankäyntijärjestelmiä ylläpitävät sijoituspalveluyritykset ja markkinoiden ylläpitäjät tarjoavat niiden alueella asianmukaiset järjestelyt siten, että helpotetaan jäsenvaltioiden alueelle sijoittautuneiden etäkäyttäjien, -jäsenten tai -osapuolten pääsyä niiden markkinoille ja kaupankäyntiä näillä markkinoilla.

7. Monenkeskistä kaupankäyntijärjestelmää tai organisoitua kaupankäyntijärjestelmää ylläpitävän sijoituspalveluyrityksen tai markkinoiden ylläpitäjän on ilmoitettava kotijäsenvaltionsa toimivaltaiselle viranomaiselle jäsenvaltio, jossa se aikoo tarjota tällaiset järjestelyt. Kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on annettava tästä kuukauden kuluessa tietoa sen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, jossa monenkeskinen kaupankäyntijärjestelmä tai organisoitu kaupankäyntijärjestelmä aikoo tarjota tällaiset järjestelyt.

Monenkeskisen kaupankäyntijärjestelmän kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on monenkeskisen kaupankäyntijärjestelmän vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä ja ilman aiheetonta viivytystä ilmoitettava kyseiseen jäsenvaltioon sijoittautuneiden monenkeskisen kaupankäyntijärjestelmän etäjäsenten tai -osapuolten nimet.

8. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa täsmennetään 2, 4, 5 ja 7 kohdan mukaisesti ilmoitettavat tiedot.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

9. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnokset teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi vakiomuotoisten lomakkeiden, mallien ja menettelyjen vahvistamiseksi 3, 4, 5 ja 7 kohdassa tarkoitettua tietojen toimittamista varten.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2016.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten täytäntöönpanostandardien asetuksen (EU) N:o 1095/2010 15 artiklan mukaisesti.

35 artikla

Sivuliikkeen perustaminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sijoituspalveluyritykset voivat tarjota sijoituspalveluja ja/tai harjoittaa sijoitus-toimintaa sekä tarjota oheispalveluja niiden alueella tämän direktiivin ja direktiivin 2013/36/EU mukaisesti käyttämällä sijoittautumisoikeutta joko siten, että ne perustavat sivuliikkeen, tai siten, että ne käyttävät muuhun jäsenvaltioon kuin kotijäsenvaltioon sijoittautunutta sidonnaisasiamiestä, edellyttäen, että sivuliikkeen tarjoamat palvelut ja sen harjoittama toiminta kuuluvat sijoituspalveluyrityksen tai luottolaitoksen kotijäsenvaltiossaan saaman toimiluvan piiriin. Oheispalveluja saa tarjota ainoastaan sijoituspalvelun ja/tai -toiminnan yhteydessä.

Jäsenvaltiot eivät saa asettaa sivuliikkeen toiminnan järjestämiselle ja toiminnalle muita kuin 8 kohdassa sallittuja lisävaatimuksia tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien asioiden osalta.

2. Jäsenvaltioiden on vaadittava sijoituspalveluyritystä, joka aikoo perustaa sivuliikkeen toisen jäsenvaltion alueelle tai käyttää sellaiseen toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneita sidonnaisasiamiehiä, jonka alueelle se ei ole perustanut sivuliikettä, ilmoittamaan tästä ensin kotijäsenvaltionsa toimivaltaiselle viranomaiselle ja antamaan sille seuraavat tiedot:

a) jäsenvaltiot, joiden alueelle se aikoo perustaa sivuliikkeen, tai jäsenvaltiot, joiden alueelle se ei ole perustanut sivuliikettä mutta joihin sijoittautuneita sidonnaisasiamiehiä se aikoo käyttää;

- b) toimintaohjelma, jossa ilmoitetaan muun muassa tarjottavat sijoituspalvelut ja/tai harjoitettava sijoitustoiminta sekä tarjottavat oheispalvelut;
- c) jos perustetaan sivuliike, sivuliikkeen organisaatorakenne sekä se, aikooko sivuliike käyttää sidonnaisasiamiehiä, ja näiden sidonnaisasiamiesten nimet;
- d) jos aiotaan käyttää sidonnaisasiamiehiä jäsenvaltiossa, jonka alueelle sijoituspalveluyritys ei ole perustanut sivuliikettä, sellainen kuvaus yhden tai useamman sidonnaisasiamiehen suunnitellusta käytöstä ja organisaatorakenteesta, joka sisältää myös raportointisuhteet ja josta käy ilmi, miten asiamiehet liittyvät sijoituspalveluyrityksen yhtiörakenteeseen;
- e) vastaanottavassa jäsenvaltiossa oleva osoite, josta asiakirjoja on mahdollista saada;
- f) sivuliikkeen tai sidonnaisasiamiehen johdosta vastuussa olevien nimet.

Jos sijoituspalveluyritys käyttää muuhun jäsenvaltioon kuin kotijäsenvaltioon sijoittautunutta sidonnaisasiamiestä, kyseinen sidonnaisasiamies rinnastetaan sivuliikkeeseen, jos sellainen on perustettu, ja sidonnaisasiamieheen sovelletaan kaikissa tapauksissa tämän direktiivin sivuliikkeitä koskevia säännöksiä.

3. Kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on kolmen kuukauden kuluessa kaikkien tietojen vastaanottamisesta, paitsi jos sillä on syytä epäillä sijoituspalveluyrityksen hallintorakenteen tai taloudellisen tilanteen asianmukaisuutta suunniteltu toiminta huomioon ottaen, ilmoitettava kyseiset tiedot vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, joka on nimetty yhteysviranomaiseksi 79 artiklan 1 kohdan mukaisesti, ja ilmoitettava tästä sijoituspalveluyritykselle.

4. Edellä 2 kohdassa tarkoitettujen tietojen lisäksi kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle tiedot hyväksytystä korvausjärjestelmästä, johon sijoituspalveluyritys kuuluu direktiivin 97/9/EY mukaisesti. Kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava tietoihin tulevista muutoksista vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle.

5. Jos kotijäsenvaltion toimivaltainen viranomainen kieltäytyy ilmoittamasta tietoja vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, sen on perusteltava kieltäytymisensä kyseiselle sijoituspalveluyritykselle kolmen kuukauden kuluessa kaikkien tietojen vastaanottamisesta.

6. Sivuliike voidaan perustaa ja liiketoiminta aloittaa, kun vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiselta viranomaiselta on saatu asiasta ilmoitus tai, jos kyseiseltä viranomaiselta ei ole saatu ilmoitusta, kahden kuukauden kuluessa siitä, kun kotijäsenvaltion toimivaltainen viranomainen on ilmoittanut tiedot.

7. Luottolaitoksen, joka aikoo käyttää muuhun jäsenvaltioon kuin kotijäsenvaltioon sijoittautunutta sidonnaisasiamiestä sijoituspalvelujen tarjoamiseksi ja/tai sijoitustoiminnan harjoittamiseksi sekä oheispalvelujen tarjoamiseksi tämän direktiivin mukaisesti, on ilmoitettava tästä kotijäsenvaltionsa toimivaltaiselle viranomaiselle ja annettava sille 2 kohdassa tarkoitettut tiedot.

Kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on kolmen kuukauden kuluessa kaikkien tietojen vastaanottamisesta, paitsi jos sillä on syytä epäillä luottolaitoksen hallintorakenteen tai taloudellisen tilanteen asianmukaisuutta, ilmoitettava kyseiset tiedot vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, joka on nimetty yhteysviranomaiseksi 79 artiklan 1 kohdan mukaisesti, ja ilmoitettava tästä luottolaitokselle.

Jos kotijäsenvaltion toimivaltainen viranomainen kieltäytyy ilmoittamasta tietoja vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, sen on perusteltava kieltäytymisensä kyseiselle luottolaitokselle kolmen kuukauden kuluessa kaikkien tietojen vastaanottamisesta.

Sidonnaisasiamies voi aloittaa toimintansa, kun vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiselta viranomaiselta on saatu asiasta ilmoitus tai, jos kyseiseltä viranomaiselta ei ole saatu ilmoitusta, kahden kuukauden kuluessa siitä, kun kotijäsenvaltion toimivaltainen viranomainen on ilmoittanut tiedot. Kyseiseen sidonnaisasiamieheen sovelletaan tämän direktiivin sivuliikkeitä koskevia säännöksiä.

8. Sen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen, jossa sivuliike sijaitsee, on vastuussa sen varmistamisesta, että sivuliikkeen sen alueella tarjoamat palvelut ovat tämän direktiivin 24, 25, 27 ja 28 artiklassa ja asetuksen (EU) N:o 600/2014 14–26 artiklassa säädettyjen velvoitteiden sekä vastaanottavan jäsenvaltion niiden nojalla hyväksymien toimenpiteiden mukaisia, jos kyseiset toimenpiteet sallitaan 24 artiklan 12 kohdan mukaisesti.

Sen jäsenvaltion toimivaltaisella viranomaisella, jossa sivuliike sijaitsee, on oikeus tutkia sivuliikkeen järjestelyt ja pyytää niihin muutoksia, jos ne ovat ehdottoman tarpeellisia sen varmistamiseksi, että toimivaltainen viranomainen voi panna täytäntöön tämän direktiivin 24, 25, 27 ja 28 artiklan ja asetuksen (EU) N:o 600/2014 14–26 artiklan mukaiset velvoitteet sekä niiden nojalla hyväksytyt toimenpiteet sivuliikkeen sen alueella tarjoamien palvelujen ja/tai harjoittaman toiminnan osalta.

9. Kunkin jäsenvaltion on säädettävä, että jos sijoituspalveluyritys on perustanut sivuliikkeen sen alueelle toisen jäsenvaltion myöntämän toimiluvan nojalla, sijoituspalveluyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi tehtäviään hoitaessaan suorittaa sivuliikkeessä tarkastuksia ilmoitettuaan asiasta ensin vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle.

10. Jos 2 kohdan mukaisesti ilmoitettuihin tietoihin tulee muutos, sijoituspalveluyrityksen on ilmoitettava muutoksesta kirjallisesti kotijäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle viimeistään kuukautta ennen muutoksen toteuttamista. Kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava muutoksesta vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle.

11. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa täsmennetään 2, 4, 7 ja 10 kohdan mukaisesti ilmoitettavat tiedot.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

12. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnokset teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi vakiomuotoisten lomakkeiden, mallien ja menettelyjen vahvistamiseksi 3, 4, 7 ja 10 kohdassa tarkoitettua tietojen toimittamista varten.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 3 päivänä tammikuuta 2016.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 15 artiklan mukaisesti.

36 artikla

Pääsy säännellyille markkinoille

1. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että muista jäsenvaltioista tulevilla sijoituspalveluyrityksillä, joilla on toimilupa asiakastoimeksiantojen toteuttamista tai omaan lukuun tapahtuvaa kaupankäyntiä varten, on oikeus päästä niiden alueella toimiville säännellyille markkinoille tai liittyä näiden jäseniksi käyttämällä jotakin seuraavista järjestelyistä:

a) suoraan perustamalla sivuliikkeitä vastaanottaviin jäsenvaltioihin;

b) tulemalla säännellyn markkinan etäjäseneksi tai hankkimalla etäpääsy säännellylle markkinalle ilman, että niiden on täytynyt sijoittautua säännellyn markkinan kotijäsenvaltioon, jos kyseisen markkinan kaupankäyntimenettelyt ja -järjestelmät eivät edellytä fyysistä läsnäoloa liiketoimien toteuttamiseksi.

2. Jäsenvaltiot eivät saa asettaa 1 kohdassa annettua oikeutta käyttäville sijoituspalveluyrityksille sääntelyyn liittyviä tai hallinnollisia lisävaatimuksia tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien asioiden osalta.

37 artikla

Pääsy keskusvastapuoli- ja selvitysjärjestelmiin sekä oikeus nimetä selvitysjärjestelmä

1. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että muista jäsenvaltioista tulevilla sijoituspalveluyrityksillä on oikeus päästä suoraan ja välillisesti niiden alueella toimiviin keskusvastapuoli- ja selvitysjärjestelmiin rahoitusvälineillä toteutettujen liiketoimien loppuunsaattamiseksi tai niiden loppuunsaattamisen järjestämiseksi, sanotun kuitenkin rajoittamatta asetuksen (EU) N:o 648/2012 III, V tai VI osaston soveltamista.

Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että näiden sijoituspalveluyritysten suoraa ja välillistä pääsyä tällaisiin järjestelmiin koskevat samat syrjimättömät, avoimet ja objektiiviset perusteet kuin ne, joita sovelletaan paikallisiin jäseniin tai osapuoliin. Jäsenvaltiot eivät saa rajata näiden järjestelmien käyttöä pelkästään omalla alueellaan toimivissa kauppapaikoissa rahoitusvälineillä toteutettujen liiketoimien määrittämiseen ja toimitukseen.

2. Jäsenvaltioiden on veloitettava alueellaan toimivat säännellyt markkinat tarjoamaan kaikille jäsenilleen tai osapuolilleen oikeus nimetä selvitysjärjestelmä rahoitusvälineillä kyseisellä säännellyllä markkinalla toteutetuille liiketoimille, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) nimetyn selvitysjärjestelmän ja muiden järjestelmien välillä on kyseisen liiketoimen tehokkaaseen ja taloudelliseen toimitukseen tarvittavat yhteydet ja järjestelyt;
- b) säännellyn markkinan valvonnasta vastaava toimivaltainen viranomainen katsoo, että säännellyllä markkinalla toteutettujen liiketoimien toimitukselle muussa kuin säännellyn markkinan nimeämässä selvitysjärjestelmässä on sellaiset tekniset edellytykset, että rahoitusmarkkinat toimivat joustavasti ja asianmukaisesti.

Tämä säännellyn markkinan toimivaltaisen viranomaisen arvio ei rajoita selvitysjärjestelmien valvojina toimivien kansallisten keskuspankkien tai kyseisten järjestelmien osalta toimivaltaisten muiden valvontaviranomaisten toimivaltaa. Tarpeettoman päällekkäisen valvonnan välttämiseksi toimivaltaisen viranomaisen on otettava huomioon edellä mainittujen laitosten jo suorittama valvonta.

38 artikla

Keskusvastapuolia ja monenkeskisten kaupankäyntijärjestelmien selvitysjärjestelmiä koskevat säännökset

1. Jäsenvaltiot eivät saa estää monenkeskistä kaupankäyntijärjestelmää ylläpitäviä sijoituspalveluyrityksiä ja markkinoiden ylläpitäjiä tekemästä asianmukaisia järjestelyjä toisessa jäsenvaltiossa toimivan keskusvastapuolen tai selvitysyhteisön ja selvitysjärjestelmän kanssa jäsenten tai osapuolten kyseisten järjestelmien välityksellä toteuttamien joidenkin tai kaikkien kauppojen määrittämiseksi ja/tai toimittamiseksi.

2. Monenkeskistä kaupankäyntijärjestelmää ylläpitävien sijoituspalveluyritysten ja markkinoiden ylläpitäjien toimivaltainen viranomainen ei saa vastustaa toisessa jäsenvaltiossa toimivan keskusvastapuolen, selvitysyhteisön ja/tai selvitysjärjestelmän käyttöä, paitsi jos tämän osoitetaan olevan välttämätöntä kyseisen monenkeskisen kaupankäyntijärjestelmän asianmukaisen toiminnan ylläpitämiseksi ja ottaen huomioon selvitysjärjestelmille 37 artiklan 2 kohdassa asetetut edellytykset.

Tarpeettoman päällekkäisen valvonnan välttämiseksi toimivaltaisen viranomaisen on otettava huomioon selvitysjärjestelmien valvojina toimivien kansallisten keskuspankkien tai kyseisten järjestelmien osalta toimivaltaisten muiden valvontaviranomaisten jo suorittama selvitysjärjestelmän valvonta.

IV LUKU

Kolmansien maiden yritysten tarjoamat sijoituspalvelut ja harjoittama sijoitustoiminta

1 jakso

Palvelujen tarjoaminen tai toiminnan harjoittaminen perustamalla sivuliike

39 artikla

Sivuliikkeen perustaminen

1. Jäsenvaltio voi edellyttää, että kolmannen maan yritys, joka aikoo tarjota sijoituspalveluja tai harjoittaa sijoitustoimintaa oheispalveluin tai ilman niitä yksityisasiakkaille tai liitteessä II olevassa II osassa tarkoitetuille ammattimaisille asiakkaille kyseisen jäsenvaltion alueella, perustaa sivuliikkeen kyseiseen jäsenvaltioon.

2. Kun jäsenvaltio edellyttää, että kolmannen maan yritys, joka aikoo tarjota sijoituspalveluja tai harjoittaa sijoitustoimintaa oheispalveluin tai ilman niitä sen alueella, perustaa sivuliikkeen, sivuliikkeen on hankittava kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisilta viranomaisilta etukäteen toimilupa seuraavien edellytysten mukaisesti:

- a) palvelujen tarjoaminen, jota varten kolmannen maan yritys hakee toimilupaa, on toimiluvan varaista ja valvonnan alaista siinä kolmannessa maassa, johon yritys on sijoittautunut, ja lupaa hakevalla yrityksellä on asianmukainen toimilupa, jonka myötä toimivaltainen viranomainen kiinnittää asianmukaista huomiota rahanpesunvastaisen toimintaryhmän (FATF) suosituksiin rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnasta;
- b) sen jäsenvaltion toimivaltaisilla viranomaisilla, johon sivuliike on määrää perustaa, ja sen kolmannen maan toimivaltaisilla valvontaviranomaisilla, johon yritys on sijoittautunut, on yhteistyöjärjestelyt, jotka sisältävät säännöt tietojenvaihdosta markkinoiden eheyden ylläpitämiseksi ja sijoittajien suojaamiseksi;
- c) sivuliikkeellä on vapaassa hallinnassaan riittävästi alkupääomaa;
- d) yksi tai useampi henkilö nimetään sivuliikkeen johdosta vastuussa olevaksi, ja kaikki nämä henkilöt täyttävät 9 artiklan 1 kohdassa säädetyt vaatimukset;
- e) kolmas maa, johon kolmannen maan yritys on sijoittautunut, on tehnyt sen jäsenvaltion kanssa, johon sivuliike on määrää perustaa, sopimuksen, joka vastaa täysin OECD:n malliverosopimuksen 26 artiklassa vahvistettuja vaatimuksia ja jolla varmistetaan tehokas tietojenvaihto veroasioissa, mukaan lukien mahdolliset monenväliset verosopimukset;
- f) yritys kuuluu direktiivin 97/9/EY mukaisesti hyväksytyyn sijoittajien korvausjärjestelmään.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettun kolmannen maan yrityksen on jätettävä hakemuksensa sen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, johon se aikoo perustaa sivuliikkeen.

40 artikla

Tiedonantovelvollisuus

Kolmannen maan yritys, joka aikoo hankkia toimiluvan sivuliikkeen välityksellä tapahtuvaa sijoituspalvelujen tarjoamista tai sijoitustoiminnan harjoittamista sekä mahdollista oheispalvelujen tarjoamista varten jäsenvaltion alueella, on annettava kyseisen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle seuraavat tiedot:

- a) sen valvonnasta kyseisessä kolmannessa maassa vastaavan viranomaisen nimi. Jos valvonnasta vastaa useampi kuin yksi viranomainen, on annettava yksityiskohtaiset tiedot niiden vastuualueista;

- b) kaikki olennaiset tiedot yrityksestä (nimi, oikeudellinen muoto, sääntömääräinen kotipaikka ja osoite, ylimmän hallintoelimen jäsenet, merkittävät osakkeenomistajat) ja toimintaohjelma, jossa ilmoitetaan tarjottavat sijoituspalvelut ja/tai harjoitettava sijoitustoiminta sekä tarjottavat oheispalvelut ja sivuliikkeen organisaatorakenne, mukaan lukien kuvaus mahdollisesta tärkeiden operatiivisten toimintojen ulkoistamisesta kolmansille osapuolille;
- c) sivuliikkeen johdosta vastuussa olevien henkilöiden nimet ja tarvittavat asiakirjat, jotka osoittavat 9 artiklan 1 kohdassa säädettyjen vaatimusten täyttymisen;
- d) tiedot sivuliikkeen vapaassa hallinnassa olevasta alkupääomasta.

41 artikla

Toimiluvan myöntäminen

1. Sen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen, johon kolmannen maan yritys on perustanut tai aikoo perustaa sivuliikkeesä, saa myöntää toimiluvan ainoastaan, jos toimivaltainen viranomainen katsoo, että

- a) edellä olevan 39 artiklan mukaiset edellytykset täyttyvät; ja
- b) kolmannen maan yrityksen sivuliike pystyy noudattamaan 2 kohdassa tarkoitettuja säännöksiä.

Toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava kolmannen maan yritykselle kuuden kuukauden kuluessa täydellisen hakemuksen jättämisestä, onko toimilupa myönnetty.

2. Kolmannen maan yrityksen sivuliikkeen, jolle on myönnetty toimilupa 1 kohdan mukaisesti, on noudatettava velvoitteita, jotka sisältyvät tämän direktiivin 16–20, 23, 24, 25 ja 27 artiklaan, 28 artiklan 1 kohtaan sekä 30, 31 ja 32 artiklaan ja asetuksen (EU) N:o 600/2014 3–26 artiklaan sekä niiden nojalla hyväksytyihin toimenpiteisiin, ja kyseinen sivuliike on toimiluvan myöntäneen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen valvonnan alainen.

Jäsenvaltiot eivät saa asettaa sivuliikkeen toiminnan järjestämiselle ja toiminnalle muita lisävaatimuksia tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien asioiden osalta, eivätkä ne saa kohdella kolmansien maiden yritysten sivuliikkeitä suotuisammin kuin unionin yrityksiä.

42 artikla

Palvelujen tarjoaminen asiakkaan yksinomaisesta aloitteesta

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kun kolmannen maan yritys tarjoaa sijoituspalvelua tai harjoittaa sijoitustoimintaa unioniin sijoittautuneelle tai unionissa sijaitsevalle yksityisasiakkaalle tai liitteessä II olevassa II osassa tarkoitettulle ammattimaiselle asiakkaalle tämän omasta yksinomaisesta aloitteesta, 39 artiklan mukaista toimilupavaatimusta ei sovelleta kyseisen palvelun tarjoamiseen tai toiminnan harjoittamiseen kyseiselle henkilölle eikä myöskään kyseisen palvelun tarjoamiseen tai toiminnan harjoittamiseen nimenomaisesti liittyvään suhteeseen. Tällaisen asiakkaan tekemä aloite ei oikeuta kolmannen maan yritystä markkinoimaan muuten kuin sivuliikkeen välityksellä, jos sellaista edellytetään kansallisen lainsäädännön mukaisesti, uusia sijoitustuotteiden tai sijoituspalvelujen lajeja kyseiselle asiakkaalle.

2 j a k s o

Toimiluvan peruuttaminen

43 artikla

Toimiluvan peruuttaminen

Edellä olevan 41 artiklan mukaisesti toimiluvan myöntänyt toimivaltainen viranomainen voi peruuttaa kolmannen maan yritykselle myönnetyn toimiluvan, jos kyseinen yritys

- a) ei käytä toimilupaa 12 kuukauden kuluessa, nimenomaisesti luopuu siitä tai ei ole tarjonnut sijoituspalveluja tai harjoittanut sijoitustoimintaa kuuden edeltävän kuukauden aikana, paitsi jos kyseinen jäsenvaltio on säätänyt, että näissä tapauksissa toimilupa raukeaa;
- b) on saanut toimiluvan väärin tietojen perusteella tai muilla sääntöjenvastaisilla keinoilla;
- c) ei enää täytä niitä edellytyksiä, joiden perusteella toimilupa on myönnetty;
- d) on vakavalla ja järjestelmällisellä tavalla rikkonut tämän direktiivin nojalla annettuja säännöksiä, jotka koskevat sijoituspalveluyritysten toiminnan harjoittamisen edellytyksiä ja joita sovelletaan kolmansien maiden yrityksiin;
- e) kuuluu tapauksiin, joissa kansallisessa lainsäädännössä säädetään toimiluvan peruuttamisesta tämän direktiivin soveltamisalaan kuulumattomien seikkojen perusteella.

III OSASTO

SÄÄNNELLYT MARKKINAT

44 artikla

Toimiluvan myöntäminen ja sovellettava lainsäädäntö

1. Jäsenvaltioiden on myönnettävä säännellyn markkinan toimilupa vain niille järjestelmille, jotka noudattavat tätä osastoa.

Toimivaltainen viranomainen saa myöntää säännellyn markkinan toimiluvan ainoastaan, jos se katsoo, että säännellyn markkinan ylläpitäjä ja sen järjestelmät täyttävät vähintään tässä osastossa säädetyt vaatimukset.

Jos säännelty markkina on oikeushenkilö ja sitä hallinnoi tai ylläpitää muu markkinoiden ylläpitäjä kuin säännelty markkina itse, jäsenvaltioiden on säädettävä, miten tämän direktiivin mukaiset markkinoiden ylläpitäjän eri velvoitteet jaetaan säännellyn markkinan ja markkinoiden ylläpitäjän kesken.

Markkinoiden ylläpitäjän on annettava kaikki sellaiset tiedot, mukaan lukien toimintaohjelma, josta käyvät ilmi muun muassa suunnitellut liiketoimintamuodot ja organisaatorakenne, joita toimivaltainen viranomainen tarvitsee varmistuakseen siitä, että säännelty markkina on toimiluvan myöntämisaikana toteuttanut kaikki tarvittavat järjestelyt tämän osaston mukaisten veloitteidensa täyttämiseksi.

2. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että markkinoiden ylläpitäjä suorittaa säännellyn markkinan toiminnan järjestämiseen ja ylläpitoon liittyviä tehtäviä toimivaltaisen viranomaisen valvonnassa. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset seuraavat säännöllisesti, että säännellyt markkinat noudattavat tätä osastoa. Niiden on lisäksi varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset valvovat, että säännellyt markkinat täyttävät jatkuvasti tässä osastossa säädetyt toimiluvan myöntämisen edellytykset.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että markkinoiden ylläpitäjän vastuulla on huolehtia siitä, että sen hallinnoima säännelty markkina täyttää tässä osastossa säädetyt vaatimukset.

Niiden on lisäksi varmistettava, että markkinoiden ylläpitäjällä on oikeus käyttää niitä oikeuksia, jotka tämän direktiivin nojalla kuuluvat sen hallinnoimalle säännellylle markkinalle.

4. Säännellyn markkinan järjestelmiä käyttäen harjoitettuun kaupankäyntiin sovelletaan säännellyn markkinan kotijäsenvaltion julkisoikeudellisia säännöksiä, sanotun kuitenkin rajoittamatta asetuksen (EU) No 596/2014 tai direktiivin 2014/.../EU asiaa koskevien säännösten soveltamista.

5. Toimivaltainen viranomainen voi peruuttaa säänneltylle markkinalle myönnetyn toimiluvan, jos säännelty markkina
 - a) ei käytä toimilupaa 12 kuukauden kuluessa, nimenomaisesti luopuu siitä tai ei ole ylläpitänyt säänneltyä markkinaa kuuden edeltävän kuukauden aikana, paitsi jos kyseinen jäsenvaltio on säätänyt, että näissä tapauksissa toimilupa raukeaa;
 - b) on saanut toimiluvan väriin tietojen perusteella tai muilla sääntöjenvastaisilla keinoilla;
 - c) ei enää täytä niitä edellytyksiä, joiden perusteella toimilupa on myönnetty;
 - d) on vakavalla ja järjestelmällisellä tavalla rikkonut tämän direktiivin tai asetuksen (EU) N:o 600/2014 nojalla annettuja säännöksiä;
 - e) kuuluu tapauksiin, joissa kansallisessa lainsäädännössä säädetään toimiluvan peruuttamisesta.
6. Jokainen toimiluvan peruutus on annettava tiedoksi arvopaperimarkkinaviranomaiselle.

45 artikla

Markkinoiden ylläpitäjän ylimmän hallintoelintä koskevat vaatimukset

1. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että markkinoiden ylläpitäjän ylimmän hallintoelimen kaikki jäsenet ovat aina riittävän hyvämaineisia ja että heillä on tehtäviensä suorittamiseen riittävä tietämys, taidot ja kokemus. Ylimmän hallintoelimen koostumuksen on myös edustettava kokonaisuudessaan riittävän laaja-alaista kokemusta.
2. Ylimmän hallintoelimen jäsenten on täytettävä erityisesti seuraavat vaatimukset:
 - a) Ylimmän hallintoelimen kaikkien jäsenten on käytettävä riittävästi aikaa tehtäviensä hoitamiseen markkinoiden ylläpitäjässä. Ylimmän hallintoelimen jäsenellä missä tahansa oikeussubjektissa olevien samanaikaisten johtajatehtävien sallittavassa lukumäärässä on otettava huomioon yksilölliset olosuhteet ja markkinoiden ylläpitäjän toiminnan luonne, laajuus ja monimuotoisuus.

Jos markkinoiden ylläpitäjä on kokonsa, sisäisen organisaationsa sekä toimintansa luonteen, laajuuden ja monimuotoisuuden perusteella merkittävä, sen muut kuin jäsenvaltiota edustavat ylimmän hallintoelimen jäsenet eivät saa hoitaa samanaikaisesti enempää kuin yhtä seuraavista johtotehtävien yhdistelmistä:

- i) yhden liikkeenjohtoon osallistuvan johtajan ja kahden liikkeenjohtoon osallistumattoman johtajan tehtävän yhdistelmä;
- ii) neljän liikkeenjohtoon osallistumattoman johtajan tehtävät.

Liikkeenjohtoon osallistuvien tai osallistumattomien johtajien tehtävät, jotka hoidetaan saman konsernin sisällä tai yrityksissä, joissa markkinoiden ylläpitäjällä on huomattava omistusosuus, lasketaan yhdeksi johtajan tehtäväksi.

Toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa ylimmän hallintoelimen jäsenille luvan hoitaa lisäksi yhtä liikkeenjohtoon osallistumattoman johtajan tehtävää. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle säännöllisesti tällaisista luvista.

Johtotehtävät organisaatioissa, joiden tavoitteet eivät ole pääasiallisesti kaupallisia, vapautetaan rajoituksesta, joka koskee ylimmän hallintoelimen jäsenellä olevien johtajatehtävien sallittavaa lukumäärää.

- b) Ylimmällä hallintoelimellä on oltava kokonaisuutena riittävä tietämys, taidot ja kokemus, jotta se voi ymmärtää markkinoiden ylläpitäjän toimintaa, tärkeimmät riskit mukaan lukien.
- c) Ylimmän hallintoelimen kunkin jäsenen on toimittava rehellisesti, lahjomattomasti ja riippumattomasti, jotta hän voi tarvittaessa tehokkaasti arvioida ja kyseenalaistaa toimivan johdon päätökset ja valvoa ja seurata tehokkaasti päätöksentekoa.
3. Markkinoiden ylläpitäjien on osoitettava riittävät henkilöstöresurssit ja taloudelliset resurssit ylimmän hallintoelimen jäsenten tehtävään asettamiseen ja koulutukseen.
4. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että kokonsa, sisäisen organisaationsa sekä toimintansa luonteen, laajuuden ja monimuotoisuuden vuoksi merkittävät markkinoiden ylläpitäjät perustavat nimityskomitean, joka muodostuu ylimmän hallintoelimen jäsenistä, jotka eivät vastaa asianomaisen markkinoiden ylläpitäjän päivittäisestä johtamisesta.

Nimityskomitean on huolehdittava seuraavista tehtävistä:

- a) sen on haettava ja suositettava ylimmälle hallintoelimelle tai yhtiökokoukselle hyväksyttäväksi ehdokkaita ylimmässä hallintoelimessä avoinna olevia paikkoja täytettäessä. Nimityskomitean on tällöin arvioitava ylimmän hallintoelimen tietämyksen, taitojen, monimuotoisuuden ja kokemuksen kokonaisuutta. Lisäksi komitean on laadittava kuvaus tiettyä nimitystä koskevista tehtävistä ja sen edellyttämistä valmiuksista ja arvioitava, kuinka paljon tehtävän hoito vie aikaa. Lisäksi nimityskomitean on päätettävä ylimmässä hallintoelimessä aliedustetun sukupuolen edustusta koskevasta tavoitteesta ja laadittava toimintasuunnitelma ylimmässä hallintoelimessä aliedustetun sukupuolen osuuden nostamiseksi tämän tavoitteen tasolle;
- b) sen on arvioitava säännöllisesti ja vähintään vuosittain ylimmän hallintoelimen rakennetta, kokoa, kokoonpanoa ja tehtävien hoitoa ja annettava ylimmälle hallintoelimelle suosituksia mahdollisista muutoksista;
- c) sen on arvioitava säännöllisesti ja vähintään vuosittain ylimmän hallintoelimen yksittäisten jäsenten ja koko ylimmän hallintoelimen tietämystä, taitoja ja kokemusta ja annettava tästä tietoa ylimmälle hallintoelimelle;
- d) sen on tarkasteltava säännöllisesti ylimmän hallintoelimen toimivan johdon valinnassa ja nimittämisessä noudattamaa toimintatapaa ja annettava suosituksia ylimmälle hallintoelimelle.

Tehtäviään suorittaessaan nimityskomitean on siinä määrin kuin mahdollista ja jatkuvasti otettava huomioon tarve varmistaa, että ylimmän hallintoelimen päätöksentekoa ei hallitse yksi henkilö tai pieni ryhmä henkilöitä tavalla, joka on vahingollinen markkinoiden ylläpitäjien etujen kannalta kokonaisuutena katsottuna.

Tehtäviään suorittaessaan nimityskomitean on voitava käyttää kaikkia aiheelliseksi katsomiaan resursseja, myös ulkopuolisia neuvonantajia.

Tätä kohtaa ei sovelleta, jos ylin hallintoelin ei kansallisen lain mukaan ole toimivaltainen jäsentensä valinta- ja nimitysmenettelyssä.

5. Jäsenvaltioiden tai toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava markkinoiden ylläpitäjiä ja niiden nimityskomiteoita ottamaan huomioon laaja-alaiset ominaisuudet ja taidot ylimmän hallintoelimen jäseniä rekrytoitaessa ja ottamaan tätä varten käyttöön toimintapolitiikka, jolla edistetään monimuotoisuutta ylimmässä hallintoelimessä.

6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että markkinoiden ylläpitäjän ylin hallintoelin määrittelee ohjaus- ja hallintojärjestelmät, joilla varmistetaan organisaation tehokas ja vakaa hoito, mukaan lukien tehtävien eriyttäminen organisaatiossa ja eturistiriitojen ehkäiseminen, tavalla, joka edistää markkinoiden eheyttä, ja valvoo näiden järjestelmien täytäntöönpanoa.

Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että ylin hallintoelin valvoo ja määrääjain arvioi markkinoiden ylläpitäjän ohjaus- ja hallintojärjestelmien tehokkuutta ja toteuttaa asianmukaiset toimet mahdollisten puutteiden korjaamiseksi.

Ylimmän hallintoelimen jäsenillä on oltava käytössään riittävät tiedot ja asiakirjat, joita se tarvitsee johdon päätöksenteon seuraamiseksi ja valvomiseksi.

7. Toimivaltaisen viranomaisen on evättävä toimilupa, jos se ei katso, että markkinoiden ylläpitäjän ylimmän hallintoelimen jäsenet ovat riittävän hyvämaineisia ja heillä on riittävä tietämys, taidot ja kokemus ja he käyttävät riittävästi aikaa tehtäviensä hoitamiseen, tai jos on osoitettavissa objektiivisia syitä, joiden perusteella voidaan katsoa, että markkinoiden ylläpitäjän ylin hallintoelin saattaa vaarantaa markkinoiden ylläpitäjän tehokkaan, järkevän ja vakaan hoidon sekä markkinoiden eheyden asianmukaisen huomioonottamisen.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että säännellyn markkinan toimilupaa myönnettäessä henkilön tai henkilöiden, jotka tosiasiallisesti johtavat toimiluvan jo saaneen säännellyn markkinan liiketoimintaa ja toimintoja tämän direktiivin mukaisesti, katsotaan täyttävän 1 kohdassa säädetyt vaatimukset.

8. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että markkinoiden ylläpitäjä ilmoittaa toimivaltaiselle viranomaiselle kaikkien ylimmän hallintoelimensä jäsenten nimet ja kaikki jäsenten vaihdokset sekä antaa kaikki tarpeelliset tiedot sen arvioimiseksi, täyttääkö markkinoiden ylläpitäjä 1–5 kohdan vaatimukset.

9. Arvopaperimarkkinaviranomainen antaa ohjeita seuraavista:

- a) se, mikä on riittävä aika, jonka ylimmän hallintoelimen jäsen yksilölliset olosuhteet ja markkinoiden ylläpitäjän toiminnan luonne, laajuus ja monimuotoisuus huomioon ottaen tarvitsee tehtäviensä hoitamiseen;
- b) se, mitä ovat 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetut ylimmän hallintoelimen riittävä tietämys, taidot ja kokemus;
- c) se, mitä ovat 2 kohdan c alakohdassa tarkoitetut ylimmän hallintoelimen jäsenen rehellisyys, lahjomattomuus ja riippumattomuus;
- d) se, mitä ovat 3 kohdassa tarkoitetut riittävät henkilöstöresurssit ja taloudelliset resurssit ylimmän hallintoelimen jäsenten tehtävään asettamiseen ja koulutukseen;
- e) se, mitä tarkoittaa monimuotoisuus, joka on otettava huomioon valittaessa ylimmän hallintoelimen jäseniä 5 kohdan mukaisesti.

Arvopaperimarkkinaviranomainen antaa nämä ohjeet viimeistään 3 päivänä tammikuuta 2016.

46 artikla

Sellaisia henkilöitä koskevat vaatimukset, jotka huomattavasti vaikuttavat säännellyn markkinan johtamiseen

1. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että henkilöt, jotka suoraan tai välillisesti voivat huomattavasti vaikuttaa säännellyn markkinan johtamiseen, ovat tehtävään soveltuvia.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että säännellyn markkinan markkinoiden ylläpitäjä
 - a) antaa toimivaltaiselle viranomaiselle ja julkistaa säännellyn markkinan ja/tai markkinoiden ylläpitäjän omistusta koskevat tiedot ja erityisesti niiden osapuolten nimet, jotka voivat huomattavasti vaikuttaa säännellyn markkinan johtamiseen, sekä näiden osapuolten intressien laajuuden;
 - b) toimittaa toimivaltaiselle viranomaiselle ja julkistaa tiedot omistussuhteiden siirroista, joiden johdosta tilanne muuttuu säännellyn markkinan ylläpitämiseen huomattavasti vaikuttavien henkilöiden osalta.
3. Toimivaltaisen viranomaisen on kieltäydyttävä hyväksymästä säännellyn markkinan ja/tai markkinoiden ylläpitäjän määräysvaltaosuuksiin ehdotettuja muutoksia, jos on osoitettavissa objektiivisia syitä, joiden perusteella voidaan katsoa, että muutokset vaarantaisivat säännellyn markkinan järkevän ja vakaan hoidon.

47 artikla

Toiminnan järjestämistä koskevat vaatimukset

1. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että säännellyllä markkinalla on
 - a) järjestelyt, joilla voidaan selkeästi havaita ja hallita säännellyn markkinan, sen omistajien tai sen markkinoiden ylläpitäjän ja säännellyn markkinan vakaan toiminnan välisten eturistiriitöiden mahdolliset haittavaikutukset säännellyn markkinan ylläpidolle tai sen jäsenille tai osapuolille, erityisesti jos eturistiriidat saattavat haitata toimivaltaisen viranomaisen säännellylle markkinalle siirtämien toimintojen hoitamista;
 - b) riittävät valmiudet hallita siihen kohdistuvia riskejä, panna täytäntöön asianmukaiset järjestelyt ja järjestelmät kaikkien sen ylläpitoon kohdistuvien merkittävien riskien havaitsemiseksi ja toteuttaa tehokkaita toimenpiteitä tällaisten riskien lieventämiseksi;
 - c) järjestelyt, joilla varmistetaan järjestelmän moitteeton tekninen toimivuus, mukaan lukien tehokkaat varajärjestelmät varsinaisen järjestelmän mahdollisiin toimintahäiriöihin liittyvien riskien hallitsemiseksi;
 - d) avoimet ja syrjimättömät säännöt ja menettelyt, joilla mahdollistetaan hyvän kauppatavan mukainen ja asianmukainen kaupankäynti sekä vahvistetaan objektiiviset perusteet toimeksiantojen tehokasta toteuttamista varten;
 - e) toimivat järjestelyt, joilla helpotetaan sen järjestelmien välityksellä toteutettujen liiketoimien tehokasta ja oikea-aikaista loppuunsaattamista;
 - f) käytettävissään toimilupaa myönnettäessä ja sen jälkeen jatkuvasti riittävät taloudelliset resurssit, joilla helpotetaan sen asianmukaista toimintaa, ottaen huomioon markkinoilla toteutettujen liiketoimien luonne ja suuruus sekä siihen kohdistuvien riskien lajit ja suuruus.

2. Jäsenvaltiot eivät saa sallia, että markkinoiden ylläpitäjät toteuttavat asiakastoimeksiantoja omaa pääomaa vastaan tai harjoittavat päämiehen lukuun täsmäytettyä kaupankäyntiä millään ylläpitämällään säännellyllä markkinalla.

48 artikla

Järjestelmien häiriönsietokyky, kauppojen hintavaihtelurajat ja sähköinen kaupankäynti

1. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että säännellyllä markkinalla on käytössään tehokkaat järjestelmät, menettelyt ja järjestelyt, joiden avulla voidaan varmistaa sen kaupankäyntijärjestelmien häiriönsietokyky, riittävä kapasiteetti toimeksiantojen ja viestien ruuhkahuippujen käsittelyyn ja asianmukainen kaupankäynti markkinoiden vakavissa stressiolosuhteissa sekä se, että kaupankäyntijärjestelmät ovat täysin testattuja kyseisten edellytysten täyttymisen varmistamiseksi ja että käytössä on tehokkaat liiketoiminnan jatkuvuutta koskevat järjestelyt, joiden avulla voidaan varmistaa säännellyn markkinan palvelujen jatkuvuus sen kaupankäyntijärjestelmissä esiintyvien häiriöiden varalta.

2. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että säännellyllä markkinalla on
 - a) kirjalliset sopimukset kaikkien markkinatakausstrategiaa säännellyllä markkinalla toteuttavien sijoituspalveluyritysten kanssa;
 - b) järjestelmät sen varmistamiseksi, että riittävän monet sijoituspalveluyritykset osallistuvat tällaisiin sopimuksiin, joiden perusteella niiden on tehtävä sitovia hintatarjouksia kilpailukykyisillä hinnoilla, jolloin markkinoilla on säännöllisesti ja ennakoitavasti likviditeettiä, jos tällainen vaatimus on tarkoituksenmukainen kyseisellä säännellyllä markkinalla tapahtuvan kaupankäynnin luonteeseen ja laajuuden vuoksi.
3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettussa kirjallisessa sopimuksessa on ainakin täsmennettävä
 - a) likviditeetin tarjoamiseen liittyvät sijoituspalveluyrityksen velvoitteet ja soveltuvin osin mahdolliset muut velvoitteet, jotka johtuvat osallistumisesta 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettuun järjestelmään;
 - b) mahdolliset alennusten muodossa olevat tai muut kannustimet, joita säännelty markkina tarjoaa sijoituspalveluyritykselle likviditeetin tarjoamiseksi markkinoille säännöllisesti ja ennakoitavasti, sekä soveltuvin osin mahdolliset muut oikeudet, joita sijoituspalveluyritykselle aiheutuu osallistumisesta 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettuun järjestelmään.

Säännellyn markkinan on seurattava ja valvottava, noudattavatko sijoituspalveluyritykset tällaisten sitovien kirjallisten sopimusten vaatimuksia. Säännellyn markkinan on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle sitovan kirjallisen sopimuksen sisällöstä ja pyynnöstä annettava toimivaltaiselle viranomaiselle kaikki tarvittavat tiedot, jotta se voi varmistua siitä, että säännelty markkina noudattaa tämän kohdan vaatimuksia.

4. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että säännellyllä markkinalla on käytössään tehokkaat järjestelmät, menettelyt ja järjestelyt sellaisten tarjousten hylkäämiseksi, jotka ylittävät ennalta määritetyt volyymien ja hintojen raja-arvot tai ovat selvästi virheellisiä.
5. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että säännellyllä markkinalla on valmiudet kaupankäynnin pysäyttämiseksi tai rajoittamiseksi väliaikaisesti, jos jossakin rahoitusvälineessä tapahtuu merkittävä hinnanmuutos kyseisellä tai siihen liittyvällä markkinalla lyhyessä ajassa, sekä poikkeuksellisissa tapauksissa minkä tahansa liiketoimen peruuttamiseksi, muuttamiseksi tai korjaamiseksi. Jäsenvaltioiden on vaadittava säänneltyä markkinaa varmistamaan, että kaupankäynnin pysäyttämisen parametrit kalibroidaan tavalla, jossa otetaan huomioon eri omaisuuserien luokkien ja alaluokkien likviditeetti, markkinamallin luonne ja käyttäjien lajit ja joka on riittävä asianmukaisen kaupankäynnin merkittävien toimintahäiriöiden välttämiseksi.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että säännelty markkina ilmoittaa kaupankäynnin pysäyttämisen parametrit ja kyseisten parametrien olennaiset muutokset toimivaltaiselle viranomaiselle johdonmukaisella ja vertailukelpoisella tavalla ja että toimivaltainen viranomainen puolestaan ilmoittaa ne arvopaperimarkkinaviranomaiselle. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että kun kyseisen rahoitusvälineen osalta likviditeetillä mitattuna olennainen säännelty markkina pysäyttää kaupankäynnin missä tahansa jäsenvaltiossa, kyseisellä kauppapaikalla on käytössään tarvittavat järjestelmät ja menettelyt sen varmistamiseksi, että se ilmoittaa asiasta toimivaltaisille viranomaisille, jotta ne voivat koordinoida markkinoiden laajuisia toimia ja määrittää, onko aiheellista pysäyttää kaupankäynti muissa kauppapaikoissa, joissa rahoitusvälineellä käydään kauppaa, kunnes kaupankäyntiä jatketaan alkuperäisellä markkinalla.

6. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että säännellyllä markkinalla on käytössään tehokkaat järjestelmät, menettelyt ja järjestelyt, mukaan lukien edellytys, että jäsenet tai osapuolet huolehtivat algoritmien asianmukaisesta testauksesta, ja ympäristöjen tarjoaminen tällaisen testauksen helpottamiseksi, sen varmistamiseksi, että algoritmiset kaupankäyntijärjestelmät eivät voi aikaansaada tai lisätä tavanomaisesta poikkeavaa kaupankäyntiä markkinalla, ja tällaisista algoritmisista kaupankäyntijärjestelmistä aiheutuvan tavanomaisesta poikkeavan kaupankäynnin hallinnoimiseksi, mukaan lukien järjestelmät, joilla rajoitetaan toteuttamattomien toimeksiantojen suhteellista osuutta liiketoimista, jotka jäsen tai osapuoli voi kirjata järjestelmään, voidakseen hidastaa toimeksiantojen virtaa, jos järjestelmän kapasiteetti uhkaa ylittyä, ja voidakseen rajoittaa ja valvoa markkinalla sallittavaa pienintä mahdollista hinnanmuutosväliä.

7. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että suoran sähköisen markkinoillepääsyn sallivalla säännellyllä markkinalla on käytössään tehokkaat järjestelmät, menettelyt ja järjestelyt sen varmistamiseksi, että jäsenet ja osapuolet voivat tarjota kyseistä palvelua ainoastaan, jos ne ovat tämän direktiivin mukaisesti toimiluvan saaneita sijoituspalveluyrityksiä tai direktiivin 2013/36/EU mukaisesti toimiluvan saaneita luottolaitoksia, että niiden henkilöiden sopivuuteen, joille tätä

pääsyä voidaan tarjota, sovelletaan asianmukaisesti vahvistettuja perusteita ja että jäsenellä tai osapuolella säilyy vastuu toimeksiannoista ja kaupoista, jotka on toteutettu käyttäen kyseistä palvelua tämän direktiivin vaatimusten mukaisesti.

Jäsenvaltioiden on myös edellytettävä, että säännelty markkina vahvistaa asianmukaiset vaatimukset tällä markkinoillepääsillä toteutettavan kaupankäynnin riskinhallintamenetelmille ja raja-arvoille ja pystyy erottamaan ja tarvittaessa lopettamaan suoraa sähköistä markkinoillepääsyä käyttävän henkilön toimeksiannot tai kaupankäynnin erillisinä jäsenen tai osapuolen muista toimeksiannoista tai muusta kaupankäynnistä.

Säännellyllä markkinalla on oltava käytössään järjestelyt, joilla keskeytetään tai lopetetaan jäsenen tai osapuolen suora sähköinen markkinoillepääsy asiakkaalle, kun tämän kohdan vaatimuksia ei noudateta.

8. Jäsenvaltioiden on vaadittava säänneltyä markkinaa varmistamaan, että sen konosalipalveluja koskevat säännöt ovat avoimia, tasapuolisia ja syrjimättömiä.

9. Jäsenvaltioiden on vaadittava säänneltyä markkinaa varmistamaan, että sen palkkiorakenteet, mukaan lukien toteutuspalkkiot, oheispalkkiot ja mahdolliset alennukset, ovat avoimia, tasapuolisia ja syrjimättömiä ja että ne eivät luo kannustimia toimeksiantojen tekemiseen, muuttamiseen tai peruuttamiseen tai liiketoimien toteuttamiseen tavalla, joka lisää tavanomaisesta poikkeavaa kaupankäyntiä tai markkinoiden väärinkäyttöä. Jäsenvaltioiden on erityisesti vaadittava säänneltyä markkinaa asettamaan markkinatakausvelvoitteita yksittäisille osakkeille tai soveltuvalle osakekorille vastineeksi myönnettävistä alennuksista.

Jäsenvaltioiden on sallittava, että säännelty markkina mukauttaa peruutettuja toimeksiantoja koskevia palkkioitaan sen mukaan, miten kauan toimeksianto oli voimassa, ja mitoittaa palkkiot kuhunkin rahoitusvälineeseen, johon niitä sovelletaan.

Jäsenvaltiot voivat sallia, että säännelty markkina vahvistaa korkeamman palkkion sellaisen toimeksiannon tekemisestä, joka myöhemmin peruutetaan, kuin toteutetusta toimeksiannosta ja vahvistaa korkeamman palkkion osapuolille, joilla on suuri peruutettujen toimeksiantojen osuus toteutettuihin toimeksiantoihin verrattuna, sekä huippunopeaa algoritmista kaupankäyntimenetelmää soveltaville osapuolille, jotta voidaan ottaa huomioon järjestelmän kapasiteettiin kohdistuva ylimääräinen rasitus.

10. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että säännelty markkina pystyy jäsenten tai osapuolten tunnusmerkintöjen avulla tunnistamaan algoritmisella kaupankäynnillä tuotetut toimeksiannot, toimeksiantojen luomiseen käytetyt eri algoritmit ja kyseiset toimeksiannot käynnistäneet henkilöt. Toimivaltaisten viranomaisten on pyynnöstä saatava nämä tiedot.

11. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että säännellyn markkinan kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä säännellyt markkinat antavat toimivaltaisen viranomaisen käyttöön tiedot tarjouskirjastaan tai pääsyn tarjouskirjaansa, jotta se voi valvoa kaupankäyntiä.

12. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa yksilöidään

- a) vaatimukset, joilla varmistetaan säänneltyjen markkinoiden kaupankäyntijärjestelmien häiriönsietokyky ja riittävä kapasiteetti;
- b) edellä 6 kohdassa tarkoitettu osuus ottaen huomioon esimerkiksi sellaiset tekijät kuin toteuttamattomien toimeksiantojen arvo suhteessa toteutettujen liiketoimien arvoon;
- c) suoraa sähköistä markkinoillepääsyä koskevat valvontamenetelmät sen varmistamiseksi, että tuettuun pääsyyn sovellettavat valvontamenetelmät vastaavat vähintään suoraan markkinoillepääsyyn sovellettavia valvontamenetelmiä;
- d) vaatimukset, joilla varmistetaan, että konosalipalvelut ja palkkiorakenteet ovat tasapuolisia ja syrjimättömiä ja että palkkiorakenteet eivät luo kannustimia tavanomaisesta poikkeavaan kaupankäyntiin tai markkinoiden väärinkäyttöön;

- e) sen määrittäminen, milloin säännelty markkina on kyseisen rahoitusvälineen osalta likviditeetillä mitattuna olennainen;
- f) vaatimukset, joilla varmistetaan, että markkinatakausjärjestelmät ovat tasapuolisia ja syrjimättömiä, ja vahvistetaan vähimmäistason markkinatakausveloitteet, jotka säänneltyjen markkinoiden on täytettävä suunnitellessaan markkinatakausjärjestelmää, ja olosuhteet, joissa vaatimus markkinatakausjärjestelmästä ei ole tarkoituksenmukainen ottaen huomioon kaupankäynnin luonne ja laajuus kyseisellä säännellyllä markkinalla, mukaan lukien se, salliiiko tai mahdollistaako kyseinen säännelty markkina algoritmisen kaupankäynnin järjestelmiensä välityksellä;
- g) vaatimukset, joilla varmistetaan algoritmien asianmukainen testaus sen varmistamiseksi, että algoritmiset kaupankäyntijärjestelmät, mukaan lukien huippunopeat kaupankäyntijärjestelmät, eivät voi aikaansaada tai lisätä tavanomaisesta poikkeavaa kaupankäyntiä markkinalla.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

13. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii viimeistään 3 päivänä tammikuuta 2016 ohjeita 5 kohdan mukaisten kaupankäynnin pysäyttävien seikkojen asianmukaisesta kalibroinnista ottaen huomioon mainitussa kohdassa tarkoitetut tekijät.

49 artikla

Hinnanmuutosvälit

1. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että säännelty markkina ottaa käyttöön hinnanmuutosvälijärjestelyjä osakkeita, talletustodistuksia, pörssilistattuja rahastoja, todistuksia ja muita samankaltaisia rahoitusvälineitä varten sekä sellaisia muita rahoitusvälineitä varten, joista laaditaan teknisiä sääntelystandardeja 4 kohdan mukaisesti.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen hinnanmuutosvälijärjestelyjen on oltava sellaisia, että
 - a) ne kalibroidaan rahoitusvälineen likviditeettiprofiiliin eri markkinoilla ja osto- ja myyntitarjousten erojen keskiarvoon ottaen huomioon, että on suotavaa mahdollistaa kohtuullisen vakaat hinnat rajoittamatta tarpeettomasti hintaerojen kaventamista edelleen;
 - b) niissä mukautetaan hinnanmuutosväli asianmukaisesti kuhunkin rahoitusvälineeseen.
3. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritetään pienimmät mahdolliset hinnanmuutosvälit tai hinnanmuutosvälijärjestelyt tiettyjä osakkeita, talletustodistuksia, pörssilistattuja rahastoja, todistuksia ja muita samankaltaisia rahoitusvälineitä varten, kun tämä on tarpeen markkinoiden asianmukaisen toiminnan varmistamiseksi, 2 kohdassa säädettyjen tekijöiden sekä rahoitusvälineiden hinnan, hintaerojen ja likviditeetin syvyyden mukaisesti.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

4. Arvopaperimarkkinaviranomainen voi laatia luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritetään pienimmät mahdolliset hinnannuutosvälit tai hinnannuutosvälijärjestelyt tiettyjä muita kuin 3 kohdassa lueteltuja rahoitusvälineitä varten, kun tämä on tarpeen markkinoiden asianmukaisen toiminnan varmistamiseksi, 2 kohdassa säädettyjen tekijöiden sekä rahoitusvälineiden hinnan, hintaerojen ja likviditeetin syvyyden mukaisesti.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 3 päivänä tammikuuta 2016.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

50 artikla

Liiketoimintakellojen synkronointi

1. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että kaikki kauppapaikat ja niiden jäsenet tai osapuolet synkronoivat liiketoimintakellot, joita käyttäen ne tallentavat kaikkien raportoitavien tapahtumien päiväyksen ja kellonajan.

2. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritetään tarkkuustaso, johon kellot on synkronoitava kansainvälisten vaatimusten mukaisesti.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

51 artikla

Rahoitusvälineiden ottaminen kaupankäynnin kohteeksi

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava säänneltyjä markkinoita laatimaan selkeät ja avoimet säännöt rahoitusvälineiden ottamisesta kaupankäynnin kohteeksi.

Näillä säännöillä on varmistettava, että rahoitusvälineillä, jotka on otettu kaupankäynnin kohteeksi säännellyllä markkinalla, voidaan käydä kauppaa hyvää kauppatapaa noudattaen, asianmukaisesti ja tehokkaasti ja, jos kyseessä ovat siirtokelpoiset arvopaperit, että ne ovat vapaasti luovutettavissa.

2. Jos kyseessä ovat johdannaiset, 1 kohdassa tarkoitetuilla säännöillä on erityisesti varmistettava, että johdannaissovimuksen sisältö mahdollistaa kyseisen sopimuksen asianmukaisen hinnoittelun ja toimivat toimitusedellytykset.

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa asetettujen velvoitteiden lisäksi jäsenvaltioiden on vaadittava säänneltyä markkinaa ottamaan käyttöön ja pitämään voimassa toimivat järjestelyt sen varmistamiseksi, että säännellyllä markkinalla kaupankäynnin kohteeksi otettujen siirtokelpoisten arvopaperien liikkeeseenlaskijat noudattavat ensimarkkinoilla tapahtuvaa, jatkuvaa tai tapauskohtaista tietojen julkistamista koskevia unionin oikeuden mukaisia velvoitteitaan.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että säännelty markkina ottaa käyttöön järjestelyt, joilla helpotetaan sen jäsenten tai osapuolten pääsyä unionin oikeuden nojalla julkistettuihin tietoihin.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että säännellyt markkinat ovat ottaneet käyttöön tarvittavat järjestelyt voidakseen tarkistaa säännöllisesti, että niiden kaupankäynnin kohteeksi ottamat rahoitusvälineet ovat kaupankäynnin kohteeksi ottamista koskevien vaatimusten mukaiset.

5. Siirtokelpoinen arvopaperi, joka on otettu kaupankäynnin kohteeksi säännellyllä markkinalla, voidaan tämän jälkeen ottaa kaupankäynnin kohteeksi muilla säännellyillä markkinoilla, jopa ilman liikkeeseenlaskijan suostumusta, direktiivin 2003/71/EY asiaa koskevien säännösten mukaisesti. Säännellyn markkinan on ilmoitettava liikkeeseenlaskijalle, että sen arvopapereilla käydään kauppaa kyseisellä säännellyllä markkinalla. Liikkeeseenlaskijalla ei ole velvoitetta antaa 3 kohdan mukaisia tietoja suoraan säännellylle markkinalle, jolla tapahtuvan kaupankäynnin kohteeksi liikkeeseenlaskijan arvopaperit on otettu ilman sen suostumusta.
6. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa
- määritetään eri rahoitusvälinelajien ominaispiirteet, jotka säännellyn markkinan on otettava huomioon arvioidessaan, onko rahoitusväline laskettu liikkeeseen tavalla, joka on sopuisuudessa kaupankäynnin kohteeksi ottamiselle säännellyn markkinan ylläpitämällä markkinasegmenteillä 1 kohdan toisessa alakohdassa asetettujen vaatimusten kanssa;
 - selvennetään ne järjestelyt, jotka säännellyn markkinan on toteutettava, jotta sen katsotaan täyttäneen velvoitteensa tarkastaa, että siirtokelpoisen arvopaperin liikkeeseenlaskija noudattaa ensimarkkinoilla tapahtuvaa, jatkuvaa tai tapaushoitaista tietojen julkistamista koskevia unionin oikeuden mukaisia velvoitteitaan;
 - selvennetään ne järjestelyt, jotka säännellyn markkinan on otettava käyttöön 3 kohdan mukaisesti helpottaakseen jäsentensä tai osapuoltensa pääsyä unionin oikeuden mukaisesti julkistettuihin tietoihin.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

52 artikla

Rahoitusvälineillä säännellyllä markkinalla käytävän kaupan keskeyttäminen ja lopettaminen

- Markkinoiden ylläpitäjä voi keskeyttää tai lopettaa kaupankäynnin rahoitusvälineellä, joka ei enää ole säännellyn markkinan sääntöjen mukainen, paitsi jos tällaisesta keskeyttämisestä tai lopettamisesta todennäköisesti aiheutuu merkittävää haittaa sijoittajien eduille tai markkinoiden asianmukaiselle toiminnalle, sanotun kuitenkin rajoittamatta toimivaltaisen viranomaisen oikeutta vaatia 69 artiklan 2 kohdan mukaisesti rahoitusvälineellä käytävän kaupan keskeyttämistä tai lopettamista.
- Jäsenvaltioiden on vaadittava markkinoiden ylläpitäjää, joka keskeyttää tai lopettaa kaupankäynnin rahoitusvälineellä, keskeyttämään tai lopettamaan kaupankäynti myös liitteessä I olevan C osan 4–10 kohdassa tarkoitetuilla johdannaisilla, jotka liittyvät tai joissa viitataan tähän rahoitusvälineeseen, kun tämä on tarpeen kohde-etuutena olevalla rahoitusvälineellä käytävän kaupan keskeyttämisen tai lopettamisen tavoitteiden tukemiseksi. Markkinoiden ylläpitäjän on julkistettava päätöksensä, joka koskee kyseisellä rahoitusvälineellä tai mahdollisella siihen liittyvällä johdannaisella käytävän kaupan keskeyttämistä tai lopettamista, ja annettava asiaa koskevat päätökset tiedoksi toimivaltaiselle viranomaiselle.

Toimivaltaisen viranomaisen, jonka lainkäyttöalueella kaupankäynnin keskeyttämisestä tai lopettamisesta on päätetty, on myös vaadittava muita säännelyjä markkinoita, monenkeskisiä kaupankäyntijärjestelmiä, organisoituja kaupankäyntijärjestelmiä ja kauppohenkilöiden toteuttajia, jotka kuuluvat sen lainkäyttöalaltaan ja käyvät kauppaa samalla rahoitusvälineellä tai tämän direktiivin liitteessä I olevan C osan 4–10 kohdassa tarkoitetuilla johdannaisilla, jotka liittyvät tai joissa viitataan tähän rahoitusvälineeseen, keskeyttämään tai lopettamaan kaupankäynti kyseisellä rahoitusvälineellä tai johdannaisilla, jos keskeyttäminen tai lopettaminen johtuu epäilystä markkinoiden väärinkäytöstä, ostoparjouksesta tai siitä, että asetuksen (EU) N:o 596/2014 7 ja 17 artiklan vastaisesti liikkeeseenlaskijasta tai rahoitusvälineestä on jätetty julkistamatta sisäpiiritietoa, paitsi jos tästä keskeyttämisestä tai lopettamisesta voisi aiheutua merkittävää haittaa sijoittajien eduille tai markkinoiden asianmukaiselle toiminnalle.

Kunkin toimivaltaisen viranomaisen, jolle päätös on annettu tiedoksi, on annettava päätöksensä tiedoksi arvopaperimarkkinaviranomaiselle ja muille toimivaltaisille viranomaisille sekä perusteltava päätöksensä, jos kaupankäyntiä rahoitusvälineellä tai liitteessä I olevan C osan 4–10 kohdassa tarkoitetuilla johdannaisilla, jotka liittyvät tai joissa viitataan tähän rahoitusvälineeseen, ei keskeytetä tai lopeteta.

Toimivaltaisen viranomaisen on välittömästi julkistettava päätös ja annettava se tiedoksi arvopaperimarkkinaviranomaiselle ja muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille.

Muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten, jolle päätös on annettu tiedoksi, on myös vaadittava säänneltyjä markkinoita, muita monenkeskisiä kaupankäyntijärjestelmiä, muita organisoituja kaupankäyntijärjestelmiä ja kauppohen sisäisiä toteuttajia, jotka kuuluvat niiden lainkäyttövaltaan ja käyvät kauppaa samalla rahoitusvälineellä tai tämän direktiivin liitteessä I olevan C osan 4–10 kohdassa tarkoitetuilla johdannaisilla, jotka liittyvät tai joissa viitataan tähän rahoitusvälineeseen, keskeyttämään tai lopettamaan kaupankäynti kyseisellä rahoitusvälineellä tai johdannaisilla, jos keskeyttäminen tai lopettaminen johtuu epäilystä markkinoiden väärinkäytöstä, ostotarjouksesta tai siitä, että asetuksen (EU) N:o 596/2014 7 ja 17 artiklan vastaisesti liikkeeseenlaskijasta tai rahoitusvälineestä on jätetty julkistamatta sisäpiiritietoa, paitsi jos tästä keskeyttämisestä tai lopettamisesta voisi aiheutua merkittävää haittaa sijoittajien eduille tai markkinoiden asianmukaiselle toiminnalle.

Tätä kohtaa sovelletaan myös siinä tapauksessa, että rahoitusvälineellä tai liitteessä I olevan C osan 4–10 kohdassa tarkoitetuilla johdannaisilla, jotka liittyvät tai joissa viitataan tähän rahoitusvälineeseen, käytävän kaupan keskeyttäminen lopetetaan.

Tässä kohdassa tarkoitettua tiedoksiantomenettelyä sovelletaan myös siinä tapauksessa, että toimivaltainen viranomainen päättää 69 artiklan 2 kohdan m ja n alakohdan nojalla keskeyttää tai lopettaa kaupankäynnin rahoitusvälineellä tai liitteessä I olevan C osan 4–10 kohdassa tarkoitetuilla johdannaisilla, jotka liittyvät tai joissa viitataan tähän rahoitusvälineeseen.

Sen varmistamiseksi, että velvoitetta tällaisilla johdannaisilla käytävän kaupan keskeyttämisestä tai lopettamisesta sovelletaan oikeasuhteisesti, arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa täsmennetään tapaukset, joissa yhteys johdannaisen, joka liittyy tai jossa viitataan rahoitusvälineeseen, jolla käytävä kauppa on keskeytetty tai lopetettu, ja alkuperäisen rahoitusvälineen välillä on sellainen, että myös kaupankäynti johdannaisella on keskeytettävä tai lopetettava kohde-etuutena olevalla rahoitusvälineellä käytävän kaupan keskeyttämisen tai lopettamisen tavoitteiden tukemiseksi.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

3. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnokset teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi, joissa määritetään 2 kohdan mukaisten päätösten tiedoksiantamisen ja julkistamisen muoto ja aikataulu.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 3 päivänä tammikuuta 2016.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 15 artiklan mukaisesti.

4. Siirretään komissiolle valta hyväksyä 89 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa luetellaan olosuhteet, joista aiheutuu 1 ja 2 kohdassa tarkoitettua merkittävää haittaa sijoittajien eduille ja markkinoiden asianmukaiselle toiminnalle.

53 artikla

Pääsy säänneltylle markkinalle

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava säänneltyä markkinaa ottamaan käyttöön, panemaan täytäntöön ja ylläpitämään objektiivisiin perusteisiin perustuvat avoimet ja syrjimättömät säännöt, jotka koskevat pääsyä säänneltylle markkinalle tai sen jäsenyyttä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuissa säännöissä on määritettävä jäsenten tai osapuolten velvoitteet, jotka johtuvat
 - a) säännellyn markkinan muodosta ja hallinnoinnista;
 - b) markkinalla toteutettaviin liiketoimiin liittyvistä säännöistä;
 - c) markkinalla toimivien sijoituspalveluyritysten tai luottolaitosten henkilökunnalle asetettavista ammatillisista vaatimuksista;
 - d) muille jäsenille tai osapuolille kuin sijoituspalveluyrityksille ja luottolaitoksille 3 kohdan mukaisesti asetettavista ehdoista;
 - e) säännellyllä markkinalla toteutettujen liiketoimien määrittäystä ja toimitusta koskevista säännöistä ja menettelyistä.
3. Säännellyt markkinat voivat hyväksyä jäseniksi tai osapuoliksi sijoituspalveluyrityksiä, direktiivin 2013/36/EU mukaisesti toimiluvan saaneita luottolaitoksia ja muita henkilöitä,
 - a) jotka ovat riittävän hyvämaineisia;
 - b) joilla on riittävät kaupankäyntivalmiudet ja -taidot ja riittävä kokemus;
 - c) joilla on tarvittaessa riittävät organisaatiojärjestelyt; ja
 - d) joilla on hoitamaansa tehtävään nähden riittävät resurssit ottaen huomioon eri rahoitusjärjestelyt, joita säännelty markkina on saattanut ottaa käyttöön liiketoimien asianmukaisen toimituksen takaamiseksi.
4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, ettei jäsenten ja osapuolten tarvitse säännellyllä markkinalla toteutettujen liiketoimien osalta soveltaa toisiinsa tämän direktiivin 24, 25, 27 ja 28 artiklassa säädettyjä velvoitteita. Säännellyn markkinan jäsenten tai osapuolten on kuitenkin täytettävä 24, 25, 27 ja 28 artiklan mukaiset asiakkaisiinsa kohdistuvat velvoitteet silloin, kun ne toteuttavat toimeksiantoja asiakkaidensa lukuun säännellyllä markkinalla.
5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että pääsy säännellylle markkinalle tai sen jäsenyyttä tai sille osallistumista koskevissa säännöissä annetaan sijoituspalveluyrityksille ja luottolaitoksille mahdollisuus osallistua markkinalle suoraan tai etäältä.
6. Jäsenvaltioiden on ilman oikeudellisia tai hallinnollisia lisävaatimuksia annettava toisiin jäsenvaltioihin sijoittautuneille säännellyille markkinoille mahdollisuus tarjota omalla alueellaan asianmukaisia järjestelyjä, joilla helpotetaan jäsenvaltion alueelle sijoittautuneiden etäkäyttäjien tai -osapuolten pääsyä kyseisille markkinoille ja kaupankäyntiä kyseisillä markkinoilla.

Säännellyn markkinan on ilmoitettava kotijäsenvaltionsa toimivaltaiselle viranomaiselle jäsenvaltio, jossa se aikoo tarjota tällaisia järjestelyjä. Kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on toimitettava kuukauden kuluessa tieto tästä jäsenvaltiolle, jossa säännelty markkina aikoo tarjota tällaisia järjestelyjä. Arvopaperimarkkinaviranomainen voi pyytää saada tutustua näihin tietoihin asetuksen (EU) N:o 1095/2010 35 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen ja siinä asetettujen edellytysten mukaisesti.

Säännellyn markkinan kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä ja ilman aiheutonta viivytystä ilmoitettava kyseiseen jäsenvaltioon sijoittautuneiden säännellyn markkinan jäsenten tai osapuolten nimet.

7. Jäsenvaltioiden on vaadittava markkinoiden ylläpitäjää toimittamaan säännellyn markkinan toimivaltaiselle viranomaiselle säännöllisesti luettelo säännellyn markkinan jäsenistä tai osapuolista.

54 artikla

Säännellyn markkinan sääntöjen ja muiden oikeudellisten velvoitteiden noudattamisen valvonta

1. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että säännellyt markkinat ottavat käyttöön ja pitävät voimassa tehokkaat järjestelyt ja menettelyt, mukaan lukien tarvittavat resurssit, valvoakseen säännöllisesti, että niiden jäsenet tai osapuolet noudattavat niiden sääntöjä. Säänneltyjen markkinoiden on valvottava jäsentensä tai osapuolensa niiden järjestelmiä käyttäen lähettämiä toimeksiantoja, mukaan lukien peruutukset, ja toteuttamia liiketoimia voidakseen havaita järjestelmän sääntöjen rikkomisen, tavanomaisesta poikkeavan kaupankäynnin, menettelyn, johon saattaa liittyä asetuksessa (EU) N:o 596/2014 kiellettyä toimintaa, tai rahoitusvälineeseen liittyvät järjestelmän toimintahäiriöt.

2. Jäsenvaltioiden on veloitettava säänneltyjen markkinoiden ylläpitäjät ilmoittamaan toimivaltaiselle viranomaiselleen välittömästi niiden sääntöjen merkittävästä rikkomisesta, tavanomaisesta poikkeavasta kaupankäynnistä, menettelystä, johon saattaa liittyä asetuksessa (EU) N:o 596/2014 kiellettyä toimintaa, tai rahoitusvälineeseen liittyvistä järjestelmän toimintahäiriöistä.

Säänneltyjen markkinoiden toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle ja muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tiedot.

Kun kyseessä on menettely, johon saattaa liittyä asetuksessa (EU) N:o 596/2014 kiellettyä toimintaa, toimivaltaisen viranomaisen on oltava vakuuttunut siitä, että tällaista väärinkäyttöä tapahtuu tai on tapahtunut, ennen kuin se ilmoittaa asiasta muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille ja arvopaperimarkkinaviranomaiselle.

3. Jäsenvaltioiden on veloitettava markkinoiden ylläpitäjä toimittamaan asiaa koskevat tiedot ilman aiheutonta viivytystä toimivaltaiselle viranomaiselle, joka vastaa markkinoiden väärinkäyttöä kyseisellä säännellyllä markkinalla koskevasta tutkinta- ja syytetoimista, ja avustamaan sitä kaikin tavoin säännellyn markkinan järjestelmissä tai niiden välityksellä tapahtuvaa markkinoiden väärinkäyttöä koskevissa tutkinta- ja syytetoimissa.

4. Siirretään komissiolle valta hyväksyä 89 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä niiden tilanteiden määrittämiseksi, joita koskee tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettu ilmoitusvaatimus.

55 artikla

Keskusvastapuoli- ja selvitysjärjestelmiä koskevat säännökset

1. Jäsenvaltiot eivät saa estää säänneltyjä markkinoita tekemästä asianmukaisia järjestelyjä toisessa jäsenvaltiossa toimivan keskusvastapuolen tai selvitysyhteisön ja selvitysjärjestelmän kanssa markkinaosapuolten kyseisten järjestelmien välityksellä toteuttamien joidenkin tai kaikkien kauppojen määrittämiseksi ja/tai toimittamiseksi, sanotun kuitenkin rajoittamatta asetuksen (EU) N:o 648/2012 III, IV tai V osaston soveltamista.

2. Säännellyn markkinan toimivaltainen viranomainen ei saa vastustaa toisessa jäsenvaltiossa toimivan keskusvastapuolen, selvitysyhteisön ja/tai selvitysjärjestelmän käyttöä, paitsi jos tämän osoitetaan olevan välttämätöntä kyseisen säännellyn markkinan asianmukaisen toiminnan ylläpitämiseksi ja ottaen huomioon selvitysjärjestelmille tämän direktiivin 37 artiklan 2 kohdassa asetetut edellytykset, sanotun kuitenkin rajoittamatta asetuksen (EU) N:o 648/2012 III, IV tai V osaston soveltamista.

Tarpeettoman päällekkäisen valvonnan välttämiseksi toimivaltaisen viranomaisen on otettava huomioon selvitysjärjestelmien valvojina toimivien keskuspankkien tai kyseisten järjestelmien osalta toimivaltaisten muiden valvontaviranomaisten jo suorittama selvitysjärjestelmän valvonta.

56 artikla

Luettelo säännellyistä markkinoista

Kunkin jäsenvaltion on laadittava luettelo säännellyistä markkinoista, joiden kotijäsenvaltio se on, ja toimitettava tämä luettelo muille jäsenvaltioille ja arvopaperimarkkinaviranomaiselle. Samalla tavalla on tiedotettava kaikista tähän luetteloon tehdyistä muutoksista. Arvopaperimarkkinaviranomainen julkistaa kaikista säännellyistä markkinoista laaditun luettelon verkkosivustollaan ja pitää sen ajan tasalla. Luettelossa on oltava arvopaperimarkkinaviranomaisen tämän direktiivin 65 artiklan 6 kohdan mukaisesti vahvistama säännelyjen markkinoiden tunnistekoodi, jota käytetään 65 artiklan 1 kohdan g alakohdan ja 65 artiklan 2 kohdan g alakohdan sekä asetuksen (EU) N:o 600/2014 6, 10 ja 26 artiklan mukaisesti annettavissa tiedoissa.

IV OSASTO

POSITIOLIMIITIT JA HYÖDYKEJOHDANNAISPOSITIOIDEN HOIDON VALVONTATOIMENPITEET SEKÄ RAPORTOINTI

57 artikla

Positiolimitit ja hyödykejohdannaispositioiden hoidon valvontatoimenpiteet

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset vahvistavat arvopaperimarkkinaviranomaisen määrittelemää laskentamenetelmää käyttäen positiolimitit, jotka koskevat kauppapaikassa kaupankäynnin kohteena olevien hyödykejohdannaisten ja taloudelliselta kannalta vastaavien OTC-sopimusten muodostaman nettomääräisen position kokoa, joka henkilöllä enintään voi olla kaikkina aikoina, ja että toimivaltaiset viranomaiset soveltavat näitä limiittejä. Limiitit on asetettava henkilön kaikkien positioiden ja koko ryhmän tasolla henkilön lukuun pidettyjen positioiden perusteella, jotta

- a) estetään markkinoiden väärinkäyttö;
- b) tuetaan asianmukaisia hinnoittelu- ja toimitusedellytyksiä, mukaan lukien markkinoita vääristävien positioiden estäminen ja erityisesti johdannaisten toimituskuukauden hintojen ja kohde-etuutena olevan hyödykkeen spot-hintojen lähentymisen varmistaminen, sanotun kuitenkin rajoittamatta hinnanmuodostusta kohde-etuutena olevan hyödykkeen markkinoilla.

Positiolimiittejä ei sovelleta finanssialan ulkopuolisen yhteisön positiioihin tai sen lukuun pidettyihin positiioihin, jotka objektiivisesti mitattavalla tavalla vähentävät kyseisen finanssialan ulkopuolisen yhteisön kaupalliseen toimintaan välittömästi liittyviä riskejä.

2. Positiolimiiteissä on määritettävä selkeät määrälliset kynnyksarvot, jotka koskevat sellaisen hyödykejohdannaisposition kokoa, joka henkilöllä enintään voi olla.

3. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritetään laskentamenetelmä, jota toimivaltaisten viranomaisten on sovellettava vahvistaessaan spot-kuukauden positiolimitit ja toisen kuukauden positiolimitit, jotka koskevat kohde-etuuden luovuttamisen tai nettoarvon tilityksen kautta toteutettavia hyödykejohdannaisia ja perustuvat kyseisen johdannaisten ominaispiirteisiin. Laskentamenetelmässä on otettava huomioon ainakin seuraavat osatekijät:

- a) hyödykejohdannaisopimusten maturiteetti;
- b) kohde-etuutena olevan hyödykkeen toimitettavissa oleva määrä;
- c) avoinna olevien sopimusten kokonaismäärä ja avoinna olevien sellaisten muiden rahoitusvälineiden kokonaismäärä, joissa kohde-etuutena on sama hyödyke;
- d) volatilitteetti asianomaisilla markkinoilla, mukaan lukien toisensa korvaavat johdannaiset ja kohde-etuutena olevan hyödykkeen markkinat;
- e) markkinaosapuolten lukumäärä ja koko;

- f) kyseisten kohde-etuutena olevan hyödykkeen markkinoiden ominaispiirteet, kuten tuotanto- ja kulutusmallit sekä kuljetus markkinoille;
- g) uusien sopimusten kehittäminen.

Arvopaperimarkkinaviranomainen ottaa huomioon kokemukset, joita on saatu kauppapaikkaa ylläpitävien sijoituspalveluyritysten tai markkinoiden ylläpitäjien positiolimiiteistä ja muilla lainkäyttöalueilla.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

4. Toimivaltaisen viranomaisen on asetettava arvopaperimarkkinaviranomaisen 3 kohdan mukaisesti määrittämää laskentamenetelmää käyttäen limiitit kaikille kauppapaikoissa kaupankäynnin kohteena oleville hyödykejohtannaisopimuksille. Tätä positiolimiittä on sovellettava myös taloudelliselta kannalta vastaaviin OTC-sopimuksiin.

Toimivaltaisen viranomaisen on tarkasteltava uudelleen positiolimiittejä, kun toimitettavissa olevien hyödykkeiden määrässä tai avoinna olevissa sopimuksissa tapahtuu merkittäviä muutoksia tai markkinoilla tapahtuu muita merkittäviä muutoksia, ja käytettävä tässä perusteena määrittämäänsä toimitettavissa olevien hyödykkeiden määrää ja avoinna olevia sopimuksia sekä asetettava positiolimiitti uudelleen arvopaperimarkkinaviranomaisen kehittämän laskentamenetelmän mukaisesti.

5. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle tarkat positiolimiitit, jotka ne aikovat asettaa arvopaperimarkkinaviranomaisen 3 kohdan mukaisesti määrittämää laskentamenetelmää käyttäen. Arvopaperimarkkinaviranomainen antaa asianomaiselle toimivaltaiselle viranomaiselle kahden kuukauden kuluessa siitä, kun se on vastaanottanut ilmoituksen, lausunnon, jossa arvioidaan, ovatko positiolimiitit 1 kohdassa asetettujen tavoitteiden sekä arvopaperimarkkinaviranomaisen 3 kohdan mukaisesti määrittämän laskentamenetelmän mukaiset. Arvopaperimarkkinaviranomainen julkistaa lausunnon verkkosivustollaan. Asianomaisen toimivaltaisen viranomaisen on muutettava positiolimiitit arvopaperimarkkinaviranomaisen lausunnon mukaisesti tai toimitettava sille perustelut siitä, miksi muutos katsotaan tarpeettomaksi. Jos toimivaltainen viranomainen asettaa arvopaperimarkkinaviranomaisen lausunnon vastaisia limiittejä, sen on viipymättä julkaistava verkkosivustollaan tiedonanto, jossa selitetään kaikilta osin, miksi se on toiminut näin.

Jos arvopaperimarkkinaviranomainen katsoo, että positiolimiitti ei ole 3 kohdassa määritetyn laskentamenetelmän mukainen, sen on toteutettava toimenpiteitä asetuksen (EU) N:o 1095/2010 17 artiklan mukaisten valtuuksiensa mukaisesti.

6. Jos samalla hyödykejohtannaisella käydyn kaupan volyyymi on merkittävä useamman kuin yhden lainkäyttöalueen kauppapaikoilla, sen kauppapaikan osalta toimivaltaisen viranomaisen, jolla kaupankäynti on volyymitaan suurinta (toimivaltainen keskusviranomainen), on asetettava yhtenäinen positiolimiitti, jota on määrä soveltaa kaikkeen kyseisellä sopimuksella käytävään kauppaan. Toimivaltaisen keskusviranomaisen on kuultava sellaisten muiden kauppapaikkojen osalta toimivaltaisia viranomaisia, joissa tällä johdannaisella käydyn kaupan volyyymi on merkittävä, yhtenäisestä positiolimiitistä, jota on määrä soveltaa, sekä tämän yhtenäisen positiolimiitin mahdollisista muutoksista. Jos toimivaltaisten viranomaisten välillä on erimielisyyksiä, niiden on esitettävä kirjallisesti kaikilta osin ja yksityiskohtaisesti syyt, joiden vuoksi ne katsovat, etteivät 1 kohdassa säädetyt vaatimukset täyty. Arvopaperimarkkinaviranomainen ratkaisee toimivaltaisten viranomaisten väliset mahdolliset erimielisyydet asetuksen (EU) N:o 1095/2010 19 artiklan mukaisten valtuuksiensa mukaisesti.

Niiden kauppapaikkojen osalta toimivaltaiset viranomaiset, joissa käydään kauppaa samalla hyödykejohtannaisella, sekä tähän hyödykejohtannaiseen liittyvän position haltijoiden osalta toimivaltaisten viranomaisten on huolehdittava yhteistyöjärjestelyistä, jotka koskevat muun muassa asiaan liittyvien tietojen vaihtamista niiden kesken, jotta mahdollistetaan yhtenäisen positiolimiitin seuranta ja täytäntöönpano.

7. Arvopaperimarkkinaviranomainen seuraa vähintään vuosittain sitä, miten toimivaltaiset viranomaiset ovat panneet täytäntöön positiolimiitit, jotka on asetettu käyttäen arvopaperimarkkinaviranomaisen 3 kohdan mukaisesti määrittämää laskentamenetelmää. Arvopaperiviranomaisen on tässä yhteydessä varmistettava, että yhtenäistä positiolimiittia sovelletaan tosiasiallisesti samaan sopimukseen riippumatta siitä, missä se on kaupankäynnin kohteena 6 kohdassa tarkoitetulla tavalla.

8. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kauppapaikkaa ylläpitävä sijoituspalveluyritys tai markkinoiden ylläpitäjä, joka käy kauppaa hyödykejohdannaisilla, suorittaa positioiden hoidon valvontatoimenpiteitä. Näihin valvontatoimenpiteisiin on sisällyttävä vähintään kauppapaikan valtuudet

a) valvoa henkilöiden avoimena olevien sopimusten positiota;

b) saada henkilöiltä käyttöönsä tietoja ja kaikki merkityksellinen dokumentaatio syntyneen position tai vastuun koosta tai käyttötarkoituksesta, tietoja tosiasiallisista edunsaajista tai omistajista, mahdollisista yhteisistä järjestelyistä sekä kaikista asiaan liittyvistä varoista tai veloista kyseisillä markkinoilla;

c) vaatia henkilöä sulkemaan positio tai pienentämään sitä väliaikaisesti tai pysyvästi tapauksen mukaan ja toteuttamaan yksipuolisesti tarvittavia toimia position sulkemisen tai pienentämisen varmistamiseksi, jos henkilö ei noudata vaatimusta; ja

d) vaatia tarvittaessa henkilöä tarjoamaan väliaikaisesti likviditeettiä takaisin kyseisille markkinoille sovitulla hinnalla ja volyymilla, jolloin nimenomaisena tarkoituksena on lieventää suuren tai määräävän position vaikutuksia.

9. Positiolimiittien ja positioiden hoidon valvontatoimenpiteiden on oltava avoimia ja syrjimättömiä, ja niissä on täsmennettävä, miten niitä sovelletaan henkilöihin, sekä otettava huomioon markkinaosapuolten luonne ja koostumus ja se, miten ne käyttävät kaupankäynnin kohteeksi otettuja sopimuksia.

10. Kauppapaikkaa ylläpitävän sijoituspalveluyrityksen tai markkinoiden ylläpitäjän on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle positioiden hoidon valvontatoimenpiteiden yksityiskohdista.

Toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava samat tiedot sekä tarkat tiedot vahvistamistaan positiolimiiteistä arvopaperimarkkinaviranomaiselle, joka julkistaa tiivistelmätiedot positiolimiiteistä ja positioiden hoidon valvontatoimenpiteistä sekä pitää verkkosivustollaan yllä nämä tiivistelmät sisältävää tietokantaa.

11. Toimivaltaiset viranomaiset asettavat 1 kohdassa tarkoitetut positiolimiitit 69 artiklan 2 kohdan p alakohdan mukaisesti.

12. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritellään

a) perusteet ja menetelmät, joilla määritetään, onko position katsottava vähentävän kaupalliseen toimintaan välittömästi liittyviä riskejä;

b) menetelmät, joilla määritetään, milloin on koottava yhteen henkilön positiot ryhmän sisällä;

c) perusteet, joiden avulla määritetään, onko sopimus 1 kohdassa tarkoitettu taloudelliselta kannalta kauppapaikassa kaupankäynnin kohteena olevaa sopimusta vastaava OTC-sopimus tavalla, joka helpottaa vastaaviin OTC-sopimuksiin liittyvien positioiden ilmoittamista asiaankuuluvalla toimivaltaisella viranomaisella 58 artiklan 2 kohdassa määritetyllä tavalla;

- d) tämän artiklan 6 kohdassa tarkoitettu sama hyödykejohtannainen ja merkittävä volyyymi;
- e) menetelmä, jolla kootaan yhteen ja nettoutetaan OTC-hyödykejohtannaisten positiot ja kauppapaikoissa kaupankäynnin kohteena olevien hyödykejohtannaisten positiot nettopositioiden vahvistamiseksi limiittien noudattamisen arviointia varten. Menetelmässä on vahvistettava perusteet, joilla määritetään, mitkä positiot voidaan nettouttaa toisiaan vasten, eikä se saa helpottaa positioiden muodostumista tämän artiklan 1 kohdassa säädettyjen tavoitteiden vastaisella tavalla;
- f) menettely, jonka mukaisesti henkilöt voivat hakea tämän artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa säädettyä poikkeusta ja jossa esitetään, kuinka asiaankuuluva toimivaltainen viranomainen hyväksyy tällaiset hakemukset;
- g) laskentamenetelmä, jolla määritetään tämän artiklan 6 kohdassa tarkoitettujen kauppapaikka, jolla hyödykejohtannaisen kaupan volyyymi on suurin, sekä merkittävät volyymit.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

13. Toimivaltaiset viranomaiset eivät saa asettaa limiittejä, jotka ovat 1 kohdan nojalla vahvistettuja limiittejä tai järjestelyjä rajoittavampia, paitsi poikkeuksellisissa tapauksissa, joissa ne ovat objektiivisesti perusteltuja ja oikeasuhteisia ottaen huomioon kyseessä olevien markkinoiden likviditeetti ja näiden markkinoiden asianmukainen toiminta. Toimivaltaisten viranomaisten on julkistettava verkkosivustollaan tarkat tiedot rajoittavammista positiolimiiteistä, jotka ne päättävät asettaa, ja rajoitukset ovat voimassa aluksi enintään kuusi kuukautta alkaen päivästä, jona ne julkaistaan verkkosivustolla. Rajoittavimmat positiolimiitit voidaan uusia enintään kuudeksi kuukaudeksi kerrallaan, jos rajoituksen perustelut edelleen pätevät. Jos niitä ei uusita kuuden kuukauden ajanjakson päättyessä, ne lakkaavat olemasta voimassa ilman eri toimenpiteitä.

Kun toimivaltaiset viranomaiset päättävät asettaa rajoittavampia positiolimiittejä, niiden on ilmoitettava siitä arvopaperimarkkinaviranomaiselle. Ilmoituksessa on annettava rajoittavampien positiolimiittien perustelut. Arvopaperimarkkinaviranomainen antaa 24 tunnin kuluessa lausunnon siitä, katsooko se rajoittavimmat positiolimiitit tarpeellisiksi kyseisessä poikkeuksellisessa tapauksessa. Lausunto julkaistaan arvopaperimarkkinaviranomaisen verkkosivustolla.

Jos toimivaltainen viranomainen asettaa arvopaperimarkkinaviranomaisen lausunnon vastaisia limiittejä, sen on viipymättä julkaistava verkkosivustollaan tiedonanto, jossa selitetään kaikilta osin, miksi se on toiminut näin.

14. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että toimivaltaiset viranomaiset voivat soveltaa tämän direktiivin mukaisia valtuuksiaan määrätä seuraamuksia tämän artiklan mukaisten positiolimiittien noudattamatta jättämisestä, kun

- a) sen alueella tai sen alueen ulkopuolella sijaitsevien tai toimivien henkilöiden positiot ylittävät hyödykejohtannaisso-pimuksia koskevat limiitit, jotka toimivaltainen viranomainen on asettanut sen alueella sijaitsevista tai toimivissa kauppapaikoissa kaupankäynnin kohteeksi otettaville sopimuksille tai taloudelliselta kannalta vastaaville OTC-sopimuksille;
- b) sen alueella tai sen alueen ulkopuolella sijaitsevien tai toimivien henkilöiden positiot ylittävät hyödykejohtannaisso-pimuksia koskevat limiitit, jotka toisen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen on asettanut.

58 artikla

Positioista ilmoittaminen positioiden haltijoiden luokkien mukaan

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kauppapaikkaa ylläpitävä sijoituspalveluyritys tai markkinoiden ylläpitäjä, joka käy kauppaa hyödykejohtannaisilla taikka päästöoikeuksilla tai niiden johdannaisilla

a) julkistaa viikoittain ilmoituksen eri luokkiin kuuluvien henkilöiden kokonaispositioista niiden eri hyödykejohtannaisien taikka päästöoikeuksien tai niiden johdannaisten osalta, joilla käydään kauppaa niiden kauppapaikoissa 4 kohdan mukaisesti, eritellen pitkien ja lyhyiden positioiden määrä näiden luokkien mukaan sekä näissä määrissä edellisen ilmoituksen jälkeen tapahtuneet muutokset, avoinna olevien sopimusten kokonaismäärän prosenttiosuus kussakin luokassa sekä positioita hallussaan pitävien henkilöiden määrä kussakin luokassa, ja toimittaa tämän ilmoituksen toimivaltaiselle viranomaiselle ja arvopaperimarkkinaviranomaiselle; arvopaperimarkkinaviranomainen ryhtyy julkistamaan keskitetysti näihin ilmoituksiin sisältyvät tiedot;

b) antaa toimivaltaiselle viranomaiselle vähintään päivittäin täydellisen erittelyn positioista, joita kullakin henkilöllä, mukaan lukien jäsenet tai osapuolet ja näiden asiakkaat, on kyseisessä kauppapaikassa.

Edellä olevan a alakohdan mukaista velvoitetta sovelletaan ainoastaan, jos sekä henkilöiden määrä että heidän avoimet positioensa ylittävät vähimmäiskynnysarvot.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että hyödykejohtannaisilla taikka päästöoikeuksilla tai niiden johdannaisilla kauppapaikan ulkopuolella kauppaa käyvät sijoituspalveluyritykset antavat sen kauppapaikan osalta toimivaltaiselle viranomaiselle, jossa hyödykejohtannaisilla taikka päästöoikeuksilla tai niiden johdannaisilla käydään kauppaa, tai toimivaltaiselle keskusviranomaiselle, jos hyödykejohtannaisilla taikka päästöoikeuksilla tai niiden johdannaisilla käydyn kaupan volyyymi on merkittävä useamman kuin yhden lainkäyttöalueen kauppapaikoissa, vähintään päivittäin täydellisen erittelyn kauppapaikassa kaupankäynnin kohteena oleviin hyödykejohtannaisiin taikka päästöoikeuksiin tai niiden johdannaisiin ja taloudelliselta kannalta vastaaviin OTC-sopimuksiin liittyvistä omista positioistaan sekä positioista, joita on niiden asiakkailla ja näiden asiakkaiden asiakkailla aina loppuasiakkaaseen saakka asetuksen (EU) N:o 600/2014 26 artiklan ja soveltuvin osin asetuksen (EU) N:o 1227/2011 8 artiklan mukaisesti.

3. Jotta 57 artiklan 1 kohdan noudattamista voidaan valvoa, jäsenvaltioiden on vaadittava, että säänneltyjen markkinoiden ja monenkeskisten kaupankäyntijärjestelmien jäsenet tai osapuolet ja organisoitujen kaupankäyntijärjestelmien asiakkaat ilmoittavat tätä kauppapaikkaa ylläpitävälle sijoituspalveluyritykselle tai markkinoiden ylläpitäjälle vähintään päivittäin yksityiskohtaiset tiedot positioista, jotka ovat niiden hallussa tässä kauppapaikassa kaupankäynnin kohteena olevien sopimusten kautta, sekä positioista, joita pitävät hallussaan niiden asiakkaat ja näiden asiakkaiden asiakkaat aina loppuasiakkaaseen saakka.

4. Kauppapaikkaa ylläpitävän sijoituspalveluyrityksen tai markkinoiden ylläpitäjän on luokiteltava henkilöt, joilla on hyödykejohtannaisen taikka päästöoikeuden tai sen johdannaisen positioita, niiden pääasiallisen liiketoiminnan luonteen mukaan ja ottaen huomioon mahdolliset sovellettavat toimitukset joko

a) sijoituspalveluyrityksinä tai luottolaitoksina;

b) sijoitusrahastoina, joko direktiivissä 2009/65/EY määriteltynä siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavana yrityksenä (yhteissijoitusyritys) tai direktiivissä 2011/61/EY määriteltynä vaihtoehtoisena sijoitusrahastojen hoitajana;

c) muina rahoituslaitoksina, kuten direktiivissä 2009/138/EY määriteltynä vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksinä ja direktiivissä 2003/41/EY määriteltynä ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavina laitoksina;

d) kaupallisina yrityksinä;

- e) päästöoikeuksien tai niiden johdannaisten tapauksessa toiminnanharjoittajina, joilla on direktiivin 2003/87/EY mukaisia velvoitteita.

Edellä 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetuissa ilmoituksissa on esitettävä pitkien ja lyhyiden positioiden määrä henkilöiden luokan mukaan, näissä määrissä edellisen ilmoituksen jälkeen tapahtuneet muutokset, avoinna olevien sopimusten kokonaismäärä kussakin luokassa sekä henkilöiden määrä kussakin luokassa.

Edellä 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetuissa ilmoituksissa ja 2 kohdassa tarkoitetuissa erittelyissä on erotettava toisistaan

- a) sellaisiksi positioiksi katsottavat positiot, jotka objektiivisesti mitattavalla tavalla vähentävät kaupalliseen toimintaan välittömästi liittyviä riskejä; ja

- b) muut positiot.

5. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnokset teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen ilmoitusten ja 2 kohdassa tarkoitettujen erittelyiden muodon määrittämiseksi.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 3 päivänä tammikuuta 2016.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten täytäntöönpanostandardien asetusten (EU) N:o 1095/2010 15 artiklan mukaisesti.

Päästöoikeuksien tai niiden johdannaisten tapauksessa ilmoituksen toimittaminen ei rajoita direktiivin 2003/87/EY mukaisen velvoitteiden täyttämistä.

6. Siirretään komissiolle valta hyväksyä 89 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla määritetään tämän artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettujen kynnysarvot ottaen huomioon avointen positioiden kokonaismäärä ja koko sekä positiota hallussaan pitävien henkilöiden kokonaismäärä.

7. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnokset teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi, joilla määritellään toimenpiteet, joilla vaaditaan kaikkien 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen ilmoitusten toimittamista arvopaperimarkkinaviranomaiselle määrääjakohtana viikoittain, jotta se voi julkistaa ne keskitetysti.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 3 päivänä tammikuuta 2016.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten täytäntöönpanostandardien asetusten (EU) N:o 1095/2010 15 artiklan mukaisesti.

V OSASTO

RAPORTOINTIPALVELUT

1 j a k s o

Raportointipalvelujen tarjoajien toimilupamenettelyt

59 artikla

Toimilupavaatimus

1. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että liitteessä I olevassa D osassa esitettyjen raportointipalvelujen tarjoaminen säännöllisenä ammatti- tai liiketoimintana vaatii ennakolta annettavaa toimilupaa tämän jakson mukaisesti. Toimiluvan myöntää 67 artiklan mukaisesti nimetty kotijäsenvaltion toimivaltainen viranomainen.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltioiden on annettava kauppapaikkaa ylläpitävän sijoituspalveluyrityksen tai markkinoiden ylläpitäjän ylläpitää hyväksytyyn julkistamisjärjestelyyn, konsolidoitujen kaupankäyntitietojen tarjoajan ja hyväksytyyn ilmoitusjärjestelmän raportointipalveluja, edellyttäen että tarkistetaan etukäteen, että ne noudattavat tätä osastoa. Tällainen palvelu on sisällytettävä niiden toimilupaan.

3. Jäsenvaltioiden on rekisteröitävä kaikki raportointipalvelujen tarjoajat. Rekisterin on oltava yleisön saatavilla, ja sen on sisällettävä tiedot niistä palveluista, joiden tarjoamiseen raportointipalvelujen tarjoajalla on toimilupa. Se on saatettava ajan tasalle säännöllisesti. Jokaisesta toimiluvasta on ilmoitettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle.

Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luettelon kaikista unionissa olevista raportointipalvelujen tarjoajista. Luettelo sisältää tiedot niistä palveluista, joiden tarjoamiseen raportointipalvelujen tarjoajalla on toimilupa, ja se on saatettava säännöllisesti ajan tasalle. Arvopaperimarkkinaviranomainen julkistaa luettelon verkkosivustollaan ja pitää sen ajan tasalla.

Jos toimivaltainen viranomainen on peruuttanut toimiluvan 62 artiklan mukaisesti, peruuttaminen pidetään luettelossa julkisesti nähtävänä viiden vuoden ajan.

4. Jäsenvaltioiden on veloitettava raportointipalvelujen tarjoajat tarjoamaan palvelujaan toimivaltaisen viranomaisen valvonnassa. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset seuraavat säännöllisesti, että raportointipalvelujen tarjoajat noudattavat tätä osastoa. Niiden on lisäksi varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset valvovat, että raportointipalvelujen tarjoajat täyttävät jatkuvasti tässä osastossa säädetyt toimiluvan myöntämisen ehdot.

60 artikla

Toimiluvan laajuus

1. Kotijäsenvaltion on varmistettava, että toimiluvassa määritellään, millaisen raportointipalvelun tarjoamiseen raportointipalvelujen tarjoajalla on lupa. Jos raportointipalvelujen tarjoaja haluaa laajentaa liiketoimintansa muihin raportointipalveluihin, sen on haettava toimilupansa laajentamista.

2. Toimilupa on voimassa koko unionissa, ja raportointipalvelujen tarjoaja voi sen nojalla tarjota niitä palveluja, joihin sillä on toimilupa, kaikkialla unionissa.

61 artikla

Toimiluvan myöntämisessä ja epäämisessä noudatettavat menettelyt

1. Toimivaltainen viranomainen ei saa myöntää toimilupaa ennen kuin se on saanut täyden varmuuden siitä, että hakija täyttää kaikki tämän direktiivin nojalla annettujen säännösten mukaiset vaatimukset.

2. Raportointipalvelujen tarjoajan on annettava kaikki sellaiset tiedot, mukaan luettuna toimintasuunnitelma, joista käyvät ilmi muun muassa suunnitellut palvelumuodot ja organisaatorakenne ja joita toimivaltainen viranomainen tarvitsee varmistuakseen siitä, että raportointipalvelujen tarjoaja on toimiluvan myöntämisajankohtana toteuttanut kaikki tarvittavat järjestelyt tämän osaston säännösten mukaisten veloitteidensa täyttämiseksi.

3. Hakijalle on ilmoitettava kuuden kuukauden kuluessa täydellisen hakemuksen jättämisestä, onko toimilupa myönnetty.

4. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritellään

a) toimivaltaisille viranomaisille 2 kohdan mukaisesti toimitettavat tiedot, mukaan lukien toimintasuunnitelma;

b) jäljempänä olevan 63 artiklan 3 kohdan mukaisiin ilmoituksiin sisällytettävät tiedot.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

5. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnokset teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi vakiomuotoisten lomakkeiden, mallien ja menettelyjen määrittämiseksi tämän artiklan 2 kohdassa ja 63 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tietojen toimittamista varten.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 3 päivänä tammikuuta 2016.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 15 artiklan mukaisesti.

62 artikla

Toimiluvan peruuttaminen

Toimivaltainen viranomainen voi peruuttaa raportointipalvelujen tarjoajalle myönnetyn toimiluvan, jos raportointipalvelujen tarjoaja

- a) ei käytä toimilupaa 12 kuukauden kuluessa, nimenomaisesti luopuu siitä tai ei ole tarjonnut raportointipalveluja kuuden edeltävän kuukauden aikana, paitsi jos kyseinen jäsenvaltio on määrännyt, että näissä tapauksissa toimilupa raukeaa;
- b) on saanut toimiluvan väärin tietojen perusteella tai muilla sääntöjenvastaisilla keinoilla;
- c) ei enää täytä niitä edellytyksiä, joiden perusteella toimilupa on myönnetty;
- d) on vakavalla ja järjestelmällisellä tavalla rikkonut tämän direktiivin tai asetuksen (EU) N:o 600/2014 säännöksiä.

63 artikla

Raportointipalvelujen tarjoajan ylimmän hallintoelintä koskevat vaatimukset

1. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että raportointipalvelujen tarjoajan ylimmän hallintoelimen kaikki jäsenet ovat aina riittävän hyvämaineisia, että heillä on riittävä tietämys, taidot ja kokemus ja että he käyttävät riittävästi aikaa tehtäviensä hoitamiseen.

Ylimmällä hallintoelimellä on oltava kokonaisuutena riittävä tietämys, taidot ja kokemus, jotta se pystyy ymmärtämään raportointipalvelujen tarjoajan toimintaa. Ylimmän hallintoelimen kunkin jäsenen on toimittava rehellisesti, lahjomattomasti ja riippumattomasti, jotta hän voi tarvittaessa tehokkaasti kyseenalaistaa toimivan johdon päätökset ja valvoa ja seurata tehokkaasti johdon päätöksentekoa.

Jos markkinoiden ylläpitäjä, joka hakee toimilupaa hyväksytyyn julkistamisjärjestelyyn, konsolidoitujen kaupankäyntitietojen tarjoajan tai hyväksytyyn ilmoitusjärjestelmän ylläpitämiseen, ja hyväksytyyn julkistamisjärjestelyyn, konsolidoitujen kaupankäyntitietojen tarjoajan ja hyväksytyyn ilmoitusjärjestelmän ylimmän hallintoelimen jäsenet ovat samat kuin säännellyn markkinan ylimmän hallintoelimen jäsenet, kyseisten henkilöiden katsotaan täyttävän ensimmäisessä alakohdassa säädetyt vaatimukset

2. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii viimeistään 3 päivänä tammikuuta 2016 ohjeita 1 kohdassa tarkoitetun ylimmän hallintoelimen jäsenten sopivuuden arvioinnista ottaen huomioon heidän eri asemansa ja tehtävänsä sekä tarpeen välttää eturistiriitoja ylimmän hallintoelimen jäsenten ja hyväksytyin julkistamisjärjestelyn, konsolidoitujen kaupan käyntitietojen tarjoajan tai hyväksytyin ilmoitusjärjestelmän käyttäjien välillä.

3. Jäsenvaltioiden on veloitettava raportointipalvelujen tarjoaja ilmoittamaan toimivaltaiselle viranomaiselle kaikki ylimmän hallintoelimensä jäsenet ja kaikki jäsenten vaihdokset ja antamaan kaikki tarpeelliset tiedot sen arvioimiseksi, noudattaako raportointipalvelujen tarjoaja 1 kohtaa.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että raportointipalvelujen tarjoajan ylin hallintoelin määrittelee ohjaus- ja hallintojärjestelmät, joilla varmistetaan organisaation tehokas ja vakaa hoito, mukaan lukien tehtävien eriyttäminen organisaatiossa ja eturistiriitojen ehkäiseminen, tavalla, joka edistää markkinoiden eheyttä ja asiakkaiden etuja, ja valvoo näiden järjestelmien täytäntöönpanoa.

5. Toimivaltaisen viranomaisen on evättävä toimilupa, jos se ei katso, että raportointipalvelujen tarjoajan tulevaa liiketoimintaa tosiasiallisesti johtava henkilö tai henkilöt ovat riittävän hyvämaineisia, tai jos on osoitettavissa objektiivisia syitä, joiden perusteella voidaan katsoa, että raportointipalvelujen tarjoajan johtoon tehtäväksi ehdotetut muutokset vaarantavat raportointipalvelujen tarjoajan järkevän ja vakaan hoidon sekä sen asiakkaiden etujen ja markkinoiden eheyden asianmukaisen huomioonottamisen.

2 j a k s o

Hyväksytyt julkistamisjärjestelyt koskevat edellytykset

64 artikla

Toiminnan järjestämistä koskevat vaatimukset

1. Kotijäsenvaltion on edellytettävä, että hyväksytyillä julkistamisjärjestelyillä on käytössä riittävät toimintaperiaatteet ja järjestelyt asetuksen (EU) N:o 600/2014 20 ja 21 artiklassa vaadittujen tietojen julkistamiseksi niin reaaliaikaisesti kuin on teknisesti mahdollista kohtuullisin kaupallisin ehdoin. Tiedot on annettava käyttöön maksutta 15 minuuttia sen jälkeen, kun hyväksytyt julkistamisjärjestelyt on julkistanut ne. Kotijäsenvaltion on edellytettävä, että hyväksytyt julkistamisjärjestelyt pystyy tehokkaasti ja johdonmukaisesti levittämään tällaiset tiedot siten, että ne saadaan käyttöön nopeasti, syrjimättömästi ja sellaisessa muodossa, että ne voidaan konsolidoida muista lähteistä saataviin vastaaviin tietoihin.

2. Hyväksytyin julkistamisjärjestelyn 1 kohdan mukaisesti julkistamien tietojen on sisällettävä vähintään seuraavat seikat:

- a) rahoitusvälineen tunniste;
- b) hinta, jolla liiketoimi toteutettiin;
- c) liiketoimen volyyymi;
- d) liiketoimen toteuttamisajankohta;
- e) liiketoimen ilmoittamisajankohta;
- f) liiketoimen hinnan merkintätapa;

g) sen kauppapaikan tunnistekoodi, jossa liiketoimi toteutettiin, tai jos liiketoimi toteutettiin kauppojen sisäisen toteuttajan välityksellä, tunnistekoodi "SI" taikka muutoin tunnistekoodi "OTC";

h) soveltuvin osin maininta siitä, että liiketoimeen sovellettiin erityisehtoja.

3. Kotijäsenvaltion on edellytettävä, että hyväksytyt julkistamisjärjestelyt ylläpitää ja käyttää tehokkaita hallintojärjestelyjä, joiden avulla se voi välttää eturistiriitatilanteet asiakkaidensa kanssa. Erityisesti sellaisen hyväksytyt julkistamisjärjestelyn, joka on myös markkinoiden ylläpitäjä tai sijoituspalveluyritys, on käsiteltävä kaikkia kerättyjä tietoja syrjimättömästi ja pidettävä yllä ja käytettävä asianmukaisia järjestelyjä eri liiketoimintalohkojen erottamiseksi toisistaan.

4. Kotijäsenvaltion on edellytettävä, että hyväksytyillä julkistamisjärjestelyillä on käytössä vakaat turvajärjestelmät, joiden avulla voidaan varmistaa tiedonsiirtovälineiden suojaus, minimoida tiedon turmeltumisen ja luvattoman käytön riski ja estää tietojen vuotaminen ennen julkistamista. Hyväksytyillä julkistamisjärjestelyillä on oltava riittävät resurssit ja varajärjestelyt palvelujensa tarjoamiseksi ja ylläpitämiseksi jatkuvasti.

5. Kotijäsenvaltion on edellytettävä, että hyväksytyillä julkistamisjärjestelyillä on käytössä järjestelmät, joiden avulla voidaan tehokkaasti tarkistaa kaupankäynti-ilmoitusten täydellisyys, osoittaa puutteet ja ilmeiset virheet sekä pyytää uudelleenlähettämistä virheellisten ilmoitusten tapauksessa.

6. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritetään yhteiset muodot, tietoja koskevat vaatimukset ja tekniset järjestelyt, joiden avulla tiedot voidaan konsolidoida muiden tietojen kanssa 1 kohdassa tarkoitettulla tavalla.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

7. Siirretään komissiolle valta hyväksyä 89 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa selvennetään, mitä tarkoitetaan kohtuullisilla kaupallisilla ehdoilla tietojen julkistamiseksi tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettulla tavalla.

8. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritetään

a) millä tavoin hyväksytyt julkistamisjärjestelyt voi noudattaa 1 kohdassa tarkoitettua tiedonantovelvoitetta;

b) edellä olevan 1 kohdan mukaisesti julkistettavien tietojen sisältö, mukaan lukien vähintään 2 kohdassa tarkoitetut tiedot, siten, että 64 artiklassa edellytetty tietojen julkistaminen on mahdollista;

c) edellä 3, 4 ja 5 kohdassa säädetyt toiminnan järjestämistä koskevat käytännön vaatimukset.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

3 j a k s o

Konsolidoitujen kaupankäyntitietojen tarjoajia koskevat edellytykset

65 artikla

Toiminnan järjestämistä koskevat vaatimukset

1. Kotijäsenvaltion on edellytettävä, että konsolidoitujen kaupankäyntitietojen tarjoajalla on käytössä riittävät toimintaperiaatteet ja järjestelyt, joiden avulla asetuksen (EU) N:o 600/2014 6 ja 20 artiklan mukaisesti julkistetut tiedot voidaan kerätä, konsolidoida jatkuvaksi sähköiseksi tietovirraksi ja asettaa yleisön saataville niin reaaliaikaisesti kuin on teknisesti mahdollista kohtuullisin kaupallisin ehdoin.

Näihin tietoihin on sisällyttävä vähintään seuraavat seikat:

- a) rahoitusvälineen tunniste;
- b) hinta, jolla liiketoimi toteutettiin;
- c) liiketoimen volyyymi;
- d) liiketoimen toteuttamisajankohta;
- e) liiketoimen ilmoittamisajankohta;
- f) liiketoimen hinnan merkintätapa;
- g) sen kauppapaikan tunnistekoodi, jossa liiketoimi toteutettiin, tai jos liiketoimi toteutettiin kauppojen sisäisen toteuttajan välityksellä, tunnistekoodi "SI" taikka muutoin tunnistekoodi "OTC";
- h) soveltuvin osin maininta siitä, että sijoituspalveluyrityksessä sijoituspäätöksestä ja liiketoimen toteuttamisesta vastasi tietokonealgoritmi;
- i) soveltuvin osin maininta siitä, että kauppaan sovellettiin erityisehtoja;
- j) jos asetuksen (EU) No 600/2014 4 artiklan 1 kohdan a tai b alakohdan mukaisesti myönnetään vapautus kyseisen asetuksen 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen julkistamisvelvoitteesta, merkintä, joka osoittaa, mitä näistä vapautuksista liiketoimeen sovellettiin.

Tiedot on annettava käyttöön maksutta 15 minuuttia sen jälkeen, kun konsolidoitujen kaupankäyntitietojen tarjoaja on julkistanut ne. Kotijäsenvaltion on edellytettävä, että konsolidoitujen kaupankäyntitietojen tarjoaja pystyy tehokkaasti ja johdonmukaisesti levittämään tällaiset tiedot siten, että ne saadaan käyttöön nopeasti, syrjimättömästi ja sellaisessa muodossa, että markkinaosapuolet voivat käyttää niitä helposti.

2. Kotijäsenvaltion on edellytettävä, että konsolidoitujen kaupankäyntitietojen tarjoajalla on käytössä riittävät toimintaperiaatteet ja järjestelyt, joiden avulla asetuksen (EU) N:o 600/2014 10 ja 21 artiklan mukaisesti julkistetut tiedot voidaan kerätä, konsolidoida jatkuvaksi sähköiseksi tietovirraksi ja asettaa yleisön saataville niin reaaliaikaisesti kuin on teknisesti mahdollista kohtuullisin kaupallisin ehdoin, mukaan lukien vähintään seuraavat seikat:

- a) rahoitusvälineen tunniste tai tunnistetiedot;

- b) hinta, jolla liiketoimi toteutettiin;
- c) liiketoimen volyymi;
- d) liiketoimen toteuttamisajankohta;
- e) liiketoimen ilmoittamisajankohta;
- f) liiketoimen hinnan merkintätapa;
- g) sen kauppapaikan tunnistekoodi, jossa liiketoimi toteutettiin, tai jos liiketoimi toteutettiin kauppojen sisäisen toteuttajan välityksellä, tunnistekoodi "SI" taikka muutoin tunnistekoodi "OTC";
- h) soveltuvin osin maininta siitä, että liiketoimeen sovellettiin erityisehtoja.

Tiedot on annettava käyttöön maksutta 15 minuuttia sen jälkeen, kun konsolidoitujen kaupankäyntitietojen tarjoaja on julkistanut ne. Kotijäsenvaltion on edellytettävä, että konsolidoitujen kaupankäyntitietojen tarjoaja pystyy tehokkaasti ja johdonmukaisesti levittämään tällaiset tiedot siten, että ne saadaan käyttöön nopeasti, syrjimättömästi ja sellaisissa yleisesti hyväksytyissä muodoissa, jotka ovat yhteentoimivia ja helposti markkinaosapuolten käytettävissä.

3. Kotijäsenvaltion on veloitettava konsolidoitujen kaupankäyntitietojen tarjoaja varmistamaan, että tarjotut tiedot kootaan kaikista säännellyistä markkinoista, monenkeskisistä kaupankäyntijärjestelmistä ja hyväksytyistä julkistamisjärjestelyistä ja niiden rahoitusvälineiden osalta, jotka täsmennetään 8 kohdan c alakohdan mukaisissa teknisissä sääntelystandardeissa.

4. Kotijäsenvaltion on edellytettävä, että konsolidoitujen kaupankäyntitietojen tarjoajat ylläpitävät ja käyttävät tehokkaita hallintojärjestelyjä, joiden avulla voidaan välttää eturistiriitatilanteet. Erityisesti sellaisen markkinoiden ylläpitäjän tai hyväksytyen julkistamisjärjestelyn, joka myös tarjoaa konsolidoituja kaupankäyntitietoja, on käsiteltävä kaikkia kerättyjä tietoja syrjimättömästi ja ylläpidettävä ja käytettävä asianmukaisia järjestelyjä eri liiketoimintalohkojen erottamiseksi toisistaan.

5. Kotijäsenvaltion on edellytettävä, että konsolidoitujen kaupankäyntitietojen tarjoajalla on käytössä vakaat turvajärjestelmät, joiden avulla voidaan varmistaa tiedonsiirtovälineiden suojaus sekä minimoida tiedon turmeltumisen ja luvattoman käytön riski. Kotijäsenvaltion on edellytettävä, että konsolidoitujen kaupankäyntitietojen tarjoajalla on riittävät resurssit ja varajärjestelyt palvelujensa tarjoamiseksi ja ylläpitämiseksi jatkuvasti.

6. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritetään asetuksen (EU) N:o 600/2014 6, 10, 20 ja 21 artiklan mukaisesti julkistettavia tietoja koskevat vaatimukset ja muoto, mukaan lukien rahoitusvälineen tunniste, hinta, määrä, ajankohta, hinnan merkintätapa, kauppapaikan tunniste ja maininnat liiketoimen erityisehdoista samoin kuin tekniset järjestelyt, joilla edistetään tietojen tehokasta ja johdonmukaista levitystä siten, että ne ovat helposti markkinaosapuolten saatavissa ja käytettävissä 1 ja 2 kohdassa tarkoitetulla tavalla, sekä sellaisten markkinoiden tehokuutta lisäävien lisäpalvelujen osoittaminen, joita konsolidoitujen kaupankäyntitietojen tarjoaja voisi suorittaa.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2015 asetuksen (EU) N:o 600/2014 6 ja 20 artiklan mukaisesti julkistettavien tietojen osalta ja viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2015 asetuksen (EU) N:o 600/2014 10 ja 21 artiklan mukaisesti julkistettavien tietojen osalta.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

7. Komissio antaa 89 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla selvennetään tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja kohtuulliset kaupalliset ehdot tietovirtojen asettamiseksi saataville.
8. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritetään
 - a) millä tavoin konsolidoitujen kaupankäyntitietojen tarjoaja voi noudattaa 1 ja 2 kohdassa tarkoitettua tiedonantovelvollisuutta;
 - b) edellä olevien 1 ja 2 kohdan nojalla julkistettavien tietojen sisältö;
 - c) rahoitusvälineet, joita koskevat tiedot on tarjottava tietovirrassa, ja sisällytettävät kauppapaikat ja hyväksytyt julkistamisjärjestelyt muiden kuin oman pääoman ehtoisten rahoitusvälineiden osalta;
 - d) muut tavat varmistaa, että eri konsolidoitujen kaupankäyntitietojen tarjoajien julkistamat tiedot ovat johdonmukaisia ja mahdollistavat kattavan kartoituksen ja ristiinviittaukset vastaavien muista lähteistä saatavien tietojen kanssa sekä tietojen yhdistämisen unionin tasolla;
 - e) edellä 4 ja 5 kohdassa asetetut toiminnan järjestämistä koskevat käytännön vaatimukset.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

4 j a k s o

Hyväksytyt ilmoitusjärjestelmiä koskevat edellytykset

66 artikla

Toiminnan järjestämistä koskevat vaatimukset

1. Kotijäsenvaltion on edellytettävä, että hyväksytyllä ilmoitusjärjestelmällä on käytössä riittävät toimintaperiaatteet ja järjestelyt asetuksen (EU) N:o 600/2014 26 artiklassa vaadittujen tietojen ilmoittamiseksi mahdollisimman nopeasti ja viimeistään liiketoimen toteuttamispäivää seuraavan työpäivän aikana. Nämä tiedot on ilmoitettava asetuksen (EU) N:o 600/2014 26 artiklan vaatimusten mukaisesti.
2. Kotijäsenvaltion on edellytettävä, että hyväksytyt ilmoitusjärjestelmät ylläpitää ja käyttää tehokkaita hallintojärjestelyjä, joiden avulla se voi estää eturistiriitatilanteet asiakkaidensa kanssa. Erityisesti sellaisen hyväksytyt ilmoitusjärjestelmän, joka on myös markkinoiden ylläpitäjä tai sijoituspalveluyritys, on käsiteltävä kaikkia kerättyjä tietoja syrjimättömästi ja pidettävä yllä ja käytettävä asianmukaisia järjestelyjä eri liiketoimintalohkojen erottamiseksi toisistaan.
3. Kotijäsenvaltion on edellytettävä, että hyväksytyllä ilmoitusjärjestelmällä on käytössä vakaat turvajärjestelmät, joiden avulla voidaan varmistaa tiedonsiirtovälineiden suojaus ja todentaminen, minimoida tiedon turmeltumisen ja luvattoman käytön riski ja estää tietojen vuotaminen ja jotka turvaavat tiedon luottamuksellisuuden kaikissa vaiheissa. Kotijäsenvaltion on edellytettävä, että hyväksytyllä ilmoitusjärjestelmällä on riittävät resurssit ja varajärjestelyt palvelujensa tarjoamiseksi ja ylläpitämiseksi jatkuvasti.
4. Kotijäsenvaltion on edellytettävä, että hyväksytyllä ilmoitusjärjestelmällä on käytössä järjestelmät, joiden avulla voidaan tarkistaa tehokkaasti liiketoimia koskevien ilmoitusten täydellisyys, todeta sijoituspalveluyrityksen aiheuttamat puutteet ja ilmeiset virheet ja ilmoittaa tällaisen virheen tai puutteen ilmetessä sitä koskevat yksityiskohtaiset tiedot sijoituspalveluyritykselle sekä pyytää uudelleen lähettämistä virheellisten ilmoitusten tapauksessa.

Lisäksi kotijäsenvaltion on edellytettävä, että hyväksytyllä ilmoitusjärjestelmällä on käytössä järjestelmät, joiden avulla hyväksytty ilmoitusjärjestelmä voi havaita itse aiheuttamansa virheet tai puutteet ja joiden avulla se voi korjata ja lähettää tai tapauksen mukaan lähettää uudelleen toimivaltaiselle viranomaiselle paikkansapitävät ja täydelliset ilmoitukset liiketoimista.

5. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritetään

a) millä tavoin hyväksytty ilmoitusjärjestelmä voi noudattaa 1 kohdassa tarkoitettua tiedonantovelvollisuutta; ja

b) edellä 2, 3 ja 4 kohdassa säädetty toiminnan järjestämistä koskevat käytännön vaatimukset.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

VI OSASTO

TOIMIVALTAISET VIRANOMAISET

I LUKU

Nimeäminen, valtuudet ja oikeussuojamenettelyt

67 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten nimeäminen

1. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä toimivaltaiset viranomaiset hoitamaan kutakin asetuksen (EU) N:o 600/2014 ja tämän direktiivin eri säännöksistä johtuvaa tehtävää. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle, arvopaperimarkkinaviranomaiselle ja muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille kunkin tehtävän täytäntöönpanosta vastaava toimivaltainen viranomainen ja viranomaisten mahdollinen tehtävänjako.

2. Edellä 1 kohdassa mainittujen toimivaltaisten viranomaisten on oltava julkisia viranomaisia. Tällä ei kuitenkaan rajoiteta mahdollisuutta siirtää tehtäviä muille yhteisöille silloin, kun siitä on nimenomaisesti säädetty 29 artiklan 4 kohdassa.

Tehtävien siirtäminen muille yhteisöille kuin 1 kohdassa tarkoitetuille viranomaisille ei ole mahdollista julkisen vallan tai harkintavallan käytön osalta. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että toimivaltaiset viranomaiset toteuttavat ennen siirtoa kaikki asianmukaiset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että yhteisöllä, jolle tehtävät aiotaan siirtää, on riittävä toimintakyky ja voimavarat kaikkien tehtävien tehokkaaseen hoitamiseen ja että tehtävät siirretään vain, jos siirrettyjen tehtävien hoitaminen on selkeästi määritelty ja vahvistettu asiakirjoin, joissa nimetään siirrettävät tehtävät ja edellytykset, joiden mukaisesti tehtävät on suoritettava. Mainittuihin edellytyksiin kuuluu lauseke, joka velvoittaa kyseisen yhteisön toimimaan ja järjestäytymään siten, että ei synny eturistiriitatilannetta ja että siirrettyjen tehtävien suorittamisesta saatuja tietoja ei käytetä epäoikeudenmukaisesti tai kilpailun estämiseen. Lopullinen vastuu tämän direktiivin ja sen täytäntöönpanotoimenpiteiden noudattamisen valvonnasta kuuluu 1 kohdan mukaisesti nimetyille yhdelle tai useammalle toimivaltaiselle viranomaiselle.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle, arvopaperimarkkinaviranomaiselle ja muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille kaikista tehtävien siirtoa koskevista järjestelyistä, tehtävien siirron tarkat edellytykset mukaan luettuina.

3. Arvopaperimarkkinaviranomainen julkistaa luettelon 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuista toimivaltaisista viranomaisista verkkosivustollaan ja pitää sen ajan tasalla.

68 artikla

Samassa jäsenvaltiossa olevien viranomaisten välinen yhteistyö

Jos jäsenvaltio nimeää useamman kuin yhden toimivaltaisen viranomaisen panemaan täytäntöön jonkin tämän direktiivin tai asetuksen (EU) N:o 600/2014 säännöksen, kunkin viranomaisen tehtävät on määriteltävä selvästi ja niiden on toimittava tiiviissä yhteistyössä.

Kunkin jäsenvaltion on edellytettävä, että tällaista yhteistyötä harjoitetaan myös tässä direktiivissä tai asetuksessa (EU) N:o 600/2014 tarkoitettujen toimivaltaisten viranomaisten ja sen luotto- ja muiden rahoituslaitosten, eläkerahastojen, yhteissijoitusyritysten, vakuutus- ja jälleenvakuutusedustajien ja vakuutusyritysten valvonnasta vastaavien toimivaltaisten viranomaisten välillä.

Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että toimivaltaiset viranomaiset vaihtavat keskenään tietoja, jotka ovat olennaisia tai merkityksellisiä niille kuuluvien tehtävien ja velvollisuuksien hoitamiseksi.

69 artikla

Valvontavaltuudet

1. Toimivaltaisille viranomaisille on annettava kaikki valvontavaltuudet, mukaan lukien tutkintavaltuudet ja valtuudet määrätä korjaustoimenpiteitä, joita ne tarvitsevat tämän direktiivin ja asetuksen (EU) N:o 600/2014 mukaisten tehtäviensä hoitamiseksi.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin valtuuksiin on kuuluttava vähintään valtuudet
 - a) saada tutustua kaikkiin sellaisiin missä tahansa muodossa oleviin asiakirjoihin tai muihin tietoihin, joilla toimivaltaisen viranomaisen katsoo voivan olla merkitystä tehtäviensä suorittamisen kannalta, ja saada tai ottaa jäljennös niistä;
 - b) pyytää tai vaatia tietojen toimittamista kaikilta henkilöiltä ja tarvittaessa kutsua henkilö kuultavaksi tietojen saamiseksi;
 - c) suorittaa paikalla tehtäviä tarkastuksia tai tutkintoja;
 - d) pyytää sijoituspalveluyrityksen, luottolaitoksen tai muun tällä asetuksella tai asetuksella (EU) N:o 600/2014 säännellyn yhteisön hallussa olevia tallenteita puhelinkeskusteluista tai sähköisestä viestinnästä taikka muusta tietoliikenteestä;
 - e) vaatia varojen jäädyttämistä tai takavarikoimista tai sekä varojen jäädyttämistä että takavarikoimista;
 - f) vaatia ammattitoiminnan väliaikaista kieltämistä;
 - g) pyytää toimiluvan saaneiden sijoituspalveluyritysten, säänneltyjen markkinoiden ja raportointipalveluiden tarjoajien tilintarkastajia toimittamaan tietoja;
 - h) viedä asioita tuomioistuimeen syytetoimia varten;
 - i) sallia tilintarkastajien tai asiantuntijoiden suorittamat tarkastukset tai tutkinat;
 - j) pyytää tai vaatia toimittamaan tietoja ja kaikkea merkityksellistä dokumentaatiota keneltä tahansa henkilöltä hyödykejohtannaisopimuksen tekemisen kautta muodostuneen position tai vastuun koosta ja käyttötarkoituksesta sekä kaikista varoista tai veloista kyseisellä markkinalla;

- k) vaatii sellaisen käytännön tai menettelytavan tilapäistä tai pysyvää lopettamista, jonka toimivaltainen viranomaisen katsoo olevan ristiriidassa asetuksen (EU) N:o 600/2014 säännösten ja tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi annettujen säännösten kanssa, ja estää kyseisen käytännön tai menettelytavan toistuminen;
- l) toteuttaa kaikenlaisia toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että sijoituspalveluyritykset, säännellyt markkinat ja muut henkilöt, joihin tätä direktiiviä tai asetusta (EU) No 600/2014 sovelletaan, täyttävät jatkuvasti lakisääteiset vaatimukset;
- m) vaatii rahoitusvälineellä käytävän kaupan keskeyttämistä;
- n) vaatii rahoitusvälineen kaupan lopettamista joko säännellyillä markkinoilla tai muiden kauppajärjestelyjen puitteissa;
- o) vaatii ketä tahansa henkilöä toteuttamaan toimenpiteitä position tai vastuun koon pienentämiseksi;
- p) rajoittaa kenen tahansa henkilön mahdollisuuksia tehdä hyödyke johdannaisopimuksia muun muassa asettamalla rajoituksia, jotka koskevat niiden positioiden kokoa, jotka henkilö voi kaikkina aikoina pitää hallussaan tämän direktiivin 57 artiklan mukaisesti;
- q) antaa julkisia tiedonantoja;
- r) pyytää, siinä määrin kuin se sallitaan kansallisessa lainsäädännössä, teleoperaattorin hallussa olevia tietoliikennetietoja, jos voidaan perustellusti epäillä rikkomista ja jos tällaiset tiedot voivat olla merkityksellisiä tämän direktiivin tai asetuksen (EU) N:o 600/2014 rikkomista koskevan tutkinnan kannalta;
- s) keskeyttää rahoitusvälineiden tai strukturoitujen talletusten markkinointi tai myynti, jos asetuksen (EU) N:o 600/2014 40, 41 tai 42 artiklassa säädetyt ehdot täyttyvät;
- t) keskeyttää rahoitusvälineiden tai strukturoitujen talletusten markkinointi tai myynti, jos sijoituspalveluyritys ei ole kehittänyt tai soveltanut tehokasta tuotteiden hyväksymistä koskevaa menettelyä tai ei ole muuten noudattanut tämän direktiivin 16 artiklan 3 kohtaa;
- u) vaatii luonnollisen henkilön erottamista sijoituspalveluyrityksen tai markkinoiden ylläpitäjän ylimmästä hallintoelimestä.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2016 komissiolle ja arvopaperimarkkinaviranomaiselle lakinsa, asetuksensa ja hallinnolliset määräyksensä, joilla 1 ja 2 kohta saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä. Niiden on ilman aiheutonta viivytystä ilmoitettava komissiolle ja arvopaperimarkkinaviranomaiselle mahdollisista myöhemmistä muutoksista näihin.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että käytössä on järjestelmät, joilla varmistetaan kansallisen lainsäädännön mukaisesti korvauksen maksaminen tai muiden korjaustoimenpiteiden toteuttaminen sellaisten taloudellisten tappioiden tai muiden vahinkojen korvaamiseksi, joita sijoittajalle on aiheutunut tämän direktiivin tai asetuksen (EU) N:o 600/2014 rikkomisesta.

70 artikla

Rikkomisten johdosta määrättävät seuraamukset

1. Jäsenvaltioiden on asetettava säännöt, jotka koskevat hallinnollisia seuraamuksia ja toimenpiteitä, ja varmistettava, että niiden toimivaltaiset viranomaiset voivat määrätä hallinnollisia seuraamuksia ja toimenpiteitä, joita sovelletaan kaikkeen tämän direktiivin tai asetuksen (EU) N:o 600/2014 rikkomiseen ja tämän direktiivin ja asetuksen (EU) N:o 600/2014 täytäntöönpanemiseksi annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen, ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet varmistaa, että niitä sovelletaan, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 69 artiklan mukaisia toimivaltaisten viranomaisten valvontavaltuuksia, mukaan lukien tutkintavaltuudet ja valtuudet määrätä korjaustoimenpiteitä, ja jäsenvaltioiden oikeutta säätää ja määrätä rikosoikeudellisia seuraamuksia. Näiden seuraamusten ja toimenpiteiden on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia, ja niitä on sovellettava rikkomisiin, vaikka niihin ei olisi nimenomaisesti viitattu 3, 4 ja 5 kohdassa.

Jäsenvaltiot voivat päättää, että ne eivät säädä hallinnollisia seuraamuksia koskevia sääntöjä sellaisten rikkomisten osalta, joihin sovelletaan niiden kansallisen lainsäädännön nojalla rikosoikeudellisia seuraamuksia. Tässä tapauksessa jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle asianomaiset rikoslainsäädännön säännökset.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2016 komissiolle ja arvopaperimarkkinaviranomaiselle lakinsa, asetuksensa ja hallinnolliset määräyksensä, joilla tämä artikla saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä, mukaan lukien mahdolliset asianomaiset rikoslainsäädännön säännökset. Jäsenvaltioiden on ilman aiheetonta viivytystä ilmoitettava komissiolle ja arvopaperimarkkinaviranomaiselle mahdollisista myöhemmistä muutoksista näihin.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos velvoitteita sovelletaan sijoituspalveluyrityksiin, markkinoiden ylläpitäjiin, raportointipalvelujen tarjoajiin, sijoituspalvelujen tai -toiminnan ja oheispalvelujen osalta luottolaitoksiin sekä kolmansien maiden yritysten sivuliikkeisiin, seuraamuksia ja toimenpiteitä voidaan rikkomistapauksessa soveltaa sijoituspalveluyritysten ja markkinoiden ylläpitäjien ylimmän hallintoelimen jäseniin ja keneen tahansa muuhun luonnolliseen henkilöön tai mihin tahansa muuhun oikeushenkilöön, joka kansallisen lainsäädännön nojalla on vastuussa rikkomisesta, jolle sellaisista kansallisissa lainsäädännössä säädetyistä ehdoista muuta johdu, joita sovelletaan aloilla, joita tämän direktiivin mukainen yhdenmukaistaminen ei koske.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vähintään seuraavien tämän direktiivin tai asetuksen (EU) N:o 600/2014 säännösten rikkomista pidetään tämän direktiivin tai asetuksen (EU) N:o 600/2014 rikkomisena:

a) tämän direktiivin

- i) 8 artiklan b alakohta;
- ii) 9 artiklan 1–6 kohta;
- iii) 11 artiklan 1 ja 3 kohta;
- iv) 16 artiklan 1–11 kohta;
- v) 17 artiklan 1–6 kohta;
- vi) 18 artiklan 1–9 kohta ja 10 kohdan ensimmäinen virke;
- vii) 19 ja 20 artikla;
- viii) 21 artiklan 1 kohta;
- ix) 23 artiklan 1, 2 kohta ja 3 kohta;
- x) 24 artiklan 1–5 ja 7–10 kohta sekä 11 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta;
- xi) 25 artiklan 1–6 kohta;
- xii) 26 artiklan 1 kohdan toinen virke sekä 26 artiklan 2 ja 3 kohta;
- xiii) 27 artiklan 1–8 kohta;

- xiv) 28 artiklan 1 ja 2 kohta;
- xv) 29 artiklan 2 kohdan ensimmäinen ja kolmas alakohta, 3 kohdan ensimmäinen virke, 4 kohdan ensimmäinen alakohta ja 5 kohta;
- xvi) 30 artiklan 1 kohdan toinen alakohta ja 3 kohdan toisen alakohdan ensimmäinen virke;
- xvii) 31 artiklan 1 kohta, 2 kohdan ensimmäinen alakohta ja 3 kohta;
- xviii) 32 artiklan 1 kohta sekä 2 kohdan ensimmäinen, toinen ja neljäs alakohta;
- xix) 33 artiklan 3 kohta;
- xx) 34 artiklan 2 kohta, 4 kohdan ensimmäinen virke, 5 kohdan ensimmäinen virke ja 7 kohdan ensimmäinen virke;
- xxi) 35 artiklan 2 kohta, 7 kohdan ensimmäinen alakohta ja 10 kohdan ensimmäinen virke;
- xxii) 36 artiklan 1 kohta;
- xxiii) 37 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta ja toisen alakohdan ensimmäinen virke sekä 2 kohdan ensimmäinen alakohta;
- xxiv) 44 artiklan 1 kohdan neljäs alakohta, 2 kohdan ensimmäinen virke, 3 kohdan ensimmäinen alakohta ja 5 kohdan b alakohta;
- xxv) 45 artiklan 1–6 ja 8 kohta;
- xxvi) 46 artiklan 1 kohta sekä 2 kohdan a ja b alakohta;
- xxvii) 47 artikla;
- xxviii) 48 artiklan 1–11 kohta;
- xxix) 49 artiklan 1 kohta;
- xxx) 50 artiklan 1 kohta;
- xxxi) 51 artiklan 1–4 kohta ja 5 kohdan toinen virke;
- xxxii) 52 artiklan 1 kohta ja 2 kohdan ensimmäinen, toinen ja viides alakohta;
- xxxiii) 53 artiklan 1, 2 ja 3 kohta, 6 kohdan toisen alakohdan ensimmäinen virke ja 7 kohta;

xxxiv) 54 artiklan 1 kohta, 2 kohdan ensimmäinen alakohta ja 3 kohta;

xxxv) 57 artiklan 1, 2 ja 8 kohta sekä 10 kohdan ensimmäinen alakohta;

xxxvi) 58 artiklan 1–4 kohta;

xxxvii) 63 artiklan 1, 3 ja 4 kohta;

xxxviii) 64 artiklan 1–5 kohta;

xxxix) 65 artiklan 1–5 kohta;

xxxx) 66 artiklan 1–4 kohta; ja

b) asetuksen (EU) N:o 600/2014

i) 3 artiklan 1 ja 3 kohta;

ii) 4 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta;

iii) 6 artikla;

iv) 7 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan ensimmäinen virke;

v) 8 artiklan 1, 3 ja 4 kohta;

vi) 10 artikla;

vii) 11 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan ensimmäinen virke ja 3 kohdan kolmas alakohta;

viii) 12 artiklan 1 kohta;

ix) 13 artiklan 1 kohta;

x) 14 artiklan 1 kohta, 2 kohdan ensimmäinen virke ja 3 kohdan toinen, kolmas ja neljäs virke;

xi) 15 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta ja toisen alakohdan ensimmäinen ja kolmas virke, 2 kohta ja 4 kohdan toinen virke;

xii) 17 artiklan 1 kohdan toinen virke;

xiii) 18 artiklan 1 ja 2 kohta, 4 kohdan ensimmäinen virke, 5 kohdan ensimmäinen virke, 6 kohdan ensimmäinen alakohta sekä 8 ja 9 kohta;

xiv) 20 artiklan 1 kohta ja 2 kohdan ensimmäinen virke;

xv) 21 artiklan 1, 2 ja 3 kohta;

xvi) 22 artiklan 2 kohta;

xvii) 23 artiklan 1 ja 2 kohta;

xviii) 25 artiklan 1 ja 2 kohta;

xix) 26 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta, 2–5 kohta, 6 kohdan ensimmäinen alakohta sekä 7 kohdan ensimmäisestä viidenteen ja kahdeksas alakohta;

xx) 27 artiklan 1 kohta;

xxi) 28 artiklan 1 kohta ja 2 kohdan ensimmäinen alakohta;

xxii) 29 artiklan 1 ja 2 kohta;

xxiii) 30 artiklan 1 kohta;

xxiv) 31 artiklan 2 ja 3 kohta;

xxv) 35 artiklan 1, 2 ja 3 kohta;

xxvi) 36 artiklan 1, 2 ja 3 kohta;

xxvii) 37 artiklan 1 ja 3 kohta;

xxviii) 40, 41 ja 42 artikla.

4. Sijoituspalveluiden tarjoamista tai sijoitustoiminnan harjoittamista ilman seuraavien tämän direktiivin tai asetuksen (EU) N:o 600/2014 säännösten mukaisesti tarvittavaa toimilupaa tai hyväksyntää pidetään myös tämän direktiivin tai asetuksen (EU) N:o 600/2014 rikkomisena:

a) tämän direktiivin 5 artikla tai 6 artiklan 2 kohta tai 34, 35, 39 tai 59 artikla;

b) asetuksen (EU) N:o 600/2014 7 artiklan 1 kohdan kolmas virke tai 11 artiklan 1 kohta.

5. Tämän direktiivin rikkomisena pidetään myös kieltäytymistä yhteistyöstä tai tietojen toimittamisesta 69 artiklan mukaisen tutkinnan tai tarkastuksen taikka pyynnön yhteydessä.

6. Jäsenvaltioiden on kansallisen oikeuden mukaisesti säädettävä, että 3, 4 ja 5 kohdassa tarkoitetuissa rikkomistapauksissa toimivaltaisilla viranomaisilla on valta määrätä vähintään seuraavia hallinnollisia seuraamuksia ja toimenpiteitä:

- a) julkinen ilmoitus, josta käy ilmi luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön nimi sekä rikkomisen luonne 71 artiklan mukaisesti;
- b) määräys, jossa kyseistä luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä vaaditaan lopettamaan rikkomisen ja olemaan toistamatta sitä;
- c) laitoksen toimiluvan peruuttaminen tai voimassaolon keskeyttäminen 8, 43 ja 65 artiklan mukaisesti, kun on kyse sijoituspalveluyrityksestä, markkinoiden ylläpitäjästä, joilla on toimilupa ylläpitää monenkeskistä kaupankäyntijärjestelmää tai organisoitua kaupankäyntijärjestelmää, säännellyistä markkinoista, hyväksytystä julkistamisjärjestelystä, konsolidoitujen kaupankäyntitietojen tarjoajasta ja hyväksytystä ilmoitusjärjestelmästä;
- d) väliaikainen tai toistuvien vakavien rikkomisten tapauksessa pysyvä kielto, jolla kielletään ketä tahansa sijoituspalveluyrityksen ylimmän hallintoelimen jäsentä tai muuta vastuussa olevana pidettyä luonnollista henkilöä hoitamasta johtotehtäviään sijoituspalveluyrityksissä;
- e) väliaikainen kielto, jolla kielletään sijoituspalveluyritystä olemasta säänneltyjen markkinoiden tai monenkeskisten kaupankäyntijärjestelmien jäsen tai osapuoli tai organisoitujen kaupankäyntijärjestelmien asiakas;
- f) kun kyse on oikeushenkilöstä, hallinnollinen enimmäissakko, joka on vähintään 5 000 000 euroa, tai jäsenvaltioissa, joiden rahayksikkö ei ole euro, vastaava arvo kansallisena valuuttana 2 päivänä heinäkuuta 2014, tai enintään 10 prosenttia oikeushenkilön ylimmän hallintoelimen hyväksymän viimeisen käytettävissä olevan tilinpäätöksen mukaisesta vuotuisesta kokonaisliikevaihdosta; jos oikeushenkilö on emoyritys tai sellaisen emoyrityksen tytäryritys, jonka on laadittava direktiivin 2013/34/EU mukaisesti konsernitilinpäätös, merkityksellinen vuotuinen kokonaisliikevaihto on johtavan emoyrityksen ylimmän hallintoelimen hyväksymän viimeisen käytettävissä olevan konsernitilinpäätöksen mukainen vuotuinen kokonaisliikevaihto tai vastaava tulotyyppi asianomaisten tilinpäätössäästösten mukaisesti;
- g) kun on kyse luonnollisesta henkilöstä, hallinnollinen enimmäissakko, joka on vähintään 5 000 000 euroa, tai niissä jäsenvaltioissa, joiden rahayksikkö ei ole euro, vastaava arvo kansallisena valuuttana 2 päivänä heinäkuuta 2014;
- h) hallinnollinen enimmäissakko, joka on vähintään kaksi kertaa suurempi kuin rikkomisesta saatu hyöty, jos se voidaan määrittää, vaikka määrä ylittäisi f ja g alakohdan mukaiset enimmäismäärät.

7. Jäsenvaltiot voivat antaa toimivaltaisille viranomaisille valtuudet määrätä myös muuntotyypisiä seuraamuksia 6 kohdassa tarkoitettujen seuraamusten lisäksi tai määrätä sakkoja, jotka ylittävät 6 kohdan f, g ja h alakohdassa tarkoitettuja määriä.

71 artikla

Päätösten julkistaminen

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että toimivaltaiset viranomaiset julkistavat kaikki asetuksen (EU) N:o 600/2014 rikkomisesta tai tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi annettujen kansallisten säännösten rikkomisesta määrättyjä hallinnollisia seuraamuksia tai toimenpiteitä koskevat päätökset virallisella verkkosivustollaan ilman aiheetonta viivytystä heti sen jälkeen, kun päätöksestä on ilmoitettu henkilölle, jolle seuraamus määrättiin. Julkistettaviin tietoihin on sisällytävä vähintään tiedot rikkomisen tyypistä ja luonteesta sekä vastuullisten henkilöiden henkilöllisyys. Tätä velvollisuutta ei sovelleta päätöksiin, joissa määrätään luonteeltaan tutkinnallisista toimenpiteistä.

Jos toimivaltainen viranomainen kuitenkin katsoo, että oikeushenkilöiden henkilöllisyyden tai luonnollisten henkilöiden henkilötietojen julkistaminen on tällaisten tietojen julkistamisen oikeasuhteisuudesta tehdyn tapauskohtaisen arvioinnin perusteella kohtuutonta, tai jos julkistaminen vaarantaa rahoitusmarkkinoiden vakauden tai meneillään olevan tutkinnan, jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset

- a) lykkäävät seuraamuksen tai toimenpiteen määräämistä koskevan päätöksen julkistamista, kunnes ei enää ole perusteita olla julkistamatta näitä tietoja;
- b) julkistavat seuraamuksen tai toimenpiteen määräämistä koskevan päätöksen anonyymisti kansallisen lainsäädännön mukaisella tavalla, jos asianomaiset henkilötiedot voidaan tehokkaasti suojata tällaisella anonyymillä julkistamisella;
- c) jättävät seuraamuksen tai toimenpiteen määräämistä koskevan päätöksen kokonaan julkistamatta, jos katsotaan, etteivät a ja b alakohdassa määritetyt vaihtoehdot ole riittäviä varmistamaan,
 - i) ettei rahoitusmarkkinoiden vakaus vaarannu;
 - ii) että tällaisten päätösten julkistaminen on oikeasuhteista luonteeltaan vähäisiksi katsottaviin toimenpiteisiin nähden.

Jos seuraamus tai toimenpide päätetään julkistaa anonyymisti, asiaankuuluvien tietojen julkistamista voidaan lykätä kohtuullisen pituinen aika, jos arvioidaan, että tuon ajan kuluttua ei enää ole perusteita anonyymille julkistamiselle.

2. Jos seuraamuksen tai toimenpiteen määräämistä koskevaan päätökseen haetaan muutosta asiaankuuluvissa oikeus- tai muissa viranomaisissa, toimivaltaisten viranomaisten on lisäksi viipymättä julkistettava virallisella verkkosivustollaan tällaiset tiedot ja kaikki tällaisen muutoksenhaun lopputulokseen liittyvät myöhemmät tiedot. Lisäksi on julkistettava kaikki päätökset, joilla kumotaan seuraamuksen tai toimenpiteen määräämistä koskeva aikaisempi päätös.

3. Toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että tämän artiklan mukaisesti julkistetut tiedot pysyvät niiden virallisella verkkosivustolla vähintään viiden vuoden ajan niiden julkistamisen jälkeen. Julkistettavat henkilötiedot säilytetään toimivaltaisen viranomaisen virallisella verkkosivustolla ainoastaan kulloinkin sovellettavien tietosuojasääntöjen mukaisesti tarvittavan ajan.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle tiedot kaikista määrätyistä hallinnollisista seuraamuksista, joita ei ole julkistettu 1 kohdan c alakohdan mukaisesti, sekä mahdolliset niihin liittyvät muutoksenhaut ja niiden lopputulos. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset saavat mahdollisesti määrättyjä rikosoikeudellisia seuraamuksia koskevat tiedot ja lopulliset tuomiot ja toimittavat ne arvopaperimarkkinaviranomaiselle. Arvopaperimarkkinaviranomaisen on ylläpidettävä sille ilmoitetuista seuraamuksista keskustietokantaa pelkästään toimivaltaisten viranomaisten välistä tiedonvaihtoa varten. Tietokantaan on pääsy ainoastaan toimivaltaisilla viranomaisilla, ja sitä pidetään ajan tasalla toimivaltaisten viranomaisten toimittamien tietojen perusteella.

4. Jäsenvaltioiden on toimitettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle vuosittain yhdistetyt tiedot kaikista 1 ja 2 kohdan mukaisesti määrätyistä seuraamuksista ja toimenpiteistä. Tätä velvollisuutta ei sovelleta luonteeltaan tutkinnallisiin toimenpiteisiin. Arvopaperimarkkinaviranomainen julkistaa nämä tiedot vuosikertomuksessa.

Jos jäsenvaltiot ovat päättäneet 70 artiklan mukaisesti määrätä rikosoikeudellisia seuraamuksia kyseisessä artiklassa tarkoitettujen säännösten rikkomisesta, niiden toimivaltaisten viranomaisten on annettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle vuosittain yhdistetyt anonymisoidut tiedot kaikista suoritetuista rikostutkinnoista ja määrätyistä rikosoikeudellisista seuraamuksista. Arvopaperimarkkinaviranomainen julkistaa määrättyjä rikosoikeudellisia seuraamuksia koskevat tiedot vuosikertomuksessa.

5. Jos toimivaltainen viranomainen on julkistanut hallinnollisen toimenpiteen, seuraamuksen tai rikosoikeudellisen seuraamuksen, sen on ilmoitettava tästä samanaikaisesti arvopaperimarkkinaviranomaiselle.

6. Jos julkistettu rikosoikeudellinen tai hallinnollinen seuraamus koskee sijoituspalveluyritystä, markkinoiden ylläpitäjää, raportointipalvelujen tarjoajaa, sijoituspalvelujen ja -toiminnan tai oheispalvelujen osalta luottolaitosta tai kolmannen maan yritysten sivuliikettä, jotka ovat saaneet toimiluvan tämän direktiivin mukaisesti, arvopaperimarkkinaviranomainen lisää maininnan julkistetusta seuraamuksesta asianomaiseen rekisteriin.

7. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnokset teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi, jotka koskevat tässä artiklassa tarkoitettujen tietojen toimittamismenettelyjä ja -muotoa.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 3 päivänä tammikuuta 2016.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten täytäntöönpanostandardien asetuksen (EU) N:o 1095/2010 15 artiklan mukaisesti.

72 artikla

Valvontavaltuuksien ja seuraamusten määräämistä koskevien valtuuksien käyttö

1. Toimivaltaisten viranomaisten on käytettävä 69 artiklassa tarkoitettuja valvontavaltuuksia, mukaan lukien tutkintavaltuudet ja valtuudet määrätä korjaustoimenpiteitä, sekä 70 artiklassa tarkoitettuja seuraamusten määräämistä koskevia valtuuksia kansallisten oikeudellisten kehystensä mukaisesti

- a) suoraan;
- b) yhteistyössä muiden viranomaisten kanssa;
- c) omalla vastuullaan antamalla valtuudet yhteisöille, joille tehtävät on siirretty 67 artiklan 2 kohdan nojalla; tai
- d) saattamalla asia toimivaltaisten oikeusviranomaisten käsiteltäväksi.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kun toimivaltaiset viranomaiset päättävät 70 artiklan mukaisia seuraamusten määräämistä koskevia valtuuksia käyttämällä määräämänsä hallinnollisen seuraamuksen tai toimenpiteen tyypistä ja tasosta, ne ottavat huomioon kaikki merkitykselliset olosuhteet, mukaan lukien tapauksen mukaan seuraavat:

- a) rikkomisen vakavuus ja kesto;
- b) rikkomisesta vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön vastuun aste;
- c) vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön taloudellinen asema, jota osoittavat erityisesti vastuussa olevan oikeushenkilön kokonaisliikevaihto tai vastuussa olevan luonnollisen henkilön vuositulot ja nettovarot;
- d) vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön saamien voittojen tai näiden välttämien tappioiden suuruus, jos ne ovat määritettävissä;
- e) rikkomisen kolmansille osapuolille aiheuttamat tappiot, jos ne ovat määritettävissä;
- f) se, missä määrin vastuussa oleva henkilö on tehnyt yhteistyötä toimivaltaisen viranomaisen kanssa, sanotun kuitenkin rajoittamatta tarvetta varmistaa, että kyseinen henkilö joutuu luopumaan saamistaan voitoista tai välttämistään tappioista;

g) vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön aiemmat rikkomiset.

Päätätessään hallinnollisten seuraamusten ja toimenpiteiden tyypistä ja tasosta toimivaltaiset viranomaiset voivat ottaa huomioon ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen tekijöiden lisäksi muita tekijöitä.

73 artikla

Rikkomisista ilmoittaminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset luovat tehokkaat mekanismit, joilla voidaan ilmoittaa toimivaltaisille viranomaisille asetuksen (EU) N:o 600/2014 säännösten ja tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi annettujen kansallisten säännösten mahdollisista tai tosiasiallisista rikkomisista.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuihin mekanismeihin on sisällyttävä vähintään

- a) erityismenettelyt mahdollista tai tosiasiallista rikkomista koskevien ilmoitusten vastaanottamista ja niihin liittyviä jatkotoimia varten, mukaan lukien turvallisten viestintäkanavien luominen näitä ilmoituksia varten;
- b) rahoituslaitosten sellaisten työntekijöiden asianmukainen suojeleminen, jotka ilmoittavat rahoituslaitoksessa tehdyistä rikkomisista, ainakin kustotoimilta, syrjinnältä tai muuntyyppiseltä epäoikeudenmukaiselta kohtelulta;
- c) säännösten rikkomisesta ilmoittavan henkilön henkilöllisyyden suojaaminen ja sen luonnollisen henkilön henkilöllisyyden suojaaminen, jonka väitetään olevan vastuussa rikkomisesta, menettelyjen kaikissa vaiheissa, paitsi jos kansallisessa lainsäädännössä vaaditaan tällaista julkistamista lisätutinnan tai sitä seuraavan hallinnollisen tai oikeudellisen menettelyn yhteydessä.

2. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että sijoituspalveluyrityksillä, markkinoiden ylläpitäjillä, raportointipalvelujen tarjoajilla, sijoituspalvelujen tai -toiminnan ja oheispalvelujen osalta luottolaitoksilla sekä kolmansien maiden yritysten sivuliiketoimintakäytössä asianmukaiset menettelyt työntekijöitään varten, jotta nämä voivat ilmoittaa mahdollisista tai tosiasiallisista rikkomisista sisäisesti erityisen riippumattoman ja itsenäisen kanavan kautta.

74 artikla

Muutoksenhakuoikeus

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että asetuksen (EU) N:o 600/2014 säännösten nojalla tai tämän direktiivin mukaisesti annettujen lakien, asetusten tai hallinnollisten määräysten nojalla tehdyt päätökset on asianmukaisesti perusteltu ja että niiden osalta voidaan hakea muutosta tuomioistuimessa. Oikeus hakea muutosta tuomioistuimessa koskee myös tapauksia, joissa kaikki vaadittavat tiedot sisältäneestä toimilupahakemuksesta ei ole tehty päätöstä kuuden kuukauden kuluessa hakemuksen jättämisestä.

2. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että kansallisen lainsäädännön mukaisesti myös yhdellä tai useammalla seuraavista elimistä on mahdollisuus kuluttajien etuja ajaakseen saattaa asia kansallista lainsäädäntöä noudattaen tuomioistuimen tai toimivaltaisen hallintoelimen käsiteltäväksi sen varmistamiseksi, että asetusta (EU) N:o 600/2014 ja tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi annettuja kansallisia säännöksiä sovelletaan:

- a) julkiset elimet tai niiden edustajat;
- b) kuluttajajärjestöt, joilla on oikeutettu intressi suojella kuluttajia;
- c) elinkeinoelämän järjestöt, joilla on oikeutettu intressi suojella jäseniään.

75 artikla

Kuluttajien valitusten käsittely tuomioistuinten ulkopuolella

1. Jäsenvaltioiden on mahdollisuuksien mukaan jo olemassa olevia elimiä käyttämällä varmistettava tuomioistuinten ulkopuolisten tehokkaiden ja toimivien valitus- ja muutoksenhakumenettelyjen käyttöönotto sijoituspalveluyritysten tarjoamia sijoitus- ja oheispalveluja koskevien kuluttajariitojen käsittelyä varten. Jäsenvaltioiden on myös varmistettava, että kaikki sijoituspalveluyritykset liittyvät yhteen tai useampaan tällaiseen kyseisiä valitus- ja oikeussuojamenettelyjä toteutavaan elimeen.
2. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että tällaiset elimet tekevät aktiivisesti yhteistyötä muiden jäsenvaltioiden vastaavien elinten kanssa rajat ylittävien riitojen ratkaisemiseksi.
3. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle 1 kohdassa tarkoitetuista valitus- ja muutoksenhakumenettelyistä, jotka ovat käytettävissä niiden lainkäyttöalueella.

Arvopaperimarkkinaviranomainen julkistaa kaikista tuomioistuinten ulkopuolisista menettelyistä laaditun luettelon verkkosivustollaan ja pitää sen ajan tasalla.

76 artikla

Salassapitovelvollisuus

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset, kaikki henkilöt, jotka työskentelevät tai ovat työskennelleet toimivaltaisten viranomaisten tai sellaisten yhteisöjen palveluksessa, joille on siirretty tehtäviä 67 artiklan 2 kohdan nojalla, myös toimivaltaisten viranomaisten määräämät tilintarkastajat ja asiantuntijat, ovat salassapitovelvollisia. Ne eivät saa paljastaa näissä tehtävissä mahdollisesti saamiaan luottamuksellisia tietoja muutoin kuin tiivistetysti tai kootusti niin, ettei siitä voida tunnistaa yksittäisiä sijoituspalveluyrityksiä, markkinoiden ylläpitäjiä, säänneltyjä markkinoita tai muuta henkilöä, sanotun kuitenkin rajoittamatta kansallisen rikos- tai verolainsäädännön vaatimusten tai tämän direktiivin muiden säännösten tai asetuksen (EU) N:o 600/2014 säännösten soveltamista.
2. Kun sijoituspalveluyritys, markkinoiden ylläpitäjä tai säännelty markkina on asetettu konkurssiin tai pakolliseen selvitystilaan, luottamuksellisia tietoja, jotka eivät koske kolmansia osapuolia, voidaan luovuttaa siviili- tai kauppaoikeudellisessa menettelyssä, jos se on tarpeen menettelyn toteuttamiseksi.
3. Tämän direktiivin tai asetuksen (EU) N:o 600/2014 nojalla luottamuksellisia tietoja saavilla toimivaltaisilla viranomaisilla, elimillä sekä muilla luonnollisilla henkilöillä tai oikeushenkilöillä kuin toimivaltaisilla viranomaisilla on oikeus käyttää saamiaan tietoja ainoastaan tehtäviensä hoitamiseen, kun kyseessä ovat toimivaltaiset viranomaiset, ja tässä direktiivissä tai asetuksessa (EU) N:o 600/2014 tarkoitettujen tehtäviensä hoitamiseen tai, kun kyseessä ovat muut viranomaiset, elimet taikka luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt, sitä tarkoitusta varten, johon kyseisiä tietoja niille toimitettiin ja/tai kyseisten tehtävien hoitoon nimenomaan liittyvän hallinnollisen tai oikeudellisen menettelyn yhteydessä, sanotun kuitenkin rajoittamatta kansallisen rikos- tai verolainsäädännön vaatimusten soveltamista. Tiedot vastaanottava viranomainen saa tiedot antavan toimivaltaisen viranomaisen tai muun viranomaisen, elimen tai henkilön suostumuksella kuitenkin käyttää niitä muihinkin tarkoituksiin.
4. Tämän direktiivin tai asetuksen (EU) N:o 600/2014 nojalla saatuja, vaihdettuja tai toimitettuja luottamuksellisia tietoja koskee tässä artiklassa säädetty salassapitovelvollisuus. Tämä artikla ei kuitenkaan estä toimivaltaisia viranomaisia vaihtamasta tai toimittamasta tämän direktiivin tai asetuksen (EU) N:o 600/2014 ja muiden sijoituspalveluyrityksiin, luottolaitoksiin, eläkerahastoihin, yhteissijoitusyrityksiin, vaihtoehtoihin sijoitusrahastoihin, vakuutus- ja jälleenvakuutus-edustajiin, vakuutusyrityksiin, säänneltyihin markkinoihin, markkinoiden ylläpitäjiin, keskusvastapuoliin tai arvopaperikeskuksiin sovellettavien direktiivien tai asetusten mukaisia tai muuten tiedot välittäneen toimivaltaisen viranomaisen tai muun viranomaisen tai elimen tai luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön suostumuksella annettuja luottamuksellisia tietoja.
5. Tämä artikla ei estä toimivaltaisia viranomaisia vaihtamasta tai toimittamasta kansallisen lainsäädännön mukaisesti luottamuksellisia tietoja, joita ei ole saatu muun jäsenvaltion toimivaltaiselta viranomaiselta.

77 artikla

Suhteet tilintarkastajiin

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä vähimmäisvaatimuksena, että jokainen henkilö, joka on Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/43/EY⁽¹⁾ mukaisesti valtuutettu ja joka suorittaa sijoituspalveluyrityksessä, säännellyllä markkinalla tai raportointipalvelujen tarjoajan palveluksessa direktiivin 2013/34/EU 34 artiklassa tai direktiivin 2009/65/ETY 73 artiklassa tarkoitettua tehtävää tai muuta lakisääteistä tehtävää, on velvollinen viipymättä ilmoittamaan toimivaltaisille viranomaisille tuota yritystä koskevista seikoista tai päätöksistä, jotka kyseinen henkilö on saanut tietoonsa tehtävänsä suorittaessaan ja jotka saattavat:

- a) olennaisesti rikkoa lakeja, asetuksia tai hallinnollisia määräyksiä, joissa asetetaan toimiluvan edellytykset tai jotka koskevat erityisesti sijoituspalveluyritysten toiminnan harjoittamista;
- b) vaikuttaa sijoituspalveluyrityksen toiminnan jatkuvuuteen;
- c) johtaa tilien vahvistamatta jättämiseen tai varaumien esittämiseen.

Tällainen henkilö on velvollinen ilmoittamaan myös seikoista ja päätöksistä, jotka hän saa tietoonsa suorittaessaan jotakin ensimmäisessä kohdassa tarkoitettua tehtävää yrityksessä, jolla on läheiset sidokset siihen sijoituspalveluyritykseen, jossa hän suorittaa kyseistä tehtävää.

2. Tietojen luovuttamista koskevaan sopimukseen tai lainsäädäntöön sisältyvän rajoituksen rikkomisena ei pidetä sitä, että direktiivin 2006/43/EY mukaisella tavalla valtuutettu henkilö vilpittömässä mielessä luovuttaa 1 kohdassa tarkoitettua tietoa tai päätöksen toimivaltaiselle viranomaiselle, eikä tästä saa aiheutua kyseiselle henkilölle seuraamusvastuuta.

78 artikla

Tietosuoja

Tämän direktiivin mukaisten valvontavaltuuksien, mukaan lukien tutkintavaltuuksien, käyttämisen aikana tai sitä varten kerättyjä henkilötietoja on käsiteltävä soveltuvin osin direktiivin 95/46/EY täytäntöönpanemiseksi annetun kansallisen lainsäädännön ja asetuksen (EY) N:o 45/2001 mukaisesti.

II LUKU

Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten ja arvopaperimarkkinaviranomaisen välinen yhteistyö

79 artikla

Yhteistyövelvoite

1. Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on toimittava yhteistyössä keskenään, kun se on niiden tämän direktiivin tai asetuksen (EU) N:o 600/2014 mukaisten tehtävien suorittamiseksi tarpeen, käyttäen siihen kaikkia joko tässä direktiivissä tai asetuksessa (EU) N:o 600/2014 tai kansallisessa lainsäädännössä säädettyjä valtuuksiaan.

Jos jäsenvaltiot ovat päättäneet 70 artiklan mukaisesti määrätä rikosoikeudellisia seuraamuksia kyseisessä artiklassa mainittujen säännösten rikkomisesta, niiden on varmistettava, että on otettu käyttöön asianmukaisia toimenpiteitä, jotta toimivaltaisilla viranomaisilla on kaikki tarvittavat valtuudet olla yhteydessä oikeusviranomaisiin oikeudenkäyttöalueellaan saadakseen tietoja rikosoikeudellisista tutkinnoista ja menettelyistä, jotka on käynnistetty tämän direktiivin ja asetuksen (EU) N:o 600/2014 mahdollisista rikkomisista, ja toimittaa nämä tiedot muille toimivaltaisille viranomaisille ja arvopaperimarkkinaviranomaiselle täyttääkseen veloitteensa tehdä yhteistyötä keskenään ja arvopaperimarkkinaviranomaisen kanssa tätä direktiiviä ja asetusta (EU) N:o 600/2014 sovellettaessa.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/43/EY, annettu 17 päivänä toukokuuta 2006, tilinpäätösten ja konsolidoitujen tilinpäätösten lakisääteisestä tilintarkastuksesta, direktiivien 78/660/ETY ja 83/349/ETY muuttamisesta sekä neuvoston direktiivin 84/253/ETY kumoamisesta (EUVL L 157, 9.6.2006, s. 87).

Toimivaltaisten viranomaisten on avustettava muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisia viranomaisia. Niiden on erityisesti vaihdettava tietoja ja harjoitettava yhteistyötä tutkinta- tai valvontatoiminnassa.

Toimivaltaiset viranomaiset voivat myös tehdä yhteistyötä toisten jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa helpottaakseen sakkojen perimistä.

Yhteistyön ja erityisesti tietojen vaihdon helpottamiseksi ja nopeuttamiseksi jäsenvaltioiden on nimettävä yksi toimivaltainen viranomainen yhteysviranomaiseksi tämän direktiivin ja asetuksen (EU) N:o 600/2014 soveltamiseksi. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle, arvopaperimarkkinaviranomaiselle ja muille jäsenvaltiolle niiden viranomaisten nimet, jotka on nimetty vastaanottamaan tietojenvaihto- tai yhteistyöpyyntöjä tämän kohdan nojalla. Arvopaperimarkkinaviranomainen julkistaa näistä viranomaisista laaditun luettelon verkkosivustollaan ja pitää sen ajan tasalla.

2. Jos kauppapaikka on toteuttanut järjestelyjä vastaanottavassa jäsenvaltiossa ja sen toiminnasta siellä on tullut kyseisen vastaanottavan jäsenvaltion arvopaperimarkkinoiden toiminnan ja sijoittajien suojan kannalta merkittävää vastaanottavan jäsenvaltion arvopaperimarkkinoiden tilanne huomioon ottaen, kauppapaikan kotijäsenvaltion ja vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on otettava käyttöön oikeasuhteiset yhteistyöjärjestelyt.

3. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat hallinnolliset ja organisatoriset toimenpiteet 1 kohdassa säädetyn avunannon edistämiseksi.

Toimivaltaiset viranomaiset voivat käyttää valtuuksiaan yhteistyön aikaansaamiseksi myös silloin, kun tutkinnan kohteena oleva toiminta ei riko mitään kyseisessä jäsenvaltiossa voimassa olevaa säännöstä.

4. Jos toimivaltaisella viranomaisella on perusteltu syy epäillä, että sen valvonnan piiriin kuulumattomat yhteisöt harjoittavat tai ovat harjoittaneet tämän direktiivin tai asetuksen (EU) N:o 600/2014 säännösten vastaista toimintaa toisen jäsenvaltion alueella, tämän toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava tästä toisen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle ja arvopaperimarkkinaviranomaiselle mahdollisimman seikkaperäisesti. Ilmoituksen vastaanottaneen toimivaltaisen viranomaisen on toteutettava aiheelliset toimenpiteet. Sen on ilmoitettava asiasta ilmoittaneelle toimivaltaiselle viranomaiselle ja arvopaperimarkkinaviranomaiselle asian ratkaisu ja mahdollisuuksien mukaan merkittävät välivaiheet. Tämä kohta ei rajoita ilmoituksen tehneen toimivaltaisen viranomaisen toimivaltaa.

5. Rajoittamatta 1 ja 4 kohdan soveltamista toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle ja muille toimivaltaisille viranomaisille tiedot

a) 69 artiklan 2 kohdan o alakohdan mukaisista pyynnöistä pienentää position tai vastuun kokoa;

b) mahdollisista 69 artiklan 2 kohdan p alakohdan mukaisista rajoituksista, joilla rajoitetaan henkilöiden mahdollisuuksia tehdä rahoitusvälinettä koskevia sopimuksia.

Ilmoituksen on sisällettävä tarvittaessa tiedot 69 artiklan 2 kohdan j alakohdan mukaisesta pyynnöstä tai vaatimuksesta, mukaan lukien sen henkilön tai niiden henkilöiden nimet, joille se on osoitettu, ja pyynnön perustelut, sekä 69 artiklan 2 kohdan p alakohdan mukaisesti asetettujen rajoitusten laajuudesta, mukaan lukien kyseinen henkilö, sovellettavat rahoitusvälineet, mahdolliset niiden positioiden kokoa koskevat rajoitukset, jotka henkilöllä voi olla kaikkina aikoina, siitä 57 artiklan mukaisesti mahdollisesti myönnettävät poikkeukset sekä niiden perustelut.

Ilmoitukset on tehtävä vähintään 24 tuntia ennen kuin toimien tai toimenpiteiden on määrä tulla voimaan. Poikkeuksellisissa tilanteissa toimivaltainen viranomainen voi antaa ilmoituksen alle 24 tuntia ennen ajankohtaa, jona toimenpiteen on määrä tulla voimaan, jos ilmoitusta ei ole mahdollista antaa vähintään 24 tuntia etukäteen.

Jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen, joka vastaanottaa tämän kohdan mukaisen ilmoituksen, voi toteuttaa toimenpiteitä 69 artiklan 2 kohdan o tai p alakohdan mukaisesti, jos se katsoo toimenpiteen tarpeelliseksi kyseisen toisen toimivaltaisen viranomaisen tavoitteen saavuttamiseksi. Toimivaltaisen viranomaisen on myös tehtävä ilmoitus tämän kohdan mukaisesti, jos se aikoo toteuttaa toimenpiteitä.

Jos tämän kohdan ensimmäisen alakohdan a tai b alakohdan mukainen toimi koskee tukkutason energiatuotteita, toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä ilmoitus myös asetuksella (EY) N:o 713/2009 perustetulle energia-alan sääntelyviranomaisten yhteistyövirastolle.

6. Toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä päästöoikeusasioissa yhteistyötä spot- ja huutokauppamarkkinoiden valvonnasta vastaavien julkisten elinten ja toimivaltaisten viranomaisten, rekisterien valvojien ja muiden direktiivin 2003/87/EY noudattamisen valvonnasta vastaavien julkisten elinten kanssa sen varmistamiseksi, että ne saavat kokonaiskuvan päästöoikeuksien markkinoista.

7. Kun kyse on maatalousalan hyödykejohdannaisista, toimivaltaisten viranomaisten on raportoiva fyysisten maatalousmarkkinoiden valvonnasta, hallinnoinnista ja sääntelystä asetuksen (EU) N:o 1308/2013 nojalla vastaaville julkisille elimille ja tehtävä yhteistyötä niiden kanssa.

8. Siirretään komissiolle valta antaa 89 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla vahvistetaan perusteet, joiden nojalla kauppapaikan toiminnan vastaanottavassa jäsenvaltiossa voidaan katsoa olevan merkittävää kyseisen vastaanottavan jäsenvaltion arvopaperimarkkinoiden toiminnan ja sijoittajien suojan kannalta.

9. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnokset teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi vakiomuotoisten lomakkeiden, mallien ja menettelyjen luomiseksi 2 kohdassa tarkoitettuja yhteistyöjärjestelyjä varten.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 3 päivänä tammikuuta 2016.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten täytäntöönpanostandardien asetusten (EU) N:o 1095/2010 15 artiklan mukaisesti.

80 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten yhteistyö valvontatoimissa, paikalla tehtävissä tarkastuksissa tai tutkimuksissa

1. Jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi pyytää toisen jäsenvaltion toimivaltaista viranomaista toimimaan yhteistyössä valvontatoimien tai paikalla tehtävän tarkastuksen tai tutkimuksen yhteydessä. Jos sijoituspalveluyritykset ovat säänneltyjen markkinoiden etäkauppaa käyviä jäseniä tai osapuolia, säänneltyjen markkinoiden osalta toimivaltainen viranomainen voi päättää ottaa niihin suoraan yhteyttä, jolloin sen on ilmoitettava asiasta etäkauppaa käyvän jäsenen tai osapuolen kotijäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle.

Toimivaltaisen viranomaisen saadessa paikalla tehtävää tarkastusta tai tutkintaa koskevan pyynnön, sen on valtuuksiensa sallimissa rajoissa

- a) suoritettava tarkastus tai tutkinta itse;
- b) annettava pyynnön esittäneen viranomaisen suorittaa tarkastus tai tutkinta;
- c) annettava tilintarkastajien tai asiantuntijoiden suorittaa tarkastus tai tutkinta.

2. Valvontakäytäntöjen lähentämiseksi arvopaperimarkkinaviranomainen voi osallistua valvontakollegioiden toimintaan, kahden tai useamman toimivaltaisen viranomaisen asetuksen (EU) N:o 1095/2010 21 artiklan mukaisesti yhteisesti suorittamat paikan päällä tehtävät tarkastukset ja tutkimukset mukaan luettuina.

3. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritetään tiedot, joita toimivaltaisten viranomaisten on vaihdettava tehdessään yhteistyötä valvontatoimien tai paikan päällä tehtävien tarkastusten ja tutkintojen yhteydessä.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

4. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnokset teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi vakiomuotoisten lomakkeiden, mallien ja menettelyjen vahvistamiseksi toimivaltaisten viranomaisten valvontatoimien, paikan päällä tehtävien tarkastusten ja tutkintojen yhteydessä harjoittamaa yhteistyötä varten.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 3 päivänä tammikuuta 2016.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 15 artiklan mukaisesti.

81 artikla

Tietojenvaihto

1. Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten, jotka on tämän direktiivin 79 artiklan 1 kohdan mukaisesti nimetty yhteysviranomaisiksi tämän direktiivin tai asetuksen (EU) N:o 600/2014 soveltamiseksi, on viipymättä toimitettava toisilleen tiedot, jotka ovat tarpeen tämän direktiivin 67 artiklan 1 kohdan mukaisesti nimetyille toimivaltaisille viranomaisille tämän direktiivin tai asetuksen (EU) N:o 600/2014 nojalla annetuissa säännöissä osoitettujen tehtävien hoitamiseksi.

Toimivaltaiset viranomaiset, jotka vaihtavat tietoja toisten toimivaltaisten viranomaisten kanssa tämän direktiivin tai asetuksen (EU) N:o 600/2014 mukaisesti, voivat ilmoittaa tietoja välittäessään, ettei kyseisiä tietoja saa luovuttaa ilman niiden nimenomaista suostumusta, jolloin kyseisiä tietoja saa vaihtaa ainoastaan niitä tarkoituksia varten, joihin mainitut viranomaiset ovat antaneet suostumuksensa.

2. Toimivaltainen viranomainen, joka on nimetty yhteysviranomaiseksi 79 artiklan 1 kohdan mukaisesti, voi toimittaa tämän artiklan 1 kohdan sekä 77 ja 88 artiklan mukaisesti saadut tiedot 67 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuille viranomaisille. Ne eivät saa toimittaa tietoja muille elimille tai luonnollisille henkilöille tai oikeushenkilöille ilman tiedot luovuttaneiden toimivaltaisten viranomaisten nimenomaista suostumusta. Tiedot saa toimittaa ainoastaan niitä tarkoituksia varten, joihin mainitut viranomaiset ovat antaneet suostumuksensa, lukuun ottamatta asianmukaisesti perusteltuja olosuhteita. Viimeksi mainitussa tapauksessa yhteysviranomainen ilmoittaa tästä viipymättä sille yhteysviranomaiselle, joka tiedot on lähettänyt.

3. Edellä 71 artiklassa tarkoitetut viranomaiset sekä muut elimet ja luonnolliset henkilöt ja oikeushenkilöt, jotka saavat luottamuksellisia tietoja tämän artiklan 1 kohdan tai 77 ja 88 artiklan mukaisesti, voivat käyttää tietoja ainoastaan tehtäviensä hoitamiseen ja erityisesti

a) tutkiakseen, täyttyvätkö sijoituspalveluyritysten liiketoiminnan aloittamista koskevat edellytykset, ja helpottaakseen tämän toiminnan harjoittamisen valvontaa joko yrityskohtaisesti tai konsolidoidun tilanteen perusteella, erityisesti direktiivissä 2013/36/EU asetettujen vakavaraisuusvaatimusten sekä hallinto- ja kirjanpitoasettelujen sekä sisäisen tarkastuksen järjestelmien osalta;

b) valvoakseen kauppapaikkojen toiminnan asianmukaisuutta;

c) määrätäkseen seuraamuksia;

d) haettaessa muutosta toimivaltaisen viranomaisen päätökseen hallintovalitusteitse;

e) tuomioistuinkäsittelyssä, joka on saatettu vireille 74 artiklan mukaisesti;

f) 75 artiklan mukaisessa tuomioistuinten ulkopuolella tapahtuvassa sijoittajien valitusten käsittelyssä.

4. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnokset teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi vakionuotoisten lomakkeiden, mallien ja menettelyjen vahvistamiseksi tietojenvaihtoa varten.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 3 päivänä tammikuuta 2016.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 15 artiklan mukaisesti.

5. Tämä artikla sekä 76 ja 88 artikla eivät estä toimivaltaista viranomaista toimittamasta arvopaperimarkkinaviranomaiselle, Euroopan järjestelmäriskikomitealle, keskuspankeille, EKP:lle ja EKP:lle, kun nämä toimivat rahapoliittisina viranomaisina, sekä tarvittaessa muille maksu- ja toimitusjärjestelmien valvonnasta vastuussa oleville viranomaisille niiden tehtävien suorittamista varten tarkoitettuja luottamuksellisia tietoja. Näitä viranomaisia tai elimiä ei myöskään saa estää toimittamasta toimivaltaisille viranomaisille tietoja, joita ne saattavat tarvita tässä direktiivissä tai asetuksessa (EU) N:o 600/2014 säädettyjen tehtäviensä suorittamiseksi.

82 artikla

Sitova sovittelu

1. Toimivaltaiset viranomaiset voivat saattaa arvopaperimarkkinaviranomaisen käsiteltäväksi tilanteet, joissa jokin seuraavista pyynnöistä on hylätty tai pyyntöön ei ole vastattu kohtuullisessa ajassa:

a) 80 artiklan mukaisen valvontatoimen, paikalla tehtävän tarkastuksen tai tutkinnan suorittamista koskeva pyyntö; tai

b) 81 artiklan mukaista tietojen vaihtoa koskeva pyyntö.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuissa tilanteissa arvopaperimarkkinaviranomainen voi toimia asetuksen (EU) N:o 1095/2010 19 artiklan mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän direktiivin 83 artiklassa säädettyä mahdollisuutta kieltäytyä toimimasta tietojensaantipyynnön johdosta ja arvopaperimarkkinaviranomaisen mahdollisuutta toimia asetuksen (EU) N:o 1095/2010 17 artiklan mukaisesti.

83 artikla

Yhteistyöstä kieltäytyminen

Toimivaltainen viranomainen voi kieltäytyä pyydetystä yhteistyöstä 84 artiklan mukaisen tutkinnan, valvontatoimen tai paikalla tehtävän tarkastuksen yhteydessä tai 81 artiklassa säädetystä tietojenvaihdosta ainoastaan silloin, kun

a) samoja toimia ja henkilöitä koskeva oikeudellinen menettely on jo pantu vireille pyynnön saaneen jäsenvaltion viranomaisissa;

b) pyynnön saaneessa jäsenvaltiossa on jo annettu näitä henkilöitä ja näitä toimia koskeva lainvoimainen päätös.

Kieltäytyessään yhteistyöstä toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava tästä pyynnön esittäneelle toimivaltaiselle viranomaiselle ja arvopaperimarkkinaviranomaiselle sekä annettava mahdollisimman yksityiskohtaiset tiedot asiasta.

84 artikla

Kuuleminen ennen toimiluvan myöntämistä

1. Toisen jäsenvaltion toimivaltaisia viranomaisia on kuultava ennen toimiluvan myöntämistä sijoituspalveluyritykselle, joka on jokin seuraavista:

- a) toisessa jäsenvaltiossa toimiluvan saaneen sijoituspalveluyrityksen, markkinoiden ylläpitäjän tai luottolaitoksen tytäryritys;
- b) toisessa jäsenvaltiossa toimiluvan saaneen sijoituspalveluyrityksen tai luottolaitoksen emoyrityksen tytäryritys;
- c) yritys, jossa määräysvaltaa käyttävät samat luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt, joilla on määräysvalta toisessa jäsenvaltiossa toimiluvan saaneessa sijoituspalveluyrityksessä tai luottolaitoksessa.

2. Luottolaitosten tai vakuutusyritysten valvonnasta vastaavia jäsenvaltion toimivaltaisia viranomaisia on kuultava ennen toimiluvan myöntämistä sijoituspalveluyritykselle tai markkinoiden ylläpitäjälle, joka on jokin seuraavista:

- a) unionissa toimiluvan saaneen luottolaitoksen tai vakuutusyrityksen tytäryritys;
- b) unionissa toimiluvan saaneen luottolaitoksen tai vakuutusyrityksen emoyrityksen tytäryritys;
- c) saman luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön määräysvallassa, jolla on määräysvalta unionissa toimiluvan saaneessa luottolaitoksessa tai vakuutusyrityksessä.

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen toimivaltaisten viranomaisten on kuultava toisiaan etenkin silloin, kun ne arvioivat osakkeenomistajien tai jäsenten soveltuvuutta sekä saman ryhmän toisen yhteisön johtoon osallistuvien yritystä tosiasiasa johtavien henkilöiden mainetta ja kokemusta. Niiden on annettava toisilleen kaikki tiedot, jotka liittyvät osakkeenomistajien tai jäsenten soveltuvuuteen ja yritystä tosiasiasa johtavien henkilöiden maineeseen ja kokemukseen ja joilla on merkitystä toisille toimivaltaisille viranomaisille toimilupien myöntämisen sekä meneillään olevan toimintaedellytysten täyttymistä koskevan arvioinnin yhteydessä.

4. Arvopaperiviranomainen laatii luonnokset teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi vakimuotoisten lomakkeiden, mallien ja menettelyjen vahvistamiseksi muiden toimivaltaisten viranomaisten kuulemista varten ennen toimiluvan myöntämistä.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 3 päivänä tammikuuta 2016.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten täytäntöönpanostandardien asetusten (EU) N:o 1095/2010 15 artiklan mukaisesti.

85 artikla

Vastaanottavien jäsenvaltioiden valtuudet

1. Vastaanottavien jäsenvaltioiden on säädettävä, että toimivaltainen viranomainen voi velvoittaa kaikki sijoituspalveluyritykset, joilla on sivuliike niiden alueella, toimittamaan niille määräajoin sivuliikkeiden liiketoimintaa koskeva kertomus tilastollisia tarkoituksia varten.

2. Hoitaessaan tämän direktiivin mukaisia velvollisuuksiaan vastaanottavien jäsenvaltioiden on säädettävä, että toimivaltainen viranomaislainen voi velvoittaa sijoituspalveluyritysten sivuliikkeet toimittamaan tarpeelliset tiedot sen valvomiseksi, että ne noudattavat niihin sovellettavia vastaanottavan jäsenvaltion asettamia sääntöjä 35 artiklan 8 kohdassa säädetyissä tapauksissa. Nämä vaatimukset eivät saa olla tiukempia kuin vaatimukset, jotka sama jäsenvaltio on asettanut alueelleen sijoittautuneille yrityksille valvoakseen, että ne noudattavat samoja sääntöjä.

86 artikla

Vastaanottavien jäsenvaltioiden varotoimenpiteet

1. Jos vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisella viranomaisella on selkeät ja todennettavissa olevat perusteet uskoa, että sen alueella palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella toimiva sijoituspalveluyritys rikkoo tämän direktiivin nojalla annetuista säännöksistä johtuvia velvoitteita tai että sijoituspalveluyritys, jolla on sivuliike sen alueella, rikkoo sellaisia tämän direktiivin nojalla annetuista säännöksistä johtuvia velvoitteita, jotka eivät anna kyseiselle viranomaiselle toimivaltaa, sen on ilmoitettava tällaiset tiedot kotijäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle.

Jos sijoituspalveluyritys kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen toteuttamista toimenpiteistä huolimatta tai toimenpiteiden osoittautuessa riittämättömiksi toimii edelleen tavalla, joka on selvästi vastaanottavan jäsenvaltion sijoittajien etujen vastainen tai haittaa markkinoiden asianmukaista toimintaa, sovelletaan seuraavaa:

- a) vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava tästä ensin kotijäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle toteutettava kaikki aiheelliset toimenpiteet, jotka ovat tarpeen sijoittajien suojaamiseksi ja markkinoiden asianmukaisen toiminnan varmistamiseksi, mihin on kuuluttava mahdollisuus estää säännöksiä rikkovia sijoituspalveluyrityksiä aloittamasta uusia liiketoimia sen alueella. Tällaisista toimenpiteistä on ilman aiheetonta viivytystä ilmoitettava komissiolle ja arvopaperimarkkinaviranomaiselle; ja
- b) vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltainen viranomaislainen voi saattaa asian arvopaperimarkkinaviranomaisen käsiteltäväksi, ja tämä voi toimia sille asetuksen (EU) N:o 1095/2010 19 artiklan nojalla annettujen valtuuksien mukaisesti.

2. Jos vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset toteavat, että sijoituspalveluyritys, jolla on sivuliike sen alueella, rikkoo tuossa jäsenvaltiossa tämän direktiivin niiden säännösten nojalla annettuja säännöksiä ja määräyksiä, joilla annetaan valtuuksia vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, näiden on vaadittava kyseistä sijoituspalveluyritystä korjaamaan sääntöjenvastainen tilanteensa.

Jos kyseinen sijoituspalveluyritys ei toteuta tarvittavia toimenpiteitä, vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisten on toteutettava kaikki aiheelliset toimenpiteet varmistaakseen, että sijoituspalveluyritys korjaa sääntöjenvastaisen tilanteensa. Näiden toimenpiteiden luonteesta on ilmoitettava kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.

Jos sijoituspalveluyritys vastaanottavan jäsenvaltion toteuttamista toimenpiteistä huolimatta jatkaa vastaanottavassa jäsenvaltiossa voimassa olevien, ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen säännösten tai määräysten rikkomista, vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava tästä ensin kotijäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle toteutettava kaikki aiheelliset toimenpiteet, jotka ovat tarpeen sijoittajien suojaamiseksi ja markkinoiden asianmukaisen toiminnan varmistamiseksi. Tällaisista toimenpiteistä on ilman aiheetonta viivytystä ilmoitettava komissiolle ja arvopaperimarkkinaviranomaiselle.

Lisäksi vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltainen viranomaislainen voi saattaa asian arvopaperimarkkinaviranomaisen käsiteltäväksi, ja tämä voi toimia sille asetuksen (EU) N:o 1095/2010 19 artiklan nojalla annettujen valtuuksien mukaisesti.

3. Jos säännellyn markkinan, monenkeskisen kaupankäyntijärjestelmän tai organisoidun kaupankäyntijärjestelmän vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisella viranomaisella on selkeät ja todennettavissa olevat perusteet uskoa, että niiden alueella toimiva säännelty markkina, monenkeskinen kaupankäyntijärjestelmä tai organisoitu kaupankäyntijärjestelmä rikkoo tämän direktiivin nojalla annetuista säännöksistä johtuvia velvoitteita, sen on ilmoitettava nämä tiedot säännellyn markkinan, monenkeskisen kaupankäyntijärjestelmän tai organisoidun kaupankäyntijärjestelmän kotijäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle.

Jos säännellyt markkinat, monenkeskinen kaupankäyntijärjestelmä tai organisoitu kaupankäyntijärjestelmä kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen toteuttamista toimenpiteistä huolimatta tai toimenpiteiden osoittautuessa riittämättömiksi toimii edelleen tavalla, joka on selvästi vastaanottavan jäsenvaltion sijoittajien etujen vastainen tai haittaa markkinoiden asianmukaista toimintaa, vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava tästä ensin kotijäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle toteutettava kaikki aiheelliset toimenpiteet, jotka ovat tarpeen sijoittajien suojaamiseksi ja markkinoiden asianmukaisen toiminnan varmistamiseksi, mihin kuuluu mahdollisuus estää tätä säänneltyä markkinaa tai monenkeskistä kaupankäyntijärjestelmää tai organisoitua kaupankäyntijärjestelmää tarjoamasta järjestelyjään vastaanottavaan jäsenvaltioon sijoittautuneiden etäkaupankäyntiä harjoittavien jäsenten tai markkinaosapuolten käyttöön. Tällaisista toimenpiteistä on ilman aiheetonta viivytystä ilmoitettava komissiolle ja arvopaperimarkkinaviranomaiselle.

Lisäksi vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi saattaa asian arvopaperimarkkinaviranomaisen käsiteltäväksi, ja tämä voi toimia sille asetuksen (EU) N:o 1095/2010 19 artiklan nojalla annettujen valtuuksien mukaisesti.

4. Edellä 1, 2 tai 3 kohdan mukaisesti toteutetut toimenpiteet, jotka käsittävät seuraamuksia tai sijoituspalveluyrityksen tai säännellyn markkinan toiminnan rajoittamista, on perusteltava asianmukaisesti ja niistä on ilmoitettava kyseiselle sijoituspalveluyritykselle tai kyseisille säännellylle markkinalle.

87 artikla

Yhteistyö ja tietojen vaihto arvopaperimarkkinaviranomaisen kanssa

1. Toimivaltaisten viranomaisten on tätä direktiiviä sovellettaessa tehtävä yhteistyötä arvopaperimarkkinaviranomaisen kanssa asetuksen (EU) N:o 1095/2010 mukaisesti.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava ilman aiheetonta viivytystä arvopaperimarkkinaviranomaiselle kaikki tiedot, jotka tämä tarvitsee tämän direktiivin ja asetuksen (EU) N:o 600/2014 mukaisten tehtäviensä suorittamiseksi ja asetuksen (EU) N:o 1095/2010 35 ja 36 artiklan mukaisesti.

III LUKU

Yhteistyö kolmansien maiden kanssa

88 artikla

Tietojenvaihto kolmansien maiden kanssa

1. Jäsenvaltiot ja asetuksen (EU) N:o 1095/2010 33 artiklan mukaisesti arvopaperimarkkinaviranomainen voivat tehdä tietojenvaihtoa koskevia yhteistyösopimuksia kolmansien maiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa ainoastaan, jos luovutettuun tietoon sovelletaan vähintään 76 artiklassa säädettyjä salassapitotakeita vastaavia takeita. Tällaisen tietojenvaihdon on palveltava näiden toimivaltaisten viranomaisten tehtävien suorittamista.

Jäsenvaltioiden ja kolmannen maan välisen henkilötietojen toimittamisen on tapahduttava direktiivin 95/46/EY IV luvun mukaisesti.

Arvopaperimarkkinaviranomaisen ja kolmannen maan välisen henkilötietojen toimittamisen on tapahduttava asetuksen (EY) N:o 45/2001 9 artiklan mukaisesti.

Jäsenvaltiot ja arvopaperimarkkinaviranomainen voivat tehdä myös tietojenvaihtoa koskevia yhteistyösopimuksia sellaisten kolmansien maiden viranomaisten, elinten sekä luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden kanssa, jotka hoitavat yhtä tai useampaa seuraavista tehtävistä:

a) luottolaitosten, muiden rahoituslaitosten, vakuutusyritysten ja rahoitusmarkkinoiden valvonta;

b) vastaaminen sijoituspalveluyritysten selvitys- ja konkurssimenettelyistä sekä muista samankaltaisista menettelyistä;

- c) valvontatehtävien hoidon yhteydessä sijoituspalveluyritysten ja muiden rahoituslaitosten, luottolaitosten sekä vakuutusyritysten lakisääteisistä tilintarkastuksista vastaaminen tai korvausjärjestelmien hallinnointi tehtäviensä yhteydessä;
- d) sijoituspalveluyritysten selvitys- ja konkurssimenettelyihin sekä muihin samankaltaisiin menettelyihin osallistuvien elinten valvonta;
- e) niiden henkilöiden valvonta, jotka suorittavat vakuutusyritysten, luottolaitosten, sijoituspalveluyritysten ja muiden rahoituslaitosten lakisääteisistä tilintarkastusta;
- f) päästöoikeuksien markkinoilla toimivien henkilöiden valvonta kokonaiskuvan saamiseksi rahoitus- ja spot-markkinoista;
- g) maatalousalan hyödykejohdannaisen markkinoilla toimivien henkilöiden valvonta kokonaiskuvan saamiseksi rahoitus- ja spot-markkinoista.

Kolmannessa alakohdassa tarkoitettuja yhteistyösopimuksia voidaan tehdä ainoastaan, jos luovutettuun tietoon sovelletaan vähintään 76 artiklassa säädettyjä salassapitotakeita vastaavia takeita. Tällaisen tietojenvaihdon on palveltava näiden viranomaisten tai elinten taikka luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden tehtävien hoitamista. Jos yhteistyösopimukseen sisältyy henkilötietojen toimittamista jäsenvaltiosta, siinä on noudatettava direktiivin 95/46/EY IV lukua sekä asetusta (EY) N:o 45/2001, jos arvopaperimarkkinaviranomainen osallistuu henkilötietojen toimittamiseen.

2. Jos tiedot ovat lähtöisin toisesta jäsenvaltiosta, ne saa luovuttaa ainoastaan tiedot antaneiden toimivaltaisten viranomaisten nimenomaisella suostumuksella ja soveltuvin osin ainoastaan niihin tarkoituksiin, joita varten viranomaiset ovat antaneet suostumuksensa. Samaa säännöstä sovelletaan kolmansien maiden toimivaltaisten viranomaisten toimittamiin tietoihin.

VII OSASTO

DELEGOIDUT SÄÄDÖKSET

89 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetty edellytykset.
2. Siirretään komissiolle 2 päivästä heinäkuuta 2014 määräämättömäksi ajaksi 2 artiklan 3 kohdassa, 4 artiklan 1 kohdan 2 alakohdan toisessa alakohdassa, 4 artiklan 2 kohdassa, 13 artiklan 1 kohdassa, 16 artiklan 12 kohdassa, 23 artiklan 4 kohdassa, 24 artiklan 13 kohdassa, 25 artiklan 8 kohdassa, 27 artiklan 9 kohdassa, 28 artiklan 3 kohdassa, 30 artiklan 5 kohdassa, 31 artiklan 4 kohdassa, 32 artiklan 4 kohdassa, 33 artiklan 8 kohdassa, 52 artiklan 4 kohdassa, 54 artiklan 4 kohdassa, 58 artiklan 6 kohdassa, 64 artiklan 7 kohdassa, 65 artiklan 7 kohdassa ja 79 artiklan 8 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä.
3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 2 artiklan 3 kohdassa, 4 artiklan 1 kohdan 2 alakohdan toisessa alakohdassa, 4 artiklan 2 kohdassa, 13 artiklan 1 kohdassa, 16 artiklan 12 kohdassa, 23 artiklan 4 kohdassa, 24 artiklan 13 kohdassa, 25 artiklan 8 kohdassa, 27 artiklan 9 kohdassa, 28 artiklan 3 kohdassa, 30 artiklan 5 kohdassa, 31 artiklan 4 kohdassa, 32 artiklan 4 kohdassa, 33 artiklan 8 kohdassa, 52 artiklan 4 kohdassa, 54 artiklan 4 kohdassa, 58 artiklan 6 kohdassa, 64 artiklan 7 kohdassa, 65 artiklan 7 kohdassa ja 79 artiklan 8 kohdassa tarkoitettua säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempanä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyteen.
4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

5. Edellä olevan 2 artiklan 3 kohdan, 4 artiklan 1 kohdan 2 alakohdan toisen alakohdan, 4 artiklan 2 kohdan, 13 artiklan 1 kohdan, 16 artiklan 12 kohdan, 23 artiklan 4 kohdan, 24 artiklan 13 kohdan, 25 artiklan 8 kohdan, 27 artiklan 9 kohdan, 28 artiklan 3 kohdan, 30 artiklan 5 kohdan, 31 artiklan 4 kohdan, 32 artiklan 4 kohdan, 33 artiklan 8 kohdan, 52 artiklan 4 kohdan, 54 artiklan 4 kohdan, 58 artiklan 6 kohdan, 64 artiklan 7 kohdan, 65 artiklan 7 kohdan ja 79 artiklan 8 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kolmella kuukaudella.

LOPPUSÄÄNNÖKSET

90 artikla

Kertomukset ja uudelleentarkastelu

1. Komissio antaa ennen 3 päivää maaliskuuta 2019 arvopaperimarkkinaviranomaista kuultuaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jossa käsitellään

- a) organisoitujen kaupankäyntijärjestelmien toimintaa, mukaan lukien päämiehen lukuun täsmäytetyn kaupankäynnin erityiskäyttö, ottaen huomioon toimivaltaisten viranomaisten valvonnasta saamat kokemukset, unionin toimiluvan saaneiden organisoitujen kaupankäyntijärjestelmien lukumäärä ja niiden markkinaosuus sekä selvittäen erityisesti, onko organisoidun kaupankäyntijärjestelmän määritelmää tarpeen muuttaa ja onko organisoidun kaupankäyntijärjestelmän luokan kattama rahoitusvälinevalikoima edelleen asianmukainen;
- b) pk-yritysten kasvumarkkinoita koskevan järjestelmän toimintaa ottaen huomioon pk-yritysten kasvumarkkinoina rekisteröityjen monenkeskisten kaupankäyntijärjestelmien lukumäärän, niissä olevien liikkeeseenlaskijoiden lukumäärän ja asianomaiset kaupankäyntivolyymit;

Kertomuksessa on erityisesti arvioitava, onko 33 artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettu alaraja edelleen asianmukainen vähimmäismäärä tässä direktiivissä asetettuihin pk-yritysten kasvumarkkinoiden tavoitteisiin pyrkimisessä;

- c) algoritmista kaupankäyntiä, mukaan lukien huippunopeaa algoritmista kaupankäyntiä, koskevien vaatimusten vaikutusta;
- d) tiettyjen tuotteiden tai käytäntöjen kieltämismenettelystä saatuja kokemuksia ottaen huomioon, kuinka monta kertaa menettelyä on jouduttu käyttämään ja tästä aiheutuneet vaikutukset;
- e) hallinnollisten ja rikosoikeudellisten seuraamusten soveltamista ja erityisesti tarvetta yhdenmukaistaa entisestään tässä direktiivissä ja asetuksessa (EU) N:o 600/2014 asetettujen vaatimusten rikkomisesta määrättäviä hallinnollisia seuraamuksia;
- f) positiolimiittien ja positioiden hoidon soveltamisen vaikutuksia hyödykejohdannaismarkkinoiden likviditeettiin, markkinoiden väärinkäyttöön ja asianmukaisiin hinnoittelu- ja toimitusedellytyksiin;
- g) säännellyiltä markkinoilta, monenkeskisiltä kaupankäyntijärjestelmiltä, organisoiduilta kaupankäyntijärjestelmiltä ja hyväksytyiltä julkistamisjärjestelyiltä saatavien avoimuusvaatimusten mukaisten kauppaa edeltävien ja sen jälkeisten tietojen hintakehitystä;
- h) vaikutusta, joka vaatimuksella välityspalkkioiden, provisioiden tai muiden rahallisten etujen ilmoittamisesta asiakkaalle sijoitus- tai oheispalvelun tarjoamisen yhteydessä 24 artiklan 9 kohdan mukaisesti on ollut, mukaan lukien vaatimuksen vaikutus rajatylittävän sijoitusneuvonnan sisämarkkinoiden asianmukaiseen toimintaan.

2. Komissio antaa arvopaperimarkkinaviranomaista kuultuaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen V osaston mukaisesti vahvistettujen konsolidoitujen kaupankäyntitietojen toimivuudesta. Edellä olevaa 65 artiklan 1 kohtaa koskeva kertomus annetaan viimeistään 3 päivänä syyskuuta 2018. Edellä olevaa 65 artiklan 2 kohtaa koskeva kertomus annetaan viimeistään 3 päivänä syyskuuta 2020.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuissa kertomuksissa on arvioitava konsolidoitujen kaupankäyntitietojen toimivuutta seuraavien perusteiden mukaisesti:

- a) konsolidoidussa muodossa esitettyjen kaupanteon jälkeisten tietojen saatavuus ja oikea-aikaisuus kaikkien liiketoimien osalta riippumatta siitä, onko liiketoimet toteutettu kauppapaikoissa vai muualla;
- b) täydellisten ja osittaisten kaupanteon jälkeisten laadukkaiden tietojen saatavuus ja oikea-aikaisuus muodoissa, jotka ovat helposti markkinaosapuolten saatavilla ja käytettävissä sekä saatavilla kohtuullisin kaupallisin ehdoin.

Jos komissio katsoo, että konsolidoitujen kaupankäyntitietojen tarjoajat eivät ole toimittaneet tietoja siten, että ne täyttäisivät toisessa alakohdassa vahvistetut perusteet, se toimittaa kertomuksen yhteydessä arvopaperimarkkinaviranomaiselle pyynnön käynnistää neuvottelumenettely konsolidoitujen kaupankäyntitietojen ylläpidosta huolehtivan kaupallisen yhteisön nimeämiseksi arvopaperimarkkinaviranomaisen hoitaman julkisen hankintamenettelyn avulla. Saatuaan komissiolta pyynnön arvopaperimarkkinaviranomainen käynnistää menettelyn komission pyynnössä esitetyn ehdoin ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 ⁽¹⁾ mukaisesti.

3. Jos 2 kohdassa esitetty menettely käynnistetään, komissiolle siirretään valta hyväksyä 89 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan tämän direktiivin 59–65 artiklaa ja liitteessä I olevaa D osaa sekä asetuksen (EU) N:o 600/2014 2 artiklan 1 kohdan 19 alakohtaa, määrittelemällä toimenpiteet, joilla

- a) määrätään konsolidoituja kaupankäyntitietoja ylläpitävän kaupallisen yhteisön sopimuksen kestosta, sopimuksen uusimista koskevista menettelyistä ja ehdoista sekä uuden julkisen hankintamenettelyn käynnistämisestä;
- b) määrätään, että konsolidoituja kaupankäyntitietoja ylläpitävän kaupallisen yhteisön on harjoitettava toimintaansa yksinoikeudella ja että millekään muulle yhteisölle ei saa 59 artiklan nojalla myöntää lupaa toimia konsolidoitujen kaupankäyntitietojen tarjoajana;
- c) valtuutetaan arvopaperimarkkinaviranomainen varmistamaan, että julkisella hankintamenettelyllä nimetty konsolidoituja kaupankäyntitietoja ylläpitävä kaupallinen yhteisö noudattaa tarjouskilpailuehtoja;
- d) varmistetaan, että konsolidoituja kaupankäyntitietoja ylläpitävän kaupallisen yhteisön toimittamat kaupanteon jälkeiset tiedot ovat laadukkaita ja että ne esitetään sellaisissa muodoissa, jotka ovat helposti markkinaosapuolten saatavilla ja käytettävissä, sekä konsolidoidussa muodossa koko markkinoista;
- e) varmistetaan, että kaupanteon jälkeiset tiedot toimitetaan kohtuullisin kaupallisin ehdoin, sekä konsolidoidusti että muutoin, ja että ne vastaavat näiden tietojen käyttäjien tarpeita koko unionissa;
- f) varmistetaan, että kauppapaikat ja hyväksytyt julkistamisjärjestelyt tuovat kaupankäyntitietonsa arvopaperimarkkinaviranomaisen hoitamalla julkisella hankintamenettelyllä nimetyn konsolidoituja kaupankäyntitietoja ylläpitävän kaupallisen yhteisön saataville kohtuullisin kustannuksin;
- g) määritetään järjestelyt, joita sovelletaan, kun julkisella hankintamenettelyllä nimetty konsolidoituja kaupankäyntitietoja ylläpitävä kaupallinen yhteisö ei pysty täyttämään tarjouskilpailun ehtoja;
- h) määritetään järjestelyt, joiden mukaisesti 59 artiklan nojalla hyväksytyt konsolidoitujen kaupankäyntitietojen tarjoajat saavat siinä tapauksessa, että tämän kohdan b alakohdan mukaista valtuuttamista ei ole käytetty tai mitään yhteisöä ei ole nimetty julkisella hankintamenettelyllä, jatkaa konsolidoitujen kaupankäyntitietojen ylläpitämistä, kunnes uusi julkinen hankintamenettely on saatettu päätökseen ja jokin kaupallinen yhteisö nimetään ylläpitämään konsolidoituja kaupankäyntitietoja.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 966/2012, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta (EUVL L 298, 26.10.2012, s. 1).

4. Komissio antaa viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2018 arvopaperimarkkinaviranomaista ja energia-alan sääntelyviranomaisten yhteistyövirastoa kuultuaan kertomuksen, jossa arvioidaan potentiaalinen vaikutus energiahintoihin ja energiemarkkinoiden toimivuuteen samoin kuin toteutettavuus ja hyödyt vastapuoli- ja järjestelmäriskien pienentämisen kannalta sekä suorat kustannukset, joita aiheutuu C osan 6 kohdan energijohdannaissopimusten saattamisesta asetuksen (EU) N:o 648/2012 4 artiklassa tarkoitetun määrittelyvelvollisuuden ja mainitun asetuksen 11 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen riskienhallintamenettelyjen piiriin ja niiden ottamisesta huomioon mainitun asetuksen 10 artiklassa tarkoitettua määrittelykynnysarvoa laskettaessa.

Jos komissio katsoo, että näiden sopimusten huomioon ottaminen ei olisi toteutettavissa ja hyödyllistä, se antaa tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Siirretään komissiolle valta antaa tämän direktiivin 89 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla tämän direktiivin 95 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua 42 kuukauden kautta jatketaan kerran kahdella vuodella ja toisen kerran yhdellä vuodella.

91 artikla

Direktiivin 2002/92/EY muuttaminen

Muutetaan direktiivi 2002/92/EY seuraavasti:

1) Muutetaan 2 artikla seuraavasti:

a) korvataan 3 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Tämän direktiivin III a lukua lukuun ottamatta vakuutusyrityksen tai kyseisen vakuutusyrityksen vastuulla toimivan vakuutusyrityksen työntekijän harjoittamaa tällaista toimintaa ei pidetä vakuutusedustuksena tai vakuutustuotteiden tarjontana.”;

b) lisätään kohta seuraavasti:

”13) III a luvussa 'vakuutus pohjaisella sijoitustuotteella' vakuutustuotetta, johon sisältyy maturiteetti- tai takaisinostoarvo ja jossa markkinoiden vaihtelu vaikuttaa suoraan tai välillisesti koko maturiteetti- tai takaisinostoarvoon tai sen osaan ja johon eivät kuulu

a) direktiivissä 2009/138/EY olevassa liitteessä I (vahinkovakuutusluokat) luetellut vahinkovakuutustuotteet;

b) henkivakuutus sopimukset, jos sopimuksen mukaiset etuudet maksetaan ainoastaan kuoleman sattuessa tai loukkaantumisesta, sairaudesta tai vammasta johtuvan työkyvyttömyyden vuoksi;

c) eläketuotteet, joiden pääasialliseksi tarkoitukseksi katsotaan kansallisen lainsäädännön nojalla eläketulojen tarjoaminen sijoittajalle ja jotka antavat sijoittajalle oikeuden tiettyihin etuuksiin;

d) virallisesti tunnustetut ja direktiivin 2001/41/EY tai direktiivin 2009/138/EY soveltamisalaan kuuluvat lisäeläkejärjestelmät;

e) yksilölliset eläketuotteet, joiden osalta kansallisessa lainsäädännössä vaaditaan työnantajan rahoitusosuutta ja joissa työnantaja tai työntekijä ei voi valita eläketuotetta tai eläketuotteen tarjoajaa.”

3. Jäsenvaltiot voivat kieltää kolmannen osapuolen tai kolmannen osapuolen lukuun toimivan henkilön vakuutus-edustajalle tai -yritykselle maksamien tai tarjoamien maksujen, palkkioiden tai muiden kuin rahallisten etujen hyväksymisen tai vastaanottamisen vakuutuspuhjaisia sijoitustuotteita asiakkaille tarjottaessa.

13 e artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.
2. Siirretään komissiolle 2 päivästä heinäkuuta 2014 määräämättömäksi ajaksi 13 c artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä.
3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 13 c artiklassa tarkoitettua säädösvallan siirtoa. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempanä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyyteen.
4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
5. Edellä olevan 13 c artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kolmella kuukaudella.”

92 artikla

Direktiivin 2011/61/EU muuttaminen

Muutetaan direktiivi 2011/61/EU seuraavasti:

1) Lisätään 4 artiklan 1 kohdan r alakohtaan alakohta seuraavasti:

”vii) jäsenvaltiota, joka ei ole kotijäsenvaltio ja jossa unioniin sijoittautunut vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitaja tarjoaa 6 artiklan 4 alakohdassa tarkoitettuja palveluja.”

2) Muutetaan 33 artikla seuraavasti:

a) korvataan otsikko seuraavasti:

”Edellytykset, jotka koskevat niiden unioniin sijoittautuneiden vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitoa, jotka ovat sijoittautuneet muihin jäsenvaltioihin, sekä niiden muissa jäsenvaltioissa tarjoamia palveluja”;

b) korvataan 1 ja 2 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimiluvan saanut, unioniin sijoittautunut vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitaja voi suoraan tai perustamalla sivuliikkeen

a) hoitaa unioniin sijoittautuneita vaihtoehtoisia sijoitusrahastoja, jotka ovat sijoittautuneet toiseen jäsenvaltioon, edellyttäen että sillä on toimilupa hoitaa kyseisentyypisiä vaihtoehtoisia sijoitusrahastoja;

b) tarjota toisessa jäsenvaltiossa 6 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja palveluja, edellyttäen että sillä on toimilupa tarjota kyseisiä palveluja.

2. Vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajan, joka aikoo ensimmäisen kerran tarjota 1 kohdassa tarkoitettua toimintaa ja palvelua, on toimitettava kotijäsenvaltionsa toimivaltaisille viranomaisille seuraavat tiedot:

- a) jäsenvaltio, jossa se aikoo hoitaa vaihtoehtoisia sijoitusrahastoja suoraan tai perustaa sivuliikkeen ja/tai tarjota 6 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja palveluja;
- b) toimintaohjelma, josta käyvät ilmi erityisesti palvelut, joita se aikoo tarjota, ja/tai vaihtoehtoiset sijoitusrahastot, joita se aikoo hoitaa.”

93 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2016. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

Jäsenvaltioiden on sovellettava näitä säännöksiä 3 päivästä tammikuuta 2017 lukuun ottamatta säännöksiä, joilla 65 artiklan 2 kohta saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä ja joita sovelletaan 3 päivästä syyskuuta 2018.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään. Niissä on myös mainittava, että voimassa olevissa laeissa, asetuksissa ja hallinnollisissa määräyksissä olevat viittaukset tällä direktiivillä kumottuihin direktiiveihin on katsottava viittauksiksi tähän direktiiviin. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset ja maininta tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on sovellettava 92 artiklassa tarkoitettuja säännöksiä 3 päivästä heinäkuuta 2015.

3. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle ja arvopaperimarkkinaviranomaiselle.

94 artikla

Kumoaminen

Kumotaan direktiivi 2004/39/EY, sellaisena kuin se on muutettuna tämän direktiivin liitteessä III olevassa A osassa tarkoitetuilla säädöksillä, 3 päivästä tammikuuta 2017, sanotun kuitenkaan vaikuttamatta jäsenvaltioiden velvollisuuteen noudattaa määräaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava tämän direktiivin liitteessä III olevassa B osassa mainitut direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä.

Viittauksia direktiiviin 2004/39/EY tai direktiiviin 93/22/ETY pidetään viittauksina tähän direktiiviin tai asetukseen (EU) N:o 600/2014 tämän direktiivin liitteessä IV olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

Viittauksia direktiivien 2004/39/EY ja 93/22/ETY artikloihin tai niissä annettuihin määritelmiin pidetään viittauksina tämän direktiivin artikloihin tai niissä annettuihin vastaaviin määritelmiin.

95 artikla

Siirtymäsäännökset

1. Heinäkuun 3 päivään 2020 saakka

- a) asetuksen (EU) N:o 648/2012 4 artiklassa tarkoitettua määrittelyvelvollisuutta ja mainitun asetuksen 11 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja riskienhallintamenettelyjä ei sovelleta sellaisiin C osan 6 kohdan energiajohtannaisopimuksiin, joita tekevät asetuksen (EU) N:o 648/2012 10 artiklan 1 kohdan mukaiset edellytykset täyttävät finanssialan ulkopuoliset vastapuolet tai finanssialan ulkopuoliset vastapuolet, jotka ensimmäisen kerran saavat toimiluvan sijoituspalveluyrityksinä 3 päivästä tammikuuta 2017; ja

- b) tällaisia C osan 6 kohdan energijohdannaissopimuksia ei katsota OTC-johdannaissopimuksiksi asetuksen (EU) N:o 648/2012 10 artiklassa tarkoitetun määrittämissä kriteereissä.

Ensimmäisessä alakohdassa säädetystä siirtymäjärjestelystä hyötyviin C osan 6 kohdan energijohdannaissopimukseen sovelletaan kaikkia muita asetuksessa (EU) N:o 648/2012 säädettyjä vaatimuksia.

2. Asiaankuuluvan toimivaltaisen viranomaisen on myönnettävä 1 kohdassa tarkoitettu poikkeus. Toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle C osan 6 kohdan energijohdannaissopimuksista, joille on myönnetty poikkeus 1 kohdan mukaisesti, ja arvopaperimarkkinaviranomaisen on julkistettava verkkosivustollaan luettelo näistä C osan 6 kohdan energijohdannaissopimuksista.

96 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenäkymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

97 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 15 päivänä toukokuuta 2014.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

D. KOURKOULAS

LIITE I

LUETTELO PALVELUISTA JA TOIMINNASTA SEKÄ RAHOITUSVÄLINEISTÄ

A OSA

Sijoituspalvelut ja -toiminta

- 1) Yhtä tai useampaa rahoitusvälinettä koskevien toimeksiantojen vastaanottaminen ja välittäminen;
- 2) Toimeksiantojen toteuttaminen asiakkaiden lukuun;
- 3) Kaupankäynti omaan lukuun;
- 4) Salkunhoito;
- 5) Sijoitusneuvonta;
- 6) Rahoitusvälineiden merkinnän ja/tai rahoitusvälineiden liikkeeseenlaskun järjestäminen merkintätakauksen perusteella;
- 7) Rahoitusvälineiden liikkeeseenlaskun järjestäminen ilman merkintätakausta;
- 8) Monenkeskisen kaupankäyntijärjestelmän ylläpito;
- 9) Organisoidun kaupankäyntijärjestelmän ylläpito.

B OSA

Oheispalvelut

- 1) Rahoitusvälineiden säilyttäminen ja hoito asiakkaiden lukuun, mukaan lukien säilytyspalvelut ja muut asiaan liittyvät palvelut, kuten kassan tai vakuuksien hallinta mutta pois lukien arvopaperitilien ylläpito ylimmällä tasolla;
- 2) Luoton- tai lainananto sijoittajalle, jotta tämä voi toteuttaa liiketoimen yhdellä tai useammalla rahoitusvälineellä, silloin kun luottoa tai lainaa myöntävä yritys on mukana liiketoimessa;
- 3) Yrityksille annettava neuvonta pääomarakenteesta, teollisuusstrategiasta sekä muista näihin liittyvistä kysymyksistä sekä yritysten sulautumista ja yritysostoja koskeva neuvonta ja palvelut;
- 4) Valuuttapalvelut, jos nämä liittyvät sijoituspalvelujen tarjoamiseen;
- 5) Sijoitustutkimus ja rahoitusanalyysi tai muuntotyypiset yleiset suositukset, jotka liittyvät rahoitusvälineillä toteutettuihin liiketoimiin;
- 6) Merkintäsitoumuksia koskevat palvelut;
- 7) Liitteessä I olevassa A ja B osassa tarkoitetut sijoituspalvelut ja -toiminta sekä oheispalvelut, jotka liittyvät C osan 5, 6, 7 ja 10 kohdassa tarkoitettujen johdannaisten kohde-etuuksiin, kun nämä johdannaiset ovat yhteydessä sijoitus- tai oheispalvelujen tarjoamiseen.

C OSA

Rahoitusvälineet

- 1) Siirtokelpoiset arvopaperit;
- 2) Rahamarkkinavälineet;

- 3) Yhteissijoitusyritysten osuudet;
- 4) Optiot, futuurit, swapit, korkotermiinit ja muut johdannaissopimukset, joiden kohde-etuutena on arvopaperi, valuutta, korko tai tuotto, päästöoikeudet taikka toinen johdannaissopimus, rahoitusindeksi tai rahoitusmittari ja jotka voidaan toteuttaa kohde-etuus luovuttamalla tai nettoarvon tilityksellä;
- 5) Optiot, futuurit, swapit, termiinit ja muut johdannaissopimukset, joiden kohde-etuus on hyödyke ja jotka on toteutettava nettoarvon tilityksellä tai jotka voidaan toteuttaa nettoarvon tilityksellä jonkin osapuolen niin halutessa (muutoin kuin maksukyvyttömyyden vuoksi tai sopimuksen päättyessä muusta syystä);
- 6) Optiot, futuurit, swapit ja muut johdannaissopimukset, joiden kohde-etuus on hyödyke ja jotka voidaan toteuttaa kohde-etuus luovuttamalla edellyttäen, että niillä käydään kauppaa säännellyillä markkinoilla, monenkeskisessä kaupankäyntijärjestelmässä tai organisoidussa kaupankäyntijärjestelmässä, lukuun ottamatta johdannaissopimuksia, joiden kohde-etuutena on tukkutason energiatuote, jolla käydään kauppaa organisoidussa kaupankäyntijärjestelmässä, ja jotka on toteutettava kohde-etuus luovuttamalla;
- 7) Optiot, futuurit, swapit, termiinit ja muut johdannaissopimukset, joiden kohde-etuus on hyödyke ja jotka voidaan toteuttaa kohde-etuus luovuttamalla, mutta joita ei ole mainittu muuten tämän osan 6 kohdassa ja joita ei ole tarkoitettu kaupallisiin tarkoituksiin ja jotka ovat ominaisuuksiltaan muiden johdannaishoitovälineiden kaltaisia;
- 8) Luottoriskin siirtoon tarkoitettut johdannaissopimukset;
- 9) Hinnanerosopimukset;
- 10) Optiot, futuurit, swapit, korkotermiinit ja muut johdannaissopimukset, joiden kohde-etuutena ovat ilmastonvaihtelut, kuljetusmaksut tai inflaatioasteet tai muut viralliset taloustilastot ja jotka on toteutettava nettoarvon tilityksellä tai jotka voidaan toteuttaa nettoarvon tilityksellä jonkin osapuolen niin halutessa (muutoin kuin maksukyvyttömyyden vuoksi tai sopimuksen päättyessä muusta syystä), sekä muut johdannaissopimukset, joiden kohde-etuutena ovat varat, oikeudet, velvoitteet, indeksit ja mittarit, joita ei ole mainittu tässä osassa ja jotka ovat ominaisuuksiltaan muiden johdannaishoitovälineiden kaltaisia, kun otetaan huomioon muun muassa se, käydäänkö niillä kauppaa säännellyillä markkinoilla, organisoidussa kaupankäyntijärjestelmässä vai monenkeskisessä kaupankäyntijärjestelmässä;
- 11) Sellaisista yksiköistä muodostuvat päästöoikeudet, jotka on tunnustettu direktiivin 2003/87/EY (päästökauppajärjestelmä) vaatimuksia vastaaviksi.

D OSA

Raportointipalvelut

- 1) Hyväksytyt julkistamisjärjestelyn ylläpito;
- 2) Konsolidoitujen kaupankäyntitietojen ylläpito;
- 3) Hyväksytyt ilmoitusjärjestelmän ylläpito.

LIITE II

TÄSSÄ DIREKTIIVISSÄ TARKOITETUT AMMATTIMAISET ASIAKKAAT

Ammattimaisella asiakkaalla tarkoitetaan asiakasta, jolla on riittävästi kokemusta, tietämystä ja asiantuntemusta itsenäisten sijoituspäätösten tekemiseen ja niistä aiheutuvien riskien asianmukaiseen arviointiin. Jotta asiakasta voidaan pitää ammatimaisena asiakkaana, sen on täytettävä seuraavat perusteet:

I. AMMATTIMAIKSI SIOITTAJIKSI KATSOTUT ASIAKASRYHMÄT

Tässä direktiivissä tarkoitetuiksi ammattimaisiksi sijoittajiksi on katsottava kaikkien sijoituspalvelujen ja investointitoiminnan sekä rahoitusvälineiden osalta seuraavat:

- 1) Yhteisöt, joilla on oltava toimilupa tai joita on säänneltävä, jotta ne voivat toimia rahoitusmarkkinoilla. Jäljempänä olevan luettelon on katsottava käsittävän kaikki yhteisöt, joilla on toimilupa harjoittaa mainituille yhteisöille ominaista toimintaa: yhteisöt, joille jäsenvaltio on myöntänyt toimiluvan jonkin direktiivin nojalla, yhteisöt, joille jäsenvaltio on myöntänyt toimiluvan tai joita se sääntelee muuten kuin jonkin direktiivin nojalla, ja yhteisöt, joille toimiluvan on myöntänyt tai joita sääntelee jokin kolmas maa:
 - a) luottolaitokset
 - b) sijoituspalveluyritykset
 - c) muut toimiluvan saaneet tai säännellyt rahoituslaitokset
 - d) vakuutusyritykset
 - e) yhteissijoitusjärjestelyt ja niiden rahastoyhtiöt
 - f) eläkerahastot ja niiden rahastoyhtiöt
 - g) hyödykkeiden ja hyödykejohdannaisten välittäjät
 - h) paikalliset yritykset
 - i) muut yhteisösijoittajat
- 2) Suuryritykset, jotka täyttävät kaksi seuraavista kokovaatimuksista yhtiötasolla:
 - taseen loppusumma: 20 000 000 euroa
 - nettoliikevaihto: 40 000 000 euroa
 - omat varat: 2 000 000 euroa
- 3) Kansalliset ja alueelliset hallitukset, mukaan lukien valtionvelkaa kansallisella tai alueellisella tasolla hoitavat julkiset elimet, keskuspankit, kansainväliset ja monikansalliset yhteisöt, kuten Maailmanpankki, Kansainvälinen valuuttarahasto, Euroopan keskuspankki, Euroopan investointipankki ja muut vastaavat kansainväliset organisaatiot
- 4) Muut yhteisösijoittajat, joiden pääasiallisena tarkoituksena on rahoitusvälineisiin sijoittaminen, mukaan lukien varojen arvopaperistamiseen tai muihin rahoitustoimiin erikoistuneet yhteisöt.

Edellä tarkoitettuja yhteisöjä on pidettävä ammattimaisina sijoittajina. Niille on kuitenkin annettava mahdollisuus tulla pyynnöstä kohdelluksi ei-ammattimaisina sijoittajina, ja sijoituspalveluyritykset voivat tarjota niille kattavamman suojan. Jos sijoituspalveluyrityksen asiakas on edellä mainittu yritys, sijoituspalveluyrityksen on tiedotettava sille ennen palvelujen tarjoamista sijoituspalveluyrityksen saatavilla olevien tietojen perusteella, että asiakasta pidetään ammattimaisena sijoittajana ja kohdellaan sen mukaisesti, elleivät sijoituspalveluyritys ja asiakas toisin sovi. Sijoituspalveluyrityksen on myös ilmoitettava asiakkaalle, että asiakas voi pyytää sopimusehtojen muuttamista varmistaakseen kattavamman suojan.

Ammattimaiseksi sijoittajaksi katsotun asiakkaan vastuulla on pyytää kattavampaa suojaa, jos se katsoo, ettei se pysty arvioimaan tai hallitsemaan asianmukaisesti kyseessä olevia riskejä.

Ammattimaisena sijoittajana pidettävä asiakas saa kattavamman suojan, jos asiakas tekee kirjallisen sopimuksen sijoituspalveluyrityksen kanssa siitä, että sitä ei kohdella ammattimaisena sijoittajana kaupankäynnin menettelytapasääntöjä sovellettaessa. Tällaisessa sopimuksessa on täsmennettävä, sovelletaanko tätä yhteen vai useampaan palveluun tai liiketoimeen taikka yhden- vai useammantyyppiseen tuotteeseen tai liiketoimeen.

II. ASIAKKAAT, JOITA VOIDAAN PYYNÖSTÄ KOHDELLA AMMATTIMAISINA SIOJITTAJINA

II.1. Tunnistamisperusteet

Muilla kuin I jaksossa mainituille asiakkaille, julkisen sektorin elimet, paikallisviranomaiset, kunnat ja yksityiset sijoittajat mukaan lukien, voidaan myös antaa mahdollisuus olla käyttämättä joitakin menettelytapasääntöjen soveltamisen tarjoamista suojatoimenpiteistä.

Sijoituspalveluyritysten on näin ollen voitava kohdella näitä asiakkaita ammattimaisina sijoittajina edellyttäen, että jäljempänä mainitut asianmukaiset perusteet täyttyvät ja menettelyä noudatetaan. Ei kuitenkaan saa olettaa, että näillä asiakkailla on I jaksossa lueteltuihin ryhmiin verrattavissa olevaa markkinoiden tuntemusta ja niistä hankittua kokemusta.

Luopuminen menettelytapasääntöjen tavanomaisen soveltamisen tarjoamasta suojasta katsotaan päteväksi ainoastaan silloin, kun sijoituspalveluyrityksen tekemä riittävän laaja arvio asiakkaan asiantuntemuksesta, kokemuksesta ja tietämyksestä antaa suunniteltujen liiketoimien tai palvelujen osalta kohtuulliset takeet siitä, että asiakkaalla on valmiudet tehdä sijoituspäätöksiä ja ymmärtää niihin liittyvät riskit.

Finanssialaa koskevien direktiivien nojalla toimiluvan saaneiden yhteisöjen omaisuudenhoitajia ja johtoa koskevia luotettavuus- ja soveltuvuusvaatimuksia voidaan pitää esimerkkeinä asiantuntemuksen ja tietämyksen arvioinnista. Pienten yhteisöjen osalta tämän arvioinnin kohteena on oltava henkilö, jolla on valtuudet toteuttaa liiketoimia yhteisön lukuun.

Tässä arvioinnissa vähintään kahden seuraavista perusteista on täyttyvä:

- asiakas on toteuttanut huomattavan suuria liiketoimia kyseisillä markkinoilla keskimäärin 10 kertaa neljännesvuodessa viimeksi kuluneen neljän vuosineljänneksen aikana;
- asiakkaan rahoitusvälinesalkku, joka määritelmän mukaan sisältää käteistalletuksia ja rahoitusvälineitä, on arvoltaan yli 500 000 euroa;
- asiakas työskentelee tai on työskennellyt finanssialalla ammattimaisesti vähintään vuoden tehtävässä, joka edellyttää tietämystä suunnitelluista liiketoimista tai palveluista.

Jäsenvaltiot voivat vahvistaa erityiset perusteet sellaisten kuntien ja paikallisviranomaisten asiantuntemuksen ja tietämyksen arvioimiseksi, jotka haluavat itseään kohdeltavan ammattimaisina asiakkaina. Kyseisiä perusteita voidaan soveltaa viidennessä kohdassa lueteltujen perusteiden sijasta tai lisäksi.

II.2. Menettely

Kyseiset asiakkaat voivat olla käyttämättä yksityiskohtaisten menettelytapasääntöjen soveltamisen tarjoamia etuja ainoastaan seuraavaa menettelyä noudattaen:

- niiden on ilmoitettava sijoituspalveluyritykselle kirjallisesti, että ne haluavat itseään kohdeltavan ammattimaisina asiakkaina joko yleensä tai tietyn sijoituspalvelun tai liiketoimen tai liiketoimi- tai tuotetyypin osalta;
- sijoituspalveluyrityksen on varoitettava niitä kirjallisesti ja selkeällä tavalla suojasta ja sijoittajien korvauksensaanti-oikeuksista, jotka ne voivat menettää;
- niiden on vahvistettava erillisessä asiakirjassa, että ne ovat tietoisia tällaisen suojan menettämisen seurauksista.

Ennen kuin sijoituspalveluyritys päättää hyväksyä tällaisen pyynnön, sen on toteutettava kaikki kohtuullisina pidettävät toimenpiteet varmistaakseen, että ammattimaisen sijoittajan kohtelua hakeva asiakas täyttää II 1. kohdassa esitetyt vaatimukset.

Jos asiakkaat on jo luokiteltu ammattimaisiksi sijoittajiksi edellä tarkoitettujen perusteiden ja menettelyjen kaltaisella tavalla, tämän liitteen nojalla annettujen uusien sääntöjen ei ole tarkoitus vaikuttaa niiden ja sijoituspalveluyritysten välisiin suhteisiin.

Yritysten on otettava käyttöön asianmukaiset ja kirjalliset sisäiset toimintalinjat ja menettelyt asiakkaiden luokittelumiseksi. Ammattimaisten asiakkaiden vastuulla on tiedottaa sijoituspalveluyritykselle muutoksista, jotka voivat vaikuttaa niiden kulloiseenkin luokitukseen. Jos sijoituspalveluyritys kuitenkin saa tietää, ettei asiakas enää täytä alkuperäisiä edellytyksiä, joihin ammattimaisena sijoittajana kohtelu perustui, sijoituspalveluyrityksen on toteutettava aiheelliset toimet.

LIITE III

A OSA

Kumottu direktiivi ja luettelo sen myöhemmistä muutoksista

(94 artiklassa tarkoitettu)

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/39/EY (EUVL L 145, 30.4.2004, s. 1).

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/31/EY (EUVL L 114, 27.4.2006, s. 60).

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/44/EY (EUVL L 247, 21.9.2007, s. 1).

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/10/EY (EUVL L 76, 19.3.2008, s. 33).

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/78/EU (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 120).

B OSA

Osaksi kansallista lainsäädäntöä saattamista koskevat määräajat

(94 artiklassa tarkoitettu)

Direktiivi 2004/39/EY

Määräpäivä, joka koskee saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä 31 päivä tammikuuta 2007

Määräpäivä, joka koskee täytäntöönpanoa 1 päivä marraskuuta 2007

Direktiivi 2006/31/EY

Määräpäivä, joka koskee saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä 31 päivä tammikuuta 2007

Määräpäivä, joka koskee täytäntöönpanoa 1 päivä marraskuuta 2007

Direktiivi 2007/44/EY

Määräpäivä, joka koskee saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä 21 päivä maaliskuuta 2009

Direktiivi 2010/78/EY

Määräpäivä, joka koskee saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä 31 päivä joulukuuta 2011

—

LIITE IV

94 artiklassa tarkoitettu vastaavuustaulukko

Direktiivi 2004/39/EY	Direktiivi 2014/65/EU	Asetus (EU) N:o 600/2014
1 artiklan 1 kohta	1 artiklan 1 kohta	
1 artiklan 2 kohta	1 artiklan 3 kohta	
2 artiklan 1 kohdan a alakohta	2 artiklan 1 kohdan a alakohta	
2 artiklan 1 kohdan b alakohta	2 artiklan 1 kohdan b alakohta	
2 artiklan 1 kohdan c alakohta	2 artiklan 1 kohdan c alakohta	
2 artiklan 1 kohdan d alakohta	2 artiklan 1 kohdan d alakohta	
2 artiklan 1 kohdan e alakohta	2 artiklan 1 kohdan f alakohta	
2 artiklan 1 kohdan f alakohta	2 artiklan 1 kohdan g alakohta	
2 artiklan 1 kohdan g alakohta	2 artiklan 1 kohdan h alakohta	
2 artiklan 1 kohdan h alakohta	2 artiklan 1 kohdan i alakohta	
2 artiklan 1 kohdan i alakohta	2 artiklan 1 kohdan j alakohta	
2 artiklan 1 kohdan j alakohta	2 artiklan 1 kohdan k alakohta	
2 artiklan 1 kohdan k alakohta	2 artiklan 1 kohdan i alakohta	
2 artiklan l kohdan l alakohta	—	
2 artiklan 1 kohdan m alakohta	2 artiklan 1 kohdan l alakohta	
2 artiklan 1 kohdan n alakohta	2 artiklan 1 kohdan m alakohta	
2 artiklan 2 kohta	2 artiklan 2 kohta	
2 artiklan 3 kohta	2 artiklan 4 kohta	
3 artiklan 1 kohta	3 artiklan 1 kohta	
3 artiklan 2 kohta	3 artiklan 3 kohta	
4 artiklan 1 kohdan 1 alakohta	4 artiklan 1 kohdan 1 alakohta	
4 artiklan 1 kohdan 2 alakohta	4 artiklan 1 kohdan 2 alakohta	
4 artiklan 1 kohdan 3 alakohta	4 artiklan 1 kohdan 3 alakohta	
4 artiklan 1 kohdan 4 alakohta	4 artiklan 1 kohdan 4 alakohta	
4 artiklan 1 kohdan 5 alakohta	4 artiklan 1 kohdan 5 alakohta	
4 artiklan 1 kohdan 6 alakohta	4 artiklan 1 kohdan 6 alakohta	
4 artiklan 1 kohdan 7 alakohta	4 artiklan 1 kohdan 20 alakohta	
4 artiklan 1 kohdan 8 alakohta	4 artiklan 1 kohdan 7 alakohta	
4 artiklan 1 kohdan 9 alakohta	4 artiklan 1 kohdan 8 alakohta	

Direktiivi 2004/39/EY	Direktiivi 2014/65/EU	Asetus (EU) N:o 600/2014
4 artiklan 1 kohdan 10 alakohta	4 artiklan 1 kohdan 9 alakohta	
4 artiklan 1 kohdan 11 alakohta	4 artiklan 1 kohdan 10 alakohta	
4 artiklan 1 kohdan 12 alakohta	4 artiklan 1 kohdan 11 alakohta	
4 artiklan 1 kohdan 13 alakohta	4 artiklan 1 kohdan 18 alakohta	
4 artiklan 1 kohdan 14 alakohta	4 artiklan 1 kohdan 21 alakohta	
4 artiklan 1 kohdan 15 alakohta	4 artiklan 1 kohdan 22 alakohta	
4 artiklan 1 kohdan 16 alakohta	4 artiklan 1 kohdan 14 alakohta	
4 artiklan 1 kohdan 17 alakohta	4 artiklan 1 kohdan 15 alakohta	
4 artiklan 1 kohdan 18 alakohta	4 artiklan 1 kohdan 44 alakohta	
4 artiklan 1 kohdan 19 alakohta	4 artiklan 1 kohdan 17 alakohta	
4 artiklan 1 kohdan 20 alakohta	4 artiklan 1 kohdan 55 alakohta	
4 artiklan 1 kohdan 21 alakohta	4 artiklan 1 kohdan 56 alakohta	
4 artiklan 1 kohdan 22 alakohta	4 artiklan 1 kohdan 26 alakohta	
4 artiklan 1 kohdan 23 alakohta	4 artiklan 1 kohdan 27 alakohta	
4 artiklan 1 kohdan 24 alakohta	4 artiklan 1 kohdan 28 alakohta	
4 artiklan 1 kohdan 25 alakohta	4 artiklan 1 kohdan 29 alakohta	
4 artiklan 1 kohdan 26 alakohta	4 artiklan 1 kohdan 30 alakohta	
4 artiklan 1 kohdan 27 alakohta	4 artiklan 1 kohdan 31 alakohta	
4 artiklan 1 kohdan 28 alakohta	4 artiklan 1 kohdan 32 alakohta	
4 artiklan 1 kohdan 29 alakohta	4 artiklan 1 kohdan 33 alakohta	
4 artiklan 1 kohdan 30 alakohta	4 artiklan 1 kohdan 35 alakohdan b alakohta	
4 artiklan 1 kohdan 31 alakohta	4 artiklan 1 kohdan 35 alakohta	
4 artiklan 2 kohta	4 artiklan 2 kohta	
5 artiklan 1 kohta	5 artiklan 1 kohta	
5 artiklan 2 kohta	5 artiklan 2 kohta	
5 artiklan 3 kohta	5 artiklan 3 kohta	
5 artiklan 4 kohta	5 artiklan 4 kohta	
5 artiklan 5 kohta	—	
6 artiklan 1 kohta	6 artiklan 1 kohta	
6 artiklan 2 kohta	6 artiklan 2 kohta	
6 artiklan 3 kohta	6 artiklan 3 kohta	
7 artiklan 1 kohta	7 artiklan 1 kohta	

Direktiivi 2004/39/EY	Direktiivi 2014/65/EU	Asetus (EU) N:o 600/2014
7 artiklan 2 kohta	7 artiklan 2 kohta	
7 artiklan 3 kohta	7 artiklan 3 kohta	
7 artiklan 4 kohta	7 artiklan 4 ja 5 kohta	
8 artiklan a alakohta	8 artiklan a alakohta	
8 artiklan b alakohta	8 artiklan b alakohta	
8 artiklan c alakohta	8 artiklan c alakohta	
8 artiklan d alakohta	8 artiklan d alakohta	
8 artiklan e alakohta	8 artiklan e alakohta	
9 artiklan 1 kohta	9 artiklan 1 ja 3 kohta	
9 artiklan 2 kohta	9 artiklan 5 kohta	
9 artiklan 3 kohta	9 artiklan 4 kohta	
9 artiklan 4 kohta	9 artiklan 6 kohta	
10 artiklan 1 kohta	10 artiklan 1 kohta	
10 artiklan 2 kohta	10 artiklan 2 kohta	
10 artiklan 3 kohta	11 artiklan 1 kohta	
10 artiklan 4 kohta	11 artiklan 2 kohta	
10 artiklan 5 kohta	11 artiklan 3 kohta	
10 artiklan 6 kohta	10 artiklan 3 kohta, 11 artiklan 4 kohta	
10 a artiklan 1 kohta	12 artiklan 1 kohta	
10 a artiklan 2 kohta	12 artiklan 2 kohta	
10 a artiklan 3 kohta	12 artiklan 3 kohta	
10 a artiklan 4 kohta	12 artiklan 4 kohta	
10 a artiklan 5 kohta	12 artiklan 5 kohta	
10 a artiklan 6 kohta	12 artiklan 6 kohta	
10 a artiklan 7 kohta	12 artiklan 7 kohta	
10 a artiklan 8 kohta	12 artiklan 8 ja 9 kohta	
10 b artiklan 1 kohta	13 artiklan 1 kohta	
10 b artiklan 2 kohta	13 artiklan 2 kohta	
10 b artiklan 3 kohta	13 artiklan 3 kohta	
10 b artiklan 4 kohta	13 artiklan 4 kohta	
10 b artiklan 5 kohta	13 artiklan 5 kohta	
11 artikla	14 artikla	

Direktiivi 2004/39/EY	Direktiivi 2014/65/EU	Asetus (EU) N:o 600/2014
12 artikla	15 artikla	
13 artiklan 1 kohta	16 artiklan 1 kohta	
13 artiklan 2 kohta	16 artiklan 2 kohta	
13 artiklan 3 kohta	16 artiklan 3 kohta	
13 artiklan 4 kohta	16 artiklan 4 kohta	
13 artiklan 5 kohta	16 artiklan 5 kohta	
13 artiklan 6 kohta	16 artiklan 6 kohta	
13 artiklan 7 kohta	16 artiklan 8 kohta	
13 artiklan 8 kohta	16 artiklan 9 kohta	
13 artiklan 9 kohta	16 artiklan 11 kohta	
13 artiklan 10 kohta	16 artiklan 12 kohta	
14 artiklan 1 kohta	18 artiklan 1 kohta, 19 artiklan 1 kohta	
14 artiklan 2 kohta	18 artiklan 2 kohta	
14 artiklan 3 kohta	19 artiklan 4 kohta	
14 artiklan 4 kohta	18 artiklan 3 kohta, 19 artiklan 2 kohta	
14 artiklan 5 kohta	18 artiklan 6 kohta, 19 artiklan 3 kohta	
14 artiklan 6 kohta	18 artiklan 8 kohta	
14 artiklan 7 kohta	18 artiklan 9 kohta	
15 artikla	—	
16 artiklan 1 kohta	21 artiklan 1 kohta	
16 artiklan 2 kohta	21 artiklan 2 kohta	
16 artiklan 3 kohta	—	
17 artiklan 1 kohta	22 artikla	
17 artiklan 2 kohta	—	
18 artiklan 1 kohta	23 artiklan 1 kohta	
18 artiklan 2 kohta	23 artiklan 2 kohta	
18 artiklan 3 kohta	23 artiklan 4 kohta	
19 artiklan 1 kohta	24 artiklan 1 kohta	
19 artiklan 2 kohta	24 artiklan 3 kohta	
19 artiklan 3 kohta	24 artiklan 4 kohta	
19 artiklan 4 kohta	25 artiklan 2 kohta	
19 artiklan 5 kohta	25 artiklan 3 kohta	

Direktiivi 2004/39/EY	Direktiivi 2014/65/EU	Asetus (EU) N:o 600/2014
19 artiklan 6 kohta	25 artiklan 4 kohta	
19 artiklan 7 kohta	25 artiklan 5 kohta	
19 artiklan 8 kohta	25 artiklan 6 kohta	
19 artiklan 9 kohta	24 artiklan 6 kohta, 25 artiklan 7 kohta	
19 artiklan 10 kohta	24 artiklan 13 ja 14 kohta, 25 artiklan 8 kohta	
20 artikla	26 artikla	
21 artiklan 1 kohta	27 artiklan 1 kohta	
21 artiklan 2 kohta	27 artiklan 4 kohta	
21 artiklan 3 kohta	27 artiklan 5 kohta	
21 artiklan 4 kohta	27 artiklan 7 kohta	
21 artiklan 5 kohta	27 artiklan 8 kohta	
21 artiklan 6 kohta	27 artiklan 9 kohta	
22 artiklan 1 kohta	28 artiklan 1 kohta	
22 artiklan 2 kohta	28 artiklan 2 kohta	
22 artiklan 3 kohta	28 artiklan 3 kohta	
23 artiklan 1 kohta	29 artiklan 1 kohta	
23 artiklan 2 kohta	29 artiklan 2 kohta	
23 artiklan 3 kohta	29 artiklan 3 kohta	
23 artiklan 4 kohta	29 artiklan 4 kohta	
23 artiklan 5 kohta	29 artiklan 5 kohta	
23 artiklan 6 kohta	29 artiklan 6 kohta	
24 artiklan 1 kohta	30 artiklan 1 kohta	
24 artiklan 2 kohta	30 artiklan 2 kohta	
24 artiklan 3 kohta	30 artiklan 3 kohta	
24 artiklan 4 kohta	30 artiklan 4 kohta	
24 artiklan 5 kohta	30 artiklan 5 kohta	
25 artiklan 1 kohta		24 artikla
25 artiklan 2 kohta		25 artiklan 1 kohta
25 artiklan 3 kohta		26 artiklan 1 ja 2 kohta
25 artiklan 4 kohta		26 artiklan 3 kohta
25 artiklan 5 kohta		26 artiklan 7 kohta
25 artiklan 6 kohta		26 artiklan 8 kohta

Direktiivi 2004/39/EY	Direktiivi 2014/65/EU	Asetus (EU) N:o 600/2014
25 artiklan 7 kohta		26 artiklan 9 kohta
26 artiklan 1 kohta	31 artiklan 1 kohta	
26 artiklan 2 kohta	31 artiklan 2 ja 3 kohta	
27 artiklan 1 kohta		14 artiklan 1–5 kohta
27 artiklan 2 kohta		14 artiklan 6 kohta
27 artiklan 3 kohta		15 artiklan 1–4 kohta
27 artiklan 4 kohta		16 artikla
27 artiklan 5 kohta		17 artiklan 1 kohta
27 artiklan 6 kohta		17 artiklan 2 kohta
27 artiklan 7 kohta		17 artiklan 3 kohta
28 artiklan 1 kohta		20 artiklan 1 kohta
28 artiklan 2 kohta		20 artiklan 2 kohta
28 artiklan 3 kohta		20 artiklan 3 kohta
29 artiklan 1 kohta		3 artiklan 1, 2 ja 3 kohta
29 artiklan 2 kohta		4 artiklan 1, 2 ja 3 kohta
29 artiklan 3 kohta		4 artiklan 6 kohta
30 artiklan 1 kohta		6 artiklan 1 ja 2 kohta
30 artiklan 2 kohta		7 artiklan 1 kohta
30 artiklan 3 kohta		7 artiklan 2 kohta
31 artiklan 1 kohta	34 artiklan 1 kohta	
31 artiklan 2 kohta	34 artiklan 2 kohta	
31 artiklan 3 kohta	34 artiklan 3 kohta	
31 artiklan 4 kohta	34 artiklan 4 kohta	
31 artiklan 5 kohta	34 artiklan 6 kohta	
31 artiklan 6 kohta	34 artiklan 7 kohta	
31 artiklan 7 kohta	34 artiklan 8 ja 9 kohta	
32 artiklan 1 kohta	35 artiklan 1 kohta	
32 artiklan 2 kohta	35 artiklan 2 kohta	
32 artiklan 3 kohta	35 artiklan 3 kohta	
32 artiklan 4 kohta	35 artiklan 4 kohta	
32 artiklan 5 kohta	35 artiklan 5 kohta	
32 artiklan 6 kohta	35 artiklan 6 kohta	

Direktiivi 2004/39/EY	Direktiivi 2014/65/EU	Asetus (EU) N:o 600/2014
32 artiklan 7 kohta	35 artiklan 8 kohta	
32 artiklan 8 kohta	35 artiklan 9 kohta	
32 artiklan 9 kohta	35 artiklan 10 kohta	
32 artiklan 10 kohta	35 artiklan 11 ja 12 kohta	
33 artiklan 1 kohta	36 artiklan 1 kohta	
33 artiklan 2 kohta	36 artiklan 2 kohta	
34 artiklan 1 kohta	37 artiklan 1 kohta	
34 artiklan 2 kohta	37 artiklan 2 kohta	
34 artiklan 3 kohta	—	
35 artiklan 1 kohta	38 artiklan 1 kohta	
35 artiklan 2 kohta	38 artiklan 2 kohta	
36 artiklan 1 kohta	44 artiklan 1 kohta	
36 artiklan 2 kohta	44 artiklan 2 kohta	
36 artiklan 3 kohta	44 artiklan 3 kohta	
36 artiklan 4 kohta	44 artiklan 4 kohta	
36 artiklan 5 kohta	44 artiklan 5 kohta	
36 artiklan 6 kohta	44 artiklan 6 kohta	
37 artiklan 1 kohta	45 artiklan 1 ja 8 kohta	
37 artiklan 2 kohta	45 artiklan 7 kohdan toinen alakohta	
38 artiklan 1 kohta	46 artiklan 1 kohta	
38 artiklan 2 kohta	46 artiklan 2 kohta	
38 artiklan 3 kohta	46 artiklan 3 kohta	
39 artikla	47 artiklan 1 kohta	
40 artiklan 1 kohta	51 artiklan 1 kohta	
40 artiklan 2 kohta	51 artiklan 2 kohta	
40 artiklan 3 kohta	51 artiklan 3 kohta	
40 artiklan 4 kohta	51 artiklan 4 kohta	
40 artiklan 5 kohta	51 artiklan 5 kohta	
40 artiklan 6 kohta	51 artiklan 6 kohta	
41 artiklan 1 kohta	52 artiklan 1 kohta	
41 artiklan 2 kohta	52 artiklan 2 kohta	
42 artiklan 1 kohta	53 artiklan 1 kohta	

Direktiivi 2004/39/EY	Direktiivi 2014/65/EU	Asetus (EU) N:o 600/2014
42 artiklan 2 kohta	53 artiklan 2 kohta	
42 artiklan 3 kohta	53 artiklan 3 kohta	
42 artiklan 4 kohta	53 artiklan 4 kohta	
42 artiklan 5 kohta	53 artiklan 5 kohta	
42 artiklan 6 kohta	53 artiklan 6 kohta	
42 artiklan 7 kohta	53 artiklan 7 kohta	
43 artiklan 1 kohta	54 artiklan 1 kohta	
43 artiklan 2 kohta	54 artiklan 2 ja 3 kohta	
44 artiklan 1 kohta		3 artiklan 1, 2 ja 3 kohta
44 artiklan 2 kohta		4 artiklan 1, 2 ja 3 kohta
44 artiklan 3 kohta		4 artiklan 6 kohta
45 artiklan 1 kohta		6 artiklan 1 ja 2 kohta
45 artiklan 2 kohta		7 artiklan 1 kohta
45 artiklan 3 kohta		7 artiklan 2 kohta
46 artiklan 1 kohta	55 artiklan 1 kohta	
46 artiklan 2 kohta	55 artiklan 2 kohta	
47 artikla	56 artikla	
48 artiklan 1 kohta	67 artiklan 1 kohta	
48 artiklan 2 kohta	67 artiklan 2 kohta	
48 artiklan 3 kohta	67 artiklan 3 kohta	
49 artikla	68 artikla	
50 artiklan 1 kohta	69 artiklan 1 kohta, 72 artiklan 1 kohta	
50 artiklan 2 kohta	69 artiklan 2 kohta	
51 artiklan 1 kohta	70 artiklan 1 ja 2 kohta	
51 artiklan 2 kohta	70 artiklan 5 kohta	
51 artiklan 3 kohta	71 artiklan 1 kohta	
51 artiklan 4 kohta	71 artiklan 4 kohta	
51 artiklan 5 kohta	71 artiklan 5 kohta	
51 artiklan 6 kohta	71 artiklan 6 kohta	
52 artiklan 1 kohta	74 artiklan 1 kohta	
52 artiklan 2 kohta	74 artiklan 2 kohta	
53 artiklan 1 kohta	75 artiklan 1 kohta	

Direktiivi 2004/39/EY	Direktiivi 2014/65/EU	Asetus (EU) N:o 600/2014
53 artiklan 2 kohta	75 artiklan 2 kohta	
53 artiklan 3 kohta	75 artiklan 3 kohta	
54 artiklan 1 kohta	76 artiklan 1 kohta	
54 artiklan 2 kohta	76 artiklan 2 kohta	
54 artiklan 3 kohta	76 artiklan 3 kohta	
54 artiklan 4 kohta	76 artiklan 4 kohta	
54 artiklan 5 kohta	76 artiklan 5 kohta	
55 artiklan 1 kohta	77 artiklan 1 kohta	
55 artiklan 2 kohta	77 artiklan 2 kohta	
56 artiklan 1 kohta	79 artiklan 1 kohta	
56 artiklan 2 kohta	79 artiklan 2 kohta	
56 artiklan 3 kohta	79 artiklan 3 kohta	
56 artiklan 4 kohta	79 artiklan 4 kohta	
56 artiklan 5 kohta	79 artiklan 8 kohta	
56 artiklan 6 kohta	79 artiklan 9 kohta	
57 artiklan 1 kohta	80 artiklan 1 kohta	
57 artiklan 2 kohta	80 artiklan 2 kohta	
57 artiklan 3 kohta	80 artiklan 3 ja 4 kohta	
58 artiklan 1 kohta	81 artiklan 1 kohta	
58 artiklan 2 kohta	81 artiklan 2 kohta	
58 artiklan 3 kohta	81 artiklan 3 kohta	
58 artiklan 4 kohta	81 artiklan 4 kohta	
58 artiklan 5 kohta	81 artiklan 5 kohta	
58 a artikla	82 artikla	
59 artikla	83 artikla	
60 artiklan 1 kohta	84 artiklan 1 kohta	
60 artiklan 2 kohta	84 artiklan 2 kohta	
60 artiklan 3 kohta	84 artiklan 3 kohta	
60 artiklan 4 kohta	84 artiklan 4 kohta	
61 artiklan 1 kohta	85 artiklan 1 kohta	
61 artiklan 2 kohta	85 artiklan 2 kohta	
62 artiklan 1 kohta	86 artiklan 1 kohta	

Direktiivi 2004/39/EY	Direktiivi 2014/65/EU	Asetus (EU) N:o 600/2014
62 artiklan 2 kohta	86 artiklan 2 kohta	
62 artiklan 3 kohta	86 artiklan 3 kohta	
62 artiklan 4 kohta	86 artiklan 4 kohta	
62 a artiklan 1 kohta	87 artiklan 1 kohta	
62 a artiklan 2 kohta	87 artiklan 2 kohta	
63 artiklan 1 kohta	88 artiklan 1 kohta	
63 artiklan 2 kohta	88 artiklan 2 kohta	
64 artikla	—	—
64 a artikla	—	—
65 artikla	—	—
66 artikla	—	—
67 artikla	—	—
68 artikla	—	—
69 artikla	—	—
70 artikla	—	—
71 artikla	—	—
72 artikla	—	—
73 artikla	—	—
Liite I	Liite I	
Liite II	Liite II	

ISSN 1977-0812 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-261X (painettu julkaisu)

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

